

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

GOVERNOR OF MADRAS.

SRI SRI PRAKASA.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 SRI C. RAJAGOPALACHARI, *Chief Minister.*
- 2 SRI A. B. SHETTY, *Minister in charge of Medical and Public Health.*
- 3 SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Agriculture, Forests, Fisheries, Cinchona, Rural Welfare, Community Projects and National Extension Schemes.*
- 4 SRI C. SUBRAMANIAM, *Minister in charge of Finance, Food and Elections, Education and Information and Publicity.*
- 5 SRI K. VENKATASWAMI NAIDU, *Minister in charge of Religious Endowments and Registration.*
- 6 SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER, *Minister in charge of Veterinary, Animal Husbandry and Harijan Welfare.*
- 7 DR. U. KRISHNA RAO, *Minister in charge of Industries and Labour, Transport, Settlement of Ex-servicemen, Co-operation and Housing.*
- 8 SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER, *Minister in charge of Land Revenue and Commercial Taxes.*
- 9 SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR, *Minister in charge of Courts and Prisons and Legal Department.*
- 10 RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI, *Minister in charge of Public Works and Accommodation Control.*
- 11 SRI K. RAJARAM, *Minister in charge of Local Administration.*
- 12 SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM, *Minister in charge of Prohibition and Women's Welfare.*

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

PRINCIPAL OFFICERS.

Speaker.

SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI.

Deputy Speaker.

SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU.

Panel of Chairmen.

1 SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

2 SRI A. RAMASAMI TEVAR.

3 SRI V. S. SIVAPRAKASAM.

4 SRI V. BALAKRISHNAN.

Secretary to the State Legislature.

SRI R. V. KRISHNA AYYAR, B.A., M.L.

Assistant Secretary to the Assembly.

SRI A. J. SABESA AYYAR, M.A.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Adityan, S. T.	Tiruchendur—General.
2 Ahmed Kutty, C.	Kottakkal.
3 Aiyandar	Nilakkottai—Reserved.
4 Anandan, L.	Kallakurichi—Reserved.
5 Anantha Pai, T.	Udipi.
6 Antony Peter	Manapparai.
7 Anthony Pillai, S. C. C. ..	Choolai, Madras City.
8 Appu, A.	Chevayur.
9 Aranganathan, K.	Gingee.
10 Ari Gowder, H. B.	Nilgiris—General.
11 Ardhanareswara Gounder, K. S.	Edapadi.
12 Ardhanari, T. S.	Tiruchengode—General.
13 Arumugam, R. S... ..	Tirunelveli—Reserved.
14 Arumugam, S.	Tiruchengode—Reserved.
15 Arumugam, S. R.	Tiruppur—Reserved.
16 Arumugam, V.	Tiruchendur—Reserved.
17 Ayyaru, A.	Jayankondan—Reserved.
18 Balakrishnan, V.	Pudukkottai.
19 Bhakthavatsalu Naidu, B. ..	Arkonam.
20 Bomman, K. H.	Nilgiris—Reserved.
21 Chadayan, M.	Malappuram—Reserved.
22 Chellapandian, S.	Cheranmahadevi.
23 Chellathurai, P.	Tiruvadanai.
24 Chengam Pillai, O.	Ponneri—Reserved.
25 Chinnakaruppa Thevar, S. ..	Melur—General.
26 Chinnasami Naidu, V. S.. ..	Vadamathurai.
27 Chinnathambi Thevar	Alangulam.
28 Chinnayya, V.	Tirumayam—Reserved.
29 Chitrambalam, G., Dr.	Srirangam.
30 Chokkalingam, P.	Ambasamudram.
31 Chokkalingam Chettiar, AR. A. RM.	Karaikudi.
32 Dharmalinga Nayakar, V. ..	Cheyyar.
33 Dasarathan, D.	Wandiwash—Reserved.
34 Daivasigamany, S.	Kancheepuram.
35 Dharmalingam, M.	Tiruvallur—Reserved.
36 Doraiswami Gounder, A. ..	Harur—General.
37 Elumalai, T. P.	Saidapet—Reserved.
38 Fernandez, W. J.	Nominated.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
39 Gajapathi Reddy, K.	Ponneri—General.
40 Ganapathy, T.	Palavoor.
41 Gopala Gounder, V.	Melmalayanur.
42 Gopalakrishnan, P. K.	Nattikka.
43 Gopala Menon, N.	Ponnani—General.
44 Gopalan, K. P.	Payyanur.
45 Gopalan Unni, K. C.	Mannarghat.
46 Govindan, G.	Paramakudi.
47 Govindaswami Nayagar, A. ..	Vikravandi.
48 Govindasamy Naidu, V.	Tiruvallur—General.
49 Hanumantharaya Gounder, A. K.	Vaniyambadi.
50 Ishwara, K.	Puttur—Reserved.
51 Jagannatham, H. M.	Vellore—Reserved.
52 Jagannathan, M.	Tindivanam—Reserved.
53 Jayarama Reddiyar, S.	Aruppukottai.
54 Jeevanandam, P.	Washermanpet, Madras City.
55 Kaliannan, T. M.	Rasipuram.
56 Kalyanasundaram, M.	Tiruchirappalli (North).
57 Kandasami, C.	Mannargudi—General.
58 Kandasamy Gounder, P.	Velapady.
59 Kandaswami Kandar, M.	Meecheri.
60 Kandasamy Padayachi, M.	Ulundurpet.
61 Kandaswami Gounder, S.	Pennagaram.
62 Kannan, V. K.	Arni.
63 Kanaran, C. H.	Tellicherry.
64 Karuthiruman, P. G.	Nambiyur—General.
65 Kattimuthu, M.	Vridhachalam—Reserved.
66 Kempai Gounder, M. K.	Mettupalayam.
67 Kolkebail, S. S.	Brahmawar.
68 Koran, O.	Alathur—Reserved.
69 Kosalram, K. T.	Satankulam.
70 Krishna Ayyar, V. R.	Kuthuparamba.
71 Krishnamurthy Gounder, D. ..	Krishnagiri.
72 Krishnan, R.	Alathur—General.
73 Krishna Rao, Dr. U. (Minister).	Harbour, Madras City.
74 Krishnasamy Ayyangar, P. S. ..	Manamathurai.
75 Krishnasamy Padayachi, V.	Bhuvanagiri.
76 Krishnaswami Naidu, R.	Edirkottai.
77 Kunhan, E. T.	Ponnani—Reserved.
78 Kunhi Mohamed Shafee, K.	Perintalmanna.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
79 Kunhirama Kidav, P.	Perambra.
80 Kunhirama Kurup, C.	Quilandy.
81 Kuppuswami, R.	Madukkarai.
82 Kuttikrishnan Nair, K. P.	Kozhikode.
(Minister).	
83 Lakshmana Kander, S.	Salem—Rural.
84 Lakshmiopathy Naicker, K. S. ..	Ottanchattram.
85 Madanagopal, V.	Vedasandur.
86 Madhavan Nambiar, K.	Mattanur.
87 Mahalingam, N.	Pollachi—General.
88 Mangala Gounder, M. P.	Palni.
89 Manickasundaram, M.	Karur—General.
90 Manickavelu Naicker, Sri M. A. ..	Polur.
(Minister).	
91 Manickam, P. G.	Nambiyur—Reserved.
92 Manjaya Shetty, Y.	Coondapoor.
93 Marimuthu, M.	Tanjore—Reserved.
94 Masilamani Chettiar, A. K.	Vellore—General.
95 Menon, Dr. K. B.	Trithala.
96 Mogral, M. S.	Kasaragod.
97 Mahamed Salih Maraikayar	Arantangi.
98 Moidu, K.	Badagara.
99 Mookiah Thevar	Periakulam—General.
100 Mottayan, M.	Mudukulattur—Reserved.
101 Mounaguruswamy Naidu, N.	Udamalpet.
102 Muni Reddy, M.	Hosur.
103 Munisami Gounder, K. G.	Ranipet.
104 Munisamy Pillay, M. S.	Dindigul.
105 Munuswamy Gounder, P. M.	Uddanapalli.
106 Muthiah Chettiar, Raja M. A. ..	Tiruppattur (Ramanathapuram).
107 Muthiah Pillai, C.	Sirkali.
108 Muthu, V.	Periyakulam—Reserved.
109 Muthukumaraswamy, M.C.	Nannilam—Reserved.
110 Muthukumaraswamy Naidu, T. D. ..	Tirukkoyilur—General.
111 Muthuramalinga Thevar, U.	Mudukulathur—General.
112 Muthuswami, A.	Tirukkoyilur—Reserved.
113 Muthu Thevar, B. R. M.	Nilakkottai—General.
114 Nadimuthu Pillai, V.	Pattukkottai.
115 Nagarajan, V. R.	Villupuram.
116 Nalla Gounder, P. S.	Gobichettipalayam.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
117 Nallaswami, B. K.	Bhavani.
118 Nallasivam, K. R.	Kodumudi.
119 Nanjappa, O. A.	Harur—Reserved.
120 Narayana Kurup, M.	Ottapalem.
121 Narayana Nambiar, M.	Hosdrug.
122 Narayana Nambiar, T. C.	Taliparamba.
123 Narayanaswami Naidu, G.	Aduturai.
124 Nataraja Mudaliar, R. A.	Kalasapakkam.
125 Pakkirisami Pillai, S.	Perambur, Madras City.
126 Padmaprabha Gounder, M. K.	Wynaad—General.
127 Pais, L. C.	Mangalore.
128 Palaniyandi, M.	Ariyalur.
129 Palaniappan, R. M.	Tirumayam—General.
130 Palanimuthu, M.	Perambalur—Reserved.
131 Palanisami, N. K.	Uthukuli.
132 Palaniswami Gounder, V. C. (Minister).	Tondamuttur.
133 Palanisami Gounder, V. K.	Koилpalayam.
134 Panchaksharam, S.	Arcot.
135 Paramasivam Udayar, N.	Perambalur—General.
136 Parameswaran, B.	Madurantakam—Reserved.
137 Parthasarathy, K.	Kallakurichi—General.
138 Periaswamy, M. P.	Namakkal—Reserved.
139 Radakrishnan, S.	Panruti.
140 Raghava Mudaliar, E. L.	Tirupattur.
141 Raju, D. K.	Srivilliputtur—General.
142 Rajachidambaram, P. B. K.	Lalgudi.
143 Rajagopal, N.	Manachanallur.
144 Rajagopala Gounder, P. R.	Dharmapuri.
145 Rajam Ramaswami, C.	Mylapore, Madras City.
146 Rajan, P. T.	Cumbum.
147 Rajaram, K. (Minister)	Tirumangalam.
148 Raju, K. T.	Erode.
149 Rama, T. K.	Madurai (South).
150 Ramachandran, M. R.	Tirupporur.
151 Ramachandra Reddiar, A.	Tiruvannamalai—General.
152 Ramakrishna Ayyar, N.	Saidapet—General.
153 Ramakrishnan, K.	Palghat.
154 Ramalingam, S.	Tanjore—General.
155 Ramamurthi, P.	Madurai (North).
156 Ramasamy Doss, K.	Koилpatti.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
157 Ramaswami, K. V.	Namakkal—General.
158 Ramasamy Kander, N. C.	Chengam.
159 Ramasamy Mudaliar, V. K.	Uthiramerur.
160 Ramasamy Naidu, S.	Sattur.
161 Ramasamy Padayachi, S. S.	Cuddalore—General.
162 Ramasami Tevar, A.	Tiruchirappalli (South).
163 Ramasundara Karunalaya Pandian, A.	Sankaranainarkoil—General.
164 Rangasamy Naidu, P. S.	Tiruppur—General.
165 Rangasamy Gounder, R.	Paramathi.
166 Rangasamy Reddiar, P.	Turaiyur.
167 Rathina Gounder, N.	Aravakurichi.
168 Ratnam, A.	Cuddalore—Reserved.
169 Rathinaswami Pillai, P.	Omalur.
170 Roche Victoria, J. L. P.	Tuticorin.
171 Sahajananda, A. S.	Chidambaram—Reserved.
172 Sambandam, A. M.	Triplicane, Madras City.
173 Sambandam, K. R.	Mayuram—General.
174 Sambasivam, A.	Talavasal.
175 Samia Koorayar, G.	Saliamangalam.
176 Sankaranarayana Menon, V.	Pattambi.
177 Sankara Varma Raja, E. K.	Nadapuram.
178 Sannasi, T. V.	Karur—Reserved.
179 Seethi, K. M.	Malappuram—General.
180 Selvaraj, P.	Vilathikulam.
181 Senapathy Goundar, A.	Dharapuram.
182 Shanker, M. G.	Nanguneri.
183 Shanmuga Rajeswara Sethupathi, (Raja of Ramnad) (Minister).	Ramanathapuram.
184 Shanmugam, T.	Sriperumbudur.
185 Shetty, A. B. (Minister)	Karkal.
186 Shanmugam, K.	Virudunagar.
187 Sivaprakasam, V. S.	Melur—Reserved.
188 Sivaraj, N.	Nagapattinam—General.
189 Sivashanmugam Pillai, J. (Speaker).	Thousand Lights, Madras City—Reserved.
190 Somasundara Goundar	Wandiwash—General.
191 Somayajulu, S. N.	Tirunelveli.
192 Soundaram Ramachandran, Dr. Srimathi T. S.	Authoor.
193 Sridharan, K. T.	Cannanore.
194 Subbaraj, A. S.	Uthamapalayam.

Serial number and name of member.

Name and class of constituency.

195 Subbiah, A. K.	.. Mannargudi—Reserved.
196 Subramaniam, C. (<i>Minister</i>) ..	.. Coimbatore.
197 Subramaniam, M. P.	.. Attur.
198 Subramania Pillay, I. K.	.. Tenkasi.
199 Subramania Nayakar, M.	.. Sholinghur.
200 Suvarna, N. N.	.. Mulki.
201 Swamikannu, S.	.. Vriddhachalam—General.
202 Swaminathan, R. V.	.. Sivaganga.
203 Swayamprakasam, S.	.. Papanasam.
204 Thangavelu, R.	.. Tiruvannamalai—Reserved.
205 Thangavelu, S. P.	.. Musiri.
206 Thiagaraja Pillay, M. D.	.. Nannilam—General.
207 Thinakarasaami Thevar, S.	.. Sedapatti.
208 Thirumurthi, P. K.	.. Pollachi—Reserved.
209 Uppi, K.	.. Tirur.
210 Urkavalan, P.	.. Sankaranainarkoil—Reserved.
211 Vadivelu, S.	.. Nagapattinam—Reserved.
212 Vagheesam Pillay, G.	.. Chidambaram—General.
213 Vaikunta Baliga, B.	.. Panemangalore.
214 Vaikuntam, A.	.. Srivilliputtur—Reserved.
215 Varadan, T. R.	.. Kumbakonam.
216 Varadarajulu Naidu, Dr. P.	.. Salem Town.
217 Veloo, A.	.. Mayuram—Reserved.
218 Velukkan, C.	.. Wynaad—Reserved.
219 Venkatasubba Reddi, O.	.. Madurantakam—General.
220 Venkatesha Sholagar, P.	.. Nidamangalam.
221 Venkatrama Ayyar, S.	.. Adirampatnam.
222 Venkatramana Gowda, K.	.. Puttur—General.
223 Venkataswamy Naidu, (<i>Minister</i>).	K. Thousand Lights, Madras City—General.
224 Venugopala Gounder, M.	.. Tindivanam—General.
225 Venugopalakrishnasamy	.. Kadambur.
226 Vinayakam, K.	.. Chingleput.
227 Virupakshiah, S. C.	.. Kollegal.
228 Viswanathan, K. R.	.. Jayankondan—General.
229 <i>Vacant</i>	.. Gudiyatham—General.
230 <i>Vacant</i>	.. Gudiyatham—Reserved.
231 Palaniswami Gounder, K. G.	.. Kangayam.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

FIFTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Monday, 14th December 1953.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock; Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

I.—CONDOLENCE RESOLUTION.

MR. SPEAKER :—“ It is my painful duty to inform the House of the death of two ex-Ministers Sri V. I. Muniswami Pillai and Dr. T. S. S. Rajan.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg to move—

That this House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Sri V. I. Muniswami Pillai and Dr. T. S. S. Rajan, former Members of the Madras Legislative Council and Ministers of this State, and conveys its deep sense of sympathy to the members of their bereaved families.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Sir, I associate myself with the sentiments expressed in this resolution. While doing so, I would like to say that I had been personally associated with both these ex-Ministers in my public life and I knew them pretty well. I do not want to say anything more.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, it is hardly necessary for me to remind the House how intimately associated I was with both these colleagues of ours who have passed away. From the time politics took shape in Government in this State, both these gentlemen were intimately associated with the Government and with the Legislature. But even before that, they were the hardest workers among those who struggled for freedom and for social advance. All men must die and we hope that younger men will take the place of those that pass out.”

SRI K. UPPI :—“ Mr. Speaker, Sir, I also associate myself with the resolution and the sentiments expressed by the Hon. Chief Minister and the Hon. Sri C. Subramaniam. I had the fortune of associating myself with Dr. T. S. S. Rajan and Sri V. I. Muniswami Pillai for a long time and as members of the Legislature, we developed very great friendship. Their death is not only a loss to the country but also a personal loss to me. I heartily associate myself with the sentiments expressed by the previous speakers.”

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I also associate myself with the sentiments expressed by the previous

[Sri S. Swayamprakasam] [14th December 1953]

speakers. Mr. V. I. Muniswami Pillai was a leader of the Harijan Community. I had the opportunity of meeting him and of working with him for some days. Dr. T. S. S. Rajan began life as a doctor and my association with him was rather limited. But he comes from a village which is the centre of my constituency—Tillaisthanam. Though he was a Minister, towards the end of his career he proved himself to be an agriculturist and set an example for others to follow. I again associate myself with the sentiments expressed by the previous speakers."

DR. K. B. MENON :—" Mr. Speaker, I also associate myself and my party with the sentiments expressed on the floor of the Assembly."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—" Hon. Speaker, Sir, of the two gentlemen who died, I had seen only one Sri V. I. Muniswami Pillai. I did not have the fortune of knowing or even seeing Dr. T. S. S. Rajan. On behalf of the Toilers Party, I associate myself with the sentiments expressed on the floor of this House."

SRI S. C. C. ANTHONI PILLAI :—" Mr. Speaker, Sir, in the face of death, all quarrels are forgotten and forgiven. On behalf of the Socialist Party, I associate myself with the sentiments already expressed."

MR. SPEAKER :—" I associate the Chair with the sentiments expressed by hon. Members. I knew Sri V. I. Muniswami Pillai and Dr. Rajan intimately. Dr. Rajan was a Member of the Legislative Council for two terms. Sri V. I. Muniswami Pillai was a Member of the Madras Legislative Assembly continuously from 1927. As the House knows, Dr. Rajan took keen interest in the movement for temple entry by Harijans. During that time, he was not only beaten but even chilly powder was thrown over his face. With all that, he was very particular that Harijans should be allowed into the temples."

" By way of passing the resolution, I request hon. Members to stand in their places for a minute."

The resolution was carried *nem con* all the members of the Assembly standing.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Movement for a separate ' Kerala Province '.

11-10 6.m. * 1 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government have posted special C.I.D. officers and constables in Madras City to watch the movement for a separate Kerala Province?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The answer is in the negative."

14th December 1953]

SRI K. P. GOPALAN :—" ഏകകേരളപ്രസ്ഥാനം സംബന്ധിച്ചുള്ള ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഉയർന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. ചെമ്പുവൻ പ്രത്യേകമായി പോലീസുകാരെയും റെസ്റ്റുകൾ സി.ഐ.ഡി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The question was about watching the movement, and I have answered it in the negative. The present question is about taking notes. The usual procedure at all meetings is followed in this case also."

SRI P. RAMAMURTHI :—" സാർ, കാർമ്മിൾകാർക്കു നൽകിയ പട്ടികയിൽ പട്ടികയിലുള്ളവർക്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ക്രമത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ അനുമതിയുണ്ടോ? "

MR. SPEAKER :—" அதற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? நீங்கள் வேறு கேள்வி போடுங்கள்."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി പക്ഷേപ്രകാരം കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനം കെരള സംസ്ഥാനമാണ് വേണ്ടത് എന്ന പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയതിനു ശേഷമാണ് ഏകകേരളപ്രസ്ഥാനം വിശേഷപരമായ ഒരു നില പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മറ്റു ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും എടുക്കുന്നത് എന്നുള്ള അറിയാണോ? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I shall be glad to answer it if the hon. Member will put it to me so that I may understand it."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" പക്ഷേപ്രകാരം ചേർന്ന ചില പ്രമേയം കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനത്തിൽ മുഖ്യമന്ത്രി പക്ഷേപ്രകാരം ഉയർത്തി. ആ സമ്മേളനം southern province സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു ശേഷമാണ് പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും High officials ഉം ഏകകേരള movement ന്ന എതിരായ ഒരു നില എടുക്കുന്നത് എന്നുള്ള അറിയാണോ? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The hon. Member has followed a private resolution correctly by putting the question in Malayalam. He may explain it to me in English in his private capacity." (Laughter.)

SRI P. RAMAMURTHI :—" (மொழி பெயர்ப்பு) கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மலையாள பிரதேச மகாநாட்டில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு அதில் அவர்கள் தெற்கு மாகாணம் என்ற ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு தானே இக்கிய கேரள இயக்கம் சம்பந்தமாக சென்னை அரசாங்கத்தார் அதற்கு விரோதமான கண்ணோட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சரியா என்பதுதான் கேள்வி."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" It is not correct to say that the officials have taken any sides in this matter."

SRI S. C. C. ANTHONI PILLAI :—" Sir, will the Hon. the Chief Minister be pleased to explain whether any special instructions have been sent to the Police to submit reports of speeches made at meetings in connexion with the Aikya Kerala Movement? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I have already said 'No.' The original question, in substance, is repeated by the hon. Member. I have already answered the question in the negative."

14th December 1953]

கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். எந்தெந்த இடங்களுக்கு விஸ்தரிப்பதற்கு யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொன்னால் தேவலை.”

SHRI P. RAMAMURTHI :—“(மொழி பெயர்ப்பு) சர்க்காரின் கீழ்தர சிப்பந்திகள் ஐக்கிய கேரள இயக்கத்திற்குச் சாதகமாக இருக்கிறார்களா என்று வேவுபார்ப்பதற்கும், அதே சமயத்தில் மேல் உத்யோகஸ்தாதிகள் ஐக்கிய கேரள இயக்கத்திற்கு விஸ்ராதமாக நடந்து வருகிறார்களா என்று பரிசீலையும், சர்க்கார் இப்படி நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பது சரியா?”

DR. K. B. MENON:—“ Sir, may I know, from the vaccination so far made, whether the results have been satisfactory to the experts? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is too soon to give an opinion about this matter. But the work done in other countries has satisfied the medical people that B.C.G. vaccination gives protection to a large extent in most cases.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, I wish to assure hon. Members that I have taken, my Colleagues have taken, and the Government have taken no interest in this movement, and any rumours or stories that they have heard should be rejected as utterly untrue."

B.C.G. Vaccination centres.

* 2 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of centres chosen for experiment in B.C.G. Vaccination and whether there are any centres in Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" B.C.G. Vaccination has so far been introduced only in the Madras City. The question of extending the B.C.G. Vaccination to the mufassal is under the consideration of the Government."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, Malabar having had the highest incidence in tuberculosis when the Government took up the matter, may I ask Government to give priority to this unfortunate district?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"The Government have proposed to start a central organization and leave the establishment of the local teams to the local bodies in the mufassal. This proposal was to be considered as Part II Scheme for 1953-54. But it was deferred for further consideration. Part II scheme proposals which were deferred for further consideration will be taken up for examination shortly."

SRI K. R. SAMBANDAM:—“கனம் மந்திரி அவர்கள் ‘R.C.G. லாக்சி’ என்னும் போர்டுவில் எவ்வளவு பேராளிகள் சௌகர்யமாதி. இருக்கிறார்கள்? அவ்விதம் சௌகர்யமாதி இருந்தால் அதை மற்ற இடங்களுக்கும் விநியோகப்பாடுமா?” என்பதைப்பற்றி சொல்லுவார்களா?”

MR. SPEAKER:—"நீங்கள் வேறு கேள்வி போடுங்கள்.

"The question is about centres in Malabar. The hon. Member may give notice of a separate question."

Mr. S. RAMALENGAM:—“கனம் மாநில அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது B.C.G. வாக்கிஷன்கள் சென்னையில் தான் போர்டுகளிலிருந்து என்றும் இதர இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க தரிக்காதி, யோசித்துக்

Death of Muthu Koya Thangal in police lock-up.

* 3 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether it is a fact that a person named Janab Muthu Koya Thangal who was kept in the police lock-up, Tellicherry, was seen dead with injuries on 19th June 1953 and if so, what action Government have taken against the persons who are responsible for this?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Syed Muthu Koya Thangal who was a lunatic discharged from the Mental Hospital, about eight months before he was handed over to the police by his relatives on account of his violent outburst was found dead in the police lock-up at Tellicherry on 19th June 1953. The *post-mortem* examination and an exhaustive Magisterial inquiry established that the death was due to heart failure. The injuries on the body of the deceased were the result of his violent behaviour and what his relatives did with him before handing him over to the police; Government are unable to find any motive for the Police to kill the unfortunate man. There is no question, therefore, of taking action against anyone.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ போலீஸ்காரர்கள் வசம் அவரை ஒப்படைப்பதற்கு முன்னால் அவருடைய உடலில் காயங்கள் இருந்தன என்பதற்கு ஏகாவது அத்தாட்சி உண்டா? இருந்திருந்தால் அவைகள் ரிகார்டு செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"An elaborate enquiry was held as soon as the death was reported, and once again, after I received a communication last June about this case from two hon. Members, I caused an exhaustive enquiry to be made by the Sub-divisional Magistrate of the place. A report 20 pages long was received. I have gone through it, and I say there is no ground for suspicion."

SEN C. KANDASAMY:—“குறிப்பிட்டவர் பைத்தியம் தெனியாத 11-நிலைமையில் இருக்கபோது அவரை விடுதலையெய்து அவரை ஏன் போலீஸ் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.”

[14th December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ He was discharged from the Mental Hospital some time ago and he was with his people for a good long time. Thereafter he became violent again. It might be a relapse or may be it was due to other causes. Then, the relatives apparently did not care to take care of him and handed him over to the police. This incident took place early morning between 4 a.m. and 6 a.m. on the 19th when he was found dead.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ ജനറൽ ക്ലിനിക്കായ ഹോസ്പിറ്റൽ അടുത്ത കൊടുവയറമ്പോൾ അക്രമത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ പരിക്കുകൾക്കുണ്ടായിരുന്നതായി പോലീസുകാർ ചെറുപ്പം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തി അക്രമത്തെ അറസ്റ്റുചെയ്തുകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ അയാളെക്കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തുവാൻ പോലീസുമ്പ്രദേശസമന്വയം വോൾ നടപടി എടുക്കുവാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥർ തയ്യാറാകുമോ ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I have already said that a very full, just and impartial enquiry has been held by a very capable Magistrate. I have read the report and I see no ground for taking any further action.”

SRI C. H. KANARAN :—“ പതിനേഴാം തീയതിയാണ് അയാളെ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതെങ്കിലും റിപ്പോർട്ടുചെയ്തത് 18-ാം തീയതി എന്നാണ്. പതിനേഴാം തീയതിയാണ് അയാളെ കൊണ്ടുപോയതെന്നു അയാളുടെ സ്വദേശത്തുള്ള ആളുകൾ തന്നെ പറയുകയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് 18-ാം തീയതിയാണ് കൊടുവയറമ്പ് എന്ന റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് വല്ല അന്വേഷണവും നടത്താൻ തയ്യാറാകുമോ ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Whether it was on the 17th or on the 18th is not a material circumstance in this case. As a matter of fact, the abrasion found on his hip had no connection whatsoever with his death or with any serious consequences, and that was also noted in the *post-mortem* examination report. As regards the cause of death, a clot of blood was found in the ascending column of the aorta, and medical opinion was that the death was due to heart failure. Heart failure had nothing to do with the abrasions that were found on the waist of the gentleman who was violently lunatic.”

SRI P. RANGASAMI REDDIAR :—“ எவ்வளவு காலம் அவர் பைத்தியகார ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தார் ? எவ்வளவு நாட்கள் அவர் போலீஸ் லாக்கப்பில் இருந்தார் ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ He was in the police lock-up only for a few hours. As regards his stay in the Mental Hospital, I think it must have been a very long period and I have no account of it here.”

SRI S. RAMASAMY NAYUDU :—“ காயம்படாமல் உயிர் போகும் அளவு துன்புறுத்தப்பட்டு அவர் லாக்கப்பிற்கு கொண்டுவரப் பட்டிருக்கலாம் என்பது சாத்தியமா ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I have already explained that the injury that could be observed on the body was very slight abrasion on the hip. The death is certainly

[14th December 1953]

due to more serious causes and very probably it was due to heart failure. The doctor has opined like that from the *post-mortem* examination. Anything that other people might have done before he was sent to the police lock-up should have at least produced some results which have not been observed.”

SRI K. M. SEETHI :—“ In view of the extraordinary circumstances under which the death of this unfortunate man took place, will the Government be pleased to publish at least a resume of the report that they have received from the Subdivisional Magistrate who conducted an elaborate inquiry, according to the Hon. the Chief Minister? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I have absolutely no objection to give to those hon. Members who are interested in the matter a copy of the First-class Magistrate's report sent to us after we referred the matter to him. As I said, it is 20-typed-page long.”

Medical concessions to the last grade servants.

* 4 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the last grade (inferior) servants are also offered the same medical concessions as those given to other officers in the Madras State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The answer is in the affirmative.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ அதாவது ரூபாய் நூறுக்குமேல் சம்பளம் வாங்கும் கெஜட் பதவியில்லாதவர்களுக்கு ஒரு விதமான சலுகையும் ரூபாய் நூறுக்குக்குறைவாக இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு ஒரு விதமான சலுகையும் கொடுக்கப்படுகிறதா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ All officers who are non-gazetted officers drawing less than Rs. 300 per mensem and their families are entitled to free treatment and free diet, and they are all exempted from meeting the cost of any expensive drugs that are required in particular cases if they obtain an essentiality certificate.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ May I know whether these concessions are open to their dependants also? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, to their families also.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Does not this discrimination of treatment of employees under the same Government violate the fundamental rules of equality? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ What is the difference which the hon. Member is referring to, may I know? ”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“ அரசாங்கத்திலுள்ள கெஜட் பதவியில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கும் வைத்தியச் சலுகைகள் எல்லாவற்றையும், ப்பூனைகள் என்று சொல்லப்படுகிற அரசாங்க கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கும் கொடுக்கிறார்களா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா ? ”

[14th December 1953]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, all people are eligible for this concession."

MR. SPEAKER :—" Next question."

* 5 Q.—SRI M. S. MOGRAL :—" In view of the abolition of Food Committees, I do not put my question, Sir."

Closure of the Higher Elementary School in Tanakkottur, Kurumbranad taluk.

* 6 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation from the Management or from the public of Thanakkottur, Kurumbranad taluk, Malabar, in June 1953 that the local Higher Elementary School had to be closed due to some obstruction on the road leading to the school;

(b) for how many days the school was closed thus; and

(c) what action the Government took regarding the representation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Yes.

" (b) The school was closed from 2nd June to 5th July 1953.

" (c) The matter has since been amicably settled between the manager of the school and the land-owner, who allowed a foot-path across his land to the school."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" ഇരു പേരും ചിലസം. ഇം സ്കൂൾ പൂട്ടി ഇടുവാൻ കാരണം സ്കൂൾ മാനേജർക്ക് ഒരു ബസ്സ് ഡ്രൈവർ. പി. അപ്പീസ്സിലെ ഒരു ക്ലാസ് ആയുധാകാശം പോലീസ് അന്വേഷണത്തിന് എടുക്കുന്നതിന് തടസ്സമായിരുന്നു എന്ന് എന്തെങ്കിലും ശരിയാണോ ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not have any such information with me. But there was some dispute between the manager and the owner of the land. That is why the latter obstructed the students from walking along the land."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" ഭരണകോശത്തിന് നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത പരിതസ്ഥിതിയിലാണ് ഈ സ്കൂൾ പൂട്ടി ഇട്ടിരുന്നത്. ഒരു സ്കൂളിൽ ഒരു വർഷം 20 ചിലസം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നിയമമുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ പൂട്ടി ഇടപെട്ട ചിലസങ്ങൾ ഈ സ്കൂളിന് ഗ്രാൻറ് കണക്കാക്കിത്തന്നു. ഇല്ലാതെ ഗ്രാൻറ് കണക്കാക്കിത്തന്നു എടുക്കുമോ ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I will look into that matter."

[14th December 1953]

Search by the Police of the Tamilnad Communist Party Office at Madras.

* 7 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Tamilnad Communist Party Office at Madras was searched by the Police on June 22, 1953 and, if so, what are the reasons for the same;

(b) the list of files and papers taken away by the Police; and

(c) under whose instructions and warrant the search was conducted?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" (a) Yes. The Tamilnad Communist Party Office in Madras was searched by the police on 22nd June 1953.

On 22nd June 1953 evening, a demonstration was staged in front of the United States Information Service Office in Mount Road to protest against the execution of the Rosenbergs. The demonstrators gathered in a secret and sudden way avoiding public notice and without previous intimation to the authorities. The demonstrators burnt on the pavement on the other side of the road in front of the United States Information Service Office a straw effigy and pelted stones at the building smashing glass-panes. The Police registered a case in this connexion under relevant Penal Code sections. Following up the investigation the same night, they entered into and searched certain offices of the Communist Party and Communist-controlled Labour Unions including the Tamilnad Provincial Committee of the Communist Party of India. The search was made as the Investigating Officer had reasonable grounds to believe that documents, etc., necessary for the purpose of the investigation into the case would be found in these offices and to apprehend offenders responsible. As damage was caused to a Foreign Consulate property, the incident was one that called for prompt investigation and, if possible, punishment.

" (b) A list * of the documents seized on 22nd June 1953 from the office of the Tamilnad Committee of the Communist Party of India is appended. All these documents except item 10 in the list were returned on 24th June 1953.

" (c) The search was not conducted on a warrant but was conducted under the provisions of section 165, Criminal Procedure code, by the Sub-Inspector of Police, Royapetta Police Station, in whose jurisdiction the searched premises was situated."

SRI K. P. GOPALAN :—" ചുമ്പണിസ് പൂട്ടി അപ്പീസ്സിലെ അടുക്കള അറസ് ചെയ്തു കൊണ്ടുപോയതിന് ദക്ഷിണാമൂർത്ത് സർട്ടിഫിക്കറ്റുള്ളത് ? സർട്ടിഫിക്കറ്റുള്ള അവസരത്തിൽ അപ്പീസ്സിലെ ഫയലുകൾ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അതിന് വല്ല ആക്ഷേപമേ നൽകൂവോളമുണ്ടോ ? "

* Printed as Appendix I on pages 43-46 infra.

[14th December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Everything was done according to the law and in an orderly manner."

SRI P. RAMAMURTHI :—" தமிழ் நாடு கம்யூனிஸ்டு காரியாலயத்திலிருந்து அலைவரையும் வெளியே போலீஸ் வாஜுக்கு அனுப்பிவிட்டு, யாரும் இல்லாதபோது அக்காரியாலயத்தை சோதனைபோட்டலதவிட அவர்கள் எல்லாவரையும் வைத்துக்கொண்டு அயாகா முன்னிலையில் சோதனை போட்டிருக்கக்கூடாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Twelve persons were arrested and released on bail subsequently. Whether the persons were arrested before or after the search makes no difference with respect to the propriety of the search. If men have to be arrested, they have to be arrested; if search has to be made, it has to be made."

SRI P. RAMAMURTHI :—" சாதாரணமாக ஒரு வீட்டை சோதனை செய்யக்கூடிய காலத்தில் அந்த வீட்டைச் சந்தவர்கள் நேரில் வைத்துக் கொண்டு சோதனைபோடுவது நியாயமா? அல்லது அவர்களை வெளியே அகற்றிவிட்டு சோதனை செய்வதுதான் நியாயமா என. தை கணம் முதல் மந்திரி அவர்கள் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" If it is a matter of argument, suppose the house of a thief has to be searched and the thief arrested, he ceases to be entitled to be present at the search. Whether a man had been arrested for reasonable causes could be enquired into and whether a search had been reasonably made could also be enquired into. All that was necessary in the matter of keeping witnesses was done in this case."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" In conformity with the culture of this country, are not this Government responsible for the life and property of foreigners in this country?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Yes, Sir. This Government is responsible. That is why, prompt steps were taken. In particular, we are responsible for those who are diplomatically received in the country as officially representing their country."

SRI S. RAMALINGAM :—" அமெரிக்க செய்தி இலாகாவை தாக்கிய குற்றத்திற்காக, அது சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜிகள் எதுவும் இருக்கிறதாயென்று பார்ப்பதற்காக கம்யூனிஸ்டு சட்டி காரியாலயத்தை சோதனை செய்ததாகவும், அங்கிருந்த பல ரெகார்டுகளை எடுத்துச்சென்றதாகவும் கணம் மந்திரி அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள். ரெகார்டுகளை எடுத்துச் செல்வதும், ஒரு வெளநீலக்கலர் பெட்ஷீட்டையும், கிளிப்புடன்கூடிய எழுதும் பலகையையும் எதற்காக எடுத்துச்செல்லவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன்?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The hon. Member should know that investigation is different from proof subsequently tendered in a Court. Sometimes, a bed-sheet may become very good evidence even in a murder case, apart from the case of throwing stones at the building."

[14th December 1953]

SRI P. RAMAMURTHI :—" அன்று அந்த ஆபீஸில் கைதிகளையப் பட்டவர்களில் ஒருவர் மீதாவது சர்க்காரால் குற்றம்சாட்ட முடியவில்லை; யார்பேரிலும் கேஸ் போடமுடியவில்லையென்பதை கணம் பிரதம மந்திரி அவர்கள் மறுப்பாரா?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Not only do I accept the fact that they were not prosecuted, but I am sorry there was not sufficient evidence." (Laughter.)

SRI P. RAMAMURTHI :—" சாட்சிகள் எதுவும் இல்லாமல், அவர்கள் பேரில் எந்தக் குற்றமும் ருசிப்பிக்கமுடியாமல் இருக்கும்போது அவர்களை நமது முதல் மந்திரி திருடர்கள் என்று சொன்னது தவறு என்பதை ஒத்துக்கொள்வாரா?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I did not say that at all. I think the hon. Member knows both Tamil and English. (Laughter) I said that sometimes when a person who is connected with an offence was arrested on that ground, he may have to be absent at the time when a search is made at the place. I only gave a very obvious instance of a thief."

SRI C. KANDASAMY :—" பரிசோதனைக்குப்பின் ஜாப்தாவில் கண்ட சாமன்களில் பத்தாம் நம்பர் சாமானைத்தவிர பாக்கியெல்லாவற்றையும் திருப்பி கொடுத்துவிட்டதாக நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த பத்தாம் நம்பர் பைலை ஏன் கொடுக்கவில்லை? அதில் ஏதாவது ஆட்சேபகரமான விஷயங்கள் அடங்கியிருந்ததாக சர்க்கார் கண்டார்கள்?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" A file named 'Rosenbergs' containing 27 letters formed item No. 10 and this was not returned. I understand that this question was put long ago and the answer was also prepared long ago. So, I am not able to find from the papers now with me as to what particular matter is contained in file No. 10 containing 27 letters on the subject. It is very likely that they may be capable of being returned later on. I am not sure."

SRI P. RAMAMURTHI :—" ஆட்சேபகரமான விஷயங்கள் எதுவும் இருக்கலாமென்ற எண்ணத்தில், ஒரு கட்சியின் மாகாணக் காரியாலயத்திலிருக்கும் சகல தஸ்தாவேஜிகளையும், சகல கடிதங்களையும் அப்படியே வாறி அள்ளிக்கொண்டுபோய், காரியாலயம் இரங்க முடியாதவகையில் அதை முடமாக்கி, எவ்வளவு நாட்கள் வைத்திருப்பது என்று நான் கேட்கிறேன்?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" It may be useful for me to explain the exact position even though it may take a little time. The demonstration was obviously in sympathy with the Rosenbergs and it was a universally-known fact that the Communist Party was interested in that demonstration. Whether they were particularly responsible for this particular demonstration depended on facts. Unless all the letters and communications in their office were taken, we could not possibly find out whether they had given instructions for this purpose. In order to establish the negative, it becomes necessary to take all the papers. They were taken and were returned duly."

SRI P. RAMAMURTHI :—" போலீஸ் அதிகாரிகள், கட்சிக் காரியாலயத்திற்குச்சென்று தஸ்தாவேஜிகளை சோதனைசெய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜிகள் எதுவும் இருக்கிறதாயென்று பார்ப்பதற்காக கம்யூனிஸ்டு சட்டி காரியாலயத்தை சோதனை செய்ததாகவும், அங்கிருந்த பல ரெகார்டுகளை எடுத்துச்சென்றதாகவும் கணம் மந்திரி அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள். ரெகார்டுகளை எடுத்துச் செல்வதும், ஒரு வெளநீலக்கலர் பெட்ஷீட்டையும், கிளிப்புடன்கூடிய எழுதும் பலகையையும் எதற்காக எடுத்துச்செல்லவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன்?"

[14th December 1953]

SRI P. RAMAMURTHI:—“பால்மியாபுரம் என்பதைப் போலவே இன்னும் பல பெயர்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக Barb r's Bridge, Harvey-pet என்றும், காலாடிபட்டை என்றும், லாயடல் ரோடு என்றும் வெள்ளைக்காரர்களின் பெயரிலும், இன்னும் ஆசாமாகவும் வழங்கிவரும் பெயர்களையும் மக்கள் விருப்பப்படி நல்ல பெயராக மாற்றிவைப்பதற்கு சென்னை அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“A very general suggestion has been made that the names of various places should be changed, so as to avoid any implication of honour or prestige to the foreigners. The question is a very comprehensive one. There are some places which have some historical connexion with the names and some places merely got their names as a tribute for other kinds of services. We will have to examine the whole thing and familiarize the people with new names. We have Georgetown. We have several well-known names which it should be rather difficult to change. Therefore, the whole matter may be left for fuller consideration and not mixed with party politics.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“தூர்ஜி டலிபைபோன்ற பெயர்களை மாற்றுவது கடினம் என்று கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், ‘சைனா பஜார் ரோடு’ என்றால் கலாமாக ஜனங்கள் புரிந்துகொள்ளும்படியாக இருந்த ஒரு ரோடின் பெயரை ‘சபாஷ் சந்திர போஸ் ரோடு’ என்று மாற்றவேண்டிய அவசியம் என்ன?”

MR. SPEAKER:—“நீங்கள் கேள்வி ஏதாவது இருந்தால் கேளுங்கள்; பொதுப்படையாகப் பேசாதீர்கள்.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“திராவிட முன்னேற்றக் கழக மகாநாடுகூடி, பால்மியாபுரத்தை கல்லக்குடி என்று மாற்றவேண்டுமென்று தீர்மானித்து, அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கிற பஞ்சாயத்து போர்டுகளும், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களும் மகஜர் அனுப்பியதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது பதில் அனுப்பியதா? உவ்விதம் மகஜர்களுக்கு பதில் அனுப்பவேண்டியது ஜனநாயக சர்க்கார் செய்யவேண்டிய கடமையல்லவா என்று கனம் மந்திரியார் அவர்களைக் கேட்கிறேன்? திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஒப்பந்தத்தில் கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் கையெழுத்திட்டிருப்பதால், அவர் இதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று அவரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“The question is about the name of a railway station, not about the name of a revenue village. The revenue villages round about continue to bear the same name as they bore for all time previously. So far as the railway station is concerned, I had occasion to look into the original papers recently and I find—it may be useful for hon. Members to know this—that in 1936 or 1937 when the station was named, a request was made to the local officers to suggest a name, as it was the custom in those days. The South Indian Railway Company consulted the revenue officers of the district and gave the name, Dalmiapuram, in consultation with the people of the place. I found that a paper had actually been submitted by the villagers saying that they preferred the name Dalmiapuram to the name of a village that was suggested. There was possibly, I guess, some rivalry between two villages at the time and the villagers preferred the name, Dalmiapuram. They gave a signed mahazar to the

[14th December 1953]

revenue people and the latter recommended the name. I looked into the old papers because I was the Chief Minister at that time and was naturally interested in knowing whether I had really agreed to the name, Dalmiapuram, because it appeared to me that I would never have agreed to the name, Dalmiapuram, if I had been asked. As a matter of fact, I had not been asked. The Collector of the district and the railway company went into consultation and the name was given. That is the history. The village name could have been given to the railway station. But there was some ambiguity about the village name being given to the railway station because there was another place whose name was very similar. There was difficulty because parcels were likely to be mis-sent. Once the name had been given, in my opinion, it is unnecessary to change it. It was unnecessary to give the name. It is equally unnecessary to change the name.

I may add, Sir, that this is not a matter in which this Government can do anything.”

Constitution of works committees in the industrial concerns in Malabar.

* 10 Q.—**SRI K. P. GOPALAN:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state in how many industrial concerns in Malabar, works committees have been constituted; and in how many they have not been constituted?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Works committees have been constituted in sixty-seven industrial concerns in the Malabar district and there are eight more industrial establishments which have not yet constituted works committees. They have been addressed for constituting works committees.”

Political pensions.

* 11 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP:** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Madras Government have received any communication from the Central Government regarding the policy of that Government touching the future of political pensions; and

(b) whether the Madras Government were consulted about their views with regard to the future of political pensions and if so, what was the opinion expressed by this Government?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“(a) & (b) It would not be in public interest to answer the question.”

Co. 25 and Co. 26 paddy.

* 12 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether Co. 25 and Co. 26 paddy are disease proof varieties?

[14th December 1953]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Co. 25, Co. 26-ம் நெ. நெல் விதை நோய்க்கு, கரும்பு பலிய. காத ரகங்கள் என்று சர்க்கார் விளம்பரப்படுத்தி வருகிறார்கள் ; ஆனால், என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தில், இரகங்கள் நோய்களுக்கு பலி ஆகிக் காண்டு வருவதைக் கண்டிருக்கிறேன். இப்படித் தவறான முறையில் சர்க்கார் விளம்பரம் செய்து, காண்டு வராமா என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்கின்றேன் ? ”

SRI M. PALANIYANDI:—“Co. 25 ரெல் ரகம் இட்டிலுக்கும் தோலுக்கும. சரியாக இல்லைமென்று சொல்லுகிறார்களே, அது உண்மை தானா என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் காளாளுகிறேன்?”

Scale of pay of headmasters of secondary schools.

OR

(ii) Rupees 165--5--205--10--245 plus the duty allowance.

th December 1953]

The former is the scale of pay adopted by local bodies which have not adopted the Government scales of pay; and the latter is the scale under local bodies which have adopted the Government scales.

"(c) & (d) The matter has been under consideration since 1951."

1951."

SRI K. P. GOPALAN :—“കോൺസ്റ്റബിൾമാർ കീഴിലുള്ള ഹെഡ് മാസ്റ്റർമാർക്കും ഗവണ്മെന്റ് സ്കൂളുകളിലുള്ള ഹെഡ് മാസ്റ്റർമാർക്കും ശമ്പളത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിവേഗമായി നടപടി സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഹർഷമായി പറയുന്നു.”

SRI SUBRAMANIAM :—“Sir, the matter is”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Sir, the matter is under consideration and it may be taken up as a Part II Scheme for the year 1954-55.”

SHRI M. PALANIYANDI.—“ஸ்தலஸ்தானப் பள்ளிகளில் உள்ள உபாத்தியாயர்களுக்கும், தனிப்பட்டவர்கள் மேற்பார்வையிலிருக்கும் பள்ளிகளில் உள்ள உபாத்தியாயர்களுக்கும், சர்க்கார் பள்ளிகளில் உள்ள உபாத்தியாயர்களுக்கும் விதித்தல் சம்பள விததியாசம் இருக்கிறதே, அதை மாற்றி எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான சம்பள விதித்தலை நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The matter is under the consideration of the Government.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“1951-ம் வருஷத்திலிருந்தே இந்தவிஷயம் பரிசீலனைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறியிருக்கிறார். இரண்டு வருஷங்கள் கடந்தவிட்டன. இன்னும் எத்தனை வருஷங்களுக்கு இந்த விஷயம் பரிசீலனையிலேயே இருக்கும் என்பதை உத்தேசமாகவாவது சொல்லமுடியுமா என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“It is likely to be taken up as a Part II Scheme for 1954-55. Finance has been in the way so long.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“இதவும் ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் ஒரு பில்லியன் ரூபாய் செலவு ஆகியிருக்கிறதே?” (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“The total amount of money that is available to them is part of the Five-Year's Plan.”

ARTESIAN WELLS IN CUDDALORE AND VRIDDHACHALAM TALUKS.

* 14 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) how many artesian wells are provided in Cuddalore and Vriddhachalam taluks of South Arcot district;

(b) how many of them were constructed during the year 1952-53; and

(c) how many of them are used by the Harijan agriculturists?

(c) how many of them are used by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
 “ (a) Ninety-one. (It is presumed the Member has referred to
 artesian wells put down at Government cost.)

" (b) Twenty.

[14th December 1953

“(c) No artesian well sunk at Government cost is used by Harijan agriculturists in Cuddalore taluk while 22 artesian wells are used by Harijan agriculturists in Vriddhachalam taluk of which three were sunk during 1952-53.”

SRI A. RATNAM :—“ Sir, what is the cost of construction of an artesian well? May I also know why Government are not extending agricultural facilities to the Harijans? What is the amount allotted for Cuddalore and Vriddhachalam for sinking artesian wells and how much has been spent during the year 1952-53? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“ I want notice for that question, Sir.”

Temporary promotion of certain lower division clerks in Pudukkottai.

* 15 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether as a result of the application of G.O. Ms. No. 2332, dated 1st October 1952, in Pudukkottai Division, Tiruchirappalli district, on 15th January 1953, a few lower division clerks had been given temporary promotion as upper division clerks under clause (3) of the said G.O. No. 2332, dated 1st October 1952;

(b) if so, how many;

(c) on what date and under what proceedings the promotions were made; and

(d) whether, and if so, why and when the orders of promotion under 7(c) were cancelled?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“(a) to (d) A statement^a is laid on the table.”

Dismissal of certain municipal workers in Fort Cochin Municipality.

* 16 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Commissioner of Fort Cochin Municipality got the sanction of the Government before the dismissal of 139 municipal workers on 30th May 1953?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Municipal Commissioner did not apply for the sanction of the Government before he dismissed the workers; but no such sanction is necessary."

SRI K. P. GOPALAN :—“ 139 മുനിസിപ്പാൽ റെഗുലേഷനുകളെ ഒരുമിച്ച് ഡിസ്കിസ്സ് ചെയ്ത് എന്നത് മലിനാശി സംബന്ധമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഇത് 139 റെഗുലേഷനുകളെ മലിനാശി സംബന്ധമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഇത് 139 റെഗുലേഷനുകളെ മലിനാശി സംബന്ധമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഇത് 139 റെഗുലേഷനുകളെ മലിനാശി സംബന്ധമായിട്ടുള്ളതല്ല. ”

14th December 1953]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, it is true that the Government issued orders that the workers who tendered unconditional apology be reinstated. The Municipal Chair man thereupon wrote to the Government about the serious repercussions that the wholesale reinstatement of workers would have on the discipline of the staff and the maintenance of essential services. He requested the Government to give a free hand to the Municipal Council to deal with the last stages of the situation and assured the Government that utmost sympathy would be shown to the innocent among the dismissed workers. The petition was re-examined by the Government and the Government issued orders that the matter of reinstatement of dismissed workers be dealt with by the Municipal Council and the Municipal Chairman according to their discretion.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“இந்த 139 பேரை வேலையிலிருந்து நீக்கியது, அவர்கள் தங்களுக்கு வீட்டுவாடகை அல்லவன்ஸ் வேண்டுமென்று கோரி, இரண்டு மணி நேரம் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அல்லவா என்று கேட்கின்றேன் ?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ Sir, we cannot interfere with the autonomy of the Municipality.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“முனிசிபல் தொழிலாளிகளுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று முனிசிபாலிடியார் தீர்மானித்தால், அதில் குறுக்கிடுவதற்கு சென்னை சர்க்காருக்கு முடியும் ; ஆனால் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு தொழிலாளிகளைத் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், அப்பொழுது முனிசிபாலிடியின் ஆதிபத்ய உரிமையில் தலையிட சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லையென்று கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் கருதுகிறாரா என்று கேட்கின்றேன் ?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"It is a matter of opinion, Sir, and it is a matter of opinion also as to the distinction between the two cases set out."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ ഫോട്ട് കൊച്ചി മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലെ മൂലവൻ തൊഴിലാളികളെയും പീരിയുവിട്ടതിനശേഷം ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനുകൂല തീരുമാനം ചെയ്യതിനശേഷം ഈ തൊഴിലാളികളെ നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് അവശ്യപ്പെടുകയും ആ അവസരത്തിൽ മുനിസിപ്പാൽ കമ്മീഷനർ നിയമവിരുദ്ധമായി നാലു ടിഡസത്തെ ലീവ് എടുത്തുകൊണ്ട് ഈ order നടപ്പിലാക്കാനുദ്ദേശിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു ഈ മുനിസിപ്പാൽ കമ്മീഷനറുടെ നേരെ ഗവണ്മെന്റ് എന്തെ നടപടിയുണ്ട് എടുക്കേണ്ടത്? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A separate question may be put, Sir.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ முனிசிபாலிட்டியினுடைய சொந்த விவகாரத்தில் தலையிடுவதற்கில்லை என்று கனம் முதல்மந்திரி பதிலளித்தார். ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளி, தன் கீழுள்ள தொழிலாளிகளை வேலையில்லிருந்து நீக்கித் தனியாக அரகங்கம் அதில் தலையிட உரிமை உண்டு; தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் உள்ள உறவை நிச்சயிப்பதற்கு சட்டப் பிரகாரம் இருக்கும். அதிகாரம் உண்டு என்னும்போது, முனிசிபாலிட்டிக்கும் அவர்களுக்கும் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கும் இடையே ஏற்படும் படியான தகராறுகளிலும் தலையிட சென்னை அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதை கனம் முதல்மந்திரி மறுக்கிறார்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, the administration of essential services by a municipality is totally

[14th December 1953]

different from an industrial establishment. Legislative and statutory authority is given to municipalities and local boards and as such they are in their own capacity as much entitled to autonomy as Government are entitled to in their own authority. Industrial establishment is a different thing. There is adjudication arranged for it. In the case of municipalities and other autonomous bodies expecting disciplined services from their own subordinates, Government are loath to interfere."

SRI S. C. C. ANTHONI PILLAI:—"Sir, in view of the fact that the Government first advised the municipality to take the employees back and in view of the fact that other Governments have referred similar disputes to Industrial Tribunals, will this Government at this stage refer the dispute between the workers and the municipality to the Industrial Tribunal for settlement?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"It would not be possible or even proper to treat a Municipality in the same manner as we would treat an industrial establishment who figures as a defendant or a party respondent before an industrial tribunal. So far as Municipal services in respect of sanitation goes, we have to respect the position of the municipality differently."

SRI P. RAMAMURTHI:—"கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள், முனிசிபல் விவகாரத்தில் 'அட்ஜூடிகேஷன்' அனுப்புவதற்கில்லை என்று கூட்டத்திற்கு ஒரு புது வியாக்கியானம் கொடுக்கிறார் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, it is not necessary for me to bring in new legislation or new interpretation. I am only explaining things as they stand already."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"ஸார், ஐஹ் கை ஸாஸிப்யூஸ்களைப் பற்றி என்னுடைய கேள்வி என்னவாக இருக்கிறது? டிஸ்ட்ரிக்ட் பிளனிங் போர்ட் என்ன?"

MR. SPEAKER:—"We are shortly to have a general discussion on the Budget. Let the hon. Member bring all these things during the general discussion on the Budget."

District Planning Board for Malabar.

* 17 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is a District Planning Board in Malabar; and if not, whether any step was taken to constitute one?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"No District Planning Board but a Project Advisory Committee which will have the functions of a District Planning Board has been set up in the Malabar district."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"Sir, may I know the function and the work entrusted to the District Planning Boards?"

[14th December 1953]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, I have answered that, in Malabar, the Project Advisory Committee has been formed. That committee will attend to the Community Project work as well as the work of the former Food Production Committee and other committees."

Requisitioning of hoarded paddy in Malabar.

* 18 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government had requisitioned hoarded paddy from any rice mill owner, paddy merchant or landlord in Malabar as a part of their policy of bringing down prices of foodgrains?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"No stock of paddy or rice was requisitioned from merchants or any person in the district."

Subsidized Housing Scheme for industrial workers.

* 19 Q.—SRI N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

- (a) the amount received from the Central Government under the Subsidized Housing Scheme for industrial workers in this State;
- (b) how it is proposed to be distributed to the districts; and
- (c) which section of labourers comes under the scheme?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—" (a) & (b) The Government of Madras have not received any amount from the Central Government under their Subsidized Industrial Housing Scheme. The Central Government themselves sanction the loans and subsidies under the scheme to the applicants."

" (c) The term 'Industrial Worker' in the Scheme refers to a 'worker' as defined in the Factories Act, 1948, employees of the Central or the State Governments, of local authorities or of other semi-statutory bodies being excepted. Workers in corporations or companies owned in part or in full by Central or State Governments will, however, be entitled to assistance under the Scheme."

MR. SPEAKER:—"I allow five more minutes to finish the rest of the questions."

SRI P. RAMAMURTHI:—"தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத் திற்காக மாகாண சர்க்கார்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் கடன் கொடுப்பதற்கு ஸ்கீம் போட்டிருப்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு தெரியுமா? அப்படி இருந்தால் அதைப்பற்றி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? ஒவ்வொரு மாகாண அரசாங்கங்களும் அம்மாதிரி கடன் வாங்கி இருக்கின்றனரா என்பது தெரியுமா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"We are aware of the fact mentioned by the hon. Leader of the Opposition. The Madras Government themselves are moving in the matter and we hope to produce fruitful results soon."

12 noon.

[14th December 1953]

SRI S. RAMALINGAM :—“மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும்படியான Subsidized Housing Scheme படி நம்முடைய மாகாணசர்க்காரின் அதிகாரத்தில் உள்ள தொழில் ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு கடன் கேட்டிருக்கிறார்களா? அவ்விதம் கேட்டிருந்தால் எவ்வளவு தொகை? அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I just mentioned that the amount under the scheme is not available to the employees of the State and Central Governments.”

Deputation of an officer to study the working of the Weights and Measures Act in Bombay.

* 20 Q.—**SRI K. C. GOPALAN UNNI**: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether any officer of this Government was sent to Bombay to study the operation of the Weights and Measures Act there;

(b) if the answer is in the affirmative, when he was sent and how long he remained there and what is the total amount spent for his stay;

(c) whether the officer has submitted any report and, if so, whether the same will be placed on the table of the House; and

(d) when the Government propose to enforce the Act in this State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) Yes, Sir. The State Marketing Officer, Madras, was deputed to Bombay to study the working of the Bombay Weights and Measures Act and the rules framed thereunder.

“(b) The officer was sent in November 1949. He remained in Bombay for nine days from 25th November 1949 to 3rd December 1949. The total expenditure incurred on this account was about Rs. 500.

“(c) The State Marketing Officer submitted through the Director of Agriculture and the Board of Revenue a draft of the rules under the Madras Weights and Measures Act, 1948. The rules as finally approved by Government have been issued in the *Fort St. George Gazette* with G.O. Ms. No. 4135, Development, dated 9th September 1953.

“(d) No decision has been taken by the Government so far as to when the provisions of the Act (Madras Weights and Measures Act) should be brought into force. The question of purchase of the equipment necessary for the enforcement of the provisions of the Act is under consideration. The Act will be brought into force after the equipment is purchased and the preliminaries necessary for the enforcement of the provisions of the Act are completed.”

[14th December 1953]

Protected Water-Supply Scheme for Kozhikode Municipality.

* 21 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP**: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state how far the installation of the treatment plant to reduce the iron contents of the heater in connection with the Protected Water-Supply Scheme, Kozhikode Municipality, has progressed and when it is expected to be completed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The construction of settling tank, chemical house and suction well, etc., is in good progress. Orders have been placed for the supply of the low-lift pumpsets. The installation of the treatment plant is expected to be completed by the end of December 1953, if the pumps, which are to be imported, are received in time.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know what will be the supply capacity of the plant when it is completed?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“A separate question may be put.”

Adaptation of Japanese method of cultivation.

* 22 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN**: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken by the Government, if any, to suit the Japanese method of cultivation to the seasonal climate conditions of this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“At the instance of the Government, the Director of Agriculture has modified the Japanese Method of Rice cultivation to suit the local seasonal and climatic conditions in the light of experience and research conducted in this State. This modified method is outlined in a leaflet, copies of which have been printed in large numbers in the regional languages and distributed to the ryots through the propaganda staff of the Agricultural Department. It has also been published in the Departmental journals ‘Mezhichelvam’, etc., and also in newspapers. Actual demonstrations have also been arranged by the Agricultural Department in selected villages.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“மாகாண அரசாங்கம் விடுத்துள்ள பிரசுரத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கம் விடுத்துள்ள பிரசுரத்திற்கும் வித்யாசம் இருப்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“There may be difference between the proposals of the Central Government and the State Government but this Government have been conducting researches and, on account of the experiences they have gathered, they have issued modifications in the Japanese method of cultivation.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“மாகாண சர்க்கார் பிரசுரித்திருக்கும்படியான அந்த திட்டத்திற்கும் ஜப்பானிய முறை என்ற முறைக்கும் எவ்விதமான சம்பந்தமும் இல்லை என்பதை கனம் அமைச்சர் அறிவாரா?”

[14th December 1953]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am not aware of it."

Provision of accommodation and guides for tourists visiting Gingee Fort.

* 23 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state whether sufficient accommodation and guides are provided by the State to the tourists who pay a visit to the historic forts at Gingee, South Arcot district, in order to help them to understand the historic importance of each and every structure within the Fort area?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Adequate accommodation is available for the tourists to Gingee in the two travellers' bungalows maintained by the State Highways Department. Guides have not been appointed by the Government to help the tourists. Tourists may however take advantage of the Guide Service provided by the Government of India, contacting the Regional Tourist Officer at Madras."

Permission to ply buses between Ottapalam and Karimpuzha.

* 24 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether anybody applied for permission to ply buses between Ottapalam and Karimpuzha, Malabar, in the last three years and, if so, what has been done?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The answer is in the negative."

Assignment of lands to political sufferers and others.

* 25 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the extent of lands assigned to political sufferers, ex-military personnel and the landless poor up to 30th June 1953 from 1948?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The information is not readily available with the Government."

Mismanagement of the South India Co-operative Insurance Society.

* 26 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIYAR: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government received any complaints of mismanagement of the South India Co-operative Insurance Society; and

(b) if so, whether any investigation was made and by whom; and with what result?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) The answer is in the affirmative."

[14th December 1953]

" (b) The complaints were investigated by the Joint Registrar. His report showed, that the only complaint which called for action was the one, concerning Dr. Subbaramiah, a Director, who was reported to be taking fees from the Society for examining proponents contrary to rules. As the Registrar of Co-operative Societies was taking action, no action by Government was considered necessary."

Assignment of lands leased out under the Grow More Food Scheme.

* 27 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state what action the Government have taken to assign the lands that have been leased out under the Grow More Food Scheme or occupied by the landless poor for more than five years?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" If the persons referred to by the Member are landless and poor persons likely to engage themselves in direct cultivation and if they apply for the assignment of land, and if the assignment of the land is unobjectionable action will be taken to assign the land subject to a maximum of 5 acres of dry land."

Grant of public carrier permits to certain P.C.C. Societies in Malabar.

* 28 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state how many P.C.C. Societies of Malabar applied in the last one year for converting their private carrier lorries into public carriers; and if so, how many were allowed to do so?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Twenty-one P.C.C. Societies of Malabar applied for public carrier permits in respect of their vehicles covered by private carrier permits during the last one year; and so far public carrier permits have been granted to three Societies."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" When this question was answered the other day, the then Hon. Minister for Co-operation assured the House that the applications will be considered sympathetically but only three P.C.C. Societies have been allowed the conversion. Is it not a fact that many private owners were granted fresh permits for public carriers? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" With regard to the latter part of the question, I want notice. As regards the first part of the question, I still maintain that we considered their requests sympathetically but rejected them."

[14th December 1953]

Release of lands in the reserve forests for cultivation of food-crops.

* 29 Q.—SRI K. VENKATARAMANA GOWDA: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received the recommendations of the South Kanara District Food Production Committee to release suitable lands in the reserve forests for cultivation of food-crops and if so the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No such recommendations were made by the District Food Production Committee, South Kanara.”

Slump in the coir industry.

* 30 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state what steps the Government have taken to ward off the slump in the coir industry?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The following steps have been taken by the Government to alleviate the distress caused to the coir industry since the middle of 1952:—

- (1) Circulars have been issued to the Heads of several Departments of Government and local bodies in this State to encourage the purchase of coir and coir goods.
- (2) Manufactured coir goods are displayed in all industrial and commercial museums and sales are effected from the emporia attached to some of the museums.
- (3) The Industries Department has been participating in all the exhibitions held in the State, where the manufactured coir goods are displayed and important and up-to-date processes of manufacture of coir goods are demonstrated.
- (4) To restore the demand for coir and coir goods in foreign countries, the Government of India have addressed the Indian Government Trade Representatives abroad to do everything possible to stimulate coir trade. Coir and coir goods have also been included in current trade agreements with Austria, Finland, Germany, Hungary and Norway to ensure a steady market for these goods.

These steps will go a long way not only to alleviate the present distress, if any, to the coir industry, but also to help to ward off any slump in the future.

The following proposals are still under consideration in consultation with the Government of India:—

- (1) To induce the Navy to obtain its requirements of coir ropes from this State, especially from the Co-operative or Industries Department.
- (2) To secure Railway freight concession for coir and coir goods for movement by goods train.

[14th December 1953]

The recent trends in the market for coir, however, indicate that the prices of coir goods are on the increase and that there is a good demand for coir.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“சர்க்கார் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் ஒரு புறம் இருக்க ஏற்கனவே எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகள்படி கட்டு மொத்தமாக எவ்வளவு தகவல் ரூகினறன என்பதை சர்க்கார் கணித்துருக்கிறதா? அப்படியானால் அதை சொல்ல முடியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I have already said at the end of my reply that there has been an improvement in the coir market and that there is no slump now. I think the hon. Member would have noticed the Kozhikode Market Review in the *Hindu* of the 29th September 1953 where it was pointed out that there was a good demand for coir, especially for the Beypore varieties. In the local market over 1,200 candies were sold in the last week as against 1,000 candies sold during the previous week. There are no arrears and all the stocks were disposed of then and there.”

DR. K. B. MENON:—“I think the Coir Factory at Beypore has been closed. Have the Government any proposals to reopen the factory?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I would like to have notice.”

MR. SPEAKER:—“Question hour is now over.”

UNSTARRED QUESTIONS.*Number of suicides and deaths in the jails in South Arcot district.*

1 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state the number of suicides and deaths in the various jails in the South Arcot district from 1951 up to 30th June 1953?

A.—There were five cases of death in the Central Jail, Cuddalore, due to natural causes and one case of suicide in the Sub-Jail, Vriddhachalam, during the period.

Income from forests in South Arcot district.

2 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total income from the forests of the South Arcot district and the expenditure incurred to maintain them during the years 1951–52 and 1952–53; and

(b) the total number of illicit cuttings during the year 1952–53?

[14th December 1953]

A.—(a) The particulars are furnished below :—

Year.	Income.	Expenditure.
	RS.	RS.
1951-52	56,859	71,385
1952-53	69,060	74,750

(b) There were 2,104 cases of illicit cuttings.

Details about attacks by and deaths due to cholera.

3 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many persons were affected by cholera, smallpox and plague in the State, districtwar, this year up till now;

(b) how many deaths were recorded under each head; and

(c) whether it is a fact that the State is free from plague; and the measures taken by the Government against a reappearance of plague?

A.—(a) to (c) A statement ^a is placed on the table of the House.

Nominations to Rural Welfare Committees.

4 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Rural Welfare be pleased to state—

(a) whether the Government have nominated persons for the Rural Welfare Department Committee;

(b) if so, the names of the members of the Committee;

(c) what are the functions of the Committee; and

(d) what are the rural reconstruction schemes which proved successful in the State from the introduction of the Rural Development Scheme in 1946?

A.—(a) It is presumed that the hon. Member refers to the Rural Welfare Committee set up for each district. If, so the answer is in the affirmative.

(b) The members of each District Rural Welfare Committee are the following :—

- (1) Collector of the district (*Chairman*);
- (2) Revenue Divisional Officer (*Vice-Chairman*);
- (3) Rural Welfare Officer (Rural Welfare Department) (*Secretary*);
- (4) Centre Khadi Officer in respect of Intensive Khadi areas in districts where they exist;
- (5) President of the District Board; and
- (6) Five prominent constructive workers.

Printed as Appendix III on pages 48-49 infra.

[14th December 1953]

The names of the prominent constructive workers nominated to each of the Committees are given in the appendix ^a.

(c) The prime function of the Committee is to devise ways and means to implement the Rural Welfare Scheme.

(d) The Rural Welfare Scheme of this Government which aims at an integrated development of the selected areas involving the co-ordination of the activities of the various nation-building departments is one and indivisible for purposes of assessment. It cannot be separated into parts and later classified as successful and unsuccessful.

Development of the Madayi-Payyanur firka area.

5 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the amount of money allotted for the development of the Madayi-Payyanur firka area under the following heads with details thereof :—

- (1) Road Development;
- (2) Medical Welfare;
- (3) Health Scheme;
- (4) Irrigation projects and sinking of wells;
- (5) More educational facilities;
- (6) Adult literacy;
- (7) More intensive cultivation of the cultivated lands;
- (8) Assignment of waste lands for cultivation; and
- (9) Acquisition of private waste lands for assignment to the landless?

A.—The Rural Welfare Scheme is an integration of the activities of the various nation-building departments of the Government which are implemented with special priority in the Rural Welfare areas. Lump-sum allotments have been sanctioned under the Rural Welfare Scheme only for Village Communications and Rural Water-supply. Sanction has also been accorded for expenditure on minor and urgent items of work. The allotment made in respect of these three heads are given below for the Madayi area (which includes certain villages in the Payyanur and Taliparaniba firkas). In respect of other heads mentioned in the question, the expenditure is met from the departmental budgets as and when they arise and no lump-sum allotments, are made under "Rural Welfare".

Printed as Appendix IV on pages 49-54 infra.

[14th December 1953]

Details of allotments sanctioned.

	Rs.
Rural water-supply	25,000
Village communications	25,000
Discretionary grants	10,000 (per annum) (expenditure under this head will however have to be regulated with reference to the provision available in the Budget).

Extent of State-owned lands.

6 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state with reference to the answer to unstarred question No. 202 given on 24th July 1953, details of the remaining area of the land in each district of the State apart from what is given in the appendix to the answer and the use to which such lands are put?

A.—The remaining area consists of the following:—

- (1) Area under forests;
- (2) Land put to non-agricultural uses;
- (3) Permanent pasture and other grazing lands;
- (4) Land under miscellaneous trees and crops;
- (5) Current fallows; and
- (6) Other fallows.

Number of employees in the Koothali Estate.

7 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) the total number of employees in the Koothali Estate in Kurumbranad taluk;

(b) the scale of pay of each employee; and

(c) the total amount sanctioned and spent for the office building, etc., and other miscellaneous expenditure?

A.—The answer is furnished below:—

Total number of employees in the Koothali Estate in Kurumbranad taluk.		Scale of pay of each employee.	Total amount sanctioned and spent for the office building, etc., and other miscellaneous expenditure.
Category.	Number.		
(1)	(2)	(3) Rs.	(4)
Special Deputy Tahsildar.	1	150—5—200	
Upper Division Clerk	1	80—3—95—5—110	

14th December 1953]

Total number of employees in the Koothali Estate in Kurumbranad taluk.		Scale of pay of each employee.	Total amount sanctioned and spent for the office building, etc., and other miscellaneous expenditure.
Category.	Number.		
(1)	(2)	(3) Rs.	(4)
Lower Division Clerk.	5	45—3—60—2—90	
Attender ..	1	18— $\frac{1}{2}$ —25	
Bill Collectors.	2	15	
Peons	5	18— $\frac{1}{2}$ —25	
Forest Watchers.	3	20— $\frac{1}{2}$ —30	

“ Local Development works ” under the Five-Year Plan.

8 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state what are the schemes approved by the Planning Commission in this State under the local works programme and the estimated cost of each?

A.—The Government of India made a grant of Rs. 40 lakhs to this State for expenditure on ‘ Local Development Works ’ for 1953–54 under the Five-Year Plan. The schemes for this grant are being sanctioned by this Government. The Government of India have also reserved Rs. 50 lakhs for direct grant to voluntary associations with good record of work or those established for carrying out special activities in rural areas, in consultation with the State Governments. Applications from voluntary association for financial assistance from the Central Reserve grant are being forwarded to the Government of India and the schemes are sanctioned by the Planning Commission.

Out of Rs. 40 lakhs grant allotted by the Government of India for the Madras State, Andhra State and a portion of the Mysore State, the share of the Madras State works out to Rs. 24,69,100 or 24.69 lakhs. An expenditure of Rs. 15,52,695 has so far been sanctioned by this Government under the Local Development Works Programme for 1953–54, the total Government of India grant being Rs. 7,75,287.

So far, 18 applications for financial assistance from voluntary organizations in this State have been forwarded to the Government of India for sanction, out of the 50 lakhs grant reserved by them. Out of these, they have sanctioned a grant not exceeding a sum of Rs. 10,000 to Sri Ramakrishna Mission Vidyalaya, Perianaickenpalayam, Coimbatore district.

[14th December 1953]

Another application from the Rector, Loyola College, Madras, for the construction of a building for scientific studies in St. Joseph's College, Tiruchirappalli, has been rejected by the Planning Commission. No orders have so far been received from the Planning Commission in respect of the other 16 applications forwarded to them.

Number of wells sunk under the Well-subsidy Scheme in South Arcot district.

9 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the total number of wells sunk under the Well-subsidy Scheme during 1949 to 1952 and the total number of incomplete wells in South Arcot district; and

(b) the total amount treated as subsidy out of the total grant given?

A.—The answer^a is placed on the table of the House.

Supply of oil engines and motor pumpsets in the Gingee taluk, South Arcot district.

10 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the total number of oil engines and motor pumpsets supplied in the Gingee taluk, South Arcot district under the hire purchase system for the period from 1947 to 1952 and the total number of applications received for the same by the Agricultural Department?

A.—As regards the supply of oil engines, 9 applications were received in 1950 out of which 6 were complied with. Thirty-seven applications were received during 1951 out of which 3 were complied with. There were no applications during the other years.

There were no applications for the supply of electric motor pumpsets during the period.

Appointment of Special Officers for District Boards.

11 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the District Collectors have been appointed as Special Officers in the place of District Board Presidents;

(b) whether any non-official members other than District Collectors have been posted as Special Officers;

(c) how many Personal Assistants to the Special Officers have been posted;

(d) what are the qualifications of the Personal Assistants;

^a Printed as Appendix V on page 55 infra.

[14th December 1953]

(e) how many Harijan members have been posted as Personal Assistants; and

(f) whether there are any special allowances extended to them other than their usual salaries and allowances, and if so, how much?

A.—(a) Yes.

(b) No.

(c) Personal Assistants have been appointed to the Special Officers of all the District Boards except the Special Officer of the Nilgiris District Board. The number of Personal Assistants so appointed is 12.

(d) No qualifications have been prescribed for Personal Assistants to the Special Officers except that they should be appointed from amongst Gazetted Officers of the Revenue Department, as far as possible.

(e) One.

(f) Yes; a special pay of Rs. 100 per mensem has been sanctioned to each Personal Assistant in addition to his pay.

Hospitals in Taluk Headquarters.

12 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the names of the Taluk Headquarters where there are no hospitals at all, Government or aided, in the Residuary Madras State during 1952–53?

A.—There was no Taluk Headquarters station without a hospital maintained by either Government or Local Bodies during 1952–53 in the Residuary Madras State.

Admissions to the Madras General Hospital.

13 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of people not admitted in the Madras General Hospital on the ground of being (a) too early and (b) incurable, for the years 1951 and 1952?

A.—As no records are maintained about the number of patients not admitted in the Madras General Hospital, the information is not available.

Assignment of lands in South Kanara district.

14 Q.—SRI M. NARAYANA NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the number of darkhast petitions received by the Hosdrug Deputy Tahsildar in South Kanara district from 1949–53;

(b) in how many cases assignments have been made so far; and

(c) in how many cases the petitions have been rejected?

A—6

[14th December 1953]

A.—(a) Two thousand five hundred and sixty-six.

(b) Seventy-nine.

(c) One thousand six hundred and twenty-nine.

Celebration of the ' Harijan Day '.

15. Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether the Harijan Day celebration was observed in all the districts so far during the year 1953 in accordance with the programme laid down by the Government; and

(b) the amount of expenses involved per each district towards the cost of celebrating the ' Harijan Day ' monthly?

A.—(a) Yes.

(b) No expenditure is incurred by the Government on the celebration of the ' Harijan Day '. Instructions have been issued to all Collectors to constitute committees of local leaders interested in Harijan Welfare work to organize the celebration of the ' Harijan Day ' and to collect necessary funds for the same. The information regarding the expenditure incurred by such non-official committees or other organizations is not available.

III.—PANEL OF CHAIRMEN.

MR. SPEAKER:—" I have to announce to the House that under rule 15 of the Madras Legislative Assembly Rules, I have nominated the following four members to be the Panel of Chairmen for the fifth session:—

- (1) Sri T. C. Narayanan Nambiar.
- (2) Sri A. Ramasami Tevar.
- (3) Sri V. S. Sivaprakasam.
- (4) Sri V. Balakrishnan."

IV.—GOVERNMENT MOTION RE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE FOR THE YEAR 1953-54—ELECTION OF FOURTEEN MEMBERS TO—

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" Sir, I beg to move—

' That, with reference to rule 138 of the Madras Legislative Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fourteen Members to be Members of the Committee on Public Accounts for the financial year 1953-54.' "

MR. SPEAKER:—" Motion moved—

" That, with reference to rule 138 of the Madras Legislative Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fourteen Members to be Members of the Committee on Public Accounts for the financial year 1953-54.' "

MOTION RE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE FOR THE YEAR 1953-54—ELECTION OF MEMBERS TO—

14th December 1953]

DR. K. B. MENON:—" Sir, in this connexion, may I remind the Hon. the Speaker that a Committee was appointed for revising the Assembly Rules and nothing has been done so far."

MR. SPEAKER:—" It will come up before the House in due course. I will now put the motion regarding the Public Accounts Committee to the vote of the House. The question is—

' That, with reference to rule 138 of the Madras Legislative Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fourteen Members to be Members of the Committee on Public Accounts for the financial year 1953-54.' "

The motion was carried.

MR. SPEAKER:—" In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 3 p.m. on Friday, the 18th December 1953, as the time within which the nomination papers of candidates for election to the Committee on Public Accounts should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

" If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, fourteen, a poll will be taken on a date to be announced by me in due course."

V.—PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE SECOND HALF OF THE YEAR 1953-54.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" Sir, Honourable Members are well aware of the circumstances under which we have assembled to consider the Budget for the second half of the current financial year 1953-54. The budget proposals which we discussed last March did cover the financial transactions for the whole year, but we then took only a ' vote on account ' to meet the anticipated expenditure for the first six months. The Andhra State Act has since regularized the expenditure of the composite State for these six months and has also provided for the authorization of the expenditure by the Governor for the first four months of the second half-year. That Act, however, stipulates that the expenditure for the second half-year should be voted by the Legislatures of the respective States even though a good portion of it had already been incurred before the Legislatures could meet. The present budget cannot, therefore, contain surprises. The proposals are

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1953]

substantially the same, as were placed before the House last March, with modifications, only to the extent rendered unavoidable under altered conditions.

Partition of
the State.

2. The partition has affected our fortunes in many ways. As we look round the House, we miss many familiar faces and voices, which used greatly to enliven our discussions. Our regret is softened in the thought that we did our very best to make the transition smooth for them and in the hope that they will soon get over initial troubles at Kurnool. As a concession to Andhra sentiment, we had agreed to retain on our side, all non-Andhra officers employed by the composite State, even though we knew that the decision would cause us some embarrassment. The logical course would have been to retrench the surplus personnel, but in view of the distress it would cause, the Government decided not to resort to that solution on a general scale. This may result in some immediate uneconomic outlay, but the Government are making suitable administrative changes to minimize the wastage and to make the best use of these trained personnel. One other consequence of the partition is on the Food-front. Under our existing zonal arrangement, the City of Madras draws its supply of rice from the Circars. The continuance of this arrangement will require the agreement of the Andhra Government. The hon. Members may be aware that certain other proposals have been made by the Government of India and they are under the consideration of the Government.

Seasonal
conditions.

3. But, our anxieties on the Food-front have been reduced to an appreciable extent, by the timely rains we had throughout the State. Grain prices are falling and for the first time after the War, rice is available in the city market at prices even below the Fair Price rate. Seasonal conditions in Andhra and other neighbouring rice-producing States have also been good and, therefore, we may face our rice deficit with greater confidence than last year. These rains have enabled us to close down most of the famine relief works and the few that are still on in some of the dry taluks of Tirunelveli, Madurai and Coimbatore districts may also be closed, as the standing crops in those areas mature.

14th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

4. In revising the budget for this half-year, we have taken due note of the present favourable turn in the season. The revenue for this half-year is now estimated at Rs 23,71 lakhs and expenditure at Rs 23,48 lakhs, leaving a small surplus of Rs 23 lakhs. Credit is being taken for the receipt of about Rs 281 lakhs under Taxes on Income and Rs 91 lakhs under Union Excise Duties from the Central divisible pool. The Estate Duty Bill has since been passed into law and we are entitled to a share from its proceeds. But it may take some time before the Act produces revenue and, therefore, no credit has been taken under this head in this budget. Land Revenue may be expected to bring in about Rs 375 lakhs in view of the improved seasonal conditions. Under 'Stamps', the original estimate of this year took credit for an additional revenue from a revision of the Court Fees Act. As the necessary legislation has not yet been introduced, this credit has been omitted in the present budget. The receipts from the General Sales Tax have now been estimated at Rs. 490 lakhs, on the basis of the actual collections in the first half of this year. The partition of the State and the operation of Article 286 of the Constitution have, at the moment, led to a measure of uncertainty in the yield from this tax. However, the present favourable season may result in some improvement in the purchasing power of the ryot and it is, therefore, hoped that there will be no further fall in this revenue. The receipts from the new State tax on tobacco which came into force from the beginning of this year have been rather slow in coming but as the departmental machinery is soon expected to get into full gear, a revenue of not less than Rs 25 lakhs may accrue in this half-year.

On the side of Expenditure, one special point to be noted is that the present budget provides for the disbursement of salaries to Government servants, only for five months. The salaries of all Government servants for September 1953 were paid to them in that month itself, so that the expenditure, which was legitimately a charge on the revenues of the composite State, might be met before the accounts of the composite State were closed. Our debt charges are fast growing and this will be an increasingly substantial

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1953]

feature in our future budgets. No doubt, our borrowings have all been invested on useful irrigation and electricity works, but the benefits derived by agriculturists from these investments are not passed on to the Government in full measure. Better justice to the general tax-payer would be achieved by the levy of a reasonable betterment fee from the persons benefited, spread over, if necessary, in easy instalments. The question may soon come up for the consideration of the House. The total provision made in the budget for payment of interest and repayment of debt is Rs 180 lakhs, of which a sum of about Rs. 20 lakhs is expected to be recovered from the Andhra and Mysore States. This estimate is provisional, as the allocation of the debt of the composite State of Madras among the three States of Madras, Andhra and Mysore, is bound to take some time. Under new items of expenditure, the National Extension Service is just under way with a provision of Rs 18 lakhs under the head "General Administration". There is another provision of Rs 29 lakhs under the same head for expenditure on local development works and of Rs 42 lakhs for community projects. A provision of Rs 21 lakhs has been made under 'Famine', a good portion of which is to cover the expenditure already incurred. Let us hope that with the improvement of seasonal conditions, the total expenditure may prove to be much less than budgeted for. Full details of the estimates of Revenue and Expenditure will be found in Appendix VI* to the printed copy of this speech.

New
Schemes.

5. Even though we did not think it would be possible to sanction new schemes during the year, we have actually sanctioned many new development schemes in pursuance of the Five-Year Plan. Particulars of these new schemes and the amount included in the budget for them will be found as an Appendix to the Detailed Budget Estimates. The new National Extension Service Scheme, spread over all the districts, several urban water-supply schemes a few irrigation and electricity extension schemes and grants to a few educational institutions are the more important items of new sanction.

Five-Year
Plan.

6. The Five-Year Plan for the composite State of Madras is now being broken up as between the

* Printed as Appendix VI on pages 56-62 infra.

14th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

Madras, Andhra and Mysore States. Of the total plan of Rs 140 crores for the composite State, the schemes benefiting the new Madras State, add up to about Rs 79 crores or 56 per cent of the total, which is short of the population ratio by 6 per cent. This was so because, in deference to the wishes of our Andhra friends, we had given greater emphasis to irrigation and electricity works in that area. We have drawn the attention of the Planning Commission and the Government of India to this matter and they have since agreed to include the Amaravathi and Vaigai irrigation projects immediately in the Plan. They have also promised to finance these schemes with earmarked Central loans, as also the balance of work on the Mettur canals scheme, on which we were hitherto going slow for lack of funds. The Amaravathi scheme has just been sanctioned and also inaugurated and the Vaigai scheme will be sanctioned presently, and execution of all these works will be expedited to the extent practicable. Our trained surplus personnel will not all be absorbed by these new sanctions. It is very desirable that we should take up a few more medium-sized irrigation schemes as also the Periyar and the Kundah Hydro-Electric schemes. Representations to this effect are being made and let us hope the Planning Commission will agree. In the meanwhile, we are re-casting our Plan in the light of our present needs and resources and a full picture will be placed before the House as soon as practicable.

7. The provision made for capital expenditure in the second half of this year is Rs 686 lakhs, which includes Rs 256 lakhs on Irrigation, Rs 355 lakhs on Electricity, Rs 52 lakhs on buildings, Rs 12 lakhs on industrial development and Rs 11 lakhs for the payment of compensation for the abolished Zamindari estates. The work on the Lower Bhavani project is almost completed and the expenditure estimated to be incurred in this half-year is only Rs 13 lakhs. Adequate provision has been made for the expenditure in the half-year on the Malampuzha project, Rs. 79 lakhs, Manimuttar project, Rs. 60 lakhs, and Mettur canals, Rs 33 lakhs. The provision for Tank Improvement schemes in the present budget is only Rs 25 lakhs, as with all the tanks full, the work has necessarily to be slowed down. Our Electricity

Capital
expenditure.

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1953]

schemes are also making satisfactory progress and the budget provision includes Rs 104 lakhs under Pykara, Rs 98 lakhs under Madras Thermal, Rs 82 lakhs under Mettur, and Rs 70 lakhs under Papanasam schemes. Appendix VII* to the printed copy of this speech gives full particulars of the provision made for each work in the capital account.

Ways and
Means.

8. The total ways and means requirements for the second half of this year are now estimated at Rs 721 lakhs, made up of Rs 686 lakhs under capital expenditure (excluding State Trading schemes), and Rs 35 lakhs for net disbursements under Loans and Advances by this Government. Happily, we met with a considerable measure of success in our public loan for the year. A sum of Rs 617 lakhs was credited to this Government's account on the 1st October 1953, as our share of the proceeds of this open market loan and this has come in very useful towards meeting the capital expenditure in this half-year. The balance of our requirement of about Rs 1 crore is expected to be met from loans from the Government of India. In fact, the budget takes credit for a total loan of Rs 222 lakhs from the Government of India, comprising Rs 157 lakhs for specified irrigation projects, Rs 40 lakhs from the Handloom Cess Fund and Rs 25 lakhs for Housing schemes and the like. The transactions under State Trading schemes and deposit accounts are expected to result in a net withdrawal of about Rs 101 lakhs. Allowing for all these and taking into account the small revenue surplus of Rs 23 lakhs and the opening cash balance in treasuries of about Rs 5 lakhs, our closing balance for this year is estimated at Rs 45 lakhs.

Conclusion.

9. In presenting this budget, I have thought it best to give only a brief outline of the estimates, without digressing into programmes and policies. As I mentioned earlier, we are only just settling down to work after the upheaval caused by the partition. We shall have another opportunity to discuss policies almost immediately when the budget for the year 1954-55 comes up before the House towards the end

* Printed as Appendix VII on pages 62-65 infra

14th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

of February. I hope the House will not take much time over the details of the present Budget, so that we may pass on quickly to other urgent items of work, standing over for consideration in the present session." Thank you."

MR. SPEAKER:—"The House will now adjourn till 11 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Amendments to the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 [Laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931].

(a) Notification No. 689, issued with G.O. No. 2007, Home, dated the 23rd June 1953.

(b) Notification No. 717, issued with G.O. Ms. No. 2222, Home, dated the 9th July 1953.

(c) Notification No. 832, issued with G.O. No. 2636, Home, dated the 17th August 1953.

(d) Notification No. 858, issued with G.O. Ms. No. 2703, Home, dated the 25th August 1953.

(e) Notification No. 962, issued with G.O. Ms. No. 3073, Home, dated the 29th September 1953.

(f) Notification No. 1047, issued with G.O. No. 3233, Home, dated the 23rd October 1953.

(g) Notification No. 1061, issued with G.O. No. 3309, Home, dated the 30th October 1953.

2. G.O. No. 721, Rural Welfare, dated the 30th May 1953, regarding the amendments to the Madras Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1948.

3. G.O. No. 912, Rural Welfare, dated the 20th July 1953, regarding the amendments to the Madras Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1948.

4. G.O. No. 1889, Public (Services), dated the 18th July 1953, regarding the exclusion of the post of Private Secretary to the Governor from the purview of the Madras Public Service Commission [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution of India].

5. G.O. No. 1570, L.A., dated the 18th July 1953, regarding the inclusion of certain villages within the jurisdiction of the Bellary District Board.

6. The Requisitioning of Buildings (Andhra Area) Ordinance, 1953 (Madras Ordinance I of 1953).

[14th December 1953]

7. *The Madras State Co-operative Societies (Reconstitution and Formation) Ordinance, 1953 (Madras Ordinance II of 1953).*

8. G.O. No. 1709, L.A., dated the 12th August 1953, regarding the supersession of the Coonoor Municipal Council for two years.

9. G.O. No. 1624, L.A., dated the 29th July 1953, regarding the changes in the villages within the jurisdiction of the Krishna District Board.

10. G.O. No. 1674, L.A., dated the 7th August 1953, regarding the inclusion of certain villages within the jurisdiction of the Chittoor District Board.

11. G.O. No. 1683, L.A., dated the 10th August 1953, regarding the changes in the villages within the jurisdiction of the Salem District Board.

12. G.O. No. 1684, L.A., dated the 10th August 1953, regarding the changes in the villages within the jurisdiction of the Malabar District Board.

13. *The Madras General Sales Tax (Amendment) Ordinance, 1953 (Madras Ordinance III of 1953).*

14. *Appropriation Accounts of the State of Madras for 1950-51 and the Audit Report, 1952.*

15. *Finance Accounts of the State of Madras for 1950-51 and the Audit Report, 1951.*

16. *Report of the Public Accounts Committee on the Accounts of the State of Madras for the year 1949-50.*

17. *The Tenants and Pannaiyal Protection (South Arcot) Rules, 1953 [Laid on the table under section 15 (2) of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952].*

18. G.O. No. 2856, Public (Services), dated the 19th October 1953, regarding the amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1950 [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution of India].

19. *The Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Ordinance, 1953 (Madras Ordinance IV of 1953).*

20. Further information furnished with reference to answer to supplementary question to Legislative Assembly starred question No. 11 answered on the 10th March 1953.

14th December 1953]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 7 asked by Sri K. P. Gopalan at the meeting of the Legislative Assembly held on 14th December 1953, page 9 supra.]

List of files and papers seized by the Police from the Office of the Tamilnad Committee of the Communist Party of India at No. 3, Antony street, Royapetta, on 22nd June 1953.

1 File No. 21 containing draft reports of the Central Headquarters of the Communist Party of India.

2 File No. 49 containing draft resolutions of the Communist Party of India on Railway Labour Front.

3 File No. 48 containing reports for publication.

4 File No. 47 containing List of M.L.As.

5 File No. 46 containing three letters.

6 File No. 23 containing correspondence on Kisan Organization.

7 File No. 56 containing reports on Teachers' Organization.

8 File No. 55 containing correspondence on Janasakthi.

9 File No. 54 containing correspondence on Tannery Organization.

10 File named *Rosenbergs*, containing 27 letters on the subject.

11 File No. 18-A containing documents relating to Party Funds.

12 File No. 42 containing accounts relating to sales of Party Literature.

13 File named "Important Political News and Documents" containing printed handbills, dated 1st and 2nd January 1953, of the Madras City Police Constabulary Association, and other Party documents.

14 File No. 43 containing News-letters for publication.

15 File No. 52 containing Correspondence relating to Legislature matters.

16 File No. 24 containing Correspondence of the All-India Students' Federation and All-India Trade Union Congress.

17 File No. 51 containing Correspondence on literary matters.

18 A file containing Kisan leaflets, famine news-letters, etc.

19. A file containing Party Statement and Miscellaneous Correspondence for publication.

20 A file containing letters of criticisms of leaders of the Party on Party Literature.

[14th December 1953]

21 File No. 53 containing papers relating to Indo-Soviet Cultural Association.

22 File No. 32 containing Provincial Committee Circulars.

23 File No. 14 containing letters of the Andhra Provincial Committee.

24 File No. 64 containing French India matters.

25 File No. 37 containing matters relating to Dravida Kazhagam.

26 File No. 39 containing a list of United Front Candidates.

27 File No. 61 containing correspondence of the All-India Peoples' Theatre Association Culture.

28 File No. 45 containing Circulars of the Cross Roads.

29 File No. 40 containing Circulars of the Socialist Party.

30 File No. 19 containing Circular of the Polit Bureau.

31 File No. 41 containing Government Orders and representations to Government.

32 File No. 44 containing circulars of the All-India Trade Union Congress.

33 File No. 36 containing Correspondence on the United Democratic Front.

34 File No. 60 containing documents on Women Organizations.

35 File No. 26 containing Miscellaneous Reports.

36 File No. 30 containing Party accounts.

37. File No. 31 containing accounts relating to sales of party literature.

38 A file containing a petition of Mill Workers of Tirunelveli district.

39 A file containing correspondence on Students' and Youths' Front.

40 A file containing correspondence of C.P.I. on Railway Trade Unions.

41 A file containing letters on ' Stalin Week '.

42 A file containing letters to the Editor.

43 A file containing reports of Sri B. Srinivasa Rao.

44. File No. 27 containing correspondence on Tamilnad Elementary School Teachers' Federation.

45 File No. 12 containing correspondence of Travancore and Tamilnad Communist Party of India.

[14th December 1953]

46 File No. 28 containing letters from Party Units of Tamilnad.

47 File No. 20 containing letters from the Central Committee of the Communist Party of India.

48 File No. 59 containing letters regarding the Editorial Board of *Janasakthi*.

49 A file containing miscellaneous correspondence of other Leftist parties.

50 A file containing correspondence of the Editorial Board of *Janasakthi*.

51 A file containing the Kisans' condition in Ramanathapuram and other districts.

52 File No. 11 containing correspondence relating to Salem district.

53 File No. 10 containing correspondence relating to Coimbatore district.

54 File No. 1 containing correspondence relating to Madras district.

55 File No. 2 containing correspondence relating to Chingleput district.

56 File No. 3 containing correspondence relating to North Arcot district.

57 File No. 4 containing correspondence relating to South Arcot district.

58 File No. 5 containing correspondence relating to Tiruchirappalli district.

59 File No. 6 containing correspondence relating to Tanjore district.

60 File No. 9 (two files) containing correspondence relating to Tirunelveli district.

61 File No. 8 containing correspondence relating to Ramanathapuram district.

62 File No. 7 containing correspondence relating to Madurai district.

63 File No. 18 (two files) containing Provincial Committee circulars.

64 File No. 17 containing printed notices issued by the Commissioner of Police.

65 File No. 25 containing petition to the Chief Minister by the Madras Students' Organization.

[14th December 1953]

66 File No. 29 containing Memorandum to Chief Minister from Sri M. Kalyanasundaram.

67 File No. 50 containing correspondence of Textile Workers.

68 File No. 34 containing correspondence of the Legislature Communist Party.

69 File No. 63 containing correspondence on ' Dravidan '.

70 File No. 22 containing Circulars of the Tamilnad Trade Union Congress.

71 File No. 62 containing correspondence of the Madras Legislative Assembly.

72 File No. 15 containing printed notices of the Kerala Provincial Committee.

73 File No. 58 containing correspondence of the Left Socialists.

74 File No. 57 containing Parliamentary Office Correspondence.

75 File No. 35 containing correspondence of the Tamilnad Committee on Parliamentary matters.

76 File No. 13 containing correspondence relating to the Karnataka Provincial Committee and other miscellaneous papers.

77 One wooden tray containing miscellaneous circulars, postal correspondence, etc.

78 Two wooden writing pads, with clips.

79 One light-blue colour bed-sheet.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 15 asked by Sri V. Balakrishnan at the meeting of the Legislative Assembly held on 14th December 1953, page 18 supra.]

Reversion of certain officiating Upper Division clerks in Pudukkottai ordered by the Collector of Tiruchirappalli.

The Collector of Tiruchirappalli had promoted temporarily six permanent lower division clerks of the Pudukkottai State who had been absorbed as lower division clerks under this Government and (who were previously officiating as upper division clerks in the Pudukkottai State), as upper division clerks on the wrong assumption that according to G.O. Ms. No. 2332, Public (Political), dated 1st October 1952, their previous officiating status as upperdivision clerks had to be maintained under this Government also irrespective of the fact whether they possessed the requisite qualifications or not. The promotions were ordered in the Collector's proceedings Rc. No. B9. 19307/51, dated 15th January 1953. They were reverted as lower division clerks in the

[14th December 1953]

Collector's proceedings Rc. B9. 19307/51, dated 8th August 1953, in pursuance of the orders of Government in Memo. No. 50279-P/53, Revenue, dated 1st August 1953, in which it was pointed out to the Collector that the G.O. Ms. No. 2332, Public (Political-A), dated 1st October 1952, safeguards only the continuity of the permanent service and permanent status of the employees of the merged States absorbed under this Government and that it does not in any way modify the principles to be observed in the matter of absorption laid down in earlier orders; that therefore the mere fact that the six clerks officiated in upper division posts of 1st January 1949 or even prior to merger does not give them a right for absorption as officiating upper division clerks and that they can be promoted as upperdivision clerks only in the normal course and with reference to the normal rules. The Collector's attention was also drawn to the clarification issued by Government in Memo. No. 1400/53-2, Public (Political), dated 29th May 1953 (copy annexed).

ANNEXURE.

GOVERNMENT OF MADRAS.

PUBLIC (POLITICAL-A) DEPARTMENT.

No. 1400/53-2.

Dated, Fort St. George, Madras, the 29th May 1953.

Office Memorandum.

[States, merged—State employees absorbed in Madras State and Subordinate Services—Scope of the term ' Absorption '—G.O. Ms. No. 2332, Public (Political), dated 1st October 1952—Clarification issued.]

READ—the following papers :—

G.O. Ms. No. 2332, Public (Political-A), dated 1st October 1952.

Reference from the Board of Revenue, No. W. 410-53-4, dated 11th April 1953.

The Board of Revenue has enquired whether it is intended by paragraph 2 (ii) of the G.O. Ms. No. 2332, Public (Political-A), dated 1st October 1952, to absorb employees of the merged states in equivalent officiating posts irrespective of the fact whether they possessed the requisite departmental qualifications or not. The Board has also asked for clarification about the seniority and arrears of pay to which State employees promoted under paragraph 2 (ii) of the Government Order are eligible.

2. The clarifications sought by the Board are due to a wrong interpretation of the Government Order. The Government Order lays down the principles only in the matter of securing the continuity in the permanent service and permanent status of the employees of the merged States who have been absorbed under this

[14th December 1953]

Government. The Government Order does not lay down any principles regarding the posts to which the employees of the merged States should be absorbed either in a permanent capacity or a temporary capacity. The principles on which the employees of the merged States are to be absorbed, the posts to which they are to be absorbed and the special conditions to be imposed on them when absorbed in posts without possessing the qualifications prescribed for the posts, have been laid down in G.O. Ms. No. 855, Public (Political-A), dated 26th March 1949; G.O. Ms. No. 3490, Public (Political), dated 14th October 1949, Government Memo. No. 87/50-3, Public (Political), dated 20th March 1950 and G.O. P. No. 1401, Public (Political), dated 14th May 1951 and these orders are not in any way modified by G.O. Ms. No. 2332, Public (Political-A), dated 1st October 1952.

3. The correct meaning of paragraph 2 (ii) of G.O. Ms. No. 2332, Public (Political), dated 1st October 1952, is that when a State employee holding a permanent post and also officiating in a higher post in the State service is absorbed under this Government in a post equivalent to his officiating post in the State service, then it will be enough if his officiating status is maintained in the post to which he has been appointed, after providing him with a lien in a permanent post under this Government which may be approximately equal to his permanent post in the State service.

4. It is also hereby made clear that employees of the merged States who have not been absorbed under this Government do not come under the purview of G.O. Ms. No. 2332, Public (Political), dated 1st October 1952.

K. RAMUNNI MENON,
Chief Secretary.

To the Board of Revenue (Land Revenue).

APPENDIX III.

[Vide answer to unstarred question No. 3 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 14th December 1953, page 28 supra.]

(a) & (b) The particulars of attacks and deaths in 1953 up to 12th September 1953 are given below :—

District.	Cholera.		Smallpox.		Plague.	
	Number of attacks.	Number of deaths.	Number of attacks.	Number of deaths.	Number of attacks.	Number of deaths.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Srikakulam ..	282	138	194	33	..	..
2 Visakhapatnam ..	3,147	1,548	96	16	..	..
3 East Godavari ..	11,068	5,839	307	68	..	..
4 West Godavari ..	1,009	509	188	52	..	..

[14th December 1953]

District.	Cholera.		Smallpox.		Plague.	
	Number of attacks.	Number of deaths.	Number of attacks.	Number of deaths.	Number of attacks.	Number of deaths.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
5 Krishna ..	580	307	664	155	..	..
6 Guntur ..	486	248	286	64	..	..
7 Nellore ..	1,960	668	312	54	..	..
8 Chingleput ..	927	476	193	32	..	..
9 South Arcot ..	4,241	2,358	120	37	..	..
10 Tiruchirappalli ..	2,127	1,192	193	51	..	..
11 Tanjore ..	3,621	1,903	176	139	..	..
12 Madurai ..	2,395	843	78	18	..	..
13 Ramanathapuram ..	2,062	585	93	24	..	..
14 Tirunelveli ..	4,169	2,530	99	11	..	..
15 Kurnool ..	103	46	113	36	..	..
16 Cuddapah ..	288	142	471	48	..	..
17 Bellary ..	32	12	465	65	..	..
18 Anantapur ..	256	112	574	138	..	..
19 North Arcot ..	1,722	618	342	100	..	..
20 Chittoor ..	810	362	225	38	3	1
21 Salem ..	1,395	802	123	34	6	4
22 Coimbatore ..	1,452	715	32	9	..	..
23 The Nilgiris ..	1	1	17	1	..	..
24 South Kanara ..	..	..	39	13	..	..
25 Malabar ..	49	28	195	45	..	..
23 Madras City ..	845	138	294	52	..	..

(c) The State was free from plague during the period from 1st January to 31st July 1953. Three attacks and one death occurred in the Chittoor district in August 1953 and six attacks and four deaths occurred in the Salem district in September 1953.

D.D.T. treatment as a plague preventive measure is carried in all the endemic villages of the Nilgiris, Coimbatore, Salem, Chittoor, Anantapur and Bellary districts and in the Municipalities of Ootacamund, Coonoor, Coimbatore, Tiruppur, Udumalpet, Pollachi, Hindupur, Bellary and Hospet. Twenty-six Health Inspectors and 83 D.D.T. Units are working in these areas throughout the year.

APPENDIX IV.

[Vide answer to unstarred question No. 4 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 14th December 1953, pages 28-29 supra.]

Anantapur district.

1. Sri G. Siva Sankara Reddi, Gownivaripalli, Hindupur taluk.
2. Sri R. Siddana Gowd, Madakasira.
3. Sri G. Rama Sastry, B.A., Gollapalli.
4. Sri T. Appi Reddi, Guntur, Penukonda taluk.
5. Sri Kalluri Subba Rao.

[14th December 1953]

Bellary district.

- 1 Sri H. Ramalinga Reddi, Bellary.
- 2 Sri G. Nagabhushanam, Rayadrug.
- 3 Sri P. Loka Reddi, Ramadurgam, P.O., Alur.
- 4 Sri K. L. N. Somayajulu, Adoni.
- 5 Sri D. Malla Reddi, Muddanageri P.O., Alur.

Chittoor district.

- 1 Rev. Joseph John, Ammavarikuppam, Chittoor district, via Sholinghur, North Arcot district.
- 2 Sri Krishnamoorthy Rao, Punganur.
- 3 Sri D. Munirathnam Naidu, Tiruttani.
- 4 Sri Ekambara Reddi, Veligram, Palliput Post.
- 5 Sri A. Kanniah Naidu, B.A., B.L., Nagari.

Cuddapah district.

- 1 Sri P. Venkata Subbiah, Nagarajupet Street, Cuddapah.
- 2 Sri Veerabrahmam, Mydukur Post.
- 3 Sri B. Sreenivasulu Gupta, Nawabpet, Talamanchipatnam Post.
- 4 Sri T. Yesob, Tallampurem, Kallur P.O.
- 5 Sri P. Ramana Reddi, B.A., Mandapam Palli, Cuddapah district.

East Godavari district.

- 1 Sri N. V. Rama Rao, Vengalapudi.
- 2 Srimathi Dr. M. Vijayalakshmi, M.B.B.S., Kasturbai Trust, Seethanagaram Ashram P.O.
- 3 Sri Venneti Satyanarayana, Rajahmundry.
- 4 Sri R. Suryarao, Narendrapuram.
- 5 Sri Tavvala Veeraswami.

West Godavari district.

- 1 Sri M. Kunerao, Dendalur.
- 2 Sri Inuganti Paparao, Bhogatu village, D. Gudem firska, Chintalapudi taluk.
- 3 Sri P. B. Rangachari, Polavaram.
- 4 Sri Ch. Anjaneyulu, Gopannapalem.
- 5 Sri Aluri Lakshminarayana, Jogannapalem.

[14th December 1953]

Guntur district.

- 1 Sri Kasakurti Malakondaiah, Ongole.
- 2 Sri Nagineni Venkaiah, District Board Member, Dhenuvakonda, Ongole taluk.
- 3 Sri Sagi Vijaya Rama Raju, Devarampadu P.O.
- 4 Sri Thumati Rangiah Chowdary, Maddimalapadu, Ennenamellur P.O.
- 5 Sri Thatiparthi Chakra Reddi, Koppole Post.

Krishna district.

- 1 Sri M. R. Appa Rao.
- 2 Kumari Y. Damayanti Devi, B.Sc., L.T., Manager, Andhra Basic Training School for Women, Tiruvur.
- 3 Sri Madala Venkateswara Rao, Social Worker, Agiripalli.
- 4 Sri N. Satogopachari, Landlord and Social worker, Nuzvid.
- 5 Sri Dasari Venkatasubbiah, District Board Member, Musuru, Krishna district.

Kurnool district.

- 1 Sri B. C. Nagi Reddi.
- 2 Sri P. Venkata Subbiah, Sanjamala, Koilkuntla taluk.
- 3 Sri R. K. Ramalingareddy, Chagalmarry, Sirvel taluk.
- 4 Sri Mallu Subba Reddy.
- 5 Sri P. Viswanatha Rao, B.A., B.L., Markapur.

Nellore district.

- 1 Sri Dega Ramireddi.
- 2 Srimathi Alladi Annapurnamma.
- 3 Sri G. Padmanabhayya, B.A., B.L.
- 4 Sri D. Dasaratha Ramaiah, Rapur.
- 5 Sri K. Shanmugam.

Visakhapatnam district.

- 1 Sri Tenneti Viswanatham, Visakhapatnam.
- 2 Sri Siragadam Appalanaidu.
- 3 Sri A. K. Patro, Benjipur, Araku Valley.
- 4 Sri Sagi Seetharamaraju, District Board Member, Thangedu, Kota Uratla P.O.
- 5 Sri Legada Venkatasamy Naidu, Kothapalli, Narasipatnam taluk.

[14th December 1953]

Srikakulam district.

- 1 Sri R. L. Narasimham, B.A., B.L., President, District Board, Srikakulam.
- 2 Dr. B. L. K. Sastry, M.B.B.S., Srikakulam.
- 3 Sri G. Ramamurty Naidu, Singapuram, Srikakulam district.
- 4 Sri B. Rajagopal Rao.
- 5 T. Sivarao, Editor, Mahodaya.

North Arcot district.

- 1 Sri Annamalai Pillai.
- 2 Sri A. Ramachandra Reddiar, Ayyankunam, Tiruvannamalai taluk.
- 3 Sri Rajamanickam, Mekkalur, Tiruvannamalai taluk.
- 4 Sri K. Ramasami Udayar, Mel Sholankuppam, Polur taluk.
- 5 S. S. Nageswaram, Sanikkavadi, Polur taluk.

South Arcot district.

- 1 Sri S. D. Chinnaswami Reddiar, Siruvanthadu village, Villupuram taluk.
- 2 Sri T. K. K. Palaniswami Chettiar, Panruti.
- 3 Sri A. Vellaya Mudaliar, Secretary, Taluk Congress Committee, Karinjipadi.
- 4 Sri P. Ramadoss Naidu, Kallakurichi.
- 5 Sri K. Parthasarathy.

Chingleput district.

- 1 Sri M. Dharmalingam, Shamsheerbuhadurpet, Tiruvallur taluk.
- 2 Sri Chenchu Naidu, District Board Member, Pennalurpet, Tiruvallur taluk.
- 3 Sri O. Nagaratnam, District Board Member, Meppedu.
- 4 Sri O. Krishnamachari, Tiruvallur.
- 5 Sri T. Tiruvengadaachari, President, Panchayat Board, Pakkam.

Coimbatore district.

- 1 Sri R. Bettayan.
- 2 Sri Nallasenapathi Sarkarai Manradiar, Pattagar of Palayakottai.

14th December 1953]

Coimbatore district—cont.

- 3 Sri M. P. Kuppuswami Gounder, Chinnamuthur.
- 4 Sri Arumugam, Sular.
- 5 Sri K. P. V. Giri, Kunalur, Gobichettipalayam taluk, Coimbatore district.

South Kanara district.

- 1 Sri C. K. Raghavan Nambiar, B.A., Nileshwar.
- 2 Dr. S. Champa, Kinnigoli.
- 3 Sri Kittanna Rai, Bellary.
- 4 Sri Thotathady Narayana Bhat, Manjeshwar.
- 5 Sri M. S. Mogral, Kumbla.

Madurai district.

- 1 Sri Thinakarasami Thevar.
- 2 Sri R. Guruswamy, Honorary Principal, Tamilnad Grama Sevak Vidyalayam, T. Kallupatti.
- 3 Sri Kottaswami Gounder, President, Co-operative Union, Melacottai.
- 4 Sri Srinivasa Iyengar of Korayur.
- 5 Sri P. V. Raju of Urandauppanur.

Malabar district.

- 1 Sri K. Kunhiraman Nair, District Board Member, Payyanur.
- 2 Sri M. K. Kunhiraman Nambiar, Mattanur P.O.
- 3 Rev. Fr. Joseph, Kattakayam, Irriti P.O.
- 4 Sri T. K. Narayanan, Tellicherry.
- 5 Sri A. Rairu Nambiar, Mangathidam, Kuthuparamba.

The Nilgiris district.

- 1 Sri K. H. Bomman.
- 2 Sri T. V. Chathukutti Nair, Gudalur.
- 3 Sri R. Raman Nair, Coonoor.
- 4 Sri K. C. C. Ponnann Chetty, Gudalur.
- 5 Sri N. M. Lingam, ex-President, District Board.

Ramanathapuram district.

- 1 Sri R. Krishnasami Naicker, P. Ramachandrapuram.
- 2 Sri Thiruparkadal Nambiar Pillai, Valayangulam.

[14th December 1953]

Ramanathapuram district—cont.

- 3 Sri A. D. Ramasami Naicker, Member, District Board, Alangulam.
- 4 Sri A. K. D. Rengasami Raja, Rajapalayam.
- 5 Sri S. Ramasami Naidu, B.A. (Hons.), B.L., Sengamalanachiapuram.

Salem district.

- 1 Sri Jagannathan, ex-Chairman, Municipal Council, Salem.
- 2 Sri Srinivasa Reddiar.
- 3 Sri M. S. Narayana Rao, B.A., Manager, Gandhi Ashram, Tiruchengode taluk.
- 4 Sri Vanchinatha Ayyar, President of the District Harijan Association, Salem.
- 5 Sri A. Sambasivam.

Tanjore district.

- 1 Sri Marudayya Thevar.
- 2 Sri S. A. Sambasivam Pillai, Arasur, Tanjore taluk.
- 3 Sri K. T. Ranganatha Mudaliar, Alathambady, Thiruthurai-pundy taluk.
- 4 Sri A. Vedarathinam Pillai, Vedaranyam.
- 5 Sri Swami Lakshminathan, Manakudy, Vadugur Post, Tiruthurai-pundy taluk.

Tiruchirappalli district.

- 1 Sri M. Gurusamy Naidu.
- 2 Sri S. M. Sadaya Pillai, Vadamalaipatti (Thathiangar-pettai).
- 3 Sri Rajagopal Muthuraja, Manachanallur.
- 4 Sri Hakkim Sahib, Valikondapuram.
- 5 Sri N. Paramasivathudayar, Kilapuliur.

Tirunelveli district.

- 1 Sri Ramasami Naicker, Meenthulli.
- 2 Sri G. S. Venkataraman, Panniroothu.
- 3 Sri S. Raja Thalaivar, Thadiapuram.
- 4 Sri V. Ramakrishnan, Sengupatti.
- 5 Sri A. Ramasundarakarunakara Pandian, Peliangudi.

[14th December 1953]

APPENDIX V.

[Vide answer to unstarred question No. 9 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 14th December 1953, page 32 supra.]

	1948-49.	1949-50.	1950-51.	1951-52.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(a) Total number of wells for which subsidy loans were granted under the Well Subsidy Scheme.	2,724	1,861	1,021	205
(b) Number of wells sunk or completed from the inception of the schemes up to 30th June 1953.	1,263	795	272	18
(c) Number of wells remaining incomplete—				
(i) Number of wells in progress.	1,261	859	629	48
(ii) Number of wells not started till 30th June 1953.	190	207	119	139
(d) Total amount of subsidy loan granted (excluding amounts in respect of which recovery has been ordered so far).	RS. 12,74,850	RS. 10,74,450	RS. 5,75,000	RS. 1,92,500
(e) Total amount converted into subsidy in favour of the grantees up to the end of 30th June 1953 out of those mentioned under item (d) above.	RS. 65,825	RS. 1,81,750	RS. 93,700	RS. 361.

APPENDIX VI
(Vide item V on page 35 supra.)
(Appendix I to the Budget speech.)
REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.
A. REVENUE.

	1938-39.	1945-46.	1946-47.	1947-48.	1948-49.	1949-50.	1950-51.	1951-52.	1952-53.	1953-54.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
Major heads of revenue.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
Union Excise Duties ..	22.50	4,31.25	4,48.05	5,35.32	8,43.22	8,23.32	8,20.15	9,15.43	2,88.75	2,89.84
Taxes on Income other than Corporation tax.	7,00.78	7,97.33	8,53.19	8,08.42	7,68.79	8,12.09	-9,50.71	9,20.32	8,70.89	10,08.30
Land Revenue—										
Gross receipts includ- ing portion due to irrigation.	9,72.23	16,70.50	14,87.99	10,60.13	2,06.54	53.82	55.28	40.74	47.26	41.88
Stamp ..	1,73.37	2,71.20	4,37.74	3,35.02	4,05.37	4,32.06	4,38.49	4,54.27	4,51.88	5,47.73
Forest ..	45.63	1,43.24	1,61.39	1,38.31	1,59.37	1,63.70	1,58.56	2,03.93	1,58.17	1,65.61
Registration ..	33.70	65.53	75.04	78.90	86.55	93.47	1,07.97	1,09.59	1,01.03	1,04.49
Receipts under Motor Vehicles Act.	81.23	97.96	1,31.11	1,04.64	1,97.45	3,00.73	3,43.74	3,90.14	4,25.96	4,90.66
Other taxes and duties—										
General sales tax ..	8.10	5,92.70	6,94.90	8,31.26	13,03.01	15,24.35	15,94.87	15,58.10	12,28.13	14,00.00
Other items ..	8.10	1,45.33	1,49.33	1,08.53	2,30.33	2,55.64	2,08.61	2,03.50	378.07	4,13.31
Total ..	8.10	7,23.03	8,45.23	10,29.73	15,33.33	18,09.89	18,95.48	19,31.60	17,01.55	18,13.31
Irrigation—										
Direct receipts ..	6.31	11.73	13.82	11.03	13.06	13.78	14.29	14.19	14.53	14.53
Debt—Working ex- penses.	23.39	70.00	79.33	61.03	1,03.44	1,17.86	1,16.94	1,37.50	1,56.77	1,19.03
Net receipts ..	23.08	58.37	66.56	79.20	91.33	1,04.08	1,00.65	1,04.31	1,41.26	1,08.07

14th December 1953]

Irrigation—	1.99	2.80	3.02	2.90	3.00	4.28	4.54	3.30	3.31	3.65	1.19
Interest ..	19.78	95.00	1,34.43	79.86	98.72	11.78	77.07	53.39	19.24	49.44	25.09
Administration of Justice.	15.39	58.75	43.92	72.81	73.12	89.99	84.55	84.48	78.25	53.78	20.35
Jails and Court Settlements.	5.08	15.76	13.93	13.21	15.99	22.05	20.36	26.07	31.97	26.45	10.73
Police ..	5.66	18.93	15.76	13.79	19.51	27.28	26.86	29.32	28.74	20.16	8.35
Ports and Pilgrage ..	44.67	..	..	47.06	..	..	..	..	..	..	..
Education ..	8.35	15.41	27.53	33.03	30.39	43.44	31.90	54.23	38.71	51.76	31.03
Medical ..	10.25	13.15	17.31	20.35	23.33	29.03	27.07	26.34	24.06	27.04	10.02
Public Health ..	2.94	6.08	5.95	5.49	7.79	6.44	7.55	9.13	7.79	9.10	8.44
Agriculture ..	3.12	20.73	30.05	22.64	23.06	35.30	1,13.24	1,16.00	1,24.26	(a) 1,37.30	(a) 43.02
Veterinary ..	1.02	3.34	3.82	2.73	3.40	3.39	6.03	7.93	6.03	7.97	2.30
Co-operation ..	4.18	7.90	7.63	8.89	13.33	13.33	20.45	13.33	22.74	22.03	9.03
Industries ..	18.85	59.17	60.93	72.49	76.31	97.03	1,30.89	1,19.73	1,07.96	1,35.03	41.39
Miscellaneous depart- ments.	7.32	11.02	13.09	17.14	20.63	23.44	43.61	41.38	40.73	40.33	13.09
Civil Works ..	25.12	43.46	66.31	1,11.25	94.94	1,15.44	1,06.47	1,07.24	1,43.30	1,90.65	44.03
Receipts from Electricity Schemes (Grants).	42.51	1,17.73	1,23.14	1,89.89	2,71.23	2,21.41	2,77.61	4,71.30	5,16.70	5,03.56	2,31.03
Debt—Working ex- penses.	24.51	63.88	72.24	1,21.93	1,36.10	2,39.19	2,33.13	2,47.44	4,13.03	2,79.13	94.40
Net receipts ..	17.70	53.85	52.90	61.96	64.12	1,01.22	2,44.43	1,29.56	1,04.06	1,24.33	1,46.43
Receipts in aid of administration.	2.83	6.08	6.46	7.39	4.89	5.07	5.93	5.90	6.33	5.33	1.74
Stationery and Print- ing.	3.96	12.02	13.04	13.73	13.44	23.67	16.90	19.54	14.79	19.09	11.76

(a) Includes salary receipts which were shown under "Industries" in previous years.

B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT—cont.

Major heads of expenditure.	1933-34.											
	Budget as presented to the Legislature in March 1953.	Budget Estimate for the second six months as now presented.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
Appropriation for reduction or avoidance of debt.	5-18	58-90	LAKHS.	RS.	LAKHS.	LAKHS.	RS.	LAKHS.	LAKHS.	RS.	LAKHS.	LAKHS.
General administration.	2,76-76	4,27-24	6,13-86	1,42-42	5,60-40	5,82-05	6,26-32	6,54-90	7,45-71	7,25-69	6,98-93	2,64-46
Administration of J. sties.	90-63	1,28-80	1,42-42	79-03	1,45-04	1,50-03	1,58-34	1,65-58	1,76-09	1,84-47	1,76-53	51-99
Jails and convict settlements.	23-22	61-50	65-78	79-03	79-03	1,10-22	1,18-52	1,20-37	1,33-85	1,42-68	1,27-07	55-02
Police	1,60-96	2,98-03	4,05-71	4,64-81	4,64-81	6,51-97	6,89-89	6,98-89	7,37-42	7,16-88	7,00-25	2,14-18
Ports and Pilotage ..	..	9-00	4-56	..	..	0-01	..	..	..	..	..	..01
Scientific Departments.	0-96	1-53	1-21	1-37	1-37	1-52	1-58	1-64	2-33	2-30	2-05	..96
Education	2,61-98	4,59-72	5,90-27	7,03-70	8,85-94	9,58-41	9,58-41	10,42-65	11,01-10	11,96-02	12,05-34	4,70-87
Medical	98-14	1,80-00	2,15-93	2,38-50	2,76-54	2,76-54	2,96-18	3,14-87	3,53-12	3,80-33	3,56-09	1,24-89
Public Health	96-57	84-48	87-33	(a) 1,90-55	90-54	1,04-06	1,14-42	1,04-06	1,05-26	1,96-12	1,27-23	49-78
Agriculture	20-62	74-08	1,05-74	1,16-93	1,24-74	1,24-74	1,82-74	2,76-36	3,16-49	2,60-07	(c) 3,72-98	(c) 1,14-33
Veterinary	12-85	23-04	26-95	31-81	40-58	49-87	56-69	62-98	62-98	60-63	59-57	17-89
Co-operation	13-82	30-93	44-33	42-60	53-41	73-64	78-48	77-81	76-39	77-05	76-31	34-21
Industries	27-54	72-49	96-50	1,12-71	1,20-30	1,29-00	1,57-46	2,01-67	1,87-93	2,54-31	2,54-31	94-11
Capital outlay on Industrial Development.	..	22-10	..	0-02	0-06	0-06	0-22	0-25	0-39	..	..	..07
Aviation	..	..	..	..	..	..	0-59	..	..	..	..	..99
Miscellaneous departments (d).	21-11	71-93	87-50	1,19-33	1,15-45	1,31-99	1,46-84	1,67-29	1,72-77	1,72-77	1,72-77	76-59

[14th December 1953]

Major heads of expenditure.	1953-54.											
	Budget as presented to the Legislature in March 1953.	Budget Estimate for the second six months as now presented.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
Civil Works	1,19-70	2,81-65	3,97-72	4,66-69	5,88-84	7,30-05	8,27-53	7,62-59	9,77-26	6,02-42	2,20-00	2,20-00
Interest on capital outlay on Electricity Schemes.	18-92	35-96	39-45	46-93	66-92	87-41	1,14-36	1,48-31	1,88-71	2,22-76	1,53-47	1,53-47
Other revenue expenditure connected with Electricity Schemes.	..	1-13	2-32	2-92	0-11	..	0-34	3-90	5-92	..	1-74	1-74
Famine	16-04	6-32	20-28	3-80	4-75	25-03	8-00	18-96	51-56	23-98	26-16	26-16
Territorial and Political Pensions.	..	..	..	..	..	..	1-94	2-04	12-48	6-72	0-50	0-50
Supernumeration allowances and Pensions.	97-12	1,38-19	1,43-30	1,57-53	1,56-36	1,65-44	1,85-24	1,97-29	2,12-55	2,06-98	64-85	64-85
Commutation of Pensions.	..	3-59	2-63	1-83	4-37	8-13	9-59	17-18	..	18-10	5-89	5-89
Stationery and Printing.	27-07	43-07	51-66	49-42	71-98	94-51	87-10	1,06-10	1,02-14	83-70	27-98	27-98

14th December 1953]

(a) Includes Rs. 100 lakhs representing contribution to the Rural Water-supply Fund.
 (b) Includes Rs. 10 lakhs representing contribution to the Rural Water-supply Fund.
 (c) Includes the expenditure of the Fisheries department, previously shown under "Industries."
 (d) Includes expenditure on Harijan Uplift, Labour and other items. The details of expenditure under Harijan Uplift are shown below:—

Major heads of expenditure.	1953-54.											
	Budget as presented to the Legislature in March 1953.	Budget Estimate for the second six months as now presented.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
Gross expenditure on Harijan Welfare.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Amount met from the Fund for Village Reconstruction and Harijan Uplift.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Net amount ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

* Revised estimate figures. Accounts figures not yet finalised.

B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT—cont.

Major heads of expenditure.	1953-54.					
	1953-54.	Budget as presented to the Legislature in March 1953.	Budget Estimate for the second six months as now presented.	1951-52.	1950-51.	1949-50.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Miscellaneous—	RS	RS	RS	RS	RS	RS
Expenditure on Bus Service.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
Other items	..	..	..	..	..	..
Extraordinary charges—	..	..	..	..	..	..
Net outlay on State Trading Schemes transferred to the Revenue Account.	..	..	..	..	..	..
Other items	..	..	..	..	..	..
Total	..	..	..	..	..	..
Community Development Projects.	..	..	..	..	..	..
Transfer to Revenue Reserve Fund.	..	..	..	..	..	..
Civil Defence	..	..	..	..	..	..
Grand total. ..	..	..	..	..	..	..
Final Revenue Surplus (+) or Deficit (-).	..	..	..	..	..	..

(a) Shown under Capital Account. The figures are :
 * Working Expenses of the Madras City Bus Service are taken in deduction of the receipts from 1949-50.

[14th December 1953]

APPENDIX VII.

(Vide item V on page 35 supra.)

(Appendix II to the Budget speech.)
 DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE.

14th December 1953]

Description of schemes.	1953-54.					
	1953-54.	Budget as presented to the Legislature in March 1953.	Total (1948-47 to 1952-53).	1952-53.	1951-52.	1950-51.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Tungabhadra Project (Irrigation Side).	RS	RS	RS	RS	RS	RS
Lower Bhavani Project.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
Mettur Canals Scheme.	..	..	..	..	..	..
Malampuzha Project ..	..	..	..	..	..	..
Ballapad Project	..	..	..	..	..	..
Manimuthar Project ..	..	..	..	..	..	..
Godavari Delta System.	..	..	..	..	..	..
Krishna Delta System.	..	..	..	..	..	..
Bompu Drainage Scheme.	..	..	..	..	..	..
Tank Improvement Schemes.	..	..	..	..	..	..
Araniar Project	..	..	..	..	..	..
Walayar	..	..	..	..	..	..
Mangalam	..	..	..	..	..	..
Amaravathi Project ..	..	..	..	..	..	..
Valgai Reservoir Project.	..	..	..	..	..	..
Other Irrigation Schemes (Productive and Un-productive).	..	..	..	..	..	..
Pro-rata charge on Establishment and Tools and Plant.	..	..	..	..	..	..
Transfer from the Deposit Account of Procurement Bonus given by the Government of India.	..	..	..	..	..	..
Total	..	..	..	..	..	..

(a) Consists of several works some of which have been completed while others are in progress. Hence no estimated cost is given.

(b) Included under "Other Irrigation Schemes."

(c) Figures not available now.

* Does not relate to the Madras State now.

[14th December 1953]

1953-54.																		
Descriptions of schemes.	Approximate estimated cost.	Budget as presented to the Legislature in March 1953.																
		1946-47.		1947-48.		1948-49.		1949-50.		1950-51.		1951-52.		1952-53.		Total (1946-47 to 1952-53.)	Budget Estimate for the second six months as now presented.	
		RS	LAHRS.	RS	LAHRS.	RS	LAHRS.	RS	LAHRS.	RS	LAHRS.	RS	LAHRS.	RS	LAHRS.			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)					RS	LAHRS.
B. CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.																		
Machkund Hydro-Electric Scheme.	14,85-00	3-32	10-09	29-18	89-38	72-70	1,97-41	2-12-34	6,14-51	2,80-15	1,18-71	(b)					9-40	5-31
Moyar Hydro-Electric Scheme.	4,64-00	23-68	35-67	69-06	64-68	74-72	57-25	8-77	8,34-73	— 10-87	9-40	5-31					89-18	98-67
Pylkara Hydro-Electric Scheme.	..	21-45	71-56	40-18	82-01	1,18-98	88-27	1,85-20	5,57-65	2,31-07	89-18	98-67					32-91	81-80
Mettur Hydro-Electric Scheme.	..	20-27	60-44	68-21	65-49	1,01-82	67-01	74-92	4,58-16	78-32	32-91	81-80					20-52	70-04
Papanasam Hydro-Electric Scheme.	..	17-54	— -65	90-83	66-09	58-97	53-95	99-22	3,85-95	42-23	20-52	70-04					53-90	98-23
Madras Thermal Electric System.	..	..	1,85-07	49-16	84-40	1,76-78	93-94	1,25-36	6,95-31	2,10-79	53-90	98-23					23	(b)
Ceded Districts Scheme.	..	55	10-26	43-83	22-97	17-26	8-13	11-79	84-79	1-27	23	(b)					5-81	(b)
Vizakapatnam Thermal Scheme.	..	2-46	5-54	4-04	17-09	10-38	9-07	7-08	55-66	5-81	5-73	(b)					54-13	(b)
Vijayavada Thermal Scheme.	..	2-12	15-77	8-76	16-46	4-62	3-29	50-04	1,14-93	55-10	54-13	(b)					(a)	(b)
Kakinada Thermal Scheme.	..	18	13	3-01	4-57	3-51	2-47	(a)	(a)	(a)	(a)	(b)					6-98	(b)
Vijayavada-Rajahmundry-Samsikot Extensions.	..	6-88	22-76	41-49	35-46	46-40	10-54	7-18	1,70-71	6-98	4-69	(b)					8-83	(b)
Nellore Thermal Scheme.	1,01-00	1-12	27-13	90	6-92	18-02	8-24	5-71	66-92	5-44	8-83	(b)					1-75	(b)
Kurnool Thermal Scheme.	..	..	..	..	1-66	0-59	0-98	2-20	7-10	1-75	56	(b)					99-19	(b)
Tungabhadra Hydro-Electric Scheme.	7,94-00	..	..	..	..	0-93	3-08	10-47	15-08	99-19	39-01	(b)					— 87	-74
Lumpsum provision for payment of compensation for acquisition of electrical undertakings of local authorities and private companies.	4,50-00	..	..	..	..	..	..	20-60	20-60	9-00	— 87	-74					8-19	..
Other Minor Schemes.	..	1-28	31	4-53	6-67	31-68	18-29	17-80	80-50	15-88	3-19	..					9,27-11	3,84-84
Total ..	..	1,00-86	4,24-76	4,24-55	5,63-85	7,37-45	6,22-62	7,88-68	36,62-66	9,27-11	4,35-12	3,84-84					4,35-12	3,84-84

(c) Included in Vijayavada Scheme.

(c) Included in Vijayavada Scheme.
(d) Does not relate to the Madras State now.

14th December 1953]

1953-54.												
Description of Schemes.		Budget as presented to the Legislature in March 1953.										
		Preliminary Accounts for the first six months.						Budget Estimate for the second six months as now presented.				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	
C. INDUSTRIAL DEVELOPMENT SCHEMES.												
Cinchona Plantations ..	13.71	13.04	17.23	21.52	12.44	8.53	8.03	94.50	4.70	3.00	3.26	
Kerala Soap Institute ..	..	..	..	..	..	0.04	0.26	0.30	..	0.22	..	
Madras Industrial Engineering Workshops.	..	..	..	.02	..	..	0.80	0.92	..	0.08	..	
Fish Liver Oil Industry ..	..	..	..	0.5	0.05	0.20	0.07	0.37	3.00	..	1.50	
Madras Vegetable Ghee Factory.	.27	.67	2.01	4.25	3.16	1.30	5.22	16.88	..	0.36	0.40	
Government Silk Flatures ..	..	..	..	1.36	0.14	2.04	0.78	4.32	..	0.08	..	
Polytechnics (Buildings and Tools and Plant).	..	..	..	0.58	2.47	22.25	11.54	40.14	18.83	3.67	6.80	
Artesian Wells ..	..	..	..	..	9.80	4.55	6.74	21.09	..	2.51	..	
Shares in Fertilisers and Chemicals, Limited, Travancore.	..	..	20.00	..	1.00	..	..	21.00	..	..	..	
Shares in Madras Industrial Investment Corporation, Madras.	..	..	51.00	..	51.00	..	..	1,02.00	..	..	..	
Other Shares ..	..	..	..	..	2.40	..	..	1.50	..	..	..	
Ceramic Industry ..	..	..	.02	.16	..	..	1.57	1.76	7.00	0.15	..	
Andhra Paper Mills ..	..	..	25.35	..	0.43	.14	0.04	25.96	1.25	0.15	..	
Total ..	13.98	13.71	1,15.61	36.94	82.69	38.16	34.85	3,36.14	34.78	10.22	11.96	
D. CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.												
Madras City Bus Service ..	2.76	30.68	26.65	12.95	8.83	-- 4.32	10.37	87.92	13.26	9.81	0.28	
E. CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.												
Original Works--Buildings ..	10.72	9.89	33.36	61.09	84.51	1,14.42	93.66	4,07.65	1,39.42	31.13	52.24	
F. COMPENSATION TO ZAMINDARS.												
Advance Compensation and Interim Payments.	..	..	..	1,32.16	1,17.87	2,03.09	85.18	5,38.80	75.00	37.74	10.90	

Does not relate to the Madras State now.

[14th December 1953]

APPENDIX VIII.

(Vide item V on page 35 supra.)

(Appendix III to the Budget speech.)

STATEMENT OF THE DEBT POSITION OF THE MADRAS GOVERNMENT
(EXCLUDING REPAYABLE DEPOSITS AND SIMILAR LIABILITIES) AS ON 31st
MARCH 1953.

I. OPEN MARKET LOANS.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 31st March 1953.
(1)	(2)	(3)	(4)
		RS LAKHS.	RS LAKHS.
September 1937 and September 1940.	3% Loan, 1952, I and II issues.	2,33.54	1.84
September 1938 ..	3% Loan, 1953.	1,51.29	1,42.08
June 1939 ..	3% Loan, 1959.	1,50.00	1,23.96
September 1942 ..	3% Loan, 1955.	1,25.00	1,23.25
September 1943 ..	3% Loan, 1956.	1,25.10	1,25.10
August 1944 ..	3% Loan, 1958.	1,10.00	1,07.95
September 1945 ..	3% Loan, 1960.	3,00.00	2,78.44
September 1946 ..	2½% Loan, 1961.	4,09.30	3,81.77
July 1950 ..	3% Development Bonds, 1960.	4,39.75	4,38.26
September 1951 ..	3½% Loan, 1962.	3,01.49	3,01.49
August 1952 ..	4% Loan, 1964.	5,24.81	5,24.81
	Total, I. ..	28,70.28	25,48.95

II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT.

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount outstanding on 31st March 1953.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	
(1) Pre-autonomy consolidated debt (1st April 1937).	7,56.71	3,14.57	The Madras Government's debt to the Government of India after certain adjustments amounted to Rs. 7,56.71 lakhs on 1st April 1937. This debt was consolidated into a 4½ per cent loan and made half-yearly equated instalments. repayable by 1981-82 by

14th December 1953].

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount outstanding on 31st March 1953.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	
II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.			
(2) Post-autonomy debt—			
1947-48	..	6,00.00	These are loans given by the Government of India for capital expenditure on Irrigation and Electricity Schemes when the Madras Government did not raise any market loan. Interest is payable half-yearly at 2-7/8 per cent per annum. The principal is repayable after 15 years in each case.
1948-49	..	3,00.00	
1950-51—			
Fisheries Programme—			
For giving a loan to the South Madras Fishermen Co-operative Society.	1.33	..	As there was no likelihood of the loan being utilized for the purpose, it was repaid to the Government of India in full with interest at 3½ per cent per annum in October 1951.
Tractor Reclamation. Oil Engines, Electric Motors, etc., Hiro purchase.	30.00 20.00	30.00 20.00	Loans given by the Government of India in connexion with the Intensive Cultivation Schemes. Interest at 3½ per cent per annum is payable half-yearly. Principal is repayable after 15 years.
Oil Engines, Electric Motors, etc., Hiro purchase.	40.00	40.00	
P.W.D. Irrigation and Tank Improvement Schemes.	45.00	45.00	Loans given in connexion with the Intensive Cultivation Schemes. Interest at 3½ per cent per annum is payable half-yearly. Principal is repayable after 15 years.
Purchase of cotton seeds from Madhya Pradesh for expansion of cotton cultivation.	10.00	..	
1951-52—			
Purchase and distribution of manure to the ryots.	1,00.00	..	This was a short-term loan repaid on the 31st March 1952.
To finance capital expenditure on Tungabhadra and Lower Bhavani Projects.	6,00.00	6,00.00	Loan from the Special Development Fund repayable by annual equated instalments commencing from 1955 and ending in 1961. For the first three years, i.e., 1952-53, 1953-54 and 1954-55, interest alone at 3½ per cent per annum to be paid.

{14th December 1953}

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount outstanding on 31st March 1953.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	
II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.			
(2) Post-autonomy debt—cont.			
1951-52—cont.			
P.W.D. Irrigation Schemes.	23.00	21.83	Repayable in fifteen annual equated instalments with interest at $2\frac{1}{4}$ per cent per annum.
River Pumping Schemes.	9.00	20.13	Repayable in ten annual equated instalments with interest at $3\frac{1}{2}$ per cent per annum.
Tractor Cultivation Schemes.	13.00		
Purchase and distribution of oil engines, and electric motor pump sets.	12.00	9.75	Repayable in five annual equated instalments with interest at $3\frac{1}{2}$ per cent per annum.
Industrial Housing Schemes.	9.00	..	This loan was free of interest and repayable after 25 years. As, however, the industrial concerns which applied for the loans dropped out of the scheme, preferring another scheme sponsored by the Government of India, the loan was repaid in 1952-53.
1952-53—			
Purchase and distribution of manure to the ryots.	100.00	..	This was a short-term loan repaid with interest at 3 per cent on 31st March 1953.
Purchase of cotton seeds from Madhya Pradesh for expansion of cotton cultivation.	10.00	..	This loan was free of interest and was repaid on 31st March 1953.
To finance capital expenditure on Tungabhadra, Lower Bhavani and Malampuzha Irrigation projects.	734.00	734.00	Loan from the special development fund repayable in annual equated instalments commencing from 1955 and ending in 1961. For the first two years, 1953-54 and 1954-55, interest alone at 4 per cent per annum to be paid.
To finance famine relief expenditure.	200.00	200.00	Repayable in ten annual equated instalments with interest at 4 per cent per annum.

14th December 1953]

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount outstanding on 31st March 1953.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	
II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.			
(2) Post-autonomy debt—cont.			
1952-53—cont.			
For being re-lent to the Madurai Municipality for extension of the Madurai Municipal sewage farm.	2.26	2.26	Repayable in eight equated annual instalments with interest at $3\frac{7}{8}$ per cent per annum.
P.W. Irrigation schemes.	21.00	21.00	Repayable in 15 annual equated instalments with interest at $4\frac{1}{8}$ per cent per annum.
River Pumping schemes.	9.00	9.00	Repayable in ten annual equated instalments with interest at 4 per cent per annum.
Tractor reclamation ..	17.58	17.58	
Supply of oil-engines and electric motors and installation of oil-engine pumpsets.	41.25	41.25	
Construction of tubewells with filter points.	2.60	2.60	Repayable with interest at $3\frac{1}{8}$ per cent per annum in two equated annual instalments commencing from December 1953.
Construction of tubewells with filter points.	15.26	15.26	Repayable in ten annual equated instalments with interest at 4 per cent per annum.
Special Minor Irrigation schemes.	25.00	25.00	Do.
Scheme for urban compost.	3.52	3.52	Repayable with interest at $3\frac{1}{8}$ per cent per annum in five equated annual instalments.
Loan for Community Projects—Thulabhaga Electricity Extension Scheme, Ramachandrapuram taluk.	1.00	1.00	Repayable with interest at $3\frac{5}{8}$ per cent in five annual equated instalments.
Periyar Project Irrigation Programme.	2.97	2.97	Repayable with interest at 4 per cent per annum in ten annual equated instalments.

[14th December 1953]

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount outstanding on 31st March 1953.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS	RS	
	LAKHS.	LAKHS.	
II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.			
(2) Post-autonomy debt—cont.			
1952-53—cont.			
Loan for rehabilitation schemes—For financing the education expenditure of displaced students from Pakistan.	06	06	Repayable with interest at 3-5/8 per cent per annum in five annual equated instalments.
Total, II ..		30,76.78	

III. TEMPORARY ADVANCES.

Ways and Means Advances from the Government of India.	17,00.00	17,00.00	Terms have not yet been decided.
Temporary accommodation from a Commercial Bank.	1,00.00	1,00.00	Repaid with interest at 3½ per cent per annum in September 1953.
Ways and Means Advance from the Reserve Bank.	80.00	80.00	Repaid in July 1953.
Total, III ..		18,80.00	

IV. SPECIAL IRREDEEMABLE LOANS

	Amount.
	RS.
(1) Four bonds bearing interest at 8 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807.	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817.	10,500
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817.	41,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an Endowment for the Stanley Hospital, Madras).	66,878
Total, IV ..	2,52,148
	or
	2.52 lakhs.
	RS.
	LAKHS.
Grand total—Loans outstanding on the 31st March 1953 (I + II + III + IV).	75,08.25

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.**Tuesday, 15th December 1953.**

— House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.**STARRED QUESTIONS.**

Opening of fire on agriculturists in Chidambaram taluk.

* 31 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there was any opening of fire on agriculturists in Chidambaram taluk during the month of August 1953?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ No, Sir; there was no instance of opening of fire by the Police on the agriculturists or anyone else in Chidambaram taluk in the month of August 1953.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ சிதம்பரம் தாலுகாவில் ஒரு கிராமத்தில் விவசாயிகளின் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது என்ற விஷயத்தை இச்சபையிலுள்ள ஒரு அங்கத்தினர் அந்த ஜில்லா கலெக்டருக்கு ரிப்போர்ட் செய்தாரே; அந்த ரிப்போர்ட்டை அரசாங்கத்தார் பரிசீலனை செய்தார்களா? பரிசீலனை செய்தார்கள் என்றால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ I have already answered as far as my information goes.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ Is the Hon. the Chief Minister aware of the fact that a report did appear in the press that there was firing during this month in Chidambaram taluk? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ I am not responsible for the press report. If it did appear it is not correct.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது அது மாதிரியாக நடந்தது ஒன்றும் தனக்குத் தெரியாது என்று சொல்லுகிறார். சிதம்பரம் தாலுக்காவிலுள்ள புலனகிரி என்ற கிராமத்தில் விவசாயிகளின் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது என்கின்ற விஷயத்தை இந்தச் சட்டசபையிலுள்ள ஒரு அங்கத்தினர் அந்த ஜில்லா கலெக்டருக்கு ரிப்போர்ட் செய்துள்ளார். அந்த ரிப்போர்ட் சமசாரம் கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியாதா? தெரிந்திருந்தால் அந்த ரிப்போர்ட் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா? விசாரணை நடந்ததா? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ No particular Member sent me any report, letter or communication.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ Did any particular Member of this House make a report to the District Collector? ”

[15th December 1953

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I have already answered that I am not aware of any such report nor was any such thing mentioned to me. If there had been any such thing, I would like the hon. Member to mention it to me and I will enquire into it."

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ From the answers given by the Hon. the Chief Minister, are we to conclude that the hon. Member belonging to the Toilers' Party has put a false question? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member should not assume it as a false question.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"I did not insinuate anything, Sir. What I have said is that so far as the Government are concerned the question is whether there was no opening of fire by the Police on the agriculturists and as far as I have been able to gather from official quarters there was no opening of fire by the Police on the agriculturists or anyone else in Chidambaram in the month of August 1953. Any other report must be either false or should be enquired into if it is brought to my notice."

SRI K. ARANGANATHAN :—“ சுத்துக்குழி என்ற கிராமத்தில் விவசாயிகளின் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. சுடப்பட்ட குண்டுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு போய் நேரில் ஜில்லா கலெக்டரிடம் ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்கள். அதன்மீது ஜில்லா கலெக்டர் விசாரணையும் நடத்தியிருக்கிறார். அப்படியிருக்கையில் அம்மாதிரி எதுவும் நடக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியா ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I think there is a mistake covering all the questions that have been attempted to be put. If anybody fired without authority it is a different matter. But here there was no Police firing at all."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" When a press report of that type likely to inflame public opinion is published do not the Government take the trouble to check it up, verify and issue a contradictory report to allay public opinion? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—" My memory which cannot be relied upon very much is that there was some kind of report and I did enquire and got this answer."

SRI P. RAMAMURTHI :—“போலீஸ்காரர்கள் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தார்களா, இல்லையா என்பது அல்ல இப்பொழுது பேச்சு. போலீஸ்காரர்கள் அவர்கள் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டோ, அல்லது அதிகாரத்தை மீறியோ அங்கே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது கனம் முதலீ அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அது சம்பந்தமாக ஏதாவது விசாரணை நடந்ததா?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I have already said that if anyone has complained that any unauthorized firing did take place and it should be enquired into, it should be brought to my notice."

15th December 1953]

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Now that the opening of fire has been denied by the Government, may I know what took place in Chidambaram taluk? Has there been any trouble? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ There was some kind of agrarian discontent and a certain amount of conciliation was attempted. Then the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act was extended to Chidambaram taluk. I am not aware of any other trouble.”

Discovery of dead bodies in Feroke Police Station limits.

* 32 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state how many dead bodies under suspicious circumstances have been found in the Feroke Police Station limits, South Malabar, during the last three years and out of these in how many cases the culprits were detected and in how many undetected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Three dead bodies were found under suspicious circumstances in Feroke Police Station limits, Malabar district, during 1950, none during 1951 and two during 1952. No foulplay was suspected in connexion with the discovery of any of these five dead bodies, and consequently there was no question of detecting culprits.”

SRI K. P. GOPALAN:—“ഫറോക്കിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ കുറെവാളികളെന്ന് സാധയികുന്ന ആളുകളുടെ പേരിൽ ശരിയായ നടപടികൾ എടുത്തിട്ടില്ല എന്നും, അതുപോലെതന്നെ ഫറോക്കിലുള്ള പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, അവിടെയുണ്ട് ചില ജനികളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു അനുസരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുെന്നും ഫറോക്കിലെ നാട്ടുകാർ ഗവണ്മെന്റിനു വല്ല മെമ്മോറാണ്ടവും അയച്ചിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങിനെ വല്ല മെമ്മോറാണ്ടവും അയച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു വല്ല നടപടികളും എടുത്തിട്ടുണ്ടോ ?”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ பெரோக் போலீஸ் ஸ்டேஷன் அருகிலேயே இம்மாதிரியாக சம்சயப்பட்ட கூடிய கொலைகள் நடந்திருந்தும் கூட, அதன் துப்பாக்கி கண்டுபிடிக்க எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பது தெரியுமா? இது முதல் கேள்வி.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, Sir. The Police did not take any action, because the bodies could not be identified and there was no foulplay suspected. Therefore, no action was taken against anybody. We cannot go about arresting anybody on mere suspicion without any evidence whatsoever."

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Sir, I am translating the second part of the question—

“ அங்கு இருக்கக்கூடிய ஜென்மிமார்களின் நலன்களை க்கருதியே இம் மாதிரியான கொலைகள் பல நடைபெற்று வருகின்றனவென்பதைப் பற்றி புகார்கள் செய்து சர்க்காருக்கு பலர் மகஜர்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I am not aware of mahazars, Sir. I am sorry the hon. Member is making that insinuation here."

[15th December 1953]

SRI S. RAMALINGAM :—“ அங்கு செத்துக்கிடந்தவர்களின் உடலைப் பரிசோதித்து, எந்தவிதமாக அவர்கள் செத்தார்கள் என்பதையாவது கண்டுபிடிக்க சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்ததா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir; the bodies were found in a very advanced state of decomposition and therefore it could not be found what the reasons for the various deaths were. And there was no report from round-about the place that anybody was missing. So, the surmise has been that death must have taken place in some other place and the bodies had been washed ashore at Feroke.”

11-10 **DR. K. B. MENON** :—“ Sir, of the murder cases that hap-
pened in Feroke, one was charge-sheeted, and the Government are aware that it resulted in acquittal. Will the Government please go through the judgment of the case and find out whether there is any relationship between the medical certificate and the acquittal? Cases of acquittals in Malabar have been numerous.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member's question does not relate to the particular question under discussion. If he gives any information, I shall certainly look into it.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know, Sir, whether the Government have taken extra precautionary measures in and around Feroke recently and if so, for what reasons? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member may put a separate question.”

SRI K. M. SEETHI :—“ May I know whether the Government have received representations from the Members of this House representing that area that there is laxity on the part of the Police and that there have been murders which have not been detected, even though the victims and their names and addresses were known to the Police? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, I remember to have instructed the Police to take special steps without handing this over to questions in this House that innocent people are being harassed.”

SRI A. APPU :—“ May I know, Sir, whether the Inspector General of Police visited Feroke in November last and made personal enquiries and whether after he left the station, half-a-dozen people were kept in Police custody and if so, what were the reasons for arresting them? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member may put a separate question.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ സോ, ഫറോക്ക് വേലിസ് ഷോപ്പർ അസോസിയേഷൻ പബ്ലിക് സെന്റർ കണ്ടതിനെ തുടർന്ന് ആ വ്യവസായ കേന്ദ്രത്തിൽ (Industrial Centre) പബ്ലിക് സെന്ററിലൂടെയും അതിനെ വ്യവസായത്തിൽ നിന്നും വേർതിരിച്ചും സെന്ററിലൂടെയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയപ്പെട്ട സമയം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പൊതു

15th December 1953]

മെമ്പർമാർ അടങ്ങിയ ഒരു നിവേദനസംഘം, മലബാർ കലക്ടർ ഒരു നിവേദനം സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായതിനെ തുടർന്ന് അന്വേഷണത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ബഹുജനപ്പെട്ട മറ്റു വല്ലതും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പറയാമോ? ”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ പരോക് പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ഓഫീസിൽ ഇപ്പോൾ കൊലകൾ அதிகமாக നടந்து வருகின்றതാണ് കാരണமாக അங்கേ നടந்து கொண்டிருக்கிற വർത്തകൾ സ്തംഭിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വെലിസ് വിധവകൾ അங்கേ വര പദ്ധതികൾ. அதன் காரணமாக விധவாரமும், தொழிலும் அந்தப் பாகத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பல கட்சிகளும், அவர்களைச் சார்ந்தவர்களும் சர்க்காருக்கு மகஜர்கள் மூலம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக விசாரணை நடந்ததும் சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் இம்மாதிரி கொலைகள் நடக்காமல் இருக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள்? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, we have generally taken all steps that can be taken within the law to meet a situation of this kind where no particular person could be proceeded against, and I must say that the situation is now considerably improved.”

SRI C. H. KANARAN :—“ പോലീസ് ഓഫീസിൽ കൊലകളായതായതും തമ്മിൽ ചില രഹസ്യബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതു ഓഫീസിൽ കൊലകൾ നടക്കുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കി അതു ഇല്ലായ്മചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റ് വല്ല നടപടികളും എടുക്കുമോ? ”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ പോലീஸ்கാർക്കുக்கும், ഇപ്പോൾ കൊലകളിൽ ഏർപ്പെട്ടവർക്കുக்கும் നേരുമ്പോൾ തൊട്ടു இருക്കുന്ന കാരണത്തിനാൽ തான் ശിക്ഷാൻ മുമ്പായിട്ട് ക്രമവാദികളിൽ. മേൽ നടവடிக்கെ എപ്പോഴിലും എന്തെങ്കിലും പുക്കർ இருந்துകൊണ്ടു വരുന്നതു என்பது സർക്കാருக்குத் தெரியுமா? தெரிந்தால் അந்தப் പുക്കரைப் പോക്കു സർക്കാർ என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The question is full of insinuation and libels.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I may be permitted to give some facts. There seems to be a misapprehension that there were murders and in spite of it, no action has been taken. I respectfully submit that there was no case of murder. Only five dead bodies were found during these three years under suspicious circumstances and they were found washed ashore. There was absolutely no evidence to show that there was foulplay involved in any of these cases. One was the case of a still-born child and that also is included as one. Therefore, there is absolutely no reason to infer any case of murder in any of these five cases.”

Stoppage of the holding of periodical Press Conferences by Heads of Departments.

* 33 Q.—**SRI K. M. SEETHI** (on behalf of Sri Kunhi Mohamed Shafee) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government had issued any instructions last year to the Collector of Malabar and to the District Superintendent of Police, Malabar, asking them to discontinue the practice of holding their periodical Press Conferences; and if so, the reasons for issuing such instructions?

[15th December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"In order to ensure a uniform procedure and to prevent any embarrassment to Government by premature statements about the policies of Government, orders were issued in August 1952 that all information to the Press about such matters should be given through the Press conferences at Madras. District Collectors and Heads of Departments are free to give local correspondents information which is of a purely factual and non-confidential nature."

Selection of a Community Project Centre in South Arcot district.

* 34 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any area is selected in South Arcot district for development as a Community Project Centre?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Yes, Sir.

A Community Development Block has been set up in Chidambaram taluk of the South Arcot district."

SRI K. ARANGANATHAN:—"மிகவும் பின்தங்கியும், முன்னேற்றம் அடையாமலும் இருக்கிற செஞ்சி, திண்டிவனம் போன்ற தாலுக்காக்களில் இந்த சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஏன் விஸ்தரிக்கக் கூடாது?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, according to the directions of the Government of India, Community Projects are started only in areas where additional irrigation facilities or assured rainfall is available, so that the additional effort would produce the most substantial results in the matter of stepping up of agricultural production. It is only such areas that have been selected and Chidambaram taluk is one such area and it has therefore been selected for the project work."

SRI S. RAMALINGAM:—"சிதம்பரம் தாலுக்காவில் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தபின் என்னென்ன காரியங்கள் அங்கே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன? இன்னும் என்னென்ன காரியங்கள் செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I think the hon. Member who has been in this House for some time is aware of the Community Project work that has been going on in four other areas in this State, rather, more than myself (laughter). The Community Project work in Chidambaram taluk has been started only on 2nd October; preliminary survey is being made and a programme is being drafted."

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER:—"எந்த அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான பிரதேசங்களை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நான்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

15th December 1953]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, I have already answered that only such areas are selected as have assured rainfall or where there are good irrigation facilities."

SRI K. R. SAMBANDAM:—"சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். தெருக்களைக் கூட்டுவது, சுத்தம் செய்வது போன்றவைதான் அதன் வேலைகளா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Sir, I would invite the hon. Member to visit some of the Community Project areas which are being worked for the last one year and then he will be satisfied that it is not merely sweeping the streets that is being done under the Community Project Programme."

SRI K. R. NALLASIVAM:—"சர்க்காரால் ஆரம்பத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பல சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டப் பிரதேசங்களிலேயே ஒரு வேலையும் ஆரம்பிக்கப்படாமலிருக்கும்போது, புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் இடங்களில் வேலைகள் நல்ல முறையில் நடக்குமென்று சர்க்கார் எதிர்பார்க்கிறதா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Perhaps, sufficient work has not been done in the areas that have already been selected during the last year, but we do hope that we shall be able to secure better results not only in the new areas but also in the old areas."

SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"May I know, Sir, whether the Community Project centres are selected on a regional basis and if so, may I know why new centres are not selected in South Kanara and Malabar districts this year and why new centres are selected only in Tamilnad?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I would put it to the hon. Member to take the areas that were selected last year and take also the areas selected this year and then he would feel satisfied that so far as South Kanara district is concerned, it has had its due share."

SRI P. G. KARUTHIRUMAN:—"கம்ப்யூனிடிப் ப்ராஜெக்ட் என்பதை நமது நண்பர்கள் 'கம்ப்யூனிஸ்ட் ப்ராஜெக்ட்' என்று பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா?" (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I am not aware of it, Sir."

Book-grants to Harijan students studying in Corporation schools.

* 35 Q.—**SRI A. RATNAM:** Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

11-20 a.m.

(a) whether the Director of Harijan Welfare was sanctioning Book-grants to the Harijan students studying in the Corporation schools in Madras City three or four years back; and

(b) if so, when it was stopped and why?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—" (a) Yes.

[15th December 1953]

"(b) The concession was discontinued from 1950-51 as it was found that the Corporation was supplying books, slates, etc. to the Harijans studying in the schools under its control free of cost."

SRI A. RATNAM :—"ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு புத்தகம் வாங்குவதற்கான 'கிரான்ட்' ஆக எவ்வளவு பணம் சென்னை அரசாங்கத்தார் வழங்கியிருக்கிறது? சென்னை நகராண்மைக் கழகத்தின் மேன்மையான பள்ளிக் கூடங்களில் படிக்கும் ஹரிஜன, பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு இனாமாக புத்தகங்கள் வழங்கப்படுகின்றனவா? அப்படி வழங்கப்பட்டால், ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் வருஷத்திற்கு எவ்வளவு பணம் செலவிடப்படுகிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா?"

MR. SPEAKER :—"இது கார்ப்பரேஷனிலே கேட்கப்படவேண்டிய கேள்வி; கார்ப்பரேஷனில் கேட்கவேண்டிய கேள்வியைக் கார்ப்பரேஷனில் கேட்கவேண்டும்; இங்கு கேட்கவேண்டிய கேள்வியை இங்கு கேட்கவேண்டும்."

SRI A. RATNAM :—"கார்ப்பரேஷனில் புத்தகங்கள் இனாமாக வழங்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால், அரசாங்கத்தார் இரண்டு வருஷங்களாக கார்ப்பரேஷனுக்கு இதற்காக அளித்து வந்த உதவியை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகையினால்தான், இந்தக் கேள்வி இங்கே கேட்கப்படுகிறது. இதற்கு அரசாங்கம் அவசியம் பதிலளித்தாகவேண்டும்."

Strength of I.C.S. Officers in the State.

* 36 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of I.C.S. Officers in the residuary Madras State?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"There are 40 I.C.S. officers attached to Madras State excluding five Judges of the High Court who were originally recruited to the I.C.S."

SRI K. ARANGANATHAN :—"இவர்களுக்காக மொத்தத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட சம்பளம் எவ்வளவு?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"I think I will require fresh notice for giving a correct answer."

Non-payment of allowances for election duties to certain teachers in North Malabar.

* 37 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state, with reference to the answer to question No. 152 given on 25th November 1952, whether it is a fact that the teachers of Eripuram Chengal Elementary School and Cheruthazham Elementary School of Pazhayangadi, North Malabar, did not get their allowance for attending to duties in connection with the last general elections; and if so, the reasons for the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Five teachers of Eripuram Chengal Elementary School have not been paid their travelling allowance, since no claims have so far been received from them. Three teachers of Cheruthazham Elementary School also have not been paid their travelling

[15th December 1953]

allowance, since two of them have not so far preferred their claims, while the third is stated to have put in his claim to the District Educational Officer, Tellicherry. However, the Tahsildar of Chirakkal Taluk is taking necessary action to obtain copies of the claims and to settle them expeditiously."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"സർ, ഈ പ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച പല രവണ അസംബ്ലിയിൽ ചർച്ച ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പല ഹർജികൾ കൊടുത്തിട്ടും ഇനിയും റദ്ദുണറേഷൻ ലഭിക്കാത്ത പല ടീച്ചർമാരും ഉണ്ടെന്നുള്ളതു ഒരു വരമം മാരകമാണ്. ചിറക്കൽ താലൂക്കിൽ ചാട്ടയം എലിമെന്ററി സ്കൂളിലെ രോഹിണി ടീച്ചറും, കെ. വി. കുമാരൻ മാസ്റ്ററും ഈ പ്രശ്നത്തിെന്റേതല്ലാത്ത പലരവണ ഹർജികൾ അയച്ചിട്ടും ഇതുവരെ അവർക്കു റദ്ദുണറേഷൻ കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഈ സംഗതികളെപ്പറ്റി ഗവണ്മെണ്ടു അന്വേഷണം നടത്തി മോശപ്പെട്ട നടപടികൾ എടുക്കുമോ?"

MR. SPEAKER :—"Let not the hon. Member make a speech."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"This is not a speech, Sir."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Almost a speech. I am aware, Sir, there are a few more cases pending payment. But, comparatively speaking, we have cleared almost all the arrears. In respect of cases which are pending payment, there are certain irregularities. Government moneys cannot be distributed simply because questions are asked in this House. We have to scrutinize the claims. Only if the claims are satisfactorily proved, payments can be made. That is why in spite of questions, in spite of my assurance given to the House and in spite of the various circulars we have issued on the subject, certain claims are still pending and unless the irregularities are rectified, payments cannot be made under the rules prevailing now."

SRI P. RAMAMURTHI :—"தேர்தல் சம்பந்தமான வேலைக்கு ஒரு சிலரை வைத்துக்கொண்டுவிட்ட பிறகு, வேலைக்கு யார் யாரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற விவரங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும், அதில் இருக்கக்கூடிய தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கும் சர்க்காருக்கு இரண்டு வருஷ காலமா பிடிக்கவேண்டும்?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I know, Sir, two years is a pretty long period. But in spite of this long period proper claims have not been made. It is not as if we are distributing money with reference to a list which we are maintaining. Proper claims have to be made and then only moneys can be paid. Unfortunately, there have been some mistakes in preferring those claims and some persons have not preferred any claims at all. In such cases only, moneys have not been paid."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"സർ, ഈ സംബന്ധമായി ചില പ്രത്യേക വ്യക്തികളുടെ വിവരങ്ങൾ ഓൺ നേരിട്ടു മിനിസ്റ്റർക്ക് അയച്ചുതന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് നോക്കുക. എന്തു നടപടികൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്ന് അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"If I had received any communication from the hon. Member I would have immediately replied to it. I would also have sent it to the

[15th December 1953]

Department concerned for taking proper action. Apart from that, rules have got to be observed and unless the rules are satisfied, payments cannot be made from Government treasuries."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" இது സംബന്ധമായ ഹോർജി റിസ്യൂ എലും observe ചെയ്തു റദ്ദാണിത് ഞാൻ സർക്കാരിനെ സർട്ടിഫിക്കറും, ഇവ വേല ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്ന സാക്ഷ്യപത്രികളും ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശേഷവും ചിലർ റദ്ദ് ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടില്ല എന്നു വെച്ചാൽ ഞങ്ങൾ മന്ത്രി അറിയുമോ? ഇവ കീഴ് ഇതു അറിയാം."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not think that any case is still pending where a regular and proper claim has been made and all the records have been filed before the Returning Officer. If any case is brought to my notice, I shall certainly look into it, and if there has been unnecessary delay, I will take action against the officers who are responsible for the delay."

SRI P. RAMAMURTHI :—" வேலை செய்தவனுக்கு உடனடியாக அந்த வேலைக்கு கிடைக்கவேண்டிய ஊதியம் கிடைக்கச் செய்யும்படியாக சட்டத்தை அரசாங்கம் மாற்றுவார்களா? வேலை செய்தவர்கள் இப்படி 'claim' போட்டுக்கொண்டிருப்பது, அது சரிதான் இல்லையா என்று சர்க்கார் விசாரணை செய்வது என்று இப்படியாகத் தாமதம் செய்துகொண்டிருக்காமல், வேலை செய்த நபர்களுக்குச் சேரவேண்டிய ஊதியம் உடனடியாகக் கிடைக்கும்படியான ஒரு முறையை சர்க்கார் அனுஷ்டிப்பார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This is not a full-time job. Once in a way elections take place. We have to safeguard Government moneys from being misused and we have to see that questions are not put here that Government money has been paid to persons who are not entitled to it. That is why we provide sufficient safeguards to see that persons who are entitled to be paid should be paid."

Appointment of Harijans as District Welfare Officers.

* 38 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

- how many members belonging to the Harijan community applied for the post of Harijan Welfare Officers in 1952-53; and
- how many of them were employed?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" (a) & (b) The personnel for the posts of District Welfare Officers are drawn from the Revenue Establishment from the cadre of Tahsildars and Deputy Collectors. Applications are not called for in these cases and the selection is made with reference to merit, ability aptitude for the work and other considerations."

SRI A. RATNAM :—" ஹரிஜன முன்னேற்ற அலுவலகங்களில் வேலை செய்யும் ஹரிஜனத் தோழர்கள் பலர் பட்டதாரிகளாக இருந்தம்கூட, அப்பேர்பட்டவர்களை ஹரிஜன நல அதிகாரிகளாக நியமிக்க இயலாத அரசாங்கம், ஹரிஜனங்களுக்குச் சலுகை தருகிறதும் என்றும் ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றம் செய்து கொண்டிருக்கின்றதும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது பொருந்தமா என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்? "

15th December 1953]

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" In the first part of my answer, I have clearly stated that selection is made with reference to merit, ability, aptitude for the work and other considerations."

SRI S. DAIVASIGAMANY :—" The question is whether in 1952-53 any applications for the post of Harijan Welfare Officer were called for and, if so, any Harijan applied for it? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" From my answer to the main question, it may be understood that the selection of the personnel is made from among officers of the Revenue establishment. Therefore, it goes to show that Government have not called for applications. But yet for the information of the hon. Member, I would say that in 1952 one Harijan was working as District Welfare Officer."

SRI P. RAMAMURTHI :—" ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர் உத்தியோகத் திற்கு ரெவினியூ இலாகாவில் ஏற்கெனவே உத்தியோகஸ்தர்களாக இருப்பவர்களுடன், மற்றவர்களும் நாட்டில் திறமையும் தகுதியும் உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால், இதற்காக வேண்டியவர்களை ரெவினியூ இலாகாவிலிருந்து மட்டும் ஏன் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்? வெளியில் இருக்கக்கூடியவர்களையும் ஏன் அழைக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" This aspect of the question has been considered by Government and the Cabinet has decided that recruitment should be made from the Revenue establishment. It is only a matter of policy."

SRI P. G. MANICKAM :—" ரெவினியூ இலாகாவிலிருந்து மட்டும் ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்களை தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பதிலாக தகுதி வாய்ந்த ஹரிஜனங்களை ஏன் நேரடியாக ஹரிஜன முன்னேற்ற அதிகாரியாக நியமிக்கக்கூடாது என்று கேட்கின்றேன்? "

MR. SPEAKER :—" ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி அவர்கள் கேட்ட கேள்வியைத் தான் நீங்களும் கேட்கிறீர்கள்."

SRI P. RAMAMURTHI :—" ரெவினியூ இலாகாவிலிருந்து மட்டும் தான் இந்த உத்தியோகஸ்தர்களை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென தீர்மானித்திருப்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கையென்று சொன்னார்கள். அதற்கான காரணங்கள் என்ன? வரி வசூல் செய்பவர்கள்தான் ஹரிஜன முன்னேற்ற இலாகாவில் வேலை செய்யத் தகுதியுடையவர்கள் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய கருத்தா? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The question of recruitment is a very large and difficult question. We want discipline, we want obedience, we want honesty and we want public confidence. All things taken together, those who have had some amount of experience in the executive administrative department of Government were considered suitable for these jobs. Harijan Welfare is not a social propaganda work. It is distribution of grants and gifts."

SRI A. SAMBASIVAM :—" ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்படவில்லையென்று அரசாங்கத்திற்கு ரிப்போர்ட் வந்துகொண்டிருக்கிறதா? அப்படியானால், தேர்ச்சியுள்ள ஹரிஜன ஆசிரியர்களை இம்மாதிரி பதவிகளுக்கு நியமிப்பதுபற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா? "

[15th December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" We have tried even hostel management in that way and I am sorry to say that we have not got much success out of that arrangement. But the suggestion now made in a general way that Harijans as a community should have an opportunity to serve in this department will be duly considered."

11-30
a.m.

SRI D. DASARATHAN :—“ ரெவின்யூ இலாகாவிலிருந்து ஜில்லா பொதுநல அதிகாரிகள் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுவது என்றால், அந்த அந்தஸ்துக்கு மேற்பட்டும், சில இடங்களில் சம அந்தஸ்தும் உள்ள பெய்டி கலெக்டர், சப்-கலெக்டர் போன்றவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல், ஜில்லா நல அதிகாரி பதவிகளுக்கு தகுதியுள்ள ஹரிஜனங்களை ஏன் நேரினியாக சர்க்கார் நியமிக்கக்கூடாது ? ”

MR. SPEAKER :—“ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் கேட்ட கேள்வியைத் தான் நீங்களும் கேட்கிறீர்கள்.”

SRI A. RATNAM :—“ நல்ல தகுதி வாய்ந்த ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்கள் தேவை என்று சொல்லி, அதற்கு தகுதியும் திறமையும் வாய்ந்த ஹரிஜன நண்பர்களை சிபார்சு செய்திருந்தும், அரசாங்கம் ஏன் கவனிக்கவில்லை? அப்பேர்ப்பட்ட ஹரிஜனங்களை இந்த உத்தியோகத்திற்கு நியமிக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ We cannot simply accept recommendations of that kind. We have to think of more things than recommendations.”

Appointment of an Executive Officer for the Kollengode Panchayat Board.

* 39 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the special reasons for appointing an Executive Officer for the Kollengode Panchayat Board, South Malabar, when there is already an elected President there?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—"The Kollengode Panchayat with a population of 21,187 and an annual income of about Rs. 20,000 is too big for a non-official president to give his full time and attention for its efficient administration. At the instance of the panchayat itself, the Inspector of Municipal Councils and Local Boards recommended that it might be notified for appointment of a whole-time Executive Officer with a view to improve its administration. Government accepted the recommendation and appointed an Executive Officer to the panchayat in August 1953."

SRI K. P. GOPALAN :—“ പഞ്ചായത്തുകൾക്കു കൂടുതൽ അധികാരം കൊടുക്കണമെന്നും നിരഞ്ഞെടുത്ത ആളുകൾക്കു ജനാധിപത്യ സമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചു കൂടുതൽ അധികാരം കൊടുക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റ് ജനാധിപത്യമായി നിരഞ്ഞെടുത്ത പഞ്ചായത്തു പ്രസിഡണ്ടിന്നു ഓടുകാരങ്ങളും അധികാരങ്ങളും കൊടുക്കണമെന്നു ഇരിക്കുന്നതു ജനാധിപത്യ സമ്പ്രദായത്തിന്നു യോജിച്ചതാണോ എന്ന് മന്ത്രി പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" That is under the consideration of the Government. But that is a different thing and does not arise out of this question."

15th December 1953]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Did the panchayat make a request for the appointment of an executive officer through a formal resolution? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" The panchayat passed a resolution and the Government accepted it."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“എക്സിക്യൂട്ടീവ് കൗൺസിൽക്കൾ നിന്നായി കണത്തിൽ പ്രതിഷേധിച്ചു പുതിയ പഞ്ചായത്തു ബോർഡ് പാസ്സാക്കിയ പ്രമേയം ഗവണ്മെന്റിനു കീഴ്ത്തിയതുകൊണ്ട് പാലക്കാട് പഞ്ചായത്തു യൂണിയൻ അങ്ങിനെ പാസ്സാക്കിയ ഒരു പ്രമേയവും ഗവണ്മെന്റിനു കീഴ്ത്തിയതുകൊണ്ട് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച പൊതുജനങ്ങളും ഒരു ഹർജി ഗവണ്മെന്റിന്മേൽ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് എന്തു നടപടികളാണ് എടുക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് മന്ത്രി പറയുമോ ?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ A separate question may be put about Palghat.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ My question is about Kollengode.”

SRI R. KRISHNAN — “കുറ്റിഞ്ഞ കാലത്തെ പഞ്ചായത്തു ബോഡ് പാസ്സാക്കിയതാണ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസർമാർ വേണം എന്ന്. വിജയനാഥ്യന്തയിലൂടെ കുറ്റിഞ്ഞ ബോഡാണ് ഇതിനെ ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയത്. പുതിയ ബോഡ് ഇതിനെ നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു. പുതിയ പഞ്ചായത്തു ബോഡ് പ്രസിഡന്റ് മുഴുവൻ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയെടുക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നു മറ്റു തരീകമാണെങ്കിൽ പഞ്ചായത്തു ഓഫീസറെ പിൻവലിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റു തയ്യാറാകുമോ ? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" After the panchayat board had passed a resolution, the panchayat was notified for appointment of an executive officer and the officer has been appointed, the matter is closed. Simply because the panchayat board now wants to do away with the executive officer, we cannot agree to it."

SRI P. RAMAMURTHI :—“கவிந்து போகக்கூடிய பஞ்சாயத்து போர்டு, காலாவதியாகக்கூடிய காலத்தில், எக்ஸ்கீயூட்டிவ் ஆபீசர் வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி, அந்த தீர்மானத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்வதற்குப்பதிலாக புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து போர்டின் அபிப்பிராயத்தை ஏன் சர்க்கார் கெடக்கூடாது என்று கேட்கின்றேன்?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Even before the elections were completed and the new panchayat board was formed, the executive officer had been appointed. The old panchayat board passed the resolution not on the eve of elections but about six months before elections. The Inspector of Municipal Councils and Local Boards recommended the acceptance of the resolution and we appointed the executive officer according to his recommendation.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ எக்ஸ்பிரீடிவ் ஆபீசர் எந்தத் தேதியன்று நியமனம் செய்யப்பட்டார்? தோர்தல் எந்த தேதியில் நடந்தது என்பதை கனம் மந்திரி சொல்வாரா? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" I have got the date of the appointment of the executive officer, but I have not got the date of the election. So a separate question may be put."

[15th December 1953]

"Self-respect" marriages.

* 40 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state the steps taken by the Government to validate the "self-respect" marriages that have recently been declared invalid by the High Court?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"The Government are actively considering the undertaking of necessary legislation to validate such marriages as have already taken place."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"Is the proposed legislation intended for validating only such marriages as have already taken place or will it validate marriages that will take place hereafter also?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"It is not possible to validate marriages that will take place hereafter. Certain marriages which have already taken place were held not valid and we can only rectify that defect."

SRI M. S. MOGRAL:—"What kind of marriages come under the category of self-respect marriages?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Marriages which do not conform to Hindu customs and manners and other forms of marriages which do not come under any legislative Act."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"From the fact that the word 'self-respect' is put in inverted commas by the hon. Member who put the question, we must assume that it has some definite meaning. The meaning that we can give is the popular idea that E. V. Ramaswami Naicker's performances are called self-respect marriages."

SRI P. RANGASAMY REDDIAR:—"Sir, have the Government got any statistics showing the number of marriages to be registered?"

11-40 THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"No statistics are available for the very reason that they were not registered. But there is a general impression from personal knowledge as well as otherwise that there are a large number of marriages celebrated by Sri E. V. Ramaswami Naicker and his friends, and those marriages came under discussion in a typical case recently, and the High Court decided that they were not legal. That decision would have affected the children in that case and in a large number of other cases. The Government are therefore intending to bring in a Bill before the Assembly to validate such marriages, and legitimize such children in spite of the decision given by the High Court. That involves registration, and hereafter, the law having been declared, there will be no need to deal with any new cases, because the registration will be there, and people will

15th December 1953]

know what to do to get a marriage legitimized even though performed in the way self-respect marriages have been performed. That is the position now."

SRI K. VINAYAKAM:—"From the answer given by the Hon. the Chief Minister we come to the conclusion that self-respect marriages are those conducted by Sri. E. V. Ramaswami Naicker. May I know from the Government whether they will not discriminate against marriages conducted by his followers like Sri C. N. Annadurai, and that the marriages conducted by that group will be validated?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The question refers to self-respect marriages, and I have explained. So far as legislation goes, that will refer to marriages conducted according to Hindu usage or according to the civil law."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"May I know, Sir, whether there is any one in the Cabinet who has married under this new system of self-respect marriages?" (Laughter.)

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"A separate question may be put." (More laughter.)

Telugu language departmental test.

* 41 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the residuary Madras State Government servants have to pass Telugu language departmental test (language) after the separation of the Andhra State?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The matter is being dealt with. But I may add that it should not be assumed, that because of the Andhra partition, Telugu has altogether disappeared. There are a number of border areas in this as well as in the other State where the other language is being used."

SRI K. ARANGANATHAN:—"அண்மையில் நடக்கப்போகும் இலாக்கா மொழிப் பரீட்சையிலிருந்து தெலுங்கு மொழிப் பரீட்சையை எடுத்துவிட்டால் என்ன? அதோடு இந்த இலாக்கா தெலுங்கு மொழியை ஆந்திர தேசத்தைச் சுற்றி இருக்கும் ஜில்லாக்களில் மாத்திரம் ஏன் அமுலுக்கு கொண்டு வரக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, the hon. Member should know that service is one and whole, and young men are taken in, and then they are promoted, and moved from place to place. One cannot limit the territory of appointment for these officers, and, therefore, certain rules have to be made so that proper officers may, from time to time, be appointed to suitable places."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Sir, have the Andhra Government come forward to reciprocate this compliment?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"One must begin before expecting reciprocation."

[15th December 1953]

Election to the Puzhathi Panchayat Board, Malabar.

* 42 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether it is a fact that the Government did not introduce the secret ballot system in the recent election to the Puzhathi Panchayat Board in Chirakkal taluk, Malabar, even though there are more than 12,000 voters in the same Panchayat area and the income of the Board comes to about more than Rs. 10,000; and if so, the reasons for the same?

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"It is a fact that the election to the Puzhathi Panchayat was not held by the secret ballot system as it is only a Class II Panchayat, its income during 1952-53 and previous years being very much below Rs. 10,000. Elections to Class I Panchayats only are held by secret ballot."

SRI K. P. GOPALAN:—"സർ, 12,000 വോട്ടർമാർ ഉള്ള ഒരു പഞ്ചായത്തു വേലാർ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സമ്പന്നമായ ഒരു പഞ്ചായത്തിന്റെ ഫലമായി തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അന്നു വമ്പിച്ച തകരാറുകളും കള്ള വോട്ടുകളും നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അറിയുമോ? ഇതു സംബന്ധിച്ചു വല്ല ആക്ഷേപങ്ങളും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Sir, I have already said, and it has been discussed once before on the floor of this House, that the policy of the Government is to have secret ballot for First-class Panchayats and open ballot (show of hands) for Second-class Panchayats. Therefore, this election is in accordance with the policy of the Government, which was announced on the floor of this House."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"May I know, Sir, whether the classification of Panchayats into Class I and Class II is made by the Government of their own accord or only when this is brought to their notice?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"No, Sir. This is made according to the census figures and the revenue figures, which are examined and submitted by the Inspector of Municipal Councils and Local Boards."

Stocking of pumpsets at Taluk Headquarters.

* 43 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have received any suggestion recently from Malabar District Food Production Committee to the effect that pumpsets owned by the department may be kept at the Taluk Headquarters so that they may be more easily and quickly available to cultivators in times of need; and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The answer is in the affirmative. The District Agricultural Officers are being instructed to arrange to keep a few pumpsets at the Taluk Headquarters wherever feasible."

15th December 1953]

DR. K. B. MENON:—"Sir, how many pumpsets are available for the whole of Malabar?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I would like to have notice, Sir. But, I may give this information to the hon. Member. In Shoranur Division, there are three pumpsets in the Palghat taluk, three in Alatur, four in Perintalamanna, four in Manjeri, and four in Ponnani. In the other divisions also, at least one pumpset has been supplied to each of the taluk headquarters."

SRI K. M. SEETHI:—"Sir, may I know, whether the Government have received representations about the delay in supplying these pumpsets to agriculturists on their applications?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Notice, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, in a meeting of the District Food Production Committee, after this resolution had been passed, it was given to us that the proposal to keep the pumpset at taluk headquarters had been vetoed by the Government. May I know when that circular was issued?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"It is not correct to say that the Government have vetoed the proposal. As soon as the Food Production Committee passed the resolution, arrangements were made to locate pumpsets in various taluk headquarters."

Opening of a Munsif's Court at Perambra.

* 44 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state whether the Hon. the Minister has received any memorandum from the public of Perambra and adjoining villages in Kurumbranad taluk for opening a Munsif's Court at Perambra; and if so, what action has been taken?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"In April 1950, a memorandum was received from the public of Perambra requesting the opening of a District Munsif's Court at the place. The Government after consultation with the High Court, decided that the question of establishing a District Munsif's Court at Perambra might be deferred for the time being."

Action taken on the suggestions made by Members in the Assembly.

* 45 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the grievances mentioned by the Members of the House from time to time in respect of their constituencies are extracted from the Assembly debates and sent to the concerned authorities for redressal; and

(b) if not, why not?

[15th December 1953]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Not only Ministers, but the Departments of the Secretariat take due notice of general or specific suggestions made by the hon. Members. Extracts of the debates are sent to concerned authorities whenever considered desirable.

“(b) Does not arise.”

MR. SPEAKER :—“The Hon. Minister may give the answer to question 46 also.”

Action taken on the speeches made by members in the Assembly.

* 46 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the action if any taken by the Government on the speeches made by the Hon. Members of the Legislative Assembly on the floor of the Assembly so far regarding the defects, irregularities, etc., they point out to the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I invite attention to the answer given to Sri K. R. Viswanatham's question No. 45 on this subject.

Sir, the answer to question 45 applies to this question also.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“Sir, do the officials take notice of such debates, and take action on them?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“It all depends upon the suggestions made. If they are worthwhile, certainly action is taken on them.”

DR. K. B. MENON :—“Sir, Members make representations to local officers in their constituencies. Will the Government instruct their officers to report to the Members concerned the progress made on their representations?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the question is not about general representations made to officers. This question refers to debates in this House, and whether the suggestions made by hon. Members are taken notice of, and any action is taken on them.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Will the Government, Sir, inform the Member concerned at least the action taken on important matters?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Unfortunately every Member considers his suggestion very important. Therefore, it will be very difficult to inform every Member in regard to every suggestion made by him.”

11-50 a.m. SRI V. R. NAGARAJAN :—“Do the Government always receive replies to their circulars from the departmental officers and are there any officers who do not reply to the Government?”

[15th December 1953]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“This question refers to suggestions made on the floor of the House during debates. We take note of those suggestions and action is taken on them, if necessary.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Sir, my question is this. With reference to the circulars sent by the Government in respect of speeches made by hon. Members on the floor of this Assembly, may I know whether replies are always sent by the departmental officers or whether they simply keep quiet?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Whenever any action is necessary, certainly appropriate action is taken on those suggestions.”

Refusal to serve tea to certain Harijan constables.

* 47 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state whether the Government received any representation in connection with the refusal to serve tea to Harijan constables named K. Appadorai and Sigamoni at a tea shop, Kilachur, Pallikonda of North Arcot district, and if so, the action taken by the Government under the Removal of Social Disabilities Act?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“Yes. One of the two persons mentioned in the question is a constable and the other is a village menial. On enquiry it is reported that the proprietor of the hotel does not make any distinction between Harijans and Caste-Hindus and that on the particular day when the said persons went there the hotel keeper is reported to have asked them to wait a little as there was no milk and that he did not refuse to serve the Harijans.”

SRI A. RATNAM :—“சட்டத்தின் காவலாளிகளான போலீஸ்காரர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களை ஹோட்டலுக்குள்ளே அனுமதியாமலும் அவர்களுக்கு பதில் சொல்லாமலும், அவர்களுக்கு தேநீர் அளிக்காமலும், அவர்கள் கேட்டதற்கு அவர்களை துன்புறுத்தியும், பஞ்சமா, பறையா, நீச்சா என்று திட்டியும் அவர்களை அவமதித்திருக்கிறார்கள். அந்த போலீஸ்காரர்களும் அரசாங்கத்திற்கு மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அவசியமாகக் கருதி விசாரணைக்கு எடுத்து விசாரணை செய்திருக்கிறார்களா என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“I am afraid this has no bearing upon this particular question. If the hon. Member wants any information, he is requested to put a separate question.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Sir, I want to know how the question put by my hon. Friend Sri Ratnam has no bearing on the particular question which we are considering.”

MR. SPEAKER :—“The Hon. Minister has not understood the question. It is alleged that the particular constable himself reported to the Government that he was not served tea. The hon. Member wants to know whether it is a fact.”

[15th December 1953]

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" On enquiry, the complaint made was not established."

SRI P. RAMAMURTHI :—" இந்த விசாரணையை நடத்தியது யார்? எப்படிப்பட்ட விசாரணை நடத்தப்பட்டது என்பதைப் பற்றிய தகவல்களை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுக்க முடியுமா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" The Government have received a report from the Collector of the district. Evidently, the Collector has made enquiries and sent his report on the matter."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" The Hon. Minister, in his reply, stated that one constable and one village menial were involved. Will the Hon. Minister kindly tell us what he means by village menial?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" I means 'vettian' or 'thotti' in Tamil. I do not know what it means in Malayalam."

SRI P. RAMAMURTHI :—" தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இம்மாதிரியாக துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். கலெக்டருடைய ரிபோர்ட்டை வைத்துக்கொண்டு முடிவு காண்பது பெரிய பயங்கரமாக இருக்கிறது. மற்றவர்களெல்லாம் வந்திருந்தும் இது சம்பந்தமாக கலெக்டர் யார் யாரை விசாரித்தார்கள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கலெக்டர் ரிபோர்ட்டிலிருந்து தெரியவருகிறதா? அவர் பூர்ண விசாரணை நடத்தி இருக்கிறார் என்பதைப் பற்றி சர்க்கார் திருப்தி செய்து கொண்டதா? அவர் ரிபோர்ட்டை அனுப்பி விட்டதால் சர்க்கார் திருப்தி அடைந்துவிட்டதா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" My answer was given only on the basis of the report received from the Collector. Evidence was taken and the evidence tendered was to the effect that the hotel-keeper did not make any distinction between Caste Hindus and Harijans."

SRI K. R. SAMBANDAM :—" இந்த மாதிரியான சம்பவங்கள் இப்பொழுது எல்லா நகரங்களிலும் சர்வ சாதாரணமாக நடந்துகொண்டு வருகின்றன. இதற்கு சர்க்கார் முற்று புள்ளி வைக்கவேண்டி இருக்கிறது. இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிப்பாரா? இந்த மாதிரி ஹோட்டல்களில் தேநீர் கொடுக்க மறுத்தால் ஹோட்டல்களின் லைசென்சை cancel செய்யவோ அல்லது அவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை கொடுப்பதற்கோ சர்க்கார் முடிவு செய்யுமா என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்கிறேன்."

• THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" There is already a provision in law for this purpose. If such an infringement takes place, due notice is taken of it and the offenders are liable for punishment. The Government are quite aware of their responsibilities in this regard."

SRI S. CHELLAPANDIAN :—" சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் போலீஸ் காரர்களுடையதாக இருந்தும் கூட போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இந்தக் கேஸ் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டதா? அவ்விதம் செய்யப்பட்டு விசாரணை நடந்ததா? பிறகு கோர்ட்டுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போய் விசாரணை நடந்ததா? அப்படி இல்லாது இப்பொழுது அசெம்பளியில் இவ்வளவு பிரமாதமாக பேசுவதின் காரணம் என்ன? இவைகளுக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுவாரா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" The Government have no information in that regard."

15th December 1953]

SRI V. R. NAGARAJAN :—" May I submit to the Hon. Minister that he cannot abolish untouchability unless stringent measures are taken whenever such cases are brought to the notice of the Government?"

Tenancy legislation for the South Kanara district.

* 48 Q.—SRI M. S. MOGRAL : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received representations from the President of the Karnataka Pradesh Congress Committee, Members of the Legislative Assembly and Council belonging to South Kanara district, various public organizations and other individual leaders of public opinion, urging the immediate necessity of introducing suitable tenancy legislation in the district; and

(b) if so, what steps the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) Representations have been received from

(1) Sri S. Narasappiah, M.L.C.;

(2) The South Kanara Congress Committee;

(3) The Praja-Socialist Party of South Kanara.

" (b) The matter is under very, very active consideration of the Government."

Tenancy legislation for the South Kanara district.

* 49 Q.—SRI K. VENKATRAMANA GOWDA : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether representations have been received by Government from Members of Legislature and others in South Kanara regarding the urgent need to formulate tenancy legislation for South Kanara; and

(b) if so, what steps the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) & (b) The hon. Member's attention is invited to the answer given to Legislative Assembly starred question No. 48 tabled by Sri M. S. Mogral, M.L.A."

Tenancy legislation for the South Kanara district.

* 50 Q.—SRI M. NARAYANA NAMBIAR :—" Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received representations from South Kanara district to introduce suitable tenancy legislation for South Kanara; and

(b) if so, what action has been taken in the matter by the Government?

[15th December 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) & (b) The hon. Member's attention is invited to the answer given to Legislative Assembly starred question No. 48 tabled by Sri M. S. Mogral, M.L.A.”

SRI M. S. MOGRAL :—“How long will it take for the Government to consider this most important question?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Having considered it most important, I said it was under very, very active consideration of the Government.”

SRI L. C. PAIS :—“Having regard to the fact that some little time may be taken for bringing in this necessary legislation, may I ask whether it will not be necessary for the Government immediately to bring in interim legislation to prevent the eviction of tenants?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“We are giving very immediate consideration to the matter.”

Salary of Public Service Commission candidates on reappointment.

* 51 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that an ousted Public Service Commission candidate when he is reappointed, has often to start on a salary lower than that which he may have drawn at the time of his being ousted; and

(b) whether there is any proposal to change this rule?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“(a) Non-continuous officiating service does not count for increment in a time-scale under the Fundamental Rules and so it may happen that a person on reappointment draws less than what he was drawing when ousted.

“(b) There is no proposal to change the relevant rule. It is always, however, open to Government to condone any break in service so that officiating service prior to the break can be counted for increment in deserving cases.”

Suspension of certain Gazetted officers of the Forest department.

* 52 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many Gazetted officers of the Forest department were suspended on charges of corruption during the period 1952-53;

(b) how many of such officers were eventually dismissed from service; and

(c) how many of such officers were made to retire compulsorily?

15th December 1953]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) No gazetted officer in the Forest department was placed under suspension during the period 1952-53.

“(b) & (c) Do not arise.”

Cost of the revision of electoral rolls for 1952.

* 53 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the amount involved in preparing the annual revision of electoral rolls for the year 1952 in Madras State? 12 noon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The total expenditure incurred in connexion with the annual revision and printing of the electoral rolls for both the Assembly and Parliamentary constituencies and the Council constituencies in 1952 in the composite State of Madras is approximately Rs. 36,75,000. Out of this amount a sum of Rs. 35,65,000 relates to the Assembly and Parliamentary rolls while the balance of Rs. 1,10,000 relates to the Council rolls.

As the Government of India bear 50 per cent of the total expenditure incurred on the annual revision and printing of electoral rolls for the Assembly and Parliamentary constituencies, a sum of Rs. 17,83,000 roundly is recoverable from them for the 1952 revision. The expenditure on the revision and printing of the electoral rolls for the Council constituencies, viz., Rs. 1,10,000 referred to above is entirely borne by the State Government.”

Rural Welfare Scheme in the South Arcot district.

* 54 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the amount spent under the Rural Welfare Scheme during 1952-53 in South Arcot district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Rs. 1,38,306.”

Admission to the Government College, Kumbakonam.

* 55 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total number of candidates admitted this year to the Government College, Kumbakonam, in the I and III University Classes;

(b) the number of admitted candidates belonging to the Backward Classes, and Harijans in each of these classes;

(c) the number of candidates in each of these classes belonging to Backward Classes and admitted on merit and by reservation separately; and

(d) the number of candidates in each of these classes belonging to Scheduled Castes and admitted on merit and by reservation separately?

[15th December 1953]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) to (d) A statement * containing the requisite particulars is placed on the table of the House.”

Insemination centres in the State.

* 56 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) the various insemination centres in the residuary Madras State; and

(b) how many artificial inseminations have taken place since its introduction up to 31st August 1953?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“(a) There are 15 Artificial Insemination Centres in the residuary Madras State as detailed below :—

Artificial Insemination Centres (General)—

1 Madras	3 Ootacamund
2 Coimbatore	4 Madurai.

Artificial Insemination Centres (Key Village Scheme)—

1 Hosur Cattle Farm—Salem district.	
2 Kangayam	} Coimbatore district.
3 Vellakoil	
4 Cinchona	
5 Valparai	

Artificial Insemination Centres in private institutions—

1 Kilacheri	} Chingleput district.
2 Valarpuram	
3 Idayakottai	} Madurai district.
4 Neikarapatti	
5 Kilamoongiladi—South Arcot district.	
6 Palayakottai—Coimbatore district.	

“(b) 24,133.”

Allegations against the President, Kundavelli Panchayat Board.

* 57 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government received any complaints, dated the 19th November 1952, signed by the villagers of Kundavelli, Udayarpalayam taluk, against the President, Panchayat Board of that village, alleging serious irregularities and misappropriation against him; and

(b) the action taken by the Government thereon?

* Printed as Appendix on pages 112–115 infra.

[15th December 1953]

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“(a) Yes.

“(b) The Additional District Panchayat Officer, Tiruchirappalli, who enquired into the complaints, reported that they were the result of differences between the ex-President of the Kundavelli Panchayat and a set of people in the village that arose during the last general elections and that the complaints were baseless.”

Control of pests affecting crops in Malabar.

* 58 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the paddy crops anywhere in Malabar were affected by pests in August–September 1953; and

(b) if so, the extent of the damage and the measures adopted by the Government to control the pest?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The paddy crop was affected by pest outbreak due to ‘fulgarid’ bug in six villages in the Payyannur firka.

“(b) The pest attack was spread over an area of about 270 acres in the six villages. Dusting of Hexidole 810 was adopted by the local agricultural staff immediately the pest was noticed. This resulted in the satisfactory control of the pest.”

Hostels for Harijans in Gingee taluk.

* 59 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state the number of hostels for Harijans in Gingee taluk, South Arcot district?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“Nil.”

Raising the status of the Kasaragod Panchayat Board to that of a municipality.

* 60 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether Kasaragod Panchayat Board satisfies all the requirements for a municipality; and if so, why the Government have not so far raised it to the status of a municipality?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“No. The latter part of the question does not arise.”

MR. SPEAKER :—“Questions over.”

[15th December 1953]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

PARULEKAR COMMITTEE REPORT—ALLOTMENT OF A DAY FOR DISCUSSION OF —

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் தலைவர் அவர்களே! நேற்றைய தினம் தான் புதிய ஆரம்பக் கல்வி திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்த கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் எங்களுக்கு இங்கே கொடுக்கப்பட்டது. சாதாரணமாக வரவு செலவு திட்டத்தைப் பற்றி விவாதம் செய்யும்போதே இந்த கல்வி திட்டம் சம்பந்தமாகவும் விவாதம் செய்து விடலாமென்று சர்க்கார் சொல்லக்கூடும். இந்த ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் மிகவும் முக்கியமான தொரு திட்டமாகையால், இந்த ரிப்போர்ட்டின்மீது விவாதம் நடத்த தனியாக ஒரு தினம் இதற்காகவேன்று ஒதுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் இதற்குச் சம்மதிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் இதுமாதிரியாக கேட்டுக் கொள்வதை நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இனிமேல் என்னிடம் தனியாக ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு பின்னர் சபையில் கேளுங்கள்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I shall consider the request made by the hon. Gentleman.”

II.—ADJOURNMENT MOTIONS.

MR. SPEAKER :—“I have received a number of adjournment motions. Hon. Members Sri P. K. Gopalakrishnan, Sri M. Narayana Kurup and Sri K. C. Gopalan Unni have each given notice of an adjournment motion to discuss the prevalence of cholera in certain places.

(1) (a) Sri P. K. Gopalakrishnan's motion reads as follows :—

‘This House stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, viz., the utter callousness and negligence of the Government in dealing with the widespread cholera in Ponnani taluk, Malabar district, resulting in hundreds of deaths and further spread to other areas.’

(b) Sri M. Narayana Kurup's motion reads as follows :—

‘I move that the business of the Assembly stands adjourned to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the failure of the Government to take proper and adequate steps in dealing with cholera epidemic in the taluks of Ponnani and Walluvanaad in Malabar.’

(c) Sri K. C. Gopalan Unni's motion reads as follows :—

‘This House stands adjourned to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the prevalence of cholera in epidemic form in Attapady Hills in Walluvanaad, Malabar district, and the consequent death of about 100 people due to the inadequate steps taken by the Government to save the lives of the people.’

These are not matters of urgent public importance. Further, the hon. Members will have an opportunity to discuss this subject during the Budget debate. I therefore rule all the three motions out of order.

(2) Hon. Member Sri O. A. Nanjappa has given notice of an adjournment motion. It reads as follows :—

‘I propose that the House do stand adjourned to discuss a matter of public importance, namely, the advocacy of E. V. Ramasamy, Leader of D.K. Party, that, his followers should carry knife with them in his speech at Attur in October last which has created panic among the public and it is viewed as “dangerous to public safety.”

15th December 1953]

[Mr. Speaker]

“This is not a matter of urgent public importance. So, I rule this motion out of order.

(3) Hon. Member Sri K. C. Gopalan Unni has given notice of another adjournment motion. It reads as follows :—

‘This House stands adjourned to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the acute communal tension in Pattambi, Walluvanaad taluk, Malabar district, created by the mishandling of the situation by the Government, though the Government was fully aware of the unsocial activities of the R.S.S. and the Muslim League volunteers for the last so many weeks.’

“This has been in existence for a long time and is therefore not a matter of urgent public importance. So, I rule it out of order.

(4) Hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar has given notice of an adjournment motion. It reads as follows :—

‘This House stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, viz., the failure of the Government to take necessary steps to lease cultivable waste lands for fugitive cultivation to peasants willing to cultivate and which work has to begin now in the month of December being the agricultural season and as a consequence of which hundreds of fugitive cultivators have become unemployed affecting adversely the food position in North Malabar.’

“I have told the hon. Member that this is not a matter of urgent public importance. Hence I rule it out of order.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, . . .”

MR. SPEAKER :—“I have already ruled it out of order.”

III.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ELECTION OF FIVE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Mr. Speaker, I move—

‘That, with reference to sub-rule (3) of rule 156 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect five members to be members of the Committee of Privileges for the year 1953–54, in the vacancies caused by the vacation of seats of Sri Koti Reddi, Sri K. V. Vema Reddi, Sri H. Satyanarayana Dora, Sri T. Nagi Reddi and Sri N. V. L. Narasimha Rao, consequent on the formation of the Andhra State with effect from 1st October 1953.’”

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

‘That, with reference to sub-rule (3) of rule 156 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect five members to be members of the Committee of Privileges for the year 1953–54, in the vacancies caused by the vacation of seats of Sri Koti Reddi, Sri K. V. Vema Reddi, Sri H. Satyanarayana Dora, Sri T. Nagi Reddi and Sri N. V. L. Narasimha Rao, consequent on the formation of the Andhra State with effect from 1st October 1953.’”

The motion was carried.

[15th December 1953]

12-10 p.m. MR. SPEAKER:—"In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 3 p.m. on Monday, the 21st December 1953, as the time within which nomination papers of candidates for election to the Committee of Privileges should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary."

"If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, five, a poll will be taken on a date to be announced in due course."

(2) ELECTION OF ONE MEMBER TO THE BOARD OF INDUSTRIES.

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Mr. Speaker, I beg leave to move—

'That, as Sri T. N. Venkatasubba Reddi has ceased to be a member of the Madras Legislative Assembly with effect from 1st October 1953 and therefore ceases to be a member on the Board of Industries with effect from 1st October 1953, in accordance with section 3 (1) (b) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Act V of 1923) and rule 3 of the rules framed thereunder, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect one person to be the Assembly's representative on the Board of Industries constituted under the Act.'"

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That, as Sri T. N. Venkatasubba Reddy has ceased to be a member of the Madras Legislative Assembly with effect from 1st October 1953 and therefore ceases to be a member on the Board of Industries with effect from 1st October 1953, in accordance with section 3 (1) (b) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Act V of 1923) and rule 3 of the rules framed thereunder, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect one person to be the Assembly's representative on the Board of Industries constituted under the Act.'"

The motion was carried.

MR. SPEAKER:—"In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 3 p.m. on Tuesday, the 22nd December 1953, as the time within which nomination papers of candidates for election of one member to the Board of Industries should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary."

"If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, one, a poll will be taken on a date to be announced and fixed by me."

15th December 1953]

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT) BILL, 1953.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill *, 1953 and move—

'That the Bill be taken into consideration at once.'

As hon. Members are aware, according to rule XV (I-A) and (7-B) of the rules issued under the Madras Co-operative Societies Act, 1932 (Madras Act VI of 1932), the provisions of the Indian Limitation Act, 1908, apply to debts due to co-operative societies and also to the recovery of such debts in execution. Prior to the 1st April 1949, the law of limitation did not apply to debts due to co-operative societies in the Pudukkottai territory. But, consequent on the application of the Madras Co-operative Societies Act and the rules made thereunder to that territory from the 1st April 1949, the provisions of the Indian Limitation Act became applicable to debts due to co-operative societies in Pudukkottai also. As a result over 500 loans advanced by co-operative societies in the Pudukkottai territory for about Rs. 40,000 in all have become time-barred by limitation. To remove this bar and make the loans recoverable, the Act has to be suitably amended. The Bill before the House carries out this object. It provides for the recovery of the loans already referred to by proceedings instituted in that behalf within a period of one year from the date on which the Bill comes into operation. Orders, decisions and awards passed before that date may also be re-opened, if applications are made in that behalf within six months therefrom. Sir, I feel that this House should agree to the Bill being taken into consideration."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1953, be taken into consideration at once.'"

The motion was carried.

MR. SPEAKER:—"I shall now take up the Bill clause by clause."

Clause 2.

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, I move—

'In sub-section (1) of the new section 57-BB, for the words "one year", substitute the words "two years".'

'In sub-section (2) of the new section 57-BB, for the words "six months", substitute the words "one year".'

"Mr. Speaker, Sir, ഇതാണ് ഈ നിയമത്തിന് രണ്ട് കൊടുക്കുന്ന ഉപ ശേഷം. ആൻ ഈ ഉപശേഷം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരെ അധികം പൊരുതിടുമെന്നു വെടില്ല എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. നല്ലതിന്നു യിരം ഉറപ്പിക പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാർ ആയിരിക്കണം പരസ്പരസഹായസംഘം കടം

* Published in the Fort St. George Gazette, dated 16th September 1953.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [15th December 1953]

கொடுத்திருக்கிறார். உம் நபரின்மீதும் உட்கொண்டிருக்கிறார். அந்தக் காலத்தில் இது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவின் பிரகாரம் விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டிய பாக்கியை வசூலிக்க கேஸ்கள் போட வேண்டாமென்றும், ஏற்கெனவே சில உத்தரவுகள் போட்டிருந்தாலும்கூட அதை இன்னும் 6 மாதத்திற்கு ஒத்திப்போட வேண்டுமென்றும் சொல்வதை ஒரு வருஷம் என்று சொல்லுகிறார். உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் கடன் வாங்கி இருப்பவர்கள் எழை விவசாயிகள் தான் என்று. அவர்கள் நிலைமை இன்னும் சரியாகாமல் இப்பொழுதும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டே தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே வருஷம் செய்வதை ஒரு வருஷம் ஒத்திப்போடவேண்டுமென்று சொல்வதை இன்னும் 2 வருஷம் களுக்கு ஒத்திப்போடவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவிற்கு திருத்தம் கொடுத்திருப்பதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளலாம். இதை ஆட்சேபிப்பதற்கு எந்தக் காரணமும் கிடையாது. இதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ In sub-section (1) of the new section 57-BB, for the words “ one year ”, substitute the words “ two years ”.

‘ In sub-section (2) of the new section 57-BB, for the words “ six months ”, substitute the words “ one year ”.’ ”

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—“ Sir, I have nothing to say on the amendment. I want to make a suggestion. We receive so many amending Bills and we do not know what the amendments are in relation to the original sections. It will be very much necessary that every Member is provided with the published Madras Acts so that when the amending Bills are sent to Members they may usefully follow the discussion here. At least for the sake of information, they may be sent to us free, because they do not cost much.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The amendment of my friend, Sir, is really helping the creditor. I see that he is arguing for the debtor being helped, but actually his amendment will help the creditor. I have no objection to accept it.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, நான் இதைக் கொடுத்திருக்கிறேன் உங்களுக்கு உட்கொண்டிருக்கிறேன். உம் நபரின்மீதும் உட்கொண்டிருக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் இது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவின் பிரகாரம் விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டிய பாக்கியை வசூலிக்க கேஸ்கள் போட வேண்டாமென்றும், ஏற்கெனவே சில உத்தரவுகள் போட்டிருந்தாலும்கூட அதை இன்னும் 6 மாதத்திற்கு ஒத்திப்போட வேண்டுமென்றும் சொல்வதை ஒரு வருஷம் என்று சொல்லுகிறார். உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் கடன் வாங்கி இருப்பவர்கள் எழை விவசாயிகள் தான் என்று. அவர்கள் நிலைமை இன்னும் சரியாகாமல் இப்பொழுதும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டே தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே வருஷம் செய்வதை ஒரு வருஷம் ஒத்திப்போடவேண்டுமென்று சொல்வதை இன்னும் 2 வருஷம் களுக்கு ஒத்திப்போடவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவிற்கு திருத்தம் கொடுத்திருப்பதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளலாம். இதை ஆட்சேபிப்பதற்கு எந்தக் காரணமும் கிடையாது. இதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

15th December 1953] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

ரஷ கொடுக்க வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் இது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவின் பிரகாரம் விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டிய பாக்கியை வசூலிக்க கேஸ்கள் போட வேண்டாமென்றும், ஏற்கெனவே சில உத்தரவுகள் போட்டிருந்தாலும்கூட அதை இன்னும் 6 மாதத்திற்கு ஒத்திப்போட வேண்டுமென்றும் சொல்வதை ஒரு வருஷம் என்று சொல்லுகிறார். உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் கடன் வாங்கி இருப்பவர்கள் எழை விவசாயிகள் தான் என்று. அவர்கள் நிலைமை இன்னும் சரியாகாமல் இப்பொழுதும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டே தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே வருஷம் செய்வதை ஒரு வருஷம் ஒத்திப்போடவேண்டுமென்று சொல்வதை இன்னும் 2 வருஷம் களுக்கு ஒத்திப்போடவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவிற்கு திருத்தம் கொடுத்திருப்பதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளலாம். இதை ஆட்சேபிப்பதற்கு எந்தக் காரணமும் கிடையாது. இதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ ஏற்கெனவே கடன்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளை துன்பப் படுத்தவேண்டுமென்பது அந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம் அல்ல. இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும், சர்க்கார் ஒரு வருஷம் அவர்கள் மேல் கேஸ்கள் போடக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டால் போதும்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I am not pressing my amendment.”

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member withdrawing it? ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Yes, Sir.”

The amendment was by leave of the House, withdrawn.

Clauses 2 and 1 and the Preamble were one after the other separately put and carried.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I move—

‘ That the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1953, be passed into law.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1953, be passed into law.’ ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Speaker, Sir, may I know what is the reaction of the Government for the suggestion thrown out by the hon. Member, Sri Ramaswami Naidu, in connection with the circulation of the original Act for the information of the Members? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I did not reply because it did not really relate to the merits of the Bill. A suggestion has been put forward and we shall do what is possible.”

MR. SPEAKER :—“ The question—

‘ That the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1953, be passed into law.’ ”

The motion was carried and the Bill was passed into law.

III.—GOVERNMENT MOTIONS—cont.

(3) AMENDMENT TO SCHEDULE TO THE MADRAS MOTOR VEHICLES (TAXATION OF PASSENGERS AND GOODS) ACT, 1952.

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the following draft of a rule proposed to be made by the Government of Madras under section 4 (2) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952), amending the schedule to the said Act, be approved.

[Dr. U. Krishna Rao] [15th December 1953]

DRAFT RULE.

In the said schedule, after sub-rule (2) of rule 1, the following sub-rule shall be added, namely:—

“(3) For the quarter ending with the 31st December 1953, the amount of the composition fee calculated with reference to clause (a) or clause (b) of sub-rule (1) in respect of stage carriages and public carrier vehicles, which until the 30th September 1953 were plying on routes which have become inter-State routes as a result of the formation of the Andhra State with effect from the 1st October 1953, shall be payable at the same rates at which and at the same places where it was being paid for the quarter ending 30th September 1953.”

“I shall explain very briefly what this amendment means. Under section 4 of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, an operator of a stage carriage or a public carrier vehicle may apply for permission to compound the tax leviable on him under the Act by paying in lieu thereof a fee fixed in the manner specified in the schedule. The schedule provides that the composition fee referred to under section 4 shall be calculated for the entire unexpired period of currency of the permit or for a period of three months whichever is less. Provision has also been made for the payment of the composition fee so calculated once a month or a quarter at the option of the operator. Consequent on the formation of the Andhra State certain routes lying partly in Madras State and partly in the Andhra State have become inter-State routes. The Government after careful consideration directed that as a purely working measure for the quarter ending 31st December 1953, the operators of transport vehicles in these routes shall be allowed to pay the tax under the Act at the existing rates for the composite State and at places where they were usually paid for the quarter ending 30th September 1953. And Government have also decided to reallocate the taxes so collected with reference to arrangements that may be arrived at hereafter between the residuary State and the Andhra State. It is a matter of convenience only we are allowing the operators to pay the taxes at the places they have been paying up till 30th September 1953 until the two Governments come to an understanding as to what should happen hereafter. It is only a temporary arrangement between the two Governments so that the operators may not be harassed in the interim period.”

MR. SPEAKER:—“Motion moved—

“That the following draft of a rule proposed to be made by the Government of Madras under section 4 (2) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952), amending the schedule to the said Act, be approved.

15th December 1953] [Mr. Speaker]

DRAFT RULE.

In the said schedule, after sub-rule (2) of rule 1, the following sub-rule shall be added, namely:—

“(3) For the quarter ending with the 31st December 1953, the amount of the composition fee calculated with reference to clause (a) or clause (b) of sub-rule (1) in respect of stage carriages and public carrier vehicles, which until the 30th September 1953 were plying on routes which have become inter-State routes as a result of the formation of the Andhra State with effect from the 1st October 1953, shall be payable at the same rates at which and at the same places where it was being paid for the quarter ending 30th September 1953.”

* **SRI K. VINAYAKAM:—**“Sir, from the speech made by the Hon. Minister for Transport it appears that the taxes collected from the operators may be reallocated between the Madras State and the Andhra State. May we know, Sir, on what basis these taxes are to be reallocated? For instance, an operator operating in a route between Tiruttani and Madras covers only 12 miles in the Andhra territory and the remaining portion of the route about 42 miles lies in the Madras State. Will this reallocation of taxes be done according to the distance covered by the transport in the respective States? This is the clarification I want from the Hon. Minister.”

* **THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—**“Sir, the portion in which the taxes will be shared is a matter for negotiation. But what is now being done in inter-State routes like that of Madras and Travancore-Cochin and Madras and Mysore will also, I hope, be done in the case of Madras and Andhra, that is to say, the taxes will be shared in the proportion of the mileage covered in the two areas.”

The motion was put and carried.

V. —GOVERNMENT RESOLUTION.

AMENDMENTS TO NOTIFICATIONS UNDER THE COTTON TRANSPORT ACT, 1923.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—**“Mr. Speaker, Sir, I beg to move that—

‘This Assembly recommends to the State Government that the following notifications submitted to it for approval under section 8 of the Cotton Transport Act, 1923 (Central Act. III of 1923), be issued in the form submitted:—

NOTIFICATION 1.

In exercise of the powers conferred by section 3 of the Cotton Transport Act, 1923 (Central Act III of 1923), the Governor of Madras hereby makes the following amendments to Development Department Notification No. 278, dated the

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th December 1953]
19th September 1928, published at pages 1455-1461 of
Part I of the Fort St. George Gazette, dated 25th
September 1928, as subsequently amended:—

AMENDMENTS.

In the said notification—

- (i) in clause (3), the words "into the Northern and Westerns area and" shall be omitted;
- (ii) in Schedule I—
 - (a) clause (1) shall be omitted;
 - (b) clauses (2) and (3) shall be renumbered as clauses (1) and (2) respectively;
 - (c) in clause (1) as so renumbered, the word "Chittoor" shall be omitted;
- (iii) in Schedule II—
 - (a) clause (1) shall be omitted;
 - (b) clauses (2) and (3) shall be renumbered as clauses (1) and (2) respectively;
 - (c) in clause (1) as so renumbered—
 - (1) after the words "Madukarai both inclusive", the words "except Manur and Tiruvolangadu" shall be inserted;
 - (2) for the word "Mamunduru", the word "Inchi-puthur" shall be substituted;
 - (3) the words "from Renigunta to Akurti both inclusive, from Renigunta to Katpadi both inclusive, from Pakala to Mulacalacheruvu both inclusive" shall be omitted;
 - (4) for the word "Gudupalle", the word "Patchur" shall be substituted.

NOTIFICATION II.

In exercise of the powers conferred by section 7 of the Cotton Transport Act, 1923 (Central Act III of 1923), the Governor of Madras hereby makes the following amendments to the rules published with the Food and Agriculture Department notification, dated the 7th December 1950, at pages 578-583 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 26th December 1950:—

AMENDMENTS.

In clause (a) of the "Instructions" under Form A in the annexure to the said rules—

- (i) the words "Northern and Westerns area" occurring in the second sentence shall be omitted; and

15th December 1953] [Sri M. Bhaktavatsalam]

- (ii) the words "Northern and Westerns area and" occurring in the third sentence shall be omitted.

"Sir, this motion seeks to amend certain notifications that have been issued under the Cotton Transport Act of 1923. The object of the Act is that the quality and reputation of the cotton grown in certain areas of this State should be ensured. With this object in view certain notifications were issued, when this State was a composite State, prohibiting, among other things, import of cotton into certain regions and also import of cotton into certain protected areas like the Cambodia area and Tinnevely area. After the separation of the Andhra State, some of these definitions have to be amended, particularly the protected areas and the Railway stations and certain areas like the 'northern' and 'eastern regions' have to be amended. The amendment before the House seeks to introduce these changes in the notification."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

That this Assembly recommends to the State Government that the following notifications submitted to it for approval under section 8 of the Cotton Transport Act, 1923 (Central Act III of 1923), be issued in the form submitted:—

NOTIFICATION I.

In exercise of the powers conferred by section 3 of the Cotton Transport Act, 1923 (Central Act III of 1923), the Governor of Madras, hereby makes the following amendments to Development Department Notification No. 278, dated the 19th September 1928, published at pages 1455-1461 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated 25th September 1928, as subsequently amended:—

AMENDMENTS.

In the said notification—

- (i) in clause (3), the words "into the Northern and Westerns area and" shall be omitted;
- (ii) in Schedule I—
 - (a) clause (1) shall be omitted;
 - (b) clauses (2) and (3) shall be renumbered as clauses (1) and (2) respectively;
 - (c) in clause (1) as so renumbered, the word "Chittoor" shall be omitted;
- (iii) in Schedule II—
 - (a) clause (1) shall be omitted;
 - (b) clauses (2) and (3) shall be renumbered as clauses (1) and (2) respectively;

[Mr. Speaker] [15th December 1953]

(c) in clause (1) as so renumbered—

(1) after the words "Madukarai both inclusive", the words "except Manur and Tiruvelangadu" shall be inserted;

(2) for the word "Mamunduru", the word "Ichiputhur" shall be substituted;

(3) the words "from Renigunta to Akurthi both inclusive, from Renigunta to Katpadi both inclusive, from Pakala to Mulacalacheruvu both inclusive" shall be omitted;

(4) for the word "Gudupalle", the word "Patchur" shall be substituted.

NOTIFICATION II.

In exercise of the powers conferred by section 7 of the Cotton Transport Act, 1923 (Central Act III of 1923), the Governor of Madras hereby makes the following amendments to the rules published with the Food and Agriculture Department notification, dated the 7th December 1950, at pages 575-583 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 26th December 1950:—

AMENDMENTS.

In clause (a) of the "Instructions" under Form A in the annexure to the said rules—

(i) the words "Northern and Western area" occurring in the second sentence shall be omitted; and

(ii) the words "Northern and Western area and" occurring in the third sentence shall be omitted."

* SRI K. VINAYAKAM :—" Mr. Speaker, Sir, once again we have the same difficulty as mentioned in the previous motion. For instance we are not aware of what exactly are the provisions of the original Act which is sought to be amended. I understand the spirit of the amendment. The Hon. Minister in charge wants to bring in the amendments so as to limit the operation of the Act to Madras State alone and some of the areas mentioned like Ichiputhur and Tiruvelangadu fall in the border areas of the State. But I ask the Hon. Minister, would it not be advisable for the Ministry to circulate the Cotton Transport Act itself for the information of hon. Members so that we may know what exactly the provisions are that are to be amended and appreciate the spirit of the amendment which the Hon. Minister has brought before the House? "

12-30
P.M.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, there is nothing in the Cotton Transport Act which could provide any new light to the hon. Member. This amendment only relates to certain notifications; certain areas, certain railway stations and

15th December 1953] [Sri M. Bhaktavatsalam]

certain places where prohibition of transport of certain varieties of cotton is to be imposed are to be altered. After the separation of the Andhra State, it is necessary to change the names of these places, borders, railway stations, etc., and that is what the amendment seeks to do. I do not think that there could be any difficulty for hon. Members in according their support to the motion."

The resolution was put and carried.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

'This Assembly recommends to the State Government that the following notification submitted to it for approval under section 8 of the Cotton Transport Act, 1923 (Central Act III of 1923), be issued in the form submitted:—

NOTIFICATION.

In exercise of the powers conferred by section 3 of the Cotton Transport Act, 1923 (Central Act III of 1923), the Governor of Madras hereby makes the following amendments to Development Department Notification No. 278, dated the 19th September 1928, published at pages 1455-1461 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 25th September 1928, as subsequently amended:—

AMENDMENTS.

In the said notification—

(1) in Schedule I, for clause (3), the following clause shall be substituted, namely:—

" (3) The Tirunelveli area consisting of the Tirunelveli district and portions of the districts of Madurai and Ramanathapuram lying to the south of the bridle path from Kothagudi to Bodinayakanur, thence to the south of the road connecting Bodinayakanur and Theni, via Kodangipatti, thence to the east of the road connecting Theni and Periakulam, thence to the south of the road connecting Periakulam and Ammainaickanur touching Devadanapatti, Battalagundu, Nilakottai and Silukkuvarapathi, thence to the west of the road connecting Ammainaickanur and Thallakulam via Andipatti and Madurai, thence to the south of the road from Thallakulam to Melur via Tamaraipatti, thence to the west of the road from Melur to Partipanur via Sivaqanga and Manamadurai, thence to the south and west of the road from Partipanur to Ramanathapuram via Paramakudi and thence to the east of the road from Ramanathapuram to Devipatnam; "

(2) in clause 2 of Schedule II,

(i) for the words "from Mayavaram to Aranthangi both inclusive" the words "from Mayuram to Karaikudi both inclusive" shall be substituted:

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th December 1953]

- (ii) for the words "from Tiruchirappalli to Vadipatti both inclusive" the words "from Tiruchirappalli to Ambathurai both inclusive" shall be substituted;
- (iii) for the words "from Tiruchirappalli to Sivaganga both inclusive" the words "from Tiruchirappalli to Dhanushkodi Pier both inclusive, except Nedungulam, Parayankulam, Manamadurai Junction and Partipanur" shall be substituted;
- (3) in clause 3 of Schedule II,
- (i) for the words "from Nedungulam to Dhanushkodi Pier both inclusive" the words "from Madurai Junction to Dhanushkodi Pier both inclusive, except Manamadurai and Partipanur" shall be substituted;
- (ii) for the words "from Karupatti to Madurai Junction both inclusive" the words "from Vadipatti to Madurai Junction both inclusive, except Samayanallur, Villangudi and Madurai Bridge" shall be substituted;
- (iii) the words "from Madurai Junction to Manamadurai both inclusive" shall be omitted.

Sir, the object of this amendment is to introduce certain changes in the border lines that separate Cambodia area from the Tirunelveli area. Under the present arrangements, it is not possible to effectively check the illicit transport of cotton that is prohibited to be transported. Therefore, this amendment seeks to change the border line so that any illicit transport could be effectively checked."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'This Assembly recommends to the State Government that the following notification submitted to it for approval under section 8 of the Cotton Transport Act, 1923 (Central Act III of 1923), be issued in the form submitted:—

NOTIFICATION.

In exercise of the powers conferred by section 3 of the Cotton Transport Act, 1923 (Central Act III of 1923), the Governor of Madras hereby makes the following amendments to Development Department Notification No. 278, dated the 19th September 1928, published at pages 1455-1461 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 25th September 1928, as subsequently amended:—

AMENDMENTS.

In the said notification—

(1) in Schedule I, cor clause (3), the following clause shall be substituted, namely:—

"(3) The Tirunelveli area consisting of the Tirunelveli district and portions of the districts of Madurai and Ramanathapuram lying to the south of the bridge path from Kothagudi to

15th December 1953] [Mr. Speaker]

Bodinayakanur, thence to the south of the road connecting Bodinayakanur and Theni via Kodangipatti, thence to the east of the road connecting Theni and Periakulam, thence to the south of the road connecting Periakulam and Ammainaickanur touching Devadanapatti, Battalagundu, Nilakottai and Silukkuvarapathi, thence to the west of the road connecting Ammainaickanur and Thallakulam via Andipatti and Madurai, thence to the south of the road from Thallakulam to Melur via Tamaraipatti, thence to the west of the road from Melur to Partipanur via Sivaganga and Manamadurai, thence to the south and west of the road from Partipanur to Ramanathapuram via Paramakudi and thence to the east of the road from Ramanathapuram to Devipatnam;

(2) in clause 2 of Schedule II,

(i) for the words "from Mayavaram to Aranthangi both inclusive", the words "from Mayuram to Karaikudi both inclusive" shall be substituted;

(ii) for the words "from Tiruchirappalli to Vadipatti both inclusive", the words "from Tiruchirappalli to Ambathurai both inclusive" shall be substituted;

(iii) for the words "from Tiruchirappalli to Sivaganga both inclusive", the words "from Tiruchirappalli to Dhanushkodi Pier both inclusive, except Nedungulam, Parayankulam, Manamadurai Junction and Partipanur" shall be substituted;

(3) in clause 3 of Schedule II,

(i) for the words "from Nedungulam to Dhanushkodi Pier both inclusive", the words "from Madurai Junction to Dhanushkodi Pier both inclusive, except Manamadurai and Partipanur" shall be substituted;

(ii) for the words "from Karupatti to Madurai Junction both inclusive", the words "from Vadipatti to Madurai Junction both inclusive, except Samayanallur, Villangudi and Madurai Bridge" shall be substituted;

(iii) the words "from Madurai Junction to Manamadurai both inclusive" shall be omitted.

* SRI K. VINAYAKAM:—"Mr. Speaker, Sir, I have heard the Hon. Minister for Agriculture with due patience. Still, I am not convinced as to the urgent necessity for pushing through this amendment at this stage. So far as changes of places in the southern portion of our State are concerned, I have no quarrel with the Government. But so far as the northern portion of our State is concerned, the Government are aware that there are still some disputed areas which we have got to claim from the Andhra State and the Central Government are now seriously thinking about

[Sri K. Vinayakam] [15th December 1953]

appointing a Boundary Commission to go into the question of such disputed areas. I may assure this House—coming as I do from such an area and I have some experience about it—that at least four or five taluks in the Chittoor district are to be included in our State. Such being the case, I feel that the Government will have, once again, to come before the House with another amendment to change the names abutting the borders of our State. Would it not be advisable that the Government should wait patiently for some more time till the decisions of the Boundary Commission are known and thus the Government will save plenty of our time as well as the finances of our State and not waste the time of this House. After the verdict of the Boundary Commission, they can come forward with a final and consolidated amendment. I request the Hon. Minister to throw more light on the matter and enlighten me as to the urgency of an amendment of this kind. If there is no urgency in this matter, I request the Government to withdraw the amendment at this stage and wait for some more time.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I am sorry the hon. Member is entirely mistaken in thinking that this amendment has anything to do with the border disputes in Chittoor or other districts. Perhaps, the previous amendment which was carried in the House, a short while ago, had something to do with such questions. (Laughter.) Here, the position is, there are two separate areas, the Cambodia area and the Tirunelveli area. They are separated by border lines. They are now separated by Kothagudi and the Vaigai river. Now, complaints have been received from time to time about the illegal and unauthorized transport of cotton from the Cambodia area to the Tirunelveli area, as there are no police outposts or stations to effectively check the illegal transport of cotton from one area to another. Therefore, this boundary line is changed and certain other areas are included. I have consulted the hon. Member, Mr. Ramaswami Naidu, who hails from that area. He has absolutely no objection to this amendment and, therefore, I have no doubt that the hon. Member from Chingleput could very safely accept this amendment.”

The resolution was put and carried.

III.—GOVERNMENT MOTIONS—cont.

(4) REPORT OF THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE—DISCUSSION RE TAKING UP CONSIDERATION OF—

SRI P. RAMAMURTHI :—“ பப்ளிக் அக்ௌண்ட்ஸ் கமிட்டி ரிபோர்ட்டை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாக இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டிருக்கிறது. இந்த ரிபோர்ட் நேற்றையதினம் தான் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதினால், அதைச் சரிவர படிப்பதற்கு போதிய அவகாசம் இல்லை. ஆகவே, இதை வேறொரு நாளிக்கு விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சபைத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

15th December 1953]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I agree but there has been sufficient time at the disposal of hon. Members to go through the Report because today there is no other business to do and I thought, therefore, that it would have been easy to have discussion today. But in view of the request of the hon. Leader of the Opposition and whose request I am always unable to resist, I agree to his suggestion.”

ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MR. SPEAKER :—“ I wish to make an announcement to the House. All notices of cut motions should be sent to the Assembly office before 5 p.m. on Thursday, 17th December 1953.

“ Now, I adjourn the House till 11 a.m. on Thursday, 17th December 1953.”

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* (1) *The Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Ordinance, 1953 (Madras Ordinance V of 1953).*

* (2) *The Mangalore Port Trust Act, 1953.*

APPENDIX.

Vide answer to starred question No. 55 asked by Sri K. R. Viswanathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 16th December 1953, page 94 supra.]

(a) Total number of candidates admitted in 1953-54 to the Government Arts College, Kumbakonam, in the I and III Classes.

Class and group.		Total authorized strength per group.	Number of candidates admitted.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	
I Class—				
Mathematics, Physics and Chemistry		144	144	
Physics, Chemistry and Natural Science		48	48	
Mathematics, Logic and Psychology		48	48	
Indian History, Modern History and Logic		120	120	
Total strength for I Class ..		360	360	
III Class—				
B.Sc. Mathematics Main		24	13 *	* Demand existed only for this number.
B.Sc. Physics Main		24	24	Shortage is due to lack of applicants for this group.
B.Sc. Chemistry Main		24	24	
B.A. (i-b) Mathematics		24	24	No unselected applicant for the III B.A. and B.Sc. Classes remains.
B.A. (iv-b) Economics and (v-b) Tamil		72	72	
Total for III B.A. and B.Sc. Classes ..		168	157	

[15th December 1953]

15th December 1953]

(b) The number of candidates admitted belonging to Backward Classes and Harijans in the I and III Classes.

Class and group.		Authorized strength.	Total number of available seats after deducting detained students of last year admitted.	Total number of Backward and Scheduled Class students admitted.	Total number of Scheduled Castes and Scheduled Tribes students admitted.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	
I Class—						
M.P.C. ..	144	144	50	1		* Only 15 applied for the I Class and all were admitted. The vacancies which existed in the 15 per cent reservation were transferred to the general pool.
P.C.N. ..	48	48	18	7		
M.L.P. ..	48	48	15	Nil.		
I.M.L. ..	120	111	52	7		
Total for I Class ..	360	351	135	15 *		
III Class—						
B.Sc. Mathematics	24	24	2	Nil.		† Only 49 Backward Class candidates were available for admission.
B.Sc. Physics ..	24	24	9	Nil.		
B.Sc. Chemistry ..	24	22	6	Nil.		
B.A. Mathematics	24	23	5	Nil.		† No Scheduled Castes and Scheduled Tribes student was available for admission in the III B.A. and B.Sc. Classes.
B.A. Economics and Tamil.	72	69	27	Nil.		
Total for III Class ..	168	163	49 †	Nil †		

(c) Number of Backward Classes candidates in the I and III Classes admitted on merit and reservation respectively.

Class and group.	Authorized strength.	Total number of available seats after deducting students of last year admitted.	Number of Backward Classes students admitted on merit.	Number of Backward Classes students admitted on the reservation of 25 per cent of the authorized strength.	Total.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
I Class—						
M.P.C. ..	144	144	14	36 (25 per cent of 144)	50	
P.C.N. ..	48	48	6	12 (do. 48)	18	
M.L.P. ..	48	48	3	12 (do. 48)	15	
I.M.L. ..	120	111	22	30 (do. 120)	52	
Total for I Class ..	360	351	45	90 (25 per cent of 360)	135	
III Class—						
B.Sc. Mathematics ..	24	24	2	Nil.	2*	* The figures in the last column denote the entire Backward Classes candidates available for admission in each group.
B.Sc. Physics ..	24	24	5	4	9*	
B.Sc. Chemistry ..	24	22	4	2	6*	
B.A. Mathematics ..	24	23	3	2	5*	
B.A. Economics and Tamil.	72	69	10	17	27*	
Total for III Class ..	168	162	24	25	49*	

[15th December 1953]

(d) Number of Scheduled Castes and Scheduled Tribes candidates in the I and III Classes admitted on merit and reservation respectively.

Class and group.	Authorized strength.	Total number of available seats after deducting students of last year admitted.	Number of Scheduled Caste and Scheduled Tribes students admitted on merit.	Number of Scheduled Caste and Scheduled Tribes candidates admitted on the reservation of 15 per cent of the authorized strength.	Total.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
I Class—						
M.P.C. ..	144	144	1	Nil.	1	Figures in the previous column denote the entire number of Scheduled Castes and Scheduled Tribes candidates available for admission.
P.C.N. ..	48	48	Nil.	7	7	
M.L.P. ..	48	48	Nil.	Nil.	Nil.	
I.M.L. ..	120	111	Nil.	7	7	
Total for I Class ..	360	351	1	14	15	
III Class—						
B.Sc. Mathematics ..	24	24	Nil.	Nil.	Nil.	No Scheduled Castes and Scheduled Tribes candidate was available for admission into III B.A. and B.Sc. Classes.
B.Sc. Physics ..	24	24	Nil.	Nil.	Nil.	
B.Sc. Chemistry ..	24	22	Nil.	Nil.	Nil.	
B.A. Mathematics ..	24	23	Nil.	Nil.	Nil.	
B.A. Economics and Tamil.	72	69	Nil.	Nil.	Nil.	
Total for III Class ..	168	162	Nil.	Nil.	Nil.	

NOTE—

M.P.C.—Mathematics, Physics, Chemistry.
P.C.N.—Physics, Chemistry, Natural Science.
M.L.P.—Mathematics, Logic, Psychology.
I.M.L.—Indian History, Modern History, Logic.

15th December 1953]

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 17th December 1953.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Implementation of the Five-Year Plan.

* 61 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to the answer to the supplementary question to question No. 415 given on 14th July 1953 whether the Government have issued any and if so, what kind of formal report to the hon. Members of the House so far regarding how and how far the Five-Year Plan is carried out in this State?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Consequent on the formation of the Andhra State, the Five-Year Plan of the composite Madras State has to be split up as for the ‘ Andhra ’, ‘ Mysore ’ and ‘ Madras ’ States and revised, where necessary. This is now being done. After the plan for the residuary Madras State is finalised as explained on 14th July 1953, action will be taken to communicate it to the Members of the Legislature with a note on the progress made so far.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ இந்தாண்டு திட்டத்தில் நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய திட்டங்கள் யாவை என்பதை கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ There are quite a number of them. What is being done exactly is to divide the plans relating to the Madras State.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Would the Government consider the proposal to have these copies translated into the various languages of the State and also tell the people how each taluk is affected and how each district is affected so far as the Five-Year Plan is concerned, i.e., the concrete amount that each taluk gets and each district gets instead of confusing the people with astronomical figures? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ These and other matters will be considered when we have the materials before us and then we shall see whether we could make

[17th December 1953]

it more elaborate as proposed or less elaborate and understandable. Perhaps, we may consider the whole question when the data are ready."

SRI S. RAMALINGAM :—" நமது ராஜ்யத்திற்கு ஐந்தாண்டு திட்டத்தை இறுதியாக முடிப்பதற்கு முன் சபையிலுள்ள எல்லா கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து இறுதியாக முடிப்பார்களா என்று கேட்டேன்? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The Five-Year Plan must be taken to have been already settled. There is nothing more for further discussion."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" பனுவனம் பங்களியை கெட்டு வைக்கப் புகுக்கிறதற்கு என்ன காரணம்? ஸ்டேஷனில் ஹைலாட் புதிய பனுவல்கள் உள்ள உபகரணங்களைக் கொண்டு? உபகரணம் ஹைலாட் பனுவல்கள் உபகரணங்களைக் கொண்டு? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" This question is similar to the supplementary question put by Sri K. Aranganathan. All these will have to be considered when the divided items are before us."

SRI K. VINAYAKAM :—" Mr. Speaker, Sir, your eye is the most elusive thing in the world that God has ever created. It is very difficult to catch your eye."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member should stand up and not raise his hand."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, in view of the changed conditions of the residuary Madras State, will the Government consider the feasibility of selecting a few more schemes and recommending them to the Government of India for inclusion in the Five-Year Plan? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Yes, Sir. We have already recommended a few more schemes to the Planning Commission and we are awaiting their reactions."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" தென்னாந்திரில் எத்தனை ஜில்லாக்கள் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, no district has been excluded. The Five-Year Plan is a plan which covers the whole State. It is a plan and not merely a distribution of everything in every place. It is not merely a question of even distribution. The question now is, how each district is affected by the Five-Year Plan. As I have already said, this can be elicited only after the plan for the Madras residuary State is completed and all the data are before us. I will inform hon. Members of the state of affairs as soon as the break-up is ready and then we can consider these proposals."

[17th December 1953]

Maintenance of the Tuberculosis Sanatoria in the State.

* 62 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) what was the amount spent by this Government in 1952-53 for maintaining the Tuberculosis Sanatoria of Tambaram, Bellary and Nellore; and

(b) whether there was ever any proposal to establish a Tuberculosis Sanatorium in Malabar by the Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) The amounts spent by the Government in 1952-53 for maintaining the Tuberculosis Sanatoria of Tambaram, Bellary and Nellore are Rs. 9,89,600, Rs. 2,46,552 and Rs. 43,400-13-3 respectively. (The expenditure in respect of the Tuberculosis Sanatorium, Nellore, is for seven months ending with March 1953, as the Sanatorium was started on 30th August 1952.)

" (b) A Tuberculosis Sanatorium is being constructed at Periyaram by the Malabar District Committee of the Madras Provincial Welfare Fund and it is likely to be completed and occupied shortly.

Since the receipt of the reply at the Assembly Secretariat, I may say that the sanatorium was opened on the 22nd of last month by the Hon. the Chief Minister."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, may I know whether the Government have given this sanatorium the grant promised by them? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, in the Budget Estimate for 1953-54, the Government have provided a lakh of rupees and out of this amount they have paid last month a sum of Rs. 69,200 as the first instalment."

SRI K. P. GOPALAN :—" உபகரணம் ஹைலாட் பனுவல்கள் உபகரணங்களைக் கொண்டு? ஹைலாட் பனுவல்கள் உபகரணங்களைக் கொண்டு? "

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Mr. Speaker, Sir, since certain hon. Members are asking questions in Malayalam, cannot the Government make arrangements to have these questions answered by Malayalam Ministers? "

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, in view of the fact that Malayalam and Kannada sound alike, may I know what is the difficulty felt by the Hon. Minister for Public Health in answering questions put in Malayalam? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I want to correctly understand the question before I give my reply.

There is no proposal at present to take over the sanatorium because the Committee have made no such proposal."

[17th December 1953]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ പൗരം സാനിറ്റേഷൻ തിരികെ ചെയ്യാനുള്ള ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കുന്നതുമൂലം ആ സാനിറ്റേഷൻ കൊണ്ടുവരുന്ന ഫലം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നറിയാമോ ? ”

SRI P. RAMAMURTHI (Translation) :—“ இந்த ஸானட்டோரியத்தை நடத்துவதற்கு வேண்டிய செலவுத் தொகையினுடைய உத்தரவாதத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தினால் அந்த ஸானட்டோரியத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் பலன் கிடைக்கவில்லை யென்பதை சர்க்கார் அறியுமா ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ As I have already said, the sanatorium was opened only last month on the 22nd of November 1953.”

11-10 a.m. DR. K. B. MENON :—“ May I know whether the Government have given up their proposal to have a Tuberculosis Sanatorium at Malappuram ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I am not aware of any such proposal. The District Committee selected this site and this was approved by the Director of Medical Services.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“ May I know, Sir, whether the Government will issue instructions for the payment of substantial grants to Periyaram Tuberculosis Sanatorium immediately so that the poor patients admitted there may be benefited ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The first instalment was paid; subsequent instalments will be paid in due course.”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“ டி. பி. சானட்டோரியம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் அவசியமாக இருப்பதாலும், அந்த வியாதி யானது மிகக் கடுமையாக எல்லோரையும் தாக்குவதாலும், தைப்பற்றி தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு முதல் மந்திரி அவர்கள் வந்திருந்தபோது கலெக்டர் அவர்கள் சொல்லிநீந்தும் கூட, அதுவிஷயமாக என்ன நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ உங்கள் கேள்வி மந்திரி அவர்களுக்கு விளங்கவில்லை. ”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ The hon. Member asks : ‘ When His Excellency Sri Sri Prakasa and Hon. Ministers of the Government visited the Ramalingam Sanatorium at Perundurai, it was represented to them that more grants should be sanctioned for running it. May I know whether the Government will sanction additional grants this year ? ’ ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A separate question may be put.”

Major Irrigation Projects for the Tiruchirappalli district.

* 63 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN** : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the State Government have recommended any major irrigation projects and other development works in Tiruchirappalli district to be included in the first Five-Year Plan:

[17th December 1953]

(b) if so, what they are; and

(c) if not, why not?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ (a) to (c) While every effort is being made to develop the natural resources of each district and area, major irrigation projects and hydro-electric schemes can be taken up only with reference to the availability of supplies of water and engineering feasibility as well. No major irrigation project in the district has been included as there was no fully investigated and feasible project ready for inclusion. Electricity extension schemes are being executed in the district wherever possible, with reference to the supply of power and funds available. Some road schemes have been included in the plan, details of which can be had from copies of the plan available in the Legislature Library. Besides these, schemes for taking over the Pudukkottai Agricultural Farm and for improvements to the Headquarters Hospital have been included.”

I may add that there are two schemes—the Kattala High Level Channel Scheme and the Pullambadi Canal Scheme. These schemes have been examined. The difficulty is whether there will be enough water to be brought into these two schemes. Merely digging channels will not do. Therefore we have considered for the time being that it would be safer to defer these two schemes.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ May I know, Sir, whether the Pullambadi Canal Scheme and the Kattala High Level Scheme have been investigated fully and it was found out that water would not be available ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The two schemes have been investigated but not fully. The two new schemes, as I have already stated, are new channel schemes. The question is one of availability of water. Mere investigation of the two channel schemes as such will not improve the position much. The question is one of water and, as I have already explained, the total quantity of water running into the Cauvery will have to be taken into account. From past experience we thought that we should not invest money in schemes of this kind at once without further investigation.”

* **SRI S. SWAYAMPRAKASAM** :—“ The Hon. the Chief Minister stated in his reply that water is not sufficient for carrying out the Kattala High Level Channel Scheme and the Pullambadi Canal Scheme. May I point out that there is also a proposal to have a periodical filling up of those wells so that sufficient water may be available. Will the Hon. the Chief Minister state whether this aspect of the matter has been taken into consideration ? ”

[17th December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ That is why it has been deferred for the present.”

SRI S. DAIVASIGAMANY :—“ May I know from the Hon. the Chief Minister which is the authority that selects these places for inclusion in the Five-Year Plan and what personnel has it for assistance? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The Government with the assistance of technical assistants select the places.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தில் மற்றொரு திட்டம் இருக்கிறதே, அதைப்பற்றி சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? மாற்றுத்திட்டம் ஏதாவது சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருக்கிறதா என்று கேட்கின்றேன்? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I have already stated enough from the papers that I have. As regards the point whether there is an alternative scheme to the Pullambadi Canal Scheme, a separate question may be put and I will look into it.”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ கொல்லிமலைச்சாரலில் ஒரு அணை கட்டப்படும் என்று தி.சசி ஜில்லா ஐந்தாண்டு திட்டப் புத்தகத்தில் போடப்பட்டிருந்தது, அது என்ன ஆயிற்று என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றேன்? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ As soon as we get money, we shall add many more schemes.”

SRI ANTONY PETER :—“ ிருச்சி ஜில்லாவிலிருந்து காவேரித் தண்ணீரை புதுக்கோட்டை பிரதேசத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கான திட்டம் ஆராய்ச்சியில் இருந்துவருகிறதா என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The matter will be looked into. I am not yet ready with an answer.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்பு தஞ்சை ஜில்லாவில் சர்க்கார் அதிகாரிகளெல்லாம் கூடி, தஞ்சை ஜில்லாவிலே நெல் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமானால், திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள கட்டளை ஹை லெவல் வாய்க்கால் போன்ற திட்டத்தை உடனடியாக ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தில் நெல் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக இந்தத் திட்டத்தையும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளுமா? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The digging of a channel does not necessarily bring water into the channel.”

SRI N. C. RAMASAMI KANDER :—“ வடாற்காடு ஜில்லாவில் காதத ஹர் அணைக்கட்டுத் திட்டம் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? ”

MR. SPEAKER :—“ இந்தக் கேள்வி திருச்சி ஜில்லா சம்பந்தப்பட்டது. நான் அடுத்த கேள்வியை எடுத்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

17th December 1953]

Undial collections in the District Munsif's Court, Villupuram.

* 64 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) whether ‘ undi boxes ’ were found by the District Judge, South Arcot district, one placed on the table in the Public Court Hall and another placed on the table of the head clerk in the District Munsif's Court at Villupuram on 24th September 1953;

(b) whether any enquiry was made by the District Judge of South Arcot regarding undial collections made on vakalats in the District Munsif's Court of Villupuram; and

(c) whether any report was received by the Government from the Judge; and whether any action was taken against the persons involved in the matter?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ (a) &

(b) The answers are in the affirmative.

“ (c) No, Sir; but the High Court has reported that the practice of undi collections has since been stopped by the District Judge, South Arcot and no further action is contemplated.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ May I know whether collections through ‘ undi boxes ’ are being made elsewhere and if so, what are those places? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ A separate question may be put.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ May I point out that these ‘ undi collections ’ are made for improving the finances of the Bar Association and there is no compulsion used against anybody to pay any subscription? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Yes, Sir. It seems, it was done to provide certain library facilities for the Bar Association and there was no compulsion. That is why, no further action is contemplated.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ விழுப்புரம் வக்கீல்கள் சங்கத்திலுள்ள வர்களில் இந்த உண்டியல் விஷயத்தில் புகார் எழுதியவர்கள் யார் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லமுடியுமா? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ A separate question may be put.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“ எவ்வளவு காலமாக இந்த உண்டியல் மூலம் வருலிக்கப்படுகிறது? இதுவரை வருலிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு? இந்த உண்டியலுக்கும் திருப்பதி உண்டியலுக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா? ” (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ A separate question may be asked.”

[17th December 1953]

Constitution of Minimum Wages Advisory Board.

11-20 a.m. * 65 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government have constituted a Minimum Wages Committee in the State and if so, the members of the committee?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“An Advisory Board under section 7 of the Minimum Wages Act was constituted in February 1952. A list * of the official and non-official members of the Advisory Board is placed on the table of the House.”

SRI K. P. GOPALAN:—“ഈ അനുബന്ധിക ഉപദേശക കമ്മിറ്റിയിൽ A.I.T.U.C-യുടെ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ട കമ്മിറ്റിക്കാർ ഉൾപ്പെടെ കമ്മിറ്റിയിൽ വെച്ച് പ്രതിനിധി വ്യവസ്ഥാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു? കൊടുത്തിട്ടുള്ള കാരണം എന്തു്?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Sir, we have appointed five representatives of well-known labour unions. If we have not included all labour union leaders it is not because we do not recognize them but because we cannot afford to appoint everybody on a committee of this sort.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“Will the Government consult nutritional experts as to whether the Minimum Wages Act provides any subsistence wage to employees?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“A separate question may be put.”

SRI K. P. GOPALAN:—“ഈ മിനിമം വേജസ് കമ്മിറ്റി നിയമിച്ചതിൽ കന്നട മിനിമം വേജസ്, മോട്ടോർ വ്യവസായത്തിലായാലും, ഹീഡി വ്യവസായത്തിലായാലും ശരി, മുനിസിപ്പാലിറ്റി നെ മിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചായാലും ശരി, അഡ്ജൂഡിക്കേറ്റർ അഡ്വക്കേറ്റർ അഡ്വക്കേറ്റർമാർക്കുള്ള കൂലിയേക്കാൾ കുറഞ്ഞതായിരിക്കാൻ കാരണമെന്തു്?”

SRI P. RAMAMURTHI:—“குறைந்தபட்ச சம்பள கமிட்டியால் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது சாதாரணமாக இன்று சர்க்கார் ஏற்படுத்திய அட்ஜூடிகேஷன் முறைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கக் கூடிய சம்பளத்தைக் காட்டிலும் குறைவாகவே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“This Committee goes into the question of what is a reasonable minimum wage taking into consideration the cost of living and various other factors round about that area and any other useful references also. Well, I cannot say whether the Minimum Wages Act should have any relation to the judgment of the Industrial Tribunals because it is left to the discretion of the Tribunal to fix what they think a reasonable wage.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“குறைந்த பட்ச சம்பளச் சட்டம் செய் திருப்பது சில தொழிலாளிகளுக்கு சௌகரியமில்லாமல் அவர்களைச் சுரண்டும்படியாக இருக்கிறது. அதனால் தொழிலாளிகள் சுரண்டப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு இப்பொழுது இருப்பதைக் காட்டிலும் அதிகப் படியான சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்று சட்டம் வந்தது அல்லது குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த சட்டம் கொண்டு வந்ததன் நோக்கமா?”

* Printed as Appendix I on page 202 infra.

17th December 1953]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“The intention of the Minimum Wages Committee is to find out what is a reasonable wage for any industry taking into consideration its relation to the existing living conditions round about that area.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“குறைந்த பட்ச சம்பளக் கமிட்டி இந்த நிலையில் இருப்பதால் சில தொழிலாளிகளுக்கு மிகவும் குறைவான சம்பளம் கொடுப்பது நியாயமா? அது சமூகத்திற்கு விரோதமானதல்லவா?”

MR. SPEAKER:—“The Hon. Leader of the Opposition is going away from the main question.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“I think it is going into a debate on the Minimum Wages Act.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ஆகவே இந்த மாதிரியான சட்டம் செய்வது சரியல்ல என்பதை கனம் மந்திரி ஒத்துக்கொள்ளுவாரா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I am afraid I cannot accept the contention of the hon. Leader of the Opposition.”

DR. K. B. MENON:—“Will the Government consider the desirability of including ‘agriculture’ as one of the industries under the terms of reference of the Minimum Wages Committee?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“In Schedule II, Part II, reference to ‘agricultural labour’ has been made. As I have said previously the question of fixing the minimum wage was originally expected to be completed by the end of 1953. I cannot say definitely whether it would be completed by that time. As soon as it is completed, the House will be given an indication as to what is the minimum wage with regard to ‘agricultural labour’.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Sir, in the matter of selecting Members of this Minimum Wages Committee, is it not a fact that the Government have shown discrimination in selecting the members of labour unions sponsored by the Congress and not members belonging to other labour unions sponsored by parties like the Communist Party?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I would like the hon. Member to go into the names of the members of the Committee, which is placed on the table of the House. I do not know when Sri Chakkarai Chettiar has become a Congressman.”

Separation of the Judiciary from the Executive in Malabar.

* 66 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the scheme of separation of the Judiciary from the Executive has been put into practice in Malabar and in other non-separation districts since the answer given in July 1953; and if not, why?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“It has been decided to extend the scheme to the districts of South Kanara, Malabar and Tanjore with effect from 1st July 1954.”

[17th December 1953]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Will the Government enlighten the House as to whether they have adopted any preparatory measures to implement their decision to extend this reform to Malabar by 1st July 1954? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—
“ Certainly, Sir. We have started work.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Will the Hon. Minister enlighten the House as to when the separation of the Judiciary from the Executive would be complete in the whole State of Madras? ”

MR. SPEAKER :—“ The main question is about Malabar. The hon. Member may put a separate question.”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ As early as possible, Sir.”

Enquiry into the condition of workers in the Beedi industry.

* 67 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state why Government did not invite any labour representative from Malabar to the Tripartite Conference called by the Government recently at Madras to enquire into the condition of beedi workers and the beedi industry in this State?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The hon. Member presumably refers to the conference held on 22nd June 1953 for discussing the grievances of beedi workers in general. It was mainly a conference convened privately in the City of the branch managers of the beedi factories and hence only three labour leaders from the Madras City were invited to it.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ ബീഡി ഫാക്ടറി ബ്രാഞ്ച് മാനേജർമാരുടെ പ്രമുഖ സംസ്ഥാനം ആ മലബാർ പ്രവിശ്യയിൽ ഒരു പ്രശ്നമുണ്ടെന്നിരിക്കെ മലബാറിലെ ട്രേഡ് യൂണിയൻ പ്രതിനിധികളെക്കൂടി ക്ഷണിക്കുകയായിരുന്നില്ലേ? മലബാറിലെ ഒരു പ്രതിനിധിയെക്കൂടി ക്ഷണിക്കാൻ ബഹു : മന്ത്രിയെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുമോ? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ When we convene a conference of all the Branch Managers and all the labour unions of the State, certainly we shall not overlook Malabar's claim.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Is it not a fact that the conference was convened mainly for the purpose of trying to persuade employers to implement the award existing at present? Will the Government give an assurance that they would take action against those employers who have not paid the minimum wages prescribed in the award relating to the beedi industry? ”

[17th December 1953]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ That was not the purpose of this conference. The purpose of this conference was to find out

(1) whether work could be provided for workers on more days than at present;

(2) whether work could be started in the factories and the Branch Managers asked to take over the responsibility of treating the labour under favourable conditions.”

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—“ Has this enquiry been completed and finalised and if not, how long will it take to complete the same? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The hon. Member is himself aware of how the negotiations have proceeded and how I am not satisfied with the progress so far attained.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இந்த மகாநாட்டில் திருப்திகரமான முடிவுகள் ஏற்பட்ட முடியவில்லை என்பதை கனம் மந்திரி அறிவாரா? ஆகவே இந்த பிரச்சினையைப் பற்றி மீண்டும் ஆராய்ச்சி செய்து முடிவு காண்பதற்கு முக்கூட்டுக் கமிட்டி ஏற்படுத்துவார்களா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I have not lost all hope yet. What I said was that I was not satisfied with the result of the preliminary negotiations and that they had not been very fruitful. I am still pursuing the matter and I do hope that some kind of amicable settlement would be arrived at soon.”

SRI K. M. SEETHI :—“ May I know whether the Government have made any enquiry into the complaints received so far from the beedi workers of Malabar regarding the widespread unemployment prevalent among them and the non-payment of the minimum wages prescribed for the beedi workers under the Act by their employees? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The question of unemployment among beedi workers is not peculiar to Malabar alone, Sir. As a matter of fact it is prevalent in many parts of the State. This conference was limited only to the City of Madras. We thought first of all of doing something to the limited area of Madras. If we achieve good results and if the negotiations turn out to be fruitful, we shall try to extend it to other parts of the State.”

Inclusion of certain areas of Elayavur amsam, Chirakkal taluk, in the Cannanore Municipality.

* 68 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government received a petition, dated 10th July 1953, signed by 925 people from Elayavur amsam in Chirakkal taluk, Malabar, protesting against the proposed inclusion of certain portions of the amsam

[17th December 1953]

in Cannanore Municipal limits and requesting the formation of a separate village panchayat for the whole area; and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ The petition has been received. Certain other petitions also have been received protesting against the inclusion of the areas in question, among others, in the Cannanore Municipality. The matter is under consideration.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Are the Government aware of the fact that the boundaries of any municipality are extended or contracted to suit party politics of the majority party of the municipality? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ No, Sir. We are not aware of such things.”

Allotment of stalls to petty vendors on the southern side of Subhas Chandra Bose Road.

11-30 * 69 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government directed the Corporation of Madras and the Commissioner of Police, Madras, that the petty vendors should be allotted stalls on the footpaths on the southern side of Subhas Chandra Bose Road on the representation of the merchants on the northern side of the road?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The answer is in the affirmative, the object being to enable these petty vendors to ply their trade legally and without inconvenience to the public.”

SRI A. RATNAM :—“ சுபாஸ் சந்திரபோஸ் ரோடு தென்புரத்திற்கு வடபுரத்திலிருந்து கடைகளை மாற்றியிருக்கின்றனர். கார்ப்பரேஷன் 4 சதுர அடி விதித் 15 கடைகளுக்கு வரடகை வாங்குகிறார்கள், சிறு கடைகாரர்களுக்கு துன்பம் நீங்கி இருக்கிறதா இந்த முறையினால்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It involves four or five questions, Sir. A separate question may be put.”

Madras Last Grade Service.

* 70 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have considered the question of changing the words “ Inferior Government Servants ” as mentioned in the Hon. Minister's reply to starred question No. 263-F as page 666 of the official report of the Madras Legislative Assembly Debates, dated 1st April 1953; and

(b) if so, what are the suitable words found out?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ (a) & (b) Yes, Sir. The Government have changed the nomenclature of the ‘ Madras Inferior Service ’ into the ‘ Madras Last Grade Service ’ and the members of that service are referred to as ‘ Last Grade Government Servants ’.”

[17th December 1953]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ கடைநிலை சிப்பந்திகளை அரசாங்கம் கீழ்த்தர சமுதாயம் என்று அழைப்பது சுதந்தரம் பெற்ற பிறகு அரசியல் திட்டத்திற்கும் மற்றவைகளுக்கும் இழுக்கு தரக்கூடியதாக இல்லையா? ”

MR. SPEAKER :—“ அதைத்தான் மாற்றிவிட்டதாகச் சொன்னார்கள்? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I tried my best to avoid any implication of social or other inferiority and I tried to find a description which would just describe the facts and I thought, after rejecting many other phrases, that the ‘ Last Grade Service ’ was the most appropriate name.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ பெயரைமட்டும் மாற்றுவதுதான் அல்லது சம்பள உயர்வு உண்டா? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, there is no question about that involved here. It is only a name.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ மத்திய அரசாங்கம் கடைநிலை ஊழியர்கள் என்பதற்கு பதிலாக நாலாவது கிரேட் என்று அழைப்பதுபோல் நம் மாகாணமும் ஏன் அப்படி அழைக்கக்கூடாது? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I considered that also. But there are administrative difficulties; there are many difficulties which I need not go into. I gave the greatest amount of consideration to the suggestion ‘ Fourth Grade ’ being adopted as in Delhi, but it was not suitable for our State.”

Prohibition cases in the South Arcot district.

* 71 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) the total number of prohibition cases acquitted in the South Arcot district during 1952-53;

(b) the total number of prohibition cases filed in the various Sub-Magistrates' Courts, South Arcot district, during 1952-53; and

(c) the total amount of fine realized from prohibition cases in the South Arcot district during 1952-53?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ (a) The total number of prohibition cases that resulted in acquittal in the South Arcot district during 1952-53 was 293.

“ (b) The total number of Prohibition cases filed, in the various Sub-Magistrates' Courts in the South Arcot district during 1952-53 was 4,698.

“ (c) The total amount of fine realized from Prohibition cases in the South Arcot district during 1952-53 was Rupees 89,823-12-0.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ சட்டத்தில் ‘ liquor ’ க்கு விதிகளில் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் ‘ arrack ’ க்கும் விதிகளில் விளக்கம் கொடுக்கப்படாமலிருப்பதால் acquit ஆன கேஸ்கள் எவ்வளவு? ”

[17th December 1953]

"Sir, in the definition of 'liquor', 'arrack' is not found and because of that so many cases were acquitted. May I know what is the total number of cases acquitted under that?"

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—"A separate question may be put, Sir."

SRI A. APPU :—"May I know, Sir, whether any appeals were filed in the High Court against these acquittals?"

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—"No appeal was filed, Sir."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"Sir, I may add the question of filing appeals in a matter of Prohibition is not all-important. There are other considerations. Government do not always file appeals even when they are dissatisfied with the judgment."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—"It is stated, Sir, that cases ended in acquittal on the ground that the word 'arrack' is not found in the Act. May I know whether Government have received any proposal from the District Prohibition Officer through the Collector of South Arcot district, that the Act be amended suitably to bring all such cases under the scope of the Act?"

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—"Notice, Sir."

SRI K. VINAYAKAM :—"Mr. Speaker, Sir, the Hon. Minister for Prohibition stated that 4,698 of Prohibition offences were filed in South Arcot district in 1952-53. May I know what is the corresponding figure for the previous year and how does it compare with this year's figure—is there a tendency towards increase or decrease in these offences?"

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—"A separate question may be put, Sir."

Grant to "the Hindusthan Boys' Scouts Association."

* 72 Q.—SRI P. RAMAMURTHI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any grant is made to the Hindusthan Boys' Scouts Association; and if so, how much;

(b) if so, whether the Government exercise any check over the expenditure of the Association;

(c) if so, the nature of such check;

(d) whether they receive the audited statements of annual accounts of the Association; and

(e) if so, whether they will place copies thereof on the table of the House?

[17th December 1953]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) There is no separate organization called the Hindustan Boys' Scouts Association at present. The only Scout Organization in this State is the Bharat Scouts and Guides, Madras State, which has been formed in 1951 by the merger of the Hindustan Scout Association, the Boys Scouts Association and the Girl Guides Association. An annual grant of Rs. 25,600 used to be paid to the Bharat Scouts and Guides, Madras State, by the Composite State."

"(b) & (c) No specific condition was attached to the grant except that it should be spent on the furtherance of scout movement in the State."

"(d) Audited statements of annual accounts of the Association are not received by the Government."

"(e) Does not arise."

SRI P. RAMAMURTHI :—"சர்க்கார் மானியம் அளிக்கக்கூடிய காலத்தில் அந்த ஸ்தாபனம் பணத்தை எப்படி செலவழிக்கிறது என்பதைப் பார்ப்பதற்கு அவர்களுடைய கணக்குகளை வாங்கிப்பார்க்க முயற்சி செய்வார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Yes, Sir. Responsible persons connected with the administration also hold office there. Therefore, we thought it was not necessary to get a copy of the audited statement of accounts."

Lock-out in the T.P.K. Beedi Factory, Badagara.

* 73 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the result of the conciliation proceedings conducted by the District Labour Officer, Kozhikode, in connexion with the lock-out in the T.P.K. Beedi Factory, Badagara, North Malabar, on 18th July 1953?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"The industrial dispute that arose between the workers and the management of T.P.K. Beedi Factory, Badagara, following the closure of the factory on 18th July 1953 was settled by the mediation of the Labour Officer on 1st August 1953."

Retrenchment of staff in the Secretariat Departments.

* 74 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there has been any retrenchment in the staff of the Secretariat by reason of the separation of Andhra, and if so, the number retrenched, their cadre and period of service; and

(b) whether any of them have been absorbed in any other department subsequently?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" (a) & (b) After the separation of Andhra on 1st October 1953, the Madras Secretariat was re-organized with effect from 1st November 1953. No member of Secretariat staff appointed regularly

[17th December 1953]

has been retrenched. Only persons appointed under the emergency provisions as clerks, typists, attenders and peons whose services ranged from a few days to about a year were affected. The figures are—

Designation.	Number affected.	Number since absorbed in the departments in temporary vacancies.
Clerks	75	74
Typists . . .	58	56
Attenders . .	23	12
Last grade service ..	62	22 "

DR. K. B. MENON :—" Has the separation of Andhra affected adversely or otherwise the lower grade servants? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, it has affected the last grade servants rather heavily. "

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Will the Hon. the Chief Minister give us figures regarding retrenchment in districts on account of Andhra separation, to see how far there has been retrenchment in the districts? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" No real or substantial question arises in that way, because districts are separate naturally for Andhra and otherwise. The question really comes up only in Madras. "

SRI A. RATNAM :—" தாழ்த்தப்பட்ட இன ஊழியர்களை சர்க்கார் வேலையில்லிருந்து நீக்கக்கூடாது என்று சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கத்திற்கு மனு செய்திருக்கிறார்களா? அப்படி வந்திருப்பின் சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறது? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" We cannot engage anybody unless he is wanted for work. Government cannot be run on the ' Dole System '. We have re-absorbed 22 of the peons who were sent out and as I have already stated nobody who has been for more than a year previously in service has been affected. "

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" What is the arrangement, Sir, so far made by the Government to give relief to affected persons? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The arrangement made by the Government to give relief is to re-absorb them as and when it is found necessary or possible. I have already explained that persons employed under the emergency provisions who have not put in even a year's service cannot very much complain. "

SRI V. R. NAGARAJAN :—" பணக்காரர்கள் கஷ்டப்படுவதைக் காட்டிலும் ஏழைகள் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுவதால் கீழ்த்தர சிப்பத்திகள் ஒருவரும் வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடாது என்பதை கனம் முதல் மந்திரி மனதில் வைத்து அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பாரா? "

17th December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I have got it very much in mind, Sir, that poor men suffer more than rich men; I think, I can understand all that easily. "

Desilting of the Thiruvanthipuram Anicut, Cuddalore.

* 75 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state— 11-44 a.m.

(a) whether the Thiruvanthipuram Anicut, Cuddalore taluk, South Arcot district, is silted up for the past five years; and

(b) what action the Government have taken to desilt the same?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes.

" (b) A channel 50 feet wide and 3½ feet deep has been excavated above the anicut, on the left side, to give a clear approach to the supply channel taking off from the anicut. Further, to keep this approach channel and the left margin of the river clear of shoals, proposals for providing additional scour vents for this anicut are under examination by the Chief Engineer (Irrigation). "

SRI K. ARANGANATHAN :—" அந்த அணைக்கட்டில் இரண்டு ஆண்டு களாக மணல் மேடிட்டு தண்ணீர் பாய முடியாமல் இருப்பதால் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் சாகுபடியாகாமலிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருந்தும் ஏன் தரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have already stated that the scheme is under investigation, Sir. "

SRI K. ARANGANATHAN :—" எவ்வளவு காலமாக இத்திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" It has been so all along. Now we are taking very expeditious steps to attend to this problem. "

SRI K. ARANGANATHAN :—" கூடிய சீக்கிரத்தில் இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" It cannot be said, Sir. As early as possible. "

Certain cases of alleged suicide in the Kollengode hospital.

* 76 Q.—SRI R. KRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have received any news from Kollengode village, Palghat taluk, Malabar, about the alleged suicide by more than 35 persons who had been admitted in the Kollengode hospital some months ago and if so, what were the reasons for the suicide?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The answer is in the negative.

[17th December 1953]

“ There seems to have been only a few cases of alleged oleander poisoning in that area during the period 22nd March to 18th June 1953.”

SRI R. KRISHNAN :—“ കൊല്ലങ്കോട്ട് മുതൽ എറണാകുളം വരെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരിയം താണുമാണ് പട്ടിണി സഹിക്കാവുന്നതിനുള്ള അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതും പറയുന്നതും വസ്തുതയാണ്; ഗവണ്മെന്റ് അതിനെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തുമോ ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A separate question may be put, Sir.”

Constitution of panchayat boards.

* 77 Q.—**SRI M. S. MOGRAL** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state what action the Government have taken in respect of constituting panchayat boards in villages where there are none now?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Government have issued orders recently to the Inspector of Municipal Councils and Local Boards to proceed with the constitution of new panchayats in the State.”

SRI M. S. MOGRAL :—“ May I know, Sir, whether the Government is prepared to constitute panchayats for villages with a population of 500, consistent with the provisions of the Act? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ The provision in the Act is like that. But we have to devise some plan for constituting panchayats for all the villages. At present we have issued orders to constitute panchayats for villages where the population is more than 1,000. After this is completed, we will take up the question of constituting panchayats as contemplated in the Act.”

SRI M. S. MOGRAL :—“ May I know, Sir, how many minor and major panchayats are functioning in the State? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ About 4,000 class II panchayats and 280 class I panchayats are functioning in the State at present.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ The Act lays down that panchayats should be formed in villages where the population is 500. The Hon. Minister for Local Administration says that they have issued orders to constitute panchayats in villages where the population is 1,000 and above. May I know whether the Government are not violating the provisions contained in the Act and may I know under what provision the Government have issued instructions to constitute panchayats only for villages where the population is 1,000 and above? ”

[17th December 1953]

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ All works have to be carried on according to some plan. At first we are constituting panchayats for villages with a population of more than 1,000. Then we will take up villages with a population of less than 1,000.”

SRI C. H. KANARAN :—“ മലബാറിൽ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോൾഡർവഴി ഡാറാളം റോഡുകൾ വെട്ടുന്നതിനും മറ്റു പണികൾ നടത്തുന്നതിനും ജനങ്ങൾക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും ജനസംഖ്യയും ആയിരത്തിലധികമുണ്ട്. ഈ നിയമ മന്ത്രിയോടുകൂടിയാണ് മലബാറിൽ എല്ലാ ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകളിലും പഞ്ചായത്തുകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകുമോ ? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ I have already replied, Sir.”

Number of hotels in the City.

* 78 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many hotels are run in the City of Madras and in the State categorically ‘ Tea-Stall’, ‘ Canteen’, ‘ Hotel’, ‘ Meals Hotel’ and Boarding and Lodging, etc.; and

(b) what is the present fee for the police licences for a tea stall, hotel, etc.?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The information required is not available with the Government.

“ (b) In the City, the fee for the Police licence for a tea-stall, hotel, etc., is Rs. 2. No police licence is necessary for tea-stalls, hotels, etc., in the mufassal.”

SRI A. RATNAM :—“ சென்னை கார்ப்பரேஷன்போன்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் ஹோட்டல்களுக்கு 40 ரூபாய் முதல் 80 ரூபாய்கள் வரை வரி விதிக்கிறது. அதே சமயத்தில் அரசாங்கம் இரண்டு ரூபாய் வரி விதிக்கிறது என்று அமைச்சர் சொல்லுகிறார். ஆனால் இந்த 2 ரூபாய் செலுத்தி லைசன்ஸ் வாங்குவதற்குள் போலீஸ்காரர்கள் இப்பொழுது வா, அப்பொழுது வா என்று அலக்கிவிட்டு 200 ரூபாய்களுக்குமேல் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? தெரிந்தால் ஏன் இதைத் தடுத்தது, இரண்டு ரூபாய்கள் என்று இருப்பதை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தி சர்க்காரின் நிதியைப் பெருக்க வசதி செய்யக்கூடாது? ”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் போதுமான ஆதாரமின்றி குற்றஞ் சாட்டிப் பேசக்கூடாது.

“ The hon. Member alleges that bribery is going on. I don't know whether he will be able to substantiate his statement.”

Legislation for the development of beedi industry.

* 79 Q.—**SRI R. KRISHNAN** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government are considering the question of special legislation for the protection and development of beedi industry?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ No, Sir. Not at the present moment.”

[17th December 1953]

SRI R. KRISHNAN :—“பிரிவுவிடவும் சூலி கறியும் அடக்கவும் மீலி வயலாயத்தை സംബന്ധിച്ചുകേൾക്കേണ്ട സംസ്ഥാനമാണെന്നാണ്. അതിന്നു പരിഹാരമായി ഗവണ്മെന്റിന്നു വല്ല പദ്ധതികളുമുണ്ടോ ?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“A separate question may be put, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ശാക്തീ ബി. വി. നാരായണസ്വാമി നായിഡു വിന്റെ ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടിൽത്തന്നെ സൂലി 12½ ശതമാനം വർദ്ധിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മീലി വയലായത്ത ഒരു സംഘടിത വ്യവസായമാക്കിക്കൊണ്ട് വരണമെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ശുപാർശകൾ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകുമോ ?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“A separate question may be put, Sir.”

Measures to relieve the distress in Manappuram area, Ponnani taluk.

* 80 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state what steps the Government have taken to remove distress and famine conditions in Manappuram area, Ponnani taluk, Malabar district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“The answer* is placed on the table of the House.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“It is stated in the paper placed on the table of the House that the distress in the area is mainly due to the fact that remittances from Ceylon have decreased. Is it the contention of the Government that if the people of a particular area had a particular means of livelihood and that ceases, the duty of the Government also ceases and they are to sit idle and do nothing?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Sir, it is one of the factors that are contributing to the distress and not the sole cause.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“മണപ്പുറത്ത് കോമം സമീക വയ്യാത്ത നിലയിലായിട്ടുണ്ട്. അത് ചെറിച്ചുവരികയുമാണ്. അതിന്നു പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ നാട്ടുകാർക്കെന്നു മുൻകൈ എടുത്ത് കുറെ റോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ റോഡുകൾ ചരലിട്ടുന്നതിന്നു വേണ്ട എല്ലാ നടപടികളുമെടുക്കണമെന്നു കലക്ടർ യാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അയ്യോറുമാസലയിട്ടും ഇതുവരെ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. കോമനിവാരണ നടപടി എന്ന നിലയിലേക്കിപ്പോൾ അതെല്ലാം ചരലിട്ടുന്ന രീതിയും ചേറുവാ പാലം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും സത്വരനടപടികൾ സ്വീകരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിന്നു ദയവുണ്ടാകുമോ ?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“There are schemes under scrutiny which will involve an amount of fifteen lakhs. They are being considered.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Another cause of the famine condition is stated to be the fall in the price of coconuts which is mentioned as not being very appreciable. In the Crop Report furnished by the Economic Adviser for the year 1951-52, it is stated that the price of unhusked coconuts fell from 250

* Printed as Appendix II on page 203 infra.

[17th December 1953]

per thousand to 122.5 and of husked coconuts from 197.5 to 103.5. When there has been such a large and appreciable fall in the price of coconuts, may I know what steps the Government are taking to avert this fall in price?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“While thanking the hon. Member for the information given, I may assure the Member that I will look into the matter.”

Admission to the Erskine Hospital, Madurai.

* 81 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the ¹¹⁻⁵⁰ Minister for Health be pleased to state—

(a) the average number of persons admitted as in-patients in the Erskine Hospital, Madurai; and

(b) how many beds are provided in the hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) 950.

“(b) 665.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“மதுரை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் போதுமான படுக்கை வசதிகள் இல்லாததால் வியாதியுடையவர்கள் தரையில் படுக்கவைத்திருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் அந்தக் குறைபாட்டை நீக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள்.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“There was a proposal to increase the bed strength of this hospital as a Part II Scheme for 1953-54. The proposal has been deferred and it may be taken up, if necessary, next year.”

Grant of remission of palmyra tax in the Tirunelveli district.

* 82 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether the Government have given remission of palmyra taxes in the Tirunelveli district for this year?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“No remission of the palmyrah tax was granted in the Tirunelveli district for fasli 1362. The Government have since issued orders to the effect that with effect from fasli 1363, the tax on palmyra trees standing on dry lands in the district should be abolished and that the dry assessments recoverable from the holders of lands hitherto paying tree tax in addition to land tax should be fixed at the highest dry rate, or the aggregate of the land tax plus the tree tax hitherto paid, whichever is less.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மட்டும், நிலத்திற்கும் அதில் இருக்கக் கூடிய பனை மரத்திற்கும் தனித்தனியாக இரண்டு விதமான வரி போடுவதற்குக் காரணம் என்ன? தற்போது பனை மரத்திற்கு போடப்பட்டு வந்த வரியை ரத்து செய்துவிட்டு, நிலத்தின் வரியை ஏன் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கனம் மந்திரியை நான் கேட்கிறேன்?”

[17th December 1953]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“As the tax is now abolished, we need not go into the origin of the levy. The hon. Member is wrong in thinking that by this method we are increasing the tax. Suppose the land tax and the palmyrah tax was Rs. 20, now it is reduced to Rs. 2-13-0. Suppose the land tax and the palmyra tax was Rs. 1-4-0, it will not be increased to Rs. 2-13-0. So it is an advantage in every respect.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“மரத்திற்கு வரி, நிலத்திற்கு வரி என்று இரட்டை வரியிருந்ததிலிருந்து, மரத்து வரியை ரத்து செய்துவிட்டு நில வரியை முன்பு இருந்தது போலவே வைத்திருக்கிறார்களா? அல்லது மரத்து வரியை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன்?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“I am sorry that in spite of the very clear exposition, the position has not been understood. The existing tax in those cases is made up of two items. Now the tree tax is abolished and the land revenue should be fixed. Instead of having an elaborate resettlement for the classification of the land, we took the lower of the two.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Is the Hon. Minister for Land Revenue aware that such discrepancy exists also in places other than Tirunelveli? For instance, in the Rameswaram Island, tax is levied on the palmyra trees as well as on the land. Will the Government look into the matter and remove the discrepancy?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“It is not on all fours with this case. Here it is a palmyrah tax but in Rameswaram it is a tax on other trees also. It is being looked into.”

SRI P. SELVARAJ :—“பனை மரத்தின் மீது வரி போடுவதை ரத்து செய்யும் கொள்கை ஜமீன்தாரி பிரதேசங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படுமா என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்கிறேன்?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“There are two kinds of zamindari areas—those which have been taken over by the Government and those which have not yet been taken over. The hon. Member will give me some time to look into the matter.”

Starting of Power and Cottage industries.

* 83 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have started any power and cottage industries in the State during the year 1952-53 to solve unemployment; and

(b) if so, what are the industries started and the number of persons provided with work?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) No Sir.

“(b) Does not arise.”

17th December 1953]

SRI A. RATNAM :—“தனிப்பட்டவர்களால் எத்தனை தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன? அவைகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் மானியம், கடன் முதலியவகளை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“If the hon. Member puts a separate question, I shall answer.”

Four per cent loan, 1963.

* 84 Q.—SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the schemes on which the amount raised through the 4 per cent loan will be utilized; and

(b) whether it is proposed to utilize this amount for taking up works for which estimates have already been sanctioned by the Government or whether it is proposed to take up other works?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The proceeds of the 4 per cent Loan, 1963, after repayment of the outstanding balance of the 3 per cent Loan, 1953 (about Rs. 142 lakhs) are to be utilized for financing the capital expenditure on Electricity and Irrigation Works.

“(b) The share of the residuary Madras State in the net proceeds of the Loan is about 6 crores. This will be utilized mainly to meet the expenditure on works in progress. Works already sanctioned by the Government but not yet taken up will receive the next priority. New works also may be sanctioned by the Government according to needs and availability of funds, including loans from the Government of India.”

Village Vaidya Scheme.

* 85 Q.—SRI M. S. MOGRAL : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many persons have been trained under the Village Vaidya Scheme up to date;

(b) why the Government have discontinued the Mangalore Training Centre;

(c) what arrangements have been made by the Government for the employment of the trained hands; and

(d) whether the Government have received any representation from the panchayat boards to the effect that they will employ them if the Government are prepared to pay adequate subsidy as the finances of the panchayat boards are insufficient to give them reasonable terms?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Nine hundred and thirty persons up to 9th April 1953. Seventy-seven more are undergoing training.

“(b) This centre was not attracting enough candidates for training.

[17th December 1953]

“(c) The Government have issued orders that ‘B’ class practitioners of Indigenous Medicine who have had the Village Vaidya training, may be appointed as rural medical practitioners if ‘A’ and ‘B’ class practitioners are not available.

“(d) The answer is in the negative.”

SRI M. S. MOGRAL :—“ In view of the fact that there are a number of Ayurvedic physicians on the West Coast and to enable them to take advantage of the scheme, will the Government consider the advisability of reopening the Mangalore Training Centre? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I have already said that because this centre was not attracting enough candidates, it was closed.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ கிராம வைத்தியத் திட்டத்தின் கீழ் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுவரும் மாணவர்களுக்கு, ‘கர்ப்பத்தடை’ முறைகள் பற்றியும் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகின்றதா? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is no such proposal, Sir.”

Meenkara Project, Kollengode.

* 86 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether estimates were prepared some time ago for an irrigation project called Meenkara Project near Kollengode, South Malabar; and

(b) if so, in what stage the proposal stands at present?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) The answer is in the affirmative.

“(b) The project has been deferred for the present, as it is a poor one in all aspects.”

SRI R. KRISHNAN :—“ பாவகாடு கால்வாயை மீண்டும் கட்டவேண்டியது பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I must plead my inability to answer, as I cannot understand even a word of the question.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ தெற்கு மலபாரிலுள்ள கொல்லக்கோடு பிரக்காவில் இருக்கின்ற நிலம் விவசாயத்திற்கு மிகவும் ஏற்றதாக இருக்கிறது. ஆனால் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் வசதியில்லாத காரணத்தினால் தான் நில விளைச்சல் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே ‘மின்சார’ பாசனத்திட்டத்தை சீக்கிரம் கட்டி முடிக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ This project has been deferred under the two conditions laid down that the Government do not undertake

17th December 1953]

any project which does not give a return of 2 per cent or the three hundred-rupee-per-acre expenses. But now the Collector has said that it has got a ‘grow more food’ value and that it will yield a better return than some of the other schemes. If the ryots come forward to pay betterment fee, the Government will reconsider.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ நாட்டின் உணவுப் பிரச்சனையில் மிகவும் அக்கரை செலுத்த ஆயாமல் பிரசாரம் செய்யும் இந்த சர்க்கார், ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதனால் லாபம் கிடைக்கிறதா இல்லையா என்ற கண்ணோட்டத்தை விட்டுவிட்டு, அத்திட்டத்தில் அதிகமான உணவு உற்பத்தி செய்யமுடியுமா என்பதை மாதிரம் கவனித்து எந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றி வைப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ We have already explained, Sir, that we are taking it up on account of the fact that it has a ‘grow more food’ value. But particular owners of land should not get undue advantage. Therefore we want betterment value from the owners who will stand to gain by the increased food production schemes.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Even if particular farmers gain, the benefit of the increased food production goes to the community and therefore will the Government waive the condition of profit? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ There is no question of profit. It has already been explained that it is either a question of proper return on the capital invested or a question as to whether it has a general ‘grow more food’ value. But if individuals enjoy a large profit unduly as against others, the Government want something out of it in order to give relief to those who do not get such advantage.”

SRI V. MADANAGOPAL :—“ மைனர் நீர்பாசன திட்டத்திலோ, அல்லது பொது மராமத்து இலாகாவாலோ குளங்கள், ஏரிகள் போன்ற பாசன திட்டங்களை வகுத்து அதற்கு என்ன செலவாகுமென்று கணக்கிட்டு, அதை சர்க்காருக்கு அதிகாரிகள் சமர்ப்பித்தால், அந்த திட்டத்தை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளமுடியும், இல்லை முடியாது என்று சொல்லி விடுவதற்கு சர்க்காருக்கு ஏதாவது காலவரையுண்டா? அல்லது காலவரை எதுவும் கிடையாதா? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There is no time-limit. Every scheme is examined from the point of view of expediency and with reference to the principles that I have stated before”

Assignment of lands to the Ex-Servicemen of Ariyalur.

* 87 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government received any application, dated 9th April 1952, from the Ex-Servicemen Association, Ariyalur, for assignment to them of assessed waste in Elakurichi village, Udayarpalayam taluk; and

(b) the action taken by the Government thereon?

[17th December 1953]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) An application from the ex-servicemen of Ariyalur for assignment of lands in Elakurichi village, Udayarpalayam taluk, was received by the Revenue Divisional Officer, Ariyalur, on 7th April 1952.

“(b) The lands applied for are in two blocks. They will have to be split up into small plots before they are assigned. The Collector is taking action in the matter.”

Relief to the unemployed industrial workers.

12 con. * 88 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have any statistics regarding the number of industrial concerns closed wholly or partially during the last three months and the number of labourers affected by such closure; and

(b) whether the Government have any plan to meet the problem of increasing unemployment and to give relief to unemployed workers?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) Yes, Sir. The number of industrial concerns closed either wholly or partially in the Residuary State, during the months of June, July and August is 28. The average number of members affected is about 4,887.”

“(b) The Government have no ‘plan’ at this moment. The problem of unemployment has been taken up by the Planning Commission, with whom this Government hope to work out a plan or devise some measures to meet the problem.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, there is a large volume of public opinion, supported by political parties in Malabar, that, in order to relieve unemployment, the rice mills may be abolished. Will the Government consider this suggestion?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I would request the hon. Member to put a separate question and give me notice.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Will the Hon. Minister be pleased to state in which particular industry unemployment is the heaviest?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“A separate question may be put.”

* 89 Q.—SRI P. RAMAMURTHI :—“கேள்வி 89 ஐ நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.”

MR. SPEAKER :—“This question will be taken up tomorrow.”

17th December 1953]

Dailies to which Government advertisements are given.

* 90 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to answer to question No. 48, dated 2nd April 1953, whether there has since been any change in the names of the dailies to which alone the Government give advertisements?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The position has not changed since then.”

Assignment of lands to Harijans in the South Arcot district.

* 91 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the extent of land assigned to the landless poor Harijans in South Arcot district during the year 1952-53?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“No, Sir.”

Guineaworm attacks in the South Arcot district.

* 92 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have figures of the total number of guineaworm attacks in the South Arcot district for the year 1953 up to 31st July 1953; and

(b) the preventive measures taken by the Government to check it?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes; the total number is 5,391.

“(b) Periodical surveys of existing tanks and wells, the prevalent species of cyclops and the degree of guineaworm infestation in the endemic ranges were carried out by the Health staff. Cyclops infected water sources, like step wells and ponds containing small volumes of water are either super-chlorinated or treated with lime once every fortnight to kill the infected cyclops contained in the water. Where large volumes of water are sources of guineaworm infestation, biological method of control by introduction of cyclopsicidal fishes was carried out. As a permanent measure, conversion of step wells into draw wells is included in the programme for provision of rural water-supplies. Propaganda by way of talks, lectures, magic lantern demonstrations and distribution of leaflets was carried out, pointing out the methods of guineaworm infestation, prevention and treatment. Where private wells are sources of infestation, notices under section 24 (1) of the Madras Public Health Act, were also issued.”

[17th December 1953]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ அரங்கத்தினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளிவிவரங்கள் அத்தனையும் சுத்தத் தவறானது. சரியானபடி புள்ளிவிவரங்களை சர்க்கார் அதிகாரிகள் தயாரிக்கவில்லை. இதற்கு என்ன நடவடிக்கை சர்க்கார் உடனடியாக எடுக்கப்போகிறது என்று நான் கேட்கிறேன் ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ நீங்கள் இப்படிச் சொல்வது ரொம்பவும் தவறாகும்.”

Stationing of Special Armed Police at Pattukkottai.

* 93 Q.—**SRI S. RAMALINGAM**: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any Armed Police Force is stationed at or near Peravurani, Pattukkottai or Ambalapattu; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) A detachment of the Special Armed Police was stationed at Pattukkottai from 4th March 1950 with the object of creating a sense of security and for maintaining law and order. It was withdrawn on 4th September 1953.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ பட்டுக்கோட்டைக்கு அருகில் வைக்கப் பட்டிருக்கும் ஸ்பெஷல் போலீஸ் படைகள் ஆம்பலாபட்டு, பேரா ஊர்ணி போன்ற கிராமங்களில் மடாதிபதிகளுக்கும், பெரிய பெரிய மிராசதாரர்களுக்கும் உள்ளாளாக இருந்து கொண்டு ஏழை விவசாயிகளை ரொம்பவும் துன்பப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டாலும் இம்மாதிரியே செய்வார்களா என்று நான் கேட்கிறேன் ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It was intended to give protection to ordinary citizens against unlawful elements. The hon. Member is quite well aware of it.”

Selection of Scheduled Castes candidates for Deputy Collectors' posts.

* 94 Q.—**SRI A. RATNAM**: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) how many Scheduled Castes candidates appeared for the Service Commission Examination for the Deputy Collector's posts under direct recruitment in 1953; and

(b) how many of them were selected?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ (a) Thirty-three.

“ (b) One.”

SRI A. RATNAM :—“ பெருவாரியான ஹரிஜனப் பட்டதாரிகள் வேலையில்லாமல் தெருவில் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் பரிகை 33 பேர்கள் எழுதியதில் ஒருவர் மாதிரித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது பெரிய அநீதியாக இல்லையா என்று கேட்கிறேன் ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“ The hon. Member should congratulate himself that one candidate was selected.”

[17th December 1953]

SRI A. RATNAM :—“ சர்வீஸ் கமிஷன் பரிகையில் எவ்வளவு ஜாதி ஹிந்துக்கள், பிராமணர்கள் முதலியவர் எழுதினார்கள் என்றும் அவர்களில் எவ்வளவு பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் புள்ளிவிவரங்களை சர்க்கார் கொடுப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ Sir, in the matter of getting appointments, the Harijan community is making very rapid strides.”

Application of Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act to certain areas in the Tiruchirappalli district.

* 95 Q.—**SRI P. RAMAMURTHI** (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether there is any proposal to extend the application of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act to any contiguous area in Tiruchirappalli district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ There is no such proposal.”

Assignment of Government poramboke lands to Harijans.

* 96 Q.—**SRI S. RAMALINGAM**: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received petitions from Harijans and the landless poor that the Government poramboke leased out to them should be assigned to them free of cost; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ (a) & (b) The particulars which the hon. Member wants are not readily available with the Government. So far, the district authorities have however, received 63,370 applications from landless and poor persons, 3,526 applicants have been assigned land and 30,569 applications have been rejected. The remaining applications are being considered. The Government have also made provision for the employment of special staff wherever necessary for disposing of those applications.

“ Non-valuable land is assigned free of cost.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு நிலம் வழங்கப்படுமென்று சர்க்கார் சொல்லுகிறது. ஆனால் இன்றையதினம் நீண்டநாளாக அனுபவித்துக் கொண்டு வரும் புறம்போக்கு நிலங்களை தங்களுக்குக் கொடுக்கும்படி நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகள் ஜில்லா கலெக்டருக்கு எவ்வளவு மனுக்கள் போட்டாலும் அவர்கள் அம்மாதிரி கொடுக்க முடியாது என்று அம்மனுக்களை திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். அல்லது நிலத்தின் மார்கெட் விலையை கொடுத்தால் அதை அவர்களிடமே கொடுத்து விடுவதாக பதில் அளிக்கிறார். இம்மாதிரி யான பதிலை அவர்கள் அனுப்பாதவாறு சர்க்கார் துரிதமாக நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு உடனடியாக நிலம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாட்டையும் செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ Replies are given based on the facts of the case. If the lands are valuable lands, according to the rules, market value is demanded. There is no surprise in this.”

[17th December 1953]

Construction of a weir across Nannai odai.

* 97 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of a resolution from the Valibar Seerthirutha Manram, Kallai, Perambalur taluk, regarding the construction of a weir across Nannai odai in Vedakkalur firka, Perambalur taluk; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) & (b) No resolution was received by the Government. But a copy of the resolution was received by the Executive Engineer, Tiruchirappalli Division, in May 1953. On examination, the proposal was found not feasible since it was estimated to cost about Rs. 2 lakhs and there would not be sufficient supplies available in the odai for the scheme. Hence, the matter was not pursued further.”

Village munsifs paid by the Government.

* 98 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) how many village munsifs are paid by the Government in the State; and

(b) how many of them belong to the Harijan community?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“(a) 24,535.

“(b) 32.”

SRI A. RATNAM:—“கிராம முனிசிப்களாக வருவதற்கு ஏற்ற தகுதி, திறமை போன்ற யோக்கியதாம்சங்கள் என்னென்ன? தகுதியும், திறமையுமுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஏன் கிராம முனிசிப்களாக வருவதற்கு சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யக்கூடாது?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“Where the hereditary system prevails, only members of that family can be appointed. In addition to the hereditary claim, a certain test has to be passed.”

* 99 Q.—

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“This question may be taken up tomorrow, Sir.”

MR. SPEAKER:—“This question will be taken up tomorrow.”

Grant of permits to the Emerald and Company for acquiring iron and steel.

* 100 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the total number of permits granted for iron and steel and the actual quantity of iron and steel given to the Emerald and Company, Iron and Steel Merchants, for the period from 1st April 1952 to 30th June 1953 and out of the above the quantity allotted for fabrication purposes during the abovesaid period?

17th December 1953]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(1) No permits were issued to Sri Emerald & Co., for acquiring Iron and Steel for the period from 1st April 1952 to 30th June 1953 or before. The question, therefore, of any allotment for fabrication purposes, does not arise.

(2) Sri Emerald & Co., however approached this Government in February 1953 for recommending their case to the Controller of Stores for allotting to them a quantity of about 5,000 tons of scrap on top priority from the Railway Stores at Perambur and Golden Rock. This Government recommended their case for allotment on high priority. But, subsequently, it was understood that the materials were controlled categories and the Government therefore cancelled their recommendation and informed the Controller of Stores that, if the materials were controlled, they should be allotted to Controlled Scrap Stockists and if they were not, they should be allotted to anyone who was eligible for them under the instructions of the Iron and Steel Controller, Calcutta. The Iron and Steel Controller, has since allotted the materials to the Mysore Iron and Steel Works, Bhadravathi.

(3) The Controller of Stores has since informed the Director of Controlled Commodities, Madras, that a quantity of 1,333 tons of cast iron scrap pot sleepers broken or complete had been allotted to Sri Emerald & Co., by June 1953. Since there is no distribution control over cast iron scrap, no permits are necessary for acquiring them.”

Announcement re. afternoon session.

MR. SPEAKER:—“Questions over. I wish to make an 12-10 announcement to the House. The afternoon session will hereafter be from 3 p.m. to 5-30 p.m. instead of from 2-30 p.m. to 5 p.m.

“The general discussion on the Budget will now commence. I fix a time-limit of 15 minutes for the speech of each hon. Member.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE SECOND SIX MONTHS OF THE YEAR 1953-54.

* SRI K. T. RAJU:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அரை வருஷத்திற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்து சபையிலே நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தில் சர்க்காருடைய கொள்கையை நிர்ணயிக்கக் கூடிய பட்ஜெட் அல்ல; பிப்ரவரி மாத கடைசியில் மறுபடியும் முழு வருஷத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்படுகிற காலத்தில் சர்க்காருடைய கொள்கையை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதி இப்பொழுது தற்காலிகமாக சமர்ப்பித்திருக்கிறார். ஏற்கனவே இந்த அரை வருஷ பட்ஜெட்டில் பெரும் பகுதி செலவழித்தாவிட்டது. இன்னும் கொஞ்சம் பணம் தான் செலவழிக்க

[Sri K. T. Raju] [17th December 1953]

வேண்டி இருக்கிறது. ஆகையால் இதை சாதாரணமான பட்ஜெட் எனக் கொண்டு சீக்கிரமாக இந்த பட்ஜெட்டை முடித்துவிடவேண்டுமென்று கூறினார்.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“உண்மையிலேயே அவருடைய பட்ஜெட் பிரச்சங்கத்தை நாம் பார்க்கிறபோது, நமது ராஜ்யத்திலே சாதாரணமாக மக்கள் ரொம்பவும் அபிவிருத்தி அடைந்து வருவதாகவும், பொதுவாக சென்ற வருஷத்தை விட இந்த வருஷம் மழை அதிகமாகப் பெய்த காரணத்தினாலும், பொதுவாக விவசாயத் துறையிலும், மற்ற துறைகளிலும், அபிவிருத்தி எதிர்பார்க்கப்படுவதாகவும், நிலைமை சாதகமாக இருந்துகொண்டு இருப்பதாகவும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். ஆனால், இந்த பட்ஜெட் பிரச்சங்கத்திலிருந்து பொதுவாக பார்க்கிறபோது, உண்மை நிலைமை வேறு விதமாக இருக்கிறது. உண்மை நிலைமை என்ன என்று பார்த்தால், இன்றையதினம் நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நான்கு நாள் வளர்ந்துவரக் கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. ஏற்கனவே நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கும்படியான சாதாரண சிறு தொழில்களும் பல பெரிய தொழில்களும் மிகப்பெரிய நெருக்கடியிலே இருப்பதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. ஏற்கனவே, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சதேசித் தொழில்கள் அழிந்து வருகின்றனவென்பதை நம்மால் பார்க்கமுடியும். இன்றையதினம் எடுத்துக்கொண்டால், இந்த வருஷத்தில் திருவொற்றியூரில் கந்தன் டெக்ஸ்டைல் மில் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல், மேட்டுப்பாளையம் கண்ணாடி தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, புகளூர் சர்க்கரை ஆலை மூடப்பட்டுவிட்டது. அதன் காரணமாக 600 தொழிலாளிகள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய சென்னை நகரத்தைப் பொருத்தவரையில் ட்ராம் சர்வீஸ் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் நிலைமை நாம் அறிந்ததே. இன்றைக்கு பொதுமக்கள் எந்தப் போக்கு வரத்தும் சரியாக இல்லாமல் நெருக்கடியில் அவதிப்படுகிறார்கள். தொழில் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்கள், பஸ் நல்ல முறையில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்று. ட்ராம் சர்வீஸ் இல்லாமலிருந்தும், பொதுவாக மக்களுக்கு சென்கரியமான போக்குவரத்து நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்கள். மாலை நேரங்களில் இந்த மவுண்ட் ரோடு போன்ற இடங்களில் நம்மைப்போன்றவர்கள் பஸ்வீல் ஏறிப்பார்க்கிறபோது, கனம் மந்திரி அவர்கள் நிலைப்பது போல் நிலைமை இல்லையென்று தெரிய வரும். பொதுவாக நாம் பஸ்வீல் ஏறவேண்டுமானால், எப்படி ஓடத் தெரியவேண்டும். எப்படி ஒருவருக்கொருவர் சண்டை போட்டுக்கொண்டு பஸ்வீல் ஏறவேண்டும் என்று தெரிந்திருக்கவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கிறபோது, பஸ் போக்குவரத்து நிலைமையில் அபிவிருத்தி இல்லையென்று தான் சொல்லவேண்டும். சென்னை நகரத்திலுள்ள பொதுமக்கள் போக்கு வரத்து வசதியின்றி தவிப்பதைத் தவிர, 1,600 ட்ராம் தொழிலாளிகள் வேலையில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

“ஏற்கனவே, பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்போவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை எடுத்துக்கொண்டால், ராஜபாளையம் ஜெயராம் மில், மதுரை கோதண்டராம் ஸ்பின்னிங் மில், சர்க்கார் பங்குள்ள ராமராஜ் சர்ஜிக்கல் காட்டன் மில் ஒரு பகுதி மூடி, அதில் பலருக்கு வேலை கிடையாது. திருநெல்வேலி ஜில்லா வீரவநல்லூர் கார்த்திகேய மில், அது டோக, தொழில் வளர்ச்சியுள்ள கோவை நகரத்தில் இன்றைக்கு சிறு இஞ்சினீரின் தொழில் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். பம்பு செட்டுகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் பல நூலம் தருவாயில் இருக்கின்றன. கோவையில் பல தொழிற்சாலைகளில் அனேகம் பேருக்கு வேலையில்லையென்று முதலாளிகள் சொல்லுகிறார்கள். காரணம் உற்பத்தி செய்த பம்புகள் விற்பனையாகவில்லை.

“மழை பெய்த காரணத்தினால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். கிணற்றில்

[17th December 1953] [Sri K. T. Raju]

தண்ணீர் இருக்கிறது. இறைப்பதற்குள்ள நவீன முறையில் தயாரித்த இயந்திரங்கள் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது கோவையில். விவசாயத்தில் அபிவிருத்தியை உண்டாக்கப் போகிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி யாகக்கூடிய இந்த சிறிய இயந்திரத் தொழில்கள், பம்பு செட்டுகள் போன்றவைகள் நூற்றுக்கணக்காக தேங்கிக் கிடப்பதை சர்க்கார் வாங்கி விவசாயிகளுக்கு கொடுத்திருக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்திருக்கின்றார்களா என்று பார்த்தால், இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டி யிருக்கிறது. மழை பெய்து தண்ணீர் நிறைய இருக்கிறது. ஆனால், அந்தத் தண்ணீரை பம்பு செட்டுகளைக்கொண்டு இறைத்து விவசாயத்திற்கு உபயோகப் படுத்தாமல் செய்து, விவசாயிகளிடம் பணம்மீலை. அதனால் இன்று தொழி லாளிகளுக்கு வேலை இல்லை. தொழில் வளர்ச்சி குன்றியிருக்கிறது. விவசாயிகளிடத்தில் பணமில்லாத காரணத்தினால். ஆகவே, இன்றைய தினம் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒவ்வொரு துறையிலும் குறிப்பாக விவசாயத் துறையிலும் நாம் அதிக கவனம் செலுத்தப்போகிறோம் என்று மத்திய சர்க்காரும் மாகாண சர்க்காரும் தினசரி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே தருணத்தில், இந்தத் தொழில் அழிந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே, இந்தத் தொழில் அழிந்துபோகாமல் இருக்கவேண்டுமானால் தேக்கிவிடக்கூடிய நூற்றுக்கணக்கான பம்பு செட்டுகளை இன்றைக்கு உடனடியாக 10 வருஷ தவணைக்கு குறைந்த வட்டி விசைத்தில் விவசாயி களுக்கு வாங்கிக் கொடுப்பார்களேயானால், சதேசித் தொழில்களாகிய இத்தகைய தொழில்கள் அழிந்துபோகாமல் பாதுகாக்கமுடியும். அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளிகளுக்கும் வேலை கிடைக்கமுடியும். விவசாய அபிவிருத்திக்கான திட்டங்கள் விவரமாக ஏதாவது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களின் பட்ஜெட் பிரச்சங்கத்தில் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், ஒன்றையுமே காணவில்லை.

“இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள 30 ஆயிரம் ஹரிஜனங்கள்—தோல் பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள்—இன்றைக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலும் இதைப்பற்றி தெரிவித்திருக்கின்றேன். தோல் பதனிடும் தொழிலுக்கு சரியான ஆதரவு இல்லாமல் இருப்பதால் தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனங்கள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். எனவே, அந்தத் தொழிலுக்கு சென்னை நகரத்திலேயே ஒரு ‘மார்க்கெட்’டை ஏற்படுத்தி, அந்தத் தொழிலுக்கு பொதுமான முலதனமும், அதற்கேற்ற டடன் வசதியும் சர்க்கார் செய்து கொடுப்பார்களே யானால், இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள 30 ஆயிரம் ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை கிடைப்பதைத் தவிர, இந்தத் தொழிலை லாபகரமானதாகச் செய்து நீண்ட காலம் இத்தொழில் நடந்து வரும்படிச் செய்து, இந்தத் தொழில் அழிந்துபோகாமல் பாதுகாக்கமுடியும். அதற்கேற்ற நடவடிக்கையை இது வரையில் சர்க்கார் எடுக்காத காரணத்தினால், லண்டனில் இரண்டு ஷில்லிங் விலை குறைந்ததால் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள 30 ஆயிரம் ஹரிஜனங்கள் அடிக்கடி பாதிக்கப்படும் அபாயம் இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபையின் சவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் இம்மாதிரி தொழிலை நெருக்கடி ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நாம் புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுபவரே அதே சமயத்தில், ஏற்கனவே இருந்துவருகிற சிறிய தொழில்கள் வளரமுடியாத அளவு பாதிக்கப்படும் வருகிறது. தொழில்களுக்கு போதிய ஆதரவு இல்லாமல், ஆயிரக்கணக்கான தொழி லாளிகள் வேலையில்லாமல் திண்டாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், புதிதாக வேலை தருவதாக சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், ஏற் கனவே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் கணக்கெடுத்தால், இந்த ராஜ்யத்தில் ஏதோ நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு வருவதாக மேல்வாரியாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, உள்ளூர் நெருக்கடி அதிகரித்து வருவதை பல புள்ளி விவரங்களிலிருந்தும், பெரிய அழிந் தலின் வரலாற்றையும் காணலாம். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை உடனடியாகத் தீர்க்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் இந்த ராஜ்யத்தில்

[Sri K. T. Raju] [17th December 1953]

மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி மிகப் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த அபாயகரமான நிலைமையைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான அம்சம் இந்த பட்ஜெட் பிரச்சந்திலிருந்து எதிர்பார்க்க முடியவில்லை.

“அடுத்த பிப்ரவரி மாதத்தில் கொள்கை சம்பந்தமான பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்படும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். அதே சமயத்தில் அபிவிருத்தியைப்பற்றி மட்டும் சொல்லி இருக்கிறார். இந்த ராஜ்யத்தை எதிர் நோக்கியுள்ள முக்கியமான வேலை இல்லா திட்டாட்டத்தைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. தொழில் நுணுக்கம் தெரிந்த அறிவாளிகள், பயிற்சி பெற்ற இஞ்சினீர்கள் அனேக ப்ராஜெக்டுகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், என்றும், இந்த வேலை முடிந்தவுடன் அவர்களை எங்கே ஈடுபடுத்துவது என்ற ஒரு நிலைமை இருப்பதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்.

“சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலே நாங்கள் சொன்னோம், தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை உடனடியாக அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று. 12 லக்ஷ ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதென்றும், பரிசுடார்த்தமாக அதைப் பார்க்கப்போகிறோம் என்றும், அதன்மூலமாக இந்த 1953-ம் வருஷம் முடிவதற்குள் அது சம்பந்தமாக நமக்குத் தெரியும் என்றும் சொன்னார்கள். சாதாரண மக்களெல்லாரும் இதை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அனேக இஞ்சினீர்களையும், 50 ஆயிரத்துக்கு (மற்பட்ட தொழிலாளிகளையும், அதில் ஈடுபடுத்தமுடியும். இந்த நாட்டின் தொழிலிலிருந்திருக்கான நிலக்கரியும், மற்ற உப பொருள்களும் அதிலிருந்து கிடைக்கமுடியும். அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நிலக்கரிச் சுரங்கத்தின் நிலைமை என்ன? எந்த அளவு பரிசுடார்த்த முடிவு இருக்கிறது? அதன்மூலமாக அபிவிருத்தி என்ன செய்யமுடியும்? என்று இந்த சட்டசபையில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பிப் பார்கள் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், உண்மையிலேயே எதிர்பார்த்தபடி ஒருவிதமான விஷயமும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கத்தைப்பற்றி இப்படி வற்புறுத்துவதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், முக்கியமாக தொழிலாளிகளுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்பது மட்டுமல்ல; இந்த நாட்டிலுள்ள பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு பலமான அஸ்திவாரங்கள் அந்த நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை அபிவிருத்தி செய்வதுமூலமாக இருக்கிறது, இந்த நாண்டுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்திலே இந்த நெய்வேலிச் சுரங்க அபிவிருத்திக்காக இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நிதி உதவி கோரியிருக்கிறார்களா? மத்திய சர்க்கார் இது சம்பந்தமாக என்ன பதில் சொல்லியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள தென்னாட்டில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண மக்களும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி எதிர்பார்ப்பதற்குக் காரணம், நாம் ஏற்கனவே தொழில் வளர்ச்சியில் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதுதான். இன்று பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் இந்த ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; படித்தவர்கள், தொழிலாளர்களும், மத்தியதர வகுப்பினர் ஆகிய சகலரும் இன்று வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு நெருக்கடியான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது ஒரு தேசிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஆகையினால்தான் இதைப்பற்றி இந்த சட்டசபையினுடைய கவனத்திற்கும், குறிப்பாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பட்ஜெட் பொது விவாதம் முடியும் போது, இந்த நெய்வேலி பழுப்புநிலக்கரி சுரங்கத்தைப்பற்றி விவாங்கிப் பேசுவோம் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பார் என்று நம்புகிறேன்.

12-20
p.m.

இந்த நெய்வேலிச் சுரங்கத்தைப்பற்றியும், அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களைப்பற்றியும் பல நிபுணர்களும், பத்திரிகைகள், கட்டுரைகளிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கும் நிலக்கரி

[17th December 1953] [Sri K. T. Raju]

கிடைக்குமென்று பல நிபுணர்கள் சொல்லியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே நம்முடைய சென்னை ராஜ்யம் வருங்காலத்திலே முன்னேறுவதற்கு இந்த நிலக்கரிச் சுரங்கம் பெரிய அளவு வாய்ப்பும் வசதியும் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கிறபோது உண்மையிலேயே நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஆனால், அதைப்பற்றி இந்தச் சபைக்குத் தெரியாது. எனவேதான், இந்த நிலக்கரிச் சுரங்கத்தைப்பற்றிய முழு விவரத்தையும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய பட்ஜெட் பிரச்சந்தி முடிவில் குறிப்பிடுவார் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

“பல தேசிய பத்திரிகைகளும் இதைப்பற்றி தலையங்கம் எழுதியுள்ளன. ஏன் நாம் இதை குறிப்பிடுகிறோம் என்றால், இந்த ராஜ்யத்திலே என்னைக் குடும்ப இல்லாத அளவுக்கு தொழில்கள் விருத்தி யடைவதற்கான வசதிகள் இந்த சுரங்கத்தில் வசதிகள் இருக்கின்றன. பல லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து இந்த ராஜ்யத்திற்கு வேண்டிய நிலக்கரியை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது இந்த இயற்கை செல்வத்தை நம் முடைய மனித சக்தியைக் கொண்டும், அறிவுத் திறனைக் கொண்டும் உபயோகப்படுத்தி, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும், தொழில் நெருக்கடியைத் தவிர்க்கவும் ஏன் நாம் இந்த நெய்வேலி திட்டத்தை உடனடியாக அவசரமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரக் கூடாதென்று கேட்க நான் ஆவசப்படுகிறேன்.

“எனவே, இந்த நாட்டில் இன்றைக்கு தொழிலாளிகள் மட்டுமல்ல, படித்த பட்டதாரர்களும், தேர்ச்சி பெற்ற இஞ்சினீர்களும் இன்னும் இது போன்ற எல்லா வகுப்பினரும் வேலையில்லாமல் தவிப்பது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறதென்பதை நிதி மந்திரி மூடிமறைக்கிறார். நாம் இதை எதிர்த்து நிலைமையை சமாளிக்கவேண்டும். இதில் சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தியாகவேண்டும். இதற்காக, பிப்ரவரி மாதம் தாம் முழு வருஷ பட்ஜெட் போடுகிற நேரத்தில் சர்க்கார் கொள்கையை திட்டவாட்டமாக அப்பொழுது பேசிக்கொள்ளலாம் என்று விட்டுவிட முடியாது. இது உடனடியாக தீர்க்கப்படவேண்டிய முக்கியமான பிரச்சனை. அதற்கேற்ற யோசனையை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் பட்ஜெட் விவாதத்தின் கடைசியில் தெரிவிப்பார்கள் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு லக்ஷம் பஞ்சாலேக்கு தொழிலாளர் சம்பந்தமான விஷயங்களுக்காக முக்கூட்டுக் கமிட்டி யொன்று 1951-வது வருஷத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஒரு லக்ஷம் தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கக் கூடிய விஷயத்திற்காக அந்தக் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்த முக்கூட்டுக் கமிட்டி இதுவரை என்ன முடிவு செய்திருக்கிறது என்றும், அவர்களுடைய தீர்ப்பு என்ன என்றும் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இதுவரை அறிவிக்கப்படவில்லை. ‘ப்ளான்டேஷன்’ தொழிலாளர்கள் 1½ லக்ஷம் பேர்களுக்கு ‘அட்ஜூடிகேஷன்’ வேண்டுமென்பபோது முதலாளிகள் ஹைகோர்ட்டில் பேசி அட்ஜூடிகேஷன் கூடாதென்று சொன்னார்கள். ஹைகோர்ட் முதலாளிகளுக்கு எதிராக தீர்ப்பளித்து மூன்று மாதம் ஆய்விட்டது. இதுவரை என்ன நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுத்திருக்கிறது? இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள 1½ லக்ஷம் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை இது. ஒரு ஹைகோர்ட் தீர்ப்புக்குப் பிறகு மூன்று மாதமாகியிருந்தும் கூட, அது விஷயமாக சர்க்கார் அட்ஜூடிகேஷன் தரவில்லை. கோர்ட்டின் உத்தரவை சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டியிருக்க, மூன்று மாதமாகியிருந்தும் கூட சர்க்கார் சம்மா இருந்திருக்கிறார்களென்றால், 1½ லக்ஷம் தொழிலாளர்கள் நிலைமை என்ன என்பதை இந்தச் சபை கவனிக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, விற்பனை வரியைப்பற்றி சில வர்த்தகர்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் மாகாணத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதுபோல் கிட்டத்தட்ட இந்த அரை வருடத்திற்கு 4½ கோடிக்கு மேலிருந்து வருமானம் வரும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு

[Sri K. T. Raju] [17th December 1953]

இந்த ராஜ்யத்தில் விற்பனை வரி பலகட்ட வரியாக இருப்பதை, ஒரு கட்ட முனை வரியாக இருக்கவேண்டுமென்று வியாபாரிகளும் பொது மக்களும் பெரிய கிளர்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நியாயமான வியாபாரிகள் ஒழுங்காக, மரியாதையாக நடந்துகொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு இந்த விற்பனை வரி மாற்றி யமைக்கப்படவேண்டும். பல ஆண்டுகளாக இந்த வரியின் மூலமாக ஏற்பட்ட அனுபவத்திலிருந்து இன்றைக்கு ஒரு முனைவரி போடுவதால் வியாபாரிகளுக்கும் செனகரியம் ஏற்படும்; சர்க்காருக்கும் பெரிய அளவுக்கு வருமானம் குறையாமலும் இருக்கும். வியாபாரத்தில் சம்பந்தப்பட்ட வியாபாரிகளின் அபிப்பிராயம் என்ன என்றும், ஒரு முனைவரி விதிப்பதால் நிலைமை என்ன ஏற்படும் என்பதைப்பற்றி பெய்லாம் அவர்களுடன் விவாதித்து ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். இன்றைக்கு நம்முடைய நிலைமை என்னவென்பதையும், ஒரு முனைவரி விதிப்பதால் ராஜ்ய சர்க்கார் அபிப்பிராயம் என்ன என்பதையும், மத்திய சர்க்கார் ஏதோ இந்த விஷயத்தைப்பற்றி பல அபிப்பிராயங்களை சொல்லி யிருப்பதாக பத்திரிகைகள் பார்க்க நேர்ந்தது. இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய சிறு வியாபாரிகள், சந்தையில் வரக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான சிறு சிறு வியாபாரிகளும், பொதுமக்களும் இந்தப் பலமுனை வரியினால் பெரிய அளவு பாதிக்கப் படுவதால், அவர்கள் ஒரு முனைவரி விதிப்பு இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே இது விஷயமாக பரிசீலனை செய்து, எந்த அளவுக்கு வருமானம் குறையும், எந்த அளவு இந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

“ சில பொருள்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்ற யோசனையையும் சர்க்கார் பரிசீலித்து நியாயமான எந்தெந்த பொருள்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க முடியும் என்பதை பரிசீலிக்கவேண்டும். இந்த மட்டிலும்தான் வரமான வரி விஷயமாக ஒரு பெரிய மகாநாடு தமிழ் நாட்டில், ஈரோட்டில் 27-ந்திதி, நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் வரும் வியாபாரிகள் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் அல்ல; பொதுவாக எல்லா மக்களும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள். ஆகவே நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய யோசனையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. ANANTA PAI :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, at the outset, I would congratulate the Hon. the Finance Minister on his matter-of-fact presentation of the Budget. He has been economical in the choice of his words as he has been in the administration of the resources of the State. He promises no surprise in the Budget, but one who has gone through it carefully comparing it to the state of affairs envisaged in the last Budget is surprised to find that the expected surplus in the residuary Madras State has dwindled to a small fraction of Rs. 2 crores. We were told that, after the partition of the State, the resources of the State would not be in such a bad condition. Though I won't say that they are in a bad condition, I do not see any reason to be very optimistic about the way in which things are going. May be the Finance Minister had to face the difficulty of adjusting the staff which had become redundant or surplus after partition. But the Government have now been put to the painful necessity of trying to make an adjustment without retrenchment, particularly when they are advising industrial and business concerns not to have retrenchment and add to the problem of unemployment. Nevertheless, we would very much like the Government to be quick about the reorganization of the staff.

[17th December 1953] [Sri T. Ananta Pai]

that the surplus staff could be more usefully utilized than now and the tax-payer may reap the benefit of the taxes that he has been paying.

“ The Hon. the Finance Minister has somehow drawn attention to the particular problem of the increasing debt charges. Personally, I would not like to be very much worried about the debt charges so long as they represent something tangible by way of irrigation and electricity projects. Surely they would repay all the amounts that we have invested. Very probably, the Hon. the Finance Minister wanted to draw our attention to the possibility of a taxation measure by way of betterment tax. In areas where such schemes have been taken up, I would strongly support a taxation measure of that type in the interest not merely of raising further revenue but of equity and justice. Particularly, coming from an area which has not benefited to any extent by these schemes, I would very much like that the tax-payer should get the return for the money that is invested, and if any part of the country wants irrigation projects to be taken up, the people there ought to be prepared to pay the necessary taxes to cover the expenses. After all, if the State is able to recover the money like that, it would be able to take up further schemes for the betterment of the whole State. So, in the interest of justice and equity, I would like the Government to bring up that taxation measure though it might have to encounter some opposition because nobody would like to pay for the services that he enjoys.

“ So far as the taxation structure of the State is concerned, we are now relying entirely on a doubtful method of taxation, doubtful from the point of view of both of the administration of the taxation measure and the resources that it is expected to bring to the State exchequer. I refer in this connexion to the general sales-tax. The return from the general sales-tax has been varied. Everybody knows that there is some leakage. Every merchant also says that it will be difficult for him to carry on his business honestly because dishonest merchants are able to evade tax and compete with honest merchants, and so even the latter would have to fall into dishonest ways. A careful revision of the entire taxation structure has therefore become necessary. One may dislike to go into the question as it may involve some loss of revenue. But I think that the method of taxation, the manner of taxation and everything connected with the general sales-tax require careful consideration at the hands of the Government immediately. The Central Finance Minister has recently suggested that it would be better to have a purchase-tax instead of sales-tax. I do not exactly know the implications of such a suggestion. Very probably, under the purchase-tax system, we may lose some money. Whatever it is, so far as this State is concerned, the general sales-tax cannot be given up unless an alternative tax brings us sufficient revenue.”

[17th December 1953]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The suggestion of purchase-tax is only with reference to inter-State transaction coming under the new decision of the Supreme Court. It is not a general decision regarding general sales-tax.”

* SRI T. ANANTA PAI :—“ I thank the Hon. Finance Minister for the clarification. So far as the inter-State taxation is concerned, there have been various representations from the mercantile community. Simply because the suggestion comes from a class of people whom the Government consider to be mainly responsible for evading taxes, that suggestion should not be overlooked. The Government should carefully go into every suggestion made and come to some decision as to how best we could administer this tax, enlisting the maximum co-operation of those people and at the same time not allowing them to evade the tax. I believe that nearly 50 per cent of the general sales-tax is evaded. Even if it is so, I have no objection provided our idea is to collect as much tax as possible and we have fully taken into account the possible evasion. I only want to impress on the Government that the present taxation structure requires very careful reconsideration.

“ Now, I would like to mention some important problems affecting my district, South Kanara. Recently, the Hon. Finance Minister was in my district. I need not impress on him that the most important problem of South Kanara is the one relating to communications. If that problem is solved, all other problems relating to education, public health and other analogous problems could be very easily solved. No doubt, the Hon. Finance Minister may say that a lot of works have been taken up there, and the West Coast Road and other bridges that are being constructed in that district may be pointed out by him. In this connection, I wish to point out that the West Coast Road is an all-India road which would benefit a number of districts and would help people to go from Cape Comorin to Bombay. But, so far as the South Kanara district is concerned, the benefit that will accrue to it will be only incidental. The Hon. Finance Minister should not be under the impression that the construction of a few bridges and the West Coast Road will solve the problem. Seventy-five per cent of the population of South Kanara live along the coast. Unless the rivers are bridged, we cannot adequately satisfy the people by saying that their communications problem has been solved. There are three rivers which have to be bridged and which run for about 30 miles or so between Mangalore and Udupi. If the Government could come forward to bridge at least these three rivers, I am sure that long journeys could be avoided and so much waste on petrol, rubber, etc., could also be avoided and so much valuable foreign exchange could be saved for the country. Of course, there is the problem of finance. The Hon. the Finance Minister received a

[17th December 1953] [Sri T. Ananta Pai]

suggestion from the people of South Kanara that if the Government floated a loan for the purpose of bridging these rivers, the people of that district would come forward to subscribe to it. I am sure the Hon. Minister is carefully examining this proposition and that the Government will come to some early decision with regard to the bridging of these rivers which is very necessary. In the meantime, we have requested the Hon. Minister to consider the question of reducing the ferry charges. In 1939, I think a quarter anna was collected. But now I understand that one anna is being collected, from the passengers who cross these rivers. Between 1939 and 1950 nothing has happened to warrant this increase. Then there is the classification of these ferries as first-class, second-class and so on depending upon the account of inconvenience—larger the inconvenience, higher are the charges collected. The Government are now looking upon it as a source of revenue and have therefore enhanced the charge every year. Out of the sum of Rs. 3,20,000 which is supposed to be the revenue of the composite State under this head, nearly Rs. 1,10,000 or so comes from South Kanara. Thus, the people of this district have been made to pay enhanced charges for inconvenience and not for convenience. I request the Government to go into the question of reducing the ferry charges to their former level and also provide necessary amenities to passengers. In case they are able to put up bridges, the ferry charges may be retained as tolls to meet the cost of bridges to some extent. But even without waiting for a discussion on the question of constructing bridges, I request the Hon. Finance Minister to reduce the ferry charges immediately.

“ On the question of the Food-front, I have one suggestion to make. I am sure the Hon. Food Minister will accept it. When zones are constituted, South Kanara should be left alone without being tacked on to some other district. There is already a deficit district nearby in the Bombay State, viz., North Kanara. So there will be smuggling and it will be almost impossible to keep down prices in South Kanara. On this occasion, I would like to draw the attention of the Hon. Minister to the colossal wastage in fish that is taking place in the district. This year ‘ sardine ’ catches are very, very heavy. We did not have so much catches of ‘ sardine ’ in previous years as we had this year. Nearly, 37,000 tons are rotting in the sands of our beaches as fish manure, because, we do not have a proper organization for marketing it and also to convert it into fish-oil. The result is that large stocks of fish have become mere waste, huge waste and colossal waste which the nation cannot possibly afford. The whole stock is there lying waste as fish manure. There is the problem of the Agricultural Department which is feeling that it must be retained within the State itself. When prices are heavy outside, we suggest that the Government must allow the surplus stock to be exported outside. Fishermen have already suffered in the previous years. We would like to compensate them for their loss by at least making them get a better price this year.”

[Sri T. Ananta Pai] [17th December 1953]

"In the matter of communication, I would like to draw the attention of the Hon. Finance Minister to the fact that the South Kanara and Malabar districts are having very heavy rains every year with the result that the maintenance of roads in those districts has become very difficult. The problem of maintaining roads in those districts is not the same as in other parts of the State. So, I request him to see that greater allotments are made to those districts so that our roads may be maintained at specified standards.

"I do not like to take much time of the House, except to conclude with an appeal to the House. In the last two days Members from South Kanara have been hearing in this House speeches after speeches both in Malayalam and Tamil without being able to understand a word of them. If we want to sit here, probably the advice may be given that we must learn these languages and nothing will be lost by so doing. It is better if we are able to understand each other. As a matter of fact, we are making ourselves understood without being able to understand what others say. Thank you very much."

12-40 p.m. SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Mr. Deputy Speaker, the speech of the Hon. Finance Minister opens with an optimistic note regarding the Food-front. Of course, it is due to the fact that we had this year the seasonal rains and some good crops are expected. But along with this, there is the danger of the steep fall in prices and the cost of cultivation remaining the same. No doubt, the Ordinance has come in good time and I would like to congratulate the Government on the timely help that they have rendered to agriculturists. But it is only a temporary palliative. I think the credit facilities of the agriculturists have shrunk and for the next crop they may not have much cash left in their hands to cultivate their lands. So, along with this Ordinance it would be better if the Government come forward with proposals to make some ready credit or easy credit available to the agriculturists through a co-operative organization or some other organization. No doubt, the Government always plead that the co-operative society is available for the agriculturists to take some ready money. The field of co-operation does not cover the whole agriculturist population. I am told that it covers only about 25 per cent or so of them. Therefore, it is high time that the Government came up with some proposals to make easy and cheap credit available to the agriculturists in time.

"Coming to the Demand regarding Forests, I find that an artificial scarcity of firewood has been created in certain areas adjoining reserved forests in the State. When I approached the officials of the Forest Department, I am told that it is due to the fact that a new system of permits has been introduced in those areas in order to protect forests and to prevent smuggling. Sir, if it had prevented smuggling, it would have been all right. The

17th December 1953] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

Government say that protection of forests and prevention of smuggling are the sole objects of the permit system. There are some private forests where the parties are compelled to take out a permit to cut trees and to transport them through roads. Even small owners have to file applications for permits and the issue of permits takes a long time, with the result a new system of mamools has been created. Due to the operation of this permit system, there is scarcity of firewood in the adjoining towns. I am told that it is selling at very high rates in several places. In my own place, Tiruppattur Town, the cost has suddenly gone up from twelve to thirteen rupees to eighteen to twenty rupees per cart-load. Again, the contractors are not able to bring the firewood into the towns because they have to incur an extra expenditure by way of mamool which is five rupees. I would request the Government to take steps to compel contractors to sell a specific quantity of fuel in the town itself where prices are going up due to scarcity. Now, it is found that firewood is more scarce than even rice.

"Then, Sir, year after year we discuss Prohibition and this year also there is a Demand under that head. In 1952, when a Cut Motion was moved in this House under the Demand, the Hon. the Chief Minister said: 'Let a forty-five per cent chance be given to the working of the scheme; I will work it successfully.' It is now more than a year since this statement was made and I find from statistics supplied by the Department that month after month the number of detections is on the increase. It is very clear, therefore, that the scheme is not a success. (The Hon. Dr. U. Krishna Rao: 'Detection is efficient.') I do not think so. I feel that the number of detections is in direct proportion to the number of offences committed in the State and detections form a very low percentage of the total number of offences committed. Then, the Chief Minister made another statement, an important statement, that the scrapping of Prohibition was not a wise course since everybody had learnt the art of illicit distillation and that, therefore, the revenue that the Government might get would be only just three or four crores and not twelve crores as they were getting during the pre-Prohibition days. He himself admitted that illicit distillation had become a cottage industry. This statement indicates that Prohibition has failed and so I suggest that it be scrapped instead of the Government resorting to all sorts of minor taxation measures.

"Then, Sir, I come to Harijan Welfare. In July last, Harijan Welfare Officers came round and urged everybody to take steps to open Harijan hostels. On the advice of these Officers, six Harijan hostels were proposed to be opened in my district. In my own firka, Tiruppattur, on July 9, the Collector was invited to open a hostel and he came and opened it. But to my surprise, I received a communication on August 22, enclosing the proceedings of the Director of Harijan Welfare, dated August 6, which stated that no new hostels should be opened until further orders. What about the

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [17th December 1953]

hostel opened in July? I wrote to the Director of Harijan Welfare asking whether the hostels opened already should be closed or could be run and I have not received any reply so far. There were students in these hostels who would not have joined the schools if hostel accommodation had not been provided. They had already been there for two months when this communication came. I would, therefore, request the Government to take steps to see that at least those hostels which were opened before the receipt of the communication are recognised and boarding grants given to them.

"I shall next come to the perennial question of sales-tax. With regard to this tax, there has been an agitation to make it a single-point tax instead of a multi-point one as it is now. The merchant community has been agitating for the last six months to make it a single-point tax. They have realised that sales-tax has come to stay and their agitation is not that it should go but that it should not be a multi-point one. Once, of course, they were agitating against the tax itself but now they know it is a permanent taxation measure and so they prefer the lesser evil to the greater evil. There are many advantages in having a single-point tax from the administrative point of view also. The number of assesseses will be less and the establishment also can be reduced in size in proportion to the number of assesseses. Also under the present system, there is greater scope for evasion of tax. For example, one can trade in the name of several people and escape assessment. If it is made single-point, then the trader can be taxed at source and there will be no scope for evasion. No doubt, there will be a fall in income but the loss can be made good by enhancing the rate of tax.

"Sir, we hear so much about river valley projects. I have been hearing for the last thirty years that steps would be taken by the Government to impound the waters of the Palar which is the main source of irrigation for more than two districts, Chingleput, North Arcot and a part of Chittoor. I have heard the Government say that it would be damned up and that the scheme was being studied. So far, however, nothing concrete has taken shape. I find now that the Railway people have recently dug a well in the bed of the Palar in North Arcot and are taking water to a distance of seven miles for supply to the Railway Colony at Jalarpet. Not being content with digging a well and taking water, they have put up a bund underground in order to ensure that the spring water does not seep away. The result is the spring channels which used to irrigate lands round about the Railway well to a radius of a few miles have got dried up. In spite of mahazars and personal representations, nothing has been done to set matters right. I specifically remember having represented this matter personally to the Hon. the Revenue Minister when he visited Vaniyambadi some time ago and his having assured me that the whole matter would be investigated. I wish the Government take some steps at least now to see whether some remedy can be afforded to the ryots on the Palar bed.

[17th December 1953] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

"Lastly, Sir, I wish to point out that there has been great communal tension in the State for the last two years. The Hon. the Chief Minister is going about the country saying that communal hatred should be put down. Sir, the question of communal representation has been before the public for the last thirty years but the tension was not so much in the past as it is now. The tension is there not because there is an agitation started and kept going by Mr. E. V. Ramaswami Naicker. This agitation has been there for the last thirty years. But the tension has increased because of the abolition of communal representation—under the Constitution no doubt—with some reservation for backward communities and Harijans and because of the statement of the Chief Minister on the spoils system.

"Instead of charging others with asking for a share in the spoils of office while at the same time not hesitating to monopolise the advantages of office for one community, I wish the Government recommended to the Government of India to re-introduce the system of communal representation and put an end to these communal quarrels and brought harmony among the different communities in the State. 12-50 p.m.

"I thank you once again, Sir, for the opportunity given to me to speak on this Budget."

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டில் கண்ட விஷயங்களிலெல்லாம் மிகவும் பொதுப்படையான அம்சங்கள் இருப்பதற்குக் காரணம் தென்கு ஆறு மாத பட்ஜெட் என்பதுதான். ஏற்கனவே மூன்று மாதங்களுக்கு செலவழிக்கப்பட்டு விட்டது. மூன்று மாதம் பாக்கி இருக்கிறது. என்னுடைய நண்பர் ஒருவரோடு நான் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது இனிமேல் வருஷா வருஷம் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு பட்ஜெட் என்று வந்தால் ரொம்பவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்றும் பட்ஜெட் புத்தகமும் கூட சிறிதளவாக படிப்பதற்கு சலபமாகவும் இருக்கும் என்றும் அதற்காக உடனடியாக சீக்கிரத்தில் காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தாம் சில குறித்த வேலைகள் செய்து கொள்வதற்கு சௌகரியமாகவும் இருக்கும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டுமாம். ஆகவே இந்த ஆந்திர பிரதேசம் பிரிவினை காரணமாக இப்பொழுது ஆறு மாத பட்ஜெட் வந்ததுபோல் இனிமேல் அதே மாதிரியாக வந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதை இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் சார்பாக இந்த யோசனையைச் சொல்லுகிறேன்.

"நமது நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் நெசவாளர்களுடைய பிரச்சனைகளைப் பற்றியும் உணவு உற்பத்தி விஷயத்தைப் பற்றியும் சொல்லப் பட்டன. அதில் கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரச்சனை மிகவும் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். எங்குபார்த்தாலும் இந்த நெசவாளர்களுடைய பிரச்சனை மிகவும் பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் நெசவாளர்கள் சேலத்திலிருந்து வந்திருக்கிறோம் என்றுதான் சொல்லி வருகிறார்கள். அங்கு நெசவு வேலை இல்லாமல் இங்கு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆங்கு அவர்களுக்கு பிழைக்க வழி இல்லை என்றும் அதற்கு வேண்டி இங்கு வந்திருப்பதாகவும் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த கைத்தறியாளர்களுக்கு ஒரு நிவாரணம் அளிக்க ஒரு நிரந்தரமான திட்டத்தை வகுக்கவேண்டும். நமது ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு மிள்கள் இருக்கின்றன, எவ்வளவு துணி தேவையாக இருக்கிறது. அந்த மிள்கள் எவ்வளவு துணிகள் உற்பத்தி செய்கின்றன. எவ்வளவு கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எவ்வளவு துணிகள் உற்பத்தி செய்கின்றன என்ற புள்ளி

[Sri P. G. Karuthiruman] [17th December 1953]

விவரத்தை எடுத்து அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தால் ஒருவாறு இந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்கலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்பொழுது தான் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உண்மையான பரிசாரம் செய்து கொடுத்ததாகும். பிறகு இந்த விதமான புள்ளி விவரங்களை எடுத்து துணியின் தரம் குறைந்த விலையில் கிடைத்தால் அதை மக்கள் விரும்பி வாங்குவார்கள். அவைகளின் விலை மக்கள் வாங்கும் சக்திக்குத் தக்கவாறு இருக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் சௌகரியம். மில்களுக்குச் சௌகரியம் ஏற்படும். பிறகு கைத்தறிக்காரர்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமா அதைக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். இவ்விதம் செய்தால்தான் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக நிவாரணம் அளித்ததாகும். அதற்குமேல்தான் மில்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இது தான் என்னுடைய யோசனை.

“சென்ற யுத்தகாலத்தில் நூல் விலையின் கிராக்கியினாலும் அப்பொழுது கைத்தறிகாரர்கள் வேலை செய்யாமல் கணக்குகளைக் காண்பித்து நூல்களை வாங்கி வந்து அவைகளை கள்ள மார்கட்டில் விற்று வந்தார்கள். அப்பொழுது கைத்தறி இல்லாதவர்கள்கூட கணக்குக் கொடுத்து நூல் வாங்கி வந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்கு சௌகரியமான நிலையில் இருந்தது. அந்த நிலை யெல்லாம் இப்பொழுது குறைக்கப்பட்டு மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தியும் குறைந்து போய்விட்டது. இப்பொழுது உற்பத்தி செய்யும்படியான துணிகளை வாங்குவதற்கு மக்களிடம் சக்தி இல்லை. கைத்தறி துணியின் விலையும் மில் துணியின் விலையும் எக்கச்சக்கமாக இருக்கிறது. விலைகள் தாறுமாறாக இருப்பதால் கைத்தறி நெசவுக்காரர்கள் கஷ்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். மற்றும் செஸ் பணம் விதிக்கும்போது அவர்களுடைய கணக்குகளை மிகவும் கவனிக்கவேண்டும். யுத்தத்திற்கு முன்னால் உண்மையாக ஒரு கைத்தறி நெசவாளர் இருந்து அவனுக்கு ஐந்து குழந்தைகள் இருந்தால் அவனிடம் ஐந்து கைத்தறிகள் இருக்கும் என்று கணக்கு இருக்கிறது. இதை கவனித்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். இந்த புள்ளி விவரங்களை எடுத்து எவ்வளவு உற்பத்தியாகிறது, எவ்வளவு தேவை, கைத்தறி நமக்கு போதுமான தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிறதா என்பனவற்றை யெல்லாம் பார்த்து உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும். வாங்குவதற்கு வேண்டிய விலையை நிர்ணயித்து அவர்களுடைய கூலியை நிர்ணயித்து ஆவன செய்தால் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக நிவாரணம் அளிக்கமுடியும். வேறு எந்த விதத்திலும் செய்ய முடியாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அடுத்தபடியாக உணவு பிரச்சனை. இந்த உணவு கட்டுப்பாட்டை நீக்கியதால் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு சிறந்த வழியாக இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுடைய குறை தீரவில்லை. இப்பொழுது விவசாயிகள் அதிகமாக கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக இப்பொழுது இடைக்கால நிவாரணச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. அது ரொம்பவும் நல்லதுதான். இப்பொழுது நல்ல காலம் வந்திருப்பதால் அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இப்பொழுது இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு தற்கால நிவாரணம்தான். அவர்கள் கொடுக்கும் பணத்தை ஒரு வருஷம் கடந்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகத்தான் இந்த சட்டம் வந்திருக்கிறது. ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு மீண்டும் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டியதுதான். இதனால் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான நிவாரணம் அளிப்பதாக ஆகாது. அதனுடைய அடிப்படையான முறையை அறிந்து அவர்களுடைய குறைகளை நிரந்தரமாகத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்காரே கவனமான வட்டிக்கு அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கவேண்டும். இன்னும் குறைவான வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்து அவர்கள் பல தவணைகளில் அவர்கள் கொடுக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்தால் சாதாரணமாக அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்ததாகும். இப்பொழுது அந்த விகிதமான நிலை இல்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவ்விதம் செய்யாவிட்டால் எந்த விதமான நிவாரணமும் அளித்ததாக ஆகாது.

[17th December 1953] [Sri P. G. Karuthiruman]

“மற்றும் உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில் ஒரு குறை இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கரில் உற்பத்தி செய்வதற்கு சுமார் ரூபாய் 250 முதல் ரூபாய் 300 வரையில் செலவாகிறது. வெள்ளாமை செய்வதற்கு குறைந்தது ரூபாய் 250 வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதுவும் ரூபாய் 300 வரையிலாகிறது. இப்பொழுது உணவின் விலை சரிந்து கொண்டுவருகிறது. அதுவும் வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால் விலை குறைந்தால்கூட சாதாரணமாக விவசாயிகளுக்கு வெள்ளாமைச் செலவு குறையவில்லை. வெள்ளாமைச் செலவிற்குத் தகுந்தது போல் நெல் விலை உயரவில்லை. உணவு உற்பத்திக்குச் செய்யப்படும் படியான செலவுகூட அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அந்த நிலையில்தான் இருக்கிறது அவர்களுடைய வெள்ளாமைச் செலவு. ரூபாய் 300 செலவு செய்து வெள்ளாமையிட்டு பசுரங்க மார்க்கெட்டில் நெல்லை விற்பதில் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 450 தான் கிடைக்கும். வருஷம் பூராவும் ரூபாய் 300 செலவு செய்து விட்டு ரூபாய் 450 தான் கிடைக்கிறது. அதாவது ரூபாய் 150 தான் லாபம் கிடைக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் ஆபீசில் வேலை செய்யும் கிளார்க், ப்யூன்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் ரூபாய் 50 கிடைக்கிறது. அதாவது வருஷத்தில் ரூ. 600 கிடைக்கிறது. அதுவும் நிச்சயமாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. ஆனால் இரண்டு ஏக்கர் சாகுபடி செய்கிற விவசாயிக்கு வருஷத்தில் கிடைக்கும்படியான ஊதியம் ரூபாய் 300 தான். அதுவும் பயிர் அழியாமல் இருக்கவேண்டும். நேற்றையான முறையில் பாடுபட்டு பயிர் அழியாமல் பஞ்சம் போகாமல் பூச்சி அடிக்காமல் இருந்தால் ரூபாய் 300 கிடைக்கும். ஆனால் ஆபீஸ்களில் வேலை பார்க்கும் கிளார்க்குகளும் ப்யூன்களும் தங்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி தங்களுக்கு என்று சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு சரியான நிலை இல்லை என்று சொல்லிவருகிறார்கள். ஆனால் வாய் இல்லா பூச்சிகளாகிய இந்த விவசாயிகளுக்கு உண்மையில் ஒன்றும் இல்லை. விவசாயிகள் தங்கள் தொழிலில் இரவு பகலாக ஈடுபட்டேண்டியிருப்பதால் அவர்களுடைய விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு ஒருவரும் கிடையாது. அவர்களுடைய குறைகளை கேட்டு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு ஒருவரும் கிடையாது. இப்பொழுது மாகாணத்தில் ஒரு கோடி ஏக்கர் நிலம் சாகுபடியாகிறது. அதனுடைய செலவு ரூபாய் இரண்டு நூறு கோடி ரூபாயாகிறது. இந்த இரண்டு நூறு கோடி ரூபாய் செலவு செய்து சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஒருவரும் இல்லை. அவர்களுக்கு சலுகைகள் கிடையாது. மில்களை எடுத்துக் கொண்டால் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். மின்சார வசதி மில்ல்தொழிலுக்குப் பிரதர்னம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வேண்டாமா? அவர்களுக்கு வேண்டிய மின்சாரம் கிடைப்பதற்கு வழி கிடையாது. ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எந்த இடத்தில் போய் வாங்குவது என்ற வழி அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. கடைசியில் பார்த்தால் அவர்களை மனுப் போடும்படியாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் மனுப் போடுவதற்கு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைப்பது இல்லை. ஏனென்றால் இவர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தொழிலைத்தான் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்யவேண்டியது அவர்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியது. அதற்கு அங்கங்குள்ள தொகுதி அங்கத் தினர்களை கண்டு ஆலோசனை கேட்டு அவர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

“இந்த பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒன்றை குறிப்பிட்டார். அதாவது காபிடல் எக்ஸ்பெண்டிச்சரின் கீழ் 656 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று. ஆனால் இவ்வளவு செலவழித்தும் கூட அதன் அபிவிருத்தி எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே பல கோடி ரூபாய் இருந்தால்தான் நம்முடைய ராஜ்யம் சுரிட்சம் அடைய முடியும். இதற்கு பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த முறையில் சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்களை எடுத்து அதன் கீழ் நடத்த பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் செய்யும்போது அந்தந்த தாலுகாக்களிலுள்ள விவசாயிகள் பயனடையக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

[Sri P. G. Karuthiruman] [17th December 1953]

இப்பொழுது விவசாய டிபார்ட்மெண்டு என்ன பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். வயல் வரப்பு ஓரங்களில் அதிகப்படியான செஸ்பேனியா தழை உரத்தை பயிர் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் மூலம் பசுந்தழை உரத்தை பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதை மறுக்க நான் முன் நிற்கிறேன். அவ்விதம் பயிர் செய்வதற்கு விதைகளைக்கொண்டு போவதற்கு அதாவது ஒரு பவுண்டு விதையைக் கொண்டுபோய்க் கொடுப்பதற்கு ஐந்து ரூபாய் பெட்டேரில் செலவழிக்கிறார்கள். இப்பொழுது விவசாய இலாகா ஜப்பான் முறை நெல் சாகுபடியை பிரசாரம் செய்கிறார்கள். அதாவது ஜப்பானிய முறைப்பற்றி மிகவும் வெகுவாக பேசப்படுகிறது. அதையும் இதற்கு சாதகமாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது பயிர் சத்தமாக இருக்கவேண்டும் என்று களைகளை எடுத்து விட்டு பூண்டு இல்லாதபடி செய்து, நாற்றை நன்றாக வைத்துக்கொண்டால் ஓரளவு உணவு உற்பத்தியை பெருக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு பிரசாரம் செய்யும்போது வரப்புகளில் செஸ்பேனியா செடிகளை வளர்க்கவேண்டும் என்று விவசாய டிபார்ட்மெண்டு பிரசாரம் செய்கிறது. நிழல் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லும்போது இந்த செடிகளை வளர்ப்பானேன். அதற்கு ஏன் பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்பதற்குத் தெரியவில்லை. இவ்விதம் வரப்புகளில் பயிர்களை வளர்ப்பது சரியல்ல என்று தெரிந்தும் கூட இவ்விதம் வளர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் வளர்ப்பதால் ஏற்படும் மசூல் நஷ்டத்தைப் பார்த்தால் அதிகமாக இருக்கிறது, என்பதை அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். செஸ்பேனியாவை பயிர்களுக்கிடையில் வளர்ப்பதால் அதிகப்படியாக 1,400 பவுண்டு அதிக தழை வரலாம். அதன் மதிப்பு ரூ. 20 தான். ஆனால் நெல் மசூல் மூன்று மூட்டைகள் குறையும். அதன் மதிப்பு ரூ. 75. செஸ்பேனியா உரத்தால் வரும் மசூலின் மதிப்பு ரூ. 20 தான். ஆகவே இந்த முறையினால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அவ்விதம் இருக்கும்போது ஏன் வரப்புகளில் செஸ்பேனியாவை வளர்க்கவேண்டும் என்று விவசாய டிபார்ட்மெண்டு பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே அதிகமாக பிரசாரம் செய்யாமல் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு செலவுகளை குறைத்துக்கொண்டு அதிகப்படியான உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அதற்கு ஆராய்ச்சிசெய்து விவசாய டிபார்ட்மெண்டு நல்ல வேலை செய்யவேண்டும். செஸ்பேனியா வேண்டாம் என்று சொன்னால் சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் தலைமீட்டும் போய்விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதாவது விவசாயம் தெரிந்தும் கூட தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த திட்டத்தை நல்ல முறையில் கண்காணித்து தரிசு நிலங்களில் ஏழைகளுக்கு இடம் கொடுத்து அவைகளில் அதை உற்பத்திசெய்து உரம் போடுவதற்கு உதவி அளித்தால் நன்றாக இருக்கும். அவ்விதம் செய்தால் நல்ல முறையில் பயிரிடுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இந்த முறையை எடுத்துக்கொண்டு இன்னும் மூன்று மாத காலத்தில் அந்த திட்டத்திற்கு செலவுசெய்து வந்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்த முன்வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த பட்ஜெட் திட்டத்தில் பல திட்டங்களை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை எடுத்து நடத்தபோவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த திட்டத்தில் இதையும் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த பட்ஜெட் திட்டத்தில் கல்வி முறையைப் பற்றி பேசவேண்டும். இப்பொழுது ஆரம்பக் கல்வி திட்டம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டதைப்பற்றி விவாதத்திற்கு வரப்போகிறது. ஏழை மக்கள் படிப்பதற்கும் அநேக உபாத்தியாயிகளுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்கும் இந்த திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்த பருளேகர் கமிட்டி. சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அந்த ஆரம்பக் கல்வி திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு எல்லோரும் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

1-05 * SRI V. R. NAGARAJAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்
ப.ம. களை! இப்பொழுது நாம் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த அரை

[17th December 1953] [Sri V. R. Nagarajan]

வருஷத்திற்கான வரவு செலவுத் திட்டம் நமக்கு அதிக உற்சாகத்தை அளிப்பதாயில்லை. ஏனெனில் நாம் வழக்கம்போல் ஆண்டு முழுவதிற்குமான வரவு செலவுத்திட்டத்தை அங்கீகரிக்க இப்பொழுது விவாதம் நடத்தவில்லை. ஆந்திர மாகாணப் பிரிவினையின் காரணமாக ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் வரவுசெலவு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் முதல் நான்கு மாதங்களுக்குச் செலவழிக்கவேண்டிய அம்சத்தை நமது மாகாணத்து மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களே தன்னுடைய அதிகாரத்தைக் கொண்டு அங்கீகரித்துவிட்டார். ஆகவே அந்தச் செலவினத்தைப்பற்றியும் நாம் எதுவும் பேசமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். இருந்தாலும்கூட நம்முன் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தில் செலவினத்தைவிட வரவின் 23 லட்சங்கள் கூடுதலாக இருப்பது நமக்கு ஆறுதலாக உள்ளது. ஆந்திரக் கைவிட நாம் அதிர்ஷ்டசாலிகள் என்று நினைக்கவும் இடம் கொடுக்கிறது. ஆனால் இந்த உபரி 23 லட்சம் ரூபாயும் உண்மையில் உபரியாகவே கிடைக்குமா என்று பார்க்குங்கால் அதை நாம் ஒரு உபரியாக நினைக்க முடியாத நிலைமையில் தான் இருக்கிறோம். ஏனெனில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் செய்யவேண்டிய ஆக்கவேலைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. ஆந்திரச் சர்க்காரர்கள் சென்னை மாகாணத்துடனேயே இணைநிதிருப்பதால் தங்கள் பிராந்தியத்தின் முன்னேற்றத்தை கவனிக்கவே முடிவதில்லை. அதனால் தங்கள் பிராந்தியம் தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறது என்று கூக்குரல் போட்டு தனி மாகாணம் பிரித்துக்கொண்டு போனதை நாம் பார்த்தோம். அதேவிதமான உணர்ச்சியோடு கூட நாம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பலவிதமான முன்னேற்றத்தை, பலவிதமான திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்துவிட்டதின் காரணமாக நம் நாட்டின் நிலைமை உடனடியாக எந்தவகையிலும் உயர்ந்துவிடுமென்ற கருத்து எனக்குக் கொஞ்சம் கூடயில்லை. மொழிவாரியாக பிரிந்து சென்ற மாகாணமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மொழிவாரியாக இரண்டு, மூன்று மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்படவேண்டிய மாகாணமாக இருந்தாலும் சரி, இன்றையதினம் இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு மாகாணமும் பஞ்சத்தாலும், வறுமை யாலும் பீடிக்கப்பட்டேயிருக்கிறதென்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். ஏனென்றால் நம்முடைய தேசம் வறுமை மிகுந்த விவசாய தேசம். பருவ மழை பெய்தும், புதிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் பலவற்றை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தும் இடைவிடாது உழைத்தால்தான் இந்த நாடு முன்னேற முடியும். ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்துபோன பிற்பாடு எஞ்சியுள்ள இந்த சென்னை மாகாணத்தில் இருக்கும் தமிழர்களும், பீலையாளிகளும், கன்னடர்களும் மிகக் கடுமையாக உழைத்தால்தான் இந்தச் சென்னை மாகாணம் உன்னத நிலையை அடையுமென்று கருதுகிறேன். சர்க்கார் தீவிரமாக பல ஆக்கவேலைகளை செய்தால்தான் இந்த நாடு அபிவிருத்தி அடைவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுமென்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நமது வரவு செலவு திட்டத்தில் போதுமான நிதிகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். நமது வரவு செலவு திட்டத்தில் பல புதிய புதிய திட்டங்களும் அதற்கான நிதியும் முறையே வகுக்கப் பட்டு, ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால் அதை நல்லதொரு திட்டமாக நம்மால் கருத முடியும். ஆனால் ஆறுமாதத்திற்கென்றே தயாரிக்கப்பட்டு, சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே பேசுவதற்கு வழியில்லை. இருந்தாலும்கூட நான் சர்க்காரின் ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் சம்பந்தமாகப்பேச விரும்புகிறேன்.

“சர்க்காரால் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தை பெருவாரியான மக்கள் ஆதரிக்கவில்லை. தமிழ்நாடு உழைப்பாளி கட்சியும், மற்ற கட்சிகளும் இதை ஆரம்பத்திலிருந்தே பலமாக எதிர்த்துக்கொண்டு வருகின்றன. இந்தப் புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வராமல் நிறுத்தி வைத்து விட்டு, அதை ஒரு கமிட்டியை வைத்துப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்”, என்பதாக சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்தில் எங்கள் உழைப்பாளி கட்சி

[Sri V. R. Nagarajan] [17th December 1953]

பிரமுகர் ஸ்ரீ கே. ஆர். விஸ்வநாதம் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தம் இந்தச் சட்டசபையில் நிறைவேற்றியிருந்தாலும்கூட கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் இந்த சபையின் முடிவை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளாமல் முதல் பகுதியை விட்டுவிட்டு, இரண்டாம் பகுதியை மாத்திரம் ஒப்புக்கொண்டதுபோல் காட்டுவதற்காக ஒப்புக்காக ஒரு கமிட்டியை நியமித்து பரிசீலனை செய்ததாக பாவனை காட்டியது எங்கள் எல்லோருக்கும் மிகுந்த மன வருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. ஏனென்றால் அந்த ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தை பரிசீலனை செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள கமிட்டியின் எல்லா அங்கத்தினர்களும் வட இந்தியர்கள் ஆவார்கள். வட இந்தியர்கள் என்று சொல்லும்போது நான் வட இந்தியர், தென்னிந்தியர் என்ற பிரிவுப் பிரச்சினையில் பிரவேசிக்கவில்லையென்பதை சபைக்கு ஞாபகப் படுத்துகிறேன். ஆனால் நான் சொல்லவந்தது இதுதான். அந்த ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது இந்த மாகாணத்தில்தான். அப்படியிருக்கையில் இந்தச் சென்னை மாகாணத்தில், அதாவது தமிழ்நாட்டில் அல்லது மலையாளத்தில் அல்லது கன்னடத்தில் ஒரு அறிஞர் கூட இல்லையா அந்தக் கமிட்டியில் இடம் பெறுவதற்கு என்று தான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அறிஞர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள் என்று ஒப்புக்கொண்டால் அவர்களில் ஒருவராவது ஏன் அந்தக் கமிட்டியில் இடம் பெறவில்லையென்பதுதான் எங்களுடைய முக்கியமான கேள்வியாகிறது. ஆகவே மக்கள் எல்லோரும் அதில் ஏதோ சூழ்ச்சி இருப்பதாகவே கருதுகிறார்கள். நாங்களும் கூட இதில் ஏதோ உள் அந்தரங்கம் இருப்பதாகவேதான் கருதுகிறோம். நாங்கள் எல்லோரும் மிகவும் மனவருத்தம் அடைந்திருக்கிறோம். நாங்கள் என்றால் இந்த சட்டசபையிலுள்ள பதினாறு பதினாறு உழைப்பாளிகள் கட்சி அங்கத்தினர்களைமட்டும் சொல்லவில்லை. எங்கள் எல்லோரையும் இந்தச் சபைக்குவரும்படி செய்த இன்னும் எவ்வளவோ பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களையும் சேர்த்துத் தான் நான் சொல்லுகின்றேன். ஆகவே நாங்கள் எல்லோரும் இந்தத் திட்டத்தினால் உண்மையில் நாட்டுக்கு எந்த வகையிலும் நன்மை ஏற்படுமென்று கருதவில்லை. உண்மையிலேயே நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கும் ஒரு திட்டம் இது என்றால் இதை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய பிரதேசம் கிராமங்கள் அல்ல; நகரங்கள்தான். நகரங்களில் இதை அமுலுக்குக்கொண்டு வராததிலிருந்தே இது கிராம மக்களை பாழ் படுத்துவதற்காக வந்த ஒரு திட்டம் என்றாகிறது. அவர்கள் முன்னேற்றமடையாதவாறு செய்வதற்காகவந்த ஒரு திட்டம் என்று நாங்கள் சொன்னால் அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நகரங்களில் பல கைத் தொழில்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் கிராமங்களில் முன்பு இருந்த பல கைத்தொழில்கள்கூட இன்றையதினம் நசித்துப் போய்விட்டன. அப்படியிருக்கையில் ஆரம்பப் பள்ளிக்கான நேரத்தை மூன்று மணியாகக் குறைத்து விட்டு பாதி நேரம் குடிசைத் தொழில் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வது மனப்பூர்வமாகவா? அல்லது வெறும் ஏட்டளவில் இருக்கட்டும் என்ற எண்ணத்தாலா? பாட நேரத்தை மூன்று மணியாகக் குறைத்ததிலிருந்து மாணவர்கள் பாக்கேநேரத்தில் ஊர்சுற்றிக்கொண்டு தான் வருகிறார்கள். படிக்கும் கொஞ்சம் பாடமும் அவர்கள் ஞாபகத்திலிருந்து அகன்றுவிடுகிறது. உண்மையில் கிராமங்களில் மாணவர்கள் தொழில்கள் கற்கவேண்டுமென்றால் நான்கு, ஐந்து மைல்கள் நடந்து சென்று பக்கத்திலுள்ள பெரிய கிராமங்களுக்குச் செல்லவேண்டும். அல்லது நகரங்களுக்குச் செல்லவேண்டும். இப்படிப்பட்ட துர்பாக்கியமான நிலைமை நமது கிராமங்களிலிருந்துகொண்டிருக்கும்போது இந்தப் புதியக் கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுநின்று கிராமத்திலுள்ள இளம் சிறுவர்களையெல்லாம் பாழ்படுத்தியது இந்த சர்க்கார் செய்திருக்கும் மன்னிக்க முடியாத குற்றமாகும். ஆகவேதான் இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறுத்திவைக்க வேண்டுமென்று எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர் கொடுத்த திருத்தத்தை இந்தச் சபை ஒப்புக்கொண்டும் கூட நமது முதல் அமைச்சர் ஒப்புக்கொள்ளாததற்காக நாங்கள் வருந்துகிறோம். இந்த சர்க்கார் அந்த ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தை உடனடியாக வாபஸ் பெறவேண்டுமென்பதே எங்கள் கொள்கையாகும்.

[Sri V. R. Nagarajan.]

“வருமானவரி சட்டப்பந்தமாக இந்த மாகாணத்து வர்த்தகர்களும் சரி, பிற மாகாணத்து வர்த்தகர்களும் சரி ஒரு முனை வரி விதிப்பு முறையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கூக்குரல் இட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த விற்பனை வரிதான் இன்றையதினம் பெரியதொரு பிரச்சனையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நாட்டிலுள்ள விற்பனை வரிக் கொள்கையினால் இன்றையதினம் பல வியாபாரங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வியாபாரம் கேடுறால் இந்த நாடே அழிந்து விடுமென்று சொல்வதென்பது யதில்லை. ஆகவேதான் பாருவாரியான வியாபாரிகளுக்கு மிகவும் கெடுதியை விளைவிக்கக் கூடிய இந்த விற்பனை வரியை ரத்து செய்துவிட்டு ஒரு முனை வரி விதிப்புக் கொள்கையை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வர்த்தகர்கள் எல்லோரையும் கூட்டி இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஸ் சர்ச்சாஜ் விஷயமாய் பஸ் சொந்தக்காரர்கள் கஷ்டப்படு . . . (இந்தச் சமயம் 15 நிமிஷம் முடிந்தது.)

* SRI K. T. KOSALRAM:—“மிட்டர் டெபுடிஸ்டீகர், ஸார், இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றிக் கூறவேண்டுமானால், மூன்று மாதம் செலவு செய்து விட்டு இன்னும் மூன்று மாதத்திற்கு கேரப்படுகின்ற பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதைப்பற்றி சேவதற்கு அதிகமாக இருப்பதாகப் பதிலில்லை. நிதி அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ டி. சுப்ரமணியம் இந்த பட்ஜெட்டை அப்படிச் செய்துவிட்டார், இப்படிச் செய்துவிட்டார் என்று குறை கூறுவதற்காகவும் வரவில்லை. ஆனால், முதல் அமைச்சர் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் நிலைமையைப்பற்றி வருந்துகிறேன். அவருடைய சர்வாதிகார ஆட்சியிலே, பேயாட்சியிலே, இந்த நாட்டில் எத்தகைய அனங்கோலம் நடக்கிறதென்பதை அவரிடம் சொல்வதற்காகத்தான் நான் எழுந்து நிற்கின்றேன். (எதிர்க்கட்சியினரின் கரகோஷம்.)

“நான் பெரியவனா, பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு பெரியவனா” என்ற போராட்டத்தை அவர் ஒரு காலத்தில் நடத்தினார்; இன்றும் நடத்துகின்றார்.

“ஜான் மாதத்திலிருந்து 4 மாதத்திற்கு இந்த மாகாணத்தின் ‘டெவலப்மெண்டு’க்கு மாதம் ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொன்னார் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு. ‘அதை வாங்குவதற்கு திட்டத்தைக்கொடுத்து வாங்குங்கள்’ என்று சொன்னார். நமது முதலமைச்சர் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள், ‘யார் நீ, இந்த நேரு, என்னுடைய ஆட்சியை கேட்பதற்கு? நீ யார் குழந்தை?’ என்று அவரை ஏளனம் செய்து திட்டம் ஒன்றும் கொடுக்காமல் மறுத்துவிட்டார்.

“ஆகவே, நண்பர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்கள் இங்கிருந்து 75 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் அனுப்பினார்கள். ஆகவே, இந்த 75 லட்ச ரூபாய் போக, 3 கோடி, 25 லட்சம் ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பதாகச் சொன்ன ரூபாய் வீணாகப் போய்விட்டது என்பதைச் சொன்னால், அதைவிட ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் இந்த மாகாணத்திற்கு கெடுதல் செய்யக்கூடிய காரியம் வேறொன்று இருக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றேன்? (எதிர்க்கட்சியினரின் கரகோஷம்.)

“ஆகவே, மற்றொன்று சொல்லுகிறேன். நிதி ஸ்தலங்களிலெல்லாம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியின் ஆட்சியிலே, ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் பேய் ஆட்சியிலே, எத்தகைய நிலைமை இருக்கிறதென்பதைச் சொல்லுகிறேன்.

“இவருடைய மகன் ஸ்ரீ நரசிம்மன் பார்லிமெண்டுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டது சம்பந்தமாக அவருடைய தேர்தல் வழக்கை விசாரிக்க சேலம் ஜட்ஜாக இருந்த ஸ்ரீ நடராஜ நாடார் சர்மனாகக் கொண்ட ஒரு ட்ரைபுனலில் சென்ற அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியிருந்தது. ஸ்ரீ நடராஜ நாடார் தலைவராகவும், ஸ்ரீ விஸ்வநாதய்யரும், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண அய்யரும் ட்ரைபுனலின் அங்கத்தினர்களாகவும் இருந்தார்கள். அந்த மூவரில் ஒருவராகிய ஸ்ரீ நடராஜ நாடார் ரிடையர் ஆவதற்கு 7 மாதம்தான் இருக்கிறது; இந்த 7 மாதத்திற்கு முன்னால், அவரை சேலத்திலிருந்து ஸௌத்கனரா ஜில்லாவுக்கு

[Sri K. T. Kosalram] [17th December 1953]

‘புப்பால்’ அடிப்பதுபோல் - 500 மைல்களுக்கு அப்பால் - மாற்றிவிட்டார். அங்கிருந்தவரை ‘threaten’ பண்ணினார். ‘சேர்மன்ஷிப்பை ராஜினாமா செய்’; உங்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம் தருகிறேன்’ என்றும் சொன்னார். இதை நான் challenge பண்ணுகிறேன்: ‘ராஜினாமாவை வாங்கு’; வாங்கிவிட்டு, அந்த இடத்தில், ஒருவரை நியமித்தார். யாரை? ஸ்ரீ அனந்த நாராயணய்யர் என்பவரைப் போட்டுக்கொண்டார். தன்னுடைய மகனுக்காக என்ன வேண்டுமானாலும் செய்கின்றேன் என்று நீதியிலேயே தலை மிடவும் செய்கின்றார். ரிடையர் ஆவதற்கு 7 மாதமே இருக்கும் ஒருவரை 500 மைலுக்கு அப்பால் ‘ட்ரான்ஸ்பர்’ செய்திருக்கின்றார் என்றால், இது அடுக்குமா? இவ்விருக்கிற உயர்நீதிமன்றம் ஆட்சேபணை தெரிவித்தது; அதையும் பொருட்படுத்தாமல், ‘threaten’ பண்ணி, ராஜினாமா வாங்கினார்.

“அடுத்தபடியாக, இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்ரீ சுப்பராஜ் என்பவர் ட்ரைபுளஸ் மீது வழக்கு தொடர்ந்து, அவர் ஹை கோர்ட்டில் ஒரு ‘writ’ file பண்ணியிருந்தார்; நானும் file பண்ணியிருந்தேன். ஆனால், கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடர் அதற்கு வந்தார். கோர்ட்டிலே வந்து என்ன சொன்னார் என்றால், சர்க்காருக்கும், இதற்கும் சம்பந்தமில்லை, பெடிஷனார் இருக்கிறார், ரெஸ்பான்டென்ட் இருக்கிறார். அவர்கள் பார்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள்; சர்க்காருக்கு இதில் சம்பந்தம் இல்லை என்று கோர்ட்டிலே சொல்லிவிட்டு அவர் உட்கார்ந்தவிட்டார்.

“ஆனால், ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியின் பேய் ஆட்சி இந்த நாட்டில் எவ்வளவு இருக்கிறது? முதல் மந்திரியை எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிற எனக்கு, என்னுடைய writ பெட்டிஷனுக்கு, அட்வகேட்-ஜெனரல் ஸ்பெஷலாக appear-ஆக்சொல்லி மெமோ அனுப்பினார் என்றால், இதைவிட யோபாட்சி வேறொன்று இருக்க முடியுமா என்று கேட்கின்றேன்? (எதிர்ப்பு கட்சியினரின் கரகேஷம்.) என்னுடைய தேர்தல் பெட்டிஷன் முடிவு சீக்கிரம் தெரிந்துவிடும். இன்னும் ஒரு வாரத்தில் நான் இங்கு மெம்பராக இல்லாமலும் இருக்கலாம். ஆனால், ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரிக்கு நான் ஒன்று சொல்லுகின்றேன். கட்சிக்கூட்டத்தில் நாமினேட் மெம்பராக வந்திருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருந்தால் அன்று உங்களை அந்தக் கட்சிக் கூட்டத்திலேயே தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கமாட்டோம். மக்களிடத்தில் சொல்லுகிறேன்: “மறைமுகமாக, கொல்லைப்புறவழியாக நாமினேஷன் மெம்பராக வந்து எங்களை ஏமாற்றிவிட்டார். அது தெரியாமல் தலைவராக தேர்ந்தெடுத்துவிட்டோம்.”

“பொதுமக்களிடையே போய் அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரவேண்டுமென்று எங்கள் தலைவர் பண்டித நேரு சொன்னார்; நாங்களும் சொன்னோம். எங்களுக்குத் தெரியாமல் நாமினேஷன் பண்ணிக்கொண்டு வந்துவிட்டார்.

“இன்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இப்பொழுது இங்கு ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி இல்லாவிட்டாலும், ‘proceedings’ஐ அவர்கள் பார்க்கவேண்டும்.

“நான் சொல்லுகின்றேன், இந்த ராஜ்யத்தில் மக்கள் அரசாங்கம் நடக்கவில்லை, பத்திரிகை அரசாங்கம் நடக்கிறதென்று. பத்திரிகைகள் எல்லாம் ‘ராஜாஜி நிர்வாகம் இருக்கவேண்டும், ராஜாஜி நிர்வாகம் இருக்க வேண்டும்’ என்று அங்கலாய்க்கின்றன.

“ஜாதி போகவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். ஜாதி போகவேண்டுமென்று சொல்லுகிற ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி, ஜனங்களிடையே ஜாதி வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகின்ற அவர், ஜாதி வெறி ஆடுகின்றார். அவர் ஜாதி வெறியை விட்டு பிறருக்கு உபதேசம் செய்ய வேண்டும். அப்பேர்ப்பட்டவர் அதிகாரத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று பத்திரிகைகள் அங்கலாய்க்கின்றன.

[17th December 1953] [Sri K. T. Kosalram]

“எங்கும் லஞ்சம் தலைவிரித்தாடுகிறது. ஜாதி வெறி இவருக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லுகின்றேன். அவருடைய கல்வித்திட்டம் மக்களை மாக்களாக ஆக்குவதற்கு கொண்டுவந்த திட்டம் என்று சொல்லுகிறேன்; சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் நிச்சயமாக காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் நிச்சயமாக இதைத் தூக்கி ஏறிவார்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமேயில்லை.

“ஆனால், அவருக்கு நான் சொல்லுகின்றேன்: ‘என்னுடைய தொகுதி காலியாகப் போகிறது பார்க்கப் போகிறீர்கள். அந்த இடத்தில் ராஜாஜி வந்து தனது கொள்கையை வைத்து நிற்கட்டும். ‘ஒருகுஞ்சு அல்லது ஒரு குட்டியைப்போட்டு உங்களுடைய பெபாலிட் தொகையை வாங்க முடியாமல், மண்ணைக் கவடிப்படிச் செய்ய முடியும்’ என்று நான் சொல்லுகின்றேன்.

“ஆகவே, ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் பேய் ஆட்சியைப்பற்றி சொல்லும்போது நீதி ஸ்தலத்தில் அவர் தலையிடுகின்றார். இந்த நாட்டிலே நேர்மை பாதிக்கப் படுகிறது என்று மக்களிடத்திலே சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். இம்மாதிரியான ஆட்சி இந்த நாட்டிலே நடத்தப்படுகிறது.

“ஸ்பாயில் லிஸ்ட்டத்தில் ஷேர் பண்ணவேண்டுமாம்! யார் ‘ஷேர்’ பண்ணவேண்டும்? என்று கேட்கிறேன். நீங்கள் யாருக்கு ஷேர் பண்ணிக் கொடுக்கின்றீர்? என்று கேட்கின்றேன்.

“இந்த அமைப்பளி ஒரு கமிட்டியை அமைக்கட்டும், விசாரிக்கட்டும்.

“நான் சொல்லுகிறேன்: அன்றைய ராஜாஜி இன்று இல்லை. வயது 75 ஆகிவிட்டது அவருக்கு. அவரிடத்தில் போகின்றவர்கள் ‘ஆர்த்தடாக்ஸ்’ கொள்கையில் உள்ளவர்கள். மனிதர்கள் யாரும் போவதில்லை. செத்துப்போகின்ற கிழங்கு போகின்றன. கிழங்கு ஜாதி வெறியை ஊட்டுகின்றன. அவர்கள் சொல்லுகிற ஆட்களுக்கு கொள்ளையில் பங்கு கொடுக்கிறார். ஆகவே, கொள்ளையடிக்கின்றவர் பங்கு உனக்குத் தரமாட்டேன் என்று அவர் சொல்லும் போதுதான் ஜாதி வெறி இருக்கின்றது.

“கொள்ளையில் பங்கு! நீங்கள் கொள்ளை அடிக்கின்றீர்; அதிலே நாங்கள் பங்கு கேட்கிறோம்! யார் பங்கு கேட்கிறது? பங்கு கேட்பதற்கு எங்களுடைய சொத்தா? அரசாங்கத்தின் சொத்து, பொது மக்களின் சொத்து. பொது மக்களுடைய வோட்டு வாங்காமல் நாமினேஷனில் நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். நாங்கள் வோட்டு வாங்கி வந்திருக்கிறோம். பொது மக்களுடைய வோட்டுப் பெற்று இத்தனைபேர்களும் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு இல்லாத உரிமை உங்களுக்கு எங்கிருந்து வந்தது என்று கேட்கிறேன். சட்டசபைக்கோ, சட்டசபைக் கட்சிக்கோ கட்டுப்படாத தலைவன் இருக்கமுடியாது. கொள்ளையடிக்கின்றவர்களின் தலைவராக இருந்தால், கொள்ளைக்கூட்டத் தலைவனாகத்தானே நீங்கள் இருக்கவேண்டும்? இதைத் தவிர வேறு யாராக இருக்கமுடியும்? கொள்ளைக்கூட்டத் தலைவனாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், கொள்ளையில் பங்கு கேட்பதாகச் சொல்லுகிறவர் உடனே ராஜினாமா செய்துவிட்டு வரவேண்டும். இரண்டில் ஒன்று செய்யவேண்டும்.

“காங்கிரஸ்காரர்கள் நியாயத்தைச் செய்தாம். எங்கள் தலைவர் பண்டித நேருவிடம் நாங்கள் ராஜாஜி செய்யும் தவறை சொன்னோம். சட்டபூர்வமாகச் சொன்னோம். தவறாகச் சொல்லவில்லை. இன்று நீதி ஸ்தலத்தின் முன்னால் ‘ரெபர்’ பண்ணட்டும். ராஜாஜி மீதான குற்றச் சாட்டை ருஜு செய்கிறோம். பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவிடமும் குற்றச் சாட்டை நாங்கள் சொன்னோம்.

“கொள்ளைக்கூட்டத்தில் பங்கு. கொள்ளைக்காரர்கள் என்று எங்களைப் பேசவேண்டுமானால், இன்று இங்கு என்ன செய்யவேண்டும்? அந்தக்

[Sri K. T. Kosalram] [17th December 1953]

கொண்டிருக்கின்ற தலைவரை ஒத்துக்கொள்வோம். இல்லாவிட்டால், சொன்ன இத்திலேயே விலக்குவதற்கு தயாராய் இருக்கவேண்டும். இரண்டில் ஒன்று செய்யவேண்டும்.”

SRI V. MUTHU :—“பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், கனம் டெபுட்டி அவர்கள் இங்கு பட்ஜெட்டைப்பற்றி பேசுகிறார்களா? அல்லது வெளி விஷயத்தையெல்லாம் பற்றி பேசுகிறார்களா?”

*** SRI K. T. KOSALRAM** :—“அங்கத்தினர்களுக்குள்ள உரிமை இன்னது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அறியவில்லை போலும். பொது மக்கள் பணத்தை வாங்குகிறார். ஒரு சம்பளம் மட்டுமல்ல. இரட்டைச் சம்பளம் வாங்குகிறார். ஆகவே இரட்டைச் சம்பளம் வாங்குகிறவர் களைப்பற்றி பேசுவதற்கு இந்த மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதி களுக்கு சர்வ அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் மறந்துவிட்டார் போலும்.

“அரசியலமைப்பில் திருத்தம் செய்யப்போவதாக இப்பொழுது அரசாங்க அரசியல் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்களிலும் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை மாகாணத்திலே, குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டிலே இந்த கான்ஸ்டிடியூஷனல் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், ஜவஹர்லால் நேருஜி அவர்களிடம் இந்த நாட்டிலுள்ள ‘weaker section of the people’ இவர்களுக்கெல்லாம் சலுகைசெய்யவேண்டுமென்று ராங்கள் போய் முன்னால் சொன்னோம். சொன்னவுடனே, ‘கான்ஸ்டிடியூஷனை திருத்தகிறோம்’ என்று நேருஜி அவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதைப் பார்த்திருக்கலாம்.”

*** SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to a point of order. The hon. Member is speaking in Tamil and from the applause from hon. Members, I think some salient points are made by the hon. Member. But I do not understand anything. The only thing I am able to make out is that the hon. Member does not bring forward any of the people's demands; but something else. May I request the Deputy Speaker to have his speech translated so that we could understand what the hon. Member says?”

SRI K. T. KOSALRAM :—“இது ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் மிஸ்டர் டிபுட்டி ஸ்பீக்கர்?”

DEPUTY SPEAKER :—“It is not a point of order. The hon. Member may continue.”

*** SRI K. T. KOSALRAM** :—“இந்த கான்ஸ்டிடியூஷனலே திருத்தம் செய்யவேண்டுமானால், ஏராளமாக திருத்தங்கள் இருக்கின்றன. மந்திரி களில் இவர் பெரியவர், அவர் சிறியவர், நேரு பெரியவரா, இவர் பெரியவரா, என்ற போராட்டம் வேண்டாம். ஸ்ரீ ராமசாமி நாயக்கர் மட்டும் வட நாடு தென்னாடு என்று பேசவில்லை. நமது ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் வடநாடு தென்னாடு என்றும், வட நாட்டு ஆதிக்கம் இருக்கிற தென்பதையும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, நேருவைக் கீழ் தள்ள மறைமுக போராட்டம் வேண்டாம். அமைச்சர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். தமிழ் நாட்டிலே உங்களுக்கு ஏதாவது அக்கறை இருக்குமானால் உங்களுக் கெல்லாம் முதல் அமைச்சராக இருப்பவரைக் கேட்டுக்கொனால் உங்களுக் கையிலிருந்தே ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்துங்கள். கான்ஸ்டிடியூஷனுக்கு இத்தகைய அமெண்ட்மெண்டு வேண்டுமென்பதற்காக அந்தக் கமிட்டியாரின் வெறுகினைத் தவிர்க்கவேண்டுமானால், கான்ஸ்டிடியூஷனல் திருத்தங்கள் ‘provide’ பண்ணித்தான் ஆகவேண்டும். யார் ஒருவர் ஜாதி வெறியாக இருக்கின்றாரோ, அவர் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவராக இருக்கும்—அப்

[Sri K. T. Kosalram] 17th December 1953]

பெரியவரை மக்கள் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கமுடியாது. எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும், ஜாதி வெறுக்கு இவர் கொடுப்பவரைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கமுடியாது. பிராமணரல்லாதவராக இருந்து, பிராமண ஜாதியைத் தவிர்த்தாலும், அவர்களையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கமுடியாது. பிராமணர்களும் இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற மனிதர்கள் தான். அவர்களும் இந்த நாட்டில் வாழும் தமிழர்கள் தான். அவர்களுக்கும் உரிமை உண்டு. அதில் வித்தியாசமே இல்லை. மற்றவர் அவர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறதோ, அந்த உரிமை இவர்களுக்கும் களுக்கு எந்த உரிமை இருக்கிறதோ, அந்த உரிமை இவர்களுக்கும் இருக்கின்றது. இத்தகைய நிலைமையைப் போக்குவதற்கு கான்ஸ்டிடியூஷனை திருத்தவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு இந்த சட்டசபையில் ஒரு கமிட்டி நியமித்தால் மிக மிக நன்றாக இருக்கும்.

“இப்பொழுது நான் பேசுகிறேன். ஆனால், அடுத்த முறை சட்ட சபை அங்கத்தினராக இருப்பேனா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. நான் பெம்பாய்க் இருப்பேனா இல்லையோ என்பது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

“பருளேகர் கமிட்டி ரிப்போர்ட் என்னுடைய பெரிய மசோதா என்றும் ‘பாலவரி’ என்றும் மக்களையெல்லாம் முன்னுக்குக் கொண்டு வருகிறேன் என்றும் சொல்லுகிறார். முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமானால், அவருடைய திட்டப்படி தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியிலே நாங்கள் சொன்னோம், Basic Education வேண்டுமென்று சொன்னோம். அது தான் பருளேகர் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டிலும் இருக்கிறது. அதை ‘imple-ment’ பண்ணவேண்டுமானால், ரூபாய் 7 கோடி முதல் 10 கோடி வரை செலவு செய்தாகவேண்டும். 10 கோடி ரூபாய்க்கு இந்த ராஜ்யத்திலே நிதி நிலைமை இல்லவே இல்லை. ஆகவே, நிதி நிலைமை இல்லையென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தையே தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், இங்கிருக்கிற அங்கத்தினர்களுக்கெல்லாம் கோமாளிகளாக இருக்கமாட்டார்கள். காங்கிரஸ் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் ஏமாந்து போகமாட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆகவே ‘ஷிப்ட்’ முறை அடிக்கப்பட்டேண்டும். ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அங்கிருந்து கொண்டு வந்து சேர்த்திருப்பது என்னதான் இருந்தாலும், கவர்னராக இருந்தபோதும், சேர்த்திருப்பது என்னதான் இருந்தபோதும், சேர்த்து வைத்திருந்தாலும், சில கவர்னர்-ஜெனரலாக இருந்தபோதும், சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு செலவு லக்ஷம் ரூபாய்தான் இருக்கும். அதை அவர் வைத்துக்கொண்டு செலவு செய்தாலும் போதாது. 10 கோடி ரூபாய் போடுவது என்று அந்தத் திட்டத்தை பருளேகர் கமிட்டி சிபார்சு பிரகாரம் செய்வது நடக்க முடியாத காரியம். ஆகவே, புதிய கல்வித்திட்டத்தை இந்த நாட்டிலிருந்து எடுத்தாக வேண்டும். இந்தக் கல்வித் திட்டமானது ஒரு விஷமத்தனான ஒரு கல்வித்திட்டம். அந்தத் திட்டத்தை பொதுமக்கள் எதிர்த்து வருகிறார்கள்.

“இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, என்னுடைய ஜில்லாவில் தேர்தலில் திறக் முடியுமா? என்னுடைய தொகுதியில் இல்லாவிட்டாலும், ஸ்ரீ கணபதி அவர்களுடைய ஸ்தானத்தை ராஜினாமா செய்யச் சொல்லி, அவருடைய தொகுதியில் அமைச்சர் யாராவது நின்றாலும், தோற்பது நிச்சயம் என்று சொல்லுகிறேன். என்னுடைய தேர்தல் டீபாபுனலிடம் இருப்பதால் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

“என்னுடைய ஜில்லாவிலே வாருங்கள். கல்வித் திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு நின்று பாருங்கள். நீங்கள் எங்கே போகின்றீர் என்று பார்ப்போம். அதை நடத்துவதானால், உங்களுடைய முடிவுகளை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் இந்தப் பேயாட்சி இல்லாமல் நல்ல காங்கிரஸ் சர்க்கார் அமைக்கக் கவனித்து அருள்புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now adjourn for lunch.”

[17th December 1953]

(After lunch—3 p.m.)

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, a Nambudiri was appointed accountant of a 'kovilaham'."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Is it a story or a fact?"

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"It is partly a fact and partly a story. When he found the same items being repeated everyday, to save time and trouble he began to write 'as yesterday'. Our Budget is like the account of that Nambudiri. It is an yesterday's Budget and not a Budget for the morrow. I do not at all blame the Hon. the Finance Minister. It is not his individual fault. It is the fault of the system. My only concern is that even after six years of independence, we have not been able to give a new orientation to our Budget."

"Our proclaimed objective is a Welfare State. But are we proceeding in that line? Certainly not. For, from our experience we find that what little progress we are making is in the direction of a power-State. A power-State thinks in terms of greatness and power of the State whereas a Welfare State thinks in terms of happiness or welfare of the individual citizens. We hear so much of the growing international stature and importance of our country. We even pretend to hold the balance even between the two power blocs of the world. But in domestic affairs we gain prominence only when a place is visited by flood, famine or by a Minister."

"Sir, there are two important parts in our Constitution, one dealing with fundamental rights and the other with directive principles. Our success in establishing conditions for a Welfare State depends on our ability to implement the directive principles embodied in the Constitution. On a close scrutiny we will find that very often there is conflict between fundamental rights and directive principles and naturally the former prevail and directive principles which are the essence of a Welfare State remain a dead letter, a string of pious homilies only intended to dupe the ignorant public."

"What are our fundamental rights? To the majority, it is nothing but the right of starvation, unemployment and suicide, and for the happy few to enjoy all the good things of this mundane existence. Therefore when we say we are jealously watching the working of the fundamental rights, it means that we are giving protection to the vested interests to maintain their social status and economic position at the expense and exploitation of the masses. It is the primary duty of every State to find ways and means to provide food, clothing, shelter and employment for its citizens. The Hon. the Finance Minister would say that our food position has improved. He would also point out that we have overstepped the targets fixed for cloth production. He would

[17th December 1953] [Sri M. Narayana Kurup]

enumerate also the number of house construction societies that have been formed in the State. However one thing will be admitted by all the Governments and that is, the menace of unemployment is mounting every day. When we think that unemployment is mounting when our pet Five-Year Plan is in progress, it is high time that we opened our eyes. It is a contradiction to the experience of all countries that had anything to do with planning. If it shows anything it only shows that if the aim of our planning is to produce an enlarged edition of the existing society, it is bound to fail. Therefore we must overhaul the basis of our planning. We cannot gather grapes from thistles. While the Hon. the Finance Minister would give me an encouraging account of the food position, I have before me beginning from the 25th of August to 3rd December a catalogue of starvation deaths due to unemployment and poverty. Sometimes it is a whole family of handloom weavers. On another occasion it is a mother with her children jumping into a well. A third is the case of a father and his son rushing before a railway engine for their deliverance. On yet another occasion a poor schoolmaster who served his country for over 20 years, unable to face the misery at home, drowns himself. Explanations are forthcoming in the old bureaucratic style for such incidents. The Government would say that the State had attained a prosperous condition and these were individual cases which were not their concern.

"Sir, that explanation is a confession of failure of this administration. Indeed the gravamen of the charge which we level against this Government is that, while there is plenty in this country, there is poverty on the other side; while there is glut in the cloth market, people go half-naked and naked, and while there are mansions mocking at the destitutes, people face the fury of the weather in the open streets. When it is claimed that it is only the Congress that can rule this State or this country, probably they are correct because they think the present system of society is ordained by God and they are the fit persons to maintain this status quo till eternity." 2-10 p.m.

"Sir, even on the food front, are we progressing to the extent that is expected? The area of the State is more than 8 crores acres, of which only 46.1 per cent is under cultivation. Cultivable waste and fallows excluding current fallows come to 12.7 per cent. Roughly, we have more than 10 million acres of land to bring under the plough but they have spent colossal sums of money on Grow More Food Schemes and agricultural production. What has been the net gain in 1951-52 or fasli 1361? It is only 3,410 acres which is only a drop in the ocean. Therefore, there is much scope for improvement and the policy of the Government regarding fallow lands being brought under cultivation has not produced the desired result. Sir, the Government themselves are guilty in this respect, inasmuch as in Malabar there is an estate called

[Sri M. Narayana Kurup] [17th December 1953]

'Kuthali' and there are thousands of acres of cultivable waste in this estate and people are applying and applying that they may be allowed, without any Government help, to cultivate those lands but those lands have not been granted on lease.

"Then, Sir, the Hon. Minister for Finance derives some satisfaction from what is called, 'downward trend in prices'. I think, it is too early to rest content with that because in Malabar—though in some other parts of the State it may be falling—the prices of foodgrains and other articles are very high. To-day, a bag of paddy weighing two maunds is selling at Rs. 30 and rice at Rs. 50 to Rs. 55. I believe, this gross disparity in prices is, to some extent, due to zonal system because Malabar is segregated or separated from all other districts of the State. Many representations have been made to the Government that, if they abolish this zonal system, probably the condition of Malabar would be better. The cost of living index in my district is the highest in the State. It is 100 points or so more than what is obtaining in Madras City. The Government promised that if the prices went up, they would commandeer stocks. I do not know what the Government mean by high prices because, according to me, Rs. 30 for a bag of paddy is already high."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is up and he should finish his speech in a minute."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"I wanted to speak on so many things but I shall confine myself now to one or two points. One of them is about Irrigation and Electricity. We are thankful to the Government that the Malampuzha Project is well under way but in the execution of this project, the claims of the right bank ryots have been completely ignored. They have petitioned to the Government and it has been enquired into and the report is now before the Government. They do not claim any big concessions or special favours. They may be treated like any other beneficiaries under irrigation schemes and, I hope, the claims of the right bank ryots will be seriously and sympathetically considered by the Government."

3-16 p.m. * SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் சபையின் முன்பு சர்க்கார் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இது நல்ல முறையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக இல்லாத ஒரு விசேஷமான அம்சம் இந்த திட்டத்தில் முக்கியம் வாய்ந்திருக்கிறது. அதாவது இன்று சமர்ப்பித்துள்ள திட்டத்தில் நீர்ப்பாசன திட்டம் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அதுவும் முக்கியமாக மதுரை ஜில்லாவில் வைகை நீர் தேக்க திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கடந்த 40 வருஷ காலமாக இந்த திட்டம் வேண்டும் என்று திருமங்கலம் தாலுகா மக்கள் சென்னை மாகாணத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். இந்த மாகாண சரித்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த திட்டத்திற்காக மதுரை ஜில்லா திருமங்கலம் வாசிகள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி போற்றத்தக்கது. இதைச் சொல்லும்போது பரீதன் கங்கையைக் கொண்டுவந்தது போல் பல ஆண்டுகளாக கேட்டுக்கொண்டுவந்த இந்த திட்டம் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. இந்த திட்டத்தை இப்பொழுது மட்டும் சர்க்கார்

[17th December 1953] [Sri S. Thinakaranamy Thevar]

எடுத்துக்கொண்டதற்கு திருமங்கலம் விவசாயிகள் சர்க்காரை மிகவும் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த திட்டத்திற்கு சர்க்கார் விசேஷ கவனம் செலுத்தியது மிகவும் போற்றத்தக்கது. இதற்கு என்ன அவசியம் என்பதை குறிப்பிட பிரியப்படுகிறேன். அரசிக் கடலில் வீணாக போய்க்கொண்டிருந்த பெரியாற்று தண்ணீரை சுமார் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன் மேற்படி ஆற்றில் அணைக்கப்பட்டு பெரியார் லேக்கில் தண்ணீரை தேக்கி அதன்மூலம் சுமார் இரண்டு லக்ஷத்துக்கு அதிகமான ஏக்கர் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மழை பெய்யும் காலங்களில் அந்த அணை நிரம்பிய பிறகு பாதி தண்ணீர் அனுவசியமாக அரசிக் கடலில் போய் விழுந்துக்கொண்டிருந்தது. அந்த தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்தால் திருமங்கலம் தாலுகாவிற்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்கலாம் என்று அந்த பிராந்தியத்திலுள்ள மக்கள் கேட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு வேண்டிய செலவுகளை அந்த பிராந்தியத்திலுள்ள மக்களே தருவதாகவும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அங்குள்ள மக்கள் பெரும்பாலும் குற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு சமுதாயச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொடுப்பதான் பெரிய சீர்திருத்தமாகும். அவர்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதான பெரிய சீர்திருத்தமாகும். வேறு எந்தக் காரியங்களைச் செய்தாலும் அவர்களுக்கு சீர்திருத்தம் செய்வதாகாது. நாற்பது வருஷ காலமாக அந்த பிராந்திய மக்கள் போராடியதால்தான் இந்த திட்டத்தை சர்க்கார் தயாரித்திருக்கிறார்கள். வேறு ஒன்றும் இல்லை. இது ஒரு புராதன திட்டம். சமீப காலத்தில் இதை மின்சாரத்தோடு, அதாவது ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் திட்டத்துடன் சேர்த்து இந்த திட்டத்தை சர்க்கார் அமுல் நடத்தப்போகிறார்கள். இந்த திட்டம் அமுலுக்கு வருவதால் சர்க்காருக்கும் ஆதாயம் இருக்கிறது. திருமங்கலம் தாலுகா ஒரு குற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடம். அங்குள்ள கள்ளர் சமுதாய மக்கள் சுமார் ஐந்து லட்சம் பேர்கள் அந்த பிராந்தியத்தில் இருப்பார்கள். அங்குள்ள பத்து லட்சம் பேர்களில் அவர்கள் ஐந்து லட்சம் பேர்கள். அதைச் சுற்றியுள்ள பிராந்தியங்களிலும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக சர்க்கார் கடந்த 40 வருஷங்களாக அநேக லட்சம் ரூபாய்களைச் செலவு செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவ்விதம் செலவு செய்தும் பிரயோசனம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தமாதிரியான ஒரு நீர்ப்பாசன திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால்தான் அவர்களால் உண்மையிலேயே சரியானபடி முன்னேற்றமடையமுடியும். இந்த சர்க்கார் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்றால் இந்த மாதிரியான ஒரு சரியான திட்டத்தைத்தான் செய்ய வேண்டும். சுமார் நாற்பது வருஷ காலமாக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி இன்று நிறைவேற்றப்போகிறது. அதைக்கண்டு அங்குள்ள மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். அதனுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக 1911-ம் ஆண்டில் பல ஆயிரம் மக்கள் கூடி திடியன் சிமாமத்தில் ஒரு மகாநாடு கூட்டி சர்க்காருக்கு மகஜர் அனுப்பினார்கள். பிறகு 1915-ம் ஆண்டில் சென்னை சர்க்காருக்கு ஒரு பெரிய தூது கோஷ்டி வந்து இந்த திட்டத்திற்கு பெரும் முயற்சி செய்தார்கள். அதன்பின்னர் 1920-ம் ஆண்டில் சென்னை சர்க்கார் வந்தவுடன் அந்த தாலுகாவின் சார்பாக ஒரு பெரிய தூதுகோஷ்டி அமைத்து இந்த திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று சர்க்காரை வேண்டிக்கொண்டார்கள். பிறகு 1924-ம் ஆண்டில் சென்னை கவர்னர் லார்டு கோஷ்டி காலத்தில் இந்த திட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று அந்த தாலுகா வாசிகள் சர்க்காரை அனுபி ஒரு தூதுகோஷ்டியுமே இதை வற்புறுத்திக் காட்டி இருக்கிறார்கள். அதன் பின்னர் 1930-ம் ஆண்டு, 1938-ம் ஆண்டு, 1945-ம் ஆண்டு, 1948-ம் ஆண்டு இவ்விதம் தொடர்ந்து பல வருஷங்கள் 1953-ம் ஆண்டு வரையிலும் பல முயற்சிகள் அந்த தாலுகாவாசிகள் எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதன் பின்னர் இந்த திட்டம் ஒரு அவசியமான திட்டம் என்று கருதி சர்க்கார் இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த திட்டத்தினால் அந்த பிராந்தியத்திலுள்ள மக்களுக்கு சென்னை சர்க்கார் பெரிய ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை. அதில் பணி தப்பாக அப்பிரயோகப்படுகிறார்கள். இதற்குப் பெயர் வைக்க வேண்டும்

[Sri S. Thinakaran Thevar] [17th December 1953]

கட்டுத் திட்டம் என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். உண்மையில் இது வைக்க நியை தேக்கியுள்ள திட்டம் அல்லவ் அல்ல. பெரிசாற்றிவிருந்து வரும் உபரி ஜலம் பிரயோசனமில்லால் கடலில் போய் விடுவதைத் தடுத்தி பாசனத்திற்கு வசதி செய்யக்கூடிய திட்டம்தான் அது. பெரிசாற்றிவிட்டு அணையில் தேக்கி மிகுசம் தண்ணீர்தான் இப்பொழுது பாசனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. வைக்க தண்ணீர் இல்லவ் இல்லை. இதை உணர்ச்சிபர்கள் புரிந்தகொள்ளவில்லை. இதனால் வைக்க நதி பாசனத்தி லிருப்பவர்களை பாதிக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலிருந்து சொட்டு ஜலம்கூட இங்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. வெட்டியாக எழுந்திரத் தில் போய் விடும் சுமார் 400 கோடி கன அடி தண்ணீரைத் தேக்கி அதை சமமாக பாசனத்திற்கு விடுவதற்காகத்தான் இந்த திட்டம். வைக்க பாசனத்திலுள்ளவர்களுக்கு இதனால் ஒரு பாதகமும் இல்லை. இதை எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக சமீபத்தில் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாக அதாவது 1953-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 11-ல் திருமங்கலம் தாலுகாவில் ஒரு மகாநாடு கூட்டினோம். சுமார் இருபது ஆயிரம் ஜனங்களுக்குமேல் அங்கு கூடினார்கள். திருமங்கலம் தாலுகா வாலாந்தார் கிராமத்தில் சுமார் இருபது ஆயிரம் பேர்கள் தலைவர்கள் உள்பட கூடினார்கள். அப்படி மகாநாடு கூட்டி இந்த திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த தற்காக சர்க்காருக்கு நன்றி தெரிவித்தோம். இந்த திட்டத்தைக் கூடிய சீக்கிரத்திலேயே அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் போட்டு அதை சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைத்தோம். இந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள எல்லோரும் உழைப்பாளிகள். இதற்கு முன்பாக இந்த சட்டசபையின் முன்பாக பேசி இருக்கிறேன். இந்த திட்டத்திற்கு சர்க்காருக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவை அங்குள்ள மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். எத்தனையோ லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் கால்வாய் வெட்டுவதற்கும், திட்டத்திற்கு வேண்டிய செலகரியம் செய்வதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு வேலைகள் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவையும் செய்வ அந்தப் பிராந்திய மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு செலவு இல்லாமல் கால் வெட்டுகளை செய்து கொடுக்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எங்கள் பிராந்திய மக்கள் சார்பாக ஒரு பெரும் வருமானம் இந்த திட்டத்தினால் வருகிறது. அந்த பிராந்திய மக்கள் உயர் சீர்திருத்தத்திற்காக ரெக்ளமேஷன் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு வருஷத்திற்கு பத்து லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து வருகிறார்கள். இவ்விதம் சுமார் முப்பது வருஷ காலமாக செலவு செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்த திட்டம் வந்தால் அதையும் அமுல் நடத்தப்பட்டபின் ஏற்கெனவே சர்க்கார் ரூபாய் செலவுகளைக்கொண்டு இந்த பத்து லட்சம் ரூபாய் மிகுசம். அதனால் சர்க்காருக்கும் அனுகூலம் இருக்கிறது. இந்த வருஷம் விவசாயிகளிடமிருந்து கடன் வசூலிக்கக்கூடாது என்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்ததைப் பற்றி எங்கள் பிராந்திய மக்கள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இந்த கடன் விஷயமாக ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் நல்ல மகசூல் வரப்போவதால் லேவாஜென்களார்களுக்கு செலகரியமாக இருக்கும். இப்பொழுது இந்த சர்க்கார் இந்த சட்டம் கொண்டுவந்தது இந்த பிராந்திய மக்களுக்குமாதிரம் அல்ல, மற்ற எல்லாப் பிராந்தியப் பெரிய மக்களுக்கும் பெரிய ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். இந்த காலத்தில் உண்மையில் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வருஷம் ஏகாடு இருக்கிறது என்றால் அது இந்த கள்ளர்கள் இருக்கும் இடங்கள்தான். இந்த வருஷம் மிகுசம் பரக்கலாம். தென்னாப்பகுதி என்னவாக இருக்கும். பரக்கலாம் என்று என்ன என்பது நன்றாகத் தெரியும். இந்த வருஷம் வருஷமாகவுள்ள, பரம்பரையாக குற்றத் தொழிலை நடத்து பரம்பரையாக இந்த சட்டம் நன்மைகளை அளிக்கிறது. இந்தக் குற்றப் பரம்பரையாக இருந்தவர்கள் அங்கே இருக்கி, கசக்கிப் பிடித்து நன்றி வழங்குகிறார்கள்.

[17th December 1953] [Sri S. Thinakaran Thevar]

சுமார் முப்பது வருஷங்களாக இந்த குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்தால் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு வந்தார்கள். இத்தமாதிரியான ஏழை மக்களுக்கு இந்த சட்டத்தினால் விசேஷமான ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக சென்னைக்கு அடுத்தபடியான நகரம் மதுரை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்பொழுது அங்கு மெடிகல் காலேஜ் ஒன்றை ஏற்படுத்துகிறார்கள். அதை துரிதமாக நடத்த வேண்டும். அந்த வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ஏழை பிராந்தியத் திற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இன்னும் மின்சார வசதியுள்ள இடங்களை விஸ்தரிக்க வேண்டும். பல தாலுகாக்களில் உள்ள (Headquarters) ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரியை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தத்திற்குள்ளார்கள். ஆனால் எங்கள் தாலுகாவாகிய திருமங்கலம் தாலுகாவில் மட்டும் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தவில்லை. அதையும் சர்க்கார் அவசியமாக எடுத்துக்கொண்டு நடத்தவேண்டும் என்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதுவரையில் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தாமலிருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். இதை சீக்கிரத்திலேயே சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, 3-30 p.m.
I am hardly happy over this half-year's Budget.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ You can never be happy about it ! ”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ I am hardly happy and I did not expect anything spectacular or sensational about it and it is indeed as I have expected it to be. In a Welfare State the very touchstone of a good Budget is that it should ameliorate the lot of the common people within the State and, if we apply this test, we find that this Budget is also of the usual humdrum, halting and dull variety. There is nothing about this Budget which could enthuse the masses.

“ In this country and, in our State in particular, we find many new gigantic problems facing us which are growing every day. The Government must certainly be aware of the vast unemployment among the young and the old in this country which has been growing in magnitude from time to time but they have hardly done anything and have not even moved their little finger in the direction of solving this problem. I fancy they have recognized it but they have left it alone probably in the fond hope that their Five-year Plan would in the distant future try to tackle it and that therefore it was none of their responsibility now and that they need not bother themselves about it. This growing unemployment and the large army of destitutes thrown out on the streets are a heart-rending sight. As my hon. Friend, Sri M. Narayana Kurup, told us the destitutes that have been thrown into the Malabar district from the Tamil districts and even the gradual destitution that is overtaking the poorer classes in Malabar require some kind of drastic and immediate remedy but the Government are probably too complacent to tackle the situation.

“ Again some work or some scope for activity must be found for the teeming millions of unemployed young men. The Constitution lays down the right to work and, probably, the right to

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [17th December 1953]

be paid but then there is really no work for people who are prepared to work. It is certainly the obligation of a Welfare State to make provision in this behalf.

"Then again there are many common things that have been said about the lack of medical facilities all over the country for the poor people and nothing has been done in this direction in this Budget.

"Among the many other things, the most important one is that of rural credit. I think it will be certainly within the knowledge of the Hon. the Finance Minister that rural credit has been completely shaken by the Ordinance that has recently been passed and which I certainly welcome. The Ordinance has no doubt given some measure of relief but unfortunately it has shattered the credit of the ryot before the indigenous money-lender. Unless there is an extensive system of rural credit rushed into the breach and the situation is tackled by Government, it is likely that the Ordinance may boomerang on the ryot himself. Far from doing good, as expected, it might do positive harm because the ordinary money-lender will decline to give any loan hereafter to the ryot. Having lost his credit on account of the Ordinance and at the same time there being no alternative source for him, he will be absolutely at the mercy of the money-lender and instead of borrowing, according to ordinary modes of credit transactions, he will have to part outright with his property before he can get any money. It is really a case where the real objectives of the Ordinance cannot be fulfilled unless the Government are prepared, not merely to take a negative stand by directing the money-lenders not to levy or collect their dues, but also to take up the positive measure of rushing up to the people of the rural areas an immediate, active and extensive system of rural credit. The present co-operative credit societies are more or less moribund and do not function effectively. The ryot has no faith in the rural credit society because it takes months and months and even then while some people get loans, there are others who do not get loans and their applications simply get petered out. Unless the Government rush in a machinery for rural credit or get the co-operative machinery for agricultural credit working busily among the ryots, it is impossible to salvage the rural masses of our country who are really on the verge of collapse because their credit has been shaken. I therefore submit that Government would take due note of this particular factor at least in the coming Budget which is to be introduced in February next. By itself the Ordinance is a negative thing and unless the Government do something positive by way of large allotments for takkavi loans or set apart large amounts for the Co-operative Department to be distributed to the ryots as loans, there is no hope for the ordinary ryot to come out of his present sunken state of indebtedness.

"Speaking about my own district of Malabar, I wish to emphasize that the Government have failed to treat it on a proper

[17th December 1953] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

footing. This district has been more or less a kind of Cinderella district. So far as I am aware, little attention has been paid to the welfare of the people of this district. For instance, the food prices which have been soaring high in Malabar have not been curbed or controlled by any active or effective steps. I have appealed to the Hon. the Finance and Food Minister and he has promised to look into the matter and I hope something will turn up out of it.

"Then again there is the longstanding demand for rural electrification in Malabar. Without supplying electricity to the rural parts, it is impossible to improve the lot of the agriculturists. In Malabar we do not have big projects as we have in certain other districts. The Malampuzha and one or two other minor projects will be probably all that we can have on account of the terrain. All the villages must have supply of electricity so that we can take advantage of the enormous rainfall and the water in the channels for agricultural purposes. Rural electrification for Malabar has been an old demand and, I think, has always been turned down on the trite plea that there was not enough finance. I suppose this demand will have a better deal at least in the coming year.

"As regards the administrative side, we have been all along clamouring for some kind of intensive rural work. There are some firka development taluks but they are all nominal and do not function effectively. We really want the rural masses to be employed and the question is how we are going to give them employment. It can be done only by some kind of intensive swadeshi movement whereunder the Government will play a leading part in promoting a number of cottage industries among the people. At present the Rural Welfare Department is hardly doing anything in this direction. Cottage industries exist perhaps only in name and there is no sizable industry. Probably the amount set apart for promotion of cottage industries is very limited. We must have an actively working department which will promote cottage industries among the people inducing in them the consciousness that only such a swadeshi movement can give more and more employment to the people. The Government have done hardly anything at all in this direction.

"Again, as regards my district of Malabar, I wish to bring home to the Government the urgent need for more and more rural communications. As the hon. Gentleman, Sri T. Anantha Pai, was emphasizing, rural communications do not simply exist in various villages in Malabar and, probably, in South Kanara also it is so.

"Unless we have rural communications, either water-ways or more and more of country roads, it is impossible to have civilized existence in the villages. In Malabar, although the people are trying hard to adopt a measure of self-help by coming forward in the panchayats and trying to have some kind of country roads, the Government have been cold-shouldering the whole scheme by not

[Sri K. R. Sambandam] [17th December 1953]

புத்தியைதான் காட்டுகிறது. நம்மிடையே ஹரியுள்ள அடிமைத்தனம் மாற்றிவிட வேண்டுகிறதான் காட்டுகிறது. ஆந்திரர்கள் பிரிந்து போன பிற்பாடு, இந்தச் சென்னை மாகாணத்திற்கு, எஞ்சியுள்ள சென்னை மாகாணம் என்று பெயரிட்டதே வெட்கப்பட்டுவெண்டிய விஷயமாகும். ஆந்திரர்கள் பிரிந்துபோன பின் அவர்கள் எப்படி ஆந்திர மாகாணம் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டார்களோ, அதைப்போலவே இந்த மாகாணத்தை திராவிட நாடு என்று பெயரிட்டு அழைக்கும்படி செய் திருக்கவேண்டும். திராவிட நாடு என்று சொன்னாலேயே சிலருக்கு ஒரு விருப்பம் ஏற்படுகிறது. 'ஐக்கணமன்', 'தேவ் பாடும்போது', 'திரா விட உத்கல வங்கா', என்று வருகிறதே. அதைமாதிரியும் கண்டென்று பாடிவிட்டால், இந்த நாட்டுக்கு திராவிட நாடு என்று பெயரிட்டுவெண்டு மென்றால், ஏன் அதை எதிர்க்கவேண்டுமென்று தான் நான் கேட் கிறேன்? அதுபோகட்டும். திராவிட நாடு என்று அழைக்க ஆபீஸ் கொள்ளா விட்டாலும் கூட தமிழ்நாடு என்ற பெயரையாவது உடனடியாகக்கொண்டு வரவேண்டும். உடனடியாகக் கொண்டுவரமுடியாவிட்டால் கூடிய சீக்கிரத்தில் கொண்டுவரவேண்டுமென்றாவது சட்டசபையில் முடிவு செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் அப்படி முடிவு செய்யாவிட்டால் அதுமாதிரி வராது என்ற சந்தேகம் மக்களிடையே உண்டாகிறது. மக்கள் எல்லோரும் இந்தச் சட்டசபை நடவடிக்கைகள் பூராவும் தமிழிலேயே நடக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். இந்த நாட்டை தமிழ்நாடு என்று பிரகடனப்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். மக்கள் கோரிக்கையை காங்கிரஸ் கட்சிகாரர்களாக இருந்தாலும் அலட்சியம் செய்யமுடியாது. ஏனென் றால் சென்ற தேர்தலில் அவர்கள் எப்படியோ தப்பித் தவறி, முண்டி அடித்துக்கொண்டு உள்ளே எம். எல். ஏ. க்களாக வந்துவிட்டார்கள். ஆனால் மக்களின் விருப்பத்திற்கு மாறாக நடந்துகொண்டு வரு வாரர்களையானால் வரப்போகின்ற தேர்தலில் இப்பொழுது வந்திருப்ப வர்களில் கால்வாசிப்போர்கள் கூட வரமுடியாது என்று நான் நிச்சய மாகச் சொல்வேன். ஆகையால் அவர்களது சொந்த நன்மையை உத் தேசித்தாவது இதைத் தமிழ்நாடு என்று பிரகடனப் படுத்தவேண்டும். எல்லா அங்கத்தினர்களும் இந்தச் சட்டசபையில் தமிழிலேயே பேசவேண் டும். தமிழிலேயே இந்தச் சட்டசபை நடவடிக்கைகள் எல்லாம் நடத் துவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொண்டுவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

"அடுத்தபடியாக, ஆந்திரமாகாண மந்திரிகள் சம்பளத்தை 500 ரூபாயாகக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது மாகாண மந்திரிக ளும் கூட, அதைப்போலவே, 500 ரூபாய்கள் மிகவும் குறைவு என்று ளும் கூட, ஆயிரம் ரூபாயாகக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டியது மிக வும் அவசியமாகும். ஏனென்றால் இந்த மாகாணத்தில் யாருடைய சம் பளமாக இருந்த போதிலும் கூட அது ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் அதிகமாக இருக்கவேண்டாது. ஏற்கெனவே இருந்த ஆங்கில மந்திரி கள் பட்டாபாபமாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் காந்தி பரம்பரையில் வந்திருக்கும் நமது மந்திரிமார்கள் ரொம்பவும் சர்வசாதாரண வாழ்க் கையைத்தானே கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும், மற்ற சாதாரண மக்களுக்கும் எந்தவகையிலும் வித்தியாசம் தெரியவேயில்லை. ஆகவே தான் அவர்கள் எவிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருப் பதைப் போலவே தங்கள் சம்பளத்தையும் ஆயிரம் ரூபாயாகக் குறைத் துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"அடுத்தபடியாக ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்து போனபிற்பாடு நமது மாகாணத்தின் பரப்பும் குறைந்துவிட்டது. பத்துப் பதின்மூன்று ஜில் லாக்கள் இப்பொழுது இருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்போது எதற்காக மந்திரி சம்பளம் விஸ்தரித்தார்கள் என்று தான் எனக்கு புரியவில்லை. முன்பு நான் கனம் முதல் அமைச்சர் சொன்னார்கள். 'ஆந்திரா பிரிந்துபோன பிற்பாடு காலியான சில ஆந்திர மந்திரிகளின் ஸ்தா னத்தின்படித்திசெய்யப் போவதில்லை. இருக்கக் கூடிய மந்திரிகளை

[17th December 1953] [Sri K. R. Sambandam]

வைத்துக் கொண்டே நிர்வாகத்தை நடத்தப்போகிறேன்,' என்பதாக. ஆனால் மறுநாள் அனுரூபனைப் போன்று செய்திகள் வந்தன. மறுபடியும் மூன்று மந்திரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்பதாக. அவர்கள் எப்படி வந்தார்கள் என்பது தான் நமக்கு தெரியவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களைக் கேட்டாலும் அவர்களுக்கும் தெரியவில்லை. யார்வீ கேட்டுக்கொண்டு இந்த ராஜ்ய நிர்வாகம் நடக்கிறது என்பது தான் புரியவில்லை. உண்மையைச் சொல்லப் போனால் இந்த நாட்டில் சர்வாதிகாரம், யதேச்சாதிகாரம் தான் இருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டி

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"சர்வாதிகாரம் உண் ண நாட்டில் இதுமாதிரியாக யாராவது பேசமுடியுமா?"

*SRI K. R. SAMBANDAM :—"சர்வாதிகாரமுள்ள நாட்டில் இதுமா திரி பேசமுடியுமா என்று கேட்கிறார் நமது முதல் அமைச்சர். அவர் களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள எல்லாதிட்டங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளுங் கள். திடீரென்று ரேஷனை எடுத்தார். கல்வி மந்திரி அவர்கள் இருக் கும்போது யாரையும் கேட்டுக்கொள்ளாமல் புதிய கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து புகுத்தினார்கள். ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் இருக்கும் போது யாரையும் கேட்டுக் கொள்ளாமல் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாது காப்புக்காக அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார் இப்படியாக அவ ரிஷ்டத்திற்கு ராஜ்ய நிர்வாகம் நடக்கிறதேதவிர மற்றப்படி ஜனநாயக மாக நடக்கிறது என்று சொல்லமுடியாது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"கனம் அங்கத்தினர் ஆதாரமின்றி எதையும் யோசிக்காமல் பேசக்கூடாது. மேலும் சம்பளத்தில் உண்மையே பேசவேண்டுமென்றதையும் குறிப்பிட்டுத்திறேன்."

*SRI K. R. SAMBANDAM :—"என்ன பேசவேண்டுமென்பதை அறிந்தே பேசுகிறேன். சட்டசபையில் எது உண்மையோ அதைப் பேச வேண்டுமென்பதற்காகப் பேசுகிறேன். நான் சொல்வது பொய்யானால் அதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ருசிப்பிக்கவேண்டும். இந்தமா திரியாக இந்த ராஜ்யத்தில் சர்வாதிகாரம் தான் நடந்து கொண்டி ருக்கிறது. இது அந்தயிடத்திலிருந்தே புகைந்து கொண்டிருக்கிறது. புகைந்து கொண்டிருப்பதேசு மாதிரம் அல்ல. சமீப காலத்தில் வெடித்தும் விட்டது என்பதை நாங்கள் எல்லோரும் அறிவோம். ஆகவே உண்மையைச் சொல்லும்போது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர் கள் ஆத்திரப்படுவதில் பயனில்லை. மக்களால் விரும்பப்படாத கல்வித் திட்டத்தை கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். அதை அமூல் நடத்தாமல் நிறுத்திவைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபை திருத்தம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றிற்று. அதை அவர் கௌர வப்படுத்தினா? காங்கேயம் தேர்தலை தனது கல்வித்திட்டத்தின் தேர்த லாகவே வைத்துக்கொண்டு தேர்தல் பிரசாரம் நடத்தினாரே. காங்கிரஸ் காரர் வெற்றிபெற முடிந்ததா? முன்பு அருப்புக்கோட்டை தேர்தல் என்ன ஆயிற்று. அதை யெல்லாம் நாம் மறக்கமுடியாது.

"இப்பொழுது பாருங்கள். ஹரிஜன கேடும் நல அபிவிருத்தி இலாகா என்று ஒன்று நடந்து வருகிறது. அங்கே ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டால் போதுமான நிதியில்லை. நிதி வந்தால் உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி உண்மையில் பிரயோசனம் இல்லாமல் இருக்கும் இலாக்காக் கையெல்லாம் ஏடுத்துவிட்டால் மென்று நான் நான் சொல்வேன். ஏதோ எட்டிலே சர்க்கரை என்று எழுதி வைத்திருப்பதைப் போல சர்க்கார் எட்டில் பல டிபார்மெண்டுகள் இயங்குவதாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எட்டிச் சர்க்கரை தித்திக்குமா? அவர் களுக்கு உண்மையில் நன்மை செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினால் அதிக மான பணம் ஹரிஜன கேடும் நல அபிவிருத்தி இலாகாவுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பணம் இல்லையென்று சொல்வதில் பயனில்லை. மக்கள் நிதியில், கனம் மந்திரிகள் எல்லோரும்,

[Sri K. R. Sambandam] [17th December 1953]

தங்களுக்கு விரோதமாக கையெழுத்து திரட்ட ஆரம்பித்து விட்டார்களே என்ற பயத்தில் சாதகமாக கையெழுத்து திரட்ட சுற்றுப் பிரயாணம் போக வில்லையா? இப்படியெல்லாம் விரயமாக்கப்படும் பணம் பொது மக்களுடையது தானே. அதை ஏன் அவர்களுக்கே நன்மை பயக்கும்படி தீட்டக் கூடுக்காகச் செலவிடக்கூடாது என்று தான் நான் கேட்கிறேன். கணம் மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் வரும்போது ஜனங்களுடைய கோரிக்கைகளை பல மகஜர்களாக கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கோரிக்கைகள், அந்தக் குறைகள் நீக்கப்படாமலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

“குறிப்பாக மனைக்கட்டு விஷயமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய கிராமத்தில் ஜில்லா கலெக்டர், ஹரிஜனங்களுக்கு, நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு மனைக்கட்டுக்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒப்புக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர இன்னமும் அவர்கள் கையில் அவைகள் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. முன்பு வசித்துக் கொண்டிருந்த இடங்களிலேயே அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர புதிய மனைக்கட்டுக் களுக்கு குடியேறவில்லை. ஏனென்றால் அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவ்விடங்களுக்குப் பணம் கொடுக்க சொல்லுகிறார்கள். பணத்திற்கு அந்த ஏழைகள் எங்கே போவார்கள்? ஆகவே நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலமளித்தால் உடனடியாக அதை அவர்களிடமே ஒப்படைக்கும்படிச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். தஞ்சை பண்ணை ஆள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்த போது அதற்கு ஒரு திருத்தம் நான் கொடுத்தேன். அதாவது கிட்டி டெனண்ட்ஸ் ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் என்பதாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னேன். அதை அப்பொழுது எல்லோரும் வரவேற்றார்கள். அதை சர்க்கார் ஒப்புக் கொண்டிருந்தால் இப்போது இருக்கும் குறைகள் பல நீக்கப்பட்டிருக்கும். எங்கள் ஜில்லாவில் பெருவாரியான நிலங்கள் அங்கு இருக்கக்கூடிய மடங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அவர்கள் நினைத்தமாதிரி தரவில்லை குடிசையைப் பிரித்துக்கொண்டுபோய் யென்றால் போக வேண்டிய நிலைமையில் குடிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கட்டிடங்கள் கட்டிக்கொண்டு நிற்பது, ஜம்பு வரஷங்களாக இருந்து கொண்டிருப்பவர்களையெல்லாம் கட்டிடத்தை இடித்துவிட வேண்டுமென்றால் இடித்துத் தள்ளிவிடுகிறார்கள். காரணம், நிலம் அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்பது தான். சரிமா என்று சொல்லக்கூடிய பி. ஏ., பி. எஸ். படித்திருக்கும் ஒருவர் குடியிருக்கும் கீட்டையும் அப்படித்தான் இடிக்க உத்தரவு வாங்கி விட்டார்கள். ஆனால் நமது சபையிலுள்ள அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஜி. நாராயண் சாமி நாயுடு அவர்கள் தலையிட்டு நிறுத்திவைத்திருப்பதாக அறிகிறேன். பட்டம், பணம், பதவி உள்ளவர்களின் நிலைமையை இப்படி இருந்தால் ஏழை விவசாயிகளின் நிலைமையைப் பற்றி என்ன சொல்வது? கணம் மந்திரி அவர்கள் இதில் உடனடியாக கவனித்து இம்மாதிரி நிலங்களில் குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்ற முடியாத வகையில் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மாயவரம் தாலுக்காவில் ஒரு மேய்ச்சல் திட்டம் இருக்கிறது. மந்தக் கரை என்று அங்கு அதைச் சொல்வார்கள். ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு, நிலமில்லாத மக்களுக்கு அந்த இடத்தை ஒதுக்கினாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் இரண்டு, மூன்று வீடுகளை சொந்தமாக உடைய பணக்காரர்களுக்கு, சொண்டிகள் மூலம் வீடு கட்டுவதற்கு பணம் கடனும் கொடுத்து, அந்த நிலத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி செய்வது மிகவும் அநீதியானது என்று கணம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் வந்தபோது சொல்லியிருக்கிறோம். அதை நிலமில்லாத ஏழைகளுக்குக் கொடுங்கள்; இல்லாவிட்டால் மந்தக்கரையாக இருக்கட்டும் என்று மகஜர்கள் கொடுத்தும் கூட ஒரு பலனும் ஏற்படவில்லை. காங்கிரஸ் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பட்டி விவாதத்தில் பேசும்போது பட்டிடை ஆதரிக்கிறேன் என்று ஆரம்பித்து எதிர் கட்சிக்காரர்களைப் போல சர்க்காரைக் கண்டித்து விட்டு கடைசியில் ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிமுடிப்பார்கள். ஆனால் நான்களோ பட்டிடை எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு காரணம் காட்டி பட்டிடை உண்மையிலேயே எதிர்ப்போம். ஆதரிக்கிறேன் என்ற வார்த்தையைத் தவிர மற்ற விஷயங்களில் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களும் இந்த சர்க்காரிடத்தில் குறைபைத்தான் பார்க்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களால் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட குறைகளை நிவர்த்திக்க முடியவில்லை என்றால் (சிரிப்பு) அவர்களது யதேச் சாதிகாரப் போக்குக் கொஞ்சம் கூட மாறவேயில்லை என்று தானே அர்த்தம். இவ்வாறு ஜனநாயகம்? எதற்காக இந்தச் சட்டசபை? இவ்வளவு ரூபாய்கள் செலவில் பெரிய விவாதம் எதற்கு?

[Sri K. R. Sambandam] 17th December 1953]

“பணமில்லை, பணமில்லை என்று சொல்லக்கூடிய காலத்தில் மது விலக்குத் திட்டத்தை கொள்கைக்காக என்று வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் ஏராளமான பணத்தை இழந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அது குடிசைத் தொழிலாக எங்கு பார்த்தாலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறதே இருக்கிறது. கள்ளில் அதிகமான உணவுப் பொருள்கள் அடங்கியிருப்பதாக பலர் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கள்ளில் சத்துள்ள பொருள்கள் பல இருக்கின்றன. அதைச் சாராயமாகக் கருதக்கூடாது: உணவு கிடைக்காத காலத்தில், பணமில்லாத காலத்தில் இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்தால் மக்களுக்கு நிறைய உணவும் கிடைத்தது போலாகும். சர்க்காருக்குப் பணமும் கிடைக்கும். ஆகவே ஏதோ கொள்கை என்று விபாப்பியாக இருக்காமல் மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்ற கருத்துடன் அந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்பதாகக் இந்த சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டு இந்த பட்டிடை எதிர்த்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“ Sir, we are again meeting here in a calmer atmosphere and since meeting last we find now that we have not advanced any further from where we were some time back. In the last Budget session, Sir, I made it a point to make a particular reference to the claims of the Backward Classes, which problem more often than not baffles our Chief Minister for various reasons. But all the same, he has to admit and we can also easily recognize, that there is a very large section of our population, call it by whatever name you like, whose grievances are mounting up day by day, without being redressed and who are left without any due representation in the Services. Even the meagre privileges like the Backward Classes concession and things like that are not giving them the real help that they are in need of.

4-16
P.M.

“I for one have been clamouring for a long time that the food that is being made available to the poorer classes is not made cheaper. On the other hand Government are interested in effecting administrative changes and in creating higher administrative posts, at the same time depriving people the smaller Services of their legitimate livelihood.

“Coming to the Budget proper, I wish to point out that some more provision should be made in the case of the Fisheries and the Poultry Departments. To some, it may be a surprise that I claim some more concession for the Poultry or the Fisheries Department when a very large amount is spent on Agriculture. It is because of the fact that a majority of our population which is engaged in agriculture should have alternative employment. It is amazing to find that when such is the case, Government have not paid sufficient attention to the development of the Fisheries and the Poultry Departments by providing them with more funds to carry on their useful work to the public.

[Sri M. R. Ramachandran] [17th December 1953]

"I shall now come to certain statements that have been made in this House. I would like to point out that most of us here are young people who have been elected to this Assembly because of the support given to us by the masses. It is high time therefore that our dignity and respect are preserved by elder statesmen like our Hon. Chief Minister not by accusing us of attempting to share the spoils as he has done but by trying to help us and guide us in a little more esteemed manner than by making uncharitable statements against us. I cannot find more words for it. But it is true that the Chief Minister has stated something against us. He has stated it. Of course, sooner or later, I think, he would give us an answer for that.

"Coming to the conditions prevailing in the City, Sir, I want to make some pointed reference to the inadequate transport facilities that confront the average man living in the City, I mean, the lay man.

4-30
p.m.

"The buses, so far as my knowledge goes, are far from clean and the conductors, in spite of the courtesy week, are never courteous in either demanding the fares from the passengers or picking up passengers or dropping them down from the buses. Such is invariably the experience of every passenger. But it is stated: 'Passengers feel always aggrieved, in spite of the courtesy shown by the employees. One or two may behave badly, but that should not be taken into account.'

"Then, Sir, we very often come across cases of pavement-dwellers, beggars, in the City and for many people the beggars seem to be a nuisance. But still the beggars persist in dwelling on the pavements as a matter of right and say, 'As long as the Government do not care for us or do not care to give us conveniences and facilities for employment or other protection, we will be going on giving harassment. We know they are not going to help us at all.' In spite of the administrative changes, nothing has been done to eradicate this evil which is prevalent in the City.

"Sir, we come across certain problems connected with social service. Here, we find that social service still seems to be done more for fashion than for real service. People who are engaged in social service no doubt get enough publicity. But people who actually want to do service are not allowed to do it and their reports are not called for and even when their reports are sent, they are not considered for what they are worth. I should think that many of the appointments made in connexion with social welfare work and things like that, have gone to persons who cannot discharge the duties connected therewith properly. I know, Sir, that the stock answer will be, 'these appointments are made on merit and these people do not have merit.' I do not think it is correct to say so. Often questions are asked in this House about the number of Harijan Officers and officers from other communities appointed and Government simply say that appointments are

17th December 1953] [Sri M. R. Ramachandran]

made on merit; they do not say how many are really capable of delivering the goods and how many out of such persons are really appointed or are not appointed. But they simply say that many do not have the merit. I cannot believe that. Merit very often is associated either with influence or family prestige or things like that. So, Sir, I appeal to the Government that people belonging to the various middle classes, Backward Classes and Harijan community should be given preference as a matter of right.

"Then, Sir, we experience trouble with regard to another matter. When we go to officers of Government for making representations in cases of injustice, etc., we find that M.L.As. do not have the freedom, and it is very often stated they are not fit to represent the cases directly to the officers concerned. It may be very good, it may be very well in theory. But there are very many cases in my own district and in other districts also where persons have been neglected in the matter of promotion or overlooked purposely. When we go to the officers concerned to make representations on their behalf, they say, 'Here are the instructions that you should not come and interfere with us. Leave the matter to us, we will manage.' It is here that we wish to point out that Government should issue instructions to the officers that when we take to them cases of real injustice, our representations should be attended to, else they would be taken to task. We must be given a chance to ventilate the grievances of people in our constituencies.

"Sir, Health Administration in the State is not quite satisfactory. Cholera has been prevalent all over the State and statements have been made on the floor of the House, giving the number of cases relating to attack of cholera. To state the plain fact, Sir, even in my own family there have been victims to cholera. Though it is claimed that a large amount is spent on Health Services, we find that very inadequate provision is made for checking this havoc. I feel, Sir, that immediate and effective steps should be taken to set right these things.

"Thank you very much, Sir."

*SRI V. MADANAGOPAL :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 4-27
இந்த அரைவருஷ பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த சுந்தரப் பத்திர நாயகர் பயங்கரமான வேலையில்லாத திட்டாட்டம் நிலவி வருகிறது. 4-27 p.m.
இப்பொழுது கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் எங்கு பார்த்தாலும் வேலை இல்லை என்ற நெருக்கடி தீவிரமாகி வருகின்றன. இதைத் தொடர்ந்து வியாபாரம், போக்குவரத்து, சிறிய தொழில்கள் எல்லாம் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நெருக்கடி ஏற்படுவதற்குள்ள அடிப்படையான காரணங்கள் என்ன, இவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன, என்ன திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விஷயங்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் கிடையாது. ஆனால் சர்க்கார் கட்சி, மிலேயே சர்க்காரை எதிர்த்துப் பேசிய கனம் ஸ்ரீ கோசல்ராம் அவர்களும் இந்த நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு வழியென்ன என்பதைப்பற்றி பேசவில்லை, ஸ்ரீ கோசல்ராமும் அவரைச் சார்ந்தவர்களும் சர்க்காரின் கொள்கையை எதிர்ப்பது உண்மை என்றால், விவசாயம், தொழில் நெருக்கடியை தவிர்க்க வேலையில்லாத திட்டாட்டத்தை போக்க விற்பனைவரி பற்றி, புதிய கல்வி

[Sri V. Madanagopal] [17th December 1953]

திட்டம் பற்றி, மதுவிலக்கு பற்றி அவர்களின் கொள்கை என்ன என்பது பற்றி தெளிவாக விளக்கவேண்டும். அப்படி ஒன்றும் கூறவில்லை. அதற்குப் பதிலாக வகுப்புவாதத்தை கிண்புகிறார்களே தவிர, நேரு, ராஜாஜி தகராறு என்றும் ராஜாஜி நேருவை கவிழ்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் உபயோக மில்லாத பல்வேறுமான வாதங்கள் கிண்பப்படுகின்றன. இது ஒரு புறமிருக்க, இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு விஷயம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது பருவ காலத்தில் நல்ல மழை பெய்து உணவு உற்பத்தியும் இதர பயிர்களும் திருப்திகரமாக இருப்பதால் எதிர் காலத்தில் விவசாயிகளுடைய வாங்கும் சக்தி உயரும் வாய்ப்பு உள்ளதாக நிதி மந்திரி கூறியுள்ளார். அவருடைய விருப்பம் நல்லதுதான். ஆனால் அவை நிறைவேற்றுவதற்கான அஸ்திவாரமில்லை. அவ்விதம் மக்களின் வாங்கும் சக்தியை உயர்த்துவது அவ்வளவு சுலபமானது அல்ல. மக்களைத் தமிழ்நாட்டின் விவசாயமக்கள் எந்தநிலையில் இருந்தார்கள் என்பதை மெனண்ட்ரோடிக் நடைபெற்றுவரும் ஒளையார் படத்தைப்பார்த்தால் தெரியும். தமிழ் நாட்டின் செழிப்பை அதில் காண முடிகிறது. அன்று 'ஆனை கடீய போர் அடிக்கும்' பெருமை தமிழ் நாட்டிற்கு இருந்தது. இப்பொழுது திருநெல்வேலியில் உழுவதற்கு மாடு வாங்குவதற்கு சக்தி இல்லாமல் மனிதர்கள் மாடாக ஏர் இழக்கிறார்கள். இந்தநிலையில் விவசாயி வாங்கும் சக்தியை உயர்த்துவதென்பது அவ்வளவு லேசான காரியம் அல்ல. தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் அவசியம் தோ—பீ—கா. ஜமீன் (இரண்டேக்கர் யூரி) என்ற சினிமா படத்தைப் பார்க்க வேண்டும். அந்தப் படத்தில் விவசாயிகளின் இன்றைய வறுமையின் வாழ்வு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வரையும் மழை பெய்திருக்கிறது. விவசாயத்தில் ஓரளவு வருமானம் கிடைக்கக் கூடிய நிலை உள்ளது. விவசாயிகள் சாண் ஏறிலால் அவர்களை முழும் பின்னுக்குத் தள்ளும் சமூக (சுகாதாரப் பத்திய நிலப்பிரபுத்துவ) சக்திகள் வேலைசெய்து கொண்டிருப்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இன்றைக்கு கடலை விலை 40 சத விதம் குறைந்து விட்டது. விலைக்கும் பொழுது கிராமங்களில் 80 பவுண்டு கொண்ட கடலை மூட்டை ரூ. 32-க்கு விற்கப்பட்டது. இன்றைக்கு விலை ரூ. 13. ரூ. 250-க்கு விற்ப்பு ரூ. 150 ஆக குறைந்து விட்டது. பஞ்சின் விலை கண்டிக்கு 30 சத விதம் குறைந்து இருக்கிறது. அதாவது ரூ. 1,200 லிருந்து ரூ. 750-க்கு குறைந்து விட்டது. புகையிலையின் விலை 60 சத விதம் குறைந்து இருக்கிறது. பாரம் ரூ. 31.0 க்கு விற்ப்பு ரூ. 100-க்கு விற்கப்படுகிறது. அதே காலத்தில் விவசாயிகள் வாங்கும் பண்டங்களின் விலை குறையவே இல்லை. விவசாயிகளவாங்கும் உரம், இரும்பு, துணி, சோப்பு, இதர அத்தியாவசிய உபயோகப் பண்டங்களின் விலை குறையவில்லை. இது பற்றி சர்க்கார் கட்சியை சேர்ந்த மீமான் கருத்திருமன் அவர்கள் பேசும் பொழுது விவசாயம் செய்வதில் கட்டுப்பாடாக விலை என்றும் குறிப்பிட்டார். பொருள்களின் விலைகள் குறையத் தான் வேண்டும். குறைய வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. இன்று விவசாயிகளுக்குப் பாதகமான சமத்துவமற்ற நிலையில் விலைகள் உள்ளது. இதற்குப் பிரதான காரணம் இன்றைக்கு இந்த நாட்டின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வியாபாரம் பிரிட்டிஷ் கம்பெனிகளின் பேராதிக்கத்தில் இருப்பதே. அவர்கள் இஷ்டப்படி விலைகளை நிர்ணயிக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பஞ்சின் விலையைக் குறைத்து மூலப் பொருள்களின் விலையை எந்த அளவிற்குக் குறைக்கிறார்களோ அந்த அளவிற்கு, இறக்குமதியாகும் மிஷின் உபகருவிகள் ரசாயன பொருள்கள் இதர பண்டங்களின் விலையை குறைப்பதில்லை. இவ்விதம் ஏற்றுமதி இறக்குமதி இரண்டு வழிகள் மூலமும் சுரண்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. நேற்றைய தினம் கொழும்பு திட்ட ஆலோசனைக் கமிட்டி தன்னுடைய இரண்டாவது வரவு அறிக்கையைக் கொடுக்கும்போது இந்த உண்மையை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. நம் நாட்டின் ஏற்றுமதிப் பொருள்களின் விலை இறக்கி இருப்பதன் காரணத்தை மூலக்கிட்டு வெளி நாட்டின் வர்த்தக மதிப்பு குறைந்து விட்டது. இதனால் தேவீச வருமானம் குறைந்து, வாங்கும் சக்தி வீழ்ந்திருக்கிறது என்று கூறிவிடுகிறது. இந்நிலையில் வாங்கும் சக்தி உயரும் என்று நிதி மந்திரி கூறிவிருப்பதற்கு அஸ்திவாரம் கிடையாது.

[17th December 1953] [Sri V. Madanagopal]

“குத்தகை வாரம்பற்றி தஞ்சையில் ஒரு சட்டம் வந்திருக்கிறது. அதில் எவ்வளவோ குறைபாடுகள் இருந்தாலும் அதை பெரிவாற்றும் பாசனம் உள்ள மதுரை ஜில்லாவிற்கு என் விஸ்தரிக்கக் கூடாது” மற்ற தமிழ் நாட்டின் பூராவிற்கும் அதைக் கொண்டு வருவதற்கு என் தயக்கம் காட்ட வேண்டும். குத்தகை வார விவசாயிகள் பறும் துயரத்தின் நேரடியான அனுபவத்தைக்கொண்டு சிவவற்றைச் சபை முன் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. கட்டுப்பாடாக குத்தகையைக் கொடுக்கும்படி விவசாயிகள் நிப்பந்தக் கப்படுகிறார்கள். 1939-ம் வருஷம் ஒரு ஏக்கருக்கு குத்தகை பத்தி மூட்டை என்றால் இப்பொழுது இருபது மூட்டை குத்தகை வாங்குகிறார்கள். நூறு ரூபாய் குத்தகை முந்தைய என் இப்பொழுது குத்தகை நிலைமை உயர்ந்திருக்கிறது. அட்வான்ஸ் லேறு கேட்கிறார்கள். நிலைவகை இல்லாமல் விவசாயிகள் கடனாகிகளாக ஆகிறார்கள். அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்து விடுகிறது. கிராமங்களில் கடன் சமையம் வட்டி விதிமும் பங்குகள் ரூ.மெடுத்தனது. இன்று ரூ. 100-க்கு மாதம் 5 வட்டி, 100-க்கு ரூ. 200 ஆக பாண்டு, 100-க்கு மாதம் 10 வட்டி, 100-க்கு 300 ஆக பாண்டு, ஆனால் பாண்டில் கண்டிருக்கும் வட்டி, 100-க்கு ஒரு ரூபாய்தான். மேலே கண்டிருக்கும் அதிக வட்டி கொடுக்கத் தவறினால் கோர்ட்டு நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். 100-க்கு மாதம் ஒன்றுக்கு மூன்று முதல் ஐந்து வரை வட்டி பேசிக்கொண்டு நிலத்தின்மீது ஈடாக 1,000 கொடுத்து ஒரு ரூபாய் வட்டி என பத்திரம் முடித்துக்கொண்டு வாய் ஒப்பந்தப்படி வட்டியை வாசலிக்கப் பணம் கொடுக்காமலேயே ரூ. 500-க்கு தனியாக பாண்டு எழுதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். ரூ. 4,000 மதிப்புள்ள நிலத்தை ரூ. 1000-க்கு கிரயப் பத்திரத்தை முடித்துக்கொண்டு மேற்படி நிலத்தை தனியாக குத்தகைப் பத்திரம் எழுதி வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். பேசிய வட்டியைக் கொடுக்கத் தவறினால் நிலத்தை தங்களுக்கு சொந்தமாக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். குத்தகை வார விவசாயிகளிடம் கோட்டைக்கு 100-க்கு ஒரு மூட்டை முதல் இரண்டு மூட்டை வரை வட்டி என்றும் ரூ. 1-க்கு ஒரு சேர் என்றும் பேசிக்கொண்டு மேலே கண்டவட்டி கூடுதலான தொகைக்கு பாண்டு எழுதி வட்டி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் திண்டுக்கல் தாலுகா, வட மதுரை பிரிக்கா கொல்லப்பட்டிருக்கிறதில் உண்மை தெரிய எடுத்த கணக்கு 1,500 ஜனத்தொகை உள்ள 307 குடும்பங்களைக்கொண்ட ஷே கிராமத்தில் மட்டும் ஒரு வட்சத்து 68 ஆயிரத்து 220 ரூபாய் கடன் உள்ளது. இதில் கடன் படாத குடும்பமே இல்லை. அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய வட்டி 21 ஆயிரம். இந்தத் தொகை ஷே கிராம சிஸ்தியைப்போல 12 மடங்கு திண்டுக்கல் தாலுகாவில் சுமார் 5½ வட்சம் ஏக்கர் இருக்கிறது. அதில் 3½ வட்சம் ஏக்கர்தான் பயிரிடப்படுகிறது. இருபோக நிலத்தையும் சேர்த்து நான்கு வட்சம் ஏக்கர் ஒரு போகம் விளைகிறதென்று வைத்துக்கொண்டாலும் தச கூலி செலவுபோக ஏக்கருக்கு 50 ரூ. சராசரி வருமானமென்று கணக்கிட்டால் மொத்தம் இரண்டு கோடி ரூபாய்தான் வருமானம் கிடைக்கிறது. இதில் 25% (ஐம்பது லட்ச ரூபாய்) வட்டியாகக் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் இன்றைய லேவாதேவி முறையானது நில வாடகை வாங்கும் நிலப்பிரபுத்துவ முறையைவிட கொடுமை நிறைந்ததாக உள்ளது. இதவும் விவசாயிகளுடைய வாங்கும் சக்தியை வெகுவாகக் குறைத்து விடுகிறது. சமீபத்தில் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அது விவசாயிகளிடம் சிறிது நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. குறிப்பாக பதினாறு நான் கமித்து இந்த அவசரச் சட்டம் வந்திருந்தால் அது பிரயோஜனப்படாமல் போயிருக்கும். சரியான சமயத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அநேகம் குறைகள் இருக்கின்றன. அதுபற்றி சட்டம் சபை முன் வரும்போது பேசிக்கொள்வோம். விரிந்த அளவில் விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் கடன் கொடுக்கத்தவறினால் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களெயொழிய கொண்டு வரப்பட்டதின் நோக்கம் நிறைவேறுது இன்று விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பதற்கு எவ்வித மார்க்கமும் இல்லை. சர்க்கார் கடன் கொடுக்கக்கூடிய முறை வேடிக்கையாக இருக்கிறது. திண்டுக்கல் தாலுகாவில் உத்திற்கும் விதைக்காகவும் ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தாலுகாவில் விவசாயத்தில் ஐம்பது ஆயிரம் பண்ணைகள் உள்ளது என

[Sri V. Madanagopal]

[17th December 1953]

கனக்கிட்டால் சர்க்கார் கொடுத்தான் செ. உ. உ. பண்டிதருக்கு 1½ அணு இதன் மூலம் உற்பத்தி பெருக்கு என்பது வேடிக்கை. இவ்வுட்கொடுத்திருந்தது லட்சம் ரூபாயும் சொசைட்டிகளின் மூலம் 15 லட்சம் ரூபாயும் ஆக 20 லட்ச ரூபாயும் மொத்தம் உள்ள 4 லட்சம் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது நபர் ஒன்றுக்கு 5 ரூ. வீதம் இதுவே சர்க்காரின் கடன் உதவி. இந்த நிலை தவிர்க்கப்பட்டு என்ன விவசாயிகளுக்கும் கடன் கிடைக்க வழி செய்தாகவேண்டும்.

“பலகட்ட விற்பனை வரி தவிர்க்கப்படவேண்டுமென பல மெம்பர்கள் பேசி விட்டார்கள். சர்க்கார் தாமதமின்றி இதுபற்றி முடிவுக்கு வந்தாகவேண்டும். இன்று உணவு கண்டிரோல் தளர்த்தப்பட்டுள்ளதால் உணவு பொருள்கள் பல கைகளுக்கு மாறி ஒரு ரூபாய்க்கு இரண்டரை வரை விற்பனை வரியால் உயரும் ஆபத்து உள்ளது. கூலி வேலை செய்யும் சாதாரண மக்கள் இது கடுமையாக பாதிக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக உணவு பொருள்களுக்கு விதிக்கப்படும் விற்பனை வரியை ரத்து செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது புகையிலைக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள வரியை எது சம்பந்தப்பட்ட தொழிலையும் புகையிலை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளையும், உபயோகிக்கும் பொது மக்களையும் கடுமையாக பாதிக்கிறது. இந்த வரியில் கணிசமான அளவு குறைக்க வேண்டுமென மத்திய சர்க்காரை மாகாண சர்க்கார் கேட்கவேண்டும். 1939-ம் ஆண்டு ஒரு பவுண்டு புகையிலை விலை ஒரு அணுவாக இருந்தது. இன்று வரி மட்டும் ஒரு பவுண்டுக்கு ஆறு அணுவாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் வரி கட்ட முடியாமல் திண்டுக்கல் தாலுகா, நல்லமன்னார்கோட்டை, கிராமம், தொட்டணம்பட்டியில் உள்ள ஒரு முஸ்லிம் வியாபாரி மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு கொள்முதல் செய்த புகையிலையை குட்பையிக்குபோட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே இது பற்றி சர்க்கார் யோசனை செய்யவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

4-42 P.M. * SRI S. VENKATARAMA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I feel it is really gratifying . . .

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ On a point of order, Sir. The Deputy Speaker was allowing fifteen minutes' time for every hon. Member to speak whereas in the case of Sri Madanagopal, he has allowed him only twelve minutes.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I have noted the time. The hon. Member began at 4-27 p.m. and I have allowed him full fifteen minutes.”

* SRI S. VENKATARAMA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I feel it is really gratifying that our Hon. Minister for Finance has presented a Budget—more or less a balanced Budget—showing a small surplus of Rs. 23 lakhs. How this small surplus is arrived at can be seen at a glance. But I would like to mention a few things about one or two important items of revenue. According to the Budget estimates, land revenue is expected to bring in about Rs. 375 lakhs and under the head ‘ Stamps—Judicial ’ a sum of Rs. 130 lakhs is shown as the receipt. I do not wish to speak with reference to the other items of receipts. With reference to these two items of receipts, I am tempted to say that the Ordinance that has been issued recently will certainly fall upon the income for which credit has been taken. The Hon. Minister has taken into consideration the improved seasonal conditions arriving at that figure. Many areas which were once waste or barren lands have been taken over by Government and

[17th December 1953] [Sri S. Venkatarama Ayyar]

converted into ryotwari areas but the arrears of rent have yet to be collected. I think that the Hon. Minister has taken into account the whole rent calculated on the basis of the arrears for the last three years, namely, faslis 1961, 1962 and 1963 and in this way the figure of Rs. 375 lakhs has been arrived at. But I am afraid that this calculation might prove to be without foundation. Although the agriculturist should certainly stand to gain in view of the improved seasonal conditions this year, after five years of drought and as a result of the recent Ordinance, in the matter of collection of arrears also he should be given some substantial relief. One year's rental may be collected from him now and the collection of the balance of two years' rental may be postponed and may be collected in fasli 1964.

“ Under the head ‘ Stamps—Judicial ’ a sum of Rs. 130 lakhs is shown as the receipt. But I would like to invite the attention of the Hon. Finance Minister to the fact that as a result of the Ordinance there is bound to be considerable fall in litigation in courts and consequently there will be a fall in the collection of stamps revenue. From practical experience I know that even during the short space of time, namely, from the 6th December till the 14th December when I came here, there has been a sudden fall in the filing of plaints. I certainly welcome this feature, because it is a question of affording some relief to the agriculturist. He is not asked to repay his debts now and he is given a year's moratorium. Apart from that, I would like to congratulate the Government on their having successfully carried on during all these years of famine and acute distress under very critical conditions. This is proof positive of the fact that we have got a stable Government, run on quite efficient lines, which is able to pool its resources and utilize them in proper channels.

“ Now, coming to the various items of expenditure, I find from the Budget estimates that a sum of Rs. 269 lakhs has been earmarked for works on capital outlay on irrigation schemes. Now that we have been divided from Andhra, all the districts of the residuary Madras State will have to depend on Tanjore, a surplus district, for their requirements of rice. I am glad that the Government are alive to the need for expanding and intensifying agriculture in the State. With reference to the irrigation needs of the Tanjore district, I wish that all the hon. Members of this House should be one with me in asking for adequate provision being made in that respect. I am not saying this from a narrow-minded or selfish point of view. I would like to submit that the irrigation needs of the Tanjore district require the immediate attention of the Government, in view of the fact that we have already got the old Cauvery delta supplying water to the whole deltaic area of nine or ten taluks and the new Cauvery-Mettur Project supplying to the once dry areas of Pattukkottai and Arantangi taluks. At the recent conference held at Dalmiapuram, eminent Engineers pointed out that there is vast scope for improving the irrigation

[Sri S. Venkatarama Ayyar] [17th December 1953]

facilities of the old as well as new deltas. They have expressed their opinion in a considered way. Some of the Engineers have opined that a lot of single crop lands may be usefully converted into double crop, that a larger extent of waste lands could be usefully brought under the plough and that production can be doubled. When the Hon. Minister for Agriculture visited Tanjore recently, we submitted a memorandum to him and also discussed with him the possibilities of improving the irrigation facilities of Tanjore district. There are already 50,000 acres of land lying waste in the Cauvery-Mettur Project area. The Cauvery-Mettur Project was originally intended to irrigate about 8 lakhs of acres. As it is, the figures show that about 2,25,000 acres have been actually brought under the plough. Out of the remaining 75,000 acres of land, about 35,000 or 40,000 acres can be easily brought under cultivation. Now that the zamin and inam villages have been taken over and have been converted into ryotwari areas the Government have become the sole proprietor of the waste lands and it is for the Government to let these lands to landless people. The landless people may be given the lands either through the Co-operative Department or under some Co-operative Colonization Scheme. The aim should be to bring under cultivation the above 35,000 or 40,000 acres of waste lands so that production may easily be augmented.

4-50
P.m.

"I find from the Budget that there is a provision of Rs. 25 lakhs for Tank Improvement Schemes. Irrigation works in the inam and zamin areas were hopelessly neglected by the inamdars and zamindars. After the estates were acquired by the Government and settled under the ryotwari system, the Government have become the owners of the area and it is all the more incumbent on them to keep the tanks and lakes in good repair in Pattukkottai and Arantangi taluks and in other areas of the State also. The neglected state of affairs still continues. Because the irrigation sources were not kept in proper condition, there were breaches in some lake bunds. I request the Government to utilize the provision of Rs. 25 lakhs fully and keep the tanks and lakes in good repair.

"The Government have reduced the rents in the acquired estates under the Rent Reduction Act (Act XXX of 1947) to the level of the highest ryotwari rate prevailing in the taluk. But effect was given to rent reduction from fasli 1362 in certain cases and from fasli 1363 in other cases under G.O. No. 1 of 1953. This invidious distinction is unjust and unlawful and has given rise to a number of writ petitions in the High Court. I appeal to the Government to give retrospective effect to the Rent Reduction Act at least from fasli 1361. It is highly unjust to give relief to some areas from fasli 1362 and to other areas from fasli 1363. There should be some uniformity and the period for which relief is given should be the same for all areas. That period may be from fasli 1361.

[17th December 1953] [Sri S. Venkatarama Ayyar]

"In the matter of giving relief to owners of private lands, the injustice is greater still. A number of writ petitions are pending in the High Court. But the revenue authorities say that relief can be given only from fasli 1363. For private lands also, relief should be given from fasli 1361, that is, the fasli in which the estates were taken over.

"Now that we have got the Estates Abolition Act, almost all the estates have been taken over and there are no longer inamdars or zamindars. But I would like to draw the attention of the Government to the need for introducing land reforms in the ryotwari areas at a very early date. The disparity in the size of the holdings is very great; some mirasdars own several hundreds of acres and some own even several hundreds of velis of land. I respectfully submit that land reform should be brought in at a very early date. The seed for future land reform has already been sown in the passing of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act. Under that Act, we have given fixity of tenure and fixity of wages to tenants who were being evicted on a mass scale prior to the coming into force of that Act. Unless we effect land reform by putting some ceiling on the maximum holdings and by adopting the suggestions contained in either the Subrahmanyam Committee Report or any other Report, there will be agrarian discontent. After the coming into force of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, there is absolutely no unrest in Tanjore district. There has been peace and villagers are able to get the paddy from their fields to their homes. Unless this Act is followed up by other reforms, I am afraid trouble will soon arise. As Tanjore is the only surplus district, I request the Government to concentrate all their attention on it, give the agriculturists all possible help in the supply of chemical fertilizers, manures and other agricultural requirements and thereby enthruse the landlords and the tenants to put forth all their energies towards the development of food production.

"I appeal to the Government to bring the Tanjore district under the Community Project Scheme. The principle laid down for qualifying an area for inclusion in the Community Project Scheme is the availability of irrigation facilities. Tanjore district has got irrigation facilities. We can further develop and make it really the granary of South India. Alongside the major irrigation schemes like the Amaravathi and the Vaigai Schemes, we should also attend to improving and properly maintaining the minor irrigation works. Particularly in my area, 1,500 acres of land, Thambikottai side, can be brought under cultivation by the execution of the Pattuvannachi (பட்டுவாணச்சி திட்டம்) Scheme. In Rajamadam area, 2,000 acres of land can be brought under irrigation by the construction of a bed-dam across the Maharajasamudram (மகாராஜசமுத்திரம் ஏறு) By the erection of a pumpset in Neiveli village, 1,000 acres can be brought under irrigation. In all, about 5,000 acres can be brought under cultivation at a cost of only a few lakhs of rupees. I reiterate my appeal to the Government to include Tanjore district in the Community Project Scheme so that all the available resources

[Sri S. Venkatarama Ayyar] [17th December 1953]

may be fully tapped. There are a number of jungle streams whose waters are flowing waste into the Bay of Bengal. We can put up bunds and harness those waters so that they may be an additional source of supply to the existing Cauvery-Mettur Project water."

4-52
p.m.

* Sri D. KRISHNAMURTHI GOUNDER:—“ உயர்திரு உதவித் தலைவர் அவர்கள், இன்று இந்த வரவு செலவு திட்டத்தின் மேல் நாங்கள் ஏதோ பேசவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதால்தான் பேசவேண்டி நேரம் இருக்கிறது. சென்ற வரவு செலவு திட்டத்தின் மேலும் நாங்கள் ஏதோ பேசினோம். ஆனால் நடைமுறையில் அரசாங்கத்தார் அவைகளைக் கவனித்து எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப் பற்றி பேசப்படுமூன் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு நன்றி செலுத்தியாக வேண்டும். அந்த நன்றி எதற்காக என்றால் புதியதாக எந்த வரியையும் போட உத்தேசிக்காததற்காகத் தான். மற்றப் படி அவரைப் பாராட்டுவதற்கு இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் எந்த அம்சமும் கிடையாது என்றே நான் கருதுகிறேன்.

“ இன்றைய தினம் சென்னை மாகாணத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒரு புறம் பஞ்சத்தின் கொடுமை ஒரு புறம் வேலையில்லாத தவிக்கும் நெசவாளர்களின் துயரம் ஒரு புறம் என்பதற்காக எங்கு நோக்கினும் கஷ்டமும், வருமையுமாகத்தான் இருக்கிறது. வழக்கமான பிச்சைக்காரர்கள் கூட இன்றையதினம், ‘தாங்கள் சேலத்தில் நெசவாளர்கள்... வேலையில்லை’—பிச்சை போடுங்கள், என்று கேட்டுக் கொண்டு வருவதாக ஒரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் பேசினார். அவர் சொல்வது கொழுக்கும் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவாகி. அதனால் தான் மனம் நோகத்தக்க வகையில் அவர் சேலம் ஜில்லா நெசவாளிகளைப்பற்றி அப்படிக்குறிப்பிட்டார். உண்மையில் எங்கள் ஜில்லா ஏழ்மையான ஜில்லா. பிற போக்கான ஜில்லா. எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கும், அதாவது சேலம் ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கும் நமது முதல் அமைச்சர், அந்த ஜில்லா மக்களது கஷ்டத்தைப் போக்க, துன்பத்தைத் துடைக்க எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த ஜில்லாவிலுள்ள நெசவாளர்களுக்கு போதுமான உதவி, போதுமான சகாயம் செய்ய சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அவர்கள் இன்றைய தினம் பட்டினியால் சேத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் காப்பாற்ற ஒரு நல்ல திட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். முன்பு நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த ஒரு திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள். ஏனென்றால் மத்திய சர்க்காரில் கொழுத்த மில் முதலாளிகள் தான் இருக்கிறார்கள். கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் பெரிய பெரிய வியாபாரிகள் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் இதற்குச் செவிசாய்க்கவில்லை. ஆகவே புதியதாகவாவது ஒரு திட்டம் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏராளமான நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. இந்த மாதம் கனம் விவசாய மந்திரி சேலம் ஜில்லா சுற்று பிரயாணம் செய்த பொழுது ஏராளமாக தரிசு நிலமிருந்ததாக சொல்லியிருக்கிறார். அவைகளை யெல்லாம் அவர்களுக்கு அளித்தால் உணவு உற்பத்தியையும் பெருக்கலாம் அவர்களுக்கும் உதவி செய்ததாக இருக்கும், இதை முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ மேலும், சேலம் ஜில்லாவில் அரசாங்கத்தாரால் நடத்தப்படும் எந்த விதமான கலாசாலையும் கிடையாது. தற்போது கூட கோயம்பத்தூரில் இருந்துவக் கல்லூரி ஒன்று ஆரம்பிக்கப் போவதாக பத்திரிகையில் பார்த்தோம். பிற்பட்ட பிரதேசமாக விளங்கி வரும் சேலம் முன்னேறவேண்டுமென்று அங்கும் அரசாங்கம் தனது பொறுப்பில் கலாசாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். முக்கியமாக சேலம் ஜில்லா மக்கள் முன்னேறுவதற்கு இதுவே முதல் தேக்க திட்டம் அதிக உதவியாக இருக்கும். அது சர்க்காரின் பரிசீலனையில் பஸ் நாளாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. அந்தத்

[17th December 1953] [Sri D. Krishnamurthi Gounder]

திடீர்த்து உடனடியாக நிலுவேற்றி வைக்க வேண்டுமென்பதான நான் கருத்து மந்திரி அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் பூரி பத்திரச் சேலம் அவர்கள் சென்ற மந்திரி சபையில் மாமத்து இனாகா மந்திரியாக இருந்தபோது கிருஷ்ணகிரியிலிருக்கும், பட்டேலாவிற்கு, மார்க்கண்டேய ஆற்றில் ஒரு அணை கட்டி அதிலிருந்து ஒரு கால்வாய் திட்டத்தை பூர்த்தி செய்து கொடுத்தார். அதனால் கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவில் கொஞ்சம் பஞ்சம் தீர்ந்திருக்கிறதென்று நான் சொல்ல வேண்டும். இருந்தாலும் அந்தக் கால்வாய் வரும் வழியிலுள்ள குளங்கள், ஏரிகள் முதலியவைகளுக்கும் தண்ணீர் அதன் மூலம் சரியாக செய்யும்படி செய்தால் அதனால் மற்றவர் களுக்கும் நல்ல பாசன வசதி ஏற்பட்டு எல்லோரும் விவசாயம் செய்யும் வசதி ஏற்படும்.

“ மேலும் கல்வித்திட்டத்தைப் பற்றி பேசவேண்டுமென்றால் என்னுட்க கொடுத்திருக்கும் நேரம் போதாது. அதை மிகவும் விஸ்தாரமாகப் பேச வேண்டும். தற்போது கிராமத்தில் கல்வி அறிவில்லாதவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட தற்போது நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திட்டம் மிகவும் பிற்போக்கான திட்டம். படிப்பு நேரத்தை மூன்று மணியாகக் குறைத்தது மிகவும் சரியல்ல. இந்தத் திட்டத்தினால் தீமையே விளையுமென்று கருதிய நாங்கள் இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கொடுத்திருத்தத்தை இந்தச் சபை ஒத்துக் கொண்டும் கூட சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாது. தனக்கு வேண்டியவர்களை ஒரு கமிட்டியில் போட்டு நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்ததை நாங்கள் ஒத்தக் கொள்ளவில்லை. அந்தக் கமிட்டி யார் சமர்ப்பித்திருக்கும் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால், மேல் நாட்டில் இது மாதிரியாக இருப்பதாகவும், இது நல்லது என்றும் இதை நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இந்தத் திட்டத்தை மக்கள் வரவேற்கவில்லை. வேண்டுமானால் கனம் மந்திரிகள் மாறு வேஷத்தில் கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் தெரிய வரும். உதாரணமாக நமது கைத் தொழில் மந்திரி பஸ்வரில் கூட்டம் எப்படியிருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்பதற்காக மைலப்பூருக்கு சென்றிருந்தார் என்பதை பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். முக்கியமாக கல்வி மந்திரி அவர்கள் மாறு வேஷத்தில் கிராமங்களுக்குச் சென்று இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிய மக்கள் கருத்தை அறியவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக நிலவரியானது ஆங்கில அரசாங்கத்தாரால் கொண்டு வரப்பட்டது. பருவ மழை இல்லாத காரணமாக விவசாயிகள் ஒரு புறம் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் இந்த நிலவரி பஞ்சமும் ரொம்பவும் அதிகமாக இருக்கிறது. நிலத்திற்கு வரி போடுவதைவிட நிலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்திற்கு வரி போடும் முறை தான் நல்லது. மத்திய அரசாங்கம் விதிக்கும் வருமான வரி கூட ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் வருவாய் வந்தால் தான் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் குறைந்த நிலம் வைத்திருக்கும் ஏழைகளுக்கு வரிவிதிக்கக்கூடாது. வருமானமில்லாத நிலங்களுக்கு வரிபோடக்கூடாது. விவசாய நிலங்களின் மேல் போடப்பட்டிருக்கும் வரினை ரத்து செய்துவிட வேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது விவசாயிகளின் கடன் சம்பந்தமாக ஒரு அவசரச் கூட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது விவசாயிகளிடமிருந்து ஒரு வருடத்திற்கு கடன் வசூலிக்க நடவடிக்கை எதையும் எடுக்கக்கூடாது. கோரிட நடவடிக்கை இருந்தாலும் அதை ரத்து செய்து விடவேண்டும் என்று சர்க்கார் பிறப்பித்திருக்கும் அவசரச் கூட்டம் ரொம்பவும் நல்லதாகும். ஆனால் நடைமுறையில் எது எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பொறுத்த தான் இருக்கிறது அதன் நல்லதும், தீமையும். கடன் வசூலிக்கக் கூடாது என்று விட்டால் மாத்திரம் போதாது. அவர்களுக்கு கடன் கிடைப்பதற்கும் அதிகமான வசதிகளை அளிக்கவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக, அல்லது நில அடமான பாங்குகளின் மூலமாக, கடன்

[Sri D. Krishnamurthi Gounder] [17th December 1953]

கொடுக்க வசதி செய்யவேண்டும், நிசர்வ பாக்கிலிருந்தும், மத்திய பாக்கிலிருந்தும் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு ஐந்து கோடி ரூபாயை மத்திய கடன் உதவி அளிப்பதற்காக மத்திய சட்ட சபை ஒதுக்கியிருப்பதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அப் பணம் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் செலும் முடி சர்க்கார் செய்யவேண்டும். உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்யவேண்டுமென்றால் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக கடன் களுக்கு கடன் அளிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமா என்று தான். நல்ல அடமான பாக்கின் மூலமாக விவசாயிகள் பலர் கடன் வாங்குவது கூடமாக இருக்கிறது. காரணம் ஐயின் நிலங்களுக்கு சரிவே நம்பர் இன்னமும் கொடுக்கப்படாதது தான். ஆகவே, ஐயின் நிலங்களுக்கு உடனடியாக சரிவே நம்பர் கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இல்லாமல் அப்பிராந்தியத்திலுள்ள விவசாயிகள் கடன் உதவி பெறுவதற்கு ஏற்பட்ட பூதிய திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக மதுவிலக்கு : அதைப்பற்றி நேற்று பத்திரிகையில் பார்த்திருக்கலாம் மத்திய சட்டசபையில் கேட்கப்பட்ட கேள்வி ஒன்றுக்குப் பதிலளிப்பதில் வெளி நாட்டு மதுபானத்திற்காக நம் நாடு 20 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்து வருவதாக. அந்த இருபது லட்சம் ரூபாய் உயர்ந்த ரக சாராயம் போதாது என்று கோவா, பாண்டிச்சேரி போன்ற பிரதேசங்களிலிருந்தும் இறக்குமதியாகும் சாராயம் கொஞ்சம் நஞ்சும் அல்ல. பணக்காரர்கள் தான் குடிக்கிறார்கள் என்பது இல்லை. ஏழைகளும் நிறையப் பேர் குடிக்கிறார்கள். சாராயம் காய்ச்சுவது நல்ல வருவாய் அளிக்கக்கூடிய குடிசைத் தொழிலாக இன்றைய தினம் இருந்து வருகிறது. பெரிய பணக்காரர்கள் எல்லாம் பரிமிட்டுகள் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அளவுக்கு மீறி குடித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். எதற்காக பணக்காரர்களுக்கு ஒரு சட்டம் ஏழைக்கு ஒரு சட்டம் என்று இருக்க வேண்டும்? உடனடியாக இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டால் இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லோரும் அவரவர்கள் இச்சைப்படி நடந்துகொள்ள வசதியுண்டு. சர்க்காருக்கும் அதனால் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும்.

“எல்லோரும் கிராமங்களுக்குப் போங்கள். கிராமங்கள் முன்பென்று வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் தான் செய்து கொடுப்பதில்லை. நகரங்களில் பல வசதிகள் இருக்கின்றன. அதற்காக நான் அவர்களைக் கண்டு பெருமைப்படுகிறேன், கிராமங்களிலும் கல்வி வசதிகள், மின்சார வசதிகள், வைத்திய வசதிகள் எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுக்க இந்த சர்க்கார் முயற்சிக்க வேண்டும். மின்சார வசதி வேண்டுமென்று கேட்டால் உடனே பணம் கடன் கொடுக்கிறார்களா என்று கேட்கிறார்கள். அது மாதிரியாக இல்லாமல் பல வசதிகளை கிராமங்களில் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும்.

“பிச்சைக்காரர்களைப் பற்றி இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொஞ்சம் கூட சிரத்தை காட்டவேயில்லை குறிப்பாக இந்தச் சென்னை நகரை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கும் பார்த்தாலும் பிச்சைக்காரர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவர்கள் பிச்சை எடுப்பதை தடுக்கவேண்டும். அதற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“கடைசியாக, எங்கள் ஜில்லாவிற்கு பல நன்மைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் உடனே எனது நண்பர்கள், ‘உனக்கென்னையா, உங்கள் ஜில்லாவை ஒருவரே முதல் மந்திரியாக இருக்கிறார்’, என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் சேலம் ஜில்லாவைப் பற்றி கனவில் கூட நினைப்பதாக நான் கருதுகிறேன். இனியும் அவர் என்னடி இருக்காமல் அந்த ஜில்லாவில் இருக்கிறார் நீர் தேக்க வேலையை முடித்துக் கொடுத்தும், ஒரு கலாசாலை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டும், அந்த ஜில்லா நெசவாளர்களின் குயரத்தைப் போக்க வகைகளைக் கண்டு வரவும் வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொண்டு என் வேலை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

[17th December 1953]

* SRI A. APPU :—“ Sir, I support the Budget presented by the Hon. the Finance Minister. I have, however, to make certain observations. This is the first Budget after the formation of the Andhra State. We expected several new things and surprises. But the Budget presented to us is of a routine nature. The Budget speech made by the Finance Minister is not at all encouraging. It is only an explanatory note. It does not say anything about the future policies of the Government. It is usual to mention something about the policies of the Government in the Budget speech. There are very important problems which have to be solved. My friend Sri Narayana Kurup said something about unemployment. Unemployment is very acute indeed. There are thousands of educated persons roaming about in search of employment. There is unemployment among the labourers also. Labourers employed in the various industrial institutions are not getting sufficient work. So far as Malabar is concerned, labourers do not get even three days' work in the week. Therefore, the Government have to do something to solve the unemployment problem. I do not say that it is the duty of the Government to solve the unemployment problem fully. But they have to make a start.

“Then comes the food position. The Hon. the Food Minister is very optimistic about the food position. But I am sorry to submit that the position is not so very optimistic, so far as Malabar is concerned. No doubt our first crop was a good one. With the harvest of the kanni crop, the price of paddy began to fall. From Rs. 350 it fell to Rs. 185 per cart-load of 70 paras of paddy. Now the price of paddy has begun to rise. It has reached Rs. 800 a cart-load. It is sure to go up still further. The main reason for this is that our second crop is going to be a failure. There was no sufficient rain at all. Further the mill-owners in Palghat and other places of the district have purchased all the available paddy and have hoarded the grain. As a result of this the price is going to be considerably high. I hope the Government will take some steps to procure the hoarded paddy, and distribute it amongst the public. My Hon. Friend Sri T. Ananthas Pai from South Kanara stated that Malabar, a scarcity area, had been included in, or added to, the South Kanara district, a self-sufficient district. But we do not get a single grain of paddy from South Kanara. In my humble opinion, this is the opportune time to abolish the zonal system. Our zone is part of the scarcity area. As a result, we do not get rice from the adjoining district. When rice is sold for Rs. 45 a bag in Coimbatore, we have to pay Rs. 85 a bag in Malabar in the open market. That is the position.”

[THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, suppose we abolish the zonal system, how will it affect smuggling from Malabar to Travancore-Cochin? Can we prevent smuggling effectively? ”

* SRI A. APPU :—“ I find from the papers that the Andhra Government have promised to give us 200,000 tons of rice.”

[Sri A. Appu] [17th December 1953]

another scheme also, namely, the Waiyur Scheme. These schemes should not be confined to one taluk alone. There is scope for starting small schemes in different taluks. In my speech on the last Budget, I mentioned that a Special Officer of the rank of an Assistant Engineer should be deputed to investigate the possibility of starting minor irrigation schemes in our area. I do not know whether an officer has been deputed for this purpose.

"As regards pumpsets, we do not get them when we want them. All the pumpsets are kept at Shoranur. When an agriculturist goes there for getting a pumpset, the officer is not available and he does not get the pumpset in time. We get pumpsets only after the crop withers. Myself and the hon. Member Sri Narayana Kurup requested the Collector who was also the President of the Food Committee to see that some pumpsets were kept at taluk headquarters. I understood recently from the Minister in charge of Agriculture that two pumpsets had been transferred there. We really want several working pumpsets. We have got several rivers in our area and if pumpsets are installed on the banks of those rivers, there will be good scope for agricultural development.

"Then, I want to say something about N.G.Os. I am myself a retired man who rose from the lowest rank possible. I know the difficulties of N.G.Os. in the district. They are not able to make both ends meet. They are suffering a lot. As a result, efficiency in the discharge of work in all the offices in the district has deteriorated. The N.G.Os. say that they are not able to maintain themselves. As regards Tahsildars and Sub-Magistrates, they are getting Rs. 150 or Rs. 200 per mensem. I know the Tahsildar in Calicut is paying a rent of Rs. 45 per mensem for a small house. Houses are not readily available for these N.G.Os. I hope the Government will be able to provide them with quarters in towns.

"As regards corruption, it is rampant in our district. It was not so before. No doubt, there are anti-corruption officers, but they are not able to cope with the work at all. Here and there, some officers are sometimes caught and punished. That won't do. The Government should appoint a committee and find out the possibilities of eradicating corruption. Taking money is not the only way in which corruption is practised. There are other ways of corruption also. One form is exertion of influence by friends and relatives. All such things must be stopped. I request the Government to consider seriously the possibility of eradicating corruption among officials.

"I was told that, as a result of the separation of the Andhra State from the composite State, a large number of surplus officers have been retained in the residuary State. I am glad that the Hon. the Chief Minister took pity on them and did not retrench them. I find from the speech of the Hon. the Finance Minister that the Government are finding ways and means of absorbing them. But

[Sri A. Appu] 17th December 1953]

he does not say how he is going to absorb all of them. I understand that the Andhra Government refused to take on non-Andhras in their State. On the other hand, I understand that a large number of Andhra officers have been retained here. I think that at least some of those officers could have been absorbed by the Andhra State, but that has not been done. As a result, there is a large number of surplus staff in the residuary State and if so, the prospects of officers in the districts are not bright. I hope the Government will find their way to give relief to these officers. Thank you, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

III.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* Report of the Committee on Elementary Education in Madras.

2003: THE HON. THE CHIEF MINISTER
13-03-51 HADY ENT TO SUYOM AIR 02032

[17th December 1953]

[17th December 1953]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 85 asked by Sri K. R. Gopalakrishnan at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th December 1953, page 124 supra.]

Minimum Wages Advisory Board

Chairman and Independent Member—

(1) Commissioner of Labour, Madras.

Members—

Employers' Representatives—

(2) Mr. L. E. Mitchell, Secretary, United Planters' Association of South India, Coonoor.

(3) Sri S. K. Subramania Ayyar, Managing Director, Gannon Dunkerly & Co., Limited, Madras.

(4) Sri B. Ramachandra Reddi, Buchireddipalayam, Nellore district.

(5) Janab M. J. Jamal Mohideen Sahib, Perambur, Madras.

(6) Sri D. N. Murthy, Managing Director, British India Tobacco Corporation, Limited, Post Box No. 21, Guntur.

Employees' Representatives—

(7) Sri R. Venkataraman, Tamil Nad Congress, Madras.

(8) Sri M. Sitaram Naidu, Government Transport Workers' Union, Madras.

(9) Sri G. Ramanujam, Indian National Trade Union Congress, Madurai.

(10) Sri C. E. Bharatan, Indian National Trade Union Congress, Malabar, Kozhikode.

(11) Sri V. Chakkarai Chettiar, Madras Provincial Trade Union Congress, Madras.

Independent Members—

(12) The Economic Adviser to Government of Madras.

(13) The Inspector of Local Boards and Municipal Councils, Madras.

(14) The Director of Agriculture, Madras.

(15) The Director of Industries and Commerce, Madras.

The term of office of the non-official members shall be two years commencing from the date of their appointment.

17th December 1953]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 80 asked by Sri M. Narayana Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th December 1953, page 136 supra.]

The distress in Manappuram area, Nattika firka, Ponnani taluk, Malabar district, is mainly due to the restrictions on remittances imposed under the Ceylon Exchange Control Regulations; but this question is one for the Central Government to consider. The fall in the price of coconuts is partly attributed to the cut in the import duty on coconut oil and copra. But the fall in the price is not so greatly marked as to cause alarm or to seriously upset local economy. As regards coir and mats, the real trouble is about marketing them at an economic price. The Registrar of Co-operative Societies has been asked to look into the question of establishing a co-operative society to advance money to those engaged in the coir and mat industry and help them to market their products. Not much damage was caused due to floods. About 15 huts were either damaged or destroyed in the entire Nattika firka and a sum of Rs. 300 was placed at the disposal of the Deputy Tahsildar, Chowghat, to grant financial assistance to those affected by the floods.

The question of supply of tapioca through ration shops has been considered by the Collector. He has authorized the Tahsildar of Walluvanad which is the main tapioca producing area of South Malabar to issue permits for the transport of tapioca to the Nattika firka through the intervening Travancore-Cochin State to such parties as may wish to do so. He has also opened four gruel centres in the worst affected localities of the area. The supply of midday meals was also extended to all the seven fishery schools of the Nattika firka. With the commencement of harvest and the resumption of fishing conditions would improve considerably.

The estimate for the construction of the Chettuvai bridge at a cost of Rs. 13.5 lakhs is pending scrutiny of the Chief Engineer (Highways). The Government have also under consideration—

(1) the question of sanctioning the grant of Rs. 1,44,000 to the district board for taking up the work of metalling at three sections covering a length of 14 miles in Chettuvai Ala road; and

(2) the question of sanctioning the work of forming Edathiruthi to Edumuttam road on a full grant basis by the district board.

The District Board, Malabar, has taken action to augment the supply of medicines to the Local Fund hospitals to provide better medical facilities to the people of the area.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 18th December 1953.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER:—"Let us now take up the questions that were left over yesterday."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"They may be taken up a little later, Sir."

MR. SPEAKER:—"Yes. Now let us take up question No. 101."

Regularization of the services of certain clerks.

* 101 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government propose to consider the question of holding a separate Public Service Commission examination for those clerks whose services have not yet been regularized and who were referred to in the Hon. Chief Minister's reply to question No. 186 at page 335 of the Official Report of the Madras Legislative Assembly Debates, dated 26th March 1953?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"No, Sir. The Government do not propose to hold another special competitive examination as the previous examination was intended to meet an abnormal situation, which no longer exists, and cannot be made a regular feature to the detriment of those selected annually by the Madras Public Service Commission in their regular examinations."

SRI K. R. VISWANATHAN:—"May I know whether the Government will, without any examination, regularize the services of those clerks who have put in more than three or four years' service?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The matter has been examined more than once not only by the Government, but also in the form of questions and answers here. We have definitely come to the conclusion that the arrangement which would be just for those who will come hereafter and for those who now got a chance under the emergency provisions is what we have now arranged. We have also got rid of most of these cases. Hereafter, the normal examinations will

[18th December 1953]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"The recommendations of Dr. B. V. Narayanaswami Naidu were commended to the workers and the managements of the several industries, and the managements were requested to give effect to the recommendations. As Dr. B. V. Narayanaswami Naidu was appointed only as a Court of Enquiry, his recommendations cannot be enforced unlike awards of Industrial Tribunals."

SRI K. P. GOPALAN :—"From the Hon. the Minister's reply, I understand . . ."

MR. SPEAKER :—"Let the hon. Member continue the question in English." (Laughter.)

SRI K. P. GOPALAN :—"I understand that the Hon. the Minister for Labour has referred all these recommendations both to the managements of factories and workers. When Government appoint a committee, they are bound to accept the recommendations of that committee. May I request the Government to tell me whether they are prepared to accept the recommendations of the Committee, when they have spent so much money for the report?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"My friend will concede that there is a difference between accepting a recommendation and enforcing it."

SRI P. RAMAMURTHI :—"இதேமாதிரி பல கமிட்டிகளினுடைய சிபாரிசுகளெல்லாம் குப்பைத் தொட்டியில் போகின்றபடியினால், சர்க்கார் அந்த சிபாரிசுகளை அமுலாக்குவதற்கு சட்ட பூர்வமாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிப்பார்களா?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"It would amount to a change in the Constitution, transferring the responsibility of the Legislature and the Government to committees."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"Apart from what the Hon. the Chief Minister has said, I do not agree with the hon. Gentleman opposite that all recommendations are going down the drain. There are many good employers who give effect to many of the recommendations of these committees."

SRI P. RAMAMURTHI :—"இந்த சிபாரிசுகளிலெல்லாம் எத்தனை சிபாரிசுகளை எத்தனை முதலாளிகள் இந்த மாகாணத்தில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? ஏதாவது புள்ளி விவரங்கள் கனம் மந்திரியார் சொல்ல முடியுமா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"A separate question may be put, Sir."

Provision of burial grounds for Harijans.

• 105 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) how many burial grounds were acquired and provided for the Harijans in the State during the year 1952-53; and

(b) the total amount spent thereon?

[18th December 1953]

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"(a) 11.

"(b) Rs. 3,746-11-7."

SRI A. RATNAM :—"ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும், அக் கிரஹார வாகனங்களுக்கும் தனித்தனியே சுடுகாடு உண்டு என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா? திட்டமிடையை ஒழிப்பதற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட அக்கறை என்ன?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"The hon. Member assumes that there are separate burial grounds for Caste Hindus, Brahmins, etc. I have to say that I have no official information in this regard."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Before providing Harijans with six feet of land after they are dead, will the Government take steps to provide them at least with six inches of land while they are alive?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"It has nothing to do with this question."

SRI K. VINAYAKAM :—"Is the Hon. the Minister for Animal Husbandry not aware that the Corporation of Madras is maintaining separate burial grounds, one for Caste Hindus, one for Muslims, one for Christians and one specially meant for Scheduled Castes? Will the Government assure equality for all the sections of the population at least after death?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"If the hon. Member had followed my answer to the original question, he would have understood the view point of the Government. Any way, the suggestion made by the hon. Member will be considered."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"The Opposition knows very well that the Congress Party is one of the most diplomatic parties in the world. Do the Congress Government still practise partiality in such matters as provision of burial grounds also?"

SRI S. VADIVELU :—"சேரிகளிலுள்ள ஆதித் திராவிடர் செத்த பிரகு சுடுகாட்டுக்குக் கொண்டுபோவதற்கு வழியிலே ஜாதி ஹிந்துக்கள் வசிக்கும் இடத்தின் மூலமாகப் போனால் பிணத்தை மறித்து, தடை செய்வது பற்றி சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"There is no official information, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"Will the Government consider the suggestion not to club Harijan Welfare and Animal Husbandry under one Minister?"

DR. K. B. MENON :—"When the Communal Government Order was abolished, did not that abolition apply to burial grounds also?"

[18th December 1953]

Cut in the supply of electricity in Malabar area.

* 106 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether it is a fact that Government did not invite any trade union representative from Malabar to the Tripartite Conference held at Madras to consider the situation caused among the working class owing to the cut in electricity and to find ways and means to give unemployment allowance to the workers; and if so, what are the reasons for the same?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“No representation was received from any industries affected by the power cut in Malabar area and hence no invitations were sent to any managements or labour leaders in Malabar.”

SRI K. P. GOPALAN:—“ചലവറയിൽനിന്നും വിതരണം കുറയ്ക്കൽ മൂലം വാർക്കൽ ഏരിയയിൽ ഇളം സംഭവമായി. വല്ല വിപ്ലവങ്ങൾക്കൊക്കെ പൊതുവേണ്ടുന്ന ഒന്നിടം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I am not aware of the individual case referred to, Sir. My information is that prior to the convening of the conference, no representation was received from Malabar, either from any management or from any labour union.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“Since, as a matter of fact, many industrial labourers have suffered on account of the electricity cut in Malabar, will the Hon. the Minister consider the feasibility of consulting labour representatives from Malabar also in future?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Thanks to Providence, we had plenty of rains this year and I do not think there will be any occasion in future to refer such cases to conferences and tribunals.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“മിൻസാർ വെർട്ടു എൻപതു ഇത് മാനാ ഞങ്ങൾക്കും അഗ്രികൾക്കും ഇരുന്ന് വിഷയം. ചകവേ, തൊഴിലാളി മന്ത്രി എന്റെ മുമ്പിൽ ഇല്ലാത്തതും, തൊഴിൽ മന്ത്രി എന്റെ മുമ്പിൽ കൂടിയ കമ്മിറ്റി അവർക്കുള്ള മലബാറിലെ ഇരുക്കുകൂടിയ തൊഴിൽ സാഹചര്യവും അത് പരിഹരിക്കുവാൻ ചെയ്തത് എൻപതു തെരിയംമൾ ഇരുന്ന് വിട്ടതാ?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Unless there is a representation, we take it that the relationship between the employer and the employee is very happy and that all are satisfied. The Leader of the Opposition must know on what basis we sent this invitation.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ஏதாவது மகஜர் வராமற்போனால், அங்கு இருக்கக் கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு மின்சார வெட்டினால் எவ்வித பிரச்சனும் ஏற்படவில்லை யென்பது கனம் மந்திரியார் அவர்களுடைய கருத்தா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Any result achieved by this conference will also benefit the workers in the Malabar area and, therefore, there is no difficulty whatever about it.”

[18th December 1953]

SRI M. PALANIYANDI:—“இந்த முக்கூட்டுக் கமிட்டி எத்தனை பெரிய நிகளைச் செலவிடுகின்றன? பொருள் செலவிடுவதால் அவைகளைத் தெரிவிக்குவதற்கு செலவுக் கொள்ளுகிறோம்.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“This is not a tripartite committee. This was just a conference.”

Janmam pattas in Malabar district.

* 107 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the number of janmam pattas in Malabar district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“The total number of janmam pattas in Malabar district is 497,105.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know whether the number given includes joint pattas registered under section 14 of the Malabar Land Registration Act?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“It includes all pattas.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Under section 14 of the Malabar Land Registration Act, persons in possession—though not janmam holders—are entitled to be registered. We find in the revenue reports mention about joint pattas. I want to know whether such pattas are janmam pattas and whether the number mentioned by the Hon. the Minister includes those registered under section 14 of the Act.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Let me have notice.”

DR. K. B. MENON:—“May I know the acreage covered by these pattas, if information is available, and its proportion to non-janmam lands?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“A separate question may be put.”

Deputation of State Police Officers to the Nanal Nagar Session of the Congress.

* 108 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the expenditure incurred in respect of the salaries and allowances and the travelling allowances of the police forces of this State deputed for duty in connection with Nanal Nagar Session of the Congress held in January 1953 was recovered from the Central Government as mentioned by the Hon. Chief Minister in reply to question No. 358 at page 1017 of the Official Report of the Madras Legislative Assembly Debates, dated 7th April 1953?

A-2

[18th December 1953]

*The Pullambadi scheme.*11-30
a.m.

* 111 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) with reference to the reply given to a supplementary question to question No. 40, dated 5th July 1952, whether the Government have reconsidered the question of taking up the Pullambadi scheme; and

(b) if so, what their decision is?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes.

“(b) The Government, after careful consideration, have deferred the scheme in view of the uncertainty of supplies available in the Cauvery for utilization under the scheme.”

Money-lending shops in the City.

* 112 Q.—SRI P. JEEVANANDAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the number of money-lending business shops owned by Marwaris and Gujarathis in the City of Madras?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“There is at present no law in force in this State to regulate and control the business of money-lenders in general by any system of licence. There is, however, a proposal under the consideration of the Government to regulate and control it. The number of money-lending business shops in the City of Madras is 483.”

SRI P. JEEVANANDAM:—“சாதாரணமாக பாங்குகளில் விதிக்கப்படுகிற வட்டியைவிட மார்வாடி கடைக்காரர்கள் குறைவான வட்டிக்கு எழுதி வாங்கிக்கொண்டு அதிக வட்டி வாங்குவது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? தெரிந்தால் அதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள்?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Not only that. I know so many things about money-lending which are taking place in the City.”

SRI K. R. VISWANATHAN:—“On a point of order, Sir. The hon. Member who puts the original question should be given the first opportunity to put supplementary questions.”

MR. SPEAKER:—“I know my duty and it is not for the hon. Member to say what I should do and what I should not.”

Coupe cutting in South Arcot district forests.

* 113 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the income derived by allowing coupe cutting in South Arcot district forests for the year 1952-53?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The income derived by allowing coupe cutting in South Arcot district forests for the year 1952-53 is Rs. 10,394.”

[18th December 1953]

SRI K. R. VISWANATHAN:—“May I know the steps taken by the Government to convert them again into forests?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The Government have taken up a programme of planting 150 acres in each of the ranges in this State.”

Constitution of Prohibition Committees.

* 114 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) when the present district and taluk prohibition committees in the State were constituted and what is their duration; and

(b) what is the criterion, and who is the authority, for selecting the non-official personnel to these committees?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—“(a) There is no specific date on which such committees were formed; but they were formed between 1947 and 1949. No term of office has been fixed for these committees.

“(b) All M.L.As. and M.L.Cs. in the district are, as a rule, nominated. As regards others, the Revenue Divisional Officers nominate members to the taluk committees and Collectors to the district committees. No hard-and-fast rule has been prescribed for nomination but generally members of the non-official public who are prepared to assist the enforcement staff in giving advice and assistance, are selected.”

SRI K. R. VISWANATHAN:—“Sir, I find that all non-official personnel of the committees belong to the Congress party which has got only party interests and not social interests in mind. Will the Government reconstitute these committees by taking persons who are locally influential and socially conscious?”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—“There is no objection to it.”

SRI T. ANANTA PAI:—“In view of the fact that very few of the recommendations of these committees are acted upon, may I request the Government to reconsider the question of abolishing them?”

MR. SPEAKER:—“It is a request to the Government.”

SRI K. T. RAJU:—“சேலம் ஜில்லாவில் மதுவிலக்கு கமிட்டியில் இருக்கும் ஒரு எம்.எல்.ஏ. குடித்து விட்டு போலீஸ்காரர்களால் கைது செய்யப்பட்டு ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டது கனம் மந்திரிக்குத் தெரியுமா?”

MR. SPEAKER:—“That has nothing to do with this question. இந்தக்கேள்விக்கும் சபைமுன் இருக்கும் கேள்விக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது?”

SRI K. VINAYAKAM:—“Is the Hon. Minister for Prohibition aware of the fact that the recommendations made by the respective prohibition committees both at district headquarters and

[16th December 1953]

taluk headquarters are not given effect to by the Government, even though the recommendations are fit, safe, proper and not against the prohibition policy of the Government of Madras?"

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—

"The District Superintendent of Police in the police prohibition districts and the District Prohibition Officer in the excise prohibition districts are ex-officio secretaries of these committees and the recommendations and suggestions made by these committees are acted upon by them."

SRI K. VINAYAKAM :—"My question has not been answered by the Hon. Minister for Prohibition. She has read only an old note prepared by her Secretary."

Founder-Supervisor, Government Nandanar Institutions, Chidambaram.

* 115 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN** (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state whether any amount is paid in any form to the Founder-Supervisor for the Government Nandanar Institutions, Chidambaram?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"No."

Supply of electricity to Badagara.

* 116 Q.—**SRI K. MOIDU** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state to what extent provision has been made in the Budget for extending electricity to the Badagara constituency; and when the work will be started?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"A scheme for extension of supply of electric power to Badagara was evolved comparatively recently and has not yet been sanctioned. Even after sanction, it will have to await its turn for execution, in relation to other schemes sanctioned previously, and with reference to the availability of funds. No provision has therefore been made for the scheme in question in the current year's budget. The scheme is not likely to be executed in the near future."

Lignite mines, Neyveli.

* 117 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN** : (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the number of clerical and technical staff belonging to Madras State and outside Madras State employed in Neyveli lignite mines on 30th June 1953?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"A list of technical, clerical and other staff employed in the lignite project at Neyveli as on 30th June 1953 is placed on the table of the House."

Printed as Appendix I on page 285 infra.

[16th December 1953]

SRI K. R. VISWANATHAN :—"May I know whether the recruitment of outsiders was necessitated by want of sufficient hands in this State? If so, whether the posts were advertised and applications called for?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"The hon. Member must admit that coal-mining is a new industry in this State and workers in our area are not accustomed to do such a difficult and new job. Therefore, we had to select people who had experience of those jobs in coal fields in North India like Bihar and Bengal."

SRI P. RAMAMURTHI :—"நிலக்கரி சுரங்கங்களில் வேலை செய்யும் அனுபவம் இந்த மாகாணத்திலுள்ள தொழிலாளிகளுக்குத் கிடையாது என்று கனம் மந்திரி சொன்னார்கள். இந்த மாகாண வாரத்தொழிலாளர்கள் 29 பேர்களும் வெளி மாகாண தொழிலாளர்கள் 22 பேர்களும் வேலை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இடத்தில் இன்னும் நிலக்கரி எடுக்கப்படவில்லை என்பது மந்திரிக்குத் தெரியுமா? இந் நிலையில் வாரத்தொழிலாளர்களை வெளி மாகாணங்களிலிருந்து கொண்டு வருவதற்கு என்ன அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"I will only invite the Hon. Leader of the Opposition to come with me to Neyveli and see things for himself and then only he will realize how difficult that work is and how impossible it would be for any workers without any mining experience to do the job."

SRI P. RAMAMURTHI :—"அந்த நெய்வேலியில் நடக்கும் வேலையைப் பார்க்க கனம் மந்திரி கூப்பிடாமலேயே நான் போய்பார்த்து விட்டு வந்தேன். அதனால் இந்தத் தகவலை அவர் வாங்கிக் கொள்ளுவாரா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"With due respect I must say that he has not seen it properly."

Lignite mines, Neyveli.

* 118 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN** (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the minerals other than coal that are found in the Neyveli lignite area; and

(b) how many acres have been acquired up to 30th June 1953 by this Government for lignite mines in Neyveli?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"(a) Ceramic and refractory clays have been found in the Neyveli lignite area. A small quantity of marcasite, not sufficient for commercial use, is also found in the area.

"(b) A total extent of 102 acres and 80 cents has so far been acquired."

SRI K. R. VISWANATHAN :—"Are the Government aware of the fact that the ryots of Vadalur and other surrounding villages wrote to the Government through the Leader of the Tamil Nad

[18th December 1953]

Toilers' Party that the area surrounding Vadalur and other villages should be exempted from acquisition and if so, what the Government are going to do in the matter? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I should like to have notice."

Encouragement to the Siddha System of medicines.

* 119 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any memorandum, dated 7th April 1953 from the association for the protection of All-India Siddha System of Medicines containing various requests for the encouragement of the system in the State was received by the Government; and

(b) if so, what action has been taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) & (b) A copy of the resolutions passed by the All-India Siddha Medical Protective Association on 7th April 1953 was received by the Government from the President of the Association. The resolutions were considered by the Government and a reply was sent on 16th May 1953."

SRI K. R. VISWANATHAN :—" May I know, what is the reply given by the Government? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Various requests were made in the resolutions and a suitable reply has been given to each of the resolutions."

SRI K. R. SAMBANDAM :—" இந்த சித்த வைத்திய மூலமாக குறைந்த செலவில் குறுகிய காலத்தில் குணம் அடைவதால் இவ் வைத்தியத்திற்கு பாதுகாப்பு அளிக்க சர்க்கார் இது வரையில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பதைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவாரா ? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" We are not quite sure of the premise in the question."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Arising out of the answer given by the Hon. Minister for Health, may I know the nature of the reply that has been given—whether it was encouraging or discouraging to the applicants? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" One resolution was that encouragement should be given to the Siddha System of Medicine. The Government have stated that every encouragement is being given to it. Another resolution was about the institution of a Research Laboratory. This matter is under consideration. Among the other resolutions one was a request that they should be absorbed in Government and rural dispensaries. The Siddha practitioners are at present being employed in a large number of dispensaries."

[18th December 1953]

Prosecutions under the Madras Preservation of Private Forests Act in Malabar.

* 120 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state— 11-40 a.m.

(a) how many prosecutions were launched under the Madras Preservation of Private Forests Act in Malabar after the Act came into force; and

(b) how many of them ended in conviction and how many in acquittal?

THE SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) Since the coming into force of the Madras Preservation of Private Forests Act, 56 prosecutions were launched under the Act in the Malabar district.

" (b) Of this, 14 cases ended in conviction and 23 cases in acquittal. The remaining 19 cases are still pending."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" For what period are the figures given? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, the figures given are for the last three or four years."

Annual " Provincial last grade inferior servants' " conference, Cuddalore.

* 121 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are in receipt of the resolutions passed at the " Provincial last grade inferior servants' " annual conference held at Cuddalore on 23rd August 1953;

(b) if so, what action the Government have taken to keep them on a par with the Central Government—say—Fourth Grade Officers; and

(c) what action the Government have taken to give them the earned leave to which the superior servants are eligible in this State?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Mr. Speaker, Sir, question No. 122 may also be taken as answered along with question No. 121."

Annual " Presidency last grade inferior servants' " conference Cuddalore.

* 122 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government are in receipt of the resolution, S. Nos. 4 to 7, passed at the Fifth Annual Presidency Conference of the Last Grade Government Servants' Association held on Sunday, 23rd August 1953 at the South Arcot District Board Hall, Cuddalore, South Arcot district; and if so, what action has been taken?

[16th December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“(a) of question No. 121—Yes.

“(b) of question No. 121—The resolutions passed at the Provincial Last Grade Government Servants' Association do not contain a reference to this aspect which is referred to in this clause.

“(c) of question 121—The leave terms admissible to Last Grade Government Servants are not the same as those admissible to permanent superior Government servants. This question was examined once in 1946–47 by the Government. Again I propose to look into the matter.”

SRI S. RAMALINGAM :—“Last grade inferior servants” என்று சொல்லப்படுகிறவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் எல்லாம், last grade தற்காலிக சிப்பந்திகளுக்கும் அளிக்கப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“Let us first see what can be done in regard to regularly paid people and then we will consider about people paid from contingencies and work-charged people.”

Representation from ex-toddy tappers of Kunnathur.

* 123 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state whether she received the representation of ex-toddy tappers from Kunnathur during her tour in Kangayam in regard to their grievances against the Co-operative Department at Erode; and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“The answer to the first part of the question is in the affirmative. As regards the second part, necessary action was taken wherever the allegations contained in the representations were found to be true.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“மாஜிகளன்றிக்குவாரால் சர்க்காருக்கு அவர்களுடைய குறைகளை எல்லாம் தெரியப்படுத்தி மகஜர்கள் அனுப்பப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. பதனி இருக்குவார் வருஷத்திற்கு இரண்டு முறை வேசன்ஸ் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது.”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் பேசக்கூடாது. கேள்விதான் கேட்க வேண்டும்.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“அவர்களுடைய குறைகளை நீக்குவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“Sir, it will be looked into.”

[16th December 1953]

Opening of a Harijan hostel in the City.

* 124 Q.—SRI K. MOIDU: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether the Government have received through the Director of Harijan Welfare, a memorandum from one Mr. K. Venkateswarlu on the question of opening a Harijan Hostel in the Madras City; and

(b) if so, what action has been taken thereon?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“(a) A petition was received by Government direct.

“(b) The petitioner was referred to the Director of Harijan Welfare for orders on his petition.”

SRI A. RATNAM :—“இந்த மாகாணத்தில் ஏற்கனவேயே நடந்து கொண்டிருக்கும் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களில் அதிகமான மாணவர்களை சேர்க்க வேண்டாமென்றும், இவ்வருஷத்திற்கு அதிகப்படி மாணவர்களைச் சேர்த்தால் சர்க்காரால் கிராண்டு கொடுக்கப்பட்டது என்றும் அரசாங்கம் ஹாஸ்டல் நிர்வாகிகளுக்கு தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறதா? அப்படியானால் புது ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்துவதற்கு எதற்காக உத்தேசிக்கவேண்டும்? உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கும் ஹாஸ்டலும் சென்னையில் எந்த இடத்தில் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“I require notice, Sir.”

Illicit cutting of trees on poramboke lands in Gingee taluk.

* 125 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the total number of illicit cutting of trees on poramboke lands in Gingee taluk during the fasli year 1362 as reported by the village headmen and the amount realised on this?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“The total number of cases of illicit cutting of trees on poramboke lands in Gingee taluk, during the fasli year 1362, was 121. The amount of compounding fees realized in respect of these cases was Rs. 1,293-10-0.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“Sir, may I know how many of these cases ended in conviction and how many in realization of fines?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Sir, a separate question may be put.”

SRI K. S. LAKSHMIPATHY NAICKER :—“இதர ஜில்லாக்களில் ஜூபின் நிலங்களிலுள்ள மரங்களை வெட்டுவது பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது?”

MR. SPEAKER :—“செஞ்சி தாலுக்காவைப்பற்றிய கேள்வியில் இது மாதிரியான கேள்வி போடக்கூடாது, தனிக் கேள்வி வேண்டுமானால் போடுங்கள்.”

SRI S. DAIVASIGAMANY :—“Sir, does cutting include ring-barking of trees?”

[16th December 1953]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“No, Sir, ‘Ring-barking’ is a technical word for cutting for illicit distillation.”

Construction of a road from Kadalundi to Feroke.

* 126 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have received any Memorandum, dated 10th September 1953, from the President, Kadalundi-Mannur-Feroke Road Committee, regarding construction of a road from Kadalundi to Feroke and if so, what has been done?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“Yes. Government have approved the proposal of the Kadalundi-Mannur-Feroke Road Committee to form the road from Kadalundi to Feroke via Mannur.”

DR. K. B. MENON :—“Sir, since the people have offered land and labour free, will the Government consider giving this item priority?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“Yes. Sir. The Government have already advised the Special Officer of the District Board to include this item in the local development scheme.”

Shifting of the Agricultural Depot at Payyanur.

* 127 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state why the Agricultural Depot at Payyanur, North Malabar, has been shifted from that place?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Agricultural Depot at Payyanur is under the control and within the jurisdiction of the Additional Agricultural Demonstrator, Chirakkal taluk. Payyanur is however at one extreme end of the area of jurisdiction of this Demonstrator. The Agricultural Depot was therefore shifted to the headquarters of the Demonstrator, namely, Taliparamba.”

SRI K. P. GOPALAN :—“പയ്യന്നൂർ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസായികളുടെ കേന്ദ്രമായതുകൊണ്ടും തദ്ദേശീയർക്ക് വേലക്കുണ്ടാക്കി വളരെ ഉൾ നടന്നുവെക്കുന്നതുകൊണ്ടും പയ്യന്നൂരിൽ ഇതേവരെ ഉത്തരീകരണ അഗ്രികൾച്ചറൽ ഡിപ്പോ നിൽക്കുന്നു? ഇപ്പോൾ ഒരു പുതിയ അഗ്രികൾച്ചറൽ ഡിപ്പോ പയ്യന്നൂരിൽ ഇറക്കുവാൻ നിർദ്ദേശം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി കൊടുക്കുമോ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“As I have said, Payyanur is at the other extreme end of the taluk and further at Taliparamba there is an Agricultural Research Station. Taliparamba, also being a central place, the depot has been shifted there. If I am not mistaken, Sir, Payyanur is perhaps included in the National Extension Service Scheme. Under this scheme, there will be an additional Demonstrator and we will consider locating him at Payyanur.”

[16th December 1953]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Sir, in view of the fact that demands have been coming for more and more depots from important centres in the Malabar district as, for instance, Payyanur, will the Government consider increasing the number of depots in this district?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, we have been increasing the number of Demonstrators but it is subject to the availability of funds as depots mean demonstrators which in turn mean finance. But, as I have already said, it is possible that we will have another demonstrator at Payyanur.”

Landslide in Mangalore.

* 128 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) how many persons were buried alive in the recent landslide in Mangalore taluk;

(b) how many of the victims have been unearthed; and

(c) what is the amount of relief disbursed to the families of the victims?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“(a) Eight persons were buried alive in the recent landslide in the Mangalore taluk.

“(b) One victim has been unearthed

“(c) A sum of Rs. 225 was disbursed out of the discretionary grant with the Collector and a sum of Rs. 75 was disbursed by the Red Cross Society, Mangalore. In addition, a sum of Rs. 200 was collected from the public by the Secretary, District Congress Committee, and granted to the families of the victims. The families of the victims were also supplied with clothing worth Rs. 27 collected from the public by the Secretary, District Congress Committee, Mangalore. Five palmyra trees were also granted to the families by the Collector free of seigniorage value from Government land. Further, a Government poramboke land was immediately selected and the families of the victims were permitted to occupy the land for constructing houses pending formal assignment.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, the Hon. the Minister for Land Revenue gave us accounts of the help rendered by Congress Committees. Is it because no other political party or committee rendered any help or the Government did not care to enquire about it?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“Sir, in addition to the Congress Committee I mentioned the Red Cross Society also. Probably the hon. Gentleman's party was not quite active during that period.”

[19th December 1953]

owned by persons having an income of Rs. 200 and over, fees are levied according to the schedule rates approved by Government."

SRI B. V. SWAMINATHAN :—" May I know from the Hon. Minister for Animal Husbandry whether, apart from giving treatment to animals, any other thing is expected to be done in these Veterinary Hospitals? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" Will the hon. Member explain the words 'any other thing' ? "

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Is it a fact that when people go to Veterinary hospitals they are asked to buy medicines which are of a costly nature and which alone have a curative effect and that only cheap drugs are supplied free? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" I am unable to give a reply to the question off-hand and I must get an official report in this matter."

SRI S. DAIVASIGAMANY :—" May I know from the Hon. Minister how the doctor in charge of a Veterinary hospital finds out whether a person coming to the hospital has an income of less than Rs. 200 per mensem or more? Do doctors insist upon any certificates being produced? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" No certificate is insisted upon and generally the person's word is believed."

Veterinary Surgeons in the Community Projects area in South Kanara.

* 133 Q.—**SRI M. S. MOGRAL** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many Veterinary Surgeons were appointed in the Community Project area in the district of South Kanara;

(b) how many of them have been provided with necessary medicines and equipment; and

(c) how many cases were attended to by each of them so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) & (b) Three Veterinary Assistant Surgeons have been appointed to the South Kanara Project Area under the Community Projects Scheme and they have all been provided with the necessary medicines and equipment.

" (c) Till the end of September 1953 the Veterinary Assistant Surgeon at Bajpe has treated 201 non-contagious cases, castrated 25 bulls and inoculated 238 animals; the Veterinary Assistant Surgeon at Mudabidri treated 225 non-contagious cases, castrated 2 animals and inoculated 244 animals besides attending to one contagious case. The Veterinary Assistant Surgeon at Hebri treated 539 non-contagious cases, performed 178 castrations and inoculated 376 animals."

[18th December 1953]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" May I know whether any artificial insemination centres have been started and whether they are attended to by these Veterinary Assistant Surgeons? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice."

* 134 Q.—

MR. SPEAKER :—" This question will be taken up to-morrow."

Raising of loans by the South Arcot Market Committee on Government securities.

* 135 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN** (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state when the South Arcot Market Committee applied to the Government for sanction to raise a loan on the pledge of the Government securities in the Imperial Bank of India, Cuddalore, which the South Arcot Market Committee has invested; when it was sanctioned, and for what purpose?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The South Arcot Market Committee requested the Government in January 1953 to permit it to sell its Government securities to the extent of Rs. 72,000 for the purchase of groundnut seeds from the Adoni area of Bellary district. Again in February 1953 another request was made by the same Committee to raise a loan of Rs. 50,000 to settle certain outstanding bills relating to the construction of buildings in the market yards of Villupuram, Vriddhachalam and Tirukoilur. In the former case, the Government in February 1953 permitted the Market Committee to raise a loan for Rs. 72,000 on the cover of Government securities held by it. As requested by the Market Committee, the Government in March 1953, permitted the Committee to raise another loan of Rs. 50,000 on the cover of Government securities held by it."

SRI K. R. VISWANATHAN :—" May I know whether the Government will consider the feasibility of extending the jurisdiction of this Committee to Udayarpalayam taluk also? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The question relates to South Arcot Market Committee. I do not know whether the jurisdiction of this Committee can be extended to Udayarpalayam taluk. Anyhow I would like to have notice."

Lime-shell deposits in South Kanara.

* 136 Q.—**SRI M. NARAYANA NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the investigation of the occurrences of lime-shell deposits in South Kanara is completed; and

[18th December 1953]

(b) if so, what are the recommendations made by the investigation officer?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) Yes. Preliminary investigation of the occurrence of some important lime-shell deposits in the coastal area of South Kanara district was carried out by Sri A. Damodaran, Assistant Geologist, Geological Survey of India.

“(b) It is the opinion of the Geologist that the lime-shell deposits are not extensively distributed as they are found to be confined to thin fringes on some river banks close to the sea, that the lateral extent is much limited, and that the yield and reserves are too small to sustain a modern cement plant. He has however suggested that the possibility of producing white cement on a very limited scale may be fully explored in the light of market conditions and that there is good scope for starting a whiting factory with a moderate output.”

Chucklars in the State.

12 * 137 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) the population of Chucklars in the Madras State; and

(b) the number of gazetted officers of this community?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“(a) During the recent census enumeration of each community has not been made.

“(b) Particulars are not readily available. They will have to be collected and compiled. This may take a long time and the work involved will not be commensurate with the purpose served.”

SRI K. S. LAKSHMIPATH NAICKER :—“கிராமங்களிலுள்ள செக்கிலியர்கள் நிலைமை இந்த வருஷத்திலாவது முன்னேறியிருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“I think the hon. Member knows better than myself, being a zamindar himself and living in rural parts. Of course, personally speaking, I know their condition has not very much improved.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“May I know, Sir, whether the Government is maintaining separate statistics for each of the communities among Harijans like Chakkiliyars and Parayars?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“I want notice, Sir.”

[18th December 1953]

Free medical assistance to Ministers.

* 138 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the names of Ministers who were given free medical assistance by the Government during the year 1952-53; and

(b) the amount of expenditure incurred on that account?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) It is presumed that the hon. the Member wants information regarding the medical assistance given not only to the Ministers but also to the members of their families. On this basis a statement* is laid on the table of the House.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“Will the Government consider the advisability of extending free medical assistance to the Members of this House also?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Only those whose monthly income is less than Rs. 100 are given free medical aid, Sir.”

Loss due to floods in the Cauvery.

* 139 Q.—SRI M. PALANIYANDI: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the loss incurred on account of the floods in the Cauvery, Coleroon and Bhavani rivers during August 1953; and

(b) what are the ameliorative measures taken by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) & (b) Due to floods in the Cauvery and Coleroon rivers in the middle of August 1953, Chintamani which is a low lying area in Tiruchirappalli town was inundated and about 25 huts out of 70 collapsed and about 700 persons were rendered homeless. All of them were immediately removed to safe quarters and arrangements were made to feed them with public help. There has been no loss of human life or cattle or property other than the huts referred to above. Further, an extent of about 1,600 acres in the villages of Chintamani, Woraiyur, Pandamangalam, Puthur, Devadanam, Kambarasampettai and Marudandakurichi lying contiguous to one another was water-logged and in Musiri taluk water-logging was reported in about 350 acres of lands in four or five villages. During the time the floods lasted, elaborate arrangements were made with the help of local philanthropic men to feed the affected persons and the municipal authorities made satisfactory sanitary arrangements. A non-official committee was formed and in response to an appeal made by the committee, a sum of Rs. 5,452 was collected. In addition, the Government also propose to make cash grants to the tune of Rs. 3,620 to the persons affected by the floods.”

[18th December 1953]

SRI M. PALANIYANDI :—“காவேரியில் கொஞ்சம் தண்ணீர் அதிகமாக வந்தாலும்கூட சிந்தாமணி, பாண்டமங்கலம் போன்ற இடங்களில் தண்ணீர் எதிர்த்துக்கொண்டு பயிர்கள் நாசமடைந்துவிடுகின்றன. ஆகையால் முக்கமொடில் ஒரு அணை கட்டுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது திட்டம் போடுமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Will the hon. Member refer that question to the Hon. Minister for Public Works?”

* 89 Q.—

MR. SPEAKER :—“This question will be taken up to-morrow.”

Beggar problem.

* 99 * Q.—**SRI C. KUNHIRAMA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have statistics of the approximate number of beggars in this State; and

(b) whether the Government are giving financial aid to those municipalities that have initiated schemes to tackle the beggar problem?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) No, Sir.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“Have not the Government provided beggar homes and employment to able-bodied beggars in the State?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That is a bigger problem and the Government are considering that question.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Are the Government inclined to help municipalities which undertake this kind of relief for the destitutes?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“So far we have not given any assistance. But it is true that certain municipalities are running some beggar homes.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“Is it under the instructions of Government that beggars in towns were actually gathered and taken to distant places in police vans when the Chief Minister visited Malabar recently?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I have no information, Sir.”

SRI S. DAIVASIGAMANY :—“Have the Government included in the term ‘beggars’, unemployed weavers who have come down to Madras?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“No, I do not think they are included.”

* Postponed from the list of questions for 17th December 1953.

18th December 1953]

* 100-A Q.—

MR. SPEAKER :—“This question will be taken up to-morrow.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE SECOND SIX MONTHS OF THE YEAR 1953-54—cont.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“On a point of information, Sir. May I know, Sir, whether this House is going to sit right up to the end of this month? May I know how long and what exactly will be its duration?”

MR. SPEAKER :—“I would like to know what the Hon. the Leader of the House has to say on this matter.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I may be permitted to give an answer to that question to-morrow.”

MR. SPEAKER :—“All right, the answer will be given to-morrow. We will now continue the general discussion on the Budget. The hon. Member, Sri Vinayakam, will now speak.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Mr. Speaker, Sir . . .”

AN HON. MEMBER :—“On a point of information, Sir . . .”

MR. SPEAKER :—“No point of information now. I have called on Mr. Vinayakam to speak. The hon. Member will please sit down.”

* **SRI K. VINAYAKAM** :—“Mr. Speaker, Sir, the Hon. Minister for Finance has presented his Budget for the period of six months of which three months have already elapsed. As a student of public finance with great care I have perused this Budget; but I am sorry to say that the Budget happens to be, the Cabinet must pardon me if I use a strong term ‘insipid.’ It is uninspiring. May I add, it is a ‘formal’ Budget?”

“Mr. Speaker, Sir, there is nothing spectacular about this Budget. The Budget presented by a Government should set forth policy the Government propose to pursue in the near future and the taxation structure under which they want to manage the affairs of the State. Both these are glaringly absent in this Budget. I am afraid our Government forget the fact, I might insist upon the salient fact, that the problem of our State is not a question of distribution but it is a question of production and more production. We must produce and then think of sharing equitably. But every Budget that is presented from the day the Congress came into power only outlines how the Government are trying to share what they get with some particular districts, wherefrom stronger influence is being brought to bear upon them. Before we think of equal distribution, we must concentrate upon more production.

[Sri K. Vinayakam] [18th December 1953]

"Sir, any sound man in charge of preparation of the Budget must bear in mind that he should first of all properly plan. Of course, the work of planning is left to the Central Government. But it is admitted that either we should plan properly or we must be prepared to perish. Planning does not mean planning hap-hazardly. The Five-Year Plan that is before the country and of which very little is known to the common man is a plan which does not cover the real problem of our country. I may say that it does not even touch the fringe of our major problems like unemployment, starvation, famine, want of proper education and the rest of it. We have a large population but alas! we do not have enough food to feed those mouths. Sir, that is the general survey which I can make after perusing this Budget.

"Coming to the Budget proper, I have a few remarks to make. I believe after the formation of the Andhra State some of the non-Andhra officials not wanted by the Andhra Government have been sent back to the Madras Government. Sir, many instances have come to my notice wherein people, who were holding particular posts in Composite Madras Government, for the mere fault that they are non-Andhras have been sent back by the Andhra Government, and have been absorbed by the Madras Government; mind you, not in the same category of posts which they were holding before, but they have been reduced in rank. Is it the crime of those unfortunate officials? Because they served in our Composite State, because the Andhra Government could not find a place for them, are they to be reverted from their posts and then reabsorbed by the Madras Government? If the Government argue that there are no appropriate or corresponding posts into which they could be fitted that is a logical argument. Instead, I find that while people who were holding lower posts in the Composite State, in the Madras portion of it, have been promoted to higher ranks, after the foundation of Andhra State the officers who were in the Andhra portion of the Composite State are reverted. This is an anomaly which the Government should immediately look into and rectify.

"Sir, I wish to sound a note of warning to the Congress Party. They are sitting on a volcano; it is likely to burst at any moment. The lava that would be discharged out of that volcano would simply wipe the Congress out of existence—in Madras at any rate. (Interruption.) I do not mind getting myself destroyed; it will destroy the wrong elements that are within that party. I am not worried about their party squabbles, the small group which they have inside the party. Look at the Opposition. What is the origin of this Opposition? Wherefrom have they sprung up? It is because of the misdeeds committed by the Congress Party that the entire group in Opposition has come about. They are all from backward communities, disgruntled and disappointed elements and many from down-trodden masses. What is the T.N.T. Party? What is the Commonweal Party? What is the Dravidian Party? These represent people who have been strangled almost to death by the misrule of the Congress which has been neglecting the

18th December 1953] [Sri K. Vinayakam]

interests of the down-trodden like the backward communities and the Harijans; the Opposition parties are all well organized. Sir, the Government constituted a Backward Classes Advisory Committee some four months back and I happen to be a member of that Committee. Though it is four months since the Committee was constituted, not one meeting has been called for. What is the advice the Government expect from the members of this Committee? I feel the Government have constituted the Committee but do not want to take any advice from it and thus they only want to make it appear that a Committee is there to advise Government on these matters. This is a defect which should be rectified immediately.

"Sir, we have been clamouring on behalf of the Backward Classes that the Government should come forward to give them proper educational facilities. If educational facilities are given to them, they will work their way up. But the Government have been giving a step-motherly treatment to this subject and the Backward Classes have felt the necessity for a separate party for themselves. From the questions that are inundating the House every day, we find that most of the questions are aimed at safeguarding the interests of Harijans as well as backward communities.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

"Sir, in the last Budget, we discussed the Motor Vehicles Surcharge Bill. I warned then that this surcharge is levied only to kill the small operators. Now in practice we find all the small operators have been made to close their business and sell their transports to big fleet owners. Now they have all been bought by big fleet owners and the result is perpetuation of monopoly.

"Sir, the sales tax is a vexatious one. It has been said that to cover up the loss of revenue sustained on account of the introduction of the useless policy of Prohibition, the Government have come to impose sales tax. It has crept into the marrow of the Madras Government. From one pie for a rupee, it has swollen in some instances to half an anna, e.g., in the case of luxury articles. Sir, it may be a Kamadhenu as far as the Government are concerned, but what about the hardship which it inflicts upon the common man? People with some experience of ordinary folk will appreciate it very well. Sir, we plead for a single-point sales tax, i.e., tax at a single point. We know this tax has come to stay and it is not possible to abolish the sales tax in the Madras State. But let it not be a multi-point tax, let it be a single-point tax. Once again I say that the Congress Government know the poor people better and they should abolish the sales tax at least upon perishables like vegetables, fish, mutton, etc. I would congratulate the Government if they could abolish this tax even on food-grains, because it is the rudimentary necessity which a common man needs for his existence.

[Sri K. Vinayakam] [18th December 1953]

"Sir, I am very glad that the Hon. Minister for Prohibition is here in the House to hear what I am going to say about Prohibition. Sir, it is not as if I am taking this stand just because I belong to the Opposition party. I have waited with patience to see how Prohibition works in our State. I warn the Government that they should wake up to the reality that Prohibition is a total failure. It is a tad to which they are clinging. The Central Government have got a different opinion about Prohibition. Because it is a composite Congress Party ruling from the South to the North, nobody comes forward to tell this Government from other States that this policy of Prohibition is wrong. I do not drink, though I have had some experience of the liquor trade. It is not desirable to force a faddist theory upon the people. Crimes have been increasing; illicit distillation has been increasing. What is the object of Prohibition? It is to prevent people from drinking liquor and to reduce the number of drunkards, with the result that at least 10 or 15 years hence there would be no drink in our country. I know, the Hon. Sri Palaniswami Goundar is almost itching to rise and defend the policy of which he has been telling me in private that the good effects of Prohibition cannot be understood by youngsters now, but after 15 or 20 years, the effect of this policy would be felt by the future generation. I admit. But to draw that inference, the number of drunkards must be on the decrease now. But what we find is, from the list of crimes that the Government are detecting, that Prohibition offences are increasing every day and they are not decreasing. And what happens in villages? For want of employment, for want of agricultural operations, for want of other facilities, people are taking to the profession of illicit distillation and the real position to-day in the villages is that people have taken to this as a trade."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

SRI K. VINAYAKAM:—"I have fifteen minutes, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"Yes. You began at 12-5."

* SRI K. VINAYAKAM:—"One minute, Sir. So, the Prohibition policy must be given a good-bye, if saner counsels should prevail with the Madras Government."

"The same is the case with the Khadi Scheme also."

"Sir, I have been bringing to the notice of the Government that there are many schemes which should be developed in my district. The Hon. Minister who represents my district knows very well that there are no major irrigation schemes in Chingleput district. Extension of electricity schemes may be given to rural parts and thus sub-soil water may be tapped easily by the rural folk."

"The tourist trade in Mahabalipuram can be improved, as Mahabalipuram is a place which attracts tourists from all over the

18th December 1953] [Sri K. Vinayakam]

world and if that source could be tapped, the Government could augment their resources to a little extent. Sir, in Mahabalipuram sea shore there are places known as 'Agalis', i.e., sub-soil channel water. These can be dug up and pump sets may be installed to irrigate the neighbouring fields."

"Sir, village communication in these parts is anything but satisfactory. There are no passable roads connecting the villages in Chingleput district. Cholera has had a heavy toll in recent months; agricultural pests have eaten away the vital crops of our district. Effective steps should be taken to look into these. The technical personnel, the doctors, the veterinary surgeons, the Agricultural Officers, all come after the havoc has happened, after the whole damage has been done—after crops have been eaten away by pests, after men are dead of cholera. These officers appear on the site just to watch and assess the extent of damage. I suggest, Sir, that these conditions may be improved. At least maistries, not Agricultural Demonstrators, but maistries may be posted in Firka Headquarters with sufficient dusters, sprayers and such other equipment, so that at least the well-nurtured crops may not be destroyed by pests."

"Thank you, Sir."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"ബഹു: ഉപസഭാധ്യക്ഷൻ അവർകളെ, ഈ ബഡ്ജറ്റ് ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ കണക്ക് ചെടുകാരെ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതാണെന്നും ഈ ബഡ്ജറ്റിനകത്ത് ഒന്നു കടപ്പാട് കൊടുക്കണം മനസ്സിലാക്കും. രാജ്യമാകമാനം മറ്റു ഉത്തരവിട്ടത്. കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ക്ഷാമമെല്ലാം തീർന്നുകഴിഞ്ഞു. ക്ഷാമനിവാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇനി അധിക മൊന്നും ഗവണ്മെന്റിനു ചെലവഴിക്കേണ്ടതില്ല. ഇങ്ങനെ ഒരു ആത്മസംതൃപ്തിയോടുകൂടിയാണ് ബഹു: ധനകാര്യ മന്ത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ബഡ്ജറ്റും തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ക്ഷാമനിവാരണത്തിനു വേണ്ടി ആറുമാസക്കാലത്തേക്കു മതിയായി സംസ്ഥാനത്തിൽ ആകട്ടെ 21 ലക്ഷം രൂപമാത്രമാണ് നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വലിയ വിഭാഗം കഴിഞ്ഞുപോയ റീഫ്ഡ് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും ബഹു: മന്ത്രി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ ഇന്നു നാട്ടിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ക്ഷാമത്തിന്റെ നിവാരണത്തിനുവേണ്ടി യാതൊന്നും ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്നു രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്താണ്? ക്ഷാമം അങ്ങേ അററം വലിച്ചു കൊടുപ്പിക്കുകയാണിരിക്കുകയാണ്. ക്ഷാമത്തിന്റെ ഫലമായി പകുതി വ്യാധികളും പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാവരും വ്യവസായങ്ങളും തകർന്ന് തെഴിവെത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന തൊഴിലാളികളും കർഷകതൊഴിലാളികളും ഇടത്തരക്കാരും ഭയങ്കരമായ തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ ഫലമായിട്ട് ഇന്നു രാജ്യം ആസക്തം തെങ്ങിത്തിരിയുകയാണ്. മലബാറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും തമിഴ്നാട്ടിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും കൂടുകൂട്ടമായി പിച്ചുകൊണ്ട് വന്നിറങ്ങി അവയെത്തുന്നതു കാണുന്നുണ്ട്. മലബാറിൽനിന്നു തമിഴ്നാട്ടിലേക്കും ധാരാളം പിച്ചുകൊണ്ട് പോയിട്ടുണ്ട്. ഭയങ്കരമായ തൊഴിലില്ലായ്മയും ക്ഷാമവും രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തെ കാര്യമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മലബാറിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പകുതിവ്യാധികൾ പടർന്നുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാലു മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പു മലബാറിൽ-മൈസൂരിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ രക്തം തിസാരം എന്ന രോഗം പിടിപെട്ട മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. അതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കോളറയും മറ്റുമായും എല്ലായിടത്തും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. മംഗലം, പുറം, കടവനം, വെളിയങ്കോട് മുതലായ വില്ലേജുകളിൽ കോളറ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ കുറുപ്പുറം, ചാവക്കാട് ഫക്കളിലും വള്ളുവ

12-30
p.m.

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [18th December 1953]

നാട്ടിൽ അട്ടപ്പാടിയിലും തുറകുണ്ടലിൽ കോളറ മരണങ്ങളായിരിക്കാതിരിക്കാനുള്ള ചെലവുകൾ സർക്കാർ ഭാഗത്തായിരുന്നെങ്കിലും ഫോട്ടോകളിലും മറ്റുമായി വലിയൊരു ധനം ചെലവഴിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനൊന്നും യാതൊരു പരിഹാരവും ചെയ്യരുത്, ഇതിൽ ഗവണ്മെന്റിന് യാതൊരു കാര്യവുമില്ല, തങ്ങൾക്കിതിലൊന്നും ചെയ്യാനില്ല എന്നൊരു ബോധത്തോടെയാണ് ഈ ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് മഴയുണ്ടായി, കൂടി അടിയുണ്ടായിപ്പോകുമ്പോൾ, കാര്യം നിർമ്മാണമല്ല. എന്നിരിക്കെ ധനകാര്യവുമായ ഒരു മനോഭാവത്തോടുകൂടി, ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജീവൻ കാത്തുനോക്കിക്കൊള്ള ഉത്തരവാദിത്വം തങ്ങൾക്കില്ലെന്ന ഒരു മനോഭാവത്തോടുകൂടി, ഇങ്ങനെ ഒരു ബഡ്ജറ്റ് ഇവിടെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടുകൂടിയാണു് ഈ ബഡ്ജറ്റിനെ നോക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

“മലബാറിനോടു കണിയിച്ചുള്ള അനീതികൾ പ്രത്യേകം ഏകപര്യായത്തിൽ അതെ പറയുന്നു: ‘Even though we did not think it would be possible to sanction new schemes during the year, we have actually sanctioned many new development schemes in pursuance of the Five-Year Plan.’ സർ, ഇതിനെ പുതിയ ത്തികൾ സാക്ഷാൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ രീതിയായിട്ടും അതു സാധാരണമാണ്. പക്ഷെ അങ്ങനെയുള്ള മലബാറിലേക്കു ഏകപര്യായമാണ് ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ആൻ ചോദിക്കുന്നു. എന്നാലും പുതിയ പദ്ധതികളാണ് മലബാറിലേക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത്? ഡിമൻഡ് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അപ്പർലിമിറ്റിൽ അതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്; നോക്കിക്കൊള്ളണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. പക്ഷെ അതെല്ലാം മറിച്ചുനോക്കിയാലും മലബാറിലേക്കു കുറവ് പൈസയും നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുകയില്ല. നേരെമറിച്ചു മുമ്പ് നീക്കിവെച്ചിരുന്ന ഇനങ്ങൾപോലും ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അതിനുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ നൽകാൻ എനിക്കു കഴിയും. തമിഴ്നാട്ടിൽ കുറ്റം പാലത്തിന്റെ പണി കഴിഞ്ഞു കൊല്ലങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കായി നീക്കിവെച്ചിരുന്ന തുക ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ റദ്ദ് ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഈ പാലം പണിയുന്നതിനുവേണ്ടി ടെണ്ടർ വിളിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള റീക്കൾക്കും എന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ ആ പദ്ധതി റദ്ദ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അതുപോലെ പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയിൽ പുത്തനൂറുകൾക്കു മേൽ മലിരശി ഗവണ്മെന്റ് ചില പദ്ധതികൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്. വൈഗ, അരവതി, മേട്ടൂർ കനാൽ സ്കീം ഇവയാണ് അവ. മലബാറിനുവേണ്ടി ഏതുതാണ് യാതൊരു പദ്ധതിയുമില്ല. കാഞ്ഞിരപ്പുഴ പദ്ധതി എടുക്കണമെന്ന് മലബാറിലുള്ള എല്ലാ പാർട്ടികളും ഏകകണ്ഠമായി ശബ്ദം ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും മലിരശി ഗവണ്മെന്റ് അതു കേന്ദ്ര ഗവണ്മെന്റിനോടു കൂലിപാൾ ചെയ്യാൻ കൂട്ടാക്കിയിട്ടില്ല. സർ, മലബാറിനോടു ചെയ്യുന്ന ധനകാര്യം അവസാനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. മലബാറിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു നേഴ്സറീ ട്രെയിനിംഗ് സെൻറർ ഉണ്ട്. അതിനൊരു കെട്ടിടം ഉണ്ട്, ഹാൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ആ നേഴ്സറീ ട്രെയിനിംഗ് സെൻറർ മംഗലാപുരത്തേക്കു മാറ്റാൻ ദ്വാവുകയാണ്. മലബാറിൽ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് അനവധി കൊല്ലങ്ങളായി നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി ഇപ്പോൾ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത് ഉള്ള നേഴ്സറീ ട്രെയിനിംഗ് സെൻറർക്കു അവിടെ നിന്നു നീക്കിക്കളയുകയാണ്. കോഴിക്കോട്ട് റെഡ് ക്യാമ്പ് റോഡ് റെഡ് ക്യാമ്പിൽ സ്ഥലമില്ലാതെ രോഗികൾ വെളിയിൽ കിടക്കുകയാണ്. അവിടെ രണ്ടു സ്റ്റേഷനുകൾക്കു പണിയുവാൻ പണം ഉണ്ടെങ്കിലും അതു ഇതേവരെ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്ന് അവിടെ കിടക്കാവുന്നതിൽ അഞ്ചിരട്ടി ആളുകൾ അധികമുണ്ട്.

“സർ, ഇനിയും അവസാനിച്ചിട്ടില്ല മലിരശി ഗവണ്മെന്റിന്റെ മലബാറിനോടുള്ള ചിന്തയെന്നും. മലിരശി സംസ്ഥാനത്തിൽ തമിഴ് സാഹിത്യത്തിലും കന്നട സാഹിത്യത്തിലും മലയാള സാഹിത്യത്തിലും മറ്റും നല്ല പുസ്തകങ്ങൾക്ക് ചില സമ്മാനങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. തമിഴ് സാഹിത്യത്തിലെ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് 500 രൂപയിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളപ്പോൾ മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് 350 രൂപയിലാണ് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതു മലബാറിന്റെ ആത്മാഭിമാനത്തോടുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളിയായി കാണുക കണക്കാക്കുന്നത്. സർ, മലയാള സാഹിത്യം തമിഴ് സാഹിത്യത്തിനോട് താരതമ്യം ചെയ്താൽ തമിഴ് സാഹിത്യത്തെ ആത്മാർത്ഥമായി നോക്കി. അതിനെ അങ്ങനെ ആലോചിക്കാൻ തമിഴ് സാഹിത്യത്തോടു മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയിൽ ഹിന്ദി സാഹിത്യത്തിനോടു

18th December 1953] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

ബങ്കാളി സാഹിത്യത്തിനോടുമോലും കിടപ്പിടിക്കുന്ന മഹത്തായ ഒരു സാഹിത്യമാണ് മലയാളത്തിനുള്ളത്. എന്നിട്ടും മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് 350 രൂപയും തമിഴ് സാഹിത്യത്തിലെ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് 500 രൂപയുമാണ്.

“സർ, ഇനിയുമുണ്ട് മലിരശി ഗവണ്മെന്റിന്റെ മലബാറിനോടുള്ള ചിന്തയെന്നു തെളിവുകൾ. കമേഴ്സ്യൽ ട്രാസ്റ്റ് സർവ്വീസിൽപ്പെട്ട മേജറായിന്ന് ഒരു ടെസ്റ്റ് എക്സാമിനേഷൻ പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു. മലയാളിയാണെങ്കിൽ തെളിയിച്ചു തമിഴിലോ അല്ലെങ്കിൽ പാസ്സാക്കണം. അതേ സമയം തമിഴനാണെങ്കിൽ ഇവ രണ്ടാം അധികാരികളായിത്തീർന്നു. മലിരശി ഒരു മൾട്ടിംഗാൾ സ്റ്റേഷനാണെന്ന പരാമർശം മനസ്സിലാക്കുന്ന പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായിത്തന്നെ വ്യക്തമായി തെളിയുന്നു. അങ്ങനെയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റ് മലബാറിന്റെ ആത്മാഭിമാനത്തെ ചവിട്ടിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു. അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ എന്നപോലുള്ളവർ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ്, സർ, ആങ്ങൾ ഐക്യകേരളത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നത്.

“പരിതഃസ്ഥിതികളെ കണക്കിലെടുക്കാത്ത ഒരു ബഡ്ജറ്റിനാണിതെന്ന് ആൻ ആദ്യമേ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ക്ഷാമനിവാരണത്തിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ഒന്നും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും നാട്ടുകാർ തന്നെ സംഘടിച്ച് പല പണികളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ക്ഷാമബാധിതപ്രദേശങ്ങളിൽ പട്ടിണിക്കാരായ നാട്ടുകാർതന്നെ ഭൂമിയും അധ്വാനവും സംഭാവനചെയ്ത് പലതും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി എന്റെ നിയോജക മണ്ഡലമായ നാട്ടിക ഫക്ഷായിൽത്തന്നെ അനവധി റോഡുകൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ റോഡുകളുടെ ആവശ്യത്തിനുള്ള ഭൂമിയും അധ്വാനവും പട്ടിണിക്കാരായ നാട്ടുകാരുടെ സംഭാവനയാണ്. അതിന് ഒരു ലക്കത്തിലധികം ഉറപ്പികയായിട്ടുണ്ട്. കേന്ദ്ര ഗവണ്മെന്റും മന്ത്രിമാരും മലിരശി ഗവണ്മെന്റും എപ്പോഴും പറയുന്നത് പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയുടെ ഉദ്ദേശം നാട്ടുകാരുടെ ഇനിഷ്യേറ്റീവ് വളർത്തുന്നതാണെന്നാണ്. പഞ്ചവത്സര പദ്ധതി വിജയിക്കണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റുകളുടെ ശ്രമം മാത്രമല്ല ജനങ്ങളുടെ വിജ്ഞാപനം വേണം. നാട്ടിക ഫക്ഷായിൽ ജനങ്ങൾ മുൻകൈയെടുത്ത് ഒരു ലക്കത്തിലധികം ഉറപ്പിക ചിലവു വരുന്ന ഭൂമിയും അധ്വാനവും കൊണ്ട് റോഡുകൾ നിർമ്മിച്ചപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും തന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും ഭയങ്കരമായിട്ടുള്ള ക്ഷാമം ചൂടലന്യം ചെയ്യുന്ന അട്ടപ്പാടി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഭൂരിതസ്ഥാനമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഒരു പൈസ പോലും ബഡ്ജറ്റിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ല. ഇനിമെന്റ് ചേറുവാ പാലത്തിന്റെ കാര്യം. ആ പാലത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം തെക്കെ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എത്രയെന്നു പറയുക വയ്യ. അതു പോകട്ടെ. കേവലം ക്ഷാമനിവാരണ പ്രവർത്തനമെന്ന നിലയെങ്കിലും അത് ചെയ്യാൻ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ജനങ്ങൾക്ക് അതു രക്ഷ നൽകും. അതിനും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഒരു പൈസ പോലും ചെലുത്തിട്ടില്ല. ഇനിയും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ തുകയൊന്നും നിക്ഷേപിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും ആ പണി ഉടനെ ആരംഭിക്കാൻ സാധിക്കും. പി. സി. സി. സെക്ഷനുകൾക്കും ആ പണി ഉടനെ ആരംഭിക്കാൻ സാധിക്കും. അടുത്ത ബഡ്ജറ്റിലെ അതിനടുത്ത ബഡ്ജറ്റിലെ ബാക്കി വേണ്ടുന്ന സംഖ്യ ചെലവാക്കിയാൽ മതി. എന്നിട്ടുപോലും ആ പാലം പണി ആരംഭിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. നാട്ടുകാർ മുൻകൈ എടുത്താലും അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ പോലും ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാണെന്നല്ല ഇതു തെളിയിക്കുന്നത്?

“മലിരശി സംസ്ഥാനം ഏല്പിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി മലബാറിൽ പരിതഃസ്ഥിതികളെ കണക്കിൽ ജനങ്ങൾക്കു തൊഴിലില്ലായ്മയുണ്ടു്. ചക്കരച്ചെട്ടു് അനുവദിച്ചു അവർക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കി കൊടുക്കണമെന്ന് എത്രയോ നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടും യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായിട്ടില്ല. മലബാറിൽ ചക്കരച്ചെട്ടു് റെഗുലേഷനുകൾ രൂപീകരിക്കണമെന്ന നാട്ടുകാരുടെ നിവേദനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടു്. അതിനോടു് ഇരുകൂട്ടായുടെയൊണ് ഗവണ്മെന്റ് പെരുമാറിയതു്. തെക്കെ തൃക്കൂപ്പർ എന്ന സ്ഥലത്തു് പട്ടിണിക്കാരായ ചെത്തുകാർ അതു പെരുമാറാതെ പട്ടങ്ങൾപോലും വിറ്റു പണയം വെച്ചു. ആയിരം ഉറപ്പികയുണ്ടാക്കി ചക്കര റെഗുലേഷനി രൂപീകരിക്കാൻ അർച്ചൻ ബാങ്കിൽ വെപ്പോസിറ്ററു ചെയ്തിട്ടു് ആറു കാര്യം കഴിഞ്ഞു. നാട്ടുകാരും എം.എൽ.എ. മാരും അതിനെ സംബന്ധിച്ച് നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ പ്രയോജനപ്പെടുന്നതല്ല.

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [18th December 1953]

[illegible]

“ഇനി മറെറാന്ന് പറയാനുണ്ട്. കയറു വ്യവസായം മലബാറിലെ ഒരു പ്രധാന വ്യവസായമാണ്. മലബാറിൽ ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം ആളുകൾ കയറു വ്യവസായം കൊണ്ടുപഴിയിക്കുന്നവരാണ്. കയറിന്റെ വില ഇടിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് ഒരു ബെലി ലാലിക്ക് ഒരു ദിവസത്തേക്ക് രണ്ടണപോലും ജീവിതശ്രദ്ധി കിട്ടാത്ത ഒരു മാനുവൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടുപോലും മദിരാശി ഹവേൽസ് ആന്റേറ്ററി ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പോലുലിപ്പു. പായ വ്യവസായം, കയർ വ്യവസായം, മത്സ്യ വ്യവസായം ഇവയെല്ലാം കോ-ഓപ്പറേറ്ററിച്ച അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ഗവണ്മെന്റിനാണ് സബ്സിഡി നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ മന്ത്രിമാർ ആവശ്യപ്പെടുള്ളതിൽ താമസ് ആങ്ങൾ തെച്ചറാണ്. അതിൽ കരകയങ്കിലും മറ്റുള്ളവർ ഗവണ്മെന്റിന് സഹനസ്സുണ്ടാകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു കൊണ്ട് ആൻ പെസം ഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I reduce the time-limit allowed to each hon. Member from fifteen minutes to ten minutes.”

* SRI K. VINAYAKAM :—" On a point of information, Sir. If my memory is correct, it was agreed by the Hon. Speaker that every Member should be allowed at least fifteen minutes and that under no circumstances the time-limit should be reduced. That was the understanding between the Leaders of the parties and the Hon. Speaker."

DEPUTY SPEAKER :—" There are many members who are very anxious to take part in the discussion. It is not possible to allot fifteen minutes for every Member. The Hon. Speaker therefore asked me to reduce the time-limit from fifteen minutes to ten minutes."

12-35
p.m.

*SRI P. S. RANGASAMI NAIDU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1953-54-ம் அரை வருஷ வரவு செலவு திட்டத்தை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த சபை முன்பு வைக்கும்போது, அதிகமாக அரிப் பிராயங்கள் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லையெனவும், அடுத்த வரும் மழை வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தின் போது விஸ்தாரமாக விவாதிக்கலாமென்றும், இப்பொழுது அரிப்பிராயங்களைக் குறைத்துக்கொண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சீக்கிரம் நிறைவேற்றவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். இருந்தாலும், வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பொது விவாதத்தின் போது, கொள்கைகள், திட்டங்களைப்பற்றிய கருத்துக்களை சொல்ல வேண்டியது மிக அவசியமாகிறது. இப்பொழுது என்ன போன்ற வர்களால் சொல்லப்படும் கருத்துக்கள் அடுத்த ஆண்டுகளில் வைக்கப்படும் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு அனுசூலமாக இருக்குமோ யானால் அதை சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும்.

“வரவு செலவு திட்டத்தில் சமீப காலத்தில் சர்க்காரால் கொணுவரப் பட்ட விவசாய கடன் ஒத்திவைப்பு அவசரச் சட்டத்தைப் பற்றி பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. நேற்றைய தினம் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது, இதைப்பற்றி அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் இது வரை அதிகம் கவனிக்கப்படாமல் இருப்பவர்கள் விவசாயிகள் தான். கடன் பிடிவைத் தாங்கிக்கொண்டு இன்னும் எத்தனை வருஷ காலம் இதே விவசாயி நெந்து கொண்டிருக்க முடியும். ராஜ்யத்திலேயே ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய இந்த விவசாயிகளுக்கு

18th December 1953] [Sri P. S. Rangasami Naidu]

ஒரு உருஷத்திற்கு கடன் நிவாரணம் அளிக்கிறோமென்று சொல்வது போதாது. தவிர, இதனால் மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமை ஒரு வரஷத்திற்குப் பிற்பாடு ஏற்படப் போகிறது. லேவாதேவிக் காரர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு அற்றுப்போகக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஒரு வருஷ காலத்திற்குள் வந்துவிடும்.

“தவிர, இந்த லேவாதேவீக்காரர்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. இரண்டு ரூபாய் வட்டியிலிருந்து ஐந்து ரூபாய் வட்டி வரையிலும் இவர்களால் வாங்கப்படுகிறது. ரூ. 100 வாங்கியிருப்பானேயானால், ரூ. 200-லிருந்து ரூ. 500 வரைக்கும் எழுதிக் கொடுத்துத்தான் வாங்கியிருக்கிறானேயென்பது. ரூ. 100-க்கு எழுதிக் கொடுத்து கடன் வாங்கமுடியாது. ஆகவே இந்த, நெருக்கடி இருக்கிறது. இன்றையதினம் விவசாயிக்கும், லேவாதேவீக்காரர்களுக்கும் மத்தியில் இருக்கக்கூடிய தொடர்பு அற்றுப் போகமானால், ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு லேவாதேவீக்காரர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகும் போது நிச்சயமாக எந்தத் தொகைக்கு எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்களோ அந்தத் தொகையைத்தான் விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆகையால், விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கடன் தொல்லைிலிருந்து ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் அளிக்கவேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தில் முதல் சலுகை விவசாயிகளுக்குத் தான் கொடுக்கப்படவேண்டும். இந்தப் பரிகாரம் நிரந்தரமாக இல்லாமற்போனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு நேரிடும். நில அடமான பாங்குகள், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் கொடுக்கப்படும் கடன் வசதிகள் போன்ற இனங்களில் தவணை முறையில் வசூலிக்கப்படுவது போல இந்த ராஜ்யத்தில் எல்லா விவசாயக் கடனாளிகளிடத்திலிருந்தும் தவணை முறையில் குறைந்தது 20 தவணையாக வசூலிப்பதற்கு சர்க்கார் நிச்சயமாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பணம் இதற்கு நிறைய வேண்டியிருக்கும்; கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் வேண்டியிருக்கும் என்பது வாஸ்தவந்தான். ஒரு நிவாரணத்தை ஆரம்பித்த பிறகு நிரந்தரமான நிவாரணம் அவர்களுக்கு இருந்தால் தான் இந்த ராஜ்யத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கடன் பளு குறையமுடியும். நிச்சயமாக சர்க்கார் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

“முதலாவதாகக் கடன் நிவாரணம் சம்பந்தமாகத் தெரிவித்துவிட்டேன். இரண்டாவதாக, அதிகமாக எழுதி வாங்கியிருக்கக்கூடிய விஷயம். இதை எப்படியாவது பதிரங்கமாக விசாரணை நடத்துவதன் மூலம் ஒவ்வொரு விவசாயியும் எவ்வளவு கடன் தொகை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதைக் கண்டுபிடித்து, அதற்காக ராஜ்யத்திலே ஒரு விவசாயக் கடன் நிவாரண போர்டும், ஜில்லா தோறும் ஸ்தல கடன் நிவாரண போர்டுகளும், அமைக்கப்படவேண்டும். அந்த போர்டுகளில் அதிகாரிகளும், அதிகாரப் பற்றற்றவர்களும் இருக்கவேண்டும். முடியுமானால், சாத்தியமானால், இந்தக் கடன் நிவாரண போர்டு மூலம் ராஜ்யத்திலே ஒரு பெரிய கடன் தொகை எழுப்பி, விவசாயக் கடன் தவணை மூலம் கொடுத்துத் தீர்ப்பதற்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவோ நில அடமான பாங்குகள் மூலமாகவோ ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இந்த விவசாயிகளுக்கு ஒரு நல்வாழ்வு இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்படமுடியும்.

“விவசாயத்தைப்பற்றி நினைக்கும்போது, மின்சாரத்தைப்பற்றியும் நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. மின்சார வசதி என்று சொல்லும் போது அதயாவசிய தேவை, ஆடம்பரத் தேவை என்று இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். இன்றையதினம் ராஜ்யத்திலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பெரும் அளவு மின்சார சக்தி ஆடம்பரத் தேவைக்கு போகின்றதேயொழிய, அத்தியாவசிய தேவைக்கு வருவதில்லை. குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். காந்திய அடிப்படையில் பரவலாக, காரியங்களைப் போகவிடவேண்டுமென்று திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நாம், இந்தக் காலத்தில் மின்சார வசதியை பரவலான முறையில் விவசாயிகளுக்கு விநியோகித்து அதிக உணவு உற்பத்தியைச் செய்தால்தான் நிச்சயமாக நாம் நிறைவேற்றப் போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை நிறைவேற்றியவர்களாக ஆவோம். அப்பொழுதுதான் நம்முடைய வட்சியத்தையும் கொள்கைகளையும் நிறை

[Sri P. S. Rangasami Naidu] [18th December 1953]

வேற்றியவர்களாகச் சொல்ல முடியும். தொழிற்சாலைகளுக்கும் மின்சாரம் போகிறது என்று எனக்குத் தெரியும். ஆக்கவேலையில் அதுவும் ஒரு பகுதி தான். ஆனால், பெரிய பெரிய வீடுகளில் அலங்காரமான விளக்குகள், புதிய புதிய சினிமாக் கொட்டகைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவைகளில் வித விதமான மின்சார தீயங்கள் முதலியவற்றிற்கு மின்சாரம் செலவழிக்கப் படுவதாலும், கடைகளில் விளம்பரத்திற்காக ஏராளமான மின்சார சக்தி செலவழிக்கப் படுவதாலும், விவசாயக் காரியங்களுக்கு மின்சார சக்தி கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இம்மாதிரி ஆடம்பரக் காரியங்களுக்கு மின்சார சக்தி விரயமாகிக் கொண்டிருந்தால், அத்தியாவசியமான தொழிலாதிய விவசாயத்திற்கு எப்படி மின்சாரம் கிடைக்கப் போகிறது? புதிய புதிய மின்சார உற்பத்தி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தினாலும்கூட, அப்பொழுதும் இந்த ஆடம்பரக் காரியங்களுக்கு இன்னும் அதிகமாகத்தான் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும்! இந்த மாதிரி ஆடம்பரத்திற்கெல்லாம் மின்சார சக்தியை செலவழிக்கும் வழக்கத்திற்கு இந்த சர்க்கார் ஒரு முற்புறப்பினி வைக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் மின்சார சக்தி ஆக்கவேலைகளுக்கும், விவசாயக் காரியங்களுக்கும் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் கூடுமானவரை விநியோகிக்க முடியும். அந்தக் காரியத்தை சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மதுவிலக்கைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் மெம்பர் ஸ்ரீ வினாயகம் சில விஷயங்களைச் சொன்னார். மதுவிலக்குச் சட்டம் ஒன்று இருக்கிறது வாஸ்தவந்தான்; இல்லையென்று யாரும் சொல்லமுடியாது. மதுவிலக்குச் சட்டத்தினால் சிலபேர்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற விஷயமும் வாஸ்தவந்தான்; இல்லையென்று மறுக்க முடியாது. மது விலக்கை எடுத்துவிடவேண்டுமென்ற கட்சியை நான் சொல்லவில்லை. மதுவிலக்கு இருக்கவேண்டியது அவசியந்தான்; ஆனால் அந்தச் சட்டத்தை நியாயமான அளவு யோக்கியமாக நல்ல முறையில் எப்படி அமுல் நடத்த வேண்டுமோ அப்படி நடத்தவேண்டும். சரிவர அமுல் நடத்தமுடியாத சட்டங்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்குமேயானால், சர்க்காரின் அத்து கெட்டுப் போகும். அத்து கெட்டுப்போனால், ராஜ்யத்தில் அராஜகந்தான் வரும்.

“இன்றையதினம், இந்தப் பக்கத்தில் இருந்து சொல்லும்போது, மது விலக்கு வெற்றிகரமாக நடக்கவில்லை; இன்னும் வெற்றிகரமாக நடத்த வேண்டும்; மதுவிலக்கினால் ஜனங்களுக்கு நன்மை உண்டு; மதுவிலக்கைக் கைவிடமுடியாது; வெற்றிகரமாக நடத்தவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அப்படி வெற்றிகரமாக நடத்தமுடியாமல் போகுமேயானால், அந்த சட்டத்தினால் மக்களுக்கு என்ன பிரயோசனம் இருக்கமுடியுமென்பதை யோசிக்க மற்றவர்களுக்கு நான் விட்டுவிடுகிறேன்.

“விவசாயிகளைப் பற்றிப் பேசும்போது, கடன் வசதி, மின்சார வசதி போன்ற வரிசையில் மதுவிலக்கும் தொடர்ந்து தான் வருகின்றது. இது வரை இந்த ராஜ்யத்திலே விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கை சர்க்காருக்குக் கிடையாது. ஏதோ பஞ்ச நிவாரணம் என்று ஆங்காங்கே பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது; மழை பெய்துவிட்டதால் பஞ்சம் போய்விட்டதென்று கருதுகிறார்கள். நல்ல மழை பெய்த மாதத்திலே பஞ்சம் போய்விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. கோவை ஜில்லாவைப் பொருத்தவரைக்கும், எங்கும் கற்பாறை நிறைந்த பிரதேசமாக இருப்பதால், மழை பெய்தவுடனே கிணற்றிற்கு ஊற்று வருவதில்லை. மேலும் மேலும் மழை தொடர்ந்து பெய்த பிறகு, கொஞ்ச நாட்கள் தொடர்ந்து மழை பெய்த பிறகு தான் கிணற்றில் தண்ணீர் வந்து, அதிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் வருமானம் கிடைக்க முடியுமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அதனால், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் என்னென்ன தேவைகள் இருக்கின்றன என்று கண்கித்து, குளம் குட்டைகள் இவைகளைப் பழுதுபார்க்கவேண்டும்; ரஸ்தாக்கள் தேவையான இடங்களுக்குப் போட வேண்டும்; இதை எல்லாம் ஒழுங்காகச் செய்வது எவ்வளவு கோடிக்கணக்கான பணம் தேவை; எந்த இடங்களில் முதலில் செய்யவேண்டும்; எதை இரண்டாம் பக்கமாக வைத்

18th December 1953] [Sri P. S. Rangasami Naidu]

துக்கொள்ளலாம்; எவைகளை முன்முதலாகச் செய்யலாம் என்பதற்கு ஒரு திட்டம் போட்டுக்கொண்டு இந்த ராஜ்யத்தில் வேலை செய்தால் கிராமங்களிலிருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான விவசாய மக்களுக்கு இந்த சர்க்கார் உதவி செய்ததாக இருக்குமே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

“ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஜில்லா நிர்வாகிகளுக்கும் ஜனப்பிரதிநிதிகளுக்கும் தொடர்பு இருப்பதாகவே எனக்குத் தெரிய வில்லை. ஏதோ சட்டசபைக்கு வருகிறோம்; திரும்பி ஊருக்குப் போகிறோம். மறுபடியும் சட்டசபைக்கு வருகிறோம். இப்படி இருக்கிறதெய்யாபிய, ஜில்லாக்களில் எந்த முறையில் அபிவிருத்தி வேலைகளைச் சர்க்கார் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்; எந்த முறையில் கிராம மக்களுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. உதாரணமாக, கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் ‘அபிவிருத்தி’க்காக அதாவது ஸ்தல சயதேவைப் பூர்த்திக்காக மத்திய சர்க்காரால் சில ஸ்கைக்கான ரூபாய் மான்யமாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகப் பத்திரிக்கைகளில் பார்த்தேன். இந்த மான்யமானது எந்தெந்த கிராமங்களில் அங்குள்ள ஜனங்கள் பணம், உழைப்பு போன்ற வகையில் ஆதரவு தருகிறார்களோ, அந்த கிராமங்களுக்குத்தான் தரப்படும் என்றும் பார்த்தேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கக்கூடிய ஜனப் பிரதிநிதிகளைக் கலந்து இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கவேண்டும். சில மெம்பர்களைக் கேட்போது, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ரெவினியூ அதிகாரிகள் அவர்களைக் கலந்துகொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். கோவை ஜில்லாவில் கலெக்டர் ஜனப்பிரதிநிதிகள் எவரையும் கலந்து கொள்ளவில்லை. அந்தப் பணத்தை எப்படி விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை. திட்டமிட்டு அனுப்பப் பட்டிருக்கிற விவரங்கள் என்னென்ன காரியங்களுக்கு என்றும் தெரிய வில்லை. ஜனப் பிரதிநிதிகளுக்கும் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் தொடர்பு அற்றுப் போகுமானால், ஜனநாயகம் வருவதற்கு மார்க்கம் இல்லை; ஜனநாயகத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டியதுதான். ஆகவே, இதை சர்க்கார் நிச்சயமாக கவனிக்கவேண்டும்.

“நான் பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி.”

* SRI A. DORAISAMI GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் 12-45 அவர்களே, சேலம் ஜில்லாவில் ஹூர் தாலுகாவும் கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவும் மிகவும் பிற்போக்கான தாலுகாக்கள். அந்த தாலுகாக்களில் ரோடு வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி, ஆஸ்பத்திரி வசதி, ஸ்கூல் வசதி முதலியவைகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. அங்கு ஸ்கூல்கள் உபாயமாக இருப்பதால் அங்கே ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் அவசியமாக ஏற்படுத்தவேண்டும். புது ஆரம்பக் கல்வி ஏற்பட்டுள்ள ஸ்கூல்களுக்கு இப்பொழுது பிள்ளைகள் சரியாக வருவது இல்லை. காரணம் என்னவென்றால் அவர்கள் ஒரு வேளை பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டு பாதி நேரம் வெளியில் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிலும் மறுநாள் அவர்கள் மற்றொரு வேளையின் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு பிள்ளைகள் சரியாக வராமல் தெருவுகளில் விளையாடுகிறார்கள். மற்றும் அவர்கள் பல இடஞ்சல்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். கிணறுகளிலும் குட்டைகளிலும் விழுந்து சேதமாகிறார்கள்.

“இதைத் தவிர இப்பொழுது கிராம பஞ்சாயத்து பாரஸ்டிகளை, பாரஸ்டு டிபார்ட்மெண்டில் எடுத்துக்கொண்டார்கள் சுமார் 1½ வருஷங்களுக்கு முன்பாக. பாரஸ்டு பஞ்சாயத்து டிபார்ட்மெண்டே இருந்தபோது கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு இராமபுரம் செளகரியமாக இருந்தது. இப்பொழுது அதை பாரஸ்டு டிபார்ட்மெண்டுடன் சேர்த்து மாக் இருந்தது. இப்பொழுது சரியானபடி பரிமிட் கிடைக்காமல் அவர்களுடைய தால் விவசாயிகளுக்கு சரியானபடி பரிமிட் கிடைக்காமல் எண்ணிக்கை குறைந்து கால் நடைகள் மேய்ச்சலுக்குச் செல்ல முடியாமல் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டே வருகின்றன. இதற்குக் காரணம் பரிமிட்டுகள் சரியானபடி வழங்காததால்தான். இந்தவிதமான குறைகள் ஏற்படுகின்றன. இப்பொழுது

[Sri A. Doraisai Gounder] [18th December 1953]

பாரஸ்டுகளில் தக்க கண்காணிப்பு சரியாக இல்லாததால் பாரஸ்டுகள் தீயந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டைக் கேட்பால் நன்றாகத் தெரியும்.

“இரண்டாவதாக ஹரூர் தாலுகாவானது மிகவும் பிற்போக்கான தாலுகாவாகவிருந்து வருகிறது. அந்த தாலுகாவிற்கு ஒருநாளும் ஒரு மந்திரிகூட வருவது இல்லை. அதனால் மந்திரிகளுக்கு அந்த தாலுகாவின் விஷயம் ஒன்றும் தெரிவது இல்லை. நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் செனகரியம் வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னாலும் அவர்கள் எதையும் கவனிப்பது இல்லை. ஹரூர் தாலுகாவில் வானியார் ப்ராஜேகூட என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று அடிக்கடி சொல்லியும் ஒருவரும் கவனிப்பது இல்லை. அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பட்சத்தில் சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாய்ச்சல் செனகரியம் ஏற்படும். ஹரூர் தாலுகாவில் பெண்ணையார் என்று ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. ஆனால் அங்கே ஒருவருக்கும் நிலம் கிடையாது. அங்கு ஒரு அணை கட்ட வேண்டும் என்று பல கடிதங்கள் எழுதியும் அதை யாரும் கவனிப்பது இல்லை. ஹரூர் தாலுகாவில் புதூர் புங்கணி என்ற ஒரு ப்ராஜேகூட் வேண்டும் என்று ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பாகவே ஆராய்ச்சி எல்லாம் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்னும் அதற்கு ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எலெக்ட்ரிசிட்டி. சுமார் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு ஹரூருக்கும் கல்லாவி சமல்பாடிக்கும் எங்கள் தாலுகாவில் இரண்டு ஸ்டீம்கள் பாசாகி இருக்கிறது. மூன்று வருஷங்களாகியும் அதை இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. பல லெட்டர்கள் எழுதியும் சர்க்கார் அதை இன்னும் கவனிக்கவே இல்லை. இதையும் உடனடியாக எடுத்துச்செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக பல ஜில்லாக்களில் பல விதமான வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். மின்சார வசதிசெய்து கொடுக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவில் மிகவும் பிற்போக்கான ஹரூர், கிருஷ்ணகிரி தாலுகாக்களில் எந்தவிதமான செனகரியமும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை அதனால் விவசாயிகள் அதிகமாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் மழை பெய்தால்தான் தானியத்தைப் பார்க்கலாம். மற்ற எந்த விதத்திலும் தானியத்தை பார்க்க முடியாது. மற்ற எந்த விதங்களிலும் தானியம் விறைவதற்கு வேறு இல்லாமல் இருக்கிறது.

“ஹரூர்-கிருஷ்ணகிரி, ஊத்தங்கரை சப்-தாலுகாக்களில் இருக்கும் மக்கள் வேலைக்குச் செல்லும் கூலிகள். அவர்கள் வேலைக்கு போகும்போது சுகமாகப் போகிறார்கள். ஆனால் வரும்போது அவர்களுக்கு ஜூரம் கண்டு சாயங்காலத்திற்குள் வந்துவிடுகிறார்கள். 10, 11 மணிக்கு ஜூரம் கண்டு அவர்கள் திரும்பி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஜூரம் காண்பதால் அவர்களுக்கு கூலி கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் வேலையைவிட்டு நின்றுவிடவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் சாயங்காலம் அவர்களுக்கு சாப்பாட்டிற்கு வழி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இவ்விதம் அங்குள்ள ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரொம்பவும் ஏழைகள் இந்த தாலுகாவில் வசிக்கிறார்கள். அதனால் அங்கு மலேரியா தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த மலேரியா தடுப்பு வேலை சில கிராமங்களில் தான் செய்கிறார்கள். இங்கு செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் அங்கு மலேரியா கொசு கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கு பரிசென்டேஜ் குறைவாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி சொல்லாமல் ஹரூர், கிருஷ்ணகிரி தாலுகாக்களுக்கு மலேரியா தடுப்பு வேலையை ஜூரம் பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு ஏராளமான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை ஏழைகளுக்கு அடமானம் செய்தால் ரொம்பவும் செனகரியமாக இருக்கும். ஒவ்வொரு விவசாயியும் 10, 20 வருஷங்களாக நிலம் சிவோஜமா ஆக்குபேஷன் செய்திருந்தவர் களுக்குக் கூட சிலபேருக்கு நிலம் கிடைக்காமல் நிலத்திலிருந்து அப்புறம்

[18th December 1953] [Sri A. Doraisami Gounder]

படுத்தி வருகிறார்கள். தர்காஸ்து நிலங்களுக்கு விண்ணப்பம் போட்டிருந்தால் குறைந்த அளவில் சுமார் ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாகவாவது பைசா செய்து அடமானம் செய்து அதற்கு வண்டியு கடன் உதவி செய்ய சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ரோடு வசதி ரொம்பவும் குறைவாக இருப்பதால்தான் அங்கு மந்திரிகள் வருவது இல்லை என்று தோன்றுகிறது. ஒவ்வொரு மந்திரிகளும் சாதாரண மாக டவுன்களுக்குத்தான் அடிக்கடி வருகிறார்கள். எங்கள் தாலுகாவிற்கு ஒரு மந்திரிகூட வந்தது கிடையாது. சுமார் பத்து வருஷங்களில் யாரும் வந்தது கிடையாது. கனம் ராஜாஜி அவர்கள் 1939-ம் வருஷத்தான் வந்திருந்தார். அதன் பிறகு எங்கள் தாலுகாவிற்கு எந்த மந்திரியை அனுமத்தாலும் ஒருவரும் வருவது இல்லை. ஆகையால் இந்த விஷயங்களை கவனத்து ரோடு வசதிசெய்து கொடுக்கவேண்டும். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் அவசியம் வந்து எங்கள் தாலுகாக்களை பார்த்தால்தான் அங்குள்ள குறைகள் நன்றாகத் தெரியும். அவசியம் பார்த்து எங்கள் குறைகளை தீர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் உறுபூரி, கிருஷ்ணகிரி தாலுகாக்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. அதையும் எங்கள் தாலுகா ஊத்தங்கரை சப்-தாலுகாவில் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. அதற்கு ரோடு, ஸ்கூல், சிணறு, குடி தண்ணீர், மற்றும் ஜூரம்பப் பள்ளிகள் முதலிய செனகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

“Sri S. DAIVASIGAMANY :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the only redeeming feature that I find in the Budget that has been laid on the table of the House by the Hon. Finance Minister is that it is clear, simple and understandable. It also shows a small surplus of about Rs. 23 lakhs. Nevertheless, it has left in us a feeling of frustration and disappointment. The Government have not touched upon the various pressing problems which face the handloom industry. I come from Kancheepuram. Kancheepuram is an important centre of handloom industry. Thousands of families have migrated from Kancheepuram and have come down to Madras probably with the very fond hope of earning a few rupees and maintaining themselves. But I am sorry to say that I find most of them begging in the streets. Thanks to the Corporation of Madras, they have opened a gruel centre. It is not alms they require. They want an opportunity to earn. Now, Sir, what have the Government done to provide employment to these unfortunate people? They have come out with various proposals, but they are not long-term proposals for solving the problem facing the handloom weavers.

“You know, Sir, that next to agriculture the handloom industry engages the largest number of persons. About 80 per cent of the handloom weavers are unemployed and about 20 per cent of them are under-employed. The Government may say that there is no demand for handloom goods. I submit, Sir, that there will be demand provided the price of the handloom cloth is brought down to the level of the mill-made cloth. But is it possible? I say it is possible. Various experts have gone into the matter and they have come to the conclusion that there can be a healthy competition between the mill industry and the

[Sri S. Daivasigamany] [18th December 1953]

handloom industry. It was suggested even during the time of Sri P. Thyagaraja Chettiar that only weaving should be done in the homes and that all other processes and operations should be carried on through machinery. Recently it was suggested by Sri V. Ramakrishna, I.C.S., a former Director of Industries, that spinning mills should be decentralized providing for a unit of 1,200 spindles for each of the districts where the handloom weavers are in large numbers. This aspect of the matter was examined by me, and I have written a letter about this to the Hon. Minister for Industries as well as to the Director of Industries. I have received an acknowledgment from the Director of Industries stating that the particulars I wanted will be supplied by the Principal of the Textile Institute. In this connexion, I would like to mention that the Principal of the Textile Institute, one Sri Vedantam Ayyangar, is about to retire, but I understand that the Government have recommended to the Public Service Commission that he may be continued in service. I don't know what his qualifications are. But I understand that he has neither any university qualification nor has he any foreign degree. There are other candidates, young men, who have got better qualifications and who are fit for the job. I would therefore like to know from the Government why they have recommended this Vedantam Ayyangar and have not called for applications from deserving candidates?

My suggestion for solving the problems confronting the handloom industry is that only weaving should be done by the handloom weavers in their homes and that the other processes like dyeing, baling, bundling, etc., should be done with the help of machinery in spinning mills. Then the middleman's profit, cost of transport and other things will be minimized with the result that the price of the handloom cloth will compare favourably with that of the mill cloth and will be cheaper. Human nature being what it is, in that event, every man will purchase only handloom cloth and not mill cloth. It is futile therefore to suggest that we should pay more and purchase handloom cloth. No man would pay more and buy handloom cloth when he could get mill cloth at cheaper rates. I therefore suggest that the Madras Government would do well to decentralize most of the existing mills and open new mills in various districts such as Chingleput, South Arcot, South Kanara and other districts where there are no mills now. I found from a statement made by the Hon. Minister for Industries that the Government propose to open a mill in South India very shortly at a cost of Rs. 10 lakhs. I wonder how it would be possible to start a spinning mill with a sum of Rs. 10 lakhs. I am told, Sir, that not less than Rs. 40 lakhs is required for opening a spinning mill. If that is the case, I am surprised why the Hon. Minister should have made such a statement in a conference which he opened at the Rajaji Hall. If the Government propose to start a spinning mill in South India, I would request them to open the mill in my constituency, namely, Kancheepuram.

[18th December 1953] [Sri S. Daivasigamany]

One thing more and I am done. That is with regard to the tour programmes of Hon. Ministers. I find from the newspapers that Ministers are going to various places. What for I don't know. Is it for the purpose of receiving welcome addresses? Sometimes various complaints are made to the Ministers in the address during the course of their tours. I would like to know whether Hon. Ministers look into the various complaints made by the public and whether they take any steps to redress their grievances. It also entails so much of loss to Government as a lot of public money is wasted. Further, district administration is dislocated when a Minister goes to a place. The entire police force is mobilized, the District Collectors and other officers are made to be at the beck and call of the Ministers. I do not see any reason why the Ministers should go to so many places, when they could do the same work at the Secretariat. They can ask the Collectors to furnish the particulars they want, examine them and come to conclusions instead of wasting public funds on tours.

"There are other things about which I would like to speak. But as the time is short and as you were pleased to allow me only five minutes, I conclude my speech."

DEPUTY SPEAKER:—"The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m."

(After lunch—3 p.m.)

* Sri S. RAMASAMY NAIDU :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தத் திட்டமானது இந்த ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் சமர்ப்பித்த திட்டத்தின் ஒரு பகுதி என்றும் ஆகவே இந்தத் திட்டத்தில் பெரிய திட்டங்கள் எதுவும் சேர்க்கப்படவில்லையென்றும் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தை ரொம்பவும் அடக்கத்தோடு நிகழ்த்தினார்கள். அவர்கள் தற்போதே எதுவும் செய்து கொள்ளாது வெகு அடக்கத்தோடு பிரசங்கத்தை நிகழ்த்தியிருந்தாலும் கூட பட்ஜெட்டில் கண்டுள்ள லிஷங்களுக்கு காக நாம் அவர்களை பார்ப்போம். உண்மையிலேயே நமது சர்க்கார் செய்திருக்கும் திட்டங்களுக்கு நாம் எல்லோரும் சந்தோஷப்படுவோம். மக்களுக்கெல்லாம் உணவு, உடை கொடுத்து உலகத்தையே காப்பாற்றி வரும் ஏழை விவசாய மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சர்க்கார் செய்திருக்கும் பல நல்ல காரியங்களை எல்லாம் மறந்து விட்டு, தாங்கள்தான் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்கள் போலவும் விட்டு, தாங்கள்தான் மக்கள் நலனில் ரொம்பவும் கருத்துடையவர்கள் போலவும் தாங்கள்தான் மக்கள் நலனில் ரொம்பவும் கருத்துடையவர்கள் போலவும் எதிர்த்திக்காரர்கள் இந்த ஆட்சியில் பல அநீதிகள் நடந்துவிட்டது போன்று பேசுகிறார்கள். கிராமத்தில் சுகாதார வசதி கிடையாது. போக்கு வரத்து வசதி கிடையாது. கல்வி வசதி கிடையாது. குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. வசதி கிடையாது. இவைகளையெல்லாம் இந்தச் சர்க்கார் செய்துக் கொடுக்கத் தவறிவிட்டது என்றெல்லாம் குற்றங்களைச் சாட்டிப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் இந்த காங்கிரஸ் யாரும் உய்த்துணர்ந்து பார்க்கவேயில்லை. செய்யப்பட்டிருக்கும் நன்மைகளை யாரும் உய்த்துணர்ந்து பார்க்கவேயில்லை. செய்துப்பட்டிருக்கும் பல தேசிய ஆட்சி இருந்து வந்ததின் பலனானவை இந்த நாட்டில் இந்த நாடு பாழடைந்திருக்கிறது. பல காரணத்தினால் பலவிதங்களில் இந்த நாடு பாழடைந்திருக்கிறது. பல தரப்பட்ட துன்பங்கள் ஏற்பட்ட போதிலும் கூட நாட்டில் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படாத வகையில் யாருடைய உடைமைகளுக்கும் ஆபத்து

[Sri S. Ramasamy Naidu] [19th December 1953]

மேலும், இந்தச் சர்க்காருக்கு எல்லாருக்கும் உசி விருது, வேலை
பின்புலத்தான் கொடுக்கவேண்டும். நல்லதை நல்லது செய்து, தான்
தேவது என்றும் உணர்வமைய உணர்வமையாகவே நடப்பதென்றாலுமே.

காய்தல், உலத்தல் இன்றி ஒரு கொடுக்க

குடிதல் அறிவுடையார் கண்ணை உள்

என்ற உணர்வுகூறிய அதுவே அறிவுடையாரின் செயல் என்று கொள்ள
கொண்டு எவர்களுடைய அனுமதி கொடுத்ததற்காக உங்களுக்கு என்ன
வணக்கத்தை இறுதியாக தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

3-12 P.M. * SRI K. R. VISWANATHAN :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to call this a budget which is not a famine budget. In one sense it is not a deficit budget. In the other sense, unlike some of the previous budgets, it does not concern very much with famine conditions in the country, except that a provision of Rs. 21 lakhs is made towards 'Famine'. It is not also a taxation budget, even though it hints at the prospect of the levy of a betterment fee. I quite welcome the levy of a betterment fee because it will be levied only on those who are benefited by the schemes, and they will not grudge paying to the Government by way of betterment fee a small part of the benefit they enjoy, provided the Government collect the fee in easy instalments and exempt the lower-income groups from the levy.

"Then I come to the National Extension Service Scheme of which the Government boast themselves. They have extended this scheme to about 28 blocks in the residuary Madras State. Members have pointed out in season and out of season on the floor of this Assembly that works under this scheme are distributed only to areas which are comparatively fertile and which have got assured supply of water."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That is about the Community Project Scheme and not about the National Extension Service Scheme."

* SRI K. R. VISWANATHAN :—" It has been said that works under the National Extension Service Scheme are distributed only to areas around centres where the Community Project Scheme is working. The Government say that works under the National Extension Service Scheme and the Community Project works are only for places where assured water-supply is available and productive cultivation is possible. I ask the question whether dry and backward places, places which have not got an assured water-supply and where we cannot expect surplus food production, are to be overlooked. How and when are the Government going to extend facilities to those places? Are these backward places to remain always backward or are the people there to migrate to comparatively fertile places? Will there not be a lop-sided development if the Government devote attention only to the improvement of comparatively fertile places? Even if the Government of Madras want that the National Extension Service Scheme should be

[19th December 1953] [Sri K. R. Viswanathan]

spread over only comparatively fertile places, this Government should recommend to them to revise that policy. At least they can do this thing. There is a provision of Rs. 20 lakhs or Rs. 21 lakhs for local development works. The Government can divert all these funds to those areas where neither the National Extension Service Scheme nor the Community Project Scheme is in operation, so that backward areas may be given a chance to improve.

"Then I come to irrigation schemes. I congratulate the Government on their earnestness in getting sanction for the Amara-vathi and Vaigai Schemes. In this connexion, I want to mention that a question about the Pullambadi Scheme came up before the Assembly yesterday. The Hon. Chief Minister replied that the scheme was not fully investigated and that it had been deferred for the reason that water would not be available even though the Government were prepared to dig a canal there. I would like to know whether the Government have deferred it once for all or only for the present."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" 'Deferred' means deferred only for the present. It is not dropped."

* SRI K. R. VISWANATHAN :—" So, the Government have not abandoned it. They give hope to the people that it will be taken up some time later. If the Government say that they have not got money to take up the work now, we can understand. But they give the explanation that no water will be available even if a canal is dug and that therefore they have deferred the scheme."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Whether there will be sufficient water is a point that will have to be investigated. That was what was said."

* SRI K. R. VISWANATHAN :—" The Government have not investigated whether sufficient water will be available or not, and without investigation they have deferred the scheme. The only reason that we can deduce is that the Government are not able to find the money required for the scheme. I want the Government to undertake the investigation here now and then say whether the scheme could be taken up or not.

"Then I come to the difficulties in my own constituency. First 3-20 of all I take up the question of the estate villages taken over under p.m. the Estates Abolition Act. The difficulties and hardships experienced by the ryots of these villages are very many. For instance, all these villages have not been surveyed and settled. The Government say that enough settlement parties have not been appointed, and that it will take some time to complete the survey of these estate villages. The ryots of these villages are experiencing so many difficulties to get loans from the Government. In my own constituency, out of 400 applications for agricultural loans from estate villages only 4 applications have been disposed of, and the remaining 396 applications are pending disposal. These

[Sri O. Koran] [19th December 1953]

സമാഹരിക്കുക. എല്ലാമാറ്റം നിങ്ങളുടെ കാണിക്കുന്നതെന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. വല്ലാതെ ഉത്തരവുകൾ എടുത്തതുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് നീക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അത് നീക്കം ചെയ്ത വലിയ തുകകൾ കാണിക്കുകയും അത് എടുത്ത വെക്കുമ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസം നിർത്തിയേക്കാം. അതിനാൽ അധികവും ചെയ്യാം. അതിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും മറ്റും അതിനോടൊത്തു ചെയ്യാവുന്ന തുക വേണം. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റും, ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടതൊക്കെ വരികയിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ള കാര്യം ആൻ എന്റെ പ്രസ്താവം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു."

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I thank the Hon. the Finance Minister for the very careful Budget he has prepared. On the question of retrenchment, I would suggest some measures. First of all, a committee should be constituted to go into the question of retrenchment, because ours is a very small State, and it cannot afford to meet such a heavy expenditure. For example, I would request Government not to employ superannuated and retired people when there are able hands with them. Further, if these retired people are employed, there may not be much incentive for the people below to work. The Registration Department might be clubbed with Endowments. The post of Superintendent of Printing and the Superintendent of Stationery may be clubbed, just as they have been clubbed in the Andhra State. The entire Prohibition staff must go as the Police Department can very well look after Prohibition. Further there is no need for so many Superintending Engineers when there are no major projects in our State. For example, I should like to say that we are having an Executive Engineer for the Lower Bhavani Project, which costs nearly Rs. 9 crores to Rs. 10 crores. For the Manimuthar Project, which does not cost more than Rs. 4 crores, a Superintending Engineer's circle has been created. All these things should be taken into consideration, and a thorough retrenchment should be effected, in all the departments. Then there is the case of the Divisional Inspector of Schools in the Education Department. There are also other departments where effective retrenchment can be effected.

"Sir, I should like to say something about the Ordinance declaring a moratorium for the agriculturists. There are different opinions about it. Some people say that rural credit will go if this moratorium is to be enforced by means of an Act. This question should be gone into carefully before we try to implement the moratorium. If, after examination, we think that it should be enforced, it can be enforced. Then the Government should also postpone the instalments towards takkavi loans, hire-purchase, etc. Indebtedness is a chronic problem with the ryots, and the lot of the agriculturists should be improved in all ways possible. Weavers' lot should be improved. I am of opinion that more co-operative societies should be formed. If they are formed, they will mitigate the trouble of the weavers to a very large extent.

"Sir, I have been saying that all the tanks, especially in all the dry districts, should be completely renovated so as to ensure

[19th December 1953] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliyar]

the supply of water. The supply channels in my district, especially in zamindari areas, have not been repaired, and many tanks are in a state of disrepair. The supply channel in Uthiramarur in my constituency is in a state of disrepair. If the supply channel work is completed, it is sure to supply water for many nearby villages. This scheme has been pending with the Government for a long time.

"As regards agriculture, Sir, there has been a lot of havoc by insect pest in my district and the departmental people could not come to the rescue of the ryots at the proper moment. There was no stock of insecticides. The Government should see that sufficient quantity of medicines is stocked in all the depots of the Agriculture Department so as to effectively combat this insect pest in proper time. The Government should also supply these medicines at a cheap rate to the ryots. The Agriculture Department should employ a large number of fieldmen and maistries. I am of opinion that the posts of the Deputy Directors of Agriculture may be abolished.

"Electricity schemes should be extended as far as possible to villages. I had recently been to Hosur, and I found that a number of stud bulls were kept there without any use. These bulls should be supplied free of cost to the ryots, or they should be kept at headquarter stations, so that they can improve the quality of cattle. If agriculture is to be developed, cattle wealth should be developed alongside.

"The Government should see that village communications in all the districts are improved—at least small roads connecting small villages should be improved and made passable.

"There should be a well in every cheri, because the cheri people are suffering for want of drinking water.

"I now come to the question of district boards. The abolition of the district boards is not a move in the right direction, and taluk boards, if revived, will find themselves faced with a financial crisis. They cannot make both ends meet. The Government also know this, and therefore they have suggested the levy of some extra tax. The ryots cannot afford to pay any extra tax, especially when they are now paying at the rate of five annas per rupee, for road cess and for education cess. I am sure that there will be complete anarchy, if taluk boards are to be revived. Rajaji has been telling that there will be anarchy after he hands over charge. Having said that, he is evidently paving the way for it. It appears that it is the wish of the Hon. the Chief Minister to do away with the district boards for the reason that the Chamber of District Boards passed unanimously a resolution that the modified scheme of education should not be implemented. As he very often says, he is very obstinate in carrying out his wishes.

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliyar] [18th December 1953]

"Then, Sir, I come to Community projects and Natural Extension Service. These should be gradually extended to all the villages. At least National Extension Service should be extended, though not the Community projects. Whenever the Government appoint officers for these, they should select men with experience, ability and qualifications. The villagers must understand that those officers are easily accessible, and they should also be convinced that the projects are doing some real and good service. Regarding the modified scheme of education, if this is to be implemented, the teachers should have the inclination to work it out successfully. They are already ill-paid and ill-clothed and put to various wants. They should be well trained and their general qualification should be of a high standard.

"I am sure the Government will examine all the points now suggested by me carefully and do the needful."

3-42 P.M. *SRI K. S. LAKSHMIPATHY NAICKER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பு வைக்கப்பட்டு விவாதத்தில் இருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை பரிசீலிக்கும்போது, இதற்கு முன்னால் வைக்கப்பட்ட வரவு செலவு திட்டத்தின்போது சமீபத்தில் ஆந்திரப் பிரிவினை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபோதிலும், ஆகையால் ‘அதிகப்படியான திட்டங்களில் நாம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது’ என்று திட்டத்தை சமர்ப்பித்தார்கள். அவ்விதமே கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் தன்னுடைய பட்ஜெட்டில் குறிப்பிட்டார். இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு செலவு திட்டத்தில் ஆந்திர நாடு பிரிவினை நடந்து இன்னும் நாம் சரியான நிலையில் வந்து சேரவில்லை, ஆகையால் அதிகப்படியான விஷயங்களை நீங்கள் எதிர்பார்க்கமுடியாது; அவ்வித திட்டங்கள் ஒன்றும் இல்லை. இந்த ஆறு மாதத்தில் ஒன்றையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது நமது நாட்டினுடைய நிலைமை மிகவும் அபிவிருத்தி செய்யவோ அல்லது நாட்டின் மக்களுடைய தேவைகள் பூர்த்தி செய்கப்பட்ப்படிருக்கின்றனவா, அதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் எத்தனை இருக்க ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று பரிசீலிக்கும்போது அதில் ஒன்றுமே இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

“முதலில் கிராமங்களிலுள்ள மக்களின் நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். மக்களுடைய உணவு நிலைமை உயர்ந்து இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். மழை பெய்துவிட்டது, ஆகையால் உணவு நிலையும் முன்னேக் காட்டிலும் நல்ல நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது என்று நிதி மந்திரி பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். இன்றையதினம் கிராமத்திலுள்ளவர்களுடைய நிலைமை எப்படி முன்னுக்கு வந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் பிச்சைக்காரர்களுடைய கூட்டம்தான் அதிகமாக இருக்கிறதேயொழிய அதிகப்படியான மாறுதலை நாம் பார்க்க முடியவில்லை.

“இந்த பட்ஜெட்டில் போன வருஷத்திலுள்ள கணக்கைக் காட்டிலும் அதிகமான அளவு கல்வித்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கிராம மக்கள் புது கல்வி திட்டத்தை வெறுக்கிறார்கள். அதைத் தெரிந்தும் கூட கல்வித்திட்டத்திற்கு அதிகமான செலவு செய்வதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் முன்வந்திருக்கிறார்கள். கிராம மக்களுக்கு ஏற்கனவே உள்ள கல்வித்திட்டத்தை மாற்றி அமைத்ததால் அதற்கு மக்கள் கல்வி வசதி இல்லாமல் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சரிவர உணர்ந்துள்ள மெம்பர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள்—ஒரு நேர பள்ளிக் கூடம் அதாவது காலையில் வரக்கூடிய பிள்ளைகள் மத்தியானம் வருவது இல்லை, அதனால் பள்ளியில் இருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது

[18th December 1953] [Sri K. S. LakshmiPathy Naicker]

என்னும் குறிப்பிடப்பார்க்க. இதை நாம் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கண்காணிப்பதைப் பரிசீலிக்கும். கெடும் அநேக இடங்களில் சர்க்காரால் நடத்தப் படுகிற பள்ளிக்கூடங்களில் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய முறையானது திருத்திகரமானதாக இல்லை என்ற விஷயத்தை சர்க்காருக்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதிக்கு அடுத்த திண்டுக்கல்லை எடுத்த துக்கொண்டால் அங்கே முனிசிபல் ஹை ஸ்கூல் ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தாற்போல் செய்ன்ட் மேரீஸ் ஹை ஸ்கூல் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த செய்ன்ட் மேரீஸ் ஹை ஸ்கூலுக்குத்தான் முதலில் மனுச் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். அதில் இடம் இல்லை என்றால்தான் முனிசிபல் ஹை ஸ்கூலுக்கு மனுச் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஏனென்றால் முனிசிபல் ஹை ஸ்கூலில் நன்றாகச் சொல்லிக் கொடுக்காததாலும் செய்ன்ட் மேரீஸ் ஸ்கூலில் நன்றாகச் சொல்லிக் கொடுப்பதாலும் அங்குதான் முதலில் மனுச் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். பழனி, திண்டுக்கல் தாலுகாக்களுக்கு மத்தியில் பள்ளிக்கூடம் நடக்கவேண்டும் என்று பல முறைகளில் மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது எடுத்துச் சொல்லியும் இதுவரைக்கும் அதை கவனிப்பதற்கு முன் வரவில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I would remind the hon. Member that I made an offer that if he made an effort to start a high school in his place, I would help him. But he does not move an inch in the matter.”

*SRI K. S. LAKSHMIPATHY NAICKER :—“நாங்கள் முயற்சி எடுக்கவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒட்டன் சத்திரத்தில் பள்ளிக்கூடம் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு கிலம் கொடுக்க அங்குள்ள மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். கட்டிடம் கட்ட நிதிக்கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறோம். பள்ளிக் கூடத்தைக் கட்டிக்கொடுக்க என்று அவர்கள் கேட்டு, அவர்கள் கோரிக்கை பூர்த்திக்கப்பட்டதை நான் இப்பொழுது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய ரூபகத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக விவசாய இலாக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நல்ல விதை வித்துக்களைக் கொடுப்பதாக பிரசாரத்தின் மூலம், அதாவது, Grow More Food Campaign மூலம் துண்டு பிரசாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இப்பொழுது நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. விதை வித்துக்கள் விவசாயிகள் கையில் இல்லை. ஆகையால் உடனடியாக மாண்டெரோட்டரிடத்தில் விதை வித்துக்களை வாங்கி விதைக்கலாம் என்று நினைத்தால் அந்த அறுவடை தீர்ந்தபின்தான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உதவியைக் கேட்டால் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி அளிக்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் சரிவர செலவழிக்கப்படவில்லை. டிராக்டர்கள் கொண்டுவரவேண்டும் என்று முயற்சித்தால் அது சரியான காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. அப்படி வந்துசேர்ந்தாலும் சரிவர வேலைசெய்வதும் இல்லை. ஆனால் தாலுகாக்களில் வேலை செய்வதாக கணக்குக் காண்பிக்கிறார்கள். அவைகள் எதிர்பார்க்கிறபடி அதிகப்படியான வேலை செய்து இருப்பதாக நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம்.

“அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்கு முக்கியமாக இருப்பது கால்நடைகள். அதைப்பற்றி போன பட்ஜெட்டில் கேட்டும் இந்த பட்ஜெட்டில் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கவில்லை. அதற்கு வேண்டிய தொகையும் ஒதுக்கவில்லை. அதனால் நமது மாகாணத்தில் கால்நடைகளின் நிலைமை கேலஸமாக இருக்கிறது. கால்நடைகளுக்கு இருக்கும் நிலையைப் பார்த்தால் அந்த கால்நடை இலாக்காவை மூடிவிடலாம் என்று சர்க்காருக்கு எண்ணம் இருக்குமோ என்று தோன்றுகிறது. இப்பொழுது விவசாயத்திற்கு எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் இப்பொழுது கால்நடைகளுக்கு எவ்வளவாக செலவு செய்யவில்லை? ஒவ்வொரு நான் உணவிலும் பால், தயிர், நெய் இவைகள் முக்கிய பங்கு எடுத்துக்கொள்கிறது. உணவு உற்பத்தி

[Sri K. S. Lakshminipathy Naicker] [18th December 1953]

திரு வேண்டிய நின் உரம் முதலியவைகள் அதிலிருந்து தெரிகிறது. காலநடைகள் இருந்தால்தான் விவசாயப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும். இந்த நிலையில் காலநடைகளுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணமானது மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இப்பொழுது விவசாயிகள் கையில் நிறைய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அநேகமான அதிகாரிகள் காலநடை இலாகாவிற்கும் இருக்கவேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். இப்பொழுது காலநடை இலாகாவிலிருந்து ஒரு சிலருக்கு உதவி அளிக்கப் படுவதுண்டு. தனிப்பட்ட நபர் ஒருவருக்கு உதவி அளிக்கப் படுவதென்றும், உதாரணமாக அமெரிக்கன் மிஷின்ஸ் சேர்ந்த ஒருவருக்கு காப்பாடியில் சர்க்கார் உதவி அளித்து கோழிப் பண்ணை ஒன்றை வைத்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலும் பிளப்போட்டையில் இவ்விதம் உதவி அளிக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் நடத்தும் காலநடைப்பண்ணைகளுக்கு சர்க்கார் உதவி அளிக்கவேண்டும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Is the hon. Member not getting any assistance from the Government?”

* SRI K. S. LAKSHMINIPATHY NAICKER :—“எண்ணப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டப் பேசுவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அப்படி இல்லை. பொதுவாகவேதான் பேசுகிறேன். பொதுவாக காலநடை பண்ணைகளுக்கு உதவி அளிக்க வேண்டும் என்றுதான் பேசுகிறேன். அவர்களுடைய பண்ணைகளைப் பார்த்தால் அது லாபகரமாகவேதான் நடந்து வருகிறது. லாபம் வரும்படியாகத்தான் அவர்கள் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஹோசூர் பாரத்தை (Farm) எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்கார் பண்ணையில் இன்றையதினம் நஷ்டத்தைப் பாருங்கள் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். லாபகரமாக இல்லை என்றுதான் சொல்லிவருகிறார்கள். இந்த நிலையில் தனிப்பட்ட ஒரு நபர் காலநடை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் உதவி அளிக்க முன்வரவேண்டும். இதை நான் முக்கியமாக குறிப்பிடுகிறேன்.”

“மேலும் இன்னும் அதிகமாகப் பேசவேண்டும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் பேச இடம் கொடுக்கவில்லை. இருந்தபோதிலும் இப்பொழுது இந்த தமிழ் மொழி நமக்கு முக்கியமானது. நம்முடைய தேசம் ஒரு தமிழ்நாடு என்று கூட சொல்லிக்கொள்ள உரிமை இல்லை என்றால் அது மிகவும் வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. ஆந்திர நாடு பிரிந்துபோன பிறகு கூட நம் நாட்டிற்கு எஞ்சிய மாகாணம் என்று பெயரிட்டிருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. இது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம். இரண்டு மூன்று தடவைகள் கனம் முதல் மந்திரி பதில் சொல்லும்போது கன்னக்குடியை பாலமியாபுரம் என்று மாற்றினது பற்றி குறிப்பிட்டார். அது அந்தக் காலத்தில் மக்கள் கோரிக்கையின்பேரில் மாற்றி இருப்பதாக குறிப்பிட்டார். ஆகவே இவ்விதம் எஞ்சிய மாகாணத்தை மாற்றுவதும் மக்களுடைய கோரிக்கைதான். இதை அவர் நிறைவேற்றுவார் என்று நினைக்கிறேன். இதைச் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-53
P.M.

SRI P. JEEVANANDAM :—“கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, ஒரு ராஜ்யத்தின் வரவு செலவு திட்டம் மிகச் சிறந்த திட்டமாக இருக்கவேண்டும் என்றால் குறைந்த பட்சம் முக்கியமாக மூன்று அம்சங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒன்று இந்த நாட்டு மக்களுடைய வாழ்வு செழிப்பாக இருக்கவேண்டும். மற்றொன்று அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை பொருளாதார வாழ்வின் பிடிப்பில் இருக்கவேண்டும். அந்த அரசாங்கம் தான் நாயக அரசாங்கமாக இருக்க வேண்டும். இவைகளை எடுத்துக் கூற தான் விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது மனித வாழ்வு பொருளாதார வாழ்வின் பிடிப்பில் இருக்க வேண்டும். மக்களுக்கு பரிசுரமான உதவி வேண்டும். இங்கு இப்பொழுது நிதி மந்திரி அவர்கள் என்ன சொல்லு திட்டத்தை சமர்ப்பித்தார்கள். இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எந்த நோக்கத்தோடு சமர்ப்பித்தார்கள்?”

[18th December 1953] [Sri P. Jeevanandam]

இதைப்பற்றி என்று பார்க்கவேண்டும். அதைப்பற்றி தெரிந்துகொள்ளாத நிலையில் இந்த எட்ட மன்றத்தில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் பணி இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்த்தோம். மக்களுடைய ஆட்சிக்கு மக்களுடைய மொழி சிறந்த முடிவாகவும் பெற வேண்டும். இதை ஆட்சியாளர்கள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இங்கே இருந்து அங்கே ஒரு கேள்வி கேட்டால் அங்கேயிருந்து வேறு மொழியில் பதில் வருகிறது. இங்கிருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் வடிவேலு தமிழில் ஒரு கேள்வி கேட்டால் அங்கேயிருந்து இங்கிலாந்தில் பதில் வருகிறது. இங்குள்ள அங்கத்தினருக்கு பதில் தெரியவில்லை. இதை சர்க்கார் தெரிந்து கொள்ள முடியும். இவ்விதம் பதில் வந்தால் அதை மக்களிடத்தில் போய் எவ்விதம் சொல்வது என்பதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த பதில் வைத்துக்கொண்டு மக்களிடம் எப்படிப் விபரணமுடியும். இதைத்தான் கேட்கிறேன். ஆகவே கேள்வி போடுவதானாலும் கேள்விக்கு பதில் சொல்வதானாலும் சரி, மசோதாக்களைக் கொண்டு வருவதானாலும் சரி, தீர்மானங்கள் கொண்டு வருவதானாலும் சரி, சர்க்கார் ஆட்சியில் எதுவாக இருந்தாலும் சரி அவைகள் மக்களுடைய மொழியில் தான் இருக்க வேண்டும்.

“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கும்போது ஒரு உண்மையைக் குறிப்பிட்டார். இப்பொழுது தான் ஒரு பெரிய எழுச்சியிலிருந்து வந்து உட்கார்ந்தோம், அது இப்பொழுது அடங்கி இருக்கிறது, அதிலிருந்து இந்த பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார். இரண்டு மாத காலத்திற்குத் தான் இந்த புதிய பட்ஜெட் வந்திருக்கிறது அதை தனிதமாக முடித்து விட்டுப் போக வேண்டும். அதன் பின்னால் அவசரமான காரியங்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் அவருடைய பிள்ளைத்தனம் குறிப்பிட்டார். இப்பொழுது ஒரு எழுச்சிக் கிளம்பி இருக்கிறது. தமிழர்கள் ஆளும் மொழி தமிழ் மொழியாக வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மலையாளிகள் தங்களுக்கு மலையாள மொழி வேண்டு என்று சொல்லுகிறார்கள். கன்னடியர் தங்களுக்கு கன்னட மொழி வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மொழிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். தமிழ் தெரிந்த மந்திரிகளாக இருந்தாலும் கூட இந்தப் பக்கத்திலிருந்து கேட்கும் கேள்விகளுக்கு ஆக்கில்லத்தில் பதில் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் பதில் சொன்னால் மக்களுக்கு எவ்விதம் வேலை செய்ய முடியும் என்று கேட்கிறேன். இதற்கெல்லாம் பதில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள், அல்லது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தான் என்ன சொல்வார்கள்? பணம் இல்லையென்று தான் சொல்வார்கள். ஆனால் நமது ராஜ்ய கவர்னர் அவர்களுக்காக செலவழிக்க சர்க்காரிடம் 10 லட்சத்திற்கு மேல் பணமிருக்கும். ஜிப்பின்தாரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க சர்க்காரால் பத்து கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கமுடியும். தங்கள் நிர்வாகத்திற்கு குந்தகம் ஏற்படாதவாறு பக்க துணையாக இருக்கும் போலீஸ் படையை இன்னமும் வலுவுள்ளதாக வைத்துக்கொள்ள எத்தனையோ கோடி ரூபாய்களை செலவழிக்க பணம் அவர்களுக்கு எங்கிருந்தாவது கிடைக்கும். ஆனால் அநேகமயத்தில் 230 அங்கத்தினர்களுக்கு மேல் இருக்கின்ற இந்தச் சட்ட சபையில் அந்த அங்கத்தினர்கள் சரியானபடி தங்கள் பணியை ஆற்ற இந்தச் சபையின் நடவடிக்கையில் பங்கு கொள்ள அவர்களது தாய் மொழி யாகிய தமிழிலோ, அல்லது மலையாளத்திலோ, அல்லது கன்னடத்திலோ, சபை சம்பந்தமான விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் அச்சிட்டுக் கொடுக்கவோ, அல்லது சபை நடவடிக்கைகளை மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கவோ வேண்டுமென்றால் இந்தச் சர்க்காரில் பணம் கிடையாது—ஏராளமாக பணச் செலவு இதற்குப் பிடிக்கும். அரசாங்கத்திடம் பணமில்லை ஆகவே இந்தக் கோரிக்கை, மக்களின் கோரிக்கை, ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது என்று பதிலளிப்பார் நிதி அமைச்சர் அல்லது முதல் அமைச்சர். அவரது பதில் இது. இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருப்பது மக்கள் ஆட்சி, ஜனநாயக ஆட்சி என்பதையே மறுப்பது போலாகும். மக்கள் ஆட்சியில், ஜனநாயக ஆட்சியில் மக்கள் மன்றத்தில் மக்களால் பேசப்படும் மொழியே இருக்கவேண்டும். ஆகவே முத்தர்படியாக மொழிவாரியாக மாகாணங்களை அமைப்பதற்கு இந்தச்

3-56
P.M.

[Sri P. Jeevanandam] [18th December 1958]

சர்க்கார் பாடுபடுவண்டும். மொழிவழி ராஜ்யங்கள் நன்றே அங்குள்ள சரிவாண் முறையில் பணியாற்றமுடியும். ஆகவே அதற்கு ஒத்தவாறு நமது சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் சொந்தப் பணியை மறந் நடவடிக்கைகளைப் படித்துப் புரிந்துகொள்ள அவர்களுக்கு மொழிவழி வேசைப் சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜிகள் யாவும் அச்சிடப்பட்டு மொழிவழி ம வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். அங்கத்தினர்களுக்குத் தமது மொழியிலேயே கனம் மந்திரி அவர்களும் பதிலளிப்பது நல்லது.

“அடுத்தபடியாக நமது சர்க்கார் எந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு நம் நாட்டின் பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறது. என் பதைப் பார்க்கவேண்டும். நமது தமிழ் முதாப்டியார், தமிழ்த்தாய் ஜனவையார் ‘குடி உயர கோன் உயரும்’ என்கிறார். ஆனால் நமது சர்க்கார் தரப்பிலுள்ளவர்கள் மக்கள் எல்லோரும் சர்க்காருக்கு ஒழுங்காக வரி கொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் நன்றாக இருந்தால் தான் மக்களுக்கு நல் லது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் தமிழ் முதாப்டி சொன்னது என்ன? ‘குடி உயர்ந்தால்தான் கோன் உயரமுடியும்’ என்பதை அங்கு வாக்ரு. இந்த நாட்டி மக்கள் நிலைமை உயர்ந்தால்தான் இந்த நாட்டி லுள்ள சர்க்கார் உயர முடியும். ஆனால் இன்றையதினம் இந்த ராஜ்ய மக்களின் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது? அவர்கள் உணவுப் பண்டங்கள் கூட வாங்கும் சக்தியை இழந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்த ராஜ்யம் எப்படி நல்ல நிலைமையில் இருக்கமுடியும்? இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களின் நிலைமை என்ன? நாட்டு விவசாயிகள் தாங்கள் முடியாத வரிக்கொடுமையால் முதுகை நிமிர்த்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். வாங்கியிருக்கும் கடன்களின் தொல்லியால் தலையை வெளியேகாட்டமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். குத்தகைக்காரர்களின் அதிகமான குத்தகைக் கட்டுப்பாட்டால் வயல்களுக்குச் சென்று விவசாயம் செய்யும் உற்சாகத்தையே இழந்திருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர ஜமீன் பிராந்தியங்களிலுள்ள விவசாயிகளின் கஷ்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லமுடியாது. அவர்கள் ஜமீன் பிராந்தியத்தில் ஜமீன்தார்களுக்கு கட்டி வந்த வரியே தேவலை போலிருக்கிறது. சர்க்கார் அந்த ஜமீன்களுக்கு இப்பொழுது பொட்டிருக்கும் வரி; அதாவது அதைவிட இது மிகவும் அதிகமானது; அந்தப் பிரதேசங்களில் நான் சுற்றுப்பிராயணம் செய்ததின் காரணமாக அதை சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடுத்தாடு தரிசு நிலக் களுக்கு தண்ட வரி வாங்கும் கொடுமைவேறு ஒருபுறம் இருக்கிறது. இவ்விதத் தொல்லைகளிலிருந்தெல்லாம் நம் மக்கள் விடுவிக்க முன் வராமல், கடன் வசூலை ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திவைக்க முன் வந்து விடாமல் மாத்திரம் நாம் விவசாயிகளிடம் உற்சாகத்தை உண்டாக்க முடியுமா? உண்மையில் அவர்களுக்கு எந்தவகையிலும் உற்சாகம் ஏற்படப்போவதில்லையென்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே அவர்களது வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்த, அவர்களது பொருளாதார நிலைமையை மேம்படையச் செய்ய இந்த ராஜாஜி சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளப் போகிறது? தரிசு நிலங்களுக்குப்போடும் தண்ட வரியை ரத்து செய்ய முன்வருமா? குத்தகைப் பளுவைக்குறைக்க முன் வருமா? அவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் விதைகள், உரங்கள், விவசாயக் கருவிகள் போன்றவைகள் கிடைக்க ஏதாவது புதியதொரு நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளுமா என்றுதான் நான் கேட்கிறேன்? விவசாயிகள் நிலைகுலைந்தால் இந்த நாட்டு விவசாயமே நிலைகுலையும். இந்த நாட்டு பொருளாதாரமே நிலை குலையும். நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பட்டியலிச் சாவுகள் ஏற்படுவதாக பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தலைவிரித் தரவேதா பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பிச்சைக்கொடுமை தாளாமல் பிச்சை எடுக்கும் சம்பவம் அதிகமாகி விட்டதாக பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இவைகள் எல்லாம் என்ன? விவசாய பெருங்குடி மக்கள் நிசித்துக்கொண்டு வருகிற நிலைமை எப்படித் காட்டுகின்ற அவர்கள் படும அல்லலின் ‘நகர்த் துண்டுகள்’ இவைகள். ஆகவே அடிப்படையிலுள்ள இந்நாட்டு

[18th December 1958] [Sri P. Jeevanandam]

மக்களின் பொருளாதார நிலைமை உயரவேண்டுமென்ற கண்ணோட்டத்தை கொண்டு இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படவேயில்லை. ஆகவே உண்மையில் கோனாறு அடிப்படையில்தான் இருக்கிறது. அதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

“இந்தச் சர்க்கார் முதன் முறையாக பட்ஜெட் சமர்ப்பித்தபோது என்ன சொல்லிற்று. ‘நாங்கள் பதவிக்கு வந்து இன்னும் அதிக நாளை வில்லை. ஆகவே பதவிக்கு வந்த அவசரத்தில் இந்த பட்ஜெட்டை தயாரிக்கும்படி நேரிட்டுவிட்டதால் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பெரிய திட்டங்கள் அங்கத்தினர்கள் எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல’, என்று சொல்லிற்று. ‘சொன்ற தடவை வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்தபோது என்ன சொல்லிற்று. ‘நாங்கள் திரவாக விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த முடியாத வகையில் ஆந்திர மாகாணப் பிரிவினை விஷயம் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஆந்திர பிரிவினை நெருக்கடியில் தயாரிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம் இது’ என்று சொல்லிற்று. ‘சரி, அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலாவது இந்தச் சர்க்கார் புதிய முறையில் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கக் கூடுமென்று நாம் தயாரிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம் இது’ என்று சொல்லிற்று. ‘சரி, என்னையிருக்கக் கூடும். ஆனால் ‘இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டம் ஒரு குறைந்த காலத்திற்குத்தான். ஆகவே இதில் பெரிய மாறுதல்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் எதுவும் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை’ என்று தனது பிரச்சுத்திலேயே சுட்டிக் காட்டிவிட்டார் கனம் நிதியமைச்சர். இதுதான் போகட்டும். இனி வரப்போகும் வரவு செலவுத் திட்டத்திலாவது ஏதாவது நவீன மாறுதல்கள் இருக்குமா என்று அங்கத்தினர்கள் கேட்டால் நான் நிச்சயமாக ஒன்றும் இருக்காது என்றே சொல்லுவேன். நிச்சயமாக இந்தச் சர்க்கார் எவ்வளவு வரவு செலவுத் திட்டங்களை தயார் செய்தாலும் அவைகள் எதிலுமே மாறுதலை இருக்காது. ஏனென்றால் இவர்கள் அடிப்படையாக கொண்டிருக்கக் கூடிய கண்ணோட்டமே தவறு. ‘குடி உயர ஆட்சி உயரும்’, என்ற கண்ணோட்டமே இவர்களிடம் கிடையாது. ஆகவேதான் அது எந்த வரவு செலவுத் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி—சேவை பிரியும்படி ஒன்றேயாதலால், அதிலிருந்து வரக் கூடியவைகளில்—எப்படி மாறுதலை எதிர்பார்க்கமுடியும்?

“இந்த விஷயம் தீர்க்கதரிசனம் அதிகமுள்ள கனம் ராஜாஜி அவர்களுக்குத் தெரியாதா? கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தான் தெரியாதா? தெரியும். தெரிந்தும் அவர்கள் அதை மறைக்கிறார்கள். நான்கு மாதங்களுக்கு முன் ஒரு கோடி ரூபாய் உபரியாக இருக்குமென்று சொன்னது போக, இன்று 23 லட்சம் ரூபாய்கள் தான் உபரி என்கிறது. சொற்பகாலத்திற்குள்ளேயே ஏன் இப்படி சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்களில் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்பட்டிருக்கின்றன? இதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்திருக்கமாட்டார்களா? பார்த்தால் இப்படி நமது நாட்டுப் பொருளாதாரத்தை இழுத்து கீழே இறக்கி விடுவது எது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாதா? தெரிந்தும் அதை பட்டவர்த்தனமாக ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்வேன். இன்றைக்கு நம் நாட்டின் பொருளாதாரப் பிடிப்பு எல்லாம் அன்னிய நாட்டு, ஆங்கில நாட்டு பெரிய பெரிய கம்பெனிகள் கையில் தான் இருக்கின்றது. பிரிட்டிஷ் முதலாளிகள் கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டு படாதபாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. சென்னை திருவொற்றியூரிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நெல்லிக்குப்பம் பாரி கம்பெனியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இம்மாதிரியாக இந்த மாகாணத் திலிலுள்ள பல பிரிட்டிஷ் கம்பெனிகள் நம் நாட்டுப் பொருளாதாரத்தை அட்டைப்பால் உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும்கூட அந்தக் கம்பெனிகளில் தொழிலாளிகள் சம்பந்தமாக தகராறு எழுந்தால், அது அட்ஜாடிக்கேஷனுக்குச் செல்லாதவாறு, சட்டத்திலுள்ள 10-வது பிரிவை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, கனம் மந்திரிமார்களும், இந்தச் சர்க்காரும் நிலை தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களை அடக்குவதற்கு இந்தச் சர்க்காருக்குத் துணைவின்றித்தான் இருக்கிறது. ஆகவே நாட்டில் பயங்கரமான பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. பெரிய

[Sri P. Jeevanandam] [18th December 1953]

அனலில் உருவாக்கிக்கொண்டு வரும் வேலையில்லாத திட்டமிடத்தை போக்குவதற்காக மத்திய சர்க்காரே பெரிய அளவில் நிதி ஒதுக்கிவிடுகிற விஷயம் நம் சர்க்கார் அறியாமல் இருக்க முடியாது. அப்படிருக்கையில் வேலையில்லாத திட்டமிடத்தைப் பற்றியாவது, மக்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்த எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பற்றியாவது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கத்தில் ஒரு வார்த்தை கூட குறிப்பிடப்படவில்லை யென்பது முக்கியமானதொரு விஷயம். பெப்பர் மாதத்தில் அசல் இந்திய தொழிற் சங்கக் காங்கிரஸ் ஸ்பிரிங்க்ஸ், நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாதவர்களின் எண்ணிக்கையை தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதைப்பார்த்தால் நம் மனம் எல்லாம் திடுக்கிடும். அதாவது சிறு தொழில்களில், என்ஜினீயரிங், மின்சாரம், ஆலை, மராமத்து போன்றவைகளில் மாதத்தில் இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் வேலையில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. டிராம் நிறுத்தத்தினால் வேலை இழந்த 1,500 தொழிலாளர்களை அவர்கள் கணக்கில் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். இன்னும் இதைப் போலவே வேலையிழந்து தவிக்கும் பலன்யிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள். அவர்கள் புள்ளி விவரங்களில் இடம் பெற்றிருக்கமாட்டார்கள் இப்படி பலன்யிரக்கணக்கான மக்கள் வேலையிழந்து தவிக்கமாட்டார்கள். இவர்களுக்கும் போது இதைப் பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு வார்த்தை யாவது சொல்லியிருக்கவேண்டாமா? சொல்லவில்லை என்றால் இந்தச் சர்க்கார், இந்த நாட்டு குடிமக்களின் நிலைமை உயரவேண்டுமென்ற கண்ணோட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரிக்கவில்லையென்பது தான் புலனாகிறது. ஆகவே இப்படிப் பட்ட துர்ப்பாக்கியமானதொரு ஆட்சி இந்த நாட்டில் இருந்து கொண்டிருப்பதற்கு நாம் எவ்வளவு பாவம் செய்திருப்போமோ என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. கட்சியாகச் சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் தங்கள் அடிப்படையான கொள்கையையே—தங்கள் அடிப்படையான கண்ணோட்டத்தையே மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் செல்லித்துப் போன, ஒட்டி விழுந்த கொள்கைகள் தான் தற்போது அவர்கள் கையிப்பிடிப்பது. இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எந்த வகையிலும் அவைகள் உபயோகப்படுமாட்டா. ஆகவே புதிய கண்ணோட்டத்தோடு, புதிய முறையில் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு வரப்போகிற வரவு செலவுத் திட்டத்தையாவது தயார் செய்து இந்தச் சபையில் சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சர்க்காரை கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-7
P.M.

* SRI A. K. MASILAMANI CHETTIYAR:—

“இன்றைய தினம் இந்த சிறிய பட்ஜெட்டை நான் கவன்மெண்ட் கட்சியில் சம்பந்தப்பட்டவன் என்ற காரணத்தால் ஆதரிக்கிறேன் என்று முன்னால் தெரியப்படுத்தவேண்டியது என் கடமை. அவ்விதம் என்னுடைய கடமையைச் செய்யும்போது அதை ஆதரித்துவிட்டு எனக்கு இருக்கும் சில குறைகளைச் சொல்லவேண்டியதும் என் கடமை என்று உணர்ந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் மெம்பராக வந்த பிறகு முதல் முழு பட்ஜெட், இரண்டாவதாக முக்கால் பட்ஜெட், மூன்றாவதாக கால் பட்ஜெட் என்று கொண்டு வந்த சமர்ப்பித்தார்கள். இந்த மூன்று சந்தர்ப்பங்களிலும் எனது வட ஆற்காடு சம்பந்தமாக ஒரு விஷயமும் பட்ஜெட்டில் இல்லை. ஆனால், எங்கள் ஜில்லாவிற்கு செல்வாக்கில்லாத ஒரு மந்திரி இருக்கிறார். உப சபாநாயகர் அவர்களும் எங்கள் ஜில்லாவாசிகள். எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே பேசி இருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவிற்கு பாலாறு ஜலம் வேண்டுமென்றும் இன்னும் மற்ற காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்றும் பேசி இருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவிற்கு எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் கிடையாது. சிறிய விஷயங்களையாவது அவர்கள் சேர்த்திருக்கிறார்களா என்றால் அந்த வழக்கமே கிடையாது. என் எங்களுக்கும் ஒரு மந்திரி இருக்கிறார். அவருக்கு அந்த இடத்தில் செல்வாக்கு இருக்கமுடியாது என்று நான் நிச்சயமாக நினைக்கிறேன். காரணம் என்ன? நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய தொகுதிக்கும் வேண்டியவர்களுக்கும் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி விட்டேன் என்று முன்னால் தாளைக்கு முன் அவர் பேசியதாக பேப்பரில் பார்த்தேன். நான்

[18th December 1953] [Sri A. K. Masilamani Chettiyar]

இன்னாலும் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை எல்லாம் நிறைவேற்றி விட்டேன் என்று அவர் சொன்னதைப் போல எங்கள் ஜில்லாவைக் கனம் மந்திரியால் சொல்ல முடியுமா? அரசாங்கத்தில் இவருக்கு தானே செல்வாக்கு இருந்தால் அவ்வாறு செய்ய முடியுமா? எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து கூடுமான வரையில் பத்தொன்பது மெம்பர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு மெம்பர்கள் கொண்ட ஒரு ஜில்லா அது. அதிலும் ஒரு மந்திரி, ஒரு உப சபாநாயகர் உள்ள ஜில்லா. அந்த ஜில்லா ஒரு நாடியற்ற ஜில்லாவாக இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) அப்படிப்பட்ட ஒரு ஜில்லா இப்போது ஆட்சியாளருக்கு மனதில் இல்லை என்பதாகத்தான் கருதுகிறேன். அது எனக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. அது மாதிரம் அன்ன என்னுடைய ஜில்லாவில் பவர் பம்ப் சொசைட்டி சென்ட்ரல் கமிட்டி என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதில் பதினாறு ஸ்டம் ரூபாய் கையாண்டுவிட்டார்கள். அதைப்பற்றி நான் Complaint எழுதி அதை கனம் ராஜாஜியிடத்தில் கொடுக்கச்சொன்னால் அதற்கு இண்டர்வியூ இல்லை யென்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்கு மறுமுறை interview கேட்டதற்கு interview கொடுக்கமுடியாது என்று எழுதிவிட்டார்கள். 18,000 ரூபாய்களிடம் மூன்று மாதங்கள் பாடுபட்டு இவ்வளவு பணத்தை செலவுசெய்து வேட்டுகள் வாங்கி, வந்தக்காரியத்தைப்பற்றி இந்த இடத்தில் சொல்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா என்று கேட்கிறேன்? லாயக்கற்றவர்கள் என்று நினைத்தால் என்னுடைய ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய எம்.எல்.ஏக்களின் நிலை என்ன? இதைப்பற்றி நான் யாரிடம்சொல்வது என்பது தெரியவில்லை. (சிரிப்பு.) இதைப்பற்றி யாரும் சிரித்து சந்தோஷப்படுவதற்கு இல்லை. சந்தோஷப்படுவதற்கு எந்தவிதமான காரணமும் கிடையாது. நான் வந்திருப்பது என்னுடைய கடமையைச் செய்வதற்குத்தான். எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து பத்தொன்பது பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். தாலுகா வாரியாக குறிப்பிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருடைய கடமையையும் ஆட்சியாளர்கள் கேட்டு நடந்துகொள்ளவேண்டியதுதான். மெம்பர்கள் என்ற நிலையில் இந்த கேஸை நாங்கள் கொண்டுவந்து கொடுத்தோம். முதலில் நாங்கள் கொடுப்பதற்கு போனபோது அங்கே மிஸ்டர் சபாநாயகம் இருந்தார்கள். அவரிடம் கொடுத்து interview கேட்டேன். இந்தக் கேஸில் எழுதப்பட்ட லெட்டர்களை எல்லாம் காட்டி பேசவேண்டும் என்று சொன்னேன். அதற்கு இண்டர்வியூ கிடையாது என்று சொன்னார்கள். மறுபடியும் எழுதிய கடிதத்திற்கும் interview கொடுக்கமுடியாது, ஆந்திரப் பிரிவினையால் அவசர ஜோலியாக இருக்கிறது அதைப்பற்றி கேட்க முடியவில்லை என்று எழுதிவிட்டார்கள். இந்த நிலையில் ஜில்லா அதிகாரிகளிடத்திலேயே சொல்வதற்கு ஏதாவது நமக்கு நிலை இருக்கிறதா அல்லது அந்தஸ்து இருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்று ராஜாஜி சொல்லி விட்டார்கள். ‘நான் உயிருடன் இருக்கும் வரையில் யாரும் அதிகாரிகளிடத்தில் அணுக இடம்தர முடியாது’ என்று சொல்லிவிட்டார். இது எப்படிப்பட்ட காரியம். என்னுடைய சொந்தக்காரியமாக இருந்தால் சரி. அதற்கு என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யட்டும். நாங்கள் வந்த காரியம் எப்படிப்பட்ட காரியம். அதைக் கேட்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களா? அதிகாரிகளை நெருக்கக்கூடாது என்றால் எங்களுடைய நிலை என்ன? நாங்கள் எப்படி நடந்துகொள்வது என்று எல்லாம் நாங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த வகையில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தான் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றிவிட்டதாக சொன்னார். அவருக்கு சக்தி இருப்பதற்கு என்ன காரணம். அவரும் வோட்டுரிமை பெற்று மந்திரியாக வந்தவர் தானே. அது மாதிரம் . . .”

*THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“அவருக்குத் தெரியும்படியாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் உணவு கட்டுப்பாட்டை நீக்கி விடுகிறேன் என்றும், தெசவாளர்களுக்கு வேண்டியது செய்கிறேன் என்றும் தான் வாக்குறுதி கொடுத்து வந்தேன் அவைகளைத்தான் இப்பொழுது நிறைவேற்றியிருக்கிறேன். கோயமுத்தூரிலுள்ள என்னுடைய சொந்தக்காரர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் வேண்டியதை நிறைவேற்றி விட்டதாக நான் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. அதுவும் பத்திரிகையில்

[Sri C. Subramaniam] [15th December 1953]

வரவில்லை. மற்ற எந்த விஷயங்கள் என்னுடைய இடத்தில் இருக்கின்றன. அதைப் பற்றித் தான் அந்த விஷயங்கள் தான் அவருடைய இடத்தில் இருக்கின்றன."

*SRI A. K. MASILAMANI CHETTIYAR :—“ அவர்கள் சொல்வதில் உண்மை இருக்கலாம். நான் பேப்பரில் வாசித்த வணிகரும் இவ்வளவு காரியங்களைச் செய்து இருப்பதாகச் சொன்னால் அதை ஏற்க முடியவில்லை. நாங்கள் சொல்லவேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கிறது. இவர்கள் சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எங்களுக்கும் உணர்ச்சி இருக்கிறது. உத்பேகம் இருக்கிறது. ஜனங்களுக்குச் சேவை செய்யக் கூடியதில் இருக்கிறோம், செய்துகொண்டும் இருக்கிறோம். இந்த நிலையில் எங்களுடைய வார்த்தையைக் கேட்பதற்கு எந்த விதமான சந்தர்ப்பமும் இல்லை. நாங்கள் எதையும் செய்வதற்குத் தயாராகத்தான் இருக்க வேண்டும். அந்த முடிவிற்கு இப்பொழுது வந்துவிட்டோம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எங்களுடைய ஜில்லாவில் பாலாற்றில் ஜலம் வருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு முயற்சிவேண்டும் என்பதை ஞாபகப்படுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்களை மறந்துவிடக் கூடாது. எங்கள் ஜில்லா அனாதை ஜில்லா இல்லை. எங்கள் ஜில்லா சக்தி வாய்ந்த ஜில்லா. 19 பேர்கள் வந்திருக்கக்கூடிய ஜில்லா அது. தகுந்த அந்தஸ்திலுள்ள மக்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஜில்லா அது. அப்படிப்பட்ட ஜில்லாவாகியொரு எங்களை அடக்கியும் செய்தால் அதை ஸ்டீயம் செய்யாமல் நடந்துகொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ இந்த வகையில் இரண்டாவதாக மதுவிலக்கைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு நிமிஷம் கொடுத்தால் சொல்லிவிடுகிறேன். அதைப்பற்றி சர்க்கார் கட்சியிலேயே பணம் சொல்லுகிறார்கள். இந்த திட்டத்தை சரியாக அமுல் நடத்த வேண்டும் என்றால், உடனடியாக சரியான காரியம் பண்ணவேண்டும் என்றால் இந்த போலீஸ் அதிகாரத்தை யார் கையில் வைத்துக்கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரும்புக் கையால் இதை அடக்கப், பார்க்கவேண்டும். அதை விடுத்து சும்மா இருக்கிறவர்களுடைய கையில் இதைக்கொடுத்தால் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. திறமைசாலிகளாக இருந்தாலும் அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் போலீஸ் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அதை வைத்துக்கொண்டு சரியான முறையில் இதை அடக்க வேண்டியதற்கு பிரயத்தனம் எடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

4-30 p.m. *SRI A. RAMASUNDARAKARUNALAYA PANDIAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! 1953-54-ம் வருட இரண்டாவது ஆறுமாத மட்டும் வழக்கம்போல் இச்சபையின் அங்கீகாரத்திற்காக சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இயற்கையில் இரண்டு மாதங்கள் செலவாகிவிட்டது. நானு மாதங்கள் பாக்கியிருக்கின்றன. இது வழக்கம்போல் சட்டசபையில் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயந்தான். இந்த மட்டும் விவாதத்தில் எங்கள் தாலாகாவைப் பொருத்தவரையில் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆகாப்படுகிறேன்.

“ 1921-ம் வருஷம், 1942-ம் வருஷம், 1952-ம் வருஷம் ஜனவரியை கணக்கெடுத்துப்பார்த்தால் பத்து அல்லது பதினைந்து சதவீதம் ஜனத் தொகை அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்பது தெரியவரும். நமது யாழ்ப்பாணத்தில் தற்காலம் உற்பத்தியாகும் உணவுப் பொருள்களைக்கொண்டு இப்பொழுதுள்ள ஜனத்தொகைக்கு சாப்பாடு போட முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் திட்டம் தயாரித்திருக்கிறது. ஆனால் அவற்றை அமுல் நடத்துவதற்குத் தாமதமான சிறிய பெரிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள் பல இடங்களில் இல்லை. இவைதான் சிறிய பெரிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களை தயாரித்து அவைகளை

[Sri A. Ramasundarakarunala Pandian] 16th December 1953]

உண்டாக நிறைவேற்றித் தான் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். பொது ஜனங்களும் சந்தோஷமாகவும், செளகரியமாகவும் வாழக்கூடிய நடத்துவார்கள்.

“ சங்கரன்கோவில் தாலுகாவில் கடந்த 50-60 வருஷகாலமாக கீரியார் அணைக்கட்டு திட்டம் சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது. சென்ற மட்டும் கூட்டத்திலும் இதைப்பற்றி பேசப்படும் இருக்கிறது. இந்த மட்டும் கூட்டத்தில் அந்த திட்டத்தைப்பற்றி ஏதாவது பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. கீரியார் திட்டம் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் சேர்க்கப்படவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை கவனியாமல் ஏன் விட்டுவிட்டார்கள் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. அமராவதி திட்டத்துக்கு அஸ்திவாரக்கல் நடப்பிவிட்டது. வைகை திட்டத்துக்கு அஸ்திவாரக்கல் நடப்பிவிட்டது. அதைப்போல் கீரியார் திட்டத்துக்கு அஸ்திவாரக்கல் நடப்பிவிட்டார்கள். அதைப்போல் கீரியார் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், அஸ்திவாரக்கல் நாட்டவேண்டுமென்றும் உடனடியாக தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ ஒரு விவசாயி ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்தில் சுமார் 2,000 ரூபாய் செலவுசெய்து ஒரு கிணறு வெட்டுகிறான். அந்த கிணறும் நிலமும் சேர்ந்த பொருத்த ரொத்தொகைக்கு 3 சதவீதம் வட்டிகூட கட்டக்கூடிய வருமானம் மெற்படி நிலத்திலிருந்து வருவதில்லை. எந்த நோக்கத்தோடு அந்த விவசாயி கிணறு வெட்டுகிறான் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். தனக்கும், தன் குடும்பத்தார்களுக்கும் தேவையான உணவுப் பொருள்களை தயார் செய்துகொள்வதற்கும், தன்னுடைய சுயதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்கும் என்பது விளங்கும். அதேபோல் விவசாயத்தில் ஆயிரம் ஏக்கர் அல்லது பத்தாயிரம் ஏக்கர் அல்லது இருபதாயிரம் ஏக்கர் அல்லது முப்பதாயிரம் ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள நிலங்களாக இருந்தாலும் அவைகளுக்கு வேண்டிய சாகசவதமான சிறிய பெரிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களை தயாரித்து உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார், பொது ஜனங்கள் செளகரியமாக வாழவேண்டுமென்று கருதினால் அதிக உணவு உற்பத்திக்காக, நீர்ப்பாசன விஷயமாக பணம் செலவு செய்வதில் ஆலோசனை செய்யக்கூடாது. வட்டிக்கணக்கும் பார்க்கக்கூடாது. இந்த நீர்ப்பாசன திட்டத்தினால் குறைந்த அளவு ஒரு ஆயிரம் ஏக்கர் நிலமாவது பிரயோஜனப்படுமா என்றுதான் சர்க்கார் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். நீர்ப்பாசன திட்டம் மற்ற திட்டங்களைவிடச் சிறந்தது. ஆகையால் இதற்கு முதன்மை ஸ்தானம் கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் மேலே சொன்ன முறைகளை மட்டும் பாராபட்சமில்லாமல் கவனித்தால் போதும். எல்லாம் நன்மையாகவே முடியும். இந்தத் திட்டத்தினால் சங்கரன்கோவில் தாலுகா முழுவதும் நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும். முதல் திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி என்பதொன்பது லட்சமும், இரண்டாவது திட்டத்திற்கு என்பதொன்பது லட்சமும் செலவாகலாம் என உத்தேசிக்கப்படுகிறது. முதல் திட்டத்தை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று சென்னை சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இத்திட்டத்திற்குச் செலவாகும் முக்கால் பங்கு செலவை சர்க்கார் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். கால பங்குச் செலவை இத்திட்டத்தினால் பிரயோசனம் அடையும் தேதி முதல் விவசாய மக்களிடமிருந்து கடனாக வசூல்செய்துகொள்ளலாம். நண்டநாள் தவிரக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அடுத்த பட்டெட்டிலாவது இத்திட்டம் கட்டாயமாக சேர்க்கப்படவேண்டுமென தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இத்திட்டம் அடுத்த பட்டெட்டிலும் இல்லாவிட்டால் அங்குள்ள விவசாய ஜனங்கள் வரி கொடா இயக்கம் தொடங்குவார்கள். அதனால் அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படலாம். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதன் மூலம் சர்க்கார் அந்தமாதிரி ஒரு அபாயகரமான நிலை ஏற்படாமல் தடுக்கமுடியும். அந்த அபாயத்தைச் சமாளிப்பதற்காக சர்க்கார் வீண் செலவு செய்வதைக்காட்டிலும் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் ஜனங்கள் சர்க்கார் மீது விசுவாசத்துடன் இருப்பார்கள். அதிகவரியும் கொடுப்பதற்கு ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஜனங்களுக்கும்

[Sri A. Ramasundarakarunala Pandian] [18th December 1953]

செனகரியம் ஏற்படும். சர்க்காருக்கும் நன்மை ஏற்படும். ஆகையால் எப்படியாவது அடுத்த பட்ஜெட்டிலாவது இந்தக் கிராமம் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்களையும், சம்பந்தப்பட்ட கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த நாட்டிற்கு சுதந்திரம் கிடைத்த பின்பு கூட ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், குடியிருக்க வசதியும் கிடைக்கவில்லையே என்று வருத்தப்படுகிறேன். இவைகள் இல்லாமல் யாவரும் அமைதியாக வசிக்க முடியாது யென்பது எல்லோரும் அறிந்ததாதான்! எல்லோரும் செனகரியமாக இருந்தால்தான் இந்த நாட்டை சுதந்திரநாடாக மக்கள் கருதுவதற்கு முடியுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“பத்து வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை மழை பெய்கிறது. மழை பெய்யக் கூடிய காலத்தில் ஏரிகள், குளங்கள் நிரம்பி இருந்தால்தான் அவ்வருஷத்தின் கடைசி வரையிலும் விவசாயத்திற்குப் பயன்படும். ஆகவே குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டால் அதிகமான தண்ணீரை சேமித்து வைத்துக் கொள்ள ஏதுவாகியிருக்கும். பல இடங்களில் குளங்கள் மராமத்து செய்யப் படாமல் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக திருமலைநாயக்கன் புதுக் குடி கிராமத்தில் பெரிய சட்டையனேரிகுளம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. இக் குளம் மராமத்து செய்யப்பட்டு பல வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது. கரைகள் பலவிதமாக இருக்கின்றன. குளம் மேடாகிவிட்டது. குளத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டுவரும் கால்வாயும் மேடாகிவிட்டது. இக்குளம் நிறைய தண்ணீர் இரண்டு தடவைபெருகினால்தான் அக்குளத்திலுள்ள நஞ்சை நிலங்கள் பூராவும் பயிர் சாகுபடியாகும். இக்குளத்தில் நிலம் உள்ள விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு அதிக தீர்வைகள் செலுத்துகின்றனர். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைப்பதில்லை.

“கரிவலம்வந்தநல்லூர் கிராம மஜரா சின்னிகுளம் என்ற ஊரில் வீரபாக்கிரமன் குளம் இருக்கின்றது. இதுவும் அநேக வருஷங்களை மராமத்துச் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இக்குளத்திற்கு தண்ணீர் சேர்த்துச் செய்யும் ஆற்றில் ஒரு பழையகாலத்து அணைக்கட்டு ஒன்று இருக்கிறது. அந்த அணைக்கட்டு அடிக்கடி பழுது அடைந்துவிடுகிறது. அணைக்கட்டை நன்றாக பழுதுபார்த்து குளத்தை மராமத்து செய்தால் அதிக உணவு உற்பத்தியாகும். உணவுப்பஞ்சம் நீங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தாற்போல் வயலிமலையடிப்பட்டி குளத்தின் கரைகள் வெள்ளத்தினால் பல வருஷங்களுக்குமுன்பு சேதம் அடைந்துவிட்டது. இதனால் சுமார் 600 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் தரிசாகிவிட்டது. இக்குளத்திற்கு நல்ல சப்ளை கால்வாயும் இருக்கிறது. இக்குளத்தை மராமத்துச் செய்து கொடுத்தால் சர்க்காருக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கும் என்பதையும், உணவு உற்பத்தி அதிகமாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திட்டமும் நீண்டநாள் சர்க்காரின் ஆலோசனையில் இருந்து கொண்டு வருகிறதாகத் தெரிகிறது. சிவகிரியில் ஷேண்பகவல்லி அணைத் திட்டம் என்பது சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருந்துவருவதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அதையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமானது. சங்கரன் கோவில் தாலுக்காவில் உள்ள குளங்கள் நல்ல நிலமையில் இல்லாமலிருப்பதற்குக் காரணம் அங்குள்ள நிலங்கள் பாதி அயன் கிராமம். பாதி ஜமிந்தாரி பிரதேசம் ஜமிந்தாரி பிரதேசத்திலுள்ள குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டுவிட்டதாக கணக்கு எழுதிக்கொண்டு மராமத்துச் செய்யாமல் விட்டுவிடப்பட்டது. ஜமின் பிரதேசங்கள் சர்க்கார் நிர்வாகத்திற்கு மாறுதல் ஏற்பட்டுக்கூட இன்னும் சர்க்கார் கவனிக்காமல் இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். ஆகையால் குளங்கள் எல்லாம் சரிவர மராமத்து செய்யப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தற்காலத்தில் சிறு சிறு கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏற்படும் பொழுது சிவகிரி, வாசுதேவ நல்லூர், புளியங்குடி, சங்கரன்கோவில் போன்ற மேஜர் பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களுக்கும், விஸ்வதுதேபேரி, கரிவலம் வந்தநல்லூர், குருவிக்குளம் போன்ற மைனர் பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களுக்கும்,

[Sri A. Ramasundarakarunala Pandian] [18th December 1953]

இன்னும் விவசாய அபிவிருத்தியைக்கருதும் இராயகிரி, ராமதுட்டூர், மின்னாணி, சங்குபட்டி, சேர்த்தமரம், பாம்புக்கோவில் சந்தை போன்ற கிராமங்களுக்கும் மின்சார சக்தியை விஸ்தரியாமலிருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். இந்த ஏரியாக்களுக்கு உடனடியாக மின்சார சக்தி விஸ்தரிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மின்சாரசக்தி விஸ்தரிப்பினால் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். தெருக்களுக்கும், வீடுகளுக்கும் ஜோதி ஏற்படும். பெரு ஜனங்களுக்கு இதனால் அநேக நன்மைகள் கிடைக்கும்.

“எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் கேபினட்டில் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிறது, ஆனால் இந்தத்தடவை மட்டும் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு கேபினட்டில் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லா பிரதிநிதி சம்பளம் இல்லாமல் இருப்பதினால்தான் அந்த ஜில்லா கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறதென்று எண்ணுகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மாதிரி ஒரு ஜில்லாவுக்கும் மற்றொரு ஜில்லாவுக்கும் வித்தியாசம் இல்லாத முறையில் எல்லா ஜில்லாக்களையும் ஒரே மாதிரி ஒரே நோக்கத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தற்கால கல்விமுறை சிறந்ததே. எட்டாவது வகுப்பு வரை படித்தவர்கள் ஹையர் கிரேட் உபாத்தியாயராக வருவதை நீக்கிவிட்டு எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை படித்தவர்களை ஹையர் கிரேட் உபாத்தியாயராக ஆக்கவேண்டும். ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் மிகவும் குறைவாகியிருக்கிறது. மற்ற எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் பதவி உயர்வு என்றும், சம்பள உயர்வு என்றும் இருக்கிறது. ஆனால் ஆசிரியர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடையாது. ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களின் சம்பளம் உயர்த்தப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தக்கல்வி பிரயோசனப்படாது, அதேபோல் எல்.டி. ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பளம் உயர்த்தப்படவேண்டும். எல்லா ஆரம்பப்பள்ளிகளையும் சர்க்கார் நேரிடையாகக் கவனிக்க வேண்டும். மேலேஜ்ஜென்டு பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கக்கூடாது. ஏனெனில் அவைகள் சரிவர நடப்பதில்லை. பல மேலேஜ்ஜென்டு பள்ளிதான் அபிப்பிராய பேதத்தோடு இருக்கிறார்கள். அதனால் கல்விமுன்னேற்றத்திற்கு தடங்கல் ஏற்படக்கூடும்.

“இந்திய அரசியல் அமைப்பு சட்டப்படி பெண்களுக்கு வழங்கும் சம உரிமை அந்தஸ்து யாதெனில்—கல்வி, உணவு, குடும்ப வாழ்க்கை. சட்டத்தின் உட்கருத்தை அவர்கள் ஓராய்ச்சிசெய்யவேண்டும். வைத்திய இலா காவிலும், கல்வி இலாகாவிலும் பெண்களை பெரும்பாலும் உத்தியோகத்திற்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். உதாரணமாக லேடி பாக்டர்களாகவும், நர்சுகளாகவும், மிட்வொய்களாகவும், ஆசிரியைகளாகவும் சர்க்கார் நியமிக்கலாம். இம்மாதிரி வேலைகளுக்கு அவர்கள் தகுதிவாய்ந்தவர்கள். சர்க்கார் காரியாலயங்களில் ஆண்களுக்குப்பதிலாக பெண்கள் குமாஸ்தாவேலை பார்ப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இம்மாதிரி பெண்கள் சர்க்கார் காரியாலயங்களில் வேலைப்பார்பதினால் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்கள் பி.ஏ. படித்தும்கூட வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஆண்களிடையே வேலையில்லா திண்டாட்டம் இல்லாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். இங்ஙனாந்த போன்ற நாடுகளில் பெண்கள் காரியாலயங்களில் வேலைப் பார்ப்பவர்கள் என்றால் அங்கே வேலைகளுக்கு ஆண்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே பெண்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

“நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து வருகிறது. அதனால் மக்கள் சோம்பேரிகளாக மாறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். சோம்பலுக்கு இடம் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு வேலை தந்து அவர்களை வேலைசெய்பவர்களாக ஆக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் உற்பத்தி அதிகரிக்கும். அமைதிக்கும் பங்கம் ஏற்படாது. ஆகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்போக்க சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஞாபகப்படுத்துகிறேன். எல்லாத் தொழிலாளர்களும் ஒரே தொழிலாளர்கள்தான். ஆகையால் பஞ்சப்பிரதேசத்தில் கஞ்சித்தொட்டிகள் நெசவாளர்களுக்கு மட்டுமல்லா விவசாயி தொழிலாளர்களுக்கும் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.

[Sri A. Ramasundarakarunala Pandian] [18th December 1953]

“சர்க்கார் வைத்திய இலாகாவில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். பெரிய ஆஸ்பத்திரிகள் சென்னை நகரத்தைப்போன்ற இடங்களில் இருக்கின்றன. ரொம்ப ஜனங்களுக்கு இவைகள் பிரயோஜனப்படுவதில்லை. ஆஸ்பத்திரி ரொம்ப மக்களுக்குவேண்டிய வைத்திய சுகாதார வசதிக்காகவேண்டிய வசதி களைச்செய்யவேண்டுமென விண்ணப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

“பிச்சைக்காரர்களுக்கு கிறித்தவன் ஏற்படுத்தவேண்டும். சர்வே டிபார்ட்மென்ட் பிரதேசங்கள் சர்வே செய்யப்படவேண்டும். நில அடமான பாங்குகள் மூலமாக சர்வேயாகாத ஜமின்தாரி பிரதேச விவசாயிகளுக்கு கடன் தரப் பதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் விவசாயப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு விதை, உர உப்பு, விவசாய உபகரணங்கள் சப்ளை செய்ய வேண்டும். எல்லா கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ்களும், நெசவாளர் உற்பத்தி கிற்பனை சங்கங்களுக்கும் கிறட்டனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும். சர்க்கார் கூட்டுறவுக்கு போரதரவு கொடுக்கவேண்டும். இலவியைக் கூட்டுறவு இயக்கம் அழிந்துவிடும். இன்மேல் சமுதாயம் கூட்டுறவு முறையில்தான் முன்னேறமுடியும்.

“சுதந்திரநாட்டில் மக்கள் கஷ்டங்கள் இல்லாமல் சுகமாக வாழ்வதற்கு நல்ல திட்டங்கள் தயாரித்து உடனடியாக நிறைவேற்றிவைக்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக தெரிவிக்கும் விண்ணப்பம் யாதெனில், விவசாய அபிவிருத்திக்கு ஆதரவாக இருக்கக்கூடிய கால்நடைகளுக்கு நல்ல ஆஸ்பத்திரிகள் கிடையாது. விவசாயிகளின் செல்வமான கால்நடைகளுக்கு ஆங்காங்கு வேண்டிய டூட்களில் ஆஸ்பத்திரிகள் திறக்கப்படவேண்டும்.

“பல வருஷகாலமாக பருவ மழை தவறிவிட்டபடியால் பயிர்கள் சீய்ந்து பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் சங்கரன்கோயில் தாலுகாவை பஞ்சப் பிரதேசம் என பிரகடனம் செய்யவேண்டுமென்றும் உடனடியாக பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் தொடங்கவேண்டுமென்றும், இலவியை மக்கள் கொடுத்துன்பத்திற்குள்ளாவார்கள் என்பதை சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“இச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக.”

* SRI K. M. SEETHI SAHIB:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, we did not expect any surprises about this Budget and so, there is nothing surprising about the remark of the Hon. the Finance Minister in his speech that this Budget presents no surprises. In fact, the Budget of the first six months of the year was before us and we had an occasion to discuss it. With reference to the Budget for the latter part of the year, we could not expect any surprises, and naturally we do not have any surprises or anything out of the ordinary with reference to this Budget.

“Sir, this occasion gives us an opportunity of giving expression to our reactions to the conditions prevailing in the country and also, to some extent, the political situation in the country. As a matter of fact, the stability of the Government established in the country is the primary need for ensuring prosperity and contentment among the people of the State. When that is an essential factor, every one of us must be interested in seeing that a stable Government exists in this State. Unfortunately, one comes across forces and influences that work in a wrong direction where efforts are utilized or wasted in creating

[18th December 1953] [Sri K. M. Seethi Sahib]

uncertainty about the Government that exists in the State. Every day, if not every hour, one is entertained with reports of speculation regarding the future of the Ministry, the changes that are going to come into the Ministry and all sorts of things with reference to it. I do not know whether such developments would be conducive to the prosperity of the State. We, outside the Congress circles, who are not interested in the distribution of spoils, if there are spoils, might be considered to be taking a dispassionate view of these things when we appeal to all sections of the House and all sections of the country to bear in mind that they will be doing a positive disservice to the State, if they create an atmosphere of uncertainty regarding the future of the Government that exists in the State. In saying this I hold no brief for anybody. I hope that people who know me would not accuse me of holding any brief for anybody. I feel that we should make an effort to see that we extend our co-operation to the present Ministry if we do not find any vital defects on its part in the management of the affairs of the State. I do feel that the present Ministry under the leadership of the Hon. Sri Rajagopalachari has really raised the tone of the administration in the State and the very talk of a change of the Ministry is creating a feeling of insecurity in the minds of the people who are in charge of Governmental machinery and also the masses. I have seen how the masses react to the Ministry that is in power under the leadership of the Hon. Sri C. Rajagopalachari. Whatever the politicians might say, the masses are entirely with this Ministry, as far as I could see. In fact, when the Hon. Sri Rajagopalachari visited Malabar, though I did not have the good fortune to be present then, I heard from all quarters that the reception which he had in Malabar from the masses could be had only by a person like Sri Jawaharlal Nehru, the Prime Minister of India, and nobody else in the State. What does it indicate? That really shows that the Ministry under his leadership has created contentment and confidence in the minds of the masses. There might be suffering and complaints here and there. But where does an ideal state of things prevail? Even in a country like Russia where they say that everything is ideal, is there an ideal condition of things prevailing? There is really poverty and there is begging and suffering among sections of the people in that country. While that is so, to say that there should be an ideal condition of things under the Government that is existing here, and to draw a sombre picture of the present state of affairs in the State and lay the blame for everything at the door of the Ministry, is a proposition to which I cannot subscribe. I do not stand to gain by saying this, but I owe it to the people of this State and to this House that I should give expression to my discontent about the attitude taken by several of my colleagues and also by some sections of the people in this State towards the established Government here, and I should say that we are not doing a service to the State and to the people in taking such an attitude. After all, what has Rajaji's administration or Rajaji's Cabinet done to the State? Definitely, the food

[Sri K. M. Seethi Sahib] [18th December 1953]

situation has improved though economic depression makes it very difficult for the people to purchase the foodstuffs available. Foodstuffs are available no doubt and the food situation has much improved. Decontrol has really contributed to this happy consumption and the consequent contentment and happiness of the people to a great extent and that it is a fact which has been universally appreciated. But when we derive benefits and enjoy benefits, we do not take much time to forget the benefits and begin to accuse the Government, try to pull it down and get in or bring the people who might subscribe to our own point of view. Sir, accusations were made here yesterday and I was very sorry to hear some of my colleagues making very, very serious allegations against the Hon. the Chief Minister. I am interested in seeing that the Chief Minister of the State is left free from accusations like the one that he is interfering with the administration of justice. It was a shocking proposition for me. If there is one person in the country who does not interfere with the administration and working of the judiciary, to my knowledge, belief and firm conviction, it is the Hon. Sri Rajagopalachari, the head of the State. I say that such accusations when made should be substantiated and the Members who make such accusations owe it to this House to substantiate them. It is hardly fair to this House, to the State and to the people of the country, to make such sweeping remarks without substantiating them when they involve such serious charges. If the Hon. the Chief Minister is really guilty of the charge, every one of us would be joining in a chorus in condemning such an attitude. So, I respectfully submit that this Ministry is not a Ministry at the door of which such charges can be laid. I also submit we cannot forget the services of our great men. I may have my own differences with the Congress Party; I may have my own differences with the Hon. Sri Rajagopalachari, but we cannot forget the personality of the gentleman who has taken so much trouble and who has made so much sacrifice in taking up the leadership for the benefit of the State. We cannot really forget his sacrifices and services. We are too small to take the light-hearted view which we are now taking about the Hon. Sri Rajagopalachari, who offered to render us service by becoming the Chief Minister of the State. The Chief Ministership of the State is not exalting his personality or his dignity considering the height of glory and dignity which he had already attained. An ordinary man with average common-sense can very well appreciate this fact. He can easily see that Rajaji would not be thinking that he is becoming exalted by taking up the Chief Ministership of our State. In fact, did we not beg of him that he should come and take up the responsibility of administration when the stability of the Government was in jeopardy? Now, when stability has been established and when comparative peace and contentment have been brought about in the State, is it gratitude on our part to ask him to quit his office in favour of another Government? I do not attribute any motives to anybody. For some of those who are having a view different from mine, I have very great respect. I am not attributing motives

[18th December 1953] [Sri K. M. Seethi Sahib]

to anybody in this matter. But I would insist that we should take a charitable and grateful view of men who rendered unforgettable services at critical stages in the affairs of the country. That is all I have to say about the general political situation in the country.

"We cannot expect any original ideas from the Hon. the Finance Minister regarding the solution of the unemployment problem in the country, poverty and very many evils which beset society. They are chronic problems relating to diseases of society which should be cured by gradual treatment by the State Governments and the Central Government. The Central Government, we are gratified to note, have adumbrated certain useful schemes like the Five-year plan, the Community projects, the National Extension Service Scheme, and such other schemes which will go a long way, if properly implemented, to better the condition of the common man. The Budget presents certain features which give an assurance that the State Government are co-operating with the Central Government in working these schemes successfully and realising the objects for which these schemes have been adumbrated. It would be only fit and proper on our part, as citizens of the State, to help and co-operate with the Government in making these schemes a success without making sweeping criticisms of these schemes as Utopian or ideal schemes which may not serve the purpose for which they have been framed.

"In regard to the selection of centres for starting Community projects and National Extension Service schemes, several hon. Members have pointed out that the constituencies from which they come have not been properly treated and that they have not got their due and just share. I come from a constituency in Malabar, which is a particularly backward constituency, comprising Ernad taluk. Ernad and the adjoining Walluvanad taluk particularly and the whole Malabar district generally have been neglected in the matter of the starting of these Community projects and National Extension Service and other beneficial schemes. No doubt, certain taluks have been given their share in regard to Community projects and National Extension Service schemes, but Ernad and Walluvanad taluks have been completely neglected. I have pointed out this fact even on previous occasions and I reiterate it now and request the Hon. Minister in charge of Community projects and National Extension Service schemes that Ernad and Walluvanad taluks must be given their due share in the matter of the starting of these projects and that the district of Malabar generally should be accorded better treatment in this respect.

"One other matter to which I want to make a reference is about the islands, the Laccadives and the Minicoy Islands, about which the hon. Member Sri Appu was speaking yesterday. Ever since I became a Member of this House in 1946, I have been making a reference to this matter in my speeches every year. The Government appointed a Special Officer to investigate into the conditions of these islands. These unfortunate islands are having

[Sri K. M. Seethi Sahib] [18th December 1953]

certain primitive conditions of life and antiquated laws even in the twentieth century. The laws that are prevailing in the mainland are not applicable to the islanders. The Special Officer's recommendations should be implemented without any further delay and all the requests made by the Islanders' Association, Jamat-I-Jazeera, in the memorandum submitted to the Hon. the Chief Minister when he visited Malabar, might be complied with as early as possible. A regular means of communication by a steamer service between the islands and the mainland should be established without any further delay.

4-40
p.m.

" Sir, medical relief that is given to my constituency at present is very, very meagre and unsatisfactory. There are several centres which require rural dispensaries and hospitals, but the local boards are not able to provide sufficient funds for those purposes. My request to the Government is that they should help all those centres for establishing hospitals and dispensaries so that the people of those places may be relieved of their suffering and distress.

" About the food situation in Malabar, enough has been said by my hon. Friends. The zonal system has been the cause for great hardship to my district. A bag of paddy is being sold at Rs. 31 in Coimbatore, whereas it sells at Rs. 62 in Malabar. The disparity is very eloquent and significant and is one which should certainly induce the Government to find an effective solution to bring down the prices which are soaring at present in my district. If only the zonal system is abolished, this difficulty could be got over to some extent.

" In the matter of electrification, Malabar has been very sadly neglected. When a question was asked this morning by my Friend Mr. Moidu whether electricity would be extended to Badagara, the Hon. Minister in charge of the portfolio said that in the near future there was no hope of extending electricity to Badagara. I do hope the Government will take a more sympathetic view in the matter of extending electricity to our district. Thank you, Sir."

* SRI P. T. RAJAN :—" Mr. Deputy Speaker, with your permission, I am going to confine myself to one or two matters relating to my district, leaving questions of general importance to be dealt with by my colleagues seated to my right. I was happy to learn that the Vaigai River Scheme in Madurai district is going to be taken up in the immediate future and that priority—almost top priority—has been given to it. While I welcome that and feel that that scheme is an important one, I would like to bring to the notice of the Government that there is another scheme which is even more important than that. I refer to the drinking water-supply scheme for the people of the Cumbum valley. In that valley, there are four panchayats, viz., Gudalur, Cumbum, Uttamapalayam and Chinnamanur and the water-supply scheme for these panchayats has been pending for over 30 years. Somehow or other this has not been considered by the Government seriously. While supply of water for irrigation is important,

[18th December 1953] [Sri P. T. Rajan]

supply of drinking water to the people is even more important. In this area people take water from pools and tanks polluted by both beast and man. I am surprised that cholera has not swept people away in that area. Probably, those people, who have been long accustomed to drink such bad water have become immune to it. After all, there is a limit. I had referred to this question on two previous occasions and appealed to the Minister then in charge of this scheme to look into the matter. Some members of the Cabinet changed and my Hon. Friend the Raja of Ramnad is now in charge of this portfolio. I heard from him that he is likely to visit Madurai soon to consider or rather to inspect the site and see how soon this scheme—I refer to the Vaigai Scheme—can be given effect to. When he goes there—I hope it will be soon—I request him to make it convenient to visit any one of those four panchayats. Let him make enquiries. If he does it, I am sure he will easily see how women have to walk for three or four miles to fetch water from pools and tanks, which as I said already, are polluted by man and beast. The poor women-folk are suffering a lot at the present time. After all, it is up to the Government to look into the matter. Since the Government spend money for the well-being of the people, since it is the Government run by the representatives of the people, they should pay great attention to this important matter. I will not take much of the time of the House. I once more request the Hon. Minister for Public Works to consider this scheme sympathetically. After all, I am only making an appeal on behalf of the womenfolk who are forced to bring water from distant places. It is very difficult for them to get water for bathing as well as drinking purposes from a long distance. This scheme has been pending for a very long time. If only the Cabinet can make up its mind and if only this Government, whose good work has just now been testified by one hon. Member of the House as functioning in the interests of the people, can make up its mind, this scheme can very easily be taken up for immediate execution. I shall be thankful to the Raja Sahib and his colleagues if they would kindly consider this question sympathetically."

* SRI V. K. PALANISAMI GOUNDER :—" கனம் உதவி சபா 4-47
நாயகர் அவர்களே, ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்தபோது பிரபல முதன்முறை 4-47
யாகச் சமர்ப்பிக்கப்படும் பட்டுத் துறை ஆகும் இது. ஆந்திர பிரிந்த போது
பிற்பாடு முதன்முறையாக இப்பொழுதுதான் இந்தச் சட்டசபையும் கூடி
யிருக்கிறது. ஆந்திர பிரிந்த பிறகு நமது சட்டசபைக் கூட்டம் கூட
கொஞ்சம் சப்பென்றுதான் இருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும். ஆந்திர
நண்பர்கள் ஒருநாளைக்கு கொஞ்சம் காரசாரமான விவாதம் நடக்கும்.
ஸ்ரீ வாலிலா எப்பொழுதும் சபையிலுள்ளோர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டும்
வகையிலேயே பேசுவார். அவரும் ஆந்திராவுக்குப் போய்விட்டார். பாக்கி
யுள்ள மலையாள மெம்பர்களும், கன்னட மெம்பர்களும் ஐக்கிய
கேரளத்தை அமைத்துக்கொண்டு போய்விட்டால், தமிழ்நாட்டுச் சட்ட
சபை ரொம்பவும் சப்பென்று இருக்கமென்று சொல்லவேண்டியதிருக்கிறது.
அனால் ஸ்ரீ கோசல்ராம் போன்ற இரண்டொரு அங்கத்தினர்களும் கூட
இங்கே இருக்கத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ கோசல்ராமே சொன்னார்,
'நான் அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் இருப்பேனே இருக்கமா'னு, "

[Sri V. K. Palanisami Gounder] [18th December 1953]

என்பதாக. அப்படி அவர் போன்றவர்களும் இல்லாத போதுமேயானால் நமது சட்டசபையில் விருவிருப்பைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷயங்கள் ஒன்றுமே யில்லாமல் போகுமேயென்று தான் நான் வருந்துகிறேன். ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்து போனதினால் நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கொஞ்சம் உயிர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதேசமயத்தில் உணவு தானியத்தில் நாம் ரொம்பவும் பற்றாக்குறையுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். நாட்டிலே போதுமான உணவு தானியம் இல்லாவிட்டால், நாம் என்னதான் நிதி நிலைமையில் மேம்பட்டவர்களாக இருந்தாலும்கூட, செறிப்புள்ளவர்களாக இருக்கமுடியாது. நாட்டு மக்களுக்கு உணவு தான் முக்கிய பிரதானம். ஆகவே நமது சர்க்கார் உணவு தானியத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதிலே அதிக அக்கரை காட்டவேண்டும். இங்கு சட்டசபை அனைத்து அங்கத்தினர்கள் பெரிய பெரிய பாசன திட்டங்களைப் பற்றியும், சிறிய சிறிய பாசன திட்டங்களைப் பற்றியும் பேசினார்கள்.

“அதிகமாக உணவை உற்பத்தி செய்வதற்கு உதவக்கூடிய பெரியதொரு நீர்த் திட்டத்தைப்பற்றி நான் சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தத் திட்டம் பூர்த்தியானால் தமிழ்நாட்டில், அல்லது எஞ்சியுள்ள சென்னை மாகாணத்திலேயே உணவு தானியப் பஞ்சமோ, பற்றாக்குறையோ இருக்காது என்று சொல்லிவிடலாம். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் ஆனை மலைப் பிரதேசத்தில் மூன்று பெரிய ஆறுகள் செல்லுகின்றன. அவற்றின் தண்ணீர் மலைகளின் வழியாகவே சென்று அரசிக்கடலில் விழும்பு கொண்டுள்ளது. அந்த ஆறுகளின் தண்ணீர் இன்றையதினம் திருவாங்கூர் பிரதேசத்திலுள்ள சொற்ப நிலங்களுக்கு உபயோகப்படுகிறதே தவிர பாக்கித் தண்ணீர் எல்லாம் அரசிக்கடலில் விழும்பு கொண்டு தான் இருக்கிறது. இந்த ஆற்று நீர்த்திட்டத்தை மேற்கொண்டால் மதுரை ஜில்லா, கோயம்புத்தூர் ஜில்லா முழுவதும் நன்றாகப் பயிர் செய்ய முடியும். உணவு தானியப் பஞ்சமே இந்த ராஜ்யத்தில் இல்லாதவாறு செய்துவிட முடியுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு சின்ன நீர்ப்பாசன திட்டங்களைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது, எங்கள் பிரதேசத்திற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கக்கூடிய ஆனியார் திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது எந்த நிலைமையில் இன்றையதினம் இருந்துகொண்டிருக்கிறதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்தத் திட்டத்தையும் உடனடியாக பூர்த்தி செய்து கொடுத்தால் எனது தொகுதி மக்களுக்கு ரொம்பவும் பிரயோசனமுண்டாக இருக்குமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“தவிர ஜில்லா போர்டுகளை எடுத்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக தாலுகா போர்டுகளை அமைக்கும் யோசனை சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருந்து வருவதாக அறிகிறேன். ஜில்லா போர்டுகளை எடுத்துவிட்டு, தாலுகா போர்டுகளை அமைப்பதற்கு கொஞ்சம் காலதாமதமாகுமாதலால், உடனடியாக ஜில்லா போர்டு தேர்தலை நடத்திவிட விரும்புவதாகவும் தெரிகிறது. ஜில்லா போர்டு தேர்தலை நடத்துமபட்சத்தில், அதற்குப் பிறகு மூன்று வருஷ காலம் வரையிலும் அந்த ஜில்லா போர்டுகளை நிர்வாகத்தை நடத்தி வரும்படி செய்வதே தேவையென்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் ஒரு யோசனை சொல்லப்படுகிறது. அதாவது ஜில்லா போர்டுகளுக்கு தேர்தெடுக்கப்பட்டவர்களே, தாலுகா போர்டுகள் அமைக்கப்பட்டவுடன் அதன் அங்கத்தினர்களாக வந்துவிடாமென்பதான அந்த யோசனை. இன்றையதினம் ஜில்லா போர்டுகளுக்கு ஒரு பிரிக்காவிலிருந்து ஒரு அங்கத்தினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால், தாலுகா போர்டாயிருந்தால் ஒரு பிரக்காவுக்கு மூன்று நான்கு அங்கத்தினர்கள் வரும்படி இருக்கும். ஆகவே பெரும்பாலான குறைந்த விஸ்தீரணமுள்ள பிரதேசத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதையே விரும்புவார்கள். ஆகவே ஜில்லா போர்டு தேர்தலை நடத்தினால், அவர்கள் காலம் வரையில் ஜில்லா போர்டுகளை இருக்கும்படி விட்டுவிடுவது நல்லது. இல்லாவிட்டால் தாலுகா போர்டுகளுக்கான தேர்தல் நடத்துவதே உசிதமாகக் கருதுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக பலர் சர்க்கார் உணவு மண்டலக் கொள்கையைப் (Public System) பற்றி பேசினார்கள். மலையாள அங்கத்தினர்களும், கன்னட அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். அதைப்பற்றி நானும் ஒரு விஷயம்

[18th December 1953] [Sri V. K. Palanisami Gounder]

சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. என் தொகுதி மலையாள ஜில்லா பக்கத் திலும், கொச்சி இராஜ்யத்திற்குப் பக்கத்திலும் இருக்கிற ஒரு பிரதேசம். அங்கே ஒரு மண்டலத்திலிருந்து இன்னொரு மண்டலத்திற்கு உணவு தானியங்களைக் கடத்திக்கொண்டு போகாமல் இருப்பதற்காக ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸ் படையினர்கள் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட இதையே தொழிலாக உடையவர்கள் பலர் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாலக் காட்டில் முதலில் மகசூல் அறுவடை ஆரம்பித்துவிட்டால் அந்த தான்யத்தை கள்ளத்தனமாக பொள்ளாச்சி தாலுகாவிற்குக் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். அதைப்போலவே கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மகசூல் அறுவடை ஆரம்பமாகிவிட்டால் உடனே அதைப் பாலக்காட்டுக்குக்கொண்டு போகும் வழக்கத்திலேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். என்னதான் தீவிர நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட இப்படி கள்ளத் தனமாக தானியம் வெளியேறும் வழக்கத்தை நிறுத்த முடியவில்லை. பொது ஜனங்கள் எல்லோரும் சர்க்கார் இதை நிறுத்தமுடியவில்லை என்று குறைபடுகிறார்கள். ஆகவே மக்களது வெறுப்பை அதிகப்படுத்தாத வகையில் இந்த உணவு மண்டலத் தடை எதுவும் இல்லாமல் பூராக் கட்டுப் பாட்டையும் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் நேற்று உணவு மந்திரி அவர்கள், ‘இங்கேயே தடுக்காவிட்டால் மலையாளம் ஜில்லாவிலிருந்து திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்திற்கு அதிக தானியம் போய் விடும்’, என்று சொன்னார்கள். இங்கு இருக்கும் தடையை திருவிதாங்கூர்-கொச்சி எல்லையில் போட்டால் நல்லது. இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மற்றொரு விஷயம். சென்ற வருஷம் பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் முன்பு இருந்ததைவிட இன்னும் அதிகமாக ஒரு பிரக்காவை அபிவிருத்தி செய்யப்போவதாகச் சொன்னார்கள். எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து இந்தச் சட்டசபைக்கு வந்திருக்கிற அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்துகொண்டு ஒரு பிரக்காவைத் தேர்ந்தெடுத்த ‘இதை அபிவிருத்தி செய்யுங்கள்’ என்பதாக சர்க்காருக்கு அனுப்பினோம். எங்கள் ஜில்லா கலெக்டர் நாங்கள் தேர்ந்தெடுத்த பிரக்காவை விட்டுவிட்டு மற்றொரு பிரக்காவை அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதாக சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்திருக்கிறார். கடைசியில் ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் சொன்ன பிரக்காவும் வேண்டாம், கலெக்டர் சிபார்சு செய்திருக்கும் பிரக்காவும் வேண்டாமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்துவிட்டது. இதுமாதிரியாகுமென்று தெரிந்திருந்தால் நாங்கள் ‘கலெக்டர் சிபார்சு செய்த பிரக்காவையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்’ என்றுகூடச் சொல்லியிருப்போம். சர்க்கார் எந்த பிரக்காவையும் சென்ற வருஷம் எங்கள் ஜில்லாவில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“கலெக்டர் ஒரு சிபார்சு செய்தார்கள். அங்கத்தினர்கள் ஒரு பிரக்காவை சிபார்சு செய்தார்கள். ஆகவே ஒரு பிரக்காவையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம் என்று சர்க்கார் அதைக் கைவிடவில்லை. சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் அந்த ஜில்லாவிற்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டதால்தான் அந்த ஜில்லாவில் பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தை கைவிட்டோம்.”

* **SRI V. K. PALANISAMI GOUNDER:—**“எங்களது தப்பு அபிப்பிராயத்தை போக்கினதற்காக கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதோடு மற்றொரு விஷயம். சபையில் எனக்கு முன்பு பேசிய ஒரு அங்கத்தினர் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த நிதி மந்திரி அவர்கள் தங்கள் ஜில்லாவிற்கு வேண்டிய காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் சாதித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நாங்கள் எங்கள் ஜில்லா சம்பந்தமாக நெருங்கும்போதெல்லாம் அவர் தன் சொந்த ஜில்லாவிற்கு நியாயமாகச் செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்தால்கூட, ‘அவர் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவாகி. ஆகவே அதை அவர் ஜில்லாவிற்குச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்’, என்று யாராவது சொல்லப்போகிறார்களே என்று

[Sri V. K. Palaniswami Gounder] [18th December 1953]

னோம்பவும் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர் பேரில் அந்தக் குற்றச்சாட்டை சுமத்தியது சரியல்ல. பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் நாயகன் தேர்ந்தெடுத்த பிரக்காவையோ, அல்லது கலைக்டர் பிராக் செய்த பிரக்காவையோ அவர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லையென்பதாக நாயகன் அவர்பால் கோபம் கொண்டுள்ளோம். ஆனால் இன்று தான் உண்மை தெரிகிறது. சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் அந்த நிலைநிற்கு விலைக்கப்பட்டதால்தான் இதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லையென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே இதிலிருந்து இந்தச் சர்க்கார் பாரபட்ச மற்ற முறையில் தான் நடந்துகொண்டு வருகிறதென்பது எல்லோருக்கும் தெரியவரும்.

“கடைசியாக, இந்த ராஜ்ய நிர்வாகச் செலவுகள் மிகவும் அதிகமாக இருப்பதாக அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வாஸ்தவம். ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்துபோன பிற்பாடு வேறு ஏராளமான சர்க்கார் கீழ்ப்பந்திகளுக்கு அரசாங்கத்தில் வேலையில்லாவிட்டாலும்கூட நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அதிகரிக்கவிடக்கூடாது என்ற கருத்தில் வேலையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் மக்களுக்கு மேலும் மேலும் வரி போடாத வகையில், அவர்களது வரிச்சமையை குறைக்கக்கூடிய வகையில் நிர்வாகத்தை சீக்கனமாக, திறம்பட நடத்துவதற்கான எல்லா நடவடிக்கையையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்; மக்களின் அபிமானத்தைப் பெறவேண்டுமென்று மாதிரம் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொண்டு கிறேன்.”

5 p.m. * SRI M. DHARMALINGAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am extremely sorry to say that there will not be much use in voicing the grievances of the public here, though this is the best opportunity for me to do so, for the simple reason that I am satisfied that the Government, as they are at present working, will not be able to take any representation into consideration even if it is repeatedly made hundreds and thousands of times. This Government is not a democratic Government. Then it should be found out what kind of Government it is. I would like to point out that this is an undemocratic Government coated with democratic principles to eat away public money, deceive the public and while away the time. It is said that the present Congress Government is for the people and of the people. But the persons who run the Government have forgotten the purposes for which they came. They carry on without hearing what the Members are representing in this House. What is it they are doing? What are the steps they have taken to ascertain at least whether what we say here is a fact or not? They have done nothing. The polish or the coating that they gave at the time of election has perhaps disappeared now and we see the real colour of the Government. They have forgotten the promises and assurances they gave. I do not say that the Congress organization which has now taken up the responsibility of administering the country is useless. It is the only best and foremost organization that came forward to solve the difficult problems that were facing us when we were slaves under a foreign Government. It has very good ideas and plans and policies to improve the condition of the people. But when these plans and policies are actually

[18th December 1953] [Sri M. Dharmalingam]

carried into execution, the job is found to be practically impossible because of the selfishness, jealousy and non-co-operation existing among Congressmen themselves. This kind of non-co-operation would certainly demoralize the whole State. It is on account of this that we see the Hon. the Chief Minister—though it is highly deplorable and also unbearable for me to say—sometimes slip into a dark room of conspiracy to do certain things against his conscience and also against the will of the public though he is a capable administrator. Under these special circumstances what I would like to submit to the House is, let us try to co-operate with one another and find out ways and means of improving the status of the people of our State. Sir, when I say this, I am aware of what the people may think. They will say: ‘Dharmalingam is offering his co-operation because he is afraid of facing the electorate again’. I must point out that the impression has been created in the minds of the people that if the present Ministry fails, the Chief Minister can under the Constitution ask His Excellency the Governor to dissolve this House and order fresh elections. I have heard—I do not know whether I am correct—that the Chief Minister has threatened some people that he will order fresh elections if they oppose him. If the information is correct, I would request him not to adopt such a policy because every Member has a right to represent the grievances of the people to the Chief Ministry even though he may not like them. I cannot understand why the Government do not care to look into any representation we make here and rectify and redress the grievances mentioned therein. When such a thing is happening why should we come here? The people are already saying that we come here not to represent their grievances but to claim travelling allowance. If the Hon. the Chief Minister and his Government are really interested in the welfare of the people let them enquire into all their grievances and do what is possible to improve their living condition.

“In this connexion I would like to bring to the notice of the Government that the inferior servants of the Revenue Department invited the Hon. the Minister for Land Revenue to one of their meetings a long time ago and made certain representations. On that occasion, I personally requested him to increase their salary and to assign them some land to enable them to construct small houses so that they may be useful to them at the time of their retirement. Though it is now eighteen months since this meeting took place, no action has been taken till now. Then, what is the use of inviting Ministers and making representations? What is the use of Ministers touring the State spending public money?

“There is another representation I would like to make here. Regarding visit to sub-jails, the Hon. Minister for Law said on a former occasion that if Members wanted to visit or inspect sub-jails situated in their respective constituencies, they could write

[Sri R. S. Arumugam] [16th December 1953]

“திருநெல்வேலித் தாலுகாவில் இரண்டு திட்டங்களைச் சொன்னோம். மாலார் குளத்திற்கு எப்படியும் ஒரு கால்வாய் வெட்டவேண்டுமென்று கடந்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் நான் பேசினேன். இம்மாதிரி பணம் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்றால், அதைப்பற்றி விசாரித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது தெரியவில்லை. இத்திட்டங்களை எல்லாம் சொந்ததொகையைக்கொண்டு நிறைவேற்றக்கூடியவை; அதிகப் பணம் வேண்டியவை.”

“அது மாதிரமல்ல. பழையபேட்டை பகுதியிலிருந்து கங்கைகொண்டான் குளம் வரை வாய்க்கால் வெட்டினால் 25-ஆயிரம் ரூபாய்க்குள் முடிந்தாலும், பத்தாயிரம் ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலங்கள் நஞ்சையாகும். அதில் பாதி தொகையை அந்தத் திட்டத்தினால் நன்மையடையக்கூடிய விவசாயிகளைத் தருவதற்குத் தயார் என்று சொல்லுகிறார்கள். எத்தனைபோது காலமாக விவசாயிகள் அதைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டுவந்தபோதிலும், காரியம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதை உடனடியாகச் செய்ய ஏற்பாடுசெய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

“விவசாய அபிவிருத்தி செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டம் என்று சொல்லுகிறார்கள். காய்நீர் பள்ளம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பக்கத்து இடங்களிலெல்லாம் இந்தத் திட்டம் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி தாலுகாவுக்கு இந்தத் திட்டம் வேண்டுமென்று சொன்னபோது, அங்கு விஜயம்செய்திருந்த கனம் மந்திரியவர்கள் கவனித்துச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே, திருநெல்வேலி தாலுகாவுக்கு அம்மாதிரி திட்டங்கள் வர ஏற்பாடு செய்யுமாறு கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“பாபநாசத்தில் மேல் அணியில் மின்சார உற்பத்திநிலையம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதே தண்ணீரைக்கொண்டு கீழ் அணை மத்தியில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இன்னொரு கருவியை அமைக்கலாம். இதன் மூலம் அதிகப்படியான மின்சாரம் கிடைக்கச்செய்யலாம். அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

“கல்வி விஷயமாக அதிகமாகச் சொல்வதற்குத் தயாராயில்லை. பருளைக் கமிட்டி ரொம்ப பிரயாசைப்பட்டு, நாரவே, டென்மார்க்குப்பான்ற நாடுகளுடைய கல்வித்திட்டத்தையெல்லாம் ஆராய்ந்து, இந்தத் திட்டம் நல்லது என்று சொல்வதற்கு அவர்கள் பட்டாட்டை நினைப்பதற்குப் பச்சாத்தாய்மாக இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) கல்வித்திட்டம் சம்பந்தமாக விரிவாக விவாதிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் இதைப்பற்றி பேசலாம் என்ற எண்ணத்தில் இப்பொழுது அதிகம் சொல்லவேண்டாமென்று எண்ணுகின்றேன்.”

“எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சைக்கு முன்னால் ‘ஸெலக்ஷன்’ பரீட்சை இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று கருதுகின்றேன். 4, 5-வது பரீட்சைகளில் ஏன் தேர்வுப் பரீட்சை வைத்து அனுப்பிவிடக்கூடாது? ஐந்தாவதுபாடம் பாஸ் செய்துவிட்டு, எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சைக்குமுன்னால் எதற்காக ஸெலக்ஷன் பரீட்சை என்று ஒன்று இருக்கவேண்டுமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஐந்தாவது பாரத்திலேயே அவர்களை நிறுத்திவிடலாமே. எதற்காக எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வகுப்பில் சுமார் ஆறு மாதம் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த பிறகு ஸெலக்ஷன் என்று எதற்காக இருக்கவேண்டுமென்று எனக்கு விளங்கவில்லை. அப்படி ஸெலக்ஷன் பரீட்சையில் தேருமல் நின்று போகிறவர்கள் பள்ளிக்கூடப்போகாததால் பிறகு அலைந்து கொடுப்போகிறார்கள். இந்த ஸெலக்ஷன் பரீட்சை வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய இந்த விஷயத்தை கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் ஆலோசனை செய்து முடிவுக்கு வரவேண்டும். ஏதோ நாங்கள் சொல்லும்படி அது இதைப்பற்றி ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் என்று இருந்து விட்டால், நாங்கள் சொல்வது இன்ன உண்மையை ஆராய்ந்துபார்த்து, அதனால் இதைப்பற்றி ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் என்று இருந்து விட்டால், நாங்கள் சொல்வது முறையை சத்தியவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

[16th December 1953] [Sri R. S. Arumugam]

“ஆசிரியர் இன்றைக்கு எந்த விதமாக அல்லல் படுகிறார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்கள் குறைந்த சம்பளத்தில் காலம் தள்ள முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எந்த நாட்டிலும் எந்த ராஜ்யத்திலும் இம்மாதிரியான குறைந்த சம்பளம் இருக்காது, இருக்கமுடியாது, இருக்கவும் நியாயம் இல்லை. நிதி நிலைமையில் அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான கஷ்டங்கள் இருந்தபோதிலும்கூட, கண்டிப்பாக இந்த ராஜ்யத்திலிருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் அக்கறையுடன் இருந்து, அவர்கள் சம்பளத்தை தக்கபடி உயர்த்துமாறு கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

“ஹரிஜனங்கள் சேகம் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக, 40 லக்ஷம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவு அவர்களுக்கு இந்தத் தொகை போதுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆரம்பக் கல்விக்காக 15 லக்ஷம் ரூபாய் சாதாரணமாக பள்ளிக்கூடத்திற்காகப் போய்விடுகிறது. இதையும் அதில் சேர்த்து 40 லக்ஷம் ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள், பின்னடைந்தோருக்கு ஒதுக்கி இருப்பதையும் இதிலிருந்து கழித்து விட்டால் மீதம் என்ன இருக்கும்? ஹரிஜன சேகமாபிவிருத்தி இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகளை, ஹரிஜனங்களை நடத்தவது போலவே, நடத்துகிறார்கள். அதாவது, டிப்டி கலெக்டர்களுக்கு பிரயாணச் செலவுக்கான அலவன்ஸ் ஒரு மாதிரியாகவும், அதே கிரேடுலுள்ள ஹரிஜன் வெல்போர் ஆபீசர்களின் பிரயாணச் செலவுக்கான அலவன்ஸ் அதைவிடக் சம்பியாகவும் இருக்கிறது. ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளை சாதாரண ஹரிஜனங்களாகவே பாவிக்கிறார்கள் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளாமல் எப்படி இருக்கமுடியும்? இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? மனைக் கட்டுப்பாற்றவைகளுக்குப் பணம் கேட்டால் சர்க்காரிடம் பணம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. பணம் இல்லாமல் எப்படி அந்த டிபார்ட்மென்டா நடத்த முடியுமென்று தெரியவில்லை. பணம் இல்லையென்றால், அந்த டிபார்ட்மென்டு இருந்து என்ன பிரயோஜனம் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. அதற்கு ஏன் ஒரு அதிகாரி, சில கிளார்க்குகள், ராஜ்யத்துக்கு ஒரு மந்திரி, இருக்கவேண்டும்? காந்திஜி அவர்கள் இறந்துவிட்டபிறகு ஹரிஜனங்களைப்பற்றியே மறந்துவிட்டார்கள். ஹரிஜன அபிவிருத்தி என்று எல்லோரும் சட்டசபையில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, பிராமண்களிலே ஹரிஜனங்களைப்பற்றி யாரும் நினைப்பதாகத் தெரியவில்லை.”

* SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“கனம் உதவி சபா 5-30 நாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஒரு கணம் p.m. துடைப்புத் திட்டம் என்று தான் கருதுகிறேன். கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டில் பஞ்சம் அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கம், “நல்ல மழை பெய்யவில்லை; அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்,” என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது நல்ல வேளையாக மழை பெய்து அதனால் பஞ்சம் குறைந்து வருகிறது, உணவு நிலைமையும் சீர்ப்பட்டுவருகிறது, உணவு தானிய விலைகள் குறைந்து வருகிறது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சந்தோஷப்படுகிறார். இந்த நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் தங்களுடைய நிர்வாகத் திறமையினால் நாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டுமே யொழிய இயற்கையிலால் நாடு நன்றாகிவிட்டது என்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் நாம் சர்க்காருக்கு நன்றி பாராட்டுவதாக இல்லாமல் இயற்கைக்குத்தான் நன்றி பாராட்டுவதாகும். அவர்களுடைய திறமைக்கு நன்றி பாராட்ட வேண்டியது இல்லை.”

“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் தேர்தல் காலத்தில், தான் சொல்லி வந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி விட்டேன் என்று சொன்னார். குறிப்பாக அவர் உணவு கட்டுப்பாட்டை எடுத்து விட்டேன் என்றும் நெசவாளர்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்து விட்டேன் என்றும் சொன்னார். இப்பொழுது கைத் தறி நெசவாளர்களுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் ராஜாஜி சர்க்கார் நிறைவேற்றி அதை மத்திய சர்க்காருக்கே

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [18th December 1953]

அனுப்பி வைத்தது. அதை நேரு சர்க்கார் ஆதரித்ததா? 40 சத விதமும் 60 சத விதமும் கைத்தறிக்களுக்கு ஒதுக்கி விட்டால் கைத் தறி நெசவாளர்களுக்கு நன்மை செய்து விட்டதாகச் சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன். இன்று எங்கு சென்று பார்த்தாலும், கைத் தறி நெசவாளர்கள் பிச்சை எடுக்கும் நிலைமையில் தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி சொல்லுகிறார், கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலைமையைச் சரிப்படுத்தி விட்டேன் என்று. கோயமுத்தூர் ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா அவைகளை எடுத்துக் கொண்டால் மற்றும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டாலும் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலைமை மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது. இது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அவர் மறைத்துப் பேசுகிறார் என்று தான் நான் கருதுகிறேன். உணவுக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்து விட்டோம் என்று பெருமைப்படுகிறார். அதனால் விலைவாசிகள் இறங்கிவருகிறது என்று சொல்லுகிறார். கட்டுப்பாட்டை எடுத்ததினால் விலைவாசிகள் இறங்குகிறது என்று சொல்ல முடியாது. மழை பெய்த காரணத்தால் தான் விலைவாசிகள் இறங்குகிறது. இப்பொழுது மழை பெய்ததினால் பணக்காரர்களுக்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறதெயொழிய நடுத்தர விவசாயிகளுக்கும் நிலம் இல்லாத ஹரிஜனங்களுக்கும் எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. மழை பெய்யாத காரணத்தால் ஏரிகளும் குளங்களும் வரண்டு விட்டன. வாய்க்கால் சீரழிந்து போன காரணத்தால் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டது. இப்பொழுது மழை பெய்தும் அவைகளில் தண்ணீர் தங்குவதற்கு வசதி இல்லை என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை அரசாங்கம் செய்திருந்தால், பஞ்ச நிலைமை வேலைகளைச் செய்திருந்தால். இந்த மழையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்க முடியும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் உணரவேண்டும். இப்பொழுது நிலம் எல்லாம் பெரிய பணக்காரர்களிடமும் ஆயிரம் ஏக்கர்களைக் கொண்ட பண்டார சந்தனிகளிடமும் தான் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை எடுத்து ஏன் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடாது என்று நான் ராஜாஜி சர்க்காரைக் கேட்கிறேன். அதைத் தெரிந்து கொண்டும் இந்த ராஜாஜி சர்க்கார் அதைச் செய்யவில்லை. அவ்விதம் செய்து அவர்களுடைய விரோதத்தை சம்பாதித்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று ராஜாஜி அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். நிலப் பிரபுக்கள் அரசாங்கம் இப்பொழுது நடக்கிறதே யொழிய, ஏழை அரசாங்கம் இப்போது நடக்க வில்லை என்று சொல்லுகிறேன். இராமநாதபுரம் ராஜா சொல்லுகிறார், தான் ஒரு சாதாரண மனிதன் தான் என்றும், தான் ஒரு நிலப் பிரபு இல்லை என்றும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். (The Hon. Chief Minister was seen leaving the Chamber.) இங்கிருந்து நான் பேசுவதைக் கேட்டுவிட்டு போங்கள்.

“இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் இந்த அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கிறார்களா என்றால் இல்லவே இல்லை. அவர்களும் இந்த அரசாங்கத்தை கண்டிக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கட்டி கூட இந்த அரசாங்கத்தை ஆதரிக்க வில்லை. அவர்கள் பேசும்போது கூட அரசாங்கத்தின் குறைகளைச் சொல்லி விட்டுத்தான் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் மறுக்க முடியாது. இந்த நாட்டில் அடக்குமுறை ஆட்சிதான் அதிகரித்து வருகிறது.

[18th December 1953] [Sri A. Govindaswami Nayagar]

“இந்த அரசாங்கத்திற்கு இப்பொழுது எதிர்ப்பு கோஷ்டி அதிகரித்து வருகிறது. தங்களுடைய கட்சிக்குள்ளேயே, தங்களுடைய குடும்பத்திற்குள்ளேயே இப்பொழுது எதிர்ப்பு ஆரம்பித்து விட்டது. நேற்றைய தினம் ஸ்ரீ கே. டி. கோசல்ராம் அவர்களும் இன்றையதினம் சில மெம்பர்களும் அரசாங்கத்தைக் கண்டித்துப் பேசியதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் அண்ணாதுரை அவர்கள் மூன்று மாதம் சிறையிலிருந்துவிட்டு வெளியே வந்திருக்கிறார்கள். அன்றைய தினம் வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சி நடத்தியபோதுகூட காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இத்தகைய தண்டனை விதித்தது கிடையாது. இன்றைய தினம் ராஜாஜி சர்க்கார் அண்ணாதுரை அவர்கள் மீது மறுபடியும் தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்றும், அனுவித்த தண்டனை போதாது என்று மீண்டும் சிறைப் படுத்த வேண்டும் என்றும் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரியும் ஜெயிலில் இருந்தவர்தான். காங்கிரஸ்காரர்களும் அநேகம் பேர்கள் ஜெயிலில் இருந்தவர்கள் தான். வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் ‘இவர்கள் ஜெயிலில் இருந்தது போதாது, மேலும் தண்டிக்க வேண்டும்’ என்று வெள்ளைக்காரர்கள் வழக்குத் தொடுத்தது கூடாது என்று மறுத்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் இவர்களை தண்டனை அடைந்தது போதாது என்றும் மேலும் தண்டிக்க வேண்டும் என்றும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே தண்டனை கொடுத்த அதிகாரிகளிடத்தில் இவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையா என்று கேட்கிறேன். மேலும் ராஜாஜி ஒரு சிறந்த வழக்கு அறிஞர் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்பேர்ப்பட்டவர் கோர்ட்டு மாஜிஸ்ட்ரேட் கொடுத்த தண்டனை எல்லாம் போதாது, ரூ. 1.00 அபராதம் விதித்தது எல்லாம் போதாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இத்தக காலத்தில் அமைதியாக ஆட்சியை நடத்த வேண்டும் என்றால் எதிர்க் கட்சியை அடக்கிவிட முடியாது என்பதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். தூத்துக்குடியில் ரயிலை நிறுத்தியதற்காக சுட்டு விட்டார்கள். பாலியாபுரத்திலும் சுட்டார்கள். அதனால் ஒருவருக்கு ஆண் குறியே போய்விட்டது. இப்பொழுது அவனால் உலகத்திலுள்ள இன்ப சுகத்தை அனுபவிக்க முடியவே இல்லை. எதிர்க் கட்சியை அடக்கி ஆட்சியை நடத்தவேண்டும் என்றால் அது முடியாது. எதிர்க் கட்சியை ஆதரித்து எதிர்க் கட்சியைக்கேட்டு அரசாட்சி நடத்தினால் தான் ஆட்சி நன்மையாக நடக்கும். அவர்களை அடக்கிவிட்டு ஆட்சியை நடத்த வேண்டும் என்றால் அது முடியாது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பாலியாபுரத்தின் பெயரை கல்லக்குடி என்று மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால் ஏற்கனவே அதற்கு பாலியாபுரம் என்று பெயர் கொடுத்தது தவறு என்றும் அவ்விதம் கொடுத்த விட்டபின் இப்பொழுது அதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்வதும் தவறு என்றும் கனம் முதல் மந்திரி சொல்லுகிறார். அப்பொழுது மக்களின் விருப்பப்படி மாற்றியது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஏன் இப்பொழுதும் மக்களின் விருப்பப்படி அந்தப் பெயரை மாற்றக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். தூத்துக்குடி வழக்கை வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்று ஆயிரக் கணக்கான மக்கள்கள் வந்திருக்கின்றன. தூது கோஷ்டி வந்தும் கூட மந்திரிகளுக்கு விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியும் கூட கருப்புக்கண்ணாடி போட்டுக்கொண்டிருக்கும் காரணத்தால் எழுத்துக்கள் தெரியாத காரணத்தால் பேசாமல் இருக்கிறார்கள்.

“என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய விக்ரவாண்டியில் ஒரு ஹைஸ்கூல் கூட கிடையாது. அங்கு ஹைஸ்கூல்கள் வேண்டும் என்று மக்கள் கேட்டும் கூட இன்னும் ஹைஸ்கூல்களை கட்டவில்லை. பொது மக்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் ரோடு வசதி கிடையாது. மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் குடிக்க நல்ல தண்ணீர் கிடையாது. ஆனால் பிரசாரத்திற்கு மந்திரிகள் செல்லுகிறார்கள். காங்கேயம் தேர்தலில் இவர்களுக்கு பொது மக்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். விருத்தாசலத்தில் இவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வோட்டுப் போட்டால் நன்மை கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் எதிர்ப்புக்காரர்களுக்கு வோட்டுப் போட்டால் அவர்கள் வந்து

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [18th December 1953]

அம்மா பேரவையொழிய ஒன்றுமே செய்ய மாட்டார்கள் என்று கனம் நிதி
மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே தான் நான் சொன்னேன்
“ஒவ்வொரு படிமுறையிலும் வேண்டிய வாக்விடணம்” என்று நினைக்க
வேண்டாம். கல்வித் திட்டம் வந்த பிறகு விருத்தாடைத்திட்டம் பாடம்
கற்பித்திருக்கிறார்கள். காங்கிரசுத்திட்டம் பாடம் கற்பித்திருக்கிறார்கள்.
ஆகவேதான் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை வாய்க்காங்க வேண்டும் என்று
நினைக்கிறேன். இதற்கு எங்கும் ஆதரவு கிடையாது. இந்த திட்டத்தைப் பற்றி
பேச வேண்டும். அதற்கு ஒரு நாள் அனுமதிக்கப் போவதால் இப்பொழுது
அதிகமாகப் பேசவேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு விஷயத்தை மட்டும்
குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறைந்த செலவில் கல்வியைப் பரப்ப வேண்டும்
என்று இந்த திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார். ஆனால் பருளேகர் கமிட்டி
என்ன சொல்லி இருக்கிறது? அது அதிகச் செலவிற்கு வழி காட்டுகிறது.
ஆசிரியர்களுடைய சம்பள உயர்வுவேண்டும் என்று அது கூறுகிறது. பருளே
கர் கமிட்டி திட்டத்தை பரிசீலனை செய்தார்களேயொழிய மக்களைக் கேட்க
வில்லை. இந்த திட்டத்தை எதிர்த்தவரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழ
கத்தைக் கேட்கவில்லை. காங்கிரஸ் எம். எல். எக்.களை அதை எதிர்த்தார்
கள். அவர்களையும் கேட்கவில்லை. அருப்புக்கோட்டையில் ராஜாஜி என்ன
சொன்னார்? தேர்தலில் வெற்றி பெறவில்லை யென்றால் ராஜாஜி
செய்கிறேன் என்று சொன்னார். ஆனால் சட்டசபையில் அங்கத்தினர்
களுடைய ஆதரவு இருக்கிறது என்று 200 வேட்டுகள் வாங்கி பதவியில்
நிமித்த இருக்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களிடையே 85 பேர்கள்
எதிர்த்துப்போது ஏன் அவர் போகமாட்டேன் என்கிறார். கேட்டால் அவர்
சொல்லுகிறார் தன்னை தன் மனக்குரலுக்கு போக வேண்டாம் என்று சொல்லு
கிறது என்று சொல்லுகிறார். அவர் மனக்குரலுக்கு மதிப்புக்கொடுக்கிறாரே
யொழிய உங்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்கவில்லை.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now adjourn and
meet again at 11 a.m. on Saturday, the 19th December 1953.”

The House then adjourned.

19th December 1953]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 117 asked by Sri K. R.
Viswanathan (on behalf of Sri K. Aranganathan) at the
meeting of the Legislative Assembly held on 18th December
1953, page 218 supra.]

List of staff employed in the Light Project.

	Madras State.	Outside Madras State.
I. Technical staff—		
(a) Gazetted	2	6
(b) Non-Gazetted	56	8
II. Non-technical staff—		
(a) Gazetted	1	..
(b) Non-Gazetted	3	..
III. Clerical staff	13	..
IV. Last grade service -		
Peons	8	..
Watchmen and helpers	10	1
V. Labourers in muster rolls—		
Monthly paid	29	22
Weekly paid	271	32

APPENDIX II.

Wide answer to starred question No. 138 asked by Sri K. R. Viswanathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 18th December 1953, page 231 supra.]

Name of the Minister/member of his family.

Institution in which treated. Period for which treated.

Amount which would have been recovered had they been non-officals.

A—MINISTER.

Sri Manikavelu Naicker, Minister for Revenue.	Government General Hospital, Madras.	From 8th to 12th November 1952.	Medical advice at Rs. 5 × 5 ..	Rs. A. P.
			Nursing at Rs. 2 × 5 ..	25 0 0
			Accommodation at Rs. 4 × 5 ..	10 0 0
				20 0 0
			Total ..	55 0 0

B—FAMILIES.

1 Two children of Sri C. Subramaniam, Minister for Finance.	Government Stanley Hospital, Madras.	9th February 1953	Medical advice ..	1 6 0
			Nursing and accommodation ..	0 10 0
			Operation charges ..	50 0 0
			Total ..	52 0 0
2 Sri Chandrasekara Reddi, son of Sri N. Ranga Reddi, Minister for Public Works.	Government Mental Hospital, Madras.	From 17th September 1952 to 2nd January 1953.	Medical advice ..	1 6 0
			Nursing and accommodation ..	0 10 0
			Operation charges ..	50 0 0
			Total ..	52 0 0
3 Pedmini, daughter of the Raja of Rannad, Minister for Accommodation.	Government General Hospital, Madras.	From 14th to 21st April 1952.	Medical advice at Rs. 1-8-0 × 8 ..	12 0 0
			Nursing and accommodation at Rs. 12 × 8 ..	6 0 0
			Total ..	18 0 0
4 Sri R. N. Ravi, son of Sri R. Nageswara Gound, Minister for Agriculture.	Royapettah Government Hospital, Madras.	From 28th January to 4th February 1953.	Medical advice at Rs. 5 × 7 ..	35 0 0
			Nursing at Rs. 4 × 7 ..	1 12 0
			Accommodation at Rs. 1-2-0 × 7 ..	7 14 0
			Operation charges ..	200 0 0
			Total ..	244 70 0

[18th December 1953]

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 19th December 1953.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

(Starred questions postponed from the list for 18th December 1953.)

Retrenchment in the Hydro-Electric System, Mettur.

* 89 Q.—SRI P. RAMAMURTHI (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a large number of workers have been retrenched from service from the workshops attached to the Hydro-Electric System, Mettur;

(b) how many workers were retrenched since April 1953;

(c) what were the benefits given to the workers who have been retrenched; and

(d) the reasons for this retrenchment?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes.

“(b) Three hundred and thirteen.

“(c) The retrenched workers are not eligible for any benefits as they have put in less than five years' service. They are being given assistance in seeking employment elsewhere. They will be absorbed to the extent possible in other Government Departments where workers are required. The Regional Director of Resettlement and Employment has also been addressed to give priority to the retrenched workers in the matter of employment.

“(d) Want of work due to the curtailed construction programme as a result of lack of funds.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“எப்பல் மாதத்திலிருந்து அவர்களுக்கு வேறு இடங்களில் வேலை தேடிக்கொடுப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால் இதுவரையில் எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை தேடிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள்?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Sir, due to cancellation of some indents the estimated cost of production of materials in the workshops

for 1953-54 fell from Rs. 10 lakhs to Rs. 8.71 lakhs. Consequently the provision for labour was reduced and as such retrenchment had to be effected. Therefore the workers were asked to choose any one of the following alternatives, namely, (1) retrenchment of workers who have put in a service of below five years and continuing the present ten days turn out system or (2) to retain the existing nominal muster roll workers and give them five days work in the month. The attitude of the workers' Union was not helpful. It wanted further time for a month to consider the matter and come to a decision. The workers who are not represented by the Union did not give any indication of their views. The strength of the nominal muster roll workers in the Mettur workshop was 570 out of which 355 have put in less than five years service. The Chief Engineer considered that the retrenchment of these workers was inevitable and therefore the Government approved the proposal of the Chief Engineer to retrench the nominal muster roll workers with less than five years service, in batches.

" The Government recently approved the Chief Engineer's proposal for resuming work on incomplete schemes and new extension schemes. Consequent on this, work orders to the extent of Rs. 4.73 lakhs in the Mettur workshops have been received. The Special Officer, Lignite Investigation, has also placed certain indents on the workshop. The Chief Engineer has stated that the existing 231 nominal muster roll workers on shift system of 10 days work in the month can be given full employment for the entire month and that an additional 116 men out of the 313 retrenched workers can be employed from 1st December 1953 onwards. This arrangement it was stated may be permissible temporarily up to 31st March 1954 and that thereafter the position would have to be reviewed as the employment of workers depended on the availability of work after 31st March 1954."

SRI P. RAMAMURTHI :—“ நான் கேட்ட கேள்வியே வேறு. அவர்களுக்கு வேறு வேலை தேடிக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் யானால் அவர்கள் முயற்சி அதில் எவ்வளவு தூரம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை தேடித் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மந்திரி அவர்கள் சொல்லமுடியுமா ? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"There was no work on which these men could be employed. Of course efforts were made to find employment for them but nothing tangible could be done."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" How many years service have these workmen put in? When they were employed for service, were they told that they would be retrenched at will and when was it discovered that they were superfluous? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI:—“ They were not given any assurance at the time

of employment in service. All of them have put in less than five years of service. Because of curtailment in the programme of production, they had to be retrenched."

SRI P. RAMAMURTHI :—“ சர்க்கார் இப்பொழுது தயாரித்திருக்கும் ஆறு மாத பட்ஜெட்டில் மேட்டூர் மட்டுமல்லாமல் வேறு இடங்களில் இருக்கிற மின்சார ஸ்தாபனங்களுக்காகவும் மிகவும் அதிகமான தொகை ஒதுக்கியிருப்பதின் காரணமாக வேலையை விட்டு நீக்கிய அவர்கள் எல்லோரையும் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென்று சர்க்கார் உத்தரவாதம் அளிக்குமா ? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, every effort will be made to find them employment."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—" Were these workers paid any compensation under the recent Ordinance? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I do not think they are eligible for any compensation because they have put in less than five years of service. Some of them have not put in even two years of service."

SHRI M. PALANIYANDI :— “கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமாக தொழில் நிலையங்களில் ஒரு ஆண்டு வேலையில் இருந்த ஊழியர்களை வேலைப்பைட்டு நீக்கினாலும்கூட அந்த ஸ்தாபனங்கள் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கையில் சர்க்கார் ஸ்தாபனங்களில் 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் வேலை செய்து, வேலை இழந்து போகிறவர்களுக்கு எல்லாம் நஷ்டயீடு கொடுக்கப்படுமா என்று நான் கேட்கிறேன் ? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The suggestion will be considered.”

Price of varam paddy in Malabar.

* 100-A Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether the Collector of Malabar has fixed the price of varam paddy this year and if so, at what rate?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:— 11-10 a.m.
 "The price of paddy is being published in the *Malabar District Gazette* every month as required by section 51 (1) of the Malabar Tenancy Act. The rate varies from taluk to taluk and from month to month."

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, pre-control അവസരത്തിൽ ഒരു പറ നെല്ലിന്റെ വില 1 ക. 14 ഞ. 5 പൈയും 3 ക. യും ആയിട്ടായിരുന്നു ഗവണ്മെന്റ് നിജപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഇന്നാണെങ്കിൽ ഒരു പറ നെല്ലിന് 5 ക. യായിട്ടാണ് മലബാർ കലക്ടർ വില നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് മലബാറിലുള്ള കൂടിക്കാട് ജനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനും വില കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കാതെയായിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ മനോഹരി ഗവണ്മെന്റ് pre-control വില നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട് അതിനാൽ 3 ക. വില നിശ്ചയിക്കുവാൻ വേണ്ട നിർദ്ദേശം ഗവണ്മെന്റ് മലബാർ കലക്ടർ കൊടുക്കുമോ ? ”

SRI P. RAMAMURTHI (translation) :—“மனப்பாறில் ஜன்மிமார் களுக்கு குடியானவர்கள் அளக்கவேண்டிய குத்தகைக்காக ரொக்கப் பணமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், கண்டிரோவை எடுப்பதற்கு முன்பாக ஒரு பரை ஒரு ரூபாய் பதினைஞ் அணை, அல்லது இரண்டு ரூபாயாக

[19th December 1953]

இருந்தது. ஆனால் கண்டிரோலை எடுத்தபின் அந்த ஜில்லா கலெக்டர் நெல் விலையை பரை 5 ரூபாய் என்று முன்பு இருந்ததைவிட பல மடக்கு உயர்த்தி நிர்ணயித்து இருப்பதால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் நஷ்டம் அடைந்துவிட்டார்கள் என்பது தெரியுமா? தெரிந்தால் சர்க்கார் நியாயமான ஒரு விலையை, அதாவது மூன்று ரூபாய் என்றவது நிர்ணயிக்க ஜில்லா கலெக்டருக்கு உத்தரவு போடுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“Sir, the prices are not fixed by the Collector according to his whim and fancy. Market prices are ascertained, objections are called for and afterwards the reasonable prices are published in the Gazette.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“മലബാർ ടെൻറൻസി ആക്ട് 51-ാം വകുപ്പ് (1)-ാം ഉപവകുപ്പനുസരിച്ച് വാങ്ങിയിരുന്ന വിവ നിരണയിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾ മുൻപായി കലക്ടർ നോട്ടീഫൈ ചെയ്തതാണെന്നും ഇതിനു പൊതുജനങ്ങൾക്കു വല്ല കെ റ്റുവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു കലക്ടറെ അറിയിക്കണമെന്നുള്ള നിബന്ധന വകുപ്പുകൾക്കു എട്ടു മാസം മുൻപായി വിവ നിരണയിച്ചതുകൊണ്ട് മലബാറിലെ കുടിയാന്മാർക്കു വമ്പിച്ച കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അതിന്നു വേണ്ടുന്ന പരിഹാരം എന്തിനായിരിക്കണം? അതിന്നു മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാകുമോ? എടുക്കാൻ നിരണയിച്ചിട്ടുള്ളത്?”

SRI P. RAMAMURTHI (translation):—“மலபார் டென்ரன்ஸி சட்டம் 51-வது ஷரத்து உப பிரிவுப்படி நெல் விலையை நிர்ணயிப்பதற்கு முன்பாக அதை கெஜட்டில் பிரசுரம் செய்து அதற்கு எதிர்ப்பு இருக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். எதிர்ப்பு இருந்தால் அவர்கள் எல்லோரையும் கூட்டி வைத்துக்கொண்டு விசாரணை நடத்தி அதன் பின்னர் யாருக்கும் நஷ்டம் இல்லாத வகையில் ஒரு நியாயமான விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் இந்த முறையை அனுசரிக்காமல் 8 மாதத் கலெக்டர் மிகவும் அதிகமான விலையை நிர்ணயித்திருப்பதினால் விவசாயிகள் அங்கு ரொம்பவும் நஷ்டம் அடைந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? தெரிந்தால் அதைத் தடுத்து, எல்லாத் தரப்பையும் கலந்து கொண்டு நியாயமான விலையை நிர்ணயிக்க ஏதாவது நடவடிக்கையை உடனே எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“From the information available to us, the prices have been notified for the months of August, September and October. The preliminary notification has been issued for October also. If the hon. Member brings to my notice any specific case, where this rule has not been followed, I will look into the matter.”

SRI C. H. KANARAN:—“ഡിക്ടേറ്റോർ വന്നതുകൊണ്ടാണ് വിവ വലി ചുരുക്കം എന്നുള്ളതായി ഡിക്ടേറ്റോറിന്റെ മുഖേനയിൽനിന്നു മന്ദിരി വിവ കൊടുക്കൽ മന്ദി എന്നുള്ള ഒരു കല്പന കൂടിക്കൂടെ രജിസ്ട്രാർ ഗവണ്മെന്റ് വാങ്ങാമോ?”

SRI P. RAMAMURTHI (translation):—“கட்டுப்பாடு எடுப்பதன் காரணமாக விலைவாசி உயர்ந்திருப்பதனால், நெல்லின் விலையை நிர்ணயிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது உத்தரவு போடுமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“Sir, in the policy of decontrol, there are both advantages and disadvantages. If there are certain disadvantages, we must take into account the advantages also. We cannot ask only for advantages.”

[19th December 1953]

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—“വിവിധ കോടതികളും വിവിധ ഓഫീസുകളും വിവിധ ഡിവിഷനുകളും ഉണ്ടായപ്പോൾ ഇതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുമോ?”

SRI P. RAMAMURTHI (translation):—“വെർവേறு കോർട്ടുകൾ വെർവേறு വിതമാക இந்த விலையை நிர்ணயித்திருப்பதனால், இது சம்பந்தமாக ஒரு விசாரணையை சர்க்கார் நடத்துமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“Sir, this Malabar business is always a very complicated affair but I shall try, as far as possible, to do justice in this case. There seems to be some trouble about this matter and I will find out and see how far the ryots could be benefited.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Are the Government aware that in the ultimate analysis, it is the report of the village officer that forms the basis of price fixation, his report being accepted without scrutiny and counter-check. Often, the notification issued by the Collector is factually erroneous and unjust and therefore, might I ask what measures the Government propose to make it a correct notification?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“All such measures as are feasible to issue a correct notification will be taken.”

SRI KUNHI MOHAMAD SHAFEE:—“The prices of paddy for the months of January, February and March had been published only in the months of April, May and June respectively and there is a vast difference between the prices prevalent in the months of January, February and March and the prices fixed by the Collector. While the real market price was Rs. 2 or Rs. 2-4-0, the price fixed by the Collector was Rs. 4 or Rs. 5. Apart from this inaccuracy in the prices, the prices fixed by the Collector was not duly published beforehand and great hardship is caused to the tenants. Therefore, will the Government issue instructions to revise those prices and see that correct price is fixed for those months?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“I find that there is some delay in the publication of the prices but it must be realized that there are some practical difficulties also. However, I shall try my best to speed up the publication of prices.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“கனம் நிதி யந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் யுத்தத்திற்குப் பிறகு முதன் முதலாக இப்பொழுதுதான் வெளி மார்க்கெட்டின், அரிசி விலை நியாயவிலைக் கடைகளின் அரிசி விலையை விட ரொம்பவும் குறைந்துவிட்டதாகச் சொல்லி பெருமைப்பட்டார்கள். ஆனால் மலபார் ஜில்லா கலெக்டர் கண்டிரோலின்போது இருந்ததைவிட இப்பொழுது பன்மடக்கு அதிகமாக நெல்லின் அகவிலையை கூட்டி நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் கவனித்ததா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

“That is because Malabar is a thickly populated district in the State and so there are many mouths to be fed. Therefore, there is a great demand for rice and hence the price soars there and not in other districts.”

[19th December 1953]

* 139-C Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have received any instructions from the Central Government with regard to the prevention of the outbreak of cholera in Ponnani taluk, Malabar, and the measures to be taken in pursuance thereof?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There has been an outbreak of cholera from the latter half of November 1953 in a few villages of Ponnani taluk. The Assistant District Health Officer, the District Health Officer and the Assistant Director of Public Health have visited the place and taken the necessary control measures. There are 11 special inspectors and 3 cholera overseers on duty and two motor vehicles are available for transport of patients and health personnel. There is a good infectious diseases shed under the care of the Civil Assistant Surgeon, Ponnani. Inoculations have been going on apace from the start. From 22nd November 1953 to 12th December 1953, 19,716 persons have been inoculated. The number of attacks during the period was 50 and there were 31 deaths. Chlorination, disinfection and propaganda have been well organized. Preventive staff has been posted to Chowghat Range and Tirur Range which are adjacent to Ponnani Range.

“ The outbreak of the disease is reported to be due to the consumption of excessive quantities of shell fish mixed with groundnut oil cake without proper cooking. This seems to have acted as an irritant to the digestive system predisposing the patient to cholera. The District Collector has sanctioned 20 bags of rice and 29 barrels of milk powder of 225 pounds each for free distribution to poor families in the affected villages. The Health staff are getting useful assistance from the Revenue department. The Collector's allotment of rice and milk powder has been very opportune. A telegram from Ponnani received by the Prime Minister at New Delhi was communicated to this Government about a fortnight ago. The Collector reports that the situation is now under control. Mass inoculation is still continued. Arrangements have been made in the local hospital for the treatment of patients. Orders have been issued for the opening of a gruel centre for a period of one month to relieve the distress of the coir labourers at Kadavanad and its neighbourhood.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, on the 27th of November the deaths from cholera were reported to be 25; on the 29th it was 31, on the 30th it was 33 and on December 5 it was 46. May I know, Sir, why the Collector waited till the 6th December to notify the area as a cholera-affected one? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It was only a sporadic infection. As soon as the matter came to the notice of the

19th December 1953]

Public Health authorities, the Health Inspector went there first. He was followed by the Assistant Health Officer and then the District Health Officer also went there. Subsequently on the 5th December the Assistant Director of Public Health also visited the place and it was at his instance the notification was issued.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, may I know whether the notification is made in every case only after the Health Officer or the Assistant Director of Public Health visited the place, or is it made by the Collector of his own accord? In this case, the Assistant Director of Public Health visited the place on the 5th and the notification was made only on the 6th December.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is a difference of a day only.”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, may I know whether the spread of cholera in Ponnani taluk was due to the belated efforts of the authorities to take preventive measures? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No, Sir. As soon as information was received very prompt measures have been taken.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, will the Government be pleased to see that rice is available in plenty in that area for some time to come by the abolition of the zonal system so that there may not be a recurrence of cholera? As the Hon. the Health Minister knows prevention is better than cure.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, this question may be addressed to my colleague, the Hon. the Minister for Food.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ വെണ്ടുന്നതിനു മുമ്പെങ്കിലും അധികം കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ എന്നും, പട്ടിണി വളരെ അധികം പടർന്നു വിടിച്ച പ്രദേശമാണ് എന്നുള്ള പരമാർത്ഥതയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, അവിടെയുള്ള ആയിരക്കണക്കിളുള്ള ആളുകൾ വേറെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്, ഈ ക്ഷേമ ഫീഡ് വിറ്റുപാടും തിന്നാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് എന്ന പരമാർത്ഥതയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഇത് 20 ലക്ഷം അരി അവിടെ അയച്ചു വളരെ കുറവായിട്ടായി എന്ന മനസ്സിലാക്കി, ഇത് അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണമാണ് ദൈവത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ അവർക്കു അയച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന മനസ്സിലാക്കി അടിയന്തരമായി ഇനിയും അരി അവിടെക്കു അയക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകുമോ ? ”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ பென்னானி தாலுகாவைப் பற்றிக் குறைபு பகுதி என்ற காரணத்தினால் . . . ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Translation into Tamil is unnecessary as it would have to be again translated as far as the Hon. the Minister for Public Health is concerned.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I will put my question in English.

“ In view of the fact that Ponnani is the most deficit area in Malabar district and in view of the fact that thousands of people are starving and these cholera cases are due to starvation,

[19th December 1953]

will the Hon. Minister for Public Health be pleased to note that the 20 bags of rice distributed were quite meagre and that even now the people are suffering greatly and will he be therefore pleased to see that more rice is immediately made available? It is God in the form of rice that has to be sent immediately to Ponnani."

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Sir, The District Collector is watching the situation and he will take all requisite relief measures."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the Hon. the Minister spoke of adequate and immediate preventive measures being taken. Is it not a fact that till 46 deaths took place, only one Health Inspector was employed to meet the situation in six villages? "

SRI V. MADANAGOPAL :—“Sir, on a point of order, மலையாள ஜில்லாவிலுண்டைய பிரச்சனைகளுக்கும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பிரச்சனைகளுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமாகவும் சிக்கலாகவும் இருக்கிறது. ஆந்திர நண்பர்களை எப்படி சந்ததோஷமாக அனுப்பிவைத்தோமோ, அதே மாதிரி மலையாள நண்பர்களையும் அவர்கள் தாயகத்தோடு சேர்த்து வைத்து விட்டால் எல்லோருக்கும் சந்தோஷமாக இருக்கும்.” (சிரிப்பு.)

(Some disturbance in the visitors' gallery.)

MR. SPEAKER :—" If there is noise from the visitors' gallery, I will have to clear it."

11-30
a.m. SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Is it not a fact that till 46 deaths had taken place only one Health Inspector was employed to inoculate and meet the situation in six villages? The area was notified as a cholera-affected area only on the 6th December? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have already said that as soon as information was received, steps have been taken to inoculate people and to send people for treatment to the nearest hospital."

Restrictions on hand-carts in regard to the use of certain roads in the City.

* 139-D Q.—**SRI C. RAJAM RAMASWAMY**: Will the Hon the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether any representations have been made in regard to the experimental restrictions imposed on hand-carts using certain roads in Georgetown during certain hours of the day and whether Government have come to any decisions on the results of the experience gained?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Government have not yet finally appraised the experiment. But full freedom of movement for hand-carts and other slow-moving goods laden carts so far as afternoons are concerned will be restored at once. The question of continuance of the restrictions for some hours in the mornings, in certain roads is being examined.”

19th December 1953]

Petition from Communist prisoners in Madurai Central Jail.

* 139-E Q.—SRI P. RAMAMURTHI: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) whether the Government had received recently any petition from Communist prisoners in Madurai Central Jail about treatment to political prisoners; and

(b) if the answer to (a) is in the affirmative, what action are the Government taking on the petition?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“(a) & (b) Yes, Sir; the requests made in the petition are being examined.”

Firing incident at Mattanchery.

* 140 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether any officer or police of this State had any connection or part in the firing incident at Mattancherry on 15th September 1953 and in the subsequent events?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"No, Sir. No police officer of this State took part in the firing incident at Mattanchery on the 15th September 1963 or in the subsequent events."

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Is it a fact that the police of Fort Cochin were standing by and giving encouragement to the Mattanchery Police when the firing took place? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"If the places were very near, I suppose, they must be standing by."

Local Fund Hospital at Payyanur.

* 141 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether he has received a memorandum, dated 17th August 1953, from Sri K. P. Gopalan, M.L.A., requesting the Government to raise the Local Fund Hospital at Payyanur into a Government Hospital and to increase the beds in the hospital and allot more money to the hospital for medicines; and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes. The matter is under consideration.”

SHRI K. P. GOPALAN :—“സംഗം, വയസ്സർക്കു അറ്റുപിടിച്ച ഒരു മുക്കുപുരത്തുകാര്യത്തിൽ കരുണ നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുള്ളത് 3,000 ക.ക്കാണ്. ഇവ 3,000 ക. യിൽ കെട്ടിയിട്ടുള്ളവയോടും അതിൽനിന്നു ഏതെങ്കിലും വിഭാഗത്തിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചെടുത്തു. അതുവരെ ആണ് ഇവ കരുണിതാവേണ്ടി ഒരു സംഘം അടിയന്തിരമായി ഗവണ്മെന്റ് നീക്കിവെക്കുമോ ?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"It is the responsibility of the district board as it is a local fund hospital."

[19th December 1953]

SRI P. SELVARAJ :—" May I know whether it is not the policy of the Government to convert all local fund hospitals into Government hospitals and if so, how long it will take for the Government to convert the Local Fund Hospital at Payyanur into a Government hospital? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Government are at present taking over every year five or six of the taluk headquarters hospitals run by district boards. In the district of Malabar all the taluk headquarters hospitals have been already provincialized."

SRI K. P. GOPALAN :—" കഴിഞ്ഞ നല്ല മസമായി മലബാറിൽ പ്രത്യേകിച്ചു വടക്കെ മലബാറിൽ വടക്കൻ പിടിച്ചിട്ടുള്ള dysentery മുതലായ അനേക രോഗങ്ങൾ ഫോളമായി ആശുപത്രികളിലെ മരുന്നുകൾ തീർന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ഇതാ പട്ടണങ്ങൾ ആശുപത്രിയിൽ മരുന്നില്ലാതെ ഡോക്ടർ വികലിക്കുകയാണ്. ഇതാ സംസ്ഥാന മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോഡ് ഏകദേശ അഫീസറേയും, ഡി.എം.ഒ. ഓഫീസറേയും അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മരുന്നുകൾ അടിയന്തരമായി ആവശ്യമാണ്. ഇതിനാവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഹേതു എടുക്കുമോ? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The matter may be represented to the Special Officer of the District Board."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Since hospitals without medicines will really be a mockery, will the Government instruct the Special Officer who is functioning under them to rush medical supplies and medicines to provide relief to the people so that there may not be merely brick and mortar? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" A general statement that the dispensaries in Malabar are a mockery has been made. It is not correct and exaggerations do not serve any purpose."

SRI A. APPU :—" May I know from the Hon. Minister whether it is a fact that admission of patients in the local fund hospitals are refused for want of funds to meet the dietary charges? If so, will the Government issue instructions to the doctors to collect subscriptions from the public to meet the dietary charges? In fact, I know in certain hospitals doctors are going on begging for paddy to give food to the patients."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Almost all hospitals are overcrowded and diet is provided for all the patients admitted."

Construction of the road between Cannanore and Irikkoor.

* 142 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state when the road from Cannanore to Irikkoor via Kayaralam-Mayyil will be completed for public transport and at what stage the construction stands at present?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" The work of forming the road except for the stretch between M 13/4 and 14/4 has been completed. The work on this portion is held up due

19th December 1953]

to an injunction order issued by court, on a civil suit filed by the land owners. The work can be proceeded with only after the suit is finally disposed of and the lands are taken possession of by the district board."

MR. SPEAKER :—" May I know from the Hon. Minister whether the matter is still pending in the court? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Yes, Sir."

MR. SPEAKER :—" Then it is *sub judice*; I pass on to the next question."

Grant of house-sites to Harijans in Malabar.

* 143 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state how many Harijans in Malabar have been granted house-sites after the Government inaugurated the scheme for granting house-sites to Harijans?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" No house sites have so far been granted to the Harijans in the Malabar district since the sanction of the scheme for the grant of house-sites to the Harijans. Such of the cases where there is urgency for the grant of house-sites have already been taken up by the Collector and preliminary enquiries in the matter are in progress."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The report on Harijan welfare reveals that inclusive of 1951, house-sites numbering 49,501 by acquisition and 53,207 by assignment were granted to Harijans in the other parts of the State and a sum of Rs. 1,73,918 was spent on acquisition. May I know from the Hon. Minister why this discrimination was practised against Harijans in Malabar? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" I may tell the hon. Member that there is no discrimination practised in the case of Malabar district. I may inform the hon. Member that the conditions prevailing in Malabar district are different from the conditions prevailing in other parts of the country. Recently the Government have reviewed the question and have instructed the Collector to take suitable measures in the matter of acquisition of sites. I have got a long note on that subject. If the Hon. Mr. Speaker has no objection, I will read it or I will have it printed and place it on the table of the House."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister may better get it printed and placed on the table of the House."

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know from the Hon. Minister for Animal Husbandry on what date this scheme was inaugurated by the Government and why should there be such inordinate delays from the date of inauguration in disposing of applications from the Harijans for house-sites? "

[19th December 1953]

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" In the Government Order, dated 31st December 1951 the Government sanctioned the grant of house-sites, etc."

11-40 a.m. DR. K. B. MENON :—" Are the Harijans aware or are those interested in Harijan welfare aware of the amenities that the Government offer to the Harijan community? Have the Government any publication in this subject or will the Government make available any information in this regard to the Members of this House?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" I may say for the information of the hon. Member that the Harijan Welfare Committee has issued its report."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Government say that there is no urgency about this problem in Malabar. Is it true then that all the Harijans in Malabar have got their own house-sites?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" I did not say that there is no urgency, Sir."

SRI M. PALANIYANDI :—" மலபார் பகுதியிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கும் வேறு பகுதியிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கும் வித்தியாசம் உண்டு என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். மலபார் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதேனும் ஐந்து ஏக்கர் நிலமும், மற்றபடி தோட்டமும் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு மனைகள் இருக்கின்றனவா என்று தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்! ஏன் அவர்களுக்கு மனைகள் கொடுப்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" The intention of the Government is to be more liberal in the matter of disposal of house-sites in Malabar. Their policy is to grant 15 cents for house-sites in Malabar whereas in other districts three cents of wet land or five cents of dry land are granted as house-sites for Harijans. Therefore this will go to show that the Government are following a more liberal policy in the matter of providing house-sites in Malabar."

SRI A. APPU :—" Are the Government aware of the fact that even suitable poramboke lands are not available for house-sites in Malabar and when such is the case can the Government point out at least a single instance in which a private land was acquired by the Government for the provision of house-sites for Harijans in Malabar so far?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" I want notice, Sir."

SRI M. CHADAYAN :—" മലബാറിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എത്ര സ്ഥലം അല്ലെങ്കിൽ (അകായർ) ചെയ്തിട്ടുണ്ട്? സ്ഥലം അകായർ ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞു താല്പര്യപ്പെടുന്ന പാർസണൽകളും ഇതേവരെ അതു ചെയ്തിട്ടില്ല എന്ന കാര്യം എന്തെങ്കിലും ഉദാഹരണമുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിലും സ്ഥലം അകായർ ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇതിനെ മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ പദ്ധതികൾ കൊണ്ടുവന്നു."

19th December 1953]

Five-Year Plan.

* 144 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state when the Five-Year Plan of the Central Planning Commission came into operation in this State?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" As hon. Member knows, the Five-Year Plan of the Central Planning Commission came formally into operation in the Madras State as from 1st April 1951."

Cancellation of the licences of drivers of motor vehicles in Malabar.

* 145 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the number of licences of drivers of motor vehicles cancelled by Police authorities in Malabar during the year 1952-53?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Nil."

Land revenue remission in Malabar.

* 146 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the total amount of land revenue remission granted in Malabar district in 1952-53?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The amount of remission granted in the Malabar district on account of drought during fasli 1362 is Rs. 2,356-14-4. The permanent remission sanctioned in addition to the above amount is Rs. 2,356-14-4."

Flood relief in Malabar.

* 147 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the amount the Government have spent on flood relief in Malabar and also the nature of the relief given;

(b) of the amount spent for relief, how much has been spent in Kurumbranad taluk and in Quilandy firka (North Malabar) respectively?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) A sum of Rs. 34,568 was disbursed for the reconstruction of the houses damaged or destroyed by the floods in the Malabar district from the State funds. In addition, a sum of Rs. 10,000 was placed at the disposal of each of the District Agricultural Officers of North and South Malabar exclusively for the grant of loans to agriculturists in the flood affected areas for the purchase of seed and manure. A sum of Rs. 10,000 was received from the Prime Minister's National Relief Fund and the entire amount was utilized for the supply of cloth to indigent flood-affected persons, reclamation of lands silted up,

[19th December 1953]

to supplement the grant given from the State funds for reconstruction of houses and for subsidising the sale of insecticides in the pest-affected areas of Chirakkal taluk.

“(b) The amount spent in Kurumbranad taluk for flood relief from State funds was Rs. 6,365. Out of this, a sum of Rs. 5,075 was spent in Quilandy firka. In addition, a sum of Rs. 1,650 was sanctioned from the Prime Minister's Donation of Rs. 10,000 for the distribution of clothes to the flood affected in this taluk. Out of this, a sum of Rs. 1,230 was spent in Quilandy firka.”

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—“ May I know whether the Government have laid down any policy for giving revenue remission to agriculturists whose crops have been damaged due to the recent floods in Malabar? In particular, may I know whether any such revenue remission was given to the agriculturists of Payyoli, North Malabar? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I do not know whether the hon. Member refers to the present fasli or the past fasli.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Will the Hon. the Minister for Land Revenue consider the question of providing relief to the flood-stricken ryots by the grant of land revenue remissions as thereby automatically under the present Malabar Tenancy Act, statutorily, they could get automatic abatement of rent, in respect of which I have been repeatedly making references to the Hon. Minister for Land Revenue and had also written to him in that connection? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ It is true that the hon. Member has sent me a written representation also. I may inform the hon. Member that it is being looked into.”

Sale of ammonium sulphate.

* 148 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state how the sulphate of ammonia is distributed from the date of G.O. Ms. No. 364, Food and Agriculture (Food Production), dated 17th September 1953 and when the above Government Order came into effect?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Ammonium sulphate is sold at the Agricultural department depots (which are located at all headquarters stations of agricultural demonstrators) to any person or firm without any quantitative limit against payment of cost at the rates notified in each depot. Any intending purchaser may remit the cost of the quantity of ammonium sulphate required at the nearest treasury and take the supply from the depot on production of the chalan. Purchasers can get their requirements direct from the clearing and forwarding agents at Madras, if they so desire.

[19th December 1953]

The Government Order came into effect from 21st September 1953.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Are the Government aware of the fact that the distribution through the agricultural co-operative stores is delayed on the ground that the prices fixed by the Government are not received along with the consignment of this stuff? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I have received complaints from some places that there has been delay in the matter of fixation of prices. The question of fixing a uniform price is under examination. I may also inform the House that the whole policy behind this distribution of ammonium sulphate is also under examination.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is it a fact that the sale price of sulphate of ammonia by co-operative societies is higher than the price fixed and sold through the agricultural depots and if so, may I know the reason for this disparity? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not think so.”

Grant of certain facilities to chucklers.

* 149 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether the Government have received any recommendation from the Harijan Welfare Committee that chucklers should be given special consideration regarding education, provision of house-sites and drinking water facilities; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ (a) Yes.

“(b) The Government have accepted the recommendations generally and are implementing them without perpetuating the differences among the several subsects of Harijans by marking out a few subsects among them for higher priority in the Welfare work.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ சக்கலியர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை உடனடியாகச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று ஹரிஜன் வெல்பேர் கமிட்டி தனது பொரிக்கனில் வற்புறுத்தியிருந்தும், சர்க்கார் அதில் கவனம் செலுத்தாதது ஏன்? ஹரிஜன் வெல்பேர் கமிட்டியினுடைய பொரிக்கனைப் புறக்கணிப்பது என்று இதற்கு அர்த்தமா? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Government are taking all possible steps for giving amenities to this kind of unfortunate people, Sir.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ May I ask whether the Government are really aware of the fact that chucklers are the most

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“I have already replied that the Government are taking all possible steps for carrying out the recommendations of the Harijan Welfare Committee in this regard.”

Beedi Co-operative Societies, Limited, Kondotti.

(a) whether the Government have given any grant or loan to the Beedi Co-operative Society, Limited, Kondotti, South Malabar; and if so, what amount; and

(b) whether the Government have received any report from the Registrar of Co-operative Societies regarding the working of the said Beedi Co-operative Societies, Limited, Kondwa?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) No Government grant or loan has been given.

“(b) No report on the working of this society has been received from the Registrar of Co-operative Societies.”

[illegible]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, it is a fact that the South Indian Beedi Workers' Union have written that this society is not working properly. Government are making investigations and an enquiry has been instituted under section 88 to look into the affairs of the society. We have not yet received the report of the Deputy Registrar of Co-operative Societies. As soon as it is available, Government will take action."

Construction of a bund for Kondanchira at Kondottu.

* 151 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have any proposal under consideration to construct a bund for Kondanchira at Kondetti, South Malabar; and if so, when the construction will be started?

19th December 1953

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The scheme will be taken up only after the two larger anicut schemes higher up the thodu in Karippur and Nediyruppu amsam sanctioned earlier have been completed and the further availability of water for the Kondotti scheme is established thereafter.”

B.C.G. vaccine.

* 152 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the use of B.C.G. vaccine has been introduced in our State;

(b) if so, when and in what places;

(c) whether any representations were received by the Government from any qualified doctors of the State, offering their services free to treat people with B.C.G. vaccine;

(d) whether the Government declined to accept the offer and refused to supply the B.C.G. vaccine; and

(c) if so, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) & (b) B.C.G. vaccination was introduced in Madras City in February 1949 and it is being continued as a part of preventive measure against tuberculosis.

' (c) The answer is in the negative.

"(d) & (e) Since no offer was made by any doctor, there was no need for refusing it."

Extension of Community Project Scheme.

* 153 Q.—SRI K. VENKATARAMANA GOWDA : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to answer to question No. 145, dated 25th November 1952—

(a) to how many areas and what districts the Community Project Scheme has since been extended; and

(b) what are the rules or principles guiding the introduction and extension of the scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Four areas in the districts of South Arcot, Chingleput, Tirunelveli and Madurai.

" (b) (1) Community projects or blocks should first be established on these areas in which on account of irrigational facilities or assured rainfall, additional effort is likely to produce the most substantial results in the matter of agricultural production within the shortest time possible.

[19th December 1953]

(2) The scheme should be extended to the districts which have not so far been covered by the Community Development Programme."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir in the matter of implementing the Community Development Programme in South Arcot district, may I know why it was not commenced from the most backward area, namely, Gingee and Tindivanam? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I have already explained why Chidambaram taluk was preferred to other areas. As I have said only such areas are selected as have an assured rainfall or additional irrigation facilities, so that the extra effort put forth will result in extra food production."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, if rainfall is the real reason for selection of Chidambaram taluk, and it is considered to be as fertile as any part in Tanjore district—and in view of the fact that there have been rains in abundance by the grace of God in all places in the State, may I know why the scheme was not extended to Gingee, a backward area? I request the Hon. Minister may please give me more particulars about this matter."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, as I have already explained, the primary objective behind Community Project Programme is to step up food production and from that point of view Chidambaram taluk has been preferred to Gingee, as Chidambaram is an area where we could secure quicker and substantial results in the matter of food production."

Retrenchment in staff in the Secretariat.

* 154 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of clerks and officers in the Secretariat who were retrenched due to the formation of the Andhra State?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The number of officers and clerks affected or retrenched due to the formation of the Andhra State and the reorganization of the Secretariat were—

(1) Assistant Secretaries	--	--	4
(2) Superintendents	--	--	10
(3) Clerks	{	Regularly appointed.	Nil.
		Emergency candidates.	75
(4) Typist and steno-typists.	{	Regularly appointed.	Nil.
		Emergency candidates.	58

One of the Assistant Secretaries has since been appointed as Assistant Superintendent of Stamps and another will get his

[19th December 1953]

officiating chance from 1st December, 1953. The other two who were only probationers will be promoted as and when vacancies arise in their departments. Seven of the reverted Superintendents have since been promoted in subsequent vacancies and the rest who were only probationers will also be promoted in course of time. Almost all the emergency clerks and typists and steno-typists have since been absorbed."

* 155 Q.—SRI K. ARANGANATHAN :—" Sir, in view of the fact that I am not allowed to put supplementary questions, I do not want to put the questions standing in my name."

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member not putting all the questions standing in his name? "

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, I am the Deputy Leader of the Party to which the hon. Member belongs. I request that his questions may be taken up to-morrow."

MR. SPEAKER :—" I cannot allow the hon. Member to put these questions to-morrow."

Question No. 156—The hon. Member Sri K. P. Gopalan may put his question.

Construction of Mathamangalam-Mathil road in Payyannur firka.

* 156 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state when the construction of Mathamangalam-Mathil road in Payyannur firka, North Malabar, will be completed and at what stage the construction of the road stands now?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" The road referred to is presumably the road from M. 4/8 (near Mathil) of Payyannur-Peringom road to Eramam-Mathamangalam. The work was completed except for the construction of two culverts and some minor works relating to Ferul bridge, which are pending execution by the district board for want of funds."

Introduction of the modified scheme of Elementary education in the Government Fisheries Elementary Schools.

* 157 Q.—SRI M. NARAYANA NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the modified scheme of Elementary education has not been introduced in the Government Fisheries Elementary Schools in the State; and

(b) if so, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) No, Sir.

" (b) It is proposed to introduce in all the fisheries elementary schools a revised syllabus of education according to which all

[19th December 1953]

the Fisheries elementary schools will be converted into basic schools with 'Fisheries' as the basic craft. In view of this proposal which is under consideration of the Government, the Modified Scheme of Elementary Education has not been brought in force in the Fisheries elementary schools.

* 159 Q.—SRI K. ARANGANATHAN:—“Sir, so far to-day is concerned I have not been allowed to raise any supplementary question to elicit more information. Therefore, I do not think that I can get any further information apart from what the Hon. Minister concerned is going to read from his answer. I request that I may be permitted to put my questions to-morrow.”

MR. SPEAKER:—“It is not possible to have all his questions to-morrow. The answers to the questions allotted for to-day are ready and I must place them before the House. It is not possible to postpone all the questions till to-morrow.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“Then I request, Sir, that I may be allowed to put supplementary questions.”

MR. SPEAKER:—“It is not possible and the hon. Member cannot insist on being allowed to put supplementary questions on all matters.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“Sir, with all respect to the Speaker, I submit Sir, that then there will be no difference between starred and unstarred questions, if supplementaries are not allowed.”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member alone has given notice of hundreds of questions.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“Sir, it is a fact, but what I want to know is whether I shall be permitted to put supplementary questions.”

MR. SPEAKER:—“I cannot assure the hon. Member. I want to know whether the hon. Member is putting his question now.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“I am not putting the question, Sir.”

MR. SPEAKER:—“Then, I pass over that question.”

Supply of electricity to villages.

* 160 Q.—SRI P. RAMAMURTHI (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that all fresh investigations for the extension of electricity to villages have been stopped; and
(b) what are the conditions for extending electricity to villages for agricultural purposes?

19th December 1953]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) The answer is in the negative. But the investigation of further new schemes will have to be slowed down, as sanctioned schemes which would cost nearly Rs. 8 crores and schemes costing Rs. 18 crores the investigation of which has been completed, are already awaiting funds for execution.

“(b) (1) Availability of power for supply.

(2) Availability of sufficient loads which, on the basis of annual minimum guarantees or special guarantees of revenue, promise to yield a gross return of 10 per cent on the capital outlay involved, which percentage barely covers interest, operation and maintenance, depreciation and energy charges.

(3) Availability of funds for execution in order of priority of sanction. If prospectively consumers contribute loans to meet the full cost of a scheme, that scheme can be taken up out of turn, under top priority.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“அதற்கான செலவுத் தொகையை விவசாயிகள் அனுகூலக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த முறையை அனுசரிக்காமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“It is not compulsory, Sir. As and when they come forward with a loan, they will be given top priority. Or else, as and when funds are available these will be taken up.”

* 160 Q.—

MR. SPEAKER:—“Is the hon. Member putting the question?”

SRI K. ARANGANATHAN:—“Sir, for the benefit of those hon. Members who are interested in these questions, I put the question now.”

Founder-supervisor of the Government Nandanar Institutions, Chidambaram.

* 160 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state why a non-official is allowed to be the Founder-supervisor of the Government Nandanar Institutions, Chidambaram, South Arcot district?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“Sri Swami Sathyananda, the Founder-supervisor of the Nandanar Institutions at Chidambaram, was responsible for the starting of the institutions. In view of this he is being associated with the working of the institutions as Founder-supervisor after they were taken over from him by the Government.”

12 noon

[19th December 1953]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ ரெவின்யூ இன்சுபெக்டர் இந்த பெரிய தாலுகாவில் இருந்துள்ள ஒருவர் அந்த தாலுகாவில் தான் கட்டுப்பாடு செய்து கொண்டு இருக்கிறார். இதுவரை தான் தாலுகாவில் அப்படி திட்டமிடப்பட்டிருக்கிற காரணம் பழுத்த காலாகி விட்டிருக்கிறது. அதை கட்டுப்பாடு செய்து கொடுக்கிற ஒரு நேரக்காரர்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ அது சம்பந்தம் இராது. அது தவறு. பெரியிருப்பதை கனம் மெம்பர் அவர்கள் note பண்ணியிருப்பார்கள்.”

Minor irrigation tanks in Gingee taluk.

* 161 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the total number of minor irrigation tanks in Gingee taluk, South Arcot district; and

(b) how many of these have not been repaired after 1957?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) 426.

“ (b) 59.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ சுமார் 20 ஆண்டுகளாக 15 சத விதிகளுள்ள சிறு நீர்ப்பாசன திட்டத்திலுள்ள ஏரிகளைக் கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டதால், அவைகள் துர்நத்துப் போய், அங்கேயே போய் அளவு தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விட்டது. அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? இந்த விஷயத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் மௌனம். சாதித்துக்கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமென்ன?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ மௌனம் காதிக்கவில்லை. 426 ஏரிகளில் 51 தான் இன்னும் ரிபேர் ஆகவில்லை. மற்ற ஏரிகளெல்லாம் ரிபேர் செய்யப்பட்டுவிட்டன.”

SRI C. H. KANARAN :—“ ரெவின்யூ வார்டுகளைக் கவனிக்கிறீர்.”

Scheme to develop Manangundamar, Tanjore district.

* 162 Q.—**SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have under consideration any scheme to develop Manangundamar, Tiruturai pundi taluk, Tanjore district, for irrigation;

(b) if so, what it is;

(c) whether the Government have taken any steps to execute the scheme; and

(d) if not, the reason why?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATEL :—“ (a) Yes.

“(b) The scheme as proposed at present is to store fresh water in Manangundamar by diverting the surplus in the feeder to Aravanbalam odai by excavation of a new channel and using this storage for lift irrigation.

[19th December 1953]

“(c) The scheme has been included in the Special Minor Irrigation Programme for 1953-54 which is awaiting the financial sanction of the Government of India. The plans and estimate for the work are being revised by the local officers under instructions from the Chief Engineer (Irrigation).

“(d) Does not arise.”

Administrative Officer for the Lignite Mines at Neiveli.

* 163 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether any post as Administrative Officer has been created and an officer has been posted at the Lignite Mines in Neiveli in South Arcot district, and, if so, when the post was created and for what purposes?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Yes, Sir. The post of Administrative Officer, Lignite Investigation, was created in April 1953 to be in charge of the financial and administrative side of the lignite project and to be in overall charge of the accounts of the project.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ நெல்வேலி பருப்பு நிலக்கரி கனம் சம்பந்தமாக எந்த துணுக்குமே தெரியாத ஒரு ரெவின்யூ அதிகாரியைப் போட்டு இருப்பதால், அது கனம் அவர்களைச் சேவை செய்யப்பட்டு தென்னு எந்த அளவு நேர்மையானது, நியாயமானது என்பதைப் யார்க்காவும் லக்கைக்கான குபாய் என்று சொல்லப்படுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியிருந்தால், நிபுணத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பெரிய எஞ்சினியரை ஏன் போடக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I can tell the hon. Member that subsequent to this appointment, the High Power Committee has suggested the appointment of a Superintending Engineer or an Executive Engineer to be in charge of the engineering side of the project and we have asked the Chief Engineer to suggest some names.”

Construction of Tirur bridge.

* 164 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) how long the proposal for the construction of Tirur bridge on Tirur-Pulapparamba road, Malabar, has been under consideration of the Government; and

(b) the stage where the proposal now stands?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ (a) & (b) Government sanctioned the execution of this bridge work by the Malabar District Board along with certain other works in 1947-48. This was not however taken up for execution by the district board for want of funds. The district board will take up the work when funds become available.”

[19th December 1953]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know, Sir, whether tenders were recently invited for the work and if so whether they were cancelled? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ For want of funds the work was not taken up. ”

Grant of licences for tapping sweet toddy in Erode taluk.

* 165 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) the number of licences for tapping sweet toddy issued in Erode taluk; and

(b) the number of tappers who have not received licences so far?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ (a) Nine thousand six hundred and sixty-two licences from 1st October 1952 to 30th September 1953.

(b) There was no case of a tapper who applied for and did not receive a licence. ”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ ஆகஸ்ட் மாதம் 30-ம் தேதி லைசன்ஸ் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்க, இந்த கோஷாபரேஷன் முயார்ட்டெண்ட் தாது மொதலாக என் லைசன்ஸ் கொடுக்கவில்லை? அதனால் எவ்வளவு மாரடைநிகள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமா? ”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ I am not aware of it. If there is any specific case, it will be considered. ”

Provision of covered drains in Kozhikode Municipality.

* 166 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any scheme for the provision of covered drains in Kozhikode Municipality?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The answer is in the affirmative. ”

Dispute between the workers and the management of Messrs. India Cements, Limited.

* 167 Q.—**SRI M. PALANIYANDI :** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether any matter of dispute between the workers and the management of Messrs. India Cements, Limited, Thalayuthu was referred to the Industrial Tribunal; and

(b) so, whether the award of the Tribunal has been published?

[19th December 1953]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ (a) & (b) The dispute between the workers and management of the India Cements, Limited, Thalayuthu, Tirunelveli district, was referred to the Industrial Tribunal, Madurai, for adjudication in October 1952. As the reference for adjudication was subsequently cancelled in November 1952, the Tribunal did not pass any award. ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ முதலில் தொழிலாளர் தகராறை மத்தியஸ்தர்களுக்கு அனுப்பிய பிறகு ஏன் அவற்றை ரத்து செய்தார்கள்? அதற்கு பதில் கூறுவாரா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The dispute was first raised by Trade Union No. 1319. Subsequently it was brought to the notice of the Government that this was a very minor Union and that Union No. 1310 represented the major Union and in the interest of industrial peace it was thought desirable to accept the decision of the major Union in this matter. ”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ இந்தத் தகராறுகளைக் கிளப்பிய சங்கம் இருக்க எந்த ஸ்தாபன தொழிலாளிகள் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கிறார்கள் என்பதை நிர்ணயிக்க ரகசியமான முறையில் வோட்டு எடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறதா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, we have official records showing the membership of the various unions and on the basis of these records we decide which is the major Union. ”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ May I know, Sir, under what provision of law the reference to the Tribunal was cancelled? As far as I am aware, there is no such provision. Once the matter is referred to the Industrial Tribunal, it alone can possibly come to a decision after making a proper enquiry. ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ This question was contested and it was even suggested that those who were dissatisfied could go to a court and file a writ petition, but they were advised that they had no such case and that the Government had a right to decide which Union should be supported. Therefore equity and justice showed that our course of action was correct. ”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ முதலாளிகள் தாங்களாகவே சொந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து அவர்களுக்குக் கையாள்களாகிய ஒரு ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினர்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் சர்க்காருடைய கொள்கையா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I deny the allegations made by the Leader of the Opposition. I may add that such allegations can be made even against other Unions. ”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ இப்பொழுதாவது ரகசியமாக வோட்டு 12-10 எடுத்து அதன் பிரகாரம் முடிவை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தயாராக இருக்கிறதா? ”

[19th December 1953]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ That question does not arise, since we are perfectly aware that the records of the Labour Commissioner are correct. If the Hon. Member of the Opposition is going to contest it, it is open to him to submit that these records are wrong, and then we shall take action.”

Issue of liquor permits.

* 168 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) how many liquor permits were issued to individuals in the State during the years 1952 and 1953;

(b) how many of them were Indians; and

(c) whether there are any women permit-holders among Indians?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“(a) Two thousand one hundred and seventy-four permits during 1952 and 1,590 permits up to 31st October in 1953;

“(b) Four hundred and sixteen during 1952 and 360 up to 31st October in 1953;

“(c) Twenty-nine during 1952 and 19 up to 31st October in 1953.”

SRI A. RATNAM :—“ எத்தகைய அடிப்படையின் கீழும் இலாகா மது வாரியம் செயல்படுகிறது. மாதிரிகள் பிரசவ காலத்தில் அவர்களுக்கு மது அளிப்பது போன்ற தனி திட்டம் உண்டா? ”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ I am not aware of it.”

Levy of surcharge on ryots for the consumption of electricity for agricultural operations.

* 169 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have ordered recently to levy a surcharge of 10 per cent on the consumption of electrical energy by ryots for agricultural operations; and

(b) if so, why?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Yes.

“(b) So that the surcharge levied on all consumers of electricity in the State may be brought to a uniform level and as it was felt that the exemption was not really necessary.”

[19th December 1953]

Shifting of the sandbar at Kasaragod.

* 170 Q.—SRI M. NARAYANA NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether the Government have any information regarding the shifting of the Kasaragod sandbar, South Kanara district, during the heavy rains in July 1953 and encroaching on the Kasaragod fishermen's area; and, if so, the extent of the damage caused and the steps taken by the Government to prevent further shifting?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The sandbar at Kasaragod had been gradually moving northward resulting in the slow erosion of the sea-shore lands. During the heavy rains in July 1953, Chandragiri river was in floods and the bar moved considerably towards north. When the floods in the river were slowly rising, the local officers, in consultation with the local people, proposed to cut open a new bar at a site selected in the south to avert the erosion and submersion of the lands in the locality. The local people also raised some funds and mustered labour for the purpose and actually attempted to cut open a new bar under the supervision of the Public Works Department and the Port authorities. By that time, the floods subsided. It is proposed to open the bar next year after consulting the Port authorities. There was no damage except the submersion of the site of the tannery building which was close to the mouth of the shifting bar. No other damage to life or property occurred.”

Assignment of lands in Gingee taluk.

* 171 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the total number of applications for assignment of lands pending in Gingee taluk, South Arcot district, on 31st August 1953?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ One hundred and sixty-one.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ ஏன் இவ்வளவு கால தாமதம்? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Because 162 applications were disposed of.”

Disciplinary action against the Engineer connected with the Kozhikode Water-supply Scheme.

* 172 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to starred question No. 8 given on 9th March 1953 whether final orders have been passed in the case of the Engineer connected with the theft of lead in the matter of Kozhikode protected water-supply scheme; and if so, what orders?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Yes. The Assistant Engineer concerned was dismissed from service with effect from 2nd June 1953.”

[19th December 1953]

Cement factory at Madukkarai.

* 173 Q.—SRI M. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have received any petition from the people of Madukkarai in Coimbatore asking the Government to compel the management of the cement factory there by suitable constructions to stop the smoke spoiling the neighbouring villages and crops; and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The answer is in the negative.”

Village Vaidya Training Centres.

* 174 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state how many village vaidya training centres there are in the State; and how many people got training in the centres in 1951-52?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“There were five village vaidya training centres in the State before 1st October 1953 (partition of the State) and at present there are three village vaidya training centres in the State.

The number of village vaidyas trained during the year 1951-52 was 192.”

SRI K. P. GOPALAN:—“സർ, കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു വൈദ്യപരിശീലന കേന്ദ്രം മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവയിൽ ഏതെങ്കിലും വിജ്ഞാപനം വന്നിട്ടുണ്ടോ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Candidates from Malabar come to Coimbatore.”

Formation of co-operative societies for handloom weavers of Tiruchirappalli.

* 175 Q.—SRI M. PALANIYANDI: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government extended the scheme of forming co-operative societies to the handloom weavers of Tiruchirappalli district by paying subsidy;

(b) if the answer is in the affirmative, how many societies have been formed under the new scheme in Tiruchirappalli; and

(c) if the answer is in the negative, when the Government propose to extend the new scheme to Tiruchirappalli district?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) There is no scheme of forming co-operative societies by paying subsidy. The scheme now in operation in this State was sanctioned by the Government in 1952 for the relief of distress among handloom weavers. It provides for the grant of interest-free loans towards share capital to deserving weavers to enable them to join existing weavers' co-operative societies or new

[19th December 1953]

societies formed under it. This scheme which is applicable to the whole State of Madras has already been extended to the Tiruchirappalli district. Besides this scheme, certain schemes have been formulated for the development of handloom industry in this State with the cess fund made available by the Government of India. They provide among others for the admission of 40,000 weavers in newly organized co-operative societies and 10,000 weavers in the existing societies. Loans towards share capital of each weaver who is admitted and towards working capital required for running the societies for all 50,000 weavers will be granted and a subsidy will also be given towards the cost of staff required for organizing and supervising the societies. The scheme will be put into operation shortly. The claims of the weavers in the Tiruchirappalli district for admission in the co-operative societies organized under the schemes will be duly considered.

(b) It was not found necessary to form new societies in the Tiruchirappalli district under the relief scheme. But eight of the existing weavers' co-operative societies in the district were permitted to work the relief scheme, out of which only one society is working the scheme.

(c) Does not arise.”

Compensation for acquiring lands for the Lignite Project, Neiveli.

* 176 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the total amount of public money spent towards compensation for acquiring the lands for the Lignite Mines, Neiveli, South Arcot district, right from the beginning up to 1st October 1953?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“A sum of Rs. 13,418-13-0 has been spent towards compensation for acquiring the lands for the lignite projects from the beginning up to 1st October 1953.”

Relief to the victims of flood in South Kanara.

* 177 Q.—SRI M. NARAYANA NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the details of damages caused in South Kanara district, especially in Kasaragod taluk, on account of the floods in July 1953, and the relief granted by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“As a result of the heavy rains in the first week of July 1953, the water-level in the Chandragiri and Karyangot rivers in Kasaragod taluk, South Kanara district, rose and the low-lying areas close to the rivers in a few villages were inundated. There was no loss of human lives either in Kasaragod taluk or in any other part of the district. There was no damage to

[19th December 1953]

houses or buildings but young, standing crops on the river sides in four villages of Thekkal, Perambala, Karnad and Chemnad were damaged roughly on an extent of 20 acres, 30 acres, 50 acres and 64 acres, respectively. Monetary relief was granted in the case of deserving and poor people to reconstruct their huts. The Revenue authorities have also been instructed to grant takkavi loans liberally for reclamation of paddy fields silted with mud and sand, where necessary. The Director of Agriculture has been asked to make special allotment of 100 bags of second-crop variety seeds to the South Kanara district."

Death of Koya Moopan due to starvation.

* 178 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that one Koya Moopan, his three-year old child and two others of Paniyan caste of Vailathur desam, Patiur amsam, Chirakkal taluk, North Malabar, died of starvation owing to non-availability of foodstuffs near about 25th August 1953;

(b) whether the matter was reported to the Government through the Collector of Malabar; and

(c) whether the Government took any action on the basis of the report?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) No. The deaths were due to natural causes and not due to starvation.

“(b) A report has been obtained from the Collector by the Government.

“(c) There was some distress in this village in the months of August-September not on account of non-availability of foodstuffs but on account of poverty among the labouring classes due to want of work. As a measure of immediate relief, the local people with the assistance of the village officers organized a gruel centre. As this was found to be adequate to meet the situation, no gruel centres or other relief measures from State funds were found necessary in this area. The situation has now improved considerably with the commencement of ‘kanni’ harvest.”

Periodical meetings of Prohibition Committees.

* 179 Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) the object of holding District and Taluk Prohibition Committee meetings every month; and

(b) in what way these meetings have helped to enforce the Prohibition Act strictly?

19th December 1953]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—“(a)

The councils and the committees are purely advisory bodies and they meet once in a month or at least once in a quarter to review the work done in the enforcement of the Act in the previous month or quarter and discuss and put forward suggestions for better working during the current month or quarter, as the case may be.

“(b) The periodical meetings provide adequate opportunities for the members to discuss freely and frankly the defects in the working of the Act in any particular area or areas both on the enforcement and the ameliorative sides, and to put forward any remedial measures for consideration and implementation. The suggestions made at the meetings are always taken into consideration by the local officers and put into action. Section 26 of the Prohibition Act requires every Member of a Prohibition Committee to observe the working of the Act in his taluk and make a report to the Collector or other Prohibition Officer as and when necessity arises. Every member is also entitled to give information regarding the commission or suspected commission of offences at any Police or Prohibition station. The periodical meetings help to review how far the members have fulfilled their obligations in assisting the staff to enforce the Act strictly in the areas which they represent. The prohibition councils and committees are necessary, if a proper link and understanding are to be maintained between the official machinery and the non-officials.”

MR. SPEAKER:—“Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE MOTIONS.

MR. SPEAKER:—“The hon. Members Sri K. T. Kosalram and Sri R. V. Swaminathan have each given notice of a privilege motion. Sri R. V. Swaminathan's privilege motion reads as follows:—

‘I wish to bring to your notice the caption given in *Dinamani* on 17th December 1953 about the speech of Mr. K. T. Kosalram, M.L.A., in the Assembly characterising it as “மரணவஸ்தை பிரச்சாரம்” and “வெறுமட்டம்” which I consider as a breach of privilege.’

“The hon. Member Sri K. T. Kosalram has also given notice of a similar motion. This is a very important matter and I want to give full consideration to it. I shall take up this matter on Monday.”

SRI K. T. KOSALRAM:—“On Monday I will not be here. So I request that it may be taken up on Tuesday.”

MR. SPEAKER:—“I have no objection.”

[19th December 1953]

12-20 p.m. SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Sir, may I request that I may be allowed to say a few words regarding the privilege motion? "

MR. SPEAKER :—" When we take up the matter on Tuesday, I will allow the hon. Member."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Thank you very much."

SRI A. RAMASAMI TEVAR :—" Sir, I want to know from the Hon. Speaker whether what he read just now is ' *Marana-vasthai Prasavam* '."

MR. SPEAKER :—" Order, order. It is ' *Prasangam* ' and not ' *Prasavam* '."

III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR *RE* MADRAS CONTINGENCY FUND BILL, 1953.

MR. SPEAKER :—" I have to announce to the House that I have received the following message, dated the 4th December 1953, from the Governor of Madras :—

" In pursuance of Article 207 (1) read with Article 199 (1) (c) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Assembly the introduction of the Madras Contingency Fund Bill, 1953."

(2) ELECTION OF FOURTEEN MEMBERS TO THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE.

MR. SPEAKER :—" I have to announce to the House that the following candidates were nominated for the election of fourteen Members to the Public Accounts Committee :—

- 1 Sri D. Dasaradhan.
- 2 Sri E. L. Raghava Mudaliyar.
- 3 Sri K. C. Gopalan Unni.
- 4 Sri S. T. Adityan.
- 5 Sri R. V. Swaminathan.
- 6 Sri M. S. Mogral.
- 7 Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar.
- 8 Sri A. S. Subbaraj.
- 9 Sri G. Vagheesam Pillai.
- 10 Sri O. A. Nanjappa.
- 11 Sri N. Rajagopal.
- 12 Sri P. Selvaraj.
- 13 Dr. K. B. Menon.
- 14 Sri S. Radhakrishnan.

" As the number of candidates validly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., fourteen, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee on Public Accounts."

[19th December 1953]

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE SECOND SIX MONTHS OF THE YEAR 1953-54—contd.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri P. Ramamurthi will now speak."

SRI P. RAMAMURTHI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உத்தேச வரவு செலவுத் திட்டம் ஆந்திர மாகாணப் பிரிவினைக்குப் பிறகு முதன்முறையாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட திட்டமாகும். ஆந்திர மாகாணப் பிரிவினைக்குப் பிறகு இந்த மாகாணத்தின் நிதி நிலைமை மிகவும் திருப்திகரமாக இருக்கும் என்றும் சென்னை மாகாணத்திற்கு மாத்திரம் வருடத்திற்கு இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் உபரியாக இருக்குமென்றும் அன்றைக்குப் பேசப்பட்டது. ஆகவே அதை எதிர் பார்த்திருக்கக்கூடிய நம் நாட்டு மக்களுக்கு உண்மையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் பெரிய ஏமாற்றத்தையே அளிக்கமுன்று நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாய மக்கள், இந்த நாட்டிலுள்ள பாட்டாளி மக்கள், இந்த நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்கள் ஏதோ பெரிடொரு நன்மையைச் சர்க்கார் செய்யும் என எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் சர்க்காரின் வரவு செலவுத் திட்டமும் சரி, அதைச் சமர்ப்பித்த கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கமும் சரி, அவர்கள் எல்லோருக்கும் மிகப் பெரிய அதிருப்தியையே விளைவித்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது என்ன?

(The Deputy Speaker occupied the Chair at this stage.)

" The proposals are substantially the same, as were placed before the House last March, with modifications, only to the extent rendered unavoidable under altered conditions.

" சென்ற மார்ச்சு மாதத்தில் இந்தச் சட்டசபையின் முன்பு என்ன விதமான யோசனைகள் வைக்கப்பட்டதோ, அனேகமாக கிட்டத்தட்ட அதே யோசனைகளைத் தான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாறுதல் ஏற்படக்காரணத்தைக் கொண்டு திருத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ள சில இடங்களில் தான் திருத்தம் கொஞ்சம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதைத் தவிர வேறு எந்தப் புது அம்சத்தையும் இந்தத் திட்டத்தில் காணமுடியாது என்று கனம் நிதி மந்திரியார் கூறுகிறார்.

" ஆகவே, சென்ற பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது இந்தச் சபையில் என்ன நடந்தது என்று பார்ப்போம். பல அங்கத்தினர்கள் பல்வேறு வகையில் இந்தச் சர்க்காரின்பேரில் குற்றம் சாட்டினார்கள். அதைச் செய்யவில்லை இதைச் செய்யவில்லை. அதை அப்படிச் செய்தது தவறு என்பதாக இந்த அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்திலுள்ள பல ஊழல்களைப் பற்றி தெள்ளத்தெளிய எடுத்துக் கூறினார்கள். அக்குற்றங்களை எதிர்தரப் பிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் மாத்திரம் சாட்டினார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் தரப்பிலுள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களே ஆரம்பத்தில் ஆதரித்துப் பேசினாலும் கூட தனது பிரசங்கம் முழுவதும் இந்த அரசாங்கத்தின் பல நிர்வாக ஊழல்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் பின்னர் சர்க்காருக்குச் சாதகமாக வோட்டுப் போட்டார்கள் அல்லது எதிர்த்து வோட்டுப் போட்டார்களா என்பதைப் பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. (சிரிப்பு.) அப்படி சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத் தீர்மானத்தோடு அதில் காணப்பட்ட பல குறைபாடுகளை இந்தச் சபையிலுள்ளவர்கள் யாரும் மறுக்கமுடியாது. அப்படியிருந்தும் கூட நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள், சொல்லுகிறார்கள், 'இந்தத்தடவை யும் சென்ற மார்ச் மாத வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் போலவே கிட்டத்தட்ட எந்தவிதமான மாறுதல்களும் இல்லாமல் இதைத் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறேன்,' என்பதாக. ஆகவே, சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தின்

[Sri P. Ramamurthi] [19th December 1953]

போது இந்தச் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் சொன்ன போலீஸை எல்லாம், 'செனிடன்' காதில் ஊதின சங்ககத்தான், ஆகிவிட்டது என்பது நன்றாகப் புலனாகிறது. இதைத் தவிர எந்தவிதமான பலனும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

"இன்றையதினம் இந்த மாகாணத்தில் வசிக்வும் லட்சியிலும் ஜனங்களின் நிலைமை என்ன? அவர்களது ஒட்டு மொத்தான பொருளாதார நிலைமை எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது? இந்த மாகாணத்தில் பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நிலைமை எந்த நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது? இவைகள் எல்லாம் சீர்குலைவையால் இருப்பதற்கு வேண்டிய என்ன நடவடிக்கையை, என்ன கொள்கையை இந்தச் சர்க்கார் கடைப்பிடித்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதையெல்லாம் எடுத்து விளக்கமாக, தெள்ளத் தெளிய இந்தச் சபைக்கு அறிவிக்கவேண்டியது நமது நிதி மந்திரி அவர்களின் கடமையாகும். ஆனால் அதைவிட்டு அவர் என்ன செய்திருக்கிறார் என்று பார்ப்போம்.

"இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய காலமே வேறு. சமுதாய அமைப்பே வேறு. அன்றையதினம் குறுகிய நிலப்பரப்புக்குத் தலைவாக பல குறுகிய மன்னர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் தர்பாருக்கு வருவதும், மந்திரி நமது ராஜ்யத்தில் மாதம் மும்மாரி தவறாமல் மழை பெய்து வருகிறதா என்று கேட்பதும், அரசே! நமது ராஜ்யத்தில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. தான்யத்திற்கே பஞ்சம் இருக்காது என்று உண்மையோ அல்லது புகழுரையாகவோ தர்பார் மண்பத்தில் சொல்வதும் வழக்கம். ஆனால் நாம் இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய காலம் எது? நல்ல மழை பெய்து விட்டால் மாதிரம் நம் நாட்டின் பிரச்சனைகள் எல்லாம் தீர்ந்து போய்விடுமா? தீர்ந்து போகாது. வேறு மாகாணத்தில் ஒரு சம்பவம் நடந்தால் அது நமது மாகாணத்தைப் பாதிக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொண்டால் அது உடனே சென்னை மாகாணத்தின் நிலைமைப்பாதிக்கிறது. உலகத்தில் ஏதாவது ஒரு சம்பவம் நடந்தால் அது உடனே நமது நாட்டின் பொருளாதார நிலைமைப் பாதிக்கிறது. இப்படி இன்றைய சமுதாயத்தில் ஒன்று ஒன்றைச் சார்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, ஒன்று ஒன்றை பலமாகப் பாதிக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கின்ற போது இவைகள் எல்லாவற்றையும் நமது நிதி மந்திரியார் அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, அப்படிப்பட்டதொரு சூழ்நிலையில் நம் ராஜ்யத்தின் நிலைமை எப்படியிருக்கிறதென்று விளக்கியிருக்கவேண்டும். ஆனால் நிதி மந்திரி அவர்கள் எல்லோருக்கும் சிரிப்பை மூட்டக் கூடிய வகையில், 'நமது ராஜ்யங்களிலும் அண்டையராஜ்யங்களிலும் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. ஆகவே நமது உணவு நிலைமை திருப்தியாக இருக்கலாமென்று' அவரது பிரசங்கத்தை நிகழ்த்துகிறார். அவரிடமிருந்து பருவ மழை பெய்ததா, பெய்யவில்லையா என்ற விஷயத்தைத்தான் எதிர்பார்த்தோம். இதைத் தவிர வேறு விஷயத்தில் இந்தச் சர்க்காருக்கும் கவனம் செலுத்துவதற்கு அவகாசம் இல்லாதது போலத் தோன்றுகிறது. அது இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக் கூடிய மக்களின் துரதிருஷ்டமாகத் தான் இருக்கவேண்டும். அரசாங்க மந்திரிகளுக்கு நாட்டு நிர்வாகத்தில் கவனம் செலுத்த எங்கே நேரம் இருக்கிறது? அவர்களுக்குத் தான் தங்கள் கட்சிகளுள்ளிருந்து கிளம்பிக்கொண்டேயிருக்கிற பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க நேரமில்லையே! டில்லி போவதும், சென்னை திரும்புவதும், வந்தவுடனேயே மகஜர் அனுப்பு வதும், ஆதரவ்தேட கையெழுத்து வாங்குவதும் தான் இவர்களது முக்கிய வேலையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறதே! ஆகவே அவர்களின் நிலைமையைக் கண்டு ரொம்பவும் பச்சாத்தாப்பப்படுகிறேன். . . (சிரிப்பு.)

"கடந்த 6 மாதங்களில் இந்த மாகாணத்தின் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது? கொஞ்சமாவது முன்னேறியிருக்கிறதா? முன்னேறவில்லையென்றால், சீர்குலைந்து போகாமலாவது இருக்கிறதா? அதைப் பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நமக்குச் சொல்லப்போவதில்லை. நாளை அதைப் பற்றி கொஞ்சம் ஆலோசித்துப் பார்ப்போம்.

19th December 1953]

[Sri P. Ramamurthi]

"கடந்த காலங்களில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி பிரங்கிள் வைத்துப் பிரசாரங்கள் செய்து வந்தார்கள். அந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கதி என்ன ஆயிற்று? ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி கண்டகண்ட இடங்களிலெல்லாம் முழங்கிவந்த பண்டித நேரு அவர்களே சென்ற தடவை தமிழ்நாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணம் வந்தபோது அதனால், எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்கவில்லை. சிறிதளவு தோல்வியே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்பதாக பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டி நேரிட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். மத்திய அரசாங்கத்து மந்திரிகள் பலரும் இதையே சொல்லிவருகிறார்கள். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டால் அதனால் இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா தரப்பாருக்கும் மிகுந்த நன்மையே ஏற்படும். இந்தத் திட்டத்தினால் நாட்டு விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான கெடுதலும் ஏற்படாது. அதைப் போலவே இந்த நாட்டிலுள்ள நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் கெடுதி ஏற்படாது. இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் இந்த நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்வர்க்கத்தின் நலன் எதுவும் பாதிக்கப்படாது. அதேசமயம் இந்த நாட்டிலுள்ள முதலாளிகளின் நலனும் பாதிக்கப்படாது. இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் இந்த நாட்டில் அன்னிய பிரிட்டிஷ் முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமான ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களின் நிலைமையும் பாதிக்கப்படாது. அதேசமயத்தில் அந்த பிரிட்டிஷ் முதலாளிகளின் நலனும் பாதிக்கப்படாது, என்றெல்லாம் அந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி பிரமாதமாகப் பேசப்பட்டது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் இந்த நாட்டில் இன்னும் ஐந்து லட்சம் பேருக்கு மேல் வேலையில் அமரவதற்கு ஏற்ற சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அமுலுக்கு வந்து 2½ ஆண்டுகள் கூட ஆகவில்லை. இன்றையதினம் பத்து லட்சம், இருபது லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிகவும் கொடூரமாக இந்நாட்டு மக்களை வருத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்க முடியாது. அதேசமயத்தில் மனக்கவலும் முடியாது. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இப்படி ஒரேயடியாக தோற்றுப் போய்விட்டதே என்பதற்காக மத்திய அரசாங்கம் மாகாண அரசாங்க நிதி மந்திரிகளையெல்லாம் கூட்டி ஆலோசனை நடத்திற்று. சென்னையிலிருந்து நமது நிதி மந்திரி அவர்களும் கூட சென்றதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அதைப் பற்றி பிரமாதமாக பத்திரிகைகளில் அறிக்கைகள் வந்தன. நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க மேலும் மூன்று கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்போவதாகப் பத்திரிகை வாயிலாக நாம் எல்லோரும் பார்த்தோம். அந்த மூன்று கோடி ரூபாய்களை எப்படி செலவழிப்பது என்பதற்காக ராஜ்ய சர்க்கார்களின் யோசனை கேட்கப்பட்டது. சீக்கிரம் அதற்காக ஒரு திட்டத்தையும் ஒவ்வொரு ராஜ்யங்களும் தயாரிக்குமென்று அறிந்தோம். ஆனால் நடைமுறையில் நடப்பது என்ன? அந்தச் செய்தி வெளியிடப்பட்டு மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. அந்த மூன்று கோடி ரூபாயைப் பற்றி எந்தவிதமான பேச்சும் கிடையாது. இந்த அரசாங்கமாவது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க மத்திய அரசாங்கத்திற்கு என்ன திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறது என்றாவது நம் எல்லோருக்கும் தெரியவேண்டாமா? சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறது என்பதை இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட நமது நிதி மந்திரியார் தனது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடவில்லை. பட்ஜெட்டிலும் எந்தவிதமான திட்டமும் கிடையாது. . .

"ஆகவே, ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால், திட்டம் திட்டம் என்று 12-30 கூறப்படுகிறது. பலரும் இன்றைக்குத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். p.m. நமது கனம் ராஜாஜி அவர்களும் சில சந்தர்ப்பத்தில் திட்டத்தைப்பற்றி கூறியிருக்கிறார். அவர் ஒரு பிரசங்கத்தில் கூறும்போது, 'இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற மக்கள் 'பள்ளன் ஸமண்டெட்' ஆக இருக்கிறார்களென்றும்,

[Sri P. Ramamurthi] [19th December 1953]

அவர்களுக்குத் திட்டத்தில் இன்றைக்கு மிகப் பெரிய ஆர்வம் ஏற்பட்டிருக்கிற தென்றும் கூறியிருக்கிறார். இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு இன்றைக்குத் திட்டத்தில் ஒரு ஆர்வம் ஏற்பட்டிருப்பது வாஸ்தவந்தான். இந்த நாட்டில் மட்டுமல்ல; உலகத்தில் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் மக்களுக்குத் திட்டத்தில் ஆர்வம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்த சர்க்கார் அல்ல; காங்கிரஸ் சர்க்கார் அல்ல; உலகத்திலேயே மோவியத் யூனியன் அன்று திட்டமிட்டு, இன்று நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும் என்று காட்டியிருக்கிறது. திட்டமிட்டு பொருளாதாரத்தை அமைக்க முடியும் என்பதைக் கடந்த 25 வருஷ காலமாக மோவியத் யூனியன் உலகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறதே. அதைப் பார்த்து ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இருக்கக்கூடிய மக்கள் தங்கள் தங்களுடைய நாட்டில் அம்மாதிரி திட்டமிட்டு பொருளாதார அமைப்பை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற ஒரு ஆர்வம் மக்களிடையே ஏற்பட்டிருப்பது இயற்கையே.

‘கனமயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானுமதுவாகப் பாலித்து தானும்தன்
பொல்லாச் சிறகை விரித்தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.’

“என்று பாடினாரே ஒரு புலவர், அதேமாதிரி இந்த சர்க்காரும், ‘மோவியத் யூனியன் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள்; நாங்களும் திட்டம் போடுகிறோம்’ என்று இரண்டு வருஷகாலமாக திட்டம் போன போக்கைப் பார்த்தால் மேற்படி கவிமனையை கருத்தைப் போல் இருக்கிறது.

“எங்க அகத்துக்காரரும் கச்சேரிக்குப் போகிறார்!” என்ற மாதிரி இந்த சர்க்காரின் போக்கு இருக்கிறது.

“ஏன் இந்தமாதிரியான ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்து பார்த்தீர்களா என்று கேட்டால், என்ன கூறுகிறார்கள்? என்றால், ‘விலை வாசிகள் வீழ்ச்சி அடைந்து விட்டது; நாங்கள் என்ன செய்வோம்?’ என்று கனம் ராஜாஜி பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியிருக்கிறார்.

“1951-ம் ஆண்டு திட்டம் போடப்பட்டது கொரியா யுத்தத்தின் விளைவாக விலை வாசிகள் மிகப் பெரிய அளவு உயர்ந்திருக்கக்கூடிய அந்தக் காலத்தில் சர்க்காரின் நிதி நிலைமையைக் கண்க்கில் வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் திட்டமிட்டார்கள். ஆனால், யுத்தத்தின் பிறகு அந்தத் திட்டம் கனெல்லாம் நிறைவேற்றப்படமுடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. ‘விலை வாசிகள் வீழ்ச்சி அடைந்துவிட்டது. நாங்கள் என்ன செய்வது?’ என்று பல சந்தர்ப்பங்களில் கனம் ராஜாஜி கூறியிருக்கிறார்.

“கேள்வி நேரத்தில், அவர் பதில் சொல்லும்போது, ‘விலை வாசி ஏற்றத்தாழ்வுக்கு நாங்கள் என்ன செய்யமுடியும்? எங்கள் கையில் இல்லை’ என்று சொல்லுகிறார். உங்கள் கையில் இல்லாத ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி ஏன் நீங்கள் திட்டம் போடுகிறீர் என்று தான் நமக்குத் தெரியவில்லை.

“திட்டம் போடுகிறோம் என்று சொன்னால், நாட்டில் சகல சக்திகளின் மீதும் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய பொருளாதாரத்தைப் போதிய அளவு ‘கண்ட்ரோல்’ செய்யக்கூடிய சக்தியைக் கையில் வைத்துக்கொள்ளாமல், நாங்களும் திட்டம் போடுகிறோம் என்று சொல்வது, இந்த நாட்டில் எல்லா மக்களுக்கும் திட்டத்தின்மீதுள்ள ஆர்வத்தையே சிழிப்பதற்கு, வேண்டுமென்ற நாசம் செய்வதற்கு, அந்த வழிக்குக் கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமையைத்தான் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இரண்டரை வருஷ காலத்தில் திட்டத்தின் போக்கு தெள்ளத் தெளிய விளக்கிவிட்டது.

19th December 1953] [Sri P. Ramamurthi]

“நமது மாகாணத்தை எடுத்துக்கொள்வோம், கனம் நிதி மந்திரி கூறுகிறார்—

“However, the present favourable season may result in some improvement in the purchasing power of the ryot and it is therefore hoped that there will be no further fall in this revenue.”

“அதாவது, ‘இன்றைக்கு மழை பெய்துவிட்டதினால் இன்றைக்கு நமது மாகாணத்திலே விவசாயிகளுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும் என்று நாம் எதிர் பார்க்கிறோம். ஆகவே, சர்க்காருடைய நிதி நிலைமை மேற்கொண்டு குறையாமல் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்’ என்று அதை மட்டும் கூறுகிறார்.

“சமீபத்தில்தான் மத்திய சர்க்கார் மந்திரி கனம் ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது, ‘கடந்த இரண்டு வருஷகாலத்தில், நம் நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யும் படியான விளை பொருள்களின் விலை 42 சத விதம் வீழ்ந்துவிட்டது’, என்று கூறுகிறார். நிலைமை அதோடு நிற்கவில்லை. இன்றைக்கு நிலைமை மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. ‘இன்னும் விலைவாசி விழும் என்று எதிர் பார்க்கிறோமெய்யொழிய, விலைவாசி ஏறும் என்று எதிர்பார்க்கமுடியவில்லை,’ என்று கனம் ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி சமீபத்தில் கூறுகிறார்.

“அவர்கள் கூறுவது மாதிரமல்ல. கொழும்புத் திட்டத்தில் பெரிய நிபுணர்களின் யோசனையும் ஐந்துவருஷத் திட்டத்தில் அடங்கியிருக்கிறது; அந்தத் திட்டத்தை ஒட்டித்தானே ஐந்துவருஷத்திட்டம் போடப்படுகிறது. அவர்கள் சமீபத்தில் டெல்லியில் கூடிய ‘Consultative Committee’ கூட்டத்தில் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதாவது :

‘The report adds—

“Most of the countries of the area are exporters of raw materials and other primary products. During the last two years, export prices of these commodities fell substantially on account of reduced stock-piling while the import prices whether of capital goods or other consumer goods, fell a little. The result was that apart from a general fall in the total value of the foreign trade of these countries the fall in export earnings led to a fall in the national income causing increased unemployment and contraction of the revenue receipts of these countries. The total amount of public savings was reduced as also the resources available for implementing development programmes.”

“அதாவது, கடந்த இரண்டு வருஷ காலத்தில் இந்த நாடுகளெல்லாம் (நம் நாடு உட்பட) மூலப் பொருள்களை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளாக இருந்தன. சென்ற பிரிட்டிஷ் ஃபீட்சி காலத்தில் இருந்த நிலைமை அது, அதே நிலைமை இன்றைக்கும் நீடித்து வருகிறது. நம் நாட்டில் நமது விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சரக்குகளை நாம் வெளிநாடுகளுக்கு மூலப்பொருள்களாக ஏற்றுமதி செய்கிறோம். அவை களுடைய விலை கடந்த இரண்டு வருஷ காலத்தில் கீழே வீழ்ந்துவிட்டன; கொரியா யுத்தத்தின்போது இருந்த விலையைவிட இன்று வீழ்ந்துவிட்டன. இதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற விளைவு என்னவென்பதைக் குறிப்பாக நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

“நாம் ஏற்றுமதி செய்த பொருள்களின் விலை 42% குறைந்துவிட்டது. ஆனால், நாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்கும்படியான சரக்குகள் இருக்கின்றனவே, அதாவது விவசாயிகளுக்கும் மற்ற ஜனங்களுக்கும் உபயோகப்படுமபடியான இயந்திரங்கள் போன்ற சரக்குகளின் விலை குறையவில்லை. அவைகள் அன்றிருந்த விலைக்கு 4% கூட இன்று குறையவில்லை.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE SECOND SIX MONTHS OF THE YEAR 1953-54

328

"It is proposed to check the accounts by competent officers. As much as there does not seem to be any apprehension in this—

“கணக்குகளெல்லாம் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய கையில் இருக்கிறது. நீங்கள் எந்த வகையிலும் கவலைப்படவேண்டாம்” என்று கூடித் தம் எழுதினார்கள். பின்னால் மறு கடிதத்திற்கு பதில்.”

The Sugar Inspectors have been authorized to check the accounts of the sugar factories for collection of necessary data.

“அதாவது ஷாஹ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் கணக்குகளை பரிசீலனை செய்கிறார்கள் என்று கண்கூடியில் பதில் வருகிறது. நவம்பர் மாதம் 13-ம் தேதி செட்டில்மெண்ட் ஆபிசிடமிருந்தும் நவம்பர் மாதம் 15-ம் தேதி ஸ்ட்ரெக்ரட்டிபு அகிரிகல்ச்சரிபமிருந்தும் பதில் வருகிறது.

Letter of the Director of Agriculture, dated the 15th November.

Our office is not aware of any detailed statement of sugar sales submitted by the F.I.D., S.L.T.D., to Nellikuppam or to Government.

ஆகவே அவர்களை ஒன்றும் பண்ணமுடியாது. ஆகவே இன்று வரையில் அவர்கள் சர்க்காருக்குக் கணக்குக் கொடுத்தது கிடையாது. உங்களுக்கு ஒன்றும் பண்ண முடியவில்லை. இந்த சென்னை அரசாங்கம் கணக்கு வாக்குறுதி கொடுத்து நியாயமான விலை நிர்ணயிக்கிறோம் விவசாய நம்பிக்கை கொடுத்தார்கள். இந்த நிலையில் சர்க்காரிடத்தில் விவசாய கணக்கும் கணக்கற்ற தொழிலாளிகளுக்கும் நம்பிக்கை வைக்க முடியாமல் இருக்கிறது. இது ஒரு உதாரணம். இந்தப் போலீஸ் எதிர்த்துவிட்டுச் சென்னை ஆகைப்படுகிறேன். கரும்பு சம்பந்தமான நிலைமை நம் மாகாணத்தில் உருவாகியிருக்கிறது. அங்கு மாசான திலக்க இதை நிலைமைதான். இதை சர்க்காரும் சட்டசபையும் ஏகமனதாக தீர்மானம் தீர்

வேற்று ஒரு ரூபாய் பணிபொண்டுவாக விலைவாசிகளை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்து அந்த தீர்மானத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி அதை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்தன. நமது மாகாண சர்க்கார் அவ்வித முயற்சி எதுவும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. விவசாயிகளின் சினைவக் கொடுக்கமுடியுமாது என்று சொல்லுகிறார்கள். உதாரணமாக இதை எடுத்துச் காட்டினோம். இதைப்போல் விவசாயிகளுடைய பல பிரச்சனைகளை எடுத்துக்காட்ட முடியும். இப்பொழுது தஞ்சை பண்ணையாள் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதனால் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அடிக்கடி பிரச்சினையை மாற்றுவதாக அரசாங்கம் சொல்லி வருகிறது. சர்க்கார் என்ன மாற்று திட்டம் வைத்திருக்கிறது? விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தில் உழைப்பதில் அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இன்று இன்னொரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கோரிக்கை இருக்கிறது. அதிகாரத்திற்கு வந்தபிறகு மீண்டும் சொல்லிக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள், விவசாயிகளுடைய சீர்திருத்தப் பிரச்சினையைக் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டே வருகிறார்கள். இப்பொழுது வருஷம் இரண்டரை முடிந்துவிட்டது. இதுவரையில் எந்தச் சட்டம் போடுகிறது, என்ன கோரிக்கை இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. எதிர் கட்சியில் இருப்பவர்கள் சட்டம் போடக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்களா? எந்த சீர்திருத்த சட்டம் வந்தாலும் அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் பொதுவாக இந்தச் சர்க்கார் இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை விவசாய மக்களின் நலனில் அக்கரை கொள்ளவில்லை. 12-50
தொழிலாளிகளின் நலனில் அக்கரை கொள்ளவில்லை. பொதுவாக p.m.
இன்றைய சமுதாயத்தில் அடிப்படைத்தளத்தில் இருக்கும் சகல மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவதற்கு எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளவேயில்லை. விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகியே விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சரியான நியாயம் கொடுக்கப்பட முடியவில்லை. இன்றைய தினம் அதே சட்டத்தை திருச்சினைப்பள்ளி ஜில்லாவிற்கு விஸ்தரிப்புகள் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிடப்போகிறதோ என்ற பயத்தில் இப்பொழுதே மிராசதாரர்கள் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி வருகிறார்கள். வெளியேற்றும் படலம் அந்த ஜில்லாவில் மிகவும் கொடுமையாக இருக்கிறது. இதை நான் மாத்திரம் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் தாப்பிலிருந்தே பேர்ந்து ஒரு அங்கத்தினர்—அவர் திருநெல்வேலியிலிருந்து வந்தவர் என்று நினைக்கிறேன்—பேசினார். அதைத் தடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக எந்தவிதமான நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்ளவில்லை. பெரிய இளைச்சிகள் எல்லாம் நடத்தி சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கு இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்கும்படி செய்தோம். ஆனால் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது காலக் கடந்து. அதனால் அதற்கு முன்பு வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நீதி வழங்கப்படவில்லை. காலக் கடத்தி இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் பரவாயில்லை. பலர் அதற்குள் நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை அப்படியும் படுத்திக்கொண்டு விடுவார்கள் என்ற அடிப்படைக் கருத்தை மனதில் கொண்டுதான் இந்தச் சர்க்கார் காலக் கடத்திக்கொண்டு வருகிறதென்று நான் நினைக்கிறேன்.

“நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் பொருளாதார நெருக்கடியில் சிக்கி கொண்டு தவிக்கிறார்கள். நமது அரசாங்கம் பொருளாதார நெருக்கடியில் சிக்கிக்கொண்டு தவிக்கிறது. ஆனால் சிலருக்கு மட்டும் நெருக்கடி என்பதே கிடைப்பாது. நேற்றைய தினம் கென்டிரி நகரத்தில் ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. பிரிட்டிஷ் காரர்கள் சோந்தழாண்டியரிடம் கம்பெனியைத் தான் சேர்ந்துகொண்டேன். அவர்கள் இந்த நாட்டில் நாளை ஆண்டுதொகுக்கு முன் ரெபட்டி முல் தனம் 50 லட்சம் ரூபாய்கள். ஆனால் 1948-ம் ஆண்டு தான் கொடுத்த 1951-ம் ஆண்டுக்குள் அவர்கள் அனுந்துள்ள லாபம் என்ன வென்று பரர்க்கவேண்டும். 1948-ம் ஆண்டுதான் அவர்கள் நிகர லாபம்

[Sri P. Ramamurthi] [19th December 1953]

பதினெட்டு லட்சத்து ஐம்பத்தேழாயிரம் ரூபாய்கள் சொசைட்டி 1949-ம் ஆண்டு இரூபத்திரண்டு லட்சத்து நூற்பத்தையாயிரம் ரூபாய்கள் சொசைட்டி 1950-ம் ஆண்டு இரூபத்திரண்டு லட்சத்து ஐம்பத்தேழாயிரம் ரூபாய்கள் சொசைட்டி 1951-ம் ஆண்டு இரூபத்திரண்டு லட்சத்து ஐம்பத்தேழாயிரம் ரூபாய்கள். இப்படி நான்கு ஆண்டுகளாக குன்றியே எண்பத்தாறு லட்சம் ரூபாய்களுக்கு மேல் அவர்கள் இந்த நூட்டின் செல்வத்தைச் சரண்டிக்குக் கொண்டு செல்கிறார்கள். ஆனால் நாமே இப்போது சரண்டியும் பெற்றுவிட்டோம் என்ற இறுமாப்பில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். 1947-ம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு பதினெந்தாம் தேதி முதல் நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்றுவிட்டது என்று பெருமைப்படுகிறோம். ஆனால் சென்ற காலத்தில் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த எங்கள் போன்ற ஊழியர்களுக்கு மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொன்னது என்ன? “இன்றைய தினம் நம் நாட்டின் செல்வத்தை வெள்ளையர்கள் என்ன? செல்லுகிறார்கள். அன்னிய நாட்டுச் சரண்டல் நம் நாட்டில் இருக்கிறது. என்றைய தினம் நம் நாட்டில் அந்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியச் சரண்டலை நிறுத்திக் கொண்டு அன்றே நாம் சரண்டியும் பெற்றவர்களாவோம்” என்று அறிவுறுத்தி அடிக்கடி சொல்லி வந்தார். அவர் சொல்லிய சரண்டியை நாம் பெறுவதற்கு இந்தச் சர்க்கார் சிறிதாவது முயற்சி செய்ததா? பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியச் சரண்டலை இந்த நாட்டில் கடுமையாக இந்தச் சர்க்காருக்கு கொஞ்சமாவது துணிவு இருக்கிறதா? இப்போது எப்போது நான் சொல்லாமலேயே இந்நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள். நமது முதல் அமைச்சர் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு சமயம் பண்பாடு என்பதைப் பற்றி பேசினார்கள். அவர்கள் 1937-ம் ஆண்டு இரூபத்திரண்டு லட்சத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் மனு ஆண்ட காலத்திலிருந்து நம் நாட்டில் இருந்து வரும் பண்பாட்டை ‘டாம்பிங்’ பண்பாட்டை எடுத்துச் சென்றார்கள். அதாவது நவாப்கள், பிஷாப் போல இரண்டு மடங்கு வட்டி கட்டியிருந்தால் அந்தக் கடன் தொகையை ரத்து செய்துவிடவேண்டியதுதான் நியாயம் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கம்பெனி, சென்னையிலுள்ள ஏஜென்டு காரியாலயம் 50 லட்சம் ரூபாய்கள் பண்பாட்டைப் போட்டுவிட்டு, நான்காண்டுகளுக்குள் நூறு லட்சம் ரூபாய்கள் கட்டித் தீட்டி லாபம் அடித்துக்கொண்டு போகிறதென்றால், நம் நாட்டுச் செல்வத்தைத்தானே அவர்கள் சரண்டிச் செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் பண்படுத்தலையில் சிறிது குறைக்கும்படியாக இந்த பண்பாட்டை விளக்கிய கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாதா? அவர்கள் சரண்டிக்குக் கொண்டு வரும் கொள்கை ரொம்பவும் நல்லதா?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“நீங்கள் சொல்கிற அளவுக்கு அவர்களுக்கு லாபம் இருக்காது. அவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு வரி வேறு செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“வரி, டைரக்டர்ஸ் சம்பளம், பெய்ரிவரியே ஒன்றைப் போன்ற எல்லாவற்றையும் நீக்கிவிட்டுத்தான் நிகர லாபத்தை நான் குறிப்பிட்டேன். இதோ அவர்களது பாலன்ஸ் ஷீட் இருக்கிறது. படிக்கிறேன், பாருங்கள்—

Figures for 1948.

	RS.
Profits	54,38,637
Deductions from trading profits—	
Directors' emoluments	2,66,130
Secretaries' remuneration	3,28,119
Establishment	15,73,475

[Sri P. Ramamurthi] [19th December 1953]

	RS.
Contribution to Provident Funds	1,12,344
Office charges	1,41,738
Depreciation	1,20,062
Provision for taxation	13,40,946
Profit available for appropriation	15,57,823

“இப்படி பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியக் கம்பெனிகள் நம் நாட்டுச் செல்வத்தைச் சரண்டிப் போவதைத் தடுக்க இனியாவது நமது முதல் அமைச்சர், நிதி அமைச்சர் போன்றவர்கள் முன் வருவார்களா என்று நான் கேட்கிறேன்? அவர்கள் கூறிய உயர்ந்த பண்பாடு இந்த நாட்டில் நிலைக்கத்தக்க வகையில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று முதல் அமைச்சரைக் கேட்கிறேன்? பாரி கம்பெனிக்கு கரும்பு விற்கிறார்களே, அந்த விவசாயிகளின் நிலைமை இன்றையதினம் எப்படி இருந்து கொண்டிருக்கிறது? அந்தக் கம்பெனியில் உழைத்துக்கொண்டிருக்கும் தொழிலாளர்களின் நிலைமை எப்படியிருந்துகொண்டிருக்கிறது? அவர்கள் நிசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் அளிக்கப்படவில்லை. ஹார்மிமில்லிலுள்ள தொழிலாளர்கள் நிசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதன் சொந்தக்காரருக்கு லாபத்தில் ஒரு லட்சம் கூட குறைக்கப்படாது. இன்றையதினம் நாட்டுப் பொருளாதாரம் சீழிந்துவிட்டது. இந்த நாட்டுப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் வீழ்ந்து விட்டன. ஆனால் வெளிநாட்டுச் சர்க்கார்களின் விலைகள் கொஞ்சம்கூட இறங்கவில்லை. இவைகளையெல்லாம் கவனித்துக்கொண்டும் அரசாங்கம் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது? வெள்ளைய முதலாளிகளுக்குத்தான் சலுகை அளிக்கின்றன. ஆனால் நாட்டுத் தொழிலாளிகளை நசுக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக தேயிலைத் தோட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அங்கே ஒன்றரை லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் அந்தத் தொழிலாளிகள் இருக்கும் பிரதேசத்திற்குப் போய் வந்தபின் அவர்கள் இருக்கும் இடம் மனிதர்கள் இருப்பதற்கு லாயக்கற்றதான இடம், மரங்கள்கூட அவர்கள் வசிக்கும் இடத்தில் கட்டுவதற்கு யோக்கியதை இல்லையென்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? இந்தச் சர்க்காரின் போக்கும் அவர்களுக்குத் தெரியுமாதலால் அவர்களும் இதைப் பற்றி கவலைப்படுவதே கிடையாது. அதை விசாரிக்க அட்ஜூடிகேஷன் அமைக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் சர்க்கார் அட்ஜூடிகேட் யார் என்று நிர்ணயிக்கவில்லை. அட்ஜூடிகேஷன் நியமிக்கவேண்டுமென்ற ஆர்டரையே எதிர்த்து அவர்கள் ஹைக் கோர்ட் வரையில் அப்பீல் செய்து கொண்டார்கள். ஆனால் கோர்ட்டிலும்கூட அட்ஜூடிகேஷன் அமைப்பது அவசியம் என்ற முடிவே தீர்மானிக்கப்பட்டது. அந்தத் தீர்ப்பு வந்து மூன்று மாதத்திற்குமேல் ஆகியும்கூட இந்தச் சர்க்கார் இன்னமும் அட்ஜூடிகேட் நியமிக்காமல் இருக்கிறது. இப்படி விவசாயிகளின் விஷயத்திலும், தொழிலாளர்களின் விஷயத்திலும் கொஞ்சம்கூட அக்கரையில்லாமலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறது இந்தச் சர்க்கார்.

“ஆகவே, என்ன நடக்கிறது? தொழிலாளிகளிடையே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு விஷயத்தில், 6 மாதத்திற்குப் பிறகு கூட இதே நிலைமை நீடிக்கிறது என்று சொன்னால், எவ்விதம் தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்குமிடையே ஒரு நல்ல உறவு இருக்குமென்று தெரியவில்லை. இதே போல் வரிசையாக உதாரணங்கள் நான் எடுத்துக்கொடுக்கமுடியும்.

“டெக்ஸ்டைல் சம்பந்தமான முக்கூட்டுக் கமிட்டி (Tripartite committee) ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்து இப்பொழுது 6 மாதம் ஆகிவிட்டது. அந்த ரிபோர்ட்டை புஸ்தகமாக அச்சிடுவதற்கு சர்க்காருக்கு வசதியில்லையா? அந்த ரிபோர்ட் இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை

[Sri P. Ramamurthi] [19th December 1953]

களில் தொழிலாளிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய பல சிபாரிசுகள் அந்த ரிபோர்ட்டில் அடங்கியிருக்கின்றன. அந்த சிபாரிசுகளை நிறைவேற்றுவது என்பது வேறு விஷயம். அந்த ரிபோர்ட்டை புஸ்தக ரூபமாக அச்சிடுவது என்பது வேறு. “அந்த ரிபோர்ட்டை அச்சிட்டுவிட்டால், அதில் அடங்கியுள்ள சிபாரிசுகளை எடுத்துக்கொண்டே நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் கிளர்ச்சி செய்வார்கள்; ஆகவே அது சீக்கிரத்தில் வெளிவராமல் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு எண்ணத்தைக் கொண்டே அந்த ரிபோர்ட்டு பிரசுரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது”, என்று நான் பகிரங்கமாக சர்க்காரின் முற்றை சாட்டுகிறேன். அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு எண்ணம் சர்க்காருக்கு இல்லாமலிருந்திருந்தால், சீக்கிரமாக அந்த ரிபோர்ட்டைப் பிரசுரிப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கமுடியும்.

“கோயம்பத்தூரில் ஒரு பஸ் முதலாளி 63 பேரை வேலையில்லிருந்து ‘டிஸ்பீஸ்’ செய்தார். அந்த முதலாளியின் பெயர் எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். அவருக்கும் தெரிந்தவர்தான். 1951-ம் வருஷம் டிஸம்பர் செய்தப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்கு ‘அட்ஜூடிகேஷன்’ ஏற்பட்டது. ‘அட்ஜூடிகேஷனில்’ இம்மாதிரி 63 பேரை ‘டிஸ்பீஸ்’ செய்தது தவறு என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். அந்த 63 பேரை திருப்பி வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டும் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டவில்லை. அப்பீல், அப்பெல்வட்டியுள்ளுக்கு அப்பீல் எல்லாம் முடிந்தது அவர்களும் ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்டிருந்த தீர்ப்பு நியாயமானது என்று அந்தத் தீர்ப்பை ஊர்ஜிதம் செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு 6 மாதம் கடந்துவிட்ட பிறகும், அந்த 63 தொழிலாளிகள் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் தெருவில் நிற்கிறார்கள். 1951-ம் வருஷத்திய தீர்ப்பு இன்னும் அமுலாக்கப்படவில்லை. அப்பீலும் முடிந்தது. அந்தத் தொழிலாளிகளை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வது சம்பந்தமாக இந்த சர்க்கார் ஒரு சுண்டு விரலைக்கூட இன்னும் அசைக்காமல் இருக்கிறது. தீவிரமான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த சர்க்கார் ஏதாவது செய்திருக்கிறதா என்றால் ஒன்றும் கிடையாது.

“அதேபோல், இன்னும் எத்தனை உதாரணங்கள் வேண்டுமானாலும் வரிசையாகக் கொடுக்க முடியும்.

“ராஜபாளையம் மில் விவகாரமும் அந்த முறையில்தான் இருக்கிறது.

“தொழிலாளர் பிரச்சினை என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் நடந்துகொள்வதற்குப் பதிலாக, தீர்ப்பின் பிரகாரம் நடக்காத பெருமுதலாளிகளின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக தொழிலாளிகள் கோர்ட்டுக்கு, 3 மாதம், 6 மாதம், ஒரு வருஷம் என்று அலைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்கார் நியாயம் வழங்குவதும் கிடையாது.

“பெரிய உதாரணம் ஒன்று வேண்டுமானால், நம்முடைய சென்னை நகரத்தைப்பற்றியே எடுத்துக்கொள்ளலாம். சென்னை நகரத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்த ட்ராம் வண்டிகள் நிறுத்தப்பட்டது சம்பந்தமாக சர்க்கார் இதுவரை என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரியும். அது ஒரு புறமிருக்க, இந்தப் பிரச்சினையை அனுகூலப்போது 1,600 தொழிலாளிகளைப் பாதிக்கக்கூடிய பிரச்சினையாக மாட்டும் நான் பார்க்க வில்லை. சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய லட்சோபித்சம் மக்களுடைய வாழ்க்கையை பாதிக்கும்படியான பிரச்சினையாக நான் கருதுகின்றேன். ஏற்கனவே முக்காலண கொடுத்து ஒரு மைல் தூரம் ட்ராமில் போய்க் கொண்டிருந்த அவர்கள், இன்று அந்த முக்காலணவில் போகமுடியாது. அவர்கள் இன்றைக்கு அதிகப்படியான பணத்தை சர்க்கார் பலகளுக்கு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் சிப்பந்திகள் இன்றைக்கு போக்குவரத்துச் செலவுக்காக அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்பதை ஊர்ஜிதப்படுத்துகின்றவென்றும். சென்னையில் வாழுகின்ற சாதாரண நடுத்தர வகுப்பினரை இந்த ட்ராம் ஸர்வீஸ் நிறுத்தமானது எந்த அளவு பாதித்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி சர்க்காருக்குக் கவலையில்லை.

[19th December 1953] [Sri P. Ramamurthi]

“போக்குவரத்து சேமைந்திருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி சொல்லுகிறார். தாம் பஸ்வில் ஏறியபோது, உடனே இடம் கிடைத்து விட்டது என்றும், அதனால் போக்குவரத்து நிலைமை சேமைந்திருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் போனால் யார்தான் உடனே அவருக்கு இடம் கொடுக்கமாட்டார்கள்? என்று நான் கேட்கிறேன். மந்திரி அவர்களுக்கு இடம் கிடைத்தவிட்டது, அதனால் போக்குவரத்து நிலைமை சேமைந்திருக்கிறது என்று அவர் சொல்லும்போது அதை நாம் எல்லோரும் நம்புவதற்கில்லை; அவருக்கே அதில் நம்பிக்கையிருக்கிறதா என்று கேட்கின்றேன். இந்த நிலைமையில் சென்னை நகரத்தில் போக்குவரத்து நிலைமை தற்போது இருக்கிறது.

“ட்ராம் சர்வீஸ் நின்ற பிறகு தேவைக்குத் தகுந்தபடி அதிகப்படியான பஸ்களை சர்க்கார் விட்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், அப்படியில்லை என்பதுதான் சொல்லமுடியும். சுமார் 80 ட்ராம்கள் வரையில் ஓடிக்கொண்டிருந்த சென்னை நகரத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அப்போதும் நெருக்கடி இருந்தது. ட்ராம் வண்டிகள் இருந்தபோதே போக்குவரத்தில் நெருக்கடியான ஒரு நிலைமை இருந்திருக்கும்போது, இப்பொழுது தேவைக்கு வேண்டிய பஸ்களை அதிகமாக சர்க்கார் விட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சென்னை நகரத்தின் போக்குவரத்து நிலைமை இந்த மாதிரி இருக்கும்போது கனம் மந்திரி அவர்கள் சென்னை நகரத்தில் போக்குவரத்து நிலைமை சேமைந்திருக்கிறதென்று சொன்னால், அது வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது.

“சென்னை நகரத்தில் ட்ராம் சர்வீஸ் நிற்பதற்கு முன்னதாக, சென்ற பிப்ரவரி மாதத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டிலே அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 13.26 லக்ஷம். சென்ற 6 மாதத்தில் செலவழிப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 9.81 லக்ஷம். அடுத்த 6 மாதத்திற்கு உத்தேச செலவுத் தொகை 0.28 லக்ஷம். ட்ராம் சர்வீஸ் நிற்பதற்கு முன்னதாக சுமார் 13½ லக்ஷ ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது 10 லக்ஷ ரூபாய் என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் 3½ லக்ஷ ரூபாய் குறைவாக பஸ்களுக்காக செலவழிக்கப்படும் என்று இன்றைக்கு நிதி மந்திரியார் தங்களுடைய பிரசங்கத்தில் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“After framing this budget, we have considered this question, and we have sanctioned a sum of Rs. 25 lakhs to Rs. 30 lakhs for the purchase of new buses.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“இதை முதலிலேயே சொல்லியிருக்கலாம்; மந்திரி அவர்கள் சொல்வதுபோல் புதிய பஸ்கள் வாங்கினாலும் கூட, அதன் விளைவு என்ன? சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா? விலைவாசிகள் உயர்வைத் தடுக்க, சர்க்கார் ஏதாவது செய்திருக்கிறதா? ட்ராம் சர்வீஸை நடத்த ஏதாவது வழி உண்டா? அப்படிச் செய்தால் ஏதோ நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுமென்று, கூறுகிறார்கள். அப்படி அதிக நஷ்டம் வந்தவிடுமென்பதை நான் ஒத்துக் கொள்ளமுடியாது. தொழிலாளர்களும் புள்ளி விவரங்கள் தயாரித்து, ட்ராம் வண்டிகளை ஓட்டிச் செய்வது சாத்தியம் என்று சர்க்காருக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் சொல்வதுபோல் நஷ்டம் ஒன்றும் அதிகமாக இருக்க முடியாது. அதிகமாக இருந்தால் ஒரு லக்ஷ ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படலாம். 10 லக்ஷ ரூபாய் வரையில் வரவு செலவு செய்யக்கூடிய சென்னை அரசாங்கத்திற்கு சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய 10 லக்ஷ மக்களுடைய போக்குவரத்தை சேமைப்பதற்காக ஒரு லக்ஷ ரூபாய் நஷ்டமேற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். அதனால் பரவாயில்லை என்ற ஒரு கண்ணோட்டம் ஏற்படவேண்டாமா என்று கேட்கின்றேன். இந்த ரஷ்ய நிர்வாகத்தில் புது இடைகளில் எதுவெனவோ நஷ்டம் ஏற்படுகிறது; திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் பணம்

[Sri P. Ramamurthi] [19th December 1953]

தில் எவ்வளவு லீனாகப் போகிறது; எவ்வளவு பணம் லஞ்சத்தின் காரணமாகவும் சிலர் கொள்ளையடிப்பதன் காரணமாகவும் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆனால், இக்கே மக்கள் போக்குவரத்து வசதி போதிய அளவு இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுப்போது, அவர்களுடைய நலனில் சர்க்காருக்கு கவலை யில்லை. ஒரு லக்ஷ ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் ஏற்பட்டதற்கு எந்த காரணத்தினால், இதில் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கிறது. இவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டாலும் சர்க்காருக்குக் கவலை இல்லை. மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதில் அரசாங்கத்திற்கு கவலைமில்லை.

“ இந்த நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி எப்படியிருக்கிறது? நமது மாகாணத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆறுமாத காலத்திற்குள்ளாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய ஊராட்சி கோயமுத்தூரிலேயே எத்தனை பட்டரைகள் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன, எத்தனை மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்கவேண்டும். நூற்றுக்கணக்கான பட்டரைகள் இந்த மாகாணத்தில் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. பல பல தொழில்கள் மூடப்பட்டுவிட்டன. இன்னும் மூடப்பட்டுவருகின்றன.

“ பஞ்சாலகை எடுத்துக்கொண்டால் பி. அண்டு வரி. மில்லுக்கு ஆபத்து இல்லை; ஹார்வி மில்லுக்கு ஆபத்து இல்லை; மேட்டூர் மில்லுக்கு ஆபத்து இல்லை. ஆனால், நம் நாட்டில் சாதாரணமான முறையில் நடத்தப்படுகிற சின்னஞ் சிறு மில்கள் இருக்கின்றன. ராஜபாளையம் மில், மதுரை கோதண்டராம் மில், சர்க்காருடைய ஸர்ஜிகல் காட்டன் மில் இவை கனெல்லாம் ஆபத்தில் இருக்கின்றன. சில மூடப்பட்டுவிட்டன; இன்னும் சில மூடும் தருவாயில் இருக்கின்றன. சில மில்கள் மூடப்படும் என்று நோட்டீஸ் கூட போட்டாயிவிட்டது. இதுதான் நாட்டில் இந்த மாதத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தொழில் அபிவிருத்தி நிலைமை.

“ இம்மாதிரி தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு வரும்போது, அது மக்களை பாதிக்கவில்லையா? சகல மக்களையும் பாதிக்கும்படியான இந்த தொழிற்சாலைகளை மீண்டும் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறது? அதன் கொள்கை என்ன என்பதுதான் இன்றைய உடனடியான பிரச்சனை.

“ 1919, 1920, 1930 இந்த வருஷங்களில் சுதேசி இயக்கம் நடத்தப் பட்டது. உள் நாட்டுத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று சுதேசி இயக்கம் நடத்தப்பட்டது. குமரன் அன்றைக்கு திருப்பூரில் அன்னிய துணியை பிடிக்கரித்து, மறியல் செய்து உயிர் நீத்தான். அந்தப் பரம்பரை மில் சேர்ந்தவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் பலர் இன்று உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சி இருந்தது. இன்றைக்கு உங்கள் கையில் இருக்கிறது. உள்நாட்டுத் தொழிலுக்கு அன்று பாதுகாப்பு ஏற்பட்டது என்று கூறப்படுகிறது; இன்றைக்கு உங்கள் கையில் அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே, தொழில் வளர்ச்சியில் அக்கரை காட்டவேண்டும்.

1-10
p.m.

“ 1930-ம் வருஷம் காந்திஜி அன்றிருந்த வைஸ்ராய் லார்ட் இர்வினுடன் பதினேரு பாயின்ட்டுகள் கொண்ட ஒரு உடன்படிக்கை ஏற்றுக் கொண்டார். அதில் “Protection to Indian Industries” என்று ஒரு கோரிக்கை போடப்பட்டது. பிறகு சுயராஜ்யம் வந்தது. வந்தவுடன் அதை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அதிகாரம் உங்கள் கையில் இருக்கிறது. நீங்கள் அதிகாரத்தில் இருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது உள் நாட்டு தொழிலுக்கு என்ன பாதுகாப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பம்பு செட்டுகள் ரூ. 2 ஆயிரம் 3 ஆயிரம் என்று வெளி நாட்டிலிருந்து கிடைக்கிறது. அவைகள் இங்கு விற்பனையாகிறது. அவைகளைத் தடுத்து நிறுத்தி ஏன் உள் நாட்டு தொழிலுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடாது? அதற்கு ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது? அதற்குக் கொஞ்சம் மானி யைக் கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை. விவசாயிகளுக்கு கடனாக கொடுப்பதன் மூலம் அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு உதவுவதோடு உள் நாட்டுத்

19th December 1953] [Sri P. Ramamurthi]

தொழிலுக்கும் பாதுகாப்பு அளித்ததாகும். விவசாயிகளுக்கு உதவி அளிப்பதற்கும் சாத்தியமாகும். இந்த யோசனையைக் கேட்கவில்லையானால் உள் நாட்டுத் தொழில் நாசமாகிவிடும். பிறகு என்ன செய்ய முடியும்?”

DEPUTY SPEAKER:—“The hon. Member has only four minutes more.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“I shall take the whole of this forenoon, Sir. I will finish my speech at 1-30.”

DEPUTY SPEAKER:—“But there are other hon. Members who also wish to speak.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“I was not given notice, Sir. Otherwise, I would have finished earlier.”

“ இந்த நிலைமையில் எந்தப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி அதே காலத்தில் சர்க்கார் விவசாயிகளாகட்டும் தொழிலாளிகளாகட்டும் சாதாரண மக்களின் தலையில் சுமை ஏறி இருப்பதைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. மாகாணம் பூராவும் விற்பனை வரியைப்பற்றி கிளர்ச்சி நடக்கிறது. இந்த மாகாணத்தில் மட்டும் அல்ல எந்த மாகாணத்திலும் இந்த பல முனை விற்பனை வரி கூடாது என்று கிளர்ச்சி நடக்கிறது. பல முனை விற்பனை வரி கூடாது என்பதை ஏற்றுக் கொள்வது தான் நியாயம் என்று நான் நினைக்கிறேன். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்த மந்திரி சபையை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு பத்திரிகை நிருபர்களிடம் பேசிய போது சர்க்கார் பணத்திற்கு என்ன செய்ய முடியும், ‘it can only beg, borrow or steal’ அதாவது சர்க்கார் ஒன்று பிச்சை எடுக்கவேண்டும், அல்லது கடன் வாங்கவேண்டும் இல்லாவிட்டால் திருடுவேண்டும் என்று பத்திரிகை நிருபர்களிடம் சொன்னார். சர்க்கார் எப்படி திருடுவது என்று கேட்டார்கள் நிருபர்கள். வரிகளை நேர்முறையிலில்லாவது மறைமுகமாகப் போடுவது தான் திருடுவது என்று அவர் சொன்னார். அதை அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. வரி போடுவது ஜனங்களுக்குத் தெரியாமல் அவர்கள் வாங்கக்கூடிய சரக்குகளுக்கு விலைக்கு மேல் கொஞ்சம் கூட்டிப் போடுவது தான் இந்த மறைமுகமான வரி என்று சொல்லுகிறார். இது வரி அல்ல. இது கொள்ளை, திருடுவது. ரூ. 10 அல்லது ரூ. 15 என்று இருந்தால் தான் அதற்குத் திருடுவது என்று சொல்லுவது. கோடிக்கணக்கான பணம் வசூல் செய்வதாக இருந்தால் அதற்கு கொள்ளை அடிப்பது என்று தான் பெயர். வரிகள் மறைமுகமாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“எந்த பொருத்தத்தில் சொன்னேன்?”

SRI P. RAMAMURTHI:—“நீங்கள் சொன்னீர்கள் இப்பொழுது மாற்றிக்கொள்ளுகிறீர்கள். நாட்டில் இருக்கக் கூடிய மக்கள் ஒரு ரூபாய்க்கு சரமான் வாங்கினால் சர்க்காருக்கு ஒன்றையனு வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. பெரிய மனிதர்களுக்கு வரி போட்டால் அதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இந்த வரி முறையானது நாட்டிற்கு லாபம் என்ற முறையில் போனால் நாட்டில் நாம் எந்த அந்தஸ்து பெறப்போகிறோம். இந்த கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் போது ஒரு விஷயத்தை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இந்தக் கொள்கையின் விளைவாகத்தான் இன்று காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளேயே நெருக்கடி வளர்ந்து வருகிறது என்பதைப் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டு வருஷத்திற்கு முன் ராஜாஜி என்ன சொன்னார். காங்கிரசிற்குள் ஒற்றுமை இல்லை, அதனால் தேர்தலில் அவர்கள் ஜயித்தார்கள். இனிமேல் காங்கிரஸில் ஒற்றுமை நிலவவேண்டும் இல்லாவிட்டால் கோராளிகள் ஏற்படும். முதலில் ஒற்றுமையாக இருக்க கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார். அப்படிச் சொல்லி ஒன்றரை வருஷங்கள் கூட

[Sri P. Ramamurthi] [19th December 1953]

ஆகவில்லை. ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்ததோ இல்லையோ சண்டை ஆரம்பித்து விட்டது. ஏன் சண்டை, காரணம் தெரியவில்லை. இந்த நெருக்கடி இந்த மாகாணத்தில் மட்டும் அல்ல. எல்லா மாகாணத்திலும் இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சிக்கு வந்து ஆறு வருஷத்திற்குள்ளாகவே நெருக்கடிக்கு மேல் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பண்டித நேரு என்ன தான் செய்வார். அவர் பிரதம மந்திரி எத்தனை இலாக்கைகள் அவர் கையில். பன்னாதிங் கமிஷன் தலைவர், டிபென்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் தலைவர், பல வேலைகள் இருக்கின்றன அவருக்கு. தினம் பொழுது விடிந்தால் பீகார் காங்கிரஸ் விவகாரம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சிங்கா கெடுபிடி.

DEPUTY SPEAKER :—“How is all this relevant to the Budget discussion?”

SRI P. RAMAMURTHI :—“It is relevant.”

DEPUTY SPEAKER :—“Certainly not. The hon. Member will please confine his speech to the Budget.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“இந்த நெருக்கடி இருக்கிறதே இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நெருக்கடி இந்த மாகாணத்தை பாதிக்கத்தான் செய்கிறது. இந்தச் சட்டசபையை பாதிக்கத்தான் செய்கிறது. ஆகவே அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் உண்டு என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். எங்கு பார்த்தாலும் நெருக்கடி. பண்டித நேருவின் தலைமையில் இருக்கக் கூடிய நெருக்கடி தீரவில்லை. ராஜாஜி வந்த பிறகு கூட நெருக்கடி தீர யாது. ஏன் முடியாது? இந்த நெருக்கடி தீர வேண்டுமென்றால் அடிப்படையான கொள்கையில் மாறுதல் ஏற்பட வேண்டும். சுவராஜ்யம் வாங்கிக் கொடுத்த பெருமை ஆறு வருஷமாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆறு வருஷமாக அதிகாரிகள் ஸ்தானத்திலிருந்தும் கட்சியிலிருந்து நெருக்கடியைத் தவிர வேறு எதையும் காண முடியவில்லையே. ஆனால் அது நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. அதற்கும் மக்களுக்கும் சம்பந்தம் உண்டு. தேர்தல் காலத்தில் மக்களிடம் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள் அந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றினார்களா? வெள்ளைக்காரன் இருந்தபோது எந்த கொள்கையை அவன் அனுஷ்டித்து வந்திருக்கிறான். அவன் இந்த நாட்டை எப்படி சுரண்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். அந்த முறையில் தான் இன்றும் நாட்டை சுரண்டப்படுகிறது. இந்தக் கொள்கை நீடிக்கும் வரையில் கட்சிகளில் நெருக்கடி இருந்துக் கொண்டேயுள்ளது. பேசலாம். நீங்கள் இன்றைக்கு இருக்கலாம். அதிகாரிகள் மாறுவது கிடையாது. மக்கள் தமிழ் பத்திரிகைகளைப் படிக்கிறார்கள். நாம் ஜனநாயகம் என்று கோறுகிறோம். அதையும் அவர்கள் வரவேற்றார்கள். ஆனால் ஒன்று மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நாம் நாட்டு மக்கள் ஜனநாயகம் என்று சொன்னால் ஒன்றைத்தான் தமிழ் கொள்ளுவார்கள். அந்தஸ்து தான் என்று யோசித்து புரிந்துகொள்வார்கள். அவர்களுக்கு ஜனநாயகத்தைப் பற்றி கவலை இல்லை. கட்சிக்குள் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பது அவர்களுக்குத் தெரியுமா. இது ஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை. ஜனங்களை பாதிக்கும் பிரச்சனை. இது ஜனங்கள் பாதிக்கும் பிரச்சனை. மத்தியதரப்பு மக்களை பாதிக்கும் பிரச்சனை. கட்சியை பாதிக்கக்கூடிய பிரச்சனை. உள்நாட்டுத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனை இது. இதற்கு நீங்கள் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதைத் தெரிந்து கொண்டுவேண்டும். இந்த நாட்டு ஜனங்கள் சம்பந்தப் பட்ட மட்டில் ஒரு விஷயத்தைத் தான் அறிகிறோம். கட்சிக்குள் மந்திரி சபை தலைமைப் பதவி வருவது புதிது அல்ல. 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து ஒருவர் போய் ஒருவர் வந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள்.

[Sri P. Ramamurthi] [19th December 1953]

அதைப் பற்றி இன்று பிரமாதமாக நினைத்து விட மாட்டார்கள். இந்த அனுபவம் அவர்களுக்கு இருந்து வருகிறது. 1947-ல் அந்தக் கட்சிக்கு பிரதம மந்திரியாக கனம் ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் இருந்தார். அவருடைய அனுபவம் என்ன? கோயம்புத்தூரிலுள்ள 11 ஆயிரம் தொழிலாளர்களை பறி வாங்கப்பட்டது. அந்த 11 ஆயிரம் தொழிலாளர்களும் பார்ப்பனரல்லாதவர்கள். சமார் நாலாயிரம் பேர்களை வெளியேற்றினார்கள். 1948-ல் நடந்த பயங்கர அடக்குமுறையில் பலியான விவசாயிகள் ஒன்று இரண்டு அல்ல ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் பலி வாங்கப்பட்டார்கள். அந்த ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளும் பார்ப்பனர்கள் அல்ல. சாதாரண தொழிலாள மக்கள். சாதாரண விவசாய மக்கள் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். மதுரை, விக்ரமசிங்கபுரம், துத்துக்குடி முதலிய இடங்களில் பார்ப்பனரல்லாத தொழிலாளர்கள் இருந்து வந்தார்கள். அவர்கள் மீது அடக்குமுறை பாணம் பிரயோகித்தது கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் போலீசால் துன்புறுத்தப் பட்டார்கள். ஐ. என். டி. யு. சி என்று அந்த சங்கத்திற்குப் பெயர். அதை அடி தாங்கி சங்கம் என்று அழைத்தார்கள். அதற்காக உங்கள் மீது குறை கூறவில்லை. ஜனங்கள் இதை மறக்க மாட்டார்கள். விவசாயிகளும் மத்தியதர வகுப்பினரும் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். இவர்கள் குற்றங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அது ஜனநாயகத்திற்கும் ஜனநாயக பண்பிற்கும் விரோதம். இதை ஜனங்கள் முன்பு ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறீர்களா? நாங்கள் குற்றம் செய்திருக்கிறோம். அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஜனங்களும் அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்விதமே உங்களிடமும் ஜனங்கள் எதிர் பார்ப்பார்கள்.

“எங்களைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு எதையும் பார்ப்பதில்லை. எந்தக் கட்சியாயிருந்தாலும் சரி அது மக்களுக்குச் செய்து கொண்டிருக்கும் நன்மை பற்றிய பிரச்சனைகளையே ஆராய்கிறோம். ஜனங்கள் சார்பில் எந்தக் கட்சியிருக்கிறது என்று தான் பார்க்கிறோம். ஆட்சி பீடத்திலுள்ள காங்கிரஸ்காரர்களையே நான் கேட்கிறேன், சென்ற காலத்தில் நீங்கள் இந்நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் வாக்குறுதியையெல்லாம் சிந்தித்துப் பாருங்கள். சென்ற காலத்தில் இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர, சென்ற காலத்தில் இந்த நாட்டிலுள்ள தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர பொதுவாக இந்த நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வைக் கருதி பொதுமேடைகளிலே என்னென்ன வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தீர்கள். அந்த வாக்குறுதிகளையெல்லாம் நிறைவேற்றிவிட்டீர்களா, கடந்த ஆறு ஆண்டுகளில் என்று நான் கேட்கிறேன்? நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று பெருமைப் படத்தக்க வகையில் நீங்கள் எந்தக் காரியத்தையும் சாதிக்கவில்லை யென்பது இன்றையதினம் நம் ராஜ்யம் இருக்கும் நிலைமையிலிருந்தே தெரியும்.

“ஆகவே தான் சொல்லுகின்றேன். ஸ்ரீ ராஜாஜியின் ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, நாளை பதவிக்கு ஸ்ரீ காமராஜர் வந்தாலும் சரி, அல்லது ஸ்ரீ கோசல்ராமே வந்தாலும் சரி, எங்களுக்குக் கவலையில்லை. மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுங்கள். கட்சி வேற்றுமையின்றி நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகப் போராடுவோம். மக்கள் பிரச்சனையை முதல் பிரச்சனையாக வைத்து நாம் நம்முடைய ஒற்றுமை கண்டு போராடுவோம். நான் கம்யூனிஸ்டு கட்சியிலேயே இருக்கிறேன். நீங்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே இருங்கள். ஆனால் மக்களின் நலன் எல்லாக் கட்சிக்கும் பொதுவாக இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. மக்கள் பிரச்சனையை முதல் பிரச்சனையாக வைத்து எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றாகப் போராடுவோமேயானால் இந்தச் சர்க்காரின் பிறபோக்கான கொள்கையை தகர்த்து எறியமுடியும் என்பதில் எனக்குக் கொஞ்சம் கூட சந்தேகமேயில்லை. இன்றையதினம் நமது ராஜ்ய சர்க்காரும் சரி, மத்திய சர்க்காரும் சரி பல தவறான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்துக் கொண்டே வருகிறது. கனம் ராஜாஜி அவர்கள் மங்களூரில் பேசும்போது நான் வெளியே போகத் தயாராய் இருக்கிறேன். யாராவது

1-20
p.m.

[Sri P. Ramamurthi] [19th December 1953]

நல்ல முறையில் அரசாங்கம் நடத்துகிறேன் என்று என்னிடம் வந்து சொன்னால் என்றார். அவர் எங்களுக்கு விட்டுக் கொடுக்கவேண்டாம். அவர் செய்யும் தப்புகளை எடுத்துச் சொல்லி அவர் ஆட்சியை அகற்றவும் தெரியும். அவர் ஆட்சிக்குப் பதில் தனி ஆட்சி அமைக்கவும் எங்களுக்கு மக்கள் சக்தி பின்னணியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாங்கள் அவர் தயவை நாடியிருக்கவில்லை. மக்களில் நல்லெண்ணெயைத் தைப் பிற்போக்கு அரசாங்கத்தை தகர்த்து ஏறிய முடியும். மாற்றி அமைக்க முடியும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். (காடுகோஷம்.) ஆகவே மக்களின் நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மக்களின் பிரச்சனைகளை முதல் பிரச்சனையாகக் கொண்டு நியாயமான ஒரு விஷயத்திற்காக நாம் எல்லாம் வேற்றுமையின்றி சேர்ந்து உழைக்கவேண்டும். அதில் எல்லாக் கட்சிகளும் கட்சி இன்றையதினம் நாட்டிலுள்ள எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் தீர்த்து விடலாம் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வருகிற 6 மாதத்திற்கான வரவு செலவு திட்டத்தின் மீது நடக்கிற விவாதத்தில் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில், குறிப்பாக நாட்டில் சுபிட்சமான நிலைமை ஏற்படுவதற்கான அறிஞர் காணப்படவில்லை. விசேஷமாக பிற்பட்ட இன மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கான உதவிகளோ சலுகைகளோ அதில் சொல்லப்படவில்லை. நாட்டில் மக்கள் சுபிட்சமாக வாழவேண்டுமென்றால் பிற்பட்ட மக்களுடைய நன்மையை சுபிட்சமாக வைத்துக்கொண்டே அரசாங்கம் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். மனதில் மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்காவிட்டால் எந்தத் திட்டமும் நீடிக்காது. நாட்டில் சுபிட்சமும் ஏற்படுவிடாது. னுடைய சுபிட்சத்தில் கண்ணோட்டம் இருக்கவேண்டுமே தவிர சிலவரைத் தொந்தரவுகளையும் வம்புகளையும் பொருட்படுத்தாது வேலை செய்யவேண்டும்.

“பிற்பட்ட சமூகத்தின் பிரதிநிதிகள் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக பல முறைகளில் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துரைத்தோம். ஆனால் எந்தவிதமான சலுகைகளும் பிற்பட்ட மக்களுக்கு காட்டப்படவில்லை.

“பிற்பட்ட மக்களுக்கென ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு இருப்பதாக நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதில் நானும் ஒரு அங்கத்தினனாக சேர்க்கப் பட்டு இருந்தும் கூட அந்தக் கமிட்டி கூடப்படவில்லை. நான் நினைத்தேன் அந்தக் கமிட்டி கூடப்படுவதாயிருந்தால் பிற்பட்ட சமூகத்தினருடைய நலனுக்கு ஆனவிஷயங்களையும் மற்றும் கல்வித்துறையில் சில நன்மை களைப் பற்றியும் அரசாங்கத்திற்கு சொல்லலாம் என்று நான் ஆசையுடன் இருந்தேன். ஆனால் அந்தக் கமிட்டி கூடப்படவில்லை. அதிக காரணத்தை அரசாங்கம் இன்னும் விளக்க முன் வரவில்லை.

“புதிய கல்வித் திட்டத்தை நாட்டில் கொண்டுவந்து பல குழப்பங்களையும் தீமைகளையும் உண்டாக்குவதாயிருக்கிறது என்று கிளர்ச்சி செய்தோம். கல்வித் திட்டத்தை மக்களின் முன்பாக வைத்து கடந்த ஆண்டில் சிலர் தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்று இருக்கிறோம். அதை அரசாங்கம் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகையால் பிற பட்ட வகுப்பினரைப் பாதிக்கும் இந்த புதிய கல்வித் திட்டத்தை கைவிட மாறு வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. ஆனால் செயலளவில் அவ்வாறு இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லுகிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட வரை ஆங்காங்கு நீர்பாசன வசதிகள் சர்க்கார் செய்துக்கொடுக்க முன்வரவில்லை. அதன் காரணமும் தெரியவில்லை.

[Sri S. S. Ramasami Padayachi] 19th December 1953]

“சிதம்பரம் தாலுக்காவைத் தவிர மற்ற 7 தாலுக்காக்கள் ஒரே காய்ந்து போன இடம். அரசாங்கம் எத்தனையோ திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து பல ஜில்லாக்களில் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏன் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் மட்டும் 7 தாலுக்காக்களில் மாதிரம் இந்த விதமான நீர்ப் பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்க முடியவில்லை என்பதை அரசாங்கம் நன்கு உணரவேண்டும்.

“குறிப்பாக கள்ளக்குறிச்சி, செஞ்ஜி இரண்டு தாலுக்காக்களுக்கும் எந்த திட்டமும் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிற சர்க்கார் அநேக சமயத்தில் நன்மை செய்யா விட்டாலும் தீமை செய்யாமல் இருந்தாலே போதும் என்ற நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

“கனம் ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி அவர்கள் சொல்லியது போல் நெல்லிக் குப்பம் சர்க்கரை விலை சம்பந்தமாக அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தினால் விழுப்புரம், கடலூர் தாலுக்காக்களில் விவசாயிகள் குறைந்த அளவு வருமானம் இருக்கிறது என்பதை சென்ற ஆண்டில் கவனிக்கவில்லை. இந்த ஆண்டிலாவது அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

“அந்த இரண்டு தாலுக்காக்களுக்குள்ள விவசாயிகள் 50 லட்சம் ரூபாய் வரை நஷ்டம் அடைந்து இருக்கிறார்கள். சர்க்கரை விலை குறையாமல் அதே விலை நீடித்து இருக்கிறது. 17-ம் தேதி கூட சர்க்கரைவிலை விசாரித்ததில் வீசை இரண்டு ரூபாய் என்று வாங்கினோம். அதை தாலுக்காவில் சாகுபடி செய்கின்ற விவசாயியும் இரண்டு ரூபாய் கொடுத்து சர்க்கரை வாங்கும் நிலைமையில்தான் இருக்கிறான். ஆகையால் ஜனங்களுடைய நிலைமை அரசாங்கம் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

“பாரி கம்பெனியை கேட்டால் உங்கள் அரசாங்கம் தானே விலையை நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகள் சங்கத்தில் கேட்டால் உங்கள் அரசாங்கத்தில் இருக்கிற கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் தானே கரும்பின் விலையை மணங்கு ரூ. 1-2-0 என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள் என்று மத்திய அரசாங்கத்து மந்திரி ஸ்ரீ கித்வாய் அவர்கள் சொல்லுகிறார். இதைப் பற்றி சட்டசபையில் கேள்விகள் கேட்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் நாங்கள் உங்களுக்கு எடுத்த துச்சால்லிக் கொண்டு இருக்க முடியும். பெரிய வியாபாரிகளான பாரி கம்பெனியை 50 லட்சம் ரூபாய் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் கவனித்து பணத்தை மீண்டும் பெறுவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும் அதை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு வேண்டியவசதிகளை சாகுபடிசெய்வதற்கு உதவியாக இருக்கச் செய்யலாம். தெர்மல் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்தி விவசாயத்திற்கு எலக்டிரிசிட்டி வசதி செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“விற்பனை வரி தொந்தரவு நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் காதில் விழாததுக்கொண்டிருக்கின்றன. வியாபாரிகளுக்கும் வியாபாரிகளும் சங்கத்தின் மூலமாக சொல்லுகிறார்கள், கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். ஒருமுனை விற்பனை வரியை வரவேற்கிறோம். அதை சர்க்கார் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“எலக்ட்ரிசிட்டி குறிப்பாக சில கிராமங்களுக்கு சரிவரக் கிடைப்பதில்லை. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் மின்சார விநியோகம் பிரைவேட் கம்பெனியால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இதனால் மிகவும் தாமதத் தப் பட்ட விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏதும் இன்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆதலால் அரசாங்கம் இதை எடுத்துக்கொண்டு நடத்தி விவசாயிகளுக்கு வசதி அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

[19th December 1953]

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member will continue his speech after lunch. The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m.”

(After lunch—3 p.m.)

DEPUTY SPEAKER :—“ Sri S. S. Ramasami Padayachi will now speak. He is given five minutes to speak.”

* SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI :—“ இப்பொழுது அரசாங்கத்தாரால் கொண்டுவரப்படும் விவசாயிகள் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நன்மைதரும் திட்டம் என்று உறுதி கூறுகிறேன். தென் ஆற்காட்டில் மிகவும் ஏழ்மையான நிலைமையில் அதிக வட்டிக்கு விவசாயிகள் கடன் வாங்கி மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வரும் இந்த நேரத்தில் இந்த மசோதாவின் மூலம் அரசாங்கத்தார் அவர்களுக்கு நன்மை அளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். கோவாபரேடிச் செய்யவேண்டும்.”

“ குறிப்பாக தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் கல்வி முறை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு இதில் சலுகை ஒன்றும் அளிக்கப் படவில்லை. ஹைஸ்கூல்கள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். அவை பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் பிரி காலர்ஷிப் போன்ற சலுகைகள் காப்ப்படவேண்டும். இவ்விடத்தில் ஜில்லா போர்டு ஹைஸ்கூலை நடத்த அனுமதிக்கப்படவில்லை. இதற்கு அனுமதி கொடுக்கமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை உடனடியாக செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கூத்திரியர் என்பதற்குப் பதிலாக படையாச்சி என்று வந்திருக்கிறது. இந்தப் பெயரை மாற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. குறிஞ்சிப்பாடியில் ஒரு தனிப் பினர் கல்வி வசதியின்றி, ஹைஸ்கூல் வசதியின்றி மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால், அரசாங்கம் இதில் உடனடியான கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ One school is recognized.”

* SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI :—“ There are two schools. One of them is under private management. It has not been recognized.”

“ அடுத்தபடியாக சிதம்பரம், திருச்சி, தஞ்சை போன்ற இடங்களில் விவசாயிகள் நீர்ப்பாசன வசதியின்றியும், ரோட்டுகள் வசதி இன்றியும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் அரசாங்கம் செய்யவில்லை. நமது அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ பழனி சாமி கவுண்டர் உருவத்தில் மிகவும் 80ft ஆன மனிதராய் இருக்கிறார். அதே மாதிரி அவருடைய டிபார்ட்மென்டும் இருக்கிறது. பிற்பட்டவகுப்பினருக்கு சலுகையும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளும் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Mr. Deputy Speaker. Sir, the Budget that is before the House and the general discussion that is going on are not at all interesting to the public. The Budget is intended for the year ending March 1954 and that is presented in December 1953. Already three months are over. The Hon. the Finance Minister in his speech said, ‘ That Act (The Andhra State Act), however, stipulates that the expenditure for the second

19th December 1953] [Sri S. Swayamprakasam]

half-year should be voted by the Legislatures of the respective States even though a good portion of it had already been incurred before the Legislatures could meet.’ That is how the Hon. the Finance Minister has put it. A major portion has been spent. The Legislature meets only in December. Naturally, we have to think where was the difficulty for the Government to convene the Andhra Legislative Assembly even earlier. The separation of the Andhra State took place on the 1st October 1953. Now, we are in the month of December. After two and a half months since the formation of the Andhra State, we are asked to meet to pass the Budget.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Even for this, I had to hurry up the departments.”

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ So, with very great difficulty, the Government have found its way to convene the meeting of this Assembly. That only shows the utility of the Legislative Assembly in this State. That takes me on to a very important question whether the Members of the House are of any use to the Government at all. Now, the way in which the Government have carried on the administration of this State for the last one year and a half and more and immediately after the separation of the Andhra State requires the careful consideration of the Members of the House. Sir, I come from a village and I have toured some of the districts also. I know the people are in very difficult circumstances. Their demands are great. They are in very great difficulties. In these circumstances, we have to consider whether there is any use of the Members in attending this Assembly meeting at all. This question has been in my mind since we passed a Resolution here by a majority regarding the Modified Scheme of Elementary Education. What did we do the other day? The Modified Scheme of Elementary Education was introduced in this State without consulting any experts. I do not want to go into the merits of that question now. But somehow or other the matter was placed before the Assembly and an occasion was there for the Members to have a discussion on it. By a majority they passed a Resolution to stay the scheme and refer it to an Expert Committee. Subsequently, the Government appointed a committee. But they have not fulfilled the terms of the Resolution passed by this House which requires the scheme to be stayed which was not done. Therefore, the appointment of a committee in the Madras State has nothing to do with the Resolution passed by a majority in this House. To-day that Resolution stands there to be respected by no one. As soon as that Resolution was passed, the Hon. the Chief Minister was pleased to say that it was only recommendatory. Then, his attention was drawn to the clear provision in Article 164 (2) of the Constitution which said that the Cabinet was collectively responsible to the Legislature of the State. When such a written provision was there, the Hon. the Chief Minister said in this Assembly, ‘leave it to me; leave it to the Government to take proper action.’ When he went to the

[Sri S. Swayamprakasam][19th December 1953]

3-10 p.m. Upper House, he made a statement. Probably, he thought that he, being the Leader of the Upper House, was responsible to it only. He issued a statement quoting certain conventions observed in England to show that in very many matters the Government could take its own course. Even though the resolution was passed by a majority in this House, he said that it was only recommendatory. It is quite wrong. In England, there is no written Constitution. They carry matters by conventions. On the other hand, here in India we have a written Constitution and specific provision has been made under Article 164 (2) which says that the Cabinet is collectively responsible to the House. When the House has passed a Resolution by a majority and when the Government are not willing to follow it, what is the use of our attending this Assembly? If the Resolution is not to be respected by the Government, why should the Government spend the rate-payers' money in conducting the proceedings of this House? That is the problem which is not only before the Members, but also before the public to-day. Everywhere people ask, 'What has happened to your Resolution?' My learned Friend Mr. Ramamurthi this morning, said that he had got full confidence in the Chief Minister if all the Members could co-operate, join together and put up a case. The Resolution was passed not only by Mr. Ramamurthi but also by a majority of this House. That Resolution has gone to the waste-paper basket. Under these circumstances, my Friend Mr. Ramamurthi says that he has confidence in the Chief Minister. I do not know how. I wrote a letter to Pandit Jawaharlal Nehru to clarify the position with reference to the provisions in the Constitution. I have the greatest admiration for Mr. Jawaharlal Nehru, because I had an immediate reply from him. He sent his reply the very day he received my letter. He said in his letter that he was not fully acquainted with all the facts that I have mentioned in my letter. That is how matters are being carried on in this State. Already, it has been mentioned here and elsewhere that the Chief Minister has set up a very bad precedent in having secured his nomination to the Council under Article 171 (5) of the Constitution which Pandit Nehru himself has condemned. Here is another instance in which he has not respected the Resolution passed by the majority of the House. The Chief Minister once said that the Communists were his Enemy No. 1 and later he said that the Dravida Kazhakam was his Enemy No. 1. On this side, I have no hesitation to say that if at all there is an Enemy No. 1 of the Indian Constitution, it is the Chief Minister of Madras. Because, he has not respected the provisions of the Constitution. That apart, how do the Ministers behave? For the last three months the Ministers have arranged various tours. I have never seen such tour programmes before. For what purpose do they undertake tours? Those tours must be undertaken for understanding the problems that face the public and to solve them. But, I understand from the speeches of the Ministers in various places that they undertake tours, only to catch votes for themselves. They get their salary from public revenue. They go to various

19th December 1953] [Sri S. Swayamprakasam]

places and say that the Congress must be strengthened, the people must vote for the Congress here or there, and that they want Rajaji. Is it fair, I ask. Why should the Ministers tour the country? Even during the Britisher's regime, they used to visit various places. But, before they visited any particular place, they got beforehand information as to the difficulties and requirements of the people of that particular place and prepared ready-made answers to be given to the people at the time of their visit to that place. The same cannot be said of the present-day tours of the present-day Ministers. They tour the districts only to make a visit to a particular place and make a speech in support of their party. Today, immediately the new Ministers are appointed, they take the first opportunity to visit their own native places. They never visit other places in other districts. Is it fair? I do not say that they should not visit their own place. Their native places are there always. What I say is that they need not exhibit so much hurry in visiting their own places and showing their dignity, prestige and other things to their own kith and kin. They must make it a point to visit other places to understand the problems of the people. The present practice followed by them is not in the best interests of the public. Again, when they visit a particular place, they go on making speeches that the Congress must be strengthened and so on, about which the general public is not at all interested.

"There is another important matter. People are suffering in very many ways. The Hon. Agriculture Minister said here and elsewhere that the Community Projects are intended to step up food production. When you want to step up food production, is it not the duty of the Government to see how best within a short period and with the smallest amount, large quantities of food-grains could be produced? For instance, take the Tanjore district. It is said that Tanjore is the only surplus district in Madras. There are four firkas in the Tanjore district which are only *manavari*, that is, rain-fed areas. The Kattalai High Level Channel scheme has been pending for a very long time. I think it has been pending since 1901 or so. That scheme was ready even five years back. When my Friend Mr. Bhaktavatsalam visited Kumbakonam about four years back as the then Public Works Minister, I met him and requested him to introduce this scheme. I think he said he would introduce the scheme. (Interruption.) He may not remember it, because he is dealing with so many matters. But I clearly remember this as I am interested in this particular scheme very much."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"You have met him at a wrong place!"

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"The Hon. Leader of the House says that I have met Mr. Bhaktavatsalam at a wrong place, meaning Kumbakonam. I do not think Kumbakonam is a wrong place. Even then why should Mr. Subramaniam visit that place quite often. He has done so probably to get inspiration from that

[Sri S. Swayamprakasam] [19th December 1953]

place and not to contaminate the Cabinet Ministers. If he really feels that it is a wrong place, I request him to avoid visiting that place.

"As for the Kattalai scheme, today we get the reply from the Chief Minister and also the Public Works Minister that this scheme has been deferred. They say that there is not sufficient water. To have a free flow throughout the year, water may not be available. But there is an alternative scheme. If only the Government come forward to periodically fill up the tanks once or twice in a year, it will be quite sufficient. If this is done, I am sure that within one year, by spending a small amount, nearly 25,000 acres of land could be brought under cultivation. The present Agriculture Minister says that this is possible. In spite of that, the Chief Minister and the Public Works Minister say that they have deferred this scheme. Is this the way in which they are going to safeguard the interests of the public? If it is the intention of the Government to step up food production and if they introduce the community projects with this idea, then they must take up such schemes which will easily bring about 25,000 acres of land under cultivation within the shortest possible period and with a small amount.

3-20
p.m.

"Why have you taken up the community projects? In Tanjore nothing has been introduced. What is the aim of these projects? It is intended to step up food production but what happens is it helps so many officials to make money. If anything can be really achieved, the Kattalai Channel work should be taken up at once. But what is the reply that we get from the Government? It is said that money is not available. But I ask, what is the necessity to expand the Cabinet. Three Ministers have been newly added to the Nine-man Cabinet. Were not nine Ministers enough? Even on the eve of the appointment of these three new Ministers, the Hon. Mr. Rajagopalachari was telling the Press people that the State had shrunk in size and that they could carry on with the strength then existing. But suddenly on a fine morning the radio announces that three more Ministers have been appointed. Sir, personally I have nothing against these new Ministers. One may be a tried worker of the Congress, another may be an experienced parliamentarian and the third may be a very able representative of the weaker sex of the State. But so far as the financial position of the State is concerned, we cannot afford to have such a large number of Ministers. Take the N.G.Os. When they put forth their grievances, the reply goes 'no money'. I was attending recently the N.G.Os.' Wives' Conference held at Tanjore and the new Lady Minister also sent a message. The message was 'Your grievances will be redressed when the finances of the State improve.' The Conference was passing a resolution congratulating the Minister on her appointment. Personally, I would have been glad if the wife of an N.G.O. had been appointed as Minister. Again, I do not mean anything against the present Lady Minister. Very many suggestions are made and very many schemes are suggested in this House by several hon. Members and the Government

[Sri S. Swayamprakasam]

plead want of money. They do not care for our suggestions at all. For instance, Mr. V. K. Ramaswami Mudaliar, a Congress Member, was suggesting retrenchment in services and he gave lot of details. Instead of examining those suggestions, I know the Government would blindly spend public money on things which they consider useful.

"Sir, during the last Budget session, I touched upon an important problem, viz., the beggar problem and the Hon. the Finance Minister was pleased to say it was a big problem and had to be solved. But we must start somewhere to solve it. Why not we start at this point? The mathathipathis and temples have large tracts of land. Start beggar homes on these lands. Undertake legislation, if necessary, for the purpose. Today the begging profession has become a popular one and we see several able-bodied men beg. The number of beggars is increasing and it is time that the Government do something to eradicate beggary from the State.

"I would next refer to the working of the Harijan Welfare department. Scholarships were not made available to Harijan students and others belonging to backward communities. Very many boys joined schools and colleges and were admitted to hostels in the hope that the grants would be made in time. But since grants were not made in time, all of them were driven out of the hostels. This is because funds were not made available to the Director of Harijan Welfare in time. The boys' education has been spoiled. The Government do not care for them and their object seems to be that Harijan and backward boys should not study and get into any profession."

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—"Sir, I may be pardoned for intervening in the debate. My hon. Friend's information is wrong. The Government have sanctioned a supplementary grant of nearly two lakhs of rupees towards scholarships."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"I thank the Hon. the Minister for his information. I think this has been done only two days back. That is, you have done it after the Assembly started its session. You could have done this three months back. You need not have waited all this time. You have delayed it on the pretext that the Assembly has not met, and you cannot deny this. This is the kind of regard you have for the Assembly. This only strengthens the position I have taken that the Government have no regard for the Assembly. This is not what I alone feel. Along with me, all Members of this House feel so and the public also doubt the utility of this House."

SRI P. RAMAMURTHI :—"On a point of personal explanation, Sir, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சயம்பிரகாசம் பேசிய காலத்தில், என்னுடைய பேச்சில் நான் ஏதோ கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியின் மீது எனக்கு நம்பிக்கை இருப்பதாகச் சொன்னதாகத் தெரிகிறது."

[Sri P. Ramamurthi] [19th December 1953]

“நான் பேசியதைச் சரியாகத் தெரிந்துகொண்டால், என்னுடைய பிரச்சங்கத்தை ஒட்டு மொத்தமாகக் கேட்டிருந்தால், கணம் ஸ்ரீ ராஜகோபர் லாச்சாரியின் சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கும்படியான கொள்கை ஒவ்வொன்றிலும் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாகவும், விவசாயிகள் சம்பந்தமாகவும், ஒவ்வொருவர் சம்பந்தமாகவும் இருக்கக்கூடிய தவறான கொள்கைகளைப் பூராவையும் பிட்டுப்பிட்டு, எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன் என்பது தெரியும். சர்க்காரின் தவறான கொள்கைகளை எதிர்க்கவேண்டுமென்பதற்காக ஜனங்களைத் திரட்டுவதற்கு முன்பாக இங்கு இருக்கக்கூடிய எல்லை கடக்கவும் ஒன்று சேர்ந்து எதிர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். இந்த அழைப்பு இங்கு இருக்கக்கூடிய எல்லோருக்கும் உண்டு. ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் ஜனங்களைத் திரட்ட முன்வாருங்கள் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.”

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, this is a truncated Budget of a truncated State and what is worse, it is not a Budget at all. It is an administration report with regard to the moneys already spent. As the previous speaker pointed out, this House is not being consulted in the matter of spending public money. The policy of the Government is to come here and report to us how money has been spent expecting a nominal sanction from the House. Sir, despite these limitations, certain general criticisms can be levelled against the Budget. It is an unimaginative Budget, an insipid Budget. The newspaper propaganda in the State would seek to make out that in Mr. C. Rajagopalachariar, we have got a courageous statesman who can take audacious steps to implement schemes, however unpopular they may be. When we look at the Budget from this background we find that the reality is different. Here, we have a Budget, a timid Budget, a care-taker Budget prepared by a care-taker Ministry which itself has no confidence whether it can take care of itself. That is the real position with regard to the Budget. A Budget should normally indicate the awareness of the Government with regard to the problems that have arisen and also the steps that are being taken to solve them. I do not see any such awareness on the part of the Government with regard to the major problem that has arisen, the problem of unemployment. Six years of Congress misrule has led us to the paradoxical situation wherein, in the midst of a plentiful harvest, we find increasing poverty. That is the central problem that faces us to-day. Lip service has been rendered by Congress leaders both at the Centre and also in the States to the hardships of the unemployed by statements to the effect that the Five-Year Plan should be amended so as to provide for fuller employment.

3-30 p.m. “ Sir, I do not see anything in this Budget which tends towards fulfilling the promise that was made to the people, namely, fuller employment. Far from being able to provide fuller employment, what we see is, according to the answer given by the Hon. Minister for Labour a few days ago, the Government are unable to take effective steps to stop the retrenchment effected even in prosperous industries.

[19th December 1953] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

“ It is the natural tendency of any employer in the face of a recession, however slight that recession may be, to resort to this easy and quick method of solving his trade problem, namely, retrenchment. But any Minister who claims himself to be a statesman, should stand resolutely against this panicky measure or policy followed by employers during such periods. In the State of Travancore-Cochin we find the Government taking some clear, affirmative and dramatic steps for meeting such a state of affairs. Very recently the Tata Oil Company got an award in their favour for effecting retrenchment of the staff in their company under the provisions of the Industrial Tribunal Act. The Travancore-Cochin Government refused to accept the award and placed the matter before the Legislature and refused to give permission to the employer to effect retrenchment of their staff. Here also we were told that in 1937, the Hon. Sri Rajagopalachari promulgated an order under section 144 in connexion with the strike in Harvey Mills. But what is the reality to-day? The Hon. Sri Rajagopalachari has ceased to be as firm as he was in the past. To-day we have witnessed in what vacillating way the Government have behaved in the matter of the closure of the Tramway Company. What did we see in this case? We did not see any firmness on the part of Government. We saw their pusillanimity, their timidity. And what is worse, by adopting this policy, they are only encouraging employers to carry on the policy of retrenchment thereby creating further unemployment instead of fulfilling their pledge of providing fuller employment. (Interruption.)

“ This Government have not the capacity or the wisdom to see that in the larger and ultimate self-interest of the capitalists themselves, it is not wise to allow them to pursue this panic-stricken policy. As a result of the Congress rule the people have been pauperised and their purchasing power has gone down. To the extent that it provides help for the poor agriculturists, I welcome the Ordinance to provide temporary relief to indebted agriculturists. But I would like to submit that this type of relief is only a palliative. Major agrarian reforms alone can provide a radical solution for the problem of creating greater purchasing power in the hands of the poor people. Unless and until Government find courage to bring forward measures of agrarian reform, there can be no proper solution to the present pauperised state of the peasantry. It is not only among them that we find such a state of affairs. If you take the urban middle-class people, they have also been pauperised. About a year ago, the Government of Madras instructed their Economic Adviser to conduct a survey of the condition of living of the middle-class people in the City of Madras. He conducted an enquiry and submitted his report to the Government. The Government were so shocked at the state of pauperisation of these middle-classes that they had not the courage to publish the report. That report shows that even the income group of Rs. 100 to Rs. 200 a month—average income of Rs. 177 per month—a wage earner is incapable of providing

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [19th December 1953]

the members of his family with an adequate nutritional diet equivalent to the diet given to a 'B' Class prisoner in the Madras Penitentiary. That is the state of pauperization that we find among the middle-class people in a city like Madras. Even a super-capitalist country like the United States of America when faced with the problem of recession and consequent lowering of purchasing power among the people adopted the New Deal policy of President Roosevelt. In other words it encouraged people to fight for higher standards of living through their trade unions and ask for more wages. But what do we see here? What is the policy of the Government in regard to retrenchment and the fight carried on by Trade Unions to protect the legitimate interests of the workers? Sir, I am thankful to the hon. the Leader of the Opposition who earlier in the morning gave details regarding the Parry dispute. He analysed the balance-sheet of the company and showed that during the last few years the company amassed profits twice as much as the capital invested in the concern. Though this company had declared dividends up to 80 per cent in 1951, the Government of Madras refused to help the employees to solve the dispute between them and the employers, even though the demand of the employees is only for the grant of wage scales equivalent to the general level of living wages obtaining in other comparable firms. Therefore my direct charge is that far from doing anything to increase the purchasing power of the people, the Governmental policies and administrative actions are only increasing the pauperisation and rendering the condition of the people worse than what it was before.

"Sir, it was trumpeted before the formation of the Andhra State that the Residuary State would be a surplus State. We are indeed surprised to find now that there is only a small surplus of Rs. 23 lakhs despite the fact that the Government have taken credit for increased revenue under land revenue, and tobacco-tax and reduced expenditure under famine relief. My allegation is that this is not an honest budget. It has not clearly set out the position as it obtains to-day. I suspect there are secret reserves in the Budget. My belief is that the Budget has been prepared with a view not to incite the interest of the many claimants for fair treatment. If the Budget had openly shown a much larger surplus it would have incited the non-gazetted officers and such other claimants for a fairer deal. Therefore I say this Budget has been prepared with a view to hide the surplus among the numerous figures.

"Another criticism that I would like to make about this Budget is that it is stereotyped. We are now a truncated State. This gives us many opportunities for altering the pattern of our expenditure. What do we really find? We find a conservative mentality exhibited in the framing of the Budget and the same types of expenditure continue to be incurred in the old way. The pattern of expenditure has not changed in any way. For instance let us take one item of expenditure alone, the item of expenditure

[19th December 1953] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

under 'Police.' It was said that the expenditure under 'Police' had increased due to agrarian trouble caused by Communists when they were militant during 1948-49. But to-day, Sir, it is generally admitted that the Communists are not militant as they were in 1948 and the agrarian trouble has subsided to a great extent. Why then should there be any necessity to spend such a large amount on 'Police'? The expenditure on 'Police' is double what is spent on providing medical facilities. Let us also take another item where the pattern of expenditure continues to be as before. The Ministry has within its fold two eminent men who have held the office of the Mayor of the Corporation of Madras. To my knowledge, these two Gentlemen led deputations to the previous Ministries and urged on them that the Government were unfair in their dealings with the Corporation, that the Government which amassed Rs. 40 lakhs by way of taxation imposed on motor vehicles plying on the roads of the city of Madras gave only Rs. 3 lakhs to the Corporation of Madras. This business of grants to the Corporation has been a sore point about which they themselves represented to the previous Ministries. When they themselves have become Ministers they seem to have forgotten the ladder by which they climbed to the posts of Ministers. Sir, in 1939 out of a total collection of Rs. 80 lakhs of rupees from motor vehicles taxation, Rs. 75 lakhs were handed over to the local Government authorities. To-day the figures have mounted up to Rs. 171 lakhs and Government propose to pay to the local authorities only Rs. 33 lakhs of rupees. That is why I say that this Budget is an unimaginative Budget.

"Sir, I would like to make another point, viz., for quite sometime, the people of Madras have been debating this question of Modified Scheme of Elementary Education. A Committee had been appointed to report on the scheme and that committee's report is available now. That committee has recommended clearly and categorically that if this scheme is to be implemented, the teachers should be paid a higher wage. I do not see in this Budget any increased provision under 'Education', which would indicate that this Government are accepting this recommendation of the Committee. Therefore, the public would like to know whether this Government are accepting the recommendations of the Committee or completely rejecting the Modified Scheme, thereby beating a tactical retreat."

3-40
p.m.

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"Lastly, Sir, according to the newspapers this Government is an efficient Government and the present ministry should be retained in office. The question is, how this State is to be governed. The Opposition is not interested in the problem of who is to govern this State. The Opposition is interested in seeing how this State is going to be governed."

[19th December 1953]

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, before I deal with the Budget or speak on subjects relating to the Budget, I would like to take a few minutes to talk on the subject-matter of an interpellation, viz., the demand of the Assembly that the representations made in the Assembly should be heeded to by the Government. That assurance certainly was given to our spokesmen by the Government stating that it would not be possible for the Government to inform hon. Members as to what is being done. I would like to tell the Government that it is not enough that justice is done but that justice must seem to be done. So, in the case of the Assembly also, it is not enough that the Government attend to the representations of hon. Members but that the hon. Members should know what is being done. I understand the difficulties mentioned by the Hon. Finance Minister but I would like to tell him that even though there are 231 Members, if their grievances and representations are classified and tabulated, there will not be many and that it will be possible to let them know, what is being done either through a circular letter or through the ‘*Madras Information*’. I feel that it is necessary that this should be done.

“ Next, I would like to speak about the way in which the Party in power is treating the Opposition. Considerable reference to it was made by the hon. Member Sri Swayamprakasam in his speech. The Hon. Finance Minister, when he introduced the Budget, gave a hint that the Assembly should not take much time to discuss the Budget, that they should pass it as quickly as possible because no policy issues are involved, that it was an interim Budget for a few months and that we would have an opportunity again in March to meet and speak about the regular Budget. The Hon. Finance Minister, however, forgets that the Assembly is meeting after full four months and that many things have happened in this State, about which hon. Members would like to speak. There are very many Members—you may call them back benchers or you may call them by whatever name you like but they are Members of the Assembly—who never had more than one or two chances at the most, of five or ten minutes each to speak since they have been returned to the Assembly. They ask the question : ‘Are we here in Madras on a vacation as guests of the Government or are we here to make representations about the grievances of our constituents?’ I am quite sure that extension of time of the Assembly will not mean very much. I am quite sure that the Hon. Ministers are not overbusy and that the Ministry is not a sweated profession. If a little more time is given, it would not matter very much. As we see, in the last Assembly, we had six days allotted for general discussion of the Budget. Now, after the formation of the Andhra State, that has been cut to three days, not quite proportionate but even less than proportionate. I see no reason, why this kind of thing should be done as far as the Opposition is concerned. I am afraid that the way in which the Party in power or the Government are treating the Opposition

[19th December 1953] [Dr. K. B. Menon]

gives one the impression that the Congress Government feel that the Assembly is a necessary evil. The Congress Government are not kindly disposed towards the Opposition and I would, therefore, request them not to water down our Democracy.

“ I have a good deal of criticism on this subject. Whenever important measures come up or implemented, the Assembly is bypassed. I do not know whether it is deliberate or accidental, but that is what has happened. When control on food-stuffs was lifted, the Assembly was not consulted. When changes in elementary education system were introduced, the Assembly was not consulted. When the Tanjore Pannaiyal Ordinance was issued, the Assembly was not consulted. Seven days ago, when an Ordinance in connection with debt repayment was issued, the Assembly was not consulted. In all these important measures, the Assembly has not been taken into confidence. I again ask the question : Is it deliberate or is it accidental? I cannot take it merely as accidental when the Assembly is neglected or is not allowed an opportunity to express its opinion. In the first place, belated criticisms on the part of the Assembly are, often-times, not constructive and in the second place, Hon. Ministers are not very open-minded to receive those belated criticisms. That is exactly what is happening.

“ With regard to the new educational policy, the Assembly is not at the back of it. Hon. Members are not at the back of it. The people are not at the back of it. Yet the Hon. Chief Minister is determined to impose his educational policy on the people. I do not say that he is not convinced about it but I do believe that part of the reason is one of prestige. It was brought in the Assembly and the Assembly has passed a resolution on it. All these things have happened but the Congress Government would do what they want to do. I feel that in doing all these things the Congress Government are going the wrong way. The first and primary duty of a Government or any party in power is to train the Opposition to take up the Government as and when the necessity arises. But, the policy which the Congress Government is pursuing is to keep the Opposition at arm's length. They will never give information to the Opposition. They will never take the Opposition into confidence nor will they do anything in consultation with the Opposition. When things are carried on in this manner, how is it possible for us in the Opposition to know what is going on in the administration?

3-50
p.m.

“ Sir, in this connection, I would like to invite the attention of the Hon. the Chief Minister and the rest of the Ministers to the criticism of the Auditor-General when he visited the South a year and a half ago. He made the criticism that the expenditure incurred both by the Union Government as well as by the State Governments were all either wrong or against elementary democratic canons. He quoted the example of Great Britain and said that in Great Britain whenever the State incurred any expenditure,

[Dr. K. B. Menon] [19th December 1953]

the Opposition was taken into confidence. Here, we are merely an Assembly to pass Budgets and when once the Budget is passed and the allotments are voted, we do not know what happens and how the moneys are spent by the party in power. There is, of course, a Public Accounts Committee and to its credit it must be said that it meets once in its lifetime. How then in the world could the Opposition guide the Government or offer constructive criticism when the Government treat the Opposition in this way? It is not a sneaky feeling that I have but I have the conviction that the Government are not co-operating with the Opposition and that they have even a contempt for the Opposition. On the other hand, the Opposition also view the Government with serious suspicion. This is the position of our Assembly to-day. I hope the Hon. the Chief Minister and the rest of the Ministers will give due consideration to the Opposition, take them into their confidence and see that they get better co-operation from them.

"Now, coming to the Budget, even the time for discussion has been cut short, and I have not very much to say about it. After all, the Finance Minister himself does not claim any brilliance or excellence for it. It is only a make-shift Budget. There are two points which I wish to mention about it, namely, that there is no new taxation and the Budget is not a deficit one. On this score I am not going to throw any bouquets at the Finance Minister. It is only a Budget for six months and we have to see what the settled policy of the Congress Government is only in the next Budget. Therefore, I do not wish to say anything more on the Budget.

"Of course, we will be getting opportunities to discuss specific subjects as and when Demands are being moved but there are a few general problems which I would like to discuss now. Unemployment is one of the problems that is generally facing the country. It was a colossal confession that was made by the Hon. Minister for Industries when in answer to a question he said that the Government of Madras had no solution for the unemployment problem. From their achievements we knew that the Government of Madras had no solution for the unemployment problem and now we know it also from a definite statement on the part of Minister for Industries. Unemployment is one of the pressing problems of the present day and, if we fail to solve this problem, I think that many of the things which we consider good in our country and our culture will be destroyed. Unemployment in a backward country like India is very different from the technological unemployment that one sees in highly industrialised countries like Great Britain or the United States. Unemployment in our country is a thing of slow growth and the main causes of it are to be sought in the mal-adjustments of our social institutions like education, our land tenure system, our methods of agriculture and our backward state of industrialisation. Middle-class unemployment, I believe, is largely due to the defects in the educational system and unless it is corrected, it is difficult to solve this problem. Mass unemployment among the peasants is certainly largely due to the defective land tenure system

19th December 1953] [Dr. K. B. Menon]

and also to our defective methods of production. These have to be corrected over a period of time and, if nothing is attempted in this direction, we shall again be in difficulties.

"Sir, I feel that the Employment Exchanges that are maintained by the Government are ostentatious, ornamental institutions which serve no purpose. Employment Exchanges are good in a country where there is scarcity of labour. But, in a country like India where there is a surplus supply of labour, employers are not likely to seek the help of these Exchanges when they can pick and choose for themselves. They are therefore only a waste and are not likely to be of any use. Other ways and means must therefore be found in order to solve the unemployment problem. I believe that our problem of unemployment is very different from the problem facing highly industrialised countries.

"Many opinions have been expressed here on the floor of this Assembly on the problem of food and I see much optimism on the part of the Government. This optimism, I believe, is based more upon the kindness of Nature than upon their own strength. I hope that Nature will not betray us next year and that we will have a better crop and better luck.

"Sir, there was a statement made here about the failure of the Grow More Food Campaign and I endorse it completely. I feel that much of the money that has been spent in the name of the Grow More Food Campaign has been wasted. May I invite your attention, Sir, to a suggestion made by me on the floor of this Assembly when the question of the Wells Scheme came up, namely, that there should be an enquiry by the Government and a report should be made to the Members of this House. After seven or eight months, I received a letter from the Minister in charge that an enquiry was launched about this Scheme but that it was given up because the expenses incurred in connexion with it were not commensurate with the results. The sentence 'the results are not commensurate with the expenditure' is a very familiar bureaucratic way of putting it. I wonder whether the enquiry was given up because of the expenditure or because of the inconvenient information or data that were collected in the course of the enquiry. I would still like to tell the Government that if they would only conduct sample enquiries, they could do so in my own constituency, they would see that the money has been wasted and in many cases there is not even a site for the well for which money has been paid. I shall avail myself of other opportunities to say what I wish to say on the other items in the Budget. Thank you, Sir."

SRI A. RATNAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 6 மாதத் 4 p.m. திருகு ஒரு தடவை அஸெம்பிளி கூடுவதாக இருக்கிறது. வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீது வேண்டுமானால் அளிப்பதற்காகவும், அங்கத்தினர்கள் கைதூக்கு வதற்காகவும் கவர்ன்மென்ட்லிருந்து சம்பளம் வாங்குவதாக இருக்கிறதே யொழிய உண்மையாக மக்களுக்கு உள்ள குறைகளை அடிக்கடி சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் சட்டசபை கூடுவதில்லை. மக்களுடைய வரிப்பணத்தை அங்கத்தினர்கள் சம்பளமாக வாங்கிக்கொண்டு இருப்பதாக இருக்கிறதேயொழிய, அவர்களுக்கான நன்மைகளைச் செய்வதற்கும்,

[Sri A. Ratnam] [19th December 1953]

முறையில் அது சரியாக நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். சோடிக்கணக்கான ரூபாய் கமிஷனும் படுகிறதெயொழிய, அதனால் மக்களுக்கு ஒன்றும் நன்மை ஏற்படவில்லை. இந்தப் பணம் கரியாக்கப்படுவதற்குக் காரணம் அந்தமதுவிலக்கு இவ்வாறு தான் காரணம். ஏழைகள் உண்பதற்கு உணவில்லாமல் வேலையற்றுத் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் இந்தமாதிரி திட்டத்தில் சர்க்காருக்கு இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படுவதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசவேண்டுமென்று எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால், நேரம் போதவில்லை.

“கவர்ன்மெண்டு ஸ்டான்லி ஆஸ்பத்திரியிலே 5-ந் தேதி ஒரு நம் சேர்க்கப்பட்டார். அவர் ஒரு ஏழை. 5-ந் தேதி சேர்க்கப்பட்டு 12-ந் தேதி இறந்துவிட்டார். ஆனால், இறந்துவிட்ட நபரின் பெண்காதிக்கு நேற்றுதான் கடிதம் கிடைத்திருக்கிறது. 17-ந் தேதியன்று ‘அர்ஜண்ட்’ என்ற ஸ்டான்லி போட்டி, ஸ்டான்லி ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து இறந்தவரின் மனைவிக்குத் தகவல் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து சுமார் 25 மைல் தூரத்தில் இருக்கும் ஒருவருக்கு இந்தத் தகவல் போய்ச் சேர இத்தனை நாள் சென்றிருக்கிறது. அந்த அம்மையார் கடிதம் கிடைத்ததும் ஆஸ்பத்திரியில் வந்து பார்த்தால் கணவனையும் காணோம்; அவனுடைய பிணத்தையும் காணோம். இந்த அவல நிலையில் இந்த அரசாங்கம் காரியங்களை நடத்தி கொண்டு வருகிறது. இதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கமுடியாது. இதைப் போல் பல உதாரணங்களைச் சொல்லமுடியும். ஆனால், பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை. இதனை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்புகிறேன். இதில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, இனிமேலாவது இந்தமாதிரி அக்கிரமங்கள் நடக்கக்கூடாதென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஸ்டான்லி ஆஸ்பத்திரியிலும், ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலும் நடக்கும் படியான அக்கிரமங்களைச் சொல்லமுடியாது. அவைகள் மிக மோசமான இருக்கின்றன. தெருவில் படுத்துக்கொள்ளக்கூட நோயாளிகளுக்கு இடம் இருக்கிறது; ஆனால், ஆஸ்பத்திரிகளில் நோயாளிகளுக்கு இடம் ஒரு கட்டிலாவது கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறதென்றால், அதைப்பற்றி என்ன சொல்வது? அதைப்பற்றியும் ரிபோர்ட் செய்திருக்கிறேன். சிறைச்சாலைகளில் விட இந்த ஆஸ்பத்திரிகள் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன.

“ஹரிஜனங்களுக்குச் சலுகை அளிக்கிறோம் என்று ஒரு புறம் சொல்லிக் கொண்டும், அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கு சரியானமுறையில் நன்மை கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் நன்மை காக்கிக் கப்பலைப்போல் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

4-12
p.m.

* Sri V. K. KANNAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த ஆறுமாத பட்ஜெட் மீது அநேகம் மெம்பர்கள் விரிவாகப் பேசிவிட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இருந்தாலும்கூட விவசாயிகளுடைய குறைகளைப் பற்றி அநேக அங்கத்தினர்கள் பேசிவிட்டார்கள். விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டிய கடனை அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று ஒத்திவைத்து விட்டோம், அதனால் பெரிய செளகரியம் செய்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அதனால் பெரிய காரியம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த ஒரு அவர்களுக்குச் செய்திருக்கும்படியான காரியம் பிரமாதம் இல்லை. நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் முக்கியமான பண்டுகை தை மாதத்தில் கொண்டு வரக்கூடியன. அதையும் தமிழ் நாட்டு மக்கள் முக்கியமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். இந்தக் கடன் மசோதா வந்ததைப் பார்த்து அநேகம் விவசாயிகள் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் அநேகம் விவசாயிகள் காரியங்களுக்கும் அதிகமாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலச்சுவாந்தார்கள் 10, 20, 30 ரூபாய் என்று கடன் கொடுப்பார்கள் இனிமேல் கடன் கொடுக்க மாட்டார்கள். இனிமேல் கடன் வாங்கக் கூடியவரே என்ற கவலையாக இருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். இவ்விதம் நடக்கும் என்று எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். அதற்கு நமது அரசாங்கம் உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு செய்த சட்டத்தைப் போல் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் நில அடமான பாங்கு ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு வேண்டிய பல உதவி செய்தால் தான் அவர்கள் முன்னேற்ற முடியும். விவசாயிகளுடைய நன்மை தான் நாட்டின் நன்மை. உடனடியாக விவசாயிகளுக்குச் செய்யாமல் போனால் விவசாயிகள் பெரிய துன்பத்திற்குள்ளாவார்கள். நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பெரிய நிலச் சுவாந்தார்கள் இனிமேல் அவர்களுக்கு காலணை, ஓரணை கூட கடன் கொடுக்கமாட்டார்கள். இது உண்மை என்று நான் சொல்லவேண்டிய தில்லை. இங்கு இருக்கும்படியான அநேகம் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் இது தெரிந்திருக்கும் என்றே நினைக்கிறேன்.

9th December 1953] [Sri V. K. Kannan]

“அதாவது தவிர அநேகம் ஊர்களில் நிலச் சுவாந்தார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் அநேக விதமான சண்டை சச்சரவுகள் இருந்துகொண்டு வருகின்றன. வட ஆற்காடு ஜில்லா காவேரிப்பாக்கம், ஆரணி முதலிய இடங்களில் சச்சரவுகள் இருந்து வருகின்றன. இவைகளை பல அங்கத்தினர்கள் பத்திரிகைகளில் பார்த்திருக்கலாம். அதற்காகவும் ஒரு விதமான சட்டம் ஏற்படுத்தலாம், அவர்களுக்கு ஒரு விதமான தொந்திரவுகளும் இல்லாமல் விவசாயம் செய்து நாட்டின் உணவுப் பெருக்கை நல்ல முறையில் நடைபெற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதை எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் இதற்கு முன்னால் இங்கு அங்கத்தினராக வந்த பிறகு தான் மந்திரியாக வந்தார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர் எலெக்ஷன் காலத்தில் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள்? அந்நிய ஆட்சி நடக்கிறது, வெள்ளைக்காரனை நீங்கள் பார்க்க முடியாது, பேச முடியாது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்பொழுது நம் முண்டிய கயராஜ்யம் அரசாங்கம் நடக்கிறது. கயராஜ்யம் பெற்று விட்டோம். மக்களுடைய ஆட்சி நடக்கிறது. மந்திரிகள் எங்கு வந்தாலும் பார்க்கலாம், குறைகளைச் சொல்லலாம், என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம். அதை உடனடியாகக் கவனிப்பார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் கூட இதைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறார். நாம் ஏதாவது குறைகளைச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும் என்றால் மந்திரிகளைப் பார்க்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார். இது உண்மைதான் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. நாம் ஏதாவது கடிதம் மூலம் எழுதினாலும்கூட அதற்கு பதில் கிடையாது. நான் சொல்வது சரியா, தப்பா என்று கேட்காமல் இருப்பதோடு அதற்கு பதில் கூட கிடையாது. கனம் முதல் மந்திரி என்ன சொல்லுகிறார், தன்னுடைய சகாக்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளைத்தான் நம்முடையம் என்று சொல்லுகிறார். எதிரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று கூட கேட்பதில்லை. அவர்களுடைய சகாக்களைக் கேட்டது சரியா நியாயமா என்று தான் நான் கேட்கிறேன். உதாரணமாக வட ஆற்காடு எம்ஸாய்மெண்ட் ஸ்கீம்செஞ்சு ஆபீசர் செய்யும் அக்கிரமம் எவ்வளவு என்று கூறமுடியாது. அங்கே ஒரு ஆதி திராவிட பெண்ணின் புருஷன் மிலிடெரியில் சேர்ந்து இறந்துவிட்டான். அவளுடைய மூன்று குழந்தைகளை எடுத்துக்கொண்டு வந்து வேலைவேண்டும் என்று கேட்டதற்கு, குழந்தைகளை என் பெற்றாய் என்று அவர் சொல்லுகிறார். மற்றும் அடித்து வெளியில் தள்ளி இருக்கிறார்கள். மந்திரியினிடம் ரிப்போர்ட் கொடுத்ததற்கு சாட்சி இருக்கிறதா என்று கேட்கிறார். சாதாரணமாக அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும் சாதாரணமாக ஒரு அதிகாரியிடத்திலோ அல்லது மந்திரியினிடத்திலோ போய் இண்டர்வியூ கேட்டால் அவர்களைப் பார்க்கமுன் சீட்டு அனுப்பு கிறோம். ஒருவரை மட்டும் உள்ளேவிடுகிறார்கள். மந்திரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள், என்ன செய்கிறார்கள் என்று பக்கத்தில் இருந்துகொண்டு பார்க்க முடியாது. முடியுமா என்று கேட்கிறேன். அப்படி இருக்கும்

[Sri V. K. Kannan] [19th December 1953]

போது சாட்சி வேண்டும் என்று சொன்னால் எப்படிக் காண்பிக்க முடியும்? உன்னோபாய் என்ன சொன்னார்கள் என்று பார்க்க முடியுமா என்பதை ஆலோசனை செய்யவேண்டும். இந்த நிலையில் எங்களுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு நடக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு எலெக்டிரிசிட்டி அதிகம் தேவை. வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவிற்கு பம்பு செட்டுகள் கொடுப்பது கிடையாது. 150 கிராமங்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் 25 பம்பு செட்டுகள்தான் மின்சாரத்தினால் ஒழிகிறது. சுமார் இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக அப்பி கேஷன் போட்டும்கூட அதை கவனிப்பது கிடையாது. ஆஸ்பத்திரிகள் அநேகம் வேண்டும். அங்குள்ள ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகள் கவர்ன்மெண்ட் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தவேண்டும் என்று கனம் சுகாதார மந்திரி யினிடம் சொன்னேன். அதை அடுத்த 1954-55-ம் வருஷத்தில் கவர்ன்மெண்ட் ஆஸ்பத்திரியாக எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொன்னார். அதைப்பற்றி ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர் சொன்னதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு வரும் எப்ரல் மாதத்திற்குள் ஆஸ்பத்திரியை கவர்ன்மெண்டில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் அநேகம் ஏழைகளுடைய குறைகளும் தீரும் என்று நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கல்வித் திட்டம். இப்பொழுது புதிதாகக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கும் கல்வித் திட்டம் ஏழை மக்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் சரியான திட்டம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது பருளேகர் கமிட்டி சொல்லிவிட்டார்கள். பருளேகர் கமிட்டி கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களைப் போய்ப் பார்க்கவில்லை. அந்நிய நாட்டில் இருக்கும் விஷயங்களைப் பற்றிதான் சொல்லுகிறார்கள். அது இந்த நாட்டிற்கு முக்கியமானது அல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். அதன்படி நாட்டிற்குப் பணம் அதிகம் வேண்டும். நாட்டில் பணம் இல்லை. பணம் இல்லை என்பதற்காகத்தான் மந்திரி என்றால் பணம் கிடையாது. அதற்கு மது விலக்குத் திட்டத்தை ரத்து செய்வதால் நாட்டிற்கு எவ்வளவோ கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும். அதை ரத்து செய்தால்தான் ஏழைப் பிள்ளைகளும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களும் ஹரிஜனங்களும் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சென்று படிப்பார்கள். அவ்விதம் இரண்டு வேலைகள் இருந்தால் படிப்பார்களேயொழிய, மாலை ஒருதரம் மூன்று மணி நேரமும் காலையில் ஒரு தரம் மூன்று மணி நேரமும் என்று வைத்தால் அவர்கள் நன்றாகப் படிக்க முடியாது. இதைத்தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக அடுத்தவரும் பட்ஜெட்டில் நமது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒன்று செய்யவேண்டும். போன வருஷம் அவர் மோட்டார் சர்சார்ஜ் கொண்டுவந்தார். அதைக் கொண்டுவந்த பிறகு எந்த நிலைமையில் அது இருக்கிறது என்பது அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதனால் எவ்வளவு முதலாளிகள் போய்விட்டார்கள் என்பது அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதனால் தொழில் குறைந்து வருகிறது. டிரைவர் கண்டக்டர்களிடையே வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் பெரிய பெரிய நெருக்கடி ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் இதை நன்றாக யோசித்து சென்ற வருஷம் கொண்டுவந்த மோட்டார் சர்சார்ஜ் சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இதுடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-22 *Sri K. MOOKKIAH THEVAR:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்
p.m. களே! இந்த கால் வருஷ பட்ஜெட்டில் வைகைத்திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டுவந்ததை வரவேற்று எனது சந்தோஷத்தையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இத்திட்டம் மதிமேல் பூனேபோல் இருக்கிறது. இந்த வைகைத்திட்டம் எந்த ஜில்லாவில் எந்த பகுதிகளுக்குப் பிரயோஜனப்படும் என்று சர்க்கார் திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்கவில்லை. அதனால் மதுரை ஜில்லா மக்களும் ராமநாதபுரம் ஜில்லா மக்களும்

[19th December 1953] [Sri K. Mookkiah Thevar]

பேரும் மக்களும், குழப்பமும் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை எதிர்த்து அங்கு அணைக்கக்கூடாது என்று கூட தீர்மானம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் உடனடியாக ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இத்திட்டத்தைப்பற்றி விளக்கமாக, பளாடுகு, விரைவில் வெளியிட வேண்டுமென்று. இத்திட்டம் சரித்திர பழமையானது. வைகைத்திட்ட மென்றால் திருமங்கலம் தாலுகாவில் வாலாந்தூர். உசிலம்பட்டி பிரிக்காக் கிணத்தூர் குறிக்கும். இந்த வைகைத்திட்டம் 500 ஆண்டு காலமாக பல அரசாங்கங்களின் கவனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது. அதற்குச் சான்றாக பாண்டியன் காலத்தில் விகிரமசிங்கபுரத்தில் கல்வெட்டுக்களில் இதைப் பற்றி இருக்கின்றன. அந்நாளிலிருந்தே இந்தத் திட்டம்வேண்டுமென்று வந்திருக்கிறது இருக்கிறார்கள். அதற்கு பின்னால் நாயக்க மன்னர்களும் வந்திருக்கிறார்கள் இந்த இருக்கிறார்கள். 1919-ம் வருஷத்தில் யுத்தம் முடிந்த பின் கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி நடக்க சர்க்கார் மறுத்ததால், மக்கள் தீவிரச் செய்தார்கள். அதில் முக்கியமாக வெள்ளையருடன் எதிர்த்துப் போராடச் சக்தி வாய்ந்த வீரம் பொருந்தியவர்கள் இந்த பிராந்திய மக்கள் என்பதை சர்க்கார் கண்டு, அதனால் அச்சுடன் கிரிமினல் டிபார்ட்மென்ட் பட்டத்தைப் போட்டு அடக்கிறார்கள். இதை எதிர்த்துத் தலைவர்களும் மக்களும் போராடினர். போரிட்ட 23 மக்களைச் சுட்டுக்கொன்றார்கள். அந்தக்காலத்தில் சுட்டு கொலை செய்யப்பட்ட மக்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறோம் என்றும் இந்த வைகைத்திட்டத்தைக்கொண்டு வரப்போகிறோம் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதற்காக நீண்டகாலம் சரித்திரம் செய்த தியாகம் இருக்கிறது. இதை ஆராய்ந்து சர்க்கார் முடிவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இரண்டு ஜில்லாக்களின் அங்கத்தினர்களைக்கூட்டி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அணைக்கக்கூடக் கட்டினால் 12 கிராமங்களைப் பாதிக்கிறது. அங்குள்ள கிராம மக்களும் எந்த விதமான ஒத்தாசையின்றியும், கட்டபொம்மு ஊமைதுரைகளைப்போல் யாருக்கும் வரிகொடாமல் பட்டா இல்லாமல் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இந்த 12 கிராம மக்களுக்கும் சர்க்கார் நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமல்கூட வெளியேற்ற முடியும். இந்த மக்கள் இந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் போது அவர்களுக்கு அரசாங்கம் நலங்களை ஒதுக்கவேண்டும். இந்தத் திட்டம் வரப்போகிறதென்று தெரிந்த அங்குள்ள பணக்காரர்கள் சுற்று வட்டாரப் பகுதிகளை பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை சர்க்கார் திரும்பவும் வாங்கித் தருமாறு செய்யவேண்டும். அந்தப் பிராந்திய மக்கள் வேலை யில்லாது தவித்துக்கொண்டிருப்பதால் அவர்களை அணைக்கட்டுவேலைகளில் அமர்த்திக்கொண்டு உதவுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஒரு விஷயத்தை வருத்தத்துடனும் மிகவும் வெட்கத் துடனும், வேதனையுடனும் உங்கள் முன்சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்ட சபையிலுள்ள எதிர்கட்சியினர்களுக்கு சமீபத்திலுள்ள கட்டடத்தில் அறைகள் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தன. அந்த அறைகளை இன்று போய்பார்க்கும் காலத்தில் வழியில் யாரோவந்து உட்கார்ந்துகொண்டு, ஒரு பியூன் உட்கார்ந்துகொண்டு எங்களை உள்ளே விடாமல் வெளியே பிடித்துத் தள்ளுகிறார். அங்கத்தினர்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாயிருந்த, அதாவது ஊஸ்டலுக்கும் சட்டசபைக்கும் இடையே ஒரு குறுக்குப் பாதையை அடைத்து விட்டார்கள்; இதனால் அங்கத்தினர்கள் சுற்றிவளைத்துக்கொண்டு போக வேண்டியதாயிருக்கிறது. யாரைக்கேட்டு இவ்விதம் செய்தார்கள்? நோட்டீஸ் கொடுத்தார்களா? சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் உரிமைப் பாதுகாப்பு பராம அலுவலகத்தில் இதைப்பற்றி விசாரித்ததில் அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாமது என்று சொல்லுகிறார்கள். புகார்செய்தேன்; பதில் இதுவரை காணோம். இதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்; நாங்கள் வைத்திருந்த புஸ்தகங்களும், ரிக்கார்டுகள், கண்ணாடி, சீப்பு மற்றவைகளும் என்ன ஆயிற்று என்றுகூட தெரியவில்லை. இந்த அரசாங்கம் ஜனங்களைத்தான் மதிக்கவில்லை என்றால் எதிரே அமர்ந்துள்ள ஜனநாயக அங்கத்தினர்களைக்கூடவா மதிக்கவில்லை? இது சர்வாதிகார ஆட்சி என்று சொன்னால் உங்களுக்கு பேச உரிமை இருக்கிறதே என்று சொல்லு

[Sri K. Mookkiah Thevar] [19th December 1953]

கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறதென்றால், பசியால்வாரும் குழந்தைகளும், தாய்அம்ம உரிமை கொடுப்பதுபோல் குழந்தை அழுது உள்ள போய் செத்துப்போக வேண்டியதுதான். நாங்கள் பேசிப்பேசி நாளை போகிறோமே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

“அடுத்தபடியாக எங்கள் பெரியகுளைய தொகுதியைப்பற்றி வார்த்தை. அது 120 மைல் நீளம் பாட்வனம் முதல் மலைப்பிரதேச வரை பல பகுதிகள் உண்டு. இந்தப் பிரதேசத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதில் முக்கியமாக கொடைக்கானல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதேசத்திற்கு ஆயிரக்கணக்கான மக்களும் ஏன் மந்திரிகளும் கூட உல்லாசப் பிரயாணத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இந்தப் பிராந்தியத்தில் ஒரு புது மாதிரியாகாய்ச்சல் சமீபத்தில் வந்து 4,050 பேர் இறந்துவிட்டார்கள். இந்தக் காய்ச்சலால் எவ்வளவுபேர் இறந்துவிட்டார்கள்? அவர்களுக்கு சர்க்கார் என்ன உதவியெய்து இருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்? என்ன காய்ச்சல் என்றாவது கண்டார்களா? வெள்ளையர்கள் இருந்த காலத்தில், ஒரு வெள்ளைக்காரன் 12 அல்லது 13 கூலி ஆட்களை அமர்த்திக்கொண்டிருப்பார். அவர்கள் போனபிறகு இங்கு பலர் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஏதாவது வேலைகள் கொடுத்து நிவாரணம் அளிக்குமாறு அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, on a point of information. Before the Hon. Minister in charge of Finance begins his reply, I wish to know from the Leader of the House how long the present session will last which he has promised to inform us to-day.”

4-30
P.M.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Deputy Speaker, with regard to the programme of the House, it is proposed to adjourn the House on the 26th and it will meet again on the 4th January to transact the remaining business. I hope that will suit the convenience of hon. Members, and whoever wants to go home may go and return by the 4th.

“ Sir, we have been discussing the Budget for the last three days. A complaint was made by Dr. K. B. Menon—I am glad he is here—that sufficient time has not been allotted for the discussion of the Budget. He referred to a remark made by me during my speech presenting the Budget ‘let us hurry through the discussion as soon as possible.’ Even though I made that remark, three days have been allotted for the general discussion and we have utilized the three full days and perhaps will be sitting for half an hour more also. As a matter of fact, when we discussed the full Budget in March of this year, we allotted only five days for general discussion and after the separation of the Andhra area when the strength of the Assembly is reduced we have allotted, even though this is a supplementary Budget, three days for general discussion. I do not think proportionately the number of days allotted is anything less.

“ During this debate, the pattern of debate as far as language is concerned has considerably changed. We heard many speeches in Tamil and in Malayalam. Not that I do not welcome it, but I wish to point out to the Hon. the Leader of the Opposition and other Members that in spite of the separation of the Andhra area

[19th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

we are still multi-lingual and we have still got Members from Malabar and South Kanara districts and that we should not make them feel that they are strangers here. If we go on talking in Tamil, I am sure they will feel that they do not belong to this area. It is not good especially when they are in a minority. It did not matter much when the Andhras were here because the non-Tamilians were half the number. But with a reduced number, I think we should give them not only a feeling of security but also a feeling that they are not being treated as strangers here. That is why, in spite of the fact that we all wish to have Tamil as our official language we are answering in English questions put in Tamil. It is not because we do not know how to use the Tamil language but it is because we do not want to create that feeling our brothers who have come from Malabar and South Kanara districts. The only other alternative is to have simultaneous translation, the difficulty of which I had already explained before the House when we had a discussion regarding simultaneous translation. I would like to point out these difficulties to hon. Member Sri Jeevanandam, in using only Tamil language or only Malayalam language or only Kannada language. That is why in spite of our very much wishing to talk in Tamil, we are forced to use the English language. It should not, therefore, be made a point against us that the procedure we are adopting is very undemocratic because people outside are unable to follow the speeches.

“ Now, I would like to deal with the various points made by the various hon. Members and I think I should give precedence to the speech made by the hon. the Leader of the Opposition. I wish to congratulate him on the very fluent way he used the Tamil language. He demonstrated to the Assembly that the business of the House can be transacted in the Tamil language as efficiently as we do when we use the English language. But I am sorry to say, I do not know whether it is because he used the Tamil language to which he is accustomed on public platforms, he crossed the realm of relevancy to a certain extent and indulged in speaking about the conditions prevailing in the world, so to say, and criticised the trend of prices going down in various parts of the world. He pointed out that our articles which are being exported are being sold at a lesser price in the international markets. I do agree that the prices of articles which we are exporting to other countries have fallen considerably. I am sure the hon. the Leader of the Opposition knows the reason for it. When there was a war scare there was pushing up of prices in respect of all essential articles and we were getting very good prices for these articles we were exporting. But fortunately, according to the Leader of the Opposition unfortunately, the war scare is not there and that is the reason why the prices are falling now in the international market and for that we need not regret. (Interruption from Sri P. Ramamurthi: ‘If the prices of other commodities also fall I do not object.’) That is a different thing. Even if the price for our articles goes down, we need not regret about it. Let us hope,

[Sri C. Subramaniam] [19th December 1953]

even though we may not be getting the price which we were getting in respect of these articles, let there be peace in the world.

"The hon. the Leader of the Opposition was not only referring to the international situation and international prices but was also talking about matters pertaining to the Central Government. I wish he had gone to Parliament and I am sure he would have made a very good contribution there. It is really regrettable that he has chosen a wrong forum. (Interruption.) During the next general election, I am sure, he will make a proper choice.

"One other feature I have been noticing whenever I heard or watched the Leader of the Opposition speak about Soviet Russia is that I am reminded of a devoted *Bhaktha* speaking about his favourite deity. He gets into raptures about it. He repeats on every possible occasion 'Soviet country in the best! Which country can equal it! The Soviet people are the best! Which people can equal them! The Soviet leaders are the best! Which leaders of any other country could equal them? The Soviet Constitution is the only Constitution we can think of! The Soviet Plan is the only plan we can think of and the Indian Plan is only a poor imitation of it!' Finally I am afraid he will end by saying that even in respect of traitors the Soviet traitors are the best and one cannot find their equals in any other part of the world. (Laughter.)

4-40 p.m. "Sir, in this debate, one problem, which was effectively used for the purpose of criticising the Government is the unemployment problem. Formerly it was the food problem which was being used as a big stick to beat the Government with. Now that it has improved to a certain extent, they have found out another stick to beat the Government with and that is the unemployment problem. It is not as if the Government or the Congress Party is unaware of take credit that he has put forward an original proposition here. It is not as if the Government or the Congress Party is unaware of this problem. The All-India Congress Committee which met at Agra had already taken notice of it and had passed a resolution on this subject. It is not as if we want to shut our eyes to it. The All-India Congress Committee in their resolution have stated that the unemployment problem is becoming very acute and that we have got to tackle it to the best of our ability. The Congress, President Shri Jawaharlal Nehru also has spoken in the All-India Congress Committee session held recently that this is a problem which we have got to tackle immediately as otherwise it will become a serious one. Not only that; men belonging to Sri K. T. Raju's party in the House of the people and the Council of State have raised this issue for discussion on a non-official resolution and have discussed it threadbare. I may add that the discussion we have had now in this House follows the same pattern followed in the two Houses of Parliament in New Delhi. Therefore it is not as if anything new has been put forward before this House. I shall cite an example. Take for instance the problem of unemployment. It

[19th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

is admitted by all that there is widespread unemployment in the country. I had been closely following the speeches of hon. Members who spoke on the subject. I wish some sort of constructive suggestion to tackle the problem of unemployment had been made by any one hon. Member, which suggestion I would have noted down and pressed on the Central Government for its implementation, if we are unable to implement it ourselves. But I am sorry to say that the debate had taken a negative turn in that respect. Without going into the root cause of unemployment that is prevalent now, hon. Members had indulged in attacking this Government. I wish some concrete suggestion had been made in this House to solve this unemployment problem, the existence of which is admitted by one and all. I may add that as far as this Government are concerned, we have to consider this problem in two aspects, namely, (1) that which relates to the country as a whole and which is a national problem and (2) that which relates to the circumstances and conditions prevailing in our State. As far as the national problem is concerned it has been discussed threadbare in the parliament and even there it has been discussed in two aspects, i.e., unemployment amongst the educated classes and the general unemployment amongst the masses. So far as unemployment amongst the educated class is concerned, the leaders have gone into the matter and they are agreed that there should be a re-orientation of our system of education so much so the people who aspire for higher education should be able not merely to depend on Government jobs or jobs in commercial concerns but should be able to adapt themselves to other vocations in life and eke out their livelihood. But that is a different aspect and a smaller problem when compared to the unemployment prevalent amongst the large mass of people of our country. The approach of this Government with regard to the large-scale unemployment prevalent amongst the masses in our State is well-known.

"It is a recognized fact that we should increase production. For increasing production attempts are now being made for using machinery. But unfortunately when we utilise machinery for increasing production in fields where beforehand people were engaged in producing those goods by their manual labour, there comes large scale displacement of manual labour resulting in unemployment for them. A glaring, might I say, 'classical' example in this respect is the handloom industry. Our handloom weavers have been producing cloth woven by their own hands. Under the plea of increasing production, under the plea of increasing efficiency, we have introduced the textile machinery for the production of cloth. What is the result? Lakhs and lakhs of handloom weavers do not find sufficient market for their goods due to competition from the mills. They are now unable to carry on their avocation which they have been carrying on for generations. So this Government have taken the view that in the field of production where already production is being carried on by manual labour, machinery should not be used because such usage of machinery results in large-scale displacement of persons hitherto

[Sri C. Subramaniam] [19th December 1953]

engaged in that industry. That is the basic attitude which we have taken with reference to the handloom industry. That is why we have been pressing hard upon the Central Government that the handloom industry should be protected because it is not only production that is necessary but it is also necessary that we should give the necessary purchasing power to the people and that purchasing power can be given and may increased only by providing employment to the people. More and more production without proper increase in the purchasing power of the people will result in a crisis and consequent glut in the market. That is why we have been pressing that the handloom industry should be protected and not allowed to be ruined. It is our firm conviction that no large scale industry should be allowed to develop and resulting in mass unemployment of those engaged in the corresponding cottage industry. That is why in the case of the handloom industry we have tried our level best to stop the large scale flow of mill-made goods from the North which has resulted in the displacement from their normal avocations of lakhs and lakhs of our handloom weavers. No doubt the textile industry should be allowed to flourish if it would not result in the displacement of lakhs and lakhs of our weavers or if alternative employment could have been found for them. But that could not be. Our handloom industry is an ancient industry. Several lakhs of people in our State are engaged in that industry. We cannot allow them to be ruined. That is why we have fought hard and pressed for the complete reservation for the handloom weavers in the matter of production of dhoties and sarees. I may inform the House that the Central Government as well as the Planning Commission have agreed with our view and that is why they have given at least some sort of protection to the handloom industry by reserving 40 per cent of the production of dhoties and sarees to them. In addition they have also levied an additional cess on production and sale of mill cloth and have created a handloom cess fund. Of course I am not fully satisfied with what they have done. I have stressed this only to show to the hon. Members of this House that we have not been idle and that our view with regard to the treatment of handloom weavers had been recognized both by the Central Government as well as by the Planning Commission."

SRI P. RAMAMURTHI :—"40 சத விதம் ஒதுக்கிய பிறகு, ஒதுக்கிய அளவுக்கு அதிகமாக மில்களில் துணி உற்பத்தி செய்தாலும், அதிகமாக உற்பத்தி செய்த துணிக்கு அதிகமான வரி கொடுத்தால் போதும் என்று மத்திய சர்க்கார் சமீபத்திலே அனுமதித்திருக்கிறது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன்."

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—"I was only explaining to the House how the Central Government and the Planning Commission have recognized the force of our argument. Of course all our suggestions might not have been accepted. There might be differences of opinion as to how best this problem could be tackled. But the fundamental problem has been accepted by the Central Government. That is my point of view. They have

[Sri C. Subramaniam]
19th December 1953]

conceded that our handloom industry should not be allowed to be ruined and mills should not take its stead resulting in the total impoverishment of lakhs of our weavers. To some extent we have succeeded. The 40 per cent reservation has come into operation. The supply of mill cloth to our State has been reduced from 5,000 bales to 1,000 bales. That is to say only 20 per cent of mill cloth that was coming before is now being imported. We hope before long that the force of our argument would be completely accepted by the Centre. We hope that the committee that had been appointed to go into the question of handloom industry would submit its report and that they would urge complete reservation of the production of dhoties and sarees for the handloom industry. Let me inform the House that we would strain every nerve to protect our cottage industries. We will not allow other industries employing machinery to take the place of our cottage industries because as I had explained previously such a course would result in the impoverishment of thousands of workers engaged in those cottage industries. That is the main problem of unemployment and unless we tackle it from that point of view, we will be only increasing unemployment in the country. If we go on introducing machinery in every field for the sake of increasing production, I am sure, ere long we would be faced with a situation of not striking a balance between large-scale industries and cottage industries which would give as much employment as possible to the people in general.

4-50
p.m.

"In this connexion, reference was made to the Neiveli Project which is bound to give employment to a large number of people, to thousands of people. We are attaching very great importance to this project and hon. Members are aware that a Pilot Project has been started and it is being worked. It is hoped that within six months this Pilot Project would be completed and then we would be able to extract lignite from this project. Experts were advising us that the water problem there would be a very serious one. That is why this Pilot Project was started to study the water conditions existing in that area. Fortunately for us, the Pilot Project has shown that the problem is not so difficult as it was assumed to be in the beginning. It is not a very serious problem and it is hoped that we would be able to overcome that very easily, that we would be able to extract lignite very cheaply and that we would be able to utilize it for various purposes. We have sent the lignite samples to various Research Laboratories for the purpose of carrying on experiments on the utilization of lignite in the best manner possible and to the best advantage of the country in the various industries. We have received various reports, very encouraging reports, that this lignite can be used for very useful purposes.

"Reference was made to the beggar problem by an hon. Member who said that the Government had not tackled the problem at all. It is not as if we are unmindful of it. An hon. Member made a suggestion that the moneys of Devasthanams and the Matams should be made available for this purpose. We have

[Sri C. Subramaniam] [19th December 1953]

already put into operation that very suggestion and many of the religious institutions and temples are running orphanages and beggar homes now. And in the City we are contemplating to work out a scheme to tackle this problem and I am hoping that I will be able to give some details of it when we take up the Budget in March next.

" Sir, references were made to the fall in prices. The hon. the Leader of the Opposition argued that if prices were going down like this the Central Minister for Commerce and Industries had already pointed out that there had been a fall of nearly 40 per cent in the prices of articles which were being exported, to that extent the income of the farmers would be affected and there is not likely to be any increase in the purchasing power. But that problem will have to be looked at with reference to the circumstances and conditions prevailing in our State. For the last five or six years famine conditions were prevailing in most parts of our State and during this period, there was hardly any production in the agricultural sector, especially on lands which depended solely on rainfall. But we are having and we did have, a good normal monsoon and therefore in the agricultural sector where for the last five or six years there was absolutely no production, we are having a normal and good produce now. Therefore, to that extent our farmers are being benefited and they are bound to be benefited. That is why I made that statement in my Budget speech that the purchasing power of the people is likely to go up. After all, 75 to 80 per cent of our people are engaged in agricultural industry and if that vital industry is affected, it is not confined to that industry alone; it affects other sectors also. That is why I say when there is a fall in their purchasing power, by large scale failure in the agricultural sector, 75 to 80 per cent of our population is affected and to that extent they are unable to make purchases of handloom cloth, or mill-made cloth or any other articles. It affects the handloom and various other industries, and thus it goes on in a vicious circle, so much so, if the vital agricultural industry is affected, it affects the entire economy of our State. But now when we have normal monsoon and normal production in the agricultural sector, the purchasing power of 75 to 80 per cent of the people dependent on agriculture will go up and that purchasing power percolates into various other sectors also. That is why I made that statement that, because of the normal monsoon and consequent normal production, the purchasing power of the people is likely to go up. I know that some people are unhappy that normal conditions are restored and that the abnormal conditions have ceased to exist. I cannot help them. We are happy that we have had normal monsoons and we are having normal produce in the agricultural sector and to that extent the people will be benefited and they will be happy. That is the only optimism I express. I am sorry that other people who do not want, this prosperity, who do not like this prosperity for their own ends, are not perhaps quite happily about it. I have absolutely no doubt that we have turned the corner as far as our State is concerned

[19th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

and our situation is likely to improve and is not likely to deteriorate, unless of course nature fails again. The hon. the Leader of the Opposition pointed out that we mainly depended upon nature and rainfall. Unfortunately, we have got to depend upon nature and good rainfall. If rainfall fails, naturally we are very much affected and I do not know when we would attain the state of affairs when though there is no rainfall the agricultural sector will not be affected.

" Sir, I would refer to the food position in the country. Last year when we decontrolled food, we felt that people would be happier and nothing disastrous would happen. But our good Friends were predicting that lakhs of people were going to die for want of food which, unfortunately for them, did not happen. It was pointed out that prices were soaring high and poor people could not purchase their food requirements. Yes, prices were going up initially. Even then I pointed out that prices were going up because there was failure of monsoon and therefore they were bound to go up. In spite of all this, we were able to manage the situation and we have carried on well. This year, we had a normal monsoon and now the cry is 'prices have gone down below the controlled prices, below the procurement prices'. I am really happy that the prices have come down so much and I wish they should come down a little further. (Interruption from some Malabar Members.) I am coming to Malabar and I have made a note of it. We have got accustomed to an artificially high price and whenever there is a decrease in that price we get alarmed. For example, take this pepper price; formerly, it was selling, I understand, at about Rs. 100 or so per ton; it went up to Rs. 4,000 at one time and again it came down to Rs. 2,000. Immediately every pepper garden owner began crying, 'prices have gone down, prices have gone down.' Having got accustomed to a 4,000 rupees price during a year, when it goes down to Rs. 2,000, which itself is 20 times the normal price, they cry out 'prices have gone down; this is an exportable commodity; if prices fall down like this, how will we be able to manage and so on.' Here I am reminded of an incident which happened at Coimbatore recently. I happened to meet a mill-owner. He said that times had changed, that he was incurring loss in business, etc. I asked him how much profit he made the previous year and he said it was ten lakhs; I again asked him what his profit for the current year was and he said, 'it is only five lakhs and thus I have lost this year five lakhs.' The previous year he made a profit of ten lakhs and the next year only five lakhs and therefore he says that he has lost five lakhs. I would therefore request hon. Members to realize that this artificial high price is not a normal feature and it should not be a normal feature.

" The prices should come down eventually. Then alone our people can be prosperous. High prices, however much they might benefit the ryots for the time being, could not be the index of prosperity. It is only greater production and lower prices that provide a sure index for real prosperity and therefore if prices are

[Sri C. Subramaniam] [19th December 1953]

coming down, I am happy over it. If today's prevailing prices of foodstuffs in other parts of the State, of course excepting Malabar, are any indication, it shows that we are prosperous as far as food is concerned.

"The partition of the Andhra State has created many problems on the food front and we are trying to solve those problems with the co-operation of the Central Government. Certain arrangements have been arrived at, which have already been published in the papers and I am sure that hon. Members would have gone through them. I am hoping that that arrangement would go through and we would be getting the two lakhs tons of rice from the Andhra area which is greatly surplus now in view of the increased production in that area. I am confident, therefore, that we would be able to manage the situation well with the normal and even a little over-normal production which we are having now in our State.

"Various suggestions have been made in regard to the zonal system and especially one or two members from Malabar stressed that Malabar should, along with the other districts, come into one zone so that there may not be any restriction on the free movement of foodgrains from the other areas of the State into Malabar. But I wish to point out that conditions in Malabar are peculiar and the people of Malabar are in a fortunate position. In spite of the difficulties and shortages which the other parts of the State were experiencing, Malabar was being supplied at the rate of seven ounces of rice head throughout this difficult period and at controlled prices. Not only that; in addition to the seven ounces of rice, we were giving five ounces of other grains in the form of millets or wheat at controlled prices. It is only in the open market that there has been a certain fluctuation in prices. But you cannot have all the advantages, namely, the advantage of getting the supply of 7 ounces of rice and 5 ounces of millets at controlled prices and also the advantage of having a free market to compete with all the other districts in the State. All the other districts have mainly to depend upon their local production and a little of imports from outside. In the other districts, we are supplying only in the urban areas and that too not seven ounces—four ounces in certain months and six ounces during some other months. That being so, I am really surprised that the people of Malabar should raise such a cry when, as a matter of fact, they are being continued to be supplied twelve ounces of foodgrains throughout.

"Now the problem is how the zones could be rearranged in view of the arrangements we have arrived at with the Andhra State. One suggestion has been made that there should be no zonal system at all. We have considered this matter in all its aspects, with particular reference to the situation obtaining in Malabar and the high prices prevailing there. We would not mind any quantity of foodgrains, rice or millets, going into Malabar for feeding the people of Malabar. But there is one great danger. Adjoining Malabar there is the Travancore-Cochin State which is highly

19th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

deficit and which depends mainly upon imports from outside. We are very apprehensive that if Malabar is thrown open with regard to the movement of foodgrains from other districts, there will be a great inflow of foodstuffs into Malabar not for the purpose of feeding the people of Malabar but for the purpose of smuggling into the Travancore-Cochin State. There would be a lot of smuggling into the Travancore-Cochin State and this has to be prevented at all costs. Therefore, after very careful consideration, we have come to the conclusion that Malabar should remain as a separate zone in the West. So far as South Kanara is concerned, it is cut off from the other parts of the State by Malabar and therefore it will also have to remain as a separate zone. We have decided that all the other districts should be grouped into one zone."

SRI S. C. S. ANTHONY PILLAI:—"On a point of information, Sir. Is Travancore-Cochin an 'enemy' State?" (Laughter.)

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Travancore-Cochin is a deficit State and a different State. Our responsibility is first to feed the people of our State and if after fulfilling our responsibility we have got a surplus, we would gladly share it with others. The hon. Member may have a soft corner for the Travancore-Cochin State, but as I have already stated, our responsibility is to feed our people first and if there is any surplus left behind, that will be spared for the use of the adjoining States. If Travancore-Cochin forms part of our State, of course, these barriers will go and this problem will be solved to an extent when a Southern Province will be formed. But I don't know what would be the reaction of the Malabar people. Apart from the reaction of the Malabar people, I don't know what will be the reaction of the Tamil people to this proposal. Therefore, we have come to the above conclusion and we are issuing orders to-day that Malabar should form a separate zone, South Kanara, into another separate zone, and all the other districts into another zone. If the prices increase, we will take all possible steps to bring down the prices in Malabar.

"Representations have been received from various hon. Members in Malabar about the high prices prevailing there. If in spite of very good production, prices go high or if merchants try to corner the stocks, the Government will not hesitate to deal with them suitably. It is not as if we don't have the power to deal with a situation of that kind and if necessary we will use that power and will bring down prices. With this assurance, I hope the hon. Members from Malabar will feel satisfied. And Malabar will be continued to be supplied twelve ounces of foodgrains, namely, seven ounces of rice and five ounces of millets or wheat. So far as the open market is concerned, we will take all the necessary steps for the purpose of assuring that the prices do not rule very high, thereby making it difficult for the people to purchase in the open market. It is not as if this is a final decision. We will be

[Sri C. Subramaniam] [19th December 1953]

watching the situation carefully. After all, we are making an experiment and we will rectify mistakes when we come to know of them. As an experiment, we are putting all the districts except Malabar and South Kanara into one zone. Malabar and South Kanara are being kept separate for reasons which I have already explained.

"I would like to refer to the point made out by the hon. Leader of the Opposition with regard to sugarcane price and his allegation that the agreement arrived at had not been kept up by Parry & Co. and other proprietors of sugar mills. Hon. Members are aware that the Central Government have now taken power to fix the price of sugarcane throughout the country. They take into consideration the recommendations made by the various State Governments, but the final decision rests with the Central Government. They fix the cane price for supply to the sugar mills. No doubt the price was reduced last year to Rs. 1-5-0. But the hon. Leader of the Opposition failed to mention that an increase of two annas has been given this year, thus raising the price to Rs. 1-7-0. So far as South India is concerned, we have arrived at what is known as the SISMA formula. An agreement has been entered into by the sugar mills with the cane producers under which, in addition to the payment of the minimum price fixed by the Government of India, the sugar mills pay to the cane growers an extra price taking into consideration the output, the prevailing prices of sugar and the profits made by sugar mills. I do not know whether the hon. Leader of the Opposition is aware of this. Parry & Co. have paid three annas more than the minimum price to the cane growers. The Secretary of the South Indian Sugar Mills Association has said that the other mills also will be paying this extra amount which is payable under the SISMA formula. It is not as if we are allowing the industrialists to flout the agreement. We insist that they should abide by that agreed formula. The mills are paying the extra price, and they will be made to pay if they do not pay. Therefore, there need not be any apprehension in the minds of hon. Members that the Government are protecting the British interests who are running the sugar industry as against Indian interests. We are sufficiently protecting the rights of all concerned."

SRI P. RAMAMURTHI :—"All that we say is 'check up the accounts'."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"We are checking up the accounts. Only after a proper checking up, an advance amount of three annas was paid by Parry & Co. If any thing further is due, it will be paid. Afterwards, if the Leader of the Opposition is able to point out any defects either in the scrutiny of accounts or in the payment of the price, we will look into them and see that the scrutiny is made properly and the amounts due are paid to the cane growers. The allegation need not unnecessarily be made that we have got a soft corner for British interests that we are fond of English people and that that is why we are

[Sri C. Subramaniam]
19th December 1953]

not willing or able to take any action against them. The allegation has no basis. Even though the hon. Leader of the Opposition appealed that we should rise above parties and tackle common problems, he made even that appeal purely for party propaganda and for nothing else.

"Then, Sir, with reference to sales tax there was an almost unanimous—I will not call it demand—suggestion that we should adopt a single-point tax instead of the multi-point tax which we have adopted in this State. As a matter of fact, when we took up for consideration this question of a single-point tax, there came the Bombay Act reverting from the single-point tax to the multi-point tax. Bombay people have got the experience of working both the single-point and the multi-point tax. I may tell hon. Members that their experience, as far as I can gather, is that multi-point tax is preferable to single-point tax. Therefore, it is not as if all the arguments and points are in favour of single-point tax only. There are certain difficulties in administering the multi-point tax; but there are greater difficulties in administering the single-point tax. Under the multi-point system, if there is evasion at one point, we will be able to get the tax at the other points. But under the single-point system, if there is evasion we will not be able to follow up that article and collect the tax at any other point and it is lost once for all. If we revert to a single-point tax we will have to increase the present rate of tax. If the tax is evaded at the only point, the evader will be evading the higher rate of tax, half-an-anna or one anna per rupee of whatever rate we fix. Therefore the temptation and facilities for evasion will be greater if we adopt a single-point tax. But we do not have a closed mind on this subject. We are still considering whether it will be possible to adopt a single-point tax at least in respect of certain articles as an experiment and see whether we will be able to collect the tax properly without any fall in the revenues. It is not as if we have not adopted the single-point tax altogether. For example, with reference to cigarette and cigar, regarding which this House passed an Act, we have adopted only the single-point tax. For cotton also, we have adopted the single-point tax. I have got a list of four or five articles for which we have adopted the single-point tax. Cotton can easily be traced, as it has got to go to the spinning mill and we can know the quantity of cotton consumed in any mill. But in respect of various other articles consumed by the general public, it will be difficult to detect evasion and collect the tax. Therefore, we have adopted the easier method of collecting the tax at multi-points. As I have already said, we do not have a closed mind on the subject. We will go into it further. If it is found possible to adopt the single-point tax with reference to some other articles also, certainly we will take that step. But this requires careful examination."

"A suggestion was made that we should abolish sales tax on foodgrains. I do not know whether those who spoke about this had any idea as to what percentage of the foodgrains came under the

[Sri C. Subramaniam] [19th December 1953]

purview of the Sales Tax Act. Hon. Members should realize that the bulk of the produce in the agricultural sector is taken away by the producers and the labourers working in the fields. That quantity does not come under the purview of the sales tax at all. Calculations have been made and statistics have been gathered. I am told by experts that only about twenty-five per cent of the agricultural produce goes into the open market. The remaining seventy-five per cent is consumed by the producers and the labourers working in the fields. Even from the abovementioned twenty-five per cent, we will have to exclude the quantity of grains which petty traders carry in small baskets and sell in the streets, for which they do not pay any sales tax at all. So the actual quantity that goes into the open market will be only a small percentage—10 or 15 per cent—and on this only is sales tax levied. This 10 or 15 per cent is purchased not by the rural folk but by the urban folk. Therefore we are collecting the sales tax on foodgrains mostly from the urban people who are much better off than the people living in rural areas.

“There is another justification also. Now there is Prohibition. Of course it is being attacked. During the days before Prohibition, liquor was sold under licence for which money had got to be paid. Every addict was paying an indirect tax on the liquor he consumed, and this was characterised as ‘stolen money’ by the hon. Leader of the Opposition. Now that tax has been removed. What we are now collecting from him by way of sales tax on foodgrains is only a small percentage of the indirect tax that he was formerly paying. On sentimental grounds people want the abolition of sales tax on foodgrains. If the position is analysed clearly, everybody will realize that its incidence is not heavy and that the tax does not fall on poor people, on producers and on agricultural labourers. I am sure people will agree that the tax is not such a demon deserving immediate removal.

Some point was made with regard to motor vehicle taxation. I think the penultimate speaker made the point that the surcharge on bus operators had almost ruined the motor bus industry.

5.20 P.M. “Figures will speak for themselves. I have certain figures with me here, and I would request hon. Members to think and find out for themselves whether, as a matter of fact, this surcharge on motor vehicles has crippled the industry or its expansion, or whether there has been a decrease in the number of buses. On 1st February 1953, the date of coming into force of this tax, there were 3,395 pucca stage carriage permits and 422 spare stage carriage permits. This spare bus permit is only optional, and is for the purpose of being used whenever there is a breakdown. Even then there was a demand that the percentage of these spare buses should be decreased, and that there should be no compulsion in regard to the spare stage carriages. On 1st December 1953 the corresponding figures are 3,511 buses and 371 spare buses. Therefore, we find that in spite of this crippling surcharge, crippling

[19th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

according to certain Members), the number of buses has considerably increased. It may be said that people do not know anything about this industry, that they are under the impression that bus owners are making a profit because the bus owners were making a profit in the past, and that, therefore, newcomers are rushing in. But facts are that it is not only the newcomers who are applying for bus permits, but even the old operators are applying for bus permits. They not only apply for bus permits, but even take the matter on appeal to the Central Road Traffic Board if permits are refused, and again take it on revision to the Government. If they are not satisfied with the decision of the Government, they apply for a writ in the High Court. Therefore, if it is not a paying concern, and it is not possible to make any profit out of the industry, why people, who have got good experience in this industry, and who are already owners of many buses, should apply for further permits, and why should they take the issue up to the High Court? The only inference that can be drawn from this is that in spite of the surcharge, it is not a losing concern. The bus operators have been making some profit, though not as much profit as they used to make in the past. Therefore it has got to be considered whether the surcharge has seriously affected the bus industry. I have already given the promise that I will have this question reviewed, and I again give this assurance that the Government will go into the matter, and if they find any defects, they will remove them. If this surcharge is really such a heavy burden that the industry cannot bear it we will take all the aspects of this surcharge into consideration, and try to give some relief if it is really necessary. If relief is asked not merely for the purpose of making more profit but because the industry is sustaining a loss and is unable to make any profit whatsoever, then we have to consider the whole question and give some relief. I hope bus operators will give true and correct figures so that we may know the correct position and give relief if necessary. Without correct and true figures, we ourselves are likely to be misled. If false figures are given, we are likely to think that the correct picture of the industry is not given, and therefore we should retain the surcharge. If a true picture is given, we will be prepared to consider the position, and give relief if necessary. As far as figures go, my only inference is that relief is not necessary, and, unless it is proved positively that relief is necessary, we will have to say ‘No’ to this demand.

“Having referred to the motor vehicles taxation so far, I have now to refer incidentally to the tramways also, which question was raised by the Hon. the Leader of the Opposition.”

DEPUTY SPEAKER:—“How much time does the Hon. Minister require to finish his speech?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I shall finish my speech by 5.45, Sir.”

DEPUTY SPEAKER:—“I have to announce to the House

[19th December 1953]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The tramway question has to be considered not from the point of view of the unemployment of about one thousand workers alone. We have got to take into consideration whether tramways are necessary in the interests of the City as a whole. I have consulted many men who have been using the tramways before, and whose usual mode of transport was the tram car. I have also consulted others who were using other modes of transport. Their almost unanimous opinion seems to be that the City looks better without the trams, the roads look much broader, there is less number of accidents now, and that they are able to manage without tram cars. There is also less noise now. The tremendous noise the tram cars were making was something really abominable, which we were putting up with for a long time. (Interruption by Sri S. Swayamprakasam.) I know the hon. Member Mr. Swayamprakasam is speaking for the poor people and I am speaking only for the rich people! Let me tell him that I also represent the poor people and work for the poor people much better than Mr. Swayamprakasam. I do realize that the tramway was a cheaper mode of transport. There was a suggestion that we should reintroduce the trams, which were almost in ruins. If we want to run the trams again, we will have to invest lakhs of rupees to renovate the tramways. The tramway company never agreed to renew the trams. Therefore, we have to consider whether it is better to bring in those tram cars again or we should provide the people with other modes of transport, if possible, cheaper modes of transport. It is agreed and admitted by all that the tramway has become an outmoded transport in every other civilized country, and it is going out of use. So also it has got to go out of use here, if not now, at least a few years hence. By chance or design, the tramway in Madras has ceased to work. Should we stick to the idea of reintroducing the old tram cars to of transport and, if necessary, a cheaper transport is introduced? Should we stick to the idea of reintroducing the old tram cars to the detriment of the roads and to the detriment of the citizens living in this City, and increase the number of accidents which occur in this City? I am not saying this on behalf of the Government. I am saying all this for myself after a careful consideration of all the aspects of the question. I have absolutely no doubt that everybody will agree that it will not be in the interests of the City as a whole to reintroduce the tramways. The number of buses has to be increased. We are increasing the number of buses. Some relief has to be given to those persons who are using the buses daily for going to their offices or to their place of business for carrying on their trade. We are prepared to consider this question. But let not hon. Members bring in the question of reintroducing tramways. About a thousand workers are affected. But I ask, is the interest of a thousand workers paramount or the interest of the lakhs of persons living in the City paramount? I do agree that the thousand ex-tramway workers should be given alternative employment and we are trying our best to absorb them elsewhere. The Railway is considering proposals to absorb them. The City

19th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

Transport is going to absorb some of them. Slowly we will be able to absorb all the workers. But, for the purpose of giving employment to a thousand workers, we should not cause inconvenience to lakhs of people in this City. Therefore, looked at from this point of view, if a dispassionate and unprejudiced view is taken, if party politics are left out, and if taking advantage of the situations for party advantages is completely left out, I have absolutely no doubt that everybody will agree that there is no use in trying to bring back the trams. We should try to solve our transport problem. We should also try to solve the unemployment problem of these thousand workers in some other way than by trying to bring back the trams. (Sri K. Vinayakam: ‘Some of the workers have died already.’) The workers have got the Provident Fund amounts and they have taken to much better avocation now. Perhaps the hon. Member Sri Vinayakam does not know about it.

5-20
p.m.

“Then, Sir, about the Ordinance. I was hoping the hon. the Leader of the Opposition at least would make a passing reference to it. But, unfortunately, he completely ignored it. (An hon. Member: ‘He referred to it.’) But I missed it. He said it in such a way that even I who was listening to his speech with rapt attention missed it. But the Ordinance, I am glad, has been welcomed by all sections of the House. Very soon we will be bringing in a Bill with certain amendments to fill up the gaps here and there and the House will have the advantage of discussing it and giving the benefit to the agriculturists so that they may be relieved of the burden of the debts for a year at least.

“Then, Sir, I come to the Modified Scheme of Elementary Education to which reference has been made by many hon. Members. I particularly wish to answer a few points raised by the hon. Member Sri Swayamprakasam with reference to the flouting of the Resolution of the Assembly. Lawyer as he is, evidently he has not looked into the wording of the Resolution, in what form one amendment was defeated and in what form another was carried. I have got the Official Report of the proceedings here. One will find therein that there was a proposition that the Modified Scheme of Elementary Education should be dropped. That proposition was defeated. The second proposition was that the Modified Scheme of Elementary Education should be stayed. I hope my lawyer friend would understand the meaning of the term ‘stayed and then referred to a committee.’ ‘Stay’ does not mean ‘dropped.’ It does not mean the restoration of the previous set up of things.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“On a point of personal explanation. Sir.”

* This portion has been expunged under the orders of the Speaker—
Vide Proceedings, dated 22nd December 1953, page infra.

[19th December 1953]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am not yielding. The hon. Member may say whatever he wants to say later on. When the Assembly was considering the Resolution, the scheme had already been put into operation throughout the State. Therefore, 'stay' meant that we should not take any further steps for the implementation of the scheme. Apart from the introduction of it, we have not taken any further steps. The scheme is stayed where it was on the date on which this Assembly adopted the Resolution. (Laughter.) There is no use of laughing over it."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Wonderful interpretation!"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Otherwise, there will be absolutely no meaning for the verdict of this House as against the proposition that it might be dropped. If it had given the verdict that the scheme should be dropped, then I could understand, and we should have put back the original set of things and the 5-hour schooling should have been maintained."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Have not the Government issued any further circulars after the Resolution was passed?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If it had not been stayed at the stage where it was at the time when the Assembly passed the Resolution, certainly a charge can be laid the door of this Government that they have flouted the mandate of this House even if it is recommendatory. As a matter of fact, our Resolution is recommendatory. Even if it is recommendatory, we have given effect to it by staying it at that stage and immediately appointing an expert committee. That committee has gone into the question and submitted a report. We are just examining the committee's report. Some statement was made by the hon. Member Sri Anthony Pillai that the Government had not increased the salaries of teachers and that, therefore, the Government had no intention of implementing the various recommendations made by this committee. Just now we have received the committee's report and we are examining the various recommendations and it is only after such examination that we will be able to know the financial implications of the recommendations and how far we will be able to implement them. Then, we will be able to give a true picture to this House and get a fresh verdict whether we should continue this scheme or not. But even without any examination whatsoever, one hon. Member was pleased to say that it would cost Rs. 10 crores. It is a guess far out of the limit. It is not going to cost Rs. 10 crores at all. I do not want to make another guess, but we have got to examine it and find out the financial implications of the various recommendations. Then we will be placing the report before the Assembly so that it may discuss the entire thing threadbare. Only I would request hon. Members not to make up

[28th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

their minds even now, and not to have a closed mind. I would request them to have an open mind and not to have a prejudiced mind."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" We have an open mind."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I want you to have an open mind. I know you do not have an open mind. I want that we should not approach the question with a prejudice developed even at the initial stages before proper examination. Let us all sit together, discuss the committee's report, see what defects there are and how they have got to be remedied. I am in charge of Education and it is not as if I want our children to be spoilt and that their education should be interfered with in any way prejudicial to their interest. I wish, the Government wish, and the Hon. the Chief Minister also wishes, that all the children in our State who are of school-going age should receive proper education, and it is only with that object that we have introduced this scheme. Therefore, I would request hon. Members not to say even now that interested persons were appointed to the committee and that they have given a report in favour of the Hon. the Chief Minister because they are his friends. It is all wrong. As a matter of fact, we did not know the Chairman of the Committee before. We did not know who he was. We wanted somebody from outside so that he might not be swayed by the prejudices prevailing in the State due to politics. After getting recommendations from various places, we found that the particular gentleman was the fittest person to be the Chairman of the Committee, considering his qualifications and the work he had done in the field of education. Therefore, we appointed him as Chairman of the Committee. Other members of the committee were also selected after due consideration. One of them was the then Director of Public Instruction of our State. Then, it is not as if that Committee is the only body which has considered the scheme. We have got an All-India body, the Central Advisory Board of Education. Even though this question has not gone before the full Board, the standing Committee has considered and endorsed this scheme. It will go before the Central Board of Education for consideration on the 28th January 1954 and it has been included in their agenda. So, those educational experts also are going to consider it. In these circumstances, my appeal to hon. Members is not to have a prejudiced mind. Let us have an open mind, discuss the matter across the table and come to correct conclusions so that future generations may receive proper education. Not merely a limited number of children but all the children who are entitled to receive this education in our State under the Constitution should be able to receive proper education. From that point of view, let us approach this problem and if only we tackle this problem with this common object in view, I have absolutely no doubt that we will be able to arrive at a satisfactory settlement so much so that this will not be a problem of party politics but will be

[Sri C. Subramaniam] [19th December 1953]

really a national and State problem. Therefore, I appeal to all the Members not to bring in party politics into this matter but to view it as a national and State problem. If only we approach this problem from this view point, I have absolutely no doubt, there will not be any cause for recriminations and we will be able to arrive as a satisfactory arrangement.

5-40
p.m.

Sir, finally, I wish to say that we all want that our State should prosper, our industries should prosper, our labourers should have employment and that they should not be thrown out of employment. I do agree that certain industrial undertakings have been closed down here and there. But before we try to find out the real cause for it, we should also analyse our own acts and see how far we have ourselves contributed to the closing down of these industrial undertakings. So far as the labour leaders are concerned, they want the same standard to be maintained whether the labourers belong to the Harvey Mills, the Buckingham and Carnatic Mills or a newly started infant textile Mill in Coimbatore, which may be struggling for its very existence. They want to have a uniform standard throughout the State in all the mills and they start agitation to gain this objective. When they carry on such labour agitation, these undertakings try to accommodate them as far as possible, but when they find that it is impossible to accommodate them any further, they close down their undertakings. If only hon. Members sitting on the Opposite side search their own hearts and scrutinize their own role in labour agitation, I have absolutely no doubt that they will realize they are also greatly responsible in one way or other for the closing down of the various industrial undertakings. Sir, it is not as if we are unaware of the difficulties of labourers, the disadvantages under which they are working and the necessity to raise their standards. I come from a rural area and I know the conditions of rural labour or agricultural labour. Taking into account what an agricultural labourer or rural labourer is getting to-day, I can safely say that an industrial labourer should be considered to be a prince. But industrial labour is peculiarly placed and is working under peculiar conditions. So, political parties being to operate on industrial labour and because of their operation it becomes very difficult for the various industrial undertakings, especially for the infant ones to carry on their work and they are compelled to close down. I am sure that this question will be taken up when we discuss the Demand for Grant regarding Industries and Labour. If you only see the list of undertakings which have been closed down and if you go into the history of the closing down of these undertakings, I have absolutely no doubt that any unprejudiced mind will give the verdict that this labour agitation—I do not wish to use any harsh word—though it may be a well-intentioned agitation has been an ill-informed and irresponsible agitation and has been greatly responsible for the closing down of various industrial undertakings. Therefore, I wish to take this opportunity to make an appeal not only to the hon. Members of this House, but also to other persons who are

19th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

engaged in trade union activities. Let them carefully consider how far they can go and where they have got to stop. Even in an agitation they can go only up to a certain extent and beyond that it becomes dangerous and harmful. When it becomes harmful they must stop it.

Take the case of the tramways. As a result of labour agitation, the tramway company closed their business. It is only because of the attitude taken by the labour union in the initial stages that the tramway company was closed. They did not agree for retrenchment earlier. Later on, they agreed to it, but unfortunately it proved of no avail as the whole affair became dead. We cannot give life to a dead thing. Therefore we are unable to take over the tramway company. This is a striking instance in which labour agitation has given a chance to the management to close down their business and run away. So, in considering these problems, let us not be obsessed with our own politics and our own point of view. Let us take a broader view, a national view which will be in the interests of the entire State. If only we approach these problems in this larger aspect and with this broader outlook, I have absolutely no doubt that the differences between the various parties could be easily bridged and we could have a common programme of action which will be for the prosperity and wellbeing of the State as a whole. Thank you, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet at 11 a.m. on Monday, 21st December 1953."

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* *Amendments to the Motor Vehicles Rules, 1940.* [Laid on the table under sub-section (3) of section 133 of the *Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939)*].—

1 *Notification issued with G.O. Ms. No. 2265, Home, dated 15th July 1953.*

2 *Notification issued with G.O. Ms. No. 2266, Home, dated 15th July 1953.*

3 *Notification issued with G.O. Ms. No. 2385, Home, dated 27th July 1953.*

4 *Notification issued with G.O. Ms. No. 2530, Home, dated 10th August 1953.*

5 *Notification issued with G.O. Ms. No. 2565, Home, dated 14th August 1953.*

6 *Notification issued with G.O. Ms. No. 2673, Home, dated 20th August 1953.*

* Laid on the table on 18th December 1953.

[19th December 1953]

7 Notification issued with G.O. Ms. No. 2704, Home, dated 26th August 1953.

8 Notification issued with G.O. Ms. No. 2821, Home, dated 5th September 1953.

9 Notification issued with G.O. Ms. No. 2857, Home, dated 8th September 1953.

10 Notification issued with G.O. Ms. No. 2892, Home, dated 8th September 1953.

11 Notification issued with G.O. Ms. No. 3301, Home, dated 29th October 1953.

12 Notification issued with G.O. Ms. No. 3324, Home, dated 2nd November 1953.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 21st December 1953.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Applications received for the Public Service Commission Examinations in 1953-54.

* 180 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of applications received for the Public Service Commission Examinations in 1953-54; and

(b) the amount of money received by the Government along with those applications?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“(a) The total number of applications received by the Commission for admission to the examination held by it from 1st April 1953 to date is 30,255.

“(b) The amount of application fees received by the Government is Rs. 2,42,198.

“This just serves to meet our expenses incurred on account of the examinations excluding pay and allowances of officers and establishment.”

SRI K. P. GOPALAN —“നീ, സർവ്വീസ് കമ്മീഷൻ ഓഫീസർ നടത്തുന്ന അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കമ്മ്യൂണൽ ജി. ഓ. പ്രകാരം പ്രൊസസ്സർമാർ കൊടുക്കുന്നതും എന്നു അറിയണമെന്നായിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമതു സർവ്വീസ് കമ്മീഷന്റെ ഓഫീസർമാർക്കും എത്രയോ അളവുകൾ ഉദ്യോഗം കിട്ടുന്നില്ല എന്ന ആക്ഷേപം ഉണ്ട്. അതു വാസ്തവമാണോ?”

SRI P. RAMAMURTHI (translation):—“சர்வீஸ் கமிஷனல் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு கம்யூனல் ஜி. ஓ. பிரகாரம் வேலை கிடைக்கவில்லை என்பது தெரியுமா? அது சம்பந்தமாக பலதரப்பட்ட ஆட்சேபனைகள் வந் திருப்பது தெரியுமா?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“The communal G.O., that is referred to, I presume, is the one in which reservations have been made in favour of Scheduled Castes and Tribes and Backward Classes. The Public Service Commission follows that G.O., if that is the G.O. that is referred to and not the old one which is not now in force and is not being observed. Of course, in our State, a larger number of people apply than are able to get through. That difficulty goes by several names; it is called middle-class unemployment also.”

[21st December 1953]

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, in view of the fact that the Public Service Commission examinations are held only in Madras City and in view of the fact that the applicants have got to travel a considerable distance to reach the examination centre, will the Government consider the desirability of holding these examinations at district headquarters also in future? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The examinations consist of written as well as oral tests. There will be considerable difficulty in doing more than what we are now doing. I believe the examiners are even now moving round to a certain extent."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Will the Hon. the Chief Minister be pleased to inform the House as to how many applications from the backward communities have been received? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" A specific question will enable the Member to put it more clearly and directly."

SRI S. DAIVASIGAMANY :—" Will the Government realize that by fixing a high rate of examination fees, they are depriving a large number of deserving candidates, who are unable to pay the high fees, of a chance to appear for the examinations? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I have already explained that the total receipts on this account are spent without even taking into account the pay and allowances of the establishment concerned so that it cannot be said that the fees are high. But from the point of view of applicants, the hon. Member may know that a large class of people are exempted from payment of examination fees—I need not go into details—and those who pay, pay at the rate of Rs. 25 for the State Services Competitive (oral and written) examinations, Rs. 15 for Subordinate Services examinations, Rs. 15 for competitive examinations comprising only oral tests for State Services, Rs. 10 for Subordinate Services tests and Rs. 10 for examinations comprising only written tests for Subordinate Services. This is not considered high. But if we make it cheaper and cheaper, the gambling will be greater and greater."

SRI S. RAMALINGAM :—" ஒரு தடவை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்குப் பணம் கட்டி வேலை கிடைக்காவிட்டால் அடுத்த வருஷம் அவர் பணம் கட்டாமல் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை எழுதுவதற்கு சர்க்கார் வகை செய்யுமா? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" That would be unfair on the whole."

SRI M. PALANIYANDI :—" தற்போது அரசியல் சட்டத்தில் இருந்தும் செய்து ஏற்கனவே அமுலில் இருந்த கம்யூனல் ஜி.ஓ.-வை மறுபடியும் கொண்டுவந்து அமுல் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா? அப்படி உத்தரவு மேலும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் அதிகமான வேலைகளை கொடுப்பதற்கு முதலில் அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்யுமா? "

[21st December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" So far as the Scheduled Castes and Tribes and Backward Classes are concerned, the present Government Order is quite generous. If the hon. Member refers to other than these classes, this Government are not in a position to make any such alterations or recommendations."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Is it a fact that the records of unsuccessful candidates are never returned *suo motu* and that they are put to the necessity of having to apply for the return of the records over long periods at heavy cost of stationery and postal expenses? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I do not know if the hon. Member is putting the question on the basis of correct information obtained. I presume it is so. But considering the number of applications which I have mentioned in a previous answer, the hon. Member will sympathise with the difficulty of the administration."

Discontinuance of the supply of rice to Fair Price shops in rural areas.

* 181 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for 11-10
Finance be pleased to state— a.m.

(a) why the Government are not issuing rice to the fair price shops functioning in the rural areas of the Chingleput district;

(b) how many ounces of milo are issued per head in those fair price shops; and

(c) how many tons of rice, milo and wheat were distributed through the fair price shops in the rural parts of the Chingleput district during 1952-53?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) In pursuance of the decontrol policy, initiated by Government in 1952, the Government directed that supply of rice from all fair price shops in the State except those in the ex-statutorily rationed urban areas should be discontinued with effect from 31st January 1953, as it was expected that the new crop paddy and rice will become available in the market by that date. The card-holders in the rural areas are supplied only with millets and/or wheat from the fair price shops.

" (b) According to the orders issued by Government the card-holders in the rural areas are supplied 10 oz. of millets and/or wheat per adult per day depending on availability of stocks.

" (c) Rice—11,004 tons.

Wheat—450 tons.

Milo—7,263 tons."

SRI A. RATNAM :—" 1952-53-ம் ஆண்டு செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் நியாய விலைக் கடைகளில் ஒரு ரேஷன் கார்டுக்கு தலை ஒன்றுக்கு எவ்வளவு அரிசி கொடுக்கப்பட்டது? எவ்வளவோ நியாய விலைக் கடைகள் மூடு விழா செய்யப்பட்டதன் காரணம் அரிசி கொடுக்கப்படாததுதானா? "

[21st December 1953]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ With reference to the number of shops, a separate question may be put.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சர்க்காரின் புதிய உத்தரவுப்பிரகாரம் ஸ்டாப்டரி ரேஷனிங் புரிசி கொடுக்கப்படும் கிராமங்களில் அரிசி கொடுக்கப்படுவது இல்லை என்று மந்திரி சொன்னார். நகரங்களில் பெரிய தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் அங்கு இட நெருக்கடியின் காரணமாக கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உங்களுடைய கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக அரிசி கிடைப்பதற்கு யோசனை செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I know the party to which the hon. Member belongs wants special and privileged treatment for industrial labourers. But individual hard cases like this are always taken into consideration and orders passed.”

SRI A. RATNAM :—“ நான் முதலில் கேட்ட கேள்விக்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. அதாவது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ரேஷன் கார்டு வைத்திருப்பவர்களுக்கு தலை ஒன்றுக்கு எவ்வளவு அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது என்ற கேள்விக்குப் பதில் இல்லை. புழுத்துப்போன சோளத்தை யும், கோதுமையையும் கொடுப்பதான அணிகள் அழிந்துபோகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகள் எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்? ஏன் அவர்களுக்கு அரிசி கொடுக்கப்படவில்லை? ”

MR. SPEAKER :—“ கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டு உட்காருங்கள். பதில் வரும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member presumes so many things which I am really unable to agree with. For instance, he said only spoilt cholam was supplied. Apart from these, he wanted to know the number of shops and I said a separate question might be put. As regards the ration contents, I have already said that 10 oz. are being supplied.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is there any statutorily rationed area in Chingleput district where rice is supplied through fair price shops? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I presume Chingleput town and Conjeevaram are the two statutorily rationed areas.”

DR. K. B. MENON :—“ Is there any fall in the purchase of rations by card-holders and if there is, will the Government consider the advisability of increasing the rations supplied to those who take rice from fair price shops? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is a fall in the purchase of rice from fair price shops especially in Chingleput and South Arcot districts to which the hon. Member who put the main question was referring. In Chingleput, in spite of the fact that there are hundreds of fair price shops, only seven tons per week was the off-take during the last month. That is why many of the shops were closed.”

[21st December 1953]

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAY :—“ Is it not a fact that fair price shops are being opened in industrial areas with a view to reducing the cost of living index so that the dearness allowance paid to workers may be less? When that is so, why does the Minister style the workers as a privileged class? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ They want an assured supply of rations to industrial labourers as if industrial labourers alone are suffering in this country. As a matter of fact, there are workers who are poorer than industrial workers and they have also got to be supplied. We have to take into consideration the entire population and pass necessary orders.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ சொர்க்கம் சோளம் சாப்பிட்டதால் அநேகம் பேர்கள் இறந்துபோனதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது. அப்படி எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள்? அந்த சோளத்தில் என்ன கலந்திருந்தது என்பதை மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Unfortunately, this question has absolutely no bearing on the main question.”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“ ஒரு கார்டுக்கு எவ்வளவு யூனிட் அரிசி கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி மந்திரிகள் சொல்லுவார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Evidently the Member was attending to some other business when I was replying? ”

Cases of death due to eating “ mancharalikai fruit ”.

* 182 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state how many cases of death were recorded in the Kollengode Hospital, Palghat taluk, South Malabar, recently by eating a fruit called “ Mancharalikai ” by starving people?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Two cases for the use of the fruit is reported to be due to family quarrels and not to starvation.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ സാർ, പാലക്കാട് താലൂക്കിൽ കൊല്ലങ്കോഡിൽ ജനങ്ങൾ പട്ടിണി സഹിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഈ കായ കഴിച്ചു മരണമുണ്ടായതാണ്. എന്ന രാജ്യം ഈ ഉത്തരവ് കൊടുത്ത അറിയിപ്പോ? ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ പട്ടിണിക്കുള്ള നിരോധനങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർക്കു് എന്തെല്ലാജനങ്ങൾ കാര്യം പോകുന്നതെന്നു അറിയണമെന്നു് ഏതു് ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Only eleven cases were admitted to the hospital and two of the persons admitted died because they were admitted rather late. I do not think that Palghat area is a deficit area in Malabar district.”

DR. K. B. MENON :—“ Government have been parrying the question on deaths due to starvation. Will the Government tell us what they mean by ‘ death by starvation ’? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Death due to want of food.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ മരണം മരണമല്ല, “ ഹോളർസ് ” ഹോളർ വിട്ടു പോകുന്നതാണ്. “

[21st December 1953]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ That is the seed of the oleander plant. People who eat these seeds get poisoned.”

SRI KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—“ Is it not a fact, Sir, that famine generally leads to starvation? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It depends upon the degree of famine prevalent in any particular place.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ സർ, ഈ കായ വളരെ വിഷമുള്ള കായയല്ലെന്നും, ഒരു വിധത്തിലും ഭക്ഷണം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇന്നു ഇന്ത്യയിൽ മരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഈ വിഷകായ തിന്നു മരിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു വോഡ്യാന്റാണ് ഈ കായ ജനങ്ങൾ തിന്നതു എന്നും ചെറുപ്പക്കുട്ടികൾ മറ്റു സാധനങ്ങൾ ഈ കായ തിന്നുന്നതിനു ഇടവരുത്തിയ പരിതഃസ്ഥതിയെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് വല്ല അന്വേഷണവും നടത്തുമോ? ”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ On a point of order, Sir. The hon. Member putting the question in Malayalam calls the Hon. Minister as ‘Avamanapatta Manthiri’. Is it in order to call him so? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The hon. Member who put the question in Malayalam has been consistently using the very proper and respectful term ‘Bahumana-petta’. I am very sorry people take instead of hearing the word, uttered such words as are moving in their own brains.” (Laughter.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The persons referred to in the question ate these poisonous fruits because they were not getting any food for so many days. Therefore they thought it better to die all of a sudden by taking poison instead of dying inch by inch due to starvation. Did the Government conduct an enquiry into this matter and if so with what result? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is not the business of the hospital authorities to find out why a particular person took a particular poison. But this is one of the common poisons people take in many places. It finds a prominent mention in the Chemical Examiner's report.”

SRI N. MAHALINGAM :—“ On a point of order, Sir, ഓഖ്വൊറു അങ്കുട്ടിനെക്കുറിച്ചും തന്നെ തായ് മൊഴിയിൽ പേരിട്ടതെ മറ്റുപറ്റിയും ആங்கിൽത്തിൽ சொல்വതற்கു അനുமதி கொடுத்திருக்கிறீர்களா? ”

MR. SPEAKER :—“ He only explained the question in English.”

Grant of residential scholarships to Harijan students.

* 183 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) what are the rates of residential scholarships granted to the Harijan students in the City Colleges for the years 1952, 1953 and 1954;

(b) whether the residential scholarships for Harijans for the year 1953-54 has been reduced and if so, the reasons;

[21st December 1953]

(c) what are the boarding charges in the College Hostels for Harijan students in the City;

(d) whether any representations were received by the Government regarding the reduced rates of residential scholarships to Harijan students in the Colleges in the City of Madras; and

(e) if so, the action taken by the Government?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ (a) & (c) The rates of residential scholarships to the Harijan students studying in the City Colleges vary from course to course and from College to College. Generally the value of residential scholarships include the amount required for the purchase of books, note-books, etc., for the payment of special fees and tuition fees, if any, plus the actual expenditure incurred on boarding and lodging charges in the respective hostels.

“ (b) A provisional reduction was made in the rate of boarding and lodging charges. But this was increased subsequently and the Scholarships are now given at the usual rates without any reduction.

“ (d) Yes.

“ (e) No action was taken in view of the increased actual rates restored.”

SRI A. RATNAM :—“ கல்லூரியைச் சேர்ந்த விடுதிகளில் வசிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஜூலை, ஆகஸ்டு மாதங்களில் ‘ரெஸிடென்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப்’ தொகையைக் குறைப்பது உண்மையா? அப்படி குறைந்த தொகையை அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் அதிகரிப்பதும் உண்மையா? ”

MR. SPEAKER :—“ மந்திரி அவர்கள் ஏற்கனவே பதில் சொல்லி யிருக்கிறார். ”

SRI A. RATNAM :—“ தனியப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல் களில் எத்தனை மாணவர்கள் வசிக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Notice, Sir.”

SRI L. C. PAIS :—“ May I ask, Sir, whether Harijans converted to other religions are entitled to these scholarships? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ I think they are eligible, Sir.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Are the Government aware of the fact, Sir, that Harijan students who apply for scholarships early in July do not get the scholarships till late in February of next year with the result that these Harijan students are subjected to lots of inconveniences and they are forced to discontinue their studies before they could hear anything about their scholarships? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Sir, the hon. Member has made a very general remark. If individual cases are brought to the notice of Government, they will be looked into.”

[21st December 1953]

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Will the Hon. Minister be pleased to tell us, how many Harijan hostels there are in the State for the various institutions and whether the Harijan students of the Law College are put up in any decent place? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—
“ Notice, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சென்ற வருஷத்திலே இந்த வருஷம் ஹரிஜன உதவி நிதிக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை குறைவாக இருப்பதால் பல ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும், பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும் இந்த வருஷம் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படவில்லை. அதிகமாக பணத்தை ஒதுக்கி அனேகமாக எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Sir, there was the official difficulty owing to the partition of the State. Before partition, the Government was not in a position to assess the needs. Now the Government has gone into the question and allotted supplementary grants in this respect.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ Sir, in view of the very poor results achieved from the expenditure on the grant of residential scholarships and lumpsum boarding grants and also in view of the fact that there is much delay in granting these scholarships, may I ask the Government to consider the desirability of starting Government hostels at important centres to accommodate these students? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The Government has already started hostels under its management in the mofussil. If I remember right, Government is also running a hostel in the City. If additional hostels are required, Government will consider the matter.”

SRI D. DASARATHAN :—“ சென்னை நகரத்திலே ஒரு சில தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்களுக்கு ரூ. 70-லிருந்து ரூ. 80 வரை கொடுப்பது மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறதென்றும், அது கட்டவில்லை யாதலாலும் அநேக மாணவர்கள் கல்லூரிகளிலிருந்து வெளியேற்றப் படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த செலவைக் குறைப்பதற்காகவும், குறைந்த செலவில் அதிக மாணவர்களை ஒரே இடத்தில்—12 வருஷங்களுக்கு முன் சென்னையில் இருந்த ஹாஸ்டலைப்போல் வைத்து பராமரிக்க சர்க்கார் முன்வருமா ? ”

MR. SPEAKER :—“ ஆங்கிலத்தில் ஒரு அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்வி யைத் தான் நீங்கள் இப்பொழுது தமிழில் கேட்கிறீர்கள். ”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ வசதியுள்ள சில மாணவர்களும் கூட இந்தச் சலுகையை ஏமாற்றிப் பெறுகிறார்கள் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தாவது ரிபோர்ட் வந்திருக்கிறதா ? அப்படியிருந்தால் அதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The information furnished by the hon. Member will be considered.”

[21st December 1953]

SRI M. CHADAYAN :—“ ലബോറിലെ ഹരിജന ഹോസ്റ്റലുകളിൽ ഉള്ള ഹരിജന കുട്ടികൾക്ക് സ്കോളർഷിപ്പും ബോഡിങ്ങ് ഗ്രാന്റും ഇതുവരെ കിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നു ഞ്ഞു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഐ.സി.എസ്.ഡി.ഒ. ബോഡിങ്ങ് സ്കോളർഷിപ്പ് കഴിയുന്നവരെ തീർക്കുകയാൽ മറ്റൊരു ശ്രമിക്കുമോ ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ I am not aware of it, Sir. Anyhow the matter will be enquired into.”

SRI V. MUTHU :—“ இதர மதத்திய ஹரிஜனங்களுக்கும் இந்தச் சலுகை உண்டு என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால், இதர மதத்தில் ஹரிஜனங்கள் என்ற ஜாதியினர் இருக்கிறார்களா ? அப்படி இல்லையென்றால், ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஏற்பட்ட நிதியிலிருந்து இதர மதத்தினருக்கு செலவழிப்பது நியாயமா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ A separate question may be put.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ May I ask the Hon. Minister whether the Government are aware that hostels which receive this lump sum boarding grant and are managed by private individuals are run on business lines rather than with the motive to ameliorate the conditions of Harijan students? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, all these privileges lend themselves to corruption to a certain extent. But we cannot stop them for that reason.”

Purchase of firebricks to boilers of certain power stations.

* 184 Q.—**SRI M. PALANIYANDI :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state— 11-30 a.m.

(a) wherefrom the Government of Madras are getting the firebricks to the boilers of Madras Basin Bridge Power station and Samayanallur Power station;

(b) what is the stock in possession; and

(c) whether efforts have been made to see whether the same quality of firebricks is available in South India?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) The ordinary firebricks (Indian manufacture) required for the Basin Bridge Power station are obtained from Calcutta, Kolar and Dalmiapuram and the special type firebricks (imported) for the power station are obtained from Calcutta and Madras. Regarding the Samayanallur Power station, there has been no necessity to order firebricks in any appreciable quantity after the station commenced operation in 1951.

“ (b) Basin Bridge—

	NOS.
Ordinary firebricks	38,300
Special firebricks	7,020
Total	45,320

Samayanallur—

Plain firebricks	...	...	NOS. 8,000
Special type firebricks	...	...	1,000
	Total	...	9,000

“(c) It is open to firms in South India to tender when tenders are invited. Supplies from Dalmiapuram are actually being tested in service?”

Destruction of paddy crops by flies.

* 185 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many acres of paddy crop were destroyed recently in areas like Ramanthali, Kunnaru, Payyanur, Kunhimangalam, Matai, Perinthatta, Mathamangalam, Kuttoor, etc., in Chirakkal taluk, North Malabar, owing to the attack of flies and what preventive action Government have taken in this connexion and

(b) whether the Government have received any report from the Collector of Malabar regarding the widespread destruction of paddy crop in the amsams mentioned above?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) The Government have received a report from the Collector of Malabar that paddy crop to an extent of 102.11 acres were destroyed in 14 villages in Chirakkal taluk including some of the villages mentioned by the hon. Member owing to a pest attack. Both the Revenue and Agriculture Departments have taken timely action to arrest the spread of the pest and it is now under control. The Plant Protection Officer, Coimbatore, has also inspected the affected areas and suggested the action to be taken to prevent their spread further.”

SRI K. P. GOPALAN :—“സർ, പത്തനൂർ ഫക്യിൽ ഉള്ള പല പ്രദേശത്തു ഉള്ള ജന്മകുളങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാത്തു് എത്രയോ ഏക്കർ കൃഷി നടക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു് എന്നു ഗവണ്മെന്റു് രേഖാബുദ്ധിയുടാ അവിടെയുള്ള കയ്യെപ്പടുന്ന കൃഷിക്കാരെ നീക്കിയും വേറൊരു വയ്ക്കുകയോവേണ്ടതു വഴി നടപടികൾ ഗവണ്മെന്റു് എടുക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നതോ ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the question of kist remission will be governed by Remission Rules and has to be attended to by the Revenue Department. Regarding the remission of rent on account of the damages to crops, it has to be settled between the landlords and tenants."

SRI A. APPU :—“ What was the timely action taken by the Revenue and Agriculture Departments in this matter of preventing the spread of the disease? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, half a ton of insecticides was distributed throughout the affected places.

21st December 1953]

Out of the discretionary grant available with the Collector, he had enabled insecticides to be distributed at concessional rates. The Plant Protection Officer was touring the area and he had been advising the ryots to take prompt action by using insecticides and also seeing to it that it was distributed properly. The Agriculture Department had been complaining that there has not been adequate response from ryots."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" May I ask the Hon. Minister for Agriculture to tell us, if he has got information in his hands as to the pest situation in the district of South Arcot? "

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's question refers to South Arcot but we are now dealing with Malabar. Anyway, if the Hon. Minister is prepared to answer it, I have no objection."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have no information about South Arcot in my hands, but I may inform the hon. Member that I shall be answering a short notice question about it.”

SRI M. S. MOGRAL :—“ May I know, whether the Government have received any representation or report about the destruction of standing paddy crops in the district of South Kanara by flies? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member's question refers to South Kanara but we are now dealing with Malabar.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is the Hon. Minister for Agriculture aware of the fact that the spread of this paddy disease is due to want of proper number of technical personnel posted at firka headquarters. Will the Government, therefore, consider the desirability of posting more technical personnel at the firka headquarters with enough number of maistries, dusters and sprayers so that the spread of this disease may be arrested in time? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may assure the hon. Member that whatever action as is found necessary, is being taken in this respect.”

SRI R. KRISHNAN :—“ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി, ഇത്തരം ഇഷ്ടകളുടെ ഉപരേഖയാണ് വിള നൽകുവാൻ പാട്ടം വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ട ചോദ്യം ഉണ്ടെന്ന് വിചിത്രം എന്നും, അങ്ങനെയൊരു വിട്ടുകൊടുക്കുവാനുള്ള ചോദ്യം കടിയുണ്ടാകും അതിനാൽ തത്ത്വബാധമെന്നും, ഏതു നിയമിക വിള നൽകുവാനുണ്ടെന്നു പാട്ടം വിട്ടുകൊടുക്കുവാനുള്ള നിയമം ഉള്ളതെന്ന് പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am afraid that this question must be addressed to a different quarter.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. തൃപ്പൂക്കടം തൃപ്പിള്ളിയിലെ ഏകദേശം ൧൦ കോടി രൂപ വിലയിരുത്തിയ പലതുകൾക്ക് വേണ്ടത്ര response നൽകാൻ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് സർക്കാരിന്റെ വിവരമുണ്ട്. എന്നാൽ പത്തനംതിട്ട, ഇടുങ്ങിയ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഭാര്യ വിവിധ വിഭാഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ സ്ഥലമായും പറമ്പുമായതിന്നു ശേഷമാണ് പല വില്ലേജുകളിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പോയെന്നും; കുടുംബങ്ങൾ വിറ്റ

[21st December 1953]

രണം ചെയ്യുന്നതന്നെ അധികരിച്ചു വിവരമായതുകൊണ്ട് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാർക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന് തന്നെ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്യ നിവേദനം ഗവണ്മെന്റിന് അറിയാമോ ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I have already answered that the Department had sufficient stocks of insecticide for distribution. Even at Payyanur head-quarters, there was sufficient stock of insecticides. These insecticides were being sold at concessional rates and our officers had been advising ryots to take prompt action at the initial stage. As I said, there has not been adequate response from the ryots, in the sense that they did not avail themselves of these insecticides at the initial stage though it was offered at concessional rates.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ தமிழ் ஜில்லாக்களில் பல இடங்களில் செஞ்சுரை (chensuri) என்ற ஒரு நோயினால் நெற் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அது சம்பந்தமாக சர்க்கார் எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I am aware of the widespread prevalence of this terrible disease which is like cancer for man. There is no proper prescription for the effective control of this disease and the Department have been taking adequate preventive measures.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ பயிர்கள் பூச்சிகளினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று ஏழை விவசாயிகள் பலர் அதிகாரிகளிடம் புகார் தெரிவித்திருந்தும் கூட, ஒரு நிவாரணமும் ஏற்படவில்லை என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am aware of such a situation. As I said, the Department have been distributing these insecticides at 25 per cent concessional rates and where the disease is widespread, we have recently issued an order that they should be sold at 50 per cent concessional rates.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ விவசாய இலாகாவில் வேலைசெய்யும் மேஸ்திரிகள் போன்ற சிப்பந்திகளிடம் மரம் நடுவது, செஸ்பேனியா விதை நடுவது போன்ற அதிகப் படியான வேலைகளை வாங்குவதனால், பயிர்களுக்கு நோய்கள் வரும்போது உடனடியாக அவைகளைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் இருக்கிறதென்பதை சர்க்கார் அறியுமா? அப்படி இருந்தால், என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்க முடியுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Proper manuring through Sesbania Speciosa and distribution of other green manure seeds is also a part of preventive work against these crop diseases.”

SRI C. H. KANARAN :—“ മന്ത്രി മറുപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ പറയുമ്പോൾ നീക്കം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന മരങ്ങൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റാണെന്നും, എന്നാൽ അഗ്രികൾച്ചറൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനാണ് എത്രയും കൂടി നൽകിയിട്ടുള്ളതും അഗ്രികൾച്ചറൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ അറിയിച്ചു നീക്കം ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ട ഏല്പാട് ചെയ്യുമോ? ”

21st December 1953]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Collector is fully aware of the extent of the damages caused and he will deal with the situation.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is it a fact that when relief is sought for by ryots, officers in return ask for relief by way of conveyances for them? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am not aware of it but if the hon. Member would bring to my notice any specific instance, I shall look into it.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ In view of the devastating effect on the crops and in view of the financial stringency under which the agriculturists are placed today, will the Government consider the desirability of supplying these insecticides free of cost at least during this critical time? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, it is not practicable to supply these insecticides free of cost. As I said earlier, wherever the disease is widely prevalent, they will be sold at 50 per cent concessional rates.”

Appointment of Assistant State Prosecutors.

* 186 Q.—SRI S. DAIVASIGAMANY: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state— 11-40 a.m.

(a) the number of Assistant State Prosecutors in the City of Madras;

(b) whether their appointments have been made permanent and pensionable and if so, when and from what date; and

(c) whether any and what age-limit has been fixed for the purpose of their selection and appointment?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ (a) There are 10 Assistant State Prosecutors in the City including the Chief Assistant State Prosecutor.

“ (b) Yes, from 6th October 1952.

“ (c) Rules have been finalised recently according to which for those recruited by transfer there is no age-limit. For those recruited direct from the Bar, the age-limit is 35 years for the posts of Assistant State Prosecutors and 45 for that of Chief Assistant State Prosecutor.”

SRI S. DAIVASIGAMANY :—“ Sir, may I know whether Sri Subba Ayyar of Chingleput has been appointed as an Assistant State Prosecutor recently and, if it is so, is it a sort of solatium for a political prisoner? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Yes, Sir, he has been appointed but these appointments are made according to merit and not as a solatium.”

[21st December 1953]

SRI S. RAMALINGAM:—“அசெஸ்டென்ட்க் பப்ளி பிராக்டிஷியனரை சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தெரிந்தெடுக்க சர்க்கார் யோசனை செய்யுமா?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—“Sir, these appointments are only for a term. We are now finalising the rules regarding regular appointments to this cadre.”

SRI S. DAIVASIGAMANY:—“Is it not a fact Sir, that Sri Subba Ayyar has been appointed over the heads of two other Assistant State Prosecutors who were already working there?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—“Sir, a separate question may be put on this subject and I will be able to explain every detail regarding this appointment.”

Medical concessions to non-gazetted officers.

* 187 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the total number of non-gazetted officers to whom free medical treatment has been given up to 30th June 1953 in South Arcot district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“About 350 for the period from 1st January 1953 to 30th June 1953. The figure excludes the non-gazetted officers treated in the out-patient department.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“1953-ம் ஆண்டு ஜூன் 11-வதுள்ள சுகாதார இலாகா ஜி.ஓ. நெ. 2233 பிறப்பதற்கு முன்பு என். ஜி. ஓக்களால் கொடுக்கப்பட்ட பில் ஜி.ஓ. நெ. 2233-படி இல்லை என்ற காரணத்தால் பணம் பட்டுவாடா செய்யாமல் மறுக்கப்பட்டுவிட்டன. இவைகளின் காரணம் என்ன? இது சரிதானா? இதைப்பற்றி சுகாதார மந்திரி விளக்குவாரா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, these concessions have been given with effect from 1st April 1952.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“Sir, in G.O. No. 2233, P.H., dated 11th June 1953, it has been stated that non-gazetted officers should produce bills based on prescriptions from specified District Medical Officers or Medical Practitioners. But, the bills already submitted by them from other Registered Medical Practitioners were not passed on the ground that they did not conform to G.O. No. 2233, P.H., dated 11th June 1953. Will the Government consider the question of passing these bills?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The hon. Member may please write to me on this matter.”

SRI S. RAMALINGAM:—“கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் வைத்திய வசதிக்காக செலவிட்ட தொகையை சர்க்காரிடமிருந்து திரும்பிப் பெறுவதற்கு பெரிய சிரமமாயிருக்கிறபடியினால் உயர்தரமருந்துகளை ஆஸ்பத்திரியில் வைப்பதற்கு சர்க்கார் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யுமா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, the authorized medical attendants are asked to prescribe the commonly used drugs of equal therapeutic value when new costly drugs are not available in hospitals and dispensaries. They are prohibited from prescribing expensive drugs, tonics, laxatives or other elegant preparations which are not considered necessary.”

[21st December 1953]

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Sir, is it a fact that the Government have prohibited the grant of these concessions to retired but re-employed persons and that, if they had already enjoyed this concession, recoveries have been ordered?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, I do not think it is correct.”

Department of Publicity and Information.

* 188 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) why the Government are maintaining a department of Publicity and Information;

(b) whether the department is a permanent one; and

(c) the expenditure incurred by the Government for maintaining it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The Information and Publicity Department is being maintained, (a) to act as a liaison between the Government and the Press, (b) to inform the public on the policies and programmes of Government; and (c) to assess trends of public opinion as expressed in the newspapers and bring them to the notice of the Government.

“(b) Yes. All the posts in the department which were in existence for over five years and the continuance of which was considered necessary have been made permanent. Some of the posts were retrenched on grounds of economy. The number of posts thus retrenched is 23 out of 48 posts.

“(c) The annual expenditure on account of this department is now Rs. 1.3 lakhs. Prior to retrenchment the expenditure was Rs. 2.15 lakhs.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“டைரக்டர் ஸ்தானம் காலி ஏற்பட்ட காலத்திலே அதே இலாகாவில் இருக்கும் ஒருவருக்கு உயர்வை அளிக் காமல், வேறு ஒரு புதிய நபரை என் நியமிக்கவேண்டும்? அப்படிப்பட்ட டைரக்டர் ஸ்தானத்திற்கு வேண்டிய யோக்கியதாம்சங்கள் என்ன?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No particular qualifications have been prescribed by any rules for this post and only the general suitability of the person is considered. The present Director of the department was acting on a contract basis and when the contract period was over he has been appointed as the permanent Director of this department.”

SRI T. GANAPATHY:—“Sir, may I know whether the Government will make available in Tamil the Information Films of the Government of India for exhibition in rural areas?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, I will consider that suggestion.”

[21st December 1953]

DR. K. B. MENON :—" Sir, are the pages of the Madras Information open to the public like the All-India Radio? Does not correct understanding of information mean the presentation of both aspects of a question? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir, we are giving both aspects of the case and also whatever appears in the newspapers is brought to our notice. Besides, in informing the public about the Government's policies and programmes there can be no two aspects. The Government do not make any distinction between one press and another. The entire press is taken into consideration and none is shut out."

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—" Sir, may I know whether the Government is aware of the fact that there is a feeling among the public that this department is superfluous? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not know the general feeling about it. If the hon. Member feels like that, I am afraid, it is not the correct feeling. As a matter of fact, when considering the amounts spent by other State Governments, we are spending only about a fifth or tenth of what other Governments do. I think this department is absolutely necessary and we are spending the barest possible minimum in this matter."

DR. K. B. MENON :—" Sir, I am sorry my question has not been answered. Are the pages of the Madras Information open to the public like the All-India Radio? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, the question is about the journal, 'The Madras Information'."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This journal has to serve a particular purpose. It is not as if party politics is to be brought into it. Certain factual information is published in it and it is therefore not possible for others to publish their articles also."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, I may add that if hon. Members will contribute well-reasoned, useful and instructive arguments which are fit for publication in the magazine I shall try my best to find columns for them."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Sir, is it not a fact that Civil Servants are permitted to contribute highly controversial articles to this journal? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, they are only allowed to give information about certain things. I do not think they have been permitted to write about controversial matters as such. If anything is brought to my notice, I will look into it."

[21st December 1953]

Season tickets for travel in Government buses.

* 189 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government have issued orders to the Commissioner of Transport to issue season tickets to passengers travelling in the buses in the City of Madras? 11-50 a.m.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" An experiment of issuing season tickets on two routes was tried for three months. The response was not adequate. The experiment is being continued till the end of 1953 on one of the two routes, with the charge reduced by one rupee."

SRI A. RATNAM :—" டிராம் வண்டிகள் மீண்டும் ஒரேவது சாத்திய மில்லாத காரணத்தால் சர்க்கார் பஸ்களில் மத்தியதர வசூற்பாருக்கும், கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும் சீசன் டிக்கட் வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் உத்திரவிட முன்வருமா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the season ticket is there. My complaint is that people are not buying season tickets in sufficient and large numbers. I should be thankful if my hon. Friend will add to the propaganda on my behalf about the availability of season tickets."

SRI K. VINAYAKAM :—" The Hon. Minister accuses us that there is no adequate response from the public. May I add, Sir, that the department has not given sufficient publicity to the existence of season tickets. The availability of season tickets was never published anywhere except for one day in a newspaper. Will the Government consider the desirability of giving proper publicity through their Transport Department, through their drivers and conductors and through other agencies? The fault lies with the Government and not with the people? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" We made whatever propaganda, we thought, was sufficient, I am sure the debate raised in the Assembly and the remarks of my Friend will add to the propaganda value."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Will the Government consider the feasibility of reducing the rate for a season ticket as that is the best means of propaganda to induce people to buy it? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the present rate of a season ticket is considered uneconomical. If I were to reduce it further, I am afraid that the fate that overtook the tramways will overtake the Government transport also."

SRI S. RAMALINGAM :—" சாதாரண தொழிலாளிகளுக்கும், நடுத்தர சிப்பந்திகளுக்கும், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் டிராம்களில் வசூலித்த சீசன் டிக்கட் கட்டணத்தையே பஸ்களிலும் வசூலிக்க விதிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have just answered the question. The hon. Member did not, evidently, follow it. I do not hope he wants the fate of the tramways to overtake the State Transport."

[21st December 1953]

Assignment of lands to Harijans in Stanley Nagar.

* 190 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether the Government received any representation from the residents and a local organization regarding assignment of lands to the Harijans of Stanley Nagar, Basin Bridge, Madras, who have been occupying the land and for which they have been paying rent for more than 20 years, and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“A petition on the subject was received from the Stanley Nagar Association and it was forwarded to the Collector of Madras for disposal. The Collector has since reported that the lands belong to the Corporation of Madras, and that the Association has been informed of this fact and asked to apply to the Corporation of Madras.”

SRI A. RATNAM:—“இருபது வருஷ காலமாக ஹரிஜனங்களால் உபயோகிக்கப்பட்டுவந்த காரணம் காட்டி அரசாங்கத்தின் உத்தரவைப் பெற்று சென்னை நகராண்மைக் கழகம் அவர்களிடம் ரெவின்யூ வசூலித்தது மந்திரியாருக்குத் தெரியுமா? அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கே வாங்கிக் கொடுக்க உடனடியாக அரசாங்கம் உத்தரவு இடுமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“We are now on the question of assignment of lands to the Harijans of Stanley Nagar. We cannot be just roaming about at this time regarding others.”

Abolition of the post of Economic Adviser to Government.

* 191 Q.—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) when the post of Economic Adviser to the Government of Madras was created and for what period; and

(b) whether there is any proposal to abolish this post?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The post of Economic Adviser to the Government of Madras was created in October 1947 on contract basis for a period of five years.

“(b) The post has been abolished with effect from 1st October 1953.”

SRI M. PALANIYANDI:—“மற்ற அரசாங்கங்கள் விளம்பர இலாகா விற்கு அதிகத் தொகை செலவழிக்கும்பொழுது நம் அரசாங்கம் குறைவாகத் தான் செலவு செய்கிறது. ஆகையால் தான் விளம்பர இலாகா அதிகாரியை நிரந்தரமாக்கினோம் என்று மந்திரி மொழிந்தார். ஆனால் பொருளாதார ஆலோசகர் இலாகாவிற்கு மற்ற அரசாங்கங்கள் பல லட்சக்கணக்காக அதிகமான பணம் செலவழிக்கும்பொழுது, நமது சர்க்கார் மட்டும் செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஏன் இங்கு பொருளாதார ஆலோசகர் பதவியை எடுத்துவிடவேண்டும்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The department as such has not been abolished. The department is going on. Only the post of Economic Adviser which this Government considered unnecessary has been abolished.”

[21st December 1953]

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD:—“While appreciating the answer of the Hon. the Finance Minister that he has not abolished the department but only the post of Economic Adviser, will the Government consider the advisability of appointing a suitable officer as the Economic Adviser?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“We are having sufficient number of officials in this department for our requirements. If anything more becomes necessary later on in the future, certainly we shall consider it.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“பொருளாதார ஆலோசகர் பதவியை இப்பொழுது எடுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே சர்க்காருக்கு பொருளாதாரத் துறையில் ஆலோசனை தேவை இல்லை என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்தா?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“We have got quite a number of Members in this Assembly who can give us advice.”

SRI M. PALANIYANDI:—“நம் சர்க்கார் விளம்பர இலாகா அதிகாரி ஒரு பிராமணர் என்ற காரணத்தினால் நீக்கப்படாமல், இந்தப் பொருளாதார புள்ளி விவர அதிகாரி மட்டும் பிராமணரல்லாதவர் என்ற காரணத்தினால் நீக்கப்பட்டாரா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I am sorry such a question has been put. Community has absolutely no consideration in this matter.”

SRI R. V. SWAMINATHAN:—“May I ask the Hon. Minister whether there was any difference of opinion between the Hon. the Finance Minister and the Hon. the Chief Minister while considering the abolition of the post of Economic Adviser and did the Hon. the Finance Minister favour the retention of the post while the Hon. the Chief Minister favoured its abolition?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“Sir, the question is most improper and we do not propose to answer it.”

Relief to Harijans affected by floods in Malabar.

* 192 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether any Harijans who had suffered in the recent Malabar floods have been granted house-sites in poramboke or any other lands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“So far only financial aid was given to the Harijans who suffered in the recent floods for reconstructing and repairing their houses affected by floods. There is now a proposal to grant 84 cents of poramboke land in R.S. No. 33/15 of Puzhathi amsam, Chirakkal taluk, for the construction of houses by six Harijans who had suffered in the recent floods.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“When the Hon. Minister gave information about buildings destroyed, he stated that, according to official reports, 579 houses belonging mostly to Harijans

[21st December 1953]

were destroyed and that the Government would see that poramboke lands are assigned to those Harijans whose houses had been destroyed. May I know why there was so much delay in considering the assignment of poramboke lands to Harijans?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"My information is that poramboke lands are rather scarce and so the Government are now considering whether any private lands can be acquired for the use of Harijans as house-sites."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയാണ് അവിടെ പുറമ്പോക്കു സ്ഥലങ്ങൾ വളരെ കുറവുണ്ടെന്നത്. ചിറകൽ താലൂക്കിൽ 'കാട്ടമ്പലം' എന്ന സ്ഥലത്തു ഗവണ്മെന്റ് പുറമ്പോക്കുസ്ഥലങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ നിന്നു അവിടെ വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ട് വീടുകൾ നശിച്ചു. ഹരിജനങ്ങൾക്കു വീടുകൾ വാങ്ങുവാൻ സ്ഥലം കൊടുക്കണമെന്നു, കയ്യൂർ, വെങ്കടേശ്വരം, ചിറകൽ, താലൂക്കുകളിൽ അങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിച്ചു എന്തുകൊണ്ടു നടപടിയാക്കിയിട്ടില്ല എന്നു ഗവണ്മെന്റ് പറയുമോ?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"They are being implemented as far as practicable."

SRI K. P. GOPALAN:—"സർ, മലബാറിൽ സാധാരണ വെള്ളപ്പൊക്കം വരുന്ന അവസരത്തിൽ നദികളുടെ രണ്ടു വശങ്ങളിലും താമസിക്കുന്ന ഹരിജനങ്ങളുടെ വീടുകൾ മുഴുവനും കൊല്ലവും നശിക്കാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വീടുകൾ നശിക്കാത്ത വിധത്തിൽ 'വേർതിരിച്ചറിയൽ' വീടുകൾ കെട്ടുറപ്പുള്ള താമസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് വല്ല നടപടികളും എടുക്കുമോ?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Yes Sir, the Government are taking all practical steps in the matter. If the hon. Member brings to my notice any specific case wherein anything further has to be done, I will certainly look into it and do what is possible."

Private educational institutions taken over by the Government.

12 noon. * 193 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have taken over the administration and maintenance of any high schools from private or public bodies other than local bodies, during the years 1947–52; and

(b) if so, the names of such institutions?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) Yes.

" (b) The following institutions were taken over by the Government:—

Pudukkottai State—

- 1 Sri Brihadambal Boys' High School.
- 2 Ranees' High School for Girls.

Private—

- 1 Manavedan High School, Nilambur.
- 2 Hameedia High School, Keelakarai.

[21st December 1953]

Private—cont.

3 Vidyodaya Girls' High School, T. Nagar.

4 Government School for the Blind, Poonamallee.

The Vidyodaya Girls' High School has since been retransferred to private management."

Construction of a bridge across the Coleroon in Tiruchirappalli district.

* 194 Q.—SRI M. PALANIYANDI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the materials like iron and cement, etc., got for the construction of a bridge across the Coleroon in Tiruchirappalli district in Vilangudi-Tirumanur road at Thirumanur were removed recently and sent to another district; and

(b) if so, the reasons for such diversion of materials; and when the bridge work is proposed to be taken up?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—" (a) & (b) Only steel was purchased for this bridge work. It was diverted to other bridge works in neighbouring districts, as the proposal to construct a bridge at Tirumanoor had been deferred.

In view of the present financial stringency, it is not possible to say when the work will be taken up."

SRI M. PALANIYANDI:—"உடையார்பாளையம் பெரம்பலூர் தாலுக்காக்களுக்கு தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருந்து போக்குவரத்து வசதி கிடைக்கும்படியான முறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பின் ஏன் கை விடப்பட்டது. அந்தப் பாலம் பிற்பட்ட பகுதியான தாலுகாவிற்கு உபயோகப்படும்படியான காரணத்தினால் அதை மறுபடியும் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"The question started with that object only as early as 1940. But subsequently it was not possible to proceed with the work. There was a proposal to construct a cause-way and later on it was decided to change it to a bridge; but subsequently the Chief Engineer has remarked that there are already three bridges between Tiruchirappalli and Tanjore at three points, viz., Srirangam, Lower Anicut and Anakkaran Chatram and as such this construction was not considered to be of immediate necessity and therefore it has been deferred."

SRI M. PALANIYANDI:—"பாலம் கட்டாது 'காஸ்வேஸ்' (cause-way) யாவது குறைந்த செலவில் கட்ட அரசாங்கம் முன் வருமா?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"That is a very uneconomic undertaking—in fact, the construction of a bridge itself would be taken up as soon as funds are available."

MR. SPEAKER:—"Questions over."

[21st December 1953]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF ORDER RE CHIEF MINISTER'S REPLY TO A SUPPLEMENTARY QUESTION.

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Mr. Speaker, I rise on a point of order. So far as the procedure of this House is concerned, you, Sir, Mr. Speaker, are the person who is the custodian of the privileges of Members of this House and it is for you, Mr. Speaker, to decide whether a question is proper or improper. It is for you to check up a question and say whether it is right or wrong. I suppose it is not up to the Finance Minister or the Chief Minister to say that a question is proper or improper. The Hon. Chief Minister while replying to a supplementary question put by me to the Hon. the Finance Minister has replied that my question is an ‘improper one’ and as such the Government do not propose to answer it. I want to know whether an Hon. Minister, be he the Chief Minister or not, can characterize the supplementary question of an hon. Member of this House as ‘improper’.”

MR. SPEAKER :—“ A Minister can refuse to answer a question on public grounds.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ That may be, Sir. But here the Chief Minister did not say ‘I cannot answer that question or anything like that’. He said: ‘The question that has been put is *improper* and as such the Government do not propose to answer it’. That is why I want to know whether the Chief Minister can reply to the question of an hon. Member of this House characterizing the same as ‘improper’ when the proper person to decide whether a question is proper or improper is the Hon. Speaker and no one else.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member ought to have brought this to my attention then and there. On the other hand, he is bringing it up now when we have passed over several questions after that.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ May I submit, Sir, that the Chief Minister and other Ministers of the Government can refuse to answer a question and ordinary courtesy requires that whenever they do so they should give a reason for their not answering that question. The question that had been referred to was not proper since that question involved an assumption of difference of opinion on a particular matter and in a particular way between one Minister and another. I had to give the reason. If only I had allowed my colleague to answer, I thought he would have replied that the assumption was wrong altogether which would mean the disclosure of facts as to any difference of opinion between us. I did not want to create a precedent of opinion answer. Therefore I said that the question was improper and therefore the Government were not prepared to answer it. If only I had simply kept quiet it would have meant that I had accepted the charge.”

[21st December 1953]

SRI P. RAMAMURTHI :—“ ஒரு கேள்விக்கு பதில் கூறுவது அல்லது பதில் கூறாமல் இருப்பது என்பதற்கு சர்க்காரிடத்தில் போதிய காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் சபை சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் ஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் ஒரு கேள்விக்கு மறுப்பு அளிக்கவோ அல்லது பதில் சொல்லாமல் இருக்கவோ காரணம் கொடுக்கமுடியும். பொது ஜனங்களின் நலனை உத்தேசித்தோ அல்லது நாட்டின் நலனை உத்தேசித்தோ ஒரு கேள்விக்குக் காரணம் காட்டி பதில் கொடுக்க மறுக்கலாம். ஆனால் அந்தக் கேள்விக் சரியா தப்பா அல்லது தவறானதா என்பதை நிர்ணயிக்கும் படியான பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இல்லை. அது சபா நாயகருக்குத்தான் உரித்தாகும். ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்ல மறுக்கலாமேயொழிய அது சரி அல்லது தப்பு என்று நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பு சர்க்காருக்கு கிடையாது, அது சபா நாயகருக்குத்தான் உண்டு. அந்தக் கேள்வி தவறு என்று பதிலளிக்கும் அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இல்லை என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ With due deference to the Leader of the Opposition, might I say that he has put very ably the case for the Gentleman in the back-benches behind me. At the same time, I must say that if only I had answered as the Hon. Leader of the Opposition has suggested, it would have led to a grave ambiguity and misconstruction of facts. It would have meant that the charges were correct when as a matter of fact the charges were not correct and it was not proper to go into those charges.”

III.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES VARYING THE ORDER OF DEMANDS FOR GRANTS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg to move—
‘That the Demands for Grants for the second six months of the year 1953-54 be taken up in the order set out below :—

I—Land Revenue.

VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.

VIII—Irrigation.

XV—Education.

XVII—Public Health.

XVIII—Agriculture and Fisheries.

XXII—Harijan Uplift.

XXIII—Labour including Factories.

XXXII—Community Development Projects.

XX—Co-operation.

XIII—Jails.

XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses (Tramways).

and the rest of the Demands for Grants be taken up in the order in which they appear in the Notice, dated 14th December 1953.’”

[21st December 1953]

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That the Demands for Grants for the second six months of the year 1953-54 be taken up in the order set out below :—

I—Land Revenue.

VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.

VIII—Irrigation.

XV—Education.

XVII—Public Health.

XVIII—Agriculture and Fisheries.

XXII—Harijan Uplift.

XXIII—Labour including Factories.

XXII—Community Development Projects.

XX—Co-operation.

XIII—Jails.

XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses (Tramways).

and the rest of the Demands for Grants be taken up in the order in which they appear in the Notice, dated 14th December 1953.' "

The motion was carried.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE SECONDS
SIX MONTHS FOR THE YEAR—1953-54.

(1) DEMAND I—LAND REVENUE.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 38,10,500 under Demand I—Land Revenue Department.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 38,10,500 under Demand I—Land Revenue Department.'

" I allot three hours for this demand. Mr. C. H. Kanaran may now move his cut motion."

* SRI C. H. KANARAN :—" Sir, I moved to reduce the allotment in my name, viz. :—

'That the allotment of Rs. 38,10,500 for Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.' "

21st December 1953]

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the allotment of Rs. 38,10,500 for Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.' "

MR. SPEAKER :—" Mr. C. H. Kanaran may now speak."

* SRI C. H. KANARAN :—" Sir, I moved to reduce the allotment of Rs. 38,10,500 by 100 [(1) To discuss the failure of the Government to lease out waste lands especially in Malabar to peasants and agricultural labourers. (2) To discuss the policy of the Government in depriving peasants of the possession of unreserved lands in Wynaad. (3) To discuss the failure of the Government to enact the Malabar Tenancy Act as per the suggestions made by the peasant organizations of Malabar.] 12-10 p.m.

" ഈ അസംബ്ലിയിൽ പല പ്രാവശ്യം വന്നിട്ടുള്ള ഒരു പ്രധാന ചോദ്യമാണ് തരിശു ഭൂമികൾ കൃഷിക്കാർക്ക് കൊടുക്കണമെന്നുള്ളത്. ഇന്നത്തെ സഭയിലുണ്ടായ പല ചോദ്യങ്ങൾ അതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. മലബാറിലാണെങ്കിൽ ഏകദേശം 18 ലക്ഷത്തിലധികം ഏക്കർ തരിശു ഭൂമിയുണ്ടെന്നാണ് കണക്കുകൊണ്ടു കാണുന്നത്. അതു പക്ഷെ കുറച്ചു കൂടുതലായിരിക്കാം. ഏതായാലും തരിശു ഭൂമി ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ വളരെയധികം ഉണ്ടെന്നുള്ളതു പാർലമെന്റാണ്. അതിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈ വശം ഇരിക്കുന്നതാണെന്ന ധാരാളം ഉണ്ട്. പാർലമെന്റ് ഹരിജനങ്ങൾക്കും കുടുംബശ്രീ ലക്ഷികൾക്കും മറ്റു സാധുക്കൾക്കും കൃഷിക്കാർക്കും തരിശു ഭൂമികൊടുക്കാൻ വേണ്ടി ഈ അസംബ്ലിയിൽ എത്രയോ ചാലമായി ചോദ്യങ്ങളും പ്രമേയങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ തന്നെ. എനിട്ടും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റു കട്ടം നീക്കിയിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല കഴിവു കഴിവികൾ പറഞ്ഞു കാലതാമസം വരുത്തുകയുമാണ്. ഭൂമിക്കുള്ള കുടുംബശ്രീക്കും, വിശേഷിച്ചും സാധുക്കളായ ഹരിജനങ്ങൾക്കും കുടുംബശ്രീലക്ഷികൾക്കും സാധനമായി ഭൂമി കിട്ടാത്തതു ആഗ്രഹം പൊന്തിവന്നിട്ട് കാലം എത്രയോ ആയി. സാധുക്കളായ കുടുംബശ്രീക്കും കുടുംബശ്രീലക്ഷികൾക്കും ഭൂമികൊടുക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ആ വാഗ്ദാനങ്ങളൊന്നും ഇതുവരെ നിറവേറിയിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് രാഷ്ട്രീയത്തിലായ നടപടികൾ എടുക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മലബാറിൽ വളരെയധികം ഭൂമി ജന്മിമാരുടെ കൈവശത്തുണ്ട്. അതെല്ലാം തരിശായിട്ട് കിടക്കുകയുമാണ്. ജന്മികളുടെ കൈവശം ഭൂമി വെറുതെ കിടന്നാൽ അത് പിടിച്ചെടുക്കാൻ ആരും അവകാശമില്ല. എന്നാൽ കടിയൻ ഭൂമി തരിശാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനെ തിരിച്ചെടുക്കാനുള്ള അവകാശം ജന്മികൾക്ക്. ജന്മിമാർ ഭൂമി തരിശായിട്ടാൽ അതു പിടി ചെട്ടിയ്ക്ക് കടകർക്കു കൊടുക്കാൻ ഈ ഗവണ്മെന്റിന്നു നിയമമില്ല. മനസ്സിലില്ല. അതാണു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഗവണ്മെന്റിന്റെ അടിയന്തിരമായ ശ്രദ്ധ ഇക്കാര്യത്തിൽ പതിയണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇനിയാണ് കൂത്താലി എസ്റ്റേറ്റിൽ ഇരുപത്തു യൂയിറം ഏകു ഭൂമി ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈയിലുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ ഒപ്പിട്ട് മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രധാന മന്ത്രി ലബോറിൽ വന്ന അവസരത്തിലു ഇതേ സംബന്ധിച്ചു നിവേദനങ്ങൾ നൽകുകയുണ്ടായി. കൂത്താലി എസ്റ്റേറ്റിന്റെ കാര്യത്തിൽ അടിയന്തിരമായ നടപടികളെടുക്കണമെന്ന് എത്രയോ ചാലമായി ഞങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഭൂമിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ജനങ്ങളുടെ പ്രക്ഷോഭം ഇപ്പോൾ എത്രയും ശക്തിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അടിയന്തിരമായ മനസ്സിലാക്കി നടപടിയെടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റു കൂട്ടുകയിട്ടില്ല. അത് എങ്ങനെ അവസാനിക്കുമെന്ന് എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇതെല്ലാം സാധിച്ചുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാർ അടിക്കിയിരുന്നു കൊള്ളുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കൂത്താലി എസ്റ്റേറ്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അടിയന്തിരമായ നടപടി എടുക്കാത്തതിടത്തോളം കർക്കശ്ശ് അതിനെപ്പറ്റി ഗുരുതരമായി ചിന്തിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചു കൊള്ളുന്നു. വയനാട്ടിൽ ധാരാളം കഴിപ്പിക്കുകൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. കടകർ വളരെകാലമായി കൈവശംവെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു കൊടുക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ആയിരക്കണക്കിനുളള കടി

[Sri C. H. Kanaran] [21st December 1953]

യാനാറെ കഴിപ്പിക്കാത്ത ശ്രമങ്ങൾ അവിടെ നടക്കുന്നുണ്ട്. കക്ഷി കോർപ്പറേഷൻ എല്ലാവരും ഒന്നുകൂട്ടിയെന്നു ഈ കഴിപ്പിക്കുകയെ അടിയന്തിരമായി നടയടക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെന്റ് ഗൗരവമായിട്ട് ചിന്തിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“സർ, മറ്റൊന്നു വന്നു കൂടിയാണ്. മലബാറിൽ പതിനായിരക്കണക്കിനു ആളുകൾ വന്നു കൂടിക്കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നവരാണ്. ജന്മിദാരങ്ങളിൽ കൂടിക്കാഴ്ച കൂടിക്കാഴ്ചക്കാൻ മടിക്കുന്നു. ഉടനെ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് നടപടി നൽകേണ്ടതിയിരിക്കുന്നു. വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ കഷ്ടതകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് ആശ്വാസം നൽകാൻ ഗവണ്മെന്റ് എന്തു നടപടികളാണ് എടുത്തിട്ടുള്ളത്? പട്ടയം നികുതിയും ഇളവുചെയ്യുകയോക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് എന്തെങ്കിലും നടപടി എടുത്തിട്ടുണ്ടോ?”

“മലബാറിൽ അടുത്ത അവസരത്തിൽ ഒരു വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായി. വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ട് കൂടി വളരെ അധികം നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. കൂടിക്കാഴ്ച എത്രയും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എം. എൽ. എ. മാർ നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. വിള നശിച്ച സ്ഥലങ്ങളിൽ നികുതി ഇളവു ചെയ്യുകയോക്കേണ്ടതാണ്. പലവിധ രോഗങ്ങൾ കൊണ്ടും കൂടി വളരെയധികം നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. വരും പാട്ടം ഇളവു ചെയ്യുകയോക്കേണ്ടതാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി മലബാറിൽ എന്താണു സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നത്? അവിടെ ധാരാളമായി കഴിപ്പിക്കുകൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ കൂടിക്കാഴ്ചയും ഭൂമി കച്ചവടക്കുകയെന്നുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതിയാണ് അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു എന്തു ചെയ്യുന്നുണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമായി പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.”

“മറ്റൊരു പ്രധാന സംഗതി ഇന്നത്തെ ജന്മി കടിയൻ ബന്ധത്തിൽ സാരമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുകയാണ്. കർഷക നിരമ്മങ്ങൾ പരിഹരിക്കുക കൂടിക്കാഴ്ച ആരംഭിക്കുക ജീവിക്കാൻ പരിതസ്ഥിതികൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് കൂട്ടാക്കിയിട്ടില്ല. ഇതു പറയുമ്പോൾ മറ്റേത് സ്റ്റേറ്റിനും ആകട്ടെ ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ പോകുന്നുവെന്നു പറയുകയുണ്ട്. എന്നാൽ കൊണ്ടുവരാൻ പോകുന്നതെന്നു മാത്രം നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. കൂടിക്കാഴ്ച കൂടിയിൽ സ്ഥിരവകാശം കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ട നിയമ നിർമ്മാണം അടിയന്തിരമായി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. തഞ്ചാവൂരിൽ വിളവിന്റെ 40 ശതമാനമാണു ഇന്നു കൂടിക്കാഴ്ച അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുക. ഈ 40 ശതമാനം കൊണ്ട് കൂടിച്ചെയ്യലും മറ്റു ആവശ്യങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു സ്ഥിതിയാണ് അവിടെയുള്ളത്. കാരണം, കൂടിച്ചെയ്യലായ വിളവെടുത്തുതന്നെ, കർഷകർ ആശ്വാസം നൽകുന്നതിന് ഇന്നു ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവന്നാൽ എത്രകഷ്ടതകൾ കൊണ്ടുവന്നു പിൻമാറ്റം കൊടുക്കണമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുപോലും കാരണം പറഞ്ഞു അതു നിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തഞ്ചാവൂരിൽ 55 ശതമാനമെങ്കിലും കൂടിക്കാഴ്ച കിട്ടണമെന്ന വാഗ്ദാനം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതു ഗവണ്മെന്റ് ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ കൂടിക്കാഴ്ച അവരുടെ രക്ഷയായി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ആലോചിക്കേണ്ടതായിത്തീരും. മലബാറിൽ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥിതിയുണ്ടുള്ളത്. പലവിധത്തിലുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച പലവിധത്തിലുള്ള വ്യവസ്ഥിതികളുമുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതിയാണ് അവിടെയുള്ളത്. കൂടിയിൽ കൂടിക്കാഴ്ച സ്ഥിരവകാശവും, വരും പാട്ടം ചുരുക്കിക്കൊടുക്കുകയും ഒരു നിയമം കൊണ്ട് വന്നില്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി എന്തു ചെയ്യണമെന്നു അവർ ആലോചിക്കേണ്ടതെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“മലബാറിലെ വെസ്റ്റേൺ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സംബന്ധിച്ച ചിലതു പറയാനാണ്. ഗ്രാമ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എല്ലാപ്പോഴും ജന്മിയുടെ വശത്താണ്. ജന്മി എന്ന നിലയിലുള്ള പ്രാബല്യം വെച്ചുകൊണ്ട് പല അക്രമങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. ചിറകൻ താലൂക്കിൽ കുറുപ്പൻ അംശത്തിൽ ഒരു ആലാതി ഉണ്ടായിട്ടു ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടുപോലും തക്ക ശിക്ഷാർഹ റിപ്പോർട്ട് മേലോട്ട് അയച്ചിട്ടില്ല. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മേൽ ഗവണ്മെന്റ് എന്തു നടപടി എടുത്തു?”

[Sri C. H. Kanaran] 21st December 1953]

“ഈ സ്റ്റേറ്റിൽ ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അവസാനിപ്പിക്കണം. കോർപ്പറേഷൻ രീതികൾക്കിടയിലാണ്. നാടു അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. മദ്ധ്യയുദ്ധമായി എന്നിങ്ങനെയാണ് ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം പോകുന്നത്. പക്ഷെ നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും കിട്ടുന്ന റിപ്പോർട്ടുകൾ എടുത്തുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ കോളർ മുതലായ ഭയങ്കര വ്യക്തികൾ ധാരാളമായി പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു കണ്ടും. വാസ്തവത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ കുറവാണ് ഇതിനെല്ലാം കാരണം. പിണ്ണാക്കു, കെൽഫിക് മുതലായവ നിന്നാൻ ജനങ്ങൾ നിർബന്ധിതരായിട്ടുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതിയാണ് ഇതെന്ന് യവ നിന്നാൻ ജനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് ഗൗരവ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം. പലയിടത്തു ടൈപ്പോക്കുകൾ ഉണ്ട്. ഇത്തരം രോഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് പരിനാശിയാണെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ മലബാറിൽ ചത്തുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഭയങ്കരമായ കോലാപം പകർച്ച വ്യാധികളും നാട്ടിൽ പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്നതു കോലാപം രീതി, കോലാനിവാസത്തിന്നു വളരെ കുറഞ്ഞ തുക ചെലവാക്കിയാൽ മതി എന്നുള്ളും. നാട്ടിൽ ജനങ്ങൾക്കു ജീവിക്കാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. ജനങ്ങൾ ജീവിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു മനോഭാവമാണ് ഗവണ്മെന്റിന് വേണ്ടത്. അതുണ്ടോ എന്നു നോക്കൂ എന്തൊരു പ്രധാന പ്രശ്നം. പൊന്നാനിയിൽതന്നെ ജനങ്ങൾ എത്രയും അല്പം കൂടുന്നതുകൾ ഗവണ്മെന്റിൽ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. മലബാറിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും കോളറയുണ്ട്. അതേക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചു ഉടനെ നടപടിയെടുക്കാൻ ഒന്നോ രണ്ടോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അയച്ചു തൃപ്പൂപ്പള്ളുകയാണ്. കോലാപം പകർച്ച വ്യാധികളും പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള ഭിക്ഷകളിൽ വിതരണം ചെയ്യാൻ ഒരു പത്തു ചാക്കി അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്നത്. അവിടെ കോലാപം പകർച്ച വ്യാധികളും പടർന്നു പിടിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഉടൻതന്നെ നടപടികൾ കാര്യമായി കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണ്.”

“സർ, മലബാറിലെ കോലാനിവാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു മാത്രം ഒരു ഇരുപതു ലക്ഷം രൂപ നികുതിവേക്കേ പരിതസ്ഥിതികളാണു അവിടെയുള്ളത്. മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്കു ജീവിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെന്റ് വാക്കാലപ്പു കൊടുക്കണം. യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കി മലബാറിലെ കോലാനിവാസത്തിന്നു ഒരു 25 ലക്ഷം ഉറപ്പികളെങ്കിലും നികുതിവേക്കേണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും കോലാപം ഉണ്ട്. ജനങ്ങൾക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനും ജീവിക്കാനും മതിയായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനേക്കാളും കാര്യം കോലാനിവാസ നടപടികൾ വിപുലമായിത്തന്നെ തുടരാൻ ഗവണ്മെന്റ് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്.”

MR. SPEAKER:—“The Motion as well as the cut motion 12-25 are before the House for discussion. I shall fix ten minutes for p.m. each Member and the Hon. the Revenue Minister will reply to the debate at four of the clock. The hon. Member Sri Balakrishnan may move his cut motions and speak.”

* SRI V. BALAKRISHNAN:—“Mr. Speaker, Sir, I beg to second the cut motion moved by my hon. Friend, Mr. Kanaran. While playing second fiddle to his cut motion, I beg to invite the attention of the House to the points raised in my cut motions Nos. 28 and 29, namely, (1) the necessity for the issue of printed receipts by village munsifs for receipt of land tax and other dues to Government by agriculturists, (2) the necessity for the issue of clear statement of demand by the village karnam to landowners describing the amount of taxes they have to pay for each plot of land, extent, patta, survey number, etc., at the beginning of every collection year and (3) the necessity for the abolition of hereditary privileges of village officials. I had given notice of a cut motion:—

‘to reduce the allotment of Rs. 38,10,500 under Demand I—Land Revenue—by Rs. 100.’

[Sri V. Balakrishnan] [21st December 1953]

" Sir, in commending the cut motion to the House, I wish to say that for nearly 200 to 300 years in the Pudukkottai State we were used to the kind of receipt issued by the present Madras State Government. The evils prevalent under that system were brought to the notice of the Pudukkottai officials by repeated representations. The then Diwan of Pudukkottai, a distinguished and illustrious I.C.S. Officer of the Madras Government, after weighing the different points view, came to the conclusion that the issue of printed receipts was the best possible arrangement and that, that was necessary to safeguard the interests of the agriculturists, to safeguard the interests of the Government and to safeguard the interests and security of the village officials. The advantages in the issue of printed receipt are that the counterfoil is maintained and the original receipt is given to the ryot. Even if by chance the original receipt should be lost, immediately the agriculturist can go to the village official and remember to him, if not the exact date, at least the probable time when he paid his money and ask the village official to refer to the counterfoil. Under the present system, the village official takes a piece of paper that had contained sugarcandy or a few pieces of dry-fish, scribbles on it the amount that has been received and hands it over. If the official receives Rs. 100 or Rs. 150 he can credit Rs. 50 only to Government and later on when money is available, he can bring the balance amount into the books of the Government. The Tahsildar or the Revenue Inspector who periodically checks these accounts cannot know what amount was exactly received by the village official, unless and until there is a counterfoil of the receipt issued to the agriculturist paying the amount. Therefore, under the counterfoil system Government can save plenty of money and bring delinquent and dishonest village officials to book. It will also save a lot of bickering, a lot of quarrels, waste of time and money in departmental enquiries and complaints from agriculturists against village officials and *vice versa*. I therefore commend that this system of issuing printed receipt with counterfoil should be followed in the Madras State. If the Hon. the Minister for Land Revenue would give me an opportunity, I shall produce sample receipts and convince him how useful such a system is.

" Nowadays, many village munsifs get into trouble for some reason or other, for mistakes committed knowingly or unknowingly. If the counterfoil system is followed, he will know from the counterfoil the exact amount that has to be brought into account; if he fails to account for it, he will definitely get into trouble. But under the present system, there is no check and he is given a long rope.

" At the beginning of the revenue collection year, the agriculturist is confronted with much difficulty. He does not know what amount he has to pay. Whatever the village official demands, he pays that amount. After a month or so, another demand is made on him and he has to pay that also. He does not know what he has to pay, what he has paid and what remains to be paid. So much so, he is left at the whims and fancies of the village officials. Of course, there are some honest village officials and I have no

21st December 1953] [Sri V. Balakrishnan]

grievance against them. But in the generality of cases, the agriculturists are the play things of the village officials. The present system is a peculiar one which was devised by John Bull. But now we have a Republican Government where right from the President of the Republic of India down to the village official, everybody is expected to work for the promotion of prosperity and welfare of the villages. Despite the surface improvement, the surface talk of independence, the poor villager is still the slave of the village officials. Unless the Government devise a method by which he can be saved from the pin-pricks of the village officials, real independence and the spirit of the Republican Government would not have reached the villager. What I suggest is that at the beginning of the collection year a notice of demand should be sent, stating, 'you own so many pieces of land in so many villages; the patta number is such and such; the survey number is such and such; you have got to pay so much.' With this demand notice he can go on paying his dues to Government in instalments. Another advantage is that in the case of disputes under sections 144 and 145, Criminal Procedure Code, the word of the village karnam is the chief evidence in courts. The trying Magistrate or the Superior Officer straightaway proceeds against the landowner. If the agriculturist has any records in his possession he can produce them before the Court, the cash receipt, etc., issued by the village official and bring them to the notice of the trying Magistrate. The Magistrate can find out whether the portion which is the subject-matter of the dispute is traceable in the records of the village official and then he can come to just and correct conclusions; also litigation is minimised and overlordship of the village official is put an end to.

" Sir, these villagers and landowners are completely ignored with the result that the village official imagines himself to be the President of the Republic of India, the Prime Minister of India, the Chief Minister of Madras, the Governor of the State, all authority multiplied in his august person. He thinks that all these powers are concentrated in his individual authority. Nobody in the village dare displease him. So this peculiar system which as I said already, was devised by the foreign Government for their own purposes—to have village officials to collect the money, to fill the treasury of the foreign ruler and to see that the village people were servile and submissive—should be changed to help the villagers; we should see that the self-respect of the villager is kept intact, that the villager is not looked upon as the play thing of the village official and the villager is not subjected to the whims and fancies of the village officials.

" Then, Sir, regarding the abolition of the hereditary system

Mr. SPEAKER:—" The hon. Member has only one minute more."

* SRI V. BALAKRISHNAN:—" I will wind up, Sir. We were told long ago that the hereditary privileges of village officials had been abolished; but in fact they are not. In conducting

[Sri V. Balakrishnan] [21st December 1953]

enquiries into corruption cases against village officials, the demand has been to transfer the village officials to other places, since they imagine they have enormous authority and exercise their influence as such, but they are not transferred on the ground that they are hereditary officials and the enquiry is conducted in the same locality where they are. It is stated that action would be taken against them only if it is discovered that they had committed any offence. The party denied the right of free, fair and full enquiry. But there are I.C.S. officers to assist the Government. They are liable for transfers. But this man who imagines that all authority is vested in him and who is the symbol of the past imperialism, is allowed to stay there and to exercise his influence in official enquiries. Still the Government say that they are doing very good work. If Government want to root out corruption, it should be tackled at the starting point. If the rules governing enquiries into corruption are so lax and one-sided, how can the Government expect people to come forward with evidence and how can Government do justice to the poor villager. So, I press on the Government to abolish the hereditary privileges of village officials."

MR. SPEAKER:—"I wish to make an announcement. From to-morrow onwards, the House will sit from 9 to 1-30 in the forenoon and 3 to 5-30 in the afternoon."

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Sir, a suggestion was made to have the morning sessions from 9 a.m. to 1 p.m. Was that considered? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It has already been considered.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Is there no consideration of cruelty to Members, Sir? ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Also, cruelty to Ministers? ”

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

12-35
p.m.

* SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, ഈ നിയമസഭയിൽ ആകെ 30 മിനിറ്റുമാത്രം സംസാരിക്കാൻ അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. എനിക്ക് പത്തുമിനിറ്റുകൂടി അനുവദിച്ചതിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കർമാർ നന്ദിയർപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ആൻ. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ബഡ്ജറ്റ് പാർലിയാമെന്റിന്റെ വിമർശിക്കാൻ മൂന്നു ദിവസം മാത്രമാണ് നീക്കിവെച്ചിരുന്നത്. മിക്കവാറും ഇത് അനേകരുടെ പ്രതിനിധികളായിട്ടാണ് അങ്ങനെയൊരു വരുമ്പോൾ, അങ്ങനെയൊരു പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചും ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുഖിൽ വെക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റ് അങ്ങനെയൊരു പദ്ധതി പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പക്ഷെ ഗവണ്മെന്റ് സമയം അനുവദിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയൊരു കാര്യം മുഴുവനും ധർമ്മിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. സർ അങ്ങനെയൊരു ഉറപ്പുള്ള ബക്കു വാങ്ങാൻ മാത്രമേ ഇവിടെ വരുന്നുള്ളൂ. ബഹു: ധനകാര്യ മന്ത്രി ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ആദ്യം സംസ്ഥാനം പൊതുവെയാണോ ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യാൻ മൂന്നു ദിവസം മാത്രം എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം; ഈ നയം സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം ഞങ്ങളും കനിയും മലബാറും ആലപ്പുഴയും പൊലൈ വേറിട്ടു പോയാൽ “ഒരു ദിവസം മാത്രം” എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടേക്കാം. അങ്ങനെയൊരു പക്ഷം ഇത് തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതായും ഒരു വലിയ ശാപമായിത്തീർന്നു. ആയതിനാലാണ് ഞങ്ങളുടെ മി.നിസ്റ്റർമാർ ഈ വീക്ഷണ ഗതിയിൽ വരികവേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്.

21st December 1953][Sri M. K. Padmaprabha Gounder]

“**രാജാമന്ദിരം**, സർ ഈ നിയമനത്തിൽ ഇതിലെ അംഗങ്ങളെല്ലാം പുതിയ രണ്ടു മന്ത്രിമാരെക്കൂടി കാണുന്നുണ്ട്. വ്യക്തിപരമായി അവരെപ്പറ്റി എനിക്ക് യാതൊന്നും അറിയാൻ പറ്റുന്നില്ല. പ്രജാധിപത്യത്തിന്റെ നിയമപ്രകാരമേ ഏതെങ്കിലും ഒരു മുതിർപ്പുള്ളവർക്ക് അനുവാദമുണ്ട്. നിർമ്മാണങ്ങൾ എതിർപ്പുകളിൽ കൈയെഴുത്തുകാരെ ഉൾപ്പെടുത്തണം. അതുകൊണ്ട് ആഭ്യന്തരവുമായ ഒരു പ്രതിപക്ഷം ഗവണ്മെന്റിനെ കൊടുക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്നാൽ കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയിലെങ്കിലും യോജിച്ചതാണ്? അതും കാണുന്നില്ല. ശ്രീകോസൽനം, ശ്രീ പഞ്ചാക്ഷരം ചെട്ടിയാർ, ശ്രീ വാരാങ്ങല നായഡ് മുതലായ കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളാൽ അതിനെപ്പറ്റി വിമർശിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൊണ്ട് ആൻ അതിനെ ആവർത്തിച്ചുവരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും രാജാജി ഗവണ്മെന്റിനെ പിശ്ചദ് ഗവണ്മെന്റാണെന്നു പറയത്തക്ക കഴിവുള്ള ശ്രീ കോസൽനാമിനെപ്പോലുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട നേതാക്കളാൽ കോൺഗ്രസിന്റെ ഭാഗത്തു് അസംബ്ലിയിൽ ഉള്ളിരിക്കെ എന്തിനാവേണ്ടി പുറമെനിന്നു രണ്ടു മന്ത്രിമാരെ ചേർത്ത്? ഈ സ്ഥിതിയിലാണെന്ന് മുഖ്യമന്ത്രി പ്രജാധിപത്യത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുക (guarding) ന്നു്? ഒന്നിലധികവും ഇവകെങ്കിലും മന്ത്രിപദം കൊടുത്തിരുന്നാൽ കോൺഗ്രസിനെങ്കിലും യോജിച്ചതായിരുന്നു. അതു പ്രതിപക്ഷത്തിന്നു ഒരു വാഗ്ദാനം ആയിരുന്നു.

“ ബഹു: മുഖ്യമന്ത്രി ഡെപ്യൂട്ടി കമ്മീഷണറുടെ പ്രസംഗത്തെക്കുറിച്ച് ഇന്നുമുറയ്ക്ക് രണ്ടു പ്രധാന നല്ല പാർട്ടികളെ ഉള്ള എൻ കോൺഗ്രസ്സ്, കൺ കോൺഗ്രസ്സ് മറ്റെന്ന് കരുതിയിട്ടുണ്ട്. അതു മാത്രമല്ല കോൺഗ്രസ്സിനെ ബലപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രജ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി അഖിലേശ്വര വ്യാപകമായ ഒരു പ്രജാധിപത്യ ശക്തിയായി വളർന്നുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പ്രജാധിപത്യ ശക്തിയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനു പകരം ചീഫ് മിനിറ്റർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയും മാത്രമെ പ്രധാനം കല്പിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇതു വലിയ പരിതാപകരമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ജനങ്ങൾ കൈകൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ ചേർക്കുക അല്ലെങ്കിൽ കോൺഗ്രസ്സിൽ ചേർക്കുക എന്നയിരിക്കാം ഉത്തരവാദിത്വം. അങ്ങനെ കോൺഗ്രസ്സ് അറിഞ്ഞാൽ അറിയാതെയോ ഒരു നാശി പാർട്ടിയായി മാറുകയാണോ? ഉദാഹരണം നൽകാൻ കഴിയില്ല. ചീഫ്, ഓഡിയ കൗൺസിലർ മുതലായ പാർട്ടികൾ എന്തിനാണ് നിങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നത്? അവിടെ അഖിലേശ്വര വ്യാപകമായ നയത്തെയും, സാമ്പത്തിക സമൃദ്ധ്യ വ്യവസ്ഥിതി കളെപ്പറ്റിയോ വിചിന്തിക്കാൻ ജനർ ഇല്ലാത്തതല്ല. ഏതായാലും പ്രജാധിപത്യത്തിനെ വളർത്താൻ സാധാരണയായ നിയമിച്ച അവിടെ നിങ്ങളെപ്പറ്റി, അതു പ്രജാധിപത്യത്തിന്റെ നിർഭാഗ്യം മാത്രമാണ്. ആയതുകൊണ്ട് മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ നയത്തിൽ വ്യസനിക്കാതെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.

12-40
p.m.

"ഇനി എന്റെ നിയോജകബന്ധത്തെ സംബന്ധിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കട്ടെ. എന്റെ നിയോജകബന്ധം മദിരാശി സാമ്പ്രദാനത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു നിയോജകബന്ധമാണ്. അവിടെ ഒരു കോളനൈസേഷൻ സ്കീം ഉണ്ട്. ലക്ഷക്കോപചരം ഉറപ്പിക ചിലവായിട്ടുണ്ട്. ഈ ബഡ്ജറ്റിലും ലക്ഷക്കണക്കിൽ ഉറപ്പിക വകയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1,000 ചതുരശ്രനാഴികയുള്ള എന്റെ നിയോജകബന്ധത്തിൽ വെറും 83 ചതുരശ്ര നാഴിക മാത്രമാണ് ഈ കോളനിയുടെ വിസ്തൃതി. കോളനൈസേഷനു വേണ്ടി ഞങ്ങൾ വളരെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ സ്ഥലം മാത്രമല്ല വയനാട് നിയോജകബന്ധം മന്ത്രിമാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഈ കോളനി സ്ഥലം ഒരു തീർത്ഥാടനസ്ഥലമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പല വിധത്തിൽ കുടുങ്ങുന്ന ശൗലിഖാലികളെയും പൊതുജനങ്ങളെയും കാണുവാൻ മന്ത്രിമാർ സമ്മതിച്ചു. സായുധമായ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് ഭൂമി കച്ചിപ്പിച്ചിട്ടാണ് കോളനിക്കാൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. Robbing Dick and giving to Harry എന്ന നയമാണ് ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുന്നത്. മന്ത്രിമാർ കോളനൈസേഷൻ സ്കീമിൽ ചെല്ലും അവിടെ വല്ല പൈസാപ്പിള്ളെ മറെറു പരിശോധിക്കും. ഒരിക്കൽ ബഹു നിയമ മന്ത്രിയും ബഹു വേബർ മന്ത്രിയും ബഹു : നാഗണ്ണ ഗവർണ്ണർ എന്റെ നിയോജകബന്ധത്തിൽ വേണം ഈ സ്കീം സ്ഥലത്തേക്കാണ് പോയത്. പക്ഷെ വേബർ മന്ത്രിക്കും ശൗലിഖാലികളുടെ പ്രശ്നത്തെ പററി ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മന്ത്രിമാർ വന്നാൽ കോളനി സ്ഥലത്തുമാത്രം പോയാൽ പോലും മറ്റു സ്ഥലത്തും പോകണം. സമയമില്ല. അതിനാൽ നിറുത്താം".

[21st December 1953]

* SRI P. SELVARAJ :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, before discussing the land revenue demand, I would like to say at the outset that we are meeting under very auspicious times. We have been blessed with rain and by Heaven and we are in duty bound to thank Heaven for this. The two previous Budget speeches were full of woes and worries on account of the fury of nature and the failure of rains. But thanks to Heaven, the House need not worry about the failure of rains this year.

“ Now, coming to the subject, I would like to mention that a special reference was made by the Hon. Finance Minister that since famine has already been wiped out, the amount spent towards famine relief is going to be reduced. The Hon. Minister also referred in his Budget speech to the fact that the dry taluks of Tirunelveli, Madurai and Ramanathapuram districts have been benefited by the recent rains and that therefore famine relief measures are going to be stopped. I would like to bring to the notice of the Government that even though rain has blessed us this year, still there are a lot of difficulties which the agriculturists are experiencing. One good season is not enough to alleviate their sufferings. Sir, it is the policy of the Government that food production should be increased and the Government are devising ways and means for increasing production. For this purpose they are granting waste lands to poor people and to landless agriculturists. But the Government are not discharging their duties properly in this matter. There is a lot of delay in granting lands to the poor people. In my own constituency, Vilathikulam, it is more than five years since the Land Colonization Scheme was introduced. Though lands have been granted to landless poor for cultivation, the Government have not offered any help to the poor peasants. The peasants suffer a lot for want of fodder for their cattle. The Government are not helping the peasants in the matter of finding fodder and other grain commodities.

“ Another matter which I would like to bring to the notice of the Government is about the abolition of zamindaris. Though the Government have been pleased to abolish zamindaris the peasants in the zamindari tracts have not yet been benefited by this measure. In Koilpatti taluk a major portion of the land is in zamindari tract and a portion only has been taken over by the Government. The agriculturists have not yet got their lands surveyed and therefore they are not able to get any loans. In the matter of grant of loans, there is discrimination between the zamindari area and the ryotwari area. After all, the Government can, by some arrangement, get over this difficulty and grant loans in the zamindari areas also as in the ryotwari areas. Lastly, the introduction of the moratorium is likely to give substantial relief to the poor agriculturist. With these words, Sir, I close my speech.”

12-50 p.m. * SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை ராஜ்யத்தில் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் தரிக நிலங்கள் நீர்வளம் நிலவளம் உள்ளதாக இருந்தும் ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் நிலமில்லாமலிருக்கிறார்கள். ஐந்து ஆறு ஆண்டுகளாக

[21st December 1953] [Sri M. P. Subramanyam]

விவசாயம் செய்து வந்தும், அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு அடமானம் செய்யவேண்டும் என்று இந்த சபையிலும் வெளியிலும் பல கட்சித் தோழர்கள் பேசி வந்தும் இது வரையில் அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக ஒரு கொள்கையையும் நிர்ணயிக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர் தாலுகாவில் ஏறக்குறைய 90 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் நிலங்கள் தரிசாக இருக்கின்றன. அதில் 40 அல்லது 50 ஆயிரம் ஏக்கரை நிலங்களுக்கு மேல் நீர்வளம் நிலவளம் உள்ளதாகவும் இருக்கின்றன. நூற்றுக் கணக்கான விவசாயிகள் எட்டு ஆண்டுகளாக சட்டத்திற்கு விரோதமாக அந்த நிலங்களைப் பயிர் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அங்குள்ள கிராம உத்யோகஸ்தர்கள் ஏக்கருக்கு ரூ. 10, 20 என்று வாங்கிக்கொண்டு விவசாயம் செய்ய விட்டு வருவதை அங்குள்ள தாசில்தாரும் கலெக்டரும் கண்டு பிடித்து அவர்களை வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். குறிப்பாக ஆறு ஆண்டுகளாக மழை பெய்யாமல் இருந்து இப்பொழுது கொஞ்சம் மழை பெய்ததை பயன்படுத்திக்கொண்டு இப்பொழுது விவசாயம் செய்து வருகிறவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள். இதைப் பற்றி சேலம் ஜில்லா உணவு கமிட்டியில் உடனடியாக அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு அடமானம் செய்யவேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் செய்து அவர்களை அந்த நிலங்களில் பயிரிட அனுமதிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு அந்த தீர்மானம் சர்க்காருக்கு அனுப்பப் பட்டது. அதைப்பற்றி பிரதம மந்திரிக்கும், ரிவினியூ மந்திரிக்கும் விண்ணப்பம் போடப்பட்டது. இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டோம். இது வரையிலும் அதை கவனிக்கவே இல்லை. அவர்களே சமீபத்தில் ஆத்தூருக்கு வந்தபோது இதைப் பற்றி கூறினோம். இப்பொழுது அங்கிருந்து வெளியேற்றுவதை உடனடியாக கூறினோம். இப்பொழுது அங்கிருந்து வெளியேற்றுவதை உடனடியாக ரத்து செய்யவேண்டும் என்றும் கூறினோம். இதைப் பற்றி இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குரூபமூட்ட விரும்புகிறேன். தவிர தரிசு நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு பத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி ஏழை விவசாயிகளுக்கு திட்ட வட்டமாக ஒரு கொள்கையை விதிக்காமலிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. இது மட்டுமல்லாமல் ஐந்து ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகைகளில் ஒரு விஷயம் வந்தது. அதாவது நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படும் என்று வந்தது. அது வெளியான ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு அது மாதிரி மற்றொரு வந்தது. அது வெளியாயிற்று. அதாவது ஏழை விவசாயிகளுக்கு விவசாயத் திறகு நிலம் கொடுக்கப்படும் அந்த நிலத்தின் கிரயம் வருவிக்கப்படும் என்று மற்றொரு அறிக்கை வந்ததும் நிலமில்லாத ஏழைகள் மனுச் செய்து கொள்ளலாம் என்றும் வந்தது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலத்தை ஆயிரம் ஐந்து ரூபாய்க்கு விற்பது என்பது சரியல்ல. ஏழை விவசாயிகளுடைய நிலைமை சர்க்காருக்கு தெரிந்திருந்தும் இப்படிச் சொல்லு களுடைய நிலைமை இல்லாமல் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்து கிறார்கள். இவ்விதம் இல்லாமல் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உதவி செய்யவேண்டும். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்தால் அது அவர்களுக்குப் பயன்படுவது இல்லை. அவர்களுக்கு சர்க்காரே கிணறுகள் வெட்டித்தரவேண்டும். அல்லது கூட்டுறவு முறையில் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ஏக்கர் என்று எடுத்துக் கொண்டு டிராக்டர்களைக்கொண்டு அதை உழுது பண்படுத்தி விவசாயம் செய்வதற்கு லாயக்குள்ளதாகச் சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது ஆத்தூரில் ஒரு ஸ்தாபனம் அதாவது எக்ஸ் சர்வீஸ்மென் இப்பொழுது ஆத்தூரில் ஒரு ஸ்தாபனம் அதுவும் இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலமாக இருந்து நடந்து வருகிறது. அந்தக் காலாதிக்கு ஏறக்குறைய நூலந்து களாக வேலை செய்து வருகிறது. அந்தக் காலாதிக்கு ஏறக்குறைய நூலந்து களாக வேலை செய்வாயிருக்கும். ஆனால் அதில் 200 குடும்பங்கள் ஆரம் பத்தில் இருந்தன. அது இப்பொழுது குறையப்பட்டு பத்து குடும்பங் களுக்கு வந்து இப்பொழுது ஒரு குடும்பம் ஒரு குடிசையைப் போட்டுக்கொண்டு

[Sri M. P. Subramanyam] [21st December 1953]

இருக்கிறது. சர்க்காரால் செலவழிக்கப்பட்ட பணத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் வேலை கூட நடக்கவில்லை. இதற்கு யார் காரணம் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிக்கவேண்டும். இதற்கு எந்த அதிகாரிகள் காரணமோ அவர்கள் மேல் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் பற்றி பேப்பரில் வந்திருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் பணம் செலவழிக்கப்படுவது உண்மையாகவே அது விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் உபயோகப்படுகிறதா எந்த வகையில் அது செலவழிக்கப்படுகிறது. அது வீண் செலவு ஆகாமல் இருக்கிறதா என்று சர்க்கார் அதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு தக்காவிக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. தக்காவிக் கடன் என்பது விவசாயிகளுக்கு அவசியமான காலத்தில் அதைக் கொடுத்த நிலத்தை சீர்திருத்தவேண்டும். அதற்கு அது உதவியாக இருக்கவேண்டும் என்று தான் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றும் அவர்களுடைய ஆடு மாடுகள் இறந்துவிட்டால் அவைகளை மறுபடியும் வாங்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் அவர்கள் விண்ணப்பம் போட்டுக் கொண்டால் கொடுக்கப் படுகிறது. இவ்விதம் இப்பொழுது விண்ணப்பம் போட்டுக் கொண்டால் ஐந்து ஆறு மாதங்கள் கழித்துதான் அவைகள் முடிவாகிறது. அதற்காக பாடுபட வேண்டிய தொல்லைகள் பல இருக்கின்றன. இந்த தக்காவிக் கடனில் சாதாரணமாக சிறிய விவசாயிகளுக்கு எந்த செலாகியமும் கிடைப்பது இல்லை. அதற்கு சர்க்காரில் எந்த விதமான திட்டங்களும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கடன் வேண்டும் என்றால் அந்த நிலம் 1939-ம் வருஷம் எந்த நிலையில் விற்பனையாக அது பாதிக்கத்தான் இப்பொழுது கடன் கொடுக்கிறார்கள். சாதாரணமாக கிராமங்களில் நடப்பது தெரியும். இப்பொழுது ஒரு ஏக்கர் நிலம் ரூ. 5,000 பெரும் என்றால் 1938-ல் அதன் பெருமானம் ரூ. 500 தான். அநேகமாக விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு ஸ்டாம்பு டீய் கட்ட வேண்டும் என்பதற்காக அந்தத் தொகைக்கும் குறைத்துதான் பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்திருப்பார்கள். அதாவது ரூ. 300-க்குத்தான் பத்திரம் ரிஜிஸ்டர் செய்திருப்பார்கள். அந்த நிலையில் பாதி ரூ. 150-க்குத் தான் கடன் என்றால் அவர்கள் இந்த ரூ. 150 கடனை வைத்துக்கொண்டு எப்படி விவசாயம் நடத்த முடியும்? இப்பொழுது சர்க்கார் விதித்திருக்கும் திட்டத்தால் பெரும் பணக்காரர்கள்தான் இந்தக் கடனை பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அவர்கள்தான் சர்க்காரிடமிருந்து ஆயிரம் இரண்டாயிரம் கடன் வாங்கிக்கொள்வதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இருக்கிறது சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்குவது. இதைத் தவிர ஆயில் எஞ்சின் வாங்குவதும் அப்படித்தான். சாதாரணமாக 1939-ம் வருஷத்தில் என்ன கண்டிஷன் நிர்ணயித்திருந்தார்களோ அதைத்தான் இப்பொழுதும் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் அவர்களால் நன்மை பெறமுடியவே முடியாது என்பதைக் கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

“ அடுத்த படியாக இப்பொழுது ஜமீந்தாரி நிலங்களை சர்க்கார் ரயத்து வாரியாக மாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி பல இடங்களில் இப்பொழுது மாற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சில இடங்களில் ஏற்கனவே இருந்த கிராம உத்யோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். ரயத்துவாரி ஆரம்பத்தில் ஒரு கிராம உத்யோகஸ்தருக்கு ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 20 சம்பளம் இருந்தது. ஜமீந்தாரி வாரியாலிலிருந்தவர்களுக்கு ரூ. 8, ரூ. 10 என்று சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிலங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டும் கூட அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே இந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு அவர்களுக்கு அந்த விதமாக சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அவ்விதமே சம்பளம் அவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

2 * SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷ பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது நிலவரியிலிருந்து வருமானம் 3½ கோடி வருமென்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால், இவ் வருஷத்திலும் அநேகமாக பல ஜில்லாக்களிலும் நில வரி வஜா செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

[Sri A. Ramachandra Reddiar] 21st December 1953]

“ வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலும் மற்றும் பல ஜில்லாக்களிலும் பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதனால், விவசாயிகள் விதை முதலிய வற்றிற்காகச் செலவு செய்த தொகையைக்கூட ஈடு செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த வருஷமும் நிலவரி வஜா செய்யப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும்.

“ சென்ற வருஷத்தில் 100 ரூபாய்க்கு மேல் வரி செலுத்தபவர்களுக்கு நிலவரி வஜா கிடையாது என்று ரெவினியூ போர்டினுடைய ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரைத் திருத்தியதால், அநேக விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். 100 ரூபாய்க்கு மேல் வரி செலுத்தும் விவசாயிகளுடைய நிலங்களிலுள்ள பயிர்களும் இந்த வருஷம் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற வருஷத்தில் திருத்தப்பட்ட ரெவினியூ போர்டாரின் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரை ரத்து செய்து, நிலவரி வஜா எல்லோருக்கும் பாரபட்சமில்லாமல் கிடைப்பதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இவ்வருஷத்தில் நல்ல மழை பெய்தும் ஏராளமாக நிலம் பயிர் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இல்லாததானால் இதற்குக் காரணம். மாடுகள் வாங்குவதற்கோ, இன்னும் விதை முதலிய விவசாயச் செலவுகளைச் செய்வதற்கோ விவசாயிகளால் முடியாமல் அநேக நிலங்கள் கரம்பையாக நின்றுவிட்டன. குறிப்பாக, ஏழை மக்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், ஹரிஜனங்கள் போன்றவர்கள் பயிர் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நிலத்தை விலலங்கங்கள் செய்ய முடியாமலும், அதனால் கடன் வாங்க முடியாமலும் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவில்லையென்றால், அந்த நிலங்களை எப்படி அவர்கள் பண்படுத்தி விவசாயம் செய்து, உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்று தெரியவில்லை.

“ தக்காவிக் கடன் கொடுக்கும்போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையாவது சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் ஏழை மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் கொடுத்து அவர்கள் சரியானபடி நிலங்களைப் பயிரிடுவதற்கு வசதி செய்யவேண்டும்.

“ தக்காவிக் கடன் தொகையானது அநேகமாக பணக்காரர்களுக்குத் தான் போகிறது என்று என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ஏழை மக்கள் குறைகூறுவது உண்டு. விவசாயத்திற்குத் தேவையான மாடுகள், விதைகள், கிணறு வெட்டுவது போன்ற காரியங்களுக்காகத்தான் தக்காவிக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. தக்காவிக் கடன் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். விவசாய அபிவிருத்திக்காக இந்தத் தக்காவிக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறதேயொழிய, நன்கொடையாக அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால், சில இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு பண மார்க்கெட்டில் பணம் கிடைப்பதில்லை, இடங்களில், அவர்கள் சர்க்காரிடத்தில் சென்று விவசாயத்திற்காக மாடுகள் ஆகையினால், அவர்கள் சர்க்காரிடத்தில் சென்று விவசாயத்திற்காக மாடுகள் வாங்கவேண்டுமென்ற காரணம் காட்டி, அந்தப் பணத்தை விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தாமல் தங்களுடைய குடும்பச் செலவுக்காக செலவழித்து விடுகிறார்கள். இதுமாதிரி அநேக இடங்களில் நடக்கிறது. ஆகவே, தக்காவிக் கடன் வழங்கும் சமயத்தில், சர்க்கார் சரியாக கவனித்துப் பார்த்து, உண்மையான விவசாயச் செலவுக்காக மட்டுமே இந்தத் தக்காவிக் கடன் உபயோகப்படும் படியாகச் செய்யவேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்கள் உபயோகப்படும் கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டு, அங்கெல்லாம் தக்காவிக் குறிப்பாக சில கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டு, அங்கெல்லாம் தக்காவிக் கடன் சரியான முறையில் வழங்கப்பட்டதா என்று பார்க்கவேண்டும்.

“ பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்ட பயிர்களினால் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுமாயினால், நிலவரி வஜா செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், விவசாயிகள் சர்க்காரிடம் வாங்கியிருக்கும் கடன்களையும்கூட இவ்வருஷத்திலிருந்து அடுத்த வருஷத்திற்கு ஒத்திவைத்து, தவணைகளில் பெற்றுக்கொள்ளவும் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[Sri A. Ramachandra Reddiar] [21st December 1953]

“கடைசியாக, எங்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள சாத்தனூர் அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை உடனடியாக ஆரம்பித்து, அதனால் திருவண்ணாமலை முனிசிபாலிட்டிக்கு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களையும், அவரவைய சக மந்திரியான நீர்ப்பாசன மந்திரி அவர்களையும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டு இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

10-04 p.m. *SRI S. KANDASWAMI GOUNDER:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த நிலவருமான மான்யத்தின்மீது சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இன்றே, பென்னாகம், மாண்டன்ளி, பாப்பாரப்பட்டி, மள்ளி, பாலக்கோடு ஆகிய நகரங்களில் இருப்பவர்கள் அநேகமாக மிட்டாதாரர்கள்தான். ஒவ்வொரு நகரத்திலும் சுமார் 10, 12, மிட்டாதாரர்கள் இருப்பார்கள். அந்த மிட்டாதாரர்களைய புளியமரங்கள் விவசாயிகள் சொந்த நிலங்களில் இருக்கும். அநேக மரங்களை சில மிட்டாதாரர்கள் வெட்டிவிட்டார்கள். சில மிட்டாதாரர்கள் சில மரங்களை வெட்டாமல் இருக்கிறார்கள். சில மிட்டாதாரர்கள் அந்த மரங்களை வெட்டாமலேயே எப்படியோ பட்டா வாங்கிக்கொண்டார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலுள்ள நபர்களின் பேரில் 50 அல்லது 60 மரங்கள் பட்டா வாங்கிக்கொண்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

“ஒரு குடியானவனுக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலமிருந்தால் நான்கு அல்லது 5 மரங்கள் அந்த நிலத்தில் இருக்கும். அதனால் பயிர்களுக்குக் குந்தகமான தினால் சரியான விளைவு ஏற்படுவதில்லை. விவசாயிகளுக்கும் பெரிய நன்மை. ஆகையால் புளியமரங்களை நிலம் பயிரிட்டவர்களுக்கு பட்டா செய்துகொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நிலத்தைப் பயிரிடக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தைத் தவிர்த்து அவர்களுடைய உழைப்பின் பலனை அவர்கள் பெறுவதற்கான வசதி செய்வதற்கு அரசாங்கம் வழிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மிட்டா பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய கர்ணம், கிராம முன்சீபு ஓவர் களுக்கு அமானில் இருக்கக்கூடிய முன்சீபு கர்ணங்களுக்கு உள்ள சம்பளம் கிடையாது. குறைவாகச் சம்பளம் கொடுப்பதனால், அவர்கள் குடும்பத்தை நடத்துவதற்கு முடியாத ஒரு நிலையில் விவசாயிகளைப் பல முறையில் சுரண்டி வாழுகிறார்கள். அமானி ஏரியாவில் இருக்கக்கூடிய கர்ணம் முனிசீபுகளுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதோ; அதே சம்பளத்தை இந்த மிட்டா பிரதேசத்திலுள்ளவர்களுக்கும் கொடுத்தால், இந்தச் சுரண்டல் கொள்கையை அவர்கள் அனுஷ்டிக்காமல் இருக்கமுடியும் என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

“இந்த அமானி சிவாஜிமா நிலத்தை அநேகமாக விவசாயிகள் ஏர் ஒட்டிப் பண்டடுத்தி பயிர் செய்கிறார்கள். ஒட்டிப் பயிர் செய்த பிறகு அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து பிறகு அபராதமும் விதிக்கிறார்கள். அபராதம் கட்டத் தவறினால் மகசூலை அழிக்கிறார்கள். அழிக்க முடியாமற் போனால் கவர்ன்மெண்டு மூலமாக முனிசீபுகள் அதை சேகரப்படுத்தி எலம் போடுகிறார்கள். அந்த நிலத்தை சீர்திருத்த விவசாயி என்ன கஷ்ட நஷ்டம் அடைந்திருப்பான். ஆறு மாத காலமாக அந்த நிலத்தில் பண்படுத்தி பயிர் செய்து அது விளைவுவந்த காலத்தில் அவனுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து அந்த நிலத்தைவிட்டு வெளியேறச் சொன்னால் அது எந்த விதமாக அந்த விவசாயியை பாதிக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவனுடைய தானியத்தை எலம் போட்டு எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் அவன் கதி என்ன ஆகிறது என்று கேட்கிறேன். சர்க்கார் இதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

“அப்படி நிலத்தைத் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்றிருந்தால், முதலிலேயே அவன் அந்த நிலத்தில் ஒட்டி விட்டிருக்கக்கூடாது. மகசூலை அவன் எடுத்துக்கொண்ட பிற்பாடாவது நிலத்தை

[Sri S. Kandasami Gounder] 21st December 1953]

விட்டுவிடு என்று சொல்லவேண்டும். அதுவும் கிடையாது. அறுவடை காலத்தில் நோட்டீஸ் கொடுத்து, 10 நாள் கழித்து, உடனே அந்த நிலத்தைவிட்டுப் போகாவிட்டால் மகசூலை அழிக்கிறது. மகசூலை அழித்தால், மாடு கன்று மேய்ந்துவிடுகின்றன. எளிதான பயிர்களாக இருந்தால், அதை இவர்கள் எலம் போட்டு கவர்ன்மெண்டிலே சேர்த்துவிடுகிறார்கள். அந்த மாதிரி அநேக கஷ்டங்கள் நேர்ந்திருக்கின்றன.

“அதற்குக் காரணங்கள் என்னவென்றால் 10, 12 ரிசர்வ் காடுகள் இருக்கின்றன. மலைப் பிரதேசங்களும் இருப்பதனால் காடுகளிலே உள்ள மேடு பள்ளங்களையெல்லாம் சீர்படுத்தி பயிர் செய்யவேண்டும். இந்தப் பஞ்சகாலத்தில் எங்கு வேண்டுமானாலும் பயிர் செய்யலாம் என்ற கவர்ன்மெண்டு உத்தரவுபட்ட காலத்திலிருந்து விவசாயிகளும் நெசவாளர்களும் கூடி அநேகமாக அந்தக் காடுகளில் போய் நிலத்தைப் பண்படுத்தி பயிர்செய்தார்கள். அந்தப் பயிரைக் கூட, இந்த நோட்டீஸ் கொடுத்து அவர்களே சேகரித்து எலம் போடுகிறார்கள். இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மிட்டா ஏரி, குளங்களில் தண்ணீர் சரியாய் போய் விழுவது கிடையாது. நெடு நாட்களுக்கு ஜலம் தங்காமல் வீணாய் போய்விடுகிறது. இதற்காக கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இங்கு ஒரு வருக்கொருவர் சச்சரவு ஏற்பட்டதின் காரணமாக இங்குள்ள மிட்டா ஏரிகள் சரி செய்யப்படவில்லை. ஏழு, எட்டு வருஷகாலமாக இவைகளையெல்லாம் சரி செய்யப்படவில்லை. ஏழு, எட்டு வருஷகாலமாக அந்த மிட்டா ஏரி, ரிபேர் எதுவுமே செய்யாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அந்த மிட்டா ஏரி, குளம், நீரோடைகளை ரிபேர் செய்வதற்குத் தனியாக இந்த பட்ஜெட்டில் ஏதும் இல்லை. இந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள ஏரி, குளம், குட்டைகளெல்லாம் ரிபேர் செய்யுமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு இந்த கஷ்டத்தைப் போக்க உடனடியாகக் கஷ்டங்களைக் கொடுத்து அந்த ஏழைகளை ஆதரிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பாப்பாரப்பட்டி என்ற ஊரில் 300, 400 நெசவாள குடும்பங்கள் வேலையில்லாது மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்காக ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவர்கள் வாழ வழியின்றி தெருத்தெருவாய் அலைந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க எல்லாக் கட்சி கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்றும் பலனளிக்கவில்லை. இவர்கள் மெல்லாம் சுற்றி வருகிறார்கள். பார்ப்பதற்கே மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இவர்கள் குழந்தை குட்டிகளுடன் அலைவதைப் பார்க்கும்போது கண்ணீர் சொரிய வேண்டியதாயிருக்கிறது. எங்களுடைய தொகுதியில் 4, 5 கிராமங்களில் அவர்கள்தான் வசிக்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் குறைகளை உடனே தீர்க்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலம் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இங்கு இருக்கும் முனிசீபுகளும் கர்ணங்களும் லஞ்சத்தை வாங்கிக்கொண்டு ஏதேதோ செய்துவருகிறார்கள். இவைகளை (இந்த லஞ்ச ஊழல்களை) தடுத்து நிறுத்துமாறும் இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமாறும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI N. GOPALA MENON:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, 1-15 p.m. land has hitherto been regarded as the monopoly of a few. But opinion in the world is changing fast and it is now fairly well established that no person has got a right to own vast tracts of land which he can neither cultivate nor attend to properly. Especially in India there is this land hunger because of our vastly growing population and the increasing unemployment among our people. It is therefore necessary that a good land reform policy must be

[Sri N. Gopala Menon] [21st December 1953]

implemented by the Government. It is true that a policy is adumbrated in the Five-Year Plan. But each State has its own problems and in every State there are certain districts with their own special problems which must be tackled by the State. After all the Government must consider that revenue from land is a most important source of revenue. Madras State has got a debt of nearly Rs. 70 crores. If we look into it, we will find that every day we have to give nearly Rs. 50 thousand to Rs. 60 thousand by way of interest and repayment of loans. Madras State has a very big burden at the present moment. It is necessary that this great burden must be reduced to a large extent. I would therefore suggest that the Government should appoint a committee to go into the very complicated problem of land reform in this State and see that there is contentment in the land among the landed classes as well as among the peasantry. If this is not done, and if the Government simply bide their time, conceive in silence and secrecy a land reform policy and publish it overnight, there may be difficulties in the way. Public co-operation must be taken and a committee must be formed as early as possible to see that there is a good land reform policy for the State. Speaking of Malabar, I know that it is one of the districts in the State where land reform is absolutely essential. The land problem there is very complicated, as there is a clash of interests between the janmis and the tenants, the capitalists and the labourers and these will have to be solved. There is no use of shelving this problem. It must be faced with determination and a solution must be found which will be fair to all persons concerned. Already the lingering way in which the unfortunate Malabar tenancy legislation is going on for the last several years has made the people feel doubtful and hesitant about the outcome of the measure. It is therefore necessary that something must be done quickly which will satisfy the people. It is not merely that some people have got to be placated; what is fair and just has got to be done to all the people whether they are articulate or inarticulate, and whether representations are made to the Government or not. If the Government are imbued with this single object that justice must be done to both landlords and tenants, then a scheme can easily be evolved which will satisfy all the people.

1-20
p.m.

"I request that those responsible for the tenancy legislation in Malabar should do it soon, lest conditions in Malabar should slip out of our hands, and it may become too late for us to do anything. Therefore, it is necessary that something must be done fairly well and that too fairly quickly, and also in a way that will satisfy all persons.

"It is necessary that a suitable method must be adopted whereby a large number of people can be given land. There is, as I said, land hunger in the country, and there are enormous tracts of waste lands both in Malabar and in other districts. These lands can be distributed among the landless. Of course, there is the non-official *bhoodan* movement which is trying its best to see that lands are distributed among the landless. But the Government with their resources and initiative can do this much more

21st December 1953] [Sri N. Gopala Menon]

quickly and efficiently. As many hon. Members in this House have repeatedly said, there are waste lands, both private and Government, which can well be distributed among those who are landless. I am sure that the land revenue of the Government will increase by the distribution of these waste lands among the landless, and the landless people also will, to a large extent, be satisfied, because they will have lands to cultivate. One hon. Member referred to the Wynaad Colonization Scheme. I understand that a pittance of about Rs. 1,800 is given to a person to settle himself in a portion of Wynaad territory, to construct a house and to live therein. This amount is given to a person who has practically nothing to fall back upon. This is much too small an amount for any one to cultivate the land, improve and develop it, and also to have one's own house on the land to look after oneself and one's family. Where a hilly tract is sought to be developed, the Government must not be niggardly but be a little more generous in the amount they give. More generosity is not enough. The Government must see that the amount is properly spent, for I know that in a large number of cases in Wynaad, people have misapplied the money which the Government gave them. The money is given in such dribblets that it is sometimes of no use to persons on whom benefit is sought to be conferred. One has to take into consideration the several aspects of this question. I hope the Government will formulate a land revenue policy ere long, and see that some equitable adjustment of land is effected. Of course the Government will have to fix the ceiling and the floor levels of holdings and also the minimum extent of land from which a person cannot be evicted. These are all things regarding which I do not wish to enter into details. But I shall be happy if the Government will accept the suggestion to constitute a committee to go into this matter in detail. Especially in Malabar, something must be done quickly. If land reform is delayed, things may become worse in that unfortunate district of Malabar.

"Sir, with these words I conclude."

* SRI K. VINAYAKAM :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I shall not take much of the time of the House on reiterating the points emphasized by the hon. Mover of the cut motion. While agreeing with the issues raised by the hon. Member Mr. Kanaran, I have got to add the following. I also have given notice of a cut motion to the same Demand to urge the need for the postponement of the collection of kist to the next fasli year. The Government of Madras by their recent Ordinance have come to the aid of the agriculturists, because they realized that, due to the paucity of rains for the past six or seven years consecutively, the agriculturists had been put to great losses, and that they had been almost on the verge of starvation. There was no vegetation worth the name in the Chingleput district, with the result people took to unlawful means of eking out their livelihood. To the utter disappointment of some of us, agriculturists have taken to illicit distillation of liquor not because they like illicit distillation but because they could

[Sri K. Vinayakam] [21st December 1953]

not find any alternative means of livelihood. Then, Sir, the weavers, who were not accustomed to agriculture, have now taken to agriculture. They find it is not paying. Having all these things in the background, the Government of Madras were good enough to pass an Ordinance declaring a moratorium for the benefit of the agriculturists. But the Government have not taken sufficient care to ensure agricultural credit facilities in the absence of individual landlords in the mufassal coming to the succour of the agriculturists. The object of the moratorium may be good. But it does not serve the purpose of the agriculturist to the fullest extent. What is the situation created in the villages now? There are private money-lenders in villages (who are themselves landlords) and they have begun to think that it is useless to go to the aid of the small agriculturists for they do not know what the policy of the Government next year will be? The Government may extend the period of the moratorium. The position in the villages is not secure. So the money-lender does not come to the aid of small individual agriculturists and the landlord also does not come forward to help the agriculturists by way of supply of seeds, manure, etc. We crave the Government to consider the desirability of giving them additional agricultural credit facilities in the villages by starting more co-operative credit societies and by being more liberal in the grant of takkavi loans. The object of the Government is to aid agriculture. I would request the Government to be magnanimous enough and not to press the agriculturists to pay this year's kist in this year itself. I do not want that the Government should remit the kist totally. It is the right of the Government to collect the kist. But this year I request Government to postpone the collection of kist. I know the great hardships of the agriculturists in the villages. Just now rains have come, just now agricultural operations have begun, and just now they have gone to the paddy fields. They are going to harvest their crop in two or three months. If the Government should insist upon the collection of the kist this year, that will be a great hardship on the poor agriculturist. I know that the Government cannot go on without funds. I know that the Government cannot be a bankrupt Government for a long time. But all that I want is the postponement of the collection of kist to the next fasli year, which commences in April next. The Government can collect the kist then. Without this assistance, the passing of the Ordinance declaring moratorium will be nothing but a farce. I know I am using strong language. It is only lip sympathy that has been shown. It is only an eye-wash to tell the people that the Government are doing good to them."

1-30
p.m.

"Then, Sir, I come to another aspect of the question. With the very limited experience I have in the Legislature, I have found that the important question agitating our minds is the grant of poramboke lands to the landless poor. My pitiable experience with the Hon. the Minister for Land Revenue is this. I have approached him in connexion with some cases which could not be decided by the departmental authorities. In all those cases, I have found that the departments stick to the orders that they have

21st December 1953] [Sri K. Vinayakam]

already passed and no useful purpose is served by approaching the Hon. Minister in his room to reconsider the decision taken by his subordinate officers. If that is the attitude which the department should develop, woe unto us; no help could be rendered to the people.

"Now, I want to point out how the Revenue department works as far as Chingleput district is concerned. In that district there are two very famous places, namely, Tirukkazhikundram and Mahabalipuram. These places attract tourists, luminaries and big men from other countries. Even big politicians and men in high positions all over India come to Madras and develop a fancy to visit Mahabalipuram. I do not grudge the facilities given to them. But what do the Revenue officials do? The Collector or the Tahsildar stationed in Chingleput accompanies such luminaries to Mahabalipuram with the result that the work of the Revenue department suffers to a great extent. Once a month we hold a meeting of the Food Committee or the Prohibition Committee and we find to our dismay that the Tahsildar and the Collector are absent. When we ask for an explanation, it is stated that the President of India has come down and the official has gone with him to Mahabalipuram. Sometimes it is said that some big man has come from another country and the net result is that the Collector or the Tahsildar, as the case may be, is invariably absent. I suggested even in my speech on the last budget that one more official might be posted, that he might be designated as the liaison officer who might be entrusted with this work, and that the legitimate duties of the Revenue official should not be jeopardised in the interests of the people. I reiterate it now also."

DEPUTY SPEAKER :—"The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m."

* SRI K. VINAYAKAM :—"Then, I shall continue my speech in the afternoon, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—"No, I have given the hon. Member ample time. He wanted only two minutes and I have given him more than six minutes. The House will now rise for lunch."

(After lunch—3 p.m.)

* SRI M. PALANIYANDI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த நில வருமானம் சம்பந்தமான மான்யத்தின் மீது பேசும்போது, நண்பர்கள் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிப்பதோடு, என் பேரி வுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பற்றியும் பேச விரும்புகிறேன். "ரெவினியூ இலாகாவால் வசூலிக்கும் கிணறு மான்யத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்."

"நிலவரி வசூலிப்பற்றி பேசும்போது, அந்நிய ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டிலே எந்த முறையில் வரி வசூல் செய்ததோ, அதே முறையில் தான் இப்பொழுதும் வசூல் செய்யப்படுகிறது. சிறிய சிறிய விவசாயிகளிடமிருந்தும், ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்தும் பழைய முறையிலேயே வசூல் செய்யப்படுகிறது. அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் பாரம் அதிகமாக இருக்கக் கூடிய அதே நேரத்தில் பெரும் பணக்கார மிராசதாரர்களுக்கும், பெரிய

[Sri M. Palaniyandi] [21st December 1953]

நிலப் பிரபுக்களுக்கும் அதிக வரி விதிக்கப்படாமலிருக்கிறது. எழைமக்களிடமிருந்து தான் அதிக வரி வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

“இந்தச் சபையில் பேசிய அங்கத்தினர்களெல்லோரும் தங்களுடைய இடங்களில் நில வரி வசூல் செய்யப்படவேண்டுமென்றும், அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்றும் கூறினார்கள். ஆனால், இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையைப்பற்றி நிச்சயமாக இப்பொழுதிருக்கும் பொருளாதாரத்தினுடைய நிலைமையில் நாங்கள் சொன்ன காரியங்களையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்றால் அநேக கோடி ரூபாய் வேண்டியிருக்கும்.

“முதல் மந்திரி கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் ஒரு பிரச்சுதத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல், மத்திய அரசாங்கம் சுமார் 100 கோடி ரூபாய் வரையில் ராணுவத்திற்காகச் செலவு செய்வதை நிறுத்தி, இந்த நாட்டு மக்களின் சுபீட்சத்திற்காக, அவர்களுடைய நல்வாழ்வுக்காகச் செலவிடவேண்டுமென்ற கருத்தை நானும் வற்புறுத்துகின்றேன். நம் முடைய சர்க்கார் இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி, நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குச் சரியான ஒரு பகுதியை வாங்குவதற்கான ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்தவர்களாகக் கருதமுடியும். இப்பொழுது இந்த ராஜ்யத்தின் வருமானத்திலிருந்து நாங்கள் சொல்லும் காரியங்களையெல்லாம் செய்யமுடியாது.

“ஏதோ சட்டசபைக்கு வந்து, அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய தொகுதியிலுள்ள மக்களுடைய குறைகளையும் கஷ்டங்களையும், அந்தப் பிராந்தியத்தில் சர்க்கார் செய்யவேண்டிய திட்டங்களைப்பற்றியெல்லாம் சர்க்காருக்குச் சொல்லுகிறோமென்பதும், நாம் திரும்பிச் சென்ற பிறகு, அந்தப் பிரச்சினைகள் ஏதாவது கவனிக்கப்பட்டதா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் இல்லையென்று தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, பொருளாதார அடிப்படையே மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களிடமிருந்து சரியானபடி வரி வசூல் செய்து, சிறு சிறு விவசாயிகளுக்கு வரியைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“தக்காவிக் கடன் என்ற பெயரால் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறதானது, சாதாரணமாக ஒரு ஜில்லாவுக்கு 50 ஆயிரம் ரூபாய், அல்லது 60 ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் சுமார் 10 ஆயிரம் அல்லது 20 ஆயிரம் என்று ஒதுக்கப்பட்டால், யாருக்கென்று அந்தத் தொகையை கொடுக்கமுடியும்? அந்தத் தொகையும் வசதியுள்ள பெரும் மிராசதாரர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறதென்பதும், ஏழை விவசாய மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. பல ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த நில மதிப்பை வைத்துக்கொண்டு நிலத்தின் விலையை பரிசீலிப்பதால், கூட்டுறவு பாங்குகள், நில அடமான பாங்குகள் போன்றவற்றில் ஸ்டாபிளிகேட் எடுத்து கடன் வாங்கும் வசதி சரியாக இல்லை. ஆகவே, ஏழை விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் வசதி கிடையாது. தக்காவிக் கடன் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்படுவதைத் தவிர்த்து, ஏழை மக்களுக்கு கூட்டுறவு பாங்கி மூலமாக கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும். நல்ல முறையில் இந்த ராஜ்யத்தில் உணவு உற்பத்தி ஏற்படவேண்டுமானால், ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் வசதி போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கான ஒரு இயந்திரத்தை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

“இன்னும் கிராமங்களில் பட்டாக்கள் மாற்றப்படாமல் இருப்பது ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. கணக்குப் பிள்ளை, முன்பு முதல் மேல் அதிகாரிவரையில் முன்பிருந்த அமைப்புதான் இன்றும் இருக்கிறது. கணக்குப் பிள்ளையைக் கேட்டால், அவருக்கு ஏதாவது தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். அவர்கள் இன்று 20 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு குடும்பத்தை நடத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். கிராம அறிவாளிகள் முழுநேர ஊழியர்களாகவோ, அல்லது மரியாதைக் குரியவ

[Sri M. Palaniyandi] [21st December 1953]

ராகவோ இன்று அரசாங்கம் கருதாத காரணத்தினாலும், அவர்கள் சம்பளத்தில் இன்று காலந்தள்ளமுடியாமல் இருக்கிற ஒரு காரணத்தினாலும், ஆயிரக்கணக்கான பட்டாக்கள் மாற்றப்படாமல் இருக்கின்றன இதனால், விவசாயிகள் கடன்வாங்க முடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டுக்கு சுய ராஜ்யம் வந்துவிட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம்; ஆனால், அதே நேரத்தில் இம்மாதிரியான தொந்தரவுகள் மக்களுக்கு இருப்பதனால் சுயராஜ்யம் கிடைத்ததுண்டாய் வாசனைகூட அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. பட்டா மாற்றப்படவேண்டிய விஷயம் உடனடியாக கவனிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் புரம்போக்கு நிலங்களிருப்பதை சர்வே செய்ய வேண்டும். அப்படிச் சர்வே செய்யாததின் காரணமாக இன்றைக்கு எந்த அளவு புரம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. ஹரிஜன மக்களும் ஆதித் திராவிட மக்களும் தங்களுக்கு நிலம் வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி மனுச் செய்துகொண்டிருந்தும் பாதை புரம்போக்கு, ஓட்டப் புரம்போக்கு என்றெல்லாம் காரணங்காட்டி தட்டிக் கழிக்கப்பட்டு விட்டன. ஆனால், அதே சமயத்தில் கிராமங்களிலுள்ள நல்ல வசதியுள்ளவர்கள் பணத்தைக் கொடுத்தோ தங்களுடைய செல்வாக்கைக் கொண்டோ வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். பல கிராமங்களில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் விஸ்தீரணமுள்ள ஏரிகள் இருக்கும்; ஆனால், தண்ணீர் தங்காது. அவைகளையெல்லாம் வசதியுள்ளவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால், நிலங்கள் நிச்சயமாக சர்வேசெய்யப்பட்டு, அங்கிருக்கும் ஏழை மக்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“கடன் ஒத்திவைப்பு அவசரச்சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அங்கிருக்கும் லேவாதேவிகாரர்கள் கடன் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுபடவேண்டிய கடனெம்மும் விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு அவசரச்சட்டம் உண்மையாக விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்றால், கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்குக் கொடுபடவேண்டிய கடனும் ஒத்திவைக்கப்படவேண்டும்.

“1949-வது ஆண்டிலே கிணறு வெட்டுவதற்காக மான்யம் கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஒவ்வொரு கிணறு வெட்டுவதற்கும் 300 முதல் 500 ரூபாய் வரையில் கொடுத்தார்கள். மான்யம் வாங்கிய விவசாயிகள் அந்தப் பணத்தைக்கொண்டும், தங்களுடைய பணத்தை போட்டும் கிணறு வெட்டுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் 24 அடி, 22 அடி என்று அவர்கள் சக்திக்குத் தகுந்தாற்போல் வெட்டுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் மான்யத்தின் பிரகாரம், முழு ஆழமும் வெட்டாத ஒரு காரணத்தினால், அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட அந்த மான்யத் தொகையை திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் ரெவினியூ அதிகாரிகள் தாக்கீது அனுப்புகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள் அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள்; ஏனென்றால், அந்தப் பணத்தை அவர்கள் ஏற்கனவே கிணறு வெட்டுவதற்காக உபயோகப்படுத்தி விட்டார்கள். இம்மாதிரி அவர்கள் வாட்டி வதைக்கப்படுகிறார்கள் என்று கனம் நிதி அமைச்சர், நிலவரி அமைச்சர் அவர்களிடம் பல தடவை சொல்லியிருக்கின்றேன். ஆகவே, கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களை இந்த கிணறு மான்ய திட்டத்தின் காலத்தை ஒத்திப்போடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். மத்திய அரசாங்கத்தார் உணவு உற்பத்திக்காகவும், இன்னும் பணத்தைத் திற்கானை பல திட்டங்களைப் போட்டும் பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஆனால், இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் கிணறு மான்யத்திட்டம் சம்பந்தமாக கிடையாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர் அனுகூலமாக இருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர் கள் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெரும் மான்யத்தை இந்த ராஜ்ய மக்களுக்குக் கொடுத்த கிணறு மான்யத்தை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

[21st December 1953]

3-10
p.m

*SRI K. R. NALLASIVAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரிக்கின்ற முறையில் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன். அதாவது, இன்றைக்கு நிலவரியை வசூல் செய்யக் கூடிய இயந்திரம் இருக்கிறதே இது மிகவும் பழமையான இயந்திரம். ஒரு காலத்தில் வெள்ளைக்காரர்கள், அன்னியர்கள் நம்முடைய தேசத்தை ஆண்டு வந்தார்கள். நம்முடைய தேசம் சுதந்திரம் பெற்ற பின்னரூட்கூட நீர்வாச அரகியல் நல்லமுறையில் அமைக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பிரமாதமாக ஒன்றும் சாதித்து விடாவிட்டாலும் அவர்கள் செய்யும் ஒரு சில நல்ல காரியங்களும் எந்தவிதமாகவும் ஜனங்களுக்குப் பயனற்றுப்போய்விடுகிறது.

“கிராமங்களிலே கணக்குப் பிள்ளைகளும், குறிப்பாக மணியக்காரர்களும் தான் அக் கிராமத்தின் அதிகாரியின் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு மணியக் காரர் ஒரு ஹிட்லர். அவர்கள் எந்த சட்டத்திற்கும் கட்டுப்பாட்டிற்குமாக இல்லை. அவர்களிடத்திலே எவ்வளவு பெரிய சட்டம் பேரட்டாலும் சரி அது அவர்களை பாதிக்கவோ அடக்கவோ விடாது. அவர்களுடைய கொடுமை மக்களை ஒன்றும் பாதிக்கக்கூடாது. அதற்கு ஒரே வழி நிலவரி வசூல் செய்யும் பொறுப்பை கிராமப் பஞ்சாயத்துகளிடம் விட்டு விட்டு கிராம மணியக்காரர்களையே ஒழித்துக்கட்டவேண்டும். அப்பொழுதுதான் காந்தியின் கனவுகள் நனவாகும்.

“அடுத்தபடியாக, கிணறு வெட்ட மானியம் கொடுத்தது. இம்மானியம் சீக்கிரத்தில் கிடைப்பதில்லை. இதை வாங்குவதிலே கிராம மக்கள் பட்ட அல்லலை இவ்வளவு என்று சொல்லமுடியாது. அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. அதை வாங்குவதற்கு மக்கள் பல தடவை அவர்களிடத்திலே நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. அம்மாதிரி நடப்பதிலேயே அவர்களுக்கு ஏராளமான செலவாகிறது. இம்மாதிரி ஏராளமாக அல்லல்பட்டு வாங்கும் பணத்தில் பெரும் பகுதி அங்குள்ள சிலருக்கும், மற்றும் இதர செலவுகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டி நேருகிறது. இக்கஷ்டங்களை எல்லாம் உண்டு பண்ணுபவர்கள் கிராமத்திலுள்ள மணியக்காரர்கள். இதை சர்க்கார் உணர வேண்டும்.

“எழை விவசாயிகள் இன்றுள்ள நிலையில் மேலும் கடன் வாங்குவதற்கோ பயிரிடுவதற்கோ முடியாத நிலையில் இருக்கின்றனர். இப்போதே பெரும்பாலோர் பெருங்கடனுக்குள்ளாகி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இச்சமயத்தில் நம் மதிப்பிற்குரிய கனம் ராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் தற்சமயத்திற்கு எழை விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு பெரிதும் உதவியாகவே இருக்கிறது. அவர்கள் இன்னும் குறைந்தது ஒரு வருஷத்திற்காவது இத் தொல்லையிலிருந்து விடுபட்டிருப்பார்கள். அந்த வகையில் நாம் ராஜாஜி அவர்களை பாராட்டவேண்டும். அப்படியிருந்தும் இன்றைக்கு பெரும்பாலும் விவசாயிகள் இன்னும் கஷ்டப்பட்ட கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஓரளவு சிறு நன்மை கஷ்டப்பட்ட யொழிய இதனால் பூரண நன்மை அவர்களுக்கு உண்டாகவில்லை. ஆகையால் அரசாங்கம் இந்த விவசாயிகளின் விஷயத்தில் இன்னும் அக்கரை காட்டவேண்டும்.

“இப்பொழுது பூமிதான இயக்கம் நடைபெறுகின்றது. இது விவசாயிகளின் உரிமையை வற்புறுத்தி பலரிடமிருந்து நிலங்களை வாங்கி ஏழைகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பங்கிட்டுக்கொடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இதனால் நாட்டில் விவசாயிகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும் ஓரளவு வாழ்க்கைத் தரத்தில் முன்னேற இயலும். மக்களிடையே தேசபக்தியும் ஓரளவு வளரும். இன்றைக்கு நாட்டிலே, மக்களிடையே தேசப்பக்தியை வளரச் செய்ய மிகவும் பாடுபட வேண்டும். இதுவே நம் நாட்டை பாதுகாக்க உதவியாக இருக்கும்.

“நாட்டு மக்களிடையே தேசபக்தி வளர்க்க வேண்டுமென்ற குறைந்தபட்ச எண்ணத்தோடாவது சட்டசபையில் திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும். இக்கூல் எதிர்காலம் சுபிட்சமாக இருக்கும். ஆகையால் சட்டசபையிலுள்ள எந்தக்கட்சிக்காரராயிருந்தாலும், ஆட்சியில் உள்ளவர்களும், அல்லாதவர்களும்,

[21st December 1953] [Sri K. R. Nallasivam]

களும், பிறரும் பூமிதான இயக்கத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக்கொடுக்கும் நிலங்களுக்கு குறைந்த அளவினாவது அல்லது ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் பீஸ் இல்லாமலாவது அந்தந்த விவசாயிகளுக்கு ஒதுக்கும் நிலங்களை பிரித்துக்கொடுக்க நாம் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு சட்டம் செய்தால் மட்டும் முன்னேறிவிட முடியாது. உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். இந்த நிலையில் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் சில பிரதேசத்தில் பருவமழை பெய்யாது போய் விட்டது. அங்குள்ள விவசாயிகள் கூட்டுறவு பாங்குகளில் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். தவிர தனிப்பட்டவர்களிடம் வேறு கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவுக்கிடையில் அரசாங்கத்திற்கு வேறு வரி செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களால் வாங்கிய கடன்களையும், பிறரின் ஒத்தாசையைக்கொண்டு செய்தவைகளையுமே திருப்தி செய்யவோ, கொடுக்கவோ இயலாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந் நிலையில் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு வரி கட்ட இயலாமல் மிகவும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆகையால் இச் சமயத்தில் அரசாங்கத்தார் விவசாயிகளை இப்போது உடனே வரி செலுத்தும்படி தொந்தரவு செய்யாமலிருந்தால் அவர்கள் தற்சமயம் பெய்திருக்கும் ஓரளவு மழையில் வாழ்க்கைத் தரத்தில் முன்னேற முடியுமென்று கூறலாம். இப்பொழுது பெய்திருக்கும் மழையினால் இவ்வாண்டு தங்கள் நிலங்களை நன்கு பயிரிட்டு நல்ல மகசூல் கண்டு அதனால் வரும் லாபத்தைக்கொண்டு அடுத்த ஆண்டு அவர்களால் வரி கட்ட வசதியாக இருக்கும். அதற்கான சலுகைகளை அரசாங்கத்தார் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை ராஜாஜி அவர்கள் செய்து அவர் ஆட்சி காலத்திலேயே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருவார் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கான நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI G. GOVINDAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது 3-20
கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நில வருமான கோரிக்கையை ஆதரித்து சில p.m.
வார்த்தைகள் பேசப் பிரியப்படுகிறேன். இப்பொழுது நிலவரி பழைய முறையில் தான் வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிலவரியை வாங்கித்தான் நமது சர்க்காரை நடத்த வேண்டியது அவசியம் என்று எல்லோரும் அறிந்ததே. சர்க்காரை நடத்த வேண்டும் என்றால் மழை நன்றாகப் பெய்யவேண்டும். மழை இல்லாவிட்டால் கஷ்டப்பட வேண்டியதுதான். இதை சர்க்கார் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். மழை இல்லாத கஷ்டத்தோடு மற்றொரு இடஞ்சல்கூட இருக்கிறது. அதாவது இந்த வெள்ளாட்டின் கஷ்டம். கிராமங்களில் சிலர் வெள்ளாட்டை வைத்துக் கொண்டு கிராமங்களிலும் மலைப் பிரதேசம் இல்லாத இடங்களிலும் தொந்தரவு கொடுத்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதை நமது சர்க்கார் கொஞ்சம் கவனித்து அதற்கு வேண்டுவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஐந்து வருஷ திட்டத்திற்கு வேண்டிய நீர்பாசன கைதிகள் செய்வதற்காக பல திட்டங்களைத் தயார்செய்து இப்பொழுது அவைகளை அமல் நடத்தப் போகிறார்கள். அதன் கீழ் அமராவதி நீர்தேக்க திட்டத்தையும் இன்னும் பல திட்டங்களையும் அதன் கீழ் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வைகை நீர்தேக்க திட்டமானது எங்கள் கீழ் இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் பெரும் அளவிற்கு பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. நாங்கள் அதைப்பற்றி தூது வந்து சொன்னாலும் அதை கவனிப்பதற்குத் தெரியவில்லை. இந்த வைகை நீர்தேக்க திட்டம் அதை கவனிப்பதற்குத் தெரியவில்லை. இதை நமது சர்க்கார் கொஞ்சம் யாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதைப்பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். இந்த வைகை திட்டமானது பாண்டியன் காலத்திலிருந்து ஆரம்பித்து பிறகு ரெகுநாத சேதுபதி மன்னன் காலத்தில் கிளப்பி இருக்கிறார்கள். இந்த நீர்தேக்கம் கட்ட வேண்டிய காரணம் என்னவென்றால் ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் மதுரையிலிருந்து சுமார் 80 மைலுக்கு கிராமங்களில் மழை காலத்தில் தண்ணீர் நிலங்களில் தேங்கி

[Sri G. Govindan] [21st December 1953]

கிழக்கில் உள்ள நிலங்களை அழித்து இடித்து விடுகிறது. அதனால் அந்த தண்ணீர் சேதமாகாமல் இருப்பதற்காக இந்த அணைக்கட்டை கட்ட வேண்டும் என்று திட்டம் தயாரித்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்தார்கள். அதன் பின்னர் வெள்ளைக்காரர் ஆட்சி காலத்தில் பெரியவர் நீர் தேக்கத்தைக் கட்டினார்கள். அப்பொழுதிருந்த வெள்ளைக்காரன் பிஷர் துரை இதை ஆட்சேபித்து அரசாங்கத்துடன் எதிர்த்துப் போராடினார். அப்பொழுது அவருடைய கேஸ் தோற்றுப் போய்விட்டது. இந்த திட்டத்தை மறுபடியும் நமது காங்கிரஸ் சர்க்கார் 1947-ம் வருஷம் சுதந்திரம் கிடைத்த பின் எடுத்துக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சித்தித்தார்கள். அதற்கு வேண்டிய யற்சியும் செய்தார்கள், பிறகு அப்பொழுது மராமத்து இலாகா மந்திரியாக இருந்த கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் காலத்தில் 1949-ல் பரமக்குடியில் கூட்டத்தைக் கூட்டி இதைப் பற்றி பரிசீலித்து ராமநாதபுரம் ஜில்லா கீழ் பக்கத்தில் இது பாதிக்கப்படுகிறது ஆகையால் இதைக்கொஞ்சம் கவனித்துச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். அதை அவர் கவனிப்பதாகச் சொன்னார். பின் ஒன்றும் செய்யவில்லை. சும்மா இருந்துவிட்டார். இப்பொழுது இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னுள்ள மராமத்து இலாகா மந்திரி கனம் சேதுபதி ராஜா அவர்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவாசிகளை எந்த விதத்திலும் இந்தத் திட்டம் பாதிக்காது திருப்பத்தூர் சிவகங்கை பிரதேசங்கள் சொள்கரியமடையப் போகிறது என்று சொல்லி ஒரு அறிக்கை விட்டார். அதை நாங்கள் நம்பிக் கொண்டிருந்தோம். பிறகு ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் இதனால் மதரை ராமநாதபுரம் வாசிகள் நன்மை பெறப் போகிறார்கள், ஆகையால் இதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது என்று சொன்னார். அதைக்கேட்டு சந்தோஷம் கொண்டிருந்தோம். இப்படி இருக்கும்பொழுது நான்கு நாட்களுக்கு முன் மதுரை மெம்பரான கனம் தினகரசாமி தேவர் பேசும்போது இந்த அணையைக் கட்டுவதால் அரசாங்கத்தை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். திருமங்கலம் பக்கம், அங்குள்ள கள்ளர்கள் முதலியவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மையைச் செய்வதற்காகத் தான் இதைக் கொண்டு வந்தார்கள், அதற்கு அரசாங்கத்தை பாராட்டுகிறோம் என்று சொன்னார். மற்றும் அந்த வைகைத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய காலவாய் வெட்டுகளுக்கு ஆயிரம் பேர்களை அழைத்து வந்து கூலி இல்லாமல் வெட்டிக் கொடுக்கும் என்று சொன்னார். இந்த வைகைத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசாமல் இருக்கணம் என்றிருந்தேன். ஆனால் அவர் பேசிய பிறகு அதைப் பற்றி பேசவேண்டும் என்று பேச முன்வந்தேன். அவ்விதம் பேசுவதற்கு கனம் தினகரசாமி தேவர் சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். நான் இப்பொழுது ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நீர்த்தேக்கத்தின்கீழ் இராமநாதபுரம் ஜில்லா முதலிய இடங்கள் பாதிக்கப்படுமானால் அங்கிருந்து வரக்கூடிய நிலவருமானம் குறையத்தான் செய்யும் என்பதை சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். ஊரணம் கீழ் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள 80 மைல் நீளத்திற்கு விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் வகை செய்யாமல் ஏற்கெனவே இருக்கும் எங்கள் ஜில்லாவிற்கு தண்ணீர் இல்லாமல் திருமங்கலத்திலுள்ள புஞ்சை நிலங்களை நஞ்சை நிலங்களாக்குவது சரியல்ல. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஏற்கெனவே பிஷர்கிறார் என்று அழுது கொண்டிருக்கும் பிள்ளைக்கு பால் கொடுக்காமல் இனிமேல் பெறப்போகும் பிள்ளைக்கு பால் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்லுவது போல் இருக்கிறது. இதில் இந்த மாதிரியான தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. பரமக்குடியிலுள்ள பல பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கும் என்றும் நம்பி இருந்தோம். இன்றைய தினம் ஸ்ரீமான் ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார். இந்தத் திட்டத்தை மாற்றியமைப்பதற்கு திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். உதாரணமாக பரிமாறுகிறவர்கள் நம்மவராக இருந்தால் தான். கடைசி பந்தியிலிருந்தாலும் பரவாயில்லை. 14-10-1953-ல் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு அறிக்கை விடப்பட்டதற்கு ஆட்சேபித்து நாங்கள் ஒரு அறிக்கை கொடுத்தோம். அதற்கு ஒரு மாதம் சென்ற பிறகு ஒரு பதில் கிடைத்தது. என்ன கிடைத்தது? இந்த வைகை நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தை அங்குள்ள எம்.

[21st December 1953] [Sri G. Govindan]

எல். ஏ.க்களைக் கேட்டுக் கலந்தகொண்டு செய்கிறோம் என்று சென்றார். ஆனால் இப்பொழுது இரண்டு மாதங்களாகிறது ஏறக்குறைய இன்றைக்குப் இன்னும் 15 நாட்களுக்கெல்லாம் கல்நாட்டு விழா ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். எந்தவிதமாக செய்யப்போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. நில வரி அவசியம்தான்; அந்த நிதியின் பேரில்தான் சர்க்கார் நடக்கிறது என்பதை மக்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு ஆயத்து இருக்கிறது. ஆனால் மதுரையிலிருந்தும், ராமநாதபுரத்திலிருந்தும் வரி வசூலிக் கப்படும் என்று நினைத்தால் மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறதா இத் திட்டம் என்பதை யோசிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் அரசாங்கக் கட்சியாக இருந்தபோதிலும் எனக்கு பாதகம் வரும் என்று நினைத்தால் அதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டியது தான் என்னுடைய கடமையாக இருக்கிறது. இன்னும் ஒன்றை ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். சர்க்காரிலேயே இந்த முறையைச் செய்தால் பக்கத்தில் வரி வசூல் செய்வது முடியாது. மற்றொன்றிற்கு சந்தோஷப் படுவதாக கனம் தினகரசாமி தேவர் சொன்னார். உசிலம்பட்டி முதலிய இடங்களிலுள்ளவர்களுக்கு இப்பொழுது பத்து லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப் படுகிறது. ஒரு வருஷத்திற்கு அது இன்மேல் லாபம் என்று சொன்னார். அது மட்டும் அல்லாமல் பல நன்மைகளும் ஏற்படும் அதற்கு சர்க்காரை பாராட்டுகிறேன், என்னுடைய தொகுதி மக்களும் அதைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்றும் சொன்னார். ஆனால் அதனால் இடஞ்சல் இருப்பதை அவர் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். நமது சென்னை அரசாங்கத்தில் ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் எவ்வளவு நீர்த்தேக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஆட்சேபமில்லை. ஆனால் ஒவ்வொன்றையும் பரிசீலனை பண்ணவேண்டும். ஆனால் மதுரையில் எடுத்துக் கொண்ட நீர்த்தேக்கத்திற்கு மட்டும் ஆட்சேபனை வரவேண்டிய காரணம் என்ன. அந்தத் தொகுதி எம். எல். ஏ.க்களைக்கலந்து கொண்டு ஏன் முடிவு செய்யக்கூடாது? அந்த மனப்பான்மை ஏன் சர்க்காருக்கு உண்டாகவில்லை? ஒன்றைமட்டும் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எங்கள் தொகுதி எம்.எல்.ஏ.க்களைக் கலந்து சித்தித்து எல்லா விதமும் பிரயோசனப்படுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கண்டிப்பாக கிளர்ச்சிக்கு இடம் உண்டாகிறது. அதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். எங்கள் தொகுதி மக்கள் கிளர்ச்சியைச் செய்வதற்கு ஒரு காரணம் உண்டாவதாக இருந்தால் அது ரொம்பவும் வருந்தத் தக்க விஷயம் தான். ஏன் இதை திரும்பத் திரும்பத் சொல்லுகிறேன் என்றால் அந்த பக்கத்திலுள்ள மக்கள் இதைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நானும் மானுமதுரை எம்.எல்.ஏ. கனம் கிருஷ்ணசாமி அய்யங்காரும் அவர்களிடம் தூது வந்தவுடன் ராஜாஜி அவர்கள் 'என்னைப் பார்க்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை, மராமத்து மந்திரியைப் பார்த்தால் போதும்' என்று சொன்னார். நாங்கள் 4, 5 தினங்கள் டுன்பாகவே அவருக்கு ஒரு தந்தி கொடுத்து நாங்கள் வருகிறோம் என்று சொன்னோம். அப்படி இருந்தும் எங்களுக்கு அந்த விதமாக பதில் சொல்லிவிட்டார். மக்களுடைய பிரதிநிதியாகிய எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு இப்படி இருந்தால் சாதாரண மனிதர்கள் எப்படி அவரைக் காணமுடியும் என்பதைச் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது அதனால் மக்களுக்கும் காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கும் மனக் கசப்பு ஏற்படுகிறது. இது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். ஆகவே இந்த நீர்த்தேக்கத்தைக் கூடும் முன்பு அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ.க்களைக் கலந்து வேண்டியன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்."

* SRI S. P. THANGAVELU :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 3-30 இந்த ரெவின்யூ மான்யத்தின்மீது பிரேரேபித்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ப.ம. ஆதரிக்கின்ற வகையில் நிலச் சீர்த்திருத்தம் சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல நான் விரும்புகின்றேன்."

"சிறிது காலமாக, கிராமப் பக்கங்களிலுள்ள விவசாயிகளெல்லாம் தங்களுடைய குறைகளைப் போக்கிக்கொள்வதற்கான ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டுவரும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த சர்க்கார் வந்து இரண்டு ஆண்டுகள் கடந்த பிறகும்

[Sri S. Vadivelu] [21st December 1953]

மக்களிடத்திலே சொல்லி ஒட்டு வாங்கி வந்த இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே மக்களுக்கு ஏதாவது சுபிட்சமாக வாழ்வழி வகுத்து தந்ததா? ஒரு விதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. இதுவரையில் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டதா என்றால் அப்படி ஒன்றும் இல்லை. இல்லாத பத்திரிகையில் மாத்திரம் பத்தி பத்தியாய் விளம்பரம் செய்வதே தவிர நேரடி முறையில் ஜனங்களுக்கு நன்மையான காரியங்கள் செய்ததா அல்லது இனிமேல்தான் செய்யுமா என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் விவசாயிகளே. அந்த விவசாயிகளிடம் உழ நிலம் இருக்கிறதா? இல்லையே. பெரும் பணக்காரர்கள் கையில்லாத லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி வைத்துக்கொண்டு ஆட்டிவைக்கின்றார்கள் விவசாயிகள். இப்படி வைத்துக் கொண்டு அவர்கள்தான் நிலச்சொந்தக்காரர்களாகவும் ஏகபோக, உரிமை புடன் வாழ வசதி பெற்றவர்களாகவும் இருந்து வருகிறார்கள். அங்கு எல்லாப் பொறுக்கி பாடுபடக்கூடிய மக்களுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும், ஆதி திராவிட பெருங்குடி மக்களுக்கும் சொந்தமாக மயிர் ஒரு ஏக்கர் நிலம்கூட கிடையாது. இவர்கள் உழைத்து உழைத்து உருக்குவந்து போகிறார்களே தவிர ஒருவித பயனும் அடைந்தாரில்லை. தங்கள் வாழ்க்கைத்தரத்தை ஓரளவு உயர்த்துவதற்காக தங்கள் மனைவி மக்களுடன் மட்டினியாலும், வறுமையாலும் உழைத்த மக்கள்தான் புதுவாழ்வு பெற 10 ஆண்டுகளாக ஒரு போராட்டம் நடத்தினார்கள். அந்தப் போராட்டத்தின் மூலமாக ஒரு சில சலுகை அடைய சட்டம் வந்தன. ஆனால் அந்தச் சட்டம் எப்படி அமுல் நடத்தப்படுகிறது? மிராஸ்தார்களை பாதுகாக்கிறது. இதை ஜனநாயகம்? விவசாயிகள் நன்மைக்காக புதிய சட்டத்தை கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் கொண்டுவந்திருக்கிறார் என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள், பேசுகிறார்கள். இதைப்பற்றி பரைசாற்றுகிறார்கள். விவசாய மக்களுடைய போராட்டம், ஒன்றுபட்ட கிளர்ச்சியை மறந்துவிட்டுக் காரணத்தினால் இது பற்றி பெருமையாகப் பேசப்படுகிறது. இன்று பெருமையாகப் பேசினாலும் நான் காங்கிரஸ் கட்சி மக்கள் முன்னால் தலைகாட்டமுடியாது. ஆகவே தஞ்சை சட்டத்தின் குறைபாடுகளை திருத்தியமைத்து 55 வாரமாகிவிட்டும் கிடைக்க வழிசெய்தாகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்று ஏழை விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு ஒரு சில சலுகைகள் தான் காட்டப்படுகிறது. அந்தச் சலுகையைப் பெறவிடாமல் பிடுங்குவதும், கொடுமைப்படுத்தும் முறையில் வெளியேற்றுகிறார்கள் நிலப்பிரபுக்கள். இப்படியே அவர்களின் போக்கு இருக்குமையானால் கிளர்ச்சிக்குத் தூண்டு கோலாகும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சிறு நிலங்களை வைத்திருப்பவர்களுக்கு வாழ்வே அழிந்து ஒழிந்து நிலப்பிரபுக்களின் கையில் நிலங்கள் மாறிக்கொண்டு வருகிறது. அதுமட்டுமல்ல. எவ்வளவோ பேர்கள் தங்கள் நிலங்களை அடமானம் வைத்துவிட்டு வட்டியையும் முதலையும் கொடுத்து நிலங்களை மீட்க முடியாத நிலையில் அவதிப்பட்டுக்கொண்டுதான் நிலங்களை விற்றுவிட்டு வாழ வழியில்லாமல் பல தொழில்களில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதை வற்புறுத்துகிறேன். இது போன்ற தீமைகள் வளரவிடாமல் நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று பலமுறை வற்புறுத்தியும் சர்க்கார் செய்யத் துணியவில்லை. விவசாயிகளின் பஞ்சத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று சொல்லி இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே ஜே. லி. குமரப்பா கமிட்டி, ராகவேந்திரராவ் கமிட்டி, சுப்ரமணியம் கமிட்டிகளைப் போட்டார்கள். இவர்கள் ஆங்காங்கே பேசும் பேச்சுக்களையும், ரிப்போர்ட்டுகளையும் பத்திரிகையில் பக்கம் பக்கமாகப் பிரசுரித்து, வெட்டி ஜம்பம் அடித்துக்கொள்ளுகிறார்களே தவிர, நூற்றுக்கு 85 ஆக இருக்கும் விவசாய மக்களுக்கு எவ்வித சலுகையும் நன்மையும் ஏற்பட்டுவிடாதாகத் தெரியவில்லை. இந்த கமிட்டியைப் போட்டேன், அந்தக் காரியத்தைச் செய்தேன் என்று மக்களை ஏமாற்றும் கண்துடைப்பு விதையாயிருக்கிறதே தவிர, வெறும் ஏமாற்று விதையா யிருக்கிறதே தவிர, வேறொன்றையும் காணமுடியவில்லை இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியில். இதனால் நம் நாட்டில் மக்களிடத்தில் ஒன்று பட்ட கிளர்ச்சி வளர்ந்துகொண்டுதான் வருகிறது. இன்று இருக்கும் மந்திரி சபை மக்கள் முன்னால் செல்லவும், தலை நீட்டவும் முடியாமல் இருக்கிறார்கள். கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் வந்த பிறகு நன்மை

[21st December 1953] [Sri S. Vadivelu]

கிடைக்கும் என்று சிலர் எண்ணினார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆட்சி முறை வந்துதான் என்ன செய்துவிட்டது: புரம்போக்கு நிலம் 90 லட்சம் ஏக்கர்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. அந்த நிலத்தில் நிலமில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு அவர்களின் நன்மையை உத்தேசித்து ஏதாவது சலுகை காட்டப்பட்டனவா என்று கேட்கிறேன்.

“விவசாயிகளுக்கு ஒரு வருஷக்கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் என்று வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு 47 சதவிகிதம் உள்ள பண்ணை விவசாயிகள் சாலுபடி செய்கிற விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் எந்தவித நன்மையும் காணப்படவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தில் இடம் ஏற்படவழி செய்தாக வேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் சிறந்தவழி என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஐந்தாண்டுவரையில் சட்டம் நீடிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இன்று ஏகபோக உரிமையுடன் வாழும் நிலப் பிரபுக்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் காட்டப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் அன்விக்ஷக் கூடாது. இங்கே சிறு நிலச்சொந்தக்காரர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல வழிகளில் நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பரிபூரண உரிமை அளிப்பது பற்றி பெருமைப்படுகிறேன். பெரும் நிலப்பிரபுக்களுக்கு இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

“இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா 5,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் சலுகை அளிக்காமல் வரிப்பணத்தை வசூலிக்குமென்று நம்புகிறேன். இதற்காக இந்த அரசாங்கம் சட்டத்தையும் திருத்தவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் கொண்டுவரப்பட்ட பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ன நன்மையைச் செய்துவிட்டது. மிராஸ்தார்கள் போலீஸ் இலாகாவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இம்சை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். விவசாய மக்களை அடித்து சிறையில் தள்ளினால் சகலமும் அடங்கிவிடும் என்று நினைக்கிறது நமது சர்க்கார். மக்களை சிறையில் அடைத்துக்கொண்டேபோனால் இவர்களின் கதி என்ன ஆவது? ஆன் மாறாட்டமேதவிர வேறென்ன நடக்கிறது இந்த ஆட்சியில்? இவைகளுக்குத்தான் பத்திரிகையில் அடிக்கடி விளம்பரம்.

“புறம்போக்கு நிலங்களெல்லாம் கூட பெரியபெரிய நிலப்பிரபுக்களிடத்திலும் மடாதிபதிகளிடத்திலும் இருக்கின்றன. இந்த நிலத்தைப்பறிமுதல் செய்து நிலமில்லா ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தால் என்ன? விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய நிலப்பிரபுக்களையே பாதுகாக்கிறது இந்த சர்க்கார். கோவில் நிலம், புறம்போக்கு நிலம், அவர்களின் சொந்தநிலம் இவையாவும் அவர்கள்கையில் அடங்கியிருக்கின்றன. (நமது காந்திய) சர்க்காரில் இந்த நிலை நீடித்துக்கொண்டே போகிறது. சர்க்கார் உடனடியாக நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் ஆதிதிராவிட மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள். 100-க்கு 90 பேருக விவசாயிகளாக இருக்கும் மக்களுக்கு இப்படி யென்றால் இந்நாட்டின் நிலைமை என்னவாகும் என்று சபை யோசிக்கவேண்டும். ஆகவே, உடனடியாக சர்க்கார் தலையிட்டு புறம்போக்கு நிலங்களை பட்டா செய்துகொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வதின் மூலம் தான் நாட்டிலுள்ள பஞ்சத்தைப் போக்க முடியும் என்று வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். இதன்மூலமாகத்தான் நாட்டில் பெரும்பான்மையான மக்கள் வாழமுடியும் என்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்துகிறேன். பஞ்சம், பசி, பட்டினி, கற்பு, திருட்டு, இவையனைத்தும் இந்த ஆட்சியில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஏழைவிடும் கண்ணீர் உள்ளத் துடிப்பு, அவர்களின் வயிற்றெரிச்சலும், குமுறலும் இவர்களை ஒரு போதும் விடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. GANAPATHY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் பழநியாண்டி கூறியதுபோல் கிணற்று மான்யத்தைப் பற்றி முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். சில ஜில்லாக்களில் 18 அடி ஆழம் கிணறும், முழுதும்

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [21st December 1953]

சுடைய சில முக்கிய பிரச்சனைகளை மறந்துவிடுவார்கள். ஆகவேதான் உழைப்பாளிகளுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் நிலங்களை பங்கிட்டுக்கொடுக்கு மாறு இச்சமயத்தில் மந்திரியாருக்கு தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

“என்னுடைய சொந்தப் பேரவை எடுத்து பேசு இல்லாமல் கஷ்டப் படுவதுக்குக் கொடுத்தால் என்னைத் தியாகி என்று சொல்லலாம். அப்படி யில்லாமல் பிறருடைய பேரவை எடுத்துக் கொடுத்தால் அப்போது தியாகி என்பார்களா? அப்பொழுது என்ன என்று சொல்லுவார்கள் என்பது உங்களுக்கே தெரியும். இந்த முறையில்தான் இன்று பயிரிடப்பட்டு வந்த விளச்சல் நிலங்களை யெல்லாம் தியாகிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. சாதா ரணமாக ராஜாஜியை ஆதரிக்கின்றவர்களுக்குத்தான் இந்தமாதிரி பங்கு கிடைக்கும். இப்பொழுது எதிர்க்கிறவர்களுக்கும் பங்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே குறிப்பாக நம் பழனிசாமி கவுண்டர் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு யார் யார் பணக்காரர்கள், எந்தெந்த மந்திரிகளிடத்தில் தியாகி நிலம் இருக்கிறது, யார் யாரிடத்தில் நிலங்களை திருப்பி வாங்கலாம் என்று யோசித்து அந்நிலங்களை திருப்பிக் கேட்டு நிலமில்லாமல் கஷ்டப்படும் ஹரி ஜனங்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் கொடுத்தால் பஞ்சம் திரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றுள்ள விவசாயி கடந்த ஆறு வருஷங்களாக மழை இல்லாத காரணத்தால் நிலங்களை இழந்து, தங்கள் திட்டங்கள் அழிந்து, தட்டுமுட்டுச் சாமான்களையும், மாடுகளையும் விற்ப்பு இன்று நிலத்தை உழுவதற்கு கூட தக்களிடம் மாடுகள் இல்லாத காரணத்தால் பலவிடங்களில் மாட்டுக்குப் குப்பதிலாக மனிதர்களே ஏர் உழுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களையும், விவசாய மந்திரி அவர்களையும், நிதி மந்திரி அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“என்னைவிட இந்நிலையை நிதி மந்திரி அவர்கள் நன்கு அறிந்தவ ராகையால் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார் என்று நினைக்கிறேன்.”

1 p.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. Speaker, Sir, I am really thankful to the hon. Members for their speeches because they have benefited me and enabled me to know their viewpoints. Only certain speeches were exaggerated and toned in a high pitch but that can't be helped. I suppose I would give as much consideration as possible to them. One of the broad subjects discussed is the policy of the Government relating to assign- ment of lands, and how it is not very effective or not helpful to the landless people. I am going to deal with it in some detail because there is a lot of confusion and misunderstanding still hover- ing over it in spite of so many interpellations having been answer- ed on the floor of this House. So, even though a little time may be spent on that, I think it is worthwhile to do so. The second broad subject dealt with was land reforms. I will deal with these two broad subjects in some detail. Many other minor grievances were also ventilated and I will deal with them as far as time permits.

“With regard to the policy relating to assignment of lands, I may state that land in the country is broadly divided into two categories, namely, agricultural and non-agricultural lands. Agri- cultural land is again divided into five classes, namely, assessed lands which are not reserved and also not valuable, assessed lands which are not reserved but valuable, unassessed lands which are not reserved, poramboke lands, and reserved lands both assessed and

21st December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

unassessed. There are rules governing the manner in which these lands should be assigned. There are the Board's Standing Orders which regulate the procedure as to how lands should be assigned. There are rules as to how applications for assignment of lands should be disposed of as between residents of a village, as between a sivoijamadar and non-sivoijamadar, as between non-residents, and as between residents and non-residents. As per these rules, lands are assigned.

“As regards valuable lands, they are classified as follows :—

(a) Land which is registered as wet, or is likely to be brought under irrigation from a Government source deriving its supply from a major irrigation system;

(b) Land which is registered as wet, or is likely to be brought under irrigation from a Government source which does not derive its supply from a major irrigation system;

(c) Land irrigable or likely to be brought under irrigation from an irrigation project under execution at the cost of the State;

(d) Land which has a special value by reason of its being in a large village;

(e) Land at the disposal of the Government included within the limits of towns but which is not disposed of as building site;

(f) Land which is transferred from poramboke to assessed waste for purposes of assignment; and

(g) Any other land which the Collector may, for special reasons, consider to be specially valuable.

These valuable lands are sold either in public auction or for market value. Even in the matter of sale of lands for market value, a very reasonable rate is fixed in the case of sivoijamadar. The money and labour spent on the improvement of such lands are taken into account and the market value is proportionately reduced. People who have been in possession of the land and who have made efforts to improve the lands are not affected because market value is less- ened to the extent of the money and labour spent on the improve- ment of such lands.

“As regards reservation of lands to Depressed Classes, in vil- lages where there are considerable extent of land available, the Revenue Divisional Officer should, and in all other cases, may, set apart a specific area for assignment to the Depressed Classes. Valu- able lands referred to in categories (b) and (d) to (g) (which I had indicated earlier) may be reserved for Depressed Classes. But cate- gories (a) and (c) should not be reserved. The Collector can sanc- tion assignments up to a limit of 5 acres on payment of market value. But he should obtain the sanction of the Board if this limit is exceeded. The market value may be collected in easy instal- ments, the first instalment being postponed for a few years, if necessary. Free assignment of such lands may be sanctioned by Government. The assignment of land to the Depressed Classes is made subject to the condition that it should not be alienated to members other than those of Depressed Classes and that there should

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [21st December 1953]

be no default in the payment of land revenue and any infringement of the above conditions would render the land liable to resumption without compensation. Therefore, the Government have taken every step to see that lands are, as far as possible and consistent with the other general rules and regulations, assigned to the Depressed Classes, permitting them to pay the market value in easy instalments.

"Coming to the next question of assignment of lands to political sufferers, the policy of the previous Ministry was to give priority first to political sufferers, next to ex-servicemen and then to landless poor persons including Harijans. But that policy has been reserved and now top priority is given to the landless poor including Harijans. Then come the ex-servicemen and the political sufferers. There are only two classifications. Political sufferers are merged in the category of landless poor. That is to say, political sufferers are assigned lands if they have the qualification of being landless poor. They do not stand on an independent footing. This policy having been decided, the Government have passed now and then orders to meet some fresh difficulties as and when they were brought to their notice. As a result of that, it was decided that no more applications for land grant should be entertained from political sufferers. Regarding the disposal of pending applications, it was ordered that if the grant of land to the political sufferer involved the dispossession of a landless poor person, ex-servicemen or Harijan, then the case of the political sufferer should be closed. It was also ordered that assignments to political sufferers in whose cases pattas had not been issued should be treated as pending cases and the provisional assignments cancelled. But land may be granted to such of the political sufferers as are landless and poor persons. The Government have further clarified the existing orders as follows:—

Where a political sufferer under the old policy of assignment has been allowed to be or been put in possession of the land under the old policy of Government and he is a landless poor person who would have been entitled under the ordinary rules to such assignment, he need not be disturbed as a result of the new policy and the assignment may be confirmed, subject to payment of such amount as may be ordered by Government in favour of a previous sivoijamadar who was in possession and who is found to have spent money or labour in reclaiming or improving the land. In such cases, it is not necessary to enforce the new rule regarding market value for valuable lands.

Where a political sufferer has been allowed to be or has been put in possession of land under the old policy of assignment and he has spent a substantial sum of money in improvement or reclamation before the new policy of Government was announced, such assignment may be confirmed subject to payment of such amount as may be ordered by Government in favour of a previous sivoijamadar who was in possession and who is found to have spent money or labour in reclaiming or improving the land. The new rule relating to market value of valuable land will not apply to these cases.

21st December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

"Coming to the point referred to by the hon. Member who spoke 4-10 last, I wish to say that notwithstanding the principles laid down above, if no assignment of land could be made on account of the rules in force in any district, e.g., in Madurai district, under the Periyar system and if political sufferers are in possession of the land under the Grow More Food Scheme or any other scheme of temporary assignment and have spent substantial sums of money in reclaiming or improving the land, they may be allowed to continue in such temporary possession, for a period of 15 years from the date of this Government Order subject to the payment of such amount as may be ordered by Government in favour of a previous sivoijamadar who was in possession and who is found to have spent money or labour in reclaiming or improving the land. So it is a question of leasing out these lands for a period of 15 years. At the end of the period of 15 years, the land will revert back to the Government, provided however that if the rules in force against assignment are relaxed, the benefit of such relaxation may be allowed to those in such temporary possession. This is done as a matter of equity. Some of these persons, under certain rules then prevailing might have been put in possession of the land and they might have invested considerable money for reclaiming the land. We want to help such people; it is only just.

"In the case of darkhast application by sivoijamadars who have expended a considerable amount of money and labour in making fit for cultivation the lands for which they apply, the market value of the land is to be fixed at its value prior to its improvement by the applicant.

"I may also inform the House that the Government are separately considering the question of assigning valuable lands free of cost in deserving cases of landless and poor persons, subject to certain conditions.

"Sir, some complaint was made that this process of assigning lands to poor persons is very slow and has got to be speeded up. With regard to this complaint, I may state that the Government are now obtaining every month from the Collectors a report showing the progress made in the matter of disposal of applications from landless and poor persons for grant of land. The report is reviewed by the Board and the Government.

"The Government have also fixed a scale for the employment of special staff on a rational basis for work connected with assignment of land and according to that scale we have sanctioned special staff for the several districts. Suppose there are 500 applicants, we sanction staff on a particular scale and if there are 1,000 applicants in another district, we sanction more staff. I hope this will result in a quicker disposal of applications from landless and poor persons.

"Under these circumstances, I hope the matter relating to the assignment of lands to political sufferers will rest at this here as I have made the position quite clear. The Government have

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [21st December 1953]

carefully examined the whole matter and have finally passed this order whereby no particular section of the people will be put to hardship. There has been fairplay to every section of the people and I hope after this detailed statement made by me on the floor of the House, there will not be many interpellations on this subject at least. (Interruption.) My friend Mr. Palaniyandi wants to know who a political sufferer is. A political sufferer is one who has been in prison. There are also two or three varieties of political sufferers, namely, those who had gone to prison, those who had experienced lathi charge and those who might have been otherwise badly treated. There are some such clarifications and I do not think it necessary to go into details. Let my friend take it with the idea that for our present purpose, a political sufferer is one who had some experience of jail-life."

(Hon. Members Sri Palaniyandi and Sri Govindaswami Nayagar were seen rising in their seats.)

MR. SPEAKER:—"The Hon. Minister is not yielding."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I had already answered the question of my friend. He wants to take advantage of this discussion and wishes to put more questions. Even at the outset, if I had not given an answer to his first question, there would have been an end of the matter. Having received an answer to his first question, he is putting further questions." (Interruption by Sri Palaniyandi.)

MR. SPEAKER:—"This kind of conversation should not continue."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"With regard to land reform, much criticism has been levelled that the Ministers and others were only making promises that land reforms would be introduced, but in actual practice such promises were not implemented. This is a big question and we cannot take a particular decision all at once. This question is bristling with many difficulties. Friends on the other side of the House want to take inspiration from a distant land and they want to go very far. Even there, these reforms did not take place quickly; they had to have not one Five-Year Plan, but two, three or more or even many Five-Year Plans. In addition to these, we have heard reports of 'purgas'. 'Purge' in red language means getting rid of persons. I read in some book that in Russia, in order to speed up collectivisation of farming, they had recourse to the system of 'purgas' and the proprietors began suddenly to disappear. I do not know where they were sent. Probably they were despatched to the Siberian desert or probably they disappeared for ever. They adopt so many methods like this. But, I am not prepared to adopt such methods, because I am trained in quite a different tradition of jurisprudence. For us, it will take some time and we cannot hurry up these things. We have passed the Tanjore Tenants and Pan-naiyal legislation and I hope the Malabar Tenancy Amending Bill

21st December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

will be taken up in the present session of the House. I also hope that the legislation relating to South Kanara will also come up. In view of the fact that we have taken up such measures, it cannot be said we delay matters. We have not lost sight of the land reform problem but are quite alive to it. One hon. Member wanted a Committee to be appointed. Why should there be more Committees? There is already an impression that when Committees are appointed, matters will be delayed. So, the appointment of more Committees is not at all necessary. We have had enough Committees. We had the Raghavendra Rao Committee, the Subramaniam Committee, the Congress Agrarian Reforms Committee, and so many other Committees. All those Committees had submitted their reports which are with the Government. The Subramaniam Committee's report was in two instalments, one dealing with assessment and the other dealing with the nature of the land reform and land tenure. One report has been fully examined and the other is being examined. I may assure the hon. Members of the House that I am as anxious as any other, to bring in some reform on this subject. Because, I want to adopt the same tradition, established by the previous Ministers of having some Bill or other to their credit. I am not very keen to take this kind of credit but still, the tradition set up by them may be followed and so, I too would like to have some Bill in my name. At least from this standpoint hon. Members may rest assured that matters will not be delayed. Apart from this personal credit, the conditions that now exist in the country do warrant some reform and the sooner it is undertaken, the better will it be. The Government are quite conscious of the problem. But we are anxious that any measure that we may undertake must be on proper lines. Every aspect of the case has to be taken into account.

"Hon. Member Sri Gopala Menon is also anxious to effect land reforms. But when the Malabar Tenancy Amending Bill was considered, he was shocked to note the trend of opinion in the matter of those changes and he thought that they were against all principles and tenets of jurisprudence.

"Therefore, he must realise that these things have to be taken into account and that the Government are trying to steer clear of both these extremes, viz., one set of people wanting, as I said, the purge mentality being followed and the purge way of doing thing being adopted and the other set of people advocating extreme conservatism. We must take a very reasonable view of things and adopt what is right from both points of view. I am placed in the position of a man with two wives, one wife pulling him in one direction and the other pulling him in the opposite direction. One hon. Member was saying that Mr. Theagaraja Mudaliar was having 10,000 acres of land and that he should be deprived of that land. As I said that represents one extreme view. The other extreme is 'we have a legal right to our land and the Constitution promises, provides and ensures that property should not be taken away without paying compensation to its holders.' Therefore, we are in a very difficult predicament and we are

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [21st December 1953]

trying, as far as possible, to do justice to both. That is our difficulty and since we want to be just to both, we are not able to get the support of either party. (Laughter.) No party is grateful for what we are doing. The extreme one would not be grateful to us because, according to it, we would not go to the whole hog with them; so also the other extreme one because we do not sit tight allowing the *status quo* to continue. Hon. Members must sympathise with me and should not go on finding fault with me and keep criticising the Government. Sir, this is enough in regard to the subject of reforms. Reforms will surely come. Only a little patience has to be exercised. Meanwhile, we have one or two restricted minor reforms with regard to the land tenures in Malabar and South Kanara. When the legislation pertaining to these comes up before the House, I hope hon. Members will co-operate and see that it is passed without unnecessary delay in the hope that the big thing is coming very soon.

"Sir, certain minor points were made during the discussion on the Demand. Reference was made to the Wynad Colonization scheme about which I think I should supply certain details in order to remove the misgivings entertained by certain hon. Members. The Government have so far spent about Rs. 22,54,000 on this scheme. The area is 53 square miles in extent, comprising about 34,000 acres of land lying in four villages. There is a proposal to extend the area by another 3,000 acres. The number of colonists benefited is 1,747 ex-servicemen and 1,016 non-ex-servicemen so that ex-servicemen constitute 62½ per cent, non-ex-servicemen like sivoijamadars 30 per cent and other civilians of Malabar 7½ per cent of the total number of colonists. So, we are doing our best in the matter of finding land for people who have no land to live on and carry on agricultural operations. The very fact that so much money has been spent on the scheme shows the greatest interest that the Government evince in the matter of rehabilitating the landless and the ex-servicemen.

"Coming next to my Friend, the hon. Member from Pudukkottai, Sir, his speech was a very refreshing contrast to-day as he spoke on constructive lines. He has experienced responsibility having been some time a Minister in Pudukkottai and that is why he spoke with moderation and gave only constructive suggestions. No doubt his suggestions are constructive but whether they are practicable is a question to be examined. (Laughter.) He wants printed receipts for the kist paid by the ryots to the village munsifs. These are given as far as possible but to give printed receipts in all cases would mean the introduction of a new system all at once in a day. Even now there is the system of Kachayath under which when money is paid, the payment is noted in the register and given back to the ryot. Some people do it and some others do not. But we will try, as far as possible, to prevent all vagaries that occur in the matter of payment of kist.

"Then, Sir, he wants the village munsifs to be transferred from one place to another. Village munsifs in Pudukkottai are

21st December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

perhaps troublesome because they were under a feudal system in the pre-merger days. They had a different tradition and a different system on tenure. Now they have come to us and I hope, in course of time, the tradition of a settled and effective Government will percolate into that area and then things will become all right. With reference to the suggestion regarding transfer in particular, it is very difficult because village munsifs are not a body on a set scale of pay. They have their grievances that they are hard-worked and still not paid adequately. But they have certain advantages in the places where they work because of the hereditary system. They have got their own lands and houses and the small pittance of a salary does not affect them much. But if you transfer them from one place to another, it will be very hard. We can do it when we increase their pay—say, when we make it a hundred rupees. Then alone we can treat them as any other servant of the Government is treated. As it is, it is not practicable to transfer them from place to place.

"One hon. Member complained that loans were given to rich people and that poor people were not given any loans. I do not know what the state of affairs before was. But now, loans are refused to rich people. Further, we refuse loans of even Rs. 2,000 to any one person though formerly loans to the extent of Rs. 10,000 and Rs. 20,000 used to be given. So, the charge is baseless.

"Another hon. Member referred to the existence of tamarind trees and explained how they affected paddy cultivation. I know that tamarind trees are enemy No. 1 to paddy fields. It affects the growth of paddy extent but there is no good making generalization like that. If the hon. Member brings to my notice any specific cases, we will certainly take action. There is the law of tort under which we can take action and prevent the shade of the tamarind tree from falling on paddy fields.

"The same Member referred to the tanks in estates taken over by the Government and complained that they were in a state of disrepair for a long time—ten, twenty and thirty years. Sir, we have taken over the estates recently and will certainly attend to repairs.

"Sir, it was also suggested by an hon. Member that the pay of village munsifs in estates taken over by the Government should be on a par with the rate obtaining in the ryotwari areas. It was said that these village munsifs were not paid adequate salary. This matter had once come to the notice of the Government and as it happened in several other matters, the Andhra partition interfered with the examination of the question. We had consequently to put off the question. We are now thinking of taking up the question either during the next Budget year or the Budget year following the next. Government have restored parity in the travelling allowance and other allowances granted to these people. They have now ordered that the same travelling allowance and other allowances now paid to those in the ryotwari areas should also be paid to those in the zamindari areas.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [21st December 1953]

"Then, Sir, reference was made to assignment of unreserved and other lands in Athur. It was said that there was a lakh of acres of such lands which could be assigned to the landless poor. Like all lands some of these lands also are very good lands. Formerly they were all in compact blocks and therefore they could not be assigned. Government have now lifted the ban. Now lands could be assigned to the landless poor. But the assignment has to be done on some principle and in some order. My Colleague, the Hon. Minister for Agriculture told me that he has a scheme for starting co-operative farming and also for starting an agricultural farm nearby to help the ryots who take to the lands, to learn improved methods of cultivation and also give them some general knowledge and instructions regarding use of improved seeds, manures, etc. The idea of Government is to assign lands to poor villagers. I know there are quite a number of people without lands. I have instructed that this matter should be looked into immediately and landless people should be given lands near their villages.

"Sir, coming to my hon. Friend who wanted that the collection of advances made under the well subsidy scheme should be postponed, I want to tell him that we cannot pass such a tall order, such a general order that collection should be postponed in all cases. But the Government are prepared to examine cases where there have been real hardships. For instance, in dry areas where there had been real distress, collection of advances can be postponed in certain cases. We cannot make it a general rule.

"An hon. Member from Malabar said that cholera took a heavy toll in Malabar district and complained that much was not done to help the people of Malabar. That complaint was dealt with by my Colleague, the Hon. Minister for Health. I need not now go into it. As for provision of relief works, the hon. Member himself has admitted that a sum of about Rs. 20 lakhs was provided. I looked into the English translation of his speech delivered in Malayalam where he had made this statement. I wish other hon. Members close their ears when I refer to the sum provided for Malabar, because if they were to know that Rs. 20 lakhs were provided for Malabar they might be tempted to ask: 'Rs. 20 lakhs have been provided for Malabar: what about provision for other districts?'. We are according a special treatment for Malabar because everything is special about Malabar. We have provided a very handsome sum of Malabar.

"A complaint was made that the provisions of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act have not been extended to the Tiruchirappalli district. It was also said that Government extended the provisions of the Act to Chidambaram simply because there was some agitation. It is entirely wrong to say so. We extended the provisions of that Act to Chidambaram not because there were agitations but we did so because the tenure system in Chidambaram is exactly the same as that prevailing in Tanjore. That Act itself empowers the Government to apply its provisions

[21st December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

to adjoining districts. If a proper case is made out, for the extension of the provisions of the Act to Tiruchirappalli, we shall certainly look into it.

"Then, Sir, reference was made to the provision for famine relief in Nanguneri. I believe that in the current year some provision has been made and the famine relief measures are continuing.

"Sir, I have replied to almost all the points raised during the discussion and request hon. Members who have moved cut motions to withdraw them."

MR. SPEAKER:—"I want to know whether the hon. Member Mr. Kanaran is withdrawing his cut motion or pressing it."

SRI C. H. KANARAN:—"I am not withdrawing my cut motion, Sir."

MR. SPEAKER:—"Then I will put the cut motion of the hon. Member Sri Kanaran to the vote of the House."

SRI S. RAMALINGAM:—"On a point of information, Sir."

MR. SPEAKER:—"If I allow the hon. Member, then it will become another question time. (The hon. Member Sri S. Ramalingam continued to stand in his seat.) I am on my feet and the hon. Member must give way."

SRI S. RAMALINGAM:—"இப்பொழுது பாக்கி இருக்கும் கட் மோஷன்கள் என்னவாகும்?"

MR. SPEAKER:—"ஒரு பேரகன் கட் மோஷனை மட்டில் மூவ் செய்து விட்டு பாக்கி கட் மோஷன்களில் மற்றவர்கள் பேசலாம். அதுதான் எப்பொழுதும் நடந்து வரும் வழக்கம்.

"Only one hon. Member will be asked to move the cut motion and other hon. Members will be allowed to speak on it."

* SRI K. VINAYAKAM:—"Mr. Speaker, Sir, before we proceed to vote on this cut motion, I want to rise on a point of information. The Hon. Minister while explaining the connotation of the word 'political prisoners' said that all those who went to prison in the days of the Civil Disobedience movement were termed political prisoners and they were given the grant of land. May I know, Sir, why one such person—I mean Periyar E. V. Ramaswami Nayakar—who went to prison in those days was denied this gift?"

MR. SPEAKER:—"I think the hon. Member is making a speech. Let him put it in the form of a question and send it to me instead of making a speech now. I shall admit his question. The question is—

'That the allotment of Rs. 38,10,500 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.'"

The motion was lost.

[21st December 1953]

Hon. Members Sri Kanaran, Sri S. Rajalingam, Sri K. P. Gopalan and Sri T. C. Narayanan Nambiar demanded a poll.

The motion was again put and declared lost.

The demand for a poll was not pressed.

MR. SPEAKER:—"I will now put the main motion to the vote of the House. The question is—

'That Government be granted a sum not exceeding Rupees 38,10,500 under Demand I—Land Revenue Department.'

The Demand was put and carried and the grant was made.

Announcement by the Hon. Speaker.

MR. SPEAKER:—"Before we take up the next Demand, I desire to bring to the notice of the House a small correction in tomorrow's agenda circulated to hon. Members. It is stated there that the House will meet at 11 o'clock. The House will meet at 9 o'clock and not at 11 o'clock. Now the Hon. Minister for Revenue may move the next Demand."

(2) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES ADMINISTRATION.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor I beg to move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 50,80,300 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.'

MR. SPEAKER:—Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 50,80,300 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration.'

"As usual I fix three hours for the discussion of this Demand. The hon. Member Sri Vinayakam may now move his cut motion."

* SRI K. VINAYAKAM:—"Mr. Speaker, Sir, I beg to move the cut motion standing in my name, namely:—

'That the allotment of Rs. 50,80,300 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration be reduced by Rs. 100.'

"Sir, under Demand VII the Hon. Minister has asked for an allotment of Rs. 50,80,300 to carry on this sales tax administration. The object of my cut motion is to press on the Government the necessity to waive the sales tax on perishables such as fruits, fish, vegetables, mutton, etc. Before going into the merits of the case, let me examine how this General Sales Tax came into being in our State. Before this tax was imposed, Government were getting fabulous income through taxation on liquor. When the Congress Party came into power, they wanted to put into effect

21st December 1953] [Sri K. Vinayakam]

some of their faddist theories. One such was the Prohibition policy. Let us not now go into the ethics of that policy. The Government gave up a substantial portion of their revenue by adopting this policy of introducing Prohibition. They had therefore every right to find out other sources to reimburse the loss sustained by the introduction of Prohibition. In the initial stages, this loss was made good by the imposition of the General Sales Tax.

"Firstly, it was our Hon. Chief Minister who was in-charge of Sales Tax in those days and it was he who introduced it by saying that he would collect one pie per rupee on every turnover. Gradually that became the main source of income for the Government along with the land revenue. Then it developed into two pies and now it is three pies. It has come to stay. I am not pleading before the Government that they should waive the sales tax totally but I want that certain commodities should be exempted from the sales tax. The yield through sales tax has been very good and as one former Minister put it, it is the 'kamadhenu' for the Government as far as the income is concerned. But, at the same time, the Government fail to look at the hardships that are caused by this kind of imposition of sales tax upon the ordinary poor men of our country. To put it in a familiar way as an ordinary man could understand it, it is 'yemen' (devil) that is being imposed on the common man. This tax, as it is, is an all-pervading tax. There is no commodity in our country that could be sold or purchased without being brought under the influence of the Sales Tax. To that extent, the Government deserve congratulations from our side! What stands in their way of conceding our request, viz., exempting a few perishables? For instance, a man's rudimentary requirement is, after all, food and if sales tax on food could be waived, the Government would not lose a great slice of their income. We have no quarrel with the Government if they could come forward to impose a higher rate of sales tax on luxuries. There are certain luxuries which are yet capable of being taxed at a higher rate. For instance, luxuries like motor car, wrist-watch, diamond ring, gold and radio could be taxed heavily. The rich man who comes forward to purchase a luxury commodity like motor car can afford to pay a little more if that could compensate the loss sustained by the Government by exempting the articles we have asked for from sales tax. So, the policy of the Government must be to tax the rich more and to tax the poor less, and thus apply the sound canons of public finance. I request the Government to concentrate more upon this aspect of the question.

"The Hon. Minister for Finance explained yesterday that after all, he was not taxing the foodstuffs much. In the course of his explanation, he said that out of the foodstuffs that are produced in our State, not less than 75 per cent of the foodstuffs are consumed by the producers and men like cultivators and labourers working on the field. Assuming that his premises is correct, what

[Sri K. Vinayakam] [21st December 1953]

is the amount that is being collected on the remaining 25 per cent of the foodstuffs which are brought to the market. Even out of this 25 per cent, he pointed out, that 10 or 15 per cent of the foodstuffs are sold in head-loads and in small quantities which are not capable of being taxed. Even assuming his thesis to be correct, what is the exact quantity of rice that is being sold in the market which comes under general sales tax? It is 10 or 15 per cent. He pleads that only 10 or 15 per cent of the foodgrains like rice or whatever foodstuff that may be, are sold in urban areas like the City of Madras, industrial cities, district headquarters, taluk headquarters and only these foodstuffs are taxed and not the foodgrains that are sold in the villages. Now, I ask the Hon. the Minister for Finance to ponder over and extend this point still further? What is the income by way of sales tax which the Government realize by such kind of turnover, viz., 15 per cent of the foodgrains? That would be tantalisingly negligible when compared to the total amount of sales tax that is being collected by the Government. Using his own argument, I once again plead that he must extend this point still further, he will come to the clear conclusion that, after all, the tax realized in this respect will be negligible. If he would be gracious enough to waive that tax on foodstuffs, he would be doing a good turn to the entire country. The Congress Government will naturally claim a very good name, a very good reputation from the masses that they have acceded to the request of the Opposition and that they have foregone a small slice of their income under sales tax.

"Sir, there is another aspect of the question. The administration of sales tax has caused considerable difficulty to the merchants who are made to pay general sales tax. I have incessantly heard plenty of reports from poor merchants about the considerable amount of difficulties caused to them. For instance, quoting an experience from my personal life, I may tell the House that I had a small business in the City of Madras. Five years ago, I wound up that business due to repercussions in the market. Then I surrendered my accounts to the sales tax officials and made them know that I closed the business, and that I owed no money to the Government under the head, 'Sales tax.' After a lapse of five years, I found another notice propping up before my doors, asking me to surrender my accounts and to show cause why I was not paying the tax due to them. I am only quoting this instance to show how the officials are so careless in administering matters of this kind. They heap their files one upon another and they take their own time and dispose of these files in a leisurely way. Is it not their duty to point out any arrears of sales tax at least the next year? They kept quiet for five years and after a lapse of five years they come up and ask a person why he should not be penalized for not having paid the sales tax. I ask, why should not the Government servant concerned be taken to task for having failed to look into the matter for the last five years? Is it the fault of the person, his not having paid it for the last five years? Instead, it is dereliction of duty on the part of the officials

21st December 1953] [Sri K. Vinayakam]

for not looking into this question so long. Of course, I could easily argue with them and I got out of the mess. If that could be the condition of a Member of the Legislative Assembly, I shudder to think, what would be the condition of the common man who has no power of argument and who has no channel of vindicating his position before the demi-gods, the officials.

"Lastly, I would like to touch upon one serious problem that is confronting the merchants from every quarter of our country. We have heard merchants complaining about the hardships caused by the imposition of multi-point Sales Tax. The Government have turned a deaf ear to our suggestion that there should be no multi-point sales tax and they have failed to rectify the mistakes that are pointed out by hon. Members of the Opposition. Sir, we are not now asking to waive sales tax completely but there is a good amount of logic behind the argument that the sales tax must be imposed at one and one point only and not at all points. For instance, take the history of a product like beedi. From the stage of production to the stage when it is finally consumed by the consumer it gets taxed at many stages. Firstly, when the tobacco is produced and sold by the agriculturist to the tobacco merchant, the tobacco merchant pays the tax. Secondly, when the tobacco merchant sells it to the wholesaler, the wholesaler pays the tax. Thirdly, when the wholesaler sells it to the manufacturer, the manufacturer pays the tax. Fourthly, when the manufacturer sells it to the retail vendor, the retail vendor also pays the tax. Finally, when the retail vendor sells the beedi to the consumer, the consumer has also to pay the tax. Thus, from the agriculturist to the tobacco merchant, from the tobacco merchant to the wholesaler, from the wholesaler to the manufacturer, from the manufacturer to the retail vendor and from the retail vendor to the consumer who is finally made to pay for all these, a commodity like beedi gets taxed at not less than half a dozen times. It is the same case with every other commodity and the whole process goes on from wholesaler to retailer and from retailer to the consumer. If this is the state of affairs, the Government could easily imagine the amount of hardship caused to the people. The Government, of course, are likely to come to the conclusion that at every stage of these transactions they derive some income and the finances of the State get augmented to that extent. So far as the finances of the Government are concerned, it may be a sound principle but the Government must also consider how greatly handicapped the people are. Sound canons of public finance lay down that any tax must be so collected that the people who pay the tax should not feel any hardship or feel it 'burdensome.' The General Sales Tax is one such tax which falls far below these accepted canons of public finance.

"I therefore feel that every commodity that is subjected to the sales tax in our country should be taxed at only one point. The Hon. the Minister for Finance was arguing yesterday that this single-point Sales Tax was a very nebulous one and that if the Government or their officials were careless and overlooked it

4-50
p.m.

[Sri S. Ramalingam] [21st December 1953]

முடியும். அத்துடன் ஒருமுறை வரி போடுவதால் அதை வசூல் செய்வதிலும் கஷ்டம் இராது. அதனால் விற்பனை வரி நிர்வாகச் சிலையும் குறையும். இப்பொழுது பெரிய நிர்வாகத்தை வைத்துக் கொண்டு இருக்கும். இவ்வளவு பெரிய நிர்வாகம் வைத்துக்கொள்வதற்கு அவசியம் இல்லாமல் போய்விடும். செலவும் கண்டிப்பாக குறையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்த விதத்தில் சில்லரை வியாபாரிகளை நாம் காப்பாற்ற முடியும். அதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அத்துடன் உணவு பொருள்கள் மீதுள்ள வரியையும் ரத்து செய்யவேண்டும். அதைப் பற்றி கனம் வினாயகம் அவர்கள் கூட பேசினார். நிதி மந்திரி 15 சத விதத்திற்கு மேல் நம் நாட்டில் வரி போடுவது கிடையாது என்றும் குறிப்பிட்டார். உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் தொழிலாளிகள் 85 சத விதம் சாப்பிட்டு விடுகிறார்கள். ஆகையால் மீதியுள்ள 15 சதத்திற்கு விலக்கு அளிக்க தேவை இல்லை என்று சொல்லுவது சரியல்ல. இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் உணவுப் பொருள் விலைகளை என்னால் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் சாப்பிடுவது இல்லை. மாகாணத்திலுள்ள மற்ற எல்லா கிராமங்களுக்கும் தஞ்சையிலிருந்து தான் அரிசி போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகள் விற்பனை வரி இல்லாமல் போவது இல்லை. பெரிய வியாபாரிகள் வரி கொடுக்கிறார்கள். திருநெல்வேலியிலுள்ள பெரிய வியாபாரி அதற்கு வரி கொடுக்கிறார். அவரிடமிருந்து சில்லரை வியாபாரி வாங்கி அவரும் அந்த வரி கொடுத்துதான் வாங்குகிறார். அவரிடமிருந்து வாங்குகிறவர்களும் அதற்கு வரி கொடுத்துதான் வாங்குகிறார்கள். சாதாரண விலையும் மிகையாகத் தஞ்சைக்கு வருகிறது. அதற்குள்ள பெரிய வியாபாரியும் அதற்கு வரி கொடுக்கிறார்கள். அவரிடமிருந்து வாங்கும் தரகு வியாபாரியும் அதற்கு வரி கொடுக்கிறான். அந்தத் தரகு வியாபாரியிடமிருந்து மண்டி வியாபாரி வாங்கும்போது அவனும் வரி கொடுக்கிறான். அவரிடமிருந்து சிறிய வியாபாரி வாங்கும்போதும் அவனும் அதற்கு வரி கொடுக்கிறான். கீழே போகப் போக ஒவ்வொருவரும் வரி வாங்கிக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலிருந்தும் வரும் பொருள்களுக்கு மற்ற ஜில்லாவில் வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராமமும் இன்றைய தினம் சய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளக் கூடியதாக இல்லை. உணவு பொருள்களை அவைகள் மற்ற இடங்களிலிருந்து தான் எதிர் பார்க்கிறது. அதனால் ஒவ்வொருவரும் கட்டாயமாக வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட அளவு உணவுப் பொருள் மீது தான் வரி போடப்படுகின்றது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அதனால் உணவுப் பொருள்கள் மீதுள்ள வரியை கட்டாயமாக எடுக்கவேண்டும். சாதாரணமாக முட்டை, இறைச்சி, மீன் முதலிய அழகல் பொருள்களின் மீதுள்ள வரிகளை நீக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவைகளுக்கு வரி போடுவது என்பது மிகவும் பெரிய அக் கிரமம் என்று தோன்றுகிறது. கசாப்புக் கடைக்காரர்களுக்கு இப்பொழுது வரி போடுகிறார்கள். அவன் ஒரு நாளைக்கு இரண்டொரு ஆடு மாடுகளை அறுத்து ஜீவனம் செய்கிறான். அவன் செய்கிற பாயம் பெரிய பாயமாக இருக்கிறது. அவன் பெரிய பாயத்தை செய்து ஜீவனம் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் போது அவனுக்கு நாம் வரி போட்டால் அவன் செய்யும் பாயத்தைவிட நாம் செய்யும் பாயம் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தப் பெரிய பாயத்தையும் நாம் செய்யக்கூடாது. மற்றும் அவர்கள் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள முடியாது. அவர்களுக்கு நஷ்டம் வரலாம். அவர்களும் வரி கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்வாகம் செய்வது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். அதன் மீது வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது சரியல்ல. ஆகவே இந்த மாதிரியான சாமான்கள் மீது வரி போடுவதை உடனே ரத்து செய்யவேண்டும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும் பொது நிலைத்திருத்தம் கொண்டுவர தீவிர கவனம் செலுத்துவதைச் சொன்னார். அதைப் போலவே ஒரு கட்டத்தில் வரி போடுவதைப் பற்றியும் உணவுப் பொருள்கள் மீது வரி போடுவதற்கு அவியப்பதைப்பற்றியும் எந்த வாக்கையும் சபைக்கு அளிக்கவில்லை. அதற்கு இப்பொழுது வருத்தத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த உணவுப் பொருள்கள் மீது இருக்கும் வரி நீடிப்பது மிக ஆபத்து.

21st December 1953] [Sri S. Ramalingam]

அதனால் நியாயமாக வாங்குகை நடத்த முடியாது. அதனால் சில்லரை வியாபாரிகள் பொய் சொல்லக்கூடிய அளவில் கொண்டு போய் விடுகிறது. அத்துடன் அவர்கள் தப்புக் கணக்கு வைத்துக் கொள்வதற்கு நிர்வாகத் தப்படுத்தப் படுகிறார்கள். இன்னும் அவர்கள் ஜெயிலுக்குப் போவதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த மோசமான நிலைமையில் அவர்களைக் கொண்டு போய்விடுகிறது. ஆகவே இந்த நிலைமையில் உணவுப் பொருள்கள் மீதுள்ள விற்பனை வரியை ரத்து செய்யவேண்டும் என்றும் ஒரு கட்டத்தில் இந்த விற்பனை வரியைப் போடவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI L. C. PAIS :—“ Mr. Deputy Speaker Sir, I support p.m. the main Demand and in doing so I would just like to refer to a few matters. In the first place I wish to refer to that vexed controversy which is going on today in this House, in the Press and elsewhere regarding the substitution of the single point levy in the place of the multi point levy sales tax. There have been considerable arguments advanced on this question and I do not want to repeat them again here. The question has been discussed threadbare. I wish to refer to one aspect of the matter and that aspect has found a mention in one of the leading editorials in the *Madras Mail*. Reference was made there to what is known as ‘concealed taxation’. So far as the multi-point sales tax is concerned, it comes under the category of what is known as concealed taxation. Every person who uses a particular article—may be for consumption or for any other purpose—has a right to know exactly what he is being asked to pay as sales tax. When Government tax at one point we know exactly what we are paying. But when the Government tax a commodity at different points and at different stages, though the tax may be a few pies at each stage, when put together it will come to a good deal. Therefore I wish to stress particularly in favour of a single point levy.

“ Coming now to the question of taxes in general, I wish in this connection to refer to one or two points. One of the biggest surprises we had in the Budget was when we came to know that the surplus which was expected to be very much more dwindled to just Rs. 23 lakhs. At the time when the Andhra State was formed it was expected that there would be a big surplus in favour of the residuary Madras State and that with the aid of this big surplus the Government would be able to wipe away some of the minor items of taxation, especially those which have been introduced last year as a stopgap measure. Now what is the position to-day? We have got every one of these taxes. The Hon. Minister for Finance has already hinted that some new taxation is coming. This has resulted in considerable frustration among the public.

“ My submission with regard to taxes in general is two-fold. Having regard to the fact that the incidence of taxation in the State is very high, it is necessary to devise ways and means to reduce the tax structure. Secondly new taxation measures should

[Sri L. C. Pais] [21st December 1953]

not be resorted to until we have had the report of the Taxation Commission instituted by the Union Government. This Taxation Commission has already been moving from place to place recording evidence and investigating into the taxation structure of the different States. So far it has not come to Madras. Anyhow it will visit this place and will investigate into the taxation structure of this State. It may be that according to them even the scheme of Prohibition may undergo some modification. I do not for a moment say that Prohibition has not done any good. It has done some good. But the question that is raised by a section of the public is, at what cost, and at what price? This aspect of the matter will have to be considered and let it be considered by the Taxation Commission also. We know that especially in a district like South Kanara, Prohibition is not working properly. Let me not be misunderstood. It is not my purpose to say that it has done no good. It has done some good. The question is whether it is commensurate with the big loss which we have in the shape of lesser revenue.

"I now proceed to the second part of the Demand which relates to administration. Administration is a vast subject. Anything and everything can be said about it. I would like to congratulate the Government on their bold decision to introduce tenancy reforms in South Kanara district. We have been asking for this legislation for the last many years. I myself have been doing so for some years. We were always told that no such reform is needed for that district. True facts and figures were given to show that about 900 eviction suits are filed every year. A new argument was then put forward that they could not bring in piecemeal legislation referring to one particular district alone. Now we are happy to learn that the Hon. the Minister in charge of Revenue—we know that the Hon. the Chief Minister has also exerted himself in this behalf—is giving us a tenancy legislation. We are also told that he will be giving us what is known as 'interim legislation' pending formal tenancy reform. A formal tenancy reform, of course, may take some time and also it is not easy to formulate. The main point to be remembered in this connection is that the Government should make up its mind to give us what is known as temporary legislation with a view to stop evictions. The House may be aware that there are three kinds of tenants in the district of South Kanara. Firstly we have got the 'permanent tenants', secondly the 'term tenants' and lastly the 'tenants at will'. The 'tenants at will' are entirely at the mercy of the landlords. In many cases, landlords, finding that some tenancy legislation is coming, have filed suits against their tenants who have been working on the fields for over forty or fifty years. We are glad that the Government have understood the position correctly so far as my district of South Kanara is concerned and are now coming forward with some excellent piece of legislation which is bound to be appreciated by the entire public of South Kanara district.

21st December 1953] [Sri L. C. Pais]

"While on the subject of tenancy legislation for South Kanara, I would like to refer to the way and the manner in which the Hon. Minister in charge of Industries intervened in the matter of the big controversy which is now going on between the coffee growers and the Ministry of Industries and Commerce of the Government of India. The controversy relates principally to the fixation of coffee prices in general and the cost of production of coffee in particular. A conference was called by the Hon. Minister for Industries on the 16th September last which was attended by a number of coffee growers. The activities of the Ministry of Commerce and Industry were particularly adverse to the planters. As a result of that conference we know that some recommendations were made by the Government of India. We are happy to learn that on account of the interest taken by this Government and the Government of Mysore and Coorg, a three-man Commission to enquire into the working of tea, rubber and coffee plantations is going to be appointed shortly by the Commerce and Industry Ministry of the Government of India, though the request for an enquiry by the Tariff Board was not agreed to. The terms of reference of the Commission will be such that it can study the working of the plantations from different aspects—production, marketing, labour, cost and price, etc. The Government of India's policy in regard to the future of this industry will be formulated after the Commission has submitted its report. I may say for the information of this House that the main coffee producers in South India are in Madras, Coorg and Mysore and so far as Madras is concerned, the cultivated area is nearly about 98,190 acres and the total number of workers employed in this industry is not less than two lakhs in the three producing States. The Government, therefore, cannot shirk its responsibility in the matter.

"It is now found that representations by individual planters or by associations carry no weight with the Ministry of Commerce and Industry functioning in New Delhi. It is, therefore, necessary that the three State Governments should intervene and intervene effectively. The Government of Mysore and of Coorg have realised the situation and are willing to act. The coffee planters of Southern India look to the Hon. Minister for Industries of the State for the necessary redress. On account of the wrong policies followed elsewhere, the future of the coffee industry is in peril and it is up to this Government and the Governments of Mysore and Coorg to come to its aid immediately and do the right thing."

* SRI K. R. SAMBANDAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 5-17 இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில விஷயங்களை சர்க்காருடைய ப.ம. கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

"எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னதுபோல், இந்த விற்பனை வரியானது உணவுப் பிரச்சினை மிகவும் பாதிக்கிறது. இன்று உணவுப் பற்றாக்குறைப் பிரதேசமாக இருக்கிற தமிழ்நாட்டில்,

[Sri K. R. Sambandam] [21st December 1953]

இந்த மாதிரியான வரிகளை பல தடவைகள் உணவுப் பொருள்களின் மீது போட்டு, பொதுமக்களுக்கு அநேகவித தொல்லைகளைக் கொடுக்கும் என் பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

“சீக்கிரம் கெட்டுப்போகக்கூடிய பொருள்களாகிய பழங்கள், மீன் ஆட் டிஹைசி முதலியவற்றின்மீது விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்ற விஷ யமாக தோழர் எஸ். ராமலிங்கம் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துரைத்தார். அதிலும் முக்கியமாக இந்த உணவு விஷயத்திலே கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பெருவாரியான மக்கள் மாமிச உணவு சாப்பிடக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். சைவ உணவு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள் கூட, முதலில் முட்டையில் ஆரம்பித்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாமிச உணவு உட்கொள்ளுகிறார்கள். சைவ உணவு 8 அணுவுக்கு இன்றைக்கு கிடைக்கிறதென்றால், மாமிச உணவு 1 ரூபாய் முதல் 1½ ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை ஏன் ஏற்படு கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும் பொருளாதாரத் துறையில் பொது மக்களை மிகவும் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதை சர்க்கார் இது வரை கவனிக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது.

“ஒரு விவசாயியோ, தொழிலாளியோ ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் சம்பாதிக்க முடியாத நிலை இந்தத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது. அப் படி ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் கூட சம்பாதிக்க முடியாத நிலைமையில் மக்கள் இருக்கின்றபோது, அவன் எப்படி மாமிச உணவு சாப்பிட முடியும்? ஆகையால், இது மிகவும் நெருக்கடியான விஷயமாகவும், அவசரமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயமாகவும் இருப்பதால், சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சீக்கிரம் கெட்டுப்போகக்கூடிய இந்த உணவுப் பொருள்களின்மீது விற்பனை வரி விதிக்காமலிருக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அன்றைக்கு மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் மக்களுடைய உணவுப் பிரச்சனை முதலில் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்று சென்றார். உணவுப் பொருள்களின் விலையானது மக்கள் வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு, அவர்க ளுக்கு சக்திக்குத் தகுந்தாற்போல் குறைக்கப்படவேண்டுமென்று சொன் னார்கள். அதற்கு உதாரணமாக உப்பு வரியை எடுத்தார்கள். ஆனால், கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் 1937-வது ஆண்டில் இந்த விற்பனை வரியைக் கொண்டுவந்தார். இன்றைக்கு மக்களின் அத்தியாவசிய பொருளாகிய உப்புக்கும் மறைமுகமான வரியாகிய விற்பனை வரி போடப் படுகிறது. அன்றைக்குப் பல தலைவர்கள் உப்பு வரியை எதிர்த்து உப்பு சத்தியாக்கிரகம் செய்தார்கள். சிறைச்சாலைக்கும் சென்றார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அதே பொருளுக்கு விற்பனை வரியை விதிக்கிறார்கள். அந்த ஒரு நிலைமையை நாங்கள் எடுத்துக்கொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறதே என்று வருந்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, இம்மாதிரி உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி போடப்படுவதால், மக்கள் பாதிக்கப்படு வதை உத்தேசித்து உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

“இந்த விற்பனை வரியானது 10, 12 இடங்களில் ஒரே பொருளுக்குப் போடப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் ஒரு முனை வரியாக இதை மாற்றிய மைக்கவேண்டும்,

“இன்றைக்கு ஒரு கடையில் உள்ள பொருளை எடுத்துக்கொண்டால், அதாவது உணவுப் பொருள்கள் அல்லாத சாமான்கள் விற்காமல் பன தாட்கள் இருந்தாலும்கூட, அந்தப் பொருள்கள் கெட்டுப்போவதில்லை. அத னால், வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், காய்கறிகள், மாமிசம், மீன், போன்ற பொருள்கள் இன்றைக்கு விற்பனை யாகாவிட்டால் மறுநாள் கெட்டுப்போய்விடும். அதனால், அந்த வியாபாரிகளுக்கு நஷ்டம் தான் ஏற் படுமே தவிர வேறொன்றுமில்லை. இம்மாதிரி பொருள்களிலே வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் மிகவும் எழ்மையான நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், நமது கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் ஒரு முனை வரி விதிப்பதோடு மட்டு

21st December 1953] [Sri K. R. Sambandam]

மல்லாமல் இம்மாதிரியான உணவுப் பொருள்களின் மீது விதிக்கப்படும் விற்பனை வரியை ரத்துசெய்யவேண்டுமென்று மறுபடியும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த வரியை வசூலிப்பதற்காகப் போட்டிருக்கும் அதிகாரிகள் எண் ணிக்கையைப் பார்க்கப்போனால், அவர்களெல்லாம் இந்த சுதந்திர சர்க்கா ரில் வைத்திருக்கக்கூடிய சைன்னியத்தைவிட அதிகமாக இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த விற்பனை வரி விதிப்பதன் மூலமாக சர்க்காருக்கு சுமார் 50 லட்சம் வருகிறதென்றால், சுமார் 16, 17 லட்சம் வரையில் அதிகாரிகள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. அவர்கள் வரிவசூல் செய்யப்போது வியாபாரிகளிடம் நடந்து கொள்ளும் முறையைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

“வியாபாரிகளில் பல பேர்கள் விற்பனை வரி செலுத்தாமல் ஏமாற்று கிறார்கள். இந்த விற்பனை வரியை சர்க்காருக்குக் கொடுக்காமல் தப்பித் துக்கொள்வதற்கு அநேக முறைகளைக் கையாளுகிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரு சாமான் வேண்டுமென்று கேட்டு, அதற்கு பில் வேண்டுமென்றும் கேட்டால், சாமானுக்கு 6 ரூபாய் ஆகிறது 1½ அணு அதிகமாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறா? என்று அந்தக் கடைக்காரர் கேட்கிறார். சாமான் வாங்கச் சென்றவர், நாம் எதற்காக இந்த அதிகப்படியான பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பில் வேண்டாமென்று சொல்லி விடக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. கடைக்காரர்கள் சாமான் வாங்கு வோரை இந்தவிதமாக கேள்விகள்கேட்டு எப்படியாவது விற்பனை சாமான் களுக்கு கணக்கு எழுதாமல் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதனால், சரியான முறையில் விற்பனை வரி சர்க்காருக்குச் செருவதில்லை. வசூலிக் கப்படாமல் போகின்ற பணம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“விற்பனை வரி வசூலிக்கும் இயந்திரம் கெட்டுப் போயிருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகளுடைய திறமையையும் நடத்தையையும் சர்க்கார் கவனித்து, தகுந்த அதிகாரிகளைப் போட்டால் விற்பனை வரி நல்ல முறையில் வசூலிக்கப்படும். விற்பனை வரி இலாகா என்று சொன்னால், அதில் எல்லா வசூலிக்கப்படும். விற்பனை வரி இலாகா என்று சொன்னால், அதில் எல்லா விதமான ஊழல்களும் மலிந்து விடக்கின்றன. அதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு முடியாத நிலைமையில் மிகவும் கேவலமான நிலைமையில் இருக்கிறது. இதைச் சொல்வதற்கே நான் வருத்தப்படுகிறேன். அந்த முறையிலே வரி வசூலிக்கப்படுகிறது.

“இதற்கெல்லாம் காரணம் விற்பனை வரி பல முனைகளில் வசூலிக்கப் படுவது தான். ஒரு முனையில் விதித்தால், இந்தமாதிரியான நிலைமைக்கு இடமில்லாமல் போகும். இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த் தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

*SRI M. PALANIYANDI:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 5-23 கனம் அங்கத்தினர் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில p.m. வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“உணவுப் பொருள்களுக்கு விதிக்கும்படியான விற்பனை வரியைப் பற்றி அவர்கள் விவரமாகப் பேசினார்கள். உதாரணமாக அரிசியைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், அரிசி விலை படி ரூ. 1-4-0 ரூ. 1-2-0, என்று இருக்கி ருது. சாதாரணமாக, 40 அல்லது 50 படி கொண்ட மூட்டை அரிசியை தலைமேல் சுமந்து கொண்டு வியாபாரம் செய்யும் சாதாரண ஏழை சில்லரை வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடன் வாங்கி, ஒரு மூட்டை அரி சியை வாங்கி விற்பனை செய்கிறார்கள். அப்போர்ப்பட்ட சிறு வியாபாரிகளுக்கும் இந்த விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் என்ன கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியுமென்று தெரியாது.

[Sri M. Palaniyandi] [21st December 1953]

“விற்பனை வரி வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று, 50-ஐ 30-ஆகப் பெருக்கி, அதையும் 12-ஆகப் பெருக்கி, மொத்தம் 18,000 ரூபாய் வரையில் அவன் ஒரு வருஷத்தில் வியாபாரம் செய்கின்றான் என்ற ஒரு உத்தேசத்தில் அவன் விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, அவன் மடியில் கையைப் போடுகிறார்கள். அவனுடைய முதல் என்ன, ஸாபம் என்ன, அவன் வாழ்க்கையை எப்படி நடத்துகிறான். அவனால் வரி கொடுக்க முடியுமா? கொடுத்துவிட்டால் அவன் வாழ்க்கை நஷ்டமுமா? அல்லாறு வரி வசூல் செய்வது முறையா என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் சிந்திக்காமல் வரி வசூல் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களுக்காவது விற்பனை வரி விதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சாதாரண வியாபாரிகளிடமிருந்து இவ்வளவு கெடுபிடியாக விற்பனை வரி வசூல் செய்யும் இதே சமயத்தில், பெரும் வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களிடம் போவதற்கும் இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் நடுக்கிறார்கள்; பயப்படவில்லை. ஆனாலும், அவர்களுடைய உண்மையான கணக்கைத் தெரிந்துகொள்ள உத்தியோகஸ்தர்களால் முடியாது. ஏனென்றால், அவர்கள் இரண்டு கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்குக் காட்டவேண்டிய கணக்கு; இன்னொன்று தங்களுடைய சொந்த முறையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு வகைக் கணக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சட்டத்திலும் ஒரு அம்சம் இருக்கிறது. அதாவது, முதலில் கணக்கு விவரங்களைப் பார்ப்பதற்கு முன், வியாபாரிகளிடம் விவரம் கேட்கப்படுவதென்றமேண்டும் கணக்குப் புத்தகங்களை திடீரென்று சோதனையிட கூடாதென்றும் ஒரு அம்சம் இருக்கிறது. ஆகையால் கணக்கிலிருந்து அவர்களுடைய விற்பனை விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. அதனால் ஒருவித பிரயோசனமும் இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகவே, பல கணக்குகளை வைத்துக்கொண்டு விற்பனை வரி வசூல் செய்யும் சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்களை வியாபாரிகள் ஏமாற்றக்கூடிய நிலை இருந்துவருகிறது.

“இன்றைக்கு விற்பனை வரி வசூல் செய்யும் அடிப்படை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சுமார் ரூ. 45 அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் ஆரம்பச் சம்பளவிதம் எல்லாருக்கும் தெரிந்ததே. மத்திய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் உள்ள சம்பள வித்தியாசம் நமக்குத் தெரிந்ததுதான். ஆகவே, இப்படிக்குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் இந்த விற்பனை வரி உத்தியோகஸ்தர்கள் பெரிய வியாபாரிகளிடம் சென்று மிரட்டுவதற்கோ, மற்றப்படி அவர்கள் மேல் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கோ யோசிக்கிறார்கள். இதை நான் சொல்லவில்லை. இன்று நாட்டிலேயே மிகவும் போற்றப்படுகிற ‘கல்கி’ பத்திரிகையே சொல்லுகிறது. ‘ரேஷன் காலத்தில் சாதாரண ஏழை மக்களத்தான் அது பெரிதும் பாதித்தது; பெரும்பெரும் பணக்காரர்கள் தப்பித்துக்கொண்டார்கள்; அதற்குக் காரணம் அதிகாரிகள் அவர்களிடம் போவதற்கு அஞ்சுகிறார்கள். ஏதாவது அவர்களிடம் பணம் பெறலாமோ என்ற எண்ணத்தில்கூட அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அஞ்சுகிறார்கள்’ என்ற முறையில் எழுதினார்கள். அதேபோல் எந்த ஒரு சட்டமும் சாதாரண ஏழை மக்களத்தான் அதிகமாக பாதிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறதே தவிர, செல்வாக்கு உள்ளவர்களையும் பணம் உள்ளவர்களையும் அதிகமாக பாதிக்கவில்லை. இன்று ஏழை மக்கள்தான் அதிகமாக இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். இந்த உணவுப் பொருள்களின் மீது வரி விதிப்பதனால், அதிகமாக ஏழைகள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, உணவுப் பொருள்களின் மீது விற்பனை வரி விதிப்பதை சர்க்கார் நிச்சயமாக நீக்கவேண்டும்.

“வாழ்க்கைப் புள்ளி விவரங்களை சர்க்கார் அடிக்கடி வெளியிட்டு வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வாழ்க்கைப் புள்ளி உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது. இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். சாதாரண காலத்தில் 39-வது ஆண்டில் 100 பாயிண்ட் என்றால் இப்பொழுது 400

21st December 1953] [Sri M. Palaniyandi]

பாயிண்ட் என்று ஏறியிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. இந்தவிதமாக வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்திருக்கும் அதே சமயத்தில், ஜனங்களுடைய பொருளாதார நிலை உயர்ந்திருக்கிறதா, அல்லது அவர்களைய வாங்கும் சக்தி அதிகரித்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லையென்று தான் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

“அடுத்தபடியாக, இந்த விற்பனை வரி தற்போது பல கட்டங்களில், பல முனைகளில் வசூல் செய்யப்படுகிறது. பல முனைகளில் வசூலிக்கப்படுவதை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் மக்களெல்லோரும், பலமுனை விற்பனை வரி எடுப்பவேண்டுமென்று முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது விஷயத்தில் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து, உடனடியாக பலமுனை விற்பனை வரி வசூலிக்கப்படுவதை நிறுத்தி ஒரு முனையில் வசூலிக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த வரி விதிப்பு பெரும்பாலும், சாதாரண மக்களை பாதிக்கக் கூடிய முறையில் இருக்கிறதென்றும், பெரும் பெரும் முதலாளிகளையோ செல்வாக்கு உள்ளவர்களையோ பாதிக்கக்கூடிய முறையில் இல்லாமல் இன்றைய சர்க்காரின் வரி விதிப்புக் கொள்கை இருக்கிறது.

“சென்னை அரசாங்கத்தினுடையவும், மத்திய அரசாங்கத்தினுடையவும் கொள்கை எப்படியிருக்கிறதென்றால், பெரும் பெரும் முதலாளிகளும் பிற்புறக்காரர்களும் இன்று நம் நாட்டுச் செல்வத்தைச் சுரண்டும்படியான நிலையில் இருக்கிறது. ஏராளமான லாபத்தை அவர்கள் இன்றைக்குப் பெறுகிறார்கள். இதையெல்லாம் ஆண்டுதோறும் சர்க்கார் கணக்கெடுத்துப் பார்த்துக்கொண்டும். அந்த விதமாக பெரும் முதலாளிகள் எவ்வளவு கொள்ளை ஸாபம் அடிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து, சர்க்கார் வரி விதிப்புக் கொள்கையை மாற்றி யமைக்கவேண்டும்.

“நேற்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி பேசும்போது, பாரி அண்டு கம்பெனி அடிக்கும் கொள்ளை லாபத்தைப்பற்றி புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கும்போது, 5 ஆண்டில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒரே கம்பெனி எப்படி சம்பாதித்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டினார். அதேபோல், ஹார்வி மில் போன்ற பல அந்நிய முதலாளிகள் நம் நாட்டு மக்களுடைய பணத்தைச் சுரண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

“மேலும் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து சென்னை அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய தொகையை சரியானபடி கிடைப்பதற்கு நமது அரசாங்கம் வழி வகை செய்யவேண்டும். மேலும், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பல தடவை இந்த சட்ட சபையில் “I persuade the Central Government” என்று சொன்னார். அவர் மத்திய சர்க்காரை persuade செய்ததன் பலன் என்ன என்று தெரியவில்லை.

“ஆகவே, உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கும் இந்த முறையை நிறுத்தவேண்டும் அதோடு கூட விற்பனை வரி ஒரு முனையிலும் வசூலிக்கப்படுவதென்றமேண்டும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 22nd December 1953.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Local Fund Hospital, Kundotti.

* 195 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon the Minister for Health be pleased to state the amount Government have allotted for the Local Fund Hospital, Kundotti, South Malabar, annually for medicines and how many persons attend the hospital daily as out-patients?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The annual allotment for the purchase of medicines for the Rural Dispensary at Kundotti is Rs. 720. The average daily attendance of patients at the dispensary is 34.”

SRI K. P. GOPALAN:—“സർ, ഒരു കൊല്ലത്തോളം ഒരു രോഗികൾ ഫണ്ട് ഡിസ്പെൻസറിയിൽ 720 രൂ. ചെലവഴിക്കാൻ ചിലവാക്കുക എന്ന പക്ഷമാൽ രോഗികൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഇല്ലെന്ന് എന്ന് പ്രയോജനമാണ് ഉണ്ടാകുക എന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയെ അറിയിക്കുക? എഴുത്തുനിവേദ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്നു മറ്റൊരു കൂട്ടരും സർവ്വീസിൽ ഉണ്ടെന്ന് നടപടി വേണ്ടതല്ലെന്ന് മന്ത്രി എഴുതുക?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“It is open to the District Board to pay a bigger amount.”

SRI S. RAMALINGAM:—“ஒரு நாளைக்கு 34 வியாதியுடையவர்கள் வருவதாக கணம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் அவர்களுக்காக செலவிடப்படும் தொகை ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய்தான். 34 பேருக்கு ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய் போதுமா? ஆகையால் அந்தத் தொகையை உயர்த்த அரசாங்கத்தார் நடவடிக்கை எடுக்குமா? லோகல் பண்ட ஆஸ்பத்திரிக்கு நிவாரணம் அளிக்க அதிக இரண்டுகொடுக்குமா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The stock mixtures are cheap, Sir.”

Opening of a Sub-Registry office at Valayattur.

* 196 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state whether there is any proposal before the Government to open a Sub-Registry office at Valayattur in Kurumbaranad taluk, Malabar district?

THE HON. SRI K. VENKATASWAMI NAIDU:—“There is no place called Valayattur in Kurumbaranad taluk but only a village called Vilayathur in the Payyoli Registration sub-district. There is no proposal to open a sub-registry office

[22nd December 1953]

at that place. There is however a proposal under the consideration of the Inspector-General of Registration to open a Sub-Registry Office at Valayam in the Kurumbaranad taluk."

SRI K. R. VISWANATHAN:—"May I know, Sir, whether the proposals under Part II schemes with regard to the opening of sub-registry offices in various places which were put off for the sake of the partition of the State will be taken up now for execution?"

THE HON. SRI K. VENKATASWAMI NAIDU:—"They will be taken into account in the next Budget, Sir."

SRI K. VINAYAKAM:—"What is the exact distance between the place known as Vilayattur and the place in which it is proposed to open the registration office at Valayam and what is the exact distance between Vilayathur and the nearest registration office?"

THE HON. SRI K. VENKATASWAMI NAIDU:—"I want notice, Sir."

Acquittal of a Prohibition case in South Arcot district.

* 197 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state whether any Prohibition case was acquitted in the South Arcot district up to 31st October in the year 1953 for the reason that arrack is not prohibited liquor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—"The answer is in the affirmative."

SRI K. ARANGANATHAN:—"May I ask why 'arrack' is not prohibited?"

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—"Arrack is prohibited."

Leasing of waste lands in Kuthali Nayar's Estate.

* 198 Q.—**SRI P. KUNHIRAMA KIDAV:** Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) how many acres of waste lands in Kuthali Nayar's Estate, Kurumbaranad taluk, have been allowed for cultivation in 1949-50, 1950-51 and 1951-52;

(b) for how many years they have been leased to tenants; and

(c) whether the tenants have the right to effect improvements?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—" (a) 1,119 acres in 1949.

1,099 acres in 1950.

1,109-50 acres in 1951.

912-50 acres in 1952.

839-50 acres in 1953.

[22nd December 1953]

" (b) The lands are being leased out annually.

" (c) No, Sir."

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV:—"Is it a fact that about 22,000 acres of waste lands suitable for paddy cultivation are lying idle in the estate and if so will the Government take urgent steps to lease these lands to landless peasants?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"It is not a fact, Sir. The only available area which can be put to some kind of cultivation is only 1,200 acres."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"May I know the extent of area of the estate under forest and the extent of arable land?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"If a separate question is put, I shall be able to answer."

DR. K. B. MENON:—"If I am right, I believe there is large extent of territory in Malabar under Government possession. Why is it that the extent of that area is decreasing every year and will the Government give those lands to peasants for permanent occupancy?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"These are lands which are fit for only fugitive cultivation which could be resorted to only once within a period of three years or five years. That is why it varies, Sir."

SRI R. KRISHNAN:—"സാർ, കൂടാതെ എസ്റ്റേറ്റിന്റെ വിസ്തൃതി 15,000 ഏക്കർ ആണെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. ഇതു മുഴുവനും ഗവണ്മെന്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ. വെള്ളമൊഴുപ്പ് മറ്റു ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ കണക്കുകൾ വളരെ കുറച്ചു ഏക്കർ മാത്രമാണ് കൃഷിക്കാർ വിതരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽക്കുറേ മാറ്റിമം എത്രയാണ് കൊടുക്കുന്നത് എന്നറിയില്ല. കൃഷി ചെയ്യാവുന്നതോളം സ്ഥലം കഴിഞ്ഞു കൂടി ഉപയോഗിക്കാൻ അവകാശപ്പെടുക കൃഷിക്കാർ പരിചയപ്പെട്ടു കൂടാ ?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Sir, the Kuthali estate covers a large area. That is why probably one portion is a kind of reserved forest which cannot be leased out for cultivation. Regarding another Melvaram there is a civil suit pending and as such, no lands could be distributed in that area. Only in respect of Valiyapatta Melvaram the Government are in a position to give lands and there only 1,200 acres are available for fugitive cultivation."

SRI K. T. SRIDHARAN:—"Is the Hon. Minister aware of the fact that in many cases cultivators are not able to effect any improvements because the lands are leased out only for one year to them? If so, will the Hon. Minister take steps to lease them out for a longer period?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"It is because it is only for fugitive cultivation. It can be done only once in three years or once in five years."

[22nd December 1953]

SRI C. KUNHIRAMA KURUP:—"Sir, have the Government received any memorandum from the Secretary of the Praja Socialist Party, Malabar, requesting to lease the vast area of Kuthali estate to the landless poor and if so, what action has been taken so far?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Sir, as to the memorandum, I am not able to answer readily and I should insist on a separate notice. Every applicant is given land."

SRI A. APPU:—"My I know, Sir, whether a large number of poor persons who raised fugitive crops on waste lands were prosecuted by the Government last year?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Sir, regarding prosecutions in this Estate, I do not think there was any such case."

DR. K. B. MENON:—"Sir, it seems that this is the only consolidated block of land in the possession of Government. Will the Government consider organizing cultivation on a co-operative basis and take the initiative in the matter?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Government will consider that suggestion, Sir."

SRI M. NARAYANA NAMBIAR:—"What is the extent of land given to each lessee and what are the crops raised there, Sir?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Sir, regarding the first part of the question, I want notice. As for the second part, the crops raised are tapioca and other fugitive crops."

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV:—"Will the Government take urgent steps to lease the lands which had been already allotted for cultivation in the last three years, for a considerable period, say twelve years, so that the tenants can improve the lands?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Government will consider that, Sir."

Construction of a bridge over Kottur Ferry.

* 199 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the reasons for not implementing the Government's proposal to construct a bridge over Kottur Ferry to connect Changalay and Irity for public transport?

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"The bridge work referred to by the hon. Member is presumably the one at M 5/5 of the road from Kayambai to Kottur Ferry and on to Kalliad which was sanctioned for execution for maintenance of law

[22nd December 1953]

and order. The work was not, however, taken up for execution in view of the financial stringency and the improvement of the law and order situation."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"സർ, ഇതു ഒരു ബാധക പ്രശ്നമാണ്. ഈ പാലം ഇപ്പോൾ തന്നെ പണിയിക്കണം. ഈ പ്രദേശത്ത് കച്ചവടത്തിനും ഗതാഗതത്തിനും, കൃഷിയിൽ പണയപ്പെട്ടവർക്കും കോടിയ്ക്കു വീട് കെട്ടുകയും ഉണ്ട്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ അടിയന്തരമായി ഈ പാലം കെട്ടുന്നതിന്നു നടപടി എടുക്കുമോ?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Yes, Sir, it is also reported that this bridge is necessary and it will be taken up when funds are available with the District Board."

SRI S. RAMALINGAM:—"சட்டத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக பல ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்யும். இந்த சர்க்கார் பொது ஜனங்களின் நன்மையை உத்தேசித்து அவர்களுக்கான நன்மையைச் செய்ய செலவிடுமா?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Yes, Sir, when funds are available, it will be taken up."

SRI K. P. GOPALAN:—"സർ, ഗവണ്മെന്റ് ഒരു പാലം പകുതി വരെ പണിചെയ്തു അനവധി പണം ചിലവാക്കി ആ പാലത്തിന്റെ പണി അവിടെ നിന്നു നന്നുക്കൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റിന് പുറത്തു പണ നഷ്ടം വരുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ എത്രയും നേരം പകുതി പണിചെയ്തു നിർമ്മിക്കൂ. ഈ സമ്പ്രദായം ഗവണ്മെന്റ് നിർമ്മിക്കണം എന്ന് എനിക്ക് അറിയാത്തതായ്കൂടാ."

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Sir, it is not correct to say that the bridge work was stopped in the middle. This work was not at all taken up."

SRI V. GOPALA GOUNDER:—"Sir, the Hon. Minister was saying that this road bridge was sanctioned for maintaining law and order there. Was it for the purpose of moving military force or police force to quell rebellion, if any?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Whatever is necessary will be taken on that road, Sir."

'Hind Kusht Nivaran Sangh.'

* 200 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the amount of grant given to the Hind Kusht Nivaran Sangh in the South Arcot district during 1951 and 1952 and how many centres of the Sangh were running in the district during 1952?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"No grant was given to the South Arcot Branch of the Hind Kusht Nivaran Sangh either in 1951 or 1952. The Sangh has provided leprosy clinics in 21 Medical Institutions of Local Boards in the district, and is also maintaining two clinics independently, one at Vellimedupettai and the other at Muttathur."

[22nd December 1953]

SRI K. ARANGANATHAN:—"Sir, in view of the seriousness of the disease, why should not the Government open a hospital for Leprosy in South Arcot district?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"There are altogether 43 clinics in this district, Sir, distributed all over the district and the Mission to Lepers is maintaining a Leprosy Sanatorium with 210 beds. At Maduvanthangal there is another hospital with 43 beds."

SRI S. RAMALINGAM:—"தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் பல இடங்களில் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் குஷ்டரோக நிவாரணம் செய்ய முயற்சி எடுத்து குஷ்டரோக நிவாரண சங்கங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அச்சங்கங்களுக்கு சர்க்கார் நிதி உதவி அளிக்க முன்வருமா? அச்சங்கங்களிலிருந்து ஏதாவது மனுவ்கள் வந்திருக்கின்றனவா?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Sir, District Boards, Municipalities and Panchayats have given contributions to the extent of Rs. 3,270 in 1951 and Rs. 5,814-13-0 in 1952. Government are giving help to the special scheme for leprosy control in the Tirukoilur area by making available to them the services of a Curative Clinic headed by a Civil Assistant Surgeon and a Preventive Unit headed by a Health Officer."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, is the Hon. Minister for Health aware of the fact that because the incidence of leprosy is high in South Arcot district and because the Government do not come to the aid of lepers in curing the disease by proper treatment, there is a great influx of them into Chingleput district and a big rush for admission into the Chingleput Sanatorium?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Yes, there is plenty of leprosy in several places in the State."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Sir, do the Government view that South Arcot has the highest incidence of leprosy?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Yes, Sir, there are many areas where leprosy is endemic to a high degree."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Sir, may I know whether the Government admit that South Arcot is the most affected area in the matter of leprosy?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"How does that add to the glory or credit of the State? We are doing all that is necessary."

Collection of fine for sivoijama occupation of lands in Gingee taluk.

* 201 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the total amount of fine collected for sivoijama occupation of lands in Gingee taluk, South Arcot district, for fasli 1362?

[22nd December 1953]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"The total amount of fines collected for sivoijama occupation in 923-80 acres of land in Gingee taluk for fasli 1362 was Rs. 7,545-9-0."

SRI K. ARANGANATHAN:—"தடை இல்லாமல் அனுபவித்து வரும் (Sivoijama) ஏழை மக்களின் நிலங்களை ஏன் சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்கக்கூடாது?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Yes, Sir, that is being done, but the whole thing cannot be done in a short time."

Government Headquarters Hospital, Cuddalore.

* 202 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the total number of beds in the Government Headquarters Hospital at Cuddalore in 1952?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"160."

SRI K. ARANGANATHAN:—"Sir, do the Government consider it sufficient for the Headquarters Hospital at Cuddalore to have only a limited number of beds?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Sir, there is a proposal to increase the bed strength and employ additional staff in this hospital."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—"கடலூர் தாலுக்காவில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் வியாதிலீஸ்தர்கள் மழையாலும், குளிராலும் பாதிக்கப்பட்டு தாழ்வரத்திலேயே படுத்துக் கொண்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதற்கு வேண்டிய போதுமான நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Yes, Sir, it is so in most of the hospitals. All our hospitals are over-crowded."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Sir, I may bring to the notice of the Hon. the Minister for Health that everywhere in South Arcot district the number of patients is increasing out of proportion to the ability of the Government to maintain them. Would the Government take all possible steps to improve the conditions in the matter of buildings and also in the matter of staff in the hospitals in South Arcot?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Yes, Sir, every year the bed strength is increased in several of the hospitals, where it is found urgently necessary to provide additional accommodation and to the extent our funds permit."

Maintenance of the road from Gingee-Villupuram road to Ananthapuram.

* 203 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state under whose control the village road leading from 18/4 miles in Gingee-Villupuram road to Ananthapuram is?

[22nd December 1953]

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"There is no road at present branching off from mile 18/4 of Gingee-Villupuram road to Ananthapuram and the question as to who maintains the road does not therefore arise."

SRI K. ARANGANATHAN:—"பல ஆண்டுகளாக ஒரு ரோடு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த இலாகாவிற்குப் பட்டது என்று புதுவரை தெரியவில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் ரோடே இல்லை யென்று சொல்வது உண்மையிலேயே ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. எப்படித்தான் தகவல் கொடுக்கிறார்கள் என்று நினைக்கும்போது வருத்தம் ஒரு பக்கமும், சிரிப்பு ஒரு பக்கமும் வருகிறது."

9-20 a.m.

THE HON. SRI K. RAJ RAM:—"There exists a road from mile 10/7 of Villupuram-Gingee road to Ananthapuram via Kalyanampoondi and not from mile 18/4. This road, which is a metalled one, has narrow and weak culverts at mile 1/7 and mile 2/1. It is stated that buses take a diversion at these points. Estimates for improving the culverts are stated to be under preparation. The South Arcot District Board will have to improve these culverts after the estimates are ready. The road branches at mile 10/7 and not at mile 18/4 as stated by the hon. Member."

SRI V. GOPALA GOUNDER:—"It is true that there is a road branching at mile 10/7 of Villupuram-Gingee road to Ananthapuram, but my hon. Friend, Sri Aranganathan, wanted to know whether there is a road branching at mile 18/4. Of course, there is a cart-track from mile 18/4 to Ananthapuram straight-away. It is only a cart-track. My hon. Friend takes it to be a road. May I know whether representations were made to Government to improve that cart-track leading from mile 18/4 to Ananthapuram?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Cart-tracks are not at all roads, Sir."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Whether it is under the control of the District Board or the Highways Department or included in the Community Projects Scheme or the National Extension Service Scheme, the anxiety of the hon. Member is whether the Government will take steps to improve it."

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Certainly, Sir."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—"மந்திரி அவர்கள் பேசும் போது அனந்தபுரத்திற்கு ரோடு இல்லை என்று சொன்னார். ஆனால் கனம் மாவட்டத்திலே நாயகர் அவர்கள் அந்த வழியே வந்து போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் காரிலே போனார்கள் அல்லது விமானத்திலே போனார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த ரோடே ஒரு தனிப்பட்ட நபர் தன் முயற்சியால் செய்தார். இப்பொழுது அது பாம்பட்டு இருக்கிறது. சர்க்கார் அதைச் சீர்திருத்தம் செய்ய முன்வருமா? அதற்குப் பஸ் ரூட் போட வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டால் ரோடு சரியாக இல்லை என்று சொல்லுகிறது. ஆதலால் தனிப்பட்ட நபர் செய்த உதவியோடு அண்ணாமல் சர்க்காரும் அந்த ரோடே சீர்திருத்தப் பாடுபடுமா என்று கேட்கிறேன்?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"There is no road branching from mile 18/4 of the main road, Sir. The road branches

22nd December 1953]

from mile 10/7. This is maintained by the District Board and estimates are being prepared for the development of that road."

SRI K. ARANGANATHAN:—"சென்ற ஆண்டில் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் இந்த 18-வது மைல், 4-வது பரீலாக்கு ரோடு வழியாக பிரயாணம் செய்திருக்கிறார். அந்த ரோடும் இருக்கிறது. மறுக்கவும் முடியாது. ஆகையால் இதற்குப் பிறகாவது அரசாங்கம் அந்த ரோட்டை சீர்திருத்தம் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"If the hon. Member calls it a cart-track, I have no objection. That is not described as a road in our records."

SRI K. VINAYAKAM:—"In order to dispel all misunderstandings, Sir, may I know whether the Hon. Minister for Land Revenue travelled through this road by bus or by car or by any other conveyance?"

MR. SPEAKER:—"Let the hon. Member put a separate question."

Visit to jails by the Law Minister.

* 204 Q.—**SRI C. KUNHIRAMA KURUP:** Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) how many jails he has visited since he became the Minister for Prisons; and

(b) what are the modifications suggested by him regarding the treatment of prisoners in those jails?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—

"(a) Eight Central Jails, the District Jail, Pudukkottai, the Presidency Jail for Women, Vellore, and the four Special Sub-jails in the State of Madras.

"(b) The answer is in the negative."

SRI K. V. RAMASWAMI:—"மந்திரி அவர்கள் தாம் பதவி ஏற்ற பிறகு எத்தனை தடவை ஜெயிலுக்கு போயிருக்கிறார். எத்தனை தடவை டோவதாக இருக்கிறார்?"

MR. SPEAKER:—"We cannot anticipate how many times the Hon. Minister will go." (Laughter.)

Manufacture of liquor in the South Arcot district.

* 205 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state the quantity of arrack, liquor and other intoxicating drinks manufactured in the East India Distilleries, Limited, at Nellikuppam in South Arcot district, for the year 1952-53 and the quantity consumed in this State during that period?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—"After the introduction of Prohibition throughout this State, no arrack or liquor is manufactured by the East India

[22nd December 1963]

Distilleries and Sugar Factories, Limited, Nellikuppam. The quantities of commercial spirits (rectified or denatured spirit) manufactured in this distillery and sold by it for consumption in this State during 1952-53 were as follows:—

	Rectified spirit.	Denatured spirit.
Quantity manufactured ..	320,721 proof gallons	220,558-8 bulk gallons.
Quantity sold for consumption.	317,226-8 proof gallons.	194,538-8 bulk gallons."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Is it not a fact that not only in South Arcot but also in my own place, i.e., Villupuram illicit manufacture of arrack is going on on a large scale and will the Hon. Minister, who is bent upon boldly putting down such malpractices, pay special attention to my district?"

MR. SPEAKER:—"What has this to do with the main question?"

SRI V. R. NAGARAJAN:—"The question is about South Arcot which is my district."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Is there any connexion between the hon. Member being the representative there and illicit distillation?" (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM:—"Is it not a fact that sweet arrack manufactured by some distillery is being distributed to permit-holders in our State and if so, is not manufactured only in one distillery in our State, namely, Nellikuppam distillery?"

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—"No, Sir, it is not so."

Recognition of war service for promotion in the Police department.

* 206 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the period of service in the war is taken into consideration in the cases of Sub-Inspectors, Sergeants and other persons of lower ranks, in Police service for promotion;

(b) if not, why; and

(c) whether it is a fact that war service is recognized and taken into consideration for appointment and promotion as Gazetted Officers, and if so, what are the special reasons?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) No, Sir.

" (b) Merit and ability are the grounds on which promotions are made, seniority being taken into consideration where merit and ability are approximately equal.

[22nd December 1963]

" (c) After the war a certain number of vacancies in the cadre of Deputy Superintendents was reserved for war service candidates. These vacancies have been filled up and war service is not now taken into consideration for appointment as Gazetted Officers in the Police department. At no time was war service given weightage for purpose of promotion."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"எப்பொழுதிலிருந்து இந்த war service கணக்கை எடுத்துக் கொண்டு கெஜெடெட் ஆபீசர்களை நியமிப்பை செய்திருக்கிறார்கள்?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"For the last two years no vacancy has been filled up by appointing war service candidates, as all the vacancies had already been filled up."

MR. SPEAKER:—"Question No. 207."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The next question also may be put, Sir, as it pertains to the same subject."

MR. SPEAKER:—"I have no objection to allow that question also to be put."

Development of cottage industries in Malnad areas.

* 207 Q.—SRI K. VENKATARAMANA GOWDA: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Special Officer appointed for the preparation of a phased plan for the development of cottage industries in the Malnad areas has submitted the plan;

(b) if so, whether the Government propose to implement the plan in the near future; and

(c) whether the Government will be pleased to place a copy of the plan on the table of the House?

Development of cottage industries in Malnad areas.

* 208 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Special Officer of the Industries Department appointed for the preparation of a phased plan for the development of cottage industries in Malnad areas has submitted his report to the Government; and

(b) if so, whether a copy of the same will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) No.

" (b) & (c) Do not arise."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"May I know the areas comprised in the term 'Malnad areas'?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The area comprises portions of South Kanara district which are termed as Malnad and the Wynad area in Malabar."

[22nd December 1953]

Irrigation works in South Kanara

* 209 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received copy of a resolution passed unanimously by the South Kanara District Irrigation Conference, held on 7th September 1953, requesting the Government that in view of the peculiar conditions of this district, all the irrigation works yielding a half per cent return may be undertaken by the Government; and

(b) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

SRI T. ANANTA PAI:—“The South Kanara District Irrigation Conference was an official conference held on 7th September 1953. Three complete months have elapsed and it is surprising to note that the resolution passed in that Conference has not yet been received by the Government. Will the Government be pleased to see that the receipt of the resolution is expedited and the resolution is sympathetically considered?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I do not quite follow the suggestion made by the hon. Member. The resolution has not reached the Government. Does he want us to remind the Conference people to forward the resolution?”

SRI M. S. MOGRAL:—“In view of the fact that very few irrigation works are undertaken in the district, may I know whether the Government will consider the position in the light of my question?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The policy of the Government is not to take up any scheme which does not give a return of 2 per cent or which costs above three hundred rupees per acre. If we take up schemes below this standard, it will only make the position of the Government very difficult and the general tax-payer will have to bear the burden. Interest on the capital outlay will be 4 per cent and we will have to impose a very heavy strain on the general tax-payer for the sake of the few who are benefited by the projects.”

SRI K. VINAYAKAM:—“If the Government have not received a copy of the resolution, will the Hon. Minister be pleased to let us know whether it has been received by the Superintending Engineer or any other officer of the Engineering Department?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I have no information about that.”

22nd December 1953]

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“What is the percentage of return that the Government expect for undertaking irrigation works?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Two per cent.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—EXPUNCTION OF OBJECTIONABLE MATTER— SPEAKER'S ORDERS RE

MR. SPEAKER:—“The other day (18th December 1953) when I was not here—the House knows the reason for my absence on that day—the hon. Member Sri Govindaswami Nayagar, speaking on the general discussion of the budget, made certain remarks about the Governor. I am expunging those remarks. The Hon. Finance Minister also said something by way of reply on 19th December 1953 and I am also expunging that portion.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“May I bring in a substantive motion on this?”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member can take my advice in my room.”

III.—PRIVILEGE MOTION RE THE LEADERETTE IN THE DINAMANI, DATED 22ND DECEMBER 1953—SPEAKER'S ORDERS RE

MR. SPEAKER:—“The other day I informed the House that the hon. Members Sri K. T. Kosalram and Sri R. V. Swaminathan had each given notice of a privilege motion. I have seen the leaderette in this morning's edition of the *Dinamani*. I do not know whether Sri K. T. Kosalram has seen it. I am thankful to the editor for making the position very clear.”

SRI K. T. KOSALRAM:—“தினமணி ஆசிரியர் சப் லீடர் எழுதி இருப்பதைப் பற்றி நீங்கள் உங்களுடைய மகிழ்ச்சியை தெரிவித்தீர்கள்.”

MR. SPEAKER:—“எல்லோரும் மகிழ்ச்சி தெரிவிக்கிறார்கள்.”

SRI K. T. KOSALRAM:—“என்னுடைய பேச்சை நான் கடைசி பேச்சாக பேசி இருக்கிறேன் என்றிருக்கிறது. நான் என்ன பேசினேன் என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அன்று நான் என்ன பேசினேன் என்றால் ‘நான் அடுத்த முறை இந்த சபையில் மெம்பராக இருந்தாலும் இருப்பேன், இல்லாமலிருந்தாலும் இருப்பேன்’ என்று பேசி இருப்பது என்பேசில் இருக்கிறது. ஆகவே அடுத்த முறை நிச்சயமாக இருக்க மாட்டேன் என்று சொல்லி இருப்பதாகவைத்து அவர்கள் எழுதி இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இம்மாதிரி பத்திரிகைகள் இம்மாதிரி சப் லீடர் எழுதுவதினால் ஏதோ ஒரு கட்சியையோ அல்லது தனிப்பட்ட ஒரு தலைவரையோ . . .”

* Vide Proceedings, dated 18th and 19th December 1953.

[22nd December 1953]

SRI M. NARAYANA KURUP:—"I rise on a point of order, Sir. Before a motion or any question relating to privilege is discussed on the basis of a report in a newspaper, the Members of the House are entitled to have that report read out first, and then only the discussion can proceed."

MR. SPEAKER:—"I have already read it out."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"You read out only one sentence."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I rise on a point of order, Sir. This matter involves the Privilege of this House and therefore, it has got a definite bearing on the very existence of the Members of this House and the ruling pertaining to it is very important. Therefore are we not entitled to know the subject-matter?"

MR. SPEAKER:—"The other day I gave it."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"You read the leaderette. We are not able to understand it, as we do not know Tamil."

MR. SPEAKER:—"If the hon. Members have not learnt Tamil, it is not my mistake. They must learn Tamil."

SRI K. T. KOSALRAM:—"ஆகவே இந்த சபை சந்தேகப்பட வேண்டும் என்று தெரிவிக்கும்போது இதை எப்போதாவது எவ்வளவுதான் கொண்டு வருகிறேன். இந்தப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் கோயங்கா அவர்கள் இம்மாதிரி எழுதுவதால் ராஜாஜிக்கு நன்மை செய்வதாகவோ அல்லது தேசத்திற்கு நன்மை செய்வதாகவோ இல்லை. ராஜாஜியும் ராஷ்டிரபதியும்

MR. SPEAKER:—"ராஜாஜியைப் பற்றியும் ராஷ்டிரபதியைப்பற்றியும் இங்கு பேச வேண்டியது இல்லை. ராஜாஜியாக இருந்தாலும் சரி யாராக இருந்தாலும் சரி நமக்கு ஒன்றும் இல்லை."

"Whoever may be editor, it is immaterial. We are speaking about the editor as editor. We are not concerned with Rajaji or Goenka."

SRI K. T. KOSALRAM:—"ராஜாஜியை தாக்கீப் பேசி இருப்பதாக அவரவர்களுக்குத் தோன்றியபடி தலையங்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பத்திரிகைகள் எழுதி வருவதனால் நாட்டில் சமூகமான நிலைமை ஏற்படாது. இந்த சபையைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்கள் இம்முறையைக் இருக்கவேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் அவர்கள் அவர்களுக்கு ஒரு warning கொடுக்க வேண்டும். அதற்காகவாவது இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, my name was shouted loudly. So I am rising. I hope that in the course of a motion for Privilege like this, other motions of this kind should not be allowed to arise. I think I am entitled to

[22nd December 1953]

(SRI M. Narayana Kurup rose.)

MR. SPEAKER:—"Does the hon. Member want the leaderette to be read out? I will read it."

"இதுதான் சப் லீடரில் கண்டிப்பாக.

"சென்ற வியாழக்கிழமை ஸ்ரீ கோசல்ராம் அசெம்பலியில் பேசினார். சபையில் தாம் இனி இருக்கப்போவது இல்லை. அதுவே கடைசித் தடவை யாக சபையில் பேசுவது என்று அவர் தம் பிரச்சுக்கத்தினையே கூறினார். இம்மாதிரி உரையை ஆங்கிலத்தில் 'ஸ்வான் ஸாக்' என்பார்கள். அதுவே கடைசிப் பிரச்சுக்கம் என்று அவர் கூறியதை முன்னிட்டு தினமணி யில் 'மரணவஸ்தைப் பிரச்சுக்கம்' என்று பத்திரித் தலைப்பு கொடுக்கப் பட்டது. பேசின் அசத்தர்ப்ப முறையையும் தன்மையையும் குறித்து, நடவடிக்கை விவரத்தில் அவரது பேச்சுக்கு 'வெறியாட்டம்' என்ற 'பாராத் தலைப்பு' தரப்பட்டது. இதைக் கண்டு ஸ்ரீ கோசல்ராம் கோபித்துக்கொண்டு விட்டார் என்று எமக்கு செய்தி எட்டியிருக்கிறது. இது எமக்கு வருத் தத்தைத் தருகிறது."

"சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும் மந்திரிகளையும் பற்றி எத்தனையோ பத்திரிகைகளில், எங்கள் தலைப்புகளில் காட்டிலும் வேடிக்கையும், குறும்பும், நிறைந்தவையான தலைப்புகளும், எழுத்தும், சித்திரங்களும் காட்டினாலும் தினசரி வெளியாகி வருகின்றன. இதை யாரும் பார்த்து மனம் நொந்துகொள்வதில்லை. ஸ்ரீ கோசல்ராமின் மனம் புண்படுவதற்குச் சிறிதும் காரணமில்லை. அவசியமில்லாமல் தப்பெண்ணம் செய்துகொண்டுவிட்டார் என்றே நினைக்கிறோம்."

"ஸ்ரீ கோசல்ராம் நீண்ட ஆயுளோடு சுகமாக இருக்கவேண்டும் என் பதுவே எமது கோரிக்கை. சட்டசபையின் கௌரவத்தையாவது உரிமை களையாவது எவ்விதத்திலும் பாதிக்கும் எண்ணம் எமக்குக் கிடையாது. சட்டசபை அங்கத்தினராக இருக்கும் காலம் முடிந்து போகும் தருவாய் என்று அவர் சொன்னதைத்தான் 'மரணவஸ்தைப் பிரச்சுக்கம்' என்று நாம் வருணித்தோமே தவிர அவரது உடலின் ஆயுளைப்பற்றி யல்ல என்பதை வாசகர்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். 'மரணவஸ்தைப் பிரச்சுக்கம்' என்ற வார்த்தைகளை அடைப்புக் கோடுகளில் போட்டிலிருந்தே இது தெளி வாகிறது. ஸ்ரீ கோசல்ராம் உட்பட எந்த அங்கத்தினரின் கௌரவம் அல் லது உரிமையையும் பாதிக்கும் எண்ணம் சிறிதளவும் எமக்கு இல்லை."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Please translate it, Sir, or at least give a gist."

MR. SPEAKER:—"I cannot translate it."

(Dr. K. B. Menon rose.)

MR. SPEAKER:—"When the Chair is on its legs, no hon. Member should stand up."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"We do not understand what you read out, Sir. We must be given at least the gist of it."

MR. SPEAKER:—"He says he feels sorry for what he has written, and that it was not his intention to insult either the House or Sri Kosalram."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, just now we heard 8-40 a.m. the Hon. Speaker read the sub-leader. What I felt from what the Hon. Speaker just now read is that he (the editor) has not expressed regret for what he has written. He expresses regret

[Sri S. Swayamprakasam] [22nd December 1953]

for the misapprehension on the part of the hon. Member Sri Kosalram. If he has really expressed regret for what he has written, we can excuse him. The word 'maranavasthai' was put in inverted commas. That is exactly where he is wrong. In factual news, he must report the fact, and he should not give expression to that word. That word (maranavasthai) was not used by the hon. Member in this House. The paper has no business to bring in the expression 'maranavasthai', which means death pangs. The word 'maranavasthai' has been put in inverted commas, and that means that word was used by some Member, and therefore the paper has put that word. The Hon. Speaker interpreted 'வருந்தாரும்' This means 'the hon. Member hon. Member Mr. Kosalram has not correctly understood, and, I, therefore regret'. This does not mean that the editor expresses regret for what he has written."

DR. K. B. MENON:—"Sir, I am not speaking on the subject, but I wish to make an appeal even if it is not technically correct. Since the subject is very important, and since all of us should understand the implications and take an intelligent interest and participate in the discussion, I appeal to the Hon. Speaker that a translation of the papers may be given to us so that we may follow and also intelligently participate in the proceedings."

MR. SPEAKER:—"I shall give my ruling first. Then the translated copies will be distributed by my office. I rule that in view of the explanation given, I do not see that any *prima facie* case has been made out."

(Sri V. R. Nagarajan stood in his place.)

MR. SPEAKER:—"The matter is now closed."

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER RE ELECTION FIVE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

MR. SPEAKER:—"I have to announce to the House that seven candidates were nominated for the election of five members to the Committee of Privileges. Of these, Sri A. Ratnam and Sri K. P. Gopalan have since withdrawn. The remaining number of candidates validly nominated being equal to the number of vacancies to be filled in, namely, five, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee of Privileges. They are—

- 1 Sri K. Parthasarathy.
- 2 Sri M. R. Ramachandran.
- 3 Sri N. Mounaguruswami Naidu.
- 4 Sri S. Panchaksharam.
5. Sri S. Chellapandian."

[22nd December 1953]

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE SECOND SIX MONTHS OF THE YEAR 1953-54—cont.

(2) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES ADMINISTRATION—cont.

9-45
a.m.

* SRI T. S. ARDHANARI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த விற்பனை வரியானது 1937-வது வருஷத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த வரியைக் கொண்டுவரும்போது சர்க்கார் சொல்லிய சமாதானங்கள் இரண்டு. முதலாவது, மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தபடியால், அதனால் ஏற்கனவே கிடைத்துவந்த வருமானம் நமக்குக் கிடைக்காது ஆகவே, இதை ஈடுசெய்வதற்காக விற்பனைவரியைக் கொண்டுவருகிறோமென்று சொன்னார்கள். இரண்டாவதாக, இந்த வரியானது வியாபாரிகளைத் தான் பாதிக்குமென்பதையொழிய பொதுமக்களை பாதிக்காது என்று அன்றைக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, இந்த வரியானது சாதாரண ஜனப்பகுதிகளை பாதிக்கக்கூடிய ஒரு கொடுமையான வரியாக இருக்கிறதென்று நாம் பார்க்கிறோம்.

"மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டுவந்ததனால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைச் சரிக் கட்ட இந்த விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லும்போது, அதே சமயத்தில் மதுவிலக்குத்திட்டத்தினால் மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டதா என்று பார்த்தால், கிடையாது என்று தான் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது.

"இன்றைக்கு சாதாரண ஜனப் பகுதிகளும் இந்த வரியினால் பாதிக்கப் படுகிறார்களென்பதும் சபை அங்கத்தினர்களெல்லோருக்கும் தெரியும்.

"துணிகளுக்கு இந்த வரி போடும்போது, பஞ்சுக்கு வரி, நூலுக்கு வரி, சாயத்திற்கு வரி, இந்த மாதிரி ஒரே பொருளுக்கு பல இடங்களில் வரி செலுத்தப்படுகிறது. பஞ்சு காலத்தில் மக்கள் மிகப் பெரிய கஷ்டத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு வீதிகளில் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த பிச்சைக்காரர்களும் நான் பூரா பிச்சை எடுத்து நாளை கிடைத்து, அதற்கு இட்டிலி வரங்கிச் சாப்பிட்டுப் போகும் காலத்தில் அந்த இட்டிலிக்கும் விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, பிச்சைக்காரர்களுக்கும் இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறதென்று சொன்னால், உண்மையிலேயே இது ஒரு மிகப் பெரிய அவமானம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்த வரியை ஒரு இடத்தில் மட்டும் போடக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

"இந்த வரியை நாம் குறைப்பது மூலம் சர்க்காருக்கு வருமானம் இருக்காது, பட்ஜெட்டிலே துண்டு விழும் என்று வாதிக்கலாம். இந்தத் துண்டை எத்தனையோ முறையில் சர்க்கார் ஈடுசெய்துகொள்ளலாம். அதாவது, பண வசதி உள்ளவர்களுக்கு வரி போட்டு, பண வசதி இல்லாத ஏழைகளுக்கு வரி போடாமல் இருக்கலாம். பொதுவாக இந்த வரியின் மூலம் சர்க்காருக்கு வருஷமொன்றுக்கு 14 கோடி ரூபாய் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. வியாபாரிகள் வரி கொடுக்காமல் சர்க்காரை ஏமாற்றுவதையும் கணக்கில் சேர்த்துக்கொண்டால் இந்த வரியின் பெயரால் மக்களிடமிருந்து சுமார் 20 கோடி ரூபாய் வரையில் வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்த அளவுக்கு பொதுமக்களுடைய பணம் விற்பனை வரியின் ரூபமாக கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது. வியாபாரிகள் பொய்க்கணக்கு வைத்துக்கொண்டு சர்க்காரையும் ஏமாற்றி, மக்களையும் ஏமாற்றி 6 கோடி ரூபாய் வரையில் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய ராஜ்யத்தின் மொத்த வருமானத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கு விற்பனை வரி என்ற ரூபத்தில் பொது மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறதென்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்த வரி சாதாரண ஜனப்பகுதிகளையும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருப்பதால், கண்டிப்பாக இந்த வரி பொதுமக்களின் மேல் சுமத்தப்படக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[Sri T. S. Ardhanari] [22nd December 1953]

“கரி, முட்டை போன்ற அழகிய போகக்கூடிய பண்டங்களுக்கும் வரி போடப்படுகிறது. இதனால் மிகச்சிறிய வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சந்தையில் கொண்டு போய் சில்லரை வியாபாரம் செய்பவர்கள்தான் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் சந்தைக்குப்போய், ஒரு சில்லரை வியாபாரி ஏதோ ஒரு நாள் அதிகமான வியாபாரம் செய்து, கையில் 100 ரூபாய் வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அதைக் கணக்கெடுத்துக் கொண்டு அதை 365-ஆல் பெருக்கி, அவனுடைய வருஷ வருமானம் ரூ. 36,500 என்று கணக்கெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதைக் கேட்பாரில்லை. இந்த முறையில் வருமானத்தைக் கணக்கெடுத்துக்கொண்டு, இவ்வளவு வரி சர்க்காருக்குக் கட்டவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் பிறப்பிக்கப்படுகிறது. வரிப்பணத்தைக் கட்டவில்லையென்றால், அந்த சில்லரை வியாபாரி கோர்ட்டுக்குப் போகவும் நேரிடும். கோர்ட்டுக்குப் போய் வாதாடக்கூடிய நிலையில் அந்த சில்லரை வியாபாரி இருந்தால் அவன் ஏன் சந்தைக்கடைக்கு வந்து வியாபாரம் செய்கிறான்? ஆகவே, இம்மாதிரியான பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“வியாபாரிகளிடம் வரி வசூல் செய்யும் அதிகாரிகள் நடந்துகொள்ளும் விதம் மிக மோசமாக இருக்கிறது. வியாபாரிகளின் கணக்கைப் பார்க்கும் போது பலவிதமான தொந்தரவுகளுக்கு அவர்கள் உள்ளாகிறார்கள். அவர்கள் கால் கடுக்க மணிக்கணக்காக நின்றுகொண்டு, கணக்கு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது மிகவும் கொடுமையான ஒரு காரியம். சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய வரிப்பணத்தைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றக்கூடிய பெரிய பெரிய வியாபாரிகள் மட்டும் கண்ணியமாக நடத்தப்படுகிறார்களென்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். ஆனால், சரதாரண சில்லறை வியாபாரிகள் மிகவும் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

“இம் மாதிரி உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கும்போது ஏற்படும் நஷ்டத்தைச் சரிக்கட்டுவதற்கு சர்க்கார் பல முறைகளைக் கையாளலாம். குறிப்பாக, நேற்றைய தினம் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டிலே இருந்த காலத்திலிருந்து அதிகமாக நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 0-4-0, முதல் ரூ. 1-4-0 வரை வரி போடப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் இந்த நாட்டில் நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு 5 ரூபாய் முதல் 15 ரூபாய் வரையில் வரி போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே இது வருந்தத்தக்க விஷயம். காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரி வருஷமொன்றுக்கு 500 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்த நாட்டு விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு தற்போது சராசரி 40 ரூபாய் தான் வருமானம் வருகிறது. ஆகவே, 40 ரூபாய் சம்பாதிக்கக்கூடிய விவசாயிக்கு 15 ரூபாய் வரையிலும், 500 ரூபாய் சம்பாதிக்கக்கூடிய அந்நிய முதலாளிக்கு 4 அணு முதல் 1½ ரூபாய் வரையிலும் வரி விதிக்கப்படுகிறதென்று சொன்னால், இந்த நாட்டில் பிறந்த மக்களுக்கு இந்த நாட்டில் வாழ முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறதென்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

“இன்றைக்கு ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் தலைவர்கள் அந்நிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடிக்கொண்டிருந்த அந்தக் காலத்தில், அவர்களுக்குப் பின்னணியில் நாங்களும் பாடுபட்டோம். பொழுதெல்லாம் எங்கள் செல்வம் கொள்ளைகொண்டுபோகவே, நாங்கள் சாகவோ என்ற வார்த்தைகளை இன்றைக்கு அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தைப் பார்த்துச் சொன்ன அதே கேள்வியை இன்றைக்கு இங்கு இருக்கும் நாங்கள் அதே தலைவர்களைப் பார்த்து கேட்கின்றோம். நங்கள் எந்தப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கோ, அதையே திருப்பிக்கேட்கிறோம். ‘பொழுதெல்லாம் இந்த நாட்டின் செல்வம் கொள்ளை போகவே’ என்று இன்று நாங்கள் கேட்கின்றோம். ஆகவே, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டைக் கொள்ளையடித்தார்கள். அப்படிக்கொள்ளை அடித்தவர்கள் கூட, இம்மாதிரி விற்பனை வரியைப் போட முன்வரவில்லை. ஆகவே, இதைப் பார்க்கும்போது, இன்றைய தினம் அந்நிய

22nd December 1953] [Sri T. S. Arthanari]

முதலாளிகள் இந்த நாட்டின் செல்வத்தை இன்றைக்கும் கொள்ளையடிக்கின்றார்கள். இன்று ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் தலைவர்கள், அதற்கொன்றும் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அந்தக் காரணத்தினால், நம் நாட்டு மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அன்னியர் இன்றும் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருப்பதனால் இந்த நாட்டு நிர்வாகத்திற்குப் பணம் போதவில்லை. அதனால், பிச்சைக்காரர்களுக்கும் இன்று வரி போடக்கூடிய நிலையிலே இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது இந்த நாட்டுக்கே மிகப் பெரிய அவமானம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

“ஒருநாட்டிலே யுத்தம் ஏற்படுமேயானால், அந்தநாட்டு மக்களுக்கு சர்க்கார் மீது நம்பிக்கை இல்லையென்று சொன்னால், மக்களின் மீது மறைமுகமாக வரி போடுவார்கள். யுத்தத்திற்காக மக்கள் கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று ஒரு வரியைப்போட்டு, மக்களிடத்திலிருந்து வரியை சம்பாதிப்பார்கள். அப்படித்தான் நடந்தது சென்ற யுத்த காலத்தில். மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வரையில் கரன்ஸி நோட்டாக அடித்து வெளியிட்டுவிட்டார்கள். அந்த முறையில் மக்களின் பணத்தை அன்றைக்கு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் கொள்ளை யடித்தது. அதுமாதிரி இன்றைக்கு யுத்தம் வந்துவிட்டதா? மக்களுக்கு மறைமுகமாக வரி போட வேண்டிய அவசியம் வந்து விட்டதா என்று கேட்கின்றேன்? ஆகவே இந்த வரிபோட வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த வரியிலிருந்து சகல மக்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். இந்த வரி ஒரு முனை வரியாக மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். எஸ்டேட் முதலாளிகள் மீதும், பெரிய பெரிய முதலாளிகள் மீதும் வரிபோட்டு, இதனால் ஏற்படும் துண்டைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ள முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் பெரிய பெரிய ஜமீந்தார்கள், நிலச்சுவாந்தார்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரி இல்லை. ஒரு நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுடைய நிலத்தில் விளைந்த அரிசியைச் சாப்பிடுவதால் அரிசிக்கு வரி கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் சாதாரண தொழிலாளி ஒரு படி அரிசி கையில் வாங்கவேண்டுமானால், அவன் விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலையில் இருக்கிறான். பசுக்காரர்களும், நிலச்சுவாந்தார்களும் வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கவில்லை. ஏழைமக்கள் தான் இதை மிகவும் பாதிக்கிறது. ஆகவே, பெரு முதலாளிகளுக்கு வரி போடுவதன்மூலம் இந்த வருமானத்தை சர்க்கார் சம்பாதித்துக்கொள்ள முடியும். அந்த முறையில் சர்க்கார் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றைக்கு நாடு பூராவும் இந்த வரியை எதிர்த்து மிகப்பெரிய கிளர்ச்சியில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுடைய நிலைமையைக் கவனிக்காமல் இருக்கக் கூடாது. சர்க்கார், உண்மையாகவே மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் செய்ய வேண்டும். இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமாக மனப்பூர்வமாக கனம் மந்திரி அவர்கள் யோசித்து, இதில் ஒரு சரியான முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“Sir, I had no intention to intervene in this debate, but the debate seems to have taken a more substantial shape on the issue of sales tax than I had expected it would take in this present budget debate. I thought we could deal with it at greater length in the regular budget debate for the whole year which will be discussed within a short time. But the remarks that have been made compel me to say a few words on this occasion. Let us discuss this very important issue of sales tax not on the background of party politics or which party the Government should be formed by, but from the point of view of the general tax payer, the welfare of

[Sri C. Rajagopalachari] [22nd December 1953]

the State, and the requirements of the Government to carry on their functions. There is no question that the tax on drink formed a most important and substantial part of the State revenues in those days. There is no question that the sales tax income forms a substantial part of the revenue of the Government of the present day. We must, therefore, consider the question very clearly placing before ourselves the issues involved. Shall we tax only those who drink and get a substantial revenue to carry on or shall we tax everybody and get that some amount by indirect taxation all round? It seemed to me, and I still hold to the view, that it is juster to levy an indirect tax upon everybody than to levy an indirect tax upon an unfortunate section of the people only. When we know especially that the source of revenue is a bad source, and that the victims are only an unfortunate section of the people and not all, it seems to me clear that we should steer clear of that tax and choose the other alternative. It may be the lesser of the two evils. One indirect tax may be the lesser of the two evils compared with another indirect tax. I do not say that it is a good thing to tax everybody. I do not at all say that foodstuffs should be taxed. But what shall we do? When we want a certain amount of revenue, and when the choice is between taxing a few people, particularly the unfortunate section of our people who are poor and miserable, and who want a physical substitute for normal and healthy amenities, and taxing everybody, taking everybody into the pool so to say, and dividing the misfortune among all, then the question arises what is it that we should levy by way of indirect taxation so that the incidence of the tax may fall on everybody. Hon. Members rightly appeal to us that foodstuffs should not be taxed. It sounds all right. But our people's poverty is well known. The consumption is mostly of essentials. The trade is mostly in essential articles. Therefore, we cannot derive a just and substantial revenue by taxing everybody unless we take into account for the levy of that tax that which everybody consumes. Hence, it is that a very low rate of taxation is put upon what is essential so that we may get a substantial amount without the tax falling heavily upon the people generally. That is the policy with reference to the taxation on foodstuffs. Hon. Members should remember. . . (Interruption by the hon. Member Sri V. R. Nagarajan.) Hon. Members must remember also that the question of this taxation should be considered from another point of view. We are taxing everybody, but still we are not taxing everybody, because all the smaller shops, the turnover of which goes below a certain minimum, go out of the purview of this tax. Therefore, a very large class of poor consumers really are not taxed in this matter at that point. Though they might have to pay the tax which has been levied at previous points, they are saved from the last point. Now, that is what I plead on behalf of the Government with reference to taxation on the poorer people, though as I have already explained, we admit that we are taxing everybody to some extent. If we do not want to tax people who want

22nd December 1953] [Sri C. Rajagopalachari]

to drink, and if we do not want to tax everybody through the sales tax, the only alternative is to reduce our total expenditure in the budget for the State. Hon. Members have gone on asking for more expenditure on this and that. That is a very honest and sincere desire which should be met. Therefore, there is nothing gained by reducing the revenues of the Government. If we do that, we get not only a reduction in revenue, but we enforce on the Government a reduction in expenditure. Therefore, I want hon. Members to remember all points of view when they criticise a particular policy of the Government with respect to sales tax. We are trying to do our best in the matter. We are not unaware of the evasions and the oppression caused to the people. We know that asking the traders in our country for their accounts is itself an oppression. We know that once we ask them for their accounts, the methods that have necessarily to be adopted for imposing the authority of public servants upon the individual citizen lead to various forms of oppression and inconvenience. On the whole, however, I would like to say that the evasions in respect of sales tax compare favourably with the evasions in respect of income-tax. The oppression in respect of levy of sales tax also compares favourably with the oppression that is incidental to the recovery of income-tax. Any taxation has its incidental inconvenience and it is necessary to suffer the inconvenience if we want to have hospitals, schools, roads, improvements everywhere and many other things on the expenditure side that have been referred to in the course of debates and interpellations. This is all that I wish to say. I want patience to be maintained. I would also like to inform hon. Members on this occasion that the Government are very seriously examining the question. We are not hasty and there is no question of rushing into a proposal of this or that kind in respect of sales tax. We must examine the question from all points of view and see whether we can reduce (1) the incidence on essential articles and (2) the nuisance and the oppressive character of the procedure involved in recovering the tax while, at the same time, maintaining our income so as to balance our Budget."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Sir, I have closely followed the speech of the Hon. the Chief Minister which is full of logic and reason. What we, sitting on this side of the House, want to know is whether by exempting foodstuffs from the levy of sales tax, the Government would be losing heavily. Unless the Government would say that their Budget would be clearly hit, what possible objection can there be to give this relief to the poor people even though it may be an essential matter on which tax has to be levied?"

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I have already said and I repeat for the benefit of hon. Members that we are examining that very question among other questions and it is

[Sri C. Rajagopalachari] [22nd December 1953]

one of the most important questions. Incidentally, I may say that not only Members sitting on that side but Members sitting on this side also are equally interested in that investigation."

SRI V. GOPALA GOUNDER:—" I want to know whether the Government received any representation from mutton stall-owners and whether they have taken any steps to redress their grievances."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—" What I have said includes what Sri Gopala Gounder is referring to. Especially foodstuffs require urgent consideration in this connection and particularly, very easily perishable foodstuffs. I know that non-vegetarian food is more liable to rot than vegetarian food. All these things have to be taken into account. I do not claim that vegetarian food should be given any special advantage over non-vegetarian food. I do not belong to the group of people who think that way. All sorts of food, whether they are vegetables, or mutton or beef are perishable. We must have a proper perspective in this matter and what is most important, I repeat again, is the balancing of the State's Budget."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—" Mr. Speaker, Sir, we are very thankful for the intervention of the Hon. the Chief Minister and his statement that he is quite aware of the oppression caused to the people by the procedure prescribed in law and by the petty officials who are invested with a lot of power."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—" I want to request the hon. Member not to call them 'petty officials'. They are last grade servants. Let us not call them 'petty officials'."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—" I am sorry. It was not intended to be an insult. As the Hon. the Chief Minister calls them, the last grade servants are invested with a lot of power in connexion with the collection of general sales tax. They have got the discretion to assess the turnover, adding any amount they like, especially in view of the unsatisfactory state of accounts maintained by these retail dealers. It has been my experience in the court to see daily many of these petty dealers being brought up for non-payment of tax. The fact seems to be that they maintain no accounts, that they are not in the good books of the officials and that, therefore, they are assessed. These officials are vested with discretion to the maximum extent possible and under the Act, the Court is reduced to the position of a bill collector; it has no right to question the correctness of the amount or the validity of the assessment. Therefore, the alleged offenders are fined there. The only remedy for them is to appeal to the tribunal or to the higher authority. But the procedure prescribed is that they must first pay off the tax levied and then only appeal. This also is an oppression because many of these petty merchants are not able to pay the tax after they are assessed and many of them have

22nd December 1953] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

been ruined. I think the mere knowledge of these hardships on the part of the Government will not remove all these difficulties. As the Hon. the Chief Minister has stated that he has got knowledge of these things and that the Government are considering the question, I wish he gives an assurance now that at least by the time we meet next for passing the Budget for the next year, some relief or solatium will be given to this class of retail merchants.

" Sir, Madras led the other States with regard to the General Sales Tax Act. Now, when the Hon. the Finance Minister was replying to the debate, Bombay Government had come out with a statement that they had decided to levy sales tax at two points only. The Hon. the Finance Minister stated as an objection to single-point tax that it would give room for a lot of temptation to evade payment because of the high rate of incidence. But I find from my experience of multi-point taxation, that payment of the tax is evaded and it is not possible also for any Government, unless they have got a Gestapo system, to stop the leakage. Evasion is only incidental to the nature of the tax. Therefore, I suggest, as the Hon. the Finance Minister has been promising in certain of his statements, that the system of single-point taxation may be tried with reference to one or two articles. As in the case of the excise duty which is levied at the factory, the sales tax can be levied at source. Thus, we may have a correct estimate of the tax that can be collected by levying a single-point tax, if necessary, at a higher rate.

" With regard to the tax on foodstuffs, the justification of the Hon. the Chief Minister is that everybody must pay a tax, whether the rate is high or low, because the people are now exempt from paying the tax on drink. The Hon. the Finance Minister stated with regard to foodstuffs, that only 15 per cent of the produce came out into the market and that it was a very small amount that was collected."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" I said 25 per cent."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—" Whether it was 15 per cent or 25 per cent, he stated that it will be a very small amount that will be collected. If it is such a small amount, why not he exempt foodgrains from the levy of sales tax and satisfy a large body of purchasers who are mostly coolies and are not producers? The complaint on this side of the House is that large producers are exempt from tax on foodstuffs and that ordinary labourers and daily wage-earners are taxed on the foodstuffs that they consume. This is a very justifiable complaint and I request the Government to take this aspect of the matter into consideration. If they give relief taking this aspect into consideration, I think it will not cause much loss to the Government."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—" The hon. Member should revise his calculations. The quantity of grains which paid the tax may be, as suggested by the hon. Member a small

[Sri C. Rajagopalachari] [22nd December 1953]

percentage of the total quantity produced. But the real question is what will be the percentage of the tax paid by grain to the total sales tax collected. I submit it is a very substantial amount."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"We understood it in a different way."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I referred to the small fraction of the total production that goes into the open market."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"If it is not going to be very considerable amount, the Government will do well to exempt these articles from taxation and give relief to the people who are really in need of relief. Of course, the Chief Minister has promised that the Government will look into the question of exempting perishable articles. I wish they consider this question carefully and come to the conclusion that those perishable articles may be exempted from taxation. I thank you, Sir."

* SRI C. KANDASAMY :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விற்பனை வரி மான்யத்திற்கு இங்கு கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணியை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக கனம் முதல் மந்திரியார் இதில் தலையிட்டு இவ்வரி போடுவதின் நியாயத்தைப் பற்றி கூறியதற்கு பிறகு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரி விதிக்கப்பட்டது மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு, மதுவிலக்கினால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்காக இதை சமூகம் பூராவும் கொடுத்தே தீரவேண்டுமென்ற ஒரு அடிப்படையில் இந்த வரி விதிக்கப் படுகிறது. இருந்தபோதிலும் இந்த வரி சம்பந்தமாக இதே விதமாகத் தான் கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக செலவுக்கு பணம் இல்லை, வரி கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரே விதமானப் பேச்சாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. கொஞ்சம் அடிப்படையைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் எங்களுடைய கட்சி தரப்பில் இதுபற்றிய அபிப்பிராயத்தை வற்புறுத்துவதை அறியலாம். கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக சர்க்கார் ஒழுங்காக நடப்பதற்கு பொருளாதார வசதி குறைவாகவே இருக்கிறதென்று கூறப்பட்டு வருகிறது. பணம் இல்லாமல் எந்த அரசாங்கமும் ஒழுங்காக நடத்தமுடியாது. உலகத்திலுள்ள சர்க்காரோடு போட்டியிட்டுக்கொண்டு நாகரிகமாக வாழ வேண்டுமென்று எண்ணுகிற எந்த சர்க்காருக்கும் அதற்குத்தக்க அதிக வருமானம் வேண்டும். ஆனால் அதற்காக வேண்டிய பணத்திற்கு மக்கள் மீது, நீங்கள் தான் வரியை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று திணிப்பது என்பது இயலாத காரியமென்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்படியெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு சட்டசபையில் நாம் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தால், இந்த மாதிரி நிலைமைதான் வரும். இவ்வாறான வரி களைப் போடும்போது எதிர்க்கட்சியினரான நாங்கள் எதிர்க்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வரி போடுவதால் இது யாரை வெகுவாக பாதிக்கிறதென்பதை நாம் உணர வேண்டும். இதைக் கொடுப்பது பெரும்பணக்காரர்களோ, அல்லது வியாபாரிகளோ அல்ல. சாதாரண மக்களும், நடுத்தர உத்தியோகஸ்தர்களும் இதைக் கொடுக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் கணக்கைப் பார்த்தால் ரூபாய் ஒன்றுக்கு இரண்டரை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக, ஒரு ஏழை விவசாயி 10 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறான். ரூ 1-4-0 வரியாக செலுத்துகிறான். அவன் இந்த மாதிரியான விற்பனை வரியைக் கொடுத்தால் அவன் கதி என்ன? கொடுக்கத்தான் முடியுமா? என்று நான் கேட்கிறேன். இந்த வரி போட வேண்டாமென்று சொன்னால் இந்நாட்டின் பண வசதிக்காக வேறு வகையான வழிகளை அரசாங்கம் கையாளத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அதற்காக இன்கம் டாக்ஸ் என்ற வரியை கண்டுபிடித்தார்கள்."

22nd December 1953] [Sri C. Kandasamy]

அதையும் சரியல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். இதனால் குறிப்பிட்ட பணம் வசதியுள்ளவர்களிடையே அவ்வரி போடப்படுகிறது. அதனால் அவர்கள் விடையே மனக்கசப்பு ஏற்படுகிறது. வருமானம் அதிகமுள்ளவர்களுக்கே இவ்வரி போடப்படுகிறது; அதனால் ஜனங்களுக்கு இந்த தொந்தரவு இல்லை என்று கூறலாம். இன்கம் டாக்ஸ் ஒருசில வசதிக்காக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சர்க்காரும் இப்போது இருக்கக் கூடிய நிலைமையை சமாளிக்க அதை அமுலில் வைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றனர். அதனால் சில சிறு வியாபாரிகள் பெருமளவு பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று சில சிறு வியாபாரிகள் இந்த அதிகாரிகளிடம் அகப்பட்டிருக்கொண்டு தவிக்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் கணக்குத் தவறுதலாக இருப்பதைக் கண்டுபிடித்து, பல இடங்களில் சந்தேகிக்கொண்டு பார்த்து அவர்களுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் வரியினால் வெகு சிலரே பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இவ்வளவு பரிதாபகமான நிலை ஏற்படுகிறதில்லை.

முதலில் இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் கொண்டுவரும்போது அது காமதேனு, கேட்டையெல்லாம் கொடுக்கும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அது இன்றுள்ள நிர்வாக முறையில் எவ்வளவு தூரம் பயனளித்துள்ளது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். இதன் விளைவாக ஒரு சிலர் உண்மையாகவும் பலர் ஏமாற்றுவதையே காணலாம். உண்மையாகவே கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களால் சுலபமாகக் கொடுக்கமுடியும். ஆனால் இன்று அவர்களுக்குக்கும் செல்வாக்கால் கட்டாமலேயே இருக்கிறார்கள். சுலபமாக பொய்க்கணக்குக் காண்பிக்கப்படுகிறது. அதனால் பெரும் தோல்வியைத்தான் அரசாங்கம் காண்கிறது. இந்த சிறிய அளவு பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையைக் கூட சமாளிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இவ்வளவுக்கும் ஆசைதான் காரணம். இப்படிப்பட்ட நிலையில் தவறி சர்க்காரிடம் அகப்பட்டிருக்கொண்டால் மிகவும் கஷ்டந்தான். அரசாங்கம் மக்கள் மீது பல வரிகள் போடுகின்றதே தவிர அவைகள் யாவும் மக்களால் ஒழுங்காக கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதையெல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சில நாங்கள் எடுத்துத்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் இம்முறைகளை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, the hon. Member may enlighten us on this point. This tax has been there for a long time and this is going to be examined. Why this should come to a head in this particular year, I do not understand. This has been going on for a long time and we will have to look into it. Why should it be pressed this year particularly? Is it because that I, who originally introduced sales-tax, am here and may revise it? If that be so, you may give a chance for it."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Owing to the taxation of food-stuffs, why should the suffering of the people be increased or lengthened in point of time?"

SRI C. KANDASAMY :—"எதற்குக் குறிப்பாக சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்த வரியைப் போடும்போது கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்கள், இது காமதேனு, வேண்டுவதையெல்லாம் செய்யும், இதைச் செய்யும் அதைச் செய்யும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்று நிலைமை எவ்வாறு இருக்கிறதென்பது நமது பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும். இருந்த நிலைமையோடு இன்றைய 1953-ம் ஆண்டின் நிலைமையை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். 10 பங்குக்குமேல் மிகவும் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கனம் பிரதமர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணியை ஆதரிக்கிறேன்."

[22nd December 1953

10-18
a.m.

*SRI A. SAMBASIVAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! விற்பனை வரியைப் பற்றி இந்த சட்டமன்றத்திலே வேண்டிய அளவுக்கு விவாதிக்கப் பட்டு விட்டது. இது பற்றி கடந்த ஆண்டுகளில் விவாதிக்கப்பட்டும் கூட இந்த ஆண்டிலும் மிகுதியாகப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலே பேசுவதற்கு எனக்குத் தெரிந்த ஒரு காரணம் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டுகளில் கணக்குகள் சரியாகக் காட்டப்படவில்லை யென்றும், அதிலும் சரியானதிலே நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்ற ஆந்திரர்கள் நமக்குச் சரியாக கணக்குக் காட்டாமல் ஏமாற்றி விட்டார்கள் என்றும் பலவிதமான அபிப் பிராயங்கள் நம் மக்களிடத்திலே இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் தீவிர முயற்சியினால் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள வியாபாரிகள் நன்கு கண்காணிக்கப்பட்டு மிகுதியான வியாபாரிகள் ஏமாற்றாமல் இருக்க ஏற்பாடுகள் செய்து வருகின்றனர். அப்படியிருந்தும் ஒருசிலர் இன்னும் ஏமாற்றி வருகிறார்கள். இருந்தாலும்கூட இதை அமல் நடத்தும்போது நம் முன்னால் நிதியமைச்சர் இதனை காமதீனனு என்றும், கற்பகத்தரு என்றும் கற்பனை செய்து பாராட்டினார்கள். ஆனால் அந்த காமதீனனும் கற்பகத்தருவும் தாங்கள் எண்ணிய அளவு பொருள்தரவில்லை. காமதீனனவைப் போல் வேண்டுவதை யெல்லாம் கொடுக்கக் கூடியதாயும் இல்லை. இந்த மாதிரியாக பெரு அளவு விற்பனை வரி கொடுக்கப் பயந்து இன்றைக்கு நம் நாட்டிலேயுள்ள வியாபாரிகளில் சிலர் அரசாங்கத்தை ஏமாற்ற முயற்சிக்கின்றனர். ஆகவே அவர்களை ஓரளவு ஆதரித்தும், அவர்களோடு நெருங்கிப் பழகியும், கூடுமான உதவிகளைச் செய்தும் அவர்களிடமிருந்து நல்ல முறையில் விற்பனை வரியை வாங்க முயற்சிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இவ்வித முறை இல்லாததினால்தான் அவர்களிடையே பெருமளவிற்கு அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றுள்ள அதிகாரிகள் அவர்களுடைய சொந்த எண்ணத்தின் பேரிலேயே வியாபாரிகள் மீது வரி விதிக்கின்றனர். இவ்வாறு அதிகாரிகளுக்கு உரிமை வழங்கப்படுவதால் பெரும்பாலான வியாபாரிகள் மிகவும் தொல்லைக்கு ஆளாகின்றனர். இதனால் ஒரு சிலருடைய வாழ்க்கையே கெட்டு இருக்கிறது, கெட்டும் வருகிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் என்னுடைய தொகுதியில் இம்மாதிரி யான தொல்லைகளால் இரண்டொரு வியாபாரிகள் கெட்டே இருக்கின்றனர். அதாவது அவர்களுடைய ஏதாவது ஒரு ஆண்டுக் கணக்கை எடுத்துக் கொண்டு, அதில் ஏதாவது பிழை கண்டுபிடித்து, மற்ற ஆண்டுகளில் இவ்வாறுதான் இருக்குமென்று அதிகாரிகள் தக்க அத்தாட்சி இல்லாமல் தங்களுடைய சொந்த ஊகத்தால் வரி விதிக்கின்றனர்; அப்போது விதிக்கின்றனர். இம்மாதிரியான தொல்லையில் அவர்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டு, அவர்கள் அதிகாரிகளிடம் எவ்வளவு தூரம் இவ்வாறு அத்தாட்சி இல்லாமல் செய்வது தவறு என்பதை வற்புறுத்தியும் கேளாமையால் அவர்கள் நீதி மன்றம் வரைச் சென்று, தண்டனை அடைந்திருக்கிறார்கள். அவ்வியாபாரிகள் அடைந்தண்டைக்காக தங்கள் கடைகளிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் வற்று ஈடு செய்ய வேண்டி நேர்ந்தது. அவ்வாறு ஈடு செய்துவிட்டு இன்று அவர்கள் வாழ்க்கைக்கே வழியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருப்பதை எங்கள் சேலம் ஜில்லாவிலே காணலாம். இவ்வாறாக அதி காரிகள் தங்கள் ஐயத்தின் பேரிலோ, சொந்த மதிப்பின் பேரிலோ, செய்யும் காரியத்தால் அது மக்களை எவ்வளவு பாதிக்கிறது என்பதை அறியவண்டும். ஆகவே, விற்பனை வரி அதிகாரிகள் தங்கள் சொந்த மதிப்பின் பேரிலோ, ஐயப்பாட்டின் பேரிலோ வரிவிதிக்கக்கூடாது. அதே சாயத்தில் அவ்வியாபாரிகளுக்கு அத்தண்டனை தருவதற்கு போதுமான அத்தாட்சிக்கு ஏதாவது பில்களோ அல்லது எழுத்து மூலமாகவோ, வேறு வகையிலோ இருக்கிறதா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் சொல்லும் வரவு செலவு கணக்கையோ, மற்ற அத்தாட்சிகளையோ ஏற்று, ஓரளவு அவர்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும். அப்படியில்லாமல் அவர் சொந்த அபிப்பிராயப்படி செய்ய அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கம் உரிமை அளிக்கக்கூடாது. இம்மாதிரி யாக அரசாங்கத்திற்கும், மக்களுக்கும்ிடையே ஓரளவு தொடர்பு இருக்க வேண்டியது அவசியம்.

அடுத்தபடியாக, விற்பனைப் பொருள்களுக்கு விற்பனைவரி செலுத்தாமல் இருப்பதற்கு, வியாபாரிகள் லாரிகளில் பொருள்களை மறைமுகமாக

22nd December 1953] [Sri A. Sambasivam]

ஏற்றிக்கொண்டு செல்கின்றனர். இவ்வாறு ஏற்றிச் செல்லும் பொருள்கள் யாருக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன என்பதற்கு முகவரியோ அல்லது விவரப்படியிலோ ஏதும் இல்லாமல் ஏற்றிச் செல்லப்படுகின்றது. இதை நேர்மையான முறையில் கவனிக்க வேண்டும். உணவுப் பொருள்களுக்கு, ஒரு முனை வரி விதிக்கவேண்டும். ரைல் மில்லிலிருந்து வெளிவரும் அரிசிக்கு மாத்திரம் மூட்டைக் கணக்கில் வரிவிதித்தால் நலமாயிருக்கும். இவ்வாறு வசூலிக்கப்படுவதால் இதனால் பெரும்பாலும் ஏழை மக்களே மிகவும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியாக குறைகளை முதலில் அரசாங்கம் தீர்க்க முன்வரவேண்டும். ஆகவே இந்த விற்பனை வரியைப்பற்றி மீண்டும் ஆலோசனை செய்வதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்து, அதனிடத்திலே இதைப்பற்றி தங்களுடைய விருப்பத்தையும், இதைப் பற்றி வியாபாரிகளிடத்திலும் நெருங்கி அணுகியும் இந்த அதிகாரிகளுக்கு ஓரளவு புத்திமதி கூறி இப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க அரசாங்கத்தார் முன்வரவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதினும் சில சமயங்களில் தவறுதலாகவும் முடியும். அதனால் விற்பனைவரி அதிகாரிகளே இதில் பொறுப்பாக நடந்து கொண்டால் இப் பிரச்சனை சுலபமாக தீர்க்கப்படும். முறைப்படி கணக்குகள் இல்லை என்று நன்று ஆராய்ந்த பிறகு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கலாமே தவிர, விற்பனை வரி அதிகாரிகள் தங்களுக்கு ஏற்படும் சந்தேகத்தின் மீதோ, மிகுந்த விற்பனை வரி விதிக்க வேண்டுமென்று காரணத்திற்காகவோ செய்வாரானால் அது தோல்வியான பிரச்சனையாகத்தான் முடியும். ஆகையால் விற்பனை வரி சட்டத்தில் இம்மாதிரியாக ஓரளவு சில திருத்தங்கள் நம்முடைய அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். அம்மாதிரியாக இதில் ஓரளவு திருத்தங்கள் கொண்டுவந்தால்தான் இன்றுள்ள நிலை மாறி நூறே ஒரு நல்ல நிலைக்கு வரமுடியும். ஆகையால் இத்திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த குழுவைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அரசாங்கத்தார் அமைத்து, அதற்கான தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்றும், இந்த மாங்கத்தைப் பாராட்டி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ സഭാനാഥർ അറുപതുകളെ, 10-25 a.m.

വിദ്യാന നിക്ഷേപ പദ്ധതിയിൽ ആൻ ഒരു ഉപകേന്ദ്രം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നാലു പ്രമുഖ കമ്പനികളാണ് ആൻ അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് :—

- (1) Sales-tax be only at a single point ;
- (2) The ceiling be raised from Rs. 10,000 to Rs. 20,000 ;
- (3) Food stuffs be exempted ; and
- (4) Sales-tax on luxury articles be increased.

[illegible]

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [22nd December 1953]

கிளப்பும், கேள்விமீது, மாற்றுப் புத்தகங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்கிற கருத்துக்களையெல்லாம்
நிலையம் வளர்ந்துள்ளது. இவ்வுத்தரண்புறத்தை விட்டிருக்கிற நிலைக்குள்ளேயும் அப்படி
கொண்டிருக்கும் சூழலில் இருக்கிறது.

“ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി ഒരു മുഖക്കുരു നികത്തി ചിരിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് മറ്റൊരു മുഖക്കുരു പിരിക്കാൻ സാധിക്കും; അതുകൊണ്ടാണ് ബഹുമുഖ നികത്തി നവം സാധിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന്. അത് വളരെ അനീതിയാണ്. സർ, എങ്കിൽ പോയത് പുല്ലിൽ പിടിക്കുക എന്നൊരു പൊയ്മുഖം മലയാളത്തിൽ. എത്രയെത്ര പൊയ്മുഖങ്ങളുണ്ട്. ഇത് ഒരു കോഡത്തിന്റെ മട്ടിലാണ്. സർ, ജനങ്ങളുടെ പിന്തുണയുള്ള ഒരു ഗവണ്മെന്റിനെ നികത്തി പിരിക്കാൻ സാധിക്കാം. രാമരാജ്യത്തിൽ ‘നികത്തി കൊടുക്കുകയാണ്. വാങ്ങല്ല,’ രാമരാജ്യം കൊടുക്കുന്ന എത്രയോ ഉൽഭവങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ഗവണ്മെന്റ് നികത്തിക്കൊടുത്തിൽ ഇത് പരിശുദ്ധത നൽകും.

"സർ, മററൊന്ന് എനിക്ക് പറയാനുണ്ട് നീക്കി പിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ച്. ഒരിടത്തു ഒരു സംഭവം നടന്നത് പറയാം. വിപ്ലവ നികത്തി പിരിക്കുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു വീടികയിൽചെന്ന അവിടെ എത്ര കപ്പി പാലിന്റെ കച്ചവടം ഉണ്ടെന്ന ചോദിച്ചു. പക്ഷേസാരയൊ മറ്റൊ കൊടുക്കാനായിരിക്കുമെന്ന് കരുതി കുറെ അധികം കപ്പിപാലിന്റെ കച്ചവടം ഉണ്ടെന്ന കച്ചവടക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഫലം എന്തായി? ആ വീടികക്കാരനെക്കൊണ്ട് പാരിച്ച വിപ്ലവ നികത്തി കെട്ടിവെച്ചുകൊണ്ടു പോയത് ചെയ്യുന്നത്. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് രഹസ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരണം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ജാൻ സംശയിക്കുന്നു, വിപ്ലവനികത്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പ്രമോഷനും ശമ്പളക്കൂട്ടലും മറ്റും ലഭിക്കുമെന്ന്. അതുകൊണ്ടാണ് അന്ത്യമായി കൂട്ടുകൾ നികത്തി ഇടക്കാക്കുന്ന ഒരു നയം ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത് ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ വിപ്ലവനികത്തിയിൽ നിന്നും കുഴിവാക്കണമെന്നാണ്. പിന്നെ ബഹുമുഖനികത്തി മറ്റൊ ഏകമുഖനികത്തി ഏല്പിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ലക്ടറി സാധനങ്ങളുടെ രേഖ, ഉപാധിരണം മോട്ടോർകാർ, റേഡിയോ മുതലായവയ്ക്കു വർദ്ധിച്ച നികത്തി ചുമക്കാവുന്നതാണ്. എന്റെ ലബോറേറ്റോറിയത്തിൽ ഉന്നയിച്ച കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റിന് യോഗ്യതകളിൽ ജനങ്ങൾക്കു അതു വളരെ ആശ്വാസകരമായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്."

10-35
a.m.

* SRI S. RAMASAMY NAIDU:— “கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அல்லது பல முனை விற்பனை வேண்டுமா என்ற பிரச்சனை எழுந்திருக்கிறது. ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டும் என்பதற்கு பல காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். அதில் முக்கியமாக ஏழை விவசாயிகள் தொழிலாளிகள் பல முனை வரி மூலம் அதிகமான வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்வீதம் அதிகமாகக் கொடுப்பதால் அதை மறந்த வேண்டும் என்று பிரமாதமாக திளர்ச்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் யார் எவ்வளவு விற்பனை வரியைக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்ப்பது இல்லை. நம்முடைய மாகாணத்தில் இன்றைக்கு நமக்கு சுமார் 12 கோடி ரூபாய்கள் இந்த விற்பனை வரி மூலமாக வசூலிக்கப்படலாம் என்று எதிர் பார்க்கலாம். மூன்று கோடி ஜனத்தொகையுள்ள நம் மாகாணத்தில் 12 கோடி ரூபாய் விற்பனை வரியாக வருகிறது என்றால் ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கு நாலு ரூபாய் வீதம் ஆகிறது என்பதை என்னால் ஒரு பார்க்கவேண்டும். ஒரு குடும்பத்திற்கு சராசரி ஐந்து பேர்கள் இருக்கலாம். ஆக அந்த ஐந்து பேர்களும் சேர்ந்து 5x4, ரூ. 20 விற்பனை வரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகள், பணக்காரர்கள் அதிகப்படியான பொருள்களை சென்னையிலும் இன்னும் மற்ற நகரங்களிலும் அதிகமாக வாங்குவதெல்லாம் கூடி வசூலாகும் வரியெல்லாம் சேர்த்து தான் இந்த நான்கு ரூபாய்களாகிறது என்பதையும் மறந்து விடக்கூடாது. உண்மையில் உழைத்து ஜீவனம் செய்கிறவனும் உழுது பயிர் செய்கிறவனும் இன்னும் குறைவாகத்தான் வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் குறைவாகத்தான் வரி கொடுக்கிறார்கள் என்பதையும் மறந்து விடக்

22nd December 1953] [Sri S. Ramasamy Naidu]

கூடாது. ஏனென்றால் அவர்களுடைய செலவு பிரமாதமானது அல்ல. ஏழை விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் இதனால் கஷ்டப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. அவர்களுக்கு செலாகரியம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இப்பொழுது இந்த மது விலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதனால் சுமார் 10 கோடி ரூபாயை இழந்து வருகிறார்கள். இந்த 10 கோடி ரூபாயை இழந்தும் இன்னும் பல துறைகளில் அதிகமாக செலவழித்தும் தான் வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நலனை உத்தேசித்து தான் பெருவாரியான பணத்தை ஆக்க வேலைகளில் செலவு செய்கிறார்கள். அதற்கு தலைக்கு நான்கு ரூபாய் வரி கொடுப்பதற்கு யாரும் பின் வாங்க வேண்டியது இல்லை. நாட்டின் நன்மையை மனதில் கொண்டு எல்லாரும் நல்ல காரியம் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் நல்ல காரியம் செய்து வந்தால் விதிக்கும் வரி சுமுகமான முறையில் கிடைத்த வரும். விவசாயிகளும் தொழிலாளிகளும் வாங்கும் பண்டங்களின் மூலம் கிடைக்கும் வரியானது மிகவும் குறைவானது என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டுமா அல்லது பல முனை விற்பனை வரி வேண்டுமா என்பது இல்லை. இன்றைய நிலையில் நாட்டில் ஒரு முனை வரியா அல்லது பல முனை வரியா என்பதைப் பற்றிய விவாதம் இல்லை. ஒரு முனை வரியானாலும் நமக்கு இப்பொழுது சேரும் பணத்தைக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். பஞ்ச இருக்கிறது. இந்த பஞ்சிற்கு ஒரு முனை விற்பனை வரியாக் கிடுக்கிறார்கள், ஏன்? எப்படியும் பஞ்சானது மில்லுக்கு வந்து தான் ஆகும், அல்லது வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதியாக வேண்டி. ஆகையால் ஒரு இடத்தில் பஞ்சுக்குவரி விதித்தல் சாத்தியமாக இருக்கிறது.

“ இன்றைக்கு ஒரு முனையில் தான் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது பெரிய வியாபாரிகளைத் தவிர விவசாயிகள் அல்ல, தொழிலாளி கள் அவலை, என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். வியாபாரிகளுக்கு இதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று தான் எதிர்த்து போராடு கிறார்கள். உதாரணமாக தேங்காய் எண்ணெய் வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். தேங்காய் எண்ணெய் டின் ஒன்றுக்கு ரூ. 36 ஆகிறது அதை விற்பனை வரி கொடாமல் இன்றைய தினம் கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கிறவன் விற்பனை வரி கொடுத்து வாங்கிய வியாபாரியைவிட முக்கால் விற்கிறவன் விற்பனை செய்யலாம். அதனால் விற்பனை வரி கொடுத்து ரூபாய் குறைவாக விற்பனை செய்யலாம். அதனால் விற்பனை வரி கொடுத்து வாங்கி விற்கும் வியாபாரிக்கு வியாபாரம் ஆகவில்லை என்ற காரணத்தி னால் தான் அவன் இந்த பல முனை விற்பனை வரியை எதிர்த்து போராடு கிறான். இதை ஒரு காரணமாகக் காட்டி வருகிறான். இன்னும் பல வியா பாரிகள் விற்பனை வரி அதிகமாக இருப்பதால்தான் வியாபாரம் நடக்க வில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் தான் அவர்கள் இந்த வரியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு பலவித சூழ்ச்சிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு சட்டம் இயற்றினால் அச்சுடத்தின் வரம்புகளிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள சூழ்ச்சி செய்வதுதான் நம் நாட் டில் இப்பொழுது சுபாவமாக இருக்கிறது. முதலில் இதை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இவ்விதம் சூழ்ச்சி செய்வது என்பது மனிதனுடைய சுபாவம். இந்த சுபாவத்தை மாற்று விட்டால் வரியை நல்ல முறையில் வசூலிக்க முடியாது. இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயி யருக்குக் முடியாது. இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயி யருக்கு இருந்தாலும்கூட அவர்கள் சர்க்காருடைய நிலத்தில் 50 செண்ட் களாக இருந்தாலும்கூட அவன் 50 செண்ட் எடுத்துக் கொண்டேன் அதிகமாக உழைநூந்தால் அவன் 50 செண்ட் தான் எடுத்துக் கொண் என்று ஒப்புக் கொள்ள மாட்டான். 10 செண்ட் தான் எடுத்துக் கொண் டிருக்கிறேன் என்று சொல்லுவான். இது மனிதனுடைய சுவபாவம். அதைப்போலவே எம்மாதிர் விற்பனை வரி போட்டாலும் அதை வசூலிக் கும் அதிகாரிகளை குறை சொல்வதே வழக்கமாக இருக்கிறது. அதுவும் ரெவி னியூ அதிகாரிகளை இவ்விதம் சொல்வது என்பது வழக்கமாக இருக்கிறது. உண்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற தன்மை நம் நாட்டிற்கு இன்னும் ஏற்படவில்லை. ஒரு முகமான விற்பனை வரியை ஏற்படுத்தினால் தடவை தப்பித்துக் கொண்டால் மறுமுறை வரி கொடாமலே அவர் கள் தப்பித்துக் கொள்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. இப்பொழுது பல முனை விற்பனை இருப்பதால் ஒரு இடத்தில் தப்பித்துக் கொண்டாலும் மற்ற ஒரு

22nd December 1953] [Sri S. Ramasamy Naidu]

என்று சொல்லுகிறார்கள். இவற்றிற்கெல்லாம் வரி விதித்து தான் எல்லா மாசுச் சேர்ந்து தலைக்கு நாலு ரூபாய் வருகிறது என்பதை கவனிக்காமல் 'வரி விதிக்கிறார்கள்' 'வரி விதிக்கிறார்கள்' என்று கூறுகிறார்கள். இந்த மூன்று கோடி மக்களுக்கு 30 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் இந்த விற்பனை வரியை வசூலித்து அங்கங்கே நல்ல முறையில் நல்ல திட்டங்களை நடத்திவருவதற்கு சாதகமாக நாம் இந்த விற்பனை வரியை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

“ முதல் அமைச்சர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி ‘நியாயமானது’ என்று சொல்லமுடியாத ஒரு நிலைமையில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய காலத்தில், அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்—ஆனால் தரதிருஷ்ட வசமாக முதல் வரிசையில் இடம் பெற்றவர்—இதைப் போன்ற ஒரு நியாயமான வரி இருக்கவே முடியாது என்ற தோரணையில் இவ்வளவு கைரியமாக இன்றைக்கு அதற்கு நியாயம் கற்பிப்பதற்கு முன் வந்தது பாராட்டத்தக்கது—மந்திரிமார்களுடைய பக்கத்திலிருந்து—எப்பது முக்கியமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம்.”

* **SRI P. RAMAMURTHI** :— “ஆதரிக்கிறவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள் என்பது அல்ல. மந்திரியாக வருவதற்கு என்ன யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அவர் எடுத்துக் காட்டிவிட்டார். வரிகளை அதிகமாகப் போடுவதற்கு நிற்கிறோம் என்று கூறினால் தான் மந்திரியாக வாழமுடியும் என்று அவருடைய கருத்து போல் இருக்கிறது. போகட்டும்.” (சிரிப்பு.)

* SRI P. RAMAMURTHI :—“முதல் அமைச்சர் இன்று கூறியது இருக்கின்றதே, அதைக் கண்டு நான் முதலமைச்சரிடம் பச்சாதாப்பப் படவேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு விதமான சங்கடங்கள் இருப்பதாக அவர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ஒரு புறத்தில் இந்த விற்பனை வரி என்பது ஜனங்களுக்கு கஷ்டத்தை விளைவிக்கக் கூடிய வரி தான் என்று அவர் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார். இதனால் சாதாரண வியாபாரிகளுக்குக் கொடுமைகள் விளைவிக்கப்படுகிறது. சர்க்கார் அதிகாரிகளுடைய கொடுமைகளுக்கு அவர்கள் உள்ளூரிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார். இன்னொரு இடத்தில் அதே சமயத்தில் சாதாரண மக்கள் வாங்கும்படி நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், அது நியாயம் இல்லை என்பதையும் அவர் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்.

“மற்றொரு புரத்தில் அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், ‘எங்களுக்கு வேறு வழி இல்லையே, அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கு எங்கள் கையால் பணம் வேண்டாமா, நாங்கள் என்ன செய்வது?’ என்று முறைமிகுபவர்கள் கொள்ளிக் கிடையே அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ள எழும்புகிறார். இருதலைக் கொள்ளிக் கிடையே அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ள எழும்புகிறார்.”

[Sri P. Ramamurthi] [22nd December 1953]

பைப் போல், 'நாங்கள் என்ன செய்வது, வேறு வழியில்லையே' என்று அடிக்கடி இந்த நியாத்தைத் தவிர, வேறு எந்த விதமான நியாயத் தையும் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கற்பிக்க முடியவில்லை.

"இந்த நிலைமையைக் கண்டு நான் பச்சாதாப்பப்படுவேனடித்தான் இருக்கிறது.

"இந்த விற்பனை வரியானது காமதேனுவைப் போன்றது என்று ஒரு காலத்தில் வருணிக்கப்பட்டது."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I did not refer to it as Kamadhenu. I think Mr. Gopala Reddi referred to it as such."

* SRI P. RAMAMURTHI :—"ஒரு காங்கிரஸ்காரர் இதைக் காம தேனு என்று ஒரு காலத்தில் வருணித்தார். வருஷத்திற்கு வருஷம் இது அதிகமாகவே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. வரி விதிக்கும் அதிகப்பட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்டது : இந்த மாகாணத்தில் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்ததனால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய துண்டு இருக்கிறதே, அந்தத் துண்டை சரிக்கட்டுவதற்காக இந்த விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டது என்று 1938-ம் வருஷத்தில் இந்த வரி கொண்டு வரப்பட்டபோது சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு வருஷா வருஷம் இந்தப் பல் முனை வரி விதித்த அதி கரிக்கப்பட்டு, ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 14 கோடி ரூபாய் வரையில் சமீப காலத் தில் வந்து, இப்பொழுது அதிலிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைய வும் ஆரம்பித்திருக்கிறது.

"இந்த வரி போடாமற் போனால் நாம் எப்படி இந்த ராஜ்யத்தினுடைய ஆட்சியை நடத்துவோம் என்ற கஷ்டம் இருக்கிறதே, அதைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் யோசனை கூறவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், நாங்கள் இதற்கு முன்னதாக எவ்வளவோ முறைகள் பல யோசனைகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். நாங்கள் என்ன செய்வது? நாங்கள் வழிமுறைகளை எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டோம் இருக்கிறோம். இருந்தாலும் இன்னுக்கு இருக்கக்கூடிய அமைப்பின் கீழ் உட்கார்ந்துகொண்டு ஒரு இம்மியளவும் நாங்கள் மாற மாட்டோம்; இம்மியளவும் அதில் அடிப்படையான மாறுதலைச் செய்வதற்கு முன்வரமாட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, குண்டுசட்டியிலேயே குதிரையை ஓட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், அதேசமயத்தில் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் வழி சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், அப்படி குண்டு சட்டியிலேயே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் உங்களுக்கு வழி சொல்ல எங்களுக்குத் தெரியாது என்று மீண்டும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

"மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தினால் அல்லாமல், மக்க ளுக்கு வேண்டிய சகல வசதிகளையும் செய்து அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு குறுக்கே நிற்கும்படியான சகலவிதமான சக்திகளையும் இன்றைக்கு தகர்த்தெறிவதற்கு முன்வராமற்போனால், இன்று நாம் அரசாங்கத்தை சரிவர நடத்த முடியாது. இன்று ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களையும் போக்கமுடியாது. அந்தக் குட்டையிலேயே உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. (Interruption.) 'குட்டை' என்பது ஒரு தவறான பானை அல்ல.

"இந்த விற்பனை வரி 1938-ம் ஆண்டு ஏற்பட்டு இப்பொழுது 15 வருஷ காலம் அமுலில் இருந்துவந்திருக்கிறது. இந்த 15 வருஷ காலத்தில், இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் இம்மியள வும் உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதுதான் நம் முன்னுள்ள இன்றைய அரசாங்கத்தை சரிவர நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை சரிவர உயர்த்தினால் நான் அது சாத்திய மானதாக இருக்கக்கூடிய வாழ்க்கைத்தரம் மேன்மேலும் உயர்ந்துகொண்

22nd December 1953] [Sri P. Ramamurthi]

டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதற்கு மாறாக அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் மேன்மேலும் மேலே போய்க் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். கடந்த 15 வருஷ காலமாக ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வடை யாமல் போய்விட்டது. அதுபோகட்டும்.

"அந்தக் காலத்தில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சி இருந்தது, அதனால், ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை, என்று சொல்லப்பட்டது. 1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் இந்த நாட்டுக்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்த பிறகாவது, இந்த ஆறு வருஷ காலத்தில் ஜனங்களுடைய சகல பகுதி மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், உயர்வேயில்லை. இது நாம் நேரடியாக பார்க்கக்கூடிய விஷயம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் ஜனங்களிடத்தில் சென்று, 'உங்களுடைய நன்மைக்கு நாங்கள் மேன்மேலும் வரி போடுகிறோம்' என்று சொன்னால், ஜனங்கள் இன்றைக்கு அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்குத் தயாராயில்லை. 'உங்கள் கஷ்டத்தைக்கண்டு நாங்கள் வருந்துகிறோம்; ஆனால், நீங்கள் வரி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்' என்று ஜனங்களிடத்தில் சொல்லக்கொண்டிருப்பதில் அர்த்த மில்லை.

"வெளியில் இருக்கும் மக்களெல்லோரும் காங்கிரஸ் சர்க்காருடைய கொள்கையை ஆதரிக்கின்றார்கள் என்று நீங்கள் திருப்தி மட்டுப்பாவம் கொண்டிருந்தால் அதை நாங்கள் ஸ்சியம் செய்யத் தயாராக இல்லை. அதை நம்பவும் நாங்கள் தயாராக இல்லை. ஆனால், யதார்த்தமான நிலைமை நாட்டில் எந்த முறையில் இருக்கிறதென்று பார்த்தால், காங்கிரஸ் காரர்களுடைய செல்வாக்கு சரிந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த உண்மையை மறைக்கமுடியாது. நெருப்புக்கோழி மணலில் அதன் தலையை மட்டும் மூடிக்கொண்டுவிடுவதுபோல், ஜனங்கள் காங்கிரஸ்காரர்களை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் திருப்தி மட்டுப்பாவம் கொண்டிருந் தால், அதற்கு நாங்கள் என்னசெய்ய முடியும்? இந்த மாகாணத்தில் மட்டுமல்ல; இந்தியா பூராவிலும் எங்கு பார்த்தாலும் காங்கிரஸ்காரர்க ளுடைய செல்வாக்கு நாளுக்கு நாள் சரிந்துகொண்டுவருவது கண்கூடு. அது வேறு சமாசாரம்.

"அடிப்படை பிரச்சனை எடுத்தக்கொண்டு, அதற்குத் தீர்வு காணுமற்போனால், மக்களுடைய கஷ்டங்களையெல்லாம் போக்கமுடியாது என்ற முறையில் நாங்கள் சொன்னால், நமது கனம் ரெவினியூ மந்திரி என்ற முறையில் விழுவிருர். எதை எடுத்தாலும் இன்றைக்கு லோவியத் அவர்கள் சீறி விழுகிறார். எதை எடுத்தாலும் இன்றைக்கு லோவியத் பூனியன் மாதிரி நாங்கள் செய்யவேண்டுமென்றால் அது முடியுமா? என்று அவர் கேட்கிறார். அப்படி யார் அவரைச் செய்யச்சொன்னார்கள்? நாங்கள் எப்போதாவது அப்படிச்செய்யுங்கள் என்று அவரைக் கேட்டோமா? இல்லையே!

"கூட்டுப் பண்ணை (Collectivisation) வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், மிகப்பெரிய தகராறு ஏற்படும்; அது கட்டுமா? என்று கேட்கப்படுகிறது. நாங்கள் யாரையும் கட்டாயப்படுத்தவில்லையே. இன்றைக்கு விவசாயிகள் மிகப் பெரிய கஷ்டத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 1946-வது வருஷத்திலிருந்து ஏழு வருஷ காலமாகியும், கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கஷ்டம், கஷ்டம், சங்கடங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர இந்தச் சங்கடங்களையெல்லாம் தீர்ப்பு சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களா? முடிந்ததா? முடியவில்லை என்பதுதான் தற்கு உங்களால் முன்புள்ள இன்றைய பிரச்சனை. ஒரு அடிப்படையான ஜனங்களுக்கு முன்புள்ள இன்றைய பிரச்சனை. ஒரு அடிப்படையான பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்ளாமல் அதன் விளைவாக ஏற்படும்படியான விளைவுகளைச் சமாளிப்பதற்காக மேலும் மேலும் போலீஸ் செலவை உயர்த்திக்கொண்டு இருக்கும்போது, எந்தவிதமாக இந்த ராஜ்யத்தின் வருமானம் மக்களுக்குத் தகுந்த முறையில் பிரயோசனப்படும் என்பது தெரியவில்லை. மேலும் மேலும் ஏழை மக்கள் வரிகொடுத்துக்கொண் டிருந்தால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடாது. இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான மிகப் பெரிய பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள்

[Sri P. Ramamurthi] [22nd December 1953]

மீது அதிகப்படியான வரியைப்போட முடியாது என்ற ஒரு கொள்கையில் அரசாங்கம் இருந்துகொண்டிருந்தால், இந்தப் பிரச்சனை ஒரு நாளும் தீரப் போவதில்லை.

“இந்த பட்ஜெட்டிலே 11 லக்ஷ ரூபாய் ஜமீந்தாரர்களின் நஷ்ட ஈட்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஜமீந்தாரர்களுக்கு ஈட்டாயமாக, நாங்கள் நஷ்ட ஈடு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்; அதைக் கொடுக்காமல் இருக்கமுடியாது; தாற்காலிகமாகவாவது அதை நிறுத்திவைக்க முடியாது; ஆனால், அதே சமயத்தில், ஜனங்களைப் பொருத்த வரையில் நீங்கள் பொறுத்துக்கொண்டிருங்கள் என்று உபதேசம் செய்வதில் அர்த்தமே கிடையாது. ஜனங்களைப் பொருத்தமட்டில் உபதேசம் செய்யப்படுகிறதேயொழிய, மிகப் பெரிய ஜமீந்தாரர்களுக்கு மட்டும் நஷ்டஈடு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற நிலைமையில் இருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். இந்த நஷ்டஈடு ஜமீந்தாரர்களுக்கு கொடுக்கப்படாவிட்டால், அவர்கள் பட்டினி கிடந்து செத்துவிடவா போகிறார்கள்? அவர்கள் சாகப் போவதில்லை. இந்த நஷ்ட ஈட்டை மட்டும் அவர்கள் நம்பிக்கொண்டிருக்கவில்லை. இருந்தும் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டை இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குத் தள்ளிப்போடக்கூட அரசாங்கம் முன்வருவதில்லை. ஆனால், ஏழைகளைப் பொருத்தமட்டில் அரசாங்கத்திற்கு கவலை இல்லை.

“காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு ரூ. 1 முதல் ரூ. 1-8-0 வரையில் வரி போடப்படுகிறது. அந்த நிலங்களுக்கு அதிகப் படியான வரி போடுவது கிடையாது. அதேசமயத்தில் இதுபோன்ற பொருள்களுக்கு ‘பர்சென்டாக்ஸ்’ போடவேண்டுமென்று சொன்னால், அவைகளின்மீது அதிகப்படியான வரிகள் போடுவதற்கு மறுக்கிறார்கள். இந்த வகையில் வரியை அதிகப்படுத்தி, சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்தால், அப்போது புதிய வரிகளைப் போடுவதற்கு வேண்டிய வசதியும் வாய்ப்பும் கிடைக்கும். இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய யாரும் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லமாட்டார்கள். வரி கொடுக்காமலே இன்றைக்கு அரசாங்கத்தை நடத்தவேண்டுமென்ற கொள்கையைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல நாங்கள். ஜனங்களுடைய சக்திக்குத் தகுந்த முறையில் வரி இருக்கவேண்டும். ஜனங்கள் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கும்போது அவர்களை மேன்மேலும் கசக்கிப் பிழிந்தால், அவர்கள் எப்படிக் கொடுக்கமுடியும்? ஜனங்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்து கொண்டே போகின்றது. இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான தொழில்களும் நாசமாகிக்கொண்டு வருகின்றன. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, அந்த ஜனங்களுடைய வாங்கும் சக்தி பாதிக்கும்படியான எந்த முறையையும் இன்றைக்கு நாங்கள் அனுமதிக்க முடியாது என்பதுதான் எங்கள் வாதம். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக சொல்லப்படும் விவாதங்கள் இருக்கின்றனவே, அதிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால், ஒரு இடத்தில் நாம் வரி போடுகிறோம். ஆனால் கடைசியில் இருக்கிறவர்களுக்கு வரி இல்லை. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்.

“குறைந்தபட்சம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு ரூபாய்க்கு இரண்டரை வீதம் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை விவசாயி, சாதாரணத் தொழிலாளி எப்படிக் கொடுக்கமுடியும் என்று தெரியவில்லை. இதுதான் யாதார்த்த நிலைமை இந்த நாட்டில். இந்த மாதிரியாக மக்களை பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறதென்பதுதான் இன்றைய மக்களின் பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

“10 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக விற்பனை செய்யக்கூடியவர்கள் இதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறார்கள் என்று திருப்தி அடைய முடியாது. ஜனங்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களின்மீது வரி போடுவது தவறு; இதற்கு ஈடு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், சர்க்கார், அடிப்படியான கொள்கைகளில் மாறுதல் செய்யவேண்டும். சர்க்கார் கொள்கைகளில் மாறுதல் செய்யத்தவறுகிற வரைக்கும் இந்த மக்களுடைய குறைகள் தீர்க்கப்பட முடியாது. ஆகவே, இந்த கொள்கைகள் மனப்பூர்வமாக எதிர்க்கிறோம்.”

22nd December 1953]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Sir, it is always a difficult task to justify any taxation. From very ancient times, taxation has been very unpopular and not much disliked. That sort of feeling still continues and there is no surprise about it. Tax-gatherers are also unpopular. Even in the days of the Bible, the tax-gatherers were particularly earmarked for criticism and abuse. In spite of the difficult task I am glad that our officers have been carrying on their work well. They are only carrying out the rules and regulations under which they have to work. I concede that there may be some cases where they might go wrong or overdo. If specific instances are brought to the notice of the Government, certainly, the matter will be gone into. From certain stray cases of harassment we cannot draw a general conclusion that all officers working in this department are bad and are harassing the people. There are provisions to take drastic action in certain cases. When attempts are made to evade the tax, certain vigorous steps are to be taken to deal with such attempts. When this is done, people view it as harassment. I may tell the House that I am always prepared to go into real and genuine cases of harassment and not into general accusations that the officers are harassing the people.

“Sir, the topics prominently mentioned in the discussion are four or five. They are, the question as to whether we must have single-point tax or multi-point tax, whether perishable articles should be exempt from taxation, whether foodstuffs should be exempt from taxation and whether the rate of taxation on certain luxury articles should be enhanced. With regard to the general aspect of the question, the Taxation Enquiry Commission is seized of the whole matter and an elaborate questionnaire has been issued. The Government are awaiting the report of that Commission to see whether any reform of a very general nature can be introduced. That does not mean, however, that the Government are not going to look into any individual, small cases where action is called for. But changes of an all embracing nature will have to await the recommendations of the Commission which is presided over by a very able financial expert and ex-Finance Minister of the Government of India, Dr. Mathai. I hope the Commission will go into all aspects of the question and its report will be very valuable. This Government will be guided by that report for this reason, viz., that the questionnaire covers several of the points made in this House by hon. Members. I would like to read one or two items mentioned therein for the information of hon. Members. The questionnaire asks:

(1) Do you consider that sales tax should be extended so services to that the tax may be leviable on charges for services proper, e.g. work done by goldsmiths, printers, etc., who charge for their services?

(2) Do you consider it could be extended to works wherein services form a substantial part and go into the price of these, e.g., painting and photography?

(3) Do you consider it could be extended to transactions of sale or purchase in stock exchanges and shares markets?

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [22nd December 1953]

(4) Should there be special rates for certain types of articles as distinct from ordinary rates for ordinary commodities?

(5) Which articles should be exempted altogether from tax?

(6) Should there be a multi-point or a single-point tax?

So, it is an elaborate questionnaire. The Government of India have taken this step of constituting a Commission because this tax is levied in so many States. If any general reform is needed, let us wait for its report.

"With regard to enhancement of the rate of tax on luxury articles, we have heard several suggestions. Sir, for the information of hon. Members I may tell the House that there is already a higher rate of tax for things like motor vehicles, wireless sets, etc. The ordinary rate of tax is three pies per rupee. But for motor vehicles, wireless sets, etc., an extra tax of six pies per rupee is levied. How far these goods can be further taxed is, therefore, a question which has to be examined. We cannot be loading these articles with further tax. They cannot stand it.

"The hon. Member from Chingleput wanted that tax should be levied on bullion and specie. Sir, originally these were exempted from the tax but now tax is levied on them at one point.

"Sir, reverting to the suggestion for levy of a higher tax on luxury goods, personally I am in favour of levying it because they are not essential articles. People who have money over and above what they actually require should be taxed a little more. That is quite reasonable. Suppose they want to buy things like pomade and other costly items of toilet, then, lot of money would be going out of our land as indeed it goes out even now. I would certainly prefer these articles to be taxed heavily but things like motor vehicles and the like because the motor car is not used by the rich man alone, it is to-day the common conveyance of the poor people who use motor buses. We cannot make motor vehicles bear a very heavy taxation.

"In the matter of exempting perishable articles from the tax, there is already some concession shown in the case of fruits, vegetables, flowers, fish and meat. If the turnover is not less than Rs. 10,000 and does not exceed Rs. 15,000, the tax levied is only Rs. 96 per annum. For a turnover exceeding Rs. 15,000 but not exceeding Rs. 20,000, the tax is Rs. 144 per annum. So at a particular point, some concession is shown. If my Friends want more concession should be shown at other points also, then the matter has to be examined. I concede that there should be some difference in tax on perishable and non-perishable goods. The Government are considering this question and an enquiry will be instituted very soon in order to find out whether these articles could be more liberally treated in the matter of tax and if so, to what extent. In this connection, I may also mention that even the Co-operative Milk Supply Union is also shown some concession in the matter of sales tax assessment.

22nd December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

"Sir, reference was made to the cost of administering this Department and it was said that the administration was very costly. The Hon. the Chief Minister has already met the point by saying that it is very difficult to cut down the cost of establishment as it compares very favourably with that of the other branches of Administration, say, Income-tax. No doubt, we have a number of officers in this department but they are to be there because the nature of work is such. In order that the administration should be efficient, there has to be a big establishment and the cost appears to be rather heavy. But as compared with the cost of administration of other States, our State is working very economically.

"With regard to assessment of petty sellers, must was made of harassment by officials. The difficulty about it is—I shall not use the term 'petty'—the small traders do not give a correct or proper account of their transactions. Of course, I admit the officials also should be very polite and politic and approach the question in the proper manner. There is some difficulty, as I said, and we shall try to minimise, as far as possible, all these hardships, when such cases are brought to the notice of the Government.

"Sir, the Hon. the Leader of the Opposition made a charge 11-10 a.m. against me that I always refer to his country . . ."

SRI M. PALANIYANDI:—"On a point of order, Sir."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I have not finished my sentence. I did not say it was his native country. When I said 'his country,' the emphasis was on the country wherefrom he drew his political inspiration. That was what I meant when I said 'his country'."

SRI P. RAMAMURTHI:—"I very strongly object, Sir, to this kind of maligning of any hon. Member of this House. I say it is maligning me because the Hon. Minister knows perfectly well that I have taken the oath of allegiance to this country and not to any other country. He also knows that I have been born in this country and fed up in this country and that I am fighting for the people of this country. For the Hon. Minister to say or impute by making a statement that I belong to another country and that my mother and is another country is simple maligning of an hon. Member of this House. This should not be allowed, Sir."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I am sorry, Sir, the Leader of the Opposition has misunderstood me. When I said 'his country' which was a slip of the tongue, I wanted to correct the wrong impression that might be created by these words. But before I could do that the hon. Member got up to object. I did not mean to suggest that he belonged to another country. I only meant the country from which he drew his political ideology. That is all what I meant."

[22nd December 1953]

SRI P. RAMAMURTHI:—"I am glad, Sir, the Hon. Minister has more or less withdrawn the charge against me in a round about way. I would have liked it more if he had withdrawn the charge openly. Apart from that I would like to point out to the Hon. Minister that I did not draw my inspiration from another country. I drew my political inspiration from Marx and Engels. They were not born in the Soviet Union. Marx was born in Germany and Engels was an Englishman. I would like the Hon. Minister to understand this simple fact."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, I am not concerned with where they were born. I am concerned only with the fact, where their 'isms' were propagated. I am glad, Sir, at least in this connection, the Leader of the Opposition has admitted that he has taken the oath of allegiance to our Constitution. Since he has taken the oath of allegiance to our Constitution, we are both bound to respect the provisions of the Constitution. We cannot easily get over the implications of that Constitution. We cannot take away land from one man and distribute it to others as we like. That is the difficulty. That is also the difficulty why in the matter of the zamindari abolition, we had to deposit moneys for payment of compensation to zamindars. Many hon. Members objected to this. As the hon. Leader of the Opposition has re-affirmed, we all are working under a Constitution and that Constitution requires that no man shall be expropriated of his property without payment of compensation. So, Sir, we have provided for the payment of compensation. This very House passed the Act for the payment of compensation and we have to carry out the provisions of that Act. To enable us to carry out the provisions of that Act we are asking the House to allot a specified sum of money for payment to the zamindars and that Act is being attacked here. If I were not bound by the provisions of the Constitution and the Act passed by this House, I will be the first man not to have made any provision on this account. But as it is, we cannot but make such a provision. One gentleman of the big State where the hon. Leader of the Opposition said this 'ism' had its birth, that is Germany, treated all statutes and other things as a scrap of paper. I am not prepared to do that here. The Constitution has to be respected and we must work within the limitations imposed by the Constitution. It is with this object in view only that we have made the provision, and not because we are holding a brief for and want to pay money to the zamindars in preference to others. Therefore, Sir, within the framework of the Constitution what all is possible will be done in the interests of the masses. The hon. the Leader of the Opposition would have noticed the trend of legislation is in that direction. No doubt he may not be satisfied with the pace at which these things are being done. It is but natural that he holds that view. I do not quarrel with him on that account. The Leader of the Opposition wants the Government to move faster. I am sorry to say, the Government cannot move faster situated as they are at present. When he comes to occupy this side of the

22nd December 1953] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]
House then he may go faster. That is altogether a different thing. But situated as we are, we can go only at the pace allowed by the Constitution.

"I have nothing more to add, Sir. I have already said that the larger question is under enquiry and Government are expecting the results of that enquiry. As regards other specific matters mentioned by hon. Members, I would immediately appoint a sort of a small committee to go into these questions and find out what articles should be exempted from the tax and on what articles the rate of taxation should be lowered. I hope by the time we take up the Budget for 1954-55, I will be in a position to say something more on these matters. With these words, I request hon. Members who have moved cut motions to withdraw them."

SRI K. VINAYAKAM:—"On a point of information, Sir. Will it be possible for the Hon. Minister to provide us with figures in respect of the exact amount of tax collected on the sale of food-stuffs and on perishable commodities like vegetables, mutton, fish and so on, separately?"

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I cannot give the figures now, Sir. I may be able to furnish the figures to the hon. Member later."

MR. SPEAKER:—"The practice usually adopted in moving cut motions is, one hon. Member is allowed to move a cut motion and other hon. Members who have given notice of cut motions are allowed to speak. I understand hon. Members Sri Vinayakam as also Sri S. Ramalingam have moved their cut motions. Both are more or less the same. If one of the hon. Members withdraws the cut motion, I will put the other to the vote of the House."

SRI K. VINAYAKAM:—"His cut motion (Sri S. Ramalingam's cut motion) is more comprehensive."

MR. SPEAKER:—"Yes, his amendment seeks to ascertain the reasons (1) for not exempting from this tax food articles, such as fish, egg, mutton; and (2) for not levying this tax at one point alone on other commodities."

"I think hon. Member Sri Vinayakam is not pressing his amendment."

SRI K. VINAYAKAM:—"Yes, I am not pressing my cut motion, Sir."

The cut motion of hon. Member Sri K. Vinayakam was by leave of the House withdrawn.

[22nd December 1953]

MR. SPEAKER:—"Now, I am going to put the cut motion of the hon. Member Sri S. Ramalingam to the vote of the House. The question is—

'That the allotment of Rs. 50,80,300 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration be reduced by Rs. 100.'

The motion was declared lost.

A poll was demanded.

1120 a.m. MR. SPEAKER:—"Hon. Ministers who are Members of the Legislative Council will please take their seats on the dais.

The House then divided thus:

Ayes—71.

Sri K. Vinayakam.
" S. B. Adityan.
" A. Ratnam.
" D. Dasarathan.
" K. Gajapathi Reddi.
" V. Balakrishnan.
" K. S. Lakshminipathi Naicker.
" N. Rathina Gounder.
" V. Govindaswamy Naidu.
" R. Rangasamy Gounder.
" O. Chengam Pillai.
" M. Kandaswamy Kander.
" M. Muni Reddi.
" M. Mottayan.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
" V. R. Nagarajan.
" S. S. Ramaswamy Padayachi.
" K. T. Sridharan.
" V. Gopala Gounder.
" S. Pakkiriswamy Pillai.
" C. Kunhirama Kurup.
" V. Sankara Narayana Menon.
" K. Aranganathan.
" S. Radhakrishnan.
" P. Kunhirama Kidav.
" K. R. Viswanathan.
" M. Palanimuthu.
" M. Venugopala Gounder.
" O. Koran.
" S. Kandaswamy Gounder.
" M. Kattimuthu.
" K. Moide.
" S. Swamikannu.
" A. Ayyaru.
" K. R. Nallaiyann.

Sri T. D. Muthukumaraswami Naidu.
" S. Swayamprakasam.
" M. Palaniyandi.
" E. L. Raghava Mudaliar.
" N. Paramasivam.
" M. P. Subramaniam.
" K. R. Sambandam.
" P. Kandaswamy Gounder.
" A. Veloo.
" D. Krishnamurthy Gounder.
" A. K. Hanumantharaya Gounder.
" M. Manickasundaram.
" S. P. Thangavelu.
" P. R. Rajagopala Gounder.
" C. Velukkan.
" P. Ramamurthi.
" K. P. Gopalan.
" R. Krishnan.
" T. O. Narayanan Nambiar.
" O. Kandam.
" K. T. Raju.
" P. K. Gopalakrishnan.
" A. Govindaswamy Nayagar.
" S. Vadivelu.
" K. O. Gopalan Unni.
" S. Ramalingam.
" N. Sivaraj.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramaswamy.
" T. S. Ardhani.
" B. Venkatesha Sholagar.
" N. K. Palaniswamy.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kumhu.
" K. G. Palaniswamy Gounder.

Noes—105.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
" A. B. Shetty.
" M. A. Manickavelu.
" Naicker.
Dr. U. Krishna Rao.
Sri O. Rajam Ramasamy.
" B. Bakthavatsalu Naidu.
" P. G. Karuthiruman.
" P. G. Manickam.
" B. K. Nallaswami.
" S. C. Virupakshiah.
" P. S. Nallagounder.
" V. K. Palaniswamy Gounder.

Sri N. Mahalingam.
" P. K. Thirumurthi.
" R. Kuppuswamy.
" M. K. Kempai Gounder.
" N. Mounagurawami Naidu.
" R. S. Arumugam.
" P. S. Rangaswamy Naidu.
" Dr. P. Varadarajulu Naidu.
Sri S. Lakshmana Kander.
" T. M. Kaliannan.
The Hon. Sri K. P. Kuttikrishnan Nayer.
" V. C. Palaniswami Gounder.

22nd December 1953]

Noes—cont.

11-30 a.m.

Sri N. Ramakrishna Ayyar.
" S. Ramaswamy Naidu.
" A. M. Sambandam.
" T. P. Elomalai.
" M. R. Ramasubramanian.
" O. Venkatasubba Reddy.
" B. Paramaswamy.
" V. K. Ramaswamy Mudaliar.
" S. Panchaksharam.
" H. M. Jaganathan.
" A. K. Masilamani Chettiar.
" K. G. Munisami Gounder.
" R. Thangavelu.
" A. Ramachandra Reddiar.
" K. S. Ardhanareswara Gounder.
" A. Sambasivam.
" P. M. Muniswamy Gounder.
" O. A. Nanjappa.
" S. Arumugam.
The Hon. Sri K. Vankataswami Naidu.
" K. Rajaram.
The Hon. Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sathupathi, Raja of Ramnad).
Dr. Srinathi T. S. Soundram Ramachandran.
Sri T. K. Rama.
" M. S. Muniswamy Pillai.
" V. S. Chinaswami Naidu.
" S. Chinnakaruppa Thevar.
" V. S. Sivaprakasam.
" V. Muthu.
" A. S. Subbaraj.
" S. Thinnakarawami Thevar.
" V. Chinnaiiah.
" Anthony Peter.
" N. Rajagopal.
" A. Ramaswami Tevar.
" C. Muthiah Pillai.
" M. D. Thingaraja Pillai.
" M. C. Muthukumaraswamy.
" S. Venkatarama Ayyar.

Sri G. Narayanaswami Naidu.
" M. Marimuthu.
" Mohamed Salih Maracair.
" M. Kandasamy Padayachi.
" L. Anandan.
" V. Krishnaswamy Padayachi.
" G. Vaghesam Pillai.
" K. Parthasarathy.
" P. S. Krishnaswamy Ayyagar.
" G. Govindan.
" Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar.
" A. Vaikuntam.
" P. Chellathurai.
" K. Shanmugam.
" R. V. Swaminathan.
" I. K. Subramania Pillai.
" P. Urkavalan.
" T. Ganapathi.
" S. N. Somayajulu.
" R. S. Arumugam.
" V. Arumugam.
" K. T. Kosalam.
" P. Selvaraj.
" S. Chinnathambi Thevar.
" K. Ramaswamy Dos.
" T. Ananta Pai.
" Y. Manjaya Shetty.
" K. Venkataramana Gowda.
" K. Ishwara.
" M. S. Mogral.
" K. Uppl.
" N. Gopala Menon.
" A. Appu.
" E. K. Sankaravarma Raja.
" C. Ahamed Kutty.
" K. H. Bomman.
" Mr. W. J. Fernandez.
" G. Amia Koorayar.
" M. Chedayan.
" V. Dharmalinga Nayakar.
" Somasundara Gounder.
" V. K. Kannan.

Neutral—1.

Sri K. Ramakrishnan.

Ayes—71; Noes—105; Neutral—1.

The motion was lost.

MR. SPEAKER:—"I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 50,80,300 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND VII—IRRIGATION.

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 54,71,800 under Demand VIII—Irrigation.'

[22nd December 1953]

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 54,71,800 under Demand VIII—Irrigation.'

SRI S. RAMALINGAM:—"Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

'That the allotment of Rs. 54,71,800 under Demand VIII—Irrigation—be reduced by Rs. 100.'

"தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலுமுள்ள ஏரி, குளம், குட்டை முதலிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை சரிவர அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியத்திலிருந்து 100 ரூபாய்கள் குறைக்கப்படவேண்டுமென்ற என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபணையைப் பிரேரேபிக்கின்றேன்."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the allotment of Rs. 54,71,800 under Demand VIII—Irrigation—be reduced by Rs. 100.'

11-40
a.m.

"The main motion as well as the cut motion are now before the House for discussion. I allot three hours for this Demand. As usual I fix ten minutes as the time-limit for the speech of each hon. Member."

* SRI C. KANDASAMY:—"மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்களால் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நீர்ப் பாசன வசதிகள் சம்பந்தமாக சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் குறைக்கப் பட்டிருக்கின்றன யென்பது இப்போது சபைக்குத் தெரியும். அதாவது மழை பெய்ததினால் குளங்களிலும், குட்டைகளிலும், ஏரிகளிலும் தண்ணீர் நிரம்பி யிருப்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அந்தத் தண்ணீர் எப்போதும் அதே நிலையில் இருக்குமா என்பதுதான் சந்தேகம். இதற்காக இந்த பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் தொகை சென்ற ஆண்டு தொகையை விட வெகு குறைவாக இருக்கிறது. நீண்ட நாட்களுக்குத் தண்ணீர் ஒரே நிலையில் ஏரிகளிலும், குளங்களிலும் இருக்கவே முடியாது. ஏற்கெனவே வறட்சியால் பல ஆண்டுகளாக பாதிக்கப்பட்ட ஏரிகளும், குளங்களும் என்னதான் மழைபெய்து நிரம்பியபோதிலும், சிறிது நாட்களுக்குப் பிறகு வெகு சீக்கிரத்தில் குறைந்துவிடும்.

"குறிப்பாக சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் அத்தியாவசியம் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. வறட்டுப் பிரதேசங்களில் பெருவாரியான நிலங்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு அதிகப்படியான பணம் வேண்டும். நீர்ப்பாசன இலாகாவானது எப்படி இயக்கப்படுகிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக மேட்டூர் அணைக்கட்டுப்பற்றியும் தஞ்சை ஜில்லாவைப்பற்றியும் பலசந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துப் பேசப்பட்டது. அதிகாரிகள், குறிப்பாக விவசாயிகளின், கஷ்டத்தை உணர்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தினால் விவசாயம் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறது. அதிகாரிகள் நிலப்பிரபுக்களிடத்திலே அதிகமாகப் பழக்கக்கொண்டு அவர்களுக்குவேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதிலும் சலுகை காண்பிப்பதிலும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். எக்ஸ்சிடியூட் எஞ்சினியர், சூப்பிரென்டென்டிங் எஞ்சினியர் போன்றவர்கள் ஒழுங்காக எந்த பதிலும் தருவதில்லை. இவர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். பணம் கொடுத்தால்தான் எல்லாம் நடக்கின்றன. இப்படி லஞ்சுண்டால் நிறைந்திருப்பது இந்த அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கே பெரிய இழுக்குத் தேவதாய் இருக்கிறது. இந்த நிலைமைமை மாற்றுவதற்காக நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று அரசியலாளர் கேட்டுக்கொள்வதுகிறேன். சிறிய விவசாயிகள் இரவும் பகலும் தூக்க

22nd December 1953] [Sri C. Kandasamy]

மில்லாமல் இரகசியம் அதிகாரிகளினால் கஷ்டப்படுத்தப்படுகிறது. இவர்களுக்கு ஆட்சேபகரமானது தான் நடவாதபடி பார்க்கக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

"தஞ்சை ஜில்லாவில் சிறிய சிறிய ராமத்துப் பாசனத்திட்டத்தை கொண்டு வர முடியும். இதைக்கொண்டு வரின் மூலமாக உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்கலாம். உதாரணமாக தஞ்சை சமுத்திரத்தில் போய் விழும் தண்ணீரை இந்தப்பாசன திட்டத்தின்மூலம் பயன்படுத்தலாம். திருத்தண்புண்டி தாலுகாவின் ஒரு பகுதி தண்ணீர்ப்பற்றும். அனால் தஞ்சை ஜில்லாவில் பம்பு செட்டுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அனால் இவைகளெல்லாம் பெரும்பாலும் பணக்காரர்களுடைய நிலங்களுக்குத்தான் இவைகளையே பயன்பாடு செய்து வருகின்றன. இவர்களுக்குத்தான் அரசாங்கத்திலுண்டான சிபார்சும், சலுகையும் சீக்கிரமாகக் கிடுகிறது. அவர்களில் பெரும்பாலும் 50, 60 ஏக்கர நிலங்கள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். ஒவ்வொரு பாலும் 50, 60 ஏக்கர நிலங்கள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். பெரும்பாலும் நியமினல் தண்ணீர் அதிகமாக பெறுகிறார்கள். பெரும்பாலும் நியமினல் நியமினல் தண்ணீர் குறைந்த செலவில் இந்த பம்பு செட்டுகள் மூலம் பிரபுக்களுக்குத்தான் குறைந்த செலவில் இந்த அரசாங்க அதிகாரிகளின் தண்ணீர் கிடைக்கின்றன. ஆதலால் இந்த அரசாங்க அதிகாரிகளின் போக்குகளை மாற்றியமைக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"தஞ்சாவூர் இரண்டு பாசனப் பிரதேசங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இரண்டும் கேட்பாரற்ற நிலையில் இருக்கின்றன. ஒரு பிரதேசத்தின் தண்ணீருக்கு அனுமதி அளிக்கவேண்டியவர் இன்னொரு டிவிஷன் அதிகாரி; இது அது அனுமதி அளிக்கவேண்டியவர் இன்னொரு டிவிஷன் அதிகாரி; இது அது வசியமான கஷ்டத்தை அளிக்கிறது. இந்தப் பழக்கத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவருக்கு கடிதம் போய்வர வேகுநாட்கள் வீணாக கட்டத்தப்படுகின்றன. இவை களைத் தடுக்கவேண்டுமென்றால் ஒரே இடத்தில் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து உத்தரவு பிறப்பிக்கும்படியாய் அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்க வேண்டும். இங்குமங்கும் அவையாமல் ஒரே யிடத்தில் அவர்கள் காரியம் கும்படியாக சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் ஏழை விவசாயிகள் இங்குமங்கும் அவையாமல் ஒரே யிடத்தில் அவர்கள் காரியம் நிறைவேற்றுவதற்கு ஏதுவாயிருக்கும். இந்த இலாகாவில் லஞ்ச ஊழல் அதிகமாயிருக்கிறதென்று முன்னமேயே குறிப்பிட்டேன். இதைப்பற்றி யெல்லாம் விவரமாக மகஜர் கொடுத்தும் கவனிக்கப்படவில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் ரகசிய மகஜர்கள் கூட எஞ்சினியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது, பயனில்லை."

"குறிப்பாக நீர்ப்பாசன இலாகா பிரதேசங்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. இது பெரிய வியாபாரஸ்தலமாக இருக்கிறது என்று சொல்லத் தேவை யில்லை. பணவசதியுள்ளவர்கள் எப்படியாவதும் அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கொடுத்துவிட்டு தங்கள் காரியங்களை சாதித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்கு எவ்விதபலனும் கிட்டுவதில்லை. இந்தமாதிரியான புகார்கள் இந்த இலாகாவைப்பற்றி வந்தவண்ணமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆதலால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இவைகளை தடுப்பதற்கான தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக நிர்வாகத்தில் இருக்கும் ஊழல்களை கண்டிக்கும் முறையில் இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரிக்கிறேன்."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Mr. Speaker, Sir, on the Irrigation Demand, I wish to emphasise as I have always stated, that Malabar has had a raw deal at the hands of this Government. The irrigation problems of Malabar are somewhat peculiar. It is not possible for us in Malabar to have mighty schemes or projects of the sort that we hear as being constructed in other parts of the country. Ours is a place where even though we have considerable rainfall, we do not have timely showers, which fact contributes to a great extent for our backwardness. So it is imperative that we should be assured of some other alternative source by which a

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [22nd December 1953]

steady supply of water is assured for our lands. We in Malabar do not have any big river to irrigate our fields. If at all we have anything it is only the small rivulets and streams of which Malabar is full. It is not uncommon to hear agriculturists in Malabar complaining of the failure of seasonal rains. It has been the sad experience of our agriculturists that even though we have plenty of rains, either the rains start off too early so that the first crop is spoilt or the second monsoon fails and therefore the second crop fails. If not, the rains occur too late without serving any useful purpose. All these problems could be solved only if we could devise some method or provide some facility, by which the poor ryot could be assured of a steady water-supply and when we could have some second string to Nature's downpourings. As things stand at present, except the Malampuzha project or one or two other small projects which are still in the embryo stage, we do not have any big project or dam or anything of that sort which could save the poor ryot of Malabar. On the other hand, what is wanted and what is required to suit the climatic conditions of Malabar and especially, the terrain of North Malabar is the construction of small irrigation projects by which the productivity of our place could be enhanced. Let me explain the methods by which more lands could be brought under cultivation. There are several small rivers running in North Malabar. These small rivers could be bunded up at suitable places and 100 or 200 acres of land could be irrigated without any big cost. At the most, it may cost a lakh of rupees or so. Similarly, we could spend Rs. 50,000 or Rs. 10,000 on small projects by which we could increase our acreage under cultivation. Instead of building gigantic dams and wasting crores of rupees, if only this Government were to spend money on small projects on the lines I have suggested, such an expenditure would be a well-spent one. In fact, we in Malabar are in need of only such small-scale projects by which we could be assured of a steady, I emphasise the word 'steady', water-supply to our fields. Our agriculturists would be benefited immensely thereby.

"I want to make another important suggestion. We have several channels running here and there in Malabar. Our rural areas, I mean particularly our villages, are not provided with electricity. If only we had electricity, we could have utilized it fully by installing electric pumpsets to water our fields with the water in our channels. We have plenty of streams also. All the waters of the streams are not now fully utilized. If only we had sufficient supply of electricity, we would not have allowed these waters flowing in the streams to go waste. In spite of repeated requests from the M.L.As. from Malabar, in spite of repeated representations from the people of Malabar, in spite of the resolutions of the Advisory Committees on Rural Welfare, nothing has been done by Government in the matter of providing us with small pumpsets. What is the kind of pumpsets we need? We want small pumpsets. What is it that we find available in the Agricultural Depots? Large pumpsets, which the ryots of North Malabar are not in need of. Besides pumpsets, we require cheap electricity for our pumpsets to lift water from our streams. I am sorry

22nd December 1953] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

Government have not offered us any help in spite of our repeated representation. That is why I want to reiterate this point. What we want is small portable pumpsets and cheap electricity to operate them.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

"The third thing I wish to mention is that what is peculiar to Malabar, particularly North Malabar, is the brackish water, the salt water inundating the fields during the latter part of the year on account of the tides issuing into the river bed. If there is proper bunding or some kind of dams, it will prevent the inflow of sea-water coming in through these rivers and spoiling cultivation. It might mean an immense benefit to the ryots and it will mean supply of fresh water and prevention of brackish water entering the fields. This is a matter on which the Government should have a survey and take action; then considerable benefit would accrue to the ryots of not only North Malabar but also South Kanara. Representations were made to Government bringing to their notice repeatedly the things peculiar to West Coast but Government have never cared for them. I wish the Government should take this matter up and timely action should be taken to concede the demands which have been put forth on behalf of the ryots of Malabar.

"To sum up on the irrigational front, I would suggest that so far as Malabar is concerned, (1) we must have numerous minor projects which would be of use to small ryots, (2) we must have electric supply all over the villages of Malabar, and (3) we must have dams which would prevent sea-water entering the fields, and at the same time collect and supply fresh water for irrigation.

"There is yet another thing which I have already mentioned on another occasion and that is, we have hydro-electric possibilities almost on the model of the Pykara Scheme, which if the Government would boldly venture and investigate, could supply enormous volume of electric energy for the needs of the entire Malabar district, perhaps even for other districts. I have already said that Wynad is a high elevated area about 3,000 feet above the sea-level; water channels, perennial streams with the fall of about 2,000 feet have been even located in more than one place. Government have not exploited these resources. Again I wish to emphasise that these matters should be explored and investigated. Since they are practicable, they should be exploited by the Government, so that these schemes may be of immense use in supplying electricity to the villages of Malabar. As it is, although we may have Firka Development in taluks, not even petty projects involving about Rs. 1,000 or Rs. 2,000 have been undertaken by the Government or contributions made. All kinds of appeals and invocations are made to produce 'more', but they are mere words, nothing else has happened. Therefore, I insist upon the Government doing something tangible along lines peculiar to Malabar, —perhaps unfamiliar to Government whose officers are dealing

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [22nd December 1953]

with other districts under different conditions—and that the peculiarities of Malabar may also be remembered in allotting and expending money on the irrigational side.”

* **SRI R. V. SWAMINATHAN:**—“ Mr. Deputy Speaker, I rise to oppose the cut motion that has been moved by the hon. Member from the other side. At the same time, I also appreciate the Government for their successful attempt in persuading the Planning Commission to include the Vaigai Scheme in the second list of the Five-Year Plan. While doing so, I wish to place before the Government the difficulties of the people concerned. There is a fear in the minds of the ryots of Ramanathapuram district, particularly in the areas of Tiruppuvanam, Manamadurai, Paramakudi, etc. They fear that by this Vaigai Scheme their present supply of water would be stopped. Sir, I know some Hon. Ministers have made speeches in public meetings that the Vaigai Scheme will not affect the present ayacut or the present supply of water. Mere speeches made by Ministers will not be sufficient, but they should substantiate by facts and figures that it will not affect the present ayacut. Sir, I need not even mention these, for the Hon. Minister for Public Works belongs to the same district and he knows the difficulties and fear entertained by the ryots of that area. Government should come forward to give an assurance on the floor of this House that the scheme will not affect the present ayacut in that area. If they could do that, they can go ahead with this scheme.

“ Sir, there is a feeling on the other side of Ramanathapuram that the water that will be supplied under this Vaigai Scheme is only earmarked for Madurai district and that the water-supply will be given only to Tirumangalam area; of course the difficulties and the pitiable plight of the people of that area should be considered. At the same time, the Government should also consider the difficulties of the ryots of Ramanathapuram district. Ryots of Ramanathapuram district demand that the supply of water should be given to Ramanathapuram district and the ryots of Madurai demand for their district. Therefore the Government should find out a solution to settle this dispute. I am told that the department have suggested that if this water is supplied to Sivaganga, Tirupattur areas in Ramanathapuram district, the expense will be low and the scheme will be economical and that if it is given to Tirumangalam in Madurai district, it will not be economical. I do not know the real position and Government should come forward to state what exactly is the position.

“ It is stated that under the scheme, Government can supply water to 21,000 acres, and they want to supply water to about 4,000 acres out of this to the present Periyar area. Sir, I submit that this proposal is not correct and water should not be supplied to the present Periyar area. Sir, certainly villages like Malambatty, etc., which are situated in the tail-end of Periyar ayacut, near Melur taluk, have been listed as non-Periyar area. Even now water is being supplied whenever there is scarcity. There has

22nd December 1953] [Sri R. V. Swaminathan]

been a plea, a request for a long time to regularise the water-supply from Periyar to this place and bring it under Periyar area. I submit that this non-Periyar area of Malambatty and other villages should be regularised as Periyar area by this Vaigai Scheme and the rest of the water should be given entirely to Sivaganga and Tirupattur area. If the Government want to help the Tirumangalam area, they can do so only for the people who are in very bad condition. A solution should be found without affecting either side. I am prepared to consider the worst affected area of Tirumangalam, namely, Pannikundu area where very poor people of the Kallar community who have suffered under Criminal Tribes Act, live. This may come to about 4,000 acres. The rest of the water under the Vaigai Scheme should go to the area of Sivaganga, etc., in Ramanathapuram district. I place this matter before the Government so that they might look into the matter and settle this dispute in the interests of all concerned. I want to point out that the Budget allotment for Ramanathapuram shows that Ramanathapuram district is a very neglected district; there are no major irrigation schemes.

“ I would also suggest another scheme for the consideration of the Government. There is a river called ‘ Kallaru ’ which flows from the Western Ghats and the water of this river can be taken to Ramanathapuram district. Some years ago, when the Periyar Scheme was taken up, the people of Ramanathapuram district made representations to the then Government, the British Government, for taking up this Kallaru Project Scheme. The Government then said that they were taking up the Periyar Scheme for the benefit of Madurai district and gave an assurance that they have reserved the Kallaru River Scheme for Ramanathapuram. This was an assurance given some forty or fifty years ago. This assurance has not been fulfilled so far and has been neglected by the various Governments that came into power one by one. I would therefore urge upon the Government to take up this scheme without any more delay. They can appoint an Expert Committee immediately. I am not asking for a Committee of non-officials or Members of the Legislature. I want a Committee of experts of the engineering profession. Nowadays the Government have got a tendency to appoint retired officers for Government jobs. Let them appoint such a committee under an officer to investigate this scheme to find out how far this Kallaru River Scheme is possible of execution for the benefit of Ramanathapuram district. I would insist upon the Government that they should submit their proposals and include this scheme in the next Five-Year Plan. The Planning Commission are preparing a list of works for the next Five-Year Plan. I would like to see that this Kallaru River Scheme is included in the next Five-Year Plan.

“ If the Kallaru River Scheme takes four or five years more for its completion, the Government should come forward with a number of small irrigation schemes. The previous Government appointed an officer to report about the possibilities of small irrigation schemes in Ramanathapuram district. That officer has submitted a report which contains a number of small schemes. These schemes,

[Sri V. R. Swaminathan] [22nd December 1953]

if carried out, will cost about Rs. 50,000 or one lakh at the most and will cover several parts of the Ramanathapuram district. I request the Government to take up immediately for execution one or two small irrigation schemes.

"The previous Government have given an assurance that in zamindari areas like Sivaganga and Ramanathapuram, which have been taken over by Government in part, they will repair all the tanks. They have taken up some tanks but the work is going on very slow. The Government should speed up the repairing of almost all the tanks.

"Then, Sir, there are the major irrigation schemes. Let the Government investigate into the matter first. In the meantime they can erect some tube wells. I am told, Sir, that the Government of India are going to put up a number of tube wells in our State. I do not know how many wells will be sunk in Ramanathapuram district. Of course, that is the business of the Government of India. But I would like that the Public Works Department should take up this question and investigate the possibility of erecting as many tube wells as possible in Ramanathapuram district. There are also facilities for erecting artesian wells and sub-artesian wells. The Government should examine the feasibility of erecting artesian wells also. The ordinary ryot cannot be expected to put up a tube well. I am told that it is a big affair and will cost a good deal. Only the Government can put up this kind of tube wells. Let them collect water tax. We are prepared to pay. It is not as if we are suggesting so many schemes for expenditure. We are prepared to give whatever help the Government may require. We are also prepared to suggest ways and means for finding out the money required for financing these schemes. We are here to help the Government. I therefore make an appeal to the Hon. Chief Minister to take the Members of this House into confidence. With these words, Sir, I oppose the cut motion."

SRI V. GOPALA GOUNDER:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting this cut motion, I want to place before the House some facts about irrigation. Irrigation is closely allied to food production. The prosperity of the people and the stability of the Government depend upon food production. Food production can be increased only by the provision of proper irrigation facilities. Nature is not so uniformly bountiful throughout the State. Having come from the South Arcot district, I want to confine myself to the non-availability of irrigation facilities in some parts of the district with the exception of Chidambaram taluk. The Community Projects Scheme is now in operation. The other day the Hon. Minister for Agriculture stated that wherever irrigation facilities are available, the Government can think of including those areas in the Community Projects Scheme or under the Five-Year Plan. But, unfortunately, in the district of South Arcot, the taluks of Tindivanam and Gingee are barren areas. There are no natural sources of irrigation. There are no rivers or river channels or even artesian wells. In such cases, the

22nd December 1953] [Sri V. Gopala Gounder]

Government should come to the rescue of the people and render all possible help. There are ways for improving the irrigation facilities even in the absence of natural facilities. In some places electric power can be used to increase the water-supply. In other places, big wells can be sunk. The Government may also give free grants to sink wells for purposes of irrigation. In these three ways, the Government can come to the rescue of the poor people in the taluks of Tindivanam and Gingee and provide irrigation facilities in the absence of natural facilities.

"So far as electric power is concerned, we have got electricity in parts of Tindivanam. This facility has not been extended to several villages for irrigation purposes. Although power is taken to the borders of Gingee taluk, it is not made available to Gingee taluk. It would not be very difficult for the Government to extend this concession to Gingee taluk by spending a little more money. I submit, Sir, that power is taken from Mettur via Vettavalam on the very borders of Gingee taluk, but Gingee taluk is deprived of this facility. We are agitating for this but the Government are not willing to accede to our request. I hope that the Government will take steps at least this year and make provision for supplying power to Gingee taluk. This is the only possible way by which irrigation facilities can be made available in Gingee and Tindivanam taluks in the absence of natural facilities. So far as Chidambaram taluk is concerned, it is naturally endowed with all the facilities for irrigation. I would also like to make another suggestion. There are not very many major irrigation works in these two taluks. There are no rivers, not even major tanks. There are only minor irrigation tanks which have been neglected for long. The other day, a Member of this House put a question and the Hon. Revenue Minister replied that some tanks were repaired. But he also admitted in a way that there were very many minor irrigation tanks which were in need of immediate repair. At least, for minor irrigation tanks which have been in disrepair for a very long time, say, ten years or more, the Government should allot more funds and see that they are repaired at once. The Public Works Department takes care to maintain the major tanks. But the same amount of attention is not bestowed on minor irrigation tanks. That is my grievance. For attending to major irrigation tanks, very recently a separate Engineer was appointed under the Food Production Scheme. I am told that that Engineer prepared some schemes and submitted them to the Government for sanction. In the preparation of those schemes, he did not take care to consult the people whose rights will be adversely affected. Some ryots are directly affected by some schemes which are just at the stage of execution. Now difficulties have come up and the affected people are raising their voice of protest. Therefore, I hope the Government will be pleased to issue instructions to the Collector of South Arcot to the effect that in respect of schemes which affect the existing rights of people, he should consult the affected people before taking them up for execution.

12-10
p.m.

[Sri V. Gopala Gounder] [22nd December 1953]

"In South Arcot, irrigation conferences are held once in three or six months. We are asked to be present there and submit proposals with regard to irrigation matters. We send some proposals and they are placed before the conference. Some of them are approved and I do not know what happens to those that are approved by the conference. Some of the schemes which have been approved by the irrigation conference have not been taken up for execution. A specific instruction may be given to this conference to communicate to the Members concerned the action taken on their proposals placed before the conference.

"In the district, there is the District Planning Board which takes into consideration the requests made by the Members so far as minor irrigation works are concerned. I do not know the exact functions of this Board. Its functions were explained last time by the Hon. Minister for Agriculture. There also, I do not know what becomes later on of the recommendations made by the Members with reference to minor irrigation matters. From the budget placed before the House, I find that very little amount is allotted for the improvement of minor irrigation tanks. For South Arcot district, nothing worth mentioning is provided. Therefore I make a special request to the Hon. Minister for Irrigation to see that sufficient funds are placed at the disposal of the department concerned and that the repair and improvement works are carried out expeditiously, especially in areas where there is dearth of water. The Hon. Finance Minister was saying that there was plenty of rain in the State. So far as the Gingee and Tindivanam taluks are concerned, I submit that the rainfall there was very meagre. The people of these taluks find that their crops are withering away for want of water. If only the irrigation works were kept in proper repair and the water from even the meagre rain stored properly, we would not come to the deplorable state now prevailing there. Therefore I submit that the Government should provide sufficient funds for maintaining the minor and major irrigation works in the Gingee and Tindivanam taluks properly."

12-15 *SRI P. M. MUNUSWAMY GOUNDER:—"கனம் உதவி சபா
P.M. நாயகர் அவர்களே, இன்று நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கென நம் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். நீர்வளம், நிலவளம் பொருந்தியது நம் நாடு. அது செழித்திருக்க வேண்டும்; அதிலுள்ள ஜனங்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும்; செல்வாக்குடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நாம் நினைப்பதோடு, எதிர் கட்சிக்காரர்களும் இதையே நினைப்பார்கள் என்பது நம் அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். நம் நாடு செழித்திருக்கவேண்டுமானால் நீர்ப்பாசன திட்டம் மிகமுக்கியம். நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்குமாயின் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் குறைவின்றி நமக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய முடியும். காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்டானது நம் நாட்டை ஆள ஆரம்பித்த பிறகு எவ்வளவோ நல்ல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை கொண்டுவந்திருக்கின்றனர். இதற்கு முன்னிருந்த அரசாட்சியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு எத்தனையோ திட்டங்கள் அமுலுக்கு வந்திருப்பதை அறியலாம். நான் சர்க்காரை ஆதரித்துப் பேசுவதை எதிர்த்துப் பேசுவதை அறியலாம். ஆனால் இன்று நம் நாடு உள்ள நிலைமையில் அவர்களை ஆட்சியில் இருந்தாலும் இவ்விதமான நன்மைகளையாவது அவர்களால் செய்ய இயன்றிருக்குமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள்

22nd December 1953] [Sri P. M. Munuswamy Gounder]

அயல்நாட்டு திட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடாது. நம் நாட்டின் வரவு என்ன, செலவு என்ன என்பதை ஆராய்ந்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வரவு செலவுத் திட்டங்களை அமைக்கவேண்டும். இம்மாதிரியாக நம் சர்க்கார் வரவு செலவு இனங்களை நன்கு ஆராய்ந்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சரிக்கட்டுவதோடு இந்த நீர்ப்பாசன வசதிகளை யும் அநேக இடங்களில் இப்பொழுது செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

"எனது சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொள்ளுவோ மாயின் நீர்ப்பாசனத் திட்டம் கொண்டுவருவதற்காக இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள நேஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் அதாவது தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஆத்தூர், கிருஷ்ணகிரி, காவேரிப்பட்டணம் பிரிக்காக்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எடுத்துக் கொண்டதின் நோக்கமென்னவென்றால் அங்குள்ளவர்களின் உதவியைக்கொண்டும், கவர்ன்மெண்டாருடைய உதவியைக்கொண்டும் ஜனங்களை உற்சாகப்படுத்தி வேலை செய்யலாமென்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் ஆரம்பித்து எல்லா வேலைகளையும் செய்து கொடுக்குமாயின் நம் நாடு வெகு சீக்கிரத்தில் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது என்று நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன். ஆனால் சேலம் ஜில்லாவில் வட பகுதி தென் பகுதி என்று இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு பார்க்கும்போது வட பகுதியை வேறு பிரதேசமாகக் கருதி அது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்ன வென்றால் அது நம்முடைய மாகாணத்தில் ஒரு கடைசியில் இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் மைசூர் பார்டரும், அடுத்த பக்கம் எடுத்துக் கொண்டால் புதியதாகப் பிரிக்கப்பட்ட ஆந்திரா பார்டரும் இருக்கின்றன. தவிர அது ஒரு மலைப் பிரதேசம். இங்கு அமைச்சர்களும், ஜில்லா ஆபீஸர்களும் அவ்வப்போது வருவதுகூட கிடையாது. காரணம் என்ன? போக்குவரத்துக்கு ஒரு ரோட்டு வசதிக்கூட கிடையாது என்பதை நான் இங்கு சொல்ல விரும்புகின்றேன். கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து சுமார் 14 மைல் தூரத்தில் வேப்பனப்பல்லி என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. பார்ப்பதற்கு அது ஒரு சிறு நகரமாக விளங்கிவருகிறது. அந்த நகரம்வரைதான் ரோடு வசதியிருக்கிறது, அந்த ரோட்டிற்கு அப்பால் போக்கு வரத்துக்கு ரோடு வசதி கிடையாது. அந்த ஊருக்கு அருகாமையில் திம்மம்ம எரி என்று ஒன்று இருக்கிறது. இந்த ஏரியை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டுமென்று கவர்ன்மெண்டாருக்கு பொது மக்கள் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அது கட்டி முடிந்தால் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் சாகுபடிக்கு உடனே வரும் என்பதை என்ஜினியர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். மேட்டூர் எக்ஸ்பிரெய்டிவ் என்ஜினியர் நல்லவர். செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் உடையவர். ஆனால் அதற்கு அதிக பணம் செலவாகிறதே அதற்கு என்ன செய்வது என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகின்றேன். நாம் இப்பொழுது பெரிய பெரிய திட்டங்களை அதாவது கோடிக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு மட்டும் நன்மை செய்யும் வகையில் அணைக் கட்டுவதைக் காட்டிலும், ஆங்காங்கு இருக்கும் சிறிய சிறிய திட்டங்களை பூர்த்தி செய்து ஆங்காங்கு இருக்கும் ஜனங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் அநேக ஜனங்கள் நன்மை அடைவதோடு, எல்லோருக்குமே ஓரளவு திருப்தி ஏற்படும். அதை விட்டுவிட்டு நாம் பெரிய திட்டங்களை ஓரளவு நம்முடைய பொருளாதார நிலைமை பெருமளவு பாதிக்கப்படுவதோடு, ஒரு குறிப்பிட்ட தொகுதிக்குமட்டும் நன்மை செய்தவர்களாக தோடு, ஒரு குறிப்பிட்ட தேசமயம் மற்ற இடங்களுக்கும் நீர்ப்பாசன வசதிவும் ஆகிறோம். அதேசமயம் மற்ற இடங்களுக்கும் நீர்ப்பாசன வசதி பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் ஆங்காங்கேயுள்ள சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை முதலில் ஏற்று, பல ஜில்லாக்களிலுள்ள ஜனங்களுக்கு உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் மார்க்கண்டேய நதியில் பாஸன்பல்லியிடம் ஒரு பழைய அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அந்த இடத்திலே சுமார் 4, 5 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்வதற்காக கால்வாய் எடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது அது கேப்பாரற்று இருக்கும் இடம் தெரியாமலே போய்விட்டது. இம்மாதிரியான பாழ்பட்டு போகும் மார்க்கண்டேய அணைக்கட்டு கால்வாய், தளவாய் ஏரி, திம்மம்ம எரி இந்த இடங்களை சீர் செய்யும்திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்தால், நீர்ப்பாசனத் திட்டம் விருத்தியாவதோடு அதைச் சுற்றியுள்ள

சுமார் 2,500 ஏக்கரா நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்தவர்களாவோம். இதைத்தான் நான் சுமார் ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அதாவது சுனம் ரங்கா ரெட்டி அவர்கள் மந்திரியாக இருந்த காலத்திலேயே தெரிவித்தேன். அதற்கு இன்று வரை யாதொரு தகவலும் இல்லை. தற்போதுள்ள மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களுக்கு இது பற்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவர்களாவது அதற்கான வழி வகைகளை வகுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதேபோல் ஓசூர் தாலுகாவைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. அந்த தாலுகாவுக்கு நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும் அதோடு அதற்கு வேண்டிய எலெக்டிரிசிடிசெய்யும் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்ததுள்ள மைசூர் ஸ்டேட் பார்டர் வரை மூன்று மைல் தூரம்வரை எலெக்டிரிசிடி வந்துள்ளது. ஆகவே ஓசூர் டவுனுக்கும், மத்திரி Kottigalra-த்திற்கும், பேரிகை முதலிய இடங்களுக்கும் எலெக்டிரிசிடி கொண்டு வர கவர்ன்மெண்டார் வசதிசெய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அண்டைபில் போக்கு வரத்துக்கு நல்ல ரோடு எதுவும் இல்லை. இதைபெல்லாம் போட்டுத் தரவேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவைகளை எல்லாம் இப்பொழுது செய்ய முடியாது என்று சொல்வது மிகவும் வருத்தத்தக்கதாகும். ஆகையால் சர்க்கார் பெரிய திட்டங்களை அமுல் செய்வதைவிடிக், சிறிய திட்டங்களை அமுல் செய்ய வசதி செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு என் சிறுருரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-30 * Sri P. KANDASAMY GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சேலம் ஜில்லாவில் மேட்டுப்பாளையம் பூமிதான் அதிகமாக இருக்கிறது. நஞ்சை பூமி கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. சேலம் தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால் மேட்டுப் பாளையம் பூமி எவ்வளவு ஏக்கரா இருக்கிறது என்பது நமது அரசாங்க முதல் மந்திரிக்கு நன்றாகத் தெரியவரும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒவ்வொரு ஏரி இருந்தாலும் சேலம் ஜில்லாவை பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் ஏரிகள் அதிகம் இல்லாமல் ரொம்பக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அது பெரிய மலையில் பிரதேசமாக இருக்கிறது. சேர்வராயன் மலை போன்ற பெரிய மலைகளும் இருக்கின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் மலையைத்தான் பார்க்கலாம். அந்த மலையில் விழும தண்ணீரானது ஆற்றில் விழுந்து ஓடி ஒன்றும் உபயோகமில்லாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அங்கே ஒரு மலை இருக்கும்படியான இடத்தில் ஒரு ஏரி கட்டி நிரைத் தேக்க திட்டம் உண்டாக்கினால் கட்டாயம் அதனால் நல்ல வசதி ஏற்படும். சேலத்திலிருந்து வேலூர்-நீர்மலைக் குட்டை ரோடு போகிறது. அதை ரொம்ப சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் அதிகப்படியான புஞ்சை நிலம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு ஏரி கூட கிடையாது. ஒரு ஏரி இருந்தால் நீர்பாசன வசதி ஏற்பட்டு அங்குள்ள புஞ்சை நிலமெல்லாம் நஞ்சையாகிவிடும். அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய தற்கும் புஞ்சையை நஞ்சையாக்குவதற்கும் வசதியாக இருக்கும்.

“சேலம் ஜில்லாவில் குடிக்கும் தண்ணீருக்குக் கூட பஞ்சம் ஏற்பட்டு
காவேரியிலிருந்து ஜலத்தைக் கொண்டு வந்து டவுனுக்கு சப்ளை செய்து
அது ஸ்ரீ ராஜாஜிக்கு நன்றாகத்தெரியும். அந்தத் திட்டத்தை அவர்தான்
திறந்து வைத்தார்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“விவரம் கூறாமல் இருக்க வேண்டும். நான் முதல் மந்திரியாக இருக்கும்போது சேலத்திற்கு ஏதாவது செய்தால் எல்லோரும் அதை ஒத்துக்கொள்ளாமல் என் மேல் அவதூறு சொல்லுவார்கள்.”

* **SRI P. KANDASAMY GOUNDER:—**“**ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள்** சேலத்திற்கு தான் ஏதாவது செய்தால் சேலம் தான் பிறந்த இட மாதலால், அதற்கு நன்மையை செய்துகொண்டதாக பிறர் அவதூறு சொல்வார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது எல்லாவிடங்களிலும்

22nd December 1953] [Sri P. Kandasamy Gounder]

மந்திரிகள் சேலத்திற்கு வருகிறார்கள். அப்படி வரும் ஒவ்வொரு மந்திரி யும் சிராமங்களுக்கு வந்து பார்த்தால் பஞ்சம் இருப்பது நன்றாகத்தெரியும். யும் சேலம் ஜில்லா பஞ்சப் பிரதேசம் என்பதும் நன்றாகத்தெரியும். அதனால் அங்கு பிராஜாஜி ஏதாவது செய்தால் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். அங்குள்ள நிலைமையை பார்க்காது சேலம் ஜில்லாவை ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம் இல்லா என்று சொல்வது மிகவும் அநியாயம். ஆதலால் சேலத்தை பஞ்சப் பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ இல்லை என்று சொல்லவில்லை. சலுகை காட்டினால் தன்னுடைய ஊருக்கு அதிகமாக சலுகை காட்டுகிறார் என்பதாகச் சொல்லுவார்கள் என்று தான் சொன்னேன்.”

[illegible][illegible]

[Sri M. S. Mogral] [22nd December 1953]

welfare scheme was first inaugurated in Kumbala firka of Kasaragod taluk in South Kanara, we had the definite assurance of the spokesmen of the Government that the benefit of electricity would soon be made available to the people of Kumbala firka. This promise has not been fulfilled so far. Now that the agreement has been signed for the supply of electricity from Jog Hydro-electric scheme to our district, I urge on the Government to extend the supply of electricity to the rural areas of Kasaragod taluk so that the people might get the benefit of electricity.

"I want to speak a word about Prohibition. I wanted to participate in the general discussion, but unfortunately I could not get a chance. So, I hope the Hon. the Deputy Speaker will permit me to speak a word about Prohibition."

DEPUTY SPEAKER:—"No, I cannot allow the hon. Member to speak on Prohibition. The hon. Member will please confine his speech to the Demand under discussion."

* SRI M. S. MOGRAL:—"Sir, I am sorry to suggest that the great edifice of Prohibition on which the moral structure of our State was built has started cracking. It is unfortunate and it is a calamity that it must have happened so. After five or six years of working Prohibition in our State, what we find is that a new . . ."

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"On a point of order, Sir. In spite of the Deputy Speaker's ruling, the hon. Member goes on speaking about Prohibition. One other point is that the Hon. Minister in-charge of Prohibition is absent. Therefore, I submit that this kind of criticism is not relevant at this stage."

SRI M. S. MOGRAL:—"Sir, I am not responsible for the absence of the Hon. Minister for Prohibition."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member should confine his speech to the Irrigation Demand under discussion."

* SRI M. S. MOGRAL:—"Sir, it is an unfortunate state of affairs that after five or six years of Prohibition, what we find . . ."

DEPUTY SPEAKER:—"I have already given my ruling that the hon. Member should confine his speech to the Demand under discussion."

* SRI M. S. MOGRAL:—"Prohibition should be strictly enforced."

DEPUTY SPEAKER:—"This is not the occasion to speak on the subject of Prohibition."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"Mr. Deputy Speaker, while supporting the Demand under discussion I oppose the cut motion. While expressing my sincere thanks for all that the Government are doing for the district of South Kanara, I must

[22nd December 1953] [Sri Y. Manjaya Shetty]

not fail in my duty to mention that there is a feeling among the people of the district that sufficient attention is not paid to the irrigation projects of the district though there is ample scope for the same. South Kanara like Malabar is fortunate in having very heavy rains, but as ill luck would have it, all the rain water is being washed away into the Arabian sea, because there are no irrigation projects. Regarding irrigation projects, the condition in Malabar is not quite different from South Kanara, but Malabar is fortunate in having the Malampuzha project. On account of this project, much of the rain water which would otherwise go into the sea is being conserved and utilized for the cultivation of crops in abundance. I am sure when the Malampuzha project is completed, Malabar, which is highly deficit in food, will be able to stand on its own legs. Permit me to submit that if similar projects are executed in South Kanara district, the district would become not only self-sufficient but the Government would be relieved of the great responsibility of feeding the deficit portion of the district—I mean the Hosdurg sub-taluk. There are several well-thought-out irrigation schemes in the district like Bijur, Haladi and Shiria. If these schemes are executed, I am sure they will not be less beneficial than the schemes of Amaravathi and Vaigai which are included in the Five-Year Plan. Responsible persons of Coondapur taluk of South Kanara district have been agitating since the Congress accepted office in 1937 that Bijur and Haladi irrigation projects should be investigated and executed. The Government records bear testimony to the fact of this agitation by the people. I personally feel that agitation for 15 years is sufficiently a long period to attract the attention of the Government. But, unfortunately, nothing substantial has been done by the Government. Recently the Government ordered the preliminary survey of Haladi project, but no steps have been taken regarding the Bijur scheme. May I take this opportunity of appealing to the Government to create a separate Division and sanction special establishment for the investigation and execution of these schemes? Otherwise, I am afraid that these schemes may not see the light of the day for several years to come. Apart from the schemes which are under investigation, there are other schemes like Hadavinagadda and Sankadagundi Reservoir Schemes which have already been investigated and for which estimates have also been prepared. I understand that schemes are under the examination of the Government and awaiting their sanction. May I suggest that at least the schemes which have been estimated, and which have been investigated and are awaiting approval, may kindly be pushed through? This morning during question hour, my hon. Friend Mr. Mogral put a question in regard to the resolution passed by the South Kanara District Irrigation Conference requesting the Government that all irrigation works, yielding half a per cent return may be undertaken. The Hon. Minister, in a way, expressed his disinclination to accept such a proposal. If the Government are to consider such proposals from the business point of view, I have got nothing to say against the opinion of the Hon. Minister. If the Government consider that it is their primary duty to afford irrigation facilities to such areas as have

[Sri Y. Manjaya Shetty] [22nd December 1953]

been neglected in the past, these proposals require attention. What return the Government would get by the irrigation projects is no consideration. May I request the Hon. Minister to view the matter dispassionately, when he gets that resolution for his consideration? It is said that the present budget contains no surprises. Within three months another budget will be presented to the House and I hope that it will contain several surprises. I expect one of the surprises to be the allotment of sufficient funds for major irrigation projects in South Kanara. Thank you, Sir."

1 p.m. *SRI T. SHANMUGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே சபை முன்புள்ள இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் வகையில் சில நிமிஷங்கள் பேச நான் ஆசைப்படுகிறேன். நான் இருப்பது செங்கற்பட்டு ஜில்லா. அது ஏழு தாலுக்காக்களைக் கொண்டது. அதில் அநேகமாக சாதாரண மக்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ரொம்பப் பெரிய மிராசதாரர்களோ, ஜமீந்தாரர்களோ இல்லை. இந்த ஜில்லாவில் பெரிய நீர்த்தேக்க வசதி ஒன்றும் இல்லை. செய்தால் ஒன்று செய்யக்கூடும். பாலாறு என்று ஒரு ஆறு போகிறது. மழை பெய்யும்போது அந்த ஆற்றில் வரும் தண்ணீர் ரெல்லாம் வீணாகக் கடலில் போய் விடுகிறது. பாலாற்றில் ஒரு அணை கட்டினால், மழைத் தண்ணீர் அதில் தேங்கி நிற்கும். அதனால் சில தாலுகாக்கள் பயன்பெறும்.

“செங்கற்பட்டிலிருந்து ஐந்து மைல் தூரத்தில் இந்த ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு வாராவதி கட்டப்படுகிறது. இந்த வாராவதிக்குப் பதிலாக அணைக் கட்டு கட்டியிருக்கலாம். வெகு காலமாக ரோடு அணைதான் இருக்கிறது. மழை பெய்தால் இரண்டு மூன்று நாள் தான் போக்குவரத்து தடைபடும். அவ்வளவாக மக்களைப் பாதிக்காது. ஆகவே வாராவதி கட்டுவதற்குப் பதிலாக இந்தப் பணத்தை—என்னைக் கேட்டிருந்தால் நான் சொல்லியிருப்பேன்—வைத்துக்கொண்டு ஒரு நீர்த்தேக்கத்தைக் கட்டியிருந்தால் ஏதாவது கொஞ்சம் கிராமங்களுக்கு பயன்படக்கூடிய நீர்ப்பாசன வசதி கிடைத்திருக்கலாம்.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“அது எண்ணெய் கிராண்டிலிருந்து செலவுழிக்கப்படுகிறது.”

*SRI T. SHANMUGAM :—“எல்லா ப்ராஜெக்ட்டுகளுக்கும் அநேகமாக மத்திய சர்க்காரிலிருந்துதான் பணம் வருகிறது. ஆகவே, அந்தப் பணத்தை இன்னும் நல்ல வகையில் உபயோகப்படுத்தியிருக்கலாம். ரோடு அணைக்காகக் கொடுத்த மத்திய சர்க்கார், இதற்குக் கொடுக்கமாட்டார்கள்? நீர்த்தேக்க வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கலாம். அந்தமாதிரி யான வசதி ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. 1951-ம் வருஷத்தில் சொன்னேன். 1952-ஆம் சொன்னேன். இதுவரை என் சொல்லையாரும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. சர்க்கார் என்னுடைய ஜில்லாவுக்கு ஒரு காரியமும் செய்யவில்லை நான் சொன்னதைத்தான் சொல்லுகிறேன்.

“எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள கிராமங்களில் சின்னச் சின்ன ஏரிகள் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருப்பதால், மழைத் தண்ணீர் அதில் தங்கும் படியான வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் பெரிய பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் எங்கள் ஜில்லாவுக்குத் தேவையில்லை. இப்பொழுது இருக்கிற சின்னச் சின்ன சிறு நீர்ப்பாசன ஏரிகளை மராமத்து செய்து, அதில் தண்ணீர் வரும்படியான வாய்க்கால்களையும் சுத்தம் செய்து முடித்துவிட்டால், அவைகள் வழியாக ஏரிகள் நிரம்பி விடும். அதைச் செய்தால் போதும். கிராமங்களில் சின்னச் சின்ன ஏரிகள் அநேகம் இருக்கின்றன.”

“ஸ்ரீ பெரும்புதூர் வாய்க்கால்” பாம்பன் கால்வாய் (பம்பக்கால்) என்று சாதாரணமாக வழங்கப்படுகிறது) மூலமாக வெகு கிராமங்களுக்கு தண்ணீர் வந்து எத்தனையோ ஏரிகள் நிரம்புகின்றன. எல்லா ஏரிகளிலும்

[Sri T. Shanmugam] [22nd December 1953]

தண்ணீர் சேர்ந்துவிடும். அந்தக் கால்வாய்களை துருஸ்து செய்வதற்கான காரியத்தை இந்தச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அநேக ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வருவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

“ஊர்களிலுள்ள சின்னச் சின்ன ஏரிகளை உடனே மராமத்து செய்ய வேண்டும். ஒரு ஏரி கூட மராமத்து செய்யப்படவில்லை. இரண்டு வருஷங்க ளாக செங்கற்பட்டு ஜில்லா கலெக்டரிடம் போய்ச் சொல்லிவருகிறேன். கர்த்தாங்காடு என்பது ஒரு சின்ன ஏரி. அதில் மதகுகள் எல்லாம் மூடி யின்னாமல், இருப்பதால் மழை பெய்வதினால் வரும் தண்ணீர் ரெல்லாம் வெளியே போகிறது. நாங்கள் மண்ணைப் போட்டு அடைப்போம். அது எவ்வளவு நாட்களுக்கு இருக்கும்? கொஞ்சநாள் கழித்து மண் கறைந்து போய்விடுகிறது. கலிங்கல் உடைந்து, தண்ணீர் எல்லாப்பக்கமும் போய்விடு கிறது. அந்த ஏரியையும் மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று வருகிற ஜில்லா கலெக்டர்களிடமெல்லாம் சொல்லியும், ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை. பணம் இல்லை, பணம் இல்லை என்ற ஒரே பதிலைத்தான் கலெக்டர்கள் சொல்லு கிறார்கள். நீர்ப்பாசன வசதிக்காக இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தனையோ கோடிக் கணக்கான பணத்தை செலவு செய்யும் சர்க்காருக்கு, இந்தச் சின்ன ஏரிக்கு மராமத்து செய்வதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவழிந்துவிடும்? ஏரி மராமத்து செய்யப்படாமல் இருப்பதால் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எந்த கிராமத்தில் பார்த்தாலும் இப்படித்தான். ஆகவே, செங்கற்பட்டு ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பி எந்தெந்த கிராமங்களில் சிறு நீர்ப்பாசன ஏரிகள் (minor irrigation tanks) மராமத்து செய்யப்படவேண்டு மென்றும், அவைகளுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்றும் ஒரு பட்டியல் தயாரிக்கச் சொல்லவேண்டும். அதன்படி சர்க்கார் உடனே வேலையைச் செய்தால் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவாசிகளாகிய நாங்கள் சர்க்காருக்கு மிகவும் நன்றியுடையவர்களாக இருப்போம். அதை உடனடியாக சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

“பாம்பன் கால்வாய் (பம்பக்கால் வாய்க்கால்) விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனித்து, உடனடியாக அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Demand under the head ‘Irrigation’ and oppose the cut motion. There are certain welcome features in the budget speech of the Hon. Finance Minister under this head. The most important among them which I notice is that he has envisaged the levy of a betterment tax. It is but natural that the extra money spent from the coffers of the Government has got to be reimbursed. It is for this purpose that such of those owners of lands, who would have directly derived benefit because of the several projects executed by the Government, are asked to pay this betterment levy. I hope those people will generously respond and willingly contribute to this new tax.

“With regard to the National Extension Schemes, in the budget speech of the Hon. Finance Minister, it is stated that they are going to be extended all over the State. I wish to earnestly plead that in selecting the centres for these schemes, the backwardness of the areas must be taken into consideration. Other considerations should never be allowed to play any part. With an unbiased and unprejudiced mind and bearing the backwardness of the areas, the selection of these centres should be made. Only in backward areas, these schemes should be started.

“Sir, mention has been made in the budget speech that some medium-sized irrigation schemes are expected to be taken up for

[Sri S. C. Virupakshiah] [22nd December 1953]

execution in order to absorb the trained technical personnel, who will be surplus. This is very welcome. Even here, I have to plead that only backward areas should be selected first. In addition to the big irrigation schemes that are taken on hand, these small-sized schemes will prove to be very helpful and will be very much appreciated by the common man.

"In this connexion, I will have to point out that the constituency from which I come, viz., Kollegal is very backward. The topography of my constituency is such that though it forms part of the Coimbatore district, it is about 112 miles or so from the headquarters and is nearer the Mysore State. The journey to my constituency is very difficult and tedious. Because of this people seldom visit this constituency.

"As for the Public Works Department, there must be separate Divisions nearer our constituency so that they may easily attend to our difficulties and remove them. To-day the Executive Engineer is in Salem and the subdivision officer is in North Arcot. As a result of these Officers of the Public Works Department not being nearer our constituency, they are not able to afford irrigation facilities to this backward area. In this area, the rainfall is quite good and we have a large number of jungle streams. If only we had a Division of the Public Works Department in our place, all these jungle streams could be put to proper irrigational use. Now, all these streams are going waste; even when there are good rains, we are not able to put them to proper use. In this connexion, I may bring to the notice of the House that even the river Cauvery is running within 2½ miles from the town of Kollegal. It pains me to say that it is not serving any useful purpose. It is not used either for drinking or for irrigation purposes. It only serves as a natural boundary between Kollegal and the Mysore State. That is the only purpose that it serves today. Conditions being such, I plead hard that more facilities and better attention be bestowed on these long-felt needs of this taluk.

"There is a scheme called the Honnahalli scheme which has been investigated. This will supply water throughout the year. I am told that it would benefit about 800 acres of existing wet ayacut and would bring another 700 acres or so of dry land under cultivation. Thus it assures supply of water to about 1,500 acres of land. This is expected to give the Government a return of as high as 4 per cent. Conditions being so favourable, these schemes have been pending for a number of decades. I regret to note that the Government have not yet thought it necessary to take up these small schemes. I have been agitating for these schemes. The people of that place have been sending mahazars, petitions and deputations to the Government requesting them to expedite this scheme. I hope the Government will look into the matter without any further delay.

"Sir, there is another scheme, called the Gundal scheme. In our taluk, there is a chain of tanks which are used for irrigation. A number of these tanks get their water-supply from the river Gundal. The vexed problem of irrigation in this taluk could be

[Sri S. C. Virupakshiah] [22nd December 1953]

easily got over if only the Government come forward to put up a small reservoir on this river. I hope the Government will immediately take up the investigation of this scheme and do the needful.

"There is yet another scheme called the Uduthorihalla scheme. When a small dam was constructed over this stream, it was said that it would irrigate 800 acres of land. Now, it is irrigating only about 200 acres. We find that it is not able to irrigate even these 200 acres properly, as there is not sufficient water. As such, I request the Government to make up their mind and order investigation to find out the reason for their not being able to fulfill the promise and hope held out by them before and to take adequate steps to remedy the defects that might have been responsible for the present state of affairs.

"Sir, I was surprised to find that complaints were made that the tanks were not restored or repaired for about 10 or 12 years in my constituency. I regret to state that for a number of decades no attention has been paid to the restoration or desilting of these irrigation tanks. They have been there for a number of years. Year after year, they have been silted up. I am afraid that if adequate steps are not taken expeditiously to clear them of silt, all of them will get filled up with the silt and they may even go out of existence. So, I urge upon the Government to immediately bestow their attention on this aspect and restore some of the tanks year by year so that all the tanks may get their turn in the course of a few years.

"Sir, there are a number of irrigation wells in our taluk. As sub-soil water is easily available, we have a good number of these wells. People of our taluk have been agitating for the extension of electric energy to their area for irrigation purposes. A large number of applications have been pending and much attention has not been paid by the Government in this direction. I request the Government to extend electric energy immediately to this area. Electric energy may be supplied at least to those who have already applied and whose applications are pending with the Government. In this connection, we have to thank the Government for abrogating the rule insisting upon the consumers to meet the cost of putting up the new lines. I hope ere long, we will have enough electric energy supplied to that area for irrigation purposes.

"In brief, the conditions of our taluk are very bad. It is a backward area. I must say it is an extremely backward area. It deserves special attention from the Government. I think the Government will find it worthwhile to constitute a separate Public Works Department Unit for this taluk and post a Subdivisional Officer, an Assistant Engineer and other necessary staff to afford the required irrigation facilities to this taluk. I trust this will soon materialise. Thank you very much."

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, my friend on the opposite side Sri Shanmugam Pillai spoke about the Palar system. He wanted the construction of a reservoir or anicut to impound the flood waters of this river

DEMAND VIII—IRRIGATION

[Sri S. Panchaksharam] [22nd December 1953]

for the benefit of the ryots of the Chingleput District. Before thinking of an anicut or reservoir, I wish to bring to the notice of this House that there is a common problem between the Chingleput and North Arcot districts with reference to this scheme. That problem has been there for a number of years. I may say that it has been there for three decades. This problem, besides facing these two districts for three decades and over, has also developed into an inter-State dispute between Mysore and our State. There has been an arrangement and agreement between these two States regarding the utilisation of the waters of this river. It has been solemnly agreed between these two States that they will adhere to certain conditions and that they will not do anything without consulting or referring to the other State. The State of Mysore which has been under the rule of benevolent despots has been trying to help the people of its State. In so doing, it has infringed the conditions agreed upon between Mysore and Madras, in such a way that the people of Mysore got all the benefits of the Palar floods much to the detriment of the people of North Arcot and Chingleput districts. There have been a number of petitions, memorials and resolutions over this question. Today, this problem is still pending before this Government. I had occasion to present a petition to the President of India with reference to this dispute and had requested him therein to invoke his special powers and appoint a Commission or Committee to go into this inter-State dispute. I understand that this petition has been forwarded to the Madras Government for their remarks and is now pending with the Minister in charge of Public Works.

1-20
p.m.

"I request the Hon. the Minister in charge of Public Works to understand our problems and if necessary, I am prepared to place before him the necessary data and materials to dispose of this matter. I pray and request that he should approach it in an imaginative way and find out whether our grievances are real and genuine. I assert they are real and nothing else than real and request the Government to help us in our cause so that the hands of the Government of India may be strengthened and the President of India be pleased to order the appointment of a Commission to go into the matter and to bring about a settlement of this dispute between this State and Mysore. If this is done, these two districts of North Arcot and Chingleput will have perennial sources of water supply and the problem of irrigation will be solved for good. There will be no question of deficit thereafter in these districts in point of foodgrains. I once again request the Minister to look at this question in a human way.

"Sir, every Member in this House has been speaking about the special requirements of his own district and I too want to lay special stress on the needs and requirements of my own district. Somehow or other, there has been a feeling of frustration in my district that the Government are not alive to its needs. In the Five-Year Plan, the North Arcot district finds no mention at all. It appears as though the North Arcot district, which is admittedly a backward district, has been effaced from the map of the State of Madras. I may solemnly state here that nothing has been done

22nd December 1953] [Sri S. Panchaksharam]

supply water for six months can supply water now for one or two months only. Such is the amount of silting up. When that is the position, no attempt has been made to renovate or to restore the tanks to their old levels. This should be done immediately in a planned way. These schemes should be taken up as part of the Five-Year Plan and the Government are entitled to get money for these schemes under the Five-Year Plan. Execution of these schemes will solve many of our problems."

DEPUTY SPEAKER:—"The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m."

(After lunch—3 p.m.)

* Sri M. PALANIYANDI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்."

"இந்த நாட்டில் நீர்த்தேக்கங்கள் நிறையவேண்டும் என்று பலர் விரும்புகிறார்கள். உண்மையிலே தமிழ் நாட்டின் நிலை அவ்வாறே இருக்கிறது. ஆயினாலும்கூட சில சில நீர்த்தேக்கங்கள் பெருக்கப்பட்டு ஆக்காங்கு பெரிய ஏரிகளின் உதவிகொண்டு ஓரளவு இக்குள்ள பற்றாக்குறையை தணித்திடுவதே முன்வரவேண்டும். ஆனால் இன்று பற்றாக்குறை பூரணமாக நீக்கப்படவில்லை. காரணம் யாவரும் சொல்லுகின்ற திட்டங்கள் யெல்லாம் பூர்த்தி செய்வதற்கு சர்க்காரிடம் போதிய பண வசதியில்லை. நாம் சொல்லுகிற திட்டங்களையெல்லாம் அரசாங்கத்தார் செய்துவிடும் முடியாது. மேலும் துற்றுக்குப் பத்து சதவீத அளவுள்ள பற்றாக்குறையை சில நீர் தேக்கங்களிலும்கூட, மக்களுடைய சத்தாபனங்களும் பெருக்கமுடியும். மழைகாலங்களில் மழை பெய்து அத் தண்ணீர் கடைசியில் கடலில்போய் வீணாக கலக்கிறது. ஆகையால் எங்கெங்கு மழையினால் வரும் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்த முடியுமோ அங்கெல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்யவேண்டும். சட்டசபையில் எவ்வளவு தீவிரமாக நாம் பேசியபோதிலும் நடைமுறையில் காரியங்கள் அரசாங்கத்தால் மெதுவாகத்தான் செய்யப்படுகின்றன."

"திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் மாரிகாலத்தில் தண்ணீர் சிறு ஒட்டக வின் வழியாக ஒன்று சேர்ந்து கடைசியில் கொள்ளிடத்திலே பெருவாரியாகப் போய் விழுகிறது. அப்படி ஒரே தண்ணீரை சிறு ஒட்டகத்தில் தேக்கி அந்த இடத்தில் அணைகட்டி தண்ணீரை வீணாக்காது செய்வோமானால் விவசாயத் திற்கு மிக்க பயன் தரும். இதைப்பற்றி அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்து பல மாதங்கள் ஆகின்றன. திருச்சி ஜில்லாவில் உதாரணமாக கல்கைம் ஒட்டகம் தேக்கி ஒரு அணை கட்ட உணவு கமிட்டியில் தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. அந்த தீர்மானம் அனுப்பிய உடனே அது ரூப்பர்வைஸரிடம் போகிறது. பிறகு சப்டிவிஷனல் ஆபீசர், அதன் பிறகு எக்ஸ்சிடியூட்டிவ் என்ஜினியர் இவ்விதமாக இவர்கள் பார்த்து ஏதாவதொரு நடவடிக்கை எடுப்பதற்குள் ஆண்டுகள் சென்றுவிடுகின்றன. பிறகு அந்த திட்டம் கைவிடப்படுகிறது. ஆகையால் இதையெல்லாம் உடனடியாக அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் உணவு நெருக்கடியை சமாளிக்க முடியும். இதையெல்லாம் ஜில்லா திட்டக்கமிட்டிகள் ஆலோசனை செய்து அதன் பிறகு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மழை பெய்யும் காலத்திலேயே தகுந்த ஏற்பாடு செய்தால், அதாவது விவசாயிகளுக்கு இந்த சிறிய நீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்து கொடுத்தால் அடுத்த ஆண்டிலேயாவது அதற்குத்தகுந்த பலன் கொடுக்கும் என்று நினைக்கிறேன்."

"காவேரியில் நீர் பெருக்க காலத்தில் கூட திருச்சியிலுள்ள பெருவாரி வாய்க்காலுக்கு தண்ணீர் சரியாக வருவதில்லை. காரணம் அந்த வாய்க்கால் வெட்டப்பட்டதிலிருந்து சரியான கவனிப்பும், பழுதுபார்த்தலும், இடையாது."

"உடையார்பாளையம் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் அது மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசம். அந்த தாலுக்காவிலுள்ள பிற்பட்ட மக்களுக்கு உதவும்படியான புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டம் இருக்கிறது. அந்த

[Sri M. Palaniyandi] [22nd December 1953]

திட்டம் வெகு நாட்களாக தள்ளிக்கொண்டேவந்து வந்த பிறகு 'பெர்' பெரிய பட்டு, கைவிடப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. காரணம் தண்ணீர் இல்லை பணம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை நான் மறுக்கிறேன். தண்ணீர் போதுமான அளவு இருக்கிறதென்று உறுதியாக உறுதியாக ஆகையால், அரசாங்கம் சீக்கிரம் அடுத்த பட்ஜெட்டிலாவது பணத்தை ஒதுக்கி இத்திட்டங்களை சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றும்படியாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"நாற்பது ஆண்டுகளாக பரிசீலனை செய்யப்பட்ட திட்டம் புள்ளம்பாடி திட்டம் பல ஆண்டுகளாக இந்தத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் மற்ற எவ்வளவோ திட்டங்களுக்கு சலுகை காட்டப்படுகிறது. (இந்த ஆண்டு நிறைய தண்ணீர் வந்திருக்கிறது. ஆகையால் அடுத்த ஆண்டிலாவது இந்த புள்ளம்பாடி திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"Kavalai high-level channel திட்டத்தை அரசாங்கம் எடுத்துச் செய்தால் அதன் மூலம் அங்குள்ள மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும். பிற்பட்ட மக்களுக்கு—கடன்பட்டு அதிகவட்டிக்குள்ளாகி மிகவும் கஷ்டப்படும் பிற்பட்ட வருப்பு மக்களுக்கு—உதவி செய்ததாக இருக்கும். அமராவதி திட்டத்தையும், வைகைத் திட்டத்தையும் எடுத்துக்கொண்டதுபோல் இந்தப் புள்ளம்பாடி திட்டத்தையும் சீக்கிரம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு பூர்த்தி செய்யும் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் இதனால் பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி ஏற்படும். ஆதலால் இந்த திட்டங்களைப்பெய்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றமாறு மறுமுறை கேட்கிறேன்."

* SRI M. MUNI REDDI:—"Mr. Speaker, Sir, while supporting the cut motion I would like to say a few words with regard to the remarks made by my hon. Friend, Sri Muniswami Gounder, this morning. Even though I never raised the question of Hosur and Krishnagiri taluks going to the adjoining State of Andhra, my hon. Friend tells me that I should not plead in that behalf. It is left to the people to decide to which State they should belong. It is only for administrative convenience that people decide to go either to the Andhra State or remain in Madras State. That being so, my hon. Friend asks me not to carry on a propaganda in favour of these taluks joining the Andhra State. I am glad to say that he requested the Government to help these backward and neglected taluks. As regards Hosur taluk even though I may not raise this topic, people of the taluk feel that they are not justified in remaining in this State. From every point of view they have been neglected. Further the medium of instruction in schools is Telugu, registration and writing of documents is done in Telugu and even tests for village munsifs are held in Telugu. They therefore rightly feel that their fate is linked with that of the Andhra State."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member should confine his remarks to the Demand under discussion."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am afraid, by his arguments he is only discouraging us from spending any money in that area."

* SRI M. MUNI REDDI:—"That is why I say, Sir, the taluks should not be neglected. They should not take this seriously and should see that these backward taluks are not neglected."

22nd December 1953] [Sri M. Muni Reddi]

"Regarding the Demand under discussion, as many as 30 cut motions have been moved on this Demand and hon. Members are given very little opportunity to ventilate their grievances. Soon after the Budget session was over last year I submitted a memorandum to the Government as I could not get an occasion to speak during Budget discussion on all cut motions I had given notice of, incorporating all the suggestions I had made in the cut motions. I waited for many months expecting to get a reply to the memorandum submitted by me. But Government were not pleased to favour me even with a reply. Even though the cut motions have not been moved by all members, very useful and constructive suggestions have been made in them and I hope the Hon. Minister would answer the points raised in those cut motions to the satisfaction of the hon. Members."

"Regarding Hosur taluk, I must say, I am ashamed that the Hon. the Chief Minister hails from that taluk. Recently it was reported that he paid a visit to this taluk and might have seen with his own eyes how badly that taluk had been neglected. There are many perennial rivers in that taluk. For the last two years I have been clamouring for the repair of Dalavoi tank. I made this proposal in the District Irrigation Conference and it was approved there. The Engineer said the cost of repairs to that tank would come to about Rs. 2 lakhs. Then people submitted a memorandum to the Government and also to the District Collector requesting the construction of a channel cutting the tributary of South Pennar near Bagalur and thus allowing the river water flow into the tank. This was estimated to cost about Rs. 75,000, and this will bring under irrigation more than 3,000 acres. I also requested the Government to take up the construction of the Dodal Anicut near Anchetti. This scheme was also approved by the District Irrigation Conference. I also met the then Hon. Minister for Public Works and requested him to approve the scheme. He was kind enough to answer an interpellation of mine in the Assembly about this matter. He said that Government were examining the matter. I am not able to understand how long the Government would take to examine the matter. Whenever a suggestion is made to the Government or grievances are represented, Government say that these will be examined or enquired into or that they were under consideration. The Dodal anicut, if constructed, will irrigate more than 3,000 acres and this might cost Rs. 8 to 10 lakhs. Even in Salem and other districts many irrigation projects are constructed costing crores and crores of rupees. But my only request is that the waters flowing in the perennial rivers in the taluk even during summer months should be harnessed and irrigation facilities provided in this backward taluk."

"There are about 450 tanks in the taluk. They are completely silted up. I referred this even during the last Budget meeting. I also submitted representations to Government and requested them to do something at least to clear up the silt and provide irrigation facilities to the poor ryots. But so far nothing has been done in this direction. Petitions, representations and others submitted to the Sub-Collector, the Collector and even to Government

[Sri M. Muni Reddi] [22nd December 1953]

have not seen the light of day. When such is the condition of tanks the Hon. the Finance Minister has said: 'In the present Budget Rs. 25 lakhs have been provided for development and improvement schemes. Now all the tanks are full. Therefore, the work under this head has to be slowed down.' I submitted a scheme to Government for the reconstruction and improvement of tanks more than a year ago. As I did not hear anything from the Government, I prevailed upon Sri Nagan Gowda, a former Minister, to look into the matter. On account of his efforts Engineers came to Hosur and inspected the tanks. In my scheme I had suggested four things: (1) construction of bunds to obstruct silt getting into the tanks, (2) provision of revetments and cementing of the supply channels, (3) removal of silt with the help of bulldozers and tractors and (4) sinking of community wells in tanks where there is underground water or water spring. The Engineers who inspected the tanks estimated that it would cost Rs. 300 to construct the bunds to tanks to obstruct silt getting into the tanks. Whenever there is rain, it is natural that some silt is carried into the tank. In course of years, if the tanks are neglected as at present, they will get silted up completely and become useless. They cannot irrigate the ayacuts under them. If bunds were constructed as I suggested to obstruct silt getting into the tanks, that would be enough help rendered to the poor villagers. Sir, in the composite State there were 35,000 tanks. Now in Madras State they may be about 25,000 in number. If the 25 lakhs of rupees allotted for development and improvement of tanks were spent on constructing bunds for these tanks, it would go a long way to help solve the irrigation problem. I also pointed out last year that the expenditure of about Rs. 68 lakhs on tractors and bull-dozers was a great waste. In America and other countries, with the help of these tractors and bulldozers, they are removing silt from tanks. In this connection, I would like to point out that for 35,000 tanks that were there in the composite State, the water spread was 875,000 acres and the catchment area of these tanks was 3,500,000 of acres. I am aware of the fact that execution of big irrigation projects will take time. But if these tanks were effectively improved, not only the rich but also the poor sections of the people will be helped very greatly. Sir, the Engineers with whom I discussed the suggestion put forward by me, said that cementing of supply channels would be uneconomic. Regarding the other suggestions, namely, construction of bunds to prevent silt getting into the tank, removal of silt by bull-dozers and tractors and sinking of community wells, they said it would be very profitable to take up those schemes. We would be rendering substantial help to ryots if we used up the 25 lakhs of rupees in constructing these bunds for the tanks, I believe also, Sir, that of the 300 tractors and bulldozers we had for the composite State, at least a hundred would have been left behind for Madras State. These should be used to clear up silt from tanks. If the suggestions I have put forward are carried out, I am sure, the poorer sections of the people of this State will be benefited to a very great extent."

[22nd December 1953]

A. S. SUBBARAJ :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 3-20 p.m.
இப்பொழுது ஸர்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரிக்கும், மேலும் பிரேரணையை எதிர்த்தும் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரை ஜில்லாவிற்கு வைகை அணைக்குத் திட்டம் கொண்டுவந்ததற்கு எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், மதுரை ஜில்லாவிற்கு அதுவும், தற்சமயம் பிற்பாக்காகவுள்ள தாலுக்கா வான திருமங்கலம் தாலுகாவிற்கு தண்ணீர் கொடுத்ததற்காக மேற்படி அணைக்கும் ஆண்டிப்பட்டி பிரிக்காவுக்கும் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுக்கும் படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் சாமிநாதன் அவர்கள் கலந்து திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இந்தக் கலந்து திட்டத்தை கனம் நிதிமந்திரி அவர்கள் நேரிலேயே வந்து பார்த்தார்கள். அது எவ்வளவு சிக்கனமான முறையிலே இயற்கை யாக அமைந்திருக்கிற தென்பதை எழுதிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதுவிஷயமாக நேரிலே கண்டு கேட்கும்போது அவர்கள் அது அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அதைக் கொண்டுவந்தாலும் இப்போது முதலில் அதை ஆராய்ச்சி, அதாவது இன்வஸ்டிகேட் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"தவிர எனது பிரிக்காவுக்கு உத்தமபாளையம் என்ற பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்களென்று எனக்குத் தெரிய வருகிறது. எப்படி கொடுத்தார்கள் என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. அது போடிநாயகனார் ஜமீனில் ஒரு சிறுபகுதியாகும் தேவாரம் கோம்பை அவர்கள் ஜமீனில் இருப்பதுமாகவும் இருக்கிறது. ஜமீன் என்ற காரணத்தினால் எந்தச் சிறுபகுதியாகவும் கொடுக்கப்படவில்லை. அண்ணியா அல்லது குளமோ, எந்த விதமான மராமத்து வேலைகளோ செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவுக் கடன் போன்ற கடன் வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் இவை ஜமீன் பிரதேசம் என்பதே யாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தவிர இங்கே யுள்ள விவசாய ஜனங்களும், பணம் கொடுத்து, சர்க்காருடன் வேலை செய்ய முன்வந்தாலும் அந்த வேலைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவ தில்லை. ஆனால் அங்குள்ள கலெக்டர் அவர்கள் இதையெல்லாம் செய்து கொடுக்க மிகவும் ஆசைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அதற்கான முயற்சியையும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த சமயத்தில் எஞ்சினியர் உடனே எஸ்டிமேட் தயார் செய்து கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதன் காரண மாக மிகவும் காலதாமதமாகிக்கொண்டு வருகிறது. அதனால் அதேசமயத் தில் மானியங்களும் காலவதியாகி போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. மார்க்சு மாதம் வரை அதற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குள் எஸ்டிமேட் தயார் செய்து கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக எஸ்டிமேட்டுகளைத் தயார் செய்து கொடுக்கச் சொல்வதுடன், மானியங்களை கால்வதியாகாமல் இருக்கும்படியும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்தப் பிரதேசத்தில் எந்த அணைக்கட்டோ அல்லது பெரிய திட்டங்களோ இல்லாது போனாலும், மின்சார விஸ்தரிப்பையாவது அரசாங்கம் உடனடியாக செய்யுமாறு வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

*** Sri N. RATHINA GOUNDER :—**"மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் 3-24 p.m.
அவர்களே, தற்போதுள்ள கவர்ன்மெண்டு தமிழ்நாட்டிலே அமராவதி டாம் என்னும் ஒரு நீர்த் தேக்கத்தைக் கட்ட முன்வந்ததற்காக கரூர் தாலுக்கா விவசாயிகளின் சார்பாக நன்றியை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நமது கனம் மராமத்து இலக்கா மந்திரி அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி கிறது. நமது கனம் விரும்புகிறேன். கரூர் தாலுக்காவில் சின்னதாரா குறிப்பாக சொல்ல விரும்புகிறேன். கரூர் தாலுக்காவில் சின்னதாரா குறிப்பாக சொல்ல விரும்புகிறேன். கரூர் பிரிக்கா பகுதிகளுக்கு ஷே புதிய டாம் கட்டு புரம், அவக்குரிச்சி, கரூர் பிரிக்கா பகுதிகளுக்கு ஷே புதிய டாம் கட்டு வதினல் போதுமான அளவு தண்ணீரைப் பாய்ச்ச வசதி செய்யுமாறு பாசனதாரர்களுக்கு குந்தகமில்லாமல் தண்ணீர் பாய்ச்ச வசதி செய்து கொடுப்பதாயிருந்தால் சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு மேல்

[Sri M. Chinnathambi Thevar] [22nd December 1953]

டிபார்ட்மெண்டின் உண்மையான சேவை வேண்டும். ஆனால் இந்த டிபார்ட்மெண்டின் ஊழல்களைப் பார்த்தால் மிகவும் வருத்தப்பட்டிருக்கிறேன். விஷயமான இரகசியம் எங்கள் தொகுதியில் இந்த டிபார்ட்மெண்டைப்பற்றி வேடிக்கையாகப் பேசிக்கொண்டுவருகிறார்கள். அதாவது பெருமான் சொல்லி கனம் வாசனம் எப்படி கையை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறதோ அதுபோல இந்த டிபார்ட்மெண்ட்காரர்கள் கையை ஏந்தி நிற்கிறார்கள். இதன் பொருள் என்ன என்பதை நீங்கள் விளக்கலாம். இதன் உண்மை எப்படியோ, பொதுவாக அப்பிராயமும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. அந்த டிபார்ட்மெண்டைப்பற்றி இப்படிப்பட்ட எண்ணம் பெற்று ஜனங்களிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கும் இஞ்சினியர்கள், அதிகாரிகள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் ஏதோ அபூர்வ விஷயங்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டதாகவும், ஆனால் மற்றவர்களுக்கு நீர்ப்பாசன விஷயமாய் என்றும் தெரியாது என்றும் நினைக்கிறார்கள். நிலத்தில் நன்றாகப் பழகி வரக்கூடிய நீர்ப்பாசனம் நன்றாகத் தெரிந்தவர்களுக்கும் கூட நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக ஒன்றும் தெரியாது என்று இவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அத்துடன் பெரிய சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. கடந்த இரண்டு வருஷ காலமாக எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு பெரிய கஷ்டம் இருந்து வந்தது. அங்குள்ள ஜில்லா இஞ்சினியர் ஒருவர் மனம்போன போக்காய்ப் போய்க்கொண்டிருந்தார். அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டமடைந்து ரத்தக்கண்ணீர் விறும்படியான நிலையில் அவர் வேலை செய்துவந்தார். எங்கள் ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் 17 பேர்களில் 16 பேர்கள் அவரைச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்காக எவ்வளவோ முயற்சி எடுத்தும் ஒன்றும் பலிதம் ஆகவில்லை. ஆனால் ஏழை அழுத கண்ணீர் வீண போகாதல்லவா? பின்னால் பலன் கிடைத்தது. அவர் அந்த ஜில்லாவை விட்டு வெளியே போய்விட்டார். இனி அதற்கு அடுத்தாற் போல் நமது ஜில்லா சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். அதாவது நமது ராஜ்யம் உணவுச் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இப்பொழுது பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. உபரி ஜில்லாவாசிய தஞ்சையைத் தவிர மற்ற ஜில்லாக்கள் பற்றாக்குறையாக இருந்து வருகிறது. கிட்டத்தட்ட சய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. அவைகளில் எங்கள் ஜில்லாவும் ஒன்று. ஆகையால் அந்த ஜில்லாவிலுள்ள வசதிகளை நன்றாக கவனித்து அதற்கான திட்டங்களை வகுத்து, அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பொதுவாக எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி ஒரு தப்பு அபிப்பிராயம். ஏதோ அது தண்ணீர் செழிப்புள்ள தேசம் என்றெண்ணி வருகிறார்கள். வற்றாத தாம்பரபரணி ஒடுகிறது. வானளாவும் போதிய மீவச்சாரல் இருக்கிறது. குற்றால் நீர்வீழ்ச்சி இருக்கிறது. அகஸ்தியர் வாசம் செய்கிறார். இந்த நிலைமையில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவை ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம் என்று சொன்னால் அதை யாரும் நம்புவது கிடையாது. எங்கள் ஜில்லாவில் பஞ்சம் ஏற்பட்டதென்று சொன்னபோது கூட முதல் மந்திரி அவர்கள் அதை நம்பவில்லை. ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை நீங்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது அகஸ்திய முனிவர் அங்கு இருப்பதற்கு இடம் இல்லை. அகஸ்தியர் வட நாட்டுக்காரர், வட நாட்டிலிருந்து தென் நாட்டிற்கு வந்தவர்; மேலும் அவர் ஒரு பிராமணர். ஆகையால் இப்பொழுது இருக்கிற சூழ்நிலையில் இந்த தி.மு.க. போடுகிற போட்டா அகஸ்தியர் அப்பொழுதே போய்விட்டார். அவரோடு தண்ணீர் செழிப்பும் போய்விட்டது. ஆகையால் திருநெல்வேலி ஒரு பஞ்சப் பிரதேசமாகிவிட்டது. சமீபத்தில் எங்கும் பெய்தது. ஏராளமாகவும் பெய்தது. ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் நன்றாகப் பெய்யவில்லை. ஏதோ 2, 3 தாலுகாக்களில் பெய்திருக்கிறதே தவிர பெரும்பகுதி இன்னும் வானம் பார்த்த தாக்கத்தான் இருக்கிறது. மேல் மழை இல்லையென்றால் விளைச்சல் பெறாது. பழையபடி பஞ்சம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படக்கூடும். சர்க்கார் தண்ணீரைச் கூர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்யக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மனிதர்களுக்கு வாழ்க்கையில் அதிர்ஷ்டம் கிடைக்கிறபோது

[22nd December 1953] [Sri M. Chinnathambi Thevar]

ஜில்லாவுக்கும் அதிர்ஷ்டம் ஏற்படுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. அதிர்ஷ்டம் ஏற்படும்பொழுது ஜில்லாவில் நடைபெறவேண்டிய காரியங்களுக்கு நல்ல முகூர்த்தம் கூடிவிடுகிறது. ஜில்லாக்குறைகளை நீக்குவதற்கு அக்கறை எடுக்கும் மந்திரிகள் ஏற்பட்டு விடுகிறார்கள். அதிர்ஷ்டம் அதிகமாக இருந்தால் இரண்டு மந்திரிகளும் கிடைத்துவிடுகிறார்கள். புதைந்து கிடந்த பெரிய திட்டங்கள் புத்துயிர் பெற்றுவிடுகின்றன. அதுபோல ஊக்க முன்ன அதிகாரிகள்கூட அந்த ஜில்லாவுக்குக் கிடைத்து விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிர்ஷ்டம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவிற்கும் முன்னால் அதிர்ஷ்டம் இருந்தது. இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இப்பொழுது இல்லை. அந்த அதிர்ஷ்டம் இருந்தபோது மணி முதலார் திட்டம் கிடைத்தது. இப்பொழுது எங்களுக்கு இன்னொரு பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டம் வேண்டியிருக்கிறது. அதுதான் கீரியார் திட்டம். இன்னும் அநேக சிறு சிறு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு எப்பொழுது யோகம் வரப்போகிறதோ தெரியவில்லை. கீரியார் திட்டம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். சாதாரணமாக எந்தத் திட்டத்திற்கும் சர்க்காரே முழுப்பணமும் போடுவது வழக்கம். எங்கள் ஜில்லாவாசிகள் திட்டங்களை சர்க்காரின் முழுப்பொறுப்பில் விடுவது கிடையாது. மணிமுத்தாள் திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த கீரியார் திட்டத்திற்கு வேண்டுமானால் இன்னும் அதிமாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். நான் ஆலங்குளம் தொகுதியைச் சேர்ந்தவன். நான் அந்தத் தொகுதிக்குப் போவதற்கு பயப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. என்னென்றால் அது ஒரு பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள்கூட அங்கு இல்லை. 20 வருஷ காலமாக ஆலங்குளம், நாகல்குளம் கால்வாய் திட்டத்திற்காக முயற்சி நடந்துவருகிறது. மூன்று லட்சம் ரூபாயில் அந்த ஆலங்குளம் திட்டம் முடிந்துவிடக் கூடும். அந்த திட்டத்தை முடிக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் எழுதி எழுதிப் போட்டும் அதற்கு பணம் கொடுக்க தயாராக இருந்தும் சர்க்கார் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இப்பொழுது மந்திரி யினிடம் கோரிக்கையை நேராக சமர்ப்பித்து நன்மை பெறலாம் என்றிருக்கிறோம். எங்களுக்கு பெரிய ஆசை கிடையாது. எங்களுடைய சொற்ப ஆசையை சிரமம் இல்லாமல் சர்க்கார் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. KANDASAMI GOUNDER:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 3-46 P.M.

“சேலம் ஜில்லா, தருமபுரி, ஓமலூர் தாலுகாக்களெல்லாம் மேட்டுப் பிரதேசம். 30, 40 அடி வனையில் ஆழமுள்ள கிணறு வெட்டி, தண்ணீர் பாய்ச்சி விவசாயம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஓமலூர் தாலுகாவுக்கும், தருமபுரி தாலுகாவுக்கும் இடையில் தொப்பையாறு பராஜெக்ட் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு 7, 8, வருஷங்கள் ஆகின்றன. அதற்காக ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய் வீதம் வசூல் செய்து சர்க்கார் கஜானாவில் கட்டியும், இன்று வரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. தொப்பையாறு அணைக் கட்டு முடிந்துவிட்டால், சுமார் இருபது ஆயிரம் ஏக்கரா நிலங்கள் நஞ்சை சாகுபடிக்கு வர ஏதுவாக இருக்கும். தர்மபுரி, ஓமலூர் தாலுகாக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும். அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேட்டுரில் உற்பத்தியாகும் மின்சார சக்தியானது ஓமலூர், தர்மபுரி தாலுகாக்களுக்கு எந்த முறையிலும் விவசாயத்திற்கு கிடைப்பதில்லை. காரணம் என்னவென்றால், விவசாயிகள் அந்த லைன் போட்டுக்கொடுக்கும் படி விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருந்தும் சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் 100-க்கு பன்னிரண்டு ரூபாய் சர்க்காருக்கு வருமானம் வந்தால்தான் லைன் போடப்படுமென்பதையே இல்லாவிட்டால் முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். தனிப்பட்ட நபர் வட்டிகொடுத்து கடன் வாங்கும்போதும், பத்திரம், எழுதிக் கொடுக்கும்போதும், 5½%க்குமேல் வட்டி கொடுக்கக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், சர்க்கார் மட்டும் 12% எதிர்பார்க்கிறது. 100-

[Sri M. Kandasami Gounder] [22nd December 1953]

5 ரூபாய் சர்க்காருக்கு வருமானம் வந்தால் போதும் என்று வைத்துக் கொண்டால் இது மாதிரி வேண்டுமென்று மின்சார சக்தியானது விவசாயத்திற்கு பயன்பட உதவிகரமாக இருக்கும்.

“ ஐந்து எச்.பி. மோட்டார் வைக்கவேண்டுமென்றால் எச்.பி. ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் டொபாசிட் கட்டவேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு இது கடினமாக இருக்கிறது. ஆகவே, 50 ரூபாய் என்று இருக்கக் கூடிய டொபாசிட் தொகையை 25 ரூபாயாகக் குறைத்தால் விவசாயிகளுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும்.

“ ஒரு எரி நிறைந்து தண்ணீர் வெளியே போகவேண்டுமானால் தனியாக கால்வாய் கிடையாது. அதனால் விவசாயிகளின் நிலத்தின் வழியாகத் தண்ணீர் வந்து, மண்ணை அறித்துக்கொண்டு போவதால், விவசாயம் கெட்டுவிடுகிறது. கலெக்டருக்கு மகஜர் போட்டும் பயனில்லை.

“ ஓமலூர் தாலுகாவில் குண்டுக்கல் கிராம எரியிலிருந்து தண்ணீர் வழிந்து பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகளின் 200, 300 ஏக்கரா நிலங்களின் மீது ஓடி மண் அறித்துக்கொண்டு நிலங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. எரிக்கு அருகிலுள்ள வாய்க்கால் உடைபட்டு புஞ்சை நிலங்களின் பேரில் விழுந்து விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அதற்காக சர்க்காரில் நிலத்தைக் கட்டாயமாக வாங்கி தண்ணீரைத் தனியாக போகும்படி வாய்க்கால் வெட்ட வேண்டும். வேண்டிய செலவு செய்துவாய்க்கால வெட்டிவிட்டால், குடி மராமத்து முறையில் ஆயக்கட்டுதாரர்களாகிய நாங்கள் அதற்கு சீர்தாசையாக இருக்கிறோம்.

“ கிணறு வெட்டுவதற்காக விவசாயிகளுக்கு ரூ. 750 வரையில் இலவசமாக கொடுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு விவசாயியும் ஆயிரம்; இரண்டாயிரம் என்று செலவு செய்து வெட்டியிருக்கிறார்கள். நடுவில் பாறை விழுந்து குறிப்பிட்ட அளவு ஆழம் அவர்களால் வெட்ட முடியாமல் போயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து சர்க்கார் பூரா தொகையும் வசூலித்து விடுகிறது. அதற்காக ரூ. 750 வரையில் ஒரு விவசாயி கடன் வாங்கி, அதற்கு மேலும் தன் கையிலிருந்து ரூ. 750 செலவு செய்திருப்பானால் அதற்கு ஒரு எஸ்டிமேட் போட்டுப் பூராவும் இலவசமானியமாகக் கருதி நீக்கிவிடுவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

3-52
p.m.

SRI K. T. KOSALRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த நீர்ப்பாசன மானியத்தில் நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன். இந்த நாட்டில் எத்தனை அரசியல் கட்சிகள் இருந்தாலும், அவர்களுள்ளாரும் என்ன விரும்புகிறார்கள் என்றால், இந்த நாடு சுபீட்சமாக இருக்கவேண்டும், இந்த நாட்டு மக்கள் சுகமாக வாழவேண்டும் என்றுதான் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுள்ளாருடைய எண்ணம் நிறைவேற வேண்டுமானால், இந்த நாட்டில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் பெருக வேண்டும். அதற்கான வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டும்.

“ கனம் அங்கத்தினர் நண்பர் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் அன்று பேசும் போது ஸ்ரீ ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் இந்த ராஜ்யத்தின் முதல் மந்திரியாக இருந்தார்; ஸ்ரீ குமாரசாமி ராஜா முதல் மந்திரியாக இருந்தார்; இப்பொழுது ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் மந்திரியாக இருக்கிறார் என்று ஏதோ பேசினார்.

“ ஆனால், அங்கிருக்கும் கனம் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி போன்ற மெம்பர்கள் எங்கோ இருக்கின்ற சைனா தேசத்தையும்; ரஷ்யா தேசத்தையும், அங்கு நடக்கின்ற அணைக்கட்டுகளையும் பாருங்கள் என்று சொல்வதை விட்டுவிட்டு இந்த நாட்டில் நடக்கின்ற அணைக்கட்டுகளையும், இன்னும் நடக்கப்போகும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் சொல்ல வேண்டும்.

“ காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால் எத்தனை நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்டி முடித்திருக்கிறது என்பதை கண்காணப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதைப்பற்றி அவர்கள் ஒரு நாளை

[22nd December 1953] [Sri K. T. Kosalram]

பெய்தேயில்லை. ஆனால், எங்கோ இருக்கின்ற நாட்டில், எங்கோ இருக்கின்ற ஒரு வாய்க்காலைப் பற்றி இந்த நாட்டிலே அவர்கள் பேசுகிறார்கள். ஆகவே, எத்தகைய பொதுவுடைமை அரசாங்கம் இருந்தாலும், எத்தகைய அரசியலமைப்பு இருந்தால் நாடு சுபீட்சமடைவதற்கு நீர் வளம் மிக அத்தியாவசியமானது. இந்த ராஜ்யத்தில் நீர்ப்பாசனவசதிகள் சம்பந்தமான வேலைகள் செய்துவந்திருக்கிறதைப் பாராட்டுகிறேன்; இன்னும் என்ன செய்யவேண்டியிருக்கிறதென்பதையும் இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ ஏற்கனவே ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டோம்; மற்றொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். நண்பர் ஸ்ரீ சின்னத்தம்பித் தேவர் சொன்னார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில், எந்த ஜில்லாவில் எந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டம் வந்த போதிலும், அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் கனம் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்கள் ஞானசாமர்த்தியத்தினால் வந்தாலும் சரி, அல்லது கனம் ஸ்ரீ பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்களுடைய சாமர்த்தியத்தினால் வந்தாலும் சரி, அல்லது கனம் ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்களுடைய சாமர்த்தியத்தினால் வந்தாலும் சரி, யாருடைய முயற்சியினால் வந்தாலும் சரி, அதைப்பற்றி கவலையில்லை. இந்த ஜில்லாவில் எந்தப் பிரதேசத்திற்கு நன்மையளிப்பதானாலும், அது எந்தத் திட்டமானாலும், உத்தமமானத் திட்டம் என்று அதை நான் வரவேற்கத்தான் செய்வேன். நண்பர் ஸ்ரீ சின்னத்தம்பித் தேவர் சொன்னதை நான் தூற்றுக்கு தூறு வரவேற்கிறேன். அதை நான் மறுத்துச் சொல்லவில்லை. வைகைத்திட்டமும் அமராவதித் திட்டமும் கொண்டுவந்திருப்பதைப் பற்றி எனக்கு சந்தோஷம் தான். கனம் ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்கள் மராமத்து மந்திரியாக வந்த பிறகு அமராவதி திட்டத்தையும் வைகைத் திட்டத்தையும் அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைத்ததைக்கண்டு நான் உண்மையாகவே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“ நாங்கள் துர்ப்பாக்கியசாலிகள் என்று நண்பர் ஸ்ரீ சின்னத்தம்பித் தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அமராவதித் திட்டத்திற்கும் வைகைத் திட்டத்திற்கும் வேண்டிய முயற்சிகளை அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் செய்தார்கள். அந்தமாதிரியே நாங்களும் கீரியார் திட்டத்திற்காக முயற்சி செய்தோம்; நாங்கள் அதற்காக அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னோம். ஐந்து வருஷத்திட்டத்தில் எங்கள் கீரியார் திட்டத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளுகள் என்று சொன்னோம். சட்டசபை அங்கத்தினர்களெல்லாம் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாய மக்களெல்லாம் கலெக்டரிடம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அபிவிருத்தி வரி வேண்டுமென்று சொன்னால், நாங்கள் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னோம்; 50 லக்ஷம் ரூபாய் வரையில் வசூல்செய்து தருகிறோம் என்று ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னால் நானே சொன்னேன். அமராவதி, வைகைத் திட்டங்களுடன் எங்கள் கீரியார் திட்டம் சேர்க்கப்பட்டிருந்தால் நான் மிக மிக மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன். இந்தத் திட்டம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாமலிருப்பதைக் கண்டு நான் கவலைப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. மற்ற இரண்டு திட்டங்களோடு எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள கீரியார் திட்டத்தையும் மூன்றாவது திட்டமாக கட்டாயம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ கனம் ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்களுடைய ஜில்லாவிற்குப் பக்கத்திலுள்ள திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்தில் பொதிகைமலைச்சாரல் என்று இருக்கிறது. சங்கரன்கோயில் தாலுகாவில் பம்பையாறு போகிறது. அந்த ஜலம் வீணாகக் கடலில் போய் விழுகிறது. அந்தத் தண்ணீரானது திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்திற்கு எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒரு முறை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் 15 கோடி ரூபாய் வரை செலவு செய்தால், 1,50,000 ஏக்கர் நிலம் சாகுபடிக்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கமுடியும் என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். பூராவாக ‘இனவெஸ்டிகேட்’ செய்து, திருநெல்வேலியிலுள்ள பம்பையாறு தேக்கத்திற்கு கொண்டுவந்தால், இந்த தண்ணீரை ராமனாதபுரம் ஜில்லாவிற்கும் கொண்டு போக முடியும் என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்.

[Sri G. Samia Koorayar] [22nd December 1953]

குறைவாகவும் வடிகால் அதிகமாகவுமிருக்கிறது. அந்த பாசனவசதிக்கு ஏக்கர் கணக்கில் இத்தனை சில செக்ஸ் என்று தண்ணீர் விடப்படுகிறது. வடிகால் வசதியுள்ள ஆறு ஆனபடியால் மிகவும் அகலமாயிருக்கிறது விடப்படும் தண்ணீர் ஒரு அடிசூட ஓடுவதில்லை. ஆதலால் மில்லேர் கலங்கலுக்கும் செல்லுர் கலங்கலுக்கும் இடையேயுள்ள கலங்கல் அல்லாத பாசன வசதிப் பிரதேசமாகிய சுமார் 8,000 ஏக்கர் நிலமுள்ள 10, 15 கிராமங்கள் சரியாக தண்ணீர் பாயாமல் அடிக்கடி வரட்சி ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆதலால் அங்கு பயிர் சேதமடைந்து முக்கால் பாகம் அரைபாகம், கால்பாகம் வீதம் தானியந்தான் உற்பத்தியாகி நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதற்கு ஊத்துக்காடு என்னுமிடத்தில் ஒரு கலங்கல்கட்டிக் கொடுத்துவிட்டால் அந்த பிரதேசம் ஆறுயிரம் ஏக்கரும் சேழிப்படைந்து ஏராளமான உணவு உற்பத்தியாகும். ஆகையால் அதை உடனடியாக கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதேபோல் பக்கத்தில் சுள்ளானாறு ஒன்று இருக்கிறது. அதில் குளக்குடி என்ற கிராமம் 200 ஏக்கர் பாசனத்துக்கு ஒரு கலங்கல் இருக்கிறது. அந்த கலங்கலில் ஒரு அடி உயர்த்திக் கட்டி கொடுத்து தொழுவூர், கோவில் பத்து இந்த இரண்டு கிராமத்திற்கும் 500 ஏக்கர் நிலத்திற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் அங்கும் இரண்டு மடங்கு உற்பத்தி ஏற்படும். அந்த வசதியை சீக்கிரம் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சுள்ளானாறு வெட்டாற்றில் கலக்கும் இடங்கட்கு மேற்கேயுள்ள கிராமங்கள் 10, 12 வருஷங்கட்கு ஒரு தடவை வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு கிண்திவ்வாவும் செய்யப் படுகிறது. அதற்கு சுள்ளானாற்றில் ஒரு கீக்குமிடி கட்டிக் கொடுத்துவிட்டால் வடிகால் வசதி பூரணமாக ஏற்படும். உணவு உற்பத்தியும் பாதிக்காது. கலங்கல் கட்டிக்கொடுப்பதனால் தண்ணீர் சேதப்படாமல் மிகுதியாகி அதிக நிலத்துக்குப் பாசன வசதி ஏற்படும்.

“காவிரி மேட்டூர் அணைக்கட்டிலும் காவிரிக்கு உபநதியாகிய அமராவதியிலும் அணை கட்டி தேக்கி வேறு பாசன வசதி புதிதாக உண்டாக்கப்படுகிற பொழுது காவிரியின் பழைய, புதிய, டெல்டா பிரதேசங்கட்கு பாசன வசதி குறைவு ஏற்பட்டு அதனால் பாதகமடையும் என்று அஞ்ச இடமிருக்கிறது. ஆகையால் புதிய அணைக்கட்டு பாசனங்கள் ஏற்படுவதனால் காவிரியின் பழைய, புதிய டெல்டாப் பிரதேசங்களின் பாசன வசதிக்கு குந்தகமில்லாமல் ஏற்பாடு செய்வார் என்று நம்புகிறேன்.

“மழை அதிகமாக பெய்கிற காரணத்தாலும் வெள்ளம் அதிகமாயிருக்கிற காரணத்தாலும் சில சமயங்களில் மேட்டூர் அணை பலகை போட்டு தேக்கப்படுகிறது. பிறகு பாசன வசதி சரியான காலத்தில் திறந்து விடாமல் காய்ச்சல் ஏற்பட்டபிறகு திறந்து விடுவதால் அந்த தண்ணீர் காலந்தாழ்ந்து வருகிறது. அதற்குள் பயிர் காய்ந்து கெட்டுப்போகிறது. அவ்வாறு ஏற்படாமல் முன்னெச்சரிக்கையாக கவனிக்கவேண்டும்.

“தவிர இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள சி.எம்.பி. பைப்புகள் அதிக நீரை சரியானபடி பாய்ச்ச உதவவில்லை, அவைகள் சற்று அகலமாக இருந்தால் பாசன வசதி அதிகமாக இருக்கும். ஆகையால் அதிக அகலமுள்ள பைப்புகளைப் போடுவது கேட்டுக்கொண்டு நான் இந்த நீர்ப்பாசன மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

4-25 * SRI G. VAGHEESAM PILLAY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் ப.ம. கனம், நீர்ப்பாசன மான்யத்தை ஆதரிக்கும்போது வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிவினைக்குப் பிறகு இந்த வருஷம் இவ்வளவு மழை பெய்தும்கூட சென்னை மாகாணத்திற்கு இவ்வளவு சுபிட்சம் ஏற்பட்டும் ஐந்து லட்சம் டன் தானியம் தேவையாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நீர்ப்பாசனத்திற்கும், மின்சாரத்திற்கு அதிகம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அடுத்த வருஷம் பட்டினம் இந்த இரண்டு இனங்களுக்கும் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்க வேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதி அளித்து மின்சாரத்தை கிராமங்களுக்கு விவசாயத்திற்கு அதிகப்படியாக விந்நிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.”

[22nd December 1953] [Sri G. Vagheesam Pillay]

கொள்ள விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசன விஷயங்கள் சம்பந்தமாக அந்தந்த தாலுகாவிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் போதிய திட்டங்களை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக் குரிச்சி தாலுகாவில் கோமுகி, மணிமுத்தாநதி என்று இரண்டு நதிகள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு நதிகளிலும் கச்சிராப்பாளையம், சூலாங் குரிச்சி இரண்டு இடத்திலும் அணைகள் கட்டினால் சுமார் 15 ஆயிரம் ஏக்கருக்குமேல் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். இதை பரிசீலனை செய்து முடித்துவிட்டார்கள். இதற்கு சுமார் 45 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு இன்னும் ஒன்றிரண்டு திட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தி பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

“அது போக எங்கள் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் கடினம், வெள்ளாறு, மணிமுத்தாநதி என்று மூன்று நதிகள் இருக்கின்றன. அங்கு அணைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வரும் வாய்க்கால் தூர்ந்துபோய் இருக்கின்றன. அதை சரி செய்தால் சுமார் 50 ஆயிரம் ஏக்கருக்குமேல் பாசன வசதி ஏற்படும். விருத்தாசலம் தாலுகாவில் ஒரு அணைக்கட்டு இருக்கிறது. சுமார் 12 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு பாசன வசதி குறைவாக இருக்கிறது. அங்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏரிகள் இருக்கின்றன. 1880-ம் ஆண்டு சொற்ப செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்கீம்கள் எல்லாம் புரொடக்ஷன் ஸ்கீம்கள். ரொம்பவும் வருமானம் வரக்கூடிய ஸ்கீம்கள். ஐந்து சத விதம் வருமானம் கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தால் அந்த திட்டங்களை கவர்ன்மென்ட் எடுத்துக்கொள்வதாக திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். இவைகள் அதன் கீழ் வருகின்றன. அவைகளுக்கு ஒரு ரெகுலேட் கட்டிக்கொடுத்தால் 12 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு நல்ல சாகுபடி உண்டாகும். இதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற ஆண்டில் இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தேன். அப்பொழுது அதற்கு falling shutters போட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவ்விதம் பாலிங் ஷட்டர்கள் போடுவதற்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று இருக்கும். வேலை செய்யும் அந்த ஸ்கீமை எடுத்துவிட்டு ரெகுலேட்டர் வைப்பதற்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் தாலுகாவாகிய சிதம்பரம் தாலுகாவில் சின்னச் சின்ன ஏரிகள் இருக்கின்றன அந்த ஏரிகளுக்கெல்லாம் வாய்க்கால் வெட்டினால் சாகுபடிக்கு வாய்க்காக இருக்கும். இன்னும் பல பிரதேசங்களில் பாய்ச்சல் தரம், வடிகால் தரம் முக்கியமாக கிடையாது. அதனால் எல்லா வாய்க்கால்களையும் சர்க்கார் செலவிலேயே வெட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று யோசனை சொல்லுகிறேன். இவ்விதம் வாய்க்கால், வடிகால் வெட்டிக் கொடுத்தால் சுமார் ஆயிரக் கணக்கான நிலங்களை இரண்டு போக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். அங்குள்ள நிலங்களும், தஞ்சை ஜில்லா நிலங்களும் நல்ல வளம் உள்ள நிலங்கள். அதைச் செய்து கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக பெருக்கலாம். இதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இன்னும் சில இடங்களில் குடி மராமத்து சட்டத்தை 1953-ல் பண்ணவில்லை. அவ்விதம் செய்தால் இன்னும் சுமார் 200 ஏக்கர் ஆய்க்கட்டு உள்ள வாய்க்கால்கள் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். சர்க்கார் வாய்க்கால்களை வெட்டிக்கொடுத்து நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்தால் அந்த மராமத்து சட்டப்படி செலவு செய்யப் பட்ட பணத்தை அந்த விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அந்த சட்டம் இருக்கிறதெயொழிய அதை இப்பொழுது அமுல் நடத்துவதாக தெரியவில்லை. அதை அமுல் நடத்தினால் இன்னும் அதிகப்படியான நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். 200 ஏக்கர்களுக்கு உட்பட்ட நிலத்திற்கு இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் இன்னும் அதிகமாக உணவு உற்பத்தியை பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri G. Vagheesam Pillay] [22nd December 1953]

“தென்னாற்காட்டில் பல இடங்களில் ஆர்டிசன் கிணறுகள் இருக்கின்றன. சிதம்பரம் தாலுகாவிலும் விருத்தாசலம் தாலுகாவிலும் சுமார் 121 ஆயிரம் artesian கிணறுகளை சர்க்கார் வெட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அங்கு 25 பைப்கள் வைத்து வேலை நடத்தலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. இன்னும் 50 வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன் பத்திரிகையில் பார்த்தேன் சப்-ஆர்டிசன் கிணறுகளுக்கு மூன்று வருஷங்களுக்கு சுமார் 24 கோடி ரூபாய் செலவுதிக்க இந்தியா சர்க்கார் தயாராக இருப்பதாகப் பார்த்தேன். ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் 500000 கேட்டி ரூப்பதாக தகவல் வந்தது. குறிப்பாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் எல்லா இடங்களிலும் இந்த மாதிரியான கிணறுகள் இருக்கின்றன. அவ்விதம் இருப்பதால் இந்த ஸ்கீமில் அதையும் சேர்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிணறு சப்-சிட் ஸ்கீம் மாதிரி இதையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவைகளுக்கு ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் தான் செலவாகும். இந்த கிணறு மான்யத்தில் பாதி ரூபாய் சர்க்கார் செலவு செய்யும் பேர்பாதி ரூபாய் ரயத்துக்களுக்கு நீண்ட கால கடனாகக் கொடுத்தால் பல சப்-ஆர்டிசன் கிணறுகள் உற்பத்தியாகும். அதனால் விவசாயம் விருத்தியாகும். இதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்திய அரசாங்கம் கொடுக்கும் சலுகையை உபயோகித்துக்கொண்டு நம் மாகாணத்திற்கு வசதி தேடிக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேத்யா தோப்பு அணைக்கட்டிலிருந்து யிராசூர் கிராமம் வரையில் சுமார் 300 ஏக்கர் நிலம் புஞ்சை நிலமாக இருக்கிறது. இந்த 300 ஏக்கரையும் நஞ்சையாக மாற்றுவதற்கு சுமார் ரூ. 7,000 சாக்ஷன் ஆகி விட்டது. பிறகு வாய்க்கால் வெட்டாமல் நிறுத்திவிட்டார்கள். இந்த நிலங்களை பள்ளமாகிவிடாதான் வாய்க்கால் வெட்டிக் கொடுக்கமுடியும் என்று சிப் எஞ்சினியர் சொல்லுகிறார். இப்பொழுது ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 500 செலவாகி வசதி இல்லாமல் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டில் அதை எடுத்துக் கொண்டுக்கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே சாக்ஷன் ஆன ஸ்கீம்களை உடனடியாக எடுத்து நடத்தவேண்டும். ஷே வாய்க்காலை shewale shewale எடுத்துக்கொண்டு வாய்க்கால்களை வெட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் மற்ற வாய்க்கால்களையும் வெட்டிக் கொடுத்தால் ரொம்பவும் செளகரியம் ஏற்படும். இப்பொழுது சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தை எங்கள் ஜில்லாவிற்கு கொண்டு வந்திருப்பதற்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அத்துடன் மின்சாரத்தையும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று ஒரு மாதத்திற்கு முன் விவசாய மந்திரியினிடம் சொன்னதற்கு 26-ந் தேதி inspection போது விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று சொன்னார். இந்த சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் ஆரம்பிக்கு முன் இப்பொழுது நெய்வேலி சுரங்கவேலையும் ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. அதனால் இதை உடனடியாக செய்து கொடுத்தால் ரொம்பவும் செளகரியமாக இருக்கும். இன்னும் மற்ற இடங்களுக்கும் லால் பேட்டை, காட்டு மன்னார்குடி ஸ்ரீமஷ்ணம் முதலிய இடங்களுக்கு விஸ்தரித்து விடலாம். வீடுகளுக்கு விளக்குகள் போட வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுவதற்காகத் தான் போடவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது 40 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி குறைவாக இருக்கிறது. அவைகளுக்கு செளகரியம் ஏற்படும் என்பதற்காகத்தான் இதை குறிப்பிடுகிறேன். ஆர்டிசன் கிணறுகள் உள்ள இடத்தில் இந்த மின்சாரத்தை விஸ்தரித்தால் உணவு உற்பத்திக்கு செளகரியம் ஏற்படும். ஆகவே இந்த மின்சாரத்தை சமுதாய அபிவிருத்தி திட்ட எரியாவில் விஸ்தரித்துக் கொடுத்தால் ரொம்பவும் செளகரியம் ஏற்படும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை கணம் மராமத்து மந்திரி கவனிக்கவேண்டும். கடலூரிலும் விருத்தாசலத்திலும் அநேக மணல் மேட்டை வாய்க்கால்கள் இருக்கின்றன. அந்த மணலை எடுத்துக்கொடுத்தால் உணவுப் பெருக்கை விருத்தி செய்து கொடுக்கமுடியும். இவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் அநேக லாபகரமான ஸ்கீம்கள் இருக்கின்றன. திருவேந்திபுரம்—திருவதிகை இந்த 2, 3 ஸ்கீம்களை எடுத்துக் கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த இரண்டு மூன்று அணைக்கட்டிலையும் எடுத்துக்கொண்டு திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

[22nd December 1953]

*Sri A. K. HANUMANTHARAYA GOUNDER:—“மதிப்பிற்குரிய உறுதிப்பாட்டாளர் அவர்களே, தற்போது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் திட்டப்பாசன மான்யத்தை எதிர்த்து, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு இன வாரித்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 4-94 p.m.

“நமது ராஜ்யத்தில் முக்கியமான கைத்தொழில் விவசாயம். அந்த விவசாயிகள் இன்றைக்கு என்ன நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்கள் ஏழ்மையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமானால், அவர்களுக்குச் சர்க்கார் போதுமான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். ‘விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும்; அவர்களுக்கு வேண்டிய செளகரியங்களையெல்லாம் செய்து தரவேண்டும்’ என்று சர்க்கார் பல இடங்களில் இம்மாதிரியான அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்று சதா சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்தச் சர்க்கார் நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு ஏன் இந்த குறைந்த தொகையை ஒதுக்கி, குறைவான திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண வருத்தமாய் இருக்கிறது.

“இந்த ஏழை விவசாயிகள் இன்றைக்கு இரண்டு விதமான வரியைச் சர்க்காருக்கு செலுத்துகிறார்கள் என்பதைச் சர்க்கார் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நிசத் தீர்வை என்பது ஒன்று; விற்பனை வரி என்பது இரண்டு. ஆகவே, இப்படி இரண்டுவிதமாக விவசாயிகளிடம் சர்க்கார் வரி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்றால், விவசாயிகளுடைய நிலைமை எப்படி நான்கு நாள் அபிவிருத்தி அடையும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

“உடனடியாக இந்த ஏழை விவசாயிகள் வைத்திருக்கும் மேட்டுப் பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதியைச் சர்க்கார் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், திருப்பத்தூர் தாலுகா ஒரு மேட்டுப் பிரதேசம்; நீர் ஊற்று இல்லை; மலைப் பிரதேசத்திலிருந்து வரும் மழைத் தண்ணீரைத் திருப்பி, ஏரிகள் கட்டி, மழைத் தண்ணீரை நிறுத்தி வைத்து, மேட்டுப் பிரதேசங்களுக்கு நீர் ஊற்று அதிகரிக்க செய்தால் விவசாயிகள் பயிர் செய்து வருவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

“திருப்பத்தூர், கங்குந்தி ஜமீன்களில் பழைய ஏரிகள் பழுது பார்க்கப் படாமல் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகள் தக்கபடி மராமத்து செய்யப்பட்டால், தண்ணீர் அதில் தேங்குவதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் நஞ்சை நிலமாக ஆகும். அதனால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த ஏரிகளில் மதகுகள் கோடிகள் பாழடைந்திருப்பதால், அவைகள் கவனிக்கப்படவேண்டும். தாலுகா உத்தியோகஸ்தர்கள் இது விஷயமாக தக்க ஏற்பாடு செய்வதோடு, சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும் கலந்துகொண்டு, மேற்படி இடங்களை பார்வையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அப்படிச் செய்தால், மேட்டு நிலங்கள் நஞ்சை நிலங்களாக மாறுவதோடு மட்டுமல்லாமல் ஏழ்மை நிலையிலுள்ள விவசாயிகளுக்கும் உதவிகரமாக இருக்கும். அவர்கள் கஷ்டமில்லாமல் வாழ்வதற்கு ஏதுவாகவும் இருக்கும்.

“சர்க்காரிடம் போதுமான பணம் இல்லவேண்டு உத்தேசிக்குமானால், நெடு நாட்களாக யாதெரு செளகரியமும் அந்தப் பகுதிகளில் செய்து கொடுக்காமல், அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த மேற்படி ஏஸ்டேட் சொந்தக் காரர்களுக்கும், ஜமீன்தாரர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை மிஸ்குந்து ஒரு பகுதியை இந்தப் பிரதேசத்திற்காகச் செலவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அந்தப் பகுதிகளுக்கு அவர்கள் யாதொருவிதமான மராமத்தும் செய்யாமல், விவசாயிகளின் நிலைமையை ஏந்த வகையிலும் அபிவிருத்தி செய்யாமல் இருந்துகொண்டு அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த ஜமீன்தாரர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையிலிருந்து ஒரு பகுதி இந்த ஏரிகள் மராமத்து போன்ற விவசாய இனங்களுக்குச் செலவிடவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு ரூபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

[Sri A. K. Hanumantharaya Gounder] [22nd December 1953]

“மேற்படி நிலையில், பாலாறு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறது. கங்குந்தி டிவிஷனில் பாலாறு பிரியும் ஆவாரங்குப்பம் என்னும் இடத்தில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டி நரை தேக்குவதற்கான திட்டம் ஒன்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தத் திட்டத்தைப் பார்க்கும் காலத்தில் அது ஒரு கண் துடைப்பு வேலையாகத்தான் தோன்றுகிறது.

“நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் வந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய நதி அல்ல இந்தப் பாலாறு. நெடு நாட்களுக்கு முன்பாக மைசூர் கவர்ன்மென்டுக்கும் நம்முடைய சர்க்காருக்கும் ஏற்பட்டுள்ள ஒப்பந்தத்தை மீறி மைசூர் கவர்ன்மென்டார் ஒரு தேக்கத்தைக் கட்டி, அந்தத் தண்ணீரை சென்னை ராஜ்யப் பிரதேசத்திற்கு வரவொட்டாமல் தடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப் படுகிறோம். ஆகையால், மேற்படி ஒப்பந்தத்தில் குறுக்கிட்டு மைசூர் சர்க்கார் செய்திருக்கும்படியான காரியத்தை விசாரித்து, தக்க ஏற்பாடு செய்து, பாலாற்றில் ஏதோ சில மாதங்கனிலாவது தண்ணீர் வரும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால், ஆயிரக்கணக்கான நஞ்சை நிலங்கள் சாகுபடிக்கு கொண்டுவரக்கூடிய நிலையில் இருக்கும். திருப்பத்தூர் தாலுகாவைச் சேர்ந்த கங்குந்தி எஸ்டேட்டைச் சேர்ந்த 22 கிராமங்களில் 12 கிராமங்கள் அணைக்கட்டு கட்டக்கூடிய செழிப்பான இடம். ஸ்டைக்லண்ட் கான தேன்னத்தோப்புக்கும், நஞ்சை நிலங்களும் வீணாகப் போகின்றன. அனாவசியமான திட்டங்களைக் கொண்டுவராமல், மைசூர் கவர்ன்மென்டோடு ஒரு ஏற்பாடு செய்து பாலாற்றில் தண்ணீர் வரும்படி செய்தால் நல்லது. விவசாயிகளுக்கு தக்காவிக் கடன் கொடுப்பது, இரட்டை வரியை நீக்குவது போன்ற காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

“உடைந்து போயிருக்கும் ஜவ்வாது ராமசமுத்திரம் ஏரி, தணநாயக்கன் ஏரி, நாராயணபுரம் ஏரி, உடைந்து போயிருக்கும் கொல்லப்பன் ஏரி இவைகள் ரிபேர் செய்யப்படவேண்டும்.”

4-40
P.M.

*SRI P. CHELLATHURAI :—“கனம் உதவிசபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன் வைத்திருக்கும் நீர்ப்பாசன மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன். அத்துடன் நமது அரசாங்கத்தார் செய்த, செய்துகொண்டிருக்கிற, செய்யப் போகிற நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு நான் என் மனப்பூர்வமான ஆதரவைத் தருகிறேன். இந்த நிலைமையில் மிகவும் முக்கியமாக என்ன ஜில்லாவில் என்னுடைய திருவாடானைத் தாலுகாவில் நீர்ப்பாசன திட்டவேலைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் வருந்தத் தக்க முறையில் புறக்கணிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அரசாங்கத்தாருடைய நீர்ப்பாசன திட்டம் மிகவும் முக்கியமென்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். ஆனால், ஒவ்வொருவரும் அவர்களுடைய திட்டத்தை நிறைவேற்றும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நீர்ப்பாசன திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு அவ்வளவு பணம் அரசாங்கத்தினிடத்தில் இருக்குமா என்ற சந்தேகம் மட்டும் எல்லோருக்கும் உண்டு. அரசாங்கம் நல்ல திட்டங்கள் செய்ய யோசனைகள் சொல்லப்பட்டன, இதற்கெல்லாம் பணம் வேண்டாமா? நீர்ப்பாசன திட்டங்களைத் தவிர வேறு எந்தத் திட்டங்களும் அவ்வளவு முக்கியமானது அல்ல என்பது எனது கருத்து. நகர அபிவிருத்திக்காக பெரும் பகுதி பணம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்காவது, இந்த நகர அபிவிருத்தி திட்டங்களைக் நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆவல். உணவுப்பொருள் முக்கியமானது, அதற்காக தண்ணீர் வசதி வேண்டும். ஆதலால் நகர அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கி உள்ள தொகை நீர்ப்பாசன வசதிக்காக உபயோகப்படுத்தினால்தான் போதிய அளவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“ராமநாதபுரம் ஜில்லா, மதுரை ஜில்லா, விவசாயிகளுடைய கசப்பு ஏற்படுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். வைகைத் திட்டம், என்ற திட்டத்தை அரசாங்கத்தார் கொண்டுவரப்போகிறார்களே, இது இரண்டு ஜில்லா மக்களாலும் வரவேற்கப்பட்டது. இந்த திட்டம் மதுரை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் எந்தெந்த பகுதி மக்களுக்கு பலன் கொடுக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை, என்று அரசாங்கத்தினிடையே பதிலிருந்து தெரிந்துகொண்டேன். இந்த வைகைத் திட்டத்தில் சில ராமநாதபுரம் பலன் அடையும் என்று பேசினார்கள்.

[Sri P. Chellathurai] 22nd December 1953]

திருவாடானை தாலுகாவிற்கு பலன் தரும் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை யும் பட்டெட்டில் குறிப்பிடப்படவில்லை. வைகைத் திட்டத்தினால் என் னொருதீக்கு எந்த அளவு பணம் கிட்டும் என்று அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைத்த பதிலில் திட்டவாட்டமான முடிவு எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. மதுரை ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் பேசும்பொழுது மதுரை ஜில்லாவுக்கு நன்மை ஏற்படுமென்றும் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு நன்மை என்று ராமநாதபுரம் ஜில்லா வாசிகளும் பேசுகிறார்கள். இந்த வைகைத் திட்டம் கொண்டுவருவதால் அரசாங்கத்தை இரு சாராரும் பாராட்டாத நிலை ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற பெரும்பயம் ஏற்படுகிறது. திருவாடானை தாலுகாவின் நிலையப்பற்றி அனைவரும் அறிவார்கள். அமைச்சருடன் பரிவுடன் பேசும் செல்வாக்குப் படைத்தவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. அடக்க முடைய வர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் அந்த பாக்கியம் கிட்டுவதில்லை.

அடக்கமுடையார் அறிவில் என்றெண்ணி
கடக்கக் கருதவும் வேண்டாம்—மடைத்தலையில்
ஒருமீன் ஓட உருமீன் வருமளவும்
வாடிபுருக்குமாம் கொக்கு.

ஆதலால் அறிமச்ச முறையாலும், அன்பு முறையாலும் எல்லோருக்கும் சமந்தர்ப்பம் வழங்கும் ஆட்சி நடைபெறவேண்டும். திருவாடானை மக்கள் எவர்களுக்கும் பிற்பட்டவர்கள் என்று நினைக்கக்கூடாது. இதற்குச் சரித் திரத்தில் மறுக்க முடியாத ஆதாரங்கள் உண்டு. நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மனக்கொதிப்புடன் சொல்லுகின்றேன்; வேறொன்று மில்லை.

“மெய்ப்பர் சூர். வி. ஸ்வாமிநாதன் அவர்கள் அவர்களுடைய சுற்றுப் பிரயாணத்தில் எங்களுடைய தொகுதியில் ஒரு மாநாட்டிலே கலந்துகொண்டு போனபோது (10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்) கல்லாறு திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் அரசாங்கத்தின் யோசனையில் இருக்கிறது. திருவாங்கூர் அரசாங்கத்திற்கும் நம் அரசாங்கத்திற்கும் ஒரே ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நாங்கள் நம் அரசாங்கத்திற்கும் ஒரே ஒப்பந்தம் தண்ணீரை உங்களுக்குத் தருகிறோம் மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு தண்ணீரை உங்களுக்குத் தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இனிமேல் நமக்குக் கவலையில்லை. பஞ்சப் பெய்க்குப்பயந்து தஞ்சைக்கு தஞ்சை புகவேண்டியதில்லை என நெஞ்சுக்கு ஆறுதல் சொன்னார். பிறகு இந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டது என்று தெரிந்து நாங்கள் பொதுமக்களிடம் இதைப் போய்ச்சொன்னால் ஒருக்கால் மிக்க கோபம் கொள்வார்களோ என்று அஞ்சி இருந்துவிட்டோம். மக்களிடம் போய் கொள்வார்களோ இருக்கிறது. தலைவராயிருந்து ஏதாவது சொல்லி செல்லமுடியாத நிலையில் கொட்டை எழுத்துக்களில் வந்துவிடுகிறது. விட்டால் பத்திரிகைகளெல்லாம் கொட்டை எழுத்துக்களில் வந்துவிடுகிறது. ஆனால் என்னையோன்ற ஊழியர்கள் எது பேசினாலும் பத்திரிகையில் வருவதில்லை. ஒரு கோமாளித்தனம் செய்தால் பத்திரிகைகளிலெல்லாம் கொட்டை எழுத்தில் போட்டுவிடுமென்று எண்ணுகின்றேன். ‘எங்கள் திருவாடானைத் தாலுகாவைக், காப்பாற்றுவதற்கு’ ‘எங்கள் திருவாடானைத் தாலுகாவைக் காப்பாற்றுவதற்கு’ என்று மந்திரம் சொல்லுவதுபோல் சொன்னால் இதனால் பலன் ஏற்படுமோ என்று நினைக்கின்றேன்.”

*SRI A. GOVINDASAMI NAYAGAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்ட வெட்டுப் பிரரேசையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் கூறுகின்ற யோசனைகளை சர்க்கார் இது வரையும் கவனிக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். வரவு செலவுத் திட்டம் வருகின்ற போதெல்லாம் எங்கள் குறையையும், அதற்கு இனிமேல் இப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னாலும் இது வரையிலும் மந்திரியார் கவனித்ததாகத் தெரிய வில்லை. காரணம் நிதி மந்திரியார் மனத்திலே ஏதோ ஓரளவு நன்மை செய்துவிட்டதாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். வேண்டுமானால் அவருடைய தொகுதிக்கு வேண்டிய நன்மைகள் செய்திருக்கலாம். அதனால் நிதி மந்திரியார் சிரிக்கலாம். ஆனால் எங்கள் தொகுதிக்கு எவ்விதமான நன்மையும் செய்யப்படவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத் தோடு எடுத்துச்சொல்லுகிறேன். மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் கூறுகின்றதை

4-50
P.M.

[Sri A. Govindasami Nayagar] [22nd December 1953]

நாம் கேட்டு, அதன்படி நடப்பதா என்று இருப்பதால்தான் இதை இங்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எங்களுடைய ஜில்லாவாகிய தென் ஆற்காடு மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது. இதுபற்றி பணமறை எடுத்துச் சொல்லியும் இதுவரை ஒன்றும் செய்யவில்லை. காரணம் எங்கள் மாவட்டத்திலே கால்கிரஸ் பெருவாரியாக தோற்றதே என்ற கருத்தினால், அந்த மக்களை மறந்து இருக்கிறார்களா? நிதி மந்திரி குறுக்கிட்டு உங்கள் ஜில்லாவில் நெய்வேலி நிலக்கரி சுரங்கம் இருக்கிறதே. அது போதாதா. நெய்வேலியிலும் வெள்ளைக்காரன் சுரண்டலிலும், வடநாட்டில் சுரண்டலிலும் நம் மக்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது ஒழிய வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவிலே பெரிய ஜீவ நதி இல்லாவிட்டாலும், இருக்கும் கெடின நதியில் திருவேந்திரபுரம் அணை மண் மூடி இருக்கிறது என்பதை திரு. வாசேசம் பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார். மண் மூடி பல் வருஷங்களாகியும் சர்க்கார் கவனிக்கவில்லை. மேலும் இதுபற்றி முன்னர் கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் முதலியார் மந்திரியாக இருந்ததிலிருந்து சொல்லிவரப்படுகிறது. எங்கள் ஜில்லாவுக்கு சுற்றுப்பிரயாணம் வரும்போதெல்லாம் கவனிப்போம் என்று சொல்லிவந்தார்கள். ஆனால் இப்போதும் அந்த இடத்தில் குறை நீக்கிய பாடிஸ்லையாகையால், இனியாவது அதை கவனிப்பார்களென்ற எண்ணத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஸ்ரீ வாசேசம் பிள்ளை அவர்கள் கள்ளக் குறிச்சிலுள்ள கோமதி நதி, மணி முத்தாறு நதி திட்டம் நிறைவேற்றினால் பல் ஆயிரக்கணக்கான நிலம் பயிராகும். அதுவும் பக்தவத்சல முதலியார் முன்னர் மந்திரியாக இருந்த காலத்திலிருந்து இந்த திட்டம் ஆரம்பிப்பதில் இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் ஒன்றும் செய்வதில்லை. ஆனால் நாங்கள் மக்களுக்கு பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்காகத் தான் எங்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர் உருவத்திலே இங்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்; பத்திரிகையில் பெயர் வருவதற்கில்லை. ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இனையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால் மறப்படியும் மந்திரியாக வந்திருக்கும் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் முதலியார் கவனிப்பார்கள் என்பதற்காகத்தான்.

“எங்கள் மாவட்டத்திலே பெரும்பாலாக எங்கும் தண்ணீர் பஞ்சம் என்பதை சுற்றி தெரிந்துகொண்டேன். அதிலும் எங்கள் மாவட்டத்திலே குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியாகிய விக்ரவாண்டியில் குடிக்கவும், விவசாயத்திற்கும் போதிய தண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனர். விக்ரவாண்டி தொகுதியில் பனமலை ஏரி இருக்கிறது. இந்த ஏரிக்கு நந்தன் கால்வாய் மூலம் ஜலம் வரவேண்டும். இதன் மூலம் 3,000 ஏக்கருக்கு மேல் விளைச்சல் இருந்தது. ஆனால் இப்போது கடந்த ஆறு வருஷங்களாகப் பருவ மழை இல்லாத காரணத்தால் தண்ணீர் இல்லை. நந்தன் கால்வாய் வாய்க்காலும் தூர்ந்துவிட்டது. அதனால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனர். இதை மராமத்து செய்தால் பனமலை, அனந்தபுரம், சந்தேமங்கலம் முதலிய கிராம மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். விக்ரவாண்டியில் மற்றொரு கால்வாய் இருக்கிறது. அதாவது பிரெஞ்சுக் கால்வாய். அது பனமலை, துறவி, ராதாபுரம் வழியாக புதுவை பகுதிக்கு போகின்றது. துறவி பக்கத்திலிருந்து ஒரு வெட்டுக்காடு கிடைக்காவிட்டால் கால்வாய் வெட்டவேண்டும். இது பற்றி எஞ்சினியர் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டு, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாகச் சொன்னார். அதற்கு செலவும் சுமார் மூவாயிரம்தான் ஆகும். ஆகையால் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் ஜில்லாவில் பெருவாரியாக விவசாயத்திற்கு விளைந்து நிலமே நம்ம வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது. பசிரத்தப் பிரயத்தனப்பட்டு ஆகாய கங்கையை கொண்டுவந்ததுபோல், நாங்கள் விளைந்துக்குள் விளைந்து, விளைந்துக்குள் விளைந்து வெட்டிப் பாதான கங்கையை கொண்டுவரவேண்டியிருக்கிறது. குடி தண்ணீருக்கே இவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறதென்றால் விவசாயம் செய்வதன் கஷ்டத்தைக் குறிப்பிட வேண்டியதில்லை.

“ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அதிலே இவைகளைல்லாம் வந்தால் உணவுப் பஞ்சம் தீருமென்றெல்லாம் மக்களை ஏமாற்ற நம்முடைய இன்றைய பொருளாதார நிலையிலே நம் நாட்டுக்கு

[22nd December 1953] [Sri A. Govindasami Nayagar]

இந்த ஐந்தாண்டு திட்டம் வேண்டாம். அந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தை விட்டுவிட்டு, இன்று இருக்கிற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு நீர்பாசன திட்டத்திற்கு வேண்டியவைகளைச் செய்யுங்கள். திட்டங்களை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்று மேலும் உணவுப் பஞ்சத்தை அதிகரிக்க வேண்டாம். மழை பெய்துவிட்டது, விவசாயிகள் நன்கு பயிர் செய்வார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லவேண்டாம். இப்பொழுது பெய்திருக்கும் மழை போதாது. ஆகவே ஆட்சிப்பொருப்பினுள்ளவர்களும், அதிகாரிகளும் இச்சமயத்தில் உடனடியாக நீர்பாசனத்திற்கானவைகளை செய்துதர வேண்டும்.

“இரட்டை ஏரியை மாஜி முதல் மந்திரி ஸ்ரீ ரெட்டியார் புதிய கால்வாய் வெட்டி தன் சொந்த நிலத்திற்கு தண்ணீரை கொண்டுபோவதால் இன்றையாண்டு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பனமலை ஏரியினால் அனந்த புரம், சந்தேமங்கலம், கலியாணம்புண்டி, முதலிய இடங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும். ஆகவே இவைகளையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும்.”

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

*SRI S. SWAMIKANNU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்பாசன திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு ஐந்து, ஆறு வருஷகாலமாக சர்க்கார் அநேக நீர்பாசன திட்டங்களையும் வசதிகளையும் முடித்துக்கொடுத்து இருப்பதாகவும் இதற்கு மேலும் அநேக பாசன வசதிகள் செய்து கொடுப்பதாயும் சொல்லி வருகிறார்கள். இது விஷயமாக ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறேன். தென்னாற்காடு ஜில்லா விருத்தாசலம் தாலுகாவில் ஐந்து லட்சம் ரூபாய், நில வரி வருமானமுள்ள காலத்தில் அங்கு எம்ஜெளி என்று ஒரு ஏரி திட்டத்தை முப்பது வருஷங்களுக்கு முன் கட்டி அதன் கீழ் 19 ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்சையை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். எட்டு வருஷ காலமாக மழை இல்லாமல் வெள்ளாற்றில் மணல் கொண்டுவந்து தூர்ந்து கிடக்கிறது. அதனால் ஐந்து, ஆறு வருஷகாலமாகவே 19 ஆயிரம் ஏக்கரில் ஐந்து ஆயிரம் ஏக்கர் கூட சாகுபடியாகவில்லை. விவசாயிகள் புஞ்சை சாகுபடி செய்தும் வரி வஜா செய்வது சர்க்காருக்குத் தெரியும். அதை உடனடியாக இந்த மராமத்து இலாகா மராமத்து செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் அது விவசாயிகளுக்கு செளகரியமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த ஏரியின் ஆயக்கட்டு இல்லாத 3½ பிரக்கா சம் பந்தப்பட்ட கிராமங்கள் புஞ்சை நிலம் உள்ளவர்கள். அதில் ஒவ்வொரு கிராமமும் மைனர் இரிகேஷனிலிருந்து வருகிறது. அதற்கு மராமத்து கிடையாது. அது இப்பொழுது மைனர் இரிகேஷனில் இருக்கிறது. அதை மைனர் இரிகேஷன் மேற் பார்வையிலிருந்து எடுத்து மராமத்து இலாகாவிற்கு மாற்றினால் போதுமான வசதிகள் உண்டாகும். பிறகு அந்த தாலுகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உணவு பிரச்சனை வராது. சர்க்கார் இதை கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அதே போல் வெள்ளாளில் பெலாந்தரை அணைக்கட்டு ஒன்று ஏற்கனவே கட்டப் பட்டு இருக்கிறது. அதன் மெயின் வாய்க்கால் பதினைந்து மைல் தூரம் போய் 13 ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்சை ஆயக்கட்டு சாகுபடியாகி வருகிறது. நான்கு மைல் தூரம் விருத்தாசலம் டிவிஷனும் 11 மைல் தூரம் சிதம்பாம் மைல் தூரம் போய்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் வசதி இல்லாது இருக்கிறது. ஒரே டிவிஷனில் இருந்தால் செளகரியமாக இருக்கும். 13 ஆயிரம் ஏக்கரில் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் ஒவ்வொரு ஏரி கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. 150, 250 ஏக்கர்கள் உள்ள ஏரிகள் மராமத்து கிடையாது. அவைகளுக்கு வருஷம் ரூபாய் 3,000 பராமரிப்பு சிலவு நடந்துவருகிறது. மராமத்து கிடையாது. ஏரிகள் மண் மேடாக இருக்கிறது. அவைகளுக்கு உடனடியாக மராமத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Mr. Speaker, Sir, let me at the beginning offer my grateful thanks to the hon. Members for the very constructive criticisms and suggestions they have offered here to-day on this

[22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Demand. I have carefully made notes of every suggestion that has been offered and I shall try to reply to some of the most important aspects of the question that have been presented here and even if I fail to touch a matter that has been referred here, it should not be taken that it has been ignored. We have arranged to get the speeches of hon. Members published in the form of a booklet so that it could be distributed to the District Collectors and they would be asked to offer their remarks on the expediency, necessity and usefulness of the schemes so that the Government can try to implement them at the very earliest possible opportunity.

"No doubt, I have stated earlier in reply to a question that we have a sort of a principle laid down for taking up certain of the schemes, viz., that it should give us at least a 2 per cent return or that the Government can incur only expenses to the extent of Rs. 300 per acre. Well, that is not an inviolable principle. The Government do consider very important problems affecting the economic conditions of all places and especially when a place is famine-stricken, we will have to go back upon this principle and execute such works in very special cases. So, let there be no misapprehension that the Government will not consider uneconomic schemes. After all, if the Government want to follow this principle, as I have already stated, it is due to the fact that if we launch upon a number of uneconomic schemes, it would only reflect back on the general public by way of general taxation as we have to borrow. This State is not affluent to squander money. This State is not having huge reserves so as to squander them. Squandering should not be taken as spending upon an unimportant item of work. When we are hard put for money, we have got to conserve every kind of energy and spend it in the most economical and useful way. When we borrow and execute schemes, it means we will have to pay four per cent on the outlay. It is only because of that, I have to say that we have got to carefully select schemes for execution especially when they are uneconomical. Sir, Malabar people especially have made a sweeping suggestion in resolutions passed by their agricultural associations, that all schemes giving a return of half a per cent should be executed. It is more or less a sweeping request which I am afraid, for that matter even if hon. Members on the other side wield power they will not concede.

"However, Sir, to-day I am particularly happy that the Hon. Speaker has been generous and has allowed one or two extensions of time-limit for this Demand if I may say so because originally it was put down as 'two hours', then 'three hours' and subsequently it became 'four hours'. I am very happy that the Chair had been so generous in a matter which is vitally important to this State. Nearly 30 hon. Members have taken part in the discussion and they should have been happy that they had an occasion to say what they felt on this matter.

"Now, I shall try to cover up in a sketchy way certain important aspects of the suggestions offered by hon. Members. My hon. Kandaswami, while supporting the out motion,

[22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

suggested in a general way that all kinds of favouritism have been shown to such and such, especially to the mirasdars of Tanjore, and that the department is not very helpful in solving the difficulties presented to them like the distribution of water. Well, I am very sorry to hear that. I would request the hon. Member to bring to the notice of the Government then and there such specific instances and such actions, if any had taken place, so that we could take cognizance of the same and pull up the officers concerned. 5-10 p.m.

"Mr. V. R. Krishna Ayyar spoke about Malabar. Of course he started by saying that Malabar had had a raw deal at the hands of this Government. Well, Sir, Malabar is a very backward district. I quite concede that it requires encouragement. It should be made clear that there are no big rivers in Malabar and so we could not think of big projects in that district. But there are small schemes that could be taken up so that the food scarcity that is prevalent in Malabar may be partially relieved. Mr. Krishna Ayyar also spoke about the possibility of tapping a source for electricity from a waterfall of 2,000 feet in Wynad, which would be a perennial source for the development of electricity. I would like to assure the hon. Member that where such a perennial source exists, Government would certainly try to investigate the scheme and try to include it if not in this Five-year Plan at least in the supplementary plan that might be prepared.

"Sri R. V. Swaminathan, who spoke next, spoke about the 'Vaigai' scheme. As hon. Members may be well aware by now, the very useful 'Vaigai' scheme has been sanctioned by the Planning Commission. Mr. Swaminathan has voiced forth the apprehensions of the people of Manamadurai, Paramakudi and Ramanathapuram, who fear that their present source of water supply would be affected by the implementation of the 'Vaigai' scheme. I would like to give an assurance on behalf of the Government that the people of Ramanathapuram, Manamadurai and Paramakudi who are lower down, would not be affected at all by this scheme. Hon. Members should remember that I represent the constituency of Ramanathapuram and as such I would be fully alive to the needs of my area. If hon. Members are not able to believe my words, I cannot help it. Let them hear the views of the Engineers in charge of the 'Vaigai' scheme. The Engineers would testify that it is not proposed to divert the course of the Vaigai river at all. They propose during the season when Periyar remains closed to construct a dam lower down, draw 4,000 million cubic feet of water from the Periyar river and then to implement the scheme. I would like to assure hon. Members that the Engineers will keep a clear account of every drop of water that will flow through Vaigai during floods and other times. Therefore let not the agriculturists of Ramanathapuram, Paramakudi and Manamadurai feel that they would suffer by the coming into being of this 'Vaigai' scheme. Let me inform hon. Members that we have not yet come to a decision which area this scheme should serve. There are alternative schemes. Water can be taken to Tirumangalam or through the existing canals, it can be taken to parts of

[22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Melur and Sivaganga taluks. Whichever is more economical would be given due consideration. Another aspect of the question is first of all to consider which of the area, either Ramanathapuram or Tirumangalam, is more backward. Mr. Swaminathan has suggested that both the areas could be served partially. It might also be considered. I may say that, that suggestion is also engaging the attention of the Government. Anyhow no definite decision has been arrived at so far. It will take some time before we arrive at a final decision. In the meantime we will carefully consider the suggestions of hon. Members. The scheme has been sanctioned by the Planning Commission. The exact area which the project should serve has not yet been decided. Of course the scheme will be inaugurated in January 1954. I hope the Hon. Chief Minister will lay the foundation stone. But that has nothing to do with the details of the scheme which would be decided later.

“ Mr. Swaminathan also spoke about the ‘ Kallaru ’ scheme. I must of course plead ignorance about it. I have taken charge of this portfolio only recently. If as the hon. Member has suggested the implementation of that scheme could serve the whole of Ramnad district from which I am hailing, naturally, apart from the fact that I am the Hon. Minister in charge, I would certainly investigate that scheme which would not only bring relief to the people of my place but would also incidentally bring great solace to the people of Ramanathapuram, Paramakudi and Manamadurai who are now agitating that the present Vaigai scheme would result in the stoppage of water-supply to their areas, (Cheers.) Let me assure hon. Members that I will take necessary steps to investigate the ‘ Kallaru ’ scheme, which Mr. Swaminathan says, would bring permanent relief to the people of Ramanathapuram district.

“ Mr. Gopala Gounder who spoke next talked about the backwardness of South Arcot district where nature's bounty had not been congenial and also mentioned that Tindivanam and Gingee taluks are barren tracts. I quite agree with him. I would like to inform the hon. Member that Government's attention would certainly be focussed on such areas. Let me inform the hon. Member that we shall try to provide electricity extensions to the people of South Arcot so that the agriculturists could make use of the electric power for lift, irrigation, and pumpsets, etc., for the fact is that South Arcot has no big river to water the fields and as such is in dire need of electric power for lift irrigation.

“ Mr. Munisami Gounder spoke about the backwardness of Hosur taluk in Salem district. He was complaining that his district had been neglected. Hon. Members may remember the exchanges between the Hon. Chief Minister and Mr. Kandasami Gounder when the latter spoke on the Irrigation Demand and how if he did anything for his place. I find myself in the same delicate position, as the Chief Minister, while replying to what Mr. Chinna-thambi Thevar had stated regarding the preference shown to districts having a large representation in the Ministry. I would

22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

like to inform hon. Members that I have thought of a formula to avoid all these misgivings of hon. Members. I shall place it presently before the House. Let not hon. Members think that already two years have elapsed in the present Five-Year Plan and that nothing tangible would be done to their districts in the remaining three years. Hereafter I propose to start from the bottom, to make a list of schemes, not a list of schemes that had been executed but a list of works that remain to be executed in each district. We would prepare a list of priorities. ‘ Whichever district contains more number of schemes to be executed would be given priority ’. From that list we could have a districtwar statistics of works that remain to be executed in each particular district. I am going to place this formula before my colleagues and I hope it would be accepted. Therefore let not hon. Members feel that Ramanathapuram, because I represent that constituency, or Salem, because the Hon. Chief Minister hails from that place, would be given any top preference. As I had stated, we shall prepare a districtwar statistics of all works that remain to be executed and we would try to see that the district which is backward and which has more number of schemes to be executed is definitely given a priority over others, so that no hon. Member from any constituency need have any grievance that his particular district has been neglected. Let me inform hon. Members that Government would be impartial and not show any preference to any particular district.

“ Mr. Salih Marakkayar spoke about the necessity of drawing water from Mettur to his place by means of a canal. Let me inform him that his suggestion would be considered.

“ Mr. Mogral, hailing from West Coast, had spoken about the necessity for extending electricity to Kasaragod taluk of South Kanara. Sri Manjappa Shetty had complained that several of the irrigation projects for South Kanara about which the people there had been agitating for the last fifteen years had not been taken up. I have got certain statistics about the works that have been sanctioned for South Kanara district.

“ For the information of the hon. Members concerned, I may state that in pursuance of the present policy of the Government to encourage irrigation schemes for neglected districts like South Kanara 15 schemes have been sanctioned under the Intensive Cultivation Programme of which four have been executed and seven are under execution. The schemes are as follows:—

1 Construction of an anicut in Shiriyar in Kasaragod taluk.	Costing 6.19 lakhs and serving 559 acres.
2 Improvements to Chanter Madaga tank, Udipi taluk.	Costing 0.35 lakh and serving 243 acres.
3 Improvements to Hutha-nakere tank in Coonda-poor taluk.	Costing 0.12 lakh and serving 26 acres.

5-20
p.m.

[22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

- 1 Improvements to Thala makkil tank in Coondapoor taluk. Costing 0.1 lakh and serving 54 acres.
- 2 Dam across Pavana Thodu in Mangalore taluk. Costing 0.8 lakh and serving 220 acres.
- 3 Improvements to Harakuri tank in Coondapoor taluk. Costing 0.56 lakh and serving 110 acres.
- 4 Restoration of Ramachira dam in Kasargod taluk. Costing 0.52 lakh and serving 110 acres.
- 5 Construction of an anicut across Mulki river at Phalimar. Costing 1.9 lakh and serving 712 acres.
- 6 Improvements to Kolakere tank. Costing 0.14 lakh and serving 110 acres.
- 7 Formation of a new tank at Govindur hamlet. Costing 0.42 lakh and serving 41 acres.
- 8 Improvements to Muski-bail tank. Costing 0.07 lakh and serving 36 acres.
- 9 Improvements to Moghi-bettu Madagu. Costing 0.6 lakh and serving 80 acres.

"Well, there are the figures which go to show that the Government's intentions are not lacking to serve areas with minor irrigation schemes. The return and other things are not the governing factors for minor irrigation and Grow More Food schemes. So the hon. Members could feel happy about it. Where the necessity for schemes is brought to the notice of the Government, certainly they will focus their attention on it and do all that is necessary to bring about the necessary schemes into effect.

"Mr. Shanmugam Pillai spoke of a dam across Palar. That will take some time because there seems to be, as Mr. Panchaksharam Chettiar said, trouble between the two States. Just now I have received information that the papers have been sent by the Government of India to our Government. It is only after examination of the papers that anything can be done and any investigation is possible only after the dispute is fairly settled.

"Mr. Panchaksharam Chettiar was very considerate and very reasonable in his demands. His suggestions are all fairly practical. He wants electricity and also suggests tapping of the sub-soil water so that River Pumping Schemes could be put through in North Arcot district as was done in other districts. It is a very useful suggestion and I can assure the hon. Member that I shall have it examined.

"A suggestion was made that tanks should be desilted and renovated; as has been pointed out by many hon. Members tanks are silted and they are worse in zamindari areas. That seems to be a universal complaint. Well, it is not denied; it is there. But

22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

we are trying our level best to goad up our officers to look into these things. I know personally that in Ramanathapuram the official machinery is not moving quite fast, I admit it. But then we are trying, every one of us, to see that our officers move faster, understanding the times in which they are working, and they will be made to feel their responsibility. Certainly, I can assure the hon. Members that very speedy results can be shown in this direction.

"Mr. Palaniyandi scathingly criticised the delay and official routine which are taking place in investigation, execution, etc. I wish to say that a certain amount of official routine has to be gone through in Government departments; it is not a private house where we can act as we like. There are difficulties in putting through new schemes. So, we must understand reasonable delays, but unreasonable delays should not be allowed and they should be checked. Therefore, I would request hon. Members to give us a chance and see whether we could not improve upon the old situation.

"As has been rightly pointed out by our Finance Minister, he will naturally be thinking of saving expenses as far as possible—and for that matter I am also thinking of saving expenses—on areas which would immediately go into Andhra and spending in that area is a matter which had been engaging the attention of the Finance Minister. Anyhow, since Mr. Muni Reddi made out a case that the area was a predominantly Telugu area—teaching in schools and everything is done in Telugu—it is a matter naturally for the Finance Minister to decide; he must give the word 'go' for me to act. I would only put it that way.

"Then Mr. Subbaraj spoke about the Vaigai and Kallar schemes. I have already explained about these. He also mentioned that the zamindari areas were meted out a step-motherly treatment, as if they did not belong to us. That is not quite correct. Government do realize that they have become theirs; all the zamindars have gone and the tracts are not considered alien. Of course, it is the duty of the Government now to feel that they are their subjects and the area is theirs. There is no getting away from that fact. So we wish to see that such a state of affairs does not exist and our officers are pulled up.

"Then, Mr. Chinnathambi Thevar criticised the Government very severely and characterized the department itself as 'Garuda Vahanam' in a 'Perumal Kovil'. Of course, hon. Members can characterize anything in any manner they like. Instead of doing that, they themselves should try to avoid such a situation and make the Government also feel that such a situation does not exist in the country. Such things are a disgrace to one and all of us who are responsible representatives of the people and the Government must also be made to pull up such officers so that a better state of affairs may prevail. Also, I would like to assure the hon. Member that he should not despair and say that only districts which have

[22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

a representation in the Ministry can get things done. It is really uncharitable, if I may say so, to Government. I would request the hon. Member not to think in terms of that; he can also get things done. He said that 'Tirunelveli is a famine area'. I am not questioning that. Hon. Members know that at one time when the Kayalaseema question came up here, they said it was a famine area. Here I am reminded of an old adage in Tamil, namely:—

‘பஞ்சத்துக்கு ஆண்டியா, பரம்பரை ஆண்டியா’

So, I am afraid that when hon. Members say that they are in famine area they are trying to make out a case so that they may get some more grants from the Centre or the State as the case may be. (Interruption.) Of course, Tirunelveli is unfortunately a famine area. This year there has been plenty of rains, but unfortunately Tirunelveli has not had sufficient rains. (Interruption.) So, I appeal to hon. Members that it should not be taken in that spirit. We should not always plead 'Famine, Famine' everywhere. Where there is real need for Government help, Members should try to co-operate and help the Government to carry on successfully. We should not say 'My district, my district'; we should realize that all districts put together only make the Madras State and we are here representing the whole State. So, it is the onerous duty of everyone of us, Ministers as well as hon. Members on the other side, to see that things get moving, instead of trying to criticise one another and doing nothing. That is my only request to all hon. Members.

“Mr. Kosalram had a good word to say about the Government that something had been done so far. (Applause from all sections of the House.) He was the only Member, an oasis in a desert, just to acknowledge what has been done by the Government so far. Not one hon. Member spoke of what has been done so far. On that I congratulate Mr. Kosalram and for that sake at least I shall not spare any efforts to investigate the Giryar Project and the Pumpai River Project. These are things where we have got to negotiate with another State Government. In his speech, Mr. Kosalram assured that every help would be forthcoming from the other State. Well, I am not very sanguine about it. We took up the hydro-electric scheme with the Travancore Government and with that experience I am not quite sanguine about their friendly attitude. However, we will try to negotiate and do the best possible by approaching that State.

5-30
P.m.

“With regard to certain complaints made by the hon. Members from Malabar, though I did not understand what was pointed out by Mr. Gopalan Unni and Mr. Kunhirama Kidav, I cannot on that score avoid replying to them. I have got a translation of their speeches with the kind help of my colleague, the Hon. Sri Kuttikrishnan Nair. All the things which were stated by me in respect of other districts are applicable to Malabar also. I think they are satisfied in a general way. But if they want to get things done quickly, I would request them to make individual representation with regard to immediate necessities so that we

[22nd December 1953]

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

could further examine them and see whether they could be attended to most expeditiously. That is all I would like to say now. Then, Sir, I have to refer to speeches of Sri Vagheesam Pillai and Sri Govindasami Nayagar. They have spoken very reasonably and I concede their demands. I can assure them that we will set right things as early as possible.

“A suggestion has been made by the hon. Member, Sri K. T. Kosalram, that an investigating staff should be appointed. The Government machinery is already overburdened with staff. All that I can tell the hon. Member is that somehow or other we shall try to investigate the various suggestions.

“I wish to refer to one more subject. During the general discussion, when Sri P. T. Rajan spoke, he connected me with the water-works scheme for Cumbum and he said 'My hon. Friend, the Raja of Ramanathapuram, is in charge'. Although I was taken aback, I did not want to contradict him then. But if the water-supply scheme for the Cumbum valley has got anything to do with the Vaigai scheme, then I may be dragged in. I therefore request the hon. Member to make representations to the proper quarters.

“I do not wish to take much of your time, Sir. I have tried to reply in a very hasty manner to all that has been said on the floor of this House. I would request the hon. Member to withdraw the cut motion and allow my demand to be passed.” (Applause.)

SRI S. RAMALINGAM :—“எனம் மந்திரி அவர்கள் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் சொல்லிய விஷயங்களையும் கவனித்து எல்லோரும் சொல்லிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதாகவாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வாக்குறுதியை அவர்கள் நிறைவேற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் என்னுடைய வெட்டும் பிரேரணையை வரபீஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன்.”

The motion of the hon. Member, Sri S. Ramalingam, was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 54,71,800 under Demand VIII—Irrigation.’”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“I now adjourn the House to meet again at 9 a.m. on Wednesday, the 23rd December 1953.”

The House then adjourned.

[22nd December 1953]

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* *Amendments to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953 [laid on the table under section 16 (5) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Act XVI of 1952)]—*

(1) *Notification issued with G.O. No. 2023, Home, dated 23rd June 1953.*

(2) *Notification issued with G.O. No. 3082, Home, dated 3rd October 1953.*

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 23rd December 1953.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Replacement of the Panchayat Board of Kutralam by a Township Committee.

* 209-A Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri P. Venkatesha Sholagar): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to replace the Panchayat of Kutralam in the Tirunelveli district by a Township Committee; and

(b) if so, the reasons therefor?

MR HON. SRI K. RAJARAM :—“(a) Yes, Sir.

(b) As the several corporate bodies, including the panchayat, functioning in the area have not been able to effect any appreciable improvement in the condition of the place, it is considered desirable to replace all such bodies by a Township Committee in order to develop the potentialities of the place as a health resort on sound and planned lines.”

S. RAMALINGAM :—“அங்குள்ள பஞ்சாயத்து போர்டு டவுன்ஷிப் வேண்டியதில்லை என்று ஒரு தீர்மானம் போட்டு சர்க்காருக்கு பி இருக்கிறார்களா?”

MR HON. SRI K. RAJARAM :—“Yes, Sir.”

S. RAMALINGAM :—“மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சா போர்டு தீர்மானித்துள்ள பிரச்சனையில் கவனம் செலுத்தி சர்க்கார் நியமிக்கப்படும் டவுன்ஷிப் கமிட்டியை ரத்துசெய்வார்களா?”

MR HON. SRI K. RAJARAM :—“A Government which is representative of the people is doing this thing, Sir.”

S. RAMALINGAM :—“அந்த குறிப்பிட்ட இடத்தில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் இல்லாத டவுன்ஷிப் கமிட்டி ஏற்படுத்துவது சரியானது. அதனால் டவுன்ஷிப் கமிட்டிகளை எல்லா காரியங்களைச் செய்வார்கள் சொல்லும்போது ஏன் அதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவில்லை?”

MR HON. SRI K. RAJARAM :—“The several corporate bodies functioning there have been tried and it was found that they have not been able to effect any appreciable improvement in the condition of the place.”

[23rd December 1953]

SRI V. BALAKRISHNAN :—" How is the membership of the Township Committee to be made up—by election or nomination? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" It must be by nomination."

SRI M. PALANIYANDI :—" மக்களுடைய அரசாங்கம் நடக்கும்போது பஞ்சாயத்து போர்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு, முனிசிபாலிட்டி ஏன் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Because they can do some appreciable improvement to places coming within their jurisdiction, local committees or boards are formed."

SRI C. KANDASAMY :—" தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பஞ்சாயத்து போர்டு காரியங்களைச் செய்யமுடியாதபோது நியமனம் செய்யப்பட்ட கமிட்டி அப்படி செய்யமுடியும் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Hon. Members can know about it when a Bill for the constitution of the Township Committee is brought before the House."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" സാ, ഈ പഞ്ചായത്ത് ബോർഡിനെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരും കഴിഞ്ഞുളളതു് ? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Election to the panchayat was conducted in 1952."

DR. K. B. MENON :—" Have representations been made to the Government against the formation of a Township Committee and why is it that there is opposition to the proposal? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Various reasons have been given in the petitions. But the Government see no reason for stopping the formation of the Township Committee."

SRI K. V. RAMASWAMI :—" டவுன்ஷிப் கமிட்டி மெம்பர்கள் யாரால், எந்த அடிப்படையில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" There will be six members as in the case of the Mettur Township Committee. Four will be officials and not less than two will be non-officials."

SRI S. RAMALINGAM :—" தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் உரிமைகளை பாதிக்கும் வழியில் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால் ஜனநாயகம் பாதிக்கப்படும் என்பதை உத்தேசித்து டவுன்ஷிப் கமிட்டியை நியமிக்காமல் இருப்பதற்கு யோசனை செய்வார்களா? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Not at all."

"Kutralam in the Tirunelveli district is famous for its waterfalls. Rich and poor alike resort to that place in large numbers every year. Its importance as a health resort has been recognized by the Government. In 1939 a panchayat was constituted by the Government. In 1942 an association called the Waterfalls Association was constituted. In 1947 a Public Health Committee also was constituted. All these bodies are unable to make any effective improvement to the place. The Government think that a Township Committee can do something in the matter."

[23rd December 1953]

Pottery training centres.

* 210 Q.—SRI M. NARAYANA NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of pottery training centres in the State;

(b) the number of students trained from each centre so far; and

(c) how many among the students are from Malabar and South Kanara?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Nil."

" (b) & (c) Do not arise."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" സാ, ഒരു pottery training centre ലബോറിക് രജിസ്ട്രേഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നതു് abolish ചെയ്യുവാൻ കാരണം ഞയ്യ് ചെയ്യു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുമോ? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I would like to have notice regarding the reasons for the abolition of that centre. But I may tell the hon. Member that the Director of Industries has been asked to prepare a comprehensive scheme for starting training centres in pottery."

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" In view of the availability of large quantity of clay and in view of the fact that a large number of people are engaged in pottery manufacture in South Kanara district, may I request the Government to open a pottery training centre in that district? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I may assure the hon. Member that the Director of Industries will take that aspect into consideration when he prepares the scheme."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" May I know whether in these training centres nothing with indigenous designs is manufactured or pottery of English fashion such as cups and saucers, etc.? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" What is required by consumers will be manufactured."

SRI M. NARAYANA NAMBIAR :—" May I know whether the Government have any plan to help this important pottery industry? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have just answered that we are preparing a comprehensive scheme for starting training centres in pottery."

Convictions under the Madras Prohibition Act in the Salem district.

* 211 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state how many were arrested and convicted in the year 1952-53 for Prohibition offences in Salem district? 9-10 a.m.

[23rd December 1953]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" The number of persons arrested under the Madras Prohibition Act in the Salem district during 1952-53 was 13,802. Eleven thousand eight hundred and forty of them were convicted."

SRI K. V. RAMASWAMI :—" சம்பந்தப்பட்ட பாமர மக்களை போலீசார் வழக்குகளில் ஈடுபடுத்தி அவர்களை துன்பத்திற்கும் அவமானத்திற்கும் ஆளாக்குகிறார்கள். சம்பந்தப்பட்டவர்களை அந்த வழக்குகளில் சம்பந்தப்படுத்தாமல் அவர்களை விடுதலை செய்யும் போலீசார்கள் மீது சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்போகிறார்கள்."

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" I have no information about it."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to tell the House, out of the total number convicted, what is the number of men convicted and what is the number of women convicted? "

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" I have no information with me on that point now."

SRI A. APPU :—" May I know, Sir, whether this district occupies the first rank in the matter of Prohibition offences? "

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" A separate question may be put."

Elections to panchayats.

* 212 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether panchayat elections in the State have been completed;

(b) whether all the panchayats in which elections have been held, were those in existence prior to the passing of the Madras Village Panchayats Act of 1950; and

(c) whether any new panchayats have been formed under the provisions of the Madras Village Panchayats Act of 1950?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" (a) Yes, with the exception of a very small number.

" (b) Of the panchayats for which elections have been held a few had been newly constituted after the inception of the Madras village Panchayats Act, 1950.

" (c) Yes."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, are the Government aware of the observations of the Honourable High Court regarding the desirability of secret ballot in panchayat elections, and would the Government abolish the system of voting by show of hands and introduce the secret ballot system in respect of elections to panchayats to be formed? "

[23rd December 1953]

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" It is under the consideration of the Government."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the Hon. Minister did not answer my question direct. He said 'a few'. May I know what 'a few' means, and what proportion it would bear to the total number of panchayats to be constituted under the Act of 1950? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Sir, there are about 19,000 villages in our State. At present there are 4,300 minor panchayats and 238 major panchayats. Therefore, there are yet so many villages to be constituted into panchayats."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" My question has not been answered, Sir. The Hon. Minister said 'a few' panchayats had been constituted after the 1950 Act. I want to know the exact number of panchayats that have been constituted after the passing of the 1950 Act."

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" There is some difficulty in getting the figures. Recently the separation of Andhra took place, and as a result some old panchayats which were big were bifurcated into two. Again some small panchayats were amalgamated into one single panchayat. Therefore there is difficulty in collecting the figures at present."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—" Sir, when the electoral rolls are ready, and when there is adequate staff, why is the progress so slow in the constitution of these panchayats? Will the Hon Minister please explain? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" The Government ordered that till the elections to the old panchayats were over, no new panchayats should be formed."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, may I know the total number of panchayats that were in existence before and after the Act of 1950 came into force? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" I do not have the figures with me now."

SRI T. ANANTA PAI :—" Are the Government satisfied, Sir, with the elections recently held under the system of open voting by show of hands, and was there no protest against this system of voting? "

THE HON SRI K. RAJARAM :—" Protests were only from a few."

SRI K. VINAYAKAM :—" Arising out of the answer given, is it the inference of the Hon. Minister, Sir, that the Government are incapable of providing us with the exact number of panchayats that have been constituted, or is it the incapacity of the Government officials to collect the figures? "

[23rd December 1953]

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" I have already said that elections for 4,300 panchayats are over. The hon. Member wants to know the number of new panchayats. There is some difficulty to collect that figure, because, as I already said, many big panchayats have been split up into two or three. Are we to take them as old panchayats or new panchayats? "

SRI R. S. ARUMUGAM :—" ஹரிஜன மெம்பர்களுக்கு பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் அதிகமான பிரதிநிதித்துவம் இருக்கும்படி சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடு செய்யமுடியுமா? ஹரிஜன மெம்பர்கள் அதிகமான அளவுவர முடியாத நிலையில் ஹரிஜனங்களைப் பலவார்களுக்கும் பிரித்துப் போட்டிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" It is not correct, Sir. I know in so many panchayats the majority of the members are Harijans."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, has it been represented to Government that the lifting of hands by women is considered to be an immodest act? "

MR. SPEAKER :—" In the Assembly also, hon. Members are lifting their hands. They should not do so, but they should stand in their places."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, has it been represented to Government that the lifting of hands by women is considered to be an immodest Act, and that such a system of voting has been resented by women voters? What action have the Government taken on such a representation? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The difficulty about lifting of hands by women arises out of the dress that they wear. It is quite open to the gentleman presiding to accept a substitute gesture instead of the lifting of hands, which is objected to."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" സർ, ബഹുമാണ്യ മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി : 1950 ലെ പഞ്ചായത്തു ആക്ട് പാർലാമെന്റേഷൻ very few പഞ്ചായത്തുകൾ constitute ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. 1950 ലെ രാഷ്ട്രീയ പരിതഃസ്ഥിതി അല്ല ഇന്നു നിലവിലുള്ളത്. ഇന്നു ആ നിയമം നടപ്പിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ കോൺഗ്രസ്സിനു ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടുകയില്ല എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണോ ഇതു നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ബഹുമാണ്യ മന്ത്രി പറയുകയോ? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, I have not understood the whole of the question. But judging from the gestures, I am answering the question now."

" It is true that this Government are finding considerable difficulty in forming new panchayats according to the Act that was passed before they took up office. We are now considering what we should do."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, the Panchayat Act was passed in 1950. May I take it that the circumstances prevailing at the time of the passing of the Act are not in

[23rd December 1953]

existence now, and because the Congress party in power here will not get a majority in the panchayats, elections to panchayats are being postponed? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I think, Sir, I have answered the question. The insinuation is not correct. I have answered that it is due to the difficulty of carrying out the Act, and it is not because of any desire to strengthen one party or another."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, there seems to be a lot of confusion regarding local self-Government administration, whether it is in regard to districts boards or the contemplated taluk boards, or the existing panchayat boards or the panchayat boards to be constituted. Would the Government constitute a high level committee to go into the whole question instead of merely changing the structure of the district boards and bringing in the taluk boards, so that, even if the committee should take a long time to arrive at a conclusion we can get rid of the whole trouble that is there at present."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, I welcome the suggestion. We will give the suggestion our utmost consideration."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, whereas the Government have expressed a difficulty in carrying out this Panchayat Act passed in 1950, for the passing of which this Cabinet is not responsible, will the present Government consider the desirability of scrapping that Act and bring forward a Bill which would suit the environmental conditions in our State? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" If the committee, that is suggested, is appointed, we may even do what has just now been suggested."

Extension of the term of the present incumbent of the post of the Secretary to the State Legislature.

* 213 Q.—SRI K. ARANGANATHAN :—"நான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" கேள்வியைக் கேட்கிறேன் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, 'கேள்வியைப் போடுகிறேன்' என்று சொன்னால், அது நன்றாக இருக்கும்."

* SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the necessity to extend the term of the present incumbent of the post of Secretary to the State Legislature? r 20 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The term of the present incumbent of the post of Secretary to the State Legislature was extended in the interests of the work of the State Legislature on the advice of the Speaker and the Chairman confirmed by the Public Service Commission."

[23rd December 1953]

SRI K. ARANGANATHAN :—“இப்பொழுது இருக்கும் சட்டப்பைச் செயலாட ஒரு ஆண்டு வரை வைத்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு, கீழிருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு தக்க பயிற்சி அளித்துவிட்டு, பிறகு அவர் தமது பதவியிலிருந்து விலகிவிடுவார் என்று முதல் மந்திரி அவர்கள் சென்ற ஆண்டில் சொன்னார். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய உதவிச் செயலாளர் இன்னும் பயிற்சி பெறவில்லையா? பயிற்சி பெற்றிருந்தால் ஏன் அவரை உயர்த்தவில்லை? சர்க்காருடைய உத்தேசம் என்ன?”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் வரிசையாக கேள்வி போட்டுக்கொண்டிருந்தால் எப்படி பதில் சொல்லுவது? ஆரே ஒரு கேள்வியைப் போட்டுவிட்டு உட்கார்ந்தால் பதில் அளிப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That was our intention and it was only with that intention Mr. Choudary was selected and he was undergoing training. Fortunately or unfortunately, he has gone over to the Andhra State. We are now considering the question of selecting another person and he will be selected soon and will be given the proper training.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“May this House know what the present age of our Secretary is?” (Laughter.)

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“He is younger than many of the High Court Judges.” (Continued laughter.)

(Hon. Member Sri K. Aranganathan was seen rising in his seat.)

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் கேள்வி நேரத்தை ‘monopolize’ பண்ணக் கூடாது. ஒவ்வொரு நாளும் 13 முதல் 20 கேள்விகள் வரை உங்கள் கேள்விகள் வருகின்றன. பார்லிமெண்டில் ஒரு அங்கத்தினர் மூன்று கேள்விகளுக்கு மேல் ஒரு நாளைக்கு போடக்கூடாது என்று ‘ரேஷன்’ செய்யப் படுகிறது.”

“The hon. Member is giving notice of a number of questions. Even today, there are a number of questions standing in his name. At the same time, the hon. Member wants to put a number of supplementary questions also. He cannot monopolize the whole question hour like this.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“Are we to understand that at present there is nobody who can replace the present Secretary, and do the Government realise that they are actually depriving the present Secretary of his well-earned rest?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“Hon. Members can see for themselves whether the work of the House and of the Committees is being facilitated or not by the present Secretary. As for replacement, we are bound to replace him. But, we must replace him by one who will do the work better and not merely look more handsome or younger.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“Might I ask whether it carries any insinuation?”

[23rd December 1953]

SRI K. ARANGANATHAN :—“உல ஆண்டுகளாக உதவிச் செயலாளர் இருக்கின்ற ஸ்ரீ ஹனுமந்தப்பா அவர்கள் ஸ்ரீ செளத்தரி வருவதற்கு முன்னாலிருந்து பயிற்சி பெற்றிருப்பதால், அவரை ஏன் செயலாளர் பதவிக்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை? அவர் பிராம்மணரல்லாதார் என்ற ஒரு காரணத்தினால்?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“I quite agree with the hon. Member's appraisal of Mr. Hanumanthappa. I submit that it is not proper to raise this subject on the floor of the House and to discuss persons on the staff in this manner during question hour, especially keeping them in their seats here.”

Acquisition of lands for the lignite project.

* 214 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state what extent of land in R.S. No. 151/12-C of Thandavankuppam village, Vriddhachalam taluk, South Arcot district, has been acquired for the purpose of the lignite mines?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Action is pending to acquire 1.45 acres of land in R.S. No. 151/12 C, of Thandavankuppam for purposes of the lignite project.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“தாண்டவன்குப்பத்திலுள்ள ரெவினியூ ஸர்வே நெ. 151-12 C நிலத்தை ஜாரி செய்துகொள்வதற்கு முன்பாகவே, ஒரு ஆண்டுக்கு முன் பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கத்திற்கு-சமீபத்திலுள்ள விவசாய மக்கள் நிலங்களைப் பயிரிட முடியாத அளவுக்கு ஆக்கிரமித்துவிட்டார்கள் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? ஏன் அப்படி செய்யப்பட்டது?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The Government are aware of the facts mentioned by the hon. Member. But it was unavoidable. The earth that was dug out of the lignite mine has to be dumped somewhere. We are trying to get land by acquisition and the parties concerned will be paid enough compensation for the land together with interest at 6 per cent on the compensation from the date of taking possession to the date of payment of the compensation. I submit that they are only dry lands according to Government information. Therefore, no hardship will be experienced by the parties either in the matter of cultivation or compensation.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“In today's agenda we find four such questions dealing with the same subject. Previously also, there have been a number of questions on this subject, viz., the Neyveli project administration. We gather from all these that there is some real trouble going on. Will the Hon. Minister revert his attention to this subject and see how this difficulty could be got over?”

[28rd December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Whenever there is a big scheme either relating to buildings, construction of reservoirs or dams or any mining operation, inconveniences are bound to follow and we have to choose the lesser of the two evils in every such matter."

SRI K. VINAYAKAM:—"In view of the magnitude of the problem that is before the House and in view of the numerous questions that have been inundating this House on this subject, will the Hon. Speaker be pleased to grant a half-hour debate on this issue?"

MR. SPEAKER:—"Already the House is sitting from 9-30 to 5-30 with a break for lunch. So I do not think there will be time for a half-hour debate."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"If hon. Members will just listen to my answers, they will be convinced that no injustice is involved here and that a half-hour debate is not necessary. I request them to have a little patience and hear the answer."

SRI K. VINAYAKAM:—"I believe the Hon. Speaker will sympathise with the feelings expressed by the Members coming from that district who have personal experience of the issue. I request the Hon. Speaker to be gracious enough to concede our request."

MR. SPEAKER:—"How is it possible to concede your request? Already we are sitting till 5-30. However, if a similar question comes up later, I shall consider the question of granting a half-hour debate on this subject."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"The Hon. Minister said that no hardship will be caused as the Government were giving 6 per cent interest. Are the Government aware that this 6 per cent interest will not be an adequate compensation for the inordinate delay in granting compensation after taking the lands away many years ago?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"That was not the only factor. That was one of the benefits."

SRI S. RAMALINGAM:—"சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நிலங்களுக்குப் பதிலாக, நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கும், நிலங்களை இழந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கும், வேறு நிலங்களைக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"This is a question that is put subsequently. I shall answer it later."

SRI K. VINAYAKAM:—"In view of the fact that only the backward class communities and those belonging to the scheduled castes are affected and disturbed by these mining operations, will the Hon. Speaker be pleased to allot a half-hour debate on this subject at least on the last day of this Session?"

28rd December 1953]

MR. SPEAKER:—"Because of the mention of 'scheduled castes' does the hon. Member want me to allow a half-hour debate?" (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM:—"It is really true and that is the present position, Sir."

MR. SPEAKER:—"While I fully sympathise with those who are put to hardship, I feel it is not possible to allow a half-hour debate as we are already sitting till 5-30 p.m. Anyway, when the Appropriation Bill is taken up for consideration, hon. Members may say what they want to say on this subject. I think that will be better."

SRI K. VINAYAKAM:—"As this is a very important matter, I request the Hon. Speaker to allow a half-hour debate exclusively to discuss this subject."

MR. SPEAKER:—"It is not possible."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Sir, can we discuss this subject on a cut motion to some of the Demands, like the Community Project?"

MR. SPEAKER:—"It depends upon the House. If the hon. Members so wish, they can expedite the consideration of the other Demands so that we may reach that Demand."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"May I make an appeal to hon. Members? This is a matter in which we are concerned about the fate and difficulties of the ordinary peasantry. Instead of having a half-hour debate on this subject on the floor of the House, we can leave the matter for discussion between the hon. Members coming from that area and the Hon. Minister concerned. I think that will be much more useful than having a half-hour debate here."

Collection of enhanced profession-tax by the Panchayat Board, Tiruturaipundi.

* 215 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the District Collector of Tanjore in his order, dated 2nd September 1953, has stayed the collection of profession and property-tax at enhanced rates recently ordered by the Panchayat Board, Tiruturaipundi, Tanjore district; and

(b) if so, what the reasons are for the same?

THE HON. SRI K. RAJARAM:—" (a) Yes, Sir.

" (b) The Collector apprehended that there would be a riot or affray if the panchayat was allowed to collect taxes as fixed by it. But subsequently, that stay order was vacated."

SRI C. KANDASAMY:—"சாதாரணமாக வரி விதிக்கப்படுவதற்கு 'லோகல் போர்டு ஆர்டர்' கீழ் சில சட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

[23rd December 1953]

அப்படி இருக்கின்றபடியால், அந்த சட்டத்திற்கு உட்பட்டிருந்தான் வரிவிதிப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட நபர்கள் அப்பீல் செய்துகொள்ளுவதற்கு உரிமை உண்டு. ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டின் தினசரி நிர்வாகத்தில் அனாவசியமாக தலையிடப்பட்டிருப்பது அரசியல் காரணங்களுக்காகவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன் ?”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“The stay was temporary. That has now been vacated.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Are the Government aware that the right to enhance tax under the Panchayats Act is being misused by many to wreak political vendetta against their opponents?”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“I have no such information, Sir.”

SRI C. KANDASAMY:—“சாதாரண வரி விதிப்பை ஒரு சட்டத்திற்கு உட்பட்டு பஞ்சாயத்து போர்டு செய்கிறபோது, அதை நிவர்த்திப்பதற்கு சகல விதமான மார்க்கங்களும் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்போது ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்தினுடைய அன்றாட நிர்வாகத்தில், வரி விதிக்கக்கூடாது, அதை வருவிக்கக்கூடாது என்ற அளவுக்கு ஜில்லா கலெக்டர் தலையிடுவதற்கு, அப்பேர்ப்பட்ட ஆபத்து என்ன இருக்கிறதென்று கேட்கிறேன் ?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“Mr. Kurup's question answers Mr. Kandasamy's question.” (Laughter.)

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“The Collector has to perform his own duties also. He has to maintain law and order. He thought that law and order might be temporarily disturbed and, therefore, issued the stay order. Now he is convinced that no such thing is necessary. Therefore, he has vacated the stay order.”

SRI A. K. SUBBIAH:—“இந்த மாதிரியான வரி விதிப்பிற்கு” பின், அதற்காக எக்ஸ்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் மாற்றப்பட்டாரா, மாற்றப்பட்டது உண்மையா ?”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“The question has no bearing on the main question.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know what were the circumstances which made the District Collector issue the order and what were the changed circumstances which made him withdraw it later?”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“After full enquiry it was found it was not necessary and, therefore, it was withdrawn.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“Is the Hon. the Minister aware that there was absolutely no warrant for the District Collector to interfere with the collection of panchayat taxes either on account of the law and order position or for any other reason?”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“He has to look after the maintenance of law and order in the district. He is the man on the spot. He knows the position better than anybody else.”

[23rd December 1953]

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Is it not the statutory duty of the Collector to receive petitions and representations regarding taxes and to order stay temporarily of their collection if necessary?”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“Yes, Sir.”

SRI C. KANDASAMY:—“இந்த குறிப்பிட்ட ஸ்தலத்திலே கலெக்டர் புரப்போஷன் டாக்ஸை போடுவதன் மூலமாக ஏதாவது நன்மை ஏற்படுமென்று கருதினாரா ?”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“Yes, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“സർ, നികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കൽ നിർദ്ദേശങ്ങൾ വേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ഇടപെട്ട് ക്ലാസുകൊടുത്തു. എന്നാൽ റവന്യൂ ഓഫീസർമാർക്കുവേണ്ടി നികുതി കുറയ്ക്കണമെന്ന പരാതികൾ സ്ഥലങ്ങളിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. നികുതി കുറയ്ക്കണമെന്ന പരാതികൾ സ്ഥലങ്ങളിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇടപെടാതെ ഇരിക്കുന്നതെന്തെങ്കിലും കാരണം? ഗവണ്മെന്റ് ഇടപെടാതെ ഇരിക്കുന്നതെന്തെങ്കിലും കാരണം?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“When the panchayat administration in a village passes from one party to another strong and very vociferous party, it is not the proper occasion for levying new taxes immediately; if it is done, questions of law and order arise. Now that they are in possession of power again there need be no reasonable complaint.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR:—“கலகம் ஏற்படும் என்ற காரணத்திற்காக கலெக்டர் உத்திரவு போட்டாரா என்பதை கனம் மந்திரியார் பதில் சொல்வாரா ?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“கலகம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காகத் தான் ஒரு காரியம் எடுக்கப்படுகிறது. பஞ்சாயத்து போர்டு நிர்வாகத்தில் ஒரு கட்சி மற்றொரு கட்சியின் ஆதிக்கத்திற்கு கொண்டுவர நினைத்தால், அதைச் சமாளிக்க ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது தான்.”

SRI C. KANDASAMY:—“முதலில் போடப்பட்ட புரப்போஷன் டாக்ஸ் தொகைக்கு மேல் இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் உள்ள அதிகப் படியான தொகை எவ்வளவு ?”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“Notice, Sir.”

SRI S. VENKATRAMA AYYAR:—“Is it not a fact that the profession tax was made unduly excessive with political motives so soon after its reconstitution? Is it not also a fact that the Collector intervened rightly to order a stay and later vacated it without just cause? If the latter is the case, will the Government look into the matter?”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“Let the hon. Member write to me and we will look into the matter.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“Did the Collector intervene under any powers conferred on him under Panchayats Act or under the Criminal Procedure Code? If the latter is the case, was not such an intervention most illegal?”

THE HON. SRI K. RAJARAM:—“He intervened under the law of the land.”

[23rd December 1953]

SRI S. RAMALINGAM :—“ திருத்தறைப்பூண்டி பஞ்சாயத்தின் இருக்கக்கூடிய பெரிய வியாபாரிகள் தொழில் வரியை கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்றும், கிளர்ச்சி செல்கிறார்களென்றும் அதனால் ஜில்லா கலெக்டர் இந்த வரியை போடாது ஸ்டே செய்து வைத்துள்ளார் என்றும் மந்திரியார் பதில் சொன்னார்கள். மற்ற பஞ்சாயத்துக்களைப் போல் இங்குள்ள வியாபாரிகள் மீது ஏன் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? அப்படி கொடுக்காத வியாபாரிகளை ஏன் கைது செய்யக் கூடாது? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Now it is found that no such thing will happen. Therefore the order has been vacated.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is it a fact that the action of the Collector of Tanjore in ordering a stay was influenced by the local Congress bosses who persuaded him to take such an action? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ No, Sir.”

Visit to Palni by the Minister for Local Administration.

* 216 Q.—SRI M. PALANIYANDI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Hon. the Minister for Local Administration drew any travelling allowance for his trip to Palni soon after his assumption of office; and, if so, the public purpose for which he went to that place?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Minister for Local Administration presided over the Agriculture Labourers' Conference at Neikarapatti on 12th October 1953. *En route*, he paid a visit to the Palani Municipality on that date. Travelling allowance was drawn for the journey.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ மந்திரிமார்கள் அடிக்கடி பழனிக்குச் செல்கிறார்களே பழனியாண்டவரை தரிசிக்கவா, அவர்களுக்கும் பழனியாண்டிக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா? ” (சிரிப்பு.)

MR SPEAKER :—“ தங்கள் பெயரே பழனியாண்டி ஆயிற்றே? ” (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ இக் கேள்வியை பழனியாண்டி அவர்கள் கேட்டது வெகு பொருத்தமே. The Hindu Member, whose name is Palaniyandi, has put the question very properly. (Laughter.) Hon. Ministers have their own ideas of what they should do in their private capacity.”

SRI A. RAMASWAMI TEVAR :—“ Is the Hon. the Finance Minister aware that on his way from Palni to Madras, I, in the capacity of Chairman, Municipal Council, Tiruchirappalli called on the Minister for Local Administration and represented certain grievances to him about the Municipality to which he gave a patient hearing and promised sympathetic consideration? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That shows he transacted other official business also on his way.”

[23rd December 1953]

Separation of the Executive from the Judiciary.

* 217 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) when the Government propose to introduce the scheme of separation of the Executive from the Judiciary in the Malabar and South Kanara districts; and

(b) whether there is any change in the policy of the Government on the question of the separation of the Executive from the Judiciary, after the formation of the Andhra State?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ (a) The honourable Member is informed that it has been decided to extend the Scheme to the districts of South Kanara, Malabar and Tanjore with effect from 1st July 1954.

“ (b) No.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Is there any change proposed in the scheme; are the magistrates going to be itinerant holding court in villages inconveniencing the litigants at the courts at headquarters? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ There is no change proposed at present.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Does the proposed extension of the scheme to the three districts mentioned by the Hon. the Minister for Law exhaust all the districts of the State? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ No, Sir. There will be three more.”

Transaction of official business in the regional language.

* 218 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government have any proposal under consideration to adopt the regional language for the transaction of official business (including judicial) at district level?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ As an experimental measure, the Government ordered in 1948 that all official proceedings and correspondence in certain districts should be conducted in the regional language concerned, the correspondence with Government however being carried on in English. This decision applied to local bodies also but not to Law Courts. The experiment has been continued from time to time and the present sanction exists till 31st December 1953. According to this the Collector of Tiruchirappalli will furnish through the Board of Revenue by the end of December 1953 comparative figures of disposal of work in the districts before and after the experiment was introduced. The position will be reviewed by this Government on receipt

[23rd December 1953]

of a report from the Collector of Tiruchirappalli. The broader and more drastic measure now in the minds of some honourable Members requires very careful consideration."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" In view of the fact that for several years the experiment has been continued in Tiruchirappalli without any adverse comment, there is a case *prima facie* in favour of the regional language being made the official language at district level at any rate. May I ask whether the Government will introduce the scheme in Malabar and South Kanara? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The *a priori* conclusion suggested by the hon. Member will also be one of the elements to be taken into account along with the comparative figures and as soon as that appraisal is made, the question will be considered in respect of other favourable districts."

9-40 a.m. SRI V. R. NAGARAJAN :—" Was this difficult question of introducing regional languages for transacting official business talked over with Sri E. V. Ramasami Naicker by the Hon. the Chief Minister at his recent meeting with him? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I am glad, Sir, the hon. Member is taking so much interest regarding my recent visit to Sri E. V. Ramasami Naicker. That is due to my ideas of courtesy. We did not discuss any political questions."

SRI A. RAMASAMI TEVAR :—" May I know from the Hon. the Chief Minister whether the Collector of Tiruchirappalli finds it very hard to find suitable words for the technical terms used in the Collectorate and will the Government frame suitable technical terms in Tamil and publish them in the form of a dictionary? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, the problem of changing the language of the official correspondence and business is complicated with questions of technical words and the like. All these matters will have to be taken into account in considering this question. We will find our way forward slowly but surely."

SRI S. RAMALINGAM :—" அந்த அந்த பிரதேச பாணைகளில் சர்க்கார் காரியாலயங்கள், ஜில்லா போர்டுகள் ஆகியவற்றில் நடத்த வேண்டுமென்று சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களில் பெரும்பாலோர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தால் இந்த அரசாங்கம் காலதாமதமின்றி எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பிரதேச பாணையை உடனடியாக கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்குமா? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, I have already answered the question in a way when I said that we will have to consider the more drastic measure now in the minds of hon. Members with more care. It is true that it may be desirable but many desirable things take time to

23rd December 1953]-

accomplish. But if the object is to confine the personnel of the various offices to persons who are conversant with one language and not with other languages, there will be considerable difficulty."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—" அண்மையிலே சர்வகட்சிகளும், எட்டசபை அங்கத்தினர்களும் தமிழ் ஆட்சி முறை மகாநாடு நடத்தி, தமிழ் ஆட்சிமொழியாக ஆகவேண்டுமென்ற தீர்மானம் சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு அது கிடைத்து இருக்கிறதா? அப்படியானால் இத் தீர்மானப்படி நடவடிக்கை எடுக்குமா? "

MR. SPEAKER :—" அது சம்பந்தமாக இங்கு வரவேண்டுமென்றால் இது சட்டமாக கொண்டு வரவேண்டும."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, while reviewing the situation and considering the proposals for extension of regional languages for transacting official business including judicial, would the Government consider the introduction of regional languages at lower levels in the law courts? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, all these questions are intermingled and complicated. We cannot introduce a change at one level without introducing corresponding changes at other levels. Finally it will come to this that each district will get isolated and even inside districts smaller areas will get isolated and we won't have sufficient co-ordination in the whole State if official personnel and disposals are to depend upon a particular local regional language. We have to consider all matters from all points of view and hon. Members will have ample opportunity to discuss them when any measures are proposed."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is the Hon. Chief Minister aware, Sir, of the fact that even though the Andhra State was inaugurated only very recently, regional language has been introduced there for transacting official business at district levels? Will the Hon. the Chief Minister consider the desirability of at least imitating that Government so far as introduction of regional language for transacting official business is concerned? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, we cannot afford to imitate anybody else. We can only go on deciding each subject on its own merits. If we begin to imitate a newly formed State we may go very wrong in many matters."

Livestock farms.

* 219 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) how many livestock farms there are in the State; and

(b) whether there is any proposal to open a Livestock Farm in each district; and, if so, when it is likely to materialize?

[23rd December 1953]

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

"(a) There are 5 livestock farms in the Madras State. There are besides two poultry Stations.

"(b) None at present."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :—" Will the Hon. Minister kindly consider the desirability of opening a livestock farm in the Chingleput district with a view to augment the Madras City's milk supply? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" Sir, the ten-year Post-war Development Plan provided for the opening of a livestock farm in each district. But the plan could not however be implemented in full on account of financial considerations."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Where are these five livestock farms situated, Sir? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

" There is a Livestock Research Station at Hosur, Salem district, the second one is at Koila, South Kanara district, the third one is at Thiruvazhakunnu, Malabar district, the fourth one is the Livestock Farm at Pudukottai, Tiruchirappalli district and the fifth is the Sheep Farm at Ootacamund, Nilgiri district."

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—" இந்த சர்க்கார் கால்நடைப் பண்ணைகளிலே எவ்வளவு இனங்கள் இருக்கின்றன? அவைகளில் பாலை கொடுக்கும் படியான இனங்கள் எவ்வளவு வேலை செய்யும்படியான இனங்கள் எவ்வளவு என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவிப்பார்களா? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—
" Notice, Sir."

SRI P. M. MUNUSAMI GOUNDER :—" சேலம் ஜில்லாவில் ஆத் தார் தாலூக்காவில் கூட்டுறவு முறையில் பண்ணை அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

" If such co-operative enterprises are started, Government would consider what they can do in the matter."

SRI L. C. PAIS :—" Sir, may I know the criterion the Government usually adopts in choosing particular places as fit for opening livestock farms? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

" The criterion is, the popular demand for the opening of a livestock station in the particular locality and also the necessity for improving the pedigree of livestock in that particular locality. These are taken into consideration in selecting the site for the livestock farm."

SRI A. APPU :—" Has the Hon. Minister seen the Livestock Farm in Malabar district and is it a fact that this farm is situated in a jungle, in a corner of the district and that only a very few

23rd December 1953]

people know about the existence of the farm? Will the Hon. Minister be pleased to visit the farm once and if he is convinced about the unsuitability of the place for locating the farm, will he consider the question of shifting the farm to a more central place? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

" As hon. Members are aware I took over this portfolio only very recently and I had no time to visit this farm. I will surely visit this farm as soon as possible and do the needful."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" How many of these farms are provided with grazing grounds and how many are not provided with grazing ground? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—
" I require notice, Sir."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" What are the different species of livestock that are stocked in these farms, or are these farms stocked only with human beings? "

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—" Will the Hon. Minister consider the desirability of shifting the Hosur Farm to any of the Tamil districts in view of the fact that there is every danger of this area (Hosur) being taken away by the Mysore or the Andhra State? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—
" I cannot answer the question, yes or no, unless I know the locality."

Expenditure for the celebration of Independence Day in 1953.

* 220 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state what is the amount spent by the Government for the celebration of Independence Day on 15th August 1953 at Madras? 9-30 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" A sum of Rs. 371-9-0 was spent towards the arrangements for the celebrations in question."

SRI K. ARANGANATHAN :—" சுதந்திரத்தின் விழாவிற்காக சர்க்கார் சிப்பந்திகளால் செலவு செய்யப்பட்டு எவ்வளவு? மத்திய அரசாங்கத்தார் இது சம்பந்தமாக மாகாண அரசாங்கத்தோடு வைத்துக்கொண்ட தொடர்பின் கருத்து என்ன? மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மாகாண அரசாங்கம் அளித்த பதில் என்ன? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Notifications are published now and then for the purpose of proper observance of the Independence Day. If the hon. Member wants the various notifications and communications we have received from the Government of India, certainly I will make them available for him."

[23rd December 1953]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Are the arrangements for the celebration of the Independence Day made on party lines or is it an all-party concern? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is done by the Government which means all the people and not any particular party. ”

Provincialization of hospitals.

* 221 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) why the Government provincialized the hospitals in the State; and

(b) the special reasons for the Government to provincialize the hospitals at Tirukoilur and Virudhachalam and not to establish one at Gingee?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) & (b) In order to relieve local bodies of considerable financial liabilities and at the same time to expand facilities for treatment of all general diseases, the Government have been taking over five or six medical institutions every year maintained by local bodies for development as Medical and Surgical centres, subject to the availability of funds.

“ The hospitals at Tirukoilur and Virudhachalam have not been provincialized so far. ”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ From the communication I received from the department, I got the information that only after provincializing the hospitals at Tirukoilur and Virudhachalam, they would think of Gingee. I want to know the policy of the Government in this matter. While it is the policy of the Government to provincialize hospitals at every taluk headquarters, why they are not opening a hospital at Gingee? Or are they going to provincialize only the existing hospitals under district boards and the subsidized hospitals under the control of missionaries? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Provincialization of hospitals is decided upon after the Government consider the recommendations of the Director of Medical Services on the subject. ”

Grant of house-sites to those evicted from Thandavankuppam village.

* 222 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether new house-sites were given to those evicted from Thandavankuppam village, in Neiveli Lignite Mines, South Arcot district?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Yes, Sir. ”

[23rd December 1953]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ அவர்கள் குடியிருந்த இடத்தை விட்டு அரசாங்கத்தார் கொடுத்ததன் வேறு இடம் அவர்களுக்கு அசௌகரியமாக இருப்பதால் அவர்கள் வாழ்ந்த இடத்திலேயே வாழ்வதற்கு அரசாங்கம் வசதி தருமா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ My information is that the proposed site where they will be housed is one mile from the present site. The residents did request that they should be given sites in a village called Killikuppam which is within the lignite belt and it is quite possible that they may be asked to evacuate from that place next year if we give them sites there. Therefore, the Collector was asked to give sites from which they are not likely to be disturbed for some time. ”

Eviction of villagers of Thandavankuppam, South Arcot district.

* 223 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether any enquiry was made regarding a mahazar submitted by the villagers of Thandavankuppam in South Arcot district about their eviction from the village as mentioned in the Hon. Minister's reply to question No. 331 at page 1008 of the Official Report of the Madras Legislative Assembly Debates, dated 7th April 1953?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Yes, Sir. ”

Compensation for the lands requisitioned for the Lignite Investigation Project.

* 224 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether compensation is paid every year for the land requisitioned under the Defence of India Rules, in Lignite Mine area, South Arcot district?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ No land has been requisitioned under the Defence of India Rules for the Lignite Investigation Project. Hence the question of payment of any compensation does not arise. ”

Training of clerks as Revenue Inspectors.

* 225 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the number of lower division clerks in the Tiruchirappalli district who have undergone partial training as Revenue Inspectors;

(b) why no facilities were given or, if given, why such facilities were withdrawn before the completion of their full period of training; and

(c) whether promotion of many lower division clerks has been held up for lack of the full period of training as Revenue Inspectors?

[28rd December 1953]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

"(a) & (b) Three persons have undergone partial training as Revenue Inspectors in Tiruchirappalli district. Two of these persons are on medical leave and the other is under suspension pending disposal of certain grave charges against him. There is therefore, no question of facilities not having been offered to them."

"(c) No."

Collection of sales-tax in the South Arcot district in 1952-53.

* 226 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the amount of sales-tax collected for the turnover that took place in South Arcot district during 1952-53 and the amount spent to maintain the staff for the abovesaid period?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

"The sales-tax levied on the turn over of sales in the South Arcot district in 1952-53 was Rs. 27,95,488. Out of this a sum of Rs. 24,05,650 was collected in the year. The amount spent towards pay of staff, etc., employed in the district for the administration of all the Commercial Taxes was Rs. 1,54,488-5-1 for that year."

SRI K. ARANGANATHAN:—"மற்ற மாவட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இந்த மாவட்டங்களின் நிலை எந்த நிலையில் இருக்கிறது?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

"I have just now been appraised of the situation in South Arcot but I will compare it later."

SRI K. VINAYAKAM:—"May I know what exactly is the amount collected under this head in the year before?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

"I want notice, Sir."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Is it a fact that there is large evasion of taxes in South Arcot?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

"Probably the hon. Member draws that conclusion from the fact that there is evasion in the matter of Prohibition. I do not think so."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"May I know, why from day-to-day, South Arcot is being attacked by one hon. Member after another?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

"Well, it is not a question of attack. Hon. Members are so much interested in South Arcot that they put a number of questions."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Does the collection of this year show surplus or deficit as against last year?"

23rd December 1953]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

"There is certainly a vast surplus over the expenses but as regards the collection, compared to this year and the previous year, I have no idea."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் விட்டிருக்கிற பற்றிக் கேட்கின்றபோது, தென் ஆற்காட்டில் குடிப்பதைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இவ்வாறு நடப்பதற்கு காரணம் அதிகாரிகளின் குறைபாடு, அல்லவோ? பொதுமக்கள் மீது குறை சொல்லி என்ன பிரயோஜனம்?"

MR. SPEAKER:—"இது சரியான கேள்வி அல்ல. இதை இப்போது கேட்கக்கூடாது."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

"I do not know, how the hon. Member is warranted in drawing that conclusion. He is entirely wrong."

Memorandum from the staff of Panoor P.C.C. Society.

* 227 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Collector of Malabar has received a memorandum, dated 10th September 1953, from the members of the staff of Panoor P.C.C. Society, North Malabar, requesting the Government to give preference to the unemployed and retrenched P.C.C. Society staff whenever Government appoint persons to services like District Boards, Panchayat Boards, Municipalities, Firms Development Department, Co-operative Department and Community Projects, etc.; and, if so, what action Government have taken on the matter?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"No such memorandum has been received by the Collector of Malabar."

MR. SPEAKER:—"I extend the question-hour by five more minutes and finish the rest of the questions."

Defalcation in the South Kanara District Treasury.

* 228 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state— 10 a.m.

(a) the total amount found involved in the South Kanara District Treasury defalcation;

(b) the period over which such defalcation had been going on;

(c) the total amount recovered by the Government; and

(d) what steps the Government have taken to recover the balance, if any?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

"(a) The total amount of defalcation is Rs. 3,25,137.

"(b) The defalcation was going on since February 1947.

[23rd December 1953]

(c) The value of the assets of Sri and Srimathi Roberts which have come to light so far during investigation and seized by the police is Rs. 1,02,451-4-9. The Collector has recovered a cash of Rs. 57,451-4-9.

(d) The case has been entrusted to the Inspector-General of Police for investigation and report. The Government have also sanctioned the filing of a civil suit against Sri and Srimathi Roberts for the recovery of money and attachment of all properties."

SRI M. S. MOGRAL :—" May I know, Sir, how many times has this treasury been audited during this period? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I cannot answer it off-hand, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Have the Government gone into the question as to how the papers did not disclose these inaccuracies, if there were any, during the time of the audit? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" It was not detected during the time of the audit. In fact, it was found out by another clerk afterwards. The defalcation had been done in such a nice and subtle manner that it could not be easily detected in the normal course."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Have any persons been prosecuted for defalcation of funds? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I have already said that the matter had been reported to the Inspector-General of Police. His report is awaited. A civil suit is to be launched against the persons concerned."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Who is the good man who discovered the defalcation? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" He is another clerk by name Vythianathan. But he has also been put under arrest."

SRI M. S. MOGRAL :—" May I know, Sir, how Mrs. Roberts is involved in this offence? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" She is involved probably because some of the properties are held in her name."

Grant of lands for house-sites in Malabar.

* 229 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state why the policy of granting 15 cents of land to Harijans for a house-site has not been implemented in Malabar?

[23rd December 1953]

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" The matter has already been taken up by the Collector of Malabar and preliminary enquiries are in progress."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Usually the excuse given by the Collector is that he has no staff to enquire into the matter. Will the Government appoint a special Revenue Inspector for this matter? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" It will be considered, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" In view of the fact that preliminary investigations are still going on, will the Government give us an assurance that they would provide immediately house-sites for Harijans? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" In answering a similar question the other day, I replied that the case of Malabar is a peculiar one and that special steps have therefore to be taken in this matter. I also told the House that a long note has got to be printed and that the same would be placed on the table of the House after it had been printed. I am afraid I have to give the same answer to this question also, Sir."

DR. K. B. MENON :—" Are the Government aware of the fact that because of the pending Malabar Tenancy Amending Bill, evictions of the poor Harijans from ulkudis are taking place and that it is quite imperative that the Government should take speedy measures to prevent such kind of evictions? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" That particular matter has not been reported to my Department, Sir."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is it a fact that so far no Harijan has been granted 15 cents of land as adumbrated by that scheme? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" I am afraid I did not give such an answer to that effect to any previous question."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In answer to an interpellation the other day the Hon. Minister for Harijan Uplift stated that there were no vast tracts of poramboke or waste lands in Malabar which could be leased out to poor Harijans for house-sites. Will the Hon. Minister take into consideration that there are in fact poramboke and wet lands in Malabar which could be leased out to Harijans for providing them with house-sites? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" The matter will be looked into."

[23rd December 1953]

Relief to handloom weavers under Ryan Scheme.

* 230 Q.—SRI N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) how much money has been spent in the State for the handloom weavers as relief under Ryan Scheme;

(b) how many societies were benefited; and

(c) how many societies did not?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) A sum of Rs. 1.13 lakhs has been disbursed to handloom weavers as loan towards their share capital required for joining the Primary Weavers' Co-operative Societies as members. Co-operative Central Banks have advanced a sum of Rs. 16.83 lakhs to the Primary Weavers Co-operative Societies which are working the scheme for the purchase of yarn and payment of wages. The Government have guaranteed the repayment of the advance. The Government have also guaranteed to make good the ultimate business losses of the societies arising out of the working of the scheme.

“(b) 138 societies were benefited.

“(c) 402 societies did not join the scheme and consequently did not benefit.”

SRI N. K. PALANISWAMY:—“ராயன் ஸ்கீம் பிரகாரம் சொசைட்டிகளில் பங்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. நஷ்டத்தில் நடத்தப்பட்டு வருகின்ற சொசைட்டிகள் மூடப்படும் நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகையால் கடனாக பங்கு போட்டிருக்கும் பணத்தை ரத்து செய்யுமா அல்லது அந்த சொசைட்டிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நஷ்டம் போக மீதியை வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யுமா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“All weavers will be given an interest-free advance of Rs. 25 which will be recovered in twelve monthly instalments. I do not think that any hardship would be caused to any weaver by this.”

SRI K. SRIDHARAN:—“Is it a fact that under the scheme no weaver in Malabar is benefited?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“As I said on a previous occasion the factory owners and weavers according to the information we have received have come into some agreement with reference to the Ryan Scheme.”

SRI N. K. PALANISWAMY:—“ராயன் திட்டப் பிரகாரம் நெசவாளிகளுக்கு பொருளுக்கு ஆறு வீதம் சொசைட்டிகள் கொடுத்திருக்கின்றன. அது பிரயோஜனப்படுமா? எத்தனை சொசைட்டிகள் அவற்று கொடுத்து பிரயோஜனப்பட்டிருக்கிறது?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“It is not correct to say that the wage level is six annas. It is six annas or whatever wage level is in the locality. It is 4 annas in some places fixed. With regard to the total number asked for by the hon. Member, I would like a separate question to be put.”

MR. SPEAKER:—“Questions over.”

23rd December 1953]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE MOTION GIVEN NOTICE OF BY THE HON. MEMBER
SRI A. SAMBASIVAM.

MR. SPEAKER:—“I wish to inform the House that I have received the following privilege motion from the hon. Member Sri A. Sambasivam. It reads as follows:—

“Whereas certain Newspapers are in the habit of making false or perverted or partial and injurious reports of speeches made by hon. Members in the Assembly.

“Whereas similar matter was already brought to the notice of the Hon. Speaker and whereas a report appearing in the Tamil Daily “Dinamani,” dated 22nd December 1953 (City edition) and purporting to be a speech made by me in the House is totally incorrect and I feel that speech made by somebody else is reported to have been made by me; and

“Whereas the said daily has committed a grave breach of Privilege, this Assembly resolves to invoke its sovereign prerogative to refer this matter to the Committee of Privileges and take suitable steps in order to prevent similar breaches of privileges in future.”

The matter is this. The hon. Member Sri A. Sambasivam has made a speech. An hon. Member on the other side has made another speech. In the newspaper *Dinamani* the speech made by the hon. Member on the other side had been put under the name of the hon. Member Sri A. Sambasivam. It is not a wilful misrepresentation. If it had been a wilful misrepresentation, it certainly amounts to a breach of privilege. For instance giving a false account of the proceedings of the House is a breach of privilege. Anything amounting to a scandalous misrepresentation of the proceedings of either House is a breach of privilege. Publishing gross or wilful misrepresentation of the proceedings is a breach of privilege. But here I do not think this has been done wilfully. I will write to the Editor. I think he will make amends for what had been done. In view of what I have stated I hope the hon. Member Sri A. Sambasivam will not press his motion.

(Sri Swayamprakasam rose.)

“I shall make the position clear. The hon. Member Sri A. Sambasivam made a speech. An hon. Member from the Communist side also made a speech. His speech had wrongly been put under the name of Mr. A. Sambasivam in the *Dinamani*. In view of what I have stated I hope the hon. Member Sri A. Sambasivam will not press his motion.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“Sir, I quite appreciate the anxiety of the Speaker in understanding these things very well. But at the same time the House understands the importance of the press in these matters and feels that sometimes the Speaker is very lenient”

MR. SPEAKER:—“No, I am not lenient. Let not the hon. Member use that word.”

[23rd December 1953]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I remember, Sir, the speech made by the Speaker on a similar occasion last time. We are in an infant stage of democracy and the press plays an important part . . . "

MR. SPEAKER :—" That itself is the justification for not mistaking news items. Further some of the editors are ignorant of the rules of the House and that is another reason."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" However, the tendency now is that the press publishes certain things in their own way to accomplish cheap popularity, in the hope that any mistakes could be rectified later on. In yesterday's matter also, I said . . . "

MR. SPEAKER :—" That matter is over."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" My anxiety is that this leniency should not be taken for weakness. With that view I request that the matter may be thoroughly discussed."

MR. SPEAKER :—" I appeal to the House to take my advice and leave the matter to me. I will write to the editor and ask him what he has to say."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" I would submit, Sir, that in the meanwhile, this matter may be kept pending. We may see whether we get a suitable reply from the editor and then decide the issue."

MR. SPEAKER :—" I have no objection."

III.—ANNOUNCEMENT BY THE SPEAKER *re.* ELECTION OF A MEMBER TO THE BOARD OF INDUSTRIES.

MR. SPEAKER :—" I have to make an announcement to the House. Sri A. Ramaswamy Tevar, M.L.A., is the only candidate who has been validly nominated to fill a seat in the Board of Industries. I hereby declare him elected."

SRI S. RAMALINGAM :—" On a point of Information, Sir, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து எதிர் கட்சிக்கு வந்து சேர்ந்தார் என்பதைக் கேட்கிறேன்."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" நான் காங்கிரஸ் கட்சியில் தான் இருக்கிறேன். பேசுவதற்காகத் தான் இங்கு வந்து உட்கார்ந்தேன்."

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் பேசுவதற்கு இங்கு வந்து உட்கார்ந்தேன் என்று சொல்வது கூடாது."

SRI K. VINAYAKAM :—" கனம் சுவாமிநாதன் அவர்கள் தனக்கு சாதகமாக இருக்கும் போது எதிர் கட்சியில் சேருவது வழக்கம்."

MR. SPEAKER :—" The next Demand is Education. I have received a requisition and I have communicated it to the Leader of the House and the Leader of the Opposition. The Leader of the House may speak."

[23rd December 1953]

IV.—MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry I have to move for changing the order of business of the House again. A large section of the Members of the House desire that they should discuss Harijan Welfare immediately in view of a certain Bill which is likely to be introduced in Parliament. I am quite prepared to give precedence to that. I hope the Leader of the Opposition would concur. Therefore I move—

That instead of Demand XV—Education, Demand XXII—Harijan Uplift be taken as the next item and that Demand XV—Education be taken up to-morrow (24th December 1953)."

SRI P. RAMAMURTHI :—" பல ஹரிஜன அங்கத்தினர்களும் இந்த மோஷன்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள்."

DR. K. B. MENON :—" Since a Bill to remove the disabilities of Harijans is pending discussion in Parliament, I request the Speaker to address the Secretariat to give us a brief resume of the Bill, if information is available with them."

MR. SPEAKER :—" I do not know whether it has been published."

DR. K. B. MENON :—" Sir, we have not been able to study the Bill and hence we will not be able to make any contribution to the debate. Therefore I request a short resume of the Bill may be furnished to us."

MR. SPEAKER :—" I shall look into the matter. The question before the House is—

That instead of Demand XV—Education, Demand XXII—Harijan Uplift be taken as the next item and that Demand XV—Education be taken up to-morrow (24th December 1953)."

The motion was put and carried.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE SECOND SIX MONTHS OF THE YEAR 1953-54—*cont.*

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister for Harijan Welfare will move the demand."

(4) DEMAND XXII—HARIJAN UPLIFT.

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 39,89,200 under Demand XXII—Harijan Uplift."

AN HON. MEMBER :—" May I know, Sir, when the Demand under Agriculture would be taken up?"

MR. SPEAKER :—" The hon. Member may wait till to-morrow and see."

[23rd December 1953]

MR. SPEAKER :—" The motion before the House is—
That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 39,89,200 under Demand XXII—Harijan Uplift."

" I fix four hours for this Demand. As usual, ten minutes will be allowed for each hon. Member to speak. The hon. Sri Ratnam may move his cut motions."

* SRI A. RATNAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move the cut motion standing in my name, namely,

' That the allotment of Rs. 39,89,200 under Demand XXII—Harijan Uplift be reduced by Rs. 100.'

10-16
a.m.

" இப்பொழுது பட்ஜெட்டில் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக ரூ. 39,89,200 ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ராஜ்யத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய ஜனத் தொகை ஒரு கோடி; இந்த மக்களுக்கு ஆறு மாத காலத்திற்கு சுமார் 40 லட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு சரியான முறையில் பணம் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பது பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இதிலிருந்து பெரும் பகுதி சம்பளத்திற்காகவும் ஜில்லாக்களில் அமைக்கப்பட்ட பல ஸ்தாபனங்களுக்கும் செலவு செய்யப்படுகிறதேயொழிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் செலவு களுக்கும் நேரடியாக செலவு செய்யப்படும் தொகை 6½ லட்சம் ரூபாய்தான் கணக்கிடப்பட்டு வருகிறது. ஏனென்றால் அவர்களுடைய சுகோட்டுக்கு, கிணறு முதலியவைகள் வெட்டுவதற்கு ரூபாய் ஒரு லட்சத்து 31 ஆயிரத்து 500 ரூபாய். அவர்களுக்கு பாதித் தொகையை கொடுத்தாலும் அவர்கள் நிலத்தை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கும், வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கும் ரூபாய் லட்சத்து 71 ஆயிரத்து 200 எனவே பாடசாலை உதவிகளுக்காக 2,66,900 ரூபாய் தான் நேரடியாக செலவுகிறது என்பதாக நான் கூறுகிறேன். குறிப்பாக அவர்களுக்கு சுமார் 6½ லட்சம் ரூபாய் தான் சேருகிறது. அதாவது ரூ. 6,51,600 தான் அவர்களுக்காக செலவு செய்யப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில் இந்நேரத்தில் ஐந்து கோடி ரூபாய் பொது மக்களின் கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்குச் செலவு செய்யப்படுகிறது. இதனை எடுத்துக் கொண்டால் தலைமுறையில் அவர்களுக்கு செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் எட்டிலும் பிரசாரத்திலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு திட்ட வட்டமாக ஏழுகோடி ரூபாய் செலவு செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தலைக்கு 4 தம்படி என்றால் அது கேவலமாக இருக்கிறது. இதை வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்று சொல்வது கேவலமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது சர்க்கார் அவர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கிறார்களா கொடுக்க வேண்டும். ஒரு சென்ட் கூட கொடுக்க வில்லை. அது மட்டுமல்ல மற்ற மாவட்டங்களிலும் ஏழை தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது இல்லை. பதினேந்து சென்ட் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு சிலருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலருக்குக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சிலருக்கு வீட்டு மனைக்கட்டுகள் அளித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். கடன் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயக் கடன் கொடுக்க வேண்டும். பணனைகள் ஏற்படுத்தி விவசாயம் செய்வதற்கு சௌகரியம் செய்துகொடுக்க வேண்டும். இன்னும் சுகோடு அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். பண்பாதை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். வாசகசாலைகள் கட்டித் தர வேண்டும். இவ்வாறு பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட பல திட்டங்கள் போட்டு இந்த சர்க்காருக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் எங்களுக்கு உரிமை செய்து கொடுக்க வேண்டும்

[23rd December 1953] [Sri A. Ratnam]

என்று இருந்தாலும்கூட இந்திய ராஜ்ய சர்க்கார் அல்லது அதிகாரிகள் இவர்களுக்கு இன்னும் செய்து கொடுப்பது இல்லை. எங்கு போய் கேட்பதும் பாருக்காவது வீடு கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லவே இல்லை. சர்க்காரில் வேலை செய்யும் சர்க்கார் ஊழியர்கள் கார்ப்போரேஷன் ஊழியர்கள் முதலியவர்களுக்கு சர்க்கார் வீடு கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. வீடு வசதி அற்று இன்னும் பல செக்களில் இந்த ஊழியர்கள் வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாய நிலத்தில் இருப்பவர்கள் நூறுக்கு அநேகம்பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஜனத்தொகையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நூறுக்கு ஐந்து சதவிகிதம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது நிலம் இருக்கிறதா? இல்லவே இல்லை. அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருந்தாலும் கூட விவசாயத்திற்கு நிலம் அளிக்க வேண்டியிருந்தாலும் கூட பாஸ் நேரடி விவசாயம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு இருந்தாலும் கூட தான் விவசாயம் பெருகும். அதனால் விவசாயத்தை நிலம் கொடுத்தால் தான் விவசாயம் பெருகும். அதனால் விவசாயத்தை பெருக்க முடியும். அவ்விதம் பெருக்கி மக்களுக்கு உணவு அளிக்க முடியும். நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும். நேரடியாக விவசாயம் செய்யும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இந்தியா சட்டம் கூறுகிறது, அரசியல் சட்டம் கூறுகிறது, விவசாயிகளுக்கு நிலம் அளிக்க வேண்டும் என்று. ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறது. ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் அளித்ததாக அரசாங்கத்தில் புள்ளி விவரம் கிடையாது. ஏழை விவசாயிகள் குறிப்பாக ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனங்கள் அரசாங்கத்திற்கு மனுக்கள் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளை கண்காணித்து அவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருவது கிடையாது.

" இன்று ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவ்விதம் நியமிக்கப்பட்டிருந்தாலும் ஹரிஜன வகுப்பை சேர்த்தவர்களை நியமித்து இருக்கிறார்களா என்றால் ஒருவரையும் நியமிக்க வில்லை. ஏன் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் ஒருவரையும் போடவில்லை. என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் ஹரிஜனங்களும் அப்ளிகேஷன் போட்டால் அவர்களுக்கு பதில் கொடுப்பது கிடையாது. மனுக்களை பல நாள் கள் வைத்துக் கொண்டு வீட்டு அதற்கு சாக்குப்போக்கு சொல்லி அந்த பலனை அனுபவிக்க முடியாதபடி இடையூறு இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஹரிஜன ஆபீசர்களும் வெல்பேர் ஆபீசர்களும் இருக்கிறார்களே தவிர குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கு லேலை செய்யும் மனமும், அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமும் அவர்களுக்கு இல்லை. இப்பொழுது ஹெல்த் வெல்பேர் ஆபீசர்களை போடப்பட்டது. அவர்களில் ஒருவர் தான் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். அது ஏன் அப்படி என்று கேட்டதற்கு முதல் மந்திரி என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் ரெவினியூ இலாகா அனுபவம் வேண்டும் என்றும் நம்பிக்கை வாய்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும் பதில் அளித்திருக்கிறார். ஏன் ஹரிஜன நிதியிலிருந்து பணத்தை ஒதுக்கப்படுகிறது? அந்தக் காரியங்களைச் செய்யாமல் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கும் அவர்களுடைய அபிவிருத்திக்கும் நேர்மாறாக அவர்கள் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஹரிஜனங்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் முன்னுக்கு வரக்கூடாது என்றும் அவர்களுக்கு எதிராகவும் ஹரிஜனங்கள் முன்னேறக் கூடாது என்றும் அவர்கள் வாசிக்கக்கூடாது என்றும் நிலம் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்றும் சம்பளம் வாங்கக் கூடாது என்றும் உதவி பெறக் கூடாது என்றும் படிக்கக்கூடாது என்றும் உயர்வுக்கு வரக் கூடாது என்றும் அந்த வெல்பேர் ஆபீசர்கள் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்று நினைக்க வேண்டி இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் தான் இப்பொழுது ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்கள் மாவட்டங்களில் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் மற்ற ஊடுங்கள் எங்கவனவோ இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியது அவசியம் இல்லை. குறிப்பாக தென்னாற்காட்டில் ஒரு ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீஸ் இருக்கிறது. அண் வெல்பேர் வேலை செய்வதே இல்லை. அங்குள்ள படிக்கக் கூடாதவர்கள் வேண்டும் என்று மனுகொடுத்தால்

[Sri A. Ratnam].

[28rd December 1953]

அதை கவனிப்பது இல்லை. பல புகார்கள் வந்திருந்தும் மாநாடு கூட்டம் போட்டு தீர்மானம் தீட்டப்படும் ஆட்சியாளர்களுக்கு அறிவித்திருந்தும் இது வரை அந்த வெல்பேர் ஆபீசர் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகக் காணோம். எனது தொகுதியாகிய கடலூர் தொகுதியில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் நாங்கள் பல குறைகளை வெல்பேர் ஆபீசரிடம் சொல்லி யிருந்தும் கூட அதிகாரிகள் அவைகளை புறக்கணித்திருக்கிறார்கள். காரணம் அவர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லாததாலும் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாத காரணத்தாலும் அதற்கு வேண்டிய மனப்பான்மை இல்லாத காரணத்தாலும் அவர்கள் கெடுதி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். மலபாரிலிருந்து வரும் அங்கத்தினர் களும் அங்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று புகார் சொல்லுகிறார்கள். அங்குள்ள ஆபீசர் என்ன செய்கிறார் தாங்குகிறார் என்று தெரியவில்லை. இதைப் பற்றி ஆட்சியாளர்களிடம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங் களுக்கு விளம்பரம் இல்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக வேலை செய்யும் அதிகாரிகள் இல்லை. சம்பளம் பெறக் கூடிய அதிகாரிகள் தான் இருக் கிறார்கள். அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் பணத்தை விழுக்கக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான அதிகாரிகள் இருந்தால் ஹரிஜனங்கள் எந்த மாதிரியான முன்னேற்றமும் அடைய முடியாது. எந்த விதமான நன்மையும் ஹரிஜனங்கள் அடைய முடியாது. இந்த நிலையில் இன்று நாடு சென்று கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல அரசாங்கத்தினிடம் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. 1948-ம் ஆண்டில் ஹரி ஜன முன்னேற்றத்திற்காக திட்டம் தீட்டி இருக்கிறார்கள். ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்து பல திட்டங்களை தீட்டி இருக்கிறார்கள். கனம் பிரகாசம் காலத்தில் அவர் பிரதமராக இருந்த காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய முன்னேற்றத் திற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்து ஒரு கமிட்டியையும் அமைக் கப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியில் ஹரிஜனங்களுக்கு பதிலாக ஆரியர்களைத் தான் போட்டிருந்தார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த ஆரியர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை எப்பம் விட்டிருக் கிறார்கள். அந்த நிதியைப் பூராவும் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறார்களா? ஆனால் என்ன நடந்திருக்கிறது. கணக்குக் கொடுத்து கமாதானம் சொல்லக் கூடிய அளவில் இருக்கிறது. முன் மந்திரி சபை என்ன சொல்லி இருக் கிறார்கள். செலவு செய்யப்படவில்லை அப்படியே இருக்கிறது. செலவு செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அதற்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு எவ்வளவு செலவு செய்திருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இதுவரை முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்களா? அவர்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு வீடு கள் கட்டி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு கல்வி வசதிகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கக் காணோம். இது வரையிலும் ஹரிஜனங்களுக்கும் ஆதிதிராவிடர்களுக்குச் சர்க்கார் என்ன செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்? ஹரிஜனச் சங்கம் இருக்கிறது. அந்த சங்கத்தின் வேலைகளைப்பற்றி சொல்ல வேண்டும். சில நிமிஷம் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளைப்பற்றி இரண்டு மூன்று நேரம் கொடுத்தாலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய நிலைமையைப் பற்றி பேச தயாராக இருக்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய நேரம் எனக்குக் கொடு க்ப்பட வில்லை.

MR. SPEAKER :—“ ஒவ்வொருவரும் உங்களைப் போல் பத்து நிமிஷக் கள் பேச வேண்டும். கனம் சகஜநாந்தாவை பேசச் சொன்னால் அவ ஒரு நாள் பூராவும் பேசுவார்.”

*SRI A. RATNAM :—“ தாழ்த்தப்பட்டவர்களை மிகவும் மோசமாக கருதுபவர்களுடைய ஆனால் கவர்னர் அவர்களுக்கும் மந்திரிகளுக்கும் ஏராளமாக பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. அவைகளுக்கு பணம் இருக்கிறது. ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டிய பணம் செலவழிக்கப்படுவது இல்லாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு பணம் செலவழித்தால் அவர்கள் ஒரு நாளை முன்னேற்றமடைய மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒது

[28rd December 1953] [Sri A. Ratnam]

ஒதுக்க வேண்டிய முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபட ஒரு தனி கமிட்டி யைத் துவக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 39,89,200 under Demand XXII— Harijan Uplift be reduced by Rs. 100.’ ”

*SRI A. S. SAHAJANANDA :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக சர்க்கார் ஏறக்குறைய 40 லட்சம் ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். செலவு இனங்களைப் பற்றியும் கனம் ரத்தன் அவர் கள் விளக்கிறார்கள்.

“ ஹரிஜன முன்னேற்றம் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னையில் ஆதிதிராவிட மகா ஜன சபை ஒன்று இருந்தது. அதற்கு ஷாப்பு சுப்ரமணியம் பிள்ளை தலைவராகவும், ஸ்ரீ எம். இரத்தினம் காரியதரிசியாகவும் இருந்தார். அப்பொழுது அடிக்கடிவந்த சி. ராஜா காரியதரிசியாகவும் இருந்தார். அப்பொழுது அடிக்கடிவந்த வைகிராய்க்கிடம் நாங்கள் சென்று ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். வில்லிங்டன் பரபு அவர்கள் சென்னை கவர்னராயிருந்தபோது ஸர் ஜார்ஜ் பாடிசன் என்பவர் போர்டு மெம்பராயிருந்தார். அவரைத் தமிழ் நாட்டுக்கு அனுப்பி ஒரு ரிபோர்ட் சமர்ப்பிக்கும்படி லார்டு வெல்லிங்டன் சொன்னார். அந்த முறையிலே அவர் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள கஷ்டங்களை யெல்லாம் விளக்கினார். அதன் பிறகு சர்க்கார் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற் கொண்டு தனியாக ஒரு இலாகாவை ஏற்படுத்தினார்கள். அதுதான் இப் பொழுது ஹரிஜன முன்னேற்ற வேலை செய்து கொண்டு வருகிறது.

“ அந்த சமயத்திலே தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஒரு கமிஷனரை டிபுடி கலெக்டர் கிரேடிஸ் போடப்பட்டிருந்தார். அவர் ஸ்ரீமான் அருளானந்தம் பிள்ளையாவார். நன்றாக வேலை செய்து கொண்டு வந்தார். ஜஸ்டிஸ் கட்சிக் காரர் பதவிக்கு வந்தபோது, டெபுடி கலெக்டர் கிரேடிஸ் ஒரு ஆபீசர் இத்தகாக என்னத்திற்கு என்று சொல்லி, டெபுடி தாசில்தார் கிரேடிஸ் ஒரு ஆபீசரைப் போட்டுவிட்டு, முதலில் இருந்தவரை எடுத்து விட்டார்கள். அதன் பிறகு இந்த வேலையில் குந்தகம் ஏற்பட்டது. காங்கிரஸ் சர்க்கார் பதவிக்கு வந்த பிறகு, ஹரிஜன முன்னேற்றம் சம்பந்தமாக தீவிரமாக வேலையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஒரு டிபுடி கலெக்டரும் ஏழு தாசில்தார்களும் அங்கு வேலை செய்கிறார்கள்.

“ தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலும் அந்த டிபார்ட்மெண்டு வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். அதன்படியே 1921-வது ஆண் டில் வேலை துவங்கியது. முப்பது ஆண்டுகளாக நன்றாக வேலை செய்துக் கொண்டு வந்தார்கள். சென்ற ஒரு வருஷ காலமாக அந்த வேலை குந்தகமாகியிருக்கிறது. ஹரிஜன முன்னேற்ற வேலை இப்பொழுது தடைப் பட்டிருக்கிறது.

“ ஹரிஜன முன்னேற்ற மந்திரி கனம் ஸ்ரீ பழனிசாமி கவுண்டர் தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கு 10 நாளைக்கு முன் வந்திருந்தபோது ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டியைக் கூட்டினார்கள். அப்பொழுது ‘ இந்த ஜில்லாவில் பிரிந்து போன ஹரிஜன பள்ளிக்கூடங்கள் இன்னும் ரிபேர் செய்யப்படவில்லை ’ ஒரு புதிய பள்ளிக்கூடம் வைக்க வில்லை. ஸ்கூல்கள் ரிபேர் செய்யப்படவேண்டும் என்று சொன்னேன். ஆனால், கவனிக்கப் படவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய சனாகரியங்களைச் செய்து கொடுக் காமல் அவர்களுக்கென ஒதுக்கப்படும் பணங்களைல்லாம் செலவழிக்கப் படவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு திரும்புகிறது. சிதம்பரம் நந்தனார் பள்ளி பராமல் டிபார்ட்மெண்டுக்கு திரும்புகிறது. சிதம்பரம் நந்தனார் பள்ளி ஹாஸ்டல் கட்ட ஒரு லட்ச ரூபாய் சர்க்கார் அனுமதித்தார்கள். ஹாஸ்டல் கட்ட ஒரு லட்ச ரூபாய் விட்டுவிட்டார்கள். தொகை திரும்ப அவற்றை செலவழிக்காமல் அப்படியே விட்டுவிட்டார்கள். தொகை திரும்பிப் போகிறது. வேலைகள் சரியாக நடக்கவில்லையென்று ஒரு பெரிய மெமோராண்டம் எழுதி, கனம் மந்திரி அவர்களிடம் கொடுத்தேன், கலெக்டரிடமும் கொடுத்தேன். கல்வி மந்திரி கனம் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம்

[Sri A. R. Subhajananda] [23rd December 1953]

அவர்களிடமும் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால், அந்த இருக்கிற ஆபீஸ்கள் என்ன செய்கிறார்களென்றால் உபாத்தியாயர்களை சூட்டி லிருந்து மற்றொருத்திரு திடென்று தூக்கிப்போட்டு விடுகிறார்கள். உடனே போய் அந்த அதிகாரியைக் காணவேண்டும். அவரைப் பரிசு செய்யவேண்டும். கண்டு கொள்ளாவிட்டால் கடுமையாக தண்டனை அளிக்கப்படும். போகும்போது இரண்டு பாக்கெட் சிகரெட்டும் பழங்களும் தட்சணையும் கொண்டு போகவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் விசை சனம் இல்லை.

“ஹரிஜன் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடுகிறேன் என்று சொல்லப்படுகிறது. சிதம்பரம் நந்தனார் பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஆண்டுகள் தோறும் சுமார் ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கிவருகிறார்கள். அங்கே மந்திரிகள் கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களும், கனம் ஸ்ரீ பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்களும் கனம் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்களும் சபிப்பதில் வந்து நேரில் பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்த ஹாஸ்டலிலுள்ள சமையலரை விழுந்து இரண்டு வருஷங்களாகிறது. மூன்று மந்திரிகள் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். கலெக்டரும் பார்த்திருக்கிறார். ஹரிஜன் வெல்பேர் டைரக்டரும் ஸ்டிபென்டேர்டும் பார்த்திருக்கிறார். இன்னும் ரிபேர் செய்யப்படவில்லை. எவ்வளவு பரிதாபகரமான விஷயம். மழை பெய்யும்போது, பிள்ளைகள் சேறினாலும், மழையிலும் நனைந்து கொண்டு பார்ப்பதற்கு மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறார்கள். சில மாதங்களுக்கு முன் நான் சில ஜாகைகளை அவசர ரிபேர் செய்தேன். அந்த ஆபீசர் தீவிரமாக முயற்சி எடுத்திருப்பார்களேயானால் இரண்டே நாட்களில் முடித்திருக்கலாம். அந்த மாதிரி ரிபேர் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு எண்ணம் கிடையாது.

“சமையல் பாத்திரங்களுக்கு ஈயம் பூசப்படாமல் இருப்பதால் பிள்ளைகளுக்கு வயிற்று வலி, சீதபேதி, சொறி சிரங்கு போன்ற விபரீதங்கள் வந்துவிடுகின்றன. ஈயம் பூசப்பட்டு ஒரு வருஷம் ஆகிறது. எத்தனை முறை எழுதியும் ஏனென்று கேட்பாரில்லை.

“நான் பெளண்டர் சூப்பர்வைசராக இருக்கிறபடியினால் அடிக்கடி குற்றங்களை சர்க்காருக்கு சொல்லிக் கொண்டிருப்பேன். அதனால் பென்ஸைப் சூப்பர்வைசர் அதிகாரம் செலுத்தமுடியாதபடி செய்திருக்கிறார்கள். ஹாஸ்டல் மாஸ்டர்கள், உபாத்தியாயர்கள் எல்லாம் அதிகாரிகள் சொல்படி நடக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் மந்திரிகளிடத்தில் நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்த அதிகாரியை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். இன்னும் செய்யவில்லை. ஹரிஜன் வெல்பேர் மந்திரி அவர்களைக் கேட்போது, உமது மெமோரான்டத்தை ஹரிஜன் வெல்பேர் டைரக்டருக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன் என்றார்கள். கலெக்டருக்கும், டெபுடி கலெக்டருக்கும் போயிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கனம் டெபுடி கலெக்டர் விசாரணை என்று வந்தார். அவரிடம் உண்மைகளைத் தெரிவித்தேன். அவர் சரியாக விசாரித்துக் குறித்துக்கொள்ளவில்லை. லஞ்சம் கொடுத்தேன் என்றும் வேறொருவர் 200 ரூபாய் கொடுத்தேன் என்றும் ஹாஸ்டல் கிரான்ட் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டபோது 50 ரூபாய் கொடுத்ததாகவும் வார்டன் ஒருவர் எழுதி கொடுத்திருக்கிறார். இவ்விஷயங்களை கனம் டெபுடி கலெக்டர் எழுதிக் கொள்ளவில்லை. எனக்கு அது வேலையில்லை என்றார். ஆகையால் அந்தந்த அதிகாரிகள் ஒரு ஷர்த் கொடுவதை காப்பாற்றுவதற்கு நினைக்கிறார்கள். உள்ளபடி நடக்கிற அக்கிரமத்தைக் கவனிப்பாரில்லை. லஞ்சம் வாங்குவது மிக மிக அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. ராஜாஜி ஆபீசியல் லஞ்சம் ஒழிப்பதற்கு என்று நான் எண்ணினேன். ஆனால், பகிரங்கமாக வாங்குகிறார்கள். என் படி பார்த்துப்போது இதை எங்கு போய்ச் சொல்வது?

“ஹரிஜன் வாத்தியார்கள் நான்கு பேர்கள் மனு போட்டார்கள். ஆனால் ஹரிஜன்ரல்லாத முத்தையா பிள்ளை என்பவருக்கு உத்தியோகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“நந்தனார் ஆண், பெண் விடுதிகளுக்கு உணவுக்காக பெண்டர் விட வந்ததில் காய்கறி சப்ளை ஹரிஜன் ஒருவர் எக்ஸ் மிஸ்டர்மென் செலுத்தியது. அந்த எழுத்து அய்யர் ஒருவருக்கு கொடுத்திருக்கிறார். நன்றாக

[Sri A. R. Subhajananda] [23rd December 1953]

முன்னேற்றம் இந்த மாதிரி இருக்கிறது எங்கள் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில், கே.கே.வி. முறையில்லை. ஹரிஜன் முன்னேற்ற இலாகா ஹரிஜனங்களை மட்டும் முன்னேற்றத்திற்கு பயன்படுத்துகிறது. தமர் கொடுக்கிறவன் அதிகாரியை வந்து பார்க்கவில்லை. அந்த தயிர்க்காரி 200 ரூபாய் அபராதம் போடப்பட்டான். அந்தத் தயிர்க்காரி என்ன செய்வான்?

“உடனடியாக பாத்திரங்களுக்கு ஈயம் பூசப்படவேண்டும். 1953-ம் ஆண்டு ஹரிஜனம் ஈயம் பூசியதற்கு 1953-ம் ஆண்டு ஈயம் பணம் கொடுக்கப் பட்டால் தரப்பட்டிருக்கிறது. பிரித்திருக்கும் ஸ்கூல் ஹாஸ்டல்களை மட்டும் ஈயம் பூசியது விடப்போது வெல்பேர் ஆபீஸர் உடனே பணம் கொடுக்கமாட்டாரென கண்டராக்கி எடுக்கச் சென்ற இல்லமாயில் டிபுட்டி கட்டாமல் திரும்பிவிட்டார்.

“ஹரிஜன் முன்னேற்ற வேலைகள் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சரியாக நடப்பெறாமல் மோசமாக இருக்கிறது. இந்த விஷயங்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டும். நந்தனார் ஸ்கூல் உபாத்தியாயர்களை மாற்றினார். மாற்றும் போது ஹாஸ்டல் உத்தரவு போடுவதால் அவர்கள் செர்வில் கெட்டுப் போகிறது. நந்தனார் பள்ளியிலிருந்து பஞ்சமாதேவிக்கு மாற்றப்பட்ட ராஜலிங்கம் எவ்வருக்கு கனம் ரத்னம் அவர்கள் எம்.எல்.ஏ. சிபார்சு பண்ணினார். எம்.எல்.ஏ. சிபாரிசு செய்த காரணத்தினால் ஒழித்துவிடுகிறேன் என்று கொல்லி ராஜலிங்கத்திடம் சமாதானம் கேட்டிருக்கிறார்கள். மக்கள்பிரதிபுத்து போட்டு பெற்று வந்தவர் சிபார்சு செய்வதற்கு உரிமை இல்லையென்று சொன்னால் வேறு எங்கே போவது?

“ஆனால் எம்.எல்.ஏ.க்கள் அதிகாரிகளையோ, மந்திரிகளையோ பார்க்கக் கூடாது என்று சொன்னால் எம்.எல்.ஏ.க்களாக வந்து என்ன பிரயோஜனம்? ஹரிஜனங்களின் நிலைமை ரொம்ப ஆபத்தாக இருக்கிறதென்று சொன்னேன். தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரியை மாற்றவேண்டுமென்று கனம் கலெக்டருக்கு லெட்டர் எழுதினேன். மாற்றவில்லை. இப்படியே நீடித்துக்கொண்டு போகுமானால், ஹரிஜனங்கள் கதி அடையக் கடினம்.

“கிராம முன்னேற்றம் என்று சொல்லுகிறார்கள், சமூக நலத் திட்டங்கள் (Community projects) என்று சொல்லுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களை ஏழைகள், ஜனங்களெல்லாம் மனைக்கட்டு இல்லாமல் வாய்க்காவு, வரப்புகலெல்லாம் குடிசை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இடமில்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு மனைக்கட்டுகள் மிக அவசியம். மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக்கொடுத்தால் கிராமத்தார் மூன்றில் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஹரிஜனங்களின் பங்கை வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டில் கொடுத்து மனைக்கட்டுகள் வாங்கி வீடு கட்டிக்கொடுக்கலாம்.

“பத்து வருஷ கலகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். பத்து வருஷ சலுகைக்கு மாறாக காரியங்கள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. அரசாங்கம் இதில் தீவிரமான கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

“நந்தனார் ஹாஸ்டலில் பிள்ளைகளுக்கு நெய் போட்டுக்கொண்டிருந்தோம். அதை சர்க்கார் நிறுத்திவிட்டார்கள். பிள்ளைகளுக்கு காய்கள் தரண. மாமிசம் கிடையாது. இரண்டு வேளை நெய்க்குப் புதலாக ஒரு வேளை ஊற்றிக்கொண்டு வந்தோம். அதையும் இப்பொழுது கிடையாது. ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் 15 ரூபாய் வீதம் சர்க்கார் செலவு செய்கிறார்கள். அது போதவில்லை. மற்ற சர்க்கார் ஹாஸ்டல்களுக்கு ரூ. 22, 17 என்றெல்லாம் செலவழிக்கிறார்கள். ஆனால், சிதம்பரம் நந்தனார் பள்ளியிலுள்ள வாய் செலவழிக்கிறார்கள். 15 ரூபாய் வீதம்தான் கொடுக்கிறார்கள். மாணவர்களுக்கு மட்டும் 15 ரூபாய் வீதம்தான் ஹாஸ்டல்களுக்கு அதிக இதுவும் சர்க்கார் ஹாஸ்டலாயிருந்தும் மற்றைய ஹாஸ்டல்களுக்கு 15 ரூபாய் கொடுப்பா மும், நந்தனார் ஹாஸ்டலுக்கு சப்சடி ஹாஸ்டல்களில் 15 ரூபாய் கொடுப்பா முன்? தென்னாற்காடு ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் தீவிரமாக கவனம் கொடுத்தவேண்டும்.

“ இன்றைக்கு சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய வகுப்பினரில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினராக இருப்பவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள். அவர்கள் உண்மையில் எவ்வாறு இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், தங்க இட

“இன்னும் அரசியல் சட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பல உரிமை யளிக்கப்படவில்லை. அப்படி உளிக்கப்பட்டாலும் அதிகாரிகள் அமுல் நடத்துவதில்லை. படித்து முன்னேறுவது என்பது அவ்வளவு சூழிதிராவிட மக்களுக்கு சலபமான காரியமல்ல. எங்கள் சமுதாயத்தில் இன்னொரு மூன்று பேர்கள்தானே படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சில படித்தவர்களுக்கு வேலைகொடுக்க முடியவில்லை என்றால் இதை என்ன வென்று சொல்லுவது? ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்டுமெண்டு என்பத ஒரு இலாகா ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக இருக்கிறது. ஆனால் இதன் மூலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒருவித நன்மையும் ஏற்படாதது தெரியவில்லை. கிராமங்களில் எவ்வளவோ தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தங்களுக்கு இருக்கும் கொஞ்ச நிலங்களை விற்றுவிட்டு அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு பட்டணத்திற்கு வந்து படிக்கலாமென்றாலோ, வேலை தேடலாமென்றாலோ வருகிறவர்கள் அதற்காக சுற்றிச் சுற்றி அலைந்து கையில் உள்ள காசுகளை செலவழித்துவிட்டு படிக்கும் பையன்கள் படிக்க முடியாமலும், வேலை கிடைக்காமலும் வேதனையோடு, ஆதரவற்று நடுத்தெருவில் பிச்சையெடுக்கிற நிலையில் இருக்கிறார்கள். இன்று அநேக ஹரிஜன எம். எல். ஏக்கள் இருந்தபோதிலும் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க ஒருவித ஏற்பாட்டையும் செய்யமுடியவில்லை. அப்படி செய்ய முன்வந்தாலும் ஒரு சிலரின் ஆய்விக்கு இறையாதி விடுகிறார்கள். சூழிதிராவிடர்கள் இந்த

• **Shri A. K. SUBBIAH** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு 11
முதுபுமென்சவொலன் a.m

[Sri M. Kattimuthu] [23rd December 1958]

தயாரிக்கப்பட்டுவிட்டது. இருந்தும் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. கேட்டால் இன்னும் சாங்குன் ஆகவில்லை, ஆந்திரப் பிரிவினையால் தடைப்பட்டிருக்கிற தென்ற சாக்குபோக்கெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறெல்லாம் ஹரிஜனங்கள் அடக்கியாளப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் செய்யவில்லை. ஆகையால் இவ்வித அடக்கு முறையை யெல்லாம் ஒடுக்க சட்டம் செய்து உண்மையிலே ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி புரிய சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.

“தீண்டாமை என்பது ஒரு பெரிய பிரச்சனை. இதற்கு முன் பேசிய பஸ் இதுபற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தார்கள். அது இப்பொழுது பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை வெறுங் கண்கொண்டு பார்க்காமல் உண்மையிலேயே நிவர்த்திப்பதற்கு வேண்டியவைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதோடு ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் பிரசாரகர்களை நியமித்து அவர்கள் மூலம் இந்த தீண்டாமையைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொல்லச் செய்து, அவர்களிடையே இருக்கும் மனப்பான்மையை சிறிது சிறிதாக ஒழித்து தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் தாலுகாவில் மூன்று ஹைஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. ஒரு ஹைஸ்கூலுக்கு மட்டும் ஹரிஜன ஹாஸ்டல் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த ஹாஸ்டலை நிர்வகிக்க தகுதி வாய்ந்தவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் அங்கு இருக்கிறவர்கள் சரண்டக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் வருகிறது. இந்த மாதிரி விஷயங்களில் மந்திரிகள் கவனம் செலுத்தி அவைகளுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மூன்றாவதாக எங்கள் தாலுகாவில் லக்ஷத்து ஐம்பதாயிரம் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் தரிசு நிலங்களை பிற்போக்கு இனத்தவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுத்தால் அவர்கள் அரசாங்கத்திலிருந்து ஒன்றுக்குமே எதிர் பார்க்க மாட்டார்கள். அதன் பிறகு எங்கள் தாலுகாவில் பஞ்சம் என்பதே இருக்காது. தற்போது எங்கள் தொகுதி பொருத்த வரைக்கும் அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்வதற்கு இல்லை. சென்ற மந்திரி சபை அவர்களுடைய குறைகளை தீர்க்காததால் தான் சென்ற விருத்தாசலம் இடை தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். அந்த இடங்களில் தோற்கடிக்கப்பட்டதற்கு எனக்கு திருப்தி தான். நாங்கள் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களை கவனித்து வந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அரசியலில் எங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியும் எங்களை கேவலமாக நடத்தப்படுகிறது. எங்களை மதித்து நடக்கவில்லை. அவ்விதம் மதிப்பு கொடுத்து நடக்கவில்லையானால் பிற்காலத்தில் அநேகம் இடைஞ்சல்கள் ஏற்படும். இன்றைக்கு அரசியலைப் பார்க்கலாம். நாளைக்கு அது எந்த முறையில் மாறும் என்பது சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு ஈ.வே. ரா. ராஜாஜி இருவரும் ஒரே மேடையில் தோன்றுவது போல பெரியவர்கள் முறை மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி மாறவேண்டிய நிலைமையில் பல மாறுதல்களும் வரலாம். அந்தக் காலத்தில் நீங்கள் இந்தப் பக்கத்தில் வந்தும் நாங்கள் அந்தப் பக்கத்தில் வரும்படியாகவும் ஏற்படலாம். அப்பொழுது நீங்கள் எங்களை கேட்க வேண்டிய நிலைமை வரலாம். ஆகவே எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சகல குறைகளையும் அரசாங்கம் கவனித்து அவைகளுக்கு உடனே ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு சில குறைகள் இருக்கலாம். அரசாங்கத்தினிடம் போய் அவர்களுடைய குறைகளை எழுதிக் கொடுத்தால் அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள், அரசாங்க சிப்பந்திகள் அவைகளை கவனிக்காமல் அலட்சியமாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். நாங்கள் கொடுக்கும் மனுக்களின் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் இருப்பதால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நாங்கள் கொடுக்கும் மனுக்களை மந்திரிகள் கலெக்டர்களுக்கோ அல்லது தாசில்தார்களுக்கோ அனுப்புவது இல்லை. அவ்விதம் அனுப்பி வைத்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வதும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எப்பொழுதுதான் எடுத்துக்கொள்ளப் போக

[Sri M. Kattimuthu] 23rd December 1958]

ருக்கனோ? கீழ்த்தர சிப்பந்திகளின் பேரில் அநேகம் குறைகள் இருக்கின்றன. இன்னும் எங்களுக்கு அநேகம் குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்பதற்குக் கூட நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் உரிமை கொடுக்கவில்லை. நாங்கள் அரசாங்க உத்யோகஸ்தர்களைக் கண்டு பேசிக் கொள்வதற்குக் கூட உரிமை இல்லாமல் அவமானமான நிலைமையில் இருக்கிறோம். லட்சத்தி ஐம்பதாயிரம் போட்டர்கள் ஐய் தாளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்து இங்கு உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்குக் கூட உரிமை இல்லை. சட்டசபையில் வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறோம் வந்து பாருங்கள் சட்டமாக்கி விட்டோம். என்று சொன்னால் மக்கள் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள். எங்களால் காங்கிரஸ் சட்டத் துத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அந்த வாக்காளர்களுக்கு வாக்குக் கொடுத்ததை மாற்ற முடியவில்லை. என்றால் இந்த அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளிடத்தில் பேசுவதற்கும் குறைகளை சொல்வதற்கும் வழி இல்லாமல் இருக்கிறோம். அரசாங்கம் கவனிக்க வில்லை என்றால் கலெக்டரிடம் சொல்வோம் என்றால் அவரையும் பார்க்க முடிய வில்லை. மந்திரிகளைக் கூட பார்க்க முடியவில்லை. அரசாங்கம் இந்த நிலைமையில் இருப்பது மிகமிக வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு இப்பொழுது குறைகளை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஹரிஜன மெம் களுக்கு இப்பொழுது குறையில் நிறைய குறைகள் இருக்கின்றன. இந்தக் பர்கள் பொறுத்த வரையில் நிறைய குறைகள் இருக்கின்றன. இந்தக் குறைகளை நமது முதல் மந்திரி அவர்களால் தான் தீர்க்க முடியும். இவர் நாளைக்கும் இருக்க வேண்டும். எதிர் காலத்திலும் இருக்க வேண்டும். அவர் இந்தப் பதவியில் இருந்தால் தான் ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தெந்த நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைக் கண்டிப்பாக செய்வார் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. பிற்பட்ட இனத்தவர்களிடமிருந்து அவர்கள் உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலங்களைப் பிடுங்கி எங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்ல வில்லை. இப்பொழுது அநேகம் ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் சர்க்காருக்கு சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளவைகள். அவைகள் கவர்ன்மெண்டுக்கு உரிமையான நிலங்கள். அவைகளை எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது படையாசிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் முன்னுக்கு வர வேண்டும். அவர்களும் பிற்பட்ட வகுப்பில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு அந்தந்த சலுகைகளைக் காட்ட வேண்டும். கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் கவர்னர் ஹைஸ்கூல்கள் இருந்த போது அவருக்குத் தெரியும். அந்தக் காலத்தில் கனம் பிரகாசம் அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்தார் என்பது. அந்த ஒரு கோடி ரூபாயிலிருந்து 35 லட்சத்திற்கு வந்து இப்பொழுது ஆயிரக் கணக்கில் வந்திருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டிலாவது அதிகமாக ஒதுக்குவார்கள் என்று இருந்தோம். நாங்கள் ஜனத்தொகையில் ஆறில் ஒரு பங்கு இருக்கிறோம். இப்பொழுது வருமானம் 64 கோடி ரூபாய். அதிலும் ஆறில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும். ஆறு கோடியாவது எங்களுக்கு கண்டிப்பாக ஒதுக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் நாங்கள் கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் கவர்னர் ஹைஸ்கூல் முன் முன்னுக்கு வர முடியும். நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு ஏதாவது ஒரு வழி வகை செய்து வைக்க வேண்டும். இன்னும் பல நன்மைகளைச் செய்ய அவர் நீழி வாழ வேண்டும். இந்த சட்ட சபையில் முதல் மந்திரியாகவே இருக்க வேண்டும். அதற்கு இந்த சட்ட சபையில் தான் இருக்கிறோம். யார் ஆண்டாலும் எப்பொழுதும் கீழ் நிலையில் தான் இருக்கிறோம். யார் ஆண்டாலும் எங்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதற்கு யார் தயாராக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு கையைத் தூக்குவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். அதைப்பற்றி ஆட்சேபம் இல்லை. ராஜாஜியாக இருந்தாலும் சரி யாராக இருந்தாலும் சரி.”

* SRI T. ANANTA PAI :—“Mr. Speaker, Sir, while supporting the Demand for Harijan Uplift I would like to pay my compliments for the good work that the Department has been doing in the district of South Kanara. While I am not aware

[Sri T. Ananta Pai] [23rd December 1953]

of the conditions elsewhere, I am very happy to inform the House that the Harijans in the South Kanara district are on the whole treated well and there has been an awakening in the minds of the people which has made them conscious of the fact that the Harijans are also an integral part of the population of the district. My hon. Friend Sri Ishwara also confirms my views in this behalf. He belongs to that community and he represents the Harijans of the district. There have been complaints that the Civil Disabilities Removal Act is sometimes not very rigidly enforced and here and there, we come across cases where some amount of discrimination is made against Harijans. Therefore I would request the Hon. Minister for Harijan Welfare to see that these disabilities are removed as early as possible. I am sure South Kanara will lead the other districts in this respect and before long the Harijans of South Kanara would be able to make good progress in every walk of life.

"I am very happy to say that the hostels that are run for the Harijans are meeting a good demand in the district of South Kanara. Of course the demand is growing day by day as more and more Harijans are now attending schools. But for the facilities afforded for the supply of food, it would be very difficult for most of these boys to continue their studies. Even with the limited resources of the Government, I hope that the allotment will be increased to enable most of these hostels, which are run very efficiently, to cater to the growing demand from boys for admission.

"Now, I come to the question of classification of a few more communities as Backward Classes. Of course, the Backward Classes Commission is now sitting and it will be for the Government to recommend the inclusion of these communities in the list of Backward Classes. There is one community called 'Deivajnas'. The people of this community are goldsmiths by profession. Of course, there is the Viswakarma Brahman community, who are also goldsmiths by profession and this community has been included as a Backward Class. But this Deivajna community, unlike the other community, speaks Konkani and has a population of about 5,000. They are people who originally came from North Kanara and are engaged as goldsmiths and are backward from every point of view. The whole community remains educationally backward for want of educational facilities. I would therefore request the Hon. Minister to consider their request sympathetically and make recommendations to the Backward Classes Commission to classify them as educationally backward and give the children of this community all facilities for education.

"Then there is the community of 'Parel Maddelas' or 'Pariyals'. They are barbers by profession. Originally they were part of the greater community of Billavas. These people came into existence as priests not only for the Billavas but also for the Mozaveeras and some other castes in the district. Because there has not been a separate classification, they are not getting the privileges which have been extended to other Backward Classes.

[Sri T. Ananta Pai] [23rd December 1953]

I would request the Hon. Minister to consider their case also sympathetically. When the Hon. the Finance Minister came to the House recently, a memorandum was submitted to him requesting the Government to make suitable recommendations to treat this community as backward. So far as the other communities, namely, Rajapuris and Maratis are concerned, representations have been made that though these two communities have been classified as backward, no progress has been made by them so far. Their children are not able to go for higher education. I request that these communities may be continued to be treated as a backward class. Thank you, Sir, for the opportunity given to me to speak."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—"Mr. Speaker, Sir, I feel it my duty to convey my gratitude to the Hon. Speaker for having given another opportunity for the Toilers' Party to speak on the Demand under Harijan Uplift. As hon. Members are aware, the Toilers' Party consists of mostly Harijans and members of the Backward Classes of the South Arcot district and certain other surrounding districts. The House may also be well aware that the primary object with which this Party has been founded is for the uplift of the poor people, namely, the Harijans and members of the Backward Classes, of the said tracts. I shall now endeavour to make out a case for a lot of help and attention being diverted to improve the lot of these unfortunate brethren. Most of the things which my hon. Colleagues might have said or may choose to say are well-known to most of us. But still we wish to lay emphasis by talking over and over again because our only object is to secure the advancement of these communities. Nothing else.

"I shall first deal with the Harijans who certainly are in a more disadvantageous position than the other backward communities. Their plight is very pitiable. There are a number of statutes in the Statute Book. Nobody denies that. But if there is not the proper atmosphere and co-operation amongst the people, I am sure all these statutes will prove to be a dead letter. Whether the laws are contained in our great Constitution or in the various statutes passed from time to time either by the Central Legislature or by the State Legislatures, no substantial benefit can flow from them unless the people take to those laws sincerely and seriously. This does not mean that I am finding fault with the people on that account. I am conscious of the fact that the Governments, both the Central and the State Governments, are dealing with this problem at some level, but not adequately. That is our complaint. As the time at my disposal is very short, I would like to rush through. Now, taking the social side of the Harijans, as one hon. Member from the Opposition was pleased to point out, even to-day, in the year 1953, there is no freedom for the Harijans to walk openly in certain streets of the rural parts of India, particularly in the southern districts. There are places where these Harijans are not allowed access for taking water to drink or for their cattle. I have personal experience of this and I have put up some fights even at the cost of some popularity.

[Sri V. R. Nagarajan] [23rd December 1953]

11-30 "I do not want to say more about it. If we take the economic side of this unfortunate section of our people, it is as bad as ever. A few Harijans here and there might have found a footing in some Government or quasi-Government service. I think everybody will agree with me that even in their case, the advancement is not as much as it should be, considering the Harijan population and their legitimate aspirations. As has been very well remarked by my hon. Friend Sri Kattimuthu, Harijans are still battling for residential places and battling for their sustenance in life. They have no freedom to cultivate. Even if a good Government are pleased to allot them lands, the benefit conferred by the Government is not allowed to be enjoyed by them by the people in the locality. Most of my hon. Friends here have experience of such trouble, and I have experience of such trouble in respect of the Harijans in my constituency. Even today I submitted a petition to the Hon. Minister for Harijan Uplift regarding the harassment meted out to Harijans in the constituency from which my hon. Friend Mr. Govindaswami hails. Harijans come to us and give us their complaints serially. Therefore we have to present petitions from time to time. We have no power in our hands and we cannot do anything for them. I do not want to stress this point any more. Our Hon. Chief Minister and our Hon. Finance Minister and Hon. Minister for Harijan Uplift are present and they will take due note of all things. None of us will grudge the grant of any amount for the relief of these poor and down-trodden people."

"I will say something about the Backward Classes to whose ranks I belong. In South India, Backward Classes form not less than fifty per cent of the population, as might have been evident from the speeches made in this Assembly in previous years by my hon. Friend Sri R. V. Swaminathan who has been consistently putting up a fight for the Backward Classes. (An hon. Member: 'In the last Government.') Even now he has been putting up a fight from time to time. As a lawyer, I have been closely following his speeches and I have drawn inspiration from them. Most of the Members of the Toilers' Party were willing to speak on this Demand. But I confess before the Hon. Speaker that I have robbed them of their Chance in a way. My only request to this benign Government and the people of South India is that they must make it a point—I am using the word 'must' not in the language of a dictator but as an indication of the depth and sincerity of my feeling in the matter though actually I am only making a request—to render social, economic and other justice to these down-trodden people because they form the bulk of the population. Masses were dear to the heart of Mahatma Gandhi. Let us carry out the wish of Mahatmaji in respect of these people."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"Sir, I have to thank the hon. Member Sri V. R. Nagarajan for the kind references he made to my contribution for the Backward Classes."

[23rd December 1953]

M. C. MUTHUKUMARASWAMY:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன் இருக்கும் இந்த ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரிப்பதில் அல்லது எதிர்ப்பதா என்ற சந்தேகம் எனக்கு, இருந்தாலும், ஆனும் கட்சியில் நான் சேர்ந்திருப்பதால், ஓரளவில் ஆதரித்து, பிறகு, ஹரிஜனங்களுக்குள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்."

"ஹரிஜனங்களுக்கெல்லாம் 10 வருஷ சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லி தேர்தல் காலங்களிலே காங்கிரஸ்காரர்களில் பலர் பல மேடைகளில் பிரச்சங்கம் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். கடந்தது போக மீதி இருக்கும் காலத்தில் உங்களுக்கு வேண்டியதையெல்லாம் செய்துவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆனால், இங்கு வந்த பிறகு என்ன நடக்கிறதென்று பார்க்கும் போது, செய்யக் கூடியது எதுவும் இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பத்து வருஷ காலத்தில் சற்றேறக்குறைய 6 வருஷ காலம் கடந்துவிட்டது. இன்னும் 4 வருஷ காலம் பாக்கியிருக்கிறது. இந்த சட்டசபையின் காலத்திற்குள் அதுவும் கழிந்துவிடுமென்று நினைக்கிறேன். இவ் வருஷங்களில் நாங்கள் அடைந்த பலன் எதுவுமில்லையென்று நான் வருத்தத்தோடு சொல்லவேண்டியிருக்கிறது."

"குறிப்பாக, இந்த சட்டசபை ஆரம்பித்த பிறகு மேல் தொகுதிக்கு தேர்தல் நடந்தது. கட்சியின் சார்பில் யார் யாருக்கு வோட்டு அளிக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் சொன்னார்களோ, அவர்களுக்கு சட்டசபை ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் வோட்டளித்தோம். ஆனால் மேல் சபையிலே யாராவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எம்.எல்.அ.யாக இருக்கிறாரா என்று பார்த்தால், இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. ஏன் இப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன்."

"தேர்தலில் தஞ்சை ஜில்லாவில் என்னோடு நின்று போட்டியிட்ட மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீ சந்தானம் அய்யங்கார் தோற்ற பிறகு, இன்றைக்கு கவர்னராக விநிய பிரதேசத்தில் ஆட்சி செலுத்துகிறார். அவருடன் நின்று தோற்ற ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் எங்கு இருக்கிறார் என்று சொல்வதற்கு இடமில்லையென்று சொன்னால் இதைவிட பரிதாபம் வேறு இருக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன். உண்மையைத்தானே கேட்கிறேன்?"

"ஹரிஜனங்களுக்கு 10 வருஷ சலுகை அளித்திருக்கிறோம், அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்தி விடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இது வரை என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? இனி என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்."

"சட்டசபையில் எங்களுக்கு சற்றேறக்குறைய 43 ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கி விருக்கிறார்கள். அதைப்போல ஜில்லா போர்டுகளிலும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலும் முனிசிபாலிட்டிகளிலும் ஏன் ஸ்தானங்கள் ஹரிஜன வகுப்பினர்களுக்கு வீதாச்சாரப்படி ஒதுக்கவில்லை? ஏன் அவைகளிலும் நாங்கள் வரக்கூடாது என்று கேட்கின்றேன். கடந்த காலம் போக இருக்கும் காலத்திலாவது எங்களுக்கு சரியான உரிமை வழங்கவேண்டும்."

"தேர்தல் முடிந்த பிறகு எல்லா காங்கிரஸ்காரர்களும் சொன்னார்கள் காங்கிரஸ் தோல்வி அடைந்ததற்கு ஹரிஜனங்கள்தான் காரணம் என்று. ஹரிஜனங்கள் இவ்வளவு காலமாக காங்கிரஸில் இல்லையா? காங்கிரஸ் சர்க்கார் செய்த துரோகத்தைப் பல நாள்களாகப் பார்த்துப் பார்த்து ரொம்பவும் மனம் சிக்காமல் ஒட்டிக்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனம் பொங்குகிறது. ஆகையால், இந்த ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியை விட்டு எந்தக் கட்சிக்காவது ஒழிந்து போகலாம் என்று நினைக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது பொறுத்தமற்றது என்று சொல்ல முடியுமா என்று சொன்னால் அது பொறுத்தமற்றது. மீதியுள்ள 4 வருஷங்களில் கேட்கிறேன். ஆறு வருஷம் கடந்துவிட்டது. மீதியுள்ள 4 வருஷங்களில் செய்து விடுகிறோம் என்று 10 வது வருஷக் கடைசியிலும் சொன்னால், ஹரிஜனத் தோழர்கள் யாராவது வெறுப்புடையாமல் இருப்பார்களா? எங்களுடைய கஷ்டம் எங்களுக்குத் தெரியும். எங்களுடைய நிலைமை எங்

[Sri M. C. Muthukumaraswamy] [23rd December 1959]

களுக்குத் தெரியும். ஏன் எங்களுக்கு உள்ள சலுகைகளை கொடுக்க கூடாதென்று நான் கேட்க ஆசை படுகிறேன். உண்மையில் நாங்கள் எப்படி இருக்கின்றோம் என்று கேட்டால், எங்களுடைய நிலை உயர்வதற்கு பதிலாக, மற்றவர்கள் எங்கள் மீது ஏற்படுத்தப்பதற்கு நாங்கள் கருவியாக இருக்கிறோமே தவிர, உண்மையிலேயே எங்களுக்கு எந்த வித பிரயோஜனமும் இல்லை. எங்கள் பெயரைச் சொல்லி மற்றவர்கள் உயர்வதைப் பார்த்துக்கொண்டும் நாங்கள் ஏனையைப் போன்றும் தோனியைப் போன்றும் கிடக்கின்றோம். நன்றாக யோசித்துப் பாருங்கள்.

“ஹரிஜன எம்.எல்.ஏக்களே இந்த மாதிரி காங்கிரஸை இழிவு படுத்தி வருகிறார்கள் என்று மதிப்புக்குரிய நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள்ளாம். ஏன் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவேண்டும்? எங்களுடைய குறைகளை, எங்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டங்களை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்றோம். நாங்கள் காங்கிரசுக்கு விரோதிகள் அல்ல. எங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை, எங்களுக்கு செய்வதாகச் சொன்ன காரியங்களை எங்களுக்குச் செய்யுங்கள் என்றுதான் நாங்கள் கேட்கின்றோமே யொழிய, காங்கிரஸ் கவிழ்ந்து போகவேண்டும், அழிந்து போக வேண்டுமென்பது எங்களுடைய கருத்து இல்லவே இல்லை.

“இன்பாமை ஒழிப்புச் சட்டம் வந்து 6 வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகிறது. அந்தச் சட்டம் இதுவரையில் நடைமுறையில் என்ன பலனை அளித்திருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். சேரிகள் அபிவிருத்தி எந்த முறையில் நடந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால், சேரிகள் சேரிகளாகத் தான் இருக்கின்றன. பட்டணங்களிலும், சிறிய நகரங்களிலும் போய்ப் பார்த்தால், ஹரிஜனங்கள் தகரக் குவளையைத்தான் ஏந்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் அதை சர்க்கார் கவனிக்கக்கூடாது என்று கேட்கின்றேன்.

“ஹரிஜனங்கள் இன்று மிருகத்தைக் காட்டிலும் கேவலமாக நடத்தப் படுகிறார்கள். சாதாரணமாக மிருகங்களுக்கு ஒரு கேடு விளைவித்தாலும், தீங்கு விளைவித்தவர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், ஆறு அறிவு படைத்த ஒரு மனிதன், நாட்டில் வாழப் பிறந்தவன், அவனுக்கு இம்சையை இழைக்கிறார்கள்; அவர்கள் கேவலமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். ஏன் இந்தச் சர்க்கார் அதைக் கண்டு பிடித்து, அதற்குச் காரணமானவர்களைத் தண்டிக்கக்கூடாது என்று கேட்கின்றேன். ஹோட்டல்களில் அவர்கள் தலியாக ஒதுக்கப்படுகிறார்கள். இன்னும் பல பொது இடங்களில் அவர்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் அவமதிக்கப்படுகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் ஹரிஜனங்கள் எப்படி சகித்துக்கொண்டு இருக்கமுடியும் என்று கேட்கிறேன். ஆகையால், காங்கிரஸ் சர்க்கார் எங்களுக்கு செய்யவேண்டியவைகளைச் சரியாகச் செய்தால், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள அத்தனை ஹரிஜனங்களும் காங்கிரஸை நம்புவார்கள். காங்கிரஸை நம்பாததற்குக் காரணம் என்னவென்றால், கடந்த காண்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு வாக்களித்த காரியங்கள் நடக்கவில்லை யென்பதுதான். அதனால்தான் எல்லோரும் காங்கிரஸை எதிர்த்தார்கள் என்று சொல்லுகிறேன்.

“ஹாஸ்டல்களில் ரூ. 15 வீதம் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் கிராண்டு கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த 15 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு மூன்று வேளை ஆகாரம் கொடுக்க முடியுமா? அந்தக் காலத்தில் இருந்த சிற்பிகளா நாங்கள் 15 ரூபாயைக் கொண்டு ஒரு மாத காலம் தள்ளுவதற்கு? யாராவது 15 ரூபாய்க்குள் அரிசி, விறகு, மற்ற மனிகை சாமான், இவை களெல்லாம் ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு மாணவனுக்கு வாங்குவதற்கும் போதுமா? அந்தக் தொகையை கொண்டு இத்தனை நாட்களும் வருகிறதே என்று கேட்கலாம். எப்படி நடந்து வருகிறதென்றால், காண்களில் கஞ்சி, மாலைமில் கஞ்சி, அதற்கு மேல் ஒன்றும் கொடுக்க முடியாது. கஞ்சியைக் குடித்துக்கொண்டுதான் பள்ளி மணவர்கள் படித்து முன்னேற வேண்டுமென்றால், அது எப்படி சாத்தியமாகும்? ஆகவே 15 ரூபாய் போதாது. இன்னும் அதிகம் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். மத்தியான உணவு 25 அல்லது 30 எங்காவது போட முடியுமா? இங்கிருக்கின்றவர்கள்

கனுவைய பிள்ளைகள் யாராவது 2½ அணுவிற்குள் மத்தியான உணவு சாப்பிட முடியுமா? கேட்பாரில்லை. இரண்டரை அணுவிற்கு உணவு போட மற்றவர்கள் எழுத்து நடத்த முடியுமா? முடியவே முடியாது. யாரும் நடத்த ஒப்புக் கொள்ளவும் மாட்டார்கள்.

“இந்த மாகாணத்தின் வருமானம் என்ன? 65 கோடி ரூபாய் ஹரிஜனங்களுடைய ஜனத்தொகை விவிரிதாசாரப்படி சர்க்கார் 10 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டுமல்லவா? ஒரு கோடி ரூபாய் தானே ஒதுக்கியிருந்தார்கள். இனிமேல் வருமானம் குறைந்தவிட்டதே என்று சர்க்கார் சொல்வார்களானால் அப்பொழுது என்ன ஆகின்றது? ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் கூட இருக்காதென்று நினைக்கின்றேன். ஹரிஜன அபிவிருத்திக்கு இந்த பட்ஜட்டில் 39 லட்சம் ரூபாய் போதுமா? உண்மையைச் சொல்லிக் கேட்டும்கூடாது ஏன் வருத்தப்படவேண்டும்? நியாயமாகக் கொடுக்கவேண்டியதைக் கொடுங்கள் என்றுதானே கேட்கிறோம்?”

36 ஹரிஜனங்களுக்கு 3 செண்டு நிலம் வீதம் மனைக்கட்டுகள் அடமானம் செய்யப்படுகிறது. மூன்று செண்டு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒருவர் வீடு கட்டிக்கொள்ளமுடியுமா? மாடு வைத்துக்கொள்வதற்கு கொட்டை போட்டுக்கொள்ள முடியுமா? வேறு வசதிகள் செய்து கொள்ள முடியுமா? இதைப்பற்றி கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏதாவது நியாயம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். பட்டணத்தில் பஸ்களாகளைப் பார்க்கின்றோம். ஒரு தனி நபர் வசிக்க ஒரு பாலாங் நீளம், ½ பர்லாங் அகலமுள்ள கட்டிடங்கள் இருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். இவர்கள் சுகமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஹரிஜனங்கள் மூன்று செண்டு நிலத்திற்குள் வாழ வேண்டுமென்று சொன்னால், இது நியாயமா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு ஐந்து செண்டு நிலமாவது ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சரீக்கார்பணம் கொடுத்த வாங்க வேண்டியுமிராத தரிசு நிலங்கள் இருக்கும் இடங்களில் 6 அல்லது 7 செண்டு நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? அதை கூட இல்லாமல். மூன்று செண்டு தான் என்றால் நடக்கக்கூடிய காரியமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

“ஆகையால் நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காங்கிரஸிற்கு ஹரிஜனங்கள் மீண்டும் காங்கிரசுக்குத் திரும்பவேண்டுமானால் கடந்த காலம் போக மீதியுள்ள காலத்திலாவது கட்டாயமாக அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யாவிட்டால், ஒரு நபர் கூட அடுத்த தேர்தலில் காங்கிரசுக்குப் ஓட்டு போடமாட்டார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன். பல இடங்களில் இருக்கும் நிலைமையை உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன். அதற்காக என்மீது கொதிப்படைக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

[illegible]

“கடைசியாக, ஹரிஜன நலனைக் கவனிப்பதற்கு ஏற்பட்டுள்ள டிபார்ட்மென்ட்டில் பெரும்பாலும் ஹரிஜனங்களை நியமிக்கவேண்டும் என்றும், ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு ஹரிஜன மந்திரி, டைரெக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல்ஃப் (Director of Harijan Welfare) சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இன்னும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் அக்கரைகொண்ட பலரையும் கொண்ட ஒரு கூட்டம் கூட்டி குறைகள் நீக்குவதற்கு உருப்படியான திட்டங்கள் தீட்டவேண்டும் என்றும் அதன்மூலம் ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளை விரைவில் நீக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

1 December 1968]
[Srimathi Dr. Soundaram Ramachandran]

* SRIMATHI (DR.) SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—“ அதனால் பண்டாச்சி, தேவர்கள் முதலியோர் பிராமணர்களுக்கு எந்த வகையிலும் பின்வாங்கியவர்கள் அல்லர். நான் பிராமணத்தையும் அல்ல. பிராமணர்களுக்காக வக்காலத்து வாங்கி பேசவுமில்லை. இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் அவர்கள் மனதுவைத்தால் சீக்கிரம் திண்டாடாமையே ஒழிக்க முடியும் என்பதற்காக. அதனால் இந்த சட்டங்கள் கொண்டு வந்தது பற்றி ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன். மெதுவாகப் போகவேண்டும் என்று மேலூர் ஆனந்த தீர்த்தர் சொல்லுகிறார். அதன் பிரகாரம் 30, 40 வருஷங்களாகிவிட்டது. இனிமேல் மெதுவாகப் போக்கூடாது. வேகமாக போகவேண்டும். ஆனால் அதற்காக சட்டங்கள் எத்தனை கொண்டுவந்தாலும் நிலைமை மாறிவிடாது என்று சொல்ல

“பல அங்கத்தினர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் இங்கு கூட்டுறவு மந்திரியைக் காணோம். இவ்விஷயங்களில் மிகவும் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்வது அவசியமாகும். இதற்கு முன்பே இதுமாதிரி இருந்திருந்தால் ஹரிஜன சமூகம் மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கும்.

[Sri A. Senapathi Gounder] [23rd December 1953]

களில்மட்டும் ஹரிஜன பிள்ளைகள் வசதியாக படிக்கிறார்கள். அவைகள் இல்லாத சில இடங்களில் படிப்பதற்கு தடையாக இருக்கிறது. அங்கே ஹரிஜன மக்களை பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்க்காமல் தடை செய்கிறார்கள். இதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும்படி செய்யவேண்டும். யாவரும் சமமாக படிக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். மேலும் இப்பொழுது கிராமங்களில் பாதி நேரப்படிப்பு வந்தவுடன் ஹரிஜனப் பிள்ளைகளுக்கு பாக்கி, பாதி நேரத்திற்கு தொழில் கற்றுக்கொள்வதற்கு வசதி கிடையாது. சாதாரணமாக எங்கள் பக்கம் எல்லாம் ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் முக்கியமாக தாளங்கனையும், தம்பட்டங்களையும் வைத்துக் கொண்டு விளையாடிக்கொண்டு இருப்பது வழக்கம். இப்பொழுது அவர்களுக்கு பாதி நேர ஓய்வு ஏற்பட்டு விட்டதால் அவர்கள் தொழில்களில் ஈடுபடாமல் தாளங்களையும், ஊதல்களையும் வைத்துக்கொண்டு திரிந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இந்த இரண்டு நேரமும் படிப்பு இருக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அநேகம் கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. குடிதண்ணீர் வசதி பல ஆண்டுகளாக சர்க்கார் திட்டத்தில் இருந்தும் கூட பல விண்ணப்பங்களை கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள். நமது கனம் மந்திரி அவர்கள் கிராமங்களில் சுற்றுப் பிராயணம் செய்யும் காலத்தில் இந்த விஷயங்களை கவனித்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-27
p.m.

* SRI V. S. SIVAPRAKASAM:—“ Mr. Speaker, Sir, in supporting the Demand moved by the Hon. Minister for Harijan Welfare, I will just say a few words on the problem of Harijans. As soon as our Chief Minister shouldered the responsibility of the State, he gave out, in the form of a statement, I believe, that he would take every step to improve agriculture and our character. As one belonging to the Scheduled Castes, I really welcomed the suggestion to improve our agriculture, because every step taken to improve our agriculture is a right step to improve the living conditions of Harijans. I have heard several hon. Members mentioning the several disabilities of the Harijans, and requesting that the Government should take steps to remove them. But I would just lay emphasis on the real problem of Harijans, namely, poverty. Unless we root out poverty, it will not be possible for us to solve any other problem facing this country. To solve the problem of poverty, what should we do? We have to improve our agriculture. Unless we produce more food in this country, it will not be possible for us to solve the real crux of the problem. To grow more food, we have to improve our agriculture. To improve agriculture to meet all the needs of our people, we have to tackle the land problem. The land problem overshadows all other problems, because the land problem is the main economic problem of the country. Unless we solve the land problem and the food problem in a satisfactory way it will not be possible for us to create better economic conditions in the country. There is no separate problem as Harijan problem without reference to these problems. So far the Government have been taking many steps in the name of Harijan Uplift. What is the achievement? What has been done is that they have helped people like me to enter the legislatures, because there is the reservation of seats for us. They have also helped us to become Ministers, Speakers, Mayors, etc. But when we go to the villages what do we see? Even in Madras City, we see slums. They are a shame for any

[23rd December 1953] [Sri V. S. Sivaprakasam]

self-respecting man. The work so far done has helped only individuals but not community as a whole. I think there is something fundamentally wrong in the way in which we have been proceeding for the uplift of Harijans. The real problem, namely, the economic problem of the community as a whole we have forgotten. The problem of improving the standards and conditions of living can be solved only when we create better economic conditions in this country. We can create better economic conditions only when we solve in a satisfactory manner the problem of land, because, as I said before, the land problem overshadows all other problems. Therefore I can only say that, apart from all other problems facing the Harijans including the backward classes, we have to make every effort to improve our agriculture in order to improve our economic conditions.

Then, Sir, I come to another point, namely, the exploitation among the Harijans themselves. I am sorry I have to say this. However, I have to bring it to the notice of the Hon. the Minister in charge of Harijan Welfare and also the Government. There has been daylight exploitation of weaker sections of Harijans all these years. There are two sections among Harijans, namely, (1) the advanced section and (2) the backward section. The advanced section are like the Brahmans in South India who occupy all appointments. They take all scholarships. They run hostels which take lumpsum boarding grants. These hostels are run on business lines. Therefore, I am bringing this to the notice of the Government. I have also brought it to the notice of the Hon. the Chief Minister. This exploitation of weaker sections is a sin. I say it is really a great crime against the backward classes among Harijans. I should say that the main backward class is the ‘Chuckler’ class I say this because though I belong to that community, I represent all classes here. Unfortunately nobody talks about this class.”

MR. SPEAKER:—“ Mr. Jagjivanram, a Minister in the Union Government, is a Chuckler.”

* SRI V. S. SIVAPRAKASAM:—“ I know the Speaker of this Assembly is a Paraya. He is not a different person from me. I am also a Paraya if it includes all Harijans. I have got admissions for my community in the name of Parayas, because if I mention the name of my community as Chucklers, I will not get admissions in the hostels run by them, and I will be committing a mistake by doing so. I know there is this danger if I do not send them in their name. There is deliberate exploitation in the country. For example, the Government have spent a lot of money in the name of residential scholarships. Will the Government be prepared to tell us whether a portion at least of the amount that is allotted under this head has been spent for the benefit of other classes than this privileged sections? Then, Sir, there is the assignment of land to backward classes among Harijans? No. There are several appointments, namely, District Collectors, Deputy Collectors, District Superintendents of Police, etc. Is there any

[Sri O. Koran] [23rd December 1953]

പദ്ധതികൾ. എന്നാൽ മലബാറിലെ പല കാര്യങ്ങളെയും മലിയാളി ഗവ
 ൾമെന്റ് അവഗണിക്കുന്നപോലെ ഈ കാര്യത്തിലും കാണിക്കാതെ, അന്ധതയോടെ
 വെട്ടിക്കയറിയും ഈ സംഖ്യയിൽനിന്നു മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങളുടെ അവസ്ഥ
 പരിഹാരത്തിന്നു നീക്കിവെക്കേണ്ടത് ഒഴിച്ചുകൂടാതെ ഒരു കാര്യമാണ്. കാരണം
 അവിടെ ഹരിജനങ്ങൾക്ക് കടിയുണ്ടായപ്പോൾ യെല്ലിത്തറയിൽ പോകു കിണറുകളിലും കൂടാതെ
 അവർ പലവിധ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റ് പത്തു
 കിയ ഹരിജന അവസ്ഥ പരിഹാരനിയമമുണ്ടാക്കൂ ആ നിയമം പാലക്കാട്
 വാങ്ങി കാരണം എന്താണെന്നു ഗവണ്മെന്റ് ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അതിനുള്ള
 പ്രയത്നം കാരണം നിയമങ്ങൾ കടലാസിൽ എഴുതിവെച്ചാൽ പോലും അവ നടപ്പിലാക്കുവാ
 നുള്ള പഴികൾക്കു ഗവണ്മെന്റ് ആസൂത്രണം ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഇതിന്റെ
 കാരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഒരു പ്രത്യേക വകുപ്പ് തന്നെ ഗവണ്മെന്റ് നിയോഗി
 ക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ ഹരിജന വെൽഫേർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു എന്ന ഒരു വകുപ്പു
 ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാം. പക്ഷെ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്നു സാധാരണക്കാരായ ആളുകളു
 ഓയി യുണ്ടാതെ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ
 ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മറ്റുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പോലെ നിലവിലുള്ള ഒരു സ്ഥാപനം
 മെന്റുണ്ടെന്നത്. അവിടേയ്ക്കു ഹരിജന സേവാ സംഘത്തിന്റെ ഒരു യോഗം
 ഓർമ്മയിൽ കൂടിയിരുന്നതിൽ മലബാർ സിക്രട്ടറിയും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. യു.പി.
 മുതലായ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഹരിജൻ വെൽഫേർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് മറ്റുള്ള ഹരി
 ജന പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു അവിടങ്ങളിൽ ഹരിജന
 അവസ്ഥപരിഹാര നിയമം കൂടുതൽ വിജയകരമായി നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ സാധി
 ച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അവരുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ മലബാറിലും ഈ
 ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഹരിജന സേവകന്മാരുമായി കൂടുതൽ ബന്ധം നോവിച്ച് പ്രവർത്തി
 ന്നതായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഇത് കൂടുതൽ പണം വ്യയം ചെയ്യുവാൻ, കൂടുതൽ
 ആളുകൾ ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുവാൻ, ഉപയോഗപ്രദമാകുന്ന ഒരു വകുപ്പു നിലനിർത്തു
 യിരിക്കും. ഈ നില മറ്ററി ആത്മരത്നയോടുകൂടി ഹരിജൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും
 ഹരിജൻ എം. എൽ. എ. മരുമുട്ടം കൂടുതൽ ബന്ധം നോവിച്ച് സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തി
 ക്കുകയാണെങ്കിൽ ഹരിജൻ വെൽഫേർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്നു ഹരിജനങ്ങളുടെ പ്രശ്
 നങ്ങൾ വിജകരമായി നേരിടുവാൻ സാധിക്കുമെന്നത് തർക്കമന്താസാധിതമാണ്. മല
 ബാർ ഹരിജൻ വെൽഫേർ കമ്മിറ്റിയിൽ ഇന്നു മറ്റു ഹരിജൻ എം.എൽ.എ യെയും
 ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

*SRI V. MUTHU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபைமுன் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய ஹரிஜன மானயத்தை ஆதித்தும், அதற்கு எதிராகக் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்தும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல நான் பிரியப்படுகின்றேன்.

“இந்த மான்யத்தின் மீது பேசுவதற்காக நான்கு மணி நேரம்—
எந்த மான்யத்திற்கும் கொடுக்கப்படாத நேரம்—கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைப்
பற்றி நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.”

12-45 P.M. **MR SPEAKER:—**“நாலு மணி நேரம் போதாது என்று அங்கத்தினர்கள் சொல்லியபடியால், மேலும் 1½ மணி நேரம் ஒதுக்கியிருக்கிறேன். இந்த மான்யம் முடிவதற்குள் 5½ மணி அய்விடும்.”

SRI V. MUTHU :—“ நான் மிக மிக சந்தோஷப்படுகிறேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் எவ்வளவு அபிமானம் செலுத்தியிருக்கின்றார்கள் என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. இது மட்டுமல்ல, எப்போதும் நம்முடைய மாகாண சட்டசபைச் சரித்திரத்திலேயே நாம் பார்ப்போமானால் ஹரிஜனங்களுக்கு மிகவும் சலுகை காட்டப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாகாணங்கள் பின்பற்றக்கூடிய வகையில் இந்த மாகாணத்தில் சட்ட ரூபமாகவும் பல காரியங்கள் ஹரிஜனங்களுக்காக செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் சட்ட ரூபமாக மற்ற மாகாணங்களுக்கு வட்டிகாட்டியாய் இருக்கும்படியான பல காரியங்களை ஹரிஜனங்களுக்காகச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சமூகத்திலுள்ள தீண்டாமையை ஒழித்து சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த இந்த மாகாண சர்க்கார் காரியங்களைச் செய்துவருகிறது.”

28th December 1953]

[Sri V. Muthu]

“எங்கள் கழகத்திலுள்ள ஒரு தலைவர் இந்தச் சனாயின் சபாநாயகராக இருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறக்க முடியாது. இதைக் காட்டிலும் எங்களுக்கு பெருமையளிக்கக்கூடிய காரியம் இன்னென்றும் இந்தச் சபையில் நடந்து இருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கிறோம்.

“ ஊர்ஜன சகோதர மெம்பர்களே, நம்மில் பலர் இதற்குமுன் சட்டசபை மெம்பர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும், 42 பேர் வரை இருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறேன். நாம் இந்த மாதிரி வந்து கொண்டு இருக்கலாம். இனியும் வரப்போகின்றோம். ஆனால், இதுவரை ஆண்களுக்குத்தான் நமது சமூகத்தில் சட்டசபையில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்திருக்கிறோம். சமூகத்திலே மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருப்பவர்கள் நம்முடைய ஹரிஜனங்கள். அதிலும் பெண்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலெல்லாம் படிக்குபடி பிரசாரம் பண்ணுகிறோம். நம்முடைய வாலியர்கள் படிக்க முன்வர திருக்கிறார்கள் என்ன நோக்கத்தோடு? உத்தியோகத்திற்கு வரலாம் என்பது ஒரு விஷயம். அதைக் காட்டிலும் இன்றைக்கு சமூக சேவையிலேயே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களில் கல்லூரிப் படிப்பு பெற்றவர்கள் ரொம்பப் பேர் இருக்கிறார்கள். நோக்கம் என்னவென்றால், நாளும் ஒரு காலத்தில் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக வந்துவிடலாம் என்றும் அதிலும் மந்திரியாகவும் வந்துவிடலாம் என்ற ஒரு அபிலாஷையினால் தான். இது ஆண்களுக்கு இதுவரை இருந்தது. இப்பொழுது அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. இனிமேல் ஹரிஜனப் பெண்களும் சட்டசபைக்கு வருவது மட்டுமல்ல—மந்திரியாகவும் வரலாம்—சட்ட சபைக்கு வருவது தூண்டக்கூடிய ஒரு காரியம் நடந்திருக்கி என்ற ஒரு ஆர்வத்தைவைத்து தூண்டிக்கொண்டிருந்த-ஹரிஜனப் பெண்களும் இனிமேல் படிக்க முன்வரக்கூடிய ஒரு காரியம் நடந்திருக்கிறது. படித்து உத்தியோகத்திற்கு வரலாம், அல்லது சட்டசபைக்கு வரலாம் என்பதெல்லாம் ஒரு புறமிருக்க, அரசாங்கத்தில் அங்கத்தினராக வரலாம் என்பதெல்லாம் ஒரு புறமிருக்க, அரசாங்கத்தில் மந்திரி பதவியும் தாங்கள் வகிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்ற ஒரு அபிலாஷை ஹரிஜனப் பெண்மக்களிடம் ஏற்படும்படியான ஒரு காரியம் நடந்திருக்கிறது. அது என்னவென்றால், நம் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மணி ராஜாஜி மந்திரி சபையில் மந்திரி பதவி வகிக்கிறார் என்று சொன்னால், அது பிற்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்த பெண் மக்களுக்கு ஒரு ஊக்கத்தைத் தந்திருக்கிறது. இப்போர்ப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த ராஜாஜிக்குத்தான் அந்தப் பெருமை கிடைக்கும்.

“42 ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஆண்கள் இந்த சட்டசபை விவகாரங்களில் இதுவரையில் கலந்துகொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு 43 பேர் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் பார்க்கும்போது நாம் எல்லோரும் சந்தோஷப்படவேண்டும்.

“மேல் சபையில் இடம் கொடுக்கப்படவில்லை ஹரிஜனங்களுக்கு என்று நண்பர் ஒருவர் சொன்னார்கள். இங்கு இருக்கின்ற நமது ஹரிஜன சகோதரி மந்திரியவர்கள் அடுத்தாற்போல் மேல் சபையிலே ஒரு மெம்பராபிருந்து வரக்கூடும். அந்த சந்தர்ப்பத்தை நமது கனம் ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு வருக்கும் தெரியாமல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவருக்கு நாம் வருக்கும் தெரியாமல் இம்மாதிரி பல தடவை யாருக்கும் தெரி நன்றி செலுத்தவேண்டும். இம்மாதிரி பல தடவை யாருக்கும் தெரியாதபடி ஒரே சமயத்திலே இரண்டு பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும்படியாக பல காரியங்களை செய்யக்கூடியவர் ராஜாஜிதான். அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொள்ளுகின்றேன்.

“ஹரிஜன சமுதத்திலே அநேக குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்துச்சொல்ல வேண்டியதுதான். நானும் சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்லப்போகின்றேன். அதற்காக சர்க்காரை ஆதரிப்பதா அல்லது வெறுப்பதா என்ற இரண்டுவித மனப்பான்மையில் பேசுவதற்கு எனக்கு வரவில்லை.

“இராமங்களில் ஹரிஜன ஊழியர்கள் போகும்போது பார்த்திருக்க
னாம். அவர்களுக்கும் தெரியும். காப்பி ஹோட்டல்களில் ஹரிஜனங்கள்

அனுமதிக்கப்படவில்லையென்று கேஸ் போட்டால், ஹரிஜன சுகோதாரர்கள் சாட்சி சொல்வதற்கு வந்தால்தானே கேஸ் ஜெயிக்கும். சட்டத்தின் பிரகாரம் காப்பி ஹோட்டல்காரர்களுக்கு தண்டனை அளிக்க முடியும். அப்பொழுதுதானே சட்டம் சரிவர அமுல் நடத்த முடியும்? ஹரிஜன சுகோதாரர்கள் அவமானத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே யொழிய, கோர்ட்டுக்கு வந்து சாட்சி சொல்ல மாட்டோம் என்கிறார்கள். ஜயமீருக்கு எதிராக எப்படி சாட்சி சொல்வது? நாயக்கமாருக்கு எதிராக எப்படி சாட்சி சொல்வது என்று பயந்துகொண்டு அவர்கள் கோர்ட்டுக்கு வர மாட்டேன் என்கிறார்கள். இப்படியான பயங்கொள்ளித்தனம் அவர்களிடம் இருந்தால், எப்படி சட்டத்தை அமுல் நடத்தமுடியும்? 'குலத்தளவே ஆகும் குணம்.' என்றபடி, அவர்களுடைய பயங்கொள்ளி ஜாதிக்கு குணம் போகமாட்டேன் என்கிறது. அவர்களுடைய ஜாதிக் குணம் இந்த சட்டசபையிலும் வேண்டாம் என்று அவர்களை நான் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

“காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்துகொண்டு சர்க்காரை ஆதரிப்பதா, எதிர்ப்பதா என்ற இந்த பயங்கொளவிக் கொள்கை எதற்கு? (Interp-
tion). நண்பர் (சிவப்பிரகாசம்) அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்,
ஹரிஜன் புத்திதான் இருக்குமென்று. அது வேண்டாமென்று சொல்-
கிறேன் நான்.

“சட்டங்களை மேலும் மேலும் போட்டுக்கொண்டிருப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்? இருக்கிற சட்டங்களை சரிவர அமுல் நடத்தவேண்டும். மேற் கொண்டு சட்டம் வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும், இருக்கிற சட்டங்கள் சரிவர நடத்தப்படவேண்டும். ஜில்லாக்களிலே இப்பொழுது ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டு இருக்கிறது. அது சரியாக நடந்தால், பாதிப் பிரசீனை தீர்ந்து போய்விடும்.

“ நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். சட்டத்தை அமுல் நடத்தும் போது பலவிதமான அதிகாரங்கள் தேவையாயிருக்கிறது. மனைக்கட்டு கொடுக்கும் விஷயம் ரெவினியூ இலாகா கவனித்துவிடலாம். உணவுப் பிரச்சினையும் சல்பம் தான் ஆனால் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்படும்போது சில தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நிவர்த்திக்கும்போது போலீஸ் அதிகாரிகள் வேண்டியிருக்கிறது. வெல்பேர் அதிகாரிகள் இருக்கலாம். கலெக்டர் இருக்கலாம். இருந்தாலும் போலீஸ் காரர்கள் அதில் தலையிடவேண்டியிருக்கும். போலீஸ் இலாகாவும் அது தாபத்துடன் முயற்சி செய்தால்தான் ஒரு கேஸ் ஜெயிக்கும். இல்லாவிடால் ஜெயிக்காது. மதுவிலக்குத் திட்டம், அமுல் நடத்துவதற்காக எப்படி தனியாக ஒரு போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டு வைக்கப்பட்டிருந்ததோ அதுபோல இதற்கும் ஒரு தனி போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டு இருக்க வேண்டும்.

“போலீஸ்காரர்கள் அனைக சட்டங்களை அமல் நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. திண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் போன்ற விஷயங்களில் சாதாரண போலீஸ்காரர்கள் அவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. யாராவது கம்பீனேண்டு கொடுத்தால்தான் அவர்கள் தலையிடுகிறார்கள். அவர்களாகவே குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில்லை. ஆகவே இதற்கென ஒரு சில போலீஸ்காரர்களை ஒதுக்கி வைத்தால் நல்லது.

“ உதாரணமாக எங்கள் மதுரை ஜில்லாவில் கள்ளர் என்னும் பிற பட்ட வகுப்பினர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சி.டி. ஆக்ட் இருந்தது. கள்ளர் ரிக்ளமேஷன் என்று வைத்து போலீஸ் கையில் ஒப்படைத்திருந்தார்கள். அதுவும் சாதாரண போலீஸ் அல்ல. ஸ்பெஷல் போலீஸ் வைத்து அதற்கென ஸ்பெஷல் சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் இருந்தார்கள். இவ்விதமாக தனியாக ஒரு போலீஸ் இருந்ததினால் அவர்களுடைய குறைகள் எல்லாம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு நிவார்த்திக்கப்பட்டன. அதேமாதிரி ஒரு தனி போலீஸ் கொடுத்தால் ஹரிஜனங்களுக்காக இயற்றப்பட்டிருக்கும் சட்டங்கள் எல்லாம் சிறிதர நடைபெறுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

[Sri V. Muthu]

“ஹரிஜனங்களுக்கும் விவசாயத்திற்கும் ஒருவித சம்பந்தம் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுடைய குறைகள் தீரவேண்டுமானால் விவசாயம் அபிவிருத்தியடையவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் எல்லோரும் பாட்டாளி மக்களாகவும் ஏழை விவசாயி கூலிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உழைப்பிற்கு என்றும் தயாராக இருக்கிறார்கள். நாடு செழித்தால் கேடுபத்திர என்றும் தயாராக இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆறு ஆண்டுகளாக மழை இல்லா இல்லை, என்பது பழமொழி. சென்ற ஆறு ஆண்டுகளாக மழை இல்லாமல் இருந்து இப்பொழுது நாட்டில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. இதனால் இருந்து இப்பொழுது நாட்டில் பஜனை செய்ததாலோ அல்லது யார் செய்த புண்ணியமோ? ராஜாஜி பஜனை செய்ததாலோ. அல்லது பெரியார் பின்னையாரை உடைக்கச் சொன்னதினாலோ. எப்படி இருந்தபோதினும் இன்று நாட்டில் ஏதோ மழை பெய்து ஓரளவு செழிப்பாக இருக்கிறது. ஆகவே இனி ஹரிஜனங்களுடைய பிரச்சனைகள் தீரும் என்று நினைக்கிறேன். சபாநாயகர் மணியடித்துவிட்டபடியால், இந்த ஹரிஜன மான்யத்தை மீண்டும் ஒரு முறை ஆதரித்து என்னுடைய சிறுநூலையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri S. R. ARUMUGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த ஹரிஜன முன்னேற்ற மான்யத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இந்த அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்காக எவ்வளவோ சலுகைகள் காட்டியிருக்கிறார்கள். 12-55 P.M.
ஆனால் தீண்டாமை மாத் திரம் இன்னும் நடைமுறையிலே நீக்கப்படவில்லை. நாட்டில் 100-க்கு 85 சதவிகிதம் உள்ள ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றினால் தானே இந்த நாடும் முன்னேற முடியும். மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சதந்திர இயக்கம் ஆரம்பித்தபோது தேசத்திலிருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்கள் சமூதாய, பொருளாதார கல்வித்துறையிலும் முன்னேற வேண்டும். அவ்வாறு முன்னேற்றமுடையதான நாடு சதந்திரம் அடைய முடியும். அவ்வாறு சதந்திரம் அடைந்த இந்தியாவில் ஓர் ஹரிஜன பெண்மணி முதல் ஜனாதிபதியாக இருக்கவேண்டுமென விரும்பினார். ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றுவதற்கு அறிகுறியாக அவர்கள் இனத்திலிருந்து பிரிந்தி ஜோதி அம்மையார் அவர்களை மந்திரி பதவியில் அமர்த்தியது போற்றத்தக்கதே. அதுவும் நமது கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சபையில் வீற்றிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. கல்வித்துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் சமூதாயத் துறையிலும் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றுவதற்கு அநிக தீவிரமாக முயற்சி ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் பாடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்கள் முன்னுக்கு வருவதற்கு கல்வி ஒன்றுதான் முக்கியமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதற்கு வேண்டிய சலுகை அளிக்கவேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களில் இப்பொழுது எந்த வகுப் பிலும் சம்பளமின்றி ஹரிஜனங்களுக்குக் கல்வி போதிக்கப்படுகிறது. ஆனால், அவர்களிடமிருந்து ஸ்பெஷல் பீஸ்கள் அதாவது கேம்ஸ் பீஸ், மெடிகல் பீஸ் என்று பலவிதமான சம்பளங்களை வாங்குகிறார்கள், எல்லோரும் ஏழைகளாக இருப்பதால் இந்தப் பணத்தை எல்லாம் கட்ட ஹரிஜனங்களால் முடிவதில்லை. இம்மாதிரியான ஸ்பெஷல் பீஸ்கள் கட்ட முடியாமல் அநேக பிள்ளைகள் பள்ளிக்குப் போவதையே நிறுத்திவிடுகிறார்கள். ஆதலால் அரசாங்கம் இந்த ஸ்பெஷல் பீஸை ஹரிஜனங்களிடமிருந்து வாங்குவதை நிறுத்திவிட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

“கிராமங்களில் எலிமென்பரி பாடசாலைகளில் ஹரிஜன குழந்தைகள் படித்த பிறகு வைஸ்கூல் இருக்கும்படியான பெரிய ஊர்களில் சென்று படிக்கவேண்டியிருக்கின்றது. போதுமான ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் இல்லாததால் மாணவர்கள் தங்களுடைய மேல்படிப்பை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. அத்துடன் சர்க்காரின் புதிய உத்தரவுப்படி புதியதாக ஹாஸ்டல்களில் மாணவர்களை சேர்க்கக்கூடாதென்றும் உத்தரவு அனுப்பியிருக்கின்றார்கள். இனிமேற்கொண்டபாவது அதிக மாணவர்களை ஹாஸ்டல்களில் சேர்ப்பதற்கும் புதிய ஹாஸ்டல்கள் ஆரம்பிப்பதற்கும் சர்க்கார் உத்தரவு அனுப்பக்கோருகின்றேன். அத்துடன் அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வசதியளிக்குமாறு பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை இப்பொழுது குறைத்துவிட்டார்கள். ஏற்கெனவே கொடுத்த வந்த தொகையை கொடுப்பது நலம். பள்ளியில் படிக்கும் ஒவ்வொரு ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ‘புகம்ணி’ வசதியளிப்பதற்கும் அனுமதி

[Sri S. R. Arumugam] [23rd December 1953]

தரவேண்டும். மேலும் அவர்களுக்கு 'எஜ் லிமிட்' வைத்திருப்பது அவர்களுடைய கல்விக்கு குந்தகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் இம்மாதிரியாக இருந்தால் எப்படி முன்னுக்கு வருவது? எந்த ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் 'பார்க்கிறோம்' என்ற பதில் வருகிறதே தவிர சீக்கிரத்தில் ஒவ்வொரு காரியமும் நடைபெறாமல் நின்றுவிடுகிறது.

"கோயம்புத்தூரைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது அது எல்லாவிதத்திலும் முன்னேறியிருக்கின்றது என்று பேசினார்கள். ஆனால் அங்கு 14, 15 ஹாஸ்டல்கள்தான் இருக்கின்றன. இப்படி ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப்பற்றிய விஷயத்தில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில்தான் இருக்கிறது. கோயம்புத்தூருக்கு அதிக சலுகை காட்ட வேண்டியிருந்தும் இன்னும் ஒன்றும் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது.

"பள்ளிகளில் படிக்கும் ஹரிஜனக் குழந்தைகள் மிகவும் ஏழைகளாக இருப்பதால் மத்தியான உணவு பள்ளிக்கூடத்திலேயே கொடுப்பதற்கு வசதியளிக்கவேண்டும். இவ்வாறு மத்தியான உணவு அளிக்கும் சில பள்ளிகளில் அதிக மாணவர்கள் படிக்கின்றார்கள். இந்தப் புதிய கல்வித்திட்டம் ஹரிஜனங்களுக்கு சாதகமாயிருக்கும் என்றும் அதிகமானவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்ல ஏதுவாகும் என்றும் நினைத்தேன். ஆனால் நிலைமை அவ்வாறில்லை. மத்தியான உணவுகொடுத்தால் கல்வி பயில்வதற்கு வேறு தொழில்களை கற்றுக்கொள்ளவும் சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது. அதிக மாணவர்கள் பள்ளிக்கும் வருவார்கள். எல்லா பள்ளிக் கூடங்களில் படிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மத்தியான இலவச உணவு அளிக்கும்படி கோவை ஜில்லா ஹரிஜன் வெல்ஃப் கமிட்டி சர்க்காருக்கு விண்ணப்பித்திருந்தும் இதுவரையிலும் ஒரு பதிலும் கிடைக்கவில்லை. புறம்போக்கிலுள்ள எல்லா நிலங்களையும் ஹரிஜனங்களுக்கு லாண்ட் காலோனிசேஷன் (land colonization) முறையில் விவசாயத்திற்குக் கொடுப்பதுடன் சர்க்கார் சிலவில் அந்த பூமிகளை டிராக்டர் (tractor) மூலம் விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ள பூமிகளாக பண்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் அசுத்தமாக இருக்கின்றார்கள். குளிப்பதில்லை என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகின்றது. அவர்களுடைய தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படும் அவர்கள் எவ்வாறு குளித்து சுத்தமாயிருக்கமுடியும்? நான் சோமநூர் பக்கமுள்ள ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கு ஒரு காட்டில் ஒரு ஹரிஜன பெண்மணி படுத்துக் கொண்டு இருந்தாள். பக்கத்தில் சென்று ஏன் இங்கு படுத்துக்கொண்டிருக்கின்றாய் என்று கேட்டபோழுது குடிக்கதண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டுவர வந்தேன். கிணறு இங்கிருந்து இரண்டு மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றது. மயக்கம் வந்தது படுத்துக்கொண்டேன் என்று சொன்னாள். அவர்களுக்கு ஓர் கிணறு இருக்கின்றது. அதை ஆழப்படுத்தினால் அவர்களுக்கு தண்ணீர் கஷ்டம் நீங்கிவிடும். அந்தக் கிணற்றை ஆழப்படுத்தும்படி ஹரிஜன அபிவிருத்தி அதிகாரி அவர்களுக்கு எழுதினான். ஆகிணறு அவர்களுக்கு சொந்தம் இல்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஜில்லா போர்டைக் கேட்டால் அவர்களுடையதும் இல்லையென்கிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகாவும் அவ்வாறே சொல்லுகின்றார்கள். ஒருவருக்கும் சொந்தமில்லாவிட்டாலும் ரெவின்யூ இலாகாவாவது அந்தக் கிணற்றை ஆழப்படுத்தி அந்த ஹரிஜனங்களின் குறையை போக்கியிருக்கலாம். ஆனால் அவ்வாறு செய்யவில்லை. ஹரிஜன அபிவிருத்தியிலாவது ஹரிஜன் வெல்ஃப் டிபார்ட்மென்ட், ரெவின்யூ இலாகா, ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகா ஆகிய மூன்றும் கூட்டாக வேலை செய்யக் கோருகின்றேன்."

1-05 P.M. * Sri K. R. SAMBANDAM :— "கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன சம்பந்தமாக சென்ற பட்ஜெட்டில் பேசியபோது, பிற்பட்ட வகுப்பாருகளுக்கு ஒரு தனி டிபார்ட்மென்ட் அமைத்து, அவர்களுடைய குறைகளை காரணம் என்னவென்றால் சமுதாயத்தில் மேற்கொண்டு கொண்டுவந்தேன். வடைவதற்கான வழிகளைச் செய்துகொடுப்பதற்கே. அந்த மாதிரி பார்க்கப் போனால் அவர்களுக்கு சரியான முறையில் ஏதாவது செய்யவில்லை. அவர்களுடைய குறைகள் அதிகம் இருக்கிறது. முக்கியமாக ஹரிஜனங்களும்,

[Sri M. Jagannathan] 23rd December 1953]

by the caste Hindus. So, their indignation is quite legitimate and whatever they speak by way of defending their rights is quite likely to be attended with a certain amount of emotion. The Harijan Members in voicing forth their views have demanded their rights with emotion which should not be misunderstood to be hostile criticism. Their demands must be understood in the right spirit in which they are put. With these few introductory remarks, I would like to place some of my requests before the Government with the hope that they will concede those requests and thus help the Harijans in this State.

"To begin with, I would like to say that the problem of Harijans to-day is not unknown to anyone here. It is purely a problem of economics, which is the foundation of everything. One great writer has said that the foundation of everything is economics and money is money and must be made. Given the economic status to a Harijan, he will acquire every other status and every other facility in life and will be on a par with other communities. Therefore, the problem of Harijan uplift is purely an economic problem and the Government must come forward to see that the economic status of the Harijans is improved. Towards this end, the Government must devise ways and means by which they can provide landless agricultural labourers two or three acres per family. If this is done, they will be in a position to cultivate the lands and thus improve their economic status. If only the Harijans are given adequate money, they will be able to look after themselves and provide themselves with education, decent shelter and every other amenity in life and if I may use the expression they will even pass for Brahmans in the matter of civilization. So, it is economic deficiency which is at the root of these evils.

Secondly, I should say that the Harijan problem as such can be best tackled by way of abolishing segregation of Harijans in villages. So long as Harijans are kept in segregation on the fringes of every village, this problem of untouchability can never be solved. As Dr. Ambedkar has once said . . .

MR. SPEAKER :—"Let not the hon. Member cover the mike with his hand."

* Sri M. JAGANNATHAN :—"As Dr. Ambedkar has once said, the Harijans will never be in a position to acquire equality with other communities so long as they are kept in segregation in every village. Therefore, the Government must come forward with a scheme to abolish all the so-called cheris and encourage the Harijans and also help them to migrate to localities where caste Hindus live and thus mingle with them. Only in this way this problem of untouchability can be effectively solved. Allied to this, there is another problem. Untouchability has been abolished not only by our Constitution but also by various other enactments such as the Removal of Civil Disabilities Act and other Acts which have been introduced by our Government to remove untouchability. I am sorry to say that in spite of these enactments, untouchability still persists in our rural areas.

[Sri M. Jagannathan] [23rd December 1953]

"It is on account of the fact that there has not been a change of heart on the part of the Caste Hindus. No amount of past legislation has been able to bring about any improvement in the status of Harijans."

(At this stage, Mr. Speaker called on Sri Periaswami to speak.)

* **SRI M. P. PERIYASWAMY** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த ஹரிஜன முன்னேற்றத்தை ஆதரித்துச் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எத்தனை தேவையான தகுந்த சட்டங்களை இயற்றியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் வந்தவுடனே ஹரிஜனங்களுக்குப் பல-வழிகளிலும் தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று முயற்சி செய்து வந்தது. இந்தியாவிலேயே ஒரு சமூகத்தை இழிவுபடுத்தி வந்திருப்பதை சில வருஷங்களில் இவர்கள் உயர்வதற்காக காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பல சட்டங்களை வகுத்து இவர்கள் நன்மைக்காகப் படிப்படி வந்துள்ளார்கள். காந்திஜி சொன்ன வழியிலேயே காங்கிரஸ் ஹரிஜனங்களை தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக நல்ல முறையில் பேசுவது செய்து வந்திருக்கின்றனர். காங்கிரஸ் வந்து என்ன செய்துவிட்டது என்று மெம்பர்களே கேட்டு வருகிறார்கள். இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயந்தான். நான் சொல்லுவது காங்கிரஸ்காரர்கள் சிலருக்கு வருத்தமாக இருக்கலாம். இதை எடுத்துக் கூறுவது நல்லது என்றுதான் நெருக்கித்துக்கொள்ளுகிறேன். சேலம் ஜில்லாவிலே இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டால் குறைந்தது 300, 400 ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் ஹாண்டலில் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அரசாங்கம் கிராண்டுகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். தற்சமயம் ஏதோ காரணத்தினால் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கும் மான்யத்தை சர்க்கார் குறைத்திருக்கலாம். அதிகப்படி ஆக்குவதற்குத்தான் காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருக்கிறது. அதுதான் காங்கிரஸ் சர்க்காரை யாரும் பழித்துக் கூறாமல் ஆதரிக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜன முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமானால் ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பிரமோஷனுக்குரிய தடை எதுவும் இருக்கக்கூடாது. அதிகாரிகள் (அதாவது பிரமோஷன் செய்யவேண்டிய அதிகாரிகள்) ஹரிஜனங்களிடம் கொஞ்சம் கருணை வைத்து சப்போர்ட்டு செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தருக்குப் பிரமோஷன் கொடுப்பதை ஒரு கால அளவுக்குப் பின் மேலதிகாரியின் சிபார்சு இல்லாமல் தானாக பிரமோஷன் கொடுக்கவேண்டிய ஒரு விதி இருக்கும்படி இருந்தால்தான் ஒரு அளவுக்கு முன்னேற்ற முடியும்.

“சேலம் ஜில்லாவிலே லேபர் பாடசாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் மிகவும் குறைந்தது 2, 3 தான் இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற ஜில்லாவில் 50, 60 லேபர் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. லேபர் பாடசாலை சேலத்தில் அதிகமாக ஏற்பாடு பண்ணுவதற்கு மான்யத்தை கொடுக்கவேண்டும்.

“இக்கே கிணறுகள் நிறைய வெட்டவேண்டியிருக்கிறது. மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் கிணறு மான்யம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் சேலம் ஜில்லாவுக்கு கணக்குப்படி இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த இடம் பிற்பட்ட ஜில்லாவாய் இல்லாமல் அதிக மான்யம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரி ஜனங்களுக்காக 10 வருஷ திட்டம் என்ற முறையிலே 1948-லிருந்து கிராமங்களில் சிறிது முன்னேற்றுவதாகத் தெரிகிறது. வேறு காலமாக ஹரி ஜனங்கள் ஒட்டலிலேயே குழைய முடியாத நிலை யிலும் தெருவிலே நடக்கக்கூட சதந்திரம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டு வந்தார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்து சட்டங்கள் பல செய்த உடனேயே ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றுவதற்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[Sri M. P. Periyaswamy] 23rd December 1953]

“சேலம் ஜில்லாவிலே ஆத்தார் தாலுக்காவில் இன்னும் ஹரி ஜனங்கள் தெருக்களில் வண்டியில் போக முடியாமலும், தெருக்களில் வண்டி ஒட்டவார்கூட ஏறி ஒட்டக்கூடாது என்றும் தடை செய்கிறார்கள் என்று போன பட்டியில் கூறினேன்.

“காங்கிரஸ் M.L.A. எனது நண்பர் மறுத்து சொன்னார். ஆத் தூரில் கலைக்டர் போன சமயம் அவரோடு நாலும், நண்பரும் இருக்கும் சமயத்தில் ஹரி ஜனங்களை துன்புறுத்துகிறார்கள் என்று மனு கொடுத்தார்கள். இவ்வாறு இருப்பதால் 10 ஆண்டு சலுகை போதாது. பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலே ஹரிஜனங்களுக்கு தகுந்த பிரதி நிதித்துவம் தடைக்கவில்லை.

“8-வது வார்டு மோகனூரில் ஹரிஜனங்களுக்காக 800 வேட்டுக்குள் இருக்கின்றன. போர்டு ஏற்பட்ட நாளமுதல் ஹரிஜனங்களில் இரண்டு மெம்பர்கள் இருந்து வந்தனர். தற்சமயம் ஜாதி ஹிந்துகள் ஹரிஜன மெம்பர்கள் 2 பேர் லா முடியாத அளவுக்கு அவர்கள் முயற்சி செய்துவிட்டார்கள். சுமார் 500 வேட்டர்கள் அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு எதிராக 8-வது வார்டில் சேர்த்து ஜாதி இந்துகள் இந்துக்கள், தெருவை 8-வது வார்டில் சேர்த்து ஜாதி இந்துக்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி வரக்கூடிய ஒரு வழி செய்துவிட்டார்கள். பழையபடி ஏற்கெனவே இந்தமாதிரி இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“எஸ்.எஸ்.எல்.லி. பரிகையில் ஹரிஜனங்களுக்கு செலக்ஷன் இல்லாமல் இருந்தது. அதை இப்பொழுது கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். ரொம்பவும் ஹரிஜனங்களை பாதிக்கிறது. ஏனென்றால் சில பிள்ளைகள் எஸ்.எஸ்.எல்.லி. செலக்ஷன் பரிகையில் தவறி விட்டாலும்கூட கவர்ன்மெண்டு பரிகைக்கு அதிக கவனம் செலுத்தி பாஸ் பண்ணிவிடுவார்கள்.

“இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு உத்தியோக விஷயங்களில் கவனிக்கப்பட்டு கெஜெட் ஆபீஸர்கள் போன்ற உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் சரியான முறையில் இது கிடைத்துவரவில்லை. ஆகையால் உத்தியோக விஷயங்களில் முன்னேற்றம் அடைய அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமாய் விரும்புகிறேன்.

“காங்கிரஸ் தோல்வி ஆனதற்கு ஹரிஜனங்கள் காரணமல்ல. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு தீண்டாமை முதலிய சட்டங்கள் போட்டதினால் தான் ஜாதி இந்துக்கள் காங்கிரஸுமீது வெறுப்புற்றார்கள்.”

* **SRI M. P. SUBRAMANIAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! வெட்டுப் பிரேரேபீணைய ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுவரையிலும் இந்த சபையில் பேசிய மெம்பர்கள் அனைவரும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப் பற்றிய பேச்சு ஒரு முகமாகத்தான் இருக்கிறது. அதனால் இதிலிருந்து ஒரு பிரச்சனையும் தீர்ந்தபாடியிலேயே ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்யமாட்டார்கள் என்று அர்த்தமல்ல. இருந்தாலும் இங்கு பேசியுள்ள அளவுக்கு அவர்கள் வாழ்க்கைத்தரத்தில் தரலும் இங்கு பேசியுள்ள அளவுக்கு அவர்கள் வாழ்க்கைத்தரத்தில் அந்தோக்கத்தை அடைய முடியுமா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக இந்த விஷயத்தைப் பற்றி உருவான பேச்சுக்களிலிருந்து அவர்கள் களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எவ்வளவு மேலான நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை அறியலாம். வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துவிட்டால் அவர்களுக்கு சமுதாயத்திலிருந்து இழிவு நீங்கி விடுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது நீங்காது என்பதை இச்சபைக்கு கூற விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களிலும் சிலர் முன்னேறி இருக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவிலே ஆத்தார் களிலும் சிலர் முன்னேறி இருக்கிறார்கள். 10 லட்சம் மதிப்புடையவர், ஆதி தாலுக்காவிலே ஒரு பெரிய பணக்காரர், 10 லட்சம் மதிப்புடையவர், ஆதி தாலுக்காவிலே சேர்ந்தவர் இருக்கிறார். அவரை எடுத்துக்கொண்டால் திரைவிட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் இருக்கிறார். அவரை எடுத்துக்கொண்டால் அவரும் பல தொலைகள் அனுபவிக்கத்தான் அனுபவிக்கிறார். அதோடு மட்டுமல்ல. 10 ஏக்கர் நிலம் உள்ள அனேக ஆதிதிராவிட மக்கள் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்கள் ஜாதி என்ற அடிப்படையில் பண இழிவுகள் அடையத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இதிலிருந்து வாழ்க்கை

“சேலம் ஜில்லாவிலே சூதிவாசிகள் 10 சூமிரம் பேருக்குமேல் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி யாரும் பேசவில்லை. அதற்கு வருத்தப் படுகிறேன். பல அங்கத்தினர்களுக்கு இதுபற்றி தெரியவும் தெரியாது. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி சம்பந்தப்பட்ட இலாகா தலைவருக்கு தெரிவித்து எழுதிയിருக்கிறேன். சூதிவாசிகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறார்கள்.

“ சில இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு சுடுகாடுக்கு வசதி கிடையாது. வசதி இருந்தாலும் வழி கிடையாது. வழி இல்லாததால் தவறி வயலில் இருக்கிவிட்டால் அடியும் உதையும் கிடைக்கும். குடிதண்ணீருக்கு வழி இல்லை. பள்ளிக்கூடமோ கிடையாது. பல இடங்களில் வழிக்கு நீலங் கள் சுவாதினம் செய்து கொடுத்தால் ஹரிஜன மக்களே ரோடு போட்டுக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறார்கள். சுடுகாட்டு விஷயம் சொல்லத்தர மன்று. ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி மாதங்களில் சேரியில் யாராவது இறந்து விட்டால் அவர்கள் படும் சங்கடம் சொல்லமுடியாது. செத்த

“ஏழை விவசாயிகளின் நிலையை கவனிப்போம். தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் விவாய காலங்களைத் தவிர மற்ற நாட்களில் 1700

“தவிர, இந்தப் பிற்பட்ட சமுதாயத்தினரும், ஹரிஜனங்களும் இந்தச் சர்க்காருக்கும், சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் மிகவும் பயந்தவர்கள். அதிகாரிகள் வரிவசூல் செய்ய வந்துவிட்டால் அடகு வைத்தாவது, அல்லது எங்கேயாவது கடன் வாங்கியாவது உடனே கொடுத்துவிடுகின்றனர், அப்படித்தான் அவர்கள் கொடுக்கவில்லையே என்று ஜூப் செய்யப்போனாலும் கூட, அவர்கள் வீட்டில் பாணிகளைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இருக்காது. ஆனால் அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்ற எண்ணமும் கிடையாது. அப்படிப்பட்டவர்களை சில சமயங்களில் புறம்போக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்ததற்காக அதிகாரிகள் பண்மடங்கு தீர்வை போடுகிறார்கள்; பயமுறுத்திக் கஷ்டத்துக்குள்ளாகிறார்கள். இந்த நிலங்களை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்தால் ஊக்கமாக சாகு படிசெய்வார்கள். கொஞ்சம் ஆடு, மாடுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆடு, மாடுகளை மேய்ப்பதற்காக கிராமத்தில் பொதுவாக இருந்த கம்யூனல் லான்ட்ஸ் அல்லது மந்தைகரை என்று வெருகாலமாக இருந்ததை எல்லாம் தற்சமயம் தியாகிகளுக்கு மான்யமாக வழங்கப்பட்டுவிட்டது. ஆகையினால் ஆடு, மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு திடம் இல்லாததால் அவைகளின் தரம் குறைந்து விட்டது. இதை எல்லாம் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதின் நோக்கமென்னவெனில் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்களில் மந்தைகரைக்காக கொஞ்சம் ஒதுக்கிவிட்டு மீதத்தை உடனடியாக நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டிக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI E. T. KUNHAN :—**“ഞാൻ ഇരുകൂട്ടരോടുകൂടി ൩ ഏപ്പോർട്ട് ചെയ്തുകൊണ്ട് മെമ്പർമാർ പറഞ്ഞതുപോലെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം നികുതിഃചിട്ടയൊക്കെയും, മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചുടത്തേണ്ട ആനുകൂല്യങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള അവിടത്തെ ഹരിജനങ്ങൾക്ക് പല ആനുകൂല്യങ്ങളും നൽകുന്നതുപോഴും. 1953-58 ൽ ഹരിജൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സ്റ്റോളർഷിപ്പ് യാതൊന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തിൽ ആയിരക്കണക്കിന് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സ്റ്റോളർഷിപ്പ് കിട്ടിയിട്ടില്ല. അതേ മട്ടിലാണ് ഹരിജൻ ഹോസ്റ്റലുകൾ. കോഴി കോട്ടം, പാലക്കാടുമായി. ഞ്ങൾ ഹരിജൻ ഹോസ്റ്റലുകളൊക്കെയും. അവിടെ ചേർന്ന മെമ്പർ ഹരജി അചെയ്ത് ജയിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പറയുന്ന ഇക്കാര്യം സ്ഥലമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും എടുക്കും എന്ന്. പിറററൊക്കെയും ഹരജി അയച്ചുപോയ പക്ഷെ അപ്പോൾ സ്ഥലമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും എടുക്കുന്നതുകൊണ്ടും എടുക്കുന്നതുകൊണ്ടും. 1951-52 ൽ ഏറ്റു കട്ടിക്കെട്ടി എടുക്കുന്നു. 1952-58 ലും ഏറ്റു കട്ടിക്കെട്ടുന്നതെന്നുവന്നതായ്. ഇതിനെ ഹരിജനങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ളതാണ് എന്റെ ഒരു ഉദ്യമം ആവശ്യം.

1-05
p.m.

“മരണാനുപര്യവാനുള്ള” ഹരിജനങ്ങൾക്ക് ഭൂമി കൊടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. അവർക്ക് 15 സെന്റർ ഭൂമിയിൽ പുറയുണ്ടാക്കുവാൻ കൊടുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് ഇതുവരെ കുറെ സെന്റർ ഭൂമിയോലും കൊടുത്തിട്ടില്ല. പുറമ്പോക്കു സ്ഥലങ്ങൾ കൂടി ആവശ്യത്തിനു പകിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന ഹരിജനങ്ങൾ പരമ സാധനം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഹരിജനങ്ങളോട് മറ്റൊരാൾക്കാണ് കൊടുക്കുവാനുള്ളത്. പരമമണ്ണ് അങ്ങനെയൊക്കെയുണ്ട്. ഹരിജനങ്ങളുടെ അവധാനി കേൾക്കാനാകില്ല.

[illegible]

26th December, 1953] [Sri E. T. Kunhan]

യൂ. അതുകൊണ്ടു രാസനീക്കർ മുമ്പാകെ അന്നു തെളിവുകൊടുക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ഇക്കിനെ ഹരിജനന്മാരെ മദ്യമിടുന്ന അനവധി കേസുകൾ ഏറിക്കയർക്കുവാൻ സാധിക്കും. ആനമല റെയ്ഡ് ഇൻസ്പെക്ടർ അവിടത്തെ ഒരു ജന്മിയുമായ ഒരാൾ കൗൺ എന്ന ഹരിജനെ കഠിനമായി മദ്യം. അന്വേഷിക്കാൻ ചെന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ജി. കോറനെ അന്വേഷണം നടത്തുവാൻ പോലും സമ്മതിക്കുവാൻ മടക്കി അയക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. മലബാറിലെ ഹരിജനന്മാർ കർക്കു തൊഴിലാളികളാണ്. കർക്കു തൊഴിലാളികൾ മറ്റുള്ള ജാതിക്കാരെ അടിയന്തിരമാണ് ജീവിക്കുന്നത്. അയാൾ ജീവിക്കാത്ത രൂപമിട്ടായില്ല. അടിയന്തിരം ഇല്ലെന്നൊക്കെ പറയുമെങ്കിലും പാസ്സാക്കിയതിൽ ഇന്നും അവർ അടിയന്തിരമാണ് ജീവിക്കുന്നത്. സാധാരണ 1½ ക. ക്രൂഡിയൽക്കരിൽ അവർ കിട്ടുന്നതു ഏതെന്നും പത്തണയുമൊക്കെയാണ്. ക്രൂഡിയൽ പ്രവൃത്തിസമയവും നീക്കപ്പെടുന്നതും.

“ ഇനിയൊരുകാരും. ആദ്യം പറഞ്ഞ കേന്ദ്രീകൃത അരികളുമുന്നെ പട്ടികകൾ കോരുന്ന മേശത്തുയികാരി കാലം കയ്യും കെട്ടിയിട്ടു ലഭിച്ചു. അതിന്നുശേഷം അയാളെ പിന്നെ ഇതേവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. അയാൾക്കുള്ള സ:കുവിലു എന്നോ അയാളെ കണ്ടു പിടിക്കുവാനോ പോലീസുകാർക്കും കാസ്റ്റിക്കാർക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇവ കാര്യങ്ങളെ പറ്റിനിയ്യലും യേശുന അന്വേഷണം നടത്തി നികിടയൊന്നു കണ്ടു വിശ്വാസിക്കുന്നു.

[illegible]

* SRI M. DHARMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்த சபையின்முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து முக்கியமான சில விஷயங்களைச் சொல்லப் பிரியப் படுகிறேன். நாங்கள் முன்காலத்தில் என்ன அக்கிரமங்களைச் செய்தோமோ, என்ன பாபத்தைச் செய்தோமோ அதன் விளைவாகத்தான் இப்பொழுது எங்களைப் பள்ளர், பறையர் என்று அழைக்கிறார்கள். எதற்காக இந்த காலத்தில் பிறந்தோமோ தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மணியும் இதைப் பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இவ்விதம் நாங்கள் சிந்தித்துக்கொண்டே இருப்பதால் எங்களுக்குப் பல துறைகளிலும் சலுகை காட்டி எங்கள் சிந்தனையைப் தீர்க்க வேண்டும். அவ்விதம் தீர்ப்பதற்கும் காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவ்வித எண்ணம் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அதை யாரும் தடுக்க முடியாதுதான். அரசாங்கத்தில்கூட எங்களுக்கு பலவித துறைகளிலும் சலுகை காட்டி எங்கள் சிந்தனையை தீர்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் கொண்டுவரும்போது பலவிதமான முட்டுக்கட்டைகளால் தடுக்கப்பட்டு நாங்கள் இன்னும் நல்ல முன்னேற்றத்திற்கு வரமுடியவில்லை என்பதை அரசாங்கத்திற்குக் குறிப்பிட பிரியப்படுகிறேன். குறிப்பாக என்னவென்றால் இப்பொழுது சுதந்திரம் அடைந்ததும்கூட இந்த நாட்டில் மனிதராய் பிறந்த எங்களுக்கு சுதந்திரம் இல்லை என்றால் அது எங்களுடைய பாபத்தின் செயல் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்தக் காலத்தில் பாபம் என்று சொல்வதில்கூட தப்பு இல்லை. ஏன் இந்தப் பிறவியை எடுத்தோம் என்றுகூட சில சமயங்களில் தோன்றுகிறது. நாய்கூட ஹோட்டலுக்குள் தாராளமாக நுழைந்து தடையின்றியும் சட்ட தேவையின்றியும் வெளிவருகிறது. நாய்க்கு இருக்கிற சுதந்திரம்கூட எங்களுக்கு கிடைப்பது. ஹோட்டல்களுக்கு எந்தவித தடையின்றியும் போக முடியவில்லை. வெளியே தள்ளப்படுகிறது. எந்த விதமான சட்டங்கள் போட்டும் அது நடைபெறுவது இல்லை. நாங்களும் ஆறு அறிவு படைத்த மனிதர்கள்தான் ஆறு அறிவு படைத்த மனிதன்

[Sri M. Dharmalingam] [28th December 1973]

ஹோட்டல்களுக்குப் போகக்கூடாது? அரசாங்கம் சட்டம் செய்து பிற்பாடு
சுற்றாரம் வந்த பிறகும் எங்களால் ஹோட்டல்களுக்குள் போக முடிய
வில்லை. எங்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருந்தும் அவைகளை இந்த
அரசாங்கம் அறிந்தும் அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதை
பார்க்கும்போது நாங்கள், கொஞ்சம் சிந்தனை செய்யவேண்டியதாக இருக்
கிறது. இவைகளைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்கு புகார் செய்ய வேண்டியதாக
இருக்கிறது. உதாரணமாக இரண்டு நாட்களுக்குமுன், கொண்டு வந்த
ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கையில் அதற்கு சரியான ரூ. இல்லாமல்
இருந்ததால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று ஹரிஜன மந்திரி
அவர்கள் பதில் அளித்தார். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் அதுவும் ஒரு
போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர் தன்னுடைய உத்தியோக முறையில் ஒரு
டீ ஹோட்டலுக்குள் நுழைய முடியவில்லை என்றால் இந்த அரசாங்கம்
என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. அதைப்
பற்றி சரியாக விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டி இருக்க தக்க
ரூ. இல்லை என்று பதில் சொல்லப்படுகிறது. போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்
கள் எப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும்
தெரியும். எங்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒரு போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்
ஹோட்டலுக்குள் போக முடியவில்லை என்றால் மற்ற சாதாரண மக்களு
டைய நிலை என்ன? ஒரு போலீஸ் உத்தியோகஸ்தருக்கு ரூ. இல்லை
என்றால் மற்றவர்களுடைய நிலையை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு எப்படி
கொண்டு வர முடியும் என்பதை சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். இவ்
விதமான அக்கிரமங்களை செய்யக்கூடாது என்று அவர்களை தண்டிக்க
வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும் என்று அரசாங்கத்
தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது
எப்படி இருக்கிறது என்றால் படித்தவனை படியாதவன் என்று சொன்னால்
தாயத்தில் சமுதாய மக்களை பழிவாங்கும் வழக்கமாக இருந்தவருகிறது
இப்பொழுது நடக்கும் நடவடிக்கைகளெல்லாம் சட்டத்திற்கு விரோதமாக
நடைபெற்று வருகின்றன. இது சமுதாயத்திற்கு விரோதமாக இருக்கி
வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் அக்கரை காட்ட மாட்டார்கள். எங்கள் சமுதாய
க்கு வர விட மாட்டார்கள். இப்பொழுது எங்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த
வர்களில் ஒருவரிடம் இந்த ஸ்தானத்தைக் கொடுத்தால் அவர் எங்களுக்கு
வேண்டியதைச் செய்வார். எங்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவரு
க்கு இந்த மந்திரி பதவியைக் கொடுத்தால் அவர் இந்த சமுதாயம்
முன்னுக்கு வர வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வார். இந்த சமுதாயம்
முன்னுக்கு வரவேண்டிய பொறுப்பை அவரிடத்தில் கொடுத்தால் தான்
இந்த சமுதாயம் முன்னுக்கு வர வேண்டியதற்கு வழி காட்டுவார்.
வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது ஸ்டேட் ஹரிஜன் வெல்பேர் கமிட்டி என்று அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் மெம்பர்கள் எல்லோரும் பார்ப்பனர்கள். பெரிய ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் மெம்பர்களும் பார்ப்பனர்கள். பிற்பட்ட இனத்தவர்களுடைய கமிட்டியில் பார்ப்பனர்களை சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பார்ப்பனர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்படும் கமிட்டிகளில் முறையாக சேர்ப்பது இல்லை. மற்றும் பல வெல்பேர் கமிட்டிகளை இப்பொழுது ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அவைகளில் முறைய எம். எல். எக்ளை சேர்க்கவில்லை. இந்த ஸ்டேட் வெல்பேர் கமிட்டியில்மட்டும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த பார்ப்பனர்கள் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைய விடாமல் தற்கு முட்டுக்கட்டை போடுவதற்கும் தடுப்பதற்கும் தான் அவர்களை இரூப்ப போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இல்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே உண்டாக இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் வெல்பேர் கமிட்டியை பிரித்து அமைக்கக் கொள்ளுகிறேன். உத்தியோக முறையில் வேண்டும் என்று நான் படியான சலுகைகள் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று இந்த

24th December 1953] [Sri M. Dharmalingam]

அணங்கம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறது. நான் கேட்ட கேள்வி துள்ளுக்குக் கூட 15 சத விதம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஒவ்வொருவரையும் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது 15 சத விதம் கூட கொடுக்க வில்லை என்ற அதிருப்தியை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும் 1951-ம் ஆண்டில் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ் சேஞ்சு ஆபீசில் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட ஹரிஜனங்களுக்கு இன்னும் 1953-ம் ஆண்டு வரைக்கும் வேலை அகப்பட வில்லை என்றால் எந்த விதத்தில் அவர்களுக்கு சலுகைகள் உத்தியோக விஷயத்தில் கொடுக்கப்பட்டு வரு கிறது என்று யோசிக்கும்படியாக உங்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் தப்பான வழியில் உபயோகப் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. நல்ல வழியில் உபயோகப்படவில்லை. எங்க ளுக்கு அந்த சட்டம் பயன்பட வில்லை. பயன் படாமல் எதற்காக அரசாங் கம் அந்த சட்டம் செய்திருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். அந்த சட்டத்தை சரியான முறையில் பயன்படுத்தப்பட வில்லை என்பதற்கு என்னுடைய அதிருப்தியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு சிறிய உதாரணத்தைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். இப்பொழுது ரிபூவல் ஆப் சிவில் டிசபிலிடி ஆக்ட் அமுலில் வந்திருக்கிறது. எந்த இடத்திற்குப் போவதற்கும் தடை இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். காஞ்சிபுரத்தில் அநேக விதமான கோயில்கள் இருக்கின்றன. அந்த கோயில்களுக்கு நாங்கள் போகக்கூடாது என்று தடை உத்தரவு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த இடத்திலுள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வென்யைர் காலத்திலிருந்தே ஒருவருவது கிருஸ்தவன் முஸ்லீம் ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டராக இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு உத்தரவு இருந்தாலும் இப்பொழுது அரசாங்கம் அம்மாதிரி சட்டம் விதித்திருப்பதாக தெரியவருகிறது. அதில் உண்மை இருக்கிறதோ இல்லையோ தெரியாது. ஆனால் இப்பொழுது நடந்த ஒரு மாறுதலைக் கண்டு நான் தெரிந்து கொண்ட விஷயம் ஒன்று இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உத்தரவு அங்கு தெரிந்து கொண்ட விஷயம் ஒன்று இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உத்தரவு அங்கு அமுலில் இருப்பதாகவும் அதற்காகவேண்டி அங்கே போடப்பட்ட ஒரு கிருஸ்தவ சப் இன்ஸ்பெக்டரை அந்த காரணத்திற்காக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார் என்பதைக் காணும்போது எங்களுக்கு இந்த சட்ட சபையில் படுத்துக் கொண்டு தூங்கு கொண்டு வந்த சட்டங்கள் எந்த ஸ்டேஸில் படுத்துக் கொண்டு தூங்குகிறதோ அது எனக்கு தெரியவில்லை. ஆராயும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறேன். அப்படிப்பட்ட உத்தரவு பிரப்பிக்கப்பட்டு அமுலில் இருந்து வந்தால் இப்பொழுது இருக்கும் அரசாங்கம் உடனடியாக அதை கான்சல் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதை நம்பிக்கையுடனும் பிகப்பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“இப்பொழுது பல ஜில்லாக்களில் ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் பிராமணர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். மற்ற ஜாதிகள் அங்கு இருக்கிறார்கள் இல்லை. அப்படி பிராமணர்கள் இருப்பதால் அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் ஒருவரும் இல்லை. அப்படி பிராமணர்கள் இருப்பதால் அவர்கள் நாங்கள் முன்னேற்றமடைய விடாமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றம் தடைபட்டு வருகின்றன. அதனால் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபடக் கூடிய ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட ஹரிஜன ஜில்லா ஆபீசர்களை எடுத்து விட்டு வேறு ஆபீசர்களை நியமித்து எங்கள் முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபடக் கூடியவர்களைப் போட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை அரசாங்கம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—"The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m."

(After lunch—3 p.m.)

* SRI M. PALANIYANDI:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மானியத்தில் பேசு நான் ஏழந்திராக்கும்போது, முதல்வதாக எனது நண்பர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்தும் பேசுகின்றேன்.

[Sri M. Palaniyandi] [23rd December 1953]

“இந்த ஹரிஜன மான்யத்தில் பேசும் போது, ஹரிஜனங்களுக்கு உள்ள குறைகளைப்பற்றி எல்லாம் பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு சரியாக ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்றும், ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பதற்கு வீட்டு வசதி இல்லை என்றும், புறம்போக்கு ஹரிஜனங்கள் அவர்களுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்க வில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அவைகள் எல்லாம் உடனடியாகச் செய்யப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இன்னும் நடைபெறவில்லை என்பது வாஸ்தவம்தான்.

“இந்த நிலைமையில் பார்த்தால் இப்பொழுது இருக்கிற வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு இவர்கள் என்னதான் ஒதுக்கீடுவும் கூட ஏழை மக்களான சாதாரண ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதோ நன்மை செய்து கொண்டு என்று சொல்லுகிறார்களே அது முடியாத காரியம். ஏனென்றால் இன்றைக்கு இருக்கும் பொருளாதாரத்தை வைத்துக் கொண்டு, இந்தப் மோசமான பொருளாதார கட்டுக்கோப்பை வைத்துக் கொண்டு இவர்கள் பிற்பட்ட நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு ஏதோ சாதித்து விட்டோம் என்று சொன்னால் அது பகற்கனவாகத்தான் இருக்க முடியும்.

“மேலும், ஏதோ ராஜாஜி அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தின் முதல் அமைச்சராக வந்ததும் சென்ற ஆறு ஆண்டுகளாக ஏற்பட்ட பஞ்சத்தினால் வேதனைப்பட்ட மக்களுக்கு நல்ல காரியங்கள் செய்வார் என்றும் விவசாயத்திலே ஏதாவது மாறுதல் செய்ய மாட்டாரா, தொழில் வளர்ச்சியில் ஏதாவது அக்கறை காட்ட மாட்டாரா என்று மக்கள் உண்மையாகவே நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மக்கள் உண்மை ராஜாஜி அவர்கள் வந்தவுடன் சிறு சிறு காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவைகளை நாம் வரவேற்கிறோம்.

“தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அவர்கள் கொண்டு வந்தார். அங்கிருக்கும் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு உள்ள முக்கிய குறைபாட்டை தீர்க்கும் காரியத்தைச் செய்யாவிட்டாலும், அவர்கள் ஓரளவு மூச்சு விடுவதற்காக ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அளித்திருக்கிறதே தவிர வேறொன்றும் இல்லை.

“நண்பர் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இந்த நாட்டில் என்னைக்கு நிலப் பிரச்சனையை சரியாகத் தீர்க்கின்றார்களோ அன்று தான் ஹரிஜன மக்களுக்கு ஏதாவது நல்லது செய்ததாகச் சொல்ல முடியும்.

“ஏதோ பணம் உள்ளவர்களும், உத்தியோகஸ்தர்களும் தங்களுடைய பிள்ளைகளைக் கல்லூரிப் படிப்பிற்கு அனுப்புகிறார்கள். இந்த நாட்டில் பெரும்பான்மையாக அடித்தட்டில் இருக்கக்கூடியவர்களுடைய பிள்ளைகள் படிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு கல்லூரிகளிலும் உயர்தரப் பள்ளிகளிலும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படவில்லை.

“திருச்சி தேசிய கல்லூரி மாணவர்கள் 12 பேர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிந்ததும் மந்திரி அவர்களுக்கு கடிதங்கள் எழுதப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. வரவேற்கிறோம். இருந்தாலும்கூட படித்த மாணவர்களுக்கு கிடைத்தாய்விட்டது. படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் ஹரிஜன பள்ளிக்கூடங்களில் கொடுக்கிறார்கள். சிலப் பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளைகளுக்கு பகல் உணவு கொடுக்கப்படுகிறது. அதை யெல்லாம் தவிர இன்னும் ஏழை ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்துவிட்டார்கள் என்று கேட்கிறேன்?

“சமூகத்தில் அடித்தட்டிலே இருக்கக்கூடிய விவசாய மக்களின் பொருளாதாரத்தை மாற்றினால் ஒழிய அவர்கள் முன்னேற முடியாது. ஏதோ கொஞ்சம் கொஞ்சம் உதவி செய்துகொண்டிருப்பதினால் பிற்பட்ட கொண்டிருந்தால் அது பகற் கனவாகத்தான் இருக்கிறது. சொல்லிக் கார்த்தை மாற்றி அமைக்காதவரையில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் ஏழ்மை நிலையில் தான் இருப்பார்கள்.

23rd December 1953] [Sri M. Palaniyandi]

“உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுக்காக்களிலும், லால்குடி தாலுக்காவில் ஒரு பகுதி மக்கள் எல்லாம் இன்று பிற்போக்கு நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது? அவர்களுக்கு வேண்டியது பள்ளிச் சம்பளம் மட்டுமல்ல. தங்கள் நிலை உயர்வதற்கு புள்ளம்பாடி நீர்தேக்கம்தான். சில மாணவர்களுக்குச் சம்பளமும், ஹாஸ்டல் வசதியும் செய்திருக்கிறதே தவிர ஏழை மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்ததா என்று பார்த்தால் உயரவே இல்லை. படித்த ஹரிஜன மாணவர்கள், பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இன்று சென்னை மாகாணத்திலே வேலை இல்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? படித்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா? அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவேண்டும் என்பதை சர்க்கார் கவனித்து அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். செக்ரிடேரியட் மற்றும் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். இந்த நாட்டுத் தீர சர்க்கார் காரியாலயங்களில் மட்டும் அல்ல. இந்த நாட்டுத் தொழில்கள் வளம்பெற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க முடியும். இந்த நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படாத வரையில் வேலை இல்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாது.

“இப்பொழுதிருக்கும் தொழில்களே எந்தமாதிரி நடத்தப்படுகிறது என்று பார்த்தால் தொழில் வளர்ச்சி அடையும் என்று தோன்றவில்லை. ஏதோ 30 லக்ஷம், 60 லக்ஷம், 90 லக்ஷம் அரசாங்கம் பிற்பட்ட ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கிவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது கண் துடைப்பு வேலையைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை. இதை விட ஏழைகள் பல லக்ஷக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்திலே முன்பு ஆரம்பித்த திட்டம் இது. உங்களுக்கு தனியாக சலுகை தந்து மான்யங்கள் ஒதுக்குகிறோம் என்று ஏகாதிபத்தியக் காலத்தில் ஒதுக்கினார்கள். பல வழிகளில் மக்களை பிரித்து, இருந்த வித்திலுள்ளதைப் பெரிதாக்கி, இனங்களைப் பெருக்கி, ஒருவரோடு ஒருவர் போராடிக்கொண்டு, தங்களுடைய பக்கத்தில் சேரவேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்காக செய்தார்கள். அதையே இன்றும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் கையாண்டு வருகிறது. ஏழைகளுக்கு உண்மையாக ஆதரவு அளிக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்குமானால் பத்தாவதுவரை இனமாக சகல இந்த மக்களும் படிக்க வசதி அளிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் ஏழை அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறேன் என்று கொஞ்சம் ஒதுக்கிவிட்டு, ஏதோ அவர்களுக்கு நல்லது செய்துவிட்டோம் என்று சொல்வது மிகவும் மோசமான விஷயம். படித்த மாணவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கான ஒரு திட்டத்தையும் சர்க்கார் வகுக்கவேண்டும். விவசாயச் சட்டத்தை மாற்றியமைப்பதற்கு பாடுபடவேண்டும். இவ்விரண்டும் முக்கியமான பிரச்சனைகள்.

“காலேஜ் மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதற்காக இந்த ஆண்டில் 60 லக்ஷம், 90 லக்ஷம் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வருஷம் கொஞ்சம் கொஞ்சம் தொகையை உயர்த்துகிறார்களே தவிர மேல் படிப்பிற்கு ஆண்டு தோறும் உயர்தர பள்ளிகளில் இருந்து தேர்ச்சி பெற்று கல்லூரிக்கு வரும் மாணவர்களுக்கு தகுந்தாவது தொகை ஒதுக்கப்படுவதில்லை. அதைச் செய்ய இந்த அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். அதற்காகப் பல லக்ஷக் கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால்தான் பிற்பட்ட ஏழை மாணவர்களுக்கு நல்லது செய்ததாகச் சொல்ல முடியும்.

“கிராமங்களில் விவசாயிகளின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நண்பர் சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் பேசினார்கள். நமக்குத் தெரியும், எந்தெந்த முறையிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறதென்று. சாதாரணமாக ஹரிஜனங்களை எடுத்துக் கொண்டால், சக்கிலியர், பறையர், ரணமாக போன்ற வித்தியாசங்களை மாற்றவேண்டும் என்று சொன்னார். பள்ளிப் போன்ற இப்பொழுது இருக்கும் அமைப்பை வைத்துக் கொண்டு இந்த வித்தியாசங்களை மாற்றிவிட முடியாது. பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களை முன்னேற்றியும், கல்வி வசதி கொடுத்தும், மேல் தரையில் உள்ள சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நன்கு உணர்த்தியும், அவர்களிடம் இருக்கும் பழக்க வழக்கங்களில் இருக்கும் அடிப்படை

[Sri S. Ramasami Naidu] [23rd December 1953]

ஊரோமோ, அங்கெல்லாம், ஜாதி வித்தியாசம் காட்டப்படாமல், சமமாக எல்லா இனத்தவர்களும் தாராளமாக ஹரிஜனங்களிடம் அளவளாவி வந்திருக்கிறார்கள்.

“சென்னை நகரம் போன்ற இடங்களில், தண்ணீர் குழாயிலிருந்து ஹரிஜனங்கள் முதலில் தண்ணீர் எடுத்துவிட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, மேல் குலத்தவர்கள் தொடராமல் போவதில்லை. அதேபோல் மற்ற இடங்களிலும், காரியங்களிலும் மேல் குலத்தவர்கள் ‘தீராத, என்று ஏற்பட்டால், ஹரிஜன சமத்துவத்தை ஒத்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள்.

“கீழ்நிலையில் இருக்கும் குலத்தவர்கள் மேலே வரவேண்டுமானால், மேல் குலத்தவர்கள் தாராளமாக அவர்களுடன் பழகுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டியது மிக அவசியமாக இருக்கின்றது. அதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் பல இடங்களில் கிடைக்கின்றன என்றாலும்கூட, எனக்கு ஒரு புதிய யோசனையும் தோன்றுகிறது.

“மேல் குலத்தில் பிறந்த ஒருவன் கீழ் குலத்துப் பெண்ணைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும்; அதேபோல், கீழ் குலத்தில் பிறந்த ஒருவன் மேல் குலத்துப் பெண்ணைக் கலியாணம் செய்துகொள்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். இம்மாதிரி கலப்பு மணம் செய்துகொண்டவர்களுக்குத்தான் சர்க்காரில் முதல் முதல் உத்தியோகம் என்று ஒரு கட்டாயத்தை ஏற்படுத்தினால் இந்த வித்தியாசங்கள் மறைந்து விடும். (சிரிப்பு.) இவ்விதம் சமூகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் ஒருவரை மேல் குலத்தில் பிறந்த ஒருவருடன் சேர்த்து, அப்பேர்ப்பட்டவருக்கு சர்க்காரில் உத்தியோகமும் கொடுத்தால், அந்த தம்பதிகள் ஜீவனத்திற்கு மிக அனுகூலமாக இருக்கும்.

“இப்படி கலப்பு மணம் செய்தால், காதல் இல்லாமல் போய் விடுமோ என்று எண்ண வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பிராமணர்கள், வேளாளர்கள், நாயடுகள், படையாட்சி, இன்னும் மற்ற ஜாதிகளில், தங்கள் தங்கள் ஜாதிக்குள்ளேயேதான் கலியாணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருந்தபோதிலும்கூட, காதல் மணம் நடைபெறுவதுபோல், இந்த கலப்புமணங்களிலும் காதல் மணம் ஏற்படக்கூடும். எந்தக் கட்டுப்பாடுகள் இருந்தபோதிலும் காதல் தானாக ஏற்படும். இது நம்முடைய நாட்டின் கொள்கை. மேலே சொன்ன யோசனையின் பிரகாரம் கலப்பு மணம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருந்தாலும், காதல் ஏற்படாது என்று சொல்வதற்கில்லை.

“நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்குமானால், இவர்களை இதற்கான ஒரு சட்டம் இயற்றலாம். அல்லது, மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி, இதற்கான ஒரு சட்டத்தை இயற்றலாம். அதாவது, இனிமேல் நம் நாட்டில் நடக்கும் கலியாணங்கள் அத்தனையும் ஹரிஜனக் கலப்பு மணங்களாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில் ஒரு சட்டத்தை இயற்றினாலொழிய இந்த ஜாதி வித்தியாசம் ஒழிய முடியாது. இம்மாதிரி ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால், வெகுசீக்கிரத்தில் ஒருவன் உயர்ந்தவன், மற்றவன் தாழ்ந்தவன் என்ற எண்ணத்திற்கு இடமே இல்லாமல் போய் விடும். ஆகவே, இந்த யோசனையை சர்க்காருக்கு சமர்ப்பிக்கின்றேன். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு சமர்ப்பிக்கின்றேன். ஹரிஜனங்களுக்கு ஊழியம் செய்யும் இந்த நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் இதை நான் சொல்லொருமாகச் சேர்ந்து, இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவோமேயானால், நாட்டிலே இந்த வித்தியாசங்களெல்லாம் மறைந்தொழிந்துவிடும். இந்த நாட்டிலுள்ள ஹரிஜனங்களெல்லோரும் இந்த நாட்டிற்கு பிரயோஜனமாகக் கூடியவர்கள். இவர்களும் மற்ற எந்த ஜாதியாரையும் விடத்தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல, என்ற எண்ணமானது முடியும் ஆகவே இதற்கான காரியங்களைச் செய்ய எல்லோரும் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.”

[23rd December 1953]

*SRI P. G. MANICKAM :—“மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே! எனக்கு முன் பேசிய எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களும், சர்க்கார் கட்சியில் உள்ளவர்களும், ஹரிஜனங்களுக்கு என்ன தேவை என்பதை சொல்லிவிட்டார்கள். ஹரிஜன முன்னேற்றம் நடக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பத்திற்காக இந்த நிலைமைக்கு பாடுபட்டவரை இயற்கையாகவே முன்னேற்றமடையும் என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்களென்று நினைக்கிறேன். 1923-ம் வருஷம் காங்கிரஸில் தீண்டாமை சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. காங்கிரஸின் சட்டதிட்டங்களிலே இரண்டாவது நிபந்தனையாகப் புகுத்தினார்கள். உண்மையான ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய காரியங்கள் ஒன்றல்ல; இரண்டல்ல; எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களை மற்றமாகாணத்துக்குப் பின்வாங்காமல் நம்முடைய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் செய்தார்கள். சென்னைசர்க்கார் தீண்டாமை ஒழிப்புக்குப் பாடுபடுவதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த திட்டத்தின் சம்பந்தமாகத்தான் உறுிஜனங்கள் ஏமாற்றம் அடைந்தார்கள். இத்திட்டம் சரியானபடி நடக்காமல் எடுத்துவிட வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு விட்டது. 1947-ம் வருடம் சென்னைசர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்ட தீண்டாமை ஒழிப்பு சட்டம் இறந்துவிட்டது. அந்த ஒரு கோடி ரூபாய் ஹரிஜனங்களுக்காக வீடுகட்டவோ, குடிதண்ணீர் வசதிசெய்து கொடுக்கவோ முக்கியமான காரியங்களை செய்யவோ உபயோகிக்கப்படவில்லை. தற்போது ஒதுக்கப்படும் தொகையையாவது நியாயமான முறையில் செலவழிக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை வருஷாவருஷம் பட்ஜெட்டை சரி கட்டுவதற்காக சென்னை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அந்த ஒரு கோடி ரூபாயும் முடிவுற்றது. அந்த ஒரு கோடி ரூபாயும் வேறு வேறு இனங்களுக்கான ஹரிஜன முன்னேற்றத்துக்காக செலவழிக்கப்பட்டது. தற்போதய பட்ஜெட் தொகையிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 5 லட்சம் ரூபாயானது ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகட்டிக்கொள்ளவும் சுகாதார வசதி செய்துகொள்ளவும் போதுமானதாயில்லை.

“இந்த பட்ஜெட் தொகையிலிருந்து குறிப்பாக பிற்போக்கான நிலைமையிலிருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவும் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவும் சுகாதார வசதிகள் கல்வி வசதிகள் செய்துகொடுக்கவும் செலவழிக்கப்படவேண்டும். இன்னும் கிராமங்களிலே தீண்டாமை ஒழிக்கப்படவில்லை. ஜாதி ஹிந்துக்களுடன் சமமாகவாழ ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய மத்தியிலே வீடுகள் கட்டித்தரவேண்டும். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் பட்டா நிலங்களிலே ஹரிஜனங்கள் அநேக இடங்களிலே வசித்து வருகிறார்கள்; இந்தநிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு இனமாக கொடுப்பதற்குச் சர்க்கார் சட்டம் செய்தால் ஹரிஜனங்கள் ஓரளவுக்கு சுகமாய் வாழ்வதற்கு நலமாயிருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI S. ARUMUGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! ஹரிஜன மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மான்யத்தில் வெகு விளக்கமாக அதற்கு என்ன வேண்டும் என்பதையும் பல மெம்பர்கள் சொன்னார்கள். அது வரவேற்கக் கூடியதுதான். ஆனால் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் ஜனங்களுக்கு பல திட்டங்கள் போட்டு பலவிதமான நன்மைகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது.

“மகாத்மா காந்திஜி ஹரிஜனங்களுக்கு பாடுபட்ட காலத்திலிருந்து தற்காலம்வரை ஹரிஜனங்கள் எவ்வளவோ முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. கல்வித்துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் அரசாங்க உத்தியோகத்திலும் பல வித சலுகைகள் காட்டப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இன்னும் எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்திருக்கிறார்கள். அதைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் பாராட்டக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். அப்படியில்லா விடில் நன்றிகெட்டவர்கள் ஆவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் ஹரிஜனங்களைப்பற்றி பேசும் பொழுது, ஹரிஜனங்களுக்குள்ளேயே ஜாதி வித்தியாசம் பார்த்து உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னதை பலமாக நான் கண்டிக் கிறேன்.

“ மத்திய அரசாங்கத்தில் மந்திரியாக வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீமான் ஜகன் ஜீவன்ராம் ஒரு ஹரிஜனப் பிரதிநிதி என்பதற்காகவே நாங்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். அதுபோலவே நமது கணம் ராஜாஜி அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு மூன்று ஆர். டி. ஓ. வேலைகளை கொடுத்திருக்கிறார். இரண்டு எல்தானங்கள் பி. ஏ. படித்த ஆதிதிராவிடர்கள், மற்றொன்று என். எஸ். எல். வரி. பரிசுஷியில் தேறிய அருந்ததியருக்கு கொடுத்திருக்கிறார். அவர்தான் நமது அங்கத்தினர்களில் ஒருவரான ஸ்ரீமான் எச். எம். ஜகன்னாதம் அவர்களுடைய புதல்வர். அவர் எஸ். எஸ். எல். வரி. படித்தவராக இருந்தபோதிலும் அவருக்கு ஒரு செசட் ஆபீஸர் வேலை அளித்திருக்கிறார். அப்படி தனிப்பட்ட சலுகை ஹரிஜனங்களுக்கு காட்டியிருப்பதற்காக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதற்காக எல்லோரும் சந்தோஷப்படவேண்டியது அவசியந்தான்.

ஸ்ரீ கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் பேச ஆரம்பித்தார்.

MR. SPEAKER :—“ நமது கனம் பிரதமர் அவர்கள் பேசியபிறகு இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் பேசுவார்கள்.”

“ ஒரு விஷயத்தை நான் முதலில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த ஹரிஜனங்களைப் பற்றி வெகுசாலமாக நான் பாடுபட்டேன் என்று சிலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னுடைய புகழ் இப்போழுது விவாதத்தில் இல்லை; அல்லது நான் செய்ததைப் பற்றி நன்றி காட்ட வேண்டும் என்பதும் அவசியம் இல்லை. அவசியம் நான் அதை என் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், எனக்கு இதில் அனுபவம் உண்டு என்பதற்காகத்தான். அதை ஒரு அத்தாட்சியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர தெரியாதவைகள் அல்ல. என்னுடைய அனுபவத்தில் எனக்குப் புரண நனைவு உண்டு. இந்தச் சர்க்காருக்கு இன்று நான் தலைமை வகித்துக் கொண்டிருக்கிறபடியினால் நான் ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளை அறியாமல் இருக்க மாட்டேன்; அதற்கு வேண்டிய அனுபவம் எனக்கு இருக்கிறது; அந்த அனுபவத்தை உபயோகப்படுத்தி நான் அதிகமாக செய்துவிட்டேன்; ஆகையால் புகார் செய்யக்கூடாது என்று சொல்வது நியாயமல்ல.

“இந்த சிக்கல் எனக்கு நன்றாகத் தெரியுமென்று சொன்னேன். முதல் முதல் இந்த விஷயம் தீண்டாமை ஒழிப்பு என்பதாக இருந்தது. இப்போது நான் சொல்வேன், அநேகமாக இது தீண்டாமை ஒழிப்பு”

பிரசன்ன அல்ல. வறுமை ஒழிப்பு என்ற பிரச்சினையாகத் தான் மாறி விட்டது. இந்த தீண்டாமையைப் பற்றி ஜனங்கள் மறந்தே விட்டார்கள். தீண்டாதாரி என்று சொல்லப்பட்ட வகுப்புகளிலிருந்து பெரிய உத்தி யோகஸ்தர்களும், முக்கியமாக சட்டசபை மெம்பர்களும் வரும்படி ஏற்படுத்திப் படியினால் உலகம் அந்தத் தீண்டாமையை ஒருபுறம் தள்ளியாய் விட்டது என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். எனினும் என் அனுபவத்தை நான் மறக்கமுடியாது. கிராமாந்திரங்களில் இன்னும் ஜாதி வித்தியாசங்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஹரிஜனங்களைப் பற்றி மாத் திரம் அல்ல, எல்லா ஜாதிகளிலும் வித்தியாசங்கள் தீவிரமாக இருப்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. எல்லாம் ஒழிந்துபோனால் இதுவும் நாளைவில் ஒழிந்தபோகும். இதுமட்டும் ஒழிந்து மற்றஜாதி வித்தியாசங்கள் அப்படியே இருக்க வேண்டுமென்று கூறுவது நடைபெறாத காரியம். ஒருபுறம் ஜாதி வித்தியாசம் போக வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கும் இந்தச் சமயத்தில், அதை யாரும் மறக்காமல் இருக்க ஏற்பாடுகள் எல்லாம் ஒருபுறம் நடந்துகொண்டே வருகின்றன. ஆகையால் ஜாதியை யாரும் மறக்க முடியாது. அந்த ஜாதியை மறக்காமல் இருக்கிறவரை இந்த ஜாதியை யாரும் மறக்க மாட்டார்கள்.

புதுவையில் நடந்த சித்திராம்பாடி கலெக்டரின் தலைநிலையிலிருந்து வந்த செய்திப்படியே இதைத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நடைபெற்றுள்ளதற்கான விவரம் என்ன?

“ஜாதி வித்தியாசங்கள் போவதற்கு விவாகங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று ப்ரிமாஸ் ராமசாமி நாபுடு அவர்கள் சொன்னார். ஆனால் அவர்கள் சொன்னதில் ஒன்றை நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. அவர்கள் மண்ணிக் வேண்டும். ‘உத்தியோகம் கொடுக்கிறோம், விவாகம் செய்து கொள்ளுங்கள்’ என்று சொல்வது நியாயமும் அல்ல, ஒழுங்கும் அல்ல. அது முடியாத காரியம். அது வித்தியாசங்களை வைத்துக்கொண்டு விவாகம் செய்துகொண்டால் அவர்களுக்கெல்லாம் கலெக்டர் உத்தியோகமோ, கம் செய்துகொண்டால் அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியுமா? அதற்காக இல்லவே இன்ஸ்பெக்டர் உத்தியோகமோ கொடுக்க முடியுமா? அதற்காக விவாகம் செய்து கொள் என்று ஜனங்களுக்குச் சொன்னால் அது சொல்லக்கூடிய பேச்சா? சலுகைகளைக் காட்டுவதற்கு அநேகவித வழிகள் உண்டு; உத்தியோகம் தருவது அந்த வழியல்ல. இந்த விஷயத்தில் சமமான யோக்கியதை இருந்தால், அதற்கு முன் இந்தமாதிரி விவாகம் செய்து கொண்டிருந்தால், அவர்களுக்குச் சொல்லாமல் ஏதாவது சலுகை காட்டலாமே தவிர, விவாகம் செய்துகொண்ட காரணத்திற்காக என்று சொன்னால் அது நியாயமாகாது. (சிரிப்பு). உத்தியோகச் சலுகை என்றால் வீட்டிற்குள்ளும் சண்டை சச்சரவு ஏற்படும். “என்னால் தானே உத்தியோகம் கிடைத்தது” என்ற பேச்சு கிடைக்கும். (ஒரே சிரிப்பு). இந்த மாதிரி யுக்திகள் இந்தப் பெரிய நாட்டில், பெரிய ஜன சமூகத்தில் நடக்காத காரியம். வம்சம், குலம் என்பது இல்லாமல் இரு ஜாதிகள் யுக்தியான முறையில் விவாகம் செய்துகொள்வது காரிங்கள் செய்யவேண்டுமோ அப்படியும். உலகத்தில் எப்படியெல்லாம் காரிங்கள் செய்யவேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் செய்ய வேண்டுமே தவிர, இந்தமாதிரி அதிகாரத்தினாலான காரியங்களால் ஒன்றும் நடக்காது. ஜாதி வித்தியாசம் போவதற்கு இந்த விவாகங்களால் ஒன்றும் நடக்காது. அவர்களும் சொன்னார்கள்; என்னுங்கள் ஒரு அடிப்படையை நானும் சொன்னேன். அங்கத்தினர்கள் இதைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும். ஏன் இதைச் சொல்லுவதற்கு உள்ளால், விவாகம் தான் இதற்கு அடிப்படை என்கிறபோது லுலுசிறேன் என்றால், விவாகம் தான் இதற்கு அடிப்படை என்கிறபோது குழம்பும் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. என் நோக்கத்தைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

[Sri C. Rajagopalachari] [23rd December 1953]

“ஹரிஜனங்களுக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று ஒருவரின் ஒருவராக பல மெம்பர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்னது வறுமை பற்றியே ஒழிய, ஜாதி ஒழிப்பு பற்றி அல்ல. இது ஒரு ஜாதிக்கு மட்டும் ஏற்ற விஷயமல்ல. எல்லா ஜாதிகளிலும் வறுமைக் கூக்குரல் இருக்கிறது. எல்லா ஜாதிகளிலும் சிலர் நல்ல ஸ்திதியில் இருக்கிறார்கள்; ரொம்ப தாழ்ந்த நிலையிலும் சிலர் இருக்கிறார்கள். இந்த வறுமையை நீக்குவது ஒரு நாள் காரியமல்ல; ஒரு வருஷ காரியமல்ல; ஒரு கவரன் மென்டே செய்யக்கூடிய காரியமுமல்ல. அநேக காரணங்களால் வறுமை உண்டாகியிருக்கிறது. அந்த காரணங்களை எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக நிதான புத்தியுடன் யோக்கியமாக ஒழித்துக் கட்டுவார்களானால் வறுமை ஒழியும்; ஜாதி வித்தியாசங்களும் ஒழியும்.

“தேசத்தில் அனைவரும் பணக்காரர்களாயிருந்து, ஹரிஜனங்கள் மாதிரி தனி ஜாதியாக இருந்து அவர்களுக்குமட்டும் வறுமை ஏற்பட்டிருந்தால் அதை ஒழித்திருக்கலாம். சில மெம்பர்கள் சொன்னமாதிரி ஹரிஜனங்களிலும் சில பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள்—ஆனால் வெகு கொஞ்சம். படையாட்சிகளிலும், வன்னியகுல கூத்திரியர்களிலும் பலபேர் பணக்காரர்களாக இருப்பது மட்டுமன்றி, செல்வாக்குள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். சிலர் பரம ஏழைகளாகவும் இருக்கிறார்கள். இது எல்லா ஜாதிகளிலும் உண்டு. என்னுடைய சமூகத்தைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. எல்லோருக்கும் தெரியும். பிச்சைக்காரத் தொழில் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். சிலர் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறபடியால் இது கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. பக்கத்தில் இருக்கும் தென்னை மரத்தைப் பார்க்கும்போது, தூரத்தில் இருக்கும் மலையைக் காட்டிலும் தென்னை மரம் உயரமாகத்தான் தெரியும். நெருக்கிப் பழகுதி சில பார்ப்பனர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருப்பதைக் கண்டு ஏமாந்துபோகவேண்டாம். வறுமை நம் தேசத்தில் எல்லோருக்கும் வைசுரி மாதிரி பரவும் நிலையில் இருக்கிறது. அதை ஒழிக்கவேண்டுமானால் எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுபடவேண்டியது அவசியம்.

“முக்கியமாக ஜனங்களில் சிலருக்கு உத்தியோகம் வேண்டும்; ஆனால் பலருக்கு வேண்டியது நிலம். உத்தியோகத்திற்கு ஆசைப்படுகிறவர்கள் ஒரு சின்னக் கூட்டம். இந்த நாட்டில் பெரும்பாலும் ஏழைகளாக இருப்பவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வேண்டியது நிலம். அதை அவர்கள் சாகுபடி செய்து ஜீவனம் செய்துகொள்வார்கள். வேறு தொழில்களும் உண்டு. ஹரிஜனங்களும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலம் இல்லையென்பது அவர்களுடைய பெரிய குறை. அதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு வருகிறது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இதிலும் பல குறைகள் உண்டு.

“35 வருஷ காலமாக இதற்காக சில திட்டங்கள்காங்கிரஸிலே இருக்கின்றன. 35 வருஷங்களுக்கு முந்தியே ஏற்பட்ட திட்டங்கள்தான்; புதிய தல்ல. வறுமையை நிவர்த்திப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்பதை கவனித்து சாத்தியமானதைச் செய்ய பிரயத்தனம் செய்து வரப்படுகிறது. எந்த ஆட்சியிலும் நிர்வாகத்தில் ஓரளவு குறை இருக்கத்தான் செய்யும்.

“ஸ்ரீமான் விசுவநாதம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை தெரிந்து அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லமுடியும். அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் சில விஷயங்கள் நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் அங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைகளை நன்றாகக் கேட்டு அறிந்து இம்மாதிரி அநியாயங்கள் உண்டா என்று குறைக்கூடிய முறையில் அழகான வார்த்தைகளில் பிரசங்கங்கள் செய்கிறார்கள். அதைப்பற்றி சந்தேகமில்லை. ஆனால் இந்தக் குறைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து சர்க்கார் தீர்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

“ஒரு ரோடு இருக்கிறது. அந்த ரோடின் வழியே ஆயிரம் பேர்கள், வண்டி, குதிரை முதலியவைகள் ஒரே சமயத்தில் போனால் இடம் இல்லாமல் போகிறது. அம்மாதிரியே ஹரிஜனங்கள் விஷயம் அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவருக்கும் சில விஷயங்கள் நன்றாகத்தெரியுமாதலால் அதிலுள்ள

[23rd December 1953] [Sri C. Rajagopalachari]

குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். மந்திரிகளுக்கும், ஆபீசர்களுக்கும் இந்த எல்லாக் குறைகளும் ஒன்றாக சேர்ந்து வருகிறபடியால் எல்லாவற்றையும் உடனே கவனிக்க இயலாமற் போகிறது. ஆபீசர்களின் எண்ணிக்கையை விஸ்தரிப்பதற்கு வேண்டிய பண நிலைமையும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இல்லாமல் இருக்கிறபடியால் ஒரே ஆபீசர் எல்லா நில ஆர்ஜிதம் (Land Acquisition) களையும் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. எல்லோருக்கும் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக் கொடுத்தால் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். சட்டத்திற்கு உட்பட்ட முறைகள் எல்லோருக்கும் தெரியும்.

“எல்லோருக்கும் குறை சொல்லுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. மந்திரிகளைக் கேட்க வேண்டியது மந்திரிகளைக் கேட்க வேண்டும்; அதிகாரிகளைக் கேட்கவேண்டியது அதிகாரிகளைக் கேட்கவேண்டும். அதிகாரிகளிடம் போகக்கூடாது என்ற என்னுடைய யோசனையை தவறாக எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். போவதை யாரும் தடுக்கவில்லை. அதிகாரிகளிடம் ஒருவாறு குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதினால் தவறு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் சிபார்சு செய்யக்கூடாது. குறைகளை யாரும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டாமென்று நான் சொன்னதில்லை.

“இதைப்பற்றி ஸ்ரீமான் நாயுடு அவர்கள் சொன்னார்கள். ரொம்ப முக்கியமான விஷயம். ‘நீங்கள் தான் மந்திரிகளிடத்தில் போய்ச் சொல்லுகிறீர்களே. நம்மிடம் ஏன் வருகிறீர்கள்?’ என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்களாம். குறை கூறுகிறவர்கள் அதற்கு வழி தேட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இயற்கையை யாராலும் மாற்ற முடியாது. யாருக்குமே இது இயற்கை. மேலே இருக்கிறவர்களிடம் முதலில் போனால், கீழே இருக்கிறவர்களுக்கு கோபம் வருகிறது. கலெக்டரிடம் முதலில் போய்ச் சொன்னால், கீழிருக்கும் டிபுடி கலெக்டருக்கு கோபம் வருவது இயற்கை. டிபுடி கலெக்டரிடம் முதலில் போனால், தாசில்தாரருக்கும், தாசில்தாரரிடத்தில் முதலில் போனால், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கும் கோபம் வருவது இயற்கை. அதை மாற்ற முடியாது. இந்த இயற்கையை அறிந்து அதற்குத் தகுந்த முறையில் நம்முடைய காரியங்களை நாம் செய்ய வேண்டும்.

“மந்திரிகளிடத்தில் சென்ற பிறகு கலெக்டரிடம் போகும்போது, மந்திரியிடத்தில் சொன்னேன் என்று சொல்லக்கூடாது. சொல்லாமல் ‘நீங்கள் தான் காப்பாற்றவேண்டும். நீங்கள் ஏதாவது நியாயமாகச் செய்யும் போது, பின்னால் மந்திரி மாற்றமல் இருக்கவேண்டுமே’ என்பதற்காகத்தான் அவர்களிடத்தில் முதலில் போனேன்,’ என்று நயமாகப் பேச வேண்டும். (சிரிப்பு). இப்படித் தான் உலகத்தில் நம்முடைய காரியங்களைச் சாதிக்க முடியும். ஆகவே, இயற்கைக்கு விரோதமாக எதையும் நாம் நடத்த முடியாது.

“நண்பர் ஸ்ரீ நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களையே வைத்துக்கொள்ளலாமே. (சிரிப்பு.) அந்த ஊர்க்காரருக்கு ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டு, இவரிடம் இல்லாமல் இன்னொரு சட்டசபை கம்யூனிஸ்டு மெம்பரிடம் முதலில் போயிருந்தால் ‘நீர் ஏன் கம்யூனிஸ்டு அங்கத்தினரிடம் போனீர், இப்பொழுது மட்டும் என்னிடம் ஏன் வருகின்றீர்?’ என்று கேட்க மாட்டாரா? இதையே தலை கீழாகவும் நான் சொல்லலாம்.

“இந்த இயற்கை நியதிகளை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை நாம் தடுக்க முடியாது என்பதை நன்றாக உணர்ந்து, நியாயமான குறைகளை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். ஒவ்வொரு சட்டசபை அங்கத்தினரும்—ஹரிஜன மெம்பர்கள் மாதிரியல்ல—எல்லோருமே இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகை கொடுப்பது அடிப்படையான கொள்கை; இதுவே நம்முடைய காங்கிரஸின் அடிப்படைக் கொள்கையும் என்பதை ஞாபகத்தில் கொள்ளவேண்டும். நாம் மாதிரியல்ல. எந்தவிதத்திலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறோம் என்று நாம் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறபடியினால், அவர்களுடைய நலனைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, இந்த அதிகாரிகளிடத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதாவது பார்த்துச் செய்யவேண்டுமென்று

[Sri C. Rajagopalachari] 23rd December 1953

மென்றால், அவர்களும் கோபித்துக்கொள்ளமாட்டார்கள்; வேண்டாமென்றும் சொல்லமாட்டார்கள். மற்றெல்லாவற்றையும் விட இது முன்னால் செய்ய வேண்டிய நம்முடைய கடமை. நம்முடைய வாக்குறுதியென்று சொல்லி காரியங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் என்னுடைய நண்பர்கள் தோழர்கள் எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லையென்று சொல்வது நியாயம் இல்லை. நன்றி மறப்பது நன்றன்று. அதிகமாகச் செய்யவில்லையென்றாலும் கூட ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்வதால் என்ன பிரயோஜனம்?”

SRI. V. R. NAGARAJAN :—“ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. போதாது என்று தான் சொல்லுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ஸ்ரீ நாகராஜன் அவர்கள், ‘ஒன்றும் செய்ய வில்லையென்று நான் சொல்லவில்லை; போதாது என்று மாதிரி சொன்னேன்’, என்று சொல்லுகிறார். இது பிரமாதமான விஷயம் அல்ல. ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றாலும், போதாது என்பதை காட்டத்தான் அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று எனக்கு புரிகிறது. நாம் அப்படி கேட்டால்தான் செய்யப்படும் என நினைத்து கேட்பது நியாயம் தான். அது ‘செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு மாதிரி’ என்ன சொன்னாலும் கேட்கமாட்டார்கள், என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இது கொஞ்சங்கூட நியாயம் அல்ல என்று சொல்வதோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

“கோபத்தில் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லுகிறார்களே தவிர, வேறொன்றும் இல்லை. இந்தப் பிரச்சனையில் அவர்களுக்குள்ள ஆர்வத்தைத் தான் இது காட்டுகிறது. அவர்கள் கோபம் கொள்வதில் நியாயம் கூட உண்டு.

“ஒரு விஷயத்தை நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். தீண்டாமை என்பதையும் வறுமை என்பதையும் சேர்த்து குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது.

“ஒன்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைச் செய்யவில்லை அதைச் செய்யவில்லை என்ற விஷயத்தை எல்லோருமே சொல்லலாம். அதைக் கவனிக்கலாம். ஒன்றை மற்றொன்றோடு குழப்பிக்கொண்டு, பழதையைப் பாம்பென்றும், பாம்பைப் பழதை என்றும் சொல்லக்கூடாது.

“முதலில் சொன்னது போல் வறுமையையும் தீண்டாமையையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு ஒன்றோடொன்று குழப்பம் செய்து கொள்ளக் கூடாது. தீண்டாதவர்களும் வறுமையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா ஏழைகளும் தீண்டாதவர்கள் அல்ல. எல்லோருமே ஏழைகளும் அல்ல. இரண்டையும் குழப்பிக் கொள்ளாமல் விஷயத்தைப்பற்றி நாம் விவாதிக்கும் போது, இதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு வாதாடவேண்டுமே தவிர, தீண்டாமையோடு குழப்பிக்கொள்ளக்கூடாது.

“ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக செலவு செய்யப்பட்டதற்கான புள்ளி விவரங்களை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது, 1937-ல் 7 லட்சமாக இருந்தது. 1938-ல் 9 லட்சம், 1939-ல் 10 லட்சம், பின்னர் 10½, 11, 12, 15, 13, 28, 35, 41, 63, 82 லட்சம், பிறகு, 1 கோடி, 1 கோடி 17 லட்சம், ரூபாய் 1½ கோடி, சென்ற வருஷம் 1953-54-ல் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 1,18,91,100. இப்படி வருஷ வருஷம் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பதை அறியலாம். 1953-54-ல் ஆந்திரா சேர்ந்த கூட்டு சென்னை ராஜ்யத்திற்கே இப்போது பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது. ஆந்திராபிரிந்த பின்னர் ஆறு மாத காலத்திற்கான தொகையே.

“ரூ. 1,18,91,000 ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது குறைவான தொகை என்று சொல்வதற்கில்லை. இரண்டு மூன்று லட்சம் அதிகமாகவே இருக்கிறதென்பதைக் கணக்கைப் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

23rd December 1953] [Sri C. Rajagopalachari]

“நிர்வாகக் குறைகளைக் கவனிக்க சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறது? ஹரிஜன இலாகாவை ஹரிஜனங்களின் நிர்வாகக் விடலாமென்று கருதப்படுகிறது. கொள்கையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. சிலருக்கு என்ன தோன்றுகிறது? ஹரிஜனங்களையே அந்த நிர்வாகத்தில் வைத்தால், காரியங்கள் நன்றாக நடைபெறுமென்று நினைக்கிறார்கள். அனுபவம், அப்படி அல்ல. பொறுப்புள்ள லாயக்கான ஹரிஜனங்கள் கிடைக்கும் வரை கஷ்டம் தான். கொஞ்சம் பொறுமையோடு இருக்கலாம். வேறு ஹரிஜன நிர்வாகத்தில் இருப்பதினால் குறைவு ஏற்பட்டுவிடாது. அலட்சியம் எதுவும் கிடையாது.

“அதிகாரிகளுக்குத் தங்கள் தங்கள் நன்மையைச் செய்து கொள்ளலாம் என்ற துராசை இருக்கலாமே தவிர, ஜாதிக்காக ஒன்று செய்வார்கள் என்று என்ன வேண்டிய அவசியமே இல்லை. தன்னலம் என்பது தன் நலனுக்காகவே தவிர, தன் ஜாதி நிலையைப் பற்றி என யாரும் அதிகமாக குறைகொள்ளக்கூடாது. எனக்குக் கூட தோன்றவில்லை. எவ்வளவு தான் வாழ்வின் நலத்தை நினைவில் வைத்தாலும் ஜாதிக்காக ஏமாற்றிப் போய், சொல்லவேண்டுமென்று நினைக்கவேண்டாம். அதிகார நிர்வாகத்தைப்பற்றி கொஞ்சம் பொறுமைவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“என்ன செய்திருக்கிறேன் என்று பாருங்கள். அதிகம் செய்திருக்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை. முக்கியமான காரியம். யாருக்கு டைரக்டர் பதவியைக் கொடுத்திருக்கிறேன்? மந்திரி முக்கியமல்ல. டைரக்டரும், இலாகாவின் மேலுள்ள ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசர்கள் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்களும் தான் முக்கியம். இப்பொழுது ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்ட்டில் என்னென்ன ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்பதையெல்லாம் யோசித்து, செய்துவரும் காரியங்கள் சரியா இல்லையா என்று பார்ப்பதற்கு ஹரிஜன் வெல்பேர் டைரக்டராக ஸ்ரீ மலையப்பன் அவர்களைப் போட்டிருக்கிறோம். ‘ஷெட்யூல் ட்ரைப்’ சம்பந்தமான வேலைகளை அவர் பார்த்து வந்து அனுபவம் அடைந்திருக்கிறார். மலை ஜாதியினருடைய பிரச்சனைகளெல்லாம் அவருக்கு நன்கு தெரியும். அப்பேர்ப்பட்ட ஒருவரை இன்றைக்கு ஹரிஜன் வெல்பேர் டைரக்டராக போட்டிருக்கிறோம். இதைவிட நல்ல உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரை இந்த இலாகாவின் நிர்வாகத்திற்கு போடமுடியும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவரிடமிருந்து நன்றாக வேலை வரக்கேவண்டும். வேலை வாங்குவதிலும் இயற்கை நியதியை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு மனிதன் வேலை செய்துகொண்டிருந்தால் ஓரளவு சந்தோஷத்தை உண்டாக்கவேண்டும். அவருக்கு இன்னும் ஊக்கத்தை நாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். ‘நீ ஒன்றும் செய்யவில்லை, ஒன்றும் செய்யவில்லை, ஒன்றும்செய்யப்போகிறதே இல்லை’ என்று சதா சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், யாருக்கும் நன்றாக வேலைசெய்யத் தோன்றாது. ஆகவே, அதிகாரிகள் தங்களுடைய உத்தியோகத்தை உற்சாகமாகச் செய்யவேண்டுமென்றால் அவர்கள் ஊக்கம் கொள்ளும்படியான சூழ்நிலையை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

“உதாரணமாக, ஒரு அங்கத்தினர், செய்த காரியங்களைப் பற்றி, ஒரு பொதுக் கூட்டத்தைப்போட்டு, ஜனங்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னால், அந்த அங்கத்தினருக்கு ஊக்கம் இருக்கும். அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் 10 கேள்விகள் அதிகமாகப் போடுவார்கள். அப்படிச் செய்யாமல், ‘நீங்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை’ என்று அங்கத்தினர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால், அவர்கள் மனத்திலும் உற்சாகம் ஏற்படாது. ஆகவே, இது முக்கியமான விஷயம். சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்தாலும், உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும், மந்திரிகளாக இருந்தாலும், அவர்கள் ஊக்கத்தோடு வேலை செய்யக்கூடிய முறையில் எல்லோரும் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri C. Rajagopalachari] [23rd December 1953]

அந்த கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு வழிதேயவேண்டுமென தவிர, வேண்டுமென்று செய்யாமலிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது தியாயமிகவில்லை என்று நான் வணக்கமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

“இந்த ஹரிஜன் வெல்போர் டிபார்ட்மெண்டுக்குத் தனியாக ஒரு மந்திரி போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படித்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வேலைக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மந்திரியானவர்கள் கிராம அனுபவம்—மற்ற மந்திரிகளைவிட—உள்ளவர்; ஹரிஜனங்களிடையே வேலை செய்தவர்கள்; அவர்களைப்பற்றிய அனுபவம் அவருக்கு உண்டு; அவர்களுடைய கஷ்டம், குறைகள் எல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியும்; அப்போட்டிருவர் இந்த இலாகா மந்திரியாக போடப்பட்டிருக்கிறார்.

“ஸ்ரீமான் கிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி இன்னொரு காரியத்தையும் அவர்களுக்குச் சேர்த்துக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது, கோழிப் பண்ணை, கிராமாந்திரங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாகவும் அவசியமாகவும் உள்ள கால் நடை பராமரிப்பு போன்ற காரியங்களையும் அவர் பார்த்துக்கொள்ளு. ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு இவை முக்கியமானவை. பள்ளிக்குப் போகிறவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் தருவது மாதிரம் போதாது. கால்நடைப் பராமரிப்பு இலாகா முக்கியம். ஆடு குறும் சாட்டுவது போலவும், வேடிக்கையாகவும், மிக யுக்தியாகவும் மாடுகளுடன் ஹரிஜனங்களைச் சேர்த்துவிட்டேரே என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண அய்யர் குற்றம் சாட்டுவது போலவும், வேடிக்கையாகவும், மிக யுக்தியாகவும் சொன்னார்கள். கோர்ட்டில் வாதத்தில் பேசும் முறையில் பேசினார். உண்மையில் சொன்னால், கால்நடைப் பராமரிப்பைக் காட்டிலும் முக்கிய விஷயம் வேறு ஒன்றும் இல்லை. எங்காவது கிராமத்தில் போய்ப் பாருங்கள். ஆடு, மாடு, பசுக்கள் இவைகளெல்லாம் போய்ப் பாருங்கள். பார்த்தால், அவைகளால் அதிக பிரயோஜனம் இருக்கும் நிலைமையைப் படைத்துக்கொண்டு, அநியாயமாக ஊரில் இருக்கிற புல், தானியம் போன்றவைகளை அவைகளின் பராமரிப்புக்காகச் செலவு செய்கிறோமென்பதாயிற்று, கிடைக்கக்கூடிய பலன். சாணி என்று சொன்னால் அது ஒன்றும் தான் கசல் என்று சொல்ல முடியாது. இந்தச் சாணியிலிருந்தே இந்த நாட்டு உணவுச் செல்வத்தை அதிகப்படுத்தலாம்; அதுமாதிரமல்ல. கால் நடைப் பராமரிப்பு, ஹரிஜன முன்னேற்றம் ஆகிய ரொம்ப முக்கியமான விஷயங்களை மிக நல்ல வகையில் வைத்திருக்கிறேன் என்று அங்கத்தினர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். டைரக்டர் மாதிரமல்ல, மந்திரியும் அப்படித்தான். இதிலே எனக்கு என்ன அக்கரை என்றால், இது புதிது அல்ல. யாரோ சிலர் வோட்டு வேலையை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

“சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களின் சராசரி வயது 35 இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இவர்களில் பலர் பிறப்பதற்கு முன்பாகவே, ஹரிஜன அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக எனக்கு அக்கரை ஏற்பட்டிருந்தது. புதிதாக இதில் எனக்கு அக்கரை வரவேண்டும் என்பது அல்ல. அக்கரை எனக்கு இருக்கிறபடியினால் செய்ய முடிந்தவை எல்லாவற்றையும் செய்வேன்; ஆனால், செய்ய முடியாததை ஒருவன் செய்ய முடியாது. என்னுடைய கூட ஒவ்வொரு சமயம் நடக்குமா இந்த காரியம்; இது எப்பொழுது முடியப் போகிறது, என்று என் உள்ளம் பயத்தில் மூழ்கிப் போகிறது. என்னத்திற்கு? எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இதில் இருக்கின்றன? என்று ஒவ்வொரு சமயம் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. என்னுடைய நண்பர்களுக்குத் தெரியாது.

[23rd December 1953] [Sri C. Rajagopalachari]

கெட்டபடி என்று தமிழ் ஹரிஜனங்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் காரணமாக பிறகு இரண்டு கிணறுகள் வெட்டின பிறகுதான் சண்டையும் தின்றது. சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவந்து விட்டால் மாதிரம் தீண்டாமை ஒழிப்பு போன்ற பிரச்சினைகள் திராமல் இருந்துகொண்டு வருகின்றன. இந்த ஆட்சேபனை கூடாதென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தாலும்கூட, கஷ்டத்தைச் சமாளிப்பதற்காக இரண்டு கிணறுகள் வெட்ட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

“ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறு வெட்டுவது மட்டும் போதாது என்று கிறிஸ்தவ பாதிரியார்கள் வந்து அவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் வாங்கித் தருகிறோம் என்று அவர்களிடையே ஆசை காட்டி, ரொம்ப யோக்கியமாகப் பாடம் கற்பித்து, 20 நாள் வைத்துக்கொண்டு, கிறிஸ்தவ மத்தத்தைப் போதித்து, அவர்களே 'நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம்' என்று சொன்ன பிற்பாடுதான் கிறிஸ்தவ மதம் போதிக்கப்பட்டது என்று அவர்கள் சமாதானம் சொல்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தால் இப்படி மாற்றப்பட்ட ஹரிஜன கிறிஸ்தவர்களும் தங்களுக்கும்கல்விச் சலுகை காவேண்டுமென கோரினார்கள். சரி, அவை வேண்டாமென்று சொல்வது நியாயம் அல்ல என்று ஹரிஜன சமூகத் தார் வாழ்க்கை நடத்துவதைப்போலவே இவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் ஆனபிறகும் வாழ்க்கையை நடத்துவதனால், அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகையைக் காட்டுவெண்டுமென்று சட்ட பூர்வமாக செய்து கொடுத்தேன். ஹரிஜனங்களுக்கு உள்ளதுபோல் இவர்களுக்கும் சட்ட பூர்வமாக இல்லாது போனால் கஷ்டம் ஏற்படும் என்று நினைத்து நான்தான் அவர்களுக்கும் இவ்விஷயத்தில் சட்ட பூர்வமாக சலுகையளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தேன். அதற்குப் பிறகு, ஹரிஜன கிறிஸ்தவர்களிடையேயும் அந்தச் சலுகை பலமாக வளர்ந்து போய் இப்பொழுது கிறிஸ்தவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வித்தியாசம் இல்லையென்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

“புதிதாக அருந்தியார், பள்ளர், தமிழ் ஹரிஜனங்கள் என்றெல்லாம் போட்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் போட்டிகளை வைத்துக்கொண்டு சமாளிப்பது கஷ்டம்.

“சமூகத்திலே இருக்கிற ஜாதி வித்தியாசம் போதாமல், எல்லா ஜாதி வித்தியாசங்களும் போகவேண்டுமென்று நானும் ஸ்ரீ ராமசாமி நாயுடு அவர்களும் பிரயத்தனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில், ஹரிஜனங்கள் வேறு தங்களுக்குள் இந்தப் பிளவுகளையெல்லாம் வளர்த்துக் கொண்டே போனால், ஒருக்காலும் நமக்கு விமோசனம் ஏற்படப்போவதில்லை. ஆகையால், வறுமையை ஒரு பிரச்சினையாக—முக்கிய பிரச்சினையாக—வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தீண்டாமை என்பது போய்விட்டது என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். கோயிலை ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்து விட்ட பிறகும், நண்பர் ஸ்ரீ ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் சொல்வதுபோல் கலப்பு மணம் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிய பிறகும், இதில் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது? ஆகவே, இனிமேல் வறுமை என்ற ஒரு பெரும் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை நண்பர்கள் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அதைத்தான் காங்கிரஸ் செய்து வருகிறது.

“என்னத்திற்காக நான் என்னுடைய காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கெல்லாம் கோபம் வரும்படியாக, இந்த அரசியல் தியாகிகளுக்குக் கொடுத்த மான்யங்களை நிறுத்தி, ஒரு ஆபத்தை விளைவித்துக்கொண்டு, அத்தனை பேரும் கோபித்துக்கொண்டு குளவியைப்போல் கொட்டுகிறார்களே, அது என்னத்திற்கு? அநேகமாக குறைகள். நான் உத்தியோகத்தில் இல்லாத சமயத்தில் ஹரிஜனங்கள் சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்த நிலங்கள் அவர்கள் பட்டா இல்லாமற்போனாலும், ஏரி முதலிய இடங்களில் ஏதோ ஒரு வகையில் சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அதையெல்லாம் இந்தக் காங்கிரஸ்காரர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்களே என்ற கூக்குரல் அதிகமானபடியால், என்னுடைய நண்பர்கள், 30 வருஷமாக என்னுடன் வேலை செய்த அத்தனை பேருடைய கோபத்தையும் நான் பொருட்படுத்தாமல் இம்மாதிரி செய்யலாம் என்று ஹரிஜனங்களுக்கு அந்த நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். ஹரிஜனங்களுக்கு

[Sri C. Rajagopalachari] [28th December 1953]

கோடுக்கவேண்டும், காங்கிரஸ்ஸின்குள் வைத்திருப்பது நியாயம் இல்லை யென்று சொன்னபோது, அந்தப் கோபமெல்லாம் காட்டினாலும் கூட, என்ன என்று எனக்கு தெரியும். காங்கிரஸின் அடிப்படையான கொள்கையாலையால், உண்மையான காங்கிரஸ்காரர்கள் கொஞ்ச நான் என் பேசில் கோபித்துக் கொள்ளுவார்கள். அவர்களுக்கே விஷயம் தெரிந்த பின் கோபித்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். என்னுடைய பந்துக்களை—காங்கிரஸ் பந்துக்கள்—விரோதம் கொள்ளும்படி செய்து கொண்டேன் என்றால் அது எதைக் காட்டுகிறது? ஹரிஜனங்களை நான் மறக்கவில்லை என்பதைத் தான் அது காட்டுகிறது. ஆகவே, தான் நான் அனாதச் செப்தேன். நான் என்றால் சர்க்கார் என்ற பொருளில் சொல்லுகிறேன். என்னை சர்வாதிகாரி, ஏதேச்சாதிகாரி என்றும், நான் யார் சொல்வதையும் கேட்ப தில்லை என்றும் சொல்லுகிறீர்களே, அதற்காக நான் என்றால் சர்க்கார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், என்று என்னுடைய சர்க்கார் கமிட்மெண்ட்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அவர்கள் ஹரிஜனங்களை எப்போதும் மறக்கமாட்டார்கள். நன்மை செய்துதான் தீருவார்கள். ஆகாத காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது; சாத்தியமுமில்லை. ஆகாத காரியங்களைச் செய்யும்படியாக கேட்கவேண்டாமென்று ஹரிஜன அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இப்பொழுது ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் இவ்வளவு பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். பூர்வான் அக்கிராசனர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் ஆதி முதல் என் கூடவே உழைத்த பெருமான். அந்தக் காலத்தில் இப்பொழுது இருக்கிற எண்ணிக்கையில் பதி அங்கத்தினர்கள் தான் இந்த சபைக்கு வர பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்தப்பதி எண்ணிக்கையில் ஒட்டெடுப்பு ஏற்பட முடியாது. அது வேண்டாம் என்று இரட்டித்து, வேறு மாற்றம் செய்ய, அரசியல் சட்டத்தை மாற்றியதில் கனம் அக்கிராசனர் அவர்களும் நானும் பங்கெடுத்துக்கொண்டோம். அப்பொழுது 18 மெம்பர்களுக்கே இடம் கொடுத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது அதை மூன்று மடங்காகச் செய்ய வழி ஏற்படுத்தினோம். ஆகையால் தான் இப்பொழுது சபையில் எஞ்சு பார்த்தாலும் ஹரிஜன அங்கத்தினர்களாக காட்சி அளிக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசிய மாதிரி பேசுவதற்கும், அவர்கள் சொன்னமாதிரி வாதாடி அடையும் படியான யுக்தியும் சக்தியும் அடைந்திருக்கிறார்கள். இதுவும் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே ஏற்பட்டதுதான். நிர்வாகத்தில் குறை இருக்கிறதென்பதை எடுத்துக் காட்ட முடியும். பூர்வாகராஜன் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி இந்தக் குறைகளை போக்கி காங்கிரஸ் நல்ல நிலையை ஏற்படுத்தும். ஆகாததை இப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று மெம்பர்கள் யோசனை கூறலாம். கவனிக்கப்படும். ஆகையால், அதிகம் நன்றி கேட்டவிலே ; தவறு சொல்லாமல் இருந்தால் அதவே போதும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. V. SANNASI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரி ஜனங்களின் குறைகள் தேவைகள் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். தலைவர் ராஜாஜி அவர்களும் இதுபற்றி பேசிவிட்ட பின்பு நானும் அதுபற்றியே பேசப்போவதை அதிகப்பிரசங்கித்தனமாகவும் கருதலாம். என்றாலும் ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ஜாதிமத பேதமற்ற சகோதரத்துவ ஒற்றுமைக்காக உடல், பொருள் ஆகிய மூன்றையும் அறப்பணித்த உத்தமர் காந்தி அவர்களோடு பல்லாண்டு பழகி பல பணியாற்றி புகழ்பெற்ற அதிமேதைகள் எனப்படுவாருக்கும் இக்கொடிய இனவெறியை நீக்கிக்கொள்ளும் சக்தி ஏற்படவில்லை என்று கல்லாமை நிறைந்த பெருவாரி மக்களிடம் இதை எவ்வாறு எதிர்பார்க்க முடியும்? இந்நிலையில் தாழ்த்தப் பட்டோருக்கு சமத்துவம் என்பதெல்லாம் சந்தேகத்திற்குரியதாகத்தான் இருக்கிறது.

“மேட்டிமையோடு மேலோர்களைன்று தம்மை நீனைத்தக்கொண்டிருக்கும் சிலர் நாட்டிலே உள்ள பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் பிற ஊர் ஊனங்களுக்கும் குரோதத்தை வளர்த்தி வருவதிதோடு தாம் தந்த பட்டோர் உரிமைகளுக்காக என்போன்றார் கிளர்ச்சி செய்தானோ அல்லது தொந்தரவு

22nd December 1955] [Sri T. V. Sannasi]

கொண்டிருந்தும்படி கேட்க முன்வந்தாலோ எங்கள் இனத்தினோடு
கொண்டிருக்கிற கொடூரக் கார்ப்பாக்கி எங்களைத் தகர்க்க வலியுறுத்தினான்.
இதனால் எங்கள் துன்பமானது நிரந்தரமாக நிலைத்து வளருகின்றது.
இதில்தான் திட்டமான கொடுமைகள் நாங்கள் வாழும் ஊர்களோடு நில்கொது
இந்த சட்டசபைக்குள்ளும் தரத்தி வருமானால் இது மனிதனால் சகிக்கக்
கூடிய கொடுமைதான்? கூறுதற்கு இயலாத கொடுமையிலும் கொடுமை.

“சாலை கவிதைகளில் எங்களிலும் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை கூடிக் காலத்திலிருந்து இன்றைய ஆட்சிவரை கேட்டுதான் வருகிறோம். ஆனால், என்வித பயனும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.”
இந்தையும் ஓர் முக்கிய விஷயத்தைப்பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.
தமிழ்நாட்டவர்கள் சப்சண்பயிலே தமிழில் கேள்விகேட்பால் தமிழர்க்
ளாகிய அமைச்சர்கள் அவைவரும் கடற்பாடாக ஆங்கில மொழியில் பதில்
சொல்லுவதென்ற வீரத்தை அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். ஆனால்,
இன்று அவ்விரதத்தை குலைத்துக்கொண்டு நமது ராஜாஜி அவர்கள்
தமிழில் பேசுவதைக் கண்டு பாராட்டவேண்டியவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம்.
தமிழில் பேசுவதைத் தவிர்த்து தமிழ் அமைச்சர்கள் தாய்மொழியில் பேச
தக்கனால் முடிந்த அளவு தமிழ் அமைச்சர்கள் தாய்மொழியில் பேச
வார்களானால் தாய்மொழி வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமும் தமிழ் நாட்டவர்க்கு
மிதிச்சியும் அளித்தவர்களாவார்கள்.

...என்றிருக்கிறது அளித்த 10 வருட சலுகையில்

“திற்க, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு அளித்த 10 வருட சலுகையில் ஒரு வருடம் கழிந்துவிட்டன. மிகுதியுள்ள நான்கு வருடங்களும் என்று கமியூமோ என சிலர் எங்கெங்கின்றனர். அவ்வித ஏக்கம் எங்கள் நன்மைக்காக அல்ல என்பதைப்பற்றி சொல்லத்தேவையில்லை. இவர்கள் நோக்கப்படி குறைகள் மாறாமுன்னம் சலுகைகள் பரித்துவிட்டால் பின்பு ஹரிஜனங்களை நிறைவு என்ன என்பதைப்பற்றி நீனைக்கும்போது பயங்கரமாகத்தான் இருக்கிறது.

“ஹரிஜன மான்யம் ஆனது அம்மக்கள் தொகைக்கும் கஷ்ட நிலைக் கும் ஏற்ற அளவு ஒதுக்கப்படவில்லை. ‘ஒரு ஏக்கரா நிலத்திற்கு முக்கால் ஏக்கரா வாப்பு’ என்பதற்கு இணங்க இச்சிறிய தொகையிலும் பெரும் பாகம் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளமாகவும், பிரயாணப்படியாகவும் போய்விடுகிறது. ஏழை மாணவர்களுக்கு பகல் உணவு ஒழுங்காக கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்கும் பணத்திற்கேற்ற அளவு உணவு கொடுக்கப் படுவதில்லை. கொடுத்தா என்பதைப்பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனமும் கண்காணிப்பும் படுவதில்லை. பொதுவாக ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வேல்தாக இருக்கவில்லை. பொதுப்பற்ற தன்மையில் இருந்து வருவ அரசாங்க உடைமன் மிகவும் பொறுப்பற்ற தன்மையில் இருந்து வருவ தாகத்தான் கருதவேண்டியிருக்கிறது.

தாக்கத்தான் கருதவேண்டியிருக்கிறது. "உதாரணமாக திருச்சியில் மதுவிலக்குக் கமிட்டிபோன்ற மற்றும் பல கமிட்டிகள் இருந்துவருகின்றன. இக்கமிட்டிக் கூப்பங்களுக்கு வரும் வாகனவசதி யுடையவர்களுக்கும் பிரயாணச் செலவு கிரமமாகக் கொடுக்கப் படுகிறது. ஆனால் ஜில்லா ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்கு 50, 60 மைல் தொலைவிலிருந்து வரும் ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் நடந்த மூன்று கூட்டத்திற்கும் வந்த பிரயாணச் செலவைக்கூட இன்னும் கொடுக்க வில்லை. ஏன் என்று கேட்பால் பணம் இல்லை என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். இன்னும் குடிமனை, வழிநடை, கிணறு, தற்காலது நிலம், உபகாரச் சம்பளம் முதலியவைகளும் இம்மாதிரிதான் தருந்துவருகிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் வெல்பேர் ஆபீஸர்களாக நியமிக்காதிருப்பது கூட இம்மாதிரியான நிலைமை எங்கு நீக்கிவிடுமோ என்ற கவலையால்தானே என்னவோ தெரியவில்லை.

11 பொறுப்புடையவர்கள்கூட தமது சொல்லிற்குட்டும் அக்கரை, அனுதாபத்தை செயலிற் கலக்க விரும்பவில்லை. இதை தாய்நாட்டின் மீது ஆழ்ந்த விரோதம் சொல்லலாம். எவ்விலாளும் இந்நாட்டு மன்னர்கள் என்று பார்க்கக்கூடச் சொல்லலாம். நாமும் அதனை பாடிக்கொண்டு பாருதியார் பாடிவிட்டுப் போய்விட்டார். நாமும் அதனை பாடிக்கொண்டு போகப்போகிறோம் என்பதைத் தவிர ஏற்பட்ட யென்ன? இந்நாட்டு மக்கள் ஆறிலும் மனதிறைச் சமத்து வாகியு வணர்ப்பதே வாழ்க்கையின் லட்சியமாகியிருக்கும் மனதிறைச் சமத்து மக்களையும் சேர்த்துத்தானே இந்நாட்டு மக்கள்கொண்டு வாழ்வின்ற அந்த

[Sri T. V. Sannasi] [20th December 1938]

மனங்கொண்ட மனம் உடனாகவே வரும். இதற்காக மார்க்கம் உண்டாக்கி அதை அரசாங்கமாவது சிந்தித்ததுண்டா? செயலில் இன்னதாக இருந்ததில் பெச்சால் அம்மக்களுக்கு சிறிதேனும் பயனுண்டா? என்பது பற்றி அரசாங்கமும் சிந்திக்கவேண்டுகிறேன்.

“தலப்புமணம் செய்து கொள்ளுபவர்களுக்கு மட்டும் உத்தியோகங்களை கொடுக்கப்படும் என்று அரசாங்கம் சட்டம் செய்தால் ஜாதி ஒழியுமென்று கூறினார்கள் அப்பத்தினர். இது நியாயமானாலுங்கூட காரியம் சூதாட்டிய மாகாணத்தினரையும் போகலாம். நமது நாட்டில் ஆட்சியிலிருப்பவர்கள் வெள்ளை, நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டவர்கள் அல்ல. தாங்கள் தோன்றியவர்களும் அல்ல. நம்மால் அடித்தப்பட்டவர்கள். நாமே ஏகோபித்து வேண்டாமென்றால் அப்போது போகக்கூடிய நமது சர்க்காரர்கள். ஆகவே, அவர்கள் மீது இந்தச் சிக்கலான பாரத்தைப் போடுவதைவிட முற்போக்குள்ள கட்சிகள் யாவும் தங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் வாய்க்கலப்புமணம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று திட்டம் செய்து நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவார்களானால் அரசாங்கம் செய்யும் சட்டம் அமுலில் பயன்தருவதாயிருக்கும்.

“நாட்டிலுள்ள யாவரும் எந்த நல்ல திட்டத்தின்மூலம் நன்மை செய்தாலும் செய்யுங்கள். செய்யாவிட்டாலும் இருங்கள். ஆனால், மற்ற சமையுட்பாத்து எங்கள் கைகளைக்கொண்டே எங்கள் கைகளைக்குத்தும் ஏடுகா ஈடுத இம்சாதி திட்டங்கள் மட்டும் எங்களுக்கு வேண்டாமென்று கூறி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI O. A. NANJAPPA :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையில் கொண்டு வந்திருக்கும் ஹரிஜன் மானியத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஆந்திரம் பிரிந்த பிறகு தமிழ் நாட்டிலே இன்று பெரும்பாலான ஹரிஜன குடிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களின் நன்மைக்காக பெருமளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் அவர்களுக்கு தேவையான அளவுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். இந்த மாகாணத்தில் ஹரிஜன வெல்பேர் டைரக்டர் இருக்கிறார். அவர் ஹரிஜனங்களிடையே தொடர்பு உள்ளவராக இருக்கிறார். வேலையும் செய்து வருகிறார். இந்த மாகாணத்திலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிற ஹரிஜன் வெல்பேர் கமிட்டி ஆந்திரம் பிரிந்த பிறகு திருத்தி அமைக்கப்பட்ட வில்லை என்று நினைக்கிறேன். தவிர 13 ஜில்லாக்களிலிருந்தும் 13 ஹரிஜனப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு இக்கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆகையால் இதை உடனடியாக திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தடியாக, இந்த மாகாணத்திலே இருக்கிறது ஹரிஜன வெல்பேர் டைரக்டர் நல்ல குணம் படைத்தவர். அவரை ஹரிஜன நல இலாக்கா டைரக்டராக நியமித்தமைக்கு நான் மந்திரியார் அவர்களுக்கு என் தொகுதி மக்கள் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர் வந்தது முதல் ஹரிஜனங்களைய குறைகளைத் தீர்க்க முயற்சித்து வருகிறார். ஆனால் அவரால் அதிகம் செய்ய முடியாமல் அவருடைய கைகள் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 39 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக அறிவித்தேன். இந்த 39 லட்ச ரூபாய் 6 மாதத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தொகையை 13 பாகமாக தனித்தனியாக ஜில்லா வாரி பிரித்த, பணத்தை உடனுக்குடன் கொடுத்துவது அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவளிக்கவேண்டும். 13 ஜில்லாக்களின் கணக்கை ஒரு ஆபீசின் கீழ் கொண்டுவரலாம். ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்திலிருந்தே இந்த ஆபீசர்களுக்குக் கல்லாம் சம்பளம், செலவு முதலியவை கொடுக்கப்படுவதால் கடைசியில் ஹரிஜனங்களுக்கு கிடைப்பது பாதிக்கும் குறைவே. ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையிலிருந்து அவர்களுக்கு செலவு செய்யாமல் சர்க்காரிலிருந்தே தனியாக சம்பளத்தை அவர்களுக்கு கொடுத்தவ வேண்டும்.

“இப்பொழுது அநேகமாக மிட்டே மில்ல்களுக்கும், ஹாஸ்டல்களுக்கும் உடனுக்குடன் பணம் கிடைப்பதில்லை. இது பற்றி கவர்ன்மெண்டாருக்கும்

20th December 1938 [Sri O. A. Nanjappa]

கண்காணாப்போக்குமே அடிக்கடித் தெரிவித்துள்ளோம். சுடிய சிக்கிரத்தில் ஆதினே கவனம் செலுத்தி நன்மை செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கப்படுவதாக அறிவித்தேன். அவ்வாறு இல்லாமல் மொத்தமாக 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி நிரந்தரமாக ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும். இன்று ஹரிஜனங்கள் முன்னுக்கு வரவருமாறான முக்கியமாக மூன்று துறைகளிலே முன்னேற வேண்டும். அதாவது கல்வி, பொருளாதாரம், சமுதாய அபிவிருத்தியாகும். முதல் கல்வியைப் பற்றி எடுத்துக்கொள்வோம்.

“மாகாணத்தில் மொத்தம் எத்தனை சேரிகளில், பள்ளிகளில் இருக்கின்றன என்று கணக்கெடுக்கவேண்டும். எத்தனை சேரிகளில் மிட்டே மில்லில் கொடுக்கப்படுகிறது என்று பார்க்கவேண்டும். இவ்வாறு கணக்கெடுத்து ஒவ்வொரு வருஷமாக பள்ளி இல்லாத சேரிகளில் வேண்டிய பள்ளிகளை உண்டாக்கவேண்டும். பத்து வருஷத்தல் இவ்விதம் செய்து வந்தால் கல்வியில் பெருமளவு முன்னுக்கு வர வழியுண்டு.

“பொருளாதாரத் துறையில் முன்னுக்கு வர வழியில்லை. ஆனால் எனக்குத் தெரிந்த ஒரு வழியைச் சொல்லுகிறேன். அதாவது இந்த மாகாணத்திலே எவ்வளவு தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று கணக்கெடுக்கவேண்டும்; அல்லது நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் யார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கணக்கெடுக்கவேண்டும். இவ்விதமாக நிலங்களையும் கணக்கெடுத்து ஒவ்வொரு வருஷத்தாக்கும் ஜில்லாவுக்கு 200 பேர்களை தேர்ந்தெடுத்து நபருக்கு 2 ஏக்கர் நிலம் இனாமுக் கொடுத்து வந்தால் சில வருஷங்களில் பொருளாதாரத் துறையிலும் முன்னேறலாம்.

“சமுதாய அபிவிருத்திக்கான ரோடு வசதிகள், ஆஸ்பத்திரிகள், குடியிருப்பு வசதிகள் செய்துகொடுப்பதுடன் சுத்தமாக இருப்பதற்கு அவர்களிடையே பிரசாரகர்களை நியமித்தலேவண்டும் இதன் மூலம் அபிவிருத்தி செய்யலாம். ஹரிஜனங்கள் மேல் அபிமானமுள்ள நல்ல குணமுடைய பிரசாரகர்களை நியமிக்கவேண்டும். இவ்வாறு எல்லாம் செய்தால் நாளடைவில் அவர்கள் சமூகம் நிச்சயமாக முன்னேறும். இத்தயெல்லாம் மத்திய சர்க்காரால் கொண்டு வரப்படும் கம்பூனிய புரான்ஜெக்ட் அதாவது சமுதாய புனரூபத்தாரண திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும்.

“இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது இம் மாகாணத்தின், ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீஸ் கவர்ன்மெண்டுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கு மிடையே ஒரு போஸ்ட் ஆபீஸ் போல்தான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு தாங்கள் செய்யவேண்டுமென்ற நன்மைகளை ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்வதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களால் உடனுக்குடன் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யலாமென்றால், சர்க்காரிடத்திலிருந்து அதற்கான உத்தரவு பெறவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள் அவருக்கு ஆகையால் இம்மாதிரியான அதிகாரங்களை கொடுத்துவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—
“Mr. Speaker, Sir, I was suddenly asked to move this Demand this morning though normally it would come after three other Demands have been moved and passed. My plan was that before moving the Demand, I should present to the Hon. House a statement of policy of the Government and the work that has been done hitherto by the department so that hon. Members may understand the position of the Government and then speak. Anyhow, for some reason or other, the schedule was changed and now I shall attempt to present before the House a statement as to how the work has been carried on by the Government for several years.

[Sri V. C. Palaniswami Gounder] [23rd December 1953]

"It is common knowledge that the Madras Government have long been alive to the need for uplifting the conditions of the Harijans and other backward classes.

"The practice of untouchability was in existence in this State from time immemorial. When and how it crept into Hindu society is lost in the mists of antiquity. Though it had no roots in Hindu religion, it established and entrenched itself behind bigotry and degenerate caste system and became a veritable socio-religious curse in the State. Many outstanding religious leaders and reformers condemned it and attempted to eradicate it, but without much success.

"For over thirty years the Government of Madras have been endeavouring their best to improve the lot of Harijans and other backward communities of this State. Social service institutions and reformers have also done much for the improvement of the social and economic conditions of the Harijans.

"When the Congress Government assumed power in 1946, they set apart a lump sum of one crore of rupees for the uplift of the Harijans, in addition to the provision made from the general revenues. The Government constituted a Provincial Harijan Welfare Committee to draw up a plan for the spending of the one crore of rupees. It submitted its report and orders were issued regarding the implementation of their recommendations. With effect from 1st April 1949, the uplift of Harijans and other backward communities is under the control of a separate department known as Harijan Welfare Department. Now there is one Director of Harijan Welfare assisted by his Personal Assistant in the cadre of a Deputy Collector. In the five heavy districts, officers of the grade of Deputy Collectors are working as District Welfare Officers and in the remaining districts, senior tahsildars are functioning as District Welfare Officers. In Madurai, a special Deputy Collector is attending to the reclamation of Kallars in addition to the District Welfare Officer.

"We have adopted certain measures for the amelioration of the conditions of the Harijans and other eligible communities. Some of them are—

- (1) Provision of house-sites.
- (2) Maintenance of schools, grant of scholarships, stipends, boarding grants, grants for the purchase of books, slates, and clothing for communities eligible for help by the Harijan Welfare Department.
- (3) Provision of wells, tanks, etc., for the supply of drinking water.
- (4) Provision of sanitary amenities, pathways, street light and burial grounds.
- (5) Grants to private bodies engaged in social and economic uplift of the eligible communities.

[23rd December 1953] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

"As regards house-sites, want of an adequate number of them is one of the main disabilities under which the eligible communities in the State are suffering. Government have therefore given a high priority to the scheme of providing house-sites to them in their programme of ameliorative work. House-sites are provided to them by assignment of land at the disposal of Government and by acquisition of private lands. During the year 1951-52, 7,921 house-sites covering an extent of 649.81 acres of land were provided in the fourteen districts of Madras State. The total number of house-sites provided since the commencement of the activities of the Labour Department—now designated as Harijan Welfare Department—up to the end of the year 1951-52 was 36,716. There was a change in the policy of Government in regard to acquisition of private land for provision of house-sites for Harijans including converts. In November 1949, the Government ordered that all the poor Harijans including converts who do not possess houses of their own and cannot afford to pay the cost of the lands were eligible for house-sites free of cost at the rate of three cents in wet or five cents in dry areas. An extent of 482 acres was acquired at a total cost of Rs. 4,31,237 and 7,149 sites were provided in 1951-52 in the Madras State. The total number of house-sites provided up to the end of the year by acquisition was 25,849.

"Realizing that educational advancement is the forerunner of all progress, great emphasis continues to be laid on—

- (1) Maintenance of schools,
- (2) Provision of scholarships, boarding grants, grants for purchase of books and clothing and exemption from payment of examination fees,
- (3) Grant of stipends for training of teachers,
- (4) Running of hostels at Government cost at important centres for affording free boarding and lodging,
- (5) Grant of financial assistance to private bodies engaged in the maintenance of hostels, etc., for the benefit of the eligible communities, and
- (6) Discretionary grants to social service organization.

"The Policy of the Government has all along been to endeavour, as far as possible, to get the Harijan pupils admitted into the schools already existing in the locality and to open separate schools for them only in places where there are no schools at all and in places where owing to caste prejudices or other causes the existing schools are not easily accessible to them. The number of schools thus specially opened for Harijans, which has been growing from year to year, was 889 at the beginning of 1952-53 and now there are 903 Harijan Welfare schools. In these schools, free mid-day meals are supplied to the children of the eligible communities. The expenditure on the supply of mid-day meals has been gradually increasing year by year. During the course of the discussion, some hon. Members remarked that after

[Sri V. C. Palaniswami Gounder] [23rd December 1953]

the introduction of the Modified Elementary Education Scheme, students going to the schools in the afternoon shift are not given free mid-day meals. This is not correct. Students attending both the shifts are given free mid-day meals."

MR. SPEAKER:—"Order, Order. I am not able to hear the Hon. Minister. There is too much noise in the House."

* THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"The scheme of scholarships was initiated by the Government as early as 1923-24. They were then introduced mainly to defray the school fees and cost of books. The scope of these scholarships was subsequently enlarged to enable pupils to meet the cost of boarding and lodging also. There are various kinds of scholarships. Their number has greatly been increasing from year to year and the expenditure has therefore correspondingly grown and reached in 1952-53 the figure of Rs. 6,79,243. The provision for the current year is Rs. 7,32,000.

"The Director of Harijan Welfare grants exemption from payment of examination fees in respect of Government Examinations. For those in receipt of half-fee exemption granted by the Universities, the Harijan Welfare Department awards grants to meet the other half-fee. Even in these cases where full exemption from payment of fees is granted by the Universities, the Harijan Welfare Department makes repayable advances to the students since they (the students) have to pay the fees to the Universities and get a refund only afterwards.

"Eighteen Government hostels are run now by the Harijan Welfare Department under the supervision of the Collectors of the districts concerned and the Personal Assistant to the Director of Harijan Welfare in the City of Madras. In addition to these hostels run by the Government, private hostels for Harijans are subsidized by Government. These hostels for Harijans are given lumpsum boarding grants at the rate of Rs. 15 for a pupil per mensem, for a period of 10 months in the year. A sum of Rs. 8,17,017 was sanctioned for the purpose to the Harijans and other eligible communities in Madras State during 1952-53.

"The Government have been sanctioning recurring grants to private institutions such as Olcott Mission, Adyar, D.M.R. Trust, Gopalapuram, Malabar district, Saithur Sevagapandia Board High School, Rajapalayam, Ramanathapuram district, Gokulam method village Welfare Association, Madras, for work connected with education and the ameliorative measures for the welfare of Harijans. The Director of Harijan Welfare is also empowered to make discretionary grants to societies, institutions, and individuals for educating members of the eligible communities and improving their social and economic conditions and also to members of the eligible communities who are in distress on account of fire, flood, cyclone, epidemics, or other sudden calamity.

"The Collectors of districts are empowered to sanction non-recurring expenditure up to a limit of Rs. 4,500 in each case on the

23rd December 1953] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

various measures relating to the welfare of the Harijans such as sinking wells, provision of pathways, latrines, etc. The Director of Harijan Welfare has been likewise authorized to sanction expenditure on similar items up to the limit of Rs. 7,500 in each case.

"Regarding digging of wells, and provision of sanitary amenities, 4,692 wells were constructed or repaired at a total cost of Rs. 23,70,099 up to 1951-52 in Madras State.

"A sum of Rs. 42,739 was incurred during 1951-52 in Madras State for the provision of sanitary amenities to cheris such as pathway, public convenience, laying enclosures and burial grounds.

"In 1947, the Government constituted the Provincial Harijan Welfare Committee as a standing committee to advise the Government in all matters relating to the Harijan Uplift. The recommendations made by this committee from time to time are implemented by the Government as far as possible. In the districts, there are District Harijan Welfare Committees, which advise the Collectors on matters relating to Harijan Welfare.

"Article 17 of the Constitution of India has abolished untouchability and forbidden the practice of untouchability in any form. The Madras State can justly claim to have been the forerunner of the Constitution of India in this respect. The Madras Removal of Civil Disabilities Act (Madras Act XXI of 1938), as amended in 1947, was intended to remove all disabilities imposed on Harijans by social custom and usage. The Madras Temple Entry Authorization Act of 1947, was also passed under which all public temples in the State are thrown open to Harijans for worship. Thus, untouchability has now been abolished root and branch on a legal basis and its practice is made a punishable offence. The Government of India propose to bring in a comprehensive legislation for the prohibition of untouchability throughout the country.

"It is not however possible to remove the social disabilities of the Harijans all of a sudden. It will be difficult to eradicate untouchability and raise the status of the Harijans to the level occupied by other socially and economically advanced communities in any measureable time, unless the caste Hindus change their attitude and outlook towards all the members of the Scheduled Castes. The Scheduled Castes should also on their part shed their inferiority complex and acquaint themselves with the measures undertaken by the Government for their welfare and assert their rights instead of leading a lethargic life depending always on the patronage of some one else. They should realize that their uplift consists not only in getting themselves educated but also in economic uplift, to which end they should try to find out all ways and means which will help them to reach that goal.

"As regards Backward classes, the Department of Harijan Welfare is granting scholarships, boarding grants, exemption from payment of examination fees, stipends, etc. to students belonging to Backward classes.

5-20
p.m.

1952-53.	1953-54
	(so far).

			RS.	RS.
Scholarships	..	..	7,77,72	8,00,000
Boarding grant: ..	..	..	1,24,200	1,05,015

“ The work relating to Reclamation of Kallars and Koravars is attended to in the Districts of Ramanathapuram, Madurai, Salem and Chingleput districts. Two hundred and fifty-three schools are run by the Government for these communities. In addition, three boarding homes, two in Madurai district and one in Chingleput district are also maintained by the Government. Scholarships and boarding grants are also given to the students belonging to these communities.

SRI A. RAMASWAMY TEVAR:—"I rise on a point of order, Sir, I was closely following the speech of the Hon. Minister for Harijan Welfare. He has linked Kallars and Koravars which is an insinuation against my community." (Laughter.)

" I am rather grateful to hon. Members for the very constructive criticisms and suggestions they have offered on this Demand. So far about 30 hon. Members have spoken on this Demand. Just now I am reminded by some hon. Members near me that Rajaji, when asked to speak in Tamil, spoke in Tamil and that I should follow his example. I will continue to speak in English unless hon. Members want me to speak in Tamil.

"I want a ruling in this respect."

5-23
p.m.

“முதலாவதாக அவர் சொன்னதாவது இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்ட ரொண்ட டானது மிகவும் கம்மி என்று சொன்னார். உண்மையினேயே மேலெழுந்த

[illegible]

தர்மம் இல்லை. நத்தகனம்
“சேரியை போய்ப் பார்த்தால் எந்த மனிதனும் பச்சாத்தாயம் காட்ட முடியாமல் இருக்கமுடியாது. கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்காமல் இருக்கமுடியாது. அது உண்மைதான். ஆனால் அதற்கு நல்ல சூழ்நிலை உண்டாக வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. அந்த சூழ்நிலை மையை அறிந்து அவைகளை ஒருவாறு நடத்துவதற்காக பற்பல திட்டங்கள் போட்டு அவைகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தை கவனித்து நடத்தும்படியான புள்ளி விவரங்களை சற்று முன் வாசிக்கத்து தெரியும். ஆயிரத்திலிருந்து ஆரம் விவரங்களை சற்று முன் கோடியில் முடிந்தது என்பது உங்களுக்குத் பித்து லட்சத்திற்கு போய் கோடியில் முடிந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் எவ்வளவு அக்கரையோடு இந்த சமூகத்தை அபிவிருத்தி செய்துவருகிறார்கள் என்று சர்க்காரையும் அதிலும் ராஜாஜியையும் இந்த சபையில் பலர் பாராட்டினார்கள். அவர்களே ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ராஜாஜி சர்க்கார் காலத்தில் குறைவாக இந்த திட்டத்திற்கு பணத்தை ஒதுக்குவாரா? நீங்களே யோசித்து பாருங்கள். திட்டத்திற்கு கஷ்டமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் சொல் பணம் இல்லாத கஷ்டமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் சொல் லும்போது ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் ஒதுக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் சர்க்கார் பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். அதற்கு பணம் எங்கே இருக்கிறது? ஹரிஜனங்களும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களும். ஒவ்வொரு இனத்தவர்களும் தங்கள் தங்களுடைய ஜன சங்கியையைப் பொறுத்து பங்கை ஒதுக்க என்று சொன்னால் அது சாத்தியமா? இந்த அரசாங்கத்தை வேண்டும் என்று சொன்னால் அது சாத்தியமா? இந்த முறையில் சாத்தியம் நடத்தக்கூடிய முறையில் பாருங்கள், இது எந்த முறையில் சாத்தியம்

[Sri V. C. Palaniswami Gounder] [20th December 1953]

என்று எந்த சர்க்காரானாலும் இம்முறை சாதிவெறுப்பை என்பதை வலியுறுத்துத் தாழ்மையுடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னும் ஹரிஜனங்களுக்கும் கஷ்டப்படுவதற்கு அங்கங்கே தாழ்மையுடன் உள்ளதை பட்டவாத்தனமாகச் சொல்லப்பட்டது. அதில் உண்மை இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் சட்ட ரூபமாக எவ்வாறு வெற்றிகரமாகச் செய்வது என்பது தான் பிரச்சனை. சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சட்டத்தை அமுல் படுத்தவேண்டும் என்றால் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று அமுல் நடத்தவேண்டும். அந்த முறையில் அதற்குள்ளுள் ஆதரவு இருக்க வேண்டும். இது ஒருவருடைய எதேச்சாதிகாரம் இல்லை. இப்பொழுது நீதி மன்றத்தில் தான் எல்லா காரியங்களையும் தீர்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் மெய் பொய்யாக போகக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—“இப்படிச் சொல்வது கண்டமெம்மட்டும் கோர்ட்டு அல்லவா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“அதுவக்கேட்க வேண்டிய திறமை. அன்று ஒரு பேரளவில் அதிகாரிக்கு வேறாட்டவில்லை. கொடுக்காமல் மறுத்துவிட்டார்கள் என்ற பிரச்சனை எழுந்தது உங்களுக்குத் தெரியும். கேள்வி கேட்கப்பட்டது. பதில் சொன்னேன். பதில் என்னவென்றால் அதைப் பற்றி சாட்சியை விசாரித்ததில் அங்கே ஹரிஜனங்களும் மற்றவர்களும் சாட்சியம் சொன்னார்கள். அங்குள்ளவர்கள் சாட்சியம் சொன்னதில் வேறுபாடாகச் சொன்னார்கள் என்று எனக்கு ரிப்போர்ட் வந்தது. அந்த நிலைமையில் சர்க்காரை குறை கூறுவது சரியல்ல. சர்க்கார் சாட்சியத்தின் மூலமாகத் தான் எல்லா காரியங்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த மனைக் கட்டு பிரச்சனை கடுமையான பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். உண்மையான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. தஞ்சையைப் போல் இல்லை. இந்த பிரச்சனையைப் பற்றி மிக மிக நன்றாகத் தெரியும். இன்றைக்கு நேற்றைக்கு ஏற்பட்டது அல்ல. பல ஆண்டுகளாக நடந்து கொண்டு வருகிறது. விஷயங்களை பல மெம்பர்கள் சொல்வது எங்களுக்குத் தெரியும். இந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு அதிகமாக மனை இடங்கள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அநேகம் இடங்களில் அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால் அங்கு அவர்கள் போவது போலது. தன்னுடைய சகோதரர்களுடன் இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். புஞ்சை நிலத்தில் கொடுத்தால் அங்கு அவர்கள் போவதற்கு இஷ்டப்படுவது இல்லை. அவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சில ஹரிஜன சேரிக்குப் போய் பார்த்தேன். அங்கு நஞ்சை சாகுபடி ஆகி இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு கஷ்டமா என்று சொல்லமுடியாது. அவர்கள் அங்குல அளவுள்ள மனைகளில் குடி இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு கஷ்டங்களுடன் எப்படி குடியிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. கலெக்டர் வேறு இடத்தில் நானூ பர்லாங்குக்கு அப்புறம் போங்கள் என்று சொன்னால் போகமாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். யார் அங்கு போவாங்கள் எங்களுடைய சகோதரர்கள் இங்கு தான் இருக்கிறார்கள், அங்கு எங்களுக்கு போக முடியாது, பரம்பரையாக நாங்கள் இங்கு தான் இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்ததை ரத்து செய்வது விட்டார்கள். அப்பொழுது புஞ்சை இடத்தில் கொடுக்கப்பட்டதை எடுத்துக் கொள்ளாமல் பிற்பட்டு கஷ்டப்பட்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும் என்று தான் திட்டங்களை வகுத்து வருகிறார்கள். அந்த முறையில் ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார் பிரசாரம் மிகவும் அவசியம் என்று சொன்னார். அதுவும் இந்தப் பக்கத்தின் சொன்னார். அது உண்மை தான். கிராமங்களில் முன்னேற்ற மனப் பாணமை இருக்கும்படியான நிலைமையை மக்கள் தான் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். துறிகுண்டாக மாறாமல் அவர்கள் எவ்வளவோ கஷ்டத்தில் இருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் பிரசாரம் செய்தால் எல்லா காரியங்களையும் செய்க முடியும். இப்பொழுது தலைவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் பிரசாரம் குறைந்து போய் விட்டது.

[20th December 1953] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

“தஞ்சை ஜில்லாவையுபற்றி சொன்னேன். தமிழ் நாட்டில் மற்ற 8-15 ஜில்லாக்களிலும் தஞ்சை ஜில்லாவுடன்கூடிய நிலைமை இல்லாத போது ப.ம. லும், புஞ்சை இருக்கும்படியான சேரிகளிலும் அந்த நிலைமை தான். சகாதாரம் மிக மோசமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய ஜல கௌகரியம் இல்லை. இன்று வெட்டுவது அவசியம். சென்ற பல ஆண்டுகளாக மழை இல்லாத காரணத்தினால், புஞ்சை தாண்டவமாடிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் முதல் முதல் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் ஹரிஜனங்கள் தான்.

“இந்த முறையிலே அவர்கள் பட்ட கஷ்டம் சொல்லி முடியாது. எனக்கு முன்னால் பேசிய மெம்பர்—கோயமுத்தூர் தொகுதி மெம்பர் என்று நினைக்கிறேன்—சொன்னார். ஒரு பெண் பாணையை எடுத்துக்கொண்டு இரண்டுமேல் தூரம் தண்ணீருக்காகச் சென்று, வழியிலே களைத்துப் படுத்துக்கொண்டுவிட்டாள் என்று சொன்னார். தான் கண்ணால் பார்த்ததாகச் சொன்னார். உண்மைக் காட்சி தான். இரண்டு மைல் தூரம் மலை ஏறி தண்ணீர் கொண்டு வரும் காட்சியை நானும் கண்டிருக்கிறேன். அப்பேற்பட்ட கஷ்டம் இந்தப் பஞ்சத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“இன்று வெட்டுவது சம்பந்தமாக, ஹரிஜன இலாகா கிணறு? ஜில்லா போர்டு கிணறு? அல்லது ரெவினியூ இலாகா கிணறு? என்று ஒரு இலாகாவிலிருந்து இன்னொரு இலாகாவிற்கு கடிதங்கள் இன்னும் போய்க் கொண்டிருப்பதைப்பற்றி நண்பர்களே சொன்னார்கள். உண்மை. வாஸ்தவந்தான். நாம் எதிர்பார்த்த முறையில் நாட்டில் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு, அவைகளை உடனடியாகச் சமாளிப்பதென்றால் அது மிகவும் கடினம். அந்தப் புகாரையும் கஷ்டத்தையும் சர்க்கார் மீது வைத்தால், சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்; சர்க்காருடைய இயந்திரத்தை இனிமேல் இன்னும் வேகமாக இயங்கச் செய்யவேண்டும், அதற்குத் தகுந்தார்போல் ஊழியமடக்கவேண்டும் என்பதை நாம் எல்லோரும் கண்ட விஷயம்.

“ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். என்னுடைய மலையாள நண்பர்கள் பேசினார்கள். அவர்களுடைய குறைகளை நான் தெரிந்திருக்கிறேன். மலையாள சம்பிரதாயம் வேறு; தமிழ் நாட்டு சம்பிரதாயம் வேறு. அங்கு சட்ட ரூபமான சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் இருக்கும்படியான மனைக்கட்டுகளை அவர்களுக்கு வாங்கி கொடுப்பதில் சில கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. உங்களுக்கு முன்னால் சொன்னேன், அந்த முறையிலே அவர்களுக்கு இந்த சர்க்கார் 15 சென்ட் நிலம் கொடுக்க தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். மலையாளத்திய வாழ்க்கை வேறு. ஒவ்வொரு வீட்டைச் சுற்றியும் ஒரு சிறிய தோட்டம் வைத்திருப்பார்கள். அது நல்ல முறை. அவர்கள் சௌகரியமாக இருக்கிறார்கள் என்று நண்பர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. நானும் சென்றிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு நிலப் பிரச்சனை கிடையாதென்று நினைக்கிறேன். அந்த முறையிலே ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா வித்தியாசம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் சமாளிப்பதென்றால் ஒரு நாளிலே முடியாது. நீங்கள் இந்த சர்க்காரைச் சோதிக்க வேண்டியது நல்ல எண்ணத்தோடு காரியத்தை செய்கின்றதா இல்லையா என்பது தான். சர்க்கார் எண்ணம் எப்படியிருந்தபோதிலும், அதிகாரிகளிலுலோ அல்லது வேறு சில காரணத்தினாலோ தவறுகள் ஏற்படலாம். எந்த சர்க்கார் இருந்தாலும் தவறுகள் ஏற்படுவது இயற்கை. ஆகையால், இன்றையதினம் நான் இந்த விவாதத்தில் பேசுவதற்கு முன்னாலே, கனம் ராஜாஜி அவர்கள் வெகு ஆணித்தரமாக நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லியாய் விட்டது.

“அவர்களுடைய சேவை இந்த நாட்டிற்கு அவ்வளவு அவசியம் என்பதையும், அவர்களுடைய சேவை எவ்வளவு உயர்ந்தது என்பதைப்பற்றியும் நீங்களெல்லோரும் பேசியாய்விட்டது. அவர் பித்தனை பிறகு நான் பேச வேண்டியது அவசியமா என்று நண்பர் சொன்னது ரூபகத்திற்கு வருகிறது. இந்த முறையிலே இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நீங்கள் மனமு வந்து வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு, அடுத்த வருஷம் இதற்கு மேலே காரியங்களை இந்த சர்க்கார் சாதித்திருக்கிறதா என்பதை நீங்கள் பார்க்க

[Sri V. C. Palaniswami Gounder] [23rd December 1953]

வேண்டும். ஆகவே, இந்த மான்யத்தை மனப்பூர்வமாக அளிப்பீர்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI A. S. SAHAJANANDA :—“ ஹரிஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற திமைகளை நீக்க

MR. SPEAKER :—“ நான் உங்கள் பெயரை கூப்பிட்ட பிறகு நீங்கள் பேசலாம்.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும் போது சேரிகள் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு பணத்தை சர்க்கார் ஜல் பிரவாகம் போல் செலவு செய்யும் என்று சொன்னாரே, அப்படிச் செய்தால் சேரிகளெல்லாம் அடித்துக் கொண்டு போய் விடாதா என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI A. S. SAHAJANANDA :—“ தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டே ஹரிஜனங்களைச் சாப்பிடுகிறது என்று இந்த சபையிலே பேசினதற்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் என்ன சொல்லுகிறார் என்று கேட்கிறேன்.”

* **THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது விஷயம் அங்கு சென்றிருந்தபோது ஸ்ரீ சுவாமி சகஜானந்தா அவர்கள் எனக்கு அந்த ஹரிஜன் வெல்பேர் கமிட்டியிலே ஒரு விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பித்தார்கள். அன்றைய தினமே கலெக்டர் அவர்களிடத்திலே சொல்லி அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அவருக்குச் சொன்னேன். இன்னும் சில விஷயங்களைச் சொன்னார். அதையெல்லாம் இந்த சர்க்கார் விசாரணை செய்து முடிவு செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருப்பதனாலே, இதைப்பற்றி இன்றையதினம் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை சாதகமாகவோ பாதகமாகவோ சொல்ல முடியாமலிருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகின்றேன்.”

MR. SPEAKER :—“ I wish to know whether the hon. Member Mr. Ratnam is withdrawing his cut motion.”

SRI A. RATNAM :—“ I am not withdrawing it.”

MR. SPEAKER :—“ Then I shall put the cut motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the allotment of Rs. 39,89,200 under Demand XXII Harijan Uplift be reduced by Rs. 100.’ ”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 39,89,200 under Demand XXII—Harijan Uplift.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Thursday the 24th December 1953.”

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 24th December 1953.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Prevention of the attack of diseases on the paddy crops.

* 230-A Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the measures adopted by the Government to combat the attack of various diseases on the standing paddy crops in the South Arcot district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ As soon as the Government came to know of the pest attack, the Director of Agriculture was requested immediately to instruct the Plant Protection Staff and the local agricultural staff to visit the villages and undertake measures to combat the pest. He was also asked to issue necessary instructions to the field staff to render all possible help to the ryots. The report received from the Director of Agriculture shows that the attack was of ‘ Jassids ’ and prompt measures had been taken by the Department to destroy the pests. Insecticides have been rushed to the affected areas and wide propaganda undertaken through posters, cinema slides, etc., to make ryots take prompt measures. All the Agricultural Demonstrators in the district are helping in the campaign of destroying the pests and the demand for insecticides is accordingly keen everywhere. The Government have already been selling pesticides to the ryots at 75 per cent of the cost as a concession. As a further concession for the ryots in the pest affected areas, they have now issued orders that the pesticides should be sold at 50 per cent of the cost in areas declared as pest affected by the Collector of the district in consultation with the District Agricultural Officer. It will thus be seen that all possible steps have been taken to prevent the spread of insect pests of paddy.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ சென்ற மாதம் முதல்வரத்தில் கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் திண்டிவனம் வந்தபோது இந்த வியாதியி னுடைய கொடுமை வேகமாகப் பாஷிறது, அதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கை யின் மீது 120 அல்லது 130 பீல்ட்மென்களாவது, மேஸ்திரிகளாவது போடு வதற்கு ஜில்லா விவசாய அதிகாரி கேட்டுக்கொண்டதற்கு டைரெக்டர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார் ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir, I am obliged to the hon. Member for the very kind interest he has

[24th December 1953]

been taking in agricultural matters. He has been giving very valuable suggestions to me and I have already answered that we have been taking all possible steps to prevent the further deterioration of paddy due to pest diseases. Regarding the increase in the number of maistries and fieldmen, I may inform the hon. Member that the same has been engaging the attention of the Government; but this is a question of finance. I have been examining a proposal whether in the place of fieldmen, we could employ more maistries."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"Is the 50 per cent concession granted in the matter of combating diseases by insecticide and pesticide confined only to South Arcot district or is it intended for the whole State?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"This grant applies to areas which are certified by the District Collector in consultation with the District Agricultural Officer as pest-affected."

SRI K. VINAYAKAM :—"May I know from the Hon. Minister for Agriculture what were the kinds of posters that were displayed in the villages, what was their total number and also what were the kind of cinema slides that were displayed in the theatres, their names and the names of the theatres where they were displayed?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I want notice, Sir."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—"What is the acreage affected by these pests?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, I have been told that in the taluk which the hon. Member represents about 50 per cent of the crops were affected by this disease."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"In view of the fact that the notification or certification by the Collector will take a long time inasmuch as he belongs altogether to a different Department, viz., the Revenue Department, will the Government issue instructions authorising the District Agricultural Officers themselves to declare certain areas which are pest-affected as pest-affected and will the Government authorize these Agricultural Officers to grant concessions to the ryots in the matter of supplying insecticides and pesticides?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I may assure the hon. Member that wherever the District Agricultural Officers certify that the disease is widely prevalent, they will have no difficulty in getting that area certified as pest-affected by the District Collector in charge."

24th December 1953]

SRI P. RAMAMURTHI :—"இந்த தாலுகாக்களில் பூச்சி வியாதியி 9-10 மணிக்கு பயிர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஏதாவது ரசாயன பொருள்கள் விநியோகிக்கப்பட்டனவா? அம்மாதிரி விநியோகம் செய்யப்பட்டிருந்தால் அது எந்த அளவிற்கு பயன் அளித்திருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"In some of the districts insecticides have been distributed to an extent of 15,000 acres and wherever these insecticides have been applied at the initial stages, it has been quite effective."

SRI P. RAMAMURTHI :—"பொதுவாக பல ஜில்லாக்களைப்பற்றி கேள்வி கேட்கவில்லை. தென்னாற்காடு பகுதிகளில் இந்த மருந்து பயிர்கள் இறந்து விட்டபிறகு கொடுக்கப்பட்டனவா அல்லது உயிருடன் இருக்கும்போதே கொடுக்கப்பட்டனவா என்பதற்கு சர்க்காருக்கு தகவல் வந்திருக்கிறதா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I am quite aware and my Department is well aware of the need to distribute these insecticides and the ryots are intelligent enough not to pay 75 per cent of the cost when the crops have been totally destroyed. But wherever the disease has been detected early, the insecticides have been applied in the initial stages and I am told that it has prevented further deterioration of the crops and the spread of the disease."

SRI S. RAMALINGAM :—"விவசாய அதிகாரி ஒரு பிரதேசத்தை வியாதி பீடித்திருக்கிறது என்று certify பண்ணி பிறகு கலெக்டர் மீண்டும் அதை countersign பண்ணுவதால் அதிகமான காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த இரண்டு பேர்களும் இல்லாமல் ஒருவர்மட்டும் நேரடியாக அதாவது விவசாய அதிகாரி மாதிரி certify பண்ணுவது என்று இருந்தால் போதுமல்லவா? அப்படி certify பண்ணினால் 50 சத விதிகம் சலுகை கொடுத்து மருந்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்துவாரா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I shall enquire into the matter whether there has been delay in getting the certification from the District Collector. I may assure the hon. Member that I will take necessary action, if there be any need."

SRI P. RAMAMURTHI :—"பயிர்கள் செத்த பிறகு அங்கே இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் மருந்தை விலைகொடுத்து வாங்க மாட்டார்கள் என்பது தெரியும். பயிர்கள் செத்துப்போகும்படியான நிலையில் மருந்து வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அந்த சமயம் டிப்போக்களில் மருந்து இல்லாமல் போனதால் பயிர்கள் செத்து அதன் பிறகு மருந்து வருவது பிரயோசனப்படுவது இல்லை என்பது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"There may be a few cases like that. If the hon. Member were to bring to my notice specific instances, I shall enquire into them and take suitable action."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"In view of the fact that the District Collector has really nothing to do with the declaration of areas as pest-affected and the District Agricultural Officer is the proper person who is competent and qualified to give such a declaration, will the Government consider the question of the elimination of the Collector from this and thereby avoid red-tape?"

[24th December 1953]

MR. SPEAKER :—" The same question has been put in Tamil by another hon. Member."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the Collector is in over-all charge of the entire district and he is concerned with the crops for purposes of the collection of revenue and other allied questions. Moreover, this question is one concerning finance when it involves a grant of 50 per cent concession. I think Sir, that the Collector should also have his say in the matter."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is it a fact that the Government officers concerned rush to the spot that is pest-affected only after the representation from an M.L.A. or the ryots in that locality is received? Is it not the duty of the officers in the Agriculture Department, namely, the agricultural demonstrators to visit the areas under their jurisdiction and take preventive steps to stop the spread of the disease without waiting for representations from the ryots or M.L.As.?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I entirely agree with the hon. Member. In fact I have been insisting that the demonstrators should tour their areas and take prompt action whenever they detect any disease."

SRI P. VENKATESHA SHOLAIAR :—" பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கும்போது மருந்துகள் கொடுப்பதற்கு தாமதம் ஆவதால் இப்பொழுது பல இடங்களில் பயிர்களுக்குச் சேதம் ஏற்படுகிறது—டிப் போக்களில் நினைத்தவுடன் மருந்து கிடைப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சியை மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுவாரா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I may assure the hon. Member that I have been taking all necessary steps in the matter."

SRI S. RAMALINGAM :—" நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு இப்பொழுது யந்திரங்களை சலுகையான வாடகைக்குக் கொடுப்பதுபோல இந்த மருந்துகளையும் நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு அதாவது குத்தகைக்காரர்களுக்கு இன்னும் குறைவான அளவில் அதாவது 25 சத விதத்தில் கொடுக்க சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" At 75 per cent concession it works out to Rs. 7-8-0 per acre and the 50 per cent concession works out to Rs. 5 per acre. I do not think it is fair that the Government should be asked to give any more further concession than this to the ryots, who cultivate the lands and who stand to benefit by such cultivation."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" In view of the fact that the Agricultural Demonstrator gets only a fixed travelling allowance of Rs. 25 per month for all his tours in his taluk and as such, it is not possible for him to tour all the nooks and corners of his taluk within that travelling allowance to detect any of the pest-diseases, will the Government take a more realistic attitude in the matter and increase the travelling allowance of the Agricultural Demonstrators?"

[24th December 1953]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, this problem is not a question of increasing the travelling allowance of the Agricultural Demonstrators. We have posted more than one Demonstrator in several taluks and the fieldmen working under them go round and report and thus the Demonstrator is enabled to have a full appraisal of the condition of crops."

SRI N. RAJAGOPAL :—" விவசாய இலாகாவில் இரும்பு வியாபாரம், விதை நெல் வியாபாரம், சல்பேட் வியாபாரம் போன்றவைகளை செய்து வருவதில் அவர்களுக்கு வசதி இருப்பதால் இந்த வேலையைத்தான் அவர்கள் கவனிக்கிறார்கள். ஆனால் மேல் அதிகாரிகளும், மந்திரிகளும் இந்த பிரதேசத்திற்கு வரும்போது அவர்கள் ஒரு 'ஷோ' காட்டுகிறார்கள் என்பதைத் தவிர அதிகாரிகள் கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களின் சௌகரியத்தைப் பார்ப்பது இல்லை என்பதை மந்திரி அவர்கள் அறிவாரா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I appreciate the point raised by the hon. Member. Government propose to relieve the demonstrators of the burden of selling manures and other articles. But I wish to inform the hon. Member that I cannot admit that the demonstrators and other officers are merely putting up a 'show' during the visit of the Hon. Ministers to their places. I can also tell the hon. Member that Hon. Ministers are not carried away by such 'shows', if there be any."

SRI K. PARTHASARATHY :—" ஜில்லாக்களுக்கு ரசாயன மருந்து allot செய்யும் ஆபீசர் கோயம்பத்தூரில் இருப்பதால் சரியான காலத்தில் மருந்தும், ரசாயனப் பொருள்களும் ஜில்லாக்களுக்கு வரமுடியவில்லை என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா?"

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் தனியாக கேள்வி போட்டுக்கொடுங்கள்."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" திருநெல்வேலியைச் சுற்றிலும் விளையும் தருவாயில் இருந்த நெற்பயிரை செந்தாழை என்ற நோய் பற்றியதை மந்திரி அவர்கள் நேரடியாக பார்த்தார்கள் அல்லவா? இனிமேல் அது உரவாமல் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?"

MR. SPEAKER :—" இது தென்னாற்காட்டைப் பற்றியது. அதனால் நீங்கள் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கக்கூடாது. தனியான கேள்வி கேளுங்கள்."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Is the Hon. Minister for Agriculture aware of the fact that there was a lot of rush in the Agricultural Demonstrator's office at Villupuram for supply of Ammonium Sulphate and may I know whether the supply made to that office has been properly distributed without any corrupt practice?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have no information on hand. I cannot accept the insinuation or the charge made by the hon. Member. But I am sure we have been taking all possible steps to stock the Demonstrator's office with adequate stock of Ammonium Sulphate which is a good preventive against pest-disease."

[24th December 1953]

9-20 a.m. SRI C. KANDASAMY :—“ அந்தப் பயிரைப் பற்றக்கூடிய நோய்கள் தொத்து வியாதியைப்போன்று இருப்பதாலும், பக்கத்திலுள்ள பயிர்களுக்கும் பரவக்கூடிய தன்மையில் இருப்பதாலும், ஒரு நிலக்காரன் அந்த நோயைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனே எடுக்காமற் போனால், பக்கத்து நிலங்களிலுள்ள பயிர்களுக்கும் அந்த நோய் பரவக்கூடும் என்ற காரணத்தினால் அப்படிப் பரவாமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் என்ன எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not know, Sir, whether this is a contagious disease. We shall consult experts and see what could be done.”

SRI A. RAMASAMI TEVAR :—“ Sir, the allotment of insecticides is made to the districts by an officer at Coimbatore. Is the Hon. Minister aware that by reason of such an arrangement there is considerable delay in the districts getting insecticides and pesticides in time and hence there is devastation of crops? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member may put a separate question on that subject but if the Hon. Minister is prepared to answer it I have no objection.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, it is not practicable. It will be too costly to have an officer like that in every district. Still, I can assure the hon. Member that there will be no undue delay in the matter of supply of the necessary insecticides, etc., to districts.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“ பயிர்களுக்கு ஏற்படும் நோய்களைத் தடுப்பதற்கான மருந்துகளை இலவசமாக ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி எடுக்குமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I have already answered that at 50 per cent concession, it comes to Rs. 5 per acre. Even the poorest landholder should not grudge paying Rs. 5 per acre for insecticides.”

MR. SPEAKER :—“ I have already allowed twenty minutes for this question. Next question, 230-B.”

Delay in the payment of arrears of salary to the aided elementary school teachers of Malabar.

* 230-B Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reason why the salary of the aided elementary school teachers of Malabar has not been paid as contemplated in Memo. No. 12091-C/53-S, Education, dated 21st July 1953 and what steps the Government propose to take for the payment of the arrears since October 1953?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In paragraph 3 of G.O. No. 2295, Education, dated 28th September 1953, the Government directed that, in Malabar district, the scheme of direct payment of salaries to aided elementary school teachers be

[24th December 1953]

brought into force with effect from October 1953. The Director of Public Instruction has brought to the notice of the Government that, in view of the enormous additional clerical work involved in the offices of the three District Educational Officers in Malabar and also of certain procedural difficulties raised by the treasuries, it has not been practicable to implement the scheme so far. Necessary additional staff to cope with the increased work is being sanctioned for the offices of the District Educational Officers and steps to meet the difficulties raised by the treasuries are also being taken. The new scheme will be put into effect from February 1954 in respect of the grants payable for the month of January 1954. The payment of grants for the months of October to December 1953 will be made through the managements as hitherto. Instructions in this regard are being issued to the Director of Public Instruction.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, is it a fact that some of the Departmental Officers are trying to wreck the whole system, on the pretext that it involves extra labour? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I can assure the hon. Member that we will not allow any officer to wreck any policy enunciated by Government.”

Coupe cutting in the forests of Gingee taluk.

* 231 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

- (a) the purpose of coupe cutting in the forests; and
- (b) the benefit obtained so far in the coupe-cutting areas in the forest of Gingee taluk, South Arcot district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The purposes of coupe cutting in the forests are as follows :—

- (1) to exploit the forests for fuel to a limited extent, having due regard to sylvicultural principles;
- (2) to supply the agricultural and domestic needs of surrounding population (such as fuel, small timber for making agricultural implements like plough, yoke, etc.) without unduly straining the resources of the forest and in conformity with principles of forest conservancy;
- (3) to quickly improve the quality of the forest by regenerating them by coppice method. This is a very inexpensive method and involves the removal of old trees and the planting of valuable, useful and quick-growing species.

“(b) Although this concession was allowed in the best interests of the ryots in South Arcot district, from 1949-50 onwards it was found that its benefits were not fully availed of by the ryots.”

[24th December 1953]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ பலன் தரக்கூடிய மரங்களில்லாமல், புதர்கள் நிறைந்த காடுகளையுடைய செஞ்சி தாலுகாவில் இதைப் போன்ற கூப்புக்களை வெட்டிவிடுவதால் பலன் இல்லை. ஆகவே, மேற்கொண்டும் வெட்டக்கூடாது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, as I have already stated in answer to another question by the hon. Member, Government are fully aware that coupe cutting does not yield substantial revenue. However, coupe cutting is permitted with a view to help the agriculturists to have fuel for their domestic purposes and also to secure to them some wood for making agricultural implements.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, the Hon. Minister has explained that coupe cutting is meant for the benefit of the small dwellers in that taluk. Is he in receipt of a complaint which was sent three days back wherein it was brought to his notice that the Forest guards and the Range Officers had man-handled the agriculturists who went to cut these twigs from the forest and almost put them in a very inconvenient position by removing their clothes, burning their clothes and making them go round the fire? ”

MR. SPEAKER :—“ How does that relate to this question? ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ It happened in Gingee taluk. Sir. May I know whether the Hon. Minister is in receipt of the complaint and what action has been taken on it? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I received the complaint only last evening from another hon. Member and I am just sending it to the department for making proper enquiries, in order to take necessary action in the matter.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது, ‘சர்க்கார் கொடுத்த சலுகைகளை அங்குள்ள விவசாயிகள் சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை’ என்று சொன்னார். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கின்றன. சிலரை அதிகாரிகள் விவசாயிகளைத் தொந்தரவு படுத்துவதாக இருக்கவேண்டும் அல்லது அந்தச் சலுகைகள் அங்குள்ள கிராமவாசிகளுக்குத் தெரியாமல் இருக்கவேண்டும். இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றுதான் காரணமாக இருக்க வேண்டும். சிலரை அதிகாரிகள் கொடுக்கக்கூடிய தொந்தரவுகளைத் தடுப்பதற்கும், கிராமத்திலுள்ள அந்த விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சலுகையைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவுக்குப் பிரசாரம் செய்வதற்கும் சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, if there are any cases of misbehaviour on the part of the officers, I assure the hon. Member that Government would take necessary action in the matter. I can also tell the hon. Member that there is no need for any specific on propaganda; the villagers are quite well aware of that. But the trouble is that ryots prefer to consume smuggled woods that are available at two annas or three annas per headload, as against a rupee which would be the cost of the wood cut and sold under the coupe cutting scheme.”

[24th December 1953]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is coupe cutting regulated and controlled or is it allowed to be done at will? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Of course, it is controlled. We auction it and the contractor cuts and sells.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Are the Government aware that in Malabar district, these coupe cutting operations are auctioned to big timber dealers who do not serve local agriculturists? ”

MR. SPEAKER :—“ That is another thing. The question we are now discussing relates to a particular district.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, clause (a) of the question is general, viz., ‘the purpose of coupe cutting in the forests’ and only clause (b) is about a particular district.”

MR. SPEAKER :—“ If the Hon. Minister is prepared to answer the question, I have no objection. Is he prepared? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Is the Hon. Minister aware that in Malabar district, these coupe cutting operations are auctioned to big timber traders and the poor ryots do not at all receive firewood, since the wood cut by these big traders is transported in lorries and sold in blackmarket prices in towns? In order to carry out the real purpose of Government in the matter of coupe cutting, would Government see that such big dealers do not exploit the situation and carry away the entire profit? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, as the hon. Member himself is aware, Malabar should feel proud that it is endowed with wealthy forests, and when we have to auction the cutting of different coupes, we cannot but put it under the tender system or under auction; and in an auction, we cannot restrict that only the poor ryot or poor person should bid while it is the highest bidder who gets it; therefore we cannot regulate that only the poor people should get it. Even if the poor people take the auction, there is no guarantee that they would abide by certain restrictions or regulations in regard to disposal of the wood.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ விவசாயிகள் திருட்டுத்தனமாக கொண்டு வரக்கூடிய விறகுளைத்தான் வாங்குவதற்குப் பிரியப்படுகிறார்கள். அப்படி திருட்டுத்தனமாக வருவது பாண்டிச்சேரிலிருந்து வருகிறதா அல்லது ‘ரிசர்வ்’ காடுகளிலிருந்து வருகிறதா? ரிசர்வ் காடுகளிலிருந்து வருவதாக இருந்தால், அதற்குக் காரணம் அதிகாரிகளாகவும் இருக்கலாம் அல்லவா? அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I think, Sir, it must be from the forests in Gingee taluk or where coupe cutting is done. If there is smuggling, I do admit that officers might have been remiss. But those who purchase smuggled wood are also equally responsible. We should, of course, take necessary steps to avoid it.”

[24th December 1953]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the Hon. Minister said that these coupe cuttings are auctioned and the contractors in turn sell it to agriculturists. Do the Government fix the rate at which these are to be sold to agriculturists and have the Government any machinery to see to that? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, as I said just a while ago in regard to Gingee coupe cutting, my information is that the price fixed for selling to agriculturists is one rupee per unit. But I have seen that no one has so far purchased from the contractor at this rate. Rather they are able to get at two annas or three annas per headload from smuggled goods."

9-30 a.m. DR. K. B. MENON :—" In view of the fact that it is so very essential for agriculture, will the Government allow headloads free as is allowed in some other States? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I do not think it is practicable because it cannot be controlled."

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" Is it not a fact, Sir, that in Malabar the sale and the operations of forest coupes are regulated by certain conditions and rules stated in the contract agreement? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" In view of the fact that while Malabar is rich in timber wealth, there is also extensive poverty, will the Hon. Minister see that these coupe cutting operations are done in small parcels instead of extensively so that the poor ryots may have a chance of buying small parcels for coupe cutting instead of allowing the big trader to knock away the whole when big areas are sold for coupe cutting? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I shall consider the suggestion but we have also to see whether this will not lead to abuses in a worse form."

State aid to the Kunnamangalam P.C.C. Society, Malabar.

* 232 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether he has received a memorandum, dated 24th August 1953, from the President and Secretary of Kunnamangalam Producers' cum-Consumers' Co-operative Society Employees' Association, Malabar, requesting the Government to help the society for its stable existence and prevent retrenchment of employees of the society; and if so, the action taken thereon?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Yes, Sir. As the society has since decided to continue the foodgrains business, no action was taken on the memorandum."

[24th December 1953]

SRI K. P. GOPALAN :—" സർ, മലബാറിൽ ഡി. ഐ. ഐ. സൊസൈറ്റിയിൽ നിന്നും വാങ്ങിയ കോപ്പർ കട്ടിംഗ് കമ്പ്യൂട്ടർ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള തീരുമാനം എടുത്തു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ സഹായം നൽകുമോ? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am sorry I have not understood a word of what my hon. Friend has said."

SRI K. P. GOPALAN :—" In view of the fact that the P.C.C. Societies in Malabar are working at a loss, will the Government be pleased to direct that they can do the multi-purpose business also? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" A separate question may be put, Sir."

DR. K. B. MENON :—" In view of the fact that there is a drop in the purchase of grains by the card-holders and because of that, retrenchment will be necessary, have the Government any plan to provide work for those who are likely to be retrenched? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The hon. Member will himself admit that retrenchment and cutting of pay are matters relating to the internal administration of the Society and I am afraid that the Government cannot interfere at this stage anticipating trouble."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Are the Government aware that the Supply Department officials like the Taluk Supply Officers and the District Supply Officers and other letters put together are interfering with the Provincial Credit Co-operative Societies and compelling them to make retrenchment even where the societies do not feel it necessary to retrench? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" A separate question may be asked, Sir."

Assignment of lands in South Kanara.

* 233 Q.—SRI M. S. MOGRAL : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) what is the total extent of land assigned to the landless poor in the district of South Kanara;

(b) whether all the lands so assigned have been brought under cultivation; and

(c) whether the Government have given long-term loans to these assignees to bring their lands under cultivation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) One thousand one hundred and twenty-six acres and twenty-five cents (1,126.25), Sir.

" (b) No, Sir.

" (c) Yes, Sir. In some cases long term loans amounting to Rs. 950 have been granted in Puttur taluk only."

[24th December 1953]

SRI M. S. MOGRAL :—" May I know, Sir, whether it is a fact that some landless persons who had settled down in bits of Government waste lands and who have spent their life's savings on it in building residential houses have been asked by authorities after a period of ten years to vacate their lands in spite of their having paid the assessments? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I have no information, Sir."

SRI K. VENKATRAMANA GOWDA :—" May I now, Sir, how many applications of the landless poor were rejected and for what reasons? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I want notice, Sir."

SRI M. S. MOGRAL :—" May I know whether the Government would set right the matter if the cases, which I have referred to just now, are brought to their notice? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I am here only for that purpose, Sir."

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" May I know, Sir, what is the total amount of the loans granted to these assignees? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" In this particular case, about Rs. 1,000."

SRI T. ANANTHA PAI :—" Have the Government realized that mere assignment of land to the poor without provision of capital is of little use for bringing the land under cultivation? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Not only Government but every one of us is aware of it and we are trying to help as far as possible."

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—" May I know, Sir, whether it is the policy of the Government to assign lands to landless poor irrespective of the occupation they pursue or whether the policy of the Government is to limit the assignment of lands to those who are landless tillers of the soil already."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Our policy is to assign lands preferentially to landless poor including the Harijans."

SRI K. VINAYAKAM :—" Out of the landless poor who have been assigned lands, how many are Harijans and out of the total extent of lands that have been so assigned, what is the acreage that has been brought under cultivation so far? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I have no information about the first part of the question. As regards the latter part of the question, I have to say that about 400 acres have been brought under cultivation."

[24th December 1953]

SRI M. S. MOGRAL :—" May I know, Sir, whether these persons who have been assigned lands are allowed either to mortgage or to sell their lands? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" They are governed by certain conditions of assignment. I do not exactly know what the conditions are in this particular case."

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" The Hon. Minister was pleased to state that Rs. 1,000 was granted as loan to the assignees. May I know how many persons were benefited by this loan? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Two persons, Sir."

Supply of electricity to Madurantakam taluk, Chingleput district.

* 234 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the stage at which the scheme for extension of electricity to Madurantakam taluk and Uttiramerur, a former sub-taluk of the Chingleput district, stands and also when it is likely to be taken up for execution?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" A scheme for extension of supply of electricity to Madurantakam and Karunguzhi villages in Chingleput district was sanctioned in 1951. Another scheme for extension of supply to Uthiramerur village in Chingleput district was sanctioned in 1952. Both the schemes will be taken up for execution by the Government Electricity Department in the strict order of priority among sanctioned schemes, with reference to the availability of funds. It is not possible to forecast now when the scheme would be taken up. If, however, the intending consumers voluntarily offer loan contributions to meet the full cost of the schemes, they can be taken up for execution at once."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—" Inasmuch as this scheme, though sanctioned a couple of years ago, has been pending for a very long time, will the Hon. Minister kindly see that at least one scheme is taken up in the next year? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have already replied that it will be taken up in the strict order of priority."

SRI K. T. KOSALRAM :—" சமீபத்தில் 5 கோடி ரூபாய் கடன் கேட்ட போது 9 கோடி ரூபாய் சர்க்காருக்கு கிடைத்திருக்கிறது. அதை மின்சார விஸ்தரிப்பு, இரிகேஷன் விஸ்தரிப்பு ஆகியவற்றிற்கு செலவழிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்த பணத்தைக்கொண்டு, இப்போது ஏற்கனவே சாங்ஷன் ஆகியும் வேலை நிறுத்தப்பட்டுள்ள இந்த திட்டத்திற்கு, ஏன் செலவழிக்கக்கூடாது? அதை உடனே செலவழிக்க சர்க்கார் ஏன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது? "

[24th December 1953]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"That may be done, Sir, in a partial way by sanctioning about Rs. 50 lakhs immediately to execute the pending and half-completed schemes."

9-40 a.m. DR. K. B. MENON:—"In rural electrification do the Government make any demand on the people and did the President of the Madurantakam Panchayat Board agree to the demand?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"The Panchayat Board President met me yesterday but said that they were unable to make any contribution."

SRI M. PALANIYANDI:—"தற்போது சென்னை அரசாங்கம் எலெக்ட்ரிசிட்டி புது லைனுக்காக ரூ. 50 லட்சம் கொடுப்பதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். தனிப்பட்ட லைசென்ஸ்தாரர்கள் இந்த உதவியால் வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. தஞ்சை, திருச்சி, இராமநாதபுரம் ஆகிய ஜில்லாக்களுக்கு செய்து கொடுக்காததற்கு காரணம் என்ன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்வாரா?"

MR. SPEAKER:—"இந்த கேள்வி மதுராந்தகம் தாலுக்காவைப் பற்றியது. இப்பொழுது இதைக் கேட்பது சரியில்லை."

SRI K. VINAYAKAM:—"The Hon. Minister was telling that these works would be taken up for execution in the order of priority. With a view to get a definite answer, may I know the stage at which these two works stand in the order of priority, the schemes that are to be executed before these two schemes are taken up and when these two schemes will be taken up?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Offhand I cannot give the information. A separate question may be put."

SRI M. PALANIYANDI:—"இதற்காக ரூ. 50 லட்சம் ஒதுக்கப்படலாம் என்று அவர் சொன்னார் ஆகையால் தான் கேட்கிறேன். அரசாங்கம் புது லைனுக்கு எப்போது கொடுக்கும் என்றாவது சொல்வாரா?"

MR. SPEAKER:—"தனியாக கேள்வி கேளுங்கள்."

Election to the Baliapatam Panchayat Board, North Malabar.

* 235 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state when the postponed election to the Baliapatam Panchayat Board, North Malabar, will be held?

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"The election to the Baliapatnam Panchayat (Malabar) was completed on 19th October 1953."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"Why was the election postponed?"

[24th December 1953]

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"On account of monsoon rains, it was postponed."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Has there ever been any precedent in history where merely because of monsoon rains, election was put off in Malabar?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"This year the rain was so heavy that the election had to be postponed."

Government Headquarters Hospital, Kozhikode.

* 236 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of beds increased in the Kozhikode Headquarters Hospital after the hospital has been shifted from the old building to the new; and

(b) how many attenders have been increased due to the increase in bed strength?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) & (b) A proposal for the increase of bed-strength of the Government Headquarters Hospital, Kozhikode, consequent on its shifting to the new building and employment of additional staff, is under consideration in connection with the next year's budget."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Have the Government received a report from the District Medical Officer, Kozhikode, to the effect that the workload of the attenders had increased enormously and that additional staff should be sanctioned immediately?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Yes, Sir. The matter is under consideration."

SRI K. P. GOPALAN:—"സർ, കോഴിക്കോട് ആസ്ഥാനീയർക്കു സൗകര്യം അധികമായിട്ടുണ്ട് (അധിക രണ്ട് ബ്ലോക്കുകൾ എടുക്കുമെന്നു വന്നി നിന്നിരിക്കുകയാണ്). ഇം രണ്ട് ബ്ലോക്കുകളുടെ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ ഗവണ്മെന്റ് അഭിമുഖീകരിക്കുകയുണ്ടോ?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Information on this matter has been called for from the Director of Medical Services."

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV:—"In view of the fact that the number of attenders has not been increased in proportion to the increase in the bed-strength and the attenders are finding it difficult to attend on every patient, will the Government take immediate steps to increase the number of attenders?"

MR. SPEAKER:—"By 'attenders' the hon. Member means ward-boys."

[24th December 1953]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Increase of bed-strength and the employment of additional staff—both these matters are under consideration."

Number of officers belonging to backward classes in the Agriculture department.

* 237 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of Gazetted Officers of various categories in the department of Agriculture, who belong to backward classes; and

(b) the total number of officers in the Agricultural Subordinate Service and the number belonging to backward classes in that service?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The total number of Gazetted Officers belonging to backward classes in the Agricultural Department is nine.

" (b) The total number of subordinates in the Madras Agricultural Subordinate Service is 1,958. Of these, 288 persons belong to the Backward classes."

SRI K. R. VISWANATHAN :—" I think the Hon. Minister remembers that the Government has recently awarded the State Prize in the Paddy Crop Yield Competition to one Mr. A. Sankaranarayana Thevar of Ramanathapuram district who produced 11,255 lb. of paddy on one acre of land, while the average yield per acre in the State is 1,700 lb. As generally Backward Classes are experts in agriculture, will the Government be pleased to take in men from Backward Classes who possess the minimum qualification in preference to men from the forward classes who have only theoretical knowledge and no practical experience? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The hon. Member is aware that representation for Backward Classes can be given only in initial recruitment. Gazetted officers are generally promotees from among the subordinate ranks. For the posts of Demonstrators, only B.Sc. in Agriculture and above are recruited. I would like to tell the hon. Member that, for the schemes which I have been examining, there is a shortage of personnel and that, therefore, there should be no difficulty in recruiting any number of Backward Class B.Sc.s in Agriculture if only they come forward."

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know from the Hon. Minister how many candidates from the Backward Communities applied in the recent direct recruitment to the cadre of District Agricultural Officers? Is it not a fact that three applicants from the Vanniyakula Kshatriya community were there and that not even one was selected even though they possessed the required minimum qualification? "

[24th December 1953]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" In the first place, I have no information. In the second place, I would like to tell the hon. Member that this question should be addressed to the Public Service Commission."

Manivilandan ex-servicemen land colony.

* 238 Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) when the Manivilandan ex-servicemen land colony was started in Salem district;

(b) the total expenditure incurred by the Government on that colony till 1st September 1953 by way of grants, loans and establishment charges;

(c) how many families were settled in the initial stages and how many there are at present; and

(d) how many acres are under actual cultivation?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) The Manivilandan Agricultural Co-operative Land Colonization Society for ex-servicemen started work on 7th December 1947.

" (b) An expenditure of Rs. 1,43,361-11-6 from Government advances has been incurred on the colony till 1st September 1953.

" (c) The Society started with 24 members. Nine members are actually cultivating the lands now.

" (d) 51.60 acres have been brought under cultivation up to 30th September 1953."

Expenditure incurred in the enforcement of the Malabar Tenancy (Amendment) Act XXXIII of 1951.

* 239 Q.—SRI K. MOIDU: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the amount of money expended in employing officers and subordinates for the enforcement of the Malabar Tenancy (Amendment) Act XXXIII of 1951 before 15th March 1952 when the Act actually came into force; and

(b) if so, how the Government have appropriated this sum in the Budget?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) & (b) As the main operative provisions of the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1951 came into force only on 15th March 1952, the expenditure, if any, incurred in the enforcement of the Act prior to that date could only be a negligible amount. Information on this point is not readily available with Government.

[24th December 1953]

As regards the expenditure incurred after 15th March 1952, the attention of the Hon. Member is invited to answer to Question No. 272, given on the floor of the House on 2nd April 1953."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Members of local bodies are surcharged for spending any amount illegally. Will the Government follow a similar policy with reference to Hon. Ministers, though the amount may be small? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The difference is: in the case of local bodies, the amount is illegally spent, but here it was not illegally spent."

SRI R. KRISHNAN :—" ஸார், அவருடைய புவனங்கொண்டு எவ்வளவு பணம் செலவழித்திருக்கிறார்? அதுவரை உத்தரவு போட்டுக் கொடுக்கிறார்களா? "

SRI P. RAMAMURTHI :—" அதிகப்படியான பணச்செலவு தவிர, அபிவிருத்திக்கான எந்த வழியும் இல்லை. வேறு எந்த வகையான பலனாவது உண்டா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" There is no doubt that a certain amount of expenditure was incurred. But in view of the impending Bill, the operation was stopped."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The sections upon which this expenditure was incurred came into force only on 15th March 1952, and the Hon. Minister admitted that at any rate a small amount was spent before that date. May I know whether this expenditure was not illegal? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Before the Act came into force, an expenditure of less than Rs. 1,000 was incurred for some preliminary work. The expenditure incurred after the Act came into force was about Rs. 2½ lakhs."

9-50 a.m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, are the Government aware that a considerable part of the expenditure was wasted on account of the fact that officers not conversant with Malayalam or Malabar land tenure were imported into the district for this purpose, and because of their unfamiliarity quite a lot of time and money was wasted? Would the Government at least not repeat this expenditure on the rent courts to come? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I would not call it a waste of money. It has solved the unemployment problem to some extent, as the hon. Member knows."

Grant of certain benefits to road maistries.

* 240 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state what is the result of the consideration by the Government of the representations received from the road maistries under Highways to give them certain benefits as mentioned in the Hon. Public Works Minister's

24th December 1953]

reply to clause (b) of starred question No. 354 at page 942 of the Official Report of the Madras Legislative Assembly Debates, dated 6th April 1953?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" It was decided that the question should be considered by the respective Governments after the partition of the State. The question is now being considered by this Government."

SRI K. ARANGANATHAN :—" எப்போது இது சம்பந்தமான பிரச்சினையை பரிசீலனை செய்யப்படும்? நம்முடைய நாட்டில் வாழ்கின்ற ரோடு மேஸ்திரிகளின் கவலை எப்போது நீங்கும்? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have stated that this Government are actively considering the question."

The Chettuvai bridge.

* 241 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to shift the proposed Chettuvai bridge, Ponnani taluk, Malabar, to Enamavu or any other place; and

(b) when the Government propose to start construction of the bridge?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" (a) No, Sir.

" (b) The detailed plan and estimate for the bridge at Chettuvai are under preparation by the Chief Engineer (Highways). The work will be sanctioned for execution after the estimate for the work is approved by Government."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, we know that powerful influences have been working behind to get the site changed. Will the Government give a categorical answer that the site will not be changed, and that the decision is final? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" The hon. Member may rest assured that Government would not be influenced by any bad influences. They have already decided to construct the bridge at Chettuvai."

SRI M. CHADAYAN :—" ஸார், இரண்டாவது பி.ஸி.ஸி. எஸ்டேபிஷ்மென்ட் ஓர்டர் உட்கிரைட் தரவில்லை? அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Estimates are being prepared only now, Sir."

DR. K. B. MENON :—" Are the Government aware, Sir, that in case they decide to change the site, they will have to construct another bridge? "

[24th December 1953]

THE HON. SRI K. RAJARAM.—“The Government have proposed to construct only one bridge. The cost of the bridge is about Rs. 13 lakhs.”

Number of fieldmen in the State.

* 242 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total number of fieldmen in the residuary Madras State; and

“(b) One hundred and twenty posts are permanent.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The total number of posts of Fieldmen in the Agriculture Department of this State is 650.

(b) One hundred and twenty posts are permanent.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“முக்கால்வாசி பீல்ட்மென்கள் இன்னும் காயமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் கனம் மந்திரியார் நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் திட்டத்தின்கீழ் எத்தனை பேர்களை ஒரு தாலுகாவில் நிரந்தரமாக்குவார்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, the question of regularizing the services of emergency candidates among the Fieldmen is under the consideration of the Government. I have been examining another proposal for reorganizing the field organization of the Department without adding to the cost of the administration, for instance, the proposal to have more maistries in the place of Fieldmen that was referred to by the hon. Member. When we take a decision, we will see how best we can absorb the Fieldmen who are already serving in the Department.”

SRI K. R. NALLASIVAM:—“பீல்ட்மென் போஸ்ட்களை எடுத்து விடுவதாக சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறதா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“There is no proposal to abolish the posts of Fieldmen. There is a proposal to reorganize the field organization so that we may have less fieldmen and more maistries.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN:—“இந்த பீல்ட்மென்களில் எத்தனை பேர் விவசாய அனுபவம் உள்ளவர்கள்? அப்படி அனுபவம் இல்லாத பீல்ட்மென்கள் இருந்தால் அவர்களை நீக்குவதற்கு சர்க்கார் கவனிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, fieldmen who are recruited, are given a course of training in our agricultural research stations. If the hon. Member has got any specific instances of fieldmen without any agricultural experience, he can bring it to my notice.”

SRI M. PALANIYANDI:—“புதுதிப்பட்டி பழைய சர்வீஸ் உள்ளவர்களை வேலை செய்வதற்கு ஏற்றுக்கொள்ள சர்க்கார் உதவி செய்யுமா?”

[24th December 1953]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I have already answered that when Government take a decision on the question of reorganization, we will see how best we can absorb these men who are already in service.”

SRI S. RAMALINGAM:—“ஒரு மந்திரி பீல்ட்மென்களை அதிகமாக்கினால் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையுமென்கிறார். மற்றொரு மந்திரி வந்ததும் மேஸ்திரிகளின் எண்ணிக்கையை அபிவிருத்தி செய்கிறார். அம்மாதிரி மந்திரிக்கு மந்திரி கொள்கை மாறுதல் ஏற்பட்டு நிரந்தரமாக ஒரு கொள்கையும் இல்லை. ஆகையால் நிரந்தரமான கொள்கை ஏற்படுத்த முடியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“It is possible that there is difference of opinion between one Government and another. But I can assure the hon. Member that there is no difference of opinion among the Members of the same Government.”

SRI R. S. ARUMUGAM:—“பீல்ட்மென்களுக்குள்ள யோக்கியதாம்சம் என்ன? விவசாயத் தொழிலாளிகளாகிய ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாஸ்தி பிரபிரென்ஸ் (preference) காட்டுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Yes, Sir. Fieldmen are recruited initially from among those who have passed the School Final examination, and then they are given a course of training in our agricultural research stations.”

SRI T. S. ARDHANARI:—“பீல்ட்மென்களுக்கு அதிக அனுபவம் தேவைப்படுகிறது என்று டெமான்ஸ்டிரேட்டர் (Demonstrator) கூறுகிறார். ஆகையால் படிப்பு வாரியாக தேர்ந்தெடுக்காமல் அனுபவ வாரியாக தேர்ந்தெடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“It is exactly the idea behind the proposal to reorganize the field organization so that we may have more maistries than the so-called educated fieldmen.”

SRI A. GOVINDASAMI NAYAGAR:—“பீல்ட்மென்களை எந்த யோக்கியதாம்சத்தின் கீழ் எடுக்கிறார்கள் என்பதை மந்திரி அவர்கள் கூறுவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“School Final candidates are recruited for the posts of fieldmen.”

SRI M. JAGANNATHAN:—“What is the work of a fieldman, Sir?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“He does field work, Sir. (Laughter.) He supervises the work of maistries, and he also does some field work. It is not mere supervisory work alone that he does.”

Headquarters Hospital, Cuddalore.

* 243 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the maximum number of in-patients undergoing treatment in the Cuddalore Headquarters Hospital in South Arcot district at any time during this year?”

[24th December 1953]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Three hundred and thirty-nine on the 4th March and again the same number on the 24th June 1953."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Sir, the sanctioned strength of the Headquarters Hospital is only 180, and there are in-patients double that number. There is great congestion there. May I ask what the Government propose to do in this matter, and when they will increase the sanctioned bed-strength? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have stated more than once on the floor of this House that the number of in-patients treated in most of the hospitals is much more than the sanctioned bed-strength of the hospitals. From time to time, considering the need for increase in the bed-strength and the availability of funds, the bed-strength in hospitals is increased and additional staff is sanctioned."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Is it a fact, Sir, that in-patients are made to lie on verandahs, and they are not given sufficient bedding, etc.? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Patients want to get admission into the hospital and receive some treatment. They do not mind where they sleep."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, is leprosy the major achievement of the Cuddalore hospital? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" In South Arcot there are plenty of leprosy cases, Sir."

Standing Labour Committee meeting at Delhi.

10
a.m.

* 244 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Madras Government sent any representative to the Standing Labour Committee meeting held at Delhi on 27th and 28th July 1953; and if so, what was the stand taken by the Madras Government through their representative on the question of paying involuntary unemployment allowance to the workers and the enactment of a Central Shop and Establishment Act? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Yes Sir. Sri J. M. Lobo Prabhu, I.C.S., Secretary, Industries, Labour and Co-operation Department represented Madras Government at the meeting."

On the question of payment of compensation for involuntary unemployment this Government's representative suggested at the meeting that this Government should be consulted before implementing the scheme agreed upon by the employers' and workers' representatives.

[24th December 1953]

On the question of the Central legislation for shops and commercial establishments our representative suggested among other things that the more favourable provisions in the existing Acts should be retained."

SRI K. P. GOPALAN :—" Is it a fact that the representative sent by the Government of Madras opposed, in the meeting, the payment of involuntary unemployment allowance to the workers and also the immediate enactment of a Central Shop and Establishment Act? If so, may I request the Government to give a clear directive to their representative at least hereafter before the representative attends such meetings? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I am afraid I do not have the information the hon. Member is giving just now. In any case, I may tell him that when we send our representatives we coach them sufficiently. But, sometimes, certain subjects come up during the discussion on which they may not have any hint. In such cases, they have to say they will have to consult the Government before agreeing to anything that may arise suddenly."

SRI P. RAMAMURTHI :—" தொழிலாளிகளுக்கு வேலை இல்லாத காலத்தில் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கும் யோசனையை எதிர்த்து சென்னை சர்க்கார் ஆபீசர் ஒருவர் மாநாட்டில் சொன்னார். காரணம் என்ன என்பது மந்திரிக்குத் தெரியுமா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am not aware of the information given by the hon. Member. I may add that my information is to the contrary."

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—" Sir, may I know whether this Officer, Mr. Lobo Prabhu has been given special permission to speak anywhere and everywhere? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Every Officer has his own personality and we may have to cultivate a little tolerance."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Even though the answer has been given by the Hon. Chief Minister, we are not able to understand it aright as we have not heard the question put by the hon. Member."

SRI K. VINAYAKAM :—" We did not hear the question. Let the hon. Member repeat his question, Sir."

MR. SPEAKER :—" Probably, there was some defect in the mike."

SRI P. RAMAMURTHI :—" முக்கூட்டுப் பிரச்சினை விவாதத்தில் குறிப்பாக இப்பிரச்சினை கேட்கப்பட்டது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமல்லவா? அப்படியானால் இது சம்பந்தமாக உத்தியோகஸ்தருக்கு முன்கூட்டியே சொல்லி அனுப்பவில்லையா? "

[24th December 1953]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have already said that the Government had given sufficient and necessary instructions to their representative."

SRI P. RAMAMURTHI :—" இந்த மாநாட்டுக்கு வந்த அதிகாரி தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கலாம் என்று அபிப்பிராயம் கூறினார் ? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have just now answered that this Government's representative suggested that this Government should be consulted before implementing the scheme agreed upon by the employers' and workers' representatives."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" This is a specific and important point relating to the payment of involuntary unemployment allowance. On that point, may I know what was the brief given to the Government's representative? This is a specific point which has been evaded."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" As I said, the agenda is there. But sometimes, new developments take place which our Secretary or representative may not be able to answer without sufficient instruction from the Government. This is one such occasion."

SRI M. PALANIANDI :—" மின்சார வெட்டின் காரணமாக இங்கு நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் அதே ஆபீசர் தொழிலாளர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கக்கூடாது என்று பேசியுள்ளார். அப்படி தெரிந்திருந்தும் ஏன் அவரை டெல்லிக்கு அரசாங்கம் அனுப்பவேண்டும் ? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I must make a distinction between an Officer speaking on behalf of the Government and an Officer speaking in his individual capacity. I am not aware of the information which my friend Mr. Palaniandi is now giving. Even if it were true, I hope my hon. Friend will agree that every individual has a right to express his view provided he is not authorized on behalf of the Government to make that statement, or express that view."

SRI P. RAMAMURTHI :—" அந்த மாநாட்டின் நடவடிக்கைகள் பிரசுரமாகி இருக்கின்றன. பிரசுரத்தைப் பார்த்து, அதில் இந்த அதிகாரி எதிர்த்து கூறி இருந்தால் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறதா ? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I am afraid the hon. Leader of the Opposition is putting a hypothetical question which I am not able to answer."

Appointment of a Headquarters Deputy Tahsildar in the South Arcot district.

* 245 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether the Revenue Board have recommended the appointment of a Headquarters Deputy Tahsildar in South Arcot district to clear off arrears?

[24th December 1953]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" No such recommendation has been received from the Board of Revenue after June 1952."

SRI K. ARANGANATHAN :—" இந்த விஷயத்தை 1952-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் ரெவின்யூ போர்ட் சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அதற்கு பிறகு இன்னும் நிறைய வேலை குவிந்து நிலைமை ஸ்தம்பித்து இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு இது தெரியுமா? அவைகளைத் தீர்க்க டிப்டி தாசில்தாரை நியமனம் செய்வார்களா ? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Even in the proposals before 1952, a number of places were suggested to be made as the headquarters of Deputy Tahsildar. They were Tirukkailur, Vridhachalam, Tindivanam and some other places. Even then, Gingee was not mentioned."

Representation from the Tamilnad Gold, Silver and Diamonds Jewellery Merchants' Association, Madurai.

* 246 Q.—SRI P. RANGASAMY REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(1) whether the Government received any representation from the Tamilnad Gold, Silver and Diamonds Jewellery Merchants' Association, Madurai—

(a) complaining against the levy of sales tax at several stages of sales of gold and silver jewels and articles;

(b) requesting the Government to reduce the licence fees;

(c) requesting the Government to exempt their business from the provisions of the Factories Act; and

(d) complaining against the collection of sales tax even on the amounts collected by way of sales tax on the turnover; and

(2) if so, the steps, if any, taken by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (1) Yes.

" (2) The Government examined the representation. In regard to the matters mentioned in clauses (a), (b) and (d), they came to the conclusion that it was either not possible to comply with the requests of the Association or that the action taken by them was adequate. The question of exempting the business from the provisions of the Factories Act is under the consideration of the Government."

SRI P. RANGASAMY REDDIAR :—" May I know what the original licence fee was and what the present licence fee is? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I do not know the exact rate of licence fee, but the tax was one-fourth of one per cent."

[24th December 1953]

*Allotment of motor vehicles to the Prohibition department,
South Arcot district.*

Minister for Prohibition be pleased to state—

* 247 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the
(a) the number of vehicles (motor, lorry, jeeps, etc.),
allotted to the Prohibition Department of South Arcot district;
and

(b) how many of them are not now in working condition and
for how long they have been so?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—“(a)
Three vans (two of lorry type and one of bus type) and four
jeeps have been allotted to the Prohibition Department in the
South Arcot district.

“(b) All the vehicles are now in working order.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“இந்தக் கேள்வியைக் கேட்ட நேரத்தில்
எத்தனை ஜீப்புகளும், எத்தனை லாரிகளும் ஓட முடியாத நிலையில் இருந்
தன? எத்தனை காலம் அப்படி இருந்தன என்பதைப்பற்றி கனம் மந்திரி
அறிவார்களா?”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—“Just
now I answered that all the vehicles are now in working
order.”

Rural Water-supply Scheme for the South Arcot district.

* 248 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the
Minister for Health be pleased to state the amount spent during
1949 to 1952 under the Rural Water-supply Scheme in sinking
wells in the South Arcot district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The amounts spent during
the years 1949–52 under the Rural Water-supply Scheme in
the South Arcot district are furnished below:—

Year.	Amount.
	RS.
1949–50	2,55,347
1950–51	2, 2,128
1951–52	2,02,694
Total	7,30,169”

MR. SPEAKER:—“Questions are over. Let us now pass on
to the next item in the agenda. The Hon. Finance Minister may
move his motion.”

24th December 1953]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision
by the Member.]

II.—POINT OF ORDER *RE* NON-WAIVER OF NOTICE BY MINISTERS
FOR SHORT NOTICE QUESTIONS.

SRI K. P. GOPALAN:—“Sir, I rise on a point of order. We,
the Members of this House are entitled to put short notice ques-
tions if we give seven days' notice. On an important matter like
the handloom strike now going on in Chirakkal, I gave notice of a
short notice question, but I got a reply from the Hon. Minister in
charge of Labour and Industries that he was not willing to waive
notice. On an important and urgent matter like this we are
entitled to put short notice questions but the Hon. Minister says
that he is not willing to waive notice. Thus, our rights are being
taken away one by one. I request the Hon. Speaker to give his
ruling on the matter.”

MR. SPEAKER:—“The question of waiving notice has to be
decided by the Hon. Minister concerned as well as the Chair. As
far as I am concerned, I have waived notice. But, the Hon.
Minister has his difficulties. If he is in a position to give a
reply in a day or two he may waive notice, otherwise he may not.
So, I cannot give a ruling on the matter.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“Sir, on behalf 10-10
of the Government, you will kindly allow me to explain that as a a.m.
matter of general policy, we have been answering all such questions
as can possibly be answered correctly and usefully within the
short time available. To such questions as depend upon informa-
tion to be obtained and therefore take time, we are not able to
give answers. There is no intention to refuse to answer questions
which can be answered.”

SRI K. P. GOPALAN:—“I beg to submit that I wanted to
get information on a very important matter and gave notice of a
question. I think the Government can get the information easily
and submit a report to the Assembly. I hope at least in future
Hon. Ministers will always waive notice in the case of urgent
and important short notice questions.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“I am not pro-
longing a matter which you have decided. Sir, it is necessary to
have good understanding on this subject. I have explained clearly—
and it is absolutely correct cent per cent—that we are prepared
to answer questions on urgent matters provided we can answer
them usefully on the spot. But where information has to be got,
in spite of hon. Members' expectations, it is sometimes not easy
to get accurate and proper information on particular matters which
form the subject-matter of the questions, unless we write to the
officers down below in the district wherefrom the information is
to be got. They too very often depend upon information which
they themselves have to gather. Therefore, it is only in cases

[Sri C. Rajagopalachari] [24th December 1953]

where it is not possible to answer questions immediately that we refuse to answer. The hon. Member has given us very good advice that we should do our duty properly. I may also ask hon. Members not to consider only the question of importance but to consider the question of urgency also in putting a short-notice question."

SRI K. R. VISWANATHAN :—" Sir, I gave notice of a few very important questions as far back as 7th December 1952. These questions have been renewed from time to time at the time of reconvening the Assembly after each prorogation. But we have not had the answers to these questions till now."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member may come to my Chamber and represent these things. I will call for the file and see whether I have received answers to his questions from the departments or not. He might have come to me even earlier."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" On a point of information, Sir, how long are we to wait for answers? "

MR. SPEAKER :—" I shall entertain no points of information now."

SRI A. RATNAM :—" ஐந்து மாதத்திற்கு முன்பு இந்தச் சபையில் நூற்றுக்கணக்காக 'short notice' கேள்விகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அதே மாதிரியான கேள்விகளுக்கு மந்திரிகளால் பல முறை பதிலளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரியதரிசி கையெழுத்திலாமல் எனக்கு அனுப்பியிருக்கும் ஒரு கடிதத்தில், 'டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து கேள்விகளுக்கு தகுந்த பதில்கள் கிடைக்கவில்லை. எனவே, நூற்றுக்கணக்கான கேள்விகள் அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன', என்று எழுதியிருக்கிறார். அங்கத்தினர்கள் கொடுக்கும் கேள்விகளுக்கு இந்த விதமாக பதில் அளிக்கப்படுகிறது, இது வேண்டுமென்று செய்யப்படுகிறதா? அல்லது டிபார்ட்மெண்டில் 5 மாதமாக கேள்விகளுக்கு பதில் வராமல் இருக்கிறதா என்பதை கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் விசாரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்னால் கொடுத்த கேள்விகள் எப்படி 'short notice' கேள்விகளாகும்? "

... About the other point, the Minister alone can answer. I do not know whether the Government have received information from the heads of departments."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I cannot answer that question. If particular instances are brought to my notice, I will certainly enquire and find out what the reason for the delay is, if at all there is any delay."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, as to the question raised by my hon. Friend Mr. K. R. Viswanathan, we would like to know whether his questions were short-notice questions or ordinary starred questions."

24th December 1953]

MR. SPEAKER :—" I do not know. If Mr. Viswanathan comes to my room I will find out whether any answers to his questions have since been received from the Government. I am sure there will be none because no question is pending in my office. As soon as we receive replies we place them before the House then and there."

"The Hon. the Leader of the House will move the Motion standing in his name."

III.—GOVERNMENT MOTIONS *RE*.

APPOINTMENT OF A NEW RULES COMMITTEE.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

'That in view of the changes in the composition of the Madras Legislative Assembly consequent on the formation of the Andhra State with effect from the 1st October 1953, a new Committee consisting of the following Members be appointed to make suggestions for the amendment of the Madras Assembly Rules in lieu of the Committee constituted by the motion made in the Assembly on the 31st July 1952 :—

1. Hon. Speaker.
2. Deputy Speaker.
3. The Hon. Sri C. Subramaniam.
4. The Hon. Sri K. P. Kuttikrishnan Nair.
5. The Hon. Sri K. Rajaram.
6. Sri A. S. Sahajananda.
7. Sri N. Ramakrishna Ayyar.
8. Sri S. Ramaswami Naidu.
9. Sri P. Ramamurthi.
10. Sri S. Srivayamprakasam.
11. Sri M. Narayana Kurup.
12. Sri K. Uppi.
13. Sri V. R. Nagarajan.
14. Sri V. R. Krishna Ayyar.
15. Sri V. Balakrishnan."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That in view of the changes in the composition of the Madras Legislative Assembly consequent on the formation of the Andhra State with effect from the 1st October 1953, a new Committee consisting of the following Members be appointed to make suggestions for the amendment of the Madras Assembly Rules in lieu of the Committee constituted by the motion made in the Assembly on the 31st July 1952 :—

1. Hon. Speaker.
2. Deputy Speaker.
3. The Hon. Sri C. Subramaniam.

[Mr. Speaker] [24th December 1953]

4. The Hon. Sri K. P. Kuttikrishnan Nair.
5. The Hon. Sri K. Rajaram.
6. Sri A. S. Sahajananda.
7. Sri N. Ramakrishna Ayyar.
8. Sri S. Ramaswami Naidu.
9. Sri P. Ramamurthi.
10. Sri S. Swayamprakasam.
11. Sri M. Narayana Kurup.
12. Sri K. Uppi.
13. Sri V. R. Nagarajan.
14. Sri V. R. Krishna Ayyar.
15. Sri V. Balakrishnan.

The motion was put and carried.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE SECOND
SIX MONTHS OF THE YEAR 1953-54—cont.

(5) DEMAND XV—EDUCATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,82,45,600 under Demand XV—Education ’.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,82,45,600 under Demand XV—Education.’

I fix three hours for this Demand.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ நிதி மந்திரி கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் கல்வி மான்யத்தை பிரேரணை செய்வதற்கு முன்பாகவே நான் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் முன் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று இருந்தேன். அதாவது, விவசாய மான்யத்தையும், தொழில் மான்யத்தையும் கல்வி மான்யத்திற்கு முன் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளலாமென்று இருந்தேன். ஆனால், அதற்குள் கல்வி மான்யம் சபை முன் இப்பொழுது இருக்கிறபடியால், கல்வி மான்யத்திற்கு பிறகு, விவசாய மான்யத்தையும், தொழில் மான்யத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு மணி நேரமாவது ஒதுக்க வேண்டுமென்று கனம் சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 4,82,45,600 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.’

The object of my cut motion is to discuss the educational policy of the Government. The House is not satisfied with the present policy of the Government which is neither cogent, nor consistent nor clear-cut, particularly in the field of primary education. To any casual student of Indian conditions, it would be evident that neither the Union Government nor the State Government have any consistent policy with regard to education. Education is one of the most neglected subjects now. During the British rule, we had been denouncing the British Indian system of education as one unsuited to the needs and requirements of our country. We had

24th December 1953] [Dr. K. B. Menon]

been complaining that it was not suited to the genius of the people of this country and that the half-baked graduates turned out by the British Indian educational institutions were suited only to serve as clerks in Government institutions. It is now more than six years since we became independent and free and I would like to ask the question whether we have discovered a system of education that is well-suited to the genius of the people of this country. I am afraid, Sir, I am unable to give an answer in the affirmative 10.2. a.m. to that question. I am even inclined to think that we have lost the efficiency that the education we had under the British rule gave us. We have been unable to sustain the standards of education in the schools and colleges of our country. The most unfortunate fact is that primary education is the very foundation and anything else. Primary education is neglect of the nation. Since neglect a little children's minutes there has been no landmark in the history of Indian education. Neither the Union Government nor the State Government seriously applied their minds to it and evolved a system of education for our country. I am very sorry to say that we have very badly neglected this and as a result we are in a very chaotic condition. I am quite aware that a few attempts were made but they were all of a very minor character. Excepting the Basic Education System that was suggested by the Government of India, we have had very few schemes of any kind. Even in regard to the Basic Education System, the Governments have rendered only lip service. They have not made honest efforts to implement the scheme and by cold-shouldering the scheme, they are virtually killing the scheme.

“ Sir, regarding the Modified Elementary Education Scheme that has now been introduced by the Government of Madras, I can hardly call it a system of education. It has no theory at the back of it. It is only an effort on the part of the administration to achieve the 100 per cent literacy suggested in the Constitution. It is only an effort of the administration to achieve that objective. Beyond that there is nothing in the scheme and I cannot accept that it sets before the country a new pattern for imparting primary education. I have much to say with regard to the way in which this scheme was introduced, the way in which the Assembly and the resolution passed by it were treated in respect of this matter. The way in which the Government acted in this matter is very, very wrong. I do not propose to go into the details of it now, and I believe we will have an opportunity to discuss all these later. I shall be satisfied for the present with saying that the Modified Elementary Education Scheme does violence to children's education by denying them the opportunity of being guided in the proper way. A little child of the age of 5 to 6 needs to be guided all the 24 hours of the day and that guidance ought to be divided between the school and the home. Then, I feel that this Modified Elementary Education Scheme makes a mockery of primary education because it cuts the hours for imparting education from 5 to 2 hours and 40 minutes. I do not believe that any substantial education can be

[Dr. K. B. Menon] [24th December 1953]

given for the training of the mind or the moulding of the mind in such a short period of 2 hours and 40 minutes in a day of 24 hours. I believe that this is a serious neglect of the training of the mind of the young children. I also feel that the Modified Elementary Education Scheme weakens the very foundation of educational structure. Primary education, as I pointed out, is the foundation of all education and neglect of primary education is neglect of education of the country as a whole. Government ought to pay more attention to primary education. There should also be some kind of grading from the primary to secondary education and from secondary education to University education. The Modified Elementary Education Scheme, I say, is not a system of education. It is only a system intended to increase literacy in the country. The Government are missing the spirit of the Constitution when they attempt to implement it by lowering the quality of education in the country. I shall say only that much about the Modified Elementary Education Scheme now, as we may have another opportunity to discuss this Modified Elementary Education Scheme later.

“ Sir, last year, speaking on a cut motion on Education Demand, I made the request that the State should take up the responsibility for at least imparting primary education in the State. I wish to urge the same this time also. I feel that the primary education is the responsibility of the State Government. I also said last time that the Government, instead of taking up the whole State, should try to implement it in a district and I also suggested for certain reasons—literacy and other—Malabar should be taken up for making this experiment. The P.C.C. Co-operative Societies in Malabar have accumulated huge sums of reserves and by slightly modifying the Co-operative Societies Act the whole amount could be turned over to education. If those surplus sums were utilised for the construction of school buildings, the question of running these primary schools will be made much easier for the Government.

“ Sir, aided schools are being run very, very unsatisfactorily. Government have tried to rectify the defects in the system to some extent by attempting to pay the salaries of teachers directly. The fact that Government are willing to pay the salary of the teacher direct is a confession on the part of the Government that the aided school system is also very unsatisfactory. That system must be scrapped. There is no use of tinkering with that problem. There is also no use of attempting to satisfy the teachers. The managers of aided schools are interested only in making profits out of the schools and when they do not get any profit out of the schools they will have no interest in education as such. If the Government attempt to pay the teachers direct, the profit of the managers will be cut and I am quite sure that they will have no interest in education and the quality of education will suffer. By taking this step, the Government will only be manoeuvring to a position where they will be compelled to take the responsibility for primary education in their own hands.

[24th December 1953] [Dr. K. B. Menon]

“ Sir, in this connection I also wish to point out to the Government that some of the High Schools are not free from this evil of getting acquittances signed by teachers for more than what they are actually paid. I know quite a number of schools where they are made to sign for more than what they actually receive. Further, if the Government examine the records of some of the schools very carefully, they would find that schools of 15 to 18 years' standing have not even a quarter of the number of teachers employed by them on their permanent staff of teachers. The managements follow the system of 'hiring and firing'. The teachers are hired at the time of the opening of these schools and they are fired out at the time when the schools are closed for the vacation. They are taken back when the schools reopen. This is done so that they may save the salary of the teachers during that period. The managements of these schools have been carrying on in this way for a number of years with the result that not even 25 per cent of the staff is permanent. This is a demoralising state of affairs. This leads to inefficiency and discontent among teachers and vitiates discipline among the students in high schools. I would therefore request the Government to take suitable measures to remedy this state of affairs just as they are attempting to adopt measures to remedy the state of affairs regarding primary education.

“ With these words, Sir, I commend my cut motion to the House.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

“ That the allotment of Rs. 4,82,45,600 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 150.”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சமீபத்தில் சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திற்குப் பிறகு, அரசாங்கத்தினால் ஒரு புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் ஒன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டதே, அது சம்பந்தமாக பின்னாடி ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி, அந்தக் கமிட்டியும் ஒரு வகையாக விசாரணை செய்து, விசாரணை என்ற பெயரால் யாரையும் விசாரிக்காமல், தாங்களாகவே தத்துவார்த்தம் செய்துகொண்டு, நாங்கள் விசாரணை செய்து பார்த்தோம் என்று ஒரு ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்துவிட்டது. அந்த ரிப்போர்ட்டும் பின்னாடி இந்தச் சபையில் விவாதத்திற்கு வரும் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய உத்தரவாதமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அது சம்பந்தமாக விஸ்தாரமாக இந்த விவாதத்தில் நான் எடுத்துக்கூற விரும்பவில்லை. 10-30 a.m.

“ ஆனால், இந்த புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்ட முறை அமுலாக்கப்பட்ட விதம், அதற்குப் பிறகு இந்தச் சபை எந்த விதத்தில் சர்க்காரால் நடத்தப்பட்டவிதம், இந்தச் சபைக்கு சர்க்கார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய கௌரவம் ஆகிய விஷயங்களைப்பற்றி இந்தச் சபையில் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை.

“ உதாரணமாக, நமது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கிற காலத்திலோ அல்லது பட்ஜெட் விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கிற நேரத்திலோ கூறினார் : ‘ இந்தச் சபையினுடைய தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டசபை தீர்மானித்த பிறகு அந்தத் திட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்படவேண்டுமென்று கூறுகிறது அந்தத் தீர்மானம். ஆகவே, நிறுத்தி வைக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னால்

[Sri P. Ramamurthi] [24th December 1953]

என்ன அர்த்தம் என்று வக்கீல் வாதத்தில் இறங்கினார். தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட காலத்தில் எந்த நிலைமையில் இருந்ததோ அதே நிலைமையில் வைப்பதுதான். 'Slay' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு அர்த்தம் என்று புதிய வக்கீல் வாதத்தில் இறங்கி, அதற்கு அர்த்தம் கற்பித்து, அதற்கு முன்னாடி ஏற்கனவே அமுலாக்கப்பட்டிருந்தால் அமுலாக்கப்பட்டதுதான், எந்த இடத்தில் நிறுத்தி வைக்கப்படவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டதோ அந்த இடத்தில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, தான் இந்தத் தீர்மானத்தின் அர்த்தம் என்று புதிய வக்கீல் வாதத்தைக் கிளப்பினார்.

“கனம் நிதி மந்திரியினுடைய அபிப்பிராயம் இது என்றால், அதே அபிப்பிராயம் கனம் முதல் அமைச்சருக்கு இல்லையென்று எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். இந்த வியாக்கியானத்தை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை யென்றும் தெரியும். ஏனென்று கேட்டால், சென்ற சட்டசபையில் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு இந்த பிரச்சினை எப்பொழுது விவாதத் திற்கு கிளப்பப்பட்டதோ, அப்பொழுது அதற்கு எதிராக வோட்டளித்த காலத்திலே ‘நான் அந்தத் தீர்மானத்தைப் பூர்ணமாக அமுலாக்கி விட்டேன்’ என்று ஒரு கமிட்டி போட்டுவிட்டால் பூர்ணமாக ‘அமுலாக்கிவிட்டதாக முடியாது,’ என்று புதிய வியாக்கியானமொன்றை நம்முடைய கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறுகிறார். அது ஒரு பக்கத்தில் இருக்கட்டும்.

“மற்றொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிடவேண்டும். அன்று இந்த சட்ட சபைக்கு முன்பு இந்தத் தீர்மானம் விவாதத்திற்கு வந்த பிறகு, பின்னாடி முதல் அமைச்சர் நமக்கு ‘டைசி’ யை மேற்கோள் காட்டி, சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டும், என்ன செய்யவேண்டியதில்லை என்று பிரமாதமாக எடுத்துக் காட்டினார். நான் இன்றைக்கு ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். எதற்காக இன்றைக்கு ‘டைசி’ யை மேற்கோள் காட்டவேண்டும்? எதற்காக ‘டைசி’ மேற்கோளாகக் காட்டப்படுகிறது? நம் நாட்டில் இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கக்கூடிய அரசியல் சட்டத்தைப்பற்றி பேசக் கூடிய காலத்தில், பிரதம மந்திரியால் எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது; உலகத்திலேயே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள அரசியல் திட்டங்களின் சாரங்கையெல்லாம் கரைத்துக்கொடுத்து இந்த நாட்டில் உண்மையான ஜனநாயகம் ஏற்படுத்துவதற்காக பாடுபட்டிருக்கிறோம்; பிரிட்டனில் இன்றைக்கு இருக்கும்படியான அரசியல் சட்டம் இருக்கிறதே, அந்தச் சட்டம் இன்றைக்கு எழுத்து மூலமாக இல்லை; எங்களுடைய நாட்டில் ஜனங்களுக்கு ஆதிபத்ய உரிமையை நாங்கள் உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. சட்டசபைக்கு முதன் முதல் இந்த ஆதிபத்ய உரிமை கொடுத்திருப்பதாக கூறப்படுகிறது. ஜனங்களுக்கு ஆதிபத்ய உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால், ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் அந்த உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே, ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளாகிய இந்தச் சட்டசபை அங்கத்தினர் களெல்லாம் சேர்ந்து நிறைவேற்றியிருக்கக்கூடிய அந்தத் தீர்மானத்தை சர்க்கார் நிறைவேற்றவேண்டும். அந்தத் தீர்மானத்தை யார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்? சர்க்கார் தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா, எதிர்க்கட்சியாரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா என்பதல்ல இன்றைய பிரச்சினை. இந்தச் சபை ஜனங்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த சபை, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சபை. ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் அந்தத் தீர்மானத்தை அமுலாக்குவதுதான் இன்றைக்கு ஜனங்களுக்கு ஆதிபத்ய உரிமை கிடைத்திருப்பதற்கு அர்த்தமேயல்லாமல், அது புறக்கணிக்கப்பட்டால், ஜனங்களுக்கு ஆதிபத்ய உரிமை இல்லை யென்பதற்கும் சர்வாதிகாரப் போக்கு இருக்கிறதென்பதற்கும்தான் அது எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும்.

“ஆகவே, நான் குறிப்பாகச் சொல்வதென்னவென்றால், சபையில் இன்றைக்கு இந்தத் திட்டம் நிறுத்தப்படவேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கக்கூடிய காலத்தில், அந்தத் தீர்மானத்தின்படி அந்தத் திட்டம் நிறுத்திவைக்கப்படாமற் போனால், ஜனங்களுடைய ஆதிபத்ய உரிமை

[24th December 1953] [Sri P. Ramamurthi]

இன்றைக்குப் புரிமுதல் செய்யப்படுகிறது, இந்தச் சபையை அவமதிக்கப் படுகிறது, இந்தச் சபை மட்டுமல்ல, இந்த மக்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வகிப்பதற்கு அங்கத்தினர்கள், ஆகவே, இந்த ராஜ்ய மக்கள்தான் இன்றைக்கு அவமதிக்கப்படுவதாக இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இந்தப் பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்டதில், இதைக் கட்சி மனப்பான்மை கொண்டு பார்க்கக் கூடாதென்று கூறினார்கள். உண்மையாக அதைத் தான் நானும் இன்றைக்கு வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். கட்சி மனப்பான்மையைக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்கக் கூடாது. மேலும் இன்றைக்கு இதை வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்று கேட்டால், இந்தக் கல்வித் திட்டத்திற்கு இந்த நாட்டிலுள்ள பலதரப்பட்டவர்கள் எதிர்ப்பாக அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் மட்டுமல்ல. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை மக்களும்—அவர்கள் அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களல்லாமல் இரக்கலாம்—அரசியலில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்களாகவும் இருக்கலாம்—எல்லோரும் இந்தத் திட்டத்தை எதிர்த்திருக்கிறார்கள்.

“உதாரணமாக, தென்னிந்திய உபாத்தியாயர்கள் சங்கம்—அதில் அரசியல் வாதிகள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? முடியாது—தங்களுடைய வருடாந்திர மகாநாட்டில் ‘இந்தத் திட்டம் சரியான திட்டம் அல்ல’ என்று சொல்லி அவர்கள் பல காரணங்களை எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

“‘ஹிந்து’ பத்திரிகை சொல்லியிருக்கிறது. ‘ஹிந்து’ பத்திரிகையானது திராவிடக் கழகத்தையோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையோ ஆதரிக்கும் பத்திரிகை என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். அல்லது கம்யூனிஸ்டு கட்சியை ஆதரிக்கும் பத்திரிகை என்றும் சொல்லிவிடமாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்தப் பத்திரிகையே தங்களுடைய தலையங்கத்தில் தொடர்ச்சியாக இந்தத் திட்டம் சரியானது அல்ல என்று எதிர்த்து வந்திருக்கிறது. நாட்டில் இன்றைக்கு ஜனங்கள் பல்வகைப்பட்ட துறையில் இருப்பவர்கள் இதற்கு வேண்டிய எதிர்ப்பை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த எதிர்ப்பைப் பிரதிபலிப்பவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் மட்டுமல்ல. இந்த ராஜ்யத்தில் ஜனங்களின் மத்தியில் வேலை செய்யும் அத்தனை கட்சிகளும் இதை எதிர்க்கின்றன. ஏன், காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளேயே இந்தத் திட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு இருக்கத்தான் செய்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டத் தேவையில்லை. ஆகவே, இதை கட்சிப் பிரச்சினையாகக் கொண்டு, ‘நாம் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டோம், ஆகவே, அதை எந்தவிதத்திலும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும்’ என்ற ஒரு மனப்பான்மையில் காங்கிரஸ் கட்சி இன்றைக்கு இதைக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய காலத்தில், எதிர்க்கட்சிகள் எதிர்க்கின்றார்கள்; ஆகவே, இதை விட்டுக் கொடுப்போமேயானால், கட்சிக்கு இருக்கும்படியான கௌரவம் போய்விடும் என்ற மனப்பான்மையை நீங்கள் விட்டொழிக்கவேண்டும். சர்க்கார் கட்சிதான் இன்றைக்கு கட்சி மனப்பான்மையை விட்டொழிக்க வேண்டுமேயொழிய எதிர்க்கட்சிக்கு அந்த உபதேசம் தேவையில்லை. உங்களுக்கே அந்த உபதேசத்தைக் கூறிக்கொள்ள வேண்டுமென்று சர்க்கார் தரப்பில் உள்ளவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“இந்தத் திட்டம் சம்பந்தமாக முழு விவாதத்தை பின்னாடி வைத்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக, சர்க்காருக்கு இன்றைக்கு கல்வி சம்பந்தமாக—ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றி மட்டுமல்ல—என்ன கொள்கை இருந்துவருகிறது என்பதுதான் நம் முன்னுள்ள பிரச்சினை. சார்ஜன்ட் கமிஷன் இதைக் குறித்து பிரமாதமாக கூறுகிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கல்வி சம்பந்தமாக ஒரு பெரிய அத்தியாயம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. திலுப் கல்வி சம்பந்தமாக ஒரு பிரச்சினை அமுலாக்குவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான உத்தேசம் உண்டா? இரண்டரை வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆனால், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலுள்ள காரியங்கள் எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதுதான் பிரச்சினை.

“உண்மையிலேயே இந்த நாட்டில் கல்வி பயன்தரத் தகுந்த முறையில் அமுலாக்கப்படவேண்டுமானால், நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு,

[Sri P. Ramamurthi] [24th December 1953]

வருங்காலத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய சக்தி வாய்ந்த நம்முடைய குழந்தைகளுக்கு, உண்மையிலேயே கல்வி பயன்தரத் தகுந்த முறையில் இருக்கவேண்டும். வருங்காலத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு கல்வி போதிக்கும்படியான உபாத்தியாயங்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் ஏனையவாழ்க்கைத்தரம் உயர்த்தப்படவேண்டும். அவர்கள் இன்றைக்கு நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்த முடியாமல் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே குழந்தைகளுக்கு நல்ல முறையில் கல்வியளிக்க வேண்டுமென்றால், அதைப் போதிக்கும்படியான உபாத்தியாயங்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிற சிபார்சை எந்த அளவுக்கு இந்த சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறதென்று பார்த்தால், ஒன்றும் கிடையாது. அவர்கள் வாழ்க்கை நிலை இன்னும் உயர்த்தப்படவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்று சொன்னால், 'நாங்கள் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டுவிட்டோம் உங்களுக்கு' என்று பறை சாற்றிக்கொண்டும், பிரசாரம் செய்துகொண்டும் இருப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்? இப்படி மக்களை ஏமாற்றுவதற்குப் பதிலாக 'முடியாது' என்று பரிந்துரைக்கச் சொல்லிவிடலாம். பிரமாதமாகச் சொல்லப்பட்ட ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தை எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள், நடைமுறையில் எவ்வளவு தூரம் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சபையில் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்காமல் இருப்பது வருத்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷயம்.

“இன்று கல்வி சம்பந்தமாக என்ன கொள்கை நமக்கு இருக்கிறது? 'நாங்கள் இன்றைக்கு "Basic education" அதாவது அடிப்படையான ஒரு கல்வித்திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறோம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த அடிப்படைக் கல்வித்திட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கு என்ன முயற்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது? என்ன இந்த 'Basic education' என்று கேட்கிறேன்? இந்த அடிப்படைக் கல்வித் திட்டம் என்பது என்ன? என்ன விதமான பெரிய மாறுதலை அது இந்த நாட்டில் ஏற்படுத்திவிட்டது? கல்வி சம்பந்தமாக நம்முடைய கண்ணோட்டம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற பிரச்சனை எழுகிறது. அடிப்படையான கல்வித்திட்டம் என்று சொன்னால், இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சமூக அமைப்பு அப்படியே இருந்து தான் ஆகவேண்டுமா? இந்த நாட்டில் சமூக அமைப்பை எடுத்துக் கொண்டால், தொழில் நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால், நீண்ட கால அபிவிருத்தி தடைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அவைகளில் முன்னேற்றம் எதுவும் இல்லை.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN:—“'Basic education' ஐ அடிப்படைக் கல்வி என்று சொல்லுகிறார். ஆதாரக் கல்வியா, அடிப்படைக் கல்வியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?”

10-40 SRI P. RAMAMURTHI:—“அது அடிப்படைக் கல்வியா, அல்லது ஆதாரக் கல்வியா என்று எனக்கு தெரியவில்லை. ஆங்கிலத்தில் 'Basic Education' என்று இருப்பதைத் தமிழில் 'அடிப்படைக் கல்வி' என்று மொழிபெயர்த்திருக்கிறோமே யொழிய, வேறொன்று முறையானது இந்த நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆதாரக் கொடுப்பதாகவும் இல்லை; சமூகத்தின் அஸ்திவாரத்திற்கு வேண்டிய ஒரு அடிப்படையும் அதில் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

“ஆகவே, கல்வி சம்பந்தமாக இன்றைய பிரச்சனை என்ன? நம் நாட்டு மக்கள் முன்னேற வேண்டுமானால், நம்முடைய பொருளாதாரம் உயரவேண்டுமானால், தொழில்கள் வளர்ச்சியடையவேண்டுமானால், உலகத் தரம் இன்றைக்கு முற்போக்காக இருக்கக்கூடிய நாடுகளில் பூராவும்—நான் விஞ்ஞான வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அமெரிக்காவும் அம்மாதிரி விஞ்ஞான வளர்ச்சி ஏற்பட்டால்தான் நம் நாட்டிலும் அடைந்ததாகச் சொல்லலாம். நம் நாட்டில் உள்ள பிள்ளைகள் எல்லோருக்கும்

[Sri P. Ramamurthi] [24th December 1953]

கூட எந்த காலத்தில் நாம் ஒரு 'scientific education' விஞ்ஞான அடிப்படையில் ஒரு கல்வித் திட்டத்தை வகுத்துக்கொடுக்கிறோமோ அன்றைக்குத்தான் நம் நாடு முன்னேற முடியும். விஞ்ஞானத் துறையில் முன்னேற்றத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு கல்வித் திட்டம் இல்லாமல் போனால், இன்றைக்கு நம் நாடு எப்படி முன்னேற்றமடையப் போகிறது? நம் நாட்டில் எப்படித் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படச் செய்ய முடியும்? சென்ற வருஷ காலங்களில் நாம் சிறு சிறு குடிசைத் தொழிலை நடத்தி கொண்டே வந்திருக்கிறோம். அம்மாதிரி குடிசைத் தொழில்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, நாம் இனியும் திருப்தியடைந்திருக்க முடியாது. அப்படியாவது குடிசைத் தொழில் வளர்ச்சியிலாவது இன்றைக்கு ஏதாவது அபிவிருத்தியைச் செய்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், 27 கோடி ரூபாய் குடிசைத் தொழில் அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக 2,069 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் ஒதுக்கியிருக்கும்போது குடிசைத் தொழிலிலிருத்திக்காக 27 கோடி ரூபாய் மட்டும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களென்றால், அவர்களுக்கே இதில் நம்பிக்கை இல்லையென்பதைத்தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. பிரசாரத்திற்காக அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே தவிர, உண்மையாகவே அவர்களுக்கு குடிசைத் தொழில் அபிவிருத்தியில் அக்கரை இருக்குமானால், 2,069 கோடி ரூபாயிலிருந்து இவைகளுக்காக 27 கோடி ரூபாயை மட்டும் ஒதுக்கி வைத்திருக்கமாட்டார்கள். இது நடைமுறைக்கு உகந்தது அல்ல என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். அதைத்தான் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம்.

“குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி அடையச் செய்கின்றோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற அதே சமயத்தில், இன்றைக்கு அவை செத்துக் கொண்டிருப்பதை அனைவரும் பார்க்கின்றோம். அவைகளுக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் ஒன்றும் செய்துதரப்படவில்லை யென்பதையும் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். இந்த நாட்டில் வருங்காலத்தில் உண்மையான அக்கரை யிருக்குமானால், இந்த நாட்டு வருங்காலத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு உண்மையாக நல்லதொரு கல்வியை அளிக்கவேண்டுமானால், இந்த நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும். இந்த நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியை விரைந்தி செய்வதற்குத் தேவையானவர்களை நாம் அமெரிக்கா போன்ற பல நாடுகளிலிருந்து நிறுணர்களை அழைத்து வந்து, நம் நாட்டிலிருக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய பயிற்சியை அளிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய 35 கோடி மக்களும் வருங்காலத்தில் முன்னேற முடியும். வருங்காலப் பிரஜைகளாகிய குழந்தைகளுடைய நன்மையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, அவர்களுக்கு விஞ்ஞானத் துறையில் பயிற்சி அளிக்க வேண்டியது அவசியம். அந்த கண்ணோட்டத்தோடு சர்க்கார் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதுதான் இதுவரை கிடையாது.

“இந்த ஒரு கல்வித்திட்டம் இந்த நாட்டில் அமுலாக்கப்படவேண்டுமென்றால், உண்மையில் அது எப்படி சாத்தியம்? நம்முடைய மக்களுக்கு தமிழிலேயே எல்லாவிதமான பாடங்களும் போதிக்கப்பட்டால்தான் அவர்கள் வளர்ச்சியடைய முடியும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் விஞ்ஞானத் துறையிலும், மற்றெல்லாத் துறையிலும் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். அப்பொழுதுதான் கலை வளர்ச்சி ஏற்படும். தமிழ் மொழி வளர்ச்சி ஏற்படும், அதற்கான காரியங்களை சென்ற ஆறு வருஷ காலமாக சர்க்கார் பற்றும், அதற்கான காரியங்களை சென்ற ஆறு வருஷ காலமாக சர்க்கார் ஏதாவது செய்திருக்கிறதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இது மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நீண்ட காலமாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நீண்ட காலமாக விலக்கங்கள் இன்னும் நம் நாட்டில் இருந்து இருந்ததினால் அவர்களுடைய சின்னங்கள் இன்னும் நம் நாட்டில் இருந்து வருகிறது என்று சொன்னால் அதைக்கண்டு அவமானப்படவேண்டும். ஆங்கில பாஷைதான் இன்னும் இந்த நாட்டில் முக்கியமாக இருந்து வருகிறது. உலகத்தில் எந்த தேசத்தையும் எடுத்துப் பாருங்கள். எங்கள் பாஷையில் இல்லாத இலக்கியங்கள் வேறு எந்த பாஷையிலும் இல்லை; எங்கள் பாஷையில் புதிய இலக்கியங்கள் இருக்கின்றன, என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ஒவ்வொரு நாட்டிலும். உலகத்தில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் வாழ்கின்ற எந்த நாட்டு மக்களாவது வேறு உண்மையாக சுதந்தரமாக வாழ்கின்ற எந்த நாட்டு மக்களாவது வேறு மொழியைப் பயிலுகிறார்களா? வேறு மொழியின் மூலமாக தங்கள்

[Sri P. Ramamurthi] [24th December 1958]

கல்வியைப் பெறுகின்றார்களா ? நமது மொழி வளர வேண்டுமானால், நமது கல்வித்திறன் வளரவேண்டுமானால், நமது மக்களின் கலை, ஆர்வம், வளரவேண்டுமானால், நமது மக்களின் நாகரீகம் வளரவேண்டுமானால், விஞ்ஞான அறிவு வளரவேண்டுமானால், தாய் பாஷையிலேயே கல்வி கற்பிக்கப்படவேண்டும். நீந்தக் கற்றுக்கொண்டபிறகுதான் சமுத்திரத்தில் இறங்கவேண்டும் ; இல்லாவிட்டால் இறங்கமாட்டேன், கொஞ்சக்கொஞ்சமாக நீந்துவதற்கு கற்றுக்கொண்டபிறகுதான் நாங்கள் தண்ணீரில் இறங்குவோம் என்று சொல்வதை விட்டுவிட்டு, உடனடியாக இன்றைக்குத் தமிழ் மொழியிலேயே கல்வி கற்பிக்கப்படவேண்டும். ஆரம்ப கல்வி மட்டுமல்ல, மத்தியதரக் கல்வி, செகண்டரி கல்வி, எல்லாம் உடனடியாக அவரவர்கள் தாய் மொழியில் பயிலுவதற்கு வேண்டிய வசதியைச் சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

“இந்தத் துறைகளிலெல்லாம் சர்க்காருக்கு எந்தவிதமான கொள்கையும் இல்லாத காரணத்தினால் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கின்றேன்.”

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

10-5) * SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:— “Deputy Speaker, Sir, ഈ ബസ് ഇററിൽ വിദ്യാഭ്യാസ നയം പൊതുവില്ല, പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തുള്ള പ്രത്യേകിച്ചും 1948-50 കാലങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയമായ കാരണങ്ങൾ ആരോപിച്ചുകൊണ്ട് റദ്ദ് ചെയ്യപ്പെട്ട സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളെ തിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന പരാമർശിച്ചും പുതിയ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിയെ സംബന്ധിച്ചും കല്യാശ്ശേരി യയർ ഫെലോമണി സ്റ്റുളിനു എടുപ്പ് എടുക്കുന്നത് തദ്ദേശം നിർത്തിവെച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ചും ആൻ ഡബ്ല്യുനോപക്ഷേപങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പുതിയ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള റിപ്പോർട്ട് അംഗങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രത്യേകമായ ഒരു ചർച്ചയും ഇവിടെ നടക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ അതിലുള്ള പ്രത്യേക സംഗതികളെക്കുറിച്ച് ഓണിറ്റോർ ചർച്ച ചെയ്യണമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. എന്നാലും ഒന്നരത്ത് സംഗതികൾ എന്നീ ഒരു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ആറു കൊല്ലത്തെ അധികാരസ്ഥിതിക്കുശേഷം, മൂന്നു കൊല്ലത്തെ റിപ്പബ്ലി കൻ ഭരണഘടനക്കുശേഷം, ഏഴാമത്തെ കൊല്ലവും പഴയ സാക്ഷ്യ ധർമ്മങ്ങൾ അനുവർത്തിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള അടിമ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിയാണ് ഇന്നും ഈ ഗവണ്മെന്റ് അനുവർത്തിച്ചുവരുന്നത് എന്നത് ഖജ്ജാകരമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. മിൻറോ മേർജി ഭരണപരിഷ്കാരത്തിനുശേഷം, 1951 ലെ മൊൺടേറ്റു ഫെസ്കോഫ് ഭരണ പരിഷ്കാരത്തിനുശേഷം, 1955 ലെ ഇന്ത്യ ആക്റ്റിനുശേഷം 1947 ലെ അധികാരസ്ഥിതിക്കുശേഷം കൂടി 1955 ലെ ഗ്രാൻ-ഇൻ-എ ഫീൽഡ് കോഡ് ആണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു അടിസ്ഥാനമായി നില്ക്കുന്നതെന്നു കേട്ടാൽ ഖജ്ജാ കൊണ്ട് രാജ കനിക്കാണു ഒരു രാജ്യപ്രേമിയും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ആൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ബഹുജനങ്ങളെ അടിമത്വത്തിലും കല്യാശ്ശേരി അടക്കമുള്ള ആഴ്ത്തിവെക്കുന്നതിനാണ് ഇന്നും ഈ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നാണ് എന്റെ വ്യക്തമായ അഭിപ്രായം. ഭരണഘടനയിൽ 45-ാം വകുപ്പ് അനുശാസിക്കുന്നത് പത്തു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ—അതിൽ മൂന്നു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു—ആറു നാളിലുള്ള പതിനാലു വയസ്സുവരെയുള്ള എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധവും സൗജന്യവുമായി നൽകണമെന്നാണ്. എന്നാലും നമ്മുടെ സ്റ്റേറ്റു ഗവണ്മെന്റ് പതിനാലു വയസ്സ് പ്രായമുള്ള കുട്ടികൾക്കെന്ന എത്രയുണ്ടെന്ന അറിയാത്തതിനാൽ നടപടി കൂടി ഇനിയും ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. പത്തു കൊല്ലം വയസ്സാണ് ഇവിടെ സ്റ്റേറ്റു വയസ്സായി ഗണിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവയിൽ തന്നെ അധികവും ഇന്നും പാഠശാലകളിൽ പോകാതെ ഇരിക്കുകയാണ്. അതിന്നു പ്രധാനമായ കാരണം കൊടുമ്പിരി കൊള്ളുന്ന ദാരിദ്ര്യം മാത്രമാണ്. അർജൻ കമ്മറ്റി റിപ്പോർട്ടുക്കണു പറയുന്നതാണ് ‘പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസ പ്രചാരണം ഫലപ്രദവും വിജയകരവുമാണെന്നതിൽ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും വീട്ടിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നാലും കൊള്ളാം സ്റ്റുളുകളിൽനിന്നും കൊടുത്താലും കൊള്ളാം. മദ്ധ്യാഹ്നഭക്ഷണം ഉണ്ടായാലു മതിയായവ’ എന്ന്. ‘Every child should be provided with a midday meal, either brought at home or given from school.’ എന്നാൽ ഭൂരിപക്ഷവും വീട്ടിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് നമ്മുടെ ദരിദ്രനായനായനായ കുട്ടികൾ. അതിന്നു മേൽ ഗവണ്മെന്റ് ചെലവിടാൻ അധിക ഉപകർഷണം കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നത്

24th December 1953] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

[illegible]

“മലബാറിൽ തീർച്ചയായും പതിനാലു വയസ്സ് പ്രായമുള്ള കുട്ടികളുടെ എണ്ണം എട്ടു ലക്ഷത്തോളം വരുന്നെന്നാണ് ഏകദേശം അറിവ്. ഗവണ്മെണ്ടു കണക്കുപ്രകാരം 1986, 197 ആണെങ്കിലും, ഇത് ഏറെക്കുറെയാണ് എന്നിരിക്കെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തത്. ഇന്നു നാലു ലക്ഷത്തോളം കുട്ടികൾ സ്കൂളിൽ പോകുന്നുണ്ടെന്നാണ് ഗവണ്മെണ്ടു പറയുന്നത്. ഇതു സ്കൂളുകളിലെ കണക്കുകളാണ്. ഇതു ശരിയല്ല. ഇന്നു മലയാളത്തിൽത്തന്നെ സംസാരിക്കുവാൻ എന്നിരിക്കെ സംസാരിക്കാത്തവരുണ്ട്. മലിയാളി ഗവണ്മെന്റിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ ഉപവകുപ്പുകൾ മിസ്റ്റർ രാമചന്ദ്രൻ ഒരു മലയാളിയാണ്. Education Department-ലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ പലരും മലയാളികളാണ്. അവരെല്ലാം ഇവിടെയുള്ളവരാണ്. സംഗതികൾ ഗവണ്മെന്റിനു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ ഒരുക്കം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർ ഉണ്ടെന്നും അവർക്ക് മലയാളത്തിൽത്തന്നെ സംസാരിക്കുന്നതിൽ എന്തിനും അർത്ഥമില്ല.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The hon. Member must address it to the House and not to the Educational Adviser.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ What I was saying is that since the Government have appointed the Educational Adviser . . . ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Why not the hon. Member speak in English? ”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I have been speaking in Malayalam ever since the present session began and I shall continue to do so now also."

[illegible]

[24th December 1953]

11-12
a.m.

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த சபையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் கல்விமான்ய பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன். ‘எதிர்க்கட்சியால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை எதிர்க்கின்றேன். இன்று நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கல்விக்காக சர்க்காராலே செய்யப்படும் செலவு குறைவானது என்றெல்லாம் இங்கு பலர் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அந்த எண்ணத்தில் இல்லை. நம்முடைய வரவு செலவு திட்டத்தில் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை மிகவும் கணிசமானதாகவே இருக்கிறது. முந்தைய கணக்குகளையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இப்போது கல்விக்கு நம் ராஜ்யத்தில் அதிக கவனம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற ராஜ்யங்களில் செலவிடப்படும் தொகையோடு நம் ராஜ்யத்தின் தொகையை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் போது பெருமைப்படக்கூடிய அளவிலேயே இருக்கிறது.

“ கல்விக்காக நம்முடைய சர்க்கார் அதிக அக்கரை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. நமக்கு கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரங்களிலிருந்து ஆரம்ப கல்விக்காக நேரடியாக சர்க்கார் 67.6% தன் நிதியிலிருந்து செலவிடுகிறது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலிருந்து 25.4% செலவு செய்யப்படுகிறது. மிகுதியை தனிப்பட்டவர்கள் செலவிட்டு சர்க்காரிடம் மானியம் வாங்கி பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்துகின்றனர். தனிப்பட்டவர்கள் ஏற்கும் செலவு 100க்கு 7 தான். ஆகையால் 93 சதவிகிதம் சர்க்காராலும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களாலும் ஆரம்பக்கல்விக்கு செலவிடப்படுகிறது.

“ எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் அதிகமாக கொடுப்பதில்லை, அவர்கள் நிலை உயர வேண்டுமென்றார்கள். அதில் உண்மை இருக்கத்தான் இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளமே ஒழுங்காக கொடுக்கப்படுவதில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்த அடிப்படையிலே பார்த்தால் தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படும் பள்ளிகள் செய்யும் செலவு மொத்தச் செலவில் 7% க்கும் குறைவாகவே இருக்கிறது. இந்த முறையிலே செலவிடப்படும் தொகையை கொண்டுபார்த்தால் கல்விக்காக நம் சர்க்கார் சிறந்த சேவை செய்கிறது. இதில் பொதுமக்களும், எதிர் அரசியல் கட்சியும் ஒத்துழைக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் பெரும் ஏமாற்றமே. இதற்கு நாம் வெட்கப்படத் தான் வேண்டியிருக்கிறது.

“ தற்காலத்தில் அரசாங்கம் பொதுமக்களுடைய நன்மைக்கான ஸ்தாபனம் (வெல்பேர் ஸ்டேட் ஐடியல்) என்று சொல்லுகிறோம். சர்க்கார் முயற்சிகளில் அரசியல் கட்சிகள் எவ்வளவு அக்கரை செலுத்துகின்றன என்று யக் கல்வி என்னும் முறை சிலவருஷங்களுக்குள்ளே ஏற்படுகிறது. கட்டா முறையிலே அநேக சென்டர்களில் கட்டாயக் கல்வி புகுத்தப்பட்டது. புதியதாக ஏற்படுத்தும் போது அநேகம் பிள்ளைகள் சேர்க்கப்பட்டார்கள். புதிய நாளடைவில் ஓரிரண்டு பிள்ளைகள் வருவது கூட கடினமாகி விட்டிருக்கிறது. பின்னர் ஆசிரியர்கள் வேலையில்லிருந்து ஓய்வு செய்யப்படுகிறார்கள். ஆகையால் பொதுமக்கள் ஒத்துழைப்பு அவசியம் என்பது தெரியவரும். தங்கள் தங்கள் ஊருக்கு பள்ளிக்கூடங்கள் வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். சர்க்கார் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்வார்கள். பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கப்படும் நிலையில் இரண்டு உபாத்தியாயங்கள் இருப்பர். சில பிள்ளைகள் வரும். முதலாவது பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து ஒரு உபாத்தியாயமாக மாறுபடுகின்றன. ஆகவே மக்களுக்கு பள்ளிக்கூடம் வேண்டுமென்றும், சர்க்கார் இதற்கு மேலும் அதிகமாக செலவிடவேண்டுமென்றும் கிளர்ச்சி செய்வதை விட பள்ளிகளைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஆர்வம் மக்களிடையே ஏற்பட அக்கரை காட்டுவார்களேயானால், மக்களுக்கு உணர்ச்சியும், உற்சாகமும், அக்கரையும் ஏற்பட்டு கல்வித்துறையில் மக்கள் முன்னே முடியும்.

“ ஆனால் எனக்கு ஒரு அபிப்பிராயம் உண்டு. அதாவது நம்முடைய நாட்டிலே விஞ்ஞான ரீதியாக கல்வி அமைய வேண்டுமென்பது. எனக்கு

[24th December 1953] [Sri K. Parthasarathy]

முன் எதிர்க்கட்சி தலைவரகூட இதுபற்றி கூறினார். நம்முடைய தொழில் கல்வி பெரிய கைத்தொழிலா, குடிசைக் கைத்தொழிலா என்ற அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கமுடியும். ஆனால் கல்வி விஞ்ஞான ரீதியாக அமைய வேண்டுமென்பதில் யாருக்குமே அபிப்பிராயபேதம் இருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன். பார்க்கப்போனால் நம்முடைய கல்வி அவ்வாறு அமையவில்லை. இப்போதுள்ள நிலைமையில் கிராமமக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு கல்வி அவசியமானதாக இருக்கவில்லை. மக்களை தொழிலிலே அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள செய்யவேண்டும்; அது செய்யப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் கல்வித் திட்டம் மட்டும் அல்ல. நாட்டிலே ஆரம்ப படிப்பாடல்களிலே பயின்றவர்கள் தொழில்களை கற்றுக்கொள்ள தமிழிலே நல்ல தொழில் வளர்ச்சி புத்தகங்கள் கிடையாது. விவசாயத்தைப்பற்றி விவசாயி படித்துத் தெரிந்து செய்யக்கூடிய தமிழில் விவசாயத்தைப் பற்றி புத்தகம் நம் நாட்டிலே இல்லை. ஆரம்பப் பள்ளிகளில் 5-வது வரை புத்தகம் நம் நாட்டிலே இல்லை. அதற்கு பிறகு ஆடு, மாடு வளர்ப்பு, விவசாயம் போன்றவைகளைக் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய எளிய தமிழ்ப் புத்தகங்கள் இல்லை. பிறரைக்கேட்டு அறிந்து செய்யக்கூடிய அளவிலே தொழில் பயிற்சி உள்ளது. ஆகையினால்தான் தமிழ் நாட்டில் மக்கள் கல்வியில் அதிகம் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. பிற நாடுகளைப்பார்க்கலாம். எந்த புக-ஸ்டாலிலும் ஒரு தச்சு வேலை செய்வதற்கோ, Smithy வேலை செய்வதற்கோ அல்லது வேறு ஏதாவது ஒன்றைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளவோ வேண்டுமானால் அதற்கு மலிவானவிலையில் எளிய நடையில் பிறருடைய உதவியின்றி சிறிது படித்தவனும் தானே படித்து அறிந்து கொள்ளக்கூடிய பல ஆங்கில புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. இதனால் அங்கு தொழிலபிவிருத்தி ஏற்படுகிறது. கல்விக்கு அவசியம் இருக்கிறது. மக்களிடையே கல்வி யறிவு பெறவேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்படுகிறது.

“ நம் நாட்டிலும் இம்மாதிரி தொழிலபிவிருத்தி ஏற்படக்கூடிய வகையில் எளிய தமிழ் புத்தகங்கள் வெளிவரச் செய்யவேண்டும். வெளி நாடுகளில் எந்தத் துறையிலே வேண்டுமானாலும் பிறர் உதவியின்றி தானே படித்து செய்யக்கூடியது போல் நம் நாட்டிலும் எல்லாத் துறைகளிலும் இம்மாதிரி யான தொழில் அறிவு புத்தகங்களை தமிழில் வெளியிட்டு மலிவான விலையில் மக்களுக்கு கிடைக்க உதவுமாறு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவ்வாறு பெருமளவில் முடியாவிட்டாலும், சிறிய அளவிலாவது சிறுசிறு புத்தகங்களை மலிவான விலையில் கொண்டுவருவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரியான புத்தகங்கள் நம்நாட்டு கிராமப்புற மக்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படும். மக்கள் கல்வியில் ஆர்வம் கொள்ள காரணம் ஏற்படும். வெறும் அழகான வர்ணப்படம் போட்ட ஆபாசப் புத்தகங்களை வெளியிடுவதைக் காட்டிலும், இம்மாதிரியான புத்தகங்கள் வெளிவந்தால் வெறும் கல்வி அபிவிருத்தி அடைவதோடு, தொழிற்கல்வியும் அபிவிருத்தி அடையும் நாம் உண்மையான கல்விக்கு பணத்தைச் செலவிட்டவர்களாகவும் ஆவோம். ஆகவே இம்மாதிரியான அபிவிருத்தியில் அக்கரைகாட்டுமாறு கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, I do not wish to cover the ground already covered by the previous speakers regarding the Modified Scheme of Elementary Education—that grandiloquent expression—which has been criticised and, according to me, deservedly. There was a strange incident here, the accused choosing the assessors and judges, that is to say, the Government themselves appointing their own Committee to give an award upon this Scheme. But, I should say that in spite of this selective privilege of appointing their own Committee, the award or the verdict has not been very favourable and the Paru-lekar Committee has really damned the Scheme with faint praise, if I may say so. I do not wish to dwell on that aspect of the

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [24th December 1953]

matter as it has been covered already and as it is sure to come up again for discussion at a later stage of the present session. I must mention that education has been going on as usual as it was before although the Government insisted that the Modified Scheme would be put through notwithstanding the Assembly's decision to the contrary. The Scheme has not been simply working; it has just been officially working. In practice, it is not working, so much so, there is not much of disturbance or change or upset or upheaval anywhere in Malabar. I can speak about Malabar and I know how the boys have been going to schools as before and they have been returning home as before though the attendance registers may show three hours for one set of people and three hours for another set of people. Officials on the spot know the practical difficulties, and they might probably wink at it. But so far as the Government and their advisers are concerned, the Scheme is working very wonderfully, there is not much of unrest or agitation and things are passing off as usual. If this is the kind of ostrich-like policy that is going to be adopted, there need be no bother about it. But if it is a case of incisive investigation and trying to find out how the scheme is working, there is hardly any doubt that the scheme is a flop and it is not going to subsist. If you go to villages, you will see that it is not working there. I am speaking with reference to villages in Malabar.

"Now, I must certainly pass on to the new system, that has been introduced, of direct payment to the teachers. I certainly compliment the Government on this bold policy of paying directly to the teachers. This is really an admission of the weakness of the existing system. The present system of trading in education and particularly treating primary education as an article of merchandise, of purchase and sale and entrusting it to private agencies or private managements is really vicious. It really does not work on the administrative side; and it does not work on the practical side also. The whole thing has been reduced to mere profit and loss business. The sooner we get rid of this system of trading in education, that is, aided elementary education scheme, the better for us. Making payments directly to teachers instead of through the management, that is, bypassing the management, is only a half-way house. Mere payment of salary is not going to cure all the ills attached to the aided system. On the other hand, the only way in which the problem of primary education can be solved so that the younger generation may benefit, is by the State taking over the administration of schools or entrusting them to public bodies like panchayat boards, district boards and taluk boards if they are going to be revived. It should never be entrusted to mere private agencies. The present system of paying directly to the teachers is a step in the right direction. At the same time, once again I emphasise and urge the Government to go the whole hog and take over the management of primary institutions and administer them as part of State work. That is the only way by which the Government of the State can fulfil the obligations laid down under the Directive Principles of the Constitution.

24th December 1953] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

"There is yet another point that I wish to emphasise on this occasion and it is a very important one. It is about the technological progress that has got to be made by the country. We are living in a scientific age. We have got to make scientific progress. There is no point in merely having the old type of educational system that has been handed down to us by the foreigner during the period of his domination. In this scientific age—almost atomic age—any country survives only according to the extent of progress it is able to make on the technological or scientific side. Let us see, in the Budget, what allotment is made on the technological side. In fact, we do not have any higher technological institutes run by the Government. There is, perhaps, only one institute in the whole State, that is, the Madras Institute of Technology. I remember that on an earlier occasion when Dr. M. V. Krishna Rao was here as Education Minister, I had put an interpellation about the subvention or grant that the Government had made to institutions which are not able to stand on their own legs. He gave an answer that the Government would consider the feasibility of making some grant in the future. I wonder if anything has been done in the matter, whether any grant has been given to the Madras Institute of Technology or for that matter any Institute of Technology. It is time that we have some courses available for Higher Technology. Technological progress is the acid test of real progress of a nation. If the Government do not make any provision in this Budget for higher technological courses, we are really going to be poorer for it. In this connection, I may also mention that there must be a technological bias introduced in the educational system right from the secondary stage. We have some Polytechnics. We must have more Polytechnics. What we have already got is inadequate. We must have many more. Unless we emphasise rightly the need for more Technological Institutions, we will be going in a backward direction. I, therefore, request the Government to give better thought for technological studies and here I must say that Technological studies are very, very costly. The engineering course or any other course in the Institute of Technology will be very, very costly. I believe it is not the idea of the Government that only children of aristocrats and big officials should go and get admission to these costly courses; the children of poor men must also have avenues open to them for having Technological education. So, these courses must be made less expensive. More scholarships should be made available and further facilities must be given to the poor people and backward communities in the State. I, therefore, request the Government to reconsider their policy regarding technological studies.

"I may mention in passing and in conclusion that there has been one local matter which I wish to bring to the notice of the Government. It is about the Government Brennen College which is a first-grade college. Although it is a Government institution, it has been complaining about lack of buildings. The complaint has been standing for several years. Hon. Ministers have come and presided over its Annual Day function, which is one of the

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [24th December 1953]

methods of trying to convince the Government as to the real necessity of the college for better buildings. The University has threatened to disaffiliate the Government Brennen College, Tellicherry. They have notified that unless a suitable building to house the college is provided it will cease to exist. The Government do not seem to have been frightened by this threat. May be they are not seriously concerned with the existence or continuance of the Government Brennen College. May be that is the case. But we, in North Malabar, are deeply concerned with it. On behalf of the people of North Malabar I wish to reiterate this point and urge upon the Government to bestow their immediate attention upon the immediate construction of a suitable building to house the College. That is the need of the hour. I am sorry to note that an element of competition, an element of rivalry has crept in. It is not within the pen of the Education Minister to shift overnight the college from Tellicherry to some other place. Nor is it correct on the part of the Government to plead financial stringency in the matter and stipulate a condition that failing substantial donations from the public of Kottayam and Tellicherry there is no other go but to shift the college to Cannanore or some other place. I think the primary concern of any democratic Government is not to wait for subscriptions from the public in respect of educational institutions. On the other hand, it is the bounden duty of Government to rush to the aid of their own institution, whose continuance is in doubt. Nay, it is all the more important that Government should not ride roughshod over the wishes of the people of Tellicherry, wherein the college is situated. Whether or not the people of Tellicherry or Kottayam subscribe a lakh or two lakhs of rupees for the construction of a building for the college, it is the primary duty of the Government (I want to reiterate this point) to maintain the Government Brennen College, Tellicherry. It is also absolutely necessary that being a Government institution catering to the needs of all the students of North Malabar, that college should be housed in a suitable building which the University regulations prescribe. I may also incidentally mention that some public contributions have also come in. I therefore request the Government to waive the present conditions and regulations which they have prescribed in this regard. As a citizen of North Malabar and as one deeply interested in the education of boys and girls in Tellicherry, I once again request Government to immediately proceed with the construction of a suitable building to house the Government Brennen College in accordance with the University regulations."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member's time is up."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" I also understand that the Tellicherry Municipality has come forward and has offered its building to house the college. As such we, the people of Tellicherry Municipality, are now devoid of proper civic life. Let me conclude by once again requesting the Government to immediately proceed with the construction of a suitable building for the

[Sri V. R. Krishna Ayyar] 24th December 1953]

Government Brennen College and thus incidentally restore to the Municipality its office which has at present been lent for the temporary location of the college."

* SRI K. UPPI :—" Mr. Deputy Speaker, I do not wish to detain the House with regard to the policy or general criticism of the Budget. Within two or three months from now on, we will have a full-fledged Budget discussion when the Budget for 1954-55 will be presented in February or March 1954. I shall content myself with bringing to the notice of Government certain relevant matters.

" I heartily associate myself with the sentiments expressed by the previous speaker, Sri V. R. Krishna Ayyar, about the construction of a building for the Government Brennen College, Tellicherry. It is very sad to note that in the matter of providing amenities in the educational sphere, Malabar is treated like Cinderella. Hitherto I was imagining that only in the matter of providing us in Malabar with more amenities by undertaking project works and the like, we have been treated in a Cinderella-like fashion. But now it has crept into the educational sphere also. This cry for a building for the Government Brennen College, Tellicherry has been there for the last several years. The people of North Malabar, the people of Kottayam taluk especially, have already come forward with substantial donations in this regard. But the response from the Government has been not up to the mark. I do hope that taking into account the sentiments expressed on the floor of the House by us hailing from North Malabar, the Government would immediately proceed with the construction of a suitable building to house the Government Brennen College at Tellicherry. With regard to the same college, I have once more to bring to the notice of the Government that the absence of an Urdu lecturer for the B.A. class is a great handicap to students who come out successful in the Intermediate classes from the same college.

" Let me now come to the new Educational Scheme, I mean, the modified scheme of elementary education. It is said that the new scheme is not a success in North Malabar. I am a villager hailing from North Malabar. I know the condition of the village schools. The success of the scheme primarily depends upon the teachers in village schools. It is working satisfactorily in many schools; but the successful execution of the present scheme rests mainly with the teachers in charge of the village schools. Unfortunately in North Malabar I have found that in some schools where teachers are of leftist political leanings, it is not working properly. The success of the scheme could be assured only if the political leaning of the teachers in charge of the village schools is corrected, because the success or failure of the scheme depends upon the political attitude of the teachers. We have to look to that and let the Government first enforce discipline amongst the teachers. The scheme is bound to succeed then.

[Sri K. Uppi] [24th December 1953]

"Let me revert to a subject which we had already brought to the notice of the Government during the time when the last Budget was discussed, I mean, the subject concerning 'Muslim Education'. I regret to say that the Government had been uncharitable to us, the Muslims, in this regard. We have been requesting the Government to provide for the teaching of Urdu and Arabic in the Government Arts College in Madras. But I am sorry to say that Government have not yet taken any action in this matter. Another matter which we brought to the notice of the Government is this. In Malabar Sanskrit Pandits and Arabic Munshis were recruited by the Malabar District Board on the same scales of pay. But now the pay of Arabic Munshis with 20 or more years of service under the District Board High Schools in Malabar was suddenly cut by half by the District Board. Repeated representations bringing this grievance to the notice of the Government and requesting them to do bare justice to these unfortunate Muslim teachers have not yet borne fruit. I am only pleading for justice and fairness for the Muslims in Malabar. I am not demanding any extra benefit for them."

"Coming to the 'religious education' in schools I am thankful to the Government for permitting the imparting of 'religious education' in school buildings out of school hours. But let me inform them that the officers in charge of education in the districts, I mean, the inspecting officers of the Education Department, have not implemented the Government Order. The officers in charge of education in Malabar seem to be against the imparting of 'religious education' out of school hours, within the school building in spite of the fact that an order has been issued by Government permitting the same."

DEPUTY SPEAKER:—"Dr. (Mrs.) Soundaram Ramachandran."

(Not finding the Member in her seat, the Deputy Speaker was looking up for her. The Member was seen getting up from a back seat in the same block.)"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, may I suggest to hon. Members that while making their speeches, they might remain in their own seats? It will avoid confusion and that is the Parliamentary practice also."

DEPUTY SPEAKER:—"I think most of the Members are in their seats." (The Chief Minister was heard to remark: 'The mike may be out of order.')

11-40
a.m.

DR. SRIMATHI SOUNDARAM RAMACHANDRAN:—"கனம் உதவி

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கல்வி மானியத்தை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருப்பதை ஆதரித்து இந்த கல்வி திட்டத்தைப்பற்றியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் ஸ்ரீமான் கே. பார்த்த சாரதி அவர்கள் சில புள்ளி விவரங்களைச் சொன்னார். இந்த ஆரம்பக் கல்விக்காக சர்க்கார் செலவிடப்படும் தொகை அதாவது சர்க்கார் மூலமாகவும் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு மூலமாகவும் செலவு செய்யப்படுவது 93 சத

24th December 1953] [Dr. Srimathi Soundaram Ramachandran]

விகிதமும், உதவி பெறும் அதாவது ஏய்ட் ஸ்கூல் மானேஜ்மென்ட் மூலம் செலவழிக்கப்படுவது 7 சத விகிதமும் என்று சொன்னார். வேறு எந்த மாகாணத்திலும் இவ்வளவு தொகை உதவி பெறும் ஸ்தாபனங்களுக்கு உட்பட செலவு செய்யப்படவில்லை. அந்த முறையில் இந்த ஆரம்பக் கல்வி நடத்தப்படவில்லை. அநேகமாக நகரங்களுக்குத் தான் அந்த செலவை திருப்பி இருக்கிறார்கள். ஆகவே நம் சர்க்கார் ஆரம்பக் கல்விக் காக மிக நல்ல கணிசமான தொகையை செலவழிக்கிறார்கள். என்றாலும் இப்பொழுதும் நம் முன் இருக்கும் பிரச்சனை என்ன? கிராமங்களில் இன்றைக்குப் பார்த்தால் 20 சத விகித குழந்தைகள்கூட பள்ளிக்கு வரவில்லை. அவர்களும் ஒழுங்காக வருவது இல்லை. ஏன்? நாம் கிராமத்துடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளாமல் இருந்ததால்தான். ஆகவே நம்முடைய சுதந்தர நாட்டில் வயது வந்த எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை கொடுத்திருக்கும் நாளில் குழந்தைகள் எல்லோரையும் படிக்க வைத்து படிக்கச் செய்யும் வசதி அவர்களுக்குச் செய்து கொடுப்பது நம் முன் இருக்கும் பிரச்சனை. அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஆராயுமுன் மற்ற எந்த திட்டங்களை அமுலுக்குக்கொண்டுவரலாம் என்று சிந்திக்கவேண்டியது எல்லோருடைய கடமை. அதற்காக சர்க்கார் அவர்கள் ஒரு கணிசமான தொகையை ஆரம்பக் கல்விக்குச் செலவு செய்து வருகிறார்கள். ஆனாலும் இப்பொழுது 30 சத விகிதம் தான் செலவு செய்கிறார்கள். அந்த திட்டப்படி செலவு செய்ய வேண்டும் என்றாலும் இதை விட மூன்று மடங்கு அதிகம் செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும். அதற்கு நிதி இடம் கொடுக்குமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி இடம் கொடுக்காமல் போனால் இப்பொழுது இருக்கும் நிதியைக் கொண்டே அதிகமான குழந்தைகளை எப்படி பள்ளிக்குக் கொண்டு வர முடியும் என்பதை ஆராய வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் நமக்கு திருப்தி கொடுக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இல்லை என்றால் அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். இப்பொழுது பள்ளிக்கூடங்களில் ஐந்து வகுப்புகளில் இருந்தால் இரண்டு உபாத்தியாயர்கள் குழந்தைகளுக்கு படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கின்றனர். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இவ்விதம் இரண்டு உபாத்தியாயர்கள் ஐந்து வகுப்புகளுக்கு பாடம் சொல்லிக்கொடுத்தால் அதுவும் ஐந்து மணி நேரம் பாடம் சொல்லிக்கொடுத்தால் தரம் எப்படி உயர முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் என்ன செய்கிற வித்தை பண்ணுவதா? இவ்விதம் ஒரு உபாத்தியாயர் ஒரு வகுப்புக்கு மூன்று மணி நேரம் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தால் தரம் உயரத்தான்வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் கவனிக்கவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் பள்ளிக் கூடங்களை வைத்துக்கொண்டே கல்வியை எல்லா குழந்தைகளுக்கும் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும். புதுப் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதாக இருந்தால் கோடிக்கணக்கான பணம் வேண்டும். நம்மிடம் இப்பொழுது அதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லை. இப்பொழுது பொது ஜனங்களும் உதவ முன் வரவில்லை. இதைத் தெரிந்துகொண்டுதான் இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களை வைத்துக்கொண்டும் இருக்கும் உபாத்தியாயர்களை வைத்துக்கொண்டும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வரும் குழந்தைகளை அதிகரிப்பது என்றால் இதற்கு கல்வி முறையில் ஏதாவது ஒரு மாறுதல்தான் செய்யவேண்டும். இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதுதான். இப்பொழுது ஒரு உபாத்தியாயர் ஐந்து மணி சொல்லிக்கொடுப்பதை விட மூன்று மணி நேரம் சொல்லிக் கொடுத்தால் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் சொல்லிக் கொடுக்க வசதி இருக்கும். அதனால் படிப்பின் தரமும் அதிகமாகிவிடும். இவ்விதம் மூன்று மணி நேரம் சொல்லிக்கொடுக்கச் சொல்லி குழந்தைகளின் படிப்புத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று ஒரு திட்டத்தைக்கொண்டுவந்தால் அதற்கு எதிர்ப்பு எப்படி இருக்க முடியும். இருக்க முடியாது. நிச்சயமாக இப்பொழுது குழந்தைகள் அதிகமாக வருவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன் மற்றவர்களும் பார்த்திருப்பார்கள். இதற்கு என் குழப்பத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது தான் தெரியவில்லை. இந்தத் திட்டம் ஏற்பட்டு சில மாதங்களில் அபிவிருத்தியைக் காட்டி இருக்க முடியாது. இப்பொழுது போதுமான அபிவிருத்தி காட்டவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். சில இடங்களில் நிச்சயமாக அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்

[Dr. Srimathi Soundaram Ramachandran] [24th December 1953]

காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மாறுதலை ஏற்படுத்தினால் நிச்சயமாக கிராமங்களில் மூன்று மணி நேரம் படிக்கக் குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வருவார்கள். இந்த மாதிரி இரண்டு ஷிப்டுகள் வைத்தால் அதிகமான குழந்தைகள் கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வருவார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது மதுரை, கோயமுத்தூர் மற்றும் முனிசிபல் கார்போரேஷன் நகரங்களிலும் திருவநந்தபுரம் கொச்சி தேசத்திலும் இந்த அனுபவத்தை அவர்கள் அடைந்து வருவது எனக்கு தெரியும். மற்ற இடங்களைப்பற்றி எனக்கு அவ்வளவாக தெரியாது. அந்த இடங்களில் மூன்று மணி நேரம் படித்தால் போதும் என்று ஷிப்ட் முறை பல வருஷங்களாக நடந்துவருகிறது. அங்கு ஒரு கிளர்ச்சியும் கிடையாது. நம்முடைய நகரங்களிலும் இப்பொழுது நடந்து வருகிறது. அதற்கும் கிளர்ச்சி இல்லை. ஆகவே மதுரையில் ஐந்து வருஷங்களாக இருக்கிறது. இந்த ஷிப்ட் முறை வேண்டாம் என்று யாரும் தடை செய்யவில்லை. இன்னும் அதே நகரங்களிலும் நடந்துகொண்டுவருகிறது. மக்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். பரவலான முறையில் இந்த ஷிப்ட் முறையை அமைத்து நிச்சயமாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்போகிறோம். அதுவும் வரத்தான்வேண்டும். கிராமங்களில் பரவலான ஷிப்ட் முறையைக் கொண்டு வருவதைக் காட்டிலும் இன்னும் அபிவிருத்தி முறையில் அதைக்கொண்டு வரலாம். இந்த மூன்று மணி படிப்போடு குழந்தைகள் கிராமங்களுடன் நேரடி தொடர்பு இருக்கும்படியான முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்காகத் தான் இப்பொழுது இந்த புது கல்வித்திருத்தம் வந்திருக்கிறது. கட்சி மனப்பான்மையை விட்டு விட்டு கல்வித் துறையில் எடுத்து நோக்கினால் இந்த உண்மை நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். எந்த சீர்திருத்தம் செய்தாலும் எதிர்ப்பு வருகிறது. அதற்காக விரிந்துப் பத்திரிகையையும் ஆசிரியர் சம்மேளனத்தையும் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியது அவசியம் இல்லை. நாம் அடிமைகளாக இருந்த காலத்தில் மிதவாத பத்திரிகைகள் என்ன சொல்லியது. நாம் அமைதியாகப் போகவேண்டும். வேகமாகப்போகவேண்டாம் என்று சொன்னது நமக்கு எல்லோருக்கும் தெரியும். கல்வியை தொழில் முறையில் அமைக்க வேண்டும், அதற்கு வேறுவாய் ஆதாரக் கல்வியை அமைக்கவேண்டும் என்று அன்று காந்திஜி நாளில் கிளம்பியபோது எல்லோருக்கும் தெரியும் ஜனங்கள் அதை எப்படி எதிர்த்தார்கள் என்பது. அப்பொழுது அதை ஜனங்கள் எதிர்த்தார்கள், அரசாங்கம் எதிர்த்தது, அப்பொழுது மெயில் பத்திரிகை என்ன எழுதியது. கல்வி ஸ்தலத்தை ஒரு ஜின்னின் பாக்கியாக மாற்றவேண்டாம் என்று சொன்னது ஞாபகமில்லையா? இப்பொழுது ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். மதிப்பு கொடுக்கிறார்கள் அதற்கு இப்பொழுது மற்ற நாட்டினரும் மதிப்பு கொடுக்கிறார்கள். அந்த காலத்தில் எதைக் கொண்டுவந்தாலும் எதிர்ப்பு இருக்கத்தான் செய்தது. அதன் தரம் அரசியல் கட்சிக்குத் தெரியாது. ஆகவே இதைச் சரியான முறையில் ஜனங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுடைய மனதை மாற்றவேண்டும். எதிர்ப்புக்குப் பயந்து குழப்பத்திற்குப் பயந்து நல்ல சீர்திருத்தைத் தக்க கை விடாமல் பயன் அடைய முடியாது. இந்த ஆதாரக் கல்வியை இந்தியா சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மாகாணங்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனர். மற்ற மாகாணத்தைக் காட்டிலும் மதராஸ் மாகாணத்தில் ஆதாரக் கல்வித் துறையில் நல்ல சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு கணம் மந்திரி அவர்கள் புள்ளி விவரங்கள்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாகாணம் ஆதாரக் கல்வி விஷயத்தில் பின் வாங்கவில்லை. இந்த திட்டத்தைப்பற்றி ஒன்று சொல்லவிரும்புகிறேன். அது எங்களுடைய மதுரையைப் பற்றியது. அங்கு இல்லை கிராமங்களில் அபிவிருத்தி அடைந்து இருக்கிறது. மதுரையைப்பற்றி பூராவும் தெரியாது. என்னுடைய ஜில்லாவின் புள்ளி விவரங்கள் தெரிவியர்கள்; வேடுவர்கள் இவர்கள் பிற்போக்கு ஜாதியாக இருந்தாலும் குழந்தைகள் மேலூர் மதுரை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அவர்கள் போகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகைப்படுத்திய நிலைமை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

[24th December 1953] [Dr. Srimathi Soundaram Ramachandran]

நான் பெற்றோர்களிடம் போய் காலையில் இரண்டு குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புகிறேன் மத்தியானம் இரண்டு குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புகிறேன் காலையில் வந்தது மத்தியானம் வீட்டு வேலைகளை பார்த்துக்கொள்ளும், மத்தியானம் வந்தது காலையில் வீட்டு வேலைகளைப் பார்த்துக்கொள்ளும் என்று சொன்னேன். பிறகு அவர்களுக்கு உத்காகம் ஏற்பட்டு புத்தி விழிப்பு வந்தது போல் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அப்பொழுது அனுப்ப முன் வரவில்லை. ஆனால் ஜலே, ஆகஸ்ட் மாதத்திற்கு அப்புறம் பெற்றோர்களைக் கண்டு அனுப்பும்படி சொன்னோம். இப்பொழுது 1,500, 2,000 குழந்தைகளை ஹரிஜன வகுப்புகளிலிருந்து சேர்த்திருக்கிறார்கள். அது சாத்தியப்பட்டது. ஆகவே அவர்களுக்கு இந்த திட்டத்தை எடுத்துக் காட்டி நல்ல வழி காட்டி அதைப் பற்று வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். இந்த புது கல்வி முறை திட்டம் வாஸ்தவத்தில் கிராமங்களில் மிகவும் பிற்போக்கான வகுப்பினர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் முக்கியமாக சலுகையை கொடுத்து அவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புவதற்குத் தகுந்த வழி என்பதை சொல்லிவிட்டு இன்னும் இரண்டொரு விஷயங்களை மட்டில் எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அவர்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் வரும்போது நல்ல அபிவிருத்தி உண்டாகும். ஆனால் அவர்களுக்கு விடுமுறைகள் கொடுக்கும்போது விவசாய காலத்தை அனுசரித்து அவர்களுக்கு விடுமுறை கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் விவசாய நாட்களில் அவர்கள் வீட்டில் இருந்து பெற்றோர்களுக்கு உபயோகமாக இருப்பார்கள். விவசாயத்திற்கு கடின உழைப்பு இல்லாத காலங்களில் அவர்கள் அதிகமாக பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருவார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாற்று திட்டம் கொடுத்து இதை விட நல்ல வழியில் அமல் நடத்தப்படுமானால் இன்னும் நல்ல. அப்படி இல்லை என்று சொல்வதால் நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக ஜனங்கள் இதை ஒரு பெரும் இயக்கமாக எடுத்து நடத்தி நூற்றுக்கு நூறு குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டால் இந்த திட்டம் நல்ல வழிகாட்டியாக இருக்கும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“கணம் உப சபாநாயகர் 11-50 அவர்களே, நான் இந்த ஆரம்பக் கல்வித்திட்டத்தின் அடிப்படையில் தான் வெற்றி பெற்றேன் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன். (சிரிப்பு.) சபையிலுள்ள எல்லோருக்கும் நான் இதைச் சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை. தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்கு தெரியும். ஆரம்பக் கல்வி திட்டத்திற்கு எதிராக மக்கள் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“தற்போது குழந்தைகளுடைய நிலை எப்படி இருக்கிறதென்று பார்த்தால், கிராமங்களில் ஒவ்வொரு பள்ளிகளிலும் 4 ஆசிரியர்கள் இருக்கக் கூடிய பள்ளிகளில் 25, 30 பிள்ளைகள் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் புதுக் கல்வித் திட்டம் வந்தவுடனே, பிள்ளைகளை எல்லோரும் பள்ளியிலிருந்து நிறுத்திக்கொண்டார்கள். கிராமங்களில் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பித்து, அந்தப் பள்ளிகளுக்கு குழந்தைகளை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையும் அதேமாதிரிதான். 2 ஆசிரியர்கள் இருக்கிற இடத்தில் 60, 70 பிள்ளைகள் இருந்து கொண்டிருந்தார்கள். தற்சமயம் 25, 30 பிள்ளைகள் தான் இருக்கிறார்கள். அந்தக் குழந்தைகளும் நின்றுவிடுவார்களோ, நம்மை வேலையிலிருந்து நீக்கி விடுவார்களோ என்று ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு பயம். 30 பிள்ளைகள் வந்துகொண்டிருந்த இடத்தில் 15 பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். இந்தப் 15 பிள்ளைகளுக்கு இரண்டு ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு ஆசிரியர் 8 பிள்ளைகளையும், இன்னொரு ஆசிரியர் 7 பிள்ளைகளையும் வைத்துக்கொண்டு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், பயந்துகொண்டு பொய் attendance தயார்

അന്യോന്യമായിത്തന്നെ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായമാണെന്നു നിമിഷമുള്ളതു എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം കൈകൾക്കും ചെമ്പുന്ന ഇനങ്ങളെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കു അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സിദ്ധി ഇന്നും വളരെ അധികം കഴുതുന്നു. ഗവണ്മെന്റു നിശ്ചയിച്ച പരമേശ്വര കമ്മിറ്റിയിലെ ശിപാർശകൾക്കു അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ വേദനയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. ഇവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റു കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾക്കു ഒരു നയം അംഗീകരിക്കും എന്നു കാണുന്നതു സാധാരണമാണ്. ഏതൊരു പദ്ധതിയും വിജയിക്കണമെങ്കിൽ ആ പദ്ധതിയുടെ കൈകാര്യക്കർത്ഥം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളവർ കൂടുതൽ ഉത്സാഹവും ഉദ്യമവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കു അദ്ധ്യാപകന്മാർ, ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അവർ ചുരുങ്ങിയ വേതനം 55 ക. വെക്കിലും ആയിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ഇതു എത്രയും ന്യായമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്നു ആരും സമ്മതിക്കും. ഈ കാര്യത്തിൽ ഭൂതയിടെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രി ഏരിയൻ സബ്രിമണ്ഡം അവാർകർ വരുത്തുക കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടിലുള്ള അറകൾക്കു മെമ്പർമാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആശ്രയിച്ചു വേണ്ടുന്ന ചേർപ്പുകൾ വരുത്തും എന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതു എത്രയും സാധാരണമാണ്. മലബാറിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഗവണ്മെന്റുതന്നെ നേരിട്ടു മാസ്റ്റർ കൊടുക്കുവാൻ എടുത്തിട്ടുള്ള പരിശ്രമവും സാധാരണമായ ഒരു കാര്യമാണ്. പക്ഷെ ഇതിൽ ഒരു കാര്യം ആൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പഴയ ബ്രിട്ടീഷ് സമ്പ്രദായം തുടർന്നുവന്നിട്ടുള്ള കച്ചവടസാധ്യതും മുൻനിർത്തി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന മാനേജ്മെന്റ് സമ്പ്രദായം ഇനിയും ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു ഗവണ്മെന്റു ആലോചിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഗവണ്മെന്റു നേരിട്ടു വേതനം കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്ന അവസരത്തിൽ ഈ മുഴിച്ചു മാനേജ്മെന്റ് സമ്പ്രദായം, ഗവണ്മെന്റിന്റെയും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെയും നടുക്കിന്നിന്നു തുറന്നു വെക്കുന്ന ഈ സമ്പ്രദായം, എന്തിന്നാണെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതാണ് ഗവണ്മെന്റു പരിശോധിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. മാനേജ്മെന്റ് വിദ്യാഭ്യാസങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റു ഏറ്റെടുത്തു നേരിട്ടു നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അതു വളരെ അധികം കൊണ്ടുവരേണ്ടതാണ് അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. പിന്നെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ മേനി കൂർ പ്രവർത്തനം ഇന്നും തുടർന്നു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ നിന്നു ആർക്കുവെക്കും പൊതുവേക്കുവെക്കും. അവർ പറയുന്ന ന്യായം ഇല്ലാത്ത ഉടമസ്ഥതയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ക. റി. ന്യായമുള്ള വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദേശാടകരായ കാര്യമാണെന്നു. മനസ്സാധാരണമായി ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിലും ഈ കാര്യത്തിൽ ചില ആനുകൂല്യങ്ങളും വിട്ടുവീഴ്ചയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതു ആവശ്യമാണ്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസനിയമങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെയും ഈ കാര്യത്തിൽ ദാശാക്ഷകളാണെന്നു നന്നായിരിക്കും. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചതോടൊന്നും അവിടുത്തെ സുസംഘടിതവും സുശക്തവുമായ അദ്ധ്യാപകന്മാരും വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയും കഴിവുമുള്ള ഒരു സംഘടനയാണെന്നു പറയുന്നതിൽ ഏതൊരു പ്രത്യേകം സന്തോഷമുണ്ട്. ഈ കാര്യത്തിലും അദ്ധ്യാപക പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ഗവണ്മെന്റു മുൻപറഞ്ഞ നൽകും എന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മറ്റൊന്നു പറയുവാനുള്ളതു ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഇന്നു ഗവണ്മെന്റു കാര്യങ്ങൾക്കായി മനസ്സിലാക്കുന്നതൊക്കെ എന്നു സംശയമാണ്. കാരണം അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസം വെയ്ക്കുന്നതിൽ കഴിഞ്ഞുവന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഇന്നു അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസം പഠിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസങ്ങൾ കിട്ടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു അവർ പറയുന്നവരെന്നു അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസം ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയാതെ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു പലസ്ഥലത്തുനിന്നും ആർക്കുവെക്കും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിലെ അഭിമാനികളെക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തൊഴിലില്ലാത്ത പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റു കൂടുതൽ ശ്രമങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കണം എന്നുള്ളതു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനുവേണ്ടി ഇന്നും ഗവണ്മെന്റു ചില പുതിയ പദ്ധതികൾ നെയ്തു തൊഴിലുടമകൾ പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശേഷകളുമുണ്ട്. മലബാറിലെ ഏറ്റവും മുന്നിലുള്ളവയായ കയറുന്ന വേലപ്പുറം മന്ത്രാലയം മലബാറിലെ ഏറ്റവും മുന്നിലുള്ളവയായ സാലനം കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾക്കായി, ഒരു വ്യവസായശാലയുള്ളതു. കറുപ്പുകൾ, കടലുപിടിച്ചു തൊഴിലില്ലാത്ത പ്രശ്നത്തിനെ നെല്ലെങ്കിലും ഒരു പരിഹാരം

[illegible]

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Mr. Speaker, 12-10
Sir, here also I am intervening for a very limited purpose. The P.m.
Hon. Minister for Education will deal with the debate. I say
‘ for a limited purpose ’, because every one calls this scheme my
scheme and every one makes an appeal to me to revise my view in
this matter. I have been told by the Leader of the House that the
Opposition do not intend to make this a voting matter. We have
all the same an opportunity now to think.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Yes, yes, we will not steal your chance; we cannot possibly do that. For, in any case, the Budget is coming. We cannot spend a pie without a discussion on the Budget. There is no need for unnecessary misapprehensions on that score. I am glad we have an opportunity now to discuss the matter when there will be no voting, because sometimes it is good to discuss in a calm mood without reference to the results to be obtained. In that way sometimes a discussion like this is often better than a discussion in order to produce an arithmetical result. It is for that reason also sometimes a discussion outside the House may even be better and this is going on. I am glad that everybody is thinking about the subject.

" I must congratulate, in the capacity of an elderly gentleman, the young gentlemen who spoke, some of them for the first time, in this connexion to-day and the manner in which they presented their case made a very favourable impression in my mind, whatever the difference may be with regard to the subject-matter.

[Sri C. Rajagopalachari] [24th December 1953.]

"I am sorry to say, however, that it is our misfortune in this State, in this part of the country, that the feelings with regard to castes and communities are so strong and are such an obsession in our unfortunate minds that very often we do not see the truth in respect of issues which are most important to the country. An obsession is always bad, but an obsession is *very* bad when we deal with such a fundamental matter as Education which is as important as the so-called Japanese Method for the paddy field. It has been appreciated and rightly understood that the nursery bed in the paddy field is of great importance. In the same manner, so far as our national prosperity, our culture and our progress are concerned, education is important, and I am sorry that unfortunately an obsession is there in everybody's mind.

"One hon. Member who spoke just now rightly referred to his belonging to a party of toilers, as it is called, *Uzhaippuli Katchi*. But the presentation of the issue involved in this debate took no difference on account of the fact that he belonged to the *Uzhaippali* community. We are dealing with *Uzhaippu* and it is that problem that is worrying me and others who are dealing with this subject. But we are examining this point, I am sorry to say, only from the point of view of that section of the classes and the masses who by some fortunate events have come to the level to look forward to Government employment. The question is, however, substantially a much bigger question than that of preparing for Government employment. On the matter of Government employment, I may make this assurance in this debate without a vote—I give this assurance on the matter of employment—that if it is proved or if it is indicated even, in the course of the progress of this scheme that the change that I am proposing and for which I am standing, in any manner affects the prospects of those who wish to rise in the social scale, nearing Government employment, I would not at all hesitate to scrap it. I am confident and I am certain that this will not in any way affect the prospects of those people who want to look forward and rise to the levels from where Government servants are drawn. On the contrary, this will improve their chances. That is one part of the obsession. The other thing is, there is a feeling that the more hours we give to the school, the greater return we will get from it. This is born from the idea—which I was sorry to note even such a highly educated gentleman like the hon. Mr. Swayamprakasam gave vent to, though he made across the table a remark which was not intended to be part of the debate—that our boys will begin to forget during the off-hours what they learnt during school hours. The fundamental error in education; especially primary education, is to think that it is all a matter of memorizing. It is not for memorizing that we send our little children to school. It is for canalizing their thinking, it is for canalizing their habits *not* for memorizing. Memorizing begins not even in the High School stage; memorizing begins when you go up higher and higher, when you have to be equipped with tables and basic formulae. The child is not educated for memorizing. The more the teacher tries to put things into the brains, merely to be impressed in the memory tablets, the less fit he is for teaching.

[Sri C. Rajagopalachari] [24th December 1953]

That is true. All educationists will accept it. So it is not a question of forgetting. The correct way of thinking, the correct way of approach, these should be brought out in the young child. That is primary education. So let there be no obsession about memorizing things and forgetting things. I am told by men who know the art of 'remembering' that the more you try to remember, the less you will remember. Memory is not a voluntary act; memory is an involuntary phenomenon in the brain. Therefore, sometimes when you forget, if you do not worry about it, you will remember again. If you try to remember, you will not be able to remember. It is not memorizing that is important and it is not the true way to remember, repeating things over and over again. However, let us leave the problem to the educationists. I do want that this matter should be thoroughly examined by those who are competent to do it.

"I shall not go into the statement made that the Committee is a packed Committee. I am not interested in getting things done by devious methods. This matter relating to education, is not a new matter which I am getting up for political power. On the contrary, this has stood in the way, so to say, of my general political popularity. We must forget politics in this connection and we must really see whether our children cannot be better educated than they are now and whether more and more children cannot also be educated in the sense of primary education.

"The two objects that we have in mind are (1) more children should be brought into schools and (2) the education given at that stage to the children should be better and more impressive than it is now. If for those purposes my scheme is not good, it is not good; if it is good for those purposes, then it is good and should have nothing to do with caste and things of that kind which are irrelevant for this purpose.

"Some hon. Members have said that attendance is going down. 12-30 p.m.
So far as my information goes, attendance is improving, that is to say, more children are coming into the schools. It cannot happen everywhere, because a new think like this, especially in the background of an agitation that was started, frightens people. People are divided, so to say, on the things they do not understand. But it has its own effect. It will take some time for things to settle down, for things to be clearly understood and for honest and healthy reactions to begin. Now, so far as I am able to see, in some places where an understanding has been attempted to be made properly, the admissions to schools are improving. The percentage may vary from place to place. The percentage reached in Madurai district, if my information is correct, is 40 per cent increase in the strength of those elementary schools. Forty per cent is a great thing, if it is really correct. This is subject to examination and verification. In some places, it is less and in some other places it is still less. But we hope that ultimately, we will have at least 50 per cent, if not cent per cent increase, if this is properly done. There is no opportunity for it now.

[Sri C. Rajagopalachari] [24th December 1953]

“Unfortunately for me and unfortunately for the scheme, the matter has been made into a political issue, a political debate, a furious debate, very closely allied to a communal debate, a communal issue and there are people who thrive on this kind of misrepresentation. Therefore, it is not a fair atmosphere. I am glad therefore some time is being gained, for one reason or other, for people to understand this properly. I do hope that the time will come when this question will be thoroughly and properly examined by those competent to do that, by those who have the good of the country at heart and not the good of this party or that party or this group or that group. The whole question is, ‘what is it that the people want now’?”

“Some people want me to drop it. They appeal to me—some in polite terms and some in mandatory terms—that we should withdraw it, that is, the extra three hours should be added to the school hour and the children should not be allowed to be free by themselves and should not be allowed to play in the field. I do not think any great misfortune will happen if we took time to examine this properly. What I do want is that there should be no disturbance to the educational system as a whole just now. The issue is taken up and dealt with in such a way that the teacher’s mind is disturbed, that the parent’s mind is disturbed, that the whole educational structure is being disturbed. It is not good. Let us deal with the modification in course of time. We will be able to do it. Nothing much will be lost. It is not possible now to make any changes. So, I appeal to hon. Members to express their mind quite freely, as they will. Let it be strong, I do not mind. Let nothing be decided on personalities.

“The Hindu may have its own opinion. I may mention for the information of hon. Members who are not in the Congress and who have not been in the Congress for a long time, that the Hindu is not my born ally, not a bit. On the contrary, the opposite. Therefore, there is nothing in saying, ‘even the Hindu has said’. As I said already, ‘even’ is quite wrong there. The Hindu never supported me, when I said—that was in 1919, 1920 and 1921—non-co-operate. The Hindu did not support me then. Of course, they are gentlemen, those in charge. They are friendly. They are also nationalistic; they are also patriotic; they have their own opinions. But nothing can be gained by a reference of this kind, namely, ‘even the Hindu’; or ‘even the Mail’, ‘even the Thina Thanhi’, etc. Let us leave individual papers to themselves and individual gentlemen to themselves. We must see it is a psychological question, education being a part of psychology. This is a question of the science of psychology of the child.

“What should we do with children? We must deal with them in the right way. They are our own children, children of this country. If anybody is feeling that I am out to ruin the mass population of this country in the next generation, I must only pity the obsession they have in their mind. It is absolutely wrong.

[Sri C. Rajagopalachari] [24th December 1953]

“I might have left it to be done by other people. Unfortunately I am convinced that large changes, for instance like removal of untouchability or entry into the temples or the modification of the basic position in regard to education, for how long should the children be taken away from their parents and imprisoned in the school, these changes cannot be done, so to say, by average people. The man must become important first, the man must become influential first and then alone he can take up difficult things of this type and hope to be heard. Supposing somebody says, ‘Let us abolish all aided schools’, can an ordinary politician make that proposal? It is impossible. But only somebody who is careless of his future can propose such a measure, if he is convinced about it. I say I am careless of my future. Therefore it is, I have taken up this difficult and important proposal. If it is good, let it be done. If it is not done, it can wait. I do not mind. It has waited so long. I am not doing this for the sake of any particular purpose, except education for its own sake. I want to make that assurance and request you, Sir, to carry on the debate.”

* SRI S. T. ADITYAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-30 p.m.
கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் மனப்பூர்வமாக மனதிலே உள்ளதை வெளியிட்டுக் கூறினார். அவர்கள் இந்த விஷயங்களை தெளிவு படுத்தி யதற்காக கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது முக்கியமான விஷயம் என்று அவரே தெரிவிக்கிறார். இதைப் பற்றிய விஷயங்களை அவர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரோ இல்லையோ அது வேறு விஷயம். இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கிறபோது இதில் உள்ளவைகளை எல்லாம் சரியாக இல்லையா என்பதை ஆராமர யோசித்தார்களா? யாரையாவது யோசனைக் கேட்டார்களா?”

“சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன்படி ஒரு தனிப்பட்டவரின் ஆலோசனைக்கு மாறாக அதாவது இந்த புதியக் கல்வித்திட்டத்தை உடனடியாக நிறுத்திவைத்து பிறகு ஆராய ஒரு கமிட்டி நிறுவி அதன் சீபார்டின் படிதான் நடவடிக்கை என்பது இந்த சட்டசபையின் தீர்மானம்.

“ஆனால் நடந்தது என்ன? இந்தக் கல்வித் திட்டத்தில் ஆலோசனைக் குழுவுக்காக நிபுணர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் சட்டசபையில் ஆலோசனையோ அல்லது சம்மதத்தையோ அவர் பெறவில்லை. அன்றியும் எதிர்க்கட்சி யினரையோ அல்லது இந்தத் திட்டத்தின் குறைபாடுகளைப்பற்றி விளக்கிய கல்வி நிபுணர்களையோ அந்த கமிட்டியில் கனம் முதல் மந்திரியார் சேர்க்கவில்லை. எவரையும் கலந்து கொள்ளாமல் ஆராமர யோசியாமல் கொண்டுவந்த கல்வித் திட்டத்தை ஆராய அவரே ஒரு குழுவை அமைத்துக்கொண்டு, இந்த நாட்டின் கல்வி முறை, பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாடுகள், அவரவர் வாழ்க்கை வசதிகள் முதலியவைகளைப் பற்றி தெரி யாதவர்களை அதில் அங்கத்தினர்களாக அமைத்து, அந்த குழுவின் யோசனைகளை யாதாஸ்தை நமக்குத் தந்துள்ளார். இது நியாயமா? தீர்ந்திருக்கும் யாதாஸ்தை நமக்குத் தந்துள்ளார் கவலைப்படவில்லை. முறையா? ஜனநாயக ரீதியா? என்பதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை.

“முக்கியமாக இந்தத் திட்டத்தில் உபாத்தியாயர்கள் குறைக்கப்பட வேண்டுமாம். இன்னொரு ஊரிலே இருக்கிற தொழிலாளி இந்தப் பிள்ளைகளுக்கும், உபாத்தியாயருக்கும் பயிற்சியளிக்க வேண்டுமாம். மற்றொன்று பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கும் முறையிலே ஷிப்ட் முறையை அனுசரிக்க வேண்டுமாம்.

“இவைகளெல்லாம் அனுபவ ரீதியாக கவனிக்கப்பட்ட முறைகள் என்று கனம் தலைமை அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார். உண்மையிலே இது அனுபவ ரீதியாக கொண்டுவரப்பட்ட திட்டமானால் ஏன் பள்ளிக்கூடம்

[Sri S. T. Adityan] [24th December 1953]

களில் பிள்ளைகள் குறைந்து விடுகிறார்கள். சாயங்கால வேளைகளில் பள்ளிகளில் பிள்ளைகள் வருவதில்லை. காலையில் 60 பிள்ளைகள் வந்தால் மாலை யில் 40 பிள்ளைகள் கூட வருவதாகத் தெரியவில்லை. சில கிராமப் பள்ளிக் கூடங்களில் 3, 4 பேர்கள் கூட படிக்கமாட்டார்கள்; இவர்களுக்கு ஒரு வாத்தியார். சில இடங்களில் பிரைவேட் டியூஷன் போல் சொல்லிக் கொடுக்கிறார், வசதியுள்ளவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு.

“இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டத்தில் மூன்று மணி நேரத்தான் கல்வி போதிக்கப்படும். அதற்கு பிறகு அந்தப் பிள்ளைகள் எங்கோ திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வசதியுள்ள பெற்றோர்களின் பிள்ளைகளானால் அதிக நேரம் கூடுதலாக சொல்லிக்கொள்ள வசதி செய்து கொள்ளுகிறார்கள். நம் நாட்டில் கல்வித் துறையிலே வசதியுள்ளவர்கள், வசதியில்லாதவர்கள் என்று இரு பிரிவினர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே இந்தத் திட்டம் ஜாதி அடிப்படையில் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று பலர் சந்தேகம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது வெளி வந்ததும் ஆசிரியர்கள், அரசியல் வாதிகள், கல்வி நிபுணர்கள், எல்லோரிடமிருந்தும் கலக்காமல் யாரைப்பற்றியும் கவலைப்படாமல், ஆராமர யோசியாமல் அவரசக் கோலமாக அள்ளித் தெளித்திருக்கிறார் நமது கனம் தலைமை அமைச்சரவர்கள். இந்த திட்டத்தைப்பற்றி விபரமாகப்பேச இன்னொரு நாள் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதால் பின்னர் விவரிப்போம்.

“சென்னை ஆந்திர மஹிளா சபா மாணவிகள் நாகபுரி, ஆஜ்மீர் போன்ற இடங்களில் சென்னையிலிருந்தே பி.எ., எம்.எ. பரீட்சைகள் எழுதலாம். இம்மாதிரியாக அங்கே சென்னையைச் சேர்ந்த தூற்றுக்கண்க் கான பிள்ளைகள் பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். அதற்காக அவர்களின் படிப்புத் தரம் குறைவென்று சொல்ல முடியாது. இண்டர்மீடியட் வகுப்பில் இன் கள் வைத்துக்கொண்டு நடத்தியது அந்தக் காலம். 100, 120 பிள்ளை போது மலையேறிவிட்டது. இப்பொழுது ஒலி பெருக்கி முதலிய வசதிகள் இருக்கின்றன. விசாலமான இடங்கள் இருக்கின்றன. 200, 250, 1,000 ஆக ஒரு பள்ளியிலேயே சேர்க்கப்படலாம்.

“நம் நாட்டில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சைக்குப் போகும் மாணவர்களுக்கு வடிகட்டும் முறை கையாளப்படுகிறது. அதாவது 100-க்கு 25 பிள்ளை கள்தான் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிக்கப்படுகிறார்கள். நேராக பரீட்சைக்கு அவர்கள் அனுப்பப்பட்டால் அந்த சமயத்தில் இரவும் பகலும் கஷ்டப் பட்டுப் படித்துத் தேறிவிடுவார்கள். பள்ளிக்கூடங்களில் செலக்ஷன் வைப் பது ஒரு விளையாட்டாக இருக்கிறது. ஆதலால் இம்முறையை கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கல்லூரிகளில் 70, 75 மார்க்குகளை வாங்கின மாணவர்களைத் தான் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதுவும் கவர்ன்மெண்டு கல்லூரிகளில் தான் இவ்விதமாக நடைபெறுகின்றது. இந்த முறை மாறி குறைந்த மார்க்கு வாங்கிய மாணவர்களுக்கும் காலேஜில் அட்மிஷன் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குறைந்த மார்க்குகள் உள்ளவர்களைத் தான் நன்றாகப் படிக்கச் செய்ய ஒவ்வொரு காலேஜை தேவையாகும். அவர் கள் முன்னுக்கு வரப்பாடுபட வேண்டும். லண்டன் யுனிவர்ஸிடியில், சென்னையில் பி.எ. பட்டம் பெற்றவர்களை மெட்ரிகுலேஷன் வகுப்பில்தான் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். சென்னை யுனிவர்ஸிடியிலோ, லண்டன் மெட்ரிகுலேஷன் படித்தவர்களை நம்முடைய இண்டர்மீடியேட்டுக்குச் சமமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. அப்படியென்றால் நம்முடைய படிப்புதரம் குறைவாகுமா? இந்த முறை நிற்க வேண்டும். சுதந்திரத்திற்கு முன்பு ஏற்பட்டது இது. நாடு சுதந்திர மடைந்தும் நம் யுனிவர்சிட்டி சுதந்தரம் அடையவில்லை.

அடுத்தபடியாக தமிழ் எழுத்துக்களில் சீர்திருத்தம் மிகவும் அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். முன்னால் இருந்த மந்திரி இதுபற்றி ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருந்தது. கமிட்டியின் சிபாரிசு

[24th December 1953] [Sri S. T. Adityan]

இன்னமும் அமல் செய்யப்படவில்லை. இச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி பெரியார் ஈ.வே.ரா. எழுதி வந்திருக்கிறார். சமீபகாலமாக இச் சீர்திருத்தத் தைச் சீர்தேசமித்திரனும் பின்பற்றி வந்திருக்கிறது. இச் சீர்திருத்தம் நம் தமிழ் நாட்டுக்கு மிகவும் அவசியம். சர்க்காரும் இதை முக்கியமாகக் கருதவேண்டும். மெயில் பத்திரிகையில் சில வாரங்களாக ரோமன் எழுத் துக்கள் மூலம் தமிழை எப்படிச் கற்றுக்கொள்வது என்பது பற்றி வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை உபயோகித்தால் நலமாயிருக்கும். இதுபற்றி கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் அவர்களின் யோசனைகளை தெரி வித்துள்ளார். ஆதலால் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கும் தமிழ் மனுக்களை ரோமன் எழுத்துக்களில் எழுதலாம் என்று அனுமதி கொடுத்தால் நல மாயிருக்கும், அதை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-42
p.m.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான் யத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் இந்த புதிய கல்வித் திட்டத்தை முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த புதிய கல்வித் திட்டத்தையும் மான்ய கோரிக்கையையும் எதிர்த்து பேசியவர்களை காலையிலிருந்து ஊக்கத்தோடு கவனித்து உட்கார்ந்திருந்தேன். ஆனால் அவர்கள் சொல்லும் வாதங் கள் அவ்வளவும் என்னை அவர்கள் பக்கம் சேர்க்காமல் சர்க்காருடைய மான்யத்தை ஆதரிக்கும்படியாக விரட்டுகிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் சொன்னார்கள் நமது புது கல்வித் திட்டம் நம்முடைய கொள்கை அடிப்படையில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். முன்பு இருந்த கல்வித் திட்டத்தை காட்டி யும் புதிய திட்டத்தில் ஓரளவு கொள்கை நிச்சயமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன். பழைய கல்வித் திட்டத்தின்கீழ் படித்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் படிக்கப் படிக்க கிராமங்களை வெறுத்து வருகிறார்கள். கிராமத் தொழிலை புரக்கணிக்கிறார்கள். கிராம மக்களை அவமதிக்கும்படி யாகவும் இருக்கிறது. புதிய கல்வித் திட்டத்தின்படி சிறு குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் காலத்திலேயே மனதில் தங்களுடைய கிராமத் தினிடம் சிநேகத்துக்கும் கிராமத்திலுள்ள மக்களை ஆதரிக்கவும், கிராமங்களில் இருக்கும் தொழிலை தெரிந்து கொள்ளவும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. பழைய முறையில் படிக்கப்படும் பாடம் அவர்களை எந்த வழியில் கொண்டு போகிறது என்றால் அவர்கள் நல்ல உடுப்பு போட்டுக் கொண்டும் சல்லடம் போட்டுக் கொண்டும் காலர் போட்டுக் கொண்டும் ஹாட் போட்டுக் கொண் டும், படித்துவிட்டு நகரங்களில் திரிந்து கொண்டு சர்க்கார் வேலை கொடுக்க வில்லை என்று குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டும் இருக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்லாமல் சர்க்காரை குறை சொல்லிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமங்களை கவனிப்பது இல்லை. அந்த பழைய படிப்பால் அவர்கள் கிராமங்களை புரக்கணிக்கிறா் கள். அவர்களுக்கும் கிராமத் தொழிலுக்கும் சம்பந்தமும் அன்பும் இல் லாமல் இருக்கிறது. இவ்வித நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். சில வருஷங்களுக்கு முன் புதுக்கோட்டை சமஸ்தான நிர்வாகத்தில் இருந்தபோது அங்கு ஆரம்ப கட்டாயக் கல்வி வெகு ஊக்கமாக நடத்த முயற்சித்தது. அப்படி நடந்து கொண்டு வந்த காலத்தில் பெற் றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்புவது இல்லை. சட்டங்கள் இருந்தும் அவர்கள் அந்த சட்டத்தின்கீழ் பிள்ளைகளை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பாமல் அபராதம் கட்டி வந்தார்கள். இதைத் தெரிந்து கொண்டு அவர்கள் ஏன் அவ்விதம் அனுப்பாமல் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக நான் கிராமங்களுக்குப் போய் பிள்ளை களைப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கு அனுப்பாமல் ஏன் அதிகமாக அபராதத்தைச் செலுத்துகிறார்கள் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் சொன்னார்கள் ‘எங்கள் பிள்ளைகள் படிக்க வேண்டியது தான், ஆனால் எங்களுக்கு தொழில் இருக்கிறது, எங்களுடைய தொழிலிற்கு அவர்கள் உதவுவதற்கு அவர்களுக்கு அவகாசம் கொஞ்சம் கொடுத்தால் நிச்சயமாக அவர்களை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புவோம். எங்களுடைய தொழிலில் உதவுவதற்கு காலையிலாவது அல்லது மாலையிலாவது அவர்களை வீட்டில் வைத்துக் கொண்டால் எங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். இப்பொழுது இரண்டு வேளை

[Sri V. Balakrishnan] [24th December 1953]

யும் பள்ளிக்கூடம் வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் எங்களால் முழுநேரத்திற்கும் அனுப்பிவைக்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது சென்னை ராஜ்யத்தில் புதிதாக வந்திருக்கும் கொள்கை ஏற்கனவே புதுக்கோட்டை விவசாயிகளுடைய மனதில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே இருந்து வந்தது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இந்த திட்டத்தை ஏன் அங்கு அப்பொழுதே கொண்டு வரவில்லை என்று கேட்கலாம். அப்பொழுது அங்கு புகுத்தப் பாததற்குக் காரணம் அந்த நிர்வாகம் பக்கத்திலுள்ள சென்னை மாகாண நிர்வாகத்தை இணைக்கப்பட்டு அதைப் பின் பற்றி வந்ததால் அதை அங்கு புகுத்த முடியவில்லை. அப்பொழுது புரட்சிகரமாகச் செய்ய சமஸ்தான சர்க்கார் முன் வரவில்லை. பழைய திட்டத்தில் மாறுதல் ஒன்றும் செய்யவதற்கு இல்லை. புதுக்கோட்டை விவசாயிகள் அப்போது என்னிடம் தெரிவித்த யோசனையைத்தான் இப்பொழுது கனம் ராஜாஜி அவர்கள் புதிய திட்டத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறார். இதை என்னுடைய தொகுதியில் பலர் வரவேற்கிறார்கள். இந்த திட்டத்தை ஆரம்பித்ததற்குப் பின் சில இடங்களுக்குச் சென்று நேரில் பார்த்தேன். ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு சென்றிருந்தேன். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில், 5, 6 பெண்கள் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைக் கண்டு கேட்டேன். அதில் ஒரு பெண் என்ன சொல்லியது என்றால் 'நான் காலையில் வருவது இல்லை, மாலை யில் தான் வருவேன். காலையில் என்னுடைய தாயாருக்கு உதவியாக வீட்டில் இருந்தேன், தங்கச்சியை எடுத்து மடியில் வைத்துக்கொண்டிருந்தேன், அப்பொழுது என்னுடைய தாயார் வீட்டு வேலைகளை கவனித்துக் கொள்ளுவாள், இன்னும் பல வேலைகளை காலையில் பார்த்து விட்டு மாலை யில் பள்ளிக்கூடம் வருகிறேன்' என்று பதில் சொல்லியது. மற்றொரு சின்ன பெண்ணை விசாரித்தேன். அது என்ன சொல்லியது என்றால் 'நான் காலையில் தான் பள்ளிக்கூடம் வருவேன், மாலை யில் வீட்டு வேலைகளுக்கு தாயாருக்கு உதவியாக இருப்பேன். தண்ணீர் எடுத்துக் கொடுப்பேன். தகப்பனார் தாயார் வயலுக்குப் போனால் வீட்டில் இருந்து கொண்டு வீட்டைப் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் மற்ற வேலைகளில் தா பாருக்கு உதவியாக இருப்பேன்' என்று பதில் சொல்லியது. இந்தப் பெண்ணிற்கு சுமார் பத்து வயது இருக்கும். இதைப் பற்றி நான் கேட்டு பெருமை அடைந்தேன். அங்குள்ள ஒரு பையனைக் கண்டு கேட்டேன். அவ னும் கள்ள சமூகத்தைச் சேர்ந்த பையன். தச்சனல்ல. அவன் ஒரு வாரம் உழைத்து ஒரு கலப்பையைச் செய்திருந்தான். அவன் அந்தக் கலப்பை யை எடுத்துக்கொண்டு வந்து என்னிடம் காட்டினான். அப்படிக்காட்டி அதை என் முன் தூக்கி நிறுத்தினான். அதை நன்றாகப் பார்த்து விட்டு இதை யார் செய்தது என்று கேட்டேன். அவன் தான் செய்ததாகச் சொன்னான். இதைச் செய்வதற்கு எவ்விதம் உனக்குத் தெரிந்தது என்று கேட்டேன். அவன் சொன்னான் 'நான் பள்ளிக்கூடத்திற்கு காலையில் போவேன். பிறகு ஓய்வு நேரங்களில் ஒரு தச்சன் வேலை செய்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். அவ்விதம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது அதிலிருந்து எனக்கு ஒரு ஆசை தோன்றியது. நானும் அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று. அவ்விதம் எனக்கு ஊக்கம் ஏற்பட்டு அவரிடத் திலிருந்து கருவிகளை எடுத்து ஒரு மரத்தை எடுத்து கொஞ்சம் கொஞ்ச மாக செதுக்கி சீர்திருத்தம் செய்து இவ்விதம் ஒரு கலப்பையைச் செய்தேன்' என்று சொன்னான். அதை அவன் சொன்ன போது ரொம் பவும் பெருமையுடன்தான் சொன்னான். ஆகையால் இந்த புதிய திட்டத்தின் கீழ் கிராமங்களில் தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு கிராமத் துடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்வதற்கு வசதி ஏற்பட்டு கிராமத் தால் இந்த திட்டத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையானது ஏற்படுகிறது. ஆகை கும் கிராமத்திற்கும் தொடர்பு இருக்கக்கூடிய கொள்கையை இந்த திட்டம் தருகிறது. பழைய திட்டத்தின்படி ஆங்கிலம் படித்த பிள்ளை கள் தன்னுடைய தகப்பனோடு பேசுவதற்கு வெட்கப்படுகிறார்கள். பழைய திட்டத்தின்படி ஒரு படித்த மாணவன் தன்னுடைய பெற்றோர்களைக் கண்டு வெட்கப்படுகிறான். கொஞ்சம் நஞ்சம் படித்து விட்டு தாலாகா தகப்பன் வருவதைக் கண்டாலேயே தன்னுடைய தகப்பன் ஒரு விவசாயி, தன்னுடைய தலையை சீவி இருக்கமாட்டார், உடை ஊத்தையாக இருக்கும்,

[24th December 1953] [Sri V. Balakrishnan]

முழக்கால் வரையில் களி மண் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் என்று அவரைக் காண வெட்கப்படுவான். ஆனால் பையன் அங்கு நகரத்தில் அலங்காரமாக தலையை சீவிக் கொண்டும், அழகான முறையில் உடை உடுத்துக் கொண்டும் முகத்திற்கு ஹாலின் ஸ்டோ போட்டுக்கொண்டும் இருப் பான். இப்படி இருக்கக்கூடிய பையன் தன்னுடைய விவசாயத் தகப்பனைக் கண்டு வெட்கப்படுகிறான். மற்றவர்களின் மத்தியில் தன்னுடைய தகப்பனை தன் தகப்பன் என்று சொல்லிக்கொள்ளக்கூட வெட்கப்படுகிறான். இந்தப் படி ஆகிவிடுகிறது பழைய காலத்து படிப்பு. ஏன்? கிராமத்துடன் தொடர்பு இல்லாததால் கிராமத்தை புரக்கணிக்கிறார்கள். கிராமத்தில் பிறந்து கிராமத்தில் படித்தவன் கிராமங்களையே வெறுக்க ஆரம்பிக்கிறான். அதனால் விவசாயிகள் புரக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். சுதந்தர இந்தியாவில் ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் மலரச் செய்ய வசதி இல்லாமல் போய் விட்டது. இந்த திட்டத்தின்படி கிராமங்களிள்ள சிறு தொழிலை கற்றுக் கொள்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. தாய் தகப்பனை மதிப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள தொழிலை புதுப்பிக்க இடம் இருக்கிறது. இங்கு பெரிய உத்யோகத்தில் இருந்தாலும் சிறு தொழில்களை கற்றுக் கொள்வதால் கிராமத்தினிடம் அபிமானம் ஏற்படுகிறது. அன்பும் மன தில் வளருகிறது. அதனால் அவர்களுடைய படிப்பும் பண்பாடுகளும் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. படித்தவர்கள் கிராமத்தில் ஒற்றுமையாக இருந்துகொண்டு வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் ஷோலிஸ்ட் கட்சி தலைவர் சொன்னார் (Education is not suited to the genius of this country, what is the genius of the country. It is agriculture) ஆனால் நான் சொல்லுகிறேன், விவசாயம் செய்யும் மக்களுக்கு விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்தும் மக்களுக்கு வாழ்க்கையை மலரச் செய்வ தற்கு இந்த புதிய கல்வி திட்டம் இடம் தருகிறது என்று நான் சொல் லுகிறேன். இதைப் போலுள்ள கல்வி திட்டம் எப்பொழுது இங்கே இருந்தது. இந்தக் கல்வி திட்டத்தைத் தவிர வேறு ஒரு சிறந்த கல்வி திட்டம் நம்முன் இருக்கிறதா? இது ஒரு சிறந்த திட்டமென்பதில் பிற்போக்கு திட்டமல்ல. வேறு ஒரு சிறந்த திட்டத்தை அமுலில் கொண்டு வந்து நடத்திப் பார்ப்பதற்கு இடமில்லை. சமீபத்தில் தான் இந்தக் கல்வி திட்டம் வந்தது. அது சரிவர அமுலில் நடக்கிறதா இல்லையா, அதில் நன்மை இருக்கிறதா அல்லது தீமை இருக்கிறதா என்பவைகளைப் பார்ப்பதற்குள் இந்த கல்வி திட்டத்தை எதிர்த்துக் கொண்டு வந்து பல விதமான பழிச் சொற்களைச் சுமத்துவதும் இந்தக் கல்வி திட்டத்தை அப்படியே கைவிட்டு விடவேண்டும் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. இது சரியான அரசியல் முறையுமல்ல. இப்பொழுது கவர்ன்மென்ட் கொண்டு வந்த திட்டத்தைக் காட்டிலும் நன்மை செய்யக்கூடிய கல்வி திட்டம் வேறு இல்லை. வேறு ஒரு சிறந்த கல்வி திட்டம் இல்லாத வரையில் இந்தக் கல்வி திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தித் தான் பார்க்க வேண்டும். இந்த கல்வி திட்டத்தில் (Fundamental) (அடிப்படையான) குற்றம் ஏதாவது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்தக் கல்வி திட்டம் தோற்றால் மக்கள் தான் அதற்குப் பொறுப்பு. மக்களும் இந்த திட்டத்தில் ஒத்துழைக்க வேண்டும். பழைய திட்டம் ஆடு மாடுகளைப் போல் பள்ளிக் கூடங்களில் அடைக்கப்பட்டு பிறகு உத்யோகம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் மனப்பான்மைக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. பழைய திட்டத்தில் ஆபத்து இருக்கிறது. இந்த திட்டத்தில் அடிப்படைக் கொள்கை அடிப்படை லட்சியம், இருக்கிறது. இவைகளெல்லாமுள்ள சிறந்த திட்டம். நம்முடைய சர்க்கேடான கிராமம் மேல்வரிச் செலவதற்கு இது தகுந்த திட்டம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI S. VADIVELU :—"உறுப்பினர்கள் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணை 12-52 கள் அச்சிப்பட்டு புஸ்தக ரூபமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வெட் டுப் பிரேரணைகள் கொடுத்திருப்பவர்கள் அவைகளைப் பிரேரிக்க முடியா மலும் அதைப்பற்றி பேச முடியாமலும் இருந்தால், எப்படி பொதுமக்க ளுடைய குறைகளை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு முடியும்? வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்த ஒவ்வொரு உறுப்பினரையும் பேச அனு மதிப்பது நியாயம் இல்லையா என்று கேட்கின்றேன்."

[24th December 1953]

DEPUTY SPEAKER :—" It is not possible to give a chance to all the Members of the House to speak on this cut motion. The cut motion was moved and opportunity has been given to many Members of this House to speak. Many Members have taken part in the discussion. Only three hours have been allotted for this Demand and it is not possible to extend the time. So I request the Hon. Minister for Finance and Education to speak."

* SRI K. VINAYAKAM :—" I rise on a point of order, Sir. Mine is a pertinent one (laughter). Among the hon. Members who have given notice of cut motions, I happen to be one. In the order of sequence I must have been one of those who should have been called upon to speak. On the other hand, I find I have been omitted from the list. I don't grudge my having been omitted. But hon. Members who have not given notice of any cut motion and some hon. Members who had no intention at all to partake in this debate have been called upon to speak whereas Members who gave notice of cut motions have not been called upon. Will the Chair explain why such a discrimination is made?"

DEPUTY SPEAKER :—" The Leader of the House will explain."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Deputy Speaker, there is a wrong impression in the minds of the hon. Members here that everybody who gave notice of cut motions should be given an opportunity to speak. It is not possible. At that rate, only persons from the opposition benches will be entitled to speak as urged by Sri K. Vinayakam. It should not be the case and it is not the Parliamentary procedure or practice. Other members will have to participate in the debate though they have not given notice of any cut motion. Therefore, it should not be said that only persons who have given notice of cut motions should be allowed to participate in this debate. Apart from that, we have, by agreement, limited the time to three hours. This time-limit should be adhered to and it is physically impossible for all the members to participate. That was why representatives of various points of view have been called upon to speak. They have expressed themselves well and effectively too, calling forth a reply from the Hon. Chief Minister who had no intention to intervene in this debate. I, therefore, request that hon. Members should not go with a grievance that particular Members have not been called upon to speak or have not been permitted to speak during this debate. Very soon, in February 1954, we will have a full-dress debate on the annual Budget and I can assure that hon. Members who have not been able to participate in this debate will be given an opportunity then and they can express their points of view. It is not the intention either of the Chair or the Leader of the House to shut out any hon. Member from giving expression to his point of view on the floor of this House. I would, therefore, request hon. Members not to have a grievance over this. I will now go to the subject direct."

[24th December 1953]

SRI V. R. NAGARAJAN :—" On a point of order, Sir."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Points of order have now become points of disorder." (Laughter.)

SRI V. R. NAGARAJAN :—" I will swallow the word used by the Hon. the Leader of the House. I press the point of order, Sir. The Hon. Chief Minister, while he was replying to the debate said in conclusion that he would invite suggestions and criticisms, if any. Now, I, as one of the Members sitting on the Opposition benches, would like to know whether the scheme will satisfy us at least on two points. I will finish in one or two minutes."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Point of information is not a point of order at all."

DEPUTY SPEAKER :—" What is the point of order that the hon. Member wants to raise?"

SRI V. R. NAGARAJAN :—" I am trying to explain the point of order, Sir. If necessary, I would like a ruling to be given."

DEPUTY SPEAKER :—" What the hon. Member said is not a point of order."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" On a point of order, Sir, arising from the speech of the hon. the Leader of the House."

DEPUTY SPEAKER :—" No point of order will be allowed. The Hon. Minister will continue his speech."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" My point of order is whether the Leader of the House was in order when he said that all points of order are points of disorder."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" My remark was 1 p.m. amply demonstrated by the hon. Members who wanted to raise points of order. Hon. Members are interfering with my speech and are not allowing me to resume my speech and I am losing my temper. I know this is my shortcoming and still they are provoking me and making me use harsh words. I am also a human being. I am not a super-human being not to lose patience when points of order are raised knowing full well that they are not at all points of order. I must be allowed to have my say . . ."

DEPUTY SPEAKER :—" Another Member may at any time raise a point of order for the decision of the Speaker but, in doing so, shall confine himself to stating the point. The Hon. Minister is on his legs and I am not going to allow any points of order. Hon. Members must know the rules."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If I have used any harsh words and offended any hon. Member, I am prepared to apologize and I heartily apologize. But, at the same time, I would

[Sri C. Subramaniam] [24th December 1953]

like hon. Members to follow the procedure strictly and not to intervene with points of order during every speech when they know full well that they are not points of order."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, for the sake of giving a little rest to the emotions that have been roused, I am rising and interrupting the proceedings. May I beg of the hon. Members to remember that the Deputy Speaker is entitled to some co-operation from us? It would be impossible for the Chair to maintain order unless all the Members co-operate. We have been hitherto maintaining a general rule, most satisfactorily, that when once the Hon. Speaker has given a decision, we must accept it whatever our views might be. Here the Deputy Speaker is functioning on behalf of the Hon. Speaker. He has more than once made it clear that the Finance Minister should continue his speech. I do not think it is proper for hon. Members from the front Opposition bench to rise from A to Z one after another without allowing the person who was called upon by the Deputy Speaker to speak. I crave a little patience. Apart from emotions and all that, we must really co-operate to run the business of the House or else, even the best Speaker cannot carry on."

[At this stage, Mr. Speaker resumed the Chair.]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, in moving the cut motion, Dr. Menon made a very pertinent remark that the educational policy is not quite clear and that the aim and purpose of education are a little bit blurred. I do agree with him that during this transition stage we have not got a cut and dry policy, a policy which has been once for all settled, which we can put through. During this transition when we have to make a change in our educational policy, purpose and aim, it is not surprising that there are different approaches to the problem and differences of opinion between one section of Members and any other section with regard to the change which we have made in primary education. It is our aim to arrive at a correct policy which will be in the interests of the country as a whole by discussion, by experiment, by proper thinking and by proper investigation by competent authorities. It is only from that aspect I am approaching the educational problem as a Minister. I do not claim to be an expert in education and perhaps that itself is an advantage to an Education Minister. An expert has got his own fads and points of view from which it would be rather difficult to dislodge him. I have got an open mind, but not an empty mind. I have got certain ideas about education. In spite of those ideas, I have an open mind. I am open to conviction by argument and reason but not by bullying. What is the sort of education we want? A popular aim which prevails with reference to education was voiced by the hon. Member Sri S. T. Adityan, and that is the passing of examinations. Whether one undergoes any training in a school or not, whether one passes by cramming or by means which have nothing to do with learning and that is by approaching the examiners, it is more than enough if he passes the examination and gets a certificate or Degree. That was a

[24th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

view that was prevailing during the pre-Independence days. Dr. Menon rightly stressed that after Independence we should think over the educational problem and arrive at a correct scheme which will be for the benefit of the country as a whole. The purpose of education is not merely the passing of examination; the one purpose of education is the development of the personality of the individual. Further an individual should not become an unsocial being. Everyone has to function as a citizen of the State and also as a citizen of the world. Training in certain aspects is necessary for a person to become a social being and to make him fit for participating in the productive activity of the nation and humanity as a whole. By education and training, he should be made fit for participating in the productive activity of the nation and humanity as a whole. If these things are kept in view, hon. Members will agree with me as to what the aim of education should be. How are we going to achieve that aim is a different thing. Formerly, those who got education had in mind only the profession of Government service and professions akin to it. It was all right when education was confined to a privileged few. Either for reasons of caste or on account of economic conditions, education was restricted to a privileged few. It was easy to provide jobs for everybody who underwent education. But now we have got to take a decision. Are we going to make education broadbased or are we going to restrict it to the children of the privileged few who have already had the benefit of education? If we ask ourselves that question, I have absolutely no doubt that everybody will agree that all children should get education. If that is conceded, we should think about the methods for achieving that end, apart from the money and the teachers necessary for it. We will have to bear in mind that it is not purely by book-learning or academic education that the development of personality can be achieved. As a matter of fact, it is only a very few who, by aptitude, ability and training, will be able to take advantage of mere academic education to develop their personality in full. It is only very few people that can do it. But a large majority of the section of the people, whose children are not now going to the school and whom we want to bring to the school, will not be benefited by mere book education and it is only by practical application that they will be able to develop their personality.

"That principle also has to be accepted not because I am 1-10 stating it, but because great educational experts, who have gone p.m. into this problem, have stated without any hesitation that merely by book-learning all persons cannot develop their personality in full. It may be a picked few who will be able to take full advantage of any situation and develop their personality. But the majority of the people would not be benefited merely by bookish education. By temperament, ability and intelligence tests, they are not in a position to absorb mere bookish education. They will have to be imparted education by practical activities suited to their ability and intelligence. If hon. Members will agree with me that cent per cent of the students should be given education, then suitable methods will also have to be adopted for the purpose

[Sri C. Subramaniam] [24th December 1953]

of imparting that kind of education to all students. If it is possible merely by book learning to develop all our children fully, then I, for one, will say that no other activity is necessary for the purpose of education. But unfortunately, from the educational point of view, and even from the point of view of developing the personality of the children, that is impossible. Therefore, we have to adopt other methods. That is why great educational experts have been laying some stress on learning through activity. It is not merely a fad of a certain person. It is not merely a theory which has been put forward by a certain person. It is the result of practical experience with reference to various children of various aptitudes and various abilities. After experiments, they have come to the conclusion that if we want to impart education to all, it should be only by activity and learning through activity. If we agree to this, then we have got to see how this education through activity could be given. That is one point of view which I would request hon. Members to bear in mind when they say 'let all our children go back to school for five or six hours.' Should they go through mere book learning? Then it will only be a few people who will be benefited by book learning, and it would not be proper education to the majority of our children. Therefore, if we want that the majority of our children should be educated, it is necessary that we must adopt measures which would benefit the majority of our children, and we should avoid methods which would benefit only the privileged few. That is why I have been saying, in season and out of season it may be, that this modified scheme of education attempts to cater to the majority of the children who would not be benefited and who would not be able to absorb education merely through books. If this modified scheme of education gives a little scope for that activity through which our children can learn and develop their personality, then I request hon. Members to think over a little more calmly, and say whether we should not adopt this learning through activity to a certain extent at least. Therefore, when we say that all our children should go to school and should learn also through activity, how is that to be done? Activity cannot merely be useless activity. Play also is activity. But we have got to see especially when our resources are limited, that this activity is a useful activity. Play is activity, but it would not be useful for any purpose in one's future life. Therefore, we have to select an activity which will be useful to the child later on. I know that the great opposition, which has developed against this modified scheme of education arose out of a statement made by the Hon. the Chief Minister that a boy should try to learn his hereditary vocation or hereditary craft, as though there was something wrong or degrading in the hereditary craft that was something wrong boy's parents. But the statement is not to be carried on by the boy should follow later on only that hereditary vocation and that he should not follow any other vocation. That statement was not made in that spirit. When a person has to learn something useful so as to carry on a useful activity, even for the purpose of education, the best activity suited for that purpose is the activity carried on by his parents. It is not as if only our Chief Minister

[24th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

has stressed this aspect. The Secondary Education Commission (presided over by our eminent educationist and statesman Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliyar), which has gone into this question, says on page 200 of the report—

'Thus during the agricultural season when the parents have to depend on the help of their children, it is good for the children to be associated with such occupations of their parents, whatever may be their future avocation in life.'

Merely because children are asked to associate themselves with the vocation which the parents are carrying on, it is no compulsion that in future also they should follow that vocation only. It is good from the educational point of view that children should participate in the vocation of their parents being the easiest form of craft activity in which children can very easily participate. I would also read for the benefit of hon. Members another passage in the same report. It is stated in the report—

'It is worth remembering that some form of technical education was prevalent from the earliest times. The young boy had to cut wood, weave cloth, repair the hut, help on the farm, and perform similar duties, learning the trade from his father or from a master craftsman long before any form of schooling came on the scene. Technical education is, therefore, a most natural form of education which every boy and girl can take to in some degree or other.'

Therefore, when mention was made that children should observe the activities of their parents and try to learn by observing the crafts which are being followed by their parents, it did not mean that every barber's son should be a barber or that every washerman's son should be a washerman alone. But, for the purpose of this educational activity, it will be good for children if they only observe the craft or the vocation of their parents. Only from this aspect, the statement was made by the Chief Minister. But, unfortunately, as the Chief Minister himself pointed out, the feelings amongst us are dominated by caste consideration. Therefore, when the Chief Minister made his statement, it was put forward as though he wanted to perpetuate castes by asking children of certain castes to follow only their hereditary vocation. Leave off the Chief Minister's statement alone. Here is a statement made by the Secondary Education Commission headed by no less a person than Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliyar, an eminently distinguished educationist. The Commission says that the participation by children in the activities of their parents is a good thing from the educational point of view. When we take this aspect into consideration, I am sure nobody will object to children observing the activities of their parents as though it is something wrong or degrading. On the other hand, every one will see, from the educational point of view, that it will benefit the children to a very great extent. With regard to the teaching of the craft through which the boy has got to learn, shall we teach the craft or introduce this activity through those teachers who have just made an attempt to learn this craft? The teacher who has undergone training for teaching purposes is asked to go to a craftsman

[Sri C. Subramaniam] [24th December 1953]

or to a workshop and learn this craft within a few months. Afterwards, he is supposed not only to come back with enough skill to carry on the activity for himself, but he is supposed also to have accumulated so much knowledge about that activity or craft as to be able to impart that craft to children. Sir, it is humanly impossible. Therefore, it has been recognized by the Secondary Education Commission that, in regard to the teaching of the craft, it is only the master craftsman that can impart that education, though he may not be as much educated as a teacher qualified from the bookish educational point of view. The master craftsman should be availed of for the purpose of imparting this craft activity to our children. Therefore, we come to the conclusion that in regard to learning through activity we have to depend not on the teachers who undergo training for the purpose of learning a craft, but on the natural craftsmen who have the natural aptitude, skill and ability to practise these crafts. For the purpose of learning through activity, it will not be possible to bring all the craftsmen to the school. Therefore, we say, let us take the children to the craftsmen.' After all, the craftsmen are in the village itself. If they are in the village, why not we take the children to them and try to educate them, and infuse in them the proper spirit to know the activity and have a proper education? I do not see anything particularly wrong in this. If only we shake off the obsession of caste prejudice in our minds as far as this craft education and the advocacy of craft education for the purpose of imparting good education are concerned, I am sure all hon. Members, who are interested in imparting good and proper education to the vast majority of our children, and not to the gifted and intelligent few who will be able to come up in spite of the gifted environments (I mean the average and below the average who form the bulk), then everybody will agree that we have to depend upon craft education for the purpose of educating our children properly, and that mere bookish learning will only be a waste as far as these children are concerned. It will be absolutely useless. After all, the modified elementary education scheme only attempts to do it. I do not say that this is a perfect system that nothing need be done to improve it and that it is quite good and perfect as it is. But with regard to the fundamental aspects of that scheme, I should respectfully submit that it is a sound one. As regards its implementation, I do agree there are very many difficulties. Some of the difficulties have been pointed out by hon. Members and some of the difficulties have been pointed out by the Committee also. But, we cannot introduce a huge scheme like this without some difficulties and we have to face these difficulties. How are we going to do it? Are we going to face these difficulties by dividing ourselves like this, or are we going to face them by co-operation, mutual trust and by wholeheartedly working for the complementation of this scheme? (Interruption.) Yes, I will come to it. Sir, a point has been made that hon. Members were not consulted before this scheme was introduced. If this is the only fault in the scheme, then hon. Members may kindly forget it. (An hon. Member: 'It is one of the faults.') Well, the method of introducing a scheme is different from the scheme itself.

1-20
p.m.

24th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

Therefore, let us not be obsessed with the method in which it was introduced. Whether this method was right or wrong, let us not worry about it. Let us consider this scheme with an unbiassed and unprejudiced mind. Let it not be said, 'I was not consulted before introducing this scheme. Therefore, I would oppose it.' That should not be the attitude of hon. Members. I request hon. Members to approach this scheme not from the point of view that they were not consulted before its introduction and so they should oppose it. Let them take the scheme as it is with an open mind, point out the defects, if there were any, and also a suitable remedy by which those deficiencies could be removed. Hon. Member Sri Anthony Pillai asked, when they were invited to co-operate with the Government. Here and now I invite the co-operation of not only Sri Anthony Pillai, but of every hon. Member of this House. After all, I took up the portfolio of Education only a month back. As Education Minister, I earnestly seek the co-operation of every hon. Member on the other side as well as this side of the House. Let them co-operate with me wholeheartedly not for the purpose of merely saying 'yes' to the scheme. Let them come forward and point out the difficulties and defects in the scheme and let them also suggest suitable remedies, so that this scheme could be successfully implemented and the children of our State, who will be the future citizens of the country and who will be the future leaders also, may get proper education, education on right lines. Let them not be obsessed with the idea that this scheme has been brought forward without consulting them. Let them not stand on formalities and prestige and say, 'As we were not consulted before the introduction of this scheme, we do not want to hear anything about it, we do not want even to look at it and the scheme should be immediately withdrawn.' If such an attitude is taken, I am afraid it will not be in the interests of the country. I request hon. Members to look at this scheme purely from an educational point of view and the interests of our children. If only they look at this scheme from that point of view, I have absolutely no doubt that there is bound to be a large measure of agreement and we will be able to put through this scheme for the benefit of all the children in the State. At present, only 30 per cent of the children get schooling. Do we want that all the other children of school-going age should be shut out from schools? No. Then, how are we going to enable all the children to get schooling? Shall we say, 'As we do not have the necessary finance to start new schools and as we do not have the required number of qualified teachers, let those who are at present able to get schooling continue to have that benefit and the other children who are at present not able to attend any school must wait for better times to come when we will have have adequate finance and the required number of qualified teachers'?

" Sir, another point has been made by hon. Member Mr. Menon. He said that when we extend education, the standard of education is going down. I agree. When we extend education, there is bound to be deterioration in quality, and that is accepted by all

[Sri C. Subramaniam] [24th December 1953]

and it has been the case not only here but even in very prosperous countries like America. When there is deterioration in the initial stages, it could be made up later. Suppose we spend the entire sum of Rs. 8½ crores on only one lakh of children, we can probably give them good pucca buildings; we can even ask B.A., L.Ts. and educational experts to take up classes for the primary standards also. Thus they can get a perfect education which cannot be found fault with. But the question is, whether we will be doing the right thing by restricting the facilities to only one lakh of children. Under the present system of democracy, we are committed to giving education to every boy and girl of school-going age. If we want to do this, we cannot prescribe a high level of teaching, and say that only teachers who are duly qualified and who have undergone training in teaching must take up primary classes. Thus we cannot prescribe a high standard for our teachers and when their standard is lowered, the standard of education is also bound to go down to that extent. The question that we have to decide at the present moment is this. Are we going to give perfect education to a limited number of children or are we going to enable all the children in the State to attend schools? If hon. Members want to go back to the original system and say that it is enough if a limited number of children get perfect education, I have no objection. It is for hon. Members to decide. But I have to point out that it is not democracy and it will not be proper to give education to only a limited number of children and shut out the vast majority of children from our schools. We must give education to all the children of school-going age. If this is to be done, we cannot have perfect teachers, teachers of a high standard and teachers with high qualifications. When we expand our educational activities and afford facilities to a vast number of children to attend schools, it is inevitable that there will be some deterioration in standards. If hon. Members take all these factors into account, I have absolutely no doubt in my mind that they will agree with us. Even though hon. Members may have doubts, even though they may have hesitations, even though they may have prejudices as they were not consulted before the introduction of the scheme, by having talks like this on the floor of the House, by sharing our ideas like this and by putting forward different points of view, I am sure we are going to agree sometime or other. I hope it will be sooner and will not be delayed very long.

"Sir, I am sorry it will not be possible to take into account the various suggestions which have been made by various hon. Members with regard to other matters. Even with regard to the modified elementary education scheme, I cannot say that I have dealt with all the points raised by the hon. Members. Some hon. Members have said that it is not implemented in some places and the old system only continues in those places. That only shows that we have honoured the Resolution passed by this House with reference to the staying of this scheme. Even though it will be

24th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

a repetition, I wish to say that just before the House passed the Resolution asking us to stay the scheme, the previous Resolution to drop the modified scheme of elementary education was negatived by the House. If anybody were to say that the second Resolution means the same as the first one, then he is disrespecting the ruling of the Chair. When a point of order was raised then that both meant the same thing, the Chair gave the ruling that 'stayed' was quite different from 'dropped'. Therefore we accepted the ruling of the Chair that 'dropped' was different from 'stayed' and on that basis we have acted according to the vote of the House. It is the only natural meaning that could be given. The Resolution to 'drop the modified scheme of elementary education' was negatived by the House and the other Resolution to 'stay' the scheme was passed. As 'stayed' has a different meaning from 'dropped', and as the scheme had already been put into effect in various places, we did not proceed with it any further and appointed a Committee. Let us consider what could have been done in those circumstances. I am prepared to say that the Government have not taken any material step after that in the implementation of the scheme and I plead guilty. As a matter of fact, there are many things which have to be pushed through, but which we are not able to do. Because, the Committee appointed by us had to go through the scheme first and make their recommendations. The Committee have since made their recommendations. After considering those recommendations we have to take some concrete steps.

"Therefore, I make bold to say that after the passing of the Resolution, we did not take any material step to extend the scheme or any other step which might mean that we wanted to flout the Resolution of the House. We appointed a Committee to examine the scheme and we were awaiting its report for some time. It would have been wrong on our part if we had dropped the scheme altogether, as that would amount to flouting the verdict of the House. 1-30 p.m."

"Sir, I am glad that in the discussion so much importance was given by hon. Members to primary education. After all, that is the foundation of education itself and if that is not strong, how ever much we try to build a structure on it, the building will be a shaky one. Therefore, it is necessary we should devote more and more and greater and greater attention to primary education and it is really a good sign that so many hon. Members have taken a keen interest in primary education. It is a hopeful sign and I hope they will continue to take the same amount of interest in the education of children.

"Sir, reference was made to the success of the hon. Member from Kangayam at the recent bye-election and it was said that he won his seat on this issue, I may, add, by a majority of eleven votes. How many voted for him because of the new education scheme and how many for other considerations, I do not know.

[Sri C. Subramaniam] [24th December 1953]

But apart from these, the result clearly shows that if all the persons who voted against him voted for the elementary education scheme and that if all the persons who voted for him voted against the elementary education scheme—the figure was roughly about 20,000—that opinion was equally divided. Then the scheme merits consideration. It cannot be said that the electorate was all against it. Another thing also I would like to refer to here. Are we going to decide whether a scheme is good or not merely by means of arithmetic? We have to depend upon our educational experts, persons who are competent to deal with this question. We were not content with the opinions expressed by our own people. We referred the matter to a Committee. We have also referred the scheme to the Central Advisory Board of Education for their opinion. Taking into consideration all these facts, none can say that we are not interested in giving our children proper training and good education and that we are only interested in spoiling them. Our examination is not going to stop with these. We will have the scheme further and completely examined and re-examined so that ultimately we may evolve a proper system by which education, good education, could be given to children.

“Sir, I have figures with me here with reference to attendance in respect of various districts. They show that there is a positive increase in the school-going population among children this year. I will quote only three districts because in these the increase is substantial. I do not mean to say that even then the position is satisfactory but taking into consideration the agitation and the confusion prevailing in the State, the response is good.”

SRI S. RAMALINGAM :—“We cannot accept your figures.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“As if your figures alone are correct . . .”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“It is past 1-35 and we feel hungry. We can have the speech continued in the afternoon.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“Every attempt has been made to reduce the figures. Hon. Members have taken a lot of trouble to reduce the number of admissions.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“We have seen that various sections of the people and various political parties made attempts to see that there was no admission during this year at all so that the Government might not take any credit for the scheme. But in spite of these, these are the figures:

Ramanathapuram—

Strength on 15th August 1953—84,798.

Increase in strength—3,538 of whom girls alone were 2,643.

Strength on 30th September 1953—86,268.

Increase was 5,008 of whom girls were 3,058.

[24th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

Madurai—

Strength on 1st August 1953—158,859.

Increase was 6,248.

Strength on 30th September 1953—161,711.

Increase (total) was 9,100.

About Tanjore also I can furnish such figures . . .”

SRI S. T. ADITYAN :—“Most of these admissions are Saraswathi Puja admissions.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That is the day on which we get our children admitted. If you have no faith, in Saraswathi or Saraswathi Puja, I cannot help it. Almost all admissions in a year are made only on that auspicious day of Saraswathi Puja and it is on that day we send our children to school for the first time.”

SRI A. GOVINDASAMI NAICKER :—“What about other districts?”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There has been a slight increase which is not worth mentioning in the House. I have taken districts where the increase is large.”

SRI A. GOVINDASAMI NAICKER :—“Then the scheme is a failure.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“Where hon. Members are very influential, I admit there is a fall.” (Laughter.)

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Then, Sir, reference was made to the status of teachers and it was said that it should be raised. I fully agree that their status has got to be raised.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“As Education Minister, not as Finance Minister.” (Laughter.)

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I do agree that the status of teachers should be raised but it is not measured by the pay they are receiving. Pay is one part of it and may be the main part of it . . .”

SRI S. C. C. ANTHONI PILLAI :—“Perhaps it operates in the inverse ratio!”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“It is so with the teachers as it is with trade union leaders. Suppose my friend, Mr. Anthoni Pillai, receives a salary of Rs. 200 or Rs. 500 for his activities, his status will go down, as far as his trade union is concerned. If, on the other hand, he works honorarily, as he says he does, then his status goes up. Therefore, he is right when he says it operates in the inverse ratio to a certain extent. I must point out that the pay is not the only point. It matters to

[Sri C. Subramaniam] [24th December 1953]

a certain extent only. More than that is the respect, he is able to command in society. And then, Sir, this respect the teacher will not be able to command, if he gets mixed up in politics, especially party politics, though he may get a higher status in certain quarters by his taking to politics. But his status as teacher will as a whole go down in society. Therefore, it is necessary that teachers should steer clear of party politics, it may be Congress politics or Kazhagam politics or Communist politics—and this has been my appeal. If they want to get more respect from the general public, then they should avoid party politics as far as possible. They should steer clear of the devil and the deep sea. As far as their pay is concerned, the matter is under the active consideration of the Government. Hon. Members know the financial position of the Government also. Therefore, when the question comes up when the next Budget is presented before the House, I am sure, hon. Members will take into account the financial position of the State and also its essential requirements and needs and give helpful and very useful suggestions as regards the improvement of the status of teachers. I am sure, as responsible Members, they will keep in mind the financial position of the State. Only when we make up our minds to give greater respect to teachers and treat them as persons doing a responsible work for a small pay, then alone they will get real respect in society and will be able to give proper education to our children.

“Sir, with the status of the teacher raised in society, with the co-operation of the Members of this House and with the cordial co-operation of the people at large, I have absolutely no doubt that we will be able to give proper and good education and training to our children which will be beneficial to them in their future lives.”

MR. SPEAKER:—“Does Dr. Menon press his cut motion or withdraw it?”

DR. K. B. MENON:—“I do not withdraw my cut motion.”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the allotment of Rs. 4,82,45,600 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.’”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—“I shall put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘That Government be granted a sum not exceeding Rupees 4,82,45,600 under Demand XV—Education.’”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER:—“I adjourn the House to meet again at 3 p.m.”

The House then adjourned for lunch.

24th December 1953]

(After lunch—3 p.m.)

III.—GOVERNMENT MOTION—cont.

(2) MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES
re CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That under Rule 22 (3) of the Assembly Rules the order of business may be changed and instead of Demand XVII—Public Health, the following Demands may be taken up:—

Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.

Demand XXIII—Labour including Factories.’”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the order of business changed and instead of Demand XVII—Public Health, the following Demands be taken up:—

Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.

Demand XXIII—Labour including Factories.’”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—“I may inform hon. Members that I am going to allot one hour for each Demand and at five of the clock all the remaining Demands will be guillotined. Let not hon. Members be under the impression that the Demands would be guillotined at 5-30 p.m.”

IV.—VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE SECOND SIX MONTHS OF THE YEAR 1953-54—cont.

(6) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,14,58,700 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.’”

MR. SPEAKER:—“Motion moved—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,14,58,700 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.’”

* SRI M. PALANIYANDI:—“Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 1,14,58,700 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries, be reduced by Rs. 100.’”

“நமது விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த மான்யக் கோரிக்கையில் ரூ. 100 கொள்கை அளவில் குறைக்க வேண்டுமென்று வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு, மற்ற அங்கத்தினர்களை விரிவாகப் பேசுவதற்கு விட்டுவிடுகின்றேன்.

“சமீபத்தில் நமது விவசாய மந்திரி அவர்கள், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அதிக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று அந்த ஜில்லாவையே தேசிய

[Sri M. Palaniyandi] [24th December 1953]

விஸ்தரிப்பு திட்டத்தில் சேர்த்து விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவி செய்ய முன் வருவதாக பல தடவை சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார். இதைப்போலவே, திருச்சி ஜில்லாவிலும், காவிரிப் பாசனத்திலுள்ள ஐயன் வாய்க்கால் பெருவளைவாய்க்கால் போன்ற இடங்களில் உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அதையும் அந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“(Tractor), உரம் வசதிகள் எல்லாம் இன்னும் விவசாயிகளுக்கு சரிவர கிடைப்பதில்லை. (Tractor) ஒரு ஊரிலிருந்து மற்றொரு ஊருக்குப் போகும்போது, அதற்கு குறைவாக சார்ஜ் செய்யப்படாமல், நிலத்தில் உழும்போது அதற்கு என்ன சார்ஜ் கட்ட வேண்டுமோ அதே மாதிரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். நிலத்தில் உழுகின்ற காலத்தில், அங்கு மேடு பள்ளம் இருக்கும், அதில் உழுவதற்கு அதிக பெட்ரோல் செலவாகும். அதற்காகும் செலவை விவசாயிகள் கொடுக்கத் தயங்கவில்லை. ஆனாலும், ஓர் ஊரிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்குப் போகும் போதும், அதே (oharge) கட்டவேண்டும் என்று இருப்பது சரியல்ல. அது குறைக்கப்படவேண்டும்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டிய காரியங்களில் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மேற்படி இரண்டு காரியங்களும் கவனிக்கப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘That the allotment of Rs. 1,14,58,700 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries be reduced by Rs. 100.’”

The motion and the cut motion are before the House for discussion.

3-06 * SRI V. KRISHNASWAMY PADAYACHI :—“கனம் சபாநாயகர் p.m. அவர்களே, இந்த நாட்டு மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததும், மனிதன் உயிர்வாழ்வதற்கு அத்தியாவசியமானதுமான விவசாய மான்யத்திற்கு மிககுறைவாக நேரம் கொடுத்தற்கு அநேக அங்கத்தினர்கள் வருந்துகிறார்கள். எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் இந்த குறுகிய நேரத்தில், சுருக்கமாக சில விஷயங்களை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்க்கின்றேன்.

“இந்த நாட்டில் விவசாயமானது பழைய முறையிலேயே இனிது நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டிய இந்தக் காலத்தில், விஞ்ஞான ரீதியில், புதிய முறைகளைக் கையாள்வதன் விதிப்படி, நிலமானது வளம் கொடுக்கும் தன்மை குறைந்து, அதனால் நமக்கு விளைச்சல் மிகவும் குறைவதால், நல்ல விதமான பசுநயோகப்படுத்தி நிலத்தை வளப்படுத்துவது அவசியமாக இருக்கிறது. உபசாயம் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு நல்ல பொறுக்கு விதைகள், விவமுதலியவைகளை விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் குறைந்த விலையில் கிடைக்கச் சாயத்தில் கையாண்டு, விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்குச் சர்க்கார் வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய முன் வரவேண்டும்.

“உதாரணமாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் விதையில்லாத கத்திரிக்காய் (seedless brinjal) உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருப்பதை நமது மந்திரி அவர்கள் கண்டு களித்தது செய்து திருப்பதியை அளிக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்.

[24th December 1953] [Sri V. Krishnaswamy Padayachi]

“விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகள், இயந்திரங்கள் போன்றவைகள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கச் செய்வதோடு, கடனாகவும் கொடுத்து உதவியால், அவர்கள் நல்ல விதத்தில் பயிர் செய்வதற்கும், உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும்.”

“விவசாய டெமாண்ட் டிரீடர்கள் ஓரளவிற்கு இம்மாதிரியான உதவி கிளையெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு செய்து தர வேண்டும். ஆனால், ஏழை மக்களுக்கு அவர்கள் ஓரளவிற்கு உதவியாக இல்லையென்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

“பல இடங்களில் குறுவைப் பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் சரியான முறையில் கவனிக்கப்படவேண்டுமென்று பல ரிபோர்ட்டுகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டியது கடமையாகும்.

“விவசாயத்தைப்பற்றி பேசும்போது, கால் நட்டையைப் பற்றியும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கால் நடை சம்பந்தமான மான்யம் தனியாக வருமானதால், இப்பொழுது அதைப்பற்றி அதிகம் சொல்லாமல், கால்நடை அபிவிருத்தி நல்ல விதமான முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்று மட்டும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த துறையில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவியையும் சர்க்கார் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

“விஞ்ஞான ரீதியில் விவசாயம் நடைபெறவேண்டுமானால், விவசாயத்திற்கு மின்சார வசதி நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும்.

“தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கு 11 லக்ஷம் டன் தானியம் தேவை யென்றும், ஆனால், 7 லக்ஷம் டன் தான் அங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிற தென்றும், இன்னும் 4 லக்ஷம் டன் தேவைப்படுகிறதென்றும் சொல்லப் படுகிறது. இதுவரை விவசாயம் செய்யப்படாத நிலங்களை நல்ல முறையில் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், தென்னாற்காடு ஜில்லாவானது சுய தேவைப் பூர்த்தியை அடைந்துவிட முடியும். விவசாயம் செய்யப் படாமலிருக்கும் நிலங்களையெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்து விவசாயம் செய்வார் களையானால், லாபகரமாக இருப்பதோடு மக்களுக்கு உதவியாகவும் இருக்கும். இதற்கெல்லாம் மூல காரணமாக இருப்பது செல்வம். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய தக்காவிட கடன் போன்றவைகள் காலாகாலத்தில் கிடைக்காமலிருப்பதால், விவசாயம் நல்ல முறையில் நடைபெற முடியாமலிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். இந்த நிலையில் சமீபத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்ட விவசாயிக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தை வரவேற்கிறோம். அது ஓரளவுக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தாலும், மக்களெல்லாம் கடன் இனி எங்கே வாங்குவது என்று ஏங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவருகிறது. அதற்கு சர்க்கார் சரியான முறையிலே கடன் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும்.

“இம்மாதிரி புது முறைகளில் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான விளம்பரங்களும் பிரசாரங்களும் செய்யவேண்டியது அவசியம். மேல் நாடுகளில் எல்லாம் சிறு சிறு பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் சினிமா படங்களின் மூலமாகவும் விளம்பரம் செய்யப்படுகின்றன. கிராமங்களிலெல்லாம், இவைகளெல்லாம் விளம்பரப் படுத்தப்பட்டு விவசாயிகள் புதிய முறைகளைத் தெரிந்துக்கொள்ளுகிறார்கள். நமது அரசாங்கத்திலும் அதைப் போல் பல முறைகளைக் கையாளலாம். ‘மேழிச் செல்வம்’, ‘உழவன்’ போன்ற பத்திரிகைகள் தமிழ்நாட்டில் தலைகாட்டியிருக்கின்றன. புதிய முறைகளையெல்லாம் எளிய நடையில் எழுதி அந்தப் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டு, விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படிச் செய்தால், உழவர்கள் விஞ்ஞான முறையில் பயிர்வதற்கும், உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும்.

“சிறு சிறு துண்டு நிலங்களைச் சேர்த்து கூட்டுறவு பண்ணையாக்கி, உற்பத்தி செய்வதற்குச் சர்க்கார் உதவி செய்தால், விவசாயிகள் மிகவும்

[Sri V. Krishnaswamy Padayachi] [24th December 1953]

பயனடைவார்கள். அந்த முறையிலே சமீபத்தில் நமது மந்திரி அவர்கள் ஆத்தூரில் ஒருலகவும் ஏகரை கொண்ட பிளாக்கை (block) சுட்டுறவு பண்ணை யாகத் திட்டமிட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

“மற்றப்படி மகசூல் போட்டித் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி, உழவர்களுக் கும், பசித்தொழில் செய்பவர்களுக்கும் ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுப்பார்களேயானால், விவசாயம் மேலும் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

“மீன் இலாகாவைப்பற்றியும் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். உணவு ஆராய்ச்சியில் சிறந்த நிபுணர்கள் (Nutrition Experts) நம் நாட்டு மக்களுக்கு சத்துள்ள உணவு இருக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறார்கள். உணவுப் பஞ்ச காலத்தில், மக்களுக்கு சத்துள்ள உணவு இல்லாமலிருக்கும் இந்தக் காலத்தில், மீனில் உள்ள சத்துக்கள் பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஏழை மக்களுக்கு அது மிகவும் மிகுந்தமானதும், போஷாக்கைத் தரக்கூடியதுமான ஆகாரமாகக் கரு தப்படுகிறது. ஆறு, குளங்கள் கனரக அடக்கை ஏராளமாகக் கரு ணிய தொகுதியில் இருக்கின்றன. கடற்கரை அதிகமாக உள்ள பகுதி ளாகவும் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் கடற்கரையில் இரண்டா லிரும் மக்களுக்குமேல் இந்தத் தொழிலைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி இல்லாமல் அவர்கள் ஏழ்மை நிலையில் இருக்கிறார்கள். மீன் பிடிப்புத் தொழிலை எந்த வகையிலும் அபிவிருத்தி செய்ய முடியாத நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பரக்கிப் பேட்டை பாக்கவாட்டர்ஸையும் மீன் இலாகாவில் சேர்த்து அங்கு வர்களுக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்வார்களானால், மிகவும் அபிவிருத்தி அடையும். ஆலும், கடற்கரையும், கிடைக்காமல் பல இடங்களில் கஷ்டப்படு களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்யப்படவேண்டும். அவர்கள் இருக்க இடமில்லாமல் கஷ்டப்படுவதால், கடற்கரைப் புரம்போக்கு இடங்களை அவர்களுக்கு இனாமாகக் கொடுக்க வசதி செய்தால் மீன் வளர்ச்சி நல்ல முறையில் அபிவிருத்தியடையும்.

“முக்கியமாகச் சொல்ல வேண்டியது, என்னவென்றால், பல மெம் பர்கள் பொது மக்களுடைய குறைகளை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லும் போது, அரசாங்கம் சரிவர கவனிக்காமல், அக்காரியங்கள் கவனிக்கப் படாமல் இருக்கிறது. ஆனால், அது பல காரணங்களால் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். சென்ற பல வருஷங்களாக பரக்கிப்பேட்டைக்கு சிமென்ட், வெள்ளாற்று பாக்கவாட்டர்ஸ்

* MR. SPEAKER :—“The hon. Member's time is up.”

3-10 p.m. **SRI K. S. LAKSHMIPATHI NAICKER** :—“கணம் சபாநாயகர் அவர்களே இங்கு விவசாய மான்யத்தை நாம் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயம் நமது நாட்டின் மிகவும் முக்கியமானத் தொழில் என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். அதை முன்னுக் குக்கொண்டுவருவதற்கு முயல் வேண்டும். இப்பொழுது பற்குக்குறை திட்டங்களைக் கொண்டு விவசாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு, நல்ல நமது உணவுப் பொருள்களை அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வருவதால் நல்ல திட்டங்கள் செய்து நவீன முறைகளில் விவசாயத்தை முடியும். இதற்கு முறைகளை கிராம மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறி அவர்களை அந்த முறைகளை கையாளுமாடி செய்யவேண்டும்.

“இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே விவசாயிகள் தாங்களாகவே தங்களுக்கு வேண்டிய பரிகாரங்களை சர்க்காரின் மூலமாக பெறுவதற்கு முன்வந்து விட்டார்கள். விவசாய டிபார்ட்மெண்டு பொறுவதற்கு களைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதை நாம் பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அவைகளை காலாகாலத்தில் விவசாயிக்குக் கிடைக்க பாடுகள் செய்யப்படுவதில்லை, தாலுகாவில் டெமான்ஸ்ட்ரேட்டரிடம் விதை கள் போதுமான அளவு இருந்தாலும் விலைகள் போட்டுவரவில்லை என்று

[24th December 1953] [Sri K. S. Lakshmipathi Naicker]

காலம் கடத்தப்படுகிறது. இவைகளை விவசாயிகளுக்கு சரியான நேரத்தில் கிடைக்கும்படியாக செய்யவேண்டும். இதற்கு அந்தப் பருவக்காலங்களில் மழைபெய்யும்போது என்ன விதைகள் அந்த பிராந்தியத்தில் விதைக்கப் படுகிறது என்று தெரிந்து இப்போது இருக்கக்கூடிய அக்கிரிகல்சர் டெமான் ஸ்ட்ரேட்டர் ஆபீஸில் சேகரித்து வைக்க வேண்டும். விவசாயி களுக்கு அவ்வப்போது என்னென்ன தேவையிருக்கு மென்பதை முன்னெச்சரிக்கையாக வினோபாபட்டு மழைபெய்த மறுதினமே கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. அக்கிரிகல்சர் ஆபீஸில் போய்க்கேட் டால் இன்னும் விலைவாசிகள் வரவில்லை, விதை வித்துக்கள் வரவில்லை என்று சாக்குப்போக்குச் சொல்லி வீண் காலம் கடத்தப்படுவதால் விவ சாயிகள் அப்பொழுது நிலத்திலுள்ள ஈரத்தையும் காலத்தையும் பயன் படுத்திக்கொள்ள முடியாது போகிறது. ஆகையால் அந்தந்த பருவ காலங்களில் என்ன வித்துக்கள் தேவையோ, அவை உடனடியாக அவர்கள் கையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“உணவுப்பொருள்களை அதிகப்படியாக பெருக்குவதற்கு பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால், அதற்குப் போதுமான வசதி அளிப்பதில்லை. மாணவாரி நிலங்களிலுள்ள விவசாயிகளிடத்தில் உணவுப்பொருள்களை உற்பத்தி பண்ணவேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுக்கு சரியான மழை இல்லை; காலா காலத்தில் விதைவித்துக்கள் கிடைப்பதில்லை. இதுபோன்ற உதவிகளை விவசாயிக்கு கிடைக்கச்செய்யவில்லை. நீர்ப்பாசன வசதிகள் இல்லாத இடங்களில், நீர்ப்பாசன வசதியோ அல்லது கிணறு வெட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளோ, அல்லது கிணறுகள் இருக்கும் இடத்தில் மின்சார வசதியோ செய்துகொடுக்காமல் உணவுப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கக்கொள்வது வீண் பிரசாரமேதவிர பலனளிக்காது. ஒவ்வொன்றும் பிரசாரமாகத் தான் இருக்கிறது.

“நவீன விவசாய முறைகளைப்பற்றி கிராம மக்களுக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டும். அக்கிரிகல்சர் டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் மூலமாக அவர்களுக்கு எடுத்துரைக்கப்படவேண்டும். கண்காட்சிகள் மூலமாகவும், சினிமா மூல மாகவும் விவசாய முறைகளை எப்படிக்கையாவது என்பது பற்றி கிராமப் புறங்களிலே காட்டவேண்டும். அவர்கள் நேரடியாகப் பார்த்து ஒவ்வொரு வேலைகளையும் தெரிந்துகொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேண் டும். விவசாயிகள் நேரில் பார்த்து தெரிந்துகொள்ளும் அளவு பிரசாரத் தில் தெரிந்துகொள்ள முடியாது என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

“கோயம்புத்தூரிலுள்ள விவசாயத்திற்கும் மற்ற ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயத்திற்கும் ஏராளமான வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. கோயம்பு புத்தூரில் சர்க்கார் பண்ணை இருக்கிறது. ஆதலால் நேரில் பார்த்து தெரிந் துகொள்ள முடிகிறது. வெறும் பிரசாரத்தினால் பிரயோஜனமில்லை. மக் கள் நேரடியாகப் பார்த்து தெரிந்துகொள்வதற்காக வேண்டிய உதவியைச் செய்யவேண்டும். ஏராளமான பணத்தை வெறும் பிரசாரத்தில் செலவு செய்து பயன் இல்லை. உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன், சில கிராமங் களுக்கு மின்சார வசதிகள் இன்னும் கொடுக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது.

“கால் நடைகள் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் முக்கியமானது. இவை களுக்கான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். ஏரிகளிலும், குளங் களிலும் தண்ணீர் மட்டம் மிகவும் கீழாக இருப்பதனால் அதிக ஆழமுள்ள கிணறுகள் வெட்டப்படுகிறது. ஆழமான கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பதற்காக நல்ல விலையுடைய மாடுகள் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இறைப்பதற்காக நல்ல விலை 1,500 விலை கொடுத்து ஒரு ஜோடி மாடுகளை வாங்க ரூ. 1,000 அல்லது 1,500 விலை கொடுத்து ஒரு ஜோடி மாடுகளை வாங்க வேண்டிய நிலைமையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இதைவாங்கு வதற்குப் பணமில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் விவ சாயிகளுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்கவேண்டும். மின்சார வசதி இவர் களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் அதிக உழைப்பின்றி குறைந்த செலவில் காரியங்களை ஆற்றமுடியும்.

“மின்சார வசதியில்லாத கிராமங்களில் ஆழமான கிணறுகள் இருக்க 3-20 க்க்கூடிய இடங்களிலே நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்க பம்பு செட்டுகள் p.m. வாங்குவதற்கு சர்க்கார் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும்.

[Sri K. S. Lakshmipathi Naicker] [24th December 1953]

“மதுரை ஜில்லாவிலே வைகையாற்றின் கரை ஓரமாகப் பம்பு செட்டுகள் வைப்பதற்காக பில்டர் பாயின்ட் என்பது போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. வசதியுள்ள எல்லா இடங்களிலும் இதைபோன்ற உணவு உற்பத்தி செய்வதற்காக இவ்வித வசதிகளை விஸ்தரிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சேலம் ஜில்லாவில் ஜேடர்பாளையம் அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டு அதிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்ய உடனடியான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இதனால் 500 ஏக்கர் நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்குமென்று உத்தேசித்து ஒரு அணைக்கட்டி செட்டுகள் வைக்க அனுமதிக்கப்பட்டு வந்ததை இப்பொழுது தடை செய்து இடைஞ்சல் செய்வதால் விவசாயம் எப்படிப் பெருகும்? உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக செய்துகொடுக்கப்பட்ட வசதிகளை இப்பொழுது குறைத்துவிட்டால் விவசாயம் எப்படிப் பெருகும்? உணவு உற்பத்தி பெருக்கப்படுவதற்காக மராமத்து இலாகாவிலுள்ள நீர்ப்பாசனங்களில் கெடுதி இருக்கிறதென்று ஆகேஷனை செய்தால் உடனே ஏற்கெனவே உள்ள பம்பு செட்டுகளை எடுத்து எறிந்துவிடவேண்டுமென்று உத்தரவு பிரபித்து இந்த மாதிரியாக ஏதாவது தடைகள் செய்து குறுக்குப் பிரசாரங்கள் செய்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் ஒரு திட்டத்தை வேலை செய்யவிடாது குறுக்கிடுவதாலும் விவசாயத்திற்கு போறுமான தண்ணீர் வசதிகளும் செய்யாமலும் இருப்பதால் எப்படி உற்பத்தி பெறுக்க முடியும்.

“அடுத்தாற்போல் உரம் எப்படி கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். உரம் பெரிய விவசாயிகளைத்தவிர ஏழை விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டால்தான் விவசாயிகள் அவ்வப்போது தேவைப்படும் உரத்தை வாங்கி உபயோகிக்க முடியும். அமோனியம் சல்பேட் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு பயிர்களுக்கு எப்படி உரங்களை உபயோகப்படுத்துவது என்பதைப் பற்றி அக்கிரகஸர் டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகள் அவர்களிடத்தில் போய் கற்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். அப்பொழுது தான் விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே பயிர்த்தொழிலைச் செய்வதற்கும் எப்படி உரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்பதைப் பற்றியும் தெரிந்துக்கொள்ள முடியும். இது பற்றி விவசாய இலாகா வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். உரத்தை வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்காமல் விவசாய இலாகாவே விநியோகிப்பது நலம் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் தனிப்பட்ட வியாபாரி லாபத்தைக் கருதி உரத்துடன் மண்ணையும் மணலையும் கலந்து விற்கிறான். மேலும் ஒரு நிலத்திற்கு எவ்வளவு உரம்போட வேண்டும், எந்தப் பயிருக்கு என்ன உரம் போட வேண்டும் என்பதை எல்லாம் வியாபாரியால் விவசாயிக்கு எடுத்துச்சொல்ல இயலாது. ஆகையால் அவைகள் இலாக்காவிலுள்ள டெமாண்ட் டிராபரின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு எருவின் அளவு என்ன, உரம் எப்போது போடப்படவேண்டும் என்பதைப்பற்றி விவசாயி தெரிந்துகொள்ளத் துண்டு பிரசுரத்தின் மூலமாவது புத்தக மூலமாவது தெரியப்படுத்த வேண்டும். இதுபோன்ற படிப்பினைகளை விவசாயி தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருப்பதால் இலாக்கா வே உரங்களை விநியோகிக்க வேண்டும்.

“புல்டோஸர் என்ஜின்களை ஒரு ஜில்லாவில், ஒரு தாலுகாவிலிருந்து மற்றொரு தாலுகாவிற்கு போகச் சொல்வதால் ஏற்படும் செலவுகளை நோடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிப்பதைநிறுத்தி சர்க்காரே மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“டிபார்க்டுக்கு வாடகை ஒரு மணிக்கு ரூ. 5 லிருந்து ரூ. 10 ஆக்கப் பட்டது. இதன் நோக்கம் என்னவென்று தெரியவில்லை. அதிக விவசாயிகள் இதை உபயோகிப்பதை தடுப்பதற்காகவா. என்று கேட்கிறேன். இப்போது குறிப்பிட்ட முக்கியமான விஷயங்களைக் கருத்திலே வைத்து நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-25 P.M. Sri K. R. VISWANATHAN :—“கனம் அமைச்சர் அவர்களே, இந்த விவசாய மான்யக்கோரிக்கையின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட

[Sri K. R. Viswanathan] [24th December 1953]

ருக்கும், லெட்டர் பிரசேபனையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவது, விவசாயத்தை அபிவிருத்திசெய்வதற்குமுக்கியமானவர்கள் விவசாயிகளே ஆவார்கள். ஆகையால் முதலில் அவர்களின் நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்துகொண்டால், விவசாயம் அபிவிருத்தியாகும். ஆனால் இன்று விவசாயிகள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள்? கடன் காரர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த கடன் பயம் நீங்குவதற்கு சர்க்கார் ஒரு அவரச் சட்டம் கொண்டு வந்தது. அதனால் பெரிய பணக்காரர்களுக்கோ, பிராசுதாரர்களுக்கோ கொடுக்க வேண்டிய கடனை உடனடியாக கொடுக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் சர்க்காருக்கு கொடுக்க வேண்டிய கடன்களை உடனடியாக கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிறவரை, இப்போது இருக்கின்ற விவசாயிகளின் கடன் சுமை எந்த விதத்திலும் தீருவதற்கு வழியில்லை. உதாரணமாக, எங்கள் தாலுகாவிலே கிணறு மானியத்திற்காக கடன் வாங்கி இருந்தார்கள். உடையார் பாளையம், பெரம்பலூர் போன்ற தாலுக்காக்கள் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தன. போன ஆண்டின் கடனானது வசூலிக்கப்படாமல் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது அந்த கடனை உடனடியாக வசூலித்தே தீரவேண்டுமென்ற நீர்ப்பந்தத்தினால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் ஜப்தியும் நடந்து வருகிறது. இதனால் இப்பொழுது தங்களிடம் ஓரளவு உணவுக்காகவும், விதைக்காகவும் சேர்த்து வைத்துள்ள உணவுப் பொருள்களை விற்றுக் கொடுத்துவிட்டு, உண்ணுவதற்கு உணவு இன்றி பட்டினியால் கஷ்டப்படுகின்றனர். ஆகையால் இந்த நெருக்கடியை சமாளிக்க சர்க்கார் மற்ற கடன்களை ஒத்திவைத்திருப்பது போல் இதையும் ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று முதலாவதாக எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, மழையை நம்பியிருக்கும் மானாவாரி நிலங்கள் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக திருச்சி ஜில்லாவிலே, உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுக்காக்களிலே தண்ணீர் வசதியே கிடையாது. நீர்ப்பாசன வசதி மிகுதியும் கிடையாது. இம்மாதிரி இருக்கிற இடங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பது சர்க்காரின் கடமை என்பது அவர்களுக்கு சொல்லாமலே தெரியும். ஆற்றின் படுகைப் பிரதேசங்களில் ‘பில்டர் பாயின்ட்’ வைத்துக் கொடுப்பது போல் இந்த தாலுகாக்களிலும் ஆற்றோரங்களில் வைத்துக்கொடுக்க வேண்டும். சில பிராசுதாரர்கள் 400, 500 செலவு செய்ய முன் வருகிறார்கள். இம்மாதிரி விஞ்ஞான ரீதியாக ‘பில்டர் பாயின்ட்’ இறக்குவது அநேக விவசாயிகளுக்கு தெரியாது. சில இடங்களில் 60 அடி, 100 அடி தோண்டியும்கூட தண்ணீர் தெரியாது. சில இடங்களில் பயன்படாது போனால் என்ன செய்வ கிடைப்பதில்லை. அப்படி செலவுபித்து பயன்படாது போனால் என்ன செய்வ தென்று மிகவும் பயந்து கடன் வாங்கி செலவுபிக்க ஏழை விவசாயிகள் பயப்படுகின்றனர். ஆகையால் இத்தகைய நீர் வசதியற்ற பிரதேசங்களில் சர்க்கார் முன்வந்து பரிசீலனை செய்து, கிணறுகளோ, பில்டர் பாயின்ட் சர்க்கார் முன்வந்து கட்டவேண்டும். இந்த யோசனைகளோ ஏற்படுத்திக் கொடுத்து ஊக்கம் காட்டவேண்டும். இந்த யோசனையை ஜில்லா உணவுக் கமிட்டிக்கு சொன்னேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், இது விஷயத்தில் சர்க்காராக ஒன்று செய்ய மாட்டோம். விவசாயிகளே இது செய்துகொள்ள முன்வர வேண்டுமென்றார்கள். விவசாயிகள் மிகவும் செய்துகொள்ள முன்வர ஒரு சில இடத்தில் பில்டர் பாயின்ட் போ, ஏழைகள். சர்க்காரே முன்வந்து ஒரு சில இடத்தில் பில்டர் பாயின்ட் போ, இயந்திரங்களையோ கொண்டு தண்ணீர் வசதியை ஆங்காங்கே ஏற்படுத்தும் விஷயத்தில் வெற்றிகண்டு அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டினால் அவர்கள் பின்பற்றி அம்முயற்சியில் முன்வர வழி ஏற்படும் என்று தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன். ஆகையால் நீர்வளம் அற்ற இடங்களில் அரசியலாரே ‘பில்டர் பாயின்ட்’ குழாய் கிணறுகள் இவைகளை இறக்கி வெற்றி காட்டி விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்றேன்.

“அடுத்தபடியாக, இப்போது மத்திய சர்க்காரால் (exploratory wells) கண்டுபிடிப்பு கிணறுகளை மூலம் தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கும் திட்டமொன்று கொண்டுவந்திருப்பதாக அறிகிறேன். அதனால் அதிக நீர்ப்பாங்கற்ற இடங்களில் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமென்று அறிகிறேன். ஆகையால் அத்திட்டத்தின் கீழ் உடையார்

[Sri K. R. Viswanathan] [24th December 1953]

பாளையம் தாலுகாவில் கண்டுபிடிப்பு கிணறுகள் (Exploratory Wells) அமைக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“ஆங்காங்கு பல பழைய ஏரிகள் பாழடைந்து வருகின்றன. குறிப்பாக என்னுடைய தாலுகாவிலே பொன்னேரி என்று ஒரு ஏரி இருக்கிறது. இதலை சுமார் 1,000 ஏக்கர் நிலங்கள் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. அதன் ஆயக்காடை விஸ்தரிக்க வேண்டும். விஸ்தரிப்பதால் இன்னும் பல ஏக்கர் நிலங்கள் அதிகமாக பயிருக்கு கொண்டு வர முடியுமென்றதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் புதுக்குடி என்ற ஒரு ஏரி இருக்கிறது. ஐந்து மைல்தீளம், 3 மைல் அகலம் உள்ளது. முன்னொரு கால இது பாசன வரியாக இருந்தது என்பதற்கு வேண்டிய சின்னங்களும், அடையாளங்களும் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. இது பற்றி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் சர்க்காருக்கு அறிவித்தேன். எஞ்சினியர்கள் வந்து பார்வையிட்டுவிட்டுப் போனார்களே தவிர இதுவரை அதற்கு மேல் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அந்த புதுக்குடி ஏரியை அதிகாரிகள் கவனித்து, அதை நீர்ப்பாசனத்திற்கு உபயோகப்படும்படி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

“உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் உள்ள செந்துரை ஓடைக்கு ஒரு அணையும், குழுமூர் எரிக்கு ஒரு வரத்து வாய்க்காலும் கட்டினால் 300, 350 ஏக்கர் நிலம் அதிகப்படியாக பயிரிடலாம் என்று பரிசீலனை செய்து ஒரு எஸ்டிமேட் தயாரித்திருக்கிறார்கள். எஸ்டிமேட்டும் சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் உடனடியாக அங்கேயிருந்து மேற்கொண்டு அதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ சில ஏழை விவசாயிகளான ஆதிதிராவிடர்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில காலி இடங்களில் பஸ் ஆண்டுகளாக பயிரிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை அடமானம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், அவை காட்டிலாக்காவைச் சேர்ந்ததென்றும், மேட்டூர் கெனல் புராஜக்டை சேர்ந்ததென்றும் சொல்லப் படுகிறது. எந்த மாதிரியாக இருந்தாலும் சரி, இந்நிலங்கள் இவ்விருவருக்கும் உபயோகப்படக் கூடியதாக இல்லை. அவற்றை அடைய சர்க்காரின் விதி தடை செய்கிறது. ஆகவே அதற்கு விதிலிலக்களித்து இப்பொழுது பறிந்தை கொண்டு வருகின்ற பகுதிகள் அவர்களுக்கு - ஒதுக்கி, பட்டா பறிந்து கொடுக்க வேண்டும். அடமானம் செய்து கொடுப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

“உதாரணமாக ஜெயங்கொண்டபுரம் தொகுதியைச் சார்ந்த குருவாடி போன்ற இடங்களில் பத்து வருஷங்களாக சில ஆதிராவிடர்கள் 20 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிரிட்டுக் கொண்டு வருகின்றனர். இந்த இடத்தை அடமானம் செய்து கொள்ளலாமென்றால், அது மேட்டூர் கால்வாய் புராஜெக்ட்டை சேர்ந்தது என்றும், செய்வதற்கு முடியாத காலவாய் லுகிறார்கள். ஆகையால் இதையெல்லாம் கவனித்து இதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

3-35
P.m.

***SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்நாட்டின் ஜனத்தொகையில் பெரும்பகுதியான மக்கள் அதாவது சத விதம் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இத்தகைய பெரும்பகுதி மக்கள் செய்யும் தொழில் மிகவும் உயர்ந்த நிலையில் வந்தக்கி பெற்றிருக்கின்றன. இவ்விலை, அவர்களுக்கு உள்ள வருமை, கடன்தொல்லை, வாரக் கண்பதை நான் ரொம்பவும் வருத்தத்துடன் குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது விவசாயிகள் எல்லோரும் கடன்பட்டு கடன் தொல்லை பீடிக்கப்பட்டு சாகுபடி செய்வதற்கு முடியாமல் இருக்கும் நிலையில் இதோ ஒரு கடன் சட்டம் வந்திருக்கிறது. அதில் சில குறைபாடுகள் இருந்தா

24th December 1953] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

ஆம் அதை திருத்தி ஒழுங்கான முறையில் அமைத்தால் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு செளகரியம் செய்ததாகும். இன்னும் நாட்டில் விவசாயிகள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் நாம் உபயோகிக்கும் கலப்பைகள் மற்ற நாடுகளிலெல்லாம் கண்காட்சியில்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் நாட்டில் இன்னும் நூதன கலப்பைகளை விவசாயிகள் உபயோகிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அவைகளை உபயோகிக்கும் வழியை தெரியப்படுத்தாமல் இருப்பதால்தான் அவர்களால் அவைகளை உபயோகப்படுத்த முடியவில்லை. ஆனால் மற்ற நாடுகள் நூதன யந்திரங்களை உபயோகிக்க தெரிந்து கொண்டு அதிக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அத்துடன் நம் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு நிலத்திற்கு எப்படி உரம் போடுவது, எப்படி நூற்று நடுவது என்றெல்லாம் தெரியாமல் ஏதோ நடுகிறோம், பயிர் கிளம்புகிறது, பலித்தால் பலிப்பது இல்லாவிட்டால் குப்புர விழுவது என்று இவ்வித நிலைமையில் அவர்கள் விவசாயம் செய்வதுகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தை எவ்விதம் வளப்படுத்த முறையில் நடத்த வேண்டும் என்பதை எழுதிவைத்து, அதை அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்தி விவசாயம் செய்யச் சொல்ல வேண்டும். நூதன முறைகளைப் பற்றி டி.மாண்ட்ரேட்டரின் பிரசாரம் மட்டும் போதாது. சீமை உரம் போட்டால் அதிகமாக வெள்ளாமை காணும். அதிகமான உரம் போட்டால் நன்றாக விளையும் என்று சொல்லி விட்டால் போதாது. இப்பொழுது சீமை உரம் போட்டால், சல்பேட் போட்டால், அது இயற்கைக்கு விரோதமாக இருக்கும். அதனால் பூமி கெட்டுப்போய்விடும் என்று விவசாயிகள் கருதுகிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் பயந்து கொண்டு சீமை உரத்தை சரிவர உபயோகிப்பது இல்லை. சீமை உரம் போட்டால் அது வெள்ளாமைக்கு நலமாய் இருந்தாலும் அவர்கள் அதை உபயோகிக்காமல் பயந்துவிடுகிறார்கள். சில இடங்களில் இந்த சீமை உரத்தை மெலிந்த பயிரில் போட்டால் அது அதிகமாய் வளர்ந்து வளர்ச்சி தாங்காமல் விழுந்துவிடுகிறது. அதோடு குப்புர் பாஸ்பேட் போடவேண்டுமென்பது அவர்களுக்கு தெரிவது இல்லை. அவைகளை உபயோகிக்கும் முறையை விவசாயிகளுக்கு சரியாய் கற்றுக்கொடுத்தால் அவர்கள் சுலபமாக பயிர் செய்வார்கள். பிறகு அதைப் பின்பற்றி யாவரும் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு சாதகமாக இருக்கும். அவர்களிடத்தில் இப்பொழுது ஒரு பயம் இருக்கிறது. அதாவது சீமை உரத்தையாவது, சல்பேட் யாவது ஒரு வருஷம் போட்டால் அடுத்த வருஷம் அந்த பூமி கெட்டுப்போய்விடுமோ என்ற பயம் விவசாயிகளுக்கு இருந்துவருகிறது. ஆகவே சீமை உரத்தை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தினால் நன்றாக விளையும் என்ற அனுபவத்தை அவர்கள் தெரிந்து கொள்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

“அதோடு வன்னுவர் சொன்ன பாட்டை உழவர்கள் புரிந்துகொள்ள நல்ல முயற்சி எடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

‘வரினும் நன்றால் எருவிடுதல் கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு’

என்று சொல்லி இருப்பது போல் சீராக உழுது அதிக உரம் கொடுத்து வந்தால் நல்ல பலனைக் காணலாம். இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் பல பிரதேசங்களில் நல்ல நீர்ப்பாசன வசதிகள் இருக்கின்றன. குறைந்த பட்சம் ஏக்கரா ஒன்றுக்கு 20 கலம் விநீயும். ஆனால் 5 கலம் தான் காணப்படுகிறது. இன்றைய தினம் ரொம்பவும் மோசமான நிலைமையில் பயிரிட்டு வருகிறார்கள் என்றுதான் கூற வேண்டும். கண்டு முதல் மிகவும் வருகிறார்கள் அதிகம். தரிசுக் கூலி செலவும் அதிகம். குறைவு. விதை போடுவது அதிகம். தரிசுக் கூலி செலவும் அதிகம். உழைப்பும் வியர்த்தம். பசுந்தான் உரம் கிடைத்தால் கூடுமானவையில் நல்ல பயிர் விளைவிக்கலாம். உரம் கிடைக்காத காரணத்தால் அநேகம் இடங்களில் பயிர் நன்றாக விளையவே இல்லை. சில இடங்களில் உரம் போட்டாலும் அதற்குத் தகுந்த தண்ணீர் பாவ்வது இல்லை. ஏனென்றால் சிலருக்கு இதை உபயோகிக்கத் தெரியவுமில்லை. எந்தக் காலத்தில் என்ன செய்யவேண்டும் என்றும், உரம் போடும் காலத்தில் உரம் போடுவதும் தண்ணீர் விடும் காலத்தில் தண்ணீர்

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [24th December 1953]

பாய்ச்சுவதும் அவர்களுக்கு சரிவர தெரிவதில்லை. எந்தெந்த சமயத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவதில்லை. வானிலை, ஆராய்ச்சி யாளர்களின் முடிவுகளை அப்போதைக்கப்போது விவசாயிகள் புரிந்து கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும். மழை பெய்யாவிட்டால்தான் உரம் போட வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படிப் போட்டுவிட்டால் உரத்தையெல்லாம் மழைத் தண்ணீர் அடித்துக்கொண்டுபோய் விடுகிறது. ஆகவே மாணவர்களுக்கு பாட புத்தகங்களிலும் பள்ளிக்கூடங்களில் அவைகளைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். இப்போழுது மற்ற எல்லா காரியங்களுக்கும் நூதன சாதனங்களைக் கொண்டு விளம் பரம் செய்து வருகிறார்கள். அதைப் போலவே இதற்கும் செய்ய வேண்டும். காலையில் நாலு மணிக்கு வெளியில் போனால் அப்பொழுது ரேடியோ பாடுவதைக் கேட்கிறோம். அவைகளில் ஏதோ பரடு கின்றனர் நாம் கேட்கிறோம். அது நமக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அதிகாலையில் விவசாயிகள் சாகுபடி செய்யப் போகும்போது இந்த ரேடி யோக்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு எப்படி வெள்ளாமை செய்வது உரம் போடுவது முதலியவைகளைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். எப்படி சாகு படி செய்ய வேண்டும், எந்தெந்த உரங்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டும், எந்தெந்த யந்திரங்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பதை யெல் லாம் கற்றுக்கொடுத்து அவைகளை ஜாக்கிரதையாக செய்யச் சொல்ல வேண்டும். வானிலை ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்வதைப் பொருத்து, சமயம் அறிந்து உரம் தெளித்து பலன் அடையலாம்.

“மழை பெய்யும் போது உரம் போட்டால் உரம் மழையில் அடித்துக் கொண்டு போய்விடும் என்கிற ஐயம் வேண்டியதில்லை. 24 மணி நேரத் தில் பிரயோசனம் வந்து விடும் ஆகவே விவசாயிகளுக்கு காலையில் அதை ரேடியோ மூலமாக பிரசாரம் செய்யலாம். இதை பெரிய அளவில் சினிமாப்படங்களைக் கொண்டும் காட்ட வேண்டும்.

“நீரிலும் நன்றதன் காப்பு” என்பதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. உழுது உரம் போட்டு தண்ணீர் விட்டு வெள்ளாமை செய்ய வேண்டும். பயி ருக்கு நோய்கள் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தீங்கு வராமல் காப்பது செய்யவேண்டும். மாடு மேயாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பயிர் வெள்ளத்தில் போகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பல விவசாயிகள் விதைகளை நட்டு விட்டு அறுவடை காலத்தில் தான் பயிரைப் போய் பார்க்கிறார்கள். தண்ணீர் ஒரு பக்கத்தில் தான் காய்ந்து கொண்டிருக்கும். மற்றொரு பக்கத்தில் வெள்ளத்தினால் தண்ணீரில் அழுதிப் போய்க் கொண்டிருக்கும். அதனால் ஒரு பல னையும் அடைய முடியாது. இவ்விதம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆகையால் பிரசாரத்தின் மூலமாகவும் சினிமாப் படங்கள் மூலமாகவும் விவசாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். ஆப்படிச் செய்தால் நிச்சயமாக விவசாயிகள் தங்களுடைய கடமையை சரியாக உணர்ந்து தங்களுடைய கடமையைச் செய்வார்கள். அவர்கள் பிரசாரத்தினால் பலனடையக்கூடிய பல விஷயங்களை நாம் விளக்க முடியும். இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் அதிகாரிகள் கூட்டம் போட்டு தேசிய இப்பொழுது திட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் அங்கு கொஞ்சம் இதற்கு பசும்தான் உரம் பயிர் செய்ய வேண்டும். இந்த விதைகளை இனமாக கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் அதிகமான பசுந்தான் மக்களை விற்பு தின்னும் பஞ்சு மென்றும் சொல்வார்கள். மாதம்தான் விவசாயிகளுக்கு பஞ்சு காலம். அப்பொழுது அவர்கள் தங்க ளுடைய ஆட்டையும் மாட்டையும் விற்பு தங்களுடைய பஞ்சத்தைப் தங்க கொள்ளுவார்கள். அவர்கள் மிகவும் கஷ்ட நிலைமையில் இருப்பார்கள். இருக்கும் நிலையாகும். ஆகவே இந்த விதைகளை அதிக விலைக்கு வாங்கி குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளுக்கு விற்க வேண்டும். இப்பொழுது வாங்கி பல காரியங்களுக்கு மான்யம் கொடுத்து வருவது போல் இத்தையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். சாதாரணமாக மத்திய தர விவசாயிகளாக செய்து தால் அதிக விலைக்கு வாங்கி குறைந்த விலைக்கும் கொடுக்க வேண்டும்.

[24th December 1953] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

ஒரு ஏக்கருக்கும் கீழ் நிலம் வைத்திருப்பவர்களாகவும் ஏழை விவசாயி களாகவும் இருந்தால் அவர்களுக்கு இனமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் ஜனங்கள் அந்த வினையை காலத்தில் வாங்கி உபயோகிக்க முடியும். முதல் வருஷத்தில் அவர்களுக்கு இனமாகக் கொடுத்தால் அதன் பயனை கண்டுகொண்டு அடுத்த வருஷம் அவர்களா கவே அனாத வரங்கி உபயோகிக்க முன் வருவார்கள். இந்த அளவில் காலா காலத்தில் அவர்களுக்கு விதைகளை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த உதவியை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும்.

“பூச்சி மருந்து வழங்கப்படுகிறது. இப்பொழுது அந்த மருந்துகளை ஏழைகள் உபயோகிப்பது இல்லை. நேற்றைய தினம் ஒரு கேள்வி கேட்டதற்கு கூட 25 சத விதத்திலிருந்து 50 சத விதத்திற்கு மானியம் உயர்த்தி இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த மருந்துகளையும் ஏழைகள் வாங்குவது கஷ்டமாகிறது. ஏனென்றால் அதை உபயோகிப்பதற்கு அவர்களுக்கு தெரியாது. அதில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு கொஞ்ச காலம் பூச்சி மருந்தை இனமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அதன் அனுபவம் கண்ட பிறகு அவர்களை அவைகளை வாங்க முன் வருவார்கள். அதனால் இன்னும் சிறிது காலத்திற்கு அவர்களுக்கு இனமாகக் கொடுக்கவேண்டும். ரசாயன உரம் எப்படிப் போடுவது என் பதை கண்டு கொண்ட பிறகு அவர்களே காசுகொடுத்து வாங்க முன் வருவார்கள். சிறிய விவசாயிகளுக்கு இந்த பூச்சி கொல்லும் மருந்தை இனமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அதன்படி விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தக்காவி கடன் ரூபாய் 100 வாங்கு வதற்குள் ரூபாய் 25 செலவாகிறது. இப்பொழுது அவைகளை நீண்ட காலம் கடந்து கொடுக்கிறார்கள். கடன் சாங்ஷன் ஆன பிறகு பணம் வாங்கும்போது பட்டா மணியத்தின் கையெழுத்து வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். கடன் சாங்ஷன் ஆகி பணம் வாங்கும்போது மறுபடியும் கையெழுத்து வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். என்னைக் கூட இப்படி கேட்டார்கள். என்னைக்கூட அவர்களுக்கு தெரியுமோ? என்னைத் தெரியு மோ? அவர்கள் அந்த ஜில்லாவில் மிகக் குறைவு. நிலைமை இப்படி இருக்கும் போது மற்றவர்களெல்லாம் எப்படி வாங்க முடியும் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அன்று அங்கு வந்த ஜில்லா அதிகாரி கூட என்னை அவருக்கு தெரியுமென்று கூறியும் பட்டா மணியகார கையெழுத்து வேண்டும் என்று பிடிவாதம் செய்துவிட்டார். சம்பந்தப்பட்ட தாலூகா அதிகாரி இரண்டு முறை கையெழுத்து வாங்கவேண்டும் என்று இருப்பதை எடுத்து விடவேண்டும். இது நிலைமை மிகவும் மோசமாய் இருக்கிறது.

“கடன் பெரும் விஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்விதம் எடுத்துக் கொண்டு விவசாயத்தைப் பெருக்கு வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கிறேன்.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Mr. Speaker, 3-54 Sir, I am indeed obliged to you and the House for getting this p.m. important Demand reached for discussion. I am very happy that several hon. Members who spoke from both sides of the House made very constructive, helpful and friendly criticisms. I must admit that I have been considerably educated and profited by the very valuable suggestions and remarks made by these hon. Members who took part in the discussion.

“ Sir, this Demand is for about Rs. 1,14,58,790 and that means that Agriculture would get about Rs. 1,00,00,000 and Fisheries about Rs. 15,00,000. I may, therefore, at the very outset briefly explain the various heads on which the Agriculture Department has been bestowing its attention in the matter of effecting agricultural improvements. They are: (1) Green manuring, (2) adequate dosage of artificial fertilizers, (3) economic nursery, (4) early raising

[Sri M. Bhaktavatsalam] [24th December 1953]

of seedlings, (5) proper method of planting, (6) use of improved seeds and (7) timely prophylactic measures against pests and diseases. Due to want of time, I am just pointing out very briefly how the Department of Agriculture proposes to effect improvements in agriculture. The Department of Fisheries will bestow its attention on (1) intensive seed collection, (2) quick transport facilities, (3) improvement of indigenous craft and tackle, (4) salt subsidy for fish-curing, (5) deep-sea fishing and (6) fish preservation.

"I would like to confess to this House that when I took up this important portfolio, I almost started with a prejudice that the Agriculture Department had not been doing what it could. But now I must admit, even during this short period of my contact with the Department and the work done in the districts, that I have been impressed with the sense of earnestness and enthusiasm and efficiency that are exhibited by the officers of the Agriculture Department. It is true in spite of the Department having done so much, much more remains to be done and I myself have been anxious to effect a new drive in the department so that the officers of the Agriculture Department could get into greater and closer contact with the people and the ryots in the villages so that they can successfully persuade the ryots to adopt all improved methods of agriculture which would benefit not only the landholders and cultivators but the country as a whole. After a continuous drought of five or six years we have had abundant rains. But the agriculturist is always unfortunate and this year there has been a widespread attack of crops by pests and diseases. I have been told by the officers of the Agriculture Department that this is unprecedented in the annals of the Agriculture department. I may, however, inform hon. Members that all possible steps are being taken to stock insecticides at various Agricultural depots for supply to ryots at concessional rates and help them to check the incidence and further spread of the disease.

"Sir, an hon. Member pointed out rightly the need for more demonstrations and exhibitions. I do appreciate what he said, that these exhibitions should more often be conducted in rural areas where the ryots could see for themselves the improvements effected by the Department, rather than in urban areas. But I may tell hon. Members that it is not practicable to conduct exhibitions in every village. Exhibitions could be held only in important centres and that happen to be urban areas. I would rather invite hon. Members to come and see the work carried on at the various Research Stations and Demonstration Farms.

3-50
p.m.

"Sir, I would like hon. Members to see the interesting researches that are being made and the very valuable results that are being obtained, so that they could serve as Honorary Propaganda Officers of the Agriculture Department and thus they could come into contact with the ryots in their constituencies and educate them on the improved methods of agriculture. In this way they could infuse a sense of confidence in the ryots in adopting these new methods that are advocated by our research workers. If hon. Members could not visit the various Research Stations, I would

24th December 1953] [Sri M. Bhaktavatsalam]

invite them to go and see the 'Agriculture Stall' that has been opened in the exhibition that was started by His Excellency the Governor yesterday at the Teynampet Congress grounds. They could see, to some extent, the research work that is being carried on by the Government.

"I am indeed very much obliged to the hon. Member from Nidamangalam for his very interesting and valuable suggestions. I see, he is not a mere Member of the Madras Legislative Assembly. He is a practical agriculturist. More than the officers of the Department who are experts, we do need the co-operation of practical agriculturists like the hon. Member from Nidamangalam. He suggested that for small holders, insecticides and manures should be distributed free of cost. But I would like to tell him that even if one is a poor ryot, he is a holder of some land. As against him, there are lakhs and lakhs of people who do not hold any property and, therefore, it is not fair that those few holders of land, however small holders they may be, should be given these things free of cost from which they stand to benefit. Of course, the Government have been extending all possible facilities and concessions in the matter of loans for agricultural improvement. The Government have taken a decision some time back, that they would be longer grant loans to bigger agriculturists who can afford to raise loans of their accord. It is now the accepted policy of the Government that they would grant loans only to petty holders who are not otherwise able to raise loans themselves for agricultural improvements.

"One hon. Member made a suggestion that the Department of Agriculture should come forward to help and enable the poor ryots in backward areas to find water facilities. Filter-points are installed in areas where the water table is favourable. Filter-points are not very costly. I have seen middle class agriculturists taking to Filter-points with enthusiasm and being satisfied with the result. But it is not practicable where the water table is very, very low. Still, I would consider the suggestion that some demonstration could be made by the Department in backward areas where the ryots are at their wit's end to find out whether they could have any water facility.

"Of course, several suggestions have been made regarding irrigation improvements. The Food Production Section which had been attending to small irrigation sources, particularly in the zamin areas, and which was kept under abeyance during the last year when aid from the Government of India was not forthcoming, has been revived with the aid that has been offered by the Government of India. I have no doubt that this Food Production Section would particularly attend to the improvement of various small tanks not only in zamin areas but also in ryotwari areas.

"One suggestion was made that wherever there are lands available for cultivation, either in the Mettur Project area or in the forest area the same should be assigned to the landless. Sir, the question of disposal of lands in the Mettur area is under the active consideration of the Government. I can assure hon. Members

[Sri M. Bhaktavatsalam] [24th December 1953]

that the Government would go into all aspects of the question and will take a decision before long. Regarding forest areas, hon. Members will appreciate the need for not only conserving but also for increasing the forest wealth of our State where the forest wealth is very, very poor. When there is already a programme of afforestation, hon. Members will appreciate that it is not right on the part of the Government to assign such lands for cultivation. Of course, there are lands which could be assigned and that is being attended to.

"Sir, reference was made to the extensive area of lands available in the Athur taluk of Salem district. I was recently there and I had discussions with expert officers, representatives of the Legislature and others. I found that out of 97,000 acres of land that have to be reclaimed, about 40,000 acres could be easily reclaimed. I have been examining the question, how it could be reclaimed. I have also been anxiously examining the question of the formation of co-operative collective farming in every district, at least in every National Extension and Community Project area and I have no doubt that hon. Members will agree that it is definitely a sure solution, at least one of the solutions, for the burning and complicated question of Land Reform. Sir, the Government have also been examining the question whether they could have their own Research Demonstration Farm formed out of these lands. Still, there will be a lot of lands available and the question of assignment will be taken up as soon as the policy is decided regarding the disposal of this vast extent of land in Athur taluk.

"Particularly the hon. Member from Nidamangalam referred to the prejudice of the ryots against chemical manures. Another hon. Member pointed out that there was a possibility of adulteration of manure as it was in the hands of private merchants. Another hon. Member suggested that the ryots are not able to get proper advice in the matter of manuring their lands. Still, another hon. Member has suggested that the disposal of manures should be left in the hands of the Agriculture Department. On the other hand, there have been criticisms and I fully agree with them, that the Demonstrators and other officers of the Agriculture Department should not be burdened with this responsibility of selling manures. We are now proposing to relieve agricultural demonstrators from this responsibility of selling manures, and hand it over not only to co-operative societies but also to private firms. But I can assure hon. Members that demonstrators and other officers will give necessary advice to the ryots in the matter of application of manures.

"Then, Sir, the hon. Member from Ariyalur who moved the cut motion, said that there was a proposal to have a scheme of intensive cultivation in the Tanjore district and he suggested that it should be extended to the Tiruchirappalli district. The proposal that we have been examining in consultation with the Government of India and the Planning Commission is whether a special scheme could be devised to step up production in the Tanjore district which produces large quantities of rice in this State.

24th December 1953] [Sri M. Bhaktavatsalam]

"I may inform the House that at present as things stand the total production in Tanjore district is estimated to be about 5-6 lakhs of tons. I have been informed by the Director of Agriculture that merely by making some agricultural improvements without going in for extra irrigation works, for which also there is a possibility, the production could be easily stepped up by 30 per cent. That is why we are examining the question of taking up the entire Tanjore district under the National Extension Scheme, so that its agricultural output may be increased. I may assure hon. Members here that it does not mean that we would neglect other districts. I seek the co-operation of all hon. Members in our effort to increase the yield in every district by effecting the necessary agricultural improvements apart from launching of irrigation projects. I do hope that all hon. Members will lend their support in this drive of ours to step up our food production.

"With these words may I request the hon. Member who moved the cut motion to withdraw his cut motion?"

SRI M. PALANIYANDI :—"கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் விவசாயம் இந்த ராஜ்யத்தில் சரிவர நடைபெறுவதற்கான காரியங்களைச் செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் என்று உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. ஆர். விஸ்வநாதம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் கிணறு மான்ய வசூலை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்ற பிரச்சனை உடனடியாகக் கவனிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகின்றேன்."

MR. SPEAKER :—"The cut motion was, by leave of the House, withdrawn."

* SRI K. VINAYAKAM :—"On a point of information, arising out of the reply given by the Hon. Minister for Agriculture requesting the hon. Members of the House belonging to the Opposition to visit the stalls in the Congress Exhibition belonging to the Agriculture Department, may I know from the Hon. Minister whether he would allot a separate day for all of us to go there and may I know whether he would explain the details to us?"

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, I invited not only hon. Members belonging to the Opposition but also hon. Members belonging to my side also. Let me assure hon. Members that the officers who have been posted in the stalls occupied of the Agriculture Department would give all necessary information to the hon. Members visiting the stalls. It is not possible for all the hon. Members to go to the exhibition the same day. Moreover the entrance fee is only five annas."

* SRI K. VINAYAKAM :—"It is not a question of money, Sir. We do not know the details exhibited there in the stalls. I only enquired whether all the details would be explained to us."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I assure the hon. Member that the officers whom we have posted will explain all the necessary details to the hon. Members who visit the stalls."

[24th December 1953]

MR. SPEAKER :—" I will now put the main motion to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,14,58,700 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(7) DEMAND XXIII—LABOUR INCLUDING FACTORIES.

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,12,000 under Demand XXIII—Labour including Factories.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,12,000 under Demand XXIII—Labour including Factories.' "

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move—

'That the sum of Rs. 6,12,000 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.' I shall speak afterwards, Sir."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the sum of Rs. 6,12,000 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.'

"This cut motion as well as the main motion is now before the House for discussion."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Mr. Speaker, Sir, while supporting the cut motion just moved, I wish that the cut motion be accepted by the House so that the present Labour Department may be scrapped for ever. Under the present policy of Government, the Department of Labour far from easing industrial tension has accentuated such kind of tensions and industrial disputes. No clear-cut announcement of the policy of the Government in respect of labour including factories has been made till now. That is the present state of affairs. Labour is being crushed now. It is not being treated properly.

"As early as 1947, the Government of India convened a tripartite conference. They invited representatives of State Governments, representatives of employers in industrial undertakings and representatives of employees in industrial establishments. At that conference a solemn promise was made and a concrete resolution was passed to the effect that industrial disputes should be settled by adjudication or arbitration. In pursuance of that resolution, it was agreed that both the Centre as well as the States would try their best to encourage the parties to settle their disputes by negotiation and where such a course failed to try to effect a

[24th December 1953] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

compromise by conciliation and when all such methods failed to refer the disputes to Industrial Tribunals. How is the present Department of Labour headed by the Hon. Dr. U. Krishna Rao dealing with labour? How is Dr. Krishna Rao, ever since he took up office, implementing that resolution? Speaking a few months ago at a general body meeting of the South Indian Chamber of Commerce, the Chairman made some disparaging remarks about the policy of the Madras Government in referring disputes to industrial tribunals. The Chief Minister of this State immediately contradicted him and stated that it was the firm policy of the Government to encourage the settlement of disputes by compulsory arbitration. Again speaking of more recent times, the Prime Minister of India while speaking at a meeting of the Associated Chambers of Commerce in Calcutta reiterated the policy of the Government of India that industrial disputes should as far as possible be resolved by adjudication proceedings. But in spite of such utterances, what is the policy this Government is following? If only we analyse what this Department of Labour has done ever since the Hon. Dr. U. Krishna Rao took up office, we will clearly see that they had totally set aside the 'industrial truce' resolution enunciated at the tripartite conference convened by the Government of India in 1947, to which I had previously referred. Why is it that the Madras Government is not referring the disputes to adjudication? Why are they not implementing the industrial truce resolution? In fact, the present policy of Government in regard to labour leaves an open field to employers to stipulate their own conditions. What is it that the Government do whenever an industrial dispute is brought to their notice? They depute a Labour Officer to try to effect conciliation between the parties. The Conciliation Officer comes, tries to use his good offices to effect a compromise. After his enquiry and if he fails to effect a compromise, he makes his recommendation to the Government (I mean, the Development Department) stating that the dispute could not be settled and that the same could be referred to an industrial tribunal. But what is it that the Development Department does? They take this report as the basis and immediately send a letter to the union stating that inasmuch as the dispute could not be settled, the demands made by employees have no merit and are not justified. The chapter is thus closed by the Government. Where then is the door left open for further negotiation? Is this the way in which labour should be treated? Wherefrom is the voice of Government emanating? Apparently the voice of Dr. U. Krishna Rao is the voice of Mr. Lobo Prabhu, the Development Department Secretary, which clearly echoes the sentiments of the big-wigs of the Madras Chamber of Commerce meeting at the Gymkhana Club.

"I shall cite a specific instance. A dispute arose recently in Messrs. Parry & Co., Ltd. The workers demanded a reduction of hours of work. What is it that they wanted? They only demanded that a reduction in their working hours should be made in conformity with the level of the working hours in other commercial establishments. This was the modest demand of the workers. The employees served them a notice saying that they

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [24th December 1953]

would refuse to do overtime work. Faced with this ultimatum, the employees came round for a settlement that the hours of work should be approximately on a level obtaining in other commercial establishments in Madras. After this settlement was reached, comes the 'judicial' estimate of the Development Department Secretary that the demand of the employees is an unjust, unfair and unreasonable demand. That is the kind of judicial estimate by the Development Department which is presided over by the present Minister for Labour and which is interested only in the employers and not in the settlement of disputes.

"Sir, I want now a clear-cut enunciation of policy as to whether this Government intend to refer disputes to arbitration. If the position is made clear, I would welcome it; I am not the person to plead on bended knees for compulsory arbitration. But accepting compulsory arbitration and refusing to promote it is the type of attitude which favours the employer and not the employee. So let this Government announce that in such and such industries, in such and such categories of establishments, there will be no reference to adjudication proceedings and then not a single labour organization will approach this Ministry of Labour for any kind of advice. That is the only thing we want, namely, a clear statement of policy on behalf of the Government saying on which side they stand—with the employers or with the labourers.

"Let us take for instance, the recent speech made by the Hon. Dr. U. Krishna Rao in a conference of Labour Inspectors. I have never seen a statement which indicates such an amount of partiality for the employers. He tells his Inspectors of Factories, not to implement the Act and that they are only to find out whether the Act could be implemented, and he says, 'do not be harsh with the employer'. What does he mean by 'harsh'? It can only mean 'do not report employers who are violating the Act'. Again, the Hon. Dr. Krishna Rao instructs the Chief Commissioner of Labour who is the deciding authority, 'do not be harsh to the employers'. What does it mean, it means a clear, categorical advice, 'do not implement this Act'. That is why I say, Sir, it is better to do away with this Labour Department and this Development Department which are the watch dogs of the interests of the employers.

"The Hon. Dr. Krishna Rao does not seem to know the amount of embitterment that has been created in the whole labour movement. There may be no discrimination between the different trade unions. But so far as labour is concerned they are bitterly dissatisfied with the attitude of the Government. Therefore, the whole of the present Government machinery—their policies and practices and their administrative actions—the whole system of pretending to settle disputes and at the same time encouraging the employer to have his own way, should be abolished.

"Again, I shall state a simple instance. Regarding a dispute, adjudication proceedings took place; there was some doubt about the actual interpretation of the award. When it was taken to the

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] 24th December 1953]

Ministry of Labour, they said, 'approach the Tribunal which gave the award, for the purpose of clearing the ambiguity'. But the workers' union pointed out that the law requires that the ambiguity should be resolved through a reference made by Government to arbitration. But the Government cannot make up their mind whether it should be referred or not, whereas it is admitted there should be quick solution by means of arbitration. That is why, Sir, I plead on behalf of all organized labour that there should be a clear enunciation of policy on behalf of the Government stating on which side they stand—with the workers or the employers—and whether they want the Industrial Tribunals and their awards to be thrown on the scrap heap."

* Sri K. T. SREEDHARAN:—"Sir, I rise to speak in support of the cut motion.

"I am sorry to say that the Madras Government have no consistent industrial and labour policy. If at all they have a policy, it is only partial to the big industrialists and capitalists. Is it in the best interests of the State to have such a policy? We know many people are engaged in small cottage industries and they are eking out their livelihood through these industries. So in the best interests of the State as a whole, the Government must have a policy that is congenial to small industries and labour. The hand-loom industry is one of the biggest industries of this State. More than 50 lakhs of people are engaged in this industry. Of course, we cannot find a better champion of their cause than our Chief Minister, Rajaji. Rajaji has, by forcing the Central Government, reserved to the hand-loom industry the weaving of bordered sarees and dhoties. He has brought forth the Ryan Scheme to help the hand-loom weavers. Even earlier, the representatives from Malabar were saying that they would try to convince the Government that this scheme would not help Malabar weavers. Even this morning, our Labour Minister said that the Ryan Scheme did not help to relieve the distress of hand-loom weavers in Malabar. Of course, it has been done to see that the industry does not die. The weavers of Chirakkal taluk themselves agreed to accommodate the managements in this difficult situation, and they even consented to a wage-cut of 16-1/3 per cent. But the managements had effected a cut of more than 25 to 35 per cent. The political leaders and the labour leaders tolerated the most drastic cut so that that industry might be fostered and nurtured. When the industry has thrived and when the managements can well afford to restore the wage-cut, labourers request the management and the Government to see that the former wage is restored. But the management did not give any heed to this and the Government also were not considering this aspect and trying to help the labourers by restoring the wage-cut. Now, therefore, there is a strike going on in Chirakkal taluk; in about 200 factories, 5,000 workers have struck work since the 10th of last month and yet the Government had not intervened. I am glad to say that the Labour Commissioner has promised to go to Malabar on the 31st of this month and I am sure he will use his good offices to see that an amicable settlement is effected in this most vital industry.

[Sri K. T. Sreedharan] [24th December 1953]

"Again, I am sorry to say that the Factories Act is not enforced in the district of Malabar properly. There the managements in the handloom and beedi industries are trying to sabotage the whole working of the Act by disbanding workers into branches, so that they could evade the provision of the Act. It is so more especially in the beedi industry. Beedi factories have all vanished and only very small factories are in existence now. I had a talk with the Labour Minister on this matter. He was afraid that beedi-making being a home industry, the womenfolk would be thrown out of employment if it is checked. In this connection, I may tell the Hon. Minister that in Malabar, beedi industry is not at all a home industry. It is all working on a factory basis and not even a single woman is engaged in this industry in Malabar and it is not like what obtains in Mangalore or Madras. If the Labour Department takes a proper interest in this matter, the evils in the present system could be easily checked; the Government should not encourage this system in Malabar. If that is done, other benefits under the Factories Act could be easily secured for the workers.

4-20 p.m. "The real trouble in the working of the Factories Act is in the matter of granting leave with wages to workers. I mean casual leave. There is a provision in the Act that only workers with a continuous term of service can be granted leave with wages. The management is taking advantage of this provision. As there is no work for the workers on all the days of the month, there is no continuity of service. The management takes protection under the Act and leave with wages is not granted to the workers in Malabar. There is a notification by the Government that this leave should be calculated at the rate of one day for every twenty days. In spite of this notification, leave is not given. The Labour Department is not at all interested in seeing that this small benefit given by the Factories Act is extended to the workers. I make an appeal to the Labour Minister to look into this most important matter and see that leave with wages is given to all the workers irrespective of the continuous term of service.

"I would again refer to the handloom weavers' strike in Chirakkal taluk. It has greatly upset the economic system in those places. It is predominantly an area of handloom workers and unless a solution is found out as early as possible, not only the workers but the industry as a whole will suffer. I am sure the industry is in a position to pay full wages, that is the wages that were given to the workers some months ago. The workers are putting up with the wage-cut because they know that they should also contribute to the growth of this industry. Now the management is pressing for better quality and a worker who originally could weave at least ten yards a day is able to weave only three to four yards a day. As a result, their earnings have come down very much and if the present state of affairs continues, even if the weavers work for the whole month, they cannot earn more than

[24th December 1953] [Sri K. T. Sreedharan]

Rs. 15 to Rs. 20. I request the Hon. Minister to issue instructions so that the unfortunate strike that is going on in Chirakkal taluk may come to an end as early as possible."

* SRI T. P. ELUMALAI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தொழிலாளர் மான்யத்தை ஆதரிக்கின்ற முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகின்றேன். 4-23 p.m.

"தொழிலாளர்களுடைய மான்யத்தைப்பற்றிப்பேசுகின்ற போது, இந்த நாட்டிலே தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை நல்ல விதமாக முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று பாடுபட்ட கட்சிக்கு வணக்கம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் பேசுவது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, தொழிலாளர்களுக்கும் எண்ணற்ற ஏழைகளுக்கும் பல ஆண்டுகளாக சேவை செய்து வருகின்ற காங்கிரஸ் மகா சபைக்கு நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

"இன்றைக்கு ஒரு சிலர் தொழிலாளர்களுடைய குறைகள் தீர்க்கப்படுவதில் தாமதப்பட்டுவிட்டன, அதற்கு ஆவன செய்வதற்கு இந்த சர்க்காரால் இயலவில்லை என்று குற்றம் கூறலாம். ஆனால், சென்ற 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், இந்த நாட்டிலே தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை எந்த நிலைமையில் இருந்தது என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப்பார்த்தால் குறை சொல்லுகின்றவர்களுக்கு இது ஓரளவுக்கு நன்றாக விளங்கும்.

"அன்றைக்கு இருந்த கால நிலை வேறு, இன்றைக்கு இருக்கிற கால நிலை வேறு. அன்றைய நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் பல சலுகைகள் குறைவாக காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு கால நிலைமை பாதகமாக இருந்த போதிலும், இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை நன்றாக சீர்தூக்கி பார்த்து, அவர்களுக்கு ஓரளவு ஆவன செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை உதாரணம் எடுத்து சொல்லாமலேயே உங்களுக்கு நன்றாக விளங்கும்.

"ஆனால் இன்றைக்கு ஒன்று சொல்லலாம், தொழிலாளரிடம் இருந்துதான் சில குறைபாடுகள் ஏற்படுகிறது. இதை வக்கீல் வாதத் தோடு பேச நான் பிரியப்படவில்லை. வக்கீல்கள் ஏதோ அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிற கட்சிக்காகப் பேசுகிறார்கள். தொழிலாளர் சார்பில் பேசுவது, தொழிலாளர்களை பாதகமாக நிலைமைக்கு கொண்டு போய்விடும். இன்றைக்கு ஓரளவு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படுகின்றதென்றால், அது தொழிற் சங்கங்களை நடத்துகின்ற தலைவர்களிடம் இருக்கும் குறைகளால் தான் என்பதை சொல்லாமலேயே விளங்கும். ஏனென்றால், அவர்கள் ஏதோ கட்சி நோக்கத்தோடு இந்த நாட்டிலே ஆசை காட்டி அப்பாவி தொழிலாளர்களுக்கு நல்லது செய்யாமல், அவர்களைத் தீய வழிகளில் கொண்டு போகிறார்கள். அந்த நிலைமையின் காரணமாகத்தான் ஒரு சில இடங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டுவருகிறது. அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். நல்லதோர் தொழிற் சங்கம் இருக்க வேண்டும். நல்லதோர் தொழிற் சங்கத்திற்கு நல்லதோர் தலைவர்கள் தலைமை தாங்க வேண்டும். அதற்கான நல்லதோர் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால், நான் வசிக்கின்ற பேட்டையாகிய திருவொற்றியூர் பகுதியில் விம்கோ, அஜாக்ஸ் போன்ற சுமார் 15 தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அங்கிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் தொழிலாளர்களுக்காக பிறந்தோம் என்று சொல்லுகின்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் ஒரு சில சங்கங்களுக்கு தலைமை தாங்குகிறார்கள். அவர்கள் தலைமைதாங்குகிற இடத்திலே தான் ஸ்டரைக் ஏற்படும். அங்கு நடக்கின்ற ஒவ்வொரு காரியத்தையும் பார்க்கும்போது, அந்த தலைவர்கள் தான் இன்றைக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு ஓர் அளவுக்குகாரணம்

[Sri T. P. Elumalai] [24th December 1953]

என்று அங்கே காட்சி அளிக்கிறது. எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், தொழிலாளர்கள் ஒன்றும் அறியாத அப்பாவிகள். சொல்லுகிற பேச்சை நம்பி கொண்டிருக்கிற அப்பாவிகள். இந்த நாட்டிலே பசி இல்லாமல் வாழ வேண்டுமென்ற ஒரே ஆசை இருக்கிறது. அந்த ஆசையை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த நாட்டில் காங்கிரசுக்கு அக்கறை இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே அதற்கு உழைக்கின்ற ஊழியர்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது. ஆனால் அதை எந்த விதமாக நடத்த வேண்டும் என்பதைத்தான் சிந்திக்க வேண்டும். குறிப்பாக, சுதந்திரம் வாங்கியபோது இந்த நாட்டிலே இருக்கிற எல்லாவித ஏழைகளுக்கும் தான் வாங்கினோம். விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள் எல்லாருக்கும் தான் சுதந்திரம் வாங்கினோம். ஆனால், அதை எந்த விதமாக பிரயோஜனப்படுத்த வேண்டும் என்பதைத்தான் நாம் பார்க்கவேண்டும். ஏன்? தினத்தந்திக்கும் தான் சுதந்திரம் வாங்கியிருக்கிறோம். அப்படி வாங்கிக் கொடுத்த உடனே ஒழித்துவிட முடியுமா? அதை அனுசரித்து மந்திரிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லி காலத்திற்குத் தகுந்த அளவு, காரியம் செய்து தான் முதலாளித்துவத்தை துரத்த வேண்டியதே தவிர, அவர்களை இந்த நாட்டைவிட வெளியேற்ற முடியாதா என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எதிர் கட்சிக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இந்த நிலைமையில் ஒவ்வொருவரும் காரியத்தை சாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் இன்றைக்கு ஆட்குறைப்பு தீவிரமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக சர்க்கார் சார்பிலே நடக்கும் தொழிற்சாலைகளிலும் ஆட்குறைப்பு செய்யக் கூடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். (Hear, hear). சர்க்கார் சார்பில் நடைபெறும் தொழிற்சாலைகளில் ஆட்குறைப்பு ஏற்பட்டால், மற்ற முதலாளிகளும் அதை பின்பற்றுகிறார்கள். சர்க்காரே ஆட்குறைப்புச் செய்கிறார்களே, நமக்கு என்ன என்று மற்றவர்களும் ஆட்குறைப்புச் செய்வார்கள். இந்தச் சர்க்கார்பீது பழியைச் சுமத்தவேண்டும் என்ற ஒரே எண்ணத்தில் அவர்கள் செய்கிறார்கள். அப்படி அஜாக்ஸ், திருவொற்றியூர் கந்தன் நெசவு மில் இவைகளில் செய்திருக்கிறார்கள். ஆட்குறைப்பு செய்யாமல் இருந்தால் நன்றாக நடக்கின்ற தொழிற்சாலைகளில் பல புகார்கள் சொல்லப்படுகின்றன. இன்றைக்கு கணம் மந்திரி டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் இதைச் செய்யவில்லை, அதைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று புகார்கள் பேசலாம். ஆனால், அன்றைக்கு தொழிலாளர்களில் இருந்த ஸ்ரீ வி. வி. கிரி அவர்கள் நடத்திய ஒரு வேலையைத்தான் இன்றைக்கு டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்களும் நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ கிரி அவர்கள் எந்த விதத்தில் இந்த இலாகாவை நிர்வகித்தாரோ, அதே முறையில்தான் நடத்திவருகிறார். அவருக்கும் இவருக்கும் காரியத்தில் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. தொழிலாளர்கள் குறைவிடையாக என் னைக்குவேண்டுமானாலும் தலைவரோ, சாதாரண ஊழியரோ மட்டிக்கு கின்றேன். அதோடு மட்டுமல்ல, என்ன செய்யவேண்டும். அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை சரிவர நன்கு கேட்டு தெரிந்து கொள்கிறார். முறையிலே தொழிலாள தலைவர்கள் நிலைமையை அனுசரித்து நல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். சில எதிர்க்கட்சிகாரர்கள் ஏதோ சர்க்கார் சார்பில் (காங்கிரஸ் சார்பிலே) நடத்தித்துச் செய்யக் கருத்து சலுகை என்றும், சொல்லுகின்றார்கள். நடத்திக் கட்டிக்காரர் உதாரணமாக, இந்தச் சட்டசபையிலே என்னுடைய இரட்டை தொகுதியில் ஜெயித்த ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் பி.பி.யு.டி. தொழிற்சங்கத்தை நடத்தி வருகிறார். தொழிற்சங்கங்களை காங்கிரஸ் கட்சியும் நடத்தலாம், எதிர்க்கட்சியும் நடத்தலாம். யார் நடத்தினாலும் தொழிலாளர்களுடைய நலன்களைத் தான் கவனிக்கவேண்டும். காங்கிரஸ்காரர்கள் நடத்தும் தொழிற்சங்கங்களுக்கு என்ன சொல்ல வேண்டும். எந்தக் கட்சி தொழிற்சங்கத்தை நடத்தினாலும், காங்

24th December 1953] [Sri T. P. Elumalai]

கிரஸ் சர்க்கார் ஒரே முறையில் தான் நடந்துகொண்டு வருகிறது என்று சொல்வதற்கு எங்கள் ஐயர் நடத்தும் சங்கத்திற்கும் சர்க்கார் அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்வதோடு மேற்படி தொழிற்சங்க அங்கீகாரம் சம்பந்தமாக, சர்க்கார் “உடனே அங்கீகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். உண்மையாகவே மக்களுடைய குறைகளை நீக்கவேண்டுமென்றும், அவர்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இருக்கின்ற சர்க்கார் அதற்கு அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் அங்கீகாரம் செய்து கொண்டால்தான் மற்ற தனிப்பட்ட முதலாளிகளும் அங்கீகாரம் செய்து கொள்ளுவார்கள். அங்கீகாரம் செய்வதால் இருவருடைய தொடர்போடு அவர்கள் நல்ல நிலைமைக்கு வருவதற்கும் நல்ல முறையில் குறைகளைச் சொல்வதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எல்லா தொழிற்சங்கத்திற்கும் அங்கீகாரம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சைமுடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

[illegible]

[SRI K. P. Gopalan]

[24th December 1953]

കേന്ദ്രകൾ വാടിക്കുന്ന് അവസരത്തിൽ ലേബർ ആഫീസർമാരുടെ ശുപാർശകൾപ്രകാരം തള്ളിക്കളയുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. 1950-51 ലെ മധ്യരയിലെ ടി. വി. എസ്. മോട്ടോർ കമ്പനിയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ ഏതായാലും കാര്യങ്ങൾ അഡ്വക്കേറ്റുകൾക്ക് അയക്കുക കൊണ്ടുവരുന്നത് ശുപാർശചെയ്തിട്ട് ഇതുവരെയും ഗവണ്മെന്റ് അത് അഡ്വക്കേറ്റുകൾ വെച്ചിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നത് ആൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മലബാറിൽ ഖാണിയിൽ കാട്ടുതൊഴിലാളികളുടെ കാര്യങ്ങൾ ഇനിയും അഡ്വക്കേറ്റുകൾക്ക് വെക്കുവാൻ ഇരിക്കുകയാണ്. 1951 ൽ മലിറാശി ഗവണ്മെന്റ് ഒരു ടെക്സ്റ്റൈൽ ഏരിയ കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇതുവരെയായിട്ടും ഇത് എൻക്വയറികളിനെയുടെ റിപ്പോർട്ട് പ്രിന്റ് ചെയ്തു പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നത് ഗവണ്മെന്റ് കൂട്ടാക്കിയിട്ടില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണ് മലിറാശി ഗവണ്മെന്റ് ഇതു ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് എന്നു ചോദിക്കുകയാണ്. ഇത് റിപ്പോർട്ട് അടിക്കുന്ന മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസ്തുത തൊഴിലാളികൾ ഇന്ന് പത്തു മണിക്കൂർ വേലചെയ്യുന്നതായി വരുന്നുണ്ട്. ഇതിന് ഗവണ്മെന്റ് പറയുമായിരിക്കാം അവർക്കു കാര്യം അപവാദം കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്ന്. ആൻ പറയുന്നത് ജനീവ കോൺഫറൻസിൽ ഇന്ത്യ ഗവണ്മെന്റിന്റെയും സംസ്ഥാന ഗവണ്മെന്റുകളുടെയും പ്രതിനിധികളെ അയച്ചിരുന്നു. അവിടെയെല്ലാം തീരുമാനിച്ചതാണ് തൊഴിലാളികളെ എട്ടു മണിക്കൂറിൽ അധികം പണി എടുപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്ന്. കോൺഗ്രസ്സ് പോലും ഇതിനെ അനുകൂലിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൊഴിലാളികൾക്കു കാര്യം അപവാദം കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്ന്. എന്നാൽ ഇവിടെ ആരു പ്രധാനമായ പ്രശ്നം. അതുപോലെത്തന്നെ ഫാക്ടറി നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതെന്നു ബഹു : ഡോക്ടർ കൃഷ്ണറാവു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും വടക്കു മലബാറിൽ ആരോൺ സ്റ്റീനിങ്ങ് ആൻറ് വീവിങ്ങ് മിഷൻ എന്നൊരു ഫേക്ടറി ഉണ്ട്. ശ്രീമാൻ സാമുവേൽ ആരോൺ അവിടെയുള്ള ഒരു വലിയ മുതലാളിയാണ്. പ്രിയമെൻ്റ് ഓഫ് വേജസ് ആക്റ്റിനു വിരുദ്ധമായി ആ കമ്പനിയിലെ തൊഴിലാളികൾക്കു രണ്ടു മാസത്തിലധികം വരുന്ന കൂലി പണമായി കൊടുക്കുന്നത് അദ്ദേഹം തൊഴിലാളികൾക്ക് അതിയും മറ്റു സാധനങ്ങളും കൂലിക്കു പകരമായി കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അവിടെ തൊഴിലാളികൾ കാര്യം വെക്കു ചെയ്യാൻ അതിനു ചിറ്റ് കൊടുക്കുന്നില്ല. മലപ്പുറം റീജിയനൽ ഫാക്ടറി ഇൻസ്പെക്ടർ സർവ്വൈലൻസ് ഏരിയയിൽ ഫേക്ടറി ഉടമകൾ ഫേക്ടറി നിയമത്തിന് എതിരായി എത്രയോ തൊഴിലാളികൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം എന്താണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു തെളിയിച്ചത്. യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു ഇത് സഭയുടെ മുഖാമുഖം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരു ബ്രിട്ടീഷുകാരനെ കമ്പനിയായ പാരി ആൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ തക്കതായ ഉത്തരയിട്ടുണ്ട്. അതു അഡ്വക്കേറ്റുകൾക്ക് കൂലി പണമായി കൊടുക്കുന്നത് ഡെലേറ്റ് മെൻ്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു സമ്മതമില്ലെന്നാണ് പറയുന്ന കാരണം. ഡെലേറ്റ് മെൻ്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ സമ്മതമില്ലെന്നു ഗവണ്മെന്റ് മോട്ടോർ നോക്കുണ്ട് എന്നു ആൻ ചോദിക്കുന്നു. ഇതു കൂടാതെ എന്നിങ്ങനെ ഗവണ്മെന്റ് വയനാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായ തോട്ടം തൊഴിലാളികളുടെ പണിമുടക്കത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഇത് തോട്ടം തൊഴിലാളികളുടെ പണിമുടക്കം എങ്ങനെയാണെന്ന് വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന്? ബ്രിട്ടീഷുകാരാണ് വയനാട്ടിലെ അധികം തോട്ടങ്ങളുടേയും വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് മിനിമം വേജസ് ആക്ട് പാസ്സാക്കിയതിനുശേഷവും ഉടമസ്ഥന്മാർ, റൂൾസ് മലിറാശി ഗവണ്മെന്റ് ഈ സ്റ്റേറ്റിൽ നടപ്പാക്കിയിട്ടില്ല. ആൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ലക്കക്കണക്കായ തോട്ടം തൊഴിലാളികൾക്കു ഒരു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊടുക്കി ഡി. കിട്ടി എന്നു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നില്ല എന്നു ആൻ ചോദിക്കുന്നു. മദ്രാസ് റാവുവിനോടു ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ലേബർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനോടു ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വയനാട്ടിലെ തോട്ടം തൊഴിലാളികൾക്കു ഒരു ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ട്രിബ്യൂണൽ ഉണ്ടെന്നു മലബാറിലെ സംഘടനകൾ മാത്രമല്ല തമിഴ്നാട്ടിലെ മുഖാമുഖം കൂടി ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ട് അത് ഇതുവരെ ചെയ്തിട്ടില്ല സംഘടനകൾ വാൻ ആൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രധാനമന്ത്രി ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരി ഈ പണിമുടക്കം നിർത്തിവയ്ക്കണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്ക് മനസ്സിലാക്കുകയോ ടേഡ് യൂനിയൻ സംഘടനകളും അതിനോടു യോജിച്ചുകൊണ്ട് പണിമുടക്കം നിർത്തിവയ്ക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇതുവരെയും ഇതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തതായി കാണുന്നില്ല.

[24th December 1953] [Sri K. P. Gopalan]

“പിന്നെ കന്നു പറയുന്നതെന്തു് കോട്ട് ഫീ സ്റ്റാമ്പിനെപ്പറ്റിയായ്. മലയാളിമാർക്കു് കോട്ട് ഫീ സ്റ്റാമ്പ് ആവശ്യമില്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ പാർലമെന്റു് തൊഴിലാളികൾക്കു് കിൻ കോട്ട് ഫീ സ്റ്റാമ്പ് ആവശ്യമാണെന്നാൽ. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ഗവണ്മെന്റ് ഈ നിയമം മാറ്റുന്നതു്? ഈ നിയമം മാറ്റണമെന്നു ഈ സഭയിൽ വെച്ചുതന്നെ എത്രയോ പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഈ ഒരു ന്യായമായ ആവശ്യം ഇനിയും നടപ്പിലാക്കിയിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു വളരെ വേദനാജനകമായ ഒരു കാര്യമാണെന്നു ഈ സഭ മുഖാമുഖം വയ്ക്കുവാൻ ആൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവസാനമായി എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ മുഖാമുഖം വയ്ക്കുവാൻ കണ്ണൂരിൽ ഇന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പണിമുടക്കത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. തൊഴിലാളികളുടെ ഈ പണിമുടക്കത്തിൽ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇടപെട്ടുകൊണ്ടു് തൊഴിലാളികളെ ഫാക്ടറികളിൽനിന്നു ബാധിക്കാതെയായി പുറത്തു കൊണ്ടുവരികയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഫാക്ടറി ഉടമസ്ഥന്മാർ അവിടെയുള്ള തൊഴിലാളികളെ അടിച്ചു. ഇതു് പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഇടപെട്ടു മുതലാളികളുടെ പേരിൽ ഒരു കേസ് ചാർജ് ചെയ്യുമോ എന്നാണ് ആൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഇതു ചെയ്യുവാൻ അവിടുത്തെ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ധൈര്യം ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നു എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ ഈ ഗവണ്മെന്റിന്റെ കറകരമായ തൊഴിൽ നയത്തിൽ അടിയന്തിരമായി ഒരു മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ബഹു : ഡോക്ടർ കൃഷ്ണറാവുവിനു് വ്യക്തിപരമായിട്ടെങ്കിലും ഒരു നന്മസ്സ് ഉണ്ടാകേണ്ടതാണെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഈ രാജ്യത്തിലെ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗം രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികതയ്ക്കു് പൊരുതീട്ടുണ്ടു്. ആർ. ഐ. എൻ. കലാപത്തെപ്പറ്റി നമുക്കറിയാം. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യവാദികളോടു് ഈ നാട്ടിലെ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗം എപ്പോഴും ധീരതയോടുകൂടി പൊരുതീട്ടുണ്ടു്. എന്നിങ്ങനെ ഈ സംസാരിച്ച ഒരു മാന്യ സ്റ്റേറ്റ് മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി ഇന്നു പണിമുടക്കം വരുന്ന അവസരത്തിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് കാർ മാത്രമല്ല അതിൽ ചേരുന്നതു് എന്ന്. കണ്ണൂരിൽ ഇന്നു നടക്കുന്ന പണിമുടക്കത്തെ സഹായിക്കുവാൻ അവിടുത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി കൂടി നിശ്ചയം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. വയനാട്ടിലെ പണിമുടക്കത്തിലും ഐ. എൻ. ടി. യു. സി. പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് ബ്രിട്ടീഷ് മുതലാളികളുടെ കൊള്ളയടി അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന്. ബഹു : ഡോക്ടർ കൃഷ്ണറാവു ബ്രിട്ടീഷ് കാര്യം വരുമ്പോൾ അനങ്ങാതെ ഇരിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. സർ, ആങ്ങൾ, തൊഴിലാളികൾ, തീർച്ചയായും യോജിക്കുന്നുണ്ടു്. കലക്ട്രിച് ബാർഗെയിനിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അങ്ങൾ യോജിക്കും. ഇന്നത്തെ മലിറാശി ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയം തുടരുകയാണെങ്കിൽ അനേകം തൊഴിൽശാലകൾ പൂട്ടേണ്ടിവരും. എന്നാൽ ആങ്ങൾ പറയും കരാററ ഫാക്ടറി പോലും പൂട്ടി ഇടുവാൻ പാടില്ല എന്നു്. തൊഴിലാളികൾക്കു് മാനമായി ജീവിക്കുവാനുള്ള കൂലിക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥിരതക്കും മറ്റും ഒരു കൗഡിനൻസ് പാസ്സാക്കുവാൻ ഇന്നു ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാണോ എന്നാണ് ബഹു : ഡോക്ടർ കൃഷ്ണറാവുവിനോടു് ചോദിക്കാനുള്ളതു്. കണ്ണൂരിലെ പണിമുടക്കത്തെ സംബന്ധിച്ച അന്വേഷിക്കുവാൻ ലേബർ കമ്മീഷണർ പോകുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് സ്വാഗതാർഹമാണു്.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member's time is up.”

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Mr. Speaker, Sir, I am really grateful for the various suggestions that have come from some Members, though they have been associated with more heat than was necessary. If I tell this House that during the last year, 5,715 complaints under the Industrial Disputes Act were investigated by the Labour Department, one will realize the enormous amount of work that the Labour Department has done in the matter of settlement of disputes. There has been a complaint that we have not referred many cases for adjudication. The Government of the composite State referred 86 cases for adjudication to the Industrial Tribunal. The Government of the residuary State referred 10 cases for adjudication. Fifty-one cases were pending disposal at the commencement of the year, thus making a total of 147. In the composite State of Madras, awards were published in 179 cases of which 84 were decisions of the

[Dr. U. Krishna Rao] [24th December 1953]

Industrial Tribunal. Some of my Friends complained about the non-implementation of awards. During the years 1951-52 and 1952-53 there were 845 awards. The number of concerns which have implemented the awards is 184. The number of cases where the awards did not require implementation is 116. The number of cases in which recovery proceedings have taken place is 10 and the number of cases under correspondence is 85. I am mentioning the figures to show that the number of cases of non-implementation of awards are so small when compared to the number of awards that have been implemented either by the managements themselves or at the request of the Government."

"My hon. Friend Mr. Sreedharan, whom I must thank for his moderation in language, referred to the plight of handloom workers and the beedi workers. We are aware of the difficulties of the handloom workers of Malabar. We are also aware that the Ryan Scheme has not benefited them. When the new mill cloth cess fund is made available, we propose to call a conference of those in charge of labour, the management and the Collector to find out if we can bring something new to the benefit of the workers in Malabar. Sir, the beedi industry is a peculiar cottage industry as pointed out by the hon. Member. One has to provide sufficient work for women and children. Now, Sir, the question whether factories in the beedi industry should be revived is under the active consideration of the Government. The question of payment of wages is also under the consideration of the Government. But so far as the beedi industry is concerned, we are faced with a decision of the High Court, which had once upon a time laid down, that we can proceed only against the Branch Managers and not against the management. Everyone knows that the Branch Manager is a glorified worker among the workers. We, therefore, thought that there is no point in proceeding against him. We are actively considering how best we can come to the rescue of the beedi workers.

4-50
p.m.

"My hon. Friend next complained that the definition 'continuous term of service' has not been clarified. The question of granting leave with wages is now being considered and in this connection, I wish to inform the House that the Central Factories Act is being amended to fix 240 days' work in a year for purposes of counting periods of continuous service. The Amending Bill has been introduced in the Council of States. I am thankful to Mr. Elumalai for the little credit that he gave to the Labour Department. I welcome his suggestions regarding the difficulties of labour and shall refer presently to the duties of labour leaders. He raised the question of retrenchment in workshops attached to Government Departments. I am afraid that question has to be put to the Minister for Education so far as the Government Press is concerned and the Minister for Public Works so far as the Public Works Department Workshop is concerned, because they are not under the Ministry of Labour. Therefore, I plead not guilty to any charge that may be levelled against me.

24th December 1953] [Dr. U. Krishna Rao]

"Sri K. P. Gopalan, with his usual heat, complained that Factory Inspectors were not of help to labour. I must say that Factory Inspectors have nothing to do with labour. Their job is to advise the managements how they should repair or model the buildings so as to ensure, to the maximum possible extent, the health of the workers.

"My Friend referred to the Textile Enquiry Committee Report. As I have told this House more than once, this matter is being actively looked into. The matter has been sent to the Government Press. Owing to the separation of the Andhra State from the composite Madras State, there has been some trouble in printing. Proofs have been received. We are finding out how many copies the Andhra Government will require and how many copies the Madras Government will require. I assure the hon. Member that very soon we will have copies of the report.

"With regard to plantation labour, the appointment of a tribunal was delayed on account of legal complications. We are glad to say that the legal complications have been solved satisfactorily and very soon we will have a Plantation Tribunal.

"My Friend referred to the Navajeevan Press, Tamilmani and another Press. I can only say that the Magistrates have ordered the recovery of the money. My Friend is in an undue hurry. He seems to think that this Government, like the Government in some other part of the world, can do what they like at very short notice and without any legal backing. We cannot do that.

"My Friend referred also to the Coimbatore workers. This is a dispute regarding the dismissal in a transport concern of 66 workers. We are looking into the matter to see how best we can settle it. I would request my Friends to be fair and know the cause of the delay. The delay, I am told is due to a stay order given by labour appellate tribunal and High Court. The allegation that Government delay is absolutely wrong.

"I have only to refer to my Friend Mr. Anthoni Pillai. It is a pity he is not present in the House now. I should have expected a gentleman who has made a personal attack on the Minister to stay here to hear what the Minister has to say by way of reply. In his characteristic manner, he made an allegation and walked off without having the courtesy to you and to this House to remain to hear the reply of the Minister. (Sri M. Palaniyandi rose.) I am not yielding. Sri Palaniyandi cannot speak for Sri Anthoni Pillai. I know he is much more of a gentleman than Sri Anthoni Pillai. I have very little time and I do not yield. Sri Anthoni Pillai levelled a charge against the Minister in particular. He said that the Minister for Industries and Labour was led by the nose by Mr. Lobo Prabhu who took his dictation from the big-wigs of the Madras Chamber of Commerce meeting at the Gymkhana Club. I deny this allegation and say that it is base, uncalled for and deserves condemnation. If the order goes in the name of Mr. Lobo Prabhu, it is because

[Dr. U. Krishna Rao] [24th December 1953]

under the Government rules no Minister can issue an order. Any order issued by Mr. Lobo Prabhu is an order passed by the Minister and not *vice versa*. Let no Member go under the impression that Mr. Lobo Prabhu dictates to Government or passes orders without the knowledge of the Government. The order issued was an order of the Government issued through the Industries Department.

My friend Mr. Anthoni Pillai wanted to know the policy of this Government. I may tell him that it is a policy which any good and progressive government should follow. We believe in negotiations between the management and labour. If they are unable to come to an agreement, we put our Labour Officers on the matter and see whether an amicable settlement could be arrived at. If conciliation fails, then the matter is referred for adjudication. I do not know what exactly my friend Sri Anthoni Pillai referred to. In the Act, there is a provision giving power to the Local Government to decide whether a particular case should or could be sent for adjudication. It is not as if every case has got to be referred for adjudication. I have no objection to Sri Anthoni Pillai inducing the Hon. Sri V. V. Giri to remove that provision. Sri Anthoni Pillai forgets that I am the Minister for Industries and also the Minister for Labour. He could move my Chief to relieve me of one of the portfolios. I want to see whether an industry is able to stand up to all the demands made on it and if, as a result of reference of a dispute to a tribunal, there will be peace in the land. These are the two factors which we take into consideration. As Minister for Industries, I repeat in this House what I said elsewhere. Industries to-day are not at the top of their prosperity. I have advised labour leaders not to pitch their demands too high but to wait for better times. As I have said just before, we have referred hundreds of disputes to tribunals. My friend Sri Anthoni Pillai referred to the discontent prevailing in the labour leaders' world. One had only to walk into the streets of Madras to see a demonstration which Sri Anthoni Pillai leads criticizing the Minister for Industries personally and the Chief Minister and the Government for not referring a particular dispute for adjudication. He wants the dispute to be referred to a tribunal under section 33. If this is done, any amount of discipline will prevail and the industry will go to dogs. He wants indiscipline to spread. He wants to multiply and magnify differences between labour and managements. I, therefore, say that his request cannot be granted in every case. There have been occasions when he and I have agreed and referred disputes to tribunals. There have been occasions when he and managements have agreed to refer disputes to tribunals and we have acceded. If the management and labour do not come to an agreement, the Government have the right to decide whether that case is a fit case for reference to a tribunal. So long as the provision giving discretion to the Local Government is there, no amount of threat, intimidation or coercion by Friends like Sri Anthoni Pillai who speaks fine and nice words here in this House and leads hostile

[24th December 1953] [Dr. U. Krishna Rao]

demonstrations outside will deflect us from doing our duty. If we are true to our salt, we must stand up to the agitation, face the music and see that right is on our side.

“So far as my advice to the managements is concerned, I will only repeat what our Prime Minister Sri Jawaharlal Nehru said in Calcutta. He pleaded for co-operation between the management and labour. He said that if our country was to prosper, if full production was to be reached and if the Five-Year Plan was to succeed, industries should be developed and that otherwise there was no salvation for our country.

“So far as labour is concerned, our Hon. Finance Minister has said the other day that labour has a big responsibility and labour leaders a bigger responsibility to see that at least till our country reached full production capacity they should not look into these minor points. I will give only one instance. In West Germany, which has rehabilitated her industries after the ravages of the war, there is no forty-hour week. There is only a fifty-six hour week. Every man puts his utmost effort to increase production. There is practically no working hours as such. If the workers start work at 8 o'clock, they stop only when the day's work is over. That is how within three years, West Germany has been able to conclude a deal worth several crores of rupees with India. I wish our country follows that lead.”

(Mr. Speaker sounded the gong and the Hon. Minister resumed his seat.)

MR. SPEAKER:—“It is now 5 o'clock. I now put the cut^{5 p.m.} motion of Sri K. P. Gopalan to vote. The question is—

‘That the allotment of Rs. 6,12,000 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.’”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—“I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,12,000 under Demand XXIII—Labour including Factories.’”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

It being 5 o'clock, Mr. Speaker proceeded, pursuant to the Assembly Rules, successively to put forthwith the questions on the other Demands, notice of which had been given by Government.

[24th December 1953]

DEMAND II—EXCISE DEPARTMENT.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 17,81,700 under Demand II—Excise Department.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 6,50,300 under Demand III—Stamps Administration.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 26,96,500 under Demand IV—Forest Department.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND V—REGISTRATION DEPARTMENT.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 13,75,800 under Demand V—Registration Department.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 3,82,900 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Admini-
 stration.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND IX—HEADS OF STATES, MINISTERS AND
HEADQUARTERS STAFF.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 32,08,700 under Demand IX—Heads of States, Ministers and
 Headquarters Staff.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

24th December 1953]

DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 16,50,800 under Demand X—State Legislature.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND
MISCELLANEOUS.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 2,26,13,100 under Demand XI—District Administration and
 Miscellaneous.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 43,44,100 under Demand XII—Administration of justice.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XIII—JAILS.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 55,95,500 under Demand XIII—Jails.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XIV—POLICE.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 2,35,16,000 under Demand XIV—Police.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVI—MEDICAL.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 1,25,46,900 under Demand XVI—Medical.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 52,94,100 under Demand XVII—Public Health.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[24th December 1953]

DEMAND XIX—VETERINARY.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 17,66,500 under Demand XIX—Veterinary.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XX—CO-OPERATION.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 24,20,800 under Demand XX—Co-operation.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 92,30,000 under Demand XXI—Industries and Cinchona.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 2,00,03,800 under Demand XXIV—Civil Works—Works.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXV—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS
AND PLANT.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 45,03,700 under Demand XXV—Civil Works—Establishment
 and Tools and Plant.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 19,06,500 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-
 Aid.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[24th December 1953]

DEMAND XXVII—ELECTRICITY.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 1,33,63,100 under Demand XXVII—Electricity.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVIII—FAMINE.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 21,09,700 under Demand XXVIII—Famine.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIX—PENSIONS

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 71,93,500 under Demand XXIX—Pensions.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXX—STATIONERY AND PRINTING.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 34,00,900 under Demand XXX—Stationery and Printing.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXI—MISCELLANEOUS.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 22,90,700 under Demand XXXI—Miscellaneous.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 42,12,500 under Demand XXXII—Community Development
 Projects.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXIII—ROAD TRANSPORT SCHEMES—WORKING EXPENSES.

MR. SPEAKER :—" The question is—
 ' That the Government be granted a sum not exceeding
 Rs. 67,73,200 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—
 Working Expenses.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[24th December 1953]

B—Other expenditure.**DEMAND XXXIV—COMPENSATION TO ZAMINDARS.****MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,90,000 under Demand XXXIV—Compensation to zamindars.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.**MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,69,73,900 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.**MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,33,600 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.**MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 48,78,100 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Civil Works.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.**MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,18,68,200 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.**MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 27,700 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[24th December 1953]

DEMAND XL—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.**MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,58,900 under Demand XL—Commuted Value of Pensions.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF STATE TRADING.**MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 19,58,48,400 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLII—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.**MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,37,06,300 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—" I now adjourn the House to meet again at 11 a.m. on Saturday, 26th December 1953."

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 26th December 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Amendment of the Constitution.

* 248-A Q.—SRI N. K. PALANISWAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have received any proposal from the Government of India for the amendment of the Constitution; and

(b) if so, what are the provisions for which suggestions for amendment have been made and what is the opinion expressed by this Government?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“(a) & (b) Communications from the Government of India or issued to the Government of India cannot be made public either in the actual form in which they were issued or in the form of an abstract without the sanction of the Government of India. In this particular case, a demi-official communication was received by the Chief Minister from the Home Ministry of the Government of India and a reply was sent. I am sorry the contents of the communications must be treated as confidential.”

SRI N. K. PALANISWAMI:—“இந்தியப் பாதுகாப்பு சட்டம் நீடிக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஆலோசனை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கேட்கப் பட்டதா? மேலும் ஒரு வருஷம் நீடிக்க வேண்டுமென்று இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு ஆலோசனை கூற்றா?”

MR. SPEAKER:—“As the reply has been given in English, the hon. Member is not able to follow it. Probably he wants the answer in Tamil.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“I think the question is about the amendment of the Constitution of India. The supplementary question is included in the original question and my answer also includes it.”

MR. SPEAKER:—“Probably, he wants the reply in Tamil.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“I think the hon. Member wants to know whether there was anything about the Preventive Detention Act and whether any consultation was made in that connection. I must inform the hon. Member that the question now before the House is about Constitutional amendments.”

[26th December 1953]

SRI N. K. PALANISWAMI :—“ இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் மேலும் ஒரு வருஷ காலம் நீடிக்கவேண்டுமென்று இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டதா ? ”

MR. SPEAKER :—“ இது காண்டிடிஷனைத் திருத்தியமைப்பதைப் பற்றிய கேள்வி. நீங்கள் கேட்ட சப்ளிமெண்டரி கேள்வி வேறு. அதனால் தனிக் கேள்வி கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ As the Constitution of India is meant for the benefit of the people and as the amendment to the Constitution is also meant for the benefit of the people, may I know what the idea is in saying that it is not in public interests to let the House know whether any representation was made to the Government of India by the Madras Government or whether any communication was received by the Madras Government from the Government of India? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The supplementary question has been put under a misconception of the position. I have said that a communication was received. There is no question of suppressing that fact. The question is about giving out the contents of such a communication. When any communication is exchanged in respect of [administration of Acts or other things, up to a certain point, discussion as to the] administrative difficulties it has to be considered as confidential, unless we get permission for publication. ”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, we are not interested in knowing the contents of the communication. May I know whether the Government, before making their recommendations to the Government of India, will give us an opportunity to discuss the matter and make our suggestions? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The hon. Member is aware of the procedure and the difficulties connected with it. When an Act has to be passed in Parliament with the prescribed minimum number of votes for amending the Constitution, the whole matter has to be thoroughly discussed in Parliament. If we prescribe a procedure for ourselves by which even this Assembly goes through the amendment to the Constitution, the actual position will become far too complicated. ”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Hon. Chief Minister . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Let the hon. Member address the Chair and not the Hon. Chief Minister. ”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ I am sorry, Sir, I addressed the Hon. Chief Minister by mistake. The Hon. the Chief Minister said that a communication was received from the Government of India. May we know how many amendments or proposals were dealt with in that communication and when the communication was received? I think there will be nothing wrong in giving this information. ”

[26th December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, I can give the date if I look up into the file. But how does the date matter? I think I need not open the file, look up for the date and thus waste the time of the House. The date is not important. ”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ May we know the date on which it was received? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Very recently, Sir. ”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ May I know whether a Committee will be appointed to go into this question? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The Government of India are making a very preliminary enquiry. When they have a proposal, they will communicate it to us and very probably they will give us an opportunity even to discuss it. Just now, it is only a very preliminary enquiry. ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ மத்திய சர்க்கார் சென்னை ராஜ்ய சர்க்காரை ஏதாவது ஆலோசனை கேட்டார்களா? அப்படியானால் மத்திய சர்க்கார் குக்குக் கொடுத்த ஆலோசனைகளை சர்க்கார் சபை முன்பு வைப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ With the consent of the Government of India, every communication sent by us can be put before the House. ”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ May I know whether the Government will consult this House before giving a final reply? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ If A asks B to give his comment on a particular matter, it is not for B to say, ‘ I will consult the House or anybody ’. We must help one another. ”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ In view of the anxiety already expressed by the hon. Members of the House, may I know whether the Government of Madras will seek the permission of the Central Government to release the information to the House? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ There is no ground for anxiety. The Government of India wanted to know the opinion of this Government on various matters relating to the amendment of the Constitution. They may not take up these matters at all till they receive the opinion of 25 Governments or so. When something takes a concrete shape and when there is an apprehension of any important changes coming about, this Government will take the problem and put it before the House for their examination. That is the constitutional position. It is only a very preliminary enquiry now as I said. That is the difficulty, Sir. ”

SRI B. S. ARUMUGAM :—“ இந்திய அரசியல் சட்டத்திருத்தம் குறித்து ஆலோசனையின் நிமித்தம் இந்த சபையில் விவாதிக்க ஒருநாள் ஒதுக்குவாரா ? ”

[26th December 1953]

MR. SPEAKER :—" இதுபற்றி ஏற்கனவே தெளிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கனம் மந்திரியார் ஆக்கிலத்தில் பதில் சொல்லி இருக்கிறார்."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" As elementary school teachers are not able to contest the elections in the Teachers' Constituency according to the provisions of the Constitution at present and as several representations made to the Government were in vain, will the Hon. Chief Minister be pleased to state whether a recommendation will be made to the Central Government on behalf of these teachers so that they may not be denied their right? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The question is about the amendment of the Constitution."

SRI K. T. KOSALRAM :—" இந்த சட்டசபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சில சட்டங்களுக்கும், காணஸ்டிபெண்டியிலிருக்கிற சில ஷரத்துக்களுக்கும் சில மாறுபாடுகள் இருப்பதனால் ஹைகோர்ட்டில் நம் சட்டங்கள் செல்லுபடியாகாது என்று கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். மாலாயுங்களை நம்முடைய சட்ட நிர்வாகத்துக்குக் கொண்டுவருவது காணஸ்டிபெண்டியின் பிரகாரம் செய்ய முடியாதிருப்பதால், இந்த சட்டசபையில் இருப்பவர்களும், பொதுமக்களும் அது அவசியம் என்று சொன்னால் இதற்காக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அதன் ஆலோசனைக்குப் பிறகு மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்வாரா? "

MR. SPEAKER :—" இதை ரெக்கம்மெண்ட் பண்ணிவிட்டதென்று ஏற்கெனவே தெளிவு செய்யப்பட்டுவிட்டது. கனம் மந்திரியார் அவர்களும் பதில் சொல்லி இருக்கிறார்கள்."

Unemployment problem.

* 248-B Q.—**SRI K. P. GOPALAN**: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the amount of money allotted to the Madras State by the Central Government from the sum of Rs. 175 crores which they have set apart as an additional sum in the Five-Year Plan to reduce unemployment?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The Government of India have not yet allotted any specific amount to this State from the sum provided for the enlargement of the Five-Year Plan in order to tackle the problem of unemployment. But in respect of certain schemes, such as the Vaigai and the Amaravathi Projects and the Mettur Canal, they have already sanctioned a loan of Rs. 6.2 crores and in respect of certain other schemes, such as Road Works, they have called for detailed proposals with a view to provide financial assistance from out of the above provision."

SRI K. P. GOPALAN :—" In view of the fact that there is acute unemployment in the State, will the Hon. the Chief Minister be pleased to contact the Central Government regarding allotment of a decent sum from the fund to this State? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Yes, Sir. We are in continual begging contacts."

[26th December 1953]

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" May I know then what are the proposals which our Government have, for the purpose of solving the unemployment problem both among educated and uneducated persons? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I am unable to follow what the hon. Member means."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" If the Central Government have not allotted to us any funds, then what are the proposals of our Government to reduce unemployment among educated and uneducated people? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I have answered that no specific amount has yet been allotted from out of the total amount of Rs. 175 crores provided for this purpose. That is, I have not said, and the hon. Member need not imagine, that they have denied us an allotment."

SRI S. N. SOMAYAJULU :—" மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய பணத்தை இந்த சர்க்கார் எதுவும் பெறாமல் இருந்ததா? எல்லாம் வாங்காமல் இருந்ததா? ஐந்து வருஷத் திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட பணம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்காமல் இருந்தார்களா? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I do not accept any charge of neglect, Sir. On the contrary, we are trying to get as much money as possible."

SRI K. T. KOSALRAM :—" இந்த வருஷம் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்த நூலு் மாதங்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் அபிவிருத்திக்காகச் சொன்ன பணத்தில் 75 லக்ஷம் மட்டும் வாங்கிவிட்டு 3 கோடி 25 லக்ஷம் பணத்தை வாங்காமல் இருந்தது உண்மையா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member is wrongly informed. We have got much more than that from the Central Government."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Have the Government of India been apprised by the Madras Government of the intensity and extent of the unemployment problem in Madras and have any suggestions for its solution been made by our Government to the Central Government? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The hon. Member is putting to me a very large thesis. It is better he puts a separate question."

SRI C. KANDASAMY :—" ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 175 கோடி ரூபாயில் இந்த மாகாணத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் குறிப்பிட்ட தொகையை ஒதுக்கவில்லை என்று கனம் மந்திரி சொல்லுகிறாரா? இந்த மாதிரி மற்றெல்லா மாகாணங்களுக்கும் ஒதுக்கப்படவில்லையா அல்லது இந்த மாகாணத்திற்கு மாதிரம் ஒதுக்கவில்லையா? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" That is correct. All of us are in the same condition."

[26th December 1953]

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—“സർ, സൈൻസ് ഏരിയ, ഓട്ടോമൊബൈൽ ഏരിയ പണം അനുവദിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് പരിഷ്കാരം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെ പറ്റി പരസ്യം ചെയ്തപ്പോൾ മെമ്പർമാർക്ക് അറിയാമായിരുന്ന പദ്ധതികൾക്ക് പണമനുവദിക്കാൻ ഉണ്ടാകുന്നില്ലേ?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“We are including in the plan some schemes for that area and we cannot go on applying for more and more schemes. If too many schemes are added, the prospects of getting consent are very remote. We are trying our best to get as many schemes included in the plan as possible.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—“സർ, രണ്ടു കൊല്ലത്തെ പദ്ധതിയുടെ പദ്ധതിപ്രകാരം ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ എത്രപേർക്ക് ജോലി കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്? ഇപ്പോൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പണമൊക്കെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ? ഇനി വെച്ച് പദ്ധതികൾക്ക് ഗവണ്മെന്റിനുള്ളതല്ലേ?”

MR. SPEAKER:—“Some Member will kindly translate the question into English.”

DR. K. B. MENON:—“Are the allotments made by the Central Government on specific recommendations made by the Madras Government or are these only blanket allotments? If they are the latter, then will the Government take the opinion of the House before formulating schemes?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“The position should be understood more correctly. Various States just like ours have been making proposals to add to the original number of plans and we have also made our proposals some time ago. These are all pending. Considering all this, the Government of India resolved, though their resources column did not permit it and was not favourable: ‘We will now give Rs. 175 crores to cover all such cases’. They gave a reason for this allotment and that was ‘removing unemployment’. There is nothing very wonderful in this.”

SRI R. V. SWAMINATHAN:—“May I know whether the Central Government laid down any condition while allotting the money, e.g., insistence on only particular schemes to be taken up and whether the Madras Government submitted any scheme before getting the allotment?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“These schemes were submitted long ago to be included in the Five-Year Plan. They had not been included first but subsequently they have been included. That is the position.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“Since this sum of money is being provided for the specific purpose of giving relief to the unemployed, will the Government of Madras consider the feasibility of giving this money to those people who are really unemployed, e.g., the tramway workers who are unemployed for a long time now?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“No grant has been made by the Government of India as imagined just now. As regards the suggestion to use the grant for removing

[26th December 1953]

unemployment, the Government of India take into account the general conditions of unemployment throughout the country and sanction certain productive schemes.”

SRI M. S. MOGRAL:—“Will the Government make continuous requests to the Centre for allotment and will they keep in mind that in South Kanara, we have big works—road works, for instance—for which the Central Government have called for suggestions?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“This question may be put to the Minister for Public Works.”

Restrictions on hand-carts in regard to the used of certain roads in the City.

* 248-C Q.—**SRI K. P. GOPALAN:** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Commissioner of Police, Madras, passed any order recently preventing the rickshaws and hand-pulling carts from plying on the roads in the Madras City at particular hours of the day; if so, the reason therefor?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“Yes, Sir; but this restriction applies only to bullock-carts and hand-carts carrying or intended to carry goods and not to rickshaws or any other vehicle carrying men or women. By this restriction it was expected that there will be a smooth flow of traffic and that traffic congestion at the peak hours on certain busy roads in the City will be relieved to an appreciable extent. The Government have withdrawn all restrictions in the afternoon period and modified the morning restrictions to two hours (9–11) and to very few difficult places only.”

SRI K. P. GOPALAN:—“ഈ കാര്യം പാസ്സാക്കിയതുമൂലം കൈവണ്ടി വലിച്ചു മീവിക്കുന്ന ആയുധങ്ങളായ തൊഴിലാളികൾക്ക് അവരുടെ ഉപജീവനത്തിനും നല്ലൊരുപയോഗം ഉണ്ടാകും. ഈ കക്ഷന പിൻവലിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന് അറിയിക്കുകയുണ്ടോ?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“It is on these considerations that I pressed for annoyance being suffered or tolerated to a certain extent.”

SRI C. RAJAM RAMASAMI:—“May I know why the hon. Member is so very anxious to steal my thunder?” (Laughter.) 11.20 a.m.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI:—“Sir, in view of the fact that such restrictions on carts would compel the employers to engage only lorries, would it not be true to say that on account of such restrictions, a large number of coolies plying hand-carts would be thrown out of employment?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“Not by the present arrangement, Sir. The present arrangement gives a long lease of life to hand-carts.”

[26th December 1953]

SRI K. VINAYAKAM :—" In view of the fact that the traffic restrictions that have been imposed during morning hours—two hours between 9 a.m. and 11 a.m.—have caused considerable unemployment and discontent among the labourers, will the Government be pleased to convene a small conference of the leaders of these workers and those who are interested in this subject and come to a saner arrangement so that the poor people may not be put to lot of difficulties? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, I am very sorry that sometimes Government do what the hon. Members feel they should have asked for earlier. We have taken all these into consideration and we have done it in consultation with those who are interested in the hand-carts. I was more particular in getting the restrictions removed than any hon. Member here putting questions."

SRI C. KANDASAMY :—" கடுமையான போக்குவரத்து நேரத்தில் கைவண்டிகள் போன்றவைகள் போவதால் ஏற்கனவே அதிகப்படியான ஆக்கிடெண்டுகள் (Accidents) நடந்திருக்கிறதென்ற அடிப்படையில் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Not a question of accident, but a question of speedy movement during hours when men are very eager to reach at a particular point of time their offices. So the restrictions have been imposed between 9 and 11, to reduce this congestion. At all other times there is no restriction. There is no question of accident, thank God, yet."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Is not the restriction imposed without an Act of the Legislature a curtailment of the rights of the cart pullers according to the Constitution? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The very appointment of policemen to order people about under traffic control, is a curtailment to some extent."

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—" May I know, Sir, whether the plan to restrict the movement of hand-carts between certain hours in the day will be included in the Five-Year Plan for solving unemployment? "

SRI S. RAMALINGAM :—" அந்த தடை செய்யப்பட்ட இரண்டு மணி நேரங்களில் வெத்து வண்டிகளை இழுத்துக்கொண்டு போவதற்குக் கூட ஏதாவது தடை உண்டா? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, the restriction applies to carts which carry goods whether on their empty return or on their loaded march."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" സർ, ഹാൻഡ് കാര്ട്സ് ചലിക്കുന്ന സമയം 9 മുതൽ 11 വരെയാണ്. ഈ സമയം ഹാൻഡ് കാര്ട്സ് ചലിക്കുന്നതിന് പരിമിതി വെക്കുന്നത് നിയമപരമാണ്. ഇത് പരിഹരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഏതെങ്കിലും നടപടി എടുക്കുമോ? "

[26th December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, after considerable investigation, discussion, negotiation and pacification, we have arrived at this. We will see how it works."

Enquiry into the conditions of hotel workers.

* 248-D Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether any proposal is under consideration by the Government to appoint a court of enquiry to go into the conditions of the hotel workers in this State?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" There is no such proposal, Sir."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, in Madras City alone there are about 12,000 hotel workers and in the whole State there are thousands and thousands of workers. Minimum wages have not been fixed for these workers and hotel-keepers also do not carry out the provisions of the Shop Assistants Act and thus the workers do not get any leave. Hotel-keepers close hotels in violation of Acts passed by this Government. In view of these, will the Hon. Minister be pleased to constitute an enquiry committee to go into these matters and fix minimum wages as desired by the workers in the memorandum submitted by them to the Government? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, for the rectification of these difficulties and the remedying of dissatisfaction, there are other legal remedies which will have to be sought for first."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" In view of the fact that wages have been fixed for certain number of hotel workers as a result of adjudication proceedings, hotels not governed by the award as at a competitive advantage, will the Government reconsider their attitude towards this situation and set up a committee so that a uniform level of wages may prevail for all the workers working in the industry? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" As I have said already, at present Government have no such proposals under consideration. They feel that the existing laws are enough to rectify the difficulties. If the hon. Member is prepared to make out a case and submit it to Government, we shall certainly look into the matter."

SRI R. KRISHNAN :—" സർ, ഇന്ത്യാ യൂനിയൻ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ പുതിയ ഓഡിൻസിക്നീം കമ്മ്യൂട്ടേഷൻ സിറ്റിയിലെ ഹോട്ടൽ ഉടമസ്ഥന്മാർ തൊഴിലാളികളുടെ സർവ്വീസ് നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ ഇടകിട പിരിച്ചു വിടുകയും, പിന്നീട് ചെക്കയും ചെയ്യുകയാണ്. ഇതു തടയാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഏതെങ്കിലും നടപടി എടുക്കുമോ? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have no such information, Sir. I would like the hon. Member to give it to me in writing and I shall examine it."

[26th December 1953]

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware of cases where when the awards are favourable to the workers, the hotel-keepers close the hotels and put up a new hotel under a new name to evade implementation of the award and what is the remedy that the Government have to give relief to workers so affected? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, the law provides for closure of the hotel if there is no work or if there is loss. If there is any violation of the laws and the closure is *mala fide*, the present law is quite enough to rectify the difficulty.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஹோட்டலுக்கு ஹோட்டல் சம்பளம் வித்தியாசம் இருக்கின்றது. ஒரு சட்டமும் இல்லாததால் இஷ்டப்படி சம்பளம் கொடுத்துவருகின்றனர். அதனால் குறைந்தபட்ச அளவு சம்பளத்தை நிர்ணயிக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ As I have said on another occasion, this is not a matter which can be rectified by a court of enquiry. We are fairly sure that no useful purpose would be served by this. It will only magnify the troubles and differences. If the hon. Member gives me specific instances I shall certainly look into them.”

Supply of electricity to Madurantakam taluk.

* 248-E Q.—SRI O. VENKATASUBBA REDDI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the scheme for the extension of electricity from Chingleput to Madurantakam, already sanctioned will be taken up in 1953-54?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The scheme for extension of supply to Madurantakam and Karunguzhi villages in Chingleput district will not be taken up for execution during 1953-54, but it is likely to be taken up in its turn during 1954-55, if funds are available and provided.”

SRI O. VENKATASUBBA REDDI :—“ 1951-ல் சாங்குனாவை களை அனுசரித்து சுற்றுப்புற தாலுகாக்களில் எலெக்டிரிசிட்டி இருந்தும், மதுராந்தகம் தாலுகா பூராவும் எலெக்டிரிசிட்டி இல்லாமல் இருப்பதை அனுசரித்தும் அங்கே விஸ்தரிக்க இந்த தொகையிலிருந்து ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி 1953-54-ல் வேலை தொடங்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have already said that it cannot be taken up in 1953-54. In 1954-55, it will be considered but there are other schemes which have been sanctioned much earlier than 1951.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The Hon. Minister has assured now that the scheme would be taken up for execution during 1954-55. If a similar question were put about this scheme in 1954-55 will the Hon. Minister come forward then with a reply that it could not be taken up for want of funds and give any such lame excuses? ”

[26th December 1953]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, I do not admit the charge of lame excuses. Here it is a question of finding funds for the scheme. I have already guarded myself by saying, provided funds are available.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ If the people in the locality are willing to provide the necessary funds for the execution of the scheme, will the Government take up the work? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Certainly, Sir.”

Printing and publishing of the Five-Year Plan.

* 249 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state— 11-30 a.m.

(a) the amount, if any, spent by the State Government in each district in the State for printing and publishing the Five-Year Plan;

(b) the amount debited to the Andhra State on this account;

(c) the amount to be spent on establishment charges for the Five-Year Plan; and

(d) when the schemes under the Five-Year Plan are proposed to be completed?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ (a) No expenditure has yet been incurred by the State Government on printing and publishing the Five-Year Plan in each district.

“ (b) Does not arise.

“ (c) The expenditure to be incurred on establishment charges for the implementation of the schemes included in the Five-Year Plan, forms part of the regular expenditure on such schemes and it will be difficult to work out the total establishment charges alone separately.

“ (d) The first Five-Year Plan will be over by 31st March 1956, but some of the schemes in the plan are expected to be completed earlier, while some others may continue after that date.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, answering a similar question earlier, the Hon. Chief Minister was pleased to say that the Government of Madras were in direct begging contact with the Government of India. May I know, what is the result or profit achieved by such kind of contact with the Government? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ If that arises out of this question, I answer that the effects have been very good.” (Laughter.)

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் எடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய அந்தந்த ஜில்லா திட்டங்களையும் சம்பந்தப்பட்ட தகவல்களையும் அச்சடித்து ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட ஜில்லா எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும் அனுப்ப சர்க்கார் யோசிக்குமா? ”

[26th December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Yes, Sir, that will be done as far as it is necessary and useful but we do not wish to waste public money unnecessarily.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ May I know when the Five-Year Plan will commence in South Arcot district? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ There is no Five-Year Plan separately for the South Arcot district.”

Shifting of the Nurses' Recruiting and Training Centre from Kozhikode.

* 250 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why the Government have decided to shift the Nurses' Recruiting and Training Centre from Kozhikode to Coimbatore?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Nurses' training programme had to be slowed down as it was not found possible to provide employment in Government medical institutions for a large number of the nurse pupils who successfully completed their training every six months. Some of the nurses' training centres were therefore closed down and the training centre at the Government Headquarters Hospital, Kozhikode, was one of them. Consequent on the closure of the training centre, the Regional Selection Committee at the place also ceased to function. In order to minimise the pressure on the other centres and also to save the expenses of the candidates from the coastal area, a separate Regional Committee was constituted at the Government Headquarters Hospital, Coimbatore, for recruiting candidates for undergoing training in the Headquarters Hospital at Coimbatore and Mangalore.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, in view of the fact that so many institutions and so many facilities given to Malabar are being taken away one by one by the Government and when the people of Malabar have asked, among so many things, a Medical College—nothing has been done in this matter—, will the Hon. Minister for Health be pleased to retain that Centre in Malabar as Nurses' Training Centres are quite necessary in Malabar? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I have already said that it is not possible to absorb in the Government service all the nurses trained at present. Therefore, it is quite necessary to close certain training centres and cut down the number to be trained.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ സർ, മലബാറിലെ ഹെൽത്ത് സർവീസുകൾ ഈ സെന്റർ അവിടെയെന്നെ നിർമ്മിക്കും എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനെ ഹെൽത്ത് സെന്ററായി മാറ്റി അവിടെയെന്നെ നിർമ്മിക്കും ഈ സെന്റർ സെന്റർ അവിടെ നിർമ്മിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിക്കുമോ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is quite natural. Each place wants to retain as many things as possible and also fights for many things.”

[26th December 1953]

SRI C. KANDASAMY :—“ മലബാറിലെ ജില്ലാലിൽ വേറെ ഒരു ഇ-തലാവതു നഴ്സസ് മി.റേയിനിങ്ങ് സെന്റർ ഇറുക്കുതാ! Is there any other centre in Malabar for training nurses? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There are only seven centres in the whole of the Madras State.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ It is common knowledge that a large number of nurses recruited are from Malabar and in view of the fact that there will be considerable demand for recruitment as nurses from Malabar, is there any justification for the Hon. Minister to dismantle the little things that are still retained and shift them to Coimbatore in spite of considerable popular opposition? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is already a Training Centre at Coimbatore. The Malabar Centre is not being shifted to Coimbatore, but it will be closed.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ In view of the fact that some of the most important institutions are either started or shifted to Coimbatore, will the Government consider the desirability of shifting the Headquarters of Malabar from Kozhikode to Coimbatore.” (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ That is a very interesting suggestion which requires a good deal of consideration.” (Laughter.)

DR. K. B. MENON :—“ Are the Government serious when they claim that there is an excess supply of nurses and if it is so, will the Government try to divert them for service in villages? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ We have not got a sufficient number of sanctioned posts for them. It is a matter of finance.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ On behalf of the Government, we are told that because they could not absorb all the trained nurses, they are cutting down the number of centres. May I know, whether the Government feel obliged to employ all of them or the Government would consider the question of giving the necessary training to people who come forward so that they can have an independent living? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ All nurses who are trained, want to be entertained in Government service. There is no scope for them to do independent practice.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Is it a fact that accommodation for training nurses was also found when the new buildings for the Kozhikode General Headquarters Hospital were built? Also in view of the fact that even two years ago it was found absolutely necessary that the Nurses' Training Centre should be retained in Kozhikode, what factors made the Government to shift it now? ”

[26th December 1953]

MR. SPEAKER:—"Has not the Hon. Minister answered that question already?"

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"When the new buildings were constructed in Kozhikode, the Government found it necessary to retain the centre and hence accommodation has been provided in the new buildings for this Nurses' Training Centre also."

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The situation has arisen after 1950 and it was found that we are not able to absorb all the trained nurses in Government service. Therefore, we have to cut down the number."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"The following certain facts are quite clear: (1) that quite a large number of applications have come from Malabar; (2) that there is no training centre in Malabar; (3) that we have been having a training centre; and (4) that there is no obligation on the part of the Government to provide Government jobs for every nurse and there may be unemployment for some nurses who may have to settle on their own account in villages or otherwise. In spite of these considerations, why should the Government do a wrong or injury to Malabar by taking away the one existing little advantage?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"All the matters mentioned by the hon. Member had been taken into consideration when we arrived at this decision."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"The Hon. Minister replied earlier that the decision had been taken in 1950. But in 1951 accommodation was provided for this centre also and what has the Hon. Minister to say on this matter?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The hon. Member has not heard what I said. The situation has arisen after 1950. The decision was taken only this year."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Does not the location of the centre at Coimbatore provide a central place for all aspirants from all regions than the monopoly Malabar had by having it located at Kozhikode?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Yes, Sir, Coimbatore is a very good training centre and it affords convenience to the neighbouring districts."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"This is a very important matter affecting 49 lakhs of people of Malabar. Hence, I request half-hour debate on this matter."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member has got an opportunity to speak on this matter when the Appropriation Bill comes up for discussion here to-day."

26th December 1953]

Recruitment of clerks for the Commercial Taxes department.

* 251 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the procedure adopted by the Government in recruiting candidates to clerks' posts in the Commercial Taxes department from the Revenue and Registration departments; and

(b) the number of persons so far recruited from the Revenue and Registration departments and by direct recruitment?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—

"(a) & (b) Recruitment of lower division clerks in the Commercial Taxes Department is through the Madras Public Service Commission which prepares approved lists for each departmental unit; and recruitment to the upper division in the Commercial Taxes Department is by promotion from the lower division. The number of persons so far directly recruited by the Madras Public Service Commission to the posts of lower division clerks in the Commercial Taxes Department is five."

Number of Communist prisoners in Central Jail, Cannanore.

* 252 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister 11-40
for Law be pleased to state how many Communist prisoners are a.m.
undergoing imprisonment in the Central Jail, Cannanore?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"There are 3 prisoners convicted under the ordinary penal law (viz.) the Indian Penal Code, who are reported to be members of the Communist party, now undergoing imprisonment in the Central Jail, Cannanore."

SRI K. P. GOPALAN:—"സർ, മാറി പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വെളിച്ചത്തിൽ ഈ രാഷ്ട്രീയ തടവുകാരെ ഉടൻതന്നെ വിട്ടും മറ്റു മറ്റു രാഷ്ട്രീയ പ്രവാചകന്മാർക്കും ഇത്തരം വിദ്യകൾ അറിയിക്കാൻ, ഈ രാഷ്ട്രീയ തടവുകാരെ ഉടൻതന്നെ വിട്ടയക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാ?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"These people have been convicted on grave charges and as such, we could not reduce or commute their sentences and release them."

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE:—"Sir, is it not a fact that the authorities should ascertain the political affiliation of prisoners usually?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"No, Sir."

SRI L. C. PAIS:—"May I know how many prisoners have been given amnesty?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Very many, Sir. Very recently a month or two ago, eight prisoners were released."

[26th December 1953]

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" In view of the fact that the Communist Party of India have decided to go back to their policy of 1947, namely, of supporting the Nehru Government, of course with some minor demagogic reservations, will the Government release the Communist prisoners or if that cannot be done, will they at least give an assurance that they (the prisoners) will not meet the fate of 'Beria'?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Regarding the first part of the question, Government are not yet aware of such a change in the attitude of the Communist Party of India. Regarding the second part of the question, let me inform the hon. Member that we are in India and not in Russia." (Cheers.)

SRI K. R. NALLASIVAM :—" கம்யூனிஸ்ட்கள் இவ்வளவு பார்வையிலிருந்து நடவடிக்கைகளில் கலந்துகொள்வதால் அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு சர்க்கார் ஆழ்ந்து யோசித்து வருகிறதா?"

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" A separate question may be put."

MR. SPEAKER :—" I have only twenty minutes left. I want to proceed with the remaining questions rapidly."

Elections to District Boards.

* 253 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state when the elections to the District Boards in this State will be held?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" The matter is under the consideration of the Government."

* 254 Q.—

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri K. Aranganathan has written to me that he is not putting this question."

Selection of Harijans as Public Works Department contractors.

* 255 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) how many Harijan members applied to the Government to register them as Public Works Department contractors; and

(b) how many of them were selected as contractors?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Six Harijan members applied recently for being registered as P.W.D. contractors.

" (b) Five were registered as contractors. One Harijan applicant did not pay the registration fees and hence he was not registered."

[26th December 1953]

SRI D. DASARATHAN :—" குறித்த அளவில் சொத்து உடையவர்கள் கள்தான் கான்ட்ராக்டர்களாக பதிவு செய்துகொள்வதற்கு மனுச் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்கார் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு அந்த அளவில் சொத்து இல்லாததால் இந்த விஷயத்தில் அவர்களுக்கு ஏதாவது சர்க்கார் சலுகை காட்டுமா?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" A separate question may be put."

Nominations to the South Arcot Market Committee.

* 256 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) when the nominations for the South Arcot Market Committee were made, for the vacancies that arose in December 1952;

(b) what was the number of vacancies at the time and how many were nominated;

(c) whether the cotton and gingelly crops notified in South Arcot have been brought under the operation of the rules for buying and selling; if so, from what date; and if not, why; and

(d) on what principles the Government choose persons for nominating to the Market Committees formed under the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The nominations to the South Arcot Market Committee were made in June 1953.

" (b) Formerly there was only one nominated seat in the South Arcot Market Committee. In October 1952, the Government notified cotton and gingelly besides groundnut under the Madras Commercial Crops Markets Act in the South Arcot district. Till then the South Arcot Market Committee was dealing only in groundnut. In view of the newly notified crops referred to above, the Government considered that the nominated seats in the South Arcot Market Committee should be increased from 1 to 4, raising the total strength of the Committee to 12, which is the maximum prescribed under the Act. Four persons were nominated to the four nominated seats referred to above.

" (c) The answer to the first part of the question is in the affirmative. The provisions of the Madras Commercial Crops Markets Act and Rules are being enforced in respect of these crops with effect on and from 1st October 1953.

" (d) The principle generally adopted is to give a fair representation to all interests concerned. In the case of the South Arcot Market Committee two growers and two traders were nominated."

SRI A. GOVIDASWAMY NAYAGAR :—" இந்த மார்க்கெட் கமிட்டிக்கு யார் யார் விண்ணப்பம் போட்டார்கள்? அவர்களை தேர்ந்தெடுத்தபோது அவர்களுடைய தகுதிகளைப் பார்த்தார்களா என்று சர்க்கார் சொல்ல முடியுமா?"

[26th December 1953]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" There were a number of applications addressed to the District Collector and also some others addressed directly to the Government. The Collector's recommendations supported by the recommendations of the District Agricultural Officer were taken into account and the Government thereafter decided upon the persons to be nominated."

SRI K. PARTHASARATHY :—" Will the Hon. the Minister state whether applications were called for and if so when? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Is it a fact that the Collector was requested to recommend four persons to be nominated to this committee and that none of his nominees were selected? Is it not a fact that contrary to the recommendations of the Collector, an influential Congressman by name Bashyam Reddiar had been nominated by the Government to this committee? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" It is not correct to say that none of the persons recommended by the Collector had been nominated. It is true that one of the persons nominated is Sri Bashyam Reddiar. But I do not know whether he is an influential Congressman."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Did the recommendation of the Collector include any local representative and if such local representative was included, is it not just that he being the local representative should all the more be nominated and not rejected? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the recommendations of the Collector and also the nominees by the Government all relate only to local representatives."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Arising out of the answer given by the Hon. Minister that fair representation has been given to all interests concerned, may I know whether any Vanniyakula Kshatriya had been nominated out of the four persons nominated? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Yes, Sir."

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know the names of the persons who had been nominated and is the Hon. Minister aware of the fact that political consideration and not any other consideration had weighed in selecting these persons to the committee, inasmuch as Mr. Bashyam Reddiar, a Congressman, who had been defeated in the general elections by Mr. Govindaswamy Nayagar, of the Tamil Nad Toilers' Party, had been nominated to the Committee by this Government? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" No political consideration had been shown in the matter of nominating the four persons to the Committee. If the hon. Member wants the names, I shall read out the names of the four

[26th December 1953]

persons who had been nominated. I do not know how many of them belong to the Congress or any other party. The names of the four persons are :—

- (1) Sri G. S. Appuraj Padayachi, Municipal Councillor, Cuddalore.
- (2) Sri N. V. Bashyam Reddiar, Municipal Chairman, Cuddalore.
- (3) Sri V. Tiruppulswami Naidu, Municipal Chairman, Tindivanam.
- (4) Sri A. Radhakrishna Pillai, Mirasdar, Vridhachalam taluk."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" என்னுடைய முதல் கேள்விக்கு சரியானபடி பதில் சொல்லவில்லை. யார் யார் விண்ணப்பம் போட்டார்கள் என்று கேட்டேன். இந்த நான்கு பேர்களில் மூன்று பேர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பதை மந்திரி மறுக்கமுடியுமா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am not aware of the political affiliations of these four persons, nor do I have any information as to how many of them are Congressmen who have been defeated in the general elections."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Is it a fact that the four persons nominated are those recommended by the Collector? Is it not true that Mr. Bashyam Reddiar was not originally recommended by the Collector but that he had been subsequently recommended under instructions from Government."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, I wish to intervene to tell hon. Members, in view of the trend this question had taken, that it is our opinion not to appoint to a committee of this kind persons who had applied for such appointment but it is even better to appoint persons who do not apply."

SRI C. KANDASAMY :—" ஸ்தல கலெக்டர் என்ற நிலைமையில் சில மெம்பர்களை சிபாரிசு செய்திருந்தும், எந்தக் காரணமாய் அவர்கள் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the Collector only recommends; it is for the Government to decide finally. In this case, Government did not completely reject the recommendations of the Collector."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" May I know, Sir, whether apart from one of the persons nominated to this Committee who is a Congress candidate and who had been defeated in the last general elections in South Arcot, the list includes persons who had been defeated by the Congress? "

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" On a point of Order. I put a supplementary question to the Hon. Minister for Agriculture just now. But the Hon. Chief Minister intervened and gave some explanation and not any answer to my question. My question had not been answered. Am I to be satisfied with that? "

[26th December 1953]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I submit, Sir, that my answer dealt with the hon. Member's supplementary question. The supplementary question was, if I remember right, who were the people recommended, who were appointed and whether those appointed were those who were recommended. I said it is good not to appoint people who are keen to get appointed."

11-50
a.m.*Hydrogenation Factory, Kozhikode.*

* 257 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Hydrogenation Factory, Kozhikode, Malabar, has started production, and if not; why?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" No, Sir. The construction of the buildings and the installation of the machinery have been completed but the factory could not start production for want of adequate electric power supply. Arrangements are being made to have the necessary electric energy supplied to the factory and it is expected to go into production very soon."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, have the Government any idea of bartering away the management of the factory to private agency? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The Government have no such offer. If the hon. Member would bring one, we shall consider it, Sir."

SRI A. APPU :—" Sir, has any staff been appointed to this factory? May I know also whether a large number of empty tins and drums purchased by the Government kept in the factory have become useless as they were not looked after well? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" It is a fact that we have a skeleton staff to look after the machinery. I did visit the factory and saw a large number of drums which would be necessary when the factory actually went into production. I do not know what their present condition is. If the hon. Member could put a separate question, I shall answer it."

SRI N. MAHALINGAM :—" In view of the fact that raw materials for the factory is available in large quantities at Pollachi, will Government consider shifting it from Kozhikode to Pollachi or Coimbatore? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Of course, Coimbatore is a central place. But the hon. Member will agree that it is not easy to shift a huge factory either to Coimbatore or Pollachi."

26th December 1953]

Production of coal from the Neyveli area.

* 258 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the coal found at Neyveli Lignite area in South Arcot was used by the factories; and if so, the names of the factories and the result thereof;

(b) how much coal was produced from the Neyveli area; and

(c) the cost of ordinary coal used by the factories and the railways and the estimated cost of the coal of the Neyveli area per ton?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) Yes, the brown coal mined from the lignite area was used in the following Industries :—

- (1) The East India Sugars and Distilleries, Ltd., Nellikuppam.
- (2) Kannan Rice Mills, Tiruchirappalli.
- (3) Basin Bridge Power Station, Basin Bridge, Madras.
- (4) Vallampadugai Brickworks, Vallampadugai, South Arcot.
- (5) Southern Railway at their Pumping Station at Valapadi, South Arcot.
- (6) Sri Krishna Tile Works, Madras.

The results proved that the lignite could be used successfully and economically in each of the above industries in place of coal.

" (b) One hundred and fifty tons approximately.

" (c) The cost of coal received in the Madras State varies from Rs. 35 per ton to Rs. 70 per ton depending on the mode of transport of the coal from Coalfields in Northern India.

The cost of coal from Neyveli area cannot be estimated till the Pilot Project which is being worked to obtain this and certain other data are completed. But it is expected that it may be well within economic limits and even at the initial stages, the cost may not exceed Rs. 35 per ton anywhere within the Madras State."

Conversion of shrotriyam villages into ryotwari villages.

* 259 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the total number of shrotriyam villages converted into ryotwari villages under the Zamindari Abolition Act up to 30th June 1953 in South Arcot district; and

(b) the total amount of compensation paid so far?

[26th December 1953]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) Thirty-nine.

“(b) Out of 39 estates taken over, only 30 are eligible for advance compensation and 9 are eligible for tasdik allowance. The half total compensation deposited with the Tribunal in respect of the 30 estates is Rs. 3,12,843. This amount represents the net amount deposited after deducting half the Government dues. A sum of Rs. 11,594 was also paid as interim payment for these estates for each of the faslis 1361 and 1362. For the remaining 9 estates a sum of Rs. 8,861-8-11 was paid as interim payment for each of the faslis 1361 and 1362.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“May I know, Sir, whether survey and settlement have been undertaken in respect of these villages and if not, when they will be taken up?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Sir, I do not think this district has been taken up yet. Every effort is being made to hasten survey and settlement process.”

SRI M. S. MOGRAL :—“Sir, may I know the difference between shrotriyam village and ryotwari village?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“I do not know whether in the brief time available, I can educate the hon. Member on that subject.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“Sir, the Hon. Minister said in his reply that 39 villages had been converted. May I know whether the village Melvalapur(?) in Gingee taluk is included in that number?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“I think so, Sir. The figure relates to all the estates in the whole district.”

Purchase of filtering equipment for water-supply in the City.

* 260 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Corporation of Madras made any representation requesting for funds for purchasing machinery and filtering equipments in respect of water-supply to the City of Madras;

(b) when the iron pipes and fittings were replaced by cement pipes and what happened to the old iron pipes; and

(c) the amount of subsidy and loan applied for?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) The answer is in the negative.

“(b) The exact places where the old pipes were replaced have not been indicated in the question. Generally, when the old cast iron and galvanized iron pipes are removed and replaced by new pipes, the old pipes so removed are taken

[26th December 1953]

back to the Water Works Stores and accounted for. If these pipes are found serviceable they will be utilized for other works. Necessary credit will be afforded to the sanctioned estimate under which these pipes are removed and replaced by new pipes.

“(c) In the absence of the name of the particular scheme which the hon. Member has in his mind, it is not possible to furnish the information.”

Repairs to the Salaputhur tank, Gingee taluk.

* 261 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) what is the extent of ayacut under Salaputhur tank in Nallanpillai Pethal, Gingee taluk, South Arcot district;

(b) what is the present capacity of the tank;

(c) when the tank was repaired last; and

(d) whether there was any representation to raise the full tank level of this tank in the half-yearly Irrigation Conference of South Arcot district in 1952?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) One hundred and forty-nine acres and sixty-six cents.

“(b) 4.30 million cubic feet.

“(c) In 1946-47, Sir. An estimate for Rs. 880 is pending execution during 1953-54.

“(d) Yes, Sir. The Collector is considering the question of raising the full tank level of the tank.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“It is an important question. So I request I may be allowed a supplementary question.”

MR. SPEAKER :—“Every question is an important one.”

Purchase of adhesive gum for election purposes.

* 262 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state what is the total amount of public money spent on purchasing adhesive gum for the purpose of election and other purposes in the Madras State by the Government after General Election up to 31st October 1953?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“A sum of rupees 1,340-3-8 was spent for purchasing adhesive gum used at bye-elections held after the General Elections up to 31st October 1953. The adhesive gum was not purchased for any other purpose.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“நம் நாட்டு கோந்து விலை சரசமாக இருக்குமாதலால், ஏன் நம் நாட்டு கோந்தை உபயோகப்படுத்தக்கூடாது?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, it is only gum produced in our country. The adhesive gum is not foreign.”

[26th December 1953]

Revival of Taluk Boards.

* 263 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether there is any proposal under consideration of the Government to revive Taluk Boards?

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"The matter is under the consideration of the Government."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, before the Government have considered the question, many pronouncements on this topic have been made by the Hon. Minister for Local Administration and others. Therefore may I know what the skeleton proposals are that are under the consideration of the Government?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Sir, the hon. Member will know soon when they are published."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"Sir, the Hon. Minister answered that it was under the consideration of the Government. The Hon. Minister answered a similar question also that it was under consideration. May I ask him whether it is under the active consideration of the Government or it is under mere consideration?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Sir, it is under active consideration of Government."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"When it is stated that the matter is being considered, the proposals were given out prominently in the press, and now the Hon. Minister refuses to give an answer to this question. May I know why it is so?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Sir, I have never refused an answer. I only said it would take time before publishing all the proposals in the matter. The hon. Member will have an opportunity to discuss that matter on the floor of the House very soon."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Is it the policy of Ministers to make speeches on platforms about policies before they are actually considered by Government?"

THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Only when a particular matter is taken into consideration, such speeches are made in order to get the opinion of the public."

Abolition of two ration shops in Chevayur firka, Kozhikode.

12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

* 264 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that two ration shops were abolished recently in Chevayur firka, Kozhikode, under the Chevayur Producer-cum-Consumer Co-operative Society, and if so, what were the reasons for the same?

[26th December 1953]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Yes. Two out of the 18 ration shops (Nos. 79 and 84) run by the Producers-cum-Consumers' Co-operative Society, Chevayur, were abolished on 5th July 1953 after due publication of the fact among the card-holders. The financial position of the society was not comfortable and it could not bear the heavy establishment charges for the maintenance of all the ration shops. The card-holders who were drawing rations from these two shops have been attached to the nearest ration shops under the same society."

SRI K. P. GOPALAN:—"സർ, രേഷൻ ഓഫീസുകളിൽ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ രീതിയിൽ കുറയ്ക്കണമെന്നു കാണിച്ചു ഗവണ്മെന്റിനു വല്ല താല്പര്യം എങ്കിലും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നെന്ന് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Yes, Sir, some representations were made in this regard and they were considered. The Government thought that it was not necessary to reopen these two shops."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"May I know the number of card-holders that are served by each ration shop after this abolition?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"A separate question may be put, Sir."

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE:—"Is it not a fact that all the producers-cum-consumers' co-operative societies in Malabar had to reduce the number of such ration shops due to the fact that grains were available in the open market and the number of purchasers had also decreased?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The main difficulty is that these societies were agents for procurement of food-grains in Malabar. After we gave up procurement in Malabar, the societies are not economically sound and they are running into losses. That is why they had to reduce establishment charges and in pursuance of that, we had to abolish some of the ration shops."

Sinking of wells under Rural Water-supply Scheme.

* 265 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the total number of wells sunk by the Government under rural water-supply under the Five-Year Scheme so far up to 31st July 1953?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The number of wells sunk under the Rural Water-supply Scheme up to 31st July 1953 in the Madras State is 5,737 (five hundred, seven hundred and thirty-seven)."

[26th December 1953]

*Supply of water for the lands in Kongarappathu village,
Gingee taluk.*

* 266 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the sources of water for the wet lands in Kongarappathu village, Gingee taluk, South Arcot district;

(b) whether there is any sluice for the Sitheri tank in Kongarappathu; and

(c) whether the ryots of Kongarappathu ever used unauthorized pipes to get water for irrigation in Sitheri and were fined for it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) Peria Eri and Sitheri in R.S. No. 67, Sir.

“(b) No Sir.

“(c) Yes Sir. About ten years back an unauthorized pipe was put up in the Sitheri by the ryots and the users of the unauthorized pipes were fined.”

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“Are the Government aware that the Sitheri tank is also being used by the ryots for irrigation purposes and has any provision been made for putting up sluices?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“I want notice, Sir.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“அந்த ஏரிக்கு மதகு கிடையாதாகையாலும் நீர்ப்பாசனத்திற்கு வேறு விதமான சாதனங்கள் இல்லாமலிருப்பதாலும், அந்த ஆயக்கட்டுக்கு ஏன் நஞ்சை வரி வசூலிக்கவேண்டும்? மதகுகளை வைப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனே நடவடிக்கை எடுக்குமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“If the hon. Member brings to my notice what exactly is the grievance, I will look into the matter.”

Price of paddy in Malabar.

* 267 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any representation and resolutions from public bodies and political and other organizations to fix the ceiling price of paddy in Malabar; and if so, what action has been taken?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The answer to the first part of the question is in the negative. Consequently, the second part of the question does not arise.”

Provision of parapet walls for certain wells in Gingee taluk.

* 268 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether several drinking water wells sunk by the Government in Gingee taluk are without parapet walls and are therefore in an insanitary condition?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“All the rural water-supply wells in Gingee taluk, which have been completed, have been

[26th December 1953]

provided with parapet walls in accordance with the type design approved by the Sanitary Engineer. In the case of eight wells which are still under execution in this taluk, the work has been done up to construction of staining up to ground level, and the construction of parapet walls, platform, etc., in these cases will be taken up after consolidation of the soil on the sides.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“Will the Hon. the Minister for Health be pleased to extend this kindness (of sinking drinking water wells) to my constituency (i.e.), Villupuram, Valavanur and Kandamangalam firkas?”

MR. SPEAKER:—“This is only a request.”

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“Are the Government aware that some of these wells are even now without water and will the Government take any action to sink them deep?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Such of those wells, which have no water, will be deepened.”

Supply of bad quality rice in Malabar.

* 269 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that the rice supplied from the ration shops at Kakkat, Thalap, Pannumhra, etc., under the Cannanore Producer-cum-Consumer Co-operative Society recently in July, August and September 1953, is unfit for human consumption containing a large percentage of powder, bran and insect-bitten stuff; and if so, what is the reason for the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No Sir.”

SRI K. P. GOPALAN:—“May I know, Sir, whether the Government have taken a decision not to supply good rice to Malabar?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“We are supplying the best rice to Malabar.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“Is the Hon. Minister aware of two important circumstances (1) that there has been a widespread complaint from various parts of Malabar that the rice supplied is of very inferior quality, not fit for human consumption and (2) that almost with a vengeance only raw rice is supplied while the people are accustomed to eat boiled rice?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, people are being carried away by the colour of the rice supplied. No doubt it is red, but, as I have already explained in reply to a question, red rice is not bad rice, not even inferior quality rice. Simply because the rice is red in colour, it should not be considered to be of inferior quality. With regard to the supply of raw and boiled rice, whatever we obtain by procurement we supply and if a certain amount of raw rice is also supplied in Malabar, it should not be a cause for complaint.”

[26th December 1953]

SRI S. RAMALINGAM :—“சென்ற வருஷம் மலபார் ஜில்லாவுக்கு மட்ட ரகமான அரிசியை அனுப்பிவைத்து, அது அங்கு விற்காமல் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு அங்கிருந்து அனுப்பப்பட்டு, தஞ்சாவூரில் அந்த அரிசி மில்லில் பாலிஷ் செய்யப்பட்டதனால், பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அந்த மாதிரி மட்ட ரகமான அரிசியை மல பாருக்கும் தஞ்சாவூருக்கும் மாற்றிக்கொண்டேயிருக்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடு செய்யுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“A separate question may be put.”

Alleged starvation death in Malabar.

* 270 Q.—**SRI P. KUNHIRAMA KIDAV** : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether any starvation deaths were reported from Malabar during June, July and August 1953?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“No starvation death was reported from Malabar during the months of June, July and August 1953.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Has not the Government received a telegraphic message from Sri T. C. Narayanan Nambiar, M.L.A., Taliparamba, informing the Government that some starvation deaths have taken place in Padiyur village, Irikkur firka, Chirakkal taluk?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Not to my knowledge, Sir. I don't know when it was sent. The hon. Member may give the date.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“The hon. Minister said that there were no starvation deaths. May I know whether there were starvation suicides during this period?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“There is no classification as ‘starvation suicide’. There might have been cases of attempted suicide.”

SRI N. MAHALINGAM :—“May I know what the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar was doing when the starvation deaths occurred?”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“I did not hear the question properly.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Hundreds of starvation deaths have taken place in Malabar recently. May I know whether it is a fact that this Government had issued instructions that even if starvation deaths take place, they should not be reported to the Government?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“I think the confusion arises in this way. Ordinary deaths are probably taken to be starvation deaths. There must have been deaths but I don't know what they were due to.”

[26th December 1953]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“The hon. Member Sri Mahalingam was asking what the hon. Member was doing when people were dying of starvation. Though the officials concerned were not in a position to go such long distances for want of transport facilities, the hon. Member went to the spot, organized a relief committee, collected money and did all that was possible and saved the other people. Even now this relief is being continued. But it is regrettable that even in spite of repeated representations the Government and the Hon. Minister were not pleased to look into the matter and see that people were saved from death due to starvation.”

MR. SPEAKER :—“Is this a question?”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“A personal explanation, Sir.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“The hon. Member Sri K. P. Gopalan put a question whether the Government had issued instructions to local authorities concerned not to report starvation deaths even though they occurred. I want definite answer from the Hon. Minister.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“No, Sir. It is rather insinuating.”

Prohibition of lorry traffic on certain roads in South Kanara.

* 271 Q.—**SRI M. NARAYANA NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state— 12-10 p.m.

(a) whether any roads in South Kanara have been prohibited for lorry transport; and

(b) if so, why?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) Yes Sir, goods vehicular traffic has been prohibited on some roads in the district.

“(b) This prohibition has been made, as there are a number of weak bridges and culverts which make certain roads unsafe for heavy traffic.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Is it not a fact that in spite of putting up the board ‘Not open for lorry traffic’ lorries are still running on such roads?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I should like the hon. Member to catch at least one such case and give it to me.”

SRI M. S. MOGRAL :—“How long have these culverts been in this condition?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I have no idea. We took them over only in April 1952.”

MR. SPEAKER :—“Questions over.”

[26th December 1953]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER :—“ I have to announce to the House that I have received the following message, dated the 16th December 1953, from the Governor of Madras :—

‘ In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199 (1) (d) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1953, and in pursuance of clause (3) of Article 207, I also recommend to that Assembly the consideration of the said Bill.’ ”

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL*, 1953.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1953, and move—

‘ That the Bill be taken into consideration at once.’

I do not propose to make a speech at this stage. I reserve what I have got to say for the reply.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Bill be taken into consideration at once ’,”

*SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, on many matters the Government have not stated their policy clearly. At least, in the matter of water-supply and drainage, the policy has been clearly set out in the Press Communiqué No. 5, dated 21st April 1949. According to that, the Government have decided that water-supply and drainage schemes should be provided throughout the Province, in urban areas within a period of twenty years and in rural areas within a period of ten years. A committee known as the Water-supply and Drainage Committee was constituted in June 1947 to consider the question of expediting the investigation, design and execution of water-supply and drainage schemes. It has recommended that the entire responsibility for providing protected water-supply and drainage should be taken over by the Government and local authorities should be divested of it. It has also recommended that urban water-supply and drainage schemes should be taken up for investigation irrespective of the financial resources of the local authorities, and that the schemes for which the local authorities concerned are able to raise sufficient funds to meet the cost without Government grant, may, however, be taken up without regard to their position in the priority list or the compendium. This the policy of the Government regarding water-supply and drainage schemes. But unfortunately, the water-supply scheme for Turaiyur, a major panchayat in Tiruchirappalli district, has been pending under the pretext of investigation for more than twenty-five years or so. On 29th May 1928, the Deputy Sanitary Engineer to Government submitted a report to the Government pointing out that the need for supply of potable water free

* Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 24th December 1953.

[26th December 1953] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

from pollution was badly felt in Turaiyur proper and suggested that the panchayat might be entrusted with the preliminary investigation of the work and find out whether there would be sufficient water in the springs in the Kasikulam tank. For the past twenty-five years and even now, the scheme is in the stage of investigation. Turaiyur is a major panchayat with a population of about 15,000. The panchayat board has agreed to contribute Rs. 1,25,000 towards the scheme, and the Hon. Minister for Public Health admitted this in reply to an interpellation put by me some months back. In the light of the report of the Water-supply and Drainage Committee, the Government ought to have taken up and completed the scheme at an early date. Correspondence takes place once a year or once in two years and I am sorry to say that no results accrue as a result of correspondence. The scheme stands at 184 in the list of priorities. Since the panchayat board is agreeable to provide the finance, I request the Government to take up the scheme at once without waiting for any representation from the people or their representatives and thereby quench the long-felt thirst of the people at an early date.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ Next I turn to Co-operation. There is a premier co-operative society in Madras City known as the Triplicane Urban Co-operative Society. It has about 20,000 members, an authorized share capital of Rs. 5 lakhs and a reserve of Rs. 2,80,000. About the mismanagement and misappropriation of funds and defalcation of accounts in the society, an article appeared in the ‘ Viduthalai ’, dated 10th November 1953 under the caption ‘ டி. ஏ. சி. எஸ். பெரிச்சாஸிகன். ’ In the ‘ Janayugam ’, dated 27th October 1953 an article about the Society appeared under the caption ‘ டி. ஏ. சி. எஸ். ஸ்டீல், கையாடல். ’ and in the ‘ Blitz ’ News Magazine, dated 17th October 1953, an article appeared under the caption ‘ Rs. 76 lakhs worth stock unaccounted ’. All these reveal some startling facts about the prevalence of mismanagement in the Society. In other democratic countries where the co-operative movement has progressed, the supreme body in a co-operative society is the general body of members. Unfortunately in this society, the general body is prevented from exercising the right of appointing or removing Directors. On the other hand, a handful of privileged members choose the Directors and an Office Committee runs the show. The ruling clique enjoys privileges which do not come within the scope of co-operation. In the Audit Certificate, dated 21st March 1953, the following passage occurs :—

‘ The sales of Rs. 76,03,785 as arrived at by the Society, however, does not include large amounts still to be accounted for from sale proceeds either not remitted or remitted short into the T.U.C.S. and for which necessary records have not been produced for audit.’

The Hon. Minister for Co-operation and the Hon. Chief Minister have been visiting this society regularly and participating in the Branch Day celebrations or anniversary celebrations. On 9th April 1951, the Hon. Chief Minister participated in the 47th Annual Day. On 9th April 1953, the Hon. Minister for Co-operation participated in the celebration of the 49th Triplicane

[Sri P. Rangaswami Reddiar]. [26th December 1953]

Urban Co-operative Society Day. On 16th May 1952, the Board of Directors of the Triplicane Urban Co-operative Society entertained the Hon. Minister for Co-operation to tea. The visits of the Hon. Chief Minister and the Hon. Minister for Co-operation did not in any way improve matters in the society. The society's accounts were not audited for a very long time, and the audit in 1951 led to the discovery of heavy misappropriations and defalcations. The 'Blitz' News Magazine in its issue, dated 17th October 1953, writes :

'The Ministers and other Government dignitaries are complacent to the state of affairs of such a big public concern and instead of coming down heavily on such malpractices, they accept the hospitality and adulation which the society managers are very alert in proffering.'

12-20 P.M. THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" May I ask whether the hon. Member is reading his own speech or reading from something else? "

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" I am reading an extract from a newspaper."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I submit, Sir, it is not good to give so much importance to some newspaper published somewhere in India. Reference was made to the Chief Minister in some paper. I hope it is not I. I never visited this institution."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" I wish to submit that this is a premier co-operative society in the City, and grave charges have been made against it. There is no general body for this society. It is said that there is only a representative general body. The rules are not properly amended even though the Registrar points out all these things. I just read from the 'Blitz'. It may be correct or incorrect or palatable or unpalatable. I do not mind that."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" It may be taken as a presumption that these outside papers are ill-informed."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" I have got with me other newspapers also. Here is the 'Viduthalai' of the 10th November 1953."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" From the frying pan to the fire! "

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" There is another newspaper also, i.e., 'Janayugam' edited by a Congressman. But I leave off newspapers now. In the Auditor's Report, dated the 21st March 1953, it has been pointed out that accounts were not produced for audit. I am reliably informed that the accounts were destroyed or burnt. This is a co-operative society in Madras City with a large capital, and the turnover of which is Rs. 1 crore. To

26th December 1953] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

an interpellation put by the hon. Member Sri S. Swayamprakasam on 18th July 1953, the answer given by the Hon. the Minister for Co-operation is—

'Six cases of misappropriation have been reported to the Police. Fifty-three more cases are under investigation.'

The Hon. Minister, in answer to clause (c) of that question, namely, 'whether mention is made about the non-production of current records for audit and about their destruction', replied in the affirmative. The answer to the interpellation has admitted that accounts covering Rs. 76 lakhs odd were not produced and some prosecutions were launched by the police, after complaints to the police. I understand that all the prosecutions had been thrown out, and no prosecution is now pending before any court. One Accountant of Perambur branch was convicted and sentenced to one and a half month's imprisonment in 1947, that is, long before the interpellation was put. Instead of recovering Rs. 4,430-12-3 from that Accountant, the Directors have chosen to refund his share capital and dividends intact. This is the state of affairs. There are 32 depots and 32 branches. In spite of the Registrar's periodical directions, the depots are not converted into branches. All these things are made only to misappropriate conveniently and definitely, and to defalcate accounts. From the year 1936, there is no general body. But there is the representative general body. I wish to draw the attention of the Government to one important fact regarding the society. Thirty emergency depots were opened in 1942 by Government during the war time to meet the emergency arising from the scarcity of foodstuffs and certain other essential commodities, and the management of these depots was entrusted to the Triplicane Urban Co-operative Society with an assurance that any loss would be borne by the Government. In 1945, the emergency was over and these depots were handed over completely to the Society. The total profit due to the running of these emergency depots amounting to Rs. 1.89 lakhs was given by the Government as *ex gratia* grant to the Triplicane Urban Co-operative Society. The Government not only handed over the entire management of these depots to the Triplicane Urban Co-operative Society, but also handed over the profits to the society. This Rs. 1.89 lakhs was given as *ex gratia* grant. After handing over the management of these depots and after making over the profits to the Triplicane Urban Co-operative Society, it is but proper for the Government to make a thorough supervision of the management. For the past 10 to 12 years the Directors are the same and there has been no change in the Directorate. More attention should be paid by the Government to the affairs of this society. For this is a premier co-operative society, and if its affairs should be in the manner pointed out, just as the 'Viduthalai' points out, the co-operative movement would lose all its significance and there would not be any enthusiasm elsewhere."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member's time is up."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" One more minute, Sir. So far as administration of justice is concerned . . ."

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [26th December 1953]

or qualifications of the nurses recruited from Malabar. The Malayalee nurses have certainly won the affection of the patients whom they have had to care for and give comfort. There has been no complaint against the nurses as such. May be, there are a large number of applicants from Malabar and this is precisely the reason why I say that there should be a centre in Kozhikode. Appreciating these difficulties and the needs, a training centre had been installed in Kozhikode and it has been continuing and flourishing well. Suddenly, a thought flashed across the mind of the Hon. Minister for Health and he ordered the closing down of this centre. He has given a reason, which I shall not call a lame excuse, but which will hardly satisfy the Hon. Minister himself. The reason given by him is this. As more and more nurses were being trained at the Kozhikode centre, Government were not able to shoulder the responsibility of providing each one of the nurses with a job. As a matter of fact, the Government should shoulder the responsibility of finding jobs for not only the nurses turned out of this centre but everyone who is turned out of other professional institutions. But the plain fact is they have not shouldered this responsibility and have been consistently shirking it. That being the case, I do not quite understand why and how the Hon. Minister for Health considers the employment of nurses turned out of this particular institution only as a special responsibility of the Government. That is why I am at a loss to understand the reason given by him for closing the centre at Kozhikode. As a matter of fact, when applicants come forward to join not only this particular institution at Kozhikode, but every other institution of its type in the State, they do so with their eyes wide open and they know full well that they may not be getting Government jobs. What we require to-day in this State is not merely nurses to be absorbed in Government hospitals, but nurses—quite a number of them—to settle down in villages. We require a number of qualified and competent hands for our many villages. I am of the view that even one thousand nurses in each district might not be surplus. We know full well that there has been a large demand for qualified and trained nurses in our villages. That being so, it is, I should say, most curious and preposterous for the Hon. Minister for Health to come forward and make a statement on the floor of this House that the nurses training centre at Kozhikode had been closed down as there was a glut of nurses in this State and so he need not train more and more nurses in the districts. By closing the training centre at Kozhikode, the Government have done a grave wrong to the district of Malabar. The reason given by the Hon. Minister is not a solitary instance. One swallow does not make a summer. We have the same treatment in respect of other matters also. As far as the retention of the training centre at Kozhikode is concerned, medical opinion is in favour of its retention, medical associations have demanded its retention and the people of the place have also demanded the same thing. Everybody wants its retention. But suddenly one fine morning comes a stab in the back, as it were, and an administrative order is passed by the Government closing down the training centre. What is the

26th December 1953] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

reason given by the Minister for its closing down? The reason given by him is, as there were too many nurses in the State and as the Government were not able to employ all of them, the Government thought it not necessary to train more and more nurses from that centre at Kozhikode. Pray, Government need not provide employment for these people in their hospitals! Let Government allow these people to settle down in villages. Let them provide amenities by way of medical relief to the villagers. I, therefore, earnestly entreat the Hon. Minister to revive the training centre at Kozhikode in Malabar so that more and more nurses may be available for service in villages.

"There is yet another point which I wish to bring before the House and after doing it, I will close my speech. It relates to rural electrification. A scheme has been fairly completed for extending electricity right through North Malabar. I request the Hon. Finance Minister as well as the Hon. Minister for Public Works to consider this scheme carefully. We don't have any other scheme for Malabar. Large tracts, whole taluks and even some towns are now denied supply of electricity. I request that this scheme, which should supply electricity right up to Quilandy must be given top priority. Thank you, Sir."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—"Mr. Deputy Speaker, 12-40 P.M.
Sir, I rise on a point of personal explanation with reference to the statement made by the Hon. the Minister for Labour on Thursday last in reply to the criticism I levelled against his Department. He gave his own reasons in justification of the working of his Department and I understand that he also made a charge that it was improper on my part to have left the House immediately after criticising the Department of Labour. Sir, in my defence let me point out, that on the same day I received intimation from the Port Trust authorities that they were considering the allegations made by me that the Minimum Wages Act had not been implemented by them and at the meeting which I attended the Port Trust Board agreed that the Act had not been implemented and decided, on the acceptance of my interpretation of the Act, and to give arrears of pay to the workers for a period of nearly two years and a half, amounting to about ten lakhs of rupees. The Hon. the Minister will concede, that faced as I was with courses of action—one of attending the meeting and the other of listening to his reply—it was right that I should have been tempted by the former alternative which meant, as the result would show, service to a very large section of the people. However, I have had the opportunity of reading his speech as reported in the newspapers. From these reports, I understand that he charged me that I was exaggerating the grievances of labour and fomenting labour discontent. In my own defence, I would like to point that many cases have been settled by me by direct negotiation about which the Department of Labour knows nothing whatsoever. For the information of the Minister for Labour, let me tell him that I have settled several disputes in

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [26th December 1953]

commercial establishments as a result of which workers have been given much higher wages and better scales of pay than any industrial tribunal would have awarded. One of the best wage operating in any commercial establishment in the City of Madras owes its introduction not to any award or conciliation proceedings instituted by any conciliation officer but to direct negotiation initiated by a Union of which I am the President. The Hon. Minister's impression that labour wants all disputes to be referred to industrial arbitration is not correct. In fact, most disputes are settled by direct negotiation. Very few disputes are referred to the conciliation officer. Let me tell him for his information that I am connected with about 25,000 workers in the City of Madras in organized trade unions and I have seldom sought the assistance of the conciliation officers. It is only in three cases that I have asked for arbitration and those relate to commercial establishments. They are Parry & Co., Ltd., Best & Co., Ltd., and the I.C.I., Limited. Therefore, it is a very wrong impression that Dr. Krishna Rao is under, when he thinks that labour, for little or no reason, is demanding again and again settlement of disputes through industrial arbitration. That is quite incorrect.

"Then, Sir, I come to the other charge that I am creating labour discontent. I would like to point out that during the last two years there has not been a single case of an illegal strike called by any of the unions with which I am connected is concerned—that is among 25,000 workers. With regard to indiscipline among labour there have hardly been five cases during the same period in which insubordination has been alleged in the industries in which labour has been organized by me.

"Coming next, Sir, to the statistics provided by the Hon. the Minister for Labour on Thursday last, namely, that in only 35 cases the awards of industrial tribunals have not been implemented and that these 35 cases are under the review of the Government. I submit that this number should not be compared with the number of awards given. It should be compared with the number of cases of non-implementation of awards actually brought to the notice of the Government. Many awards are automatically implemented by the employers. But in those cases, where employers have failed to implement the awards and where allegations are made of such non-implementation to the Department of Labour, it has, in my humble opinion, done nothing to satisfy labour. It has refused even to refer these disputes to a Tribunal or prosecute the employers.

"Sir, I did make a severe criticism of the Department of Labour with a view to provoking the Hon. Minister for Labour into making statement of policy. There has so far been no clear-cut or well-defined policy followed by the Government in the matter of reference of disputes for arbitration. Of course, the Minister for Labour provided some clarification of policy when he said that he was also Minister for Industries and that he had to balance the interest of industries with the interest of labour. If that is

[26th December 1953] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

so; he is an example of a split personality. But who are suffering because of this split personality of his? I am sure the industries also will suffer so that ultimately both industries and labour will disappear."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I think balancing or combining both is better and is all right."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"No doubt, you have got to balance the interests of industries along with those of labour. Of course, these two interests are not necessarily always conflicting. But where the conflict arises, is it possible to resolve it peacefully by means other than reference to industrial arbitration? After all, what does arbitration mean? You appoint a judicial officer whose first and foremost duty is to examine whether the industry has the capacity to pay the wages demanded. That is all. But here also, the officer is mostly led by the statements made by the respective managements, which is one-sided. In fact, I can quote a number of awards which have resulted in reducing the wages paid to workers. This has happened because the tribunal always accepts the accounts as submitted by the managements. Sir, no intelligent trade union leader will press a demand that will lead to a closure of a factory. What is my demand in the Parry dispute? As the company has refused to negotiate with the Union even on the basis of the awards given by the Appellate Tribunal for similar establishments in Madras City, the dispute should be referred for arbitration. If this is not a moderate demand, a reasonable demand, then I do not know what demand will be reasonable. My own feeling is that it is not suspicion against trade unions as such that actuates the policy or the administrative actions of the Government but it is the growing, deep distrust of the industrial tribunals themselves that makes the Department of Labour reluctant to constitute tribunals and refer matters under dispute to them. What is that distrust due to? The Government fear that the tribunals may improve wages and the working condition of the employees. Should they not have some confidence in the persons who are appointed by them as tribunal? Why should there be a departure from the policy enunciated by the Central Government and unanimously accepted by the State Governments and employers alike? Why should you depart from the Industrial Truce resolution without a clear statement that Government will no longer be bound by it. If the Minister says: 'Yes, we have set aside that resolution', then, to that extent, I would have no quarrel with him. If he says that he will not refer any disputes for industrial arbitration and that is the settled policy of the Madras Government, I, for one, would be ready to accept it. It will give us at least an opportunity to know that we should not put our heads into the noose of conciliation which must inevitably result in a statement that the workers' demands have no justification. I can give a number of instances wherein employees are led to believe that the Government have jettisoned the Industrial Truce resolution. A lot of disservice is done to the cause of labour by the attempts made by the Government to call the demands of

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [26th December 1953]

the employees unreasonable merely for the sake of refusing to refer the dispute to arbitration proceedings. This policy hampers all attempts to settle disputes. Therefore, I hope and trust the Minister for Labour will resolve the dispute that exists within his Department. As he holds both the portfolios of Industries and Labour, he should resolve the conflict by judicial proceedings, by following the policy accepted by this Government and followed by the Central Government for such a long time. The chief claim of the present Ministry is that it is an impartial Ministry as compared to the previous Ministers; that there is no partisanship in its policies and that the administration is efficient. But my submission is that when matters are referred even to the ministerial level, it takes months to get a reply. I will cite one instance only to show very clearly how inefficiently the department of labour is working. In July of this year, a dispute was referred to the Conciliation Officer. Within two weeks that officer submitted his report to Government and said that conciliation proceedings had failed, that there was victimisation of a trade union leader and that the recommendation to reinstate him was not accepted by the employer. This report was sent to the Government in the Development Department, five months ago and yet no reply has been received from the Ministry of Labour whether this dispute will be referred to the Tribunal or not. My chief allegation in this particular case is that the failure on the part of the Government to send a reply has afforded an extra facility to the employer, to retrench his staff without the consent of the Industrial Tribunal or the Conciliation Officer. If even after six months the Ministry is not able to send a reply in this case, I submit that this department is working very inefficiently whatever the efficiency of the Chief Minister might be.

12-50
p.m.

Sri R. KUPPUSWAMY:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் அப்போர்பியேஷன் பில்லை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கோவை ஜில்லாவிலே குறிப்பாக கோவை தாலுக்காவிலே சமீபத்தில் மழை பெய்தும்கூட கிணறுகளிலே இன்னும் ஜலம் வரவில்லை. இது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும். அதற்காக கோவை விவசாயிகள் சங்கத்தின் சார்பாக நிதி மந்திரி அவர்களையும், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களையும் கேட்டி கண்டு நொய்யல் ஆற்றில் அதிகமான தண்ணீரை விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு விடுவதற்கு கோவை நகர முனிசிபாலிட்யாரின் எதிர்ப்பு இருக்கின்றது. காரணம் குடிதண்ணீருக்காக இருக்கக்கூடிய அந்த திட்டத்திலே யிருந்து அதிகமான தண்ணீர் விடமுடியாதென்பதற்காக. அந்த எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க நிதி மந்திரி அவர்கள் அதற்காக ஒரு எஞ்சினியரை நியமித்து அதில் அதிகமாக விடுவதற்கு எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்கிறது, நகர மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதிக்கு பாதகம் இல்லாமல் அதிகமாக எவ்வளவு விடலாம் என்பதை பரிசீலனை செய்து, தண்ணீர் விட்டால் பெரும் உதவியாக இருக்கும். குறிப்பாக, கோவை தாலுக்காவிலுள்ள விவசாயிகள் கிணறுகளையே நம்பியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இதை அவசியம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கோவை ஜில்லா ஜனத்தொகையில் மூன்றாவது ஸ்தானம் வகித்துள்ளது. ஆனால் அங்கிருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளில் சரியானபடி பொது மக்களுக்கு இட வசதியில்லை. மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தலைமை ஆஸ்பத்திரியிலே ஒருவித முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. இட நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த ஜில்லா ஆஸ்பத்திரியின் அட்வைசி கமிட்டியில்

[26th December 1953] [Sri R. Kuppuswamy]

நான் ஒரு அங்கத்தினராக இருக்கிறேன். ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று டி.எம்.டி. அவர்கள் சர்க்காருக்கு, எழுதியிருக்கிறார்கள். இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதோடு கனம் மந்திரி வி. சி. பழனிசாமி கவுண்டர் திருப்பூருக்கு வந்தபோது அவ்வூர் ஆஸ்பத்திரியைப் பார்வையிட்டார்கள். அங்குள்ள புத்தகத்தில் ஆஸ்பத்திரி சரியான முன்னேற்ற மடையவில்லை என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். திருப்பூர் முக்கியமான நகரங்களில் ஒன்றாக இருப்பதால் அங்கும் நல்ல வசதியைச் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தொழிலாளர் பிரதேசங்களில் இப்போது ஆஸ்பத்திரி வசதி மிகவும் குறைவு. தொழிலாளர்கள் ஐந்தாறு மைல்களுக்கு அப்புறம் இருக்கக் கூடிய ஆஸ்பத்திரிக்கு தங்கள் வியாதியைக் குணப்படுத்திக் கொள்ள செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. போவதற்கும் அவர்களிடம் கையில் காசில்லை. ஆகவே தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் பிரதேசத்திலேயே ஆஸ்பத்திரி அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்த மார்ச்சு மாதத்திலிருந்து தொழிலாளிகளுக்கென ஸ்டேட் இன்சூரன்சுத் திட்டம் அமுலுக்கு வருவது பற்றி மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அவற்றிற்கும் பொதுவாக ஒரு அட்வைசி கமிட்டி ஏற்படுத்தி, முதலாளி பிரதிநிதிகளும் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும், சர்க்கார் பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்த ஒரு அட்வைசி கமிட்டியை அமைத்தால் இம்மாதிரியான இன்சூரன்சுத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்க சாதகமாக இருக்குமென்று கூறுகிறேன். அதோடுகூட, கனம் தொழில் மந்திரி வி. வி. கிரி அவர்கள் காலத்திலிருந்து கனம் யு. கிருஷ்ண ராவ் காலம்வரை நீலகிரி, ஆன்மலை போன்ற எஸ்டேட் பிரதேசத்து தொழிலாளிகளுக்கு குடியிருப்பு வசதி கிடையாமல் இருக்கிறது. ஒரு சிறு இடத்தில் ஐந்தாறு குடும்பங்கள் சேர்ந்து வாழக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றனர். ஆகவே ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும், தொழில் மந்திரி அவர்களும் எஸ்டேட் தொழிலாளிகளுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு, இப்போது பஞ்சாலை முக்கூட்டுக் கமிட்டி நடவடிக்கைகளை கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் சீக்கிரம் வெளி யிடுவதாக கூறியிருக்கிறார். அதை வெகு சீக்கிரத்தில் வெளியிட வேண்டுமென்று அவரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்போது பொதுவாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் படித்தவர்களும், படியாதவர்களும் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். இதைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, நெசவுத் தொழிலாளிகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் அவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த நெசவாளிகளுக்கு உடனடியாக எந்த பலனும் கிடைக்கவில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் சென்னை நகரத்திலும், கோவையிலும் இவர்கள் குடும்பம் குடும்பமாக வந்து பிச்சை எடுக்கக் கூடிய காட்சியைக் கண்டால் மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து பரிசாரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு பிச்சைக்காரர்களும் ஏராளமாகி விட்டார்கள். பஸ் நிலையங்களில், ரயில்வே ஸ்டேஷன்களில், மற்றுமுள்ள இடங்களில் இவர்கள் மிகவும் அதிகமாக கூடிவிடுகிறார்கள். பஸ்ஸுக்கு சற்று நேரம் நிற்பதற்குள் ஏழெட்டு பிச்சைக்காரர்கள் வந்து சூழ்ந்துக் கொள்வதையெல்லாம் பார்த்தால் மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் போக்க சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

“பொதுவாக இப்போது தொழிலாளிகளின் நிலையைப் பற்றிப் பார்த்தால், சர்க்கார் அவர்களுக்கு டிரிபியூனல் மூலமாக வேண்டியவைகளைச் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளிகள் அதைச் சரியான முறையிலே பயன்தரக்கூடியதாகக் கொண்டுவந்தால் இன்றைய தினம் பல போட்டிச் சங்கங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதால் அதன் பயனை அடைய முடியாமல் போகிறது. அமெரிக்க தேசத்து தொழிற்சாலை சட்டங்களிலே பெரிருவாரி

[Sri M. Manickasundaram] [26th December 1953]

இருக்கிறது. போட்டிருக்கும் ரோடுகளை பராமரிக்கத் துறை ஜில்லா போர்டு களுக்கு கொடுத்தோ அல்லது வேறு விதமாக எடுத்து ரோடுகளை பராமரித்தால் ஜனங்களுக்கு சௌகர்யம் செய்ததாகும். அவ்விதம் போட்டால் பஸ் போக்குவரத்திற்கு வசதி ஏற்படும். அதனால் சர்க்காருக்கும் அதிக வருமானம் வரக் கூடும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவே செலவிடப்பட்ட பணம் பிரயோசனம் ஆவதுடன் சர்க்காருக்கும் ஒரு ஆதாயம் இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லா, பஞ்சப்பட்டி பிரிக்காவில் சுமார் 40,000—50,000 ரூபாய் ரோடிற்கு செலவிடப்படும் அவைகளை பராமரிப்பு செய்வதற்கு ஜில்லா போர்டுக்கு நிதி இல்லாததால் அவைகள் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அதை எடுத்து பஸ் போக்குவரத்துக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் பிற போக்கு பகுதியாகிய பஞ்சப்பட்டி பிரிக்காவில் சுமார் 12 பஸ்கள் ஓடும் நிலைமை ஏற்படும். இது புதிதாக ஓடக்கூடிய பஸ் ரூட்டுகள். அதை எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்காருக்கு புதிய வருமானம் வரும் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

“கருர் மின்சார சப் ஸ்டேஷனில் இருக்கும் மின்சார சக்தி பூராவும் உபயோகப்பட்டுவிடுவதால் அதிலிருந்து மற்ற ஏனைய இடங்களுக்கு விநியோகம் செய்ய உபயோகப்படக்கூடிய டிரான்ஸ்மீட்டர்மருக்கு குதிரை வேகத்தை கூட்டி இருந்த போதிலும் இந்த சப்-ஸ்டேஷனில் அதிகமாக பவர் கொடுக்க வசதி இல்லாததால் அது பிரயோசனமற்ற நிலையில் இருக்கிறது. ஆகையினால் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கும் துறைக்கு தக்கபடி சப்-ஸ்டேஷனுக்கு அதிகம் பவர் கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டால்தான் பூரண பலனை கொடுக்கக் கூடிய இடங்களுக்கு அதிக பவர் கொடுக்க முடியுமென்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக யுத்தகாலத்தின்போது பெங்களூரில் வரவழைக்கப் பட்டிருக்கும் தெர்மல் ஸ்டேஷன் யந்திரங்களை தக்க பிரயோசனம்படுத்துவதற்காக கருரிலோ அல்லது நாமக்கல்லிலோ அல்லது பெரம்பலூரிலோ அல்லது வேறு எந்த இடத்திலாவது அமைத்து உபயோகப்படுத்தினால் தற்பொழுது ஏற்படும் மேட்டூர் மின்சார தட்டுதலை அதாவது கட்டுப்பாட்டை ஓரளவு நிவர்த்திக்கக் கூடும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“கருர் டிவிஷனில் உள்ள பஞ்சப்பட்டி, வெள்ளியணை பிரிக்காக்களை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் பிரிக்கா அபிவிருத்தியடைய புது வருடத்தில் சேர்க்கப்படவேண்டும்.

“அவைகள் மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசங்கள். கருர் டிவிஷனில் முக்கியமான கைத்தொழில் கை நெசவு தொழில். அங்கே போதிய வசதி இல்லாததால் அங்குள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு கூட்டுறவு மூலமாகவோ அல்லது வேறு தனிப்பட்ட கடன் நிவாரணத்தாலோ கடன் உதவி செய்து அந்த கைத்தறி நெசவாளர்களை முன்னேற்றம் அடையச் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது பெரும் பகுதியினர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குளித்தலை, முசிரி இரண்டையும் சேர்ப்பதற்கு காவேரியில் ஒரு பாலம் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்த திட்டத்தை 1954-55-லாவது எடுத்து நடத்தவேண்டும். அந்த திட்டம் நிறைவேறினால் பிற்போக்குப் பகுதிகளான பெரம்பலூர், திண்டுக்கல் வரையில் ஒரு சாதாரண கட்டணத்தில் தான்யங்களை அனுப்பி போக்கு வரத்து செய்ய முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—“Mr. Deputy Speaker, I rise to get a clarification from the Hon. Minister for Public Works who is unfortunately not here now. It appears that very recently survey operations were carried out in my taluk at the borders of Chittoor district for a proposed dam site across the river Palar. This has created a scare and panic among the ryots

[26th December 1953] [Sri E. L. Raghava Mudaliyar]

there through their not exactly understanding the scope of the project. It appears that all the villagers are under the impression that whole villages will be submerged and that they have to leave the villages and go to some other place, so much so, practically, all the major agricultural operations are at a standstill. Reclamation work is also at standstill, it being an area adjoining a forest with rich virgin soil. Therefore, I request the Hon. the Minister for Public Works to issue at least a statement with regard to this dam, its scope, the area that is likely to be submerged, and whether the work will be taken up at all. From what I hear, I think it is only a preliminary survey and I do not know whether Government have decided to take up the work at all.

“A scheme for extension of electricity for this area is also pending with Government for the past many years—extension of electricity to Alasandapuram village, Tirupattur taluk, from Vengalapuram sub-station. This question has been raised on the floor of this House year after year through cut motions. But, so far, nothing is known whether the Government would be taking up this scheme or not. As there was no response from Government, a society called the Power Pump Society was started in Vellore, North Arcot district, on a co-operative basis. This society has been doing excellent work. So far, I hear, the society has supplied 400 engines and pumpsets in this area which is double of what the Revenue and the Agriculture departments together have done for the district. This is the only society of the kind in the whole State. Unfortunately, just now, I hear that the activities of this society is at a standstill because of the activities of certain persons who are perhaps opposed to it. On enquiry, I found that there were no overdues due to the banks from the society or to any other creditors. The society has cleared all its outstandings. In spite of this, I heard that because of certain complaints, the authorities of the bank have reported that this society is not doing any business now. If there are any complaints, I would request Government to dispose them of and set the society on its feet as it has been doing very excellent work. The society is a premier society in the whole State and if it is allowed to continue its beneficent activities among agriculturists, many more such societies will grow up to do work among the agriculturists in areas where there are no irrigation facilities. This society has been doing very good work which the departments themselves were not able to do.

“Regarding the dam across Palar, I am not able to understand why the dam is proposed to be constructed at all. From 1923, the complaint has been that there has not been enough flow of water in the river. If the proposed dam is put up, it will serve only to dam up the sand and not water. I understand that a petition regarding this presented to the President of the Union Government has been forwarded to this Government as there is a dispute between this Government and the Government of Mysore in this matter. Even if there is no proposal to build the dam this year, I suggest that the proposal itself should be stayed because according to information available to me, the proposed dam will not

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [26th December 1953]

serve any useful purpose. The construction of this dam would only result in the waste of public money which can be used otherwise.

"With these words, I thank you, Sir, for having given me this opportunity to speak on the Bill."

DEPUTY SPEAKER:—"The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m."

(After lunch—3 p.m.)

SRI AR. A. RM. CHOKKALINGAM CHETTIAR:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ராஜ்யத்தின் வரவு செலவு சம்பந்தமாக கனம் நிதிமந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 'அப்ரோபிரியேஷன் பில்லை' ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

"எனது தொகுதி சிறப்பாக செட்டிமார் நாட்டை முதன்மையாகக் கொண்டது. எனது தொகுதியிலே காரைக்குடி, தேவகோட்டை என்னும் இரண்டு பெரிய நகரங்கள் முனிசிபல் நிர்வாகத்தில் உள்ளவை. முனிசிபல் நிர்வாகத்திலுள்ள அந்த இரண்டு நகரங்களிலும் சிறப்பாக வெளி நாட்டிலிருந்து ஏராளமான பணத்தைச் சம்பாதித்து வந்த தன வையிய செட்டிமார்கள், பள்ளிக்கூடங்களும், ஆஸ்பத்திரிகளும், இன்னும் வேண்டிய தர்மங்களும் செய்து அங்கு மக்களெல்லாம் சபிட்சமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். இந்த நிலையில் வெளி நாட்டிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் குறைந்ததும் மெல்லாமல், பர்மா, இந்தோ-சீனா, இலங்கை முதலிய நாடுகளிலிருந்து அவர்களுடைய மூலதனத்தைக் கொண்டு வரக் கூட முடியாத நிலையில் அவர்கள் இருப்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்கு தெரிந்ததே. இந்த நிலையில் அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும், மற்ற ஜனங்களுக்கும் அந்தச் சமூகம் செய்து வந்த உதவியானது இன்றைய தினம் குறைந்துகொண்டு வந்துவிட்டது. ஆகையால் காரைக்குடி, தேவகோட்டை முனிசிபல் நிர்வாகத்திலே சிறிய ஆஸ்பத்திரிகளும், பள்ளிக்கூடங்களும் ஓரளவு நடந்துகொண்டு வருகின்றன. அது அந்த பகுதி மக்களுக்கு போதுமானதாக இல்லை. அங்கு ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரி மிக இன்றியமையாதது என்பதை அந்தப் பகுதிக்குச் சென்று வந்த நமது மந்திரிமார்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அந்த நிலையில் நிச்சயமாக அரசாங்கத்தின் உதவியைக் கொண்டு ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரி உடனடியாகத் தேவை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"சென்ற பல கூட்டங்களிலே நான் பேசும்போது, மழை இல்லாத காரணத்தினாலே விவசாயிகளெல்லாம் குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். கடவுள் அருளினால் மழை பெய்து இப்பொழுது விவசாயம் ஓரளவுக்கு அங்கு நன்றாக இருந்தபோதிலும் கூட, கடன் பட்ட விவசாயிகள் கஷ்டத்திற்கு இன்னும் உள்ளாகிக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நமது அரசாங்கம் ஓரளவு கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைப் போட்டு உதவி செய்த போதிலும் கூட, அதனாலே இனி கடன் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் நிச்சயமாக பின் வாங்கி, அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முன்வரமாட்டார்கள். அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டதினாலே, ஆகையால், அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் உதவிகளை இனி அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்பதை நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். இந்தக் காலத்திலே தனிப்பட்ட முறையிலே ஒரு சில முதலாளிகள் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் எந்த முறையிலே உதவி செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். ஏழை மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும், கைத்தறி நெசவாளர்கள் போன்ற மக்களுக்கும், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் வேண்டிய அளவு உதவி செய்யவேண்டும்.

"உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்' என்று மகாகவி பாரதியார் பாடியிருக்கிறார். உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் முதன்மையான இடம் கொடுத்து, கண்ணும் கருத்துமாக வளர்ச் செய்து பாதுகாக்க

[Sri Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar] 26th December 1953]

வேண்டும். நிச்சயமாக இன்றைய தினம் எல்லோரும் எதிர்க் கட்சியிலும் இந்தக் கட்சியிலும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் சொல்லும் குறைகளும் அந்த இரண்டு வழியில் தான் இருக்கிறது. அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய காலம் இன்றையதினம் விரைந்து வந்துகொண்டு இருக்கின்றது. உழவுத் தொழிலுக்கும் கைத்தொழிலுக்கும் அரசாங்கம் முதன்மையாக உதவி செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய அனுமதியை அந்தந்த ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு அவசரமாக அனுப்பவேண்டும்.

"எனது தொகுதியிலே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது சில பகுதிகளுக்கு தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்கள்கூட வந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது நான் மகஜர் தயார் செய்து அனுப்பினேன். அந்த மகஜரிலுள்ள வேலைகள் இன்று வரை நடந்ததா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நடக்கவில்லையென்று தான் நான் நம்புகிறேன். அந்த நிலையில் இன்றைய தினம் மழை பெய்தபோது நான் முன் சொன்ன கண்மாய் மேடுபட்டிருப்பதை வெட்டி ஆழப்படுத்தினால் தண்ணீர் தங்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். கண்மாய் இன்றைய தினம் மேடிட்டிருப்பதால் தண்ணீர் தேங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இனியாவது அரசாங்கம் அந்தக் கண்மாய்க்கள் வெட்டுவதற்கான வேலையைத் துவங்கவேண்டும். கரைகள் நன்றாக உயர்த்தப்பட்டால் மழை காலத்தில் வரும் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். அந்தந்த அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கம் கண்டிப்பாக உத்தரவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"எனது தொகுதி மானம்பார்த்த பூமி. அங்கு எந்த விதமான நீர்ப்பாசன வசதிகளும் கிடையாது. மழை பெய்துதான் விவசாயமும் மற்ற காரியங்களும் நடத்தவேண்டும். ஆகையால் தான் அவசரமாக இந்தக் கண்மாய் வெட்டுகளை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று முந்திய பல கூட்டங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் சொல்லி வருகிறேன் அதைச் செய்யாத காரணம் தெரியவில்லை. உடனடியாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் அதிகாரிகளுக்கு அனுமதி கொடுத்தால், வேனல் காலத்திலாவது மராமத்து காரியங்கள் நடைபெறுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

"வெளிநாட்டில் செட்டிமார்களுடைய மூலதனம் ஏராளமாக இருக்கிறதென்று சொன்னேன். அந்த மூலதனத்தை இங்கு கொண்டு வருவதற்கு நமது அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டும். செட்டிமார் சமூகமானது வெளிநாட்டிலிருந்து பல கோடிக்கணக்கான பணங்களை சம்பாதித்துக் கொண்டுவந்து இந்தியாவிலே பெரிய கோவில்களையும், சத்திரங்களையும், சாஸ்திரங்களையும் ஏராளமாகக் கட்டி, தானதருமங்கள் செய்துவந்த ஒரு சமூகம். அவர்கள் செய்த தானதருமத்தினாலே அவர்கள் ஓரளவு இன்று வரை இருக்கிறார்கள். இல்லாதபோனால் அவர்கள் நசித்துப் போயிருப்பார்கள். அவர்கள் வைத்திருந்த ஏராளமான நகைகளையெல்லாம் விற்று செலவு செய்துவிட்டு, இப்பொழுது பெரும்பாலான மக்கள் செட்டிமார் நாட்டிலே, உணவுக்கு அவர்கள் குடும்ப செலவுக்கும் இல்லாமல் உணவுக்கும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிச்சை எடுக்கக்கூட அந்த சமூகத்தில் பலர் வெளிக் கிளம்பிவிட்டார்கள். ஆகையால், ஏதோ செட்டிமார் நாடு என்று சொன்னால் குபேர நாடு என்றெல்லாம் சொல்லுவார்கள். மக்களும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அந்த நிலை தலை கீழாக மாறிவிட்டது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

"ஆகையால்தான் உடனடியாக அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டும். வெளிநாட்டிலுள்ள அவர்களுடைய மூலதனத்தை இங்கு கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"இன்றையதினம் ஏதோ ஒரு சில பணக்காரர்கள் கல்விச் சாலைகள் கட்டுவதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள்—டாக்டர் அழகப்பச் செட்டியார் போன்றவர்கள். முன் காலத்தில் காரைக்குடி ஸ்ரீ ஏ. வி. வி. எல். சிதம்பரம் செட்டியார் M. S. M. M. மெய்யப்ப செட்டியார் போன்ற தனவந்தர்கள் நடத்தினார்கள். இன்றையதினம், முனிசிபாலிட்டி ஓரளவு காரைக்குடியிலும் தேவகோட்டையிலும் கல்விக்கு ஏராளமான பணத்தைச் செலவு

[Sri Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar] [26th December 1953]

செய்து பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துகிறார்கள். அந்த நகரங்களில் பள்ளிக் கூடங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. கல்வித்துறையிலே ஏராளமான பணங்களைச் செலவு செய்த போதிலும்கூட, பெரும்பாலான மக்கள் கஷ்ட நிலையிலேயே இருப்பதால், விவசாய மக்களும், தொழிலாளி மக்களும், கைத்தறி நெசவாளர்களும் இன்றையதினம் மிக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“கூட்டுறவு முறையில் எல்லா நாடுகளும் இன்றைக்கு காரியங்களை நடத்தி வருகின்றன. அதே முறையில்தான் நாமும் இந்தியாவில் ஓரளவு உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். சென்னை ராஜ்யத்திலே அந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் சரிவர நடக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், எனக்குத் தெரிந்தவரை சரியாக நடப்பதாகத் தோன்றவில்லை. உதாரணமாக, பொது சொத்து என்று சொன்னால் அதை கவனிக்கப்படாமல் அனாவசியமாக செலவு செய்யப்பட்டுவிடும் என்று சாதாரணமாக சொல்வார்கள். அண்ணன் தம்பி இரண்டு பேர்களுக்கும் பொதுவாக சொத்து இருந்து, அதை ஒருவன் நிர்வகித்து வந்தால், அதைக்கூட அனாவசியமாகச் செலவு செய்யும் காலம் இது. அப்படியிருக்கும்போது, அந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் நிர்வாகம் மிக மோசமான நிலையில் இன்றையதினம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் சரிவர நிர்வகிக்கப்பட்டு வருவதற்கான காரியங்களில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“மேற்சொன்ன விஷயங்களெல்லாம் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்று எனது தொகுதி மக்கள் வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதைத்தான், நான் திரும்பவும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

“குறிப்பாக, எனது தொகுதிக்கு தண்ணீர் வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும். மதுரை ஜில்லாவில் திருமங்கலத்தில் ஒரு பெரிய திட்டத்தை ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். அதேபோல எனது தொகுதியில் கல்லாறு என்னும் பெரிய பழைய திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் அதில் கவனம் செலுத்தி, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு உபயோகப்படக் கூடிய அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால், நிச்சயமாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கெல்லாம் தண்ணீர் வசதி கிடைக்குமென்று நான் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

3-13
p.m.

*SRI M. DHARMALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! ஏற்றப்பட்டிருந்து எதிர்பாட்டுக்கிடையாது என்பது முதல் அமைச்சர் பதிலிலிருந்து கிடைத்திருக்கிறது. பொதுமக்கள் எவ்வளவு தான் குறைகள் சொல்லிக்கொண்டபோதிலும் எல்லாம் உங்கள் நன்மைக்கே என்ற பதில்தான் கிடைக்கிறது.

“அழகிற குழந்தைக்குத்தான் பால் கிடைக்கும் என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப நாம் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தால்தான் ஏதாவது நன்மை ஏற்படும். ஒரு குழந்தை அழுதால்தான் அதனுடைய தாய்க்கு எடுக்க எண்ண முன்பாகிறது. அந்த அழகையை கொஞ்ச நேரம் நிறுத்திவிட்டால் அந்தத் தாயும் தன் வேலையை கவனித்துக்கொண்டு இருப்பாள். அந்தக் குழந்தை விடாமல் ஒரே மூச்சாக அழுதால்தான் அந்த தாயும் அதற்குப் பால் கொடுக்கிறாள். அப்படியும்தான் சில தாய்கள் பால் கொடுக்காமல் இருந்தால் அவர்களைத் தாயென்று சொல்வதா? பேய் என்று சொல்வதா? சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பொதுமக்களின் குறைகளை எவ்வளவுதான் அலசி எடுத்துக்கூறியபோதிலும் இதனால் ஒரு லாபமும் பெறப்போவதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் ‘எத்தனைக் குறைகள்தான் நீங்கள் எடுத்துக்காட்டினாலும் நாங்கள் அதை மறுக்கவில்லை’ என்று கூறுகிறார். சிலர் சொல்லுகிற விஷயத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்கு தகுந்த காலம் வரும் என்று எண்ணி விட்டு முதல் மந்திரி அவர்கள் பேசுகிறார். மற்ற அமைச்சர்களும், அரசாங்கமும் எத்தனையோ விஷயங்களைப்பற்றியும் எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் பற்றியும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் குறைகளை நீக்குவதாக சொல்வார்கள். தவிர மற்றபடி வேறொன்றும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

26th December 1953] [Sri M. Dharmalingam]

“பொதுவாக ஹரிஜன மக்கள் மிகவும் பிற்போக்கில் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் பெருவாரியான புறம்போக்கு நிலங்களை சேலத்தில் ஒருவருக்கு அவர்கள் பெயருக்கு கொடுத்திருக்கிறது. இந்தப் புறம்போக்கு நிலத்தைப் பயிர்செய்ய உத்தரவு போடப்படும் இருக்கிறது. இருந்தாலும் அவர்கள் கோர்ட்டிலே சூட்டி போட்டார்கள். இதனால் பணக்காரர்களுக்கு அனுசூல மாகவும் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு பிரதிகூலமாகவும் பலன் ஏற்படுகிறது. பட்டாவை எடுத்துக்கொண்டுபோய் கோர்ட்டில் சுட்டிக்காட்டுவார்கள். உத்தரவுகாலம் வரும்பொழுது தகுந்த அதிகாரிகளிடம் சென்று தடைசெய்ய முயற்சி செய்வார்கள். அப்பொழுது ஓரளவு அனுசூலம் செய்யப்படுகிறது. அப்படி அந்த ‘அப்டைக்ஷன்’ செய்தால்தான் இந்த நிலம் ஒதுக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரணத்திற்கெல்லாம் இந்த நிலம் பிரயோசனப்படுகிறதே தவிர மற்றப்படி ஹரிஜனங்களுக்கு ஒருவித பயனும் இல்லை. ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு இதைப் பட்டா செய்துகொடுத்தால் அவர்கள் விவசாயம் செய்து அதனால் பலனும் அடைவார்கள். அரசாங்கம் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய கடனையும், வஜா செய்துவிட்டு சமநிலை அடையவேண்டும் என்று சர்க்காருக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“விவசாயிகள் விஷம்போல் ஏற்றிக்கொண்டு போவதினால் (கெஜெட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள்) பலவித கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிற அளவுக்கு சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று பலமுறை அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்தும் அரசாங்கம் கேளாக்காதினராக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் சொல்லொதை கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிப்பிருப்பதால் மத்திய அரசாங்கத்தில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பஞ்சப்படியாவது இந்த அரசாங்க ஊழியர்களுக்குத் கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வெகுநாட்களாக அவர்களுக்கு உயர்வு ஏற்படாததனால் சீக்கிரம் பரிகாரம் தேரும்படி அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இன்னும் அரசாங்க ஊழியர்களிலே தற்காலிகமாக 10, 12 வருஷங்கள் சர்வீஸ் உள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிரந்தர உத்தியோகஸ்தர்களாக்க அதாவது காயமான உத்தியோகத்தை அளிக்கும்படி இந்த சர்க்கார் உத்திரவிட வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“ஹரி ஜனங்களுக்கு ‘நேஷனல் எக்டன்ஷன் ஸ்கீம்’ பிரகாரம் 50 சதவீதம் விவசாயத்திற்காக சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எலெக்ட்ரிசிட்டி இப்பொழுதுதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தை சொல்லவிரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு சதவிகிதங்கூட சலுகை காட்டப்படவில்லை, அதிகாரிகள் எல்லோருக்கும் க்யூ வரிசையில் கொடுப்பதாக சொல்லுகிறார்களே தவிர ஆனால் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. இந்த விஷயத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு தனிச்சலுகை காட்டுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் திருவள்ளூர் தாலுகாவிலே அநேக ஜனங்கள் க்ஷயரோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிகிச்சைக்காக தாம்பரத்திற்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி சென்றும் அங்கு சரியாக இடம் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் தாம்பரம் க்ஷயரோக ஆஸ்பத்திரிக்கு செல்லாமல் இந்த திருவள்ளூர் தாலுக்காவிலே ஒரு க்ஷயரோக ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தி உதவ வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Mr. Deputy Speaker, 3-20 p.m. Sir, I crave your indulgence and the indulgence of this House to intervene in the debate and clear one or two doubts that have been expressed, this morning. My hon. Friend Mr. Rangaswami Reddier made a charge against the Triplicane Urban Co-operative Society, and as the Minister for Co-operation, I have to make a little explanation. Sir, the Triplicane Urban Co-operative Society makes a sale of nearly Rs. 150 lakhs per year. Per half-year they do a.

[Dr. U. Krishna Rao] [26th December 1953]

business worth Rs. 77 lakhs and this is done through 64 branches and depots. We heard in August 1951 that all was not well with the accounts of this very distinguished co-operative society. So, we appointed an Audit staff and they have found out that there had been a little pilfering from various branches to the tune of Rs. 8,000. The Directors of the Triplicane Urban Co-operative Society have taken action against the staff who are responsible for it and have recovered all moneys except Rs. 400. Now, Rs. 8,000 that was referred to by me was due to short remittances by the staff to the head office. We prosecuted six people who were responsible for it. Four of them were let off by the Judges because they were not sure that the accused were guilty and they gave them the benefit of doubt. Two cases are still pending. I am only mentioning this to show that, if in a transaction of about two crores of rupees, Rs. 8,000 were missing and even that amount has been collected practically completely except Rs. 400, the picture painted by my hon. Friend Mr. Rangaswami Reddiar should not be so black as he thinks it ought to be. I know he took it from the paper, to which the Hon. Chief Minister objected, where the defalcation is said to be Rs. 77 lakhs, whereas the entire value of the whole transaction is only Rs. 77 lakhs.

"Sir, in August 1951, we introduced the Government Audit. We have got two Co-operative Sub-Registrars and twelve Auditors to look after the work of this society. I am mentioning this so that the statement of a newspaper need not cause unnecessary alarm in the working of an institution which has been doing, according to most people, very good and yeoman work for over fifty years. I, therefore, feel that that statement should not create panic. So far as the discrepancies between the facts mentioned in the paper and what action the Directors of the society will take are concerned, it is not for the Government to say anything. It is a matter between the 'Blitz' and the Directors. Whether they are going to take any action or not, is beyond my comprehension and I cannot say anything at the present moment. I can only hope and give an assurance that so far as the Government are concerned, we will take very good care to see that pilferage and this sort of misappropriation are reduced to the minimum. But in an institution where there are 64 branches, there is nothing to prevent any worker or anybody working in the depot to put a handful of foodgrains into his pocket and walk away and that will lead to shortages. I, therefore, feel that I must, on this occasion, make this statement to prevent panic that is likely to ensue.

"Only one word more and that is with regard to the tea party given by the society to the Ministers. I myself was a little afraid when I heard Mr. Rangaswami Reddiar as I am going to accept a tea party three days later and, I hope he will not deny me the privilege of accepting the little courtesies offered by such distinguished institutions like the Triplicane Urban Co-operative Society. If any society is managed by my hon. Friend and if I am touring in that part and if he invites me to a tea party, I shall not hesitate to accept that because giving a tea party to Ministers here and there will not ruin that institution.

26th December 1953] [Dr. U. Krishna Rao]

"Now, I come to my hon. Friend Mr. Anthony Pillai who, of course, in a much more reasonable and less personal speech this morning, explained his attitude. Yesterday, Sir, all these misunderstandings would have been avoided if he had told me that he was going away on some important alternative work. Anyhow, I shall accept his explanation and withdraw what all I said so far as he is concerned. There is one point which I should like to analyse and that is, that labour leaders—and that category includes Mr. Anthony Pillai—want all cases to be sent to Tribunals. The Government disagree and are of opinion that unless a *prima facie* case is made out, no case can be sent to a Tribunal. Let us take the analogy of the Court. There is the Trial Magistrate who, unless he is satisfied that a *prima facie* case is made out, does not refer the case to the Sessions. There is provision for a case to be sent to the Sessions but it must be proved to the satisfaction of the Trying Magistrate that a *prima facie* case has been made out. This is where the Government come in like the Trial Magistrate. But if Mr. Anthony Pillai says that so far as his cases are concerned, they should be sent for adjudication, then it becomes a different matter. Then his suggestion would amount to suggesting to the Government that his cases should be made the yard-stick of justice and fair-play but I am sorry I cannot agree to it. But there are two or three points in which there are differences. The first point is about individual cases. That is the case he referred to, this morning, of inordinate delay. The case is with regard to a person who occupies an important place in a Union and is punished by the management after, according to us, a proper enquiry and after he was given ample opportunities to refute the charge made against him. If, after this charge has been properly heard, the Union still feels that this is a matter which must be taken to a Tribunal, that is where the judgment of the Government comes into play. We feel that in such cases, unless the trial was defective or it has been proved that victimisation has been practised, a labour leader has no more claim than the ordinary worker to have special treatment given to them, so far as indiscipline is concerned. I should like to make this point very clear. Sir, in this connection I may inform the House that out of 5,000 cases referred to Tribunals, more than 2,500 are individual cases.

"Sir, the second set of cases which are generally asked to be sent to Tribunals are on the question of dearness allowance, on the question of bonus and on the question of wages. Dearness allowance is linked to the cost of living index. The bonus is linked to profits. Sir, there is always the question, whether the balance-sheets submitted by managements are correct or not. They are sometimes published or printed and sometimes they are not available to labour leaders. So far as the Government are concerned, Labour Officers have the opportunity to look into the balance-sheets and they advise the Government whether they are satisfied or not. We cannot always accept the explanation that balance-sheets are always false. In cases where we find that the balance-sheets are correct and no *prima facie* case has been made out that it is wrong, we do not send them to a Tribunal. But in

[Dr. U. Krishna Rao] [26th December 1953]

cases where the balance-sheets are, according to us, sufficiently correct and where the profits warrant an increase in the bonus, we send such cases to the Tribunal. Lastly, with regard to wages, as I have said, taking the set-up of an industry as a whole, when an attempt is made to upset the economic wage level, the Government have got to think twice. As I said yesterday, it is unfortunate that I am also the Minister for Industries and I have got to take into consideration the general capacity of the industry to pay. It is true that Tribunals also look into this aspect but the Government have also a duty to look into this matter before referring it to Tribunals. I should like to take this opportunity of telling my hon. Friend that the Government have the greatest respect for Tribunals and if they do not send a case to a Tribunal, it is not because they have no respect for their decisions but because they feel that they must not overlook the fact that in the case of an industry which has no capacity to pay, there is no case for reference to a Tribunal. I can tell my hon. Friend that so far as we are concerned, we are trying to be just, fair and reasonable. We exercise our rights. We exercise our judgment. Like all human beings, we are not infallible. We may commit mistakes. Mr. Anthony Pillai said that, so far as his cases are concerned, there has never been a rejection. I am not prepared to accept that statement entirely. Perhaps, if a little more time is given, I can show many cases where there has been an error of judgment on the part of labour leaders including Mr. Anthony Pillai. I am sorry I have not got official statistics here. But I must take this opportunity to say that most labour leaders have been reasonable and put forward their case which, according to the best of their intentions, is a just case. I do not deny it. I am not casting any aspersion on labour leaders. Sir, here is a case where I have to exercise my judgment and if, in the exercise of that judgment, I differ from my hon. Friend, it is not because I feel that he does not deserve any help but in the interest of some other factors, I cannot agree to the suggestion.

3-30
p.m

"I now come to the non-implementation of awards of the Tribunals. There are two very important things to be noted. It is complained that most of the awards of the Tribunals are not implemented. How are we to know about it? It is the prime duty of the workers to immediately report to Government about the non-implementation of the award. I think due to ignorance most of the workers do not complain about the non-implementation of the award. My door is always open to any worker or any labourer. Without any letter from them complaining against the non-implementation of the award, I cannot *suo moto* take any action against the concerned employer. This is the first cause for the delay in the non-implementation of the awards of Industrial Tribunals. Surely we cannot be blamed for the delay that is caused in revenue recovery proceedings, whenever we seek enforcement of an award.

"Secondly, it is complained that conciliation proceedings take a long time. It is not our fault. First and foremost we try to

26th December 1953] [Dr. U. Krishna Rao]

settle any industrial dispute by compromise. We first send the Conciliation Officer to enquire into the matter and do the needful. He goes there, enquires into the dispute and then reports to the Government. If we agree with the interpretation of the Conciliation Officer that in such and such particular dispute, the demands of the workers seem to be unreasonable, we agree with his interpretation and so it is we do not refer that dispute to the Tribunal. It is up to Mr. Anthony Pillai to convince us that the interpretation is wrong. It is up to him to prove it and justify his case. Similarly it is up to him to prove that his interpretation of an award of a tribunal, wherein a doubt is raised, is correct. He must convince us of the justness of his interpretation. He cannot simply accuse us of delaying the matter whenever a doubt regarding the interpretation of an award is raised. But Mr. Anthony Pillai is a wise man. He maintains that his interpretation of the case is only correct. He always maintains that the interpretation of the labour leaders is correct. Let me tell Mr. Anthony Pillai that I quite agree *in toto* that there is justice in what the labour leaders say. But it is up to Mr. Anthony Pillai to prove the justice of his case. He cannot accuse us of not implementing the award of any Tribunal or not referring all disputes to the Tribunal. In fact the law provides a still higher authority than the Industrial Tribunal. I mean the Labour Appellate Tribunal. But that meets here once in three years. It is not situated here in Madras. Above all there is the Supreme Court. In fact, I am yet to see a case where we have disputed the award of an Industrial Tribunal. In fact, it has been the declared policy of Government to accept *in toto* the findings of the Tribunals. If there has been delay in the implementation of an award by an employer and if Government have not been informed of the same and as such some delay had been caused, surely we cannot be blamed for it.

"Ever since I took up this portfolio I had been trying, even though it is not my bounden duty, to try to settle all industrial disputes by conciliation. In spite of severe criticisms from others, I shall persist in my endeavour to settle all disputes by effecting conciliation between the labour and management. I am convinced that that is a good move. Maybe I might have succeeded only in a few cases. Maybe I might have failed in a majority of cases. But right from the time I took up this office, I had devoted all my time in trying to settle all disputes by conciliation. Whenever I try to settle a dispute by effecting conciliation between the employer and the employees and when I succeed, I have the consolation that after all my endeavour had produced the desired result. I pat myself on my back, go home and have a good night's rest with the joy of a day's work well done. That innate joy of having done a day's work to my satisfaction is enough for me. I shall continue my work of trying to solve all industrial disputes by conciliation.

"This is all what I want to explain regarding the attitude of Government in respect of settlement of industrial disputes."

[26th December 1953]

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" I want to say a few words, Sir."

3-33 DEPUTY SPEAKER :—" No, I cannot allow the hon. Mem-
p.m. ber to say anything. I now call upon the hon. Member Mr. Muthuswami to speak."

* SRI A. MUTHUSWAMY :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள அப்போர்பிரியேஷன் பில்லை எதிர்த்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது எனது தொகுதியாகிய தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் திருக்கோயிலூர் தாலுகாவில் 356 பெரிய கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த 356 பெரிய கிராமங்களிலும் சுமார் 2 லட்சத்துக்கு மேல் ஜனசங்கை இருக்கிறது. இதில் 90% ஏழைமக்கள் வாழ்கின்றனர். சில மாதங்களுக்கு முன்பு நான் சில கிராமங்களை நேரில் சென்று சுற்றிப்பார்த்தேன். அப்போது குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்டோர், ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் வசிக்கும் இடங்களை பார்க்கும்போது மிகவும் வருத்தமும், பரிதாபமும் அடைய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த கிராமங்கள் எல்லாம் ஜில்லா போர்டுகளில் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருப்பதால், கிராமங்களிலுள்ள சிறு ரோடுகளையும் நடைபாதைகளையும் கவனிப்பதே இல்லை. பெரும்பாலும் டிராக்கரோடு அதாவது (ஹைவேஸ்) என்ற ரோடுகளையே கவனிக்கிறார்கள். காட்டுச்செல்லூர், துலாம்புண்டி, தகடி, மேமானூர், முடியாணூர் போன்ற கிராமங்களுக்கு ரஸ்தா போர்டு நிர்வாகத்தில் இருப்பதால் அங்கு சிறிய ரோடு நட்பாதை வசதி கூட இல்லாமல் அதிக கஷ்டப்படுகின்றனர். அதுமட்டுமல்ல. திருக்கோயிலூர் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு பெரிய மேஜர் பஞ்சாயத்து என்று சொல்லலாம். அங்கு சரீத்திர சம்மந்தமான 2 புண்ணியசுத்திரங்களும் ஒரு தாலுக்கா ஆபீசும், முன்சிப் கோர்ட்டு, டிபுடி கலீக்டர் ஆபீஸ் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு பஞ்சாயத்து போர்டு Highways Department மின்சார இலாக்கா விவசாயலாக்கா பாரஸ்டு ரேஞ்சு ஆபீசர் முதலியவை இருந்தும் அந்த நகரத்தின் மத்தியில் மேற்கிலிருந்து கிழக்காக செல்லும் தென்பென்னைப்பாற்றில் அடிக்கடி ஏற்படக்கூடிய விபத்துகளை தடுக்க அரசாங்கம் இதுவரையில் ஆவன செய்வதில்லை. அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் இந்த ஆற்றில் வரும் வெள்ளை பெருக்கினால் மக்களுக்கு சேதம் அதிகம். குறிப்பாக 1937-ம் ஆண்டு இந்த நதியில் நடந்த ஒரு விபத்தை சிறிது கூற விரும்புகிறேன். 11 பேர் அடங்கிய இரட்டை மாட்டு வண்டி சென்றுக்கொண்டிருந்தது. அந்த ஆற்றைக் கடக்கும் போது திடீரென்று ஆற்றுப் பெருக்கெடுத்து அவர்களையும் அந்த இரட்டை மாட்டு வண்டியையும் அடித்துக்கொண்டுபோய் முழுக்கிவிட்டது. மறுபடியும் 1943-ம் வருஷத்தில் பெரிய கனத்த காற்று மழையின் காரணமாக இந்த பென்னை நதியானது திடீரென்று பெருக்கெடுத்து ஆற்றின் மத்தியிலிருக்கும் மின்சார கம்பிகளும், தந்தி கம்பி கப்பங்களும் பாலங்களும், அணைகளும் உடைந்து போயின, அதிக சேதம் விளைவித்தது. அநேக நூற்றுக்கணக்கான மக்களும் இறந்து பலியாயினர். இதுபற்றி 'ஒளவையார்' வெண்ணை உருகுமுன் பெண்ணைப்பெருகும் என்று கூட இந்த நதியைப் பற்றி பாடியுள்ளார். இவ்வாறு இந்த நதி திடீர் திடீரென்று பெருக்கெடுத்து பெருத்த சேதத்தை அந்த தொகுதி மக்களுக்கு விளைவிக்கின்றது. ஆகையால் இங்கு ஓவர் பிரிட்ஜ் இல்லாததனால் இவ்வளவு உயிர்சேதம் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்றது.

" திருக்கோயிலூரையும், அரங்கண்ட நல்லூரையும் இணைக்கும் இடம் மட்டமாக தரையோடு தரையாக இருந்து வருகிறது. 1944-ம் வருஷம் ஸர் ஆர்தர் ஹோப் சென்னை மாகாண கவர்னர் வார் பண்டுக்காக அங்கு வந்திருந்தார். " அங்கு வந்துவிட்டு சென்ற 10 நிமிஷத்துக்கெல்லாம் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தது. 10 நிமிஷம் இன்னும் இருந்திருப்பாறால் அவரும் அந்த வெள்ளத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார். இவ்வாறு தரைமட்டமாக இருப்பதால் அடிக்கடி சேதமேற்பட்டு பெரும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது மட்டுமல்ல. திருவண்ணாமலை கார்த்திகை தீபத்திற்கு போகும் திரளான ஜனங்கள் ஆறு வடிகால் சமயத்தில் இந்த ஆற்றில் விழுந்து பலர் இறக்க நேருகிறது. அது மட்டுமல்ல.

[26th December 1953] [Sri A. Muthuswamy]

" திருக்கோயிலூர் தென்கரையிலிருக்கிறது. அரங்கண்ட நல்லூர் வடகரையில் இருக்கிறது. வடகரையில் பல முக்கியமான ஸ்தாபனங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தக்கர்பாபா குஷ்ட நவாரண வித்தியாசங்கம் இருக்கிறது, தென்றைகாடு ஜில்லாவில் பெயர்போன மணிலா மார்க்கட் கமிட்டி, கவர்ன்மெண்டாரால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் திருக்கோயிலூர் ஆயில் எஞ்சின் தொழிற்சாலையும் ரெயில்வே ஸ்டேஷனும் முதலியவைகளும் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் மாறிக் காலத்தில் இயங்காமல் தடைசெய்யப்பட்டு அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு அசௌகரியத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. சமீபத்தில் 1953-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் தபால் கட்டுகளை யெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போகும்போது அவைகள் வெள்ளத்தில் அகப்பட்டு அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டன. சில முக்கியஸ்தர்களின் உதவியைக்கொண்டு சில ஆட்களையும் போகச்சொல்லி தபால் கட்டுகளை மீட்டனர். அதுமட்டுமல்ல. அரங்கண்ட நல்லூரிலிருந்து திருக்கோயிலூருக்கு வந்து படிக்கும் உயர்தர பள்ளி மாணவர்களுக்கு இவ்வருஷம் $\frac{1}{2}$ பரீட்சை எழுதக்கூட முடியாமல் அவர்களை அங்கேயே நின்றுவிடும்படியும் செய்துவிட்டது. ஆகையாலே இவற்றின் காரணமாக இந்த திருக்கோயிலூரையும், அரங்கண்ட நல்லூரையும் இணைக்கும் தரையோடு தரையாக இருக்கக்கூடிய இடத்தில் ஓவர் பிரிட்ஜ் ஒன்று கட்டி கொடுக்கும்படி மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களுக்கு வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறேன். இந்த ரஸ்தாவை ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டு இதற்கு ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

" அடுத்தபடியாக, அங்கு ஒரு லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரியும், மூன்று பிணைவேட் ஆஸ்பத்திரிகளும் இருக்கின்றன. இந்த ஆஸ்பத்திரிகள் ஒப்பீட்டு இருக்கின்றனவே ஒழிய செயலளவில் எந்தவித நன்மையும் செய்யவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். அந்த ஆஸ்பத்திரியிலே ஒரு டாக்டர், ஒரு லேடி டாக்டர் 2 கம்பவுண்டர்ஸ் இருக்கிறார்கள். லேடி டாக்டர்களுக்கு ஆரம்ப சம்பளம் ரூ. 80-ம் அலவன்சு ரூ. 20-ம் கொடுக்கப்படுகிறதாம். அதுபோதவில்லை என்று முறையிடுகின்றனர். வருகிற ஹேடி டாக்டர்கள் எல்லாம் உடனே லீவு எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்த லேடி டாக்டர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆஸ்பத்திரியில் கொஞ்சமும் மருந்து கிடைக்கவில்லை என்பதை கேட்டு எழைக்க கிராம வாசிகள் 15, 20 மைல் தூரத்திலிருந்து வந்து அதிக கஷ்டத்துடன் லீடு திரும்புவதை நான் கண்கூடாக பார்த்துவருகிறேன். எதற்கெடுத்தாலும் மருந்து இல்லை. மருந்து ஷாப்புகளுக்கு போய்வாங்கச் சொல்லுகிறார்கள். பணம் உள்ளவர்கள் வாங்குகிறார்கள் ஆனால் ஏழை எளிய விவசாயி எப்படி வாங்கமுடியும் என்பதை நான் கேட்குகிறேன். இரண்டு லட்சம் ஜனங்கள் வசிக்கக் கூடிய ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கு இப்படியும் ஒரு லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறதை விட சும்மா இருப்பதே ரொம்ப நல்லதென்று நான் தெரிவிக்கிறேன். ஆகையால் இந்த லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரியை கவர்ன்மென்ட் ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றிக்கொடுத்து, ஏழை விவசாயிகளுக்கு நல்ல மருந்துகள் கொடுத்து ஆதரிக்கும்படியும் நான் அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையால் இதை நான் திண்ப்படி நேரில் கண்கூடாகப் பார்த்தும் கேட்டும் வந்தேன். ஆகையால் நம் அரசாங்கத்தாரையும் சுகாதார மந்திரி அவர்களையும் முக்கியமாக திருக்கோயிலூரில் இருக்கும் லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரியை கவர்ன்மென்ட் ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றி 2 லட்சம் ஜனங்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இத்துடன் எனது சொற்பொழிவை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI V. S. CHINNASAMI NAIDU :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த அப்போர்பிரியேஷன் பில்லை நான் ஆதரிக்கிறேன். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் சில விஷயங்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போன வருஷம் பருவ மழை தவரியதன் காரணமாக பல ஜில்லாக்களிலும் பல தாலுகாக்களிலும் வரி வஜா செய்யப்பட்டது. என்னுடைய தொகுதியான திண்டுக்கல் தாலுகா வடமதுரை பிராந்தியத்தில் இம் மாதிரியான வஜா அளிக்கப்படவில்லை. அதை நான் கனம் ரிவினியூ

[Sri V. S. Chinnaswami Naidu]

[26th December 1953]

மந்திரி அவர்களிடம் எழுதிக் கொடுத்தும், அதை பஞ்சப் பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்தியும், கஞ்சித் தொட்டிகள் வைத்தும் இன்னும் ஏழைகளுக்கு துணி மணிகள் கொடுத்து வந்திருந்த போதிலும் நமது சர்க்கார் அந்த பிரிக்காவிற்கு மாத்திரம் வரி வஜா செய்யவில்லை. இதைப்பற்றி திரும்பவும் கனம் சிவினியூ அமைச்சரிடம் ஒரு மனு மூலமாக எழுதிக் கொடுத்தேன். அந்த பிரிக்காவில் 22 கிராமங்கள் உள்ளன. அதில் 20 கிராமங்களுக்குத் தான் வரி வஜா செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு கிராமங்களுக்கு அதாவது செங்குரிச்சி-கம்பிளியம்பட்டி என்ற இரண்டு கிராமங்களுக்கு வரிவஜா செய்யவில்லை. ஒரு உதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த காலரியில் உட்கார்ந்திருக்கும் ஜனங்கள் இருக்கும் இடங்களில் மழை பெய்யவில்லை. கனம் மெம்பர்கள் இருக்கும் இடத்தில்தான் மழை பெய்தது என்று அவர் நினைத்துவிட்டார். சுற்றி இருக்கும் கிராமங்களுக்கு வரிவஜா செய்தும் நான் பிறந்த கிராமங்களுக்கு வரி வஜா செய்யப்படவில்லை. இதைப்பற்றி கனம் சிவினியூ மந்திரி அவர்களுக்கும் எழுதினேன். அது இதுவரையிலும் கவனிக்கப்படவில்லை. கனம் ராஜாஜி அவர்களுக்கு எழுதி இருக்கிறேன். அதற்கும் இன்னும் பதில் கிடைக்கவில்லை. அதை இனிமேல் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

“கம்போடியா என்னும் பருத்திச்செடி பெரும்பாலும் எனது தொகுதியாகிய புஞ்சை பிரதேசங்களில் பயிரிடப்படுகிறது. பல வருஷமாக மழை இல்லாததால்—அங்குள்ள, விவசாயிகள் அதாவது நூற்றுக்கு 90 பேர்கள் இதில் ஜீவனம் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள்—ரொம்பவும் பிணைப்புக்கு வழி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் குறிப்பாக 1928-30 என்று நினைக்கிறேன் இந்த பருத்தியை விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் அதில் ஏற்படும் பூச்சிகளைக் கொல்ல வேண்டும் அல்லது ஒவ்வொரு வருஷ ஆவணிமீ 1 லக்குள் செடிகளை வெட்ட வேண்டுமென அந்த அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போட்டிருந்தது. அதைப் பற்றி 1952-ம் வருஷம் கனம் விவசாய மந்திரி அவர்களிடம் நான் ஒரு மனு சமர்ப்பித்தேன். இந்த கம்போடியா பருத்தியால் நாட்டிற்கு எந்த விதமான கெடுதலும் இல்லை. அப்படி இருந்தால் விவசாய டிபார்ட்மென்ட் மூலம் அந்தப் பூச்சிகளைக் கொல்ல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதன் மூலமாக ஜனங்கள் பிணைக்க வழி தேடுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் ஜனங்களையே நிலை பரிதாபகரமாக முடியும். செடியை வெட்டாமல் இருக்க வேண்டுமென மனு கொடுத்தேன். கொஞ்ச நாள்ில் அந்த மனு தள்ளப்பட்டது என்று பதில் வந்தது என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலைமையில் இந்த வருஷம் நான் சர்க்காருக்கு எழுத விரும்பவில்லை. இந்த சமயத்தில் எங்களுடைய ஜில்லாக் கலெக்டரை போற்றாமல் இருக்க முடியாது. இந்த நிலைமையை ஜில்லாக் கலெக்டரிடம் தெரிவித்தேன். அவரும் சர்க்காருக்கு எழுதினார். பதில் வருவதற்குள்ளாக ஒரு மாதம் ஆகிவிட்டது. அங்கேயும் கூடுமானவரையில் பருத்திச் செடி கெடுதல் இல்லாமல் விவசாயிகள் இந்த வருஷத்தில் சற்று முன்னேற்றம் அடைந்துவிட்டார்கள். இந்த வருஷத்தில் கூட வடமதுரை எரியோடு, பாழயம் பிரிக்காக்களில் சரியான மழை இல்லாமல் எரிகள் ஒன்றுகூட பெருகவில்லை. இப்பொழுது விவசாய கடன் என்று ஒன்று கொடுத்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். அடிக் கிணர் வெட்டுவதற்கு கடன் ரூ. 500 வரையில் கொடுப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இவ்விதம் பல விவசாயிகள் மனுக்கள் போட்டு வாங்குவது பாக்கி இருக்கிறது. அதை தொடர்ந்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“என்னுடைய பிரதேசமானது அதிகம் மலைகள் அடர்ந்த பிரதேசம். இங்குள்ள ஜனங்களில் 100-க்கு 90 பேர்கள் அந்த மலைகளிலோ அல்லது அதற்கு சம்பந்திலோ ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதும் பசுந்தழைக்கை அறுத்துக் கொள்வதும் வழக்கம். முன்னால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அன்றிசர்வட் பாரஸ்ட் (unserved forest) பஞ்சாயத்து பாரஸ்ட் என்றெல்லாம் பிரித்து கொடுக்கப்பட்டு அதை அவர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். இப்பொழுது அதெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். இப்பொழுது சர்க்கார் அந்த மலைகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டதின் பயனாக மக்கள் ஆடு, மாடு வைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

[26th December 1953] [Sri V. S. Chinnaswami Naidu]

இப்பொழுது பசுந்தாழ் உரம் ஒன்றிரண்டு வண்டிகள் வேண்டுமென்றாலும் பாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட் போய் பரிமிட் வாங்கி அறுத்துக் கொள்ள வேண்டிய தரிக் இருக்கிறது. ஆனால் பாரஸ்ட் ரேஞ்சர் இருக்கும் இடத்தைப் பார்த்தால் அவர் 10, 20 மைலுக்கு அப்பால் இருப்பார். மக்கள் எப்படியும் போய் பரிமிட் வாங்கி அந்த தழையை அறுப்பது என்பதை நீங்கள் யோசிக்கவேண்டும். வடமதுரையில் ஒரு ரூரல் டிஸ்பென்சரி இருக்கிறது. அது ஜில்லா போர்டால் நடத்தப்படுகிறது. 1952-ம் வருஷம் அந்த ஜில்லா போர்ட் டிஸ்பென்சரியை ரெகுலர் டிஸ்பென்சரியாக ஆக்க வேண்டும் என்று ஜில்லா போர்டிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டது. சர்க்காரில் பண வசதி இல்லாததால் அது தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது என்று ஜில்லா போர்டுக்கு பதில் வந்தது. நாங்கள் என்ன சொன்னோம் ரூரல் டிஸ்பென்சரிக்கும் ரெகுலர் டிஸ்பென்சரிக்கும் ரூ. 850 தான் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஜில்லா போர்டில் அந்த செலவை ஏற்றுக் கொண்டு நடத்துகிறோம். நீங்கள் உத்தரவு மாத்திரம் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். ஜில்லா போர்டுக்கு அதையும் தள்ளப்பட்டது என்று பதில் வந்தது. நான் ஜில்லா போர்ட் மெம்பர் என்ற முறையில் இல்லாமல் எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையில் கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்களை நேரில் கண்டு இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது இதை கவனித்துச் செய்ய வேண்டும் என்று மனுவைக் கொடுத்தேன். திரும்பவும் “அது தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு வந்தது. நிற்க எங்கள் பிராந்தியத்தில் எந்த விதமான மின்சார திட்டமும் இது வரையில் ஏற்பட்டது கிடையாது. சுமார் 40, 50 மைலுக்கு மின்சாரம் கிடையாது. மின்சாரத்தை திண்டுக்கல்லிலிருந்து விஸ்தரித்துக் கொடுத்து மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அதோடு கூட வடமதுரை என்னுடைய தொகுதியில் நத்தம் என்ற ஒரு பிரிக்கா இருக்கிறது. சுமார் 15 மைல் தூரத்திற்கு மேல் ரோட் வசதி இருக்கிறது. நத்தத்திலிருந்து செந்துறைக்கு பஸ் போக்குவரத்து ஆரம்பிக்க வேண்டும். அங்கு பஸ் போக்குவரத்து ஆரம்பித்தால் அங்கே வசிக்கும் சுமார் 15 ஆயிரம் ஜனங்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும். ஆகையால் நான் சொன்ன விஷயங்களை சர்க்கார் சீக்கிரம் கவனித்து ஆக வேண்டியதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மது விலக்கு என்பது மகாத்மா காந்தியால் பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரு முக்கியமான திட்டம் என்று கருதப்பட்டு அதை போராட்டமாக நடத்தி அதன்பின் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். இப்பொழுது அங்கே என்ன நடக்கிறது. சில கிராமங்களில் மதுவைக் காய்ச்சி கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அதை இந்த சமயத்தில் கூறிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை. சர்க்கார் என்றால் என்ன. போலீஸ் கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் அந்தப் பிராந்தியங்களில் சிலருடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு இந்த மாதிரியான நடவடிக்கைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனது ஊருக்குப் பக்கத்தில் சிலுவந்தூர் சந்தை இருக்கிறது. அந்த சந்தைக்கு இதை எடுத்துக் கொண்டு போய் வியாபாரம் செய்வதாகவும் பிறகு பங்கு போட்டுக்கொள்வதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். எம்.எல்.ஏக்கள் இருக்கிறீர்களே ஏன் இதை கவனிக்கக் கூடாது என்று கேட்கலாம். எம்.எல்.ஏக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்பது இங்குள்ள அங்கத் தினர்களுக்குத் தெரியும். கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அதை உடனடியாக கவனித்து இந்த மாதிரி பிரதேசங்களில் சி.ஐ.டி. போலீஸ் அதிகாரிகளை வைத்து என்ன நடக்கிறது என்று கண்காணித்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்கு உப சபா நாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. P. THANGAVELU :—“கனம் உதவி சபா நாயகர் 8-50 அவர்களே, இந்த சபையில் சமுதாய சமூகங்களைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அந்தந்த இனங்களின் நிலையைப் பற்றி பலமுறை

[Sri S. P. Thangavelu] [26th December 1958]

பேசி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நல்ல கவனிக்கப்பட வில்லை என்றும் அவர்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றும் பேசினார்கள். அவர்களுடைய பேச்சுக் கொண்டு வந்த தோடு கூட இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்பு கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது ஆதிதிராவிட மக்களை நல்ல முறையில் கவனிக்கப் பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இது வரை செய்து வந்துள்ள காரியங்களுக்குப் பாராட்ட வேண்டும் என்றும் சொன்னார். மற்றும் இதுவகையில் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று குறை கூறிக்கொண்டு போகக் கூடாது அது நியாயம் இல்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். சர்க்கார் ஜனங்களுக்கு பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் அதை மறுத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவர்களுக்குத் தகுந்த முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சியில் இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எந்த கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும் சரி யார் இருந்தாலும் கூட குறைபாடுகள் இல்லை என்று சொல்லமாட்டார்கள். குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். சமூக நலனைச் சொல்லும்போது கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் ஒன்று குறிப்பிட்டார். அதாவது பிற்பட்டவர்களுடைய நலனுக்காக ரூபாய்களை ஆயிரத்திலிருந்து ஆரம்பித்து லட்சத்திற்கு வந்து இப்பொழுது கோடிக்கு வந்திருக்கிறது என்றும் அந்த விதத்தில் சர்க்கார் மானியம் செலவிடப்படுகிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். அவர் சொல்லும்போது மிகவும் அழகாகத்தான் இருந்தது. அவர் சொல்லும்போது எவ்வளவு தொகை செலவழிக்கப்பட்டது என்பதைப் பார்க்கும்போது எல்லோருக்கும் திருப்தி ஏற்படும். அந்த விதத்தில் அவருடைய பேச்சு இருந்தது. இந்த சமூகத்திற்கும் அதனுடைய நலனுக்கும் செலவு செய்யும்போது பணத் தொகையைக் கணக்கிடாமல் தொகை கோடிக்கணக்கில் சொல்லாமல் அவர்களுடைய எண்ணிக்கையை கணக்குப் பார்த்து அதற்குத் தகுந்தபடி செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். சென்னை மாகாணத்திலுள்ள ஜனத் தொகையில் பிற்போக்கு சமூகத்தினர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் கணக்குப் பார்க்க வேண்டும். அப்படியப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்களில் எவ்வளவு பேர்கள் பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் சொல்ல வேண்டும். அவ்விதம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் மிகவும் குறைவாகத்தான் செலவு செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இவ்வாறு இருந்தும் கூட பல ஆண்டுகளாக சர்க்காரோடு போராடிக்கொண்டும் தங்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டும் வருகிறார்கள். அவர்கள் இந்த நிலைமையில் இருக்கும்போது அவர்களுக்கு லட்ச ரூபாயும் கோடி ரூபாயும் செலவு செய்வதன் மூலம் அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவது என்பது முடியாது. இதை சர்க்கார் தெரிந்து கொண்டு அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டும். அதோடு சர்க்கார் நின்றுவிடக் கூடாது. இந்த ஜனங்களுடைய தொகை என்ன அவர்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதைப் பரிசீலித்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் இப்படியே சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்படியாக வைக்காமல் அவர்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டியதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது மற்றவர்கள் முற்போக்கு அடைந்து விட்டார்கள். மற்ற சமூகத்தவர் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் முன்னேற்றமடைய நிரந்தரமான ஒரு முறையைக் கையாளவேண்டும். சர்க்காரை திரும்பத் திரும்ப குறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்படியாக விடாமல் அவர்களுடைய குறைகளை எவ்வளவு தூரம் தீர்க்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் தீர்க்க முன்வர வேண்டும். இவர்கள் எவ்வளவுவோ தொலைவுகளுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அவைகளைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அதோடு இப்பொழுது ஐந்தாறு மாதங்களாக கல்லூரிகளில் பிள்ளைகளைச் சேர்க்கும்போது தகுதியுள்ளவர்களைத்தான் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும்

[26th December 1958] [Sri S. P. Thangavelu]

என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஜன சமூகநிலையைக் கவனியாமல் அப்பிஷன் ரூல்களை அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு கல்லூரிகளில் இடம் பெறுவதற்கு சாத்தியமில்லாமல் போய் விடுகிறது. இதனால் கொஞ்ச நாளாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் இட நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது சர்க்காருக்கு தெரிந்த விஷயம். பள்ளிகளில் மாணவர்களைச் சேர்க்கும்போது மாணவர்களின் தகுதியையும் திறமையையும் பார்த்து சேர்க்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் செல்வாக்குள்ளவர்களும் பணக்காரர்களும் தான் தங்களுடைய பிள்ளைகளைச் சேர்க்க முடிகிறது. அதனால் பள்ளிகளில் திறமைசாலிகளுக்கு இடம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அதனால் அவர்களைப் பிள்ளைகளுக்கு அனுப்பும்போது தகுதி இல்லாதவர்களையும் திறமை இல்லாதவர்களையும் அனுப்புகிறார்கள். ஆகவே வகுப்பின் பிரதிநிதித்துவத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு ஜனத் தொகையில் எவ்வளவு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் அதற்கு சிப்தத்தட ஒத்துவருகிற முறையில் எல்லோரையும் அந்தந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் கல்லூரி களிலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வது என்ற முறையை அனுசரிக்க சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். பள்ளிக் கூடங்களில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதுபோல் உத்தியோகம் கொடுப்பதிலும் அந்தந்த வகுப்பினரின் பிரதிநிதித்துவத்தை அனுசரித்து கொடுக்க வேண்டும். அந்தந்த வகுப்பினரின் பிரதிநிதித்துவத்தை எடுத்துக் கொண்டு சர்க்கார் நியமனங்களிலும் இந்தக் கொள்கையை சர்க்கார் கைக்கொள்ள வேண்டும். வகுப்பு பிரதிநிதித்துவ முறையை எல்லா இடங்களிலும் சர்க்கார் கையாள் வேண்டும் என்பதை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“அதோடு கூட கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் ஹரிஜன மானிய கோரிக்கையின் போது பதில் சொல்லும்போது ஒன்று குறிப்பிட்டார். இந்த பிற்போக்கு சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஆதிதிராவிடர்களுக்குள்ள குறைகள் எல்லாம் உத்தியோகங்கள் கொடுப்பதிலோ அல்லது ஜாதி வித்தியாசங்களிலோ இல்லை என்றும் அவர்களுக்கு குறைகளெல்லாம் அவர்களுடைய வறுமையைப் போக்க வேண்டும் என்ற குறைதான் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். இந்த ஏழ்மையைப் போக்கிவிட்டால் அவர்களுடைய குறைகளெல்லாம் நீங்கி விடும் என்றும் குறிப்பிட்டார். இந்த குறைகளை அவர் நன்கு தெரிந்துகொண்டு அதை வெளியிட்டார். ஆகவே சர்க்கார் அவர்களுடைய வறுமையைப் போக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர் குறிப்பிட்டது போல் அவர்களுடைய குறைகளை நீக்குவதற்கும் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்கும் அவர்களுடைய ஏழ்மையைப் போக்குவதற்கும் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். ஒன்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமங்களிலுள்ள அவ்வளவு பேர்களும் விவசாயிகள். அவர்கள் எல்லோரும் வேலை செய்வதற்கு விரும்பாமல் இல்லை. அவர்கள் வேலை செய்வதற்கு முடியாமல் சோம்பேரிகளாக இருந்துவிடவில்லை. அவர்களுக்கு வேலை செய்வதற்கு சூழ்நிலை இல்லை, வாய்ப்பு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. K. KANNAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதிகமாக மிகுதி இல்லாமற்போனாலும், 4 p.m. ஆந்திரா பிரிவினை போன்ற கஷ்டங்களை சமாளிக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. அதனால் இந்தத் திட்டத்தில் உள்ள சில குறைகளை மட்டும் எடுத்துக்காட்டித் திட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அடுத்த வருஷம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நல்ல திட்டங்கள் போட்டு, மக்களுடைய குறைபாடுகளை நீக்க ஏற்பாடு செய்தால், மக்கள் அமைதியுடன் இருப்பார்கள். இல்லாமற்போனால், அனேக சச்சரவுகள் நடைபெறுமென்று நினைக்கிறேன்.”

[Sri V. K. Kannan] [26th December 1953]

(At this stage, Mr. Speaker resumed the Chair.)

“நம் சர்க்கார் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால், மின்சார வசதிகள் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். சில கிராமங்களில் வருஷக் கணக்காக மின்சார வசதிகள் விஸ்தரிக்க மனுக்கள் செய்துகொண்டும் பயன் இல்லை. இந்த வருஷம் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி விநியோகிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரம் எடுத்துவர சமாரான ரோடுகளும் கிராமங்களில் கிடையாது. ரோடுகள் போடும் விஷயத்தில், கிராமத்தார்கள் பாதிப் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கும் ஒரு அம்சத்தை எடுத்து விட்டு, சிறிய கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களையே ரோடு வேலை செய்வதற்கு கூலிகளாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். இவ்விதம் செய்வதால், கிராம ஜனங்களுக்கு வேலை கிடைப்பது மட்டுமல்லாமல், ரோடு வேலைகளுக்காக அவர்கள் பணம் கொடுக்கவேண்டியிருக்காது. கிராம மக்களிடம் பணம் இல்லாத காரணத்தால் ஐந்து வருஷத் திட்டத்தின்கீழ் அவர்கள் ரோடு வேலைக்காக பாதிப் பணம் கொடுக்க முடியாமல், ஐந்து வருஷத் திட்டம் சரிவர நடக்காமல் இருக்கிறது. சிறு சிறு கிராமங்களில் இம்மாதிரி கிராம மக்களை கூலிகளாக உபயோகித்துக்கொண்டால், நல்ல பலனை அளிக்கும்.

“என்னுடைய தொகுதி ஆரணியில் முல்லையூர் கிராமம் சுமார் 3,000, 4,000 ஜனத்தொகை யுள்ளது. பொதுமக்கள் தங்க டைய பணத்தில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டி இரண்டு வருஷங்கள் ஆகின்றன. ஆனால், இதுவரை அதில் பொதுமக்களுக்கு உபயோகப்படுமாபடியான ஒரு வசதியும் செய்யவில்லை. அதற்குத் தேவையான மருந்துகள் கொடுத்து ஒரு வைத்தியரை நியமிக்காததானது அதற்குக் காரணம். அதில் யாருக்கும் எந்த விதமான அக்கறையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால், உடனே கவனித்து ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“நம்மில் அனேகர் உயர்ந்த நிலைக்கு வருவதற்குக் காரணமாயிருந்த உபாத்தியாயங்கள் அதிகச் சம்பளம் கேட்டால், ‘பண நெருக்கடி இருக்கிறது, பின்னால் யோசிப்போம்’ என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆரணி போன்ற சில முனிசிபாலிடிகளில் கொடுத்துவந்த 4, 5 ரூபாய் வீட்டு வாடகை அலவன்சும் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதால், உபாத்தியாயங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தச் சிறிய தொகையை அவர்களுக்கு மீண்டும் கொடுத்து உதவுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஹரிஜனங்களைவிட கேவலமான நிலையில் இருக்கும் மற்றுமுள்ள பிற போக்குச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களை இந்த அரசாங்கம் எந்த விதத்திலும் முன்னேற்றுவதற்கு திட்டம் போட்டு வேலை செய்யவில்லை. அதைச் செய்யுமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மொத்தத்தில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் தயங்காமல் ஒப்புக் கொள்ளும் முறையில் தயாரிக்காமல் போனாலும், கல்வி, மதுவிலக்கு போன்ற இனங்களில் நம் குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அடுத்துவரும் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இப்பொழுது அமுலில் இருந்துவரும் வரிகளில் பொதுமக்கள் மிகவும் பாதிக்கக் கூடியவற்றை நீக்கி, மக்கள் சுகப்படும் முறையில் மாற்றியமைக்க ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, அதன்படி திட்டங்கள் போடவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அவ்விதம் செய்தால், மக்களுக்கு தற்போதிருக்கும் சந்தேகங்கள் நீக்கி, சுகவாழ்வு வாழ இடம் இருக்கிறது.

“உலகத்திலுள்ள அரிஞர்களும், ராஜதந்திரிகளும் போற்றும் நமது ராஜாஜி சர்க்காரை மாற்றியமைக்க அந்தக் கட்சியிலுள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் முயற்சிப்பதாகத் தெரிகிறது. எங்களுக்கு இந்த மாறுதலைப்பற்றி எந்த விதமான கவலையும் இல்லை. நாங்கள் கோருவது என்னவென்றால், யார் மந்திரி சபை அமைத்தாலும், அவர்கள் உண்மையாகவே ஏழை மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் திட்டங்களை வகுத்து பிற்போக்கு வகுப்பினருக்குத் தேவையான சலுகைகளைக் கொடுத்து, முற்போக்கு வகுப்பினருடன் சரி

[26th December 1953] [Sri V. K. Kannan]

சமமாக எந்தவிதமான குறைபாடுகளும் இல்லாமல் வாழ்க்கை நடத்தச் செய்வதற்கு உதவும் அரசாங்கத்தை நாங்கள் ஒருபோதும் தடங்காமல் ஆதரிப்போம்.

“அனேக ஊர்களில் சரியான ரோடுகள் இல்லாமல் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் இரண்டு லக்ஷம், மூன்று லக்ஷம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் ரூ 10,000 ரூ 20,000 என்று கொடுக்கிறார்கள். உண்மை.

“அனேகமாக பஞ்சம் இருக்கும்படியான இடத்தில் ரூ 10,000 செலவில் ரோடு போடவேண்டுமென்று சொன்னால், அதில் பாதித் தொகை யாகிய ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய் கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். சில பஞ்சாயத்து போர்டு இருக்கும்படியான இடங்களில் ரூபாய் கொடுத்து விடுகிறார்கள். சாப்பாட்டுக்கும் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஏழை மக்கள், எந்த விதமாகப் பணம் கொடுப்பார்கள்? அதற்காக நான் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களிடத்திலும், கலெக்டர் அவர்களிடத்திலும் ஜனங்கள் பணம் கொடுக்க முடியாத ஜில்லாக்களில் அவர்களை கூலியாக வேலை செய்து, கூலியில் பாதிப் பணத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்படியாகச் சொன்னேன். அதற்கு அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவு வந்தால்தான் செய்யமுடியும் என்று கலெக்டர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நமது அரசாங்கம் சம்மதித்து, உடனே கலெக்டர் அவர்களுக்கு உத்தரவிடும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். பணம் கொடுக்க முடியாத விவசாயிகளிடம் உழைப்பைப் பெற்றுக்கொண்டு, உழைப்பின் பாதி ஊதியத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து, அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தும்படியாகவும், அதே சமயத்தில் ரோடு வேலைகள் நடக்கும்படியாகவும், ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நல்ல முறையில் பூர்த்தியடையும்படியாகவும் சர்க்கார் தகுந்த திட்டங்களை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த சந்தர்ப்பத்தை எனக்குக் கொடுத்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI A. APPU :—“Mr. Speaker, Sir, I support the Bill 4-07 introduced by the Hon. Finance Minister. In doing so, I have P.m. to make an appeal to him regarding the Food Policy.

“Sir, the Zonal System has been abolished everywhere. But so far as Malabar is concerned, the Zonal System still remains. We were till now in the frying pan, but now we are thrown into the fire and left in solitary confinement. The reason given by the Food Minister for not abolishing the Zonal System in Malabar is, ‘if rice in large quantities is moved to Malabar, it is likely to be smuggled into Travancore State.’ But there is an anti-smuggling party working in Palghat taluk, and that is the only way by which smuggling can be checked. This can be effectively prevented by the anti-smuggling party. But what about Tirunelveli? It has a long border, so far as Travancore is concerned, and it is easy to smuggle from that part. So, I appeal to the Hon. Minister for Food to remove the Zonal System in Malabar also. I have received a letter to-day from Malabar saying that the price of rice is going up daily. Let the Government try removal of Zones for one month and they will find the beneficial result. The price will surely come down. If there is still smuggling on a large scale, they can re-introduce the Zonal System. Our requirements of rice are imported now from Siam, the United Provinces, etc., and my hon. Friend, Mr. Narayana Kurup said that the rice we

A-9

[Sri Kunhi Mohamed Shafee] [26th December 1953]

കളം കണക്കിലധികം നെല്ല് വാങ്ങിച്ച് hoard ചെയ്യുന്നതാണ്. ഗവണ്മെന്റിന് ഈ hoarding തടയുവാൻ പ്രമാണമുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനേക്കുറേ വരുമാനം വരുത്താൻ കഴിയും. അതിനുള്ള കൺട്രോൾ വിധി ചുരുക്കം കയ്യെടുക്കും. വളയുന്നതിന് നെല്ലിൽ അടങ്ങിയ കോളർ ബാധിച്ച പടർന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ നെല്ലിന് കോളർബാധിതമായ പ്രദേശമായി കലക്ടർ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിന് ഒരു നിവാരണം കിട്ടണമെങ്കിൽ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ചുരുക്കുന്നതാണ് വേണം. Raw rice കൊടുക്കുന്നതിന് പകരം boiled rice കൊടുക്കുവാനുള്ള എപ്പോഴും ചെയ്യുന്ന rice content വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും വേണം. കൂടാതെ മിശ്രകാരം പണയമാക്കുകയും ചെയ്യുകയും hoard ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള നെല്ല് ഉടനെ വിറ്റു ക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും കഠിനമായ നടപടികൾ എടുക്കുകയും എന്ന സംഗതി ഗവണ്മെന്റ് വ്യക്തമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും വേണം.

“ ഈ സംഗതികൾ പറയുന്നതിന് പുറമെ മുസ്ലീം സമുദായത്തിന് എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലും under-representation ആണ് ഉള്ളത് എന്നതിനെപ്പറ്റി പറയാൻ നിമിഷവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കഴിഞ്ഞ അസംബ്ലിക്കുവേണ്ടി പോലീസ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടർമാരെ റിക്രൂട്ട് ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ അറുനൂറ്റിൽ ചിലപണം ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ ഒരു മുസ്ലീം മനുഷ്യനെ മാത്രമേ റിക്രൂട്ട് ചെയ്തു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ എടുത്തിട്ടുള്ളൂ. എന്ന സംഗതിയെപ്പറ്റി ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയോട് ഒരു സപ്ലിമെന്ററി ചോദ്യം ചെയ്തതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടി റിക്രൂട്ട് ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ മുസ്ലീംകളുടെ എണ്ണം ഓരോ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം പ്രാഗ്വചിച്ച് ശ്രദ്ധ വെക്കുമെന്നായിരുന്നു. അതിന് നന്ദിപറയുന്നതോടൊപ്പം എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലും സംബന്ധിച്ചും ആളുകളെ സ്ഥിരീ ഇടങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ ഒന്നുകൂടി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ മുസ്ലീംകളെ സംബന്ധിച്ച തലമുറ കളികൾ പ്രകോപിതങ്ങളും അജിററകൾ നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്തിലെ സമാധാനകാലം കഴിഞ്ഞു. ഒരു ന്യൂന പക്ഷത്തിന്, മുസ്ലീം സമുദായത്തിന്, ഭിന്നിയും അവരുടെ honour, life and property ഇവയെല്ലാം രക്ഷയുണ്ടെന്നു എന്ന കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവർ നിരന്തരമായ ആശങ്കയും ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതേപ്രകാരം വേല ഇന്ന് മലബാറിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട രാജഗോപാലാചാരി അവർകളുടെ മലബാർ സന്ദർശനത്തിന് ശേഷം ഇതിന് ഒരു അന്ത്യം വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അസംബ്ലി മതിരത്തിനുള്ളിൽ വെച്ച് വീണ്ടും ഈ സംസാരം വരാതിരുന്നെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് വളരെ മനോഹരമായൊരു അനുഭവം ഉണ്ടായി. പക്ഷേ ഈ മുസ്ലീം ലീഗുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. പക്ഷേ ഇതിൽ നടന്ന സംഭവത്തിൽ മുസ്ലീം ലീഗ് പ്രവർത്തനം യാതൊരു പങ്കും ഉണ്ടാകാതെ കഴിഞ്ഞു. പട്ടാമ്പിയിൽ നടന്ന സംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ മുസ്ലീം ലീഗിന്റെ പേർ ചില പത്രങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അന്വേഷണത്തിൽ മുസ്ലീം ലീഗിന്റെ പേരെ പ്രവർത്തനം ഉൾപ്പെടുത്തി കണ്ടുവന്നിട്ടില്ല എന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസം. നേരെ മറിച്ചു പട്ടാമ്പിയിലെ സംഭവത്തിൽ പി. എസ്. ഫി.യിൽപ്പെട്ട ചില മുസ്ലീംകളും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ അറിയുന്നത്. ഇന്ന് ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ച ഒരു മന്ത്രി ആർ. എസ്. എസ്. പ്രവർത്തനത്തിന് മെൽക്കി ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുസ്ലീം ലീഗിന് അനുകൂലമായ നയം (appeasement policy) ആണ് കാരണം എന്നു പറയുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. മുസ്ലീം ലീഗിനോടുള്ള ഇവരുടെ എതിർപ്പിന് കാരണം മെൽക്കി അസംബ്ലിയിലുള്ള അഞ്ചു മുസ്ലീം ലീഗ് മെമ്പർമാരോടുള്ള ആക്ഷേപമാണ് എന്നു വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ സ്റ്റേറ്റിൽ ഒരു സുസ്ഥിരമായ ഗവണ്മെന്റ് (Stable Government) ഉണ്ടാകുന്നതിന് ആദ്യകാലത്തു എതിരായി നടന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ സഹകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സംഗതിയാണ്. ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണം മലബാറിലെ മുസ്ലീംകൾ യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള വിചാരസങ്കല്പവുമില്ലാതെ നട്ടുനീട്ടുന്നതും ഫലപ്രസാദമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ യാതൊന്നും അവർ നടത്തുന്നില്ലെന്നും പരസ്യമായി അറിയാവുന്ന സംഗതിയാണ്. പക്ഷേ മുസ്ലീം ലീഗിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ രാജ്യമോഹപരമായ നിലയിൽ മെൽക്കി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പേരെങ്കിൽ യൂനിയൻ പാർലിമെന്റിന്റെ ഉപരിസഭയിലും രാജ് ഉണ്ടാക്കി തെറ്റിപ്പോയതും മോശത്തിൽ പറ്റുന്നവരുടെ ഒരു പരിശ്രമം ഇന്ന് നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നു ഗവണ്മെന്റിനെ തെറ്റിപ്പോയിട്ടുണ്ട് മുസ്ലീംകളുടെ നേരെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നടപടികൾ എടുക്കുവാൻ ചിലർ പരിശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ ഇന്ന് മലബാറിലും ചില പരിശ്രമങ്ങൾ

[26th December 1953] [Sri Kunhi Mohamed Shafee]

നടക്കുന്നുണ്ട്. മെൽക്കി ഗവണ്മെന്റിനോടു മെൽക്കിമാനിക്കുന്നതും യഥാർത്ഥത്തിൽ സമഹാരമനോഭാവം സകല ജനവിഭാഗത്തോടും കാണിക്കണമെന്ന ആശയം വെച്ചു പുലർത്തണമെന്നും അഭിമാനിക്കുന്ന ചില പത്രങ്ങൾ ഇന്ന് മീനമായ നിലയിൽ മുസ്ലീം ലീഗ് സംഘടനയെ തകർക്കാനുള്ള ഉദ്യമത്തോടുകൂടി മുസ്ലീം ലീഗിന് എതിരായ പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രചാരവേഷകളും സംഘടിപ്പിക്കുകയാണെന്നു വളരെ മനോഹരമായൊരു കൂട്ടി പറയട്ടെ. കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ട, രാജാജി ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ട എന്നു പറയുന്ന ഈ കളികൾ അധികാരത്തിൽ വന്നാൽ മുസ്ലീം ലീഗിന്റെയും മുസ്ലീംകളുടെയും കഥ എന്തായിരിക്കും? സർ, ഈ വക സംഗതികൾ പറയുന്നതിൽ എനിക്ക് വളരെ വ്യസനമുണ്ട്. ഈ അസംബ്ലിയിൽ ഇത്രയും ഭിന്നത നടന്ന പ്രസംഗങ്ങളിലൊന്നും സ്റ്റർക്കിയാൽ ഒരു വിഷയം അനാവശ്യമായി ഒരു മെമ്പർ ഉൾപ്പെടുത്താൻ നിവൃത്തി പറഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നുവരിക.

“ അടുത്ത ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ ആരുടെ നാട്ടിനെ സംബന്ധിച്ച കാര്യം കാണിക്കുന്ന പദ്ധതി വഞ്ചനയുടെ പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് ഞാൻ അതിന് ഉത്തരവാദിയായ മന്ത്രിയോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. കരിമ്പ്കുതിരിയിൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി എടുക്കുവാനുള്ള പ്രാദേശികവകുപ്പുകൾ വളരെ കാലമായി നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ ശരിയായ പരിശ്രമം നടത്തുന്നപക്ഷം ഇലക്ട്രിസിറ്റി എടുക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുകയില്ല എന്നാണ് വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറഞ്ഞുകേട്ട അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ പദ്ധതിയും ഉൾപ്പെടുത്തണം എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Mr. Speaker, while listening to the apologetic speeches of some of the Hon. Ministers for their doings and shortcomings, I had a feeling that I was attending to some discourses on the theory of ‘Karma’. Their argument in a nutshell was that they were the victims of circumstances and that they could not free themselves from the vicious circle. Sir, I do admit that individuals and societies are, to a certain extent, working under limitations imposed by circumstances. But the history of human progress is the history of his struggle against his environments and the extent of his success depended on his ability to overcome or to modify the surroundings. Under very adverse conditions, we may require superhuman efforts. But when conditions are such that call forth a bold and courageous initiative, if a Government meekly submits to pressure of circumstances, nevertheless it may survive, but such a Government cannot take the State to its destination.”

4-25
p.m.

“ It has been repeatedly emphasised that it is the policy behind the Budget that shapes the future of the State. If that were so, we should be very much concerned because of the lack of policy of this Government. If this Government have any policy it is the policy of drift and procrastination. The Budget is not a jumble of incomprehensible figures arranged on the debit and the credit sides. How every pie of the income is derived and how each pie is spent is of vital importance with regard to the future of the State. In other words, it is on the skilful management or manipulation of the Budget that the progress and prosperity of a State depend. Taxation is not merely a measure to gain money to the coffers of the State. Its more important concern is to strike at the root of inequality of wealth, present and prospective. No doubt, more important fields in this respect are allotted to the Centre. However, the powers of the State Government are not inconsiderable.”

[Sri M. Narayana Kurup] [26th December 1953]

"Now, the opposition has often been accused on the ground that they opposed taxation while they wanted increased expenditure on all items. I submit that this is an unfair accusation. We are not opposed to taxation *per se*. But we are very particular that the system of taxation should be governed by certain fundamental principles, that the incidence should be spread equitably and that it must be on a progressive scale according to the wealth that one possesses. This attitude of the Opposition was clearly indicated when last time the Revenue Surcharge Bill was before this House. We said that an agricultural income-tax on a progressive scale would be a much more equitable measure. While we are not inviting any fresh proposals for taxation, from the fate that has befallen to this Bill we are led to suspect the *bona fides* of this Government. Any Government will have to face various problems at a given point of time. But a Government is to be judged from the order of priority which it gives to the problems before it. It has been universally recognized that the fundamental problem before us is the agrarian problem. The Hon. Minister for Land Revenue argued ably but ineffectively a weak case to show why the agrarian reforms have not been introduced till now. But he gave away the whole case when he said that there were ample materials before the Government for a long time past. Now, he did not give one reason which I think is the main reason. That is if the Government touch this agrarian question, that will expose the Congress. We know that since we achieved Independence and the Congress assumed power, there was a great influx of new Congressmen into this organization. They came, not because they had faith in its ideologies and programmes but because they wanted to exercise a control over the policies of the Congress and water down the promises they had given to the people. How effectively they have succeeded in this can be seen from the policy of evasion and procrastination which this Government are following. Congressmen are nowadays advocating Bhoodan yagna to solve the agrarian question. I would call it rank hypocrisy for a party which commands an absolute majority in the State Legislature and a brute majority in Parliament to have recourse to Bhoodan yagna to solve the agrarian question."

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—"On a point of order, Sir. Is it parliamentary to call the ruling party a hypocritical party and the majority it has got as a brute majority?"

MR. SPEAKER :—"He has not called any hon. Member hypocritical; he has only called the party so. It is not unparliamentary."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"We often remind each other that ours is an agricultural country. Therefore, it follows that our economy must be geared to agriculture and the villager must be the pivot of our planning. We have inherited a very bad legacy from the foreigner, because the Britisher's policy was the exploitation of villages by cities. Our budget always had an urban bias about it. We know that India is now poor because

[26th December 1953] [Sri M. Narayana Kurup]

she has been exploited by the foreigner. Villages today are poor because they are exploited by cities. Therefore unless we give an agricultural bias to our budget, all our talk of rehabilitating the villages and making this country prosperous will be of no avail. If we analyse the budget figures, we can find that what has been spent on villages and rural areas is much less than what has been drained from those areas. When we give to a particular sector much less than what we take from it, it is common knowledge that that sector will necessarily get impoverished. That is the state of our villages today. Therefore unless our budget allotment and expenditure are directed to improving the condition of villages, all our efforts will be in vain. We exploit the villages in a two-fold way. We take more from them and attract the villagers to spend all their money in cities. For a good hospital or a good educational institution or a cinema, the villager has to go to the city. Even our agricultural colleges are situated in cities. If we do not take bold steps to change this pattern of society, I do not know how we are going to prosper. I wish that in the coming budget at least, a more encouraging effort will be made keeping in mind this view of our future. Thank you, Sir."

* SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர் களை! வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள காடுகளில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு அனுமதிச் சீட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் வட ஆற்காடு ஜில்லா செங்கம் தாலுகாவிலுள்ள சேந்தமங்கலம் கிராமத்திய ஆடு மாடுகளுக்கு ரேஞ்சர் அனுமதிச் சீட்டுகள் கொடுக்க மறுத்துவிடு கிறார்கள். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். 4 35 p.m."

"வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக சர்க்கார் 2,40,000 ரூபாய் சாங்ஷன் செய்தார்கள். ஜில்லா கலெக்டர் உணவு கமிட்டிக் கூட்டத்தில் எல்லா அங்கத்தினர்களையும் கலந்து செய்யவேண்டிய வேலைகளுக்கு சர்க்கார் முக்கால் பங்கும் கிராமத்தார்கள் கால் பங்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் முடிவு செய்தார்கள். பிறகு இந்த முடிவை மாற்றி சர்க்கார் பாதியும் கிராமத்தார் பாதியும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னதால் வேலை செய்வதற்கு கிராமத்தார்கள் முன்வரவில்லை. ஆகையால் சர்க்கார் முக்கால் பங்கும் கிராமத்தார் கால் பங்கும் கொடுத்தால் போதுமென்று முடிவு செய்யவேண்டும்."

"நிலம் அடமானத்திற்காக விண்ணப்பங்கள் ஏராளமாக தாலுகாபீஸ் களில் பாக்கி இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாக பைசல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்."

"ஜில்லா கலெக்டர், கம்மர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீஸர், இவர்கள் சிப்பந்தி களையும் ஜில்லாவில் எந்த பொதுநல வேலைகளுக்காகவும் நன்கொடை வசூலிக்க சர்க்கார் அனுமதிக்கக்கூடாது. அப்படி அனுமதித்தால் ஜில் லாவின் நிர்வாகம் பாதிக்கப்படும். உதாரணமாக வட ஆற்காடு ஜில்லா வில் சேல்ஸ் டாக்வில் துண்டு விழுந்த 5 லட்சம் ரூபாய் சரியாய் கவனித் திருந்தால் துண்டு விழுந்திருக்காது."

"தக்காவிக் கடன்கள் வழங்குவதில் லஞ்சம் வாங்குவது சர்வ சாதாரணமாய்விட்டது. இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்."

"நான் சென்ற வருஷத்தில் பட்ஜெட்டின் பேரில் பேசும்போது வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் கூட்டுறவு பவர் பம்பு சொஸைடி ஒன்று இருப்பதாயும், அந்த சங்கம் விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான இன்ஜின்களை கொடுத்து உதவி செய்ததென்றும், இதைப்போன்று மற்ற ஜில்லாக்களிலும் சங்கங்கள் வைத்து உதவிவேண்டுமென்றும் பேசினேன். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் கூட்டுறவு ஸ்போரிலும், பவர் பம்பு சொஸைடியிலும் 16,00,000 ரூபாய்

[Sri N. Paramasiva Udayar] [26th December 1953]

இன்று தெருக்களில் சாப்பிடக்கூட வழியில்லாமல் பிச்சை எடுக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பின்னர் அந்த இடத்தைப் போய்ப் பார்த்தபோது இந்த மரம் இரண்டு சுமைகூட வெட்டுவதற்கு லாயக்கில்லாததாயிருந்தது. அதன் மேல் உண்மை சொன்ன கிராம முன்ஜீப் வில்லேஜ் ஆபீசர் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஆனால் தாசில்தார், தப்பு செய்த கர்ணம் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் பின்னர் நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டுவிட்டனர். ஆனால் அந்த அபராதத் தொகை மட்டும் அரசாங்கத்திற்கு சென்றுவிட்டது; அவன் பிச்சை எடுக்கிறான். இவ்வாறு பொய் சொல்வதற்கு காரணம் இன்று வில்லேஜ் ஆபீசர்களுக்கு மாதம் ரூ. 23 கொடுக்கப்படுவதே. அவர்களுக்குப் போதுமான சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகையால் அவர்களுக்கு குறைந்தது ரூ. 30-வது சம்பளம் கொடுத்து, அவர்கள் நல்ல மாதிரி நடக்க சர்க்கார் கவனிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

5-03
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, to-day's debate on the Appropriation Bill followed the pattern of a general discussion on the budget. Hon. Members who participated in the discussion to-day raised various points relating to their constituencies. Not that they are not entitled to do so. In discussing an Appropriation Bill, hon. Members can refer to any matter they want to. But I think that we should observe some conventions in regard to the general debate on the budget, the debate on various Demands, and then finally the debate on the Appropriation Bill. If we repeat the same matters at all stages of the budget debate, then it becomes dull and a little bit stale. It is not surprising, therefore, that we see only empty benches here now. Therefore, it is better that during the discussion on the Appropriation Bill, hon. Members, instead of referring to the various grievances relating to their constituencies, discuss general policies. But since some hon. Members could not participate in the general discussion, perhaps they thought they could take this opportunity to ventilate their particular grievances.

" Sir, in considering the Appropriation Bill, we have to take notice of the financial circumstances and conditions prevailing when we passed the previous Appropriation Bills into Acts. At that time, even though this House was giving sanction to the Government to draw large sums of money to the tune of several crores of rupees, it was not as if there were resources available to meet all those commitments. When we passed the previous Appropriation Bills, we were hoping that somehow money would come, and that we would be able to meet our commitments. That was the condition prevailing when we passed the previous Appropriation Bills. I would like to refer hon. Members to the state of affairs prevailing when we took up office in April 1952. At that time, we started with a minus cash balance of Rs. 442 lakhs. When I presented the budget in March last, I estimated that we would be closing with a minus bank balance of Rs. 919 lakhs. But it was not limited to Rs. 919 lakhs. It went much farther than that. Fortunately for us, and thanks to the Central Government, the Central Government came to our assistance. In March 1953 when the financial year ended, the Central Government gave us assistance by way of ways and means loan to the extent of Rs. 17 crores, so much so, we started the present financial year in April 1953 with a bank balance of about Rs. 36 lakhs. But during the

[Sri C. Subramaniam] 26th December 1953]

six months of this financial year and during that period of transition when our State was being partitioned, we were in much greater difficulties with reference to our ways and means position. It is only in that context the Government of India, considering the difficult period we were passing through, offered assistance by way of ways and means accommodation to the tune of Rs. 1½ crores per month for three months, that is, Rs. 4½ crores. It is with reference to this amount some hon. Members, who were ill-informed, were raising points here that even though the Government of India offered us assistance to the tune of Rs. 4½ crores, this Government did not avail themselves of that offer, and only a sum of Rs. 75 lakhs was drawn from the Central Government. That is not a fact. On the other hand, for the ways and means accommodation, the Government of India, under their scheme, gave us Rs. 10,47,00,000. Out of this amount Rs. 6,12,00,000 were due to us being our share of the income-tax, excise duties, and a few other items. The major amount of this Rs. 6,12,00,000 which was due to us being our share of the income-tax, would have become payable only now, but it was paid in advance. So also our share in the Union Excise Duties. So, as far as this sum of Rs. 6,12,00,000 is concerned, we can say that it is an amount due to us. The only thing is that it was paid in advance. That is all. Even deducting that, we have taken Rs. 4,35,00,000 for our ways and means accommodation. But we did not stop there. We have been spending neither within the Rs. 4½ crores nor within the amount of our income from revenues. As a matter of fact, we were spending much more on capital expenditure, on famine relief, and on partition of the composite State. So much so, when the State was partitioned, and our composite account was closed, in addition to Rs. 4,35,00,000, the Central Government had to give us assistance to the extent of Rs. 10,33,00,000. Therefore, on the whole, apart from the advance payment, a sum of Rs. 14,68,00,000 was given to us by the Central Government by way of accommodation to meet our ways and means position. Therefore, if hon. Members were to say that we did not take advantage of the offer made by the Central Government to the extent of Rs. 4½ crores and that we drew only Rs. 75 lakhs out of that sum, I should say that it is a statement made out of sheer ignorance or somebody must have given them information which was totally untrue. I must tell the hon. Members of this House that not only did we draw this sum of Rs. 4½ crores, but in addition to that the Central Government was pleased to give us an additional sum of Rs. 10 crores. So much so, we have drawn not Rs. 4½ crores but a sum of Rs. 14½ crores and more.

5-10
p.m.

" Sir, there was an opinion prevailing in this House as well as in certain other sections outside that there was some conflict between the Central Finance Ministry and the State Finance Ministry. I do agree there was a certain difference of opinion. Because of the large gap for which the Central Government had to give assistance, the Central Minister for Finance was under the impression that we were running away from the Plan, that we were not adhering to the Plan and that we were spending outside

[Sri C. Subramaniam] [26th December 1953]

the Plan. As a matter of fact, that doubt was specifically expressed to me by the Central Finance Minister. I assured him that there was no such thing, that we were strictly adhering to the Plan and our difficulties arose because of the famine conditions prevailing in the country and our revenue income falling to a great extent, and on the expenditure side we had to incur greater expenditure for famine relief works. Therefore, I placed before him facts and figures with reference to our income, the expenditure that we were incurring with reference to the various projects that we have taken up under the Plan and also with reference to the expenditure we have been incurring on the revenue side. He was more than satisfied that we were not only adhering to the Plan, but were also working the Plan to the best of our abilities, and when compared to the other States we were not falling behind any other state. On the other hand, in a way, I am prepared to take the credit for the fact that we were working the Plan in a slightly better way than other States. I am not finding fault with other States when I say this. I only want to assure the hon. Members of this House that we were working out the various schemes, chalked out in the Plan, and according to the Plan quite efficiently too. Once the Central Finance Minister was satisfied that we were not squandering our moneys, we were spending the money within the Plan and according to the Plan and that our difficulties arose because of famine conditions prevailing in our State, he came with generous and large-scale assistance to us. That is why he gave us assistance to the extent of Rs. 17 crores towards the end of 1952-53 and gave us further accommodation to the extent of Rs. 14,68,00,000 during this half year of 1953-54. I want to assure hon. Members that we were quite vigilant and that we were not throwing away opportunities offered to us. On the other hand, if there has got to be any accusation, it should be that we have taken more money from the Centre, more than what they were prepared to offer at any time. If that is an accusation, I am prepared to plead guilty to that charge. But I must say that conditions that prevailed here necessitated our drawing such a huge sum from the Central Government. As we were able to get through these critical 18 months, our Government can be proud of their achievement that in spite of great difficulties and financial stringency which we were undergoing, we did not slow down one single major project. We went through all these projects at the same pace and this Government can take credit for that. This was possible mainly because we were able to convince the Central Finance Minister that our projects were being carried out quite efficiently and economically and that it was the duty of the Central Government to support and give assistance to any particular State Government when it was in difficult circumstances under famine conditions, so that the State Government may tide over their difficulties. Let me take this opportunity to express openly our thanks to the Central Government for giving us this large and generous assistance during our difficult days. As compared to that, if you look at the budget which I have presented, you will find that we are in a fairly comfortable position.

[26th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

When I presented the budget during last March, some were under the impression that I have been able to balance the budget. In my budget speech even then, I pointed out that on the revenue side our budget was balanced but on capital expenditure side we were deficit to the extent of Rs. 16 crores. We did not know where we would be getting that amount from. Fortunately, we have tided over the difficult period with the assistance of the Central Government. After 1st October 1953, i.e., after partition, whatever difficulties and whatever problems might have been created by the partition of the State, one thing I am able to say and that is, financially we are much better off, thanks to the success of the loan which we floated. When we floated the loan of Rs. 5 crores, even optimistic and well-meaning critics of the Government said that it might have been all right in the previous years, but in the present year, the loan of Rs. 5 crores was a bit too much for the Government of Madras. But we took courage, we had trust in our people and we appealed to them that this loan was necessary even though partition was pending, and that people must give generous assistance to the Government of not only the residuary area, that is Madras, but also for the Andhra section. Sir, the response was something miraculous and unparalleled in the history of any State finance or Central finance. When we asked for Rs. 5 crores, we were able to get Rs. 10½ crores. In the Development Council meeting which I had the opportunity to attend during the month of October, this matter was raised and the loan policy of the Madras Government was put forward as an example which should be followed by the other States also. Because of the phenomenal success of the public loan and the trust which the people had in this Government which was exhibited beyond doubt by their subscribing to this loan so generously, we were able to get a sum of Rs. 10½ crores. After paying off the loan which was due this year, for the Madras State alone after partition, we were credited with an amount of Rs. 6 crores and 18 lakhs. As we were able to start with this amount of Rs. 6,18,00,000, we would find that our budget is balanced not only in respect of the revenue expenditure, but also in respect of the capital expenditure. So much so, instead of beginning the year with a minus cash balance, we will be able in the next year with a plus cash balance of Rs. 45 lakhs. If hon. Members who are interested in the State finances take the trouble of going through critically the difficult days we were passing through these 18 months and more, I am sure they will not blame the Government for anything. On the other hand, they will have at least a word of praise and admiration and say that we have managed the difficult period somehow or other. I am sure that any unprejudiced critic would come to this just conclusion. But, I am not here to satisfy those people who are mentally prejudiced against this Government or against any particular individual. I cannot remove that prejudice and it is not possible to remove that prejudice by anybody, and I am not concerned with them. I am concerned with other people who would look at things quite justly. I am concerned with the people outside who will come to know the real state of affairs and the real

[Sri C. Subramaniam] [26th December 1953]

difficulties which we were passing through these 18 months and how we have managed them. I have absolutely no doubt in my mind that their judgment will be in our favour and I am satisfied with that. I am not at all concerned or affected by individual criticisms made with a prejudiced mind.

5-20
P.M.

"That is why I say this Appropriation Bill is an appropriate one. When we pass this Bill, it is with the hope that money will be coming not from somewhere but from definite, solid resources. We have got resources on hand and we will be drawing from these resources. As I said, we will have a small bank balance also—45 lakhs of rupees—to start with next year. We have approved of the Budget and so it is practically closed. We have got only to pass this Bill formally.

"Sir, it has not been possible for me to answer all the points made by hon. Members. I do not say they are not important; They are important enough but they cover almost the entire range of Governmental activity and if I attempt to meet all those points, I shall be only wasting the time of the House, since I will not be able to finish my speech within the allotted time. I am, however, sure that hon. Members who have raised these points will believe me when I say that they will be carefully looked into and whatever that is possible will be done. Sir, in this connexion, an accusation was made that so many suggestions had been made and nothing had been done. In answer to this accusation, I would like to point out that where we were not able to do anything it was because of the difficult circumstances which I have just now disclosed. We were passing through these difficulties and I was not prepared to disclose the entire and full picture even to hon. Members earlier because of a fear that they would begin to despair of the future and become desperate. Therefore, without making hon. Members share that anxiety, we have been carrying on making every attempt possible to get over the financial crisis we were facing. We are now on safe ground and I hope we will continue to be on safe ground in future also. So, with that assurance, I would request hon. Members to excuse me if I did not touch upon the various points they raised.

"Sir, while I am unable to refer to the various points in detail. I think I owe an explanation to the hon. Member, Mr. Appu with regard to the Zonal System in so far as it affects Malabar. I can very well understand his feelings that Malabar should be segregated and treated in a completely different manner altogether. But, may I point out to him also that Malabar is treated that way not only with reference to the Zonal System but also in the matter of informal rationing? Informal rationing obtains in Malabar district only and nowhere else. It is only in Malabar that we give seven ounces of rice and five ounces of other grains by way of rations, at controlled price through fair price shops. I hope with the supply of this quantity of grains at controlled price through the fair price shops, we will be able to have control over the open market price also to a certain extent. I may assure the hon. Member

[26th December 1953] [Sri C. Subramaniam]

that we will watch the situation and that if anything alarming takes place and if we are advised that by opening up Malabar along with other districts we will be able to solve the problem, I will not hesitate to do so. But I am advised and I have also come to the conclusion that it will not be safe to do so now. It will be a risk which we cannot afford to take at the present moment. That is why we are moving with caution and are not willing to remove the various restrictions obtaining in that district. On the other hand, we will be the first to remove them the moment it is safe to do so. I may also point out here that the Zonal System operates only in respect of rice. As far as millets are concerned the whole State is treated as one zone. There is absolutely no restriction on the movement of millets. I hope this fact will give some satisfaction to my hon. Friend. I may tell the House for its information that this restriction on the movement of millets will be removed shortly in the whole country. So it is a thing not confined to Madras alone. There will be no restriction on the movement of millets from one State to another and I am sure Malabar will also benefit by this step. After all, Malabar cannot always depend upon rice. It should be prepared to take other foodgrains also and get itself accustomed to other kinds of food than rice. When the restriction on millets is removed, I hope, as I have said already, Malabar will greatly benefit and we will also be able to tide over the food crisis. When any special difficulties arise, I may assure hon. Members from Malabar, I will take special care of it because it is particularly deficit and also over-populated. We have to be on the watch and alert. I once again assure them that I will take all necessary steps to see that the people of Malabar do not suffer by either an increase in price of grains to an abnormal level or failure of supply of foodgrains through the fair price shops. I hope Members from Malabar will have some confidence in me and the Government and trust us. We will do whatever is possible under the circumstances.

"With these words, Sir, shall I appeal to hon. Members to pass this Appropriation Bill unanimously, without a division and without a dissentient voice?"

SRI K. T. KOSALRAM:—"மந்திரி அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பண வசதி பெற்றுள்ளதாகச் சொன்னார்கள். இவ்விஷயத்தை தெளிவுபடுத்தவேண்டும். பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தால் மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வீதம் 4 மாதங்களுக்கு 4 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் ராஜாங்க சர்க்காருக்கு கொடுப்பதாக சொல்லியிருந்தார்கள். அந்தப்படி இந்த அரசாங்கத்தார் திட்டம் சமர்ப்பித்தார்களா? அப்படி சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தால் திட்டப்படி 4 கோடி ரூபாய் வாங்கப்பட்டதா? இதுபற்றி மந்திரி அவர்களே விளக்கச் சொல்லுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I have nothing to say, Sir."

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1953, be taken into consideration at once.'"

The Motion was carried.

[26th December 1953]

Clauses 2, 1 and the Preamble and the Schedule were separately put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1953, be passed into law.'

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1953, be passed into law.'

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

MR. SPEAKER :—" We are going to meet next only in the New Year. I wish all hon. Members a happy New Year." (Cheers.)

"I adjourn the House to meet again on Monday, 4th January 1954, at 11 a.m."

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Administration Report of the Madras City Improvement Trust for the year 1952-53.

2. G.O. Ms. No. 3240, Public (Services), dated the 17th December 1953, regarding the exclusion of the Disciplinary cases enquired into by a Judge of the High Court from the purview of the Madras Public Service Commission. [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

FIFTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

14th, 15th, 17th to 19th, 21st to 24th and 26th December 1953

Volume X (Nos. 1 to 10).

Adhesive gum—	
Question re expenditure on purchase of — for election purposes ..	705
Adityan, Sri S. T.—	
Demand for Grants for the second six months of 1953-54 re ..	710-712
Education	
Adjournment Motion re—	
Carrying of knife, advocate of Sri M. V. Ramaswami ..	80
Keelangan Party's leader, to his followers	87
Communal tension in Pattambi	87
Leasing of cultivable waste lands for fugitive cultivation in North ..	87
Malabar	87
Prevalence of cholera in Ponnani and Walluvanad taluks	88
Advertisements—	
Question re names of dailies to which Government are given ..	143
Agricultural Department—	
Question re number of Gannetted Offices belonging to backward ..	621-675
Classes, in —	
Agricultural depot—	
Reason for shifting of — at Payyanur, North Malabar	234-235
Agricultural implements—	
Question re stocking of pumpsets at taluk headquarters	56-57
Agriculture and Fisheries—	
Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re — ..	727-732
Alvarar, Sri—	
Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Harijan ..	607-608
Uplift	
All-India Siddha Medical Protective Association—	
Question re receipt of resolution passed by —	220
Ammonium sulphate—	
Question re sale of	202-203
Anantha Pai, Sri T.—	
Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on ..	152-155
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Harijan ..	597-598
Uplift	
Andhra State—	
Question re Boundary Commission to go into Chittoor dispute, ..	207
appointment of	

A—cont.

PAGES

Amiens— See Irrigation.	
Anthony Pillai, Sri S. C. C.— Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953 Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on ..	809-819 343 349-366
Condolence resolution re death of Sri V. I. Muniswami Pillai and Sri T. S. S. Rajan	2
Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Labour including Factories	752-755
Appropriation Accounts for 1950-51— See Papers laid on the table of the House.	
Appropriation (No. 2) Bill, 1953— See Bills.	
Appu, Sri A.— Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953 Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on ..	835-837 197-201
Aranganathan, Sri K.— See Questions and Answers.	
Ardhanareswara Gounder, Sri K. S.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Education	700-701
Ardhanari, Sri T. S.— Demand for grant for the second six months of 1953-54 re General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration	475-477
Artesian wells— See Wells.	
Arumugam, Sri S.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift	637-638
Arumugam, Sri R. S.— Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on ..	278-281
Arumugam, Sri S. R.— Demands for Grant for the second six months of 1953-54 re — Harijan Uplift Irrigation	617-618 536-537
Assistant State Prosecutors— Question re number and appointment of	393-395
Ayyaru, Sri A.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Education	712-713

B

Belakrishnan, Sri V.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re— Education Land Revenue See Questions and Answers.	721-723 407-410
B.C.G. vaccination— Question re— Introduction in Madras State Number of centres chosen for experiments	305 4-5

B—cont.

PAGES

Beedi and tobacco curing industry— Question re implementation of recommendations of Dr. B.V. Naraya- naswami Naidu regarding	207-208
Beedi industry— Question re— Reorganization of Special legislation for the development of	226-227 135-136
Beedi workers— Question re Conference in Madras to discuss the grievances of	126-127
Beggars— Question re statistics re—in Madras State	232-233
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.— Cotton Transport Act, 1923, amendments to notifications under the Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Agricul- ture and Fisheries	103-108 110-737 747-751
Bharat Scouts and Guides (Madras State)— Question re grant to—	130-131
Bills— Appropriation (No. 2) Bill, 1953— Considered and passed into law Message from the Governor re Contingency Fund Bill, 1953—Message from the Governor re Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1953— Considered and passed into law	803-852 802 320 99-101
Board of Industries— See Committees.	
Boundary Commission— See Andhra State.	
Bridges— Question re— Chethuvai bridge, Ponnani taluk, shifting of Construction of — across the Coleroon in Tiruchirappalli district, diversion of materials purchased. Construction of — at Tirur Construction of — over Kottar Ferry, Malabar	677-678 401 311-312 462-463
Budget for the second six months of 1953-54— General discussion on Presentation of	147-201 233-234, 321-379 35-41
Bund— Question re construction of — for Kondanchira at Kondotti (South Malabar)	304-305
Burial grounds— Question re Provision of—for Harijans	208-210
Buses— Question re grant of permission to ply between Ottapalam and Karimpuzha.	24
Business of the House— Change in the order of	737

PAGES

Cement factory at Madukkarai— Question re arrangement for stopping cracks emanating from — ..	216
Chadayan, Sri M.— Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on ..	179-181
Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift	590-591
Chellathurai, Sri P.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation. ..	545-548
Chinnaswami Naidu, Sri V. S.— Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953	529-531
Chinnathambi Thevar, Sri M.— Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation. ..	529-531
Chokkingam Obettiar, Sri AR. A. RM.— Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953	529-531
Cholera— Adjournment motion re Prevalence of — in Ponnani and Walluvanad taluks. ..	94
Question re outbreak of — in Ponnani taluk	303-306
Chucklers— Question re— Grant of certain facilities to —	303-304
Population and Gazetted officers of the community in Madras State	322
City Improvement Trust— See Papers laid on the table of the House.	
Clerks— See Government servants.	
Coal industry— Question re warding of slump in —	26-27
Colleges— Question re Government College, Kumbakonam, number of candidates admitted into, in 1953-54	92-94
Commercial Taxes Department— Question re recruitment of clerks from Revenue and Registration departments	787
Committees— Board of Industries, election to	98, 582
Parolekar Committee Report, allotment of a day for discussion of ..	96
Privileges Committee, election to	27-28, 474
Public Accounts Committee, election to	34-35, 320
Public Accounts Committee Report, consideration of	110-111
Rules Committee (new), appointment of	657-658
Communal tension— Adjournment motion re — in Pattambi	97

PAGES.

C—cont.

Communist prisoners— See Prisoners.	
Community Project Schemes— Question re— Expenditure on in Malabar and South Kanara	212-214
Extension of—	305-306
Selection of a centre in South Arcot district	76-77
Condolence Resolution re— Death of Sri V. I. Muniswamy Pillai and Dr. T. S. S. Rajan ..	1-2
Congress Session at Nanai Nagar— Question re deputation of State Police Officers to —	211-212
Constitution of India— Question re proposal for the amendment of —	773-776
Contingency Fund Bill, 1953— See Bills.	
Contractors— Question re number of Harijans selected as (Public Works Department) —	788-789
Co-operative societies— Question re— Beedi Co-operative Society, Limited, Kondotti (South (Malabar), working of	304
Handloom weavers' formation of	316-317
P.C.O. Society, Kunnangalam State aid to the	668-669
P.C.J. Society—Memorandum from retrenched staff for provision of employment	577
South India Co-operative Insurance Society, mismanagement of. ..	24-25
See Motor Vehicles.	
Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1953— See Bills.	
Corruption— See Government servants.	
Cottage Industries— Question re development of in Mainad areas, Special Officer's Report re —	469
Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1948— See Papers laid on the table of the House. ..	
Cotton Transport Act, 1923— Amendments to notifications under the —	102-110
Courts— Question re Munsif's Court at Perambra, opening of a	87
See Undi collections.	

D

"Dalmiapuram"— Question re representation to change the name of—into "Kallakudi" ..	13-15
Dangerous weapons— Adjournment motion re carrying of knife, advocacy of Sri E. V. Ramaswamy, Dravida Kazhagam Party's leader, to his followers ..	96
Deivasigamany, Sri S.— Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on ..	245-247
See Questions and Answers.	

D—cont.

Demands for grant for the second six months of 1953-54—	
Administration of Justice	767
Agriculture and Fisheries	737-752
Capital outlay on Civil Works	770
Capital outlay on Electricity Schemes	770
Capital outlay on Industrial Development	770
Capital outlay on Irrigation	770
Capital outlay on Road Transport Schemes	770
Capital outlay on Schemes of State Trading	771
Change in the order of—	
Civil Works—Establishment and Tools and plants	583
Civil Works—Grants-in-Aid	768
Civil Works—Works	768
Community Development Projects	768
Commuted Value of Pensions	769
Compensation to Zamindars	771
Co-operation	770
District Administration and Miscellaneous	768
Education	767
Electricity	688-736
Excise	769
Famine	768
Forest Department	769
General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration	768
Harijan Uplift	444-457
Heads of States, Ministers and Headquarters staff	475-499
Industries and Cinchona	583-658
Irrigation	766
Jails	768
Labour including Factories	499-553
Land Revenue	767
Loans and Advances by the State Government	752-765
Medical	406-444
Miscellaneous	771
Motor Vehicles Acts—Administration	767
Pensions	769
Order of-for discussion	768
Police	769
Public Health	408-404
Registration	767
Road Transport Schemes—Working Expenses	767
Stamps—Administration	768
State Legislature	769
Stationery and Printing	768
Veterinary	767
Departmental Tests—	
Question re Telugu language tests for Government servants of residuary Madras State	76
Deputy Collectors—	
Question re number of Scheduled caste candidates selected as —	144-145
Deputy Speaker—	
Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on	236, 240
	247, 284, 335, 336, 340, 349, 373, 379
Deputy Tahsildar—	
Question re appointment of Headquarters—in South Arcot district	682-683

D—cont.

Dharmalingam, Sri M.—	
Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953	822-823
Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on	276-278
Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift	621-623
District boards—	
Question re—	
Appointment of Special Officers for —	32-33
Holding of elections to —	788
See Papers laid on the table of the House—	
District Planning Board—	
Question re constitution of for Malabar	20-21
District Treasury, South Kanara—	
Question re amount involved in defalcation in —	577-578
District Welfare Officers—	
Question re appointment of Harijans as —	80-82
Doraisami Gounder, Sri A.—	
Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on	242-245
Drains—	
Question re provision of (covered) in Kozhikode Municipality	312
E	
Economic Adviser to Government—	
Question re abolition of the post of —	398-399
Education—	
Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re—	688-736
Parulekar Committee Report on Modified Elementary Education Scheme, allotment of a day for discussion of	96
Question re Modified Scheme of Elementary Education, introduction of, in Fisheries Elementary Schools	307-308
Educational institutions—	
Question re names of (private) taken over by Government	400-401
Elections—	
Question re—	
Adhesive gum for election purposes, expenditure on purchase of	795
Allowances to certain teachers in North Malabar for election duties, non-payment of	78-80
Completion of to Panchayats	558-561
Non-introduction of the secret ballot system in the — to Puzhathi Panchayat Board	86
Electoral rolls—	
Question re cost of revision of for 1952	92
Electricity—	
Question re—	
Out in supply of in Malabar area, invitation of workers to the Tripartite Conference in Malabar	210-211
Firebricks for boilers of certain power stations, purchase of	389-390
Hydro-Electric System, Mattur, retrenchment of workers in	287-289
Levy of surcharge on ryots for consumption of —	314
Supply of — to Badagara, Budget provision for	218
Supply of — to Madurantakam taluk, execution of scheme	671-673
Supply of — to villages	782-783
	308-309

	PAGES
E—cont.	
Mumalai, Sri T. P.— Demand for grants for the second six months of 1953-54 re Labour including Factories	757-759
Epidemics— Question re statistics re attacks and deaths due to —	28
Estates— Question re Employees in Koothalai Estate, number and scale of pay of	30-31
Estate Abolition Act— Question re Shrotriyam villages converted into ryotwari villages, number of	793-794
Ex-servicemen— Question re assignment of land to the — of Ariyalur	141-42
F	
Fair price shops— See Food.	
Famine— Question re distress relief measures in Manappuram, Ponnani taluk	136-137
Fieldmen— Question re number of in the State	678-679
Finance Accounts for 1950-51— See Papers laid on the table of the House—	
Firebricks— See Electricity.	
Firing incident— Question re in Mattanchery	397
Five-Year Plan— Question re— Date of coming into operation in Madras State Expenditure on the printing and publishing of — Major irrigation projects in Tiruchirappalli district included in — Progress report to M.L.A.'s re implementation of —	301 783-784 120-123 117-118
Flood relief— Question re expenditure on — in Malabar	301-302
Floods— Question re — Ameliorative measures taken in connection with — in the Cauvery, Coleroon and Bhavani during August 1953 Grant of house-sites to Harijans affected by — in Malabar Relief measures in South Kanara district	231-232 399-400 317-318
Food— Question re— Fair price shops in rural areas of Chingleput district, discontinuance of rice supply through Ration shops in Chevayur firka, Kozhikode, abolition of	383-385 796-797

	PAGES
F—cont.	
Forest Department— Question re — Suspension of Gazetted Officers in — for corruption	92-93
Forests— Question re— Coupe cutting in South Arcot district, income from Income from and expenditure on — in South Arcot district Purpose of coupe-cutting in the — of Gingee taluk See Lands.	216-217 27-28 665-668
G	
Ganapathy, Sri T.— Demand for Grant for the second six months for 1953-54, re Land Revenue	431-432
Gazetted Officers.— Question re number of — belonging to Backward Classes in the Agricultural Department	674-675
General Sales Tax Amendment Ordinance, 1953— See Papers laid on the table of the House.	
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration— Demand for grant for the second six months of 1953-54 re	444-457 475-499
Gingee Fort — See Tourists.	
Gopala Gounder, Sri V.— Demand for grant for the second six months of 1953-54 re — General Sales Tax and other taxes and duties administration Irrigation	480 506-508
Gopalakrishnan, Sri P. K.— Budget for the second six months of 1953-54, discussion on Privilege motion re leaderette in the Dinamani characterising a Member's speech as "Maranavastha" speech	237-240 473
Gopala Menon, Sri N.— Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Land Revenue See Questions and Answers.	417-419
Gopalan, Sri K. P.— Demand for Grants for the second six months of 1953-54 re Labour including Factories Short-notice questions, non-waiver of notice by Ministers See Questions and Answers.	752, 759-61 685
Gopalan Unni, Sri K. C.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation. See Questions and Answers.	535-536
Government Hospital Workers Union (Madras)— Question re memorandum from —	12
Government Servants— Question re clerks having undergone Revenue Inspector's training in Tiruchirappalli district, number of	575-576

G—cont.

PAGES.

Government Servants—cont.

Question re—cont.

Clerks, holding of examination to regularize the services of ..	305-307
Lower division clerks in Pudukkottai, temporary promotion of ..	18
Provincial Last Grade Government Servants' Associations' ..	321-323
Conference at Cuddalore, resolutions passed at ..	92
Public Service Commission candidates ousted, salary of, on ..	92
reappointment ..	92-93
Suspension of Gazetted Officers in Forest department for corrup- ..	92-93
tion ..	

See Last Grade Service.

See Medical Concessions.

See Secretariat.

Govindan, Sri G.—

Demand for the second six months of 1953-54 re Land Revenue ..	425-427
--	---------

Govindasami Nayagar, Sri A.—

Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on ..	281-284
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re— ..	
Irrigation ..	543-545
Land Revenue ..	433-434
	443

Guineaworm attacks—

Question re number of — in South Arcot district ..	143-144
--	---------

H

Handcarts—

Question re restrictions on Rickshaws and — re the use of certain ..	296-297
roads in the City ..	779-781

Handloom Weavers—

Question re relief granted under Ryan Scheme ..	580
---	-----

See Co-operative Societies.

Hanumantharaya Gounder, Sri A. K.—

Demand for grant for the second six months of 1953-54 re ..	
Irrigation ..	541-542

“ Harijan Day ”—

Question re expenditure on celebration of — ..	34
--	----

Harijan Uplift —

Demand for Grant for the second six months of 1953-54, re — ..	583-588
--	---------

Harijans—

Question re— ..	
Appointment of — as District Welfare Officers ..	80-82
Grant of house-sites to — affected by floods in Malabar ..	399-400
Grant of house-sites to — in Malabar ..	299-300
Grant of residential scholarships to — students ..	386-389
Provision of burial-grounds for — ..	208-210
Stoppage of book-grants to Harijan students in Corporation ..	77-78
schools ..	

See Hostels.

See land(s).

Headmasters—

Question re scales of pay of — of Secondary schools ..	16-17
--	-------

Hind Kushi Nivaran Sangh—

Question re grant to ..	463-464
-------------------------	---------

H—cont.

PAGES

Hospitals and Dispensaries—

Question re—

Deaths in — in Madras state, increase in the percentage of ..	226
Erakine Hospital, Madurai, number of inpatients admitted ..	137-138
Free treatment of animals in Veterinary— ..	227-228
General Hospital, Madras, number of persons not admitted into ..	33
Government Headquarters Hospital, Cuddalore (South Arcot), ..	
bed strength in 1952 in ..	465
Government Headquarters Hospital, Kozhikode, increase in bed- ..	
strength ..	673-674
Government Hospital, Cannanore, increase of bed-strength in ..	208-207
Headquarters Hospital, Cuddalore, number of inpatients in the ..	679-680
Local Fund Hospital, Payyanur, conversion into a Government ..	
Hospital ..	297-298
Local Fund Hospital, Kundotti, South Malabar, annual ..	
allotment by Government to ..	459

Hospitals—

Question re—

Names of taluk headquarters without— ..	33
Reasons for provincialization of hospitals ..	574

Hostels—

Question re—

Number of Harijan — in Gingee taluk ..	95
Representation re opening of a Harijan — in Madras City ..	223
Number of — in Madras City ..	135

Hotel workers—

Question re appointment of Court of Enquiry to go into the con- ..	
ditions of — ..	781-783

House-sites—

Question re grant of — to persons evicted from Thandavankuppam ..	
village (South Arcot) ..	574-575

See Harijans.

Housing Scheme—

Question re subsidized industrial —, amount received from Central ..	
Government ..	21-22

Hydrogenation Factory, Kozhikode—

Question re starting — production by ..	792
---	-----

I

Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Ordinance, 1953—

See Papers laid on the table of the House.

Independence Day—

Question re expenditure on celebration of — in 1953 ..	573-574
--	---------

India Cements, Limited, Thalaiyuthu—

Question re reference of dispute in — to Industrial Tribunal ..	312-314
---	---------

Industrial dispute—

Question re settlement of — in T. P. K. Beedi Factory, Badagara ..	131
--	-----

Industrial Housing Schemes Subsidized—

See Housing scheme.

Information and Publicity Department—

Question re expenditure on maintenance of ..	395-396
--	---------

I—cont.

Insemination Centres—	
Question re number of (Artificial) — in the State	94
Iron and Steel—	
Question re number of permits granted to Emerald and Company ..	146-147
Irrigation—	
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re — ..	499-553
Question re—	
Maenkara Project, Kollengode, estimates for	146-141
Scheme to develop Mangandana, Tanjore district, execution of	310-311
Resolution of South Kanara District Irrigation Conference re — works in South Kanara	470
See Five-Year Plan.	

J

Jagannathan, Sri M.—	
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift	626-628
Jails—	
Question re—	
Number of suicides and deaths in — in South Arcot	27
Number of — visited by the Law Minister	467
Japanese Method of Rice Cultivation—	
See Rice cultivation.	
Jeevanandam, Sri P.—	
Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on. See Questions and Answers.	258-262
Judiciary—	
Question re—	
Separation of — from Executive, extension of scheme	125-126
Separation of — from Executive, introduction in Malabar and South Kanara districts	569

K

Kalyanasundaram, Sri M.—	
See Questions and Answers.	
Kanaran, Sri C. H.—	
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Land Revenue	405-407
Kandaswamy, Sri C.—	
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration	482-483
Irrigation	500-501
See Questions and Answers.	
Kandasamy Gounder, Sri P.—	
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation.	510-511
Kandasami Gounder, Sri M.—	
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation.	531-532
Kandaswami Gounder, Sri S.—	
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Land Revenue	416-417
Kannan, Sri V. K.—	
Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953	833-835
Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on.	356-358
Karuthiraman, Sri P. G.—	
Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on	159-16

K—cont.

Kattimuthu, Sri M.—	
Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift	595-597
Kerala State—	
See Linguistic States.	
Koran, Sri O.—	
Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on.	252-254
Demand for Grants for the second six months of 1953-54 re—	
Education	713-715
Harijan Uplift	612-614
Kosalram, Sri K. T.—	
Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on.	165-169
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation	532-535
Privilege motion re—	
Leaderette in the "Dinamani" characterizing a Member's speech as 'Maranavasthai' speech	471-472
Speech of Sri K. T. Kosalram caption of 'Maranavasthai' prasangam given in 'Dinamani' about—	316-320
Koya Moopan—	
Question re death of — due to starvation	318
Krishna Ayyar, Sri V. R.—	
Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953	807-809
Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on.	175-179
Demand for grants for the second six months of 1953-54 re—	
Education	703-707
Irrigation	501-504
Programme of the House, discussion on	233
See Questions and Answers.	
Krishnamurthi Gounder, Sri D.—	
Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on	194-196
Krishnan, Sri R.—	
See Questions and Answers.	
Krishna Rao, the Hon. Dr. U.—	
Bills—	
Appropriation (No. 2) Bill, 1953	823-827
Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1953	99-101
Board of Industries, election of a member to—	98
Demand for Grants for the second six months of 1953-54 re Labour including Factories	752
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, Amendment to Schedule to	761-765
101-103	
Krishnasamy Padayachi, Sri V.—	
Demand for Grants for the second six months of 1953-54 re Agriculture and Fisheries	738-740
Kunhan, Sri E. T.—	
Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift	620-621
Kunhi Mohamed Shafee, Sri —	
Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953	837-839
See Questions and Answers.	
Kunhirama Kidav, Sri P.—	
Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation	598-599
See Questions and Answers.	

K—cont.	PAGES
Kunhirama Kurup, Sri C.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation	811-812
See Questions and Answers.	
Kuppuswamy, Sri R. — Bills— Appropriation (No. 2) Bill, 1953	812-815
L	
Labour including Factories — Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re	752-755
Lakshmiipathy Naicker, Sri K. S.— Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on	256-258
Demand for Grants for the second six months of 1953-54 re Agri- culture and Fisheries	740-742
Land Revenue— Demand for Grant for the second six months of 1953-54, re	404-444
Question re — amount of remission granted in Malabar	301
Landslide— Adjournment motion re leasing of cultivable waste — for fugitive cultivation in North Malabar	87
Question re— Assignment of — in Gingee taluk	325
Assignment of — in South Kanara	33-34
Assignment of — leased out under the Grow More Food Scheme	25
Assignment of — to Harijans in Stanley Nagar, Madras	398
Assignment of — to the ex-servicemen of Ariyalur	141-142
Assignment of poramboke — to Harijans and the landless poor	165
Compensation for — requisitioned for the lignite investigation project	575
Eviction of villagers of Thandavankuppam, South Arcot district, enquiry into	575
Extent of — acquired in Thandavankuppam village (South Arcot) for lignite project	563-565
Extent of — assigned to Harijans in South Arcot district	148
Extent of — assigned to political sufferers and others	24
Extent of — assigned to the landless poor in South Kanara	669-671
Extent of — owned by the State	89
Grant of — to Harijans for house-sites in Malabar	578-579
Lease of waste — in Kuthali Nayar's Estate, Malabar, for cultiva- tion purposes	450-452
Release of — a reserved forests for cultivation purposes	26
Sivajiamma occupation of — in Gingee taluk (South Arcot), amount of fine collected for fasli 1862	484-485
Water-supply — in Kongarappathu village from Sitheri tank to	798
Landslide— Question re relief to victims of — in Mangalore taluk —	235-236
Language tests— See Departmental tests.	
Land Revenue Service— Question re change of nomenclature of 'Inferior Service' into —	129-130

L—cont.	PAGES
Law and Order— Adjournment motion re carrying of knife, advocacy of Sri E. V. Ramasamy, Dravida Kazhagam Party's leader, to his followers	6
Legislation— Question re Secretary to State —, extension of term of present incum- bent	561-563
Lignite coal— Question re use of — (Neiveli) by certain factories	793
Lignite Project, Neiveli— Question re— Administrative Officer for —	311
Compensation for lands acquired for —	317
Minerals other than coal found in the mines	319-320
Strength of staff employed in —	319-320
Lime-shell deposits— Question re investigation re — in South Kanara	229-230
Linguistic States— Question re Kerala State, posting of Special C.I.D. Police to watch the movement for	2-4
Liquor— See Prohibition.	
Live stock farms— Question re number of — in the State	571-573
Loans— Question re Four per cent loan, 1963, utilisation of	129
Local Development Works— Question re schemes sanctioned under — under the Five-Year Plan	31-32
M	
Madanagopal, Sri V.— Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on	187-190
Madayi, Payyanur Sirs— Question re development of — area	29-30
Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1951— Question re expenditure on enforcement of —	675-676
Mangalore Port Trust Act, 1953— See Papers laid on the table of the House.	
Manickam, Sri P. G.— Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Hari- jan Uplift	637
Manickasundaram, Sri M.— Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953	827-818
Manickavelu Naicker, The Hon. Sri M. A.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re— General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration	444
Land Revenue	498-497
Manivilandan Ex-Servicemen Land Colony— Question re expenditure on —	494, 434
Manjaya Shetty, Sri Y.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Irriga- tion	443
	675
	513-551

M—cont.

Market Committee, South Arcot— Question re— Nomination of members to — Permission to raise loan	
Marriages— Question re 'Self-respect' marriages, validation	
Masilamani Chettiar, Sri A. K.— Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on ..	262-264
Medical concessions— Question re extension of — to last grade servants ..	7-8
Medicine— Question re Short-term course in — ..	293
Members of the Assembly— Question re action taken on the suggestions made by — on the floor of the House ..	87-88
Menon, Dr. K. B.— Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on ..	350-352
Condolence resolution re death of Sri V. I. Muniawami Pillai and Dr. T. S. S. Rajan ..	1-2
Demands for Grants for the second six months of 1953-54, re— Change in the order of ..	583
Education ..	688-691
Privilege motion re leaderette in the Dinamani ..	
Member's speech as "Maranavasthai" speech ..	474
Public Accounts Committee, election of members to ..	34-35
Minimum Wages Advisory Board— Question re constitution of — ..	124-125
Ministers— Question re— Expenditure on free medical assistance to — in 1952-53 ..	231
Visit to Palni by Minister for Local Administration' travelling allowance for ..	467
Jails visited by the Law Minister, number of ..	568
Modified Elementary Education Scheme— See Education.	
Mogral, Sri M. S.— Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation ..	513-514
See Questions and Answers.	
Mohamed Saliah Maracair, Sri— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation ..	512-513
Moidu, Sri K.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift ..	606-609
See Questions and Answers.	
Money-lending business shops— Question re number of — owned by Marwaris and Gujarathis in Madras City ..	216
Mookiah Thevar, Sri K.— Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on ..	356-360

M—cont.

PAGES

Motor Vehicles— Question re — Driving licences cancelled in Malabar in 1952-53, number of ..	301
Number of — allotted to Prohibition department in South Arcot district ..	684
Public Carrier, permits to lorries of P.C.C. Societies in Malabar, grant of ..	25
Motor Vehicles Rules, 1940— See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles Taxation Act, 1931— See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952— Amendment to schedule to — ..	101-103
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Bill, 1953— See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953— See Papers laid on the table of the House.	
Municipal Workers— Question re dismissal of — in Fort Cochin Municipality ..	18-20
Municipal Council, Coonoor— See Papers laid on the table of the House.	
Municipalities— Question re inclusion of certain areas of Elayavur amsam, Ohirakkal taluk, in Cannanore Municipality ..	127-128
Muni Reddi, Sri M.— Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation ..	524-526
Muniawami Pillai, Sri V. I.— Condolence resolution re death of — ..	1-2
Munuswamy Gounder, Sri P. M.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation ..	508-510
Muthu, Sri V.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift ..	614-617
Muthu Koya Thangal— Question re death of — in Police lock-up at Tellicherry ..	5-7
Muthukumaraswamy, Sri M. C.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift ..	601-603
Muthuswamy, Sri A.— Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953 ..	828-829
N	
Nagarajan, Sri V. R.— Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on ..	162-165
Condolence resolution re death of V. I. Muniawami Pillai and Dr. T. S. S. Rajan ..	2
Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re— General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration ..	473-483
Harijan Uplift ..	599-600
Short-notice questions, non-waiver of notice by Ministers ..	686

N—cont.

PAGE

Nallasivam, Sri K. R.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Land Revenue	424-425
Nallaswamy, Sri B. K.— Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953	306-307
Nandanar Institution, Chidambaram— Question re— Amount paid to Founder-Supervisor of — Founder-Supervisor of —	218 309-310
Nanjappa, Sri O. A.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift	648-649
Narayana Kurup, Sri M.— Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953 Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on Privilege motion re leaderette in the <i>Dinamani</i> characterising a Member's speech as 'Maranavasthai' speech See Questions and Answers.	339-341 170-172 473
Narayanan Nambiar, Sri M.— See Questions and Answers.	
Narayanan Nambiar, Sri T. C.— Bills— Appropriation (No. 2) Bill, 1953 Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1953 Demand for Grants for the second six months of 1953-54 re Education General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration Privilege motion re leaderette in the <i>Dinamani</i> characterising a Member's speech as "Maranavasthai" speech See Questions and Answers.	342-344 99-101 696-700 483-486 472
Narayanaswamy Naidu, Sri G.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift	631-633
Non-gazetted Officers— Question re number of — given free medical treatment	324-325
Nurses' Training Centre, Kozhikode— Question re shifting of —	784-88
Objectionable matter— Expunction of — (Remarks about the Governor)	471
Official language— Question re Introduction of regional language as — for correspondence	560-571
Oil Engines— Question re number of and motor pump sets supplied in — Gingee taluk	33

P

PAGE

Paddy— Question re— Destruction of — crops by flies in Chirakkal taluk (North Malabar) Disease-resisting power of strains Co.25 and Co.26 — Fixation of selling price of — in Malabar Fixation of price in Malabar Requisitioning of (hoarded) — in Malabar	390-393 15-16 798 289-292 21
Paddy crops— Question re prevention of pest attack of on—	659-665
Padmaprabha Gounder, Sri M. K.— Demand for grant for the second six months of 1953-54, re Land Revenue	410-411
Pala, Sri L. C.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration.	451-453
Palaniandi, Sri M.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re— Agriculture and Fisheries General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration. Harijan Uplift Irrigation Land Revenue See Questions and Answers.	737-738 455-457 623-626 523-524 421-423
Palanisami, Sri N. K.— See Questions and Answers.	
Palaniswami Gounder, Sri K. C.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Education	711-12
Palaniswami Gounder, The Hon. Sri V. C.— Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on. Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re— Harijan Uplift Irrigation	327-345 583 649-658 514
Palaniswami Gounder, Sri V. K.— Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on.	273-276
Panchakabaram, Sri S.— Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation	519-523
Panchayat Board— Question re complaints against the President of Kunjavelli — Completion of elections to Baliapatam — Constitution of new — Raising the status of Kasaragod — to that of a municipality Raising the status of Namakkal — to that of a municipality Reasons for appointment of an Executive Officer to the Kollengode — Replacement of — Kutralam, Tirunelveli district, by a Township Committee	94-95 672-673 134-35 95 226 82-83 555-556
Panchayats— See Elections.	

	PAGES
P—cont.	
Panel of Charimen— Announcement re	34
Papers laid on the table of the House— Appropriation Accounts of Madras State for 1950-51 and Audit Report for 1951	41
City Improvement Trust, Administration Report for 1952-53	353
Committee on Elementary Education, Report of	201
Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1948, amendments to	41
District Board, Bellary, inclusion of certain villages within the jurisdiction of	41
District Board, Krishna, changes in the villages within the jurisdiction of	41
District Board, Malabar, changes in the villages within the jurisdiction of	41
District Board, Salem, changes in the villages within the jurisdiction of	41
Finance Accounts of Madras State for 1950-51 and Audit Report, 1951	41
General Sales Tax (Amendment) Ordinance, 1953	41
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Ordinance, 1953	111
Mangalore Port Trust Act, 1953	111
Motor Vehicles Rules, 1940, amendments to	379-380
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, amendments to	41
Motor Vehicles Taxation of Passengers and Goods, Bill, 1953	564
Municipal Council, Coonoor, supersession of	41
Preservation of Private Forests (Amendment) Ordinance, 1953	41
Private Secretary to the Governor, exclusion of post from the purview of Public Service Commission	41
Public Accounts Committee Report on the Accounts for 1949-50	41
Public Service Commission Regulations, 1950, amendment to	41
Requisitioning of Building (Andhra Area) Ordinance, 1953	41
Starred Question No. 11, further information furnished	41
State Co-operative Societies (Reconstitution and Formation) Ordinance, 1953	41
Tenants and Pannaiyal Protection (South Arcot) Rules, 1953	42
Paramasiva Udayar, Sri N.— Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953	844-846
Parthasarathy, Sri K.— Demand for grants for the second six months of 1953-54 re Education	702-706
Parulekar Committee— See Education.	
Pattas— Question re janmam pattas in Malabar district, number of	211
Pensions— Question re Political pensions, Government's view re future of	15
Periyaswamy Sri M. P.— Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift	623-629
Pests— Question re control of — affecting paddy crops in Malabar See Paddy crops.	96

	PAGES
P—cont.	
Police— Question re— Dead bodies, discovery of in Feroke Police Station limits Special Armed Police at Pattukkottai, stationing of	73-75 144
Police Firing— Question re — on agriculturists in Chidambaram taluk	71-73
Police Officers— Question re Deputation of — To Congress Session at Nanal Nagar Recognition of war service for promotion of —	211-212 468-469
Political Pensions— See Pensions.	
Pottery Training centres— Question re number of — in the State	557
Power and Cottage industries— Question re starting of — by Government	138-39
Preservation of Private Forests Act— Question re number of prosecutions under —	221
Preservation of Private Forests (Amendment) Ordinance, 1953— See Papers laid on the table of the House.	
Press Conferences— Question re discontinuance of the holding of — by Heads of Departments in Malabar	75-76
Prisoners— Question re the number of Communist — in the Central Jail, Cannanore	787-88
Privilege motion re— Leaderette in the <i>Dinamani</i> characterising a Member's speech as 'Maranavasthai' speech Speech of Sri K. T. Kosalram, caption of 'Maranavasthai' prasangam given in <i>Dinamani</i> about Wrong publication of a Member's speech in <i>Dinamani</i> dated 22nd December 1953	471-474 319-320 581-582
Privileges Committee— See Committees.	
Programme of the House— Discussion on —	233
Prohibition— Question re— Acquittal of a case in South Arcot district in 1953 Ex-toddy tappers of Kunnathur, representation from Liquor manufactured by East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Nellikuppam, quantity of Liquor permits, number issued Number of cases filed and acquitted in South Arcot district Sweet toddy tapping, number of licences granted in Erode taluk.	460 222 467-468 314 129-130 312
Prohibition Act— Question re number of arrests and convictions under — in Salem district	557-558
Prohibition Committees— Question re— Constitution and duration of District and Taluk— Object of periodical meetings of —	217-218 318-319

Public Accounts Committee—]
See Committees.

Public Service Commission—

Question re Examinations in 1953-54, applications and fees received for 351-353

Public Service Commission Regulations, 1950—
See Papers laid on the table of the House

Public Services—

Question re I.C.S. Officers in the State, number of 78

Public Works contractors—
See Contractors.

Pullambadi Scheme—

Question re execution of — 215

Pump sets—

See Agricultural implements.

Questions and Answers—

Short-notice questions, non-waiver of notice by Ministers .. 635-637
 Supplementary question, characterisation as 'improper' .. 402-403

Q

Questions and Answers—
 Aranganathan, Sri K.—

Question re—

Adhesive gum, for election purposes, expenditure on purchase of .. 795

Ammonium sulphate, sale of 302-303

Artificial Insemination centres, number of, in the State .. 84

Clerks holding of examination to regularize the services of .. 205-207

Commercial Taxes Department, recruitment of clerks from Revenue and Registration Departments. .. 787

Community Projects, selection of a centre in South Arcot district .. 76-77
 Congress Session at Nannal Nagar, deputation of State Police Officers to .. 211-212

Coupe cutting in the forests of Gingee taluk, purpose of .. 685

Deaths in hospitals in Madras State increase in the percentage of .. 225

Drinking water wells in Gingee taluk, provision of parapet walls for .. 798-99

Electoral rolls for 1952, cost of revision of 93

Eviction of villagers of Thandavankuppam, South Arcot district, enquiry into .. 575

Fieldmen in the State, number of 678-79

Five-Year Plan, date of coming into operation in Madras State .. 201

Five-Year Plan, progress report to Members of the Legislative Assembly. .. 117-118

Forests in South Arcot district, income from and expenditure on .. 27-28

Free treatment of animals in veterinary hospitals and dispensaries. .. 227-228

General Hospital (Madras), number of patients not admitted into .. 33

Government advertisements, names of dailies to which are given .. 148

Government Headquarters Hospital, Cuddalore (South Arcot), bed strength in 1952 .. 465

Guinea worm attacks in South Arcot district, number of .. 143-44

Headquarters Deputy Tahsildar in South Arcot, appointment of .. 182-83

Headquarters Hospital, Cuddalore, number of in patient in the .. 679-80

Hind Kusht Nivaran Sangh, South Arcot District, grant to .. 463-464

Hospitals, reasons for provincialization of .. 574

Hotels for Harijans in Gingee taluk, number of .. 95

House-sites, grant of to persons evicted from Thandavankuppam village (South Arcot). .. 576-575

Timber cutting of trees on poramboke lands in Gingee taluk during last year 1952, cases of .. 223-224

Questions and Answers—cont.
 Aranganathan, Sri K.—cont.

Question re—cont.

Independence Day celebration in 1953, expenditure on 573-574
 I.C.S. Officers in the State, number of 78

Iron and steel permits granted to Emerald and Co. number of

Information and Publicity Department, expenditure on maintenance of .. 395-396

Japanese method of Rice Cultivation, adaptation of 23-24

Lands required in Thandavankuppam village, South Arcot .. 563-565

Lands assigned to political sufferers and others, extent of .. 24

Lands assignment of — in Gingee taluk 315

Lands in Kongarappattu village, water-supply from Sitheri tank for 798

Lands leased out under the Grow More Food Scheme, assignment of 25

Lands requisitioned for the lignite Investigation Project Compensation for 575

Last Grade Service, change of nomenclature of Inferior Service into 123-129

Lignite Mines, Neyveli, minerals other than coal found in .. 219-220

Lignite Project at Neyveli, Administrative officer for .. 311

Lignite Project at Neyveli Compensation for lands acquired for 317

Lignite Project at Neyveli, strength of staff employed in .. 218-219

Liquor manufactured by East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Nellikuppam, quantity of 467-468

Medical concessions, extension to last grade servants .. 7-8

Medicine, short-term course in 293

Members of the Assembly, action taken on the suggestions made by, on the floor of the House 88-89

Minor Irrigation tanks in Gingee taluk, number of 310

Motor vehicles allotted to Prohibition Department in South Arcot district, number of 684

Nandanar Institutions, Chidambaram, Founder Supervisor of 309-310

Non-Gazetted officers given free medical treatment, number of 394-395

Oil engines and motor pump sets supplied in Gingee taluk, number of 32

Paddy strains Co. 25 and Co. 26, disease-resisting power of .. 15-16

Pest attack on paddy crops, prevention of 659-665

Police firing on agriculturists in Chidambaram taluk .. 71-73

Prohibition case in South Arcot district acquittal of in 1953 460

Prohibition Cases in South Arcot district, number filed and acquitted 129-130

Provincial Last Grade Government Servants' Association's Conference at Cuddalore, resolutions passed at 221-222

Public Service Commission candidates ousted, salary of on reappointment 92

Road from Gingee-Villupuram road to Ananthapuram, maintenance of — 465-467

Road Maistris, Grant of certain benefits to 676-677

Rural Water-Supply Scheme, number of wells sunk under .. 797-798

Rural Welfare Scheme in South Arcot district, expenditure under, in 1952-53 99

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.
Aranganathan, Sri K.—cont.

Question re—cont.

Salaputhur tank, Gingee taluk, repairs to	795
Sales tax collected in South Arcot district in 1952-53, amount of	576-577
Secretary to State Legislature extension of term of present incumbent	561-563
Shrotriyam villages converted into ryotwari villages, number of	793-94
Sinking of wells in South Arcot district, expenditure on Sivoijama occupation of lands in Gingee taluk (South Arcot), amount of fine collected, fasli 1362	684
South Arcot Market Committee, nomination of members to South Arcot Market Committee, permission to raise loan	464-465
Suicides and deaths in jails in South Arcot, number of	789-92
	229
	27
Taluk Headquarters without hospitals, names of	33
Telugu language departmental test, for Government servants of residuary Madras State	85
Tiruvanthipuram Anicut, Cuddalore, desilting of	
Tourists training, Gingee Fort, provision of accommodation and guides to	133
	24
Wells sunk under well subsidy scheme in South Arcot district, number of	32

Balakrishnan, Sri V.—

Question re—

Clerks having undergone Revenue Inspector's training in Tiruchirappalli district, number of	575-576
Lower division clerks in Pudukkottai, temporary promotions of	18

Deivasigamany, Sri S.—

Question re Assistant State Prosecutors, number and appointment of

393-395

Gopala Menon, Sri N.—

Question re Cholera, outbreak of in Ponnani taluk

293-296

Gopalan, Sri K. P.—

Question re—

Agricultural Depot at Payyanur, North Malabar, reason for shifting of

224-225

Beedi and Tobacco-curing Industry, implementation of recommendations of Dr. B. V. Narayanaswami Naidu re. Beedi Co-operative Society, Limited, Kondotti (South Malabar), working of

297-308

Beedi Industry, reorganisation of

304

Beedi workers, conference in Madras to discuss the grievances of

226-227

Bund for Kondanchira at Kondotti, construction of

126-127

Communist prisoners in the Central Jail, Cannanore, number

304-305

Dead bodies, discovery of in Feroke Police Station limits

787-88

Death due to eating "mancharalikai fruit" in Kollengode

73-75

Hospital, Palghat taluk, number of cases of

385-386

District Boards, holding of elections to

788

Driving Licences cancelled in Malabar in 1952-53, number of

301

Election duties, non-payment of allowances to certain teachers in North Malabar for

78-80

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.
Gopalan, Sri K. P.—cont.

Question re—cont.

Election to Pushathi Panchayat Board, non-introduction of the secret ballot system in	86
Elections to the Baliapattam Panchayat Board, completion of	672
Electricity cut in Malabar area, invitation of workers to the Tripartite Conference in Madras	210-211
Government Hospital, Cannanore, increase of bed strength in	206-207
Government Hospital Workers' Union (Madras, memorandum from —	12
Headmasters of Secondary Schools scales of pay of	16-17
Hotel workers, appointment of Court of enquiry to go into the conditions of	781-783
Inclusion of certain areas of Elayavur amsom, Chirakkal taluk in Cannanore Municipality	127-128
Kerala State, posting of special Criminal Investigation Department Police to watch the movement for	2-4
Kollengode Panchayat Board, reasons for appointment of an Executive Officer to	82-83
Local Fund Hospital at Payyanur, conversion into a Government Hospital	297-298
Local Fund Hospital, Kundotti (South Malabar), Annual allotment by Government to	459
Madayi, Payyanur firka area, development of	29-30
Manakara Project, Kollengode estimates for	140-141
Minimum wages Advisory Board, constitution of	124-125
Municipal workers in Fort Cochin Municipality, dismissal of	18-20
Muthu Koya Thangal, death of in police lock up at Tellicheerry	5-7
Nurses Training Centre, Kozhikode, shifting of	784-786
Paddy crops in Chirakkal taluk (North Malabar), destruction of by flies	390-393
Paddy, fixation of price in Malabar	289-292
Producer-cum-Consumer Co-operative Society Kunnamangalam, State aid to	668
Producer-cum-Consumer Co-operative Society, Panoor, memorandum from retrenched staff for provision of employment	577
Public Service Commission Examinations in 1953-54, applications and fees received for	381-383
Ration shops in Chevayur firka, Kozhikode abolition of	796-797
Rice supplied through the Producer-cum-Consumer Society, Cannanore, bad quality of	799-800
Rickshaws and hand-carts, restrictions on use of certain roads in Madras City	779-781
Road, Mathamangalam-Mathil road in Payyanur firka	307
Secretariat staff, retrenchment of due to formation of Andhra State	306-307
Standing Labour Committee Meeting at Delhi, Government's representative to the	680-682
Tamilnad Communist Party Office, search by Police of	9-12
Tile industry in Malabar and South Kanara, appointment of an enquiry committee for	215
T.P.K. Beedi Factory, Badagara, settlement of industrial dispute in	131
Unemployment grant from the Central Government under the Five-Year Plan to combat	776-779
Village Vaidya Training centres, number of	316
Works Committees in Industrial Concerns in Malabar, constitution of	15

Questions and Answers—cont.	PAGES
Gopalan Unni, Sri K. C.—	
Question re—	
Higher Elementary School in Tanakkottur, Kurumbanad taluk, temporary closure of	8
Preservation of Private Forests Act, number of prosecutions under	221
Weights and Measures Act, deputation of an officer to study the working of, in Bombay	22
Jeevanandam, Sri P.—	
Question re Money-lending business shops owned by Marwaris and Gujarathis in Madras City, number of	216
Kalyanasundram, Sri M.—	
Questions re—	
Economic Adviser to Government, abolition of the post of	398-399
Electricity supply to villages	308-309
Hydro-Electric System, Mettur, retrenchment of workers in Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, extension to Tiruchirappalli district	287-289
	145
Kandasamy, Sri C.—	
Questions re Profession and property taxes, stay of collection at enhanced rates by the Panchayat Board, Tiruturaipundi, Tanjore district.	505-508
Krishna Ayyar, Sri V. R.—	
Questions re—	
Official language, introduction of regional language as, for correspondence	569-571
Separation of Judiciary from Executive, introduction in Malabar and South Kanara districts	569
Krishnan, Sri R.—	
Question re Beedi Industry special legislation for the development of	135-136
Kunhi Mohamed Shafee, Sri.	
Question re Press Conferences by Heads of Departments in Malabar, discontinuance of the holding of	75-76
Kunhirama Kidav, Sri P.—	
Questions re—	
Employees in the Koothali estate, number and scale of pay of	30-31
Government Headquarters Hospital, Kozhikode, increase in bed-strength	673-674
Munsif's Court at Perambra, opening of a	87
Starvation deaths in Malabar, report of	800-801
Sub-Registry Office at Valayattur, Kurumbranad taluk (Malabar), opening of	459-460
Waste lands in Kuthali Nayar's Estate, Malabar, lease of for cultivation purposes	460-462
Kunhirama Kurup, Sri C.—	
Question re—	
Beggars in Madras State, statistics re	232-233
Flood Relief in Malabar, expenditure on	301-302
Jails visited by the Law Minister, number of	467
Slutap in Coir Industry warding off of	26-27

Questions and Answers—cont.	PAGES
Mogral, Sri M. S.—	
Question re—	
Community Project Scheme in Malabar and South Kanara, expenditure on	212-214
Defalcation in South Kanara District Treasury amount involved in	577-578
Gazetted Officers in the forest department, suspension of for corruption	92-93
Irrigation works in South Kanara, Resolution of South Kanara District Irrigation Conference re	470
Kasaragod Panchayat Board, raising the status of to that of a municipality	95
Lands assigned to the landless poor in South Kanara, extent of	669
Landslide in Mangalore taluk, relief to victims of	225-226
Panchayat Boards, constitution of new	134-35
Tenary legislation for South Kanara district, introduction of	91-92
Veterinary Surgeons in South Kanara Community Project area, number of	228-229
Village Vaidya Scheme, number of persons trained under	139-40
Moidu, Sri K.—	
Question re—	
Electricity supply to Badagara, budget allotment for	218
Hartjan Hostel in Madras City, representation re opening of	223-224
Malabar Treasury (Amendment) Act, 1951, expenditure, enforcement of	675-76
Narayana Kurup, Sri M.—	
Question re—	
B.C.G. vaccination Centres chosen for experiment, number of	4-5
Buses between Ottapalam and Karimpuzha, grant of permission to ply	24
Chettuval bridge, Ponnani taluk, shifting of	677-78
Covered drains in Kozhikode Municipality, provision of	312
District Planning Board for Malabar, Constitution of	20-21
Elections to panchayats, completion of	558-561
Famine and distress relief measures in Manappuram, Ponnani taluk	126-37
Firing incident at Mattanchery	297
Flood relief in Malabar, grant of house-sites to Harijans	399-400
Harijans in Malabar, grant of house-sites to	299-300
Hoarded paddy in Malabar, requisitioning of	21
Hydrogenation Factory, Kozhikode, starting production by	792
Janmam pattas in Malabar district, number of	211
Kadalundi-Feroke road, construction of	224
Koya Moopan, death of, due to starvation	318
Kozhikode Water-Supply Scheme, disciplinary action against the Engineer connected with	315
Land Revenue Remission in Malabar, amount granted	301
Lands, grant of, to Harijans for house-sites in Malabar	578-579
Local Development works under the Five-Year Plan, schemes sanctioned under	31-32
Paddy, fixation of ceiling price in Malabar	798
Pests affecting paddy crops in Malabar, control of	95
Political pensions, Government's view re future of	15
Protected water-supply scheme for Kozhikode Municipality, installation of treatment plant for	23

Questions and Answers—cont.

Narayana Kurup, Sri M.—cont.

Question re—cont.

Public carrier permits to lorries of P. C. C. Societies in Malabar grant of	25
Pumpesta, stocking of .. at Taluk Headquarters	88-87
Retrenchment of staff in the Secretariat due to formation of Andhra State	131-133
Separation of Judiciary from Executive, extension of scheme of —	125-126
State-owned lands, extent of	30
Taluk Boards, revival of	796
Tirur Bridge, construction of	311-312
Tuberculosis Sanatoria in the State, expenditure on maintenance of	119-120
Unemployed Industrial workers, statistics re	142-43

Narayanan Nambiar, Sri M.—

Question re—

Cottage industries in Malnad areas Special Officer's Report re Development of	449
Flood relief in South Kanara district	317-318
Lands in South Kanara District, assignment of	83-84
Lime shell deposits in South Kanara, investigation re	229-230
Modified Scheme of Elementary Education, introduction of in Fisheries Elementary Schools	307-208
Pottery Training Centres in the State, Number of	557
Roads in South Kanara, prohibition of lorry traffic on certain	801
Sandbar at Kasaragod, (South Kanara), shitting of	316
Tenancy legislation for South Kanara district —, introduction of	91-92

Narayanan Nambiar, T.C.—

Question re—

Aided elementary school teachers of Malabar, delay in payment of arrears of salary to	664-665
Bridge over Kottur Ferry, Malabar, construction of	462-463
Cannalore-Irrikkoor road, construction of	298-299
Cholera, outbreak of, in Ponnani taluk	293

Palanisamy, Sri N. K.—

Question re—

Cement factory at Madukkarai, arrangement for stopping smoke emanating from	316
Constitution of India, proposal for the amendment of	773-776
Erakine Hospital, Madurai, number of in-patients admitted	137-38
Ex-toddy tappers of Kunnathur, representation from	222
Handloom Weavers, relief granted under Ryan Scheme	580
Subsidized Industrial Housing Scheme, amount received from Central Government for	21-22
Sweet Toddy tapping, number of licences granted in Erode taluk	312

Palaniyandi, Sri M.—

Question re—

Bridge across the Coleroon in Tiruchirappalli district, diversion of materials purchased for construction of	401
"Dalmiapuram" representation to change the name into "Kallakudi"	13-15
Fire bricks for boilers of certain power stations, purchase of	389-390
Flood in the Cauvery, Coleroon and Bhavani during August 1953, ameliorative measures taken in connection with	231-232

Questions and Answers—cont.

Palaniyandi, Sri M.—cont.

Question re—cont.

Handloom Weavers Co-operative Societies in Tiruchirappalli, formation of	316-317
India Cements, Limited, Thalaiyuthu, reference of dispute to Industrial Tribunal	312-314
Visit to Palni by Minister for Local Administration, travelling allowance for	568
Ramalingam, Sri S.—	
Question re—	
Poramboke lands, assignment, of to Harijans and the landless poor	145
Special Armed Police at Pattukottai, stationing of	144
Ramamurthi, Sri P.—	
Question re Bharat Scouts and Guides, Madras State, grant to	130-131
Ramaswami, Sri C. Rajam—	
Question re hand carts, restrictions on the use of certain roads in the city by	296-297
Ramaswami, Sri K. V.—	
Question re—	
Chucklers, grant of certain facilities to	303-304
Chucklers in Madras State — population and Gazetted Officers of the community	229
Panchayat Board, Namakkal, raising of status to that of a Municipality	226
Prohibition Act, number of arrests and convictions under in Salem district	557-558
Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—	
Question re—	
Question re Four per cent loan, 1963, utilization of	139
Electricity supply to Madurantakam, execution of scheme for	671
Livestock farms in the State, number of	571-573
Rangaswami Reddiar, Sri P.—	
Question re—	
B.C.G. vaccination, introduction in Madras State	305
Electricity, levy of surcharge on ryots for consumption of	314
Police Officers (Recognition of War Service for) promotion	468-469
Private educational institutions taken over by Government, names of	400-401
Sales tax on silver and gold articles, representation re levy at several stages	683
South India Co-operative Insurance Society, mismanagement of	24-25
Undi collections in District Munsif's Court, Villupuram, stoppage of	123
Ratnam, Sri A.—	
Question re—	
Artesian wells in Cuddalore and Vrudhachalam taluks, number of	17-18
Attacks and deaths due to epidemics, statistics re	29

Q—cont.

PAGE

Questions and Answers—cont.

Ratnam, Sri A.—cont.

Question re—cont.

Book-grants to Harijan students in Corporation schools, stoppage of	77-78
Burial-grounds for Harijana, provision of	208-210
City water-supply, purchase of filtering equipment for Deputy Collectors, number of Scheduled Caste candidates selected as in 1953	794-795
District Welfare Officers, appointment of Harijans as	144-145
Fair price shops in rural areas of, Chingleput district, discontinuance of rice supply through	80-82
Five-Year Plan, expenditure on the printing and publishing of	383-385
Government Transport, issue of season tickets to passengers	783-784
"Harijan Day", celebration in districts, expenditure on	397
Harijan students, grant of residential scholarships to	34
Hotels in Madras City, number of	326-329
Land assigned to Harijans in South Arcot district, extent of	135
Land assignment to Harijans in Stanley Nagar, Madras	143
Lignite coal of Neyveli, use of by certain factories	398
Liquor permits, number issued	793
Petty vendors, allotment of stalls on the southern side of Subhas Chandra Bose Road	314
Power and Cottage industries, starting of by Government	128
Public Works Department Contractors, number of Harijans selected as	138-139
Removal of Social Disabilities Act, action taken under, for refusal to serve tea to Harijan constables at Kilachur (North Arcot)	785-789
Rural Welfare Committees, nomination of members	89-91
Special Officers for District Boards, appointment of	28-29
Village Munsifs paid by Government, number of	32-33
	140

Subramaniam, Sri M. P.—

Question re—

Manivilandan ex-servicemen land colony, expenditure on	675
Prohibition Committees, object of, periodical meetings of	318

Thiagaraja Pillai, Sri M. D.—

Question re irrigation scheme, to develop Mangandanar, Tanjore district, execution of	310-311
---	---------

Venkatasubba Reddi, Sri O.—

Question re electricity supply to Madurantakam, execution of, scheme for	782-783
--	---------

Venkatesha Sholagar, Sri P.—

Question re Panchayat Board, Kutralam, Tirunelveli district, replacement by a Township Committee	555-556
--	---------

Venkataramana Gowda, Sri K.—

Question re—

Community Project Scheme, extension of	395-396
Cottage industries in Malnad areas, Special Officer's report re development of	469

Lands in reserved forests, release of, for cultivation purposes	26
Tenancy legislation for South Kanara district introduction of	91, 92

Vinayakam, Sri K.—

Question re Boundary Commission to go into Chittoor dispute, appointment of	207
---	-----

Q—cont.

PAGE

Question and Answers—cont.

Viswanathan, Sri K. R.—

Question re—

All-India Siddha Medical Protective Association, receipt of resolution passed by	220
Coupe cutting in South Arcot district forests for 1952-53, income from	216-217
District and taluk prohibition committees, constitution and duration of	217-218
Ex-servicemen of Ariyalur, assignment of land to	141-42
Five-Year Plan, major irrigation projects in Tiruchirappalli district included in	120-122
Gazetted officers belonging to Backward Classes in the Agricultural Department, number of	674-75
Government College, Kumbakonam, number of candidates admitted in 1952-54 into	93-94
Government Nandanar Institution, Chidambaram, amount paid to, Founder—Supervisor of	218
Kundavelli Panchayat Board, complaints against the President of	94-95
Members of the Assembly, action taken on the suggestion made by, on the floor of the House	87-88
Ministers, expenditure on free medical assistance to in 1952-53	231
Pullambadi scheme, execution of	216
'Self-respect' marriages, validation of	84-85
Weir across Nannai Odai, construction of	146

R

Raghava Mudaliar, Sri E. L.—

Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953	818-820
Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on	156-159
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration	430-432

Rajagopalachari, The Hon. Sri C.—

Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on	330, 335
--	----------

Condolence resolution re death of Sri V. I. Muniswami Pillai and Dr. T. S. S. Rajan	1-2
Demand for grants for the second six months of 1953-54 re Education	715-719,
	726

General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration	477-483
	489

Harijan uplift	638-646
Privilege motion re leaderette in the Dinamani characterising a Member's speech as 'Maranavasthai' speech	472

Short-notice questions, non-waiver of notice by Ministers	685-686
Supplementary Question, characterisation as 'improper'	402, 403

Rajam Ramaswami, Sri C.—

See Questions and Answers.

Rajan, Dr. T. S. S.—

Condolence resolution re death of—	1-2
--	-----

Rajan, Sri P. T.—

Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on	272-273
--	---------

Raju, Sri K. T.—

Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on	147-152
--	---------

R—cont.	PAGES
Ramachandra Reddiar, Sri A.— Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953 .. Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Land Revenue ..	341-42 414-416
Ramachandran, Sri M. R.— Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on	185-187
Ramalingam, Sri S.— Bills—Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1953 .. Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re — General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration .. Irrigation .. Land Revenue .. Privilege motion re wrong publication of a Member's speech in <i>Dinamani</i> , dated 22nd December 1953 .. See Questions and Answers.	100 448-451 553 443 582
Ramamurthi, Sri P.— Bill—Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1953 .. Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on .. Condolence resolution re death of Sri V. I. Muniswami Pillai and Dr. T. S. S. Rajan .. Demands for grants for the second six months of 1953-54, re Change in the order of .. Education .. General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration .. Parulekar Committee Report, allotment of a day for discussion of .. Public Accounts Committee report, consideration of — Supplementary question, characterization as improper .. See Questions and Answers.	101 321-338, 345-346, 364, 370 1-2 583 688, 691- 489-492 495-496 96 110 403
Ramasamy, Sri E. V.— Adjournment motion re Advocacy of, to his followers to carry knife.	96
Ramasamy, Sri K. V.— See Questions and Answers.	
Ramasamy Mudaliar, Sri V. K.— Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on .. See Questions and Answers.	254-256
Ramasamy Naidu, Sri S.— Bills—Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1953 .. Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on .. Demand for grant for the second six months of 1953-54 re — General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration .. Harijan Uplift ..	100 247-250 486-489 635-636
Ramasamy Padayachi, Sri S. S.— Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on ..	338-340

R—cont.	PAGES
Ramaswamy Thevar, Sri A.— Privilege motion re speech of Sri K. T. Kosalram, caption of 'Marana- vathai prasangam' given in <i>Dinamani</i> about ..	319-320
Ramasundarakarunaiya Pandian, Sri A.— Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on ..	264-268
Ramaswamy Naidu, Sri P. S.— Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on ..	240-243
Ramaswamy Reddiar, Sri P.— Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953 .. See Questions and Answers.	802-805
Rathina Gounder, Sri N.— Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation ..	527-528
Ratnam, Sri A.— Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on .. Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift .. Short notice questions, non-waiver of notice by Ministers .. See Questions and Answers.	353-356 584-587 686
Removal of Civil Disabilities Act— Question re Action taken under — for refusal to serve tea to Harijan constables at Kilachur (North Arcot) ..	89-91
Regulation of Building (Andhra Area) Ordinance, 1953— See Papers laid on the table of the House.	
Resolution re Death of Sri V. I. Muniswami Pillai and Dr. T. S. S. Rajan ..	1-2
Retrenchment— See Secretariat.	
Rice— Question re bad quality of — Supplied through the Producer-cum- Consumer Society, Cannanore ..	799-800
Rice cultivation— Question re adaptation of Japanese method of — ..	23-24
Rickshaws and hand-carts— See Hand-carts.	
Road maltrix— Question re grant of certain benefits to — ..	676-77
Roads— Question re— Cannanore-Irikkoor road, construction of .. Kadaiundi-Feroke road, construction of .. Mathamangalam-Mathil road in Payyanur firka, construction of .. Prohibition of lorry traffic on certain — in South Kanara .. Road from Gingee-Villupuram road to Ananthapuram, mainte- nance of ..	298-299 224 307 801 465-467

S—cont.

PAGE

Speaker, Mr.—cont.

Privilege motion re—cont.

Speech of Sri K. T. Kosalram, Caption of 'maranavasthai prasangam' given in *Dinamani* about 319-320Wrong publication of a Member's speech in *Dinamani*, dated 22nd December 1953 320-321

Privileges Committee, election of members to 474

Public Accounts Committee, election of members to 34-35

Short notice questions, non-waiver of notice by Ministers 320

Supplementary question, characterisation as 'improper' 685-687

See Rulings. 402

Sreedharan, Sri K. T.—

Demand for Grants for the second six months of 1953-54 re Labour including Factories 755-57

Standing Labour Committee—

Question re Government's representative to the meeting of — 690-92

Starvation deaths—

Question re death due to eating "manoharalikai fruit" in Kollam 325-326

Report of — from Malabar 800-801

See Koya Moopan.

State Co-operative Societies (Reconstitution and Formation) Ordinance, 1953—

See Papers laid on the Table of the House.

Subbaraj, Sri A. S.—

Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation 527

Subbiah, Sri A. K.—

Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift 593-595

Subramaniam, Sri M. P.—

Demand for grant for the second six months of 1953-54 re —

Harijan Uplift 629-631

Land Revenue 412-414

See Questions and Answers.

Subramaniam, the Hon. Sri C.—

Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1953 802

Budget for the second six months of 1953-54—

General discussion on — 250, 251

.. .. . 257, 258, 263, 275

.. .. . 333, 340, 341, 343

.. .. . 380-389

Presentation of — 35-41

Business of the House, change in the order of 737

Condolence resolution re death of Sri V. I. Muniswami Pillai and Dr. T. S. S. Rajan 1-2

Demands for Grant(s) for the second six months of 1953-54 re—

Change in the order of 583

Education 688

Order of, for discussion 724-36

Parulekar Committee Report, allotment of a day for discussion 403-404

of 96

Privileges Committee, election of members to 97-98

S—cont.

PAGE

Subramaniam, the Hon. Sri C.—cont.

Public Accounts Committee, election of members to 34-35

Public Accounts Committee Report, consideration of 111

Rules Committee (new), appointment of 687

Short notice questions, non-waiver of notice by Ministers 686

Sub-Registry Office—

Question re opening of at Valayathur, Kurumbranad taluk (Malabar) 459-460

Swamikannu, Sri S.—

Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation 545

Swaminathan, Sri R. V.—

Demand for Grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation 504-506

Privilege motion re—

Speech of Sri K. T. Kosalram, Caption of 'Maranavasthai prasangam' given in *Dinamani* about 319-320Wrong publication of a Member's speech in *Dinamani*, dated 22nd December 1953 582

Supplementary question, Characterisation as 'improper' 402

Swayamprakasam, Sri S.—

Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on. 340-345

Condolence resolution re death of Sri V. I. Muniswami Pillai and Dr. T. S. S. Rajan 1-2

Privilege motion re—

Leaders in the *Dinamani* characterising a Member's speech as "Maranavasthai" speech 473-474Wrong publication of a member's speech in *Dinamani*, dated 22nd December 1953 581-582

T

Taluk Boards—

Question re revival of — 796

Tamilnad Communist Party office—

Question re search by Police of 9-12

Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act—

Question re extension of — to Tiruchirappalli district 145

Tanks—

Question re—

Minor Irrigation Tanks in Gingee taluk, number of 310

Salaputhur tank, Gingee taluk, repairs to 795

Taxes—

Profession and property —, stay of collection at enhanced rates by the Panchayat Board, Tiruturaiyandi, Tanjore district 585-586

Teachers—

Question re—

Aided elementary school — of Malabar, delay in payment of arrears of salary to 664-665

Non-payment of allowances for election duties to — in North Malabar 78-80

Tenancy Legislation—

Question re introduction of — for South Kanara district 91

T—cont.

Consent to and Pannaiyal Protection (South Arcot) Rules, 1953—
See Papers laid on the table of the House.

Thangavelu, Sri S. P.—
Bills—Appropriations (No. 2) Bill, 1953..
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Land Revenue .. 427-429

Thiragaraja Pillay, Sri M. D.—
See Questions and Answers.

Thinakarasami Thevar, Sri S.—
Budget for the second six months of 1953-54, General discussion on .. 172-175

Tile Industry—
Question re appointment of an enquiry committee for — in Malabar and South Kanara .. 215

Toddy—
See Prohibition.

Tourists—
Question re provision of accommodation and guides to visitors at Gingee Fort .. 215

Transport—
Question re—
Government Transport, issue of season tickets to passengers .. 397
Lorry traffic in South Kanara, prohibition of on certain roads .. 301

Trees—
Question re illicit cutting of — in poramboke lands in Gingee taluk, number of cases during fasli year 1362 .. 223-224

Tuberculosis Sanatoria—
Question re Expenditure on maintenance of .. 119-120

T. P. K. Beedi Factory, Badagara —
Question re Settlement of industrial dispute in .. 131

U

Undi collections—
Question re stoppage of — in District Munsif's Court, Villupuram .. 123

Unemployed Industrial Workers —
Question re statistics regarding .. 142-143

Unemployment problem—
Question re Grant from the Centre under the Five-Year Plan to solve .. 776-779

Uppl, Sri K.—
Condolence resolution re death of Sri V. I. Muniswami Pillai and Dr. T. S. S. Rajan .. 1-2
Demand for grants for the second six months of 1953-54 re Education .. 707-708

V

Vadivelu, Sri S.—
Demand for grants for the second six months of 1953-54 re —
Education .. 72
Land Revenue .. 429-431

Vadivelu, Sri A.—
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift .. 591-59

Vaghesan Pillay, Sri G.—
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation .. 538-54

V—cont.

PAGE

Veloo, Sri A.—
Demand for grants for the second six months of 1953-54 re Harijan uplift .. 594-595

Velukkan, Sri C.—
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Harijan Uplift .. 593-594

Vendors (petty)—
Question re allotment of stalls on the southern side of Subhas Chandra Bose Road .. 128

Venkatasubba Reddi, Sri O.—
See Questions and Answers.

Venkatesha Sholagar, Sri P.—
Demand for grants for the second six months of 1953-54 re Agriculture and Fisheries .. 744-47
See Questions and Answers—

Venkatrama Ayyar, Sri S.—
Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on .. 190-94

Venkatramana Gowda, Sri K.—
See Questions and Answers.

Veterinary Surgeons—
Question re number of — in South Kanara Community Project area .. 225-226

Village Income—
Question re number of — paid by Government .. 146

Village Vaidya Scheme—
Question re number of persons trained under — .. 139-42

Village Vaidya Training Centres—
Question re number of — .. 316

Vinayakam, Sri K.—
Bills—Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1953 .. 101

Budget for the second six months of 1953-54, general discussion on .. 233-237
249, 360

Cotton Transport Act, 1923, amendments to notifications under the .. 106, 109
110

Demand for grants for the second six months of 1953-54 re —
Education .. 724

General Sales tax and other taxes and duties administration .. 444-448
497

Land Revenue .. 419-421
443

Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, amendment to schedule to .. 103

Privilege motion re wrong publication of a member's speech in *Dinamani*, dated 22nd December 1953 .. 582

See Questions and Answers.

Virupakshappa, Sri S. C.—
Demand for grant for the second six months of 1953-54 re Irrigation .. 517-519

Viswanathan, Sri K. R.—
Budget for the second six months of 1953-55, General discussion on .. 250-253

Demand for grants for the second six months of 1953-54 re—
Agriculture and Fisheries .. 742-744

Harijan uplift .. 632-635
Short-notice questions, non-waiver of notice by Ministers .. 636

See Questions and Answers.

Water-supply—	
Question re—	
Installation of treatment plant for (protected) — scheme for	
Kozhikode Municipality	23
Purchase of filtering equipment for City — System	794-95
Water-Supply Scheme—	
Question re disciplinary action against the engineer connected with	
Kozhikode —	315
Weights and Measures Act—	
Question re deputation of an officer to study the working of — in	
Bombay	29
Weir across Nannai Odai—	
Question re construction of —	148
Wells—	
Question re—	
Artesian wells in Cuddalore and Vriddhachalam taluks, number	
of	17-18
Expenditure on sinking of — in South Arcot district under the	
Rural Water-supply Scheme	694
Number of — sunk under the Rural Water-supply Scheme	787-788
Number of — sunk under the well subsidy scheme in South Arcot	
district	32
Provision of parapet walls for (drinking water) — in Gingee taluk.	798-99
Works Committee—	
Question re constitution of — in industrial concerns in Malabar ..	15

D
V211, 31 N53

N54. 10

